

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

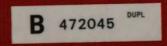
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

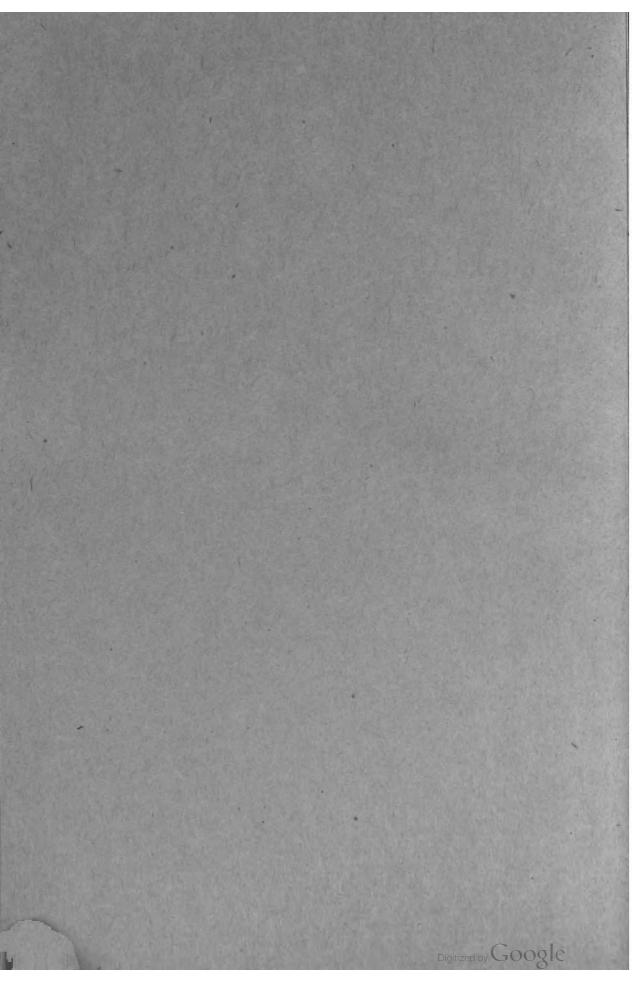
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

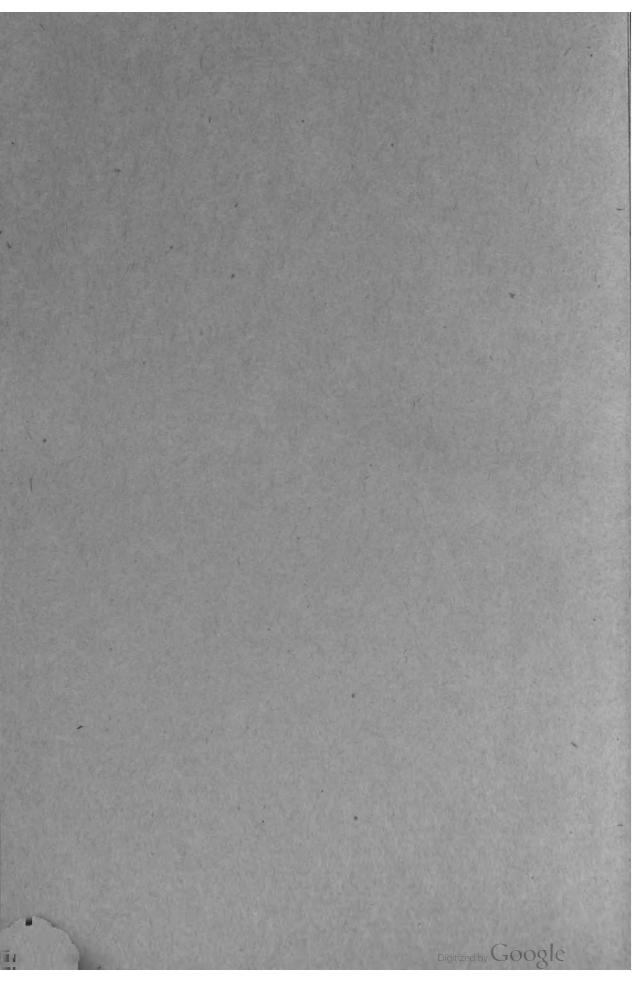

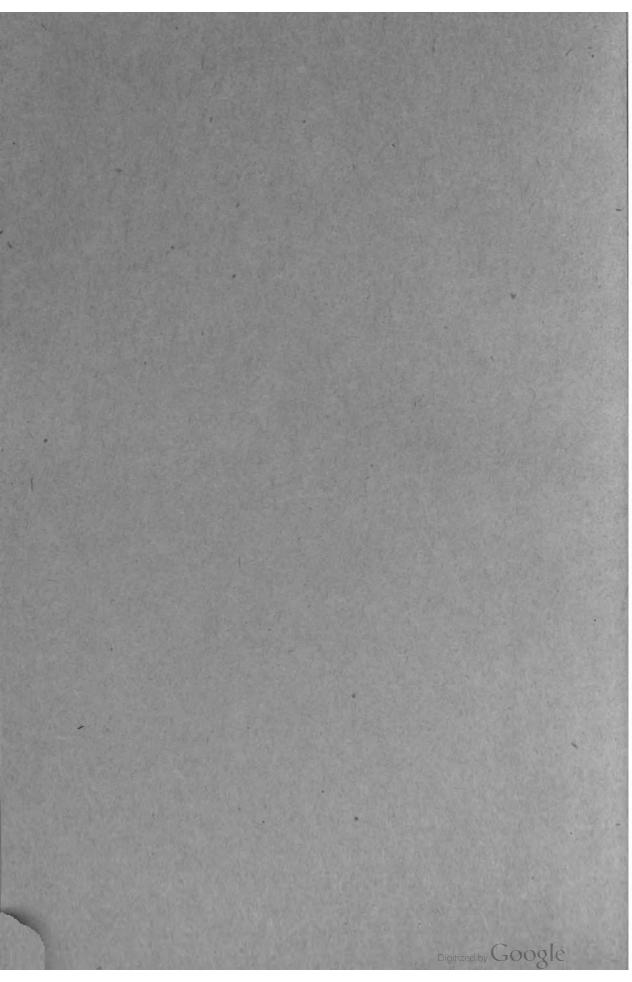

-

-

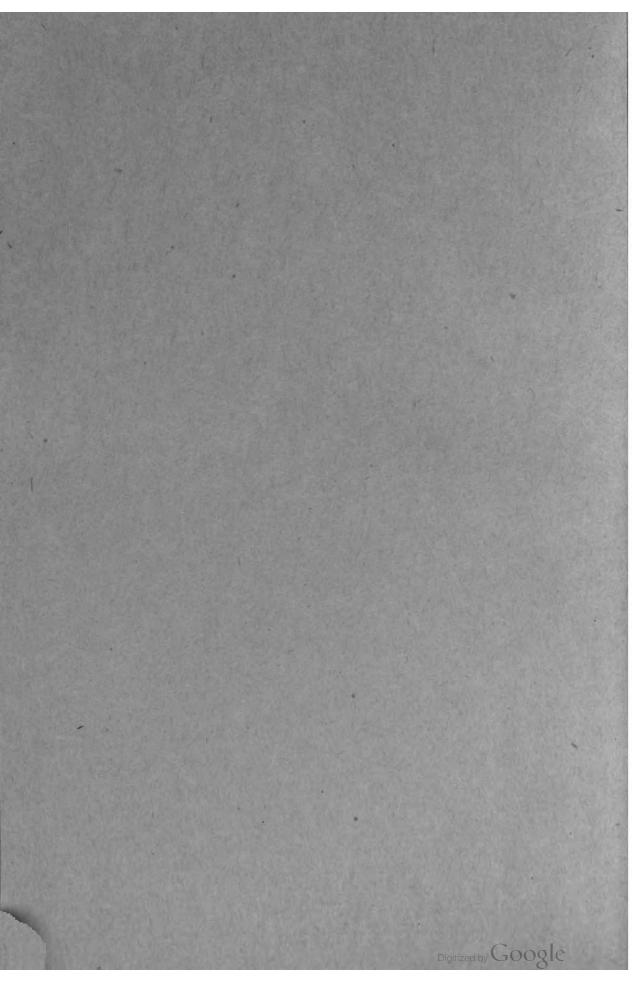

_

_ •

- - -

Digitized by Google

- -

. ---- ا

—

Digitized by Google

.

•

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ. τομος Β'

ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΩΝ

NOEMBPIOY Ral DEKEMBPIOY

MHNQN

EN PΩMΗ 1892

Digitized by Google

. . . . ` ٠ •

greek church Liturgy and ritual. menaia.

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Β'

HEPIEXON THN AKOAOYOIAN TON

NOEMBPIOY Rai DEKEMBPIOY

MHNON

BX 375 M5 A2 1888 V.2

.

ł

Digitized by Google -----

,

•

ം പ്രപ <u>_____</u>

Ref.St.

15305

MHN 9-27-27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τών Αγίων Αναργύρων, Κοτμά και Δαμιανού.

Εί βούλει έορτάσαι τους Αγίους τούτους, όρα την έορτάσιμον αὐτῶν χαι πλήρη 'Αχολουθίαν εἰς την Α΄. τοῦ 'Ιουλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε εχέχραξα, ιστώμεν Στίχους ς΄. χαι ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῶν Αγίων τρία, δευτερούντες αὐτά.

'Ηχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι. Αυτόμελον.

Ολην αποθέμενοι * έν ουρανοϊς την έλπιδα, * θησαυρόν ασύλη-τον * έαυτοϊς οι "Αγιοι * έθησαύρισαν· * δωρεαν ελαβον, * δωρεάν διδούσι * τοις νοσούσι τα ιάματα * χρησόν ή άργυρον * εύαγγελικώς ούχ έχτήσαντο * άνθρώποις τε χαι χτήνεσι * τάς ευεργεσίας μετέδωχαν. * ίνα δια πάντων * υπήχοοι γενόμενοι Χριστω,* έν παόρησία πρεσβεύωσιν * ύπέρ των ψυχών ήμων.

Υλην έβδελύξαντο * την έπι γης φθειρομένην, * ούρανοπολιται δε * εν σαρχι ώς "Αγγελοι * εχρημάτισαν * ή ομόρρων σύσχηνος,* ξυνωρίς όμότροπος * τῶν Αγίων και όμόψυχος. * Διό τοῖς κάμνουσι * πάσι τας ίασεις βραβεύουσιν, * ανάργυρον παρέχοντες * την εύεργεσίαν τοις χρήζουσιν. * ούς έν έτησίοις * ύμνήσωμεν άξίως έορτατς * έν παβρησία πρεσβεύοντας * υπέρ των ψυχών ήμων.

Ολην είσοιχίσασα * έν έαυτη την Τριάδα, * δυάς ή ἀοίδιμος * Κοσμά και Δαμιανίς * οι θεόφρονες, * ώς κρουνοι βλύζουσιν * έκ πηγής νάματα * ζωηρόρου των ιάσεων * ων χαι τα λείψανα * πάθη δι' άφης θεραπεύουσι * χαι μόνα τα όνόματα * νόσους έχ

Digitized by Google

βροτών άπελαύνουσι· * πάντων των προσφύγων * σωτήριοι τελούντες, τῷ Χριστῷ * ἐν πάβρησία πρεσβεύουσιν * ὑπερ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Δόξα, Ηχος πλ. β'. Ανατολίου.

Α τελεύτητος ὑπάρχει * τῶν Αγίων ἡ χάρις, * ἢν παρὰ Χριστοῦ ἐχομίσαντο· * ὅθεν αὐτῶν χαί τὰ λείψανα * ἐχ θείας δυνάμεως * διηνεχῶς ἐνεργοῦδι τοῖς θαύμασιν· * ῶν χαὶ τὰ ὄνόματα μόνα * ἐχ πίστεως ἐπιβοθμενὰ, * τῶν ἀνιάτων ἀλγήδόνων ἀπαλλάττουσι· * δι' ῶν, Κύριε, χαὶ ἡμᾶς * τῶν τῆς ψυχῆς χαὶ σώματος παθῶν * ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Και νῦν, Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη όλισθήσας τε * χαὶ δουλωθεὶς τῷ τυράννῷ * ἀπάτη, Θεόνυμφε, * πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου * χαὶ θερμὴν δέησιν, * Παναγία Κόρη, * χαταφεύγω ὁ πανάθλιος. * Διό με λύτρωσαι * τῶν πειρατηρίων χαὶ θλίψεων, * χαὶ σῶσόν με, Πανάμωμε, * τῶν δαιμονιχῶν ἐπιθέσεων, * ἶνα σε δοξάζω * χαὶ πόθῷ προσχυνῶ χαὶ ἀνυμνῶ * χαὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα, * τὴν ἀειμαχάριστον.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία, ώς ἔφησεν * ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * Παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα * ἀποἰρἡτῷ λόγῷ * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * Στκυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, * πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, * χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον. * καὶ ὀδυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητρικῶς. * Τί τοῦτο, Τέκνον γλύκύτατον, * τὸ καινὸν μυστήριον;

Είς του Στίχου, Στιχηρά Ιδιόμελα. Ήχος β΄.

Η πηγή των ἰαμάτων * ένα χαι μόνον έθεράπεσε τοῦ έτους. * ή σκηνή των 'Αναργύρων * άπαν το πλήθος θεραπεσει των νοσούντων. * άνενδεής γαρ ὑπάρχει χαι ἀδαπάνητος * ὁ πλοῦτος των 'Αγίων.* Ταίς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστός ο Θεός έν τοις Αγίους αύτου.

Πόθω θείω και έρωτι τῶν μελλόντων * πρακτιπῶς πολιτευσάμενοι, * τὰς σωτηρίους ὀδοὺς διηνύσατε. * Όθεν τὸν κἄθαρὸν τῆς ψυχῆς * ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, * τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. * Πνεύματι δὲ Θείω χρυσωθέντες, * ἀχρύσως τὰς ἰάσεις * τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, * δυὰς ἰερὰ, * φωταυγής ξυνωρίς, * πεφωτισμένου 'θεῖον ζεῦγος, * Ανάργυροι, * ἐν θλίψεσι και νόσοις * ἐπισκεπτόμενοι 'ἡμᾶς * και τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους * ἀναργύρως ἰώμενοι.

MHN NOEMBPIOS. A'.

Ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τσις Αγίαις τοις έν τη γη αύτου.

Μεγάλων ἀξκωθέντες * δωρεών, πανεύφημαι,* ἐν ταπεινότητι βίου * ἐν τῆ τῷ ἐπολιτεύσασθε· * και διερχόμενοι πανταχοῦ,* δωρεἀν τῶν νοσούντων * τὰ πάθη ἰώμενοι * ὥφθητε 'Αγγέλων συνόμιλοι.* Κοσμῷ σὺν τῷ Δάμιανῷ τῷ σοφῷ * ἀδελφοὶ τερπνότατοι * καὶ ἡμῶν τὰ πάθη * ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, 'Ηχος πλ. β'.

Παντοτε έχοντες Χριστόν * ένεργοῦντα ἐν ὑμῶν, * Αγια ' Ανάργυροι, * θαυματουργείτε ἐν κόσμφ * ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες. * καὶ γὰρ τὸ ἐατρεῖον ὑμῶν * πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. * ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει * καὶ χεομένη περισσεύεται. * καθ ἐκάστην κενουμένη * καὶ πληθυνομένη * πᾶσι χορηγοῦσα * καὶ μὴ λειπομένη. * καὶ οἱ ἀρυόμενοι * κορέννονται ἰάματα * καὶ αὐτη διαμέναι ἀδαπάνητος. * Τι οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; * θεράποντας ἰατροὺς * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, * δωρεὰν ἰωμένους * ἅπαντας εἰληφότας * χαρίσματα παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ * τοῦ παρέχοντος ἡμῶν τὸ μέγα ἕλεος.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σù εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινἡ, * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν 'Δναργύρων * καὶ πάντων σῶν Δγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον * ἀδίχος Χαθηλοῦντά σε ἐπὶ ξύλου * ή Παρθένος Χαὶ 'Αγνὴ * καὶ Μήτηρ σου ἀροῦσα, * ὡς Συμεών προέρη, * τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, ἐτιτρώσκετο.

'Απολυτίχιον, ^{*}Ηχος πλ. δ'.

Α γιοι Ανάργυροι * και θαυματουργοι, * επισκεψασθε τας άσθενείας ήμων * δωρεαν ελάβετες * δωρεαν δότε ήμω.

EIE TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσχομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ἐντωήχου, χαὶ τοὺς δύω παρόντας τῶν ἘΑγίων. Κανών πρῶτος, οὐ ἡ ἘΑχροστιχίς·

Υμνοις γεραίρω τούς σοφούς Αναργύρους.

Ποίημα 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος α΄. Ασωμεν, πάντες λαοί.

Υπο της χάριτος * της άρχιχης Τριάδος * ή δυάς, ή θαυμαστή και σεβάσμιος * φωτιζομένη, πάσιν * ιάματα τοις προσιούσι πιστώς * παρέχει άεννάως * άναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι * τοις ζωηφόροις λόγοις, * ώς φωστήρες έν χόσμω έξέλαμψαν, * την τῶν παθῶν ὁμίγλην * εὐχόλως διασχεδάζοντες * τη ζέσει της πίστεως * οι Παμμαχάριστοι.

Νόμω πειθόμενοι * τῷ τοῦ Σωτήρος, πᾶσαν * ήδυπάθειαν σαρχός μέν ἀπέθεντο, * ταζς ἀρεταζς ψυχὰς δὲ * φανότατα χαταλαμπρύναντες, * έν χόσμω διέπρεψαν * οι 'Αξιάγαστοι.

OEOTOXLOV.

Ολον τον άνθρωπον * έν ση γαστρί σχηνώσας,* Θεομήτορ, άπορρήτως ήμφιάσατο * ό έχ Πατρός έχλάμψας * Τιός άχρόνως ο υπέρθεος· * αυτον άνυμνήσωμεν,* ότι δεδόξασται. Κανών δεύτερος, έχων Ακροστιχίδα τήνδε·

Δυάς με σώζοις τῶν σοφῶν 'Αναργύρων. Ίωσήφ. Ωδή α΄. Ηχος δ΄. Τριστάτας χραταιούς.

Δυὰς φωτοειδής * τῶν σοφῶν 'Αναργύρων,* Τριάδι τη σεπτη * σύν πάσιν έχλεχτοϊς * παρεστώσα, ιχέτευε * μνήμην σου τήν φωτοφόρον * τούς τελούντας φωτίζεσθαι * ταζς του Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τον νουν * των ενύλων δειχνυντες, * τάς άύλους άστραπάς * τοῦ Πνεύματος, σοφοί * ὑπεδέξασθε "Αγιοι· * ὅθεν σκότος νοσημάτων * διαλύετε πάντοτε * ἐπισκέψεσι θείαις, 'Ανάργυροι.

Ανύσταχτον ψυχής * χεχτημένοι τὸ ὄμμα * πρὸς ἐχπλήρωσιν Θεοῦ * τῶν θείων ἐντολῶν,* τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν,* ἕνδοξοι, πρός εύρωστίαν * διϋπνίζετε χάριτι * συμπαθείς, θεοφόροι 'Ανάργυροι. Θεοτοχίον.

Σωτήρα χαὶ Θεὸν * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * ἐσωμάτωσας, Αγνή, * τον δείξαντα ήμιν * Ιατρούς των παθών ήμων, * άχραντε, σωτηριώδεις * και θερμούς άντιλήπτορας * τούς σεπτούς 'Αναργύ-Ωδή γ΄. Στερέωσόν με, Χριστέ. ρους έν Πνεύματι.

ασεων τὰς πηγὰς * τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων * τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ ἀύλου * φωτὸς τὰ λαμπρότατα * δοχεῖα ἄπαντες * ἀξίως ύμνήσωμεν.

Σωμάτων τε χαὶ ψυχῶν * ὡς ἰατρεύοντες πάθη,* τὰς ἀἰρωστίας τῶν προσιόντων * ὑμῖν, Πανσεβάσμιοι,* προθύμως νῦν * ὡς εύεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις έν άρεταζς * χαταχοσμούμενοι, πάσαν * την φθειρομένην τρυφήν του βίου * σαφώς άπεχρούσαντο * τῷ θείω χάλλει * άνενδότως άτενίζοντες. Θεοτοχίον.

'Εν είδει τῷ χαθ' ήμας * ο πριν ανείδεος ὤφθη,* Θεογεννήτορ, συνεισδραμούσης * σαρχί της Θεότητος * έν μήτρα σου της παναγίας, Θεόνυμφε.

Κανών δεύτερος. Ούχ έν σοφία.

ΝΓύρων εὐῶδες * ἰαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν * ἀναβλύζων ἰερῶς * ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος,* πάθη δυσωδέστατα * ἐχπλύνει πάντοτε.

'Επουρανίαις * έν σχηναΐς αὐλιζόμενοι πάντοτε,* τὴν σχηνὴν ὑμῶν ἀεὶ * πηγὴν ἰάσεων, "Αγιοι, * χάριτι δειχνύετε * τοῦ Παντοχράτορος.

Σαρχός τὰ πάθη * ἐγχρατείας χημῷ χαλινώσαντες,* τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς * πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· * ὅθεν ταῖς ἰάσεσι * χόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοχίον.

Οραιοτάτην * ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο * xαὶ ἐx σοῦ σωματιχῶς,* ἀγνή, τεχθῆναι εὐδόχησεν * ὁ ἀναπαυόμενος * ἐν τοῖς ἀΥίοις αὐτοῦ.

Ο Ειρμός.

Ο ὑχ ἐν σορία * χαὶ δυνάμει χαὶ πλούτῷ χαυχώμεθα,* ἀλλ' ἐν
 Ο ὅοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῷ σοφία, Χριστέ· * οὐ γάρ
 ἐστιν ^{*}Αγίος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν.

Ο ὑρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν * παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ,* πάντα θεραπεύετε * ἀεννάως τὰ πάθη· * ἐν ὑμῖν γὰρ ὦφθη * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος * χορηγοῦσα θείων * ἰάσεων δύναμιν· * ὅθεν καὶ ἀφθάρτων * ἀγαθῶν εὐπορίαν * τῆ πίστει ἐκτήσασθε * ἀναργύρω φρονήματι.* Θεοφόροι 'Ανάργυροι * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, "Ομοιον.

'Ιαμάτων δοτήρες θαυματουργοι * χαι θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοι * πάσιν άνεδειχθητε * τη τοῦ Πνεύματος χάριτι· * τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα * τη πίστει δροσίζοντες,* τῶν πιστῶν ἐν ταύτη * τὸ φρόνημα θάλπετε· * ὅθεν ἰατρεῖον * τῶν ψυχῶν χεχτημένοι,* τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν * ἐν αὐτῷ χαταφεύγομεν.* Θεοφόροι 'Ανάργυροι,* πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τὴν Βασίλισσαν * πάντες δεῦτε πιστοὶ, * τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ φωναῖς μεγαλύνωμεν * xal ὑμνοῦντες βοήσωμεν· * Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, * Παρθένε πανύμνητε, * τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, * xal σχέπε πρεσβείαις σου·. * ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ παἰρησίαν * οἰχτείρειν βραβεύειν τε * νοσημάτων τὴν

MHN NOEMBPIOS. A'.

ϊασιν· * διά τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ,* τοῦ δοθήναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς εὐσεβῶς προσχυνοῦσι * τὸν ἄσπορον τόκον σου. [°]Η Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν 'Αμνὸν xaì Ποιμένα * ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡς ἐώρα χρεμάμενον, ἡ 'Αγνή * τὰ σπλάγχνα ἐχόπτετο, * μητριχῶς ὅλολύζουσα · * Οἴμσι ! φῶς τοῦ χόσμου, * Θεέ μου χαὶ Κύριε, * τίνος χάριν ταῦτα * ἐχών νῦν ὑφίστασαι; * θέλων πάντως σῶσαι * γηγενεῖς χαὶ πρὸς θείαν * ζωὴν μετοικίσασθαι * τὴν φθαρεῖσαν εἰχόνα σου. * Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· * αὐτὰ * διὰ σπλάγχνα οἰχτιρμῶν ὑπήνεγχας * τὰ τῶν ἀπάντων ὁδύνας * ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ωδή δ΄. Κατενόησα, Παντοδύναμε.

Ρήσει θεία σαφώς επόμενα, * ού χρυσοῦ λαμπηδόνας * οὐδε ἀργυρίου, Θεία, ἐκτήσασθε,

'Απαστράπτοντες θείοις θαύμασιν,* οι 'Ανάργυροι πάντες * εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

'Ιατροί σοφοί άνεδειχθητε * τών παθών ταϊς όδύναις * άλεξικάκους χείρας προσαγοντες. Θεοτοχίον.

'Ραπίζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα * τῶν μη σὲ Θεοτόκον * όμολογούντων,* πάναγνε Δέσποινα.

Κανών δεύτερος. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Ζωηφόροις ένεργείαις * όλιχαϊς έπιδόσεσι * τα θανατηφόρα πάθη * τών βροτών θεραπεψετε, * φωτοειδέστατοι στύλοι,* πύργοι άσειστοι,* τής άμπελου.

Οι μαζοι της Έκκλησιας * οι το γάλα προχέοντες * το τών εαμάτων,* οι πεφωτισμένοι 'Ανάργυρα,* οι διατρέφοντες πάντας * θείοις βρώμασιν * εὐφημείσθωσαν χαρμρικικοῖς * μελωδήμασιν.

'Ιατρεϊον ἀνεδείχθη * ὁ ναὸς ὑμῶν, "Αγιοι, * τῶν χειμαζομένων * ἀκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, * ἐν ϣ προστρέχοντες πάντες * κομιζόμεθα * τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν * ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με, Παρθένε,* πης εν σσι καταξίωσον,* ή τεχούσα Αόγον*μόνον άληθώς συμπαθέστατον,* τον συμπαθεῖς τοὺς Άγίους* άναδείξαντα * ἰατῆρας καὶ θαυματουργοὺς * ἐν τοῖς πέρασιν.

'Ωδή ε'. 'Εχ νυχτός ορθρίζοντες.

Ος χρουνοί θεόρρυτοι * πηγάζετε πιστοῖς * εὐεργεσίας νάματα * τῆς ψυχῆς τε χαι τοῦ σώματος * θεραπεύοντες κόσους, * Ανάργυροι ἕνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος,* ἀνάργυροι σεπτολ,* ἀναστομοῦντες ἄπασιν * εὐρωστίαν διανέμετε * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθφ * ὑμεῖν νῶν προστρέχουσιν.

Οι λαμπροί και πάνσοροι * άστέρες, οι την γην * προφανώς ουρανώσαντες,* έν μιμήσει της λαμπρότητος * τῶν Αγγέλων άπαύστως * ήμας καταυγάζουσιν. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας,* τὸν πάντων Ποιητὴν * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον * συλλαβοῦσα, Μητροπάρθενε,* καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ * Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανών δεύτερος. Έξέστη τα σύμπαντα.

Ταΐς θείαις λαμπρότησι * σαφώς χαταστραπτόμενοι, * πάντα περιέρχεσθε τὸν χόσμον. * πάντας ἀνθρώπους * χαταφωτίζοντες, * σχότος ἐχδιώχοντες παθών, * δαίμονας ἐλαύνοντες, * θεοφόροι 'Ανάργυροι.

Ως δύω φωτίζετε * φωστήρες τὴν ὑφήλιον,* πνευματοχινήτως, Θεοφόροι,* πάσαν τὴν χτίσιν * περιερχόμενοι * χαὶ τοὺς ἐπὶ χλίνης όδυνῶν * προσεπισχεπτόμενοι * χαὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσούσιν την ϊασιν, * παθών την άπολύτρωσιν * ἐπιχορηγούντες ἀναργύρως, * πάντων προστάται * μεγιστοι ὥφθητε, * πάντων βοηθοι μετὰ Θεὸν, * πάγτων ἀντιλήπτορες, * θεοφόροι ΄Ανάργυροι.

Θεοτοχίον.

Σοφίαν ἐχύησας * Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,* ἄχραντε Παρθένε Θεοτόχε,* τὴν τοὺς 'Αγίους * πανσόφους ἀναδείξασαν,* δι'ών τοῦ χαχίας σοφιστοῦ * πέπτωχε τὸ φρύαγμα * χαὶ δεινὰ πανουργεύματα.

'Ωδή ε΄. Τον Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας,* εὐεργέτας θεόφρονας,* Κοσμαν χαι Δαμιανόν τούς θείους * προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες * χαι φρονήσει χοσμούμενοι, * Κοσμαζ χαι Δαμιανός οι θείοι * Χριστώ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰχήσαντες, * ὀμοψύχως ἀσχήσαντες, * ἀμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν * ἡμῖν ἐπιστεύθητε. Θέοτοχίον.

Φῶς ἀπρόσίτον τέτοχας * μετὰ σώματος, Πάναγνε,* τὸ πάντα τὸν χόσμον φωτίζον * ἀὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανών δεύτερος. Θύτω σοι * μετά φωνής.

Ο^ύ τέχνη * άνθρωπίνη, έν θεία δε χάριτι * άποχαθαίρετε νόσους * τῶν ἀνθρώπων, Ἐνδοξοι· * διὰ τοῦτο * χατὰ χρέος * εὐρημοῦντες ὑμᾶς μαχαρίζομεν.

Φιλία * πρός Χριστόν, Θεοφόροι, συνδούμενοι,* πασαν χαχίαν δαιμόνων * διαλύετε θεία χάριτι· * δια τοῦτο * τὴν ὑμῶν * ἐχτελοῦμεν πανήγυριν

^{*}Ω οντες * της άμπέλου της θείας βλαστήματα,* οίνον ήμιν ιαμάτων * τοις έν κατηρεία * των νοσημάτων * κεραννύντες * εύφροσύνης πληρούτε, 'Ανάργυροι.

Men. Tom. II.

Θεοτοχίου.

Ναόν σε * χαθαρόν απειργάσατο, Δέσποινα, * ο χαθαρώτατος Λόγος, * ό τον θεΐον είχον τῶν * Αναργύρων * μεγαλύνων * έν σημείοις χαι τέρασι πάντοτε.

Ο Ειρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ ἘΧΧλησία βοά , Ο σοι * ἐχ δαιμόνων λύτρου * χεχαθαρμένη,* τῷ δι' οἰχτον *

» έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, [†]Ηχος β'. Ποίημα Ρωμανοῦ.

ί την χάριν λαβόντες * τῶν ἰαμάτων, * ἐφαπλοῦτε την ῥῶσιν * Ο τοις έν αναγχαις, * Ιατροί θαυματουργοί ενδοξοι. * αλλα τη ύμῶν ἐπισχέψει * χαὶ τῶν πολεμίων τα θράση χαταβάλετε * τὸν χόσμον ιώμενοι έν τοις θαύμασιν.

$\mathbf{0}$ $\mathbf{0}$ izes.

Πάσης συνέσεως χαι σοφίας * ὑπέρχειται ὁ λόγος * τῶν σοφῶν Ιατρών * τοῦ γὰρ Υψίστου χάριν λάβόντες, * ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωρούνται πασιν * όθεν χάμοι * διηγήσεως χάριν δεδώρηνται * ύμνησαι ώς θεοφόρους * εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας * ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. * άλγηδόνων γάρ πάντας λυτροῦνται,* τον χόσμον ιώμενοι έν τοις θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μήν Νοέμβριος, έχων ήμέρας λ'.

Η ήμέρα έγει ώρας ι', και ή νύξ ώρας ιδ'.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων χαὶ θαυματουργών 'Αναργύρων, Κοσμά χαι Δαμιανού, υίων Θεοδότης τής Στίγοι. έξ 'Ασίας.

Εί χαὶ παρήχαν γήν Ανάργυροι δύω,

Πληρούσιν, ώς πρίν, χαι πάλιν γην θαυμάτων.

Πρώτη 'Ακέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Τατς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον και σῶσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Σὲ νοητήν.

Ο λοι Θεοῦ * θεοφρόνως ὥρθητε,* ὅλοι Θεοῦ χωρητιχοί· * τὸν γὰρ χόσμον δια Θεόν * πάντα χατελίπετε,* ίχνεσιν επόμενοι * τοις τοῦ Σωτήρος, Πανένδοξοι,* θεοπρεπῶς * τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

Υπερφυώς,* 'Ιατροί πανάριστοι,* των άσθενούντων τάς πληγάς * χειρουργίαις ταιζ μυστιχαιζ * πάσας θεραπεύετε * φάρμαχα σωτήρια * έχ θησαυρῶν ἀρυόμενοι * τῶν θειχῶν, * ἀνυμνοῦντες Θεόν, τον ύπερένδοξον.

Στέφει της σης * βασιλείας, Δέσποτα, * καὶ διαδήματι λαμπρῷ * κατεκόσμησας εὐπρεπῶς * τοὺς ὑπερποθήσαντας * κάλλος τὸ ἀμήχανον, * Χριστὲ, της σης ὡραιότητος, * καὶ τοῖς πιστοῖς * εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Ανατολής * τής ἐξ ὕψους, Πάναγνε,* φανερωθείσης ἐπὶ γής,* ἀνεδείχθης πανευπρεπής * πύλη καὶ ὀλόφωτος * κόσμον καταυγάζουσα * μαρμαρυγαϊς καθαρότητος * καὶ τοῖς πιστοῖς * λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανών δεύτερος. Εν τη χαμίνω.

Αναστομούντες * τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον, "Αγιοι, * πάσι ποταμοὺς ἐκβλύζετε χαθαρῶν * ἰαμάτων, ἀποπλύνοντες * παθῶν μιάσματα * χαὶ δαιμόνων χαχίαν ὀλέθριον.

Νενευρωμένη * τη ρωστιχη του Πνεύματος χάριτι, * ρώσιν άσθενουσι πάντοτε χορηγει * ή δυάς των Αναργύρων σου * ή άξιέπαινος, * Λόγε Θεού σοφία χαι δύναμις.

"Αγιος μόνος * εἰ ὁ δοξάζων τοὺς ᾿Αγίους σου· * xόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν * xaὶ φωτίζεις τοὺς xραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ράβδος ἐχ ῥίζης,* Ἰεσσαὶ, σὐ ἀνεβλάστησας,* ἄνθος τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαρ:ἀμ * τὸν ὡς ἀνθεσι τοῖς θαύμασι * χαθωραίσαντα * τοὺς αὐτοῦ ἀΑναργύρους θεράποντας.

'Ωδή η'. Έν χαμίνω Πατδες.

Νεχρωθέντες χόσμου τοῖς τερπνοῖς,* χαὶ τῆς φιλαργυρίας * τὴν νόσον ἀποτεμόντες,* ὠνομάσθητε σοφοὶ * τοῖς πᾶσιν 'Ανάργυροι * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς * γεγόνατε προδήλως. * ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης * χατελίπετε τερπνὰ * συμφώνως χραυγάζοντες. * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρύσαι πάντας, Δέσποτα Χριστὲ,* δεινῶν ἀῥῥωστημάτων,* πρεσβείαις τῶν ἀναργύρων,* xαὶ ἀξίωσον ἀεὶ * συμφώνως xραυγάζειν σοι· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοὶ * καὶ χάριτι ῥωσθέντες * οἱ τόκφ λελυτρωμένοι,* Μητροπάρθενε, τῷ σῷ * ἀπαύστως κραυγάζομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανών δεύτερος. Χετρας έχπετάσας Δάνιήλ.

Γύμνο! πάσης ώφθητε εγθρού * χαχίας, "Αγιοι,* τῷ θείφ Πνεύματι * ἡμῖν γενόμενοι ενδυμα· * σωτηρίας χαι ἀρέσεως * χαταστολή χαι τῶν δεινῶν * ἀπαλλοτρίωσις * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἕργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υίοι χατά μέθεξιν Θεου, * Δαμιανε χαι Κοσμα, * πίστει γενόμενοι, * πατρώον χλήρον νυν ευρατε, * την ουράνιον ἀπόλαυσιν, * χαι τών θαυμάτων την φαιδράν * ὄντως ἐνέργειαν * και βοατε· * Πάντα τὰ ἔργα, * ὑμνεῖτε τον Κύριον.

Ρανίσιν ὑμῶν θεουργιχαζς * τὸν ῥύπον πλύνατε * τὸν ψυχικὸν ἡμῶν * χαὶ τὰ ἐπώδυνα, ^{*}Αγιοι, * φυγαδεύσατε νοσήματα * χαὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμὰς * ἀποδιώξατε * ὡς ἰατῆρες * ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ως χρίνα, ώς άνθη νοητὰ,* ώς ρόδα Πνεύματι * ώραιζόμενοι * ήμιν ἐδείχθητε, "Αγιοι,* εὐωδίαν ἀποπέμποντες * χαὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν * ἀποδιώχοντες * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεότοχίον.

Νεχροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί· * ζωὴν γὰρ ἔτεχες * τὴν ἐνυπόστατον * Χριστὸν τὸν Κύριον, "Αχραντε,* τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν * τοὺς 'Αναργύρους ἰατροὺς * βοῶντας δείξαντα· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» 👽 εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ * λεάντων χάσματα * ἐν λάκκω

» \Lambda ἕφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἕσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-

» νοι * οι εύσεβείας έρασται,* Παιδες χραυγάζοντες.* Εύλογειτε,*

» πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ωδή θ'. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

γμνοις την σορην δυάδα * τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ * ἀπαστράπτουσαν αίγλην,* χαὶ φωτισμοῦ τοῖς πασι μεταδιδοῦσαν * ἀπαύστως μαχαρίσωμεν.

'Ρώμην ψυχικής ύγείας * ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς * καὶ σωμάτων ἰασθαι * πεπιστευμένοι * πάθη οἰα σωτῆρες,* ἀξίως ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οί θεοφεγγεζς φωστήρες * νοητώς τὸν οὐρανόν * τῆς σεπτῆς ἘΕχχλησίας * φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες * ἀπαύστως χαταυγάζουσιν.

Υπό τῆς σεπτῆς Τριάδος * ή θεόχλητος δυὰς * σθενουμένη προχέει * τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας * τοῖς πόθφ μαχαρίζουσιν.

Θεοτοχίον.

Σε την τοῦ φωτὸς νερέλην * xal ἀγίαν xιβωτὸν,* την ὅλόφωτον πύλην * τοῦ νόητοῦ Ἡλίσυ ὡς Θεοτόχον * ἐν ὕμνοις μεγὰλύνσμεν.

Κανών δεύτερος. Εύα μέν το της παρακοής.

Τδού δη τι καλόν η τι * τερπνόν, φησιν, * άλλ' η μόνον το οἰκιζεσθαι * νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοία * εἰς τόπους φωταυγεῖς,* εἰς σχηνώματα οὐρανια, * εἰς δόξαν ἀμάραντον * οῦς ἐπαξίως μαχαρίσωμεν.

'Ως μέγιστος οὐτος ὁ νὰὸς * τοῖς θαύμασι * xαθ' ἐxάστην σεμνυνόμενος· * ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦντες,* Κοσμᾶ, Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι,* τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· * ὅθεν ἀζίως μαχαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν τμιν, Μαχάριοι, έν τη μνήμη ύμῶν Αγγελοι, * θεΐοι 'Απόστολοι, Προφτται * καὶ Οσιο: καὶ Δίκαιοι άπαντες· * μεθ' ὦν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύσατε.

'Η θεία δυὰς χαὶ φωταυγὴς,* 'Ανάργυροι * θεοφόροι πανσεβάσμιοι,* ἀφεσιν τῶν ἀμαρτημάτων,* διόρθωσίν τε βίου αἰττσασθε * χαὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν * τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμᾶς πάντοτε. Θεοτοχίον.

Φωτὸς οἰχητήριον, 'Αγνὴ, * γεγένησαι * τοῦ τὰ πάντα χαταυγάσαντος * χαὶ φωτοφόρους τοὺς 'Αγίους * δειχνῦντος, νῦν τὸ σχότος ἐξαίροντας * παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, * *Αχραντε μόνη πολυὑμνητε.

Ο Ειρμός.

Εύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι * τὴν χατάραν εἰσφ Ε χίσατο· * σὐ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας βλα στήματι * τῷ χόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες
 μαχαρίζομεν.

'Εξαποστειλάριον. 'Εν Πνεύματι τῷ Ιερῷ. Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἐχ Θεοῦ εἰληφότες, * 'Ανάργυροι μαχάριοι,* θεραπεύετε νόσους * καὶ ἰᾶσθε ἀπαντας * τοὺς πιστῶς προστρέχοντας * τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· * διὰ τοῦτο συμφώνως * μαχαρίζομεν ἀξίως * τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Έχύησας, Πανάχραντε,* τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,* τῷ χόσμῷ τὴν σωτήριου * ἐχτελοῦντα παυσόφως * οἰχονομίαν ἀρίστην· * διὰ τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως * ὡς πρεσβεύουσαν τούτῷ * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων * χαὶ παυτοίων χινδύνων.

MHN NOEMBPIOS. A'.

Eis τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά ίδιόμελα.

'Ηχος α'. 'Ανατολίου.

Την χάριν των ἰαμάτων * ἐχ Θεοῦ εληφότες, * ἀναργύρως τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν χαὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν * θεραπεύετε, * παγχόσμιοι 'Ανάργυροι· * ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς * τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαριζόμενος, * φωστῆρας ἀπλανεῖς * ὑμᾶς ἀναδείχνυσι τῷ οἰχουμένη· * αὐτῷ πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αύτός.

Έχ τῆς ἄνωθεν προμηθείας * τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες,* πασιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς * τὰς ἰάσεις, 'Ανάργυροι· * ὑπερφυῶς γὰρ * τῶν νοσούντων τὰ πάθη * ἐν χειρουργίαις μυστιχαῖς,* ἐχ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος * φάρμαχα προτιθέντες σωτήρια,* τοῖς χάμνουσι θεραπεύετε· * ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες,* τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος * ἐν ὑμῖν σαφῶς * τὴν χατοιχίαν ποιησαμένης,* αὐτῆ πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ηχος β'. Γερμανού.

Αγάλλεται ό χορὸς * τῶν Αγίων εἰς αἰῶνας· * βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν.* Γῆ τὰ λείψανα αἰτῶν δεξαμένη * εὐωδίαν διέπνευσε. * Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι * κατασκηνώσαντες * εἰς ζωήν αἰώνιον. Ο αὐτός.

Ιατροί τῶν ἀσθενούντων,* θησαυροί τῶν ἰαμάτων,* σωτῆρες τῶν πιστῶν,* ἀνάργυροι πανευχλεεῖς,* τοὺς ἐν ἀνάγχαις χράζοντας * χαι ὀδυνωμένους ἰάσασθε· * σὺν τῆ Θεοδότη * ἰχετεύοντες * Θεὸν τ ν ἀγαθὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. Δόξα, Ἡχος δ΄. Θεοράνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες,* "Αγιοι 'Ανάργυροι,* τὰς ἰάσεις παρέχετε * πᾶσι τοῖς δεομένοις,* ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες * παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς * τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. * Φησὶ γὰρ προς ὑμᾶς ὁ Κύριος,* ὡς ὁμοζήλους τῶν 'Αποστόλων· * ἰδοὺ δέδωχα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν * χατὰ πνευμάτων ἀχαθάρτων, * ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν * χαὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον * χαὶ πᾶσαν μαλαχίαν· * Διὸ * τοῖς προστάγμασιν * αὐτοῦ χαλῶς πολιτευσάμενοι,* δωρεὰν ἐλάβετε,* δωρεὰν παρέχετε,* ἰατρεύοντες τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν χαὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Και νῦν, Θεοτοχίου. Εδωχας σημείωσιν.

Χαΐρε, χαταφύγιον * Χριστιανών χαι χραταίωμα· * χαΐρε, χλίμαξ ούράνιε· * χαΐρε, τὸ χειμήλιον * τὸ τῆς παρθενίας· * χαΐρε, Θεοτόχε,* ἡ χιβωτὸς ἡ λογιχή· * τῆς θείας δόξης χαΐρε τὸ χαύ-

χημα * του χόσμου χαί στερέωμα,* τῶν πεπτωχότων ἀνάχλησις,* ή σχηνή ολόρωτος,* ή άγία χαι πάγχαλος.

Η Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ή Πάναγνος * Χριστον τον φιλάνθρωπον,* ἕχλαιε βοώσα·* Τι τοῦτο, Υιέ μου; τι σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀνταποδίδωσιν, ὤν πεποίηχας * χαλών αύτοις, χαι σπεύδεις με * άτεχνωθήναι παμφίλτατε; * χαταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε,* σήν έχούσιον σταύρωσιν.

Είς του Στίχου, τὰ Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, ^{*}Ηχος πλ. δ'.

Τίς μή θαυμάσει; * τίς μή δοξάσει; * τίς μή υμνήσει πιστώς * τών σορών και ευλόξου * ' Α..... τῶν σορῶν και ἐνδόξων * Αναργύρων τὰ θαύματα; * ὅτι χαί μετά την άγίαν * αύτῶν μετάστασιν, * πᾶσι χορηγοῦσι * τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· * xαὶ τὰ τίμια xαὶ άγια λείψανα αύτῶν * βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων.* 🕻 Δυὰς άγία!*. ῶ τίμιαι χάραι! * ῶ σορία χαι δόξα * τῆς ἐχ Θεοῦ δοθείσης ὑμιν χάριτος ! * Διὸ υμνοις ἄσωμεν τῷ εὐεργέτη Θεῷ * τῷ ἀναδείξαντι τούτους * είς ιατρείαν τῶν ψυχῶν * χαι τῶν σωμάτων ήμῶν.

Και νῦν, Θεοτοχίου. Δέσποινα, πρόσδεξαι. *Η Σταυροθεοτοχίον.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Οὐ φέρω τέχνον βλέπειν σε * τὸν τὴν ἐγρήγορσιν * πασι διδούντα, * ξύλω υπνώσαντα, * όπως τοις πάλαι * έχ παραβάσεως χαρποῦ * ὑπνω ἐλεθρίω ἀφυπνώσασι * θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχης. * ή Παρθένος * ελεγε θρηνωδούσα. * ήν μεγαλύνομεν.

Είς την Λειτουργίαν.

Τά Τυπικά, και άπὸ τῶν Κανόνων τῶν Αγίων ή γ΄. και ς΄. Ωὃή. Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αιώνιον.

TH B'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Αχινδύνου, Πηγασίου, Αφθονίου, . Ελπιδηφόρου και Ανεμποδίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῶν Αγίων τρία.

^{• Ηχος δ'.} 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα * τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν,* τὸν σοπὸν Ἀχίνδυνου * και Πορτίου • Το σοφόν 'Αχίνδυνον * χαι Πηγάσιον,* Ελπιδηφέρον, 'Αφθόνιον *

χαι τον Ανεμπόδιστον, * τούς γενναίους άθλητας * χαι θερμούς άντιλήπτορας,* τούς πηγάζοντας * άνεμπόδιστον χάριν χαὶ ἐλπίδος * άφθονίαν άχινδύνως * τοις εύσεβέσι παρέχοντας.

Ού λιμός, ούδε χίνδυνος, * ού ζωή, ούδε θάνατος, * ού λεβήτων βράσματα,* ού γης χάσματα,* ούδε θηρίων τα στόματα * χωρίσαι δεδύνηνται * της άγάπης του Χριστου * την ύμων χαρτερόφρονες * γενναιότητα· * πρός αυτόν γάρ άπαύστως ένορωντες * χαι αύτον μόνον ποθούντες * τούς δυσμενεις ετροπώσασθε.

Οι τρυφής άπολαύοντες * χαι φωτός έμφορούμενοι,* χαι ζωήν αίώνιον * χληρωσάμενοι, * τούς πρός ύμας χαταφεύγοντας * χινδύγων λυτρώσασθε * χαι δεσμών χαι φυλαχής * χαι παντοίας χαχώσεως * τη θεόφρονι * πρός Θεόν παρρησία χεχρημένοι, * χαι σύμπάθειαν δειχνύντες * την άληθῶς χριστομίμητον. Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Αντωνίου.

Σήμερον ή πενταυγής * τῶν Μαρτύρων ὀμήγυρις * ὡς σελασφόρων αστέρων συνέλευσις * τούς πιστούς σελαγίζουσα * πρός μυστικήν εύφροσύνην έκάλεσε. * Ούτοι και γάρ,* ώς του νοητού Ηλίου θεράποντες, * χαι τών Περσιχών χαθαιρέται δογμάτων, * τούς τῷ αἰσθητῷ ἡλίφ προσανέχοντας * καὶ προσκυνούντας τὸ πῦρ * ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν. * ἐχέρασαν δὲ πλήρη * τὸν άθλοφορικόν αύτῶν κρατήρα * και τοῖς διὰ Χριστόν ἐκχυθεῖσιν * αίμασιν έστεψαν * ήμας προτρεπόμενοι * τους εύσεβείας έραστας,* Δεύτε, λέγοντες * τους άγωνας ήμων εστιάθητε * χαι τους στεφάνους * χαι τα γέρα προσβλέψατε. * ο γαρ υπομείνας εις τέλος,* ούτος σωθήσεται,* Χριστός ή 'αλήθεια απεφήνατο. * ίνα χοινωνοί γένησθε * των στεφάνων ήμιν,* και πρεσβευτάς ήμας * πρός Κύριον έχητε.

Και νύν, Θεοτοχίον. Ολην αποθέμενοι.

Κητώας χοιλίας με * της πονηράς άμαρτίας * έξάγαγε, Δέσποινα, * έν γαστρί χωρήσασα * τον άχώρητον * χαλεπού χλύ-δωνος * πειρασμών λύτρωσαι * χαταιγίδος παραπτώσεων, * Κόρη, έξάρπασον, * τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα * τὸ πέλαγος καὶ παύουσα * τής δαιμονικής παρατάξεως * τάς επαναστάσεις * τή θεία συμπαθεία σου, Αγνή, * έπως απαύστως δοξάζω σε, * την αειμάχαριστον.

*Η Σταυροθεοτοχίον, ζιιοιον.

Τὸν "Αρνα τὸν ἰδιον,* 'Αμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι * χαὶ ἄμωμος Δέσποινα, * έν Σταυρώ ύψούμενον * ώς έώραχε * μητριχώς ώλόλυζε, * και έκπληττομένη * άνεβόα. Τι το δραμα * τέκνον γλυχύτατον * τοῦτο τὸ χαινὸν χαὶ παράδοξον; * πῶς δῆμος ὁ ἀχά-

ριστος * βήματι Πιλάτου παρέδωχε * χαι χατέχρινέ σε * θανάτω, την ζωήν την τῶν βροτῶν ; * ἀλλ' ἀνυμνῶ σου την ἄφατον,* Λόγε, συγχατάβασιν.

> Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἘΟκτωήχου. Δόξα, ἘΗχος β΄.

Δεύτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῷ * ἐν τῆ μνήμη σήμερον τῶν Αθλοφόρων, * ῷ φιλέορτοι. * Δεῦτε, εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, * μυστιχῶς ἐγχωμιάζοντες· * Χαίροις, 'Αχίνδυνε, * χαίροις, Πηγάσιε, * χαίροις, 'Ανεμπόδιστε, * χαίροις, 'Ελπιδηφόρε, * χαίροις, 'Αφθόνιε, * οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * εἰς χάος βυθίσαντες, * καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον * ἐν μέσῷ τοῦ σταδίου τρανῶς χηρύξαντες. * Διὸ, * παμμαχάριστοι καὶ πολύαθλοι, * μὴ παύσητε πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίου. Τὴν πάσαν έλπίδα μου.

"Η Σταυροθεοτοχίον. "Οτε * έχ τοῦ ξύλου.

Ξύλφ * τοῦ Σταυροῦ σε, 'Ιησοῦ,* προσαναρτηθέντα ὀρῶσα * ἡ 'Απειρόγαμος,* ἐχλαιε χαὶ ἐλεγε· * Τέχνον γλυχύτατον, * ἕνα τι ἐγχατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεχοῦσαν * μόνην Φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * σπεῦσον * χαὶ δοξάσθητι, ὅπως * δόξης ἐπιτύχωσι θείας * οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος β'.

'Αθλοφόροι Κυρίου, * μαχαρία ή γη, * ή πιανθεϊσα τοις αίμασιν ύμων * χαι άγιαι αι σχηναι * αι δεξάμεναι τα πνεύματα ύμων * έν σταδίφ γαρ τον έχθρον έθριαμβεύσατε * χαι Χριστον μετα παρρησίας έχηρύξατε. * Αὐτον ὡς ἀγαθον ἰχετεύσατε * σωθηναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Και 'Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Όχτωήχου, χαὶ τῶν Αγίων ὁ παρὼν, οὐ ἡ Ἀχροστιχίς.

Ταϊς σαϊς λιταϊς με, Μαρτύρων πληθύς, σχέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. 'Ηχος δ'. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ισάριθμοι * τῆς Παναγίας πανόλβιοι * Τριάδος ἐδείχθητε * προσχυνηται τῆς σεπτῆς * χαι παρίστασθε * τῷ θρόνῷ τῆς Τριάδος * θερμοι ἀντιλήπτορες * τῶν προστρεχόντων ἡμῖν.

'Αχίνδυνον, 'Αγιοι, ' άνεμποδίστως πηγάζετε, ' την χάριν προσνέμοντες ' τοζς προσιοῦσι πιστῶς ' πάντα χίνδυνον ' χαι πᾶσαν άθυμίαν ' χαι ζάλην χαι τάραχον ' χαταπραύνοντες.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. B'.

'Ισχύν την άνεπητόν * περιζωστάμενοι, 'Αγια, * σαρχός την άσθάνειαν * ούχ έλογισασθε· * άλλ' άπτάητον * το φρόνημα δειχνῦντες, * πυρός χαι χολάσεων * χατετολμήσατε.

Θεοτοχίον.

Σὐ μόνη, Θεόνυμφε,* τὸν ἐν ὑψίστοις χαθήμενον * ἀγχάλαις ἐβάστασας * σάρχα γενόμενον * σῦ γὰρ πάφηνας * ἐχ πάντων τῶν αἰώνων * δοχεΐον ἐπάξιον * τοῦ Παντοχράτορος.

'Ωδή γ'. Ούε έν σοφία.

Στέρεωθέντες * τοῦ Χριστοῦ τῆ δυνάμει, πανάριστα, * διανοία σταθηρά, * διὰ πυρός τε χαι ύδατος * ἀθλοῦντες διήλθετε * πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρραγεστείτη * των μελλόντων έλπίδε νευρούμενοι, * των περόντων άλγεινων * άνδρειοτάτω φρονήματι, * πανένδοξοι Μάρτυρες, * χατεφρονήσατε.

^{*}Ισα φρονούντες * τοις τρισί Νεανίαις, πανεύρημοι, * άπονοίας Περσικής * τό πώρ αβεννώντες έφενητε, * τη δρόσω του Πνεύματος * περιχεύμενοι.

Θεοτοχίον.

Σὲ προστασίαν * ἀσφαλή, Θεομήτορ, κεκτήμεθα· * τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ * ἀνατιθέντες σωζόμεθα· * πρὸς σὲ καταφεύγοντες * περαφρουρούμεθα.

Ο Ειρμός.

- ν του το τορία * και δυνάμα και πλούτο καυχώμεθα, * άλλ' έν
- » U σοι τη του Πατρός * ένυποστάτο Σοφία, Χριστέ· * σά γάρ

» έστιν Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρισπε.

Κάθισμα, Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Κατεπλάγησαν πότε * τῶν ἀνομούντων οι λαοι * τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν * βλέποντες, Μάρτυρες, ὑμῶν * και τῷ Κυριφ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον * Δόξα σοι, Χριστε * παντοδύναμε· * σὺ γὰρ εί Θεὸς * και ἐτερον οὐκ οἰδαμεν * ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια * ἐν τοῖς ἀγίως του Μάρτυσιν.* Αὐτῶν πρεσβείαις,* Σωττὴν, τοῦ κόσμου * ρώτισον τοὺς ὑμνοῦντές σε.

Δόξα, 'Ηχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν.

Αχινδύνως τον δράμον τον εύσεβη του σταδία άθλουντες τοι οι εύκλεεις τέλαιδι διήνυσαν των στεράνων ρωτιώμινου του γάρ ύπεναντίους τείς τέλεον ώλεσαν άνεμποδίστως την νώκην αύτων περαιώσαντες τόθεν και άφθόνως τοις αιτούσιν έν πίστες πηγάζουτι πάντοτε την πληθύν των ιάτεων τοις έν πίστες βοήσωμεν. Τιρεσβεύσατε Σριστῷ τοῦ Θεῷ τῶν πταυμιάτων άφοσιν δωρήσασθαι τοις έφρτάζουσι πόθο την άγιαν μυτήκην ώμου.

Και γυν, Θεοτοχίον. Αυτόμελον.

Την Σοφίαν και Λόγου * εν ση γαστρι * συλλαβούσα άφλέ: χτως Μητερ Θεοῦ, * τῷ χόσμφ ἐμώησας * τὸν χόσμου κατέχουσα * χαι ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχουτα, * τὸν τροφοδότην πάντων * και πλάστην και Κύριον· * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε· * Ρυσθηναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἐγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * και γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, Πανάμωμε.

Τον άμνον και ποιμένα * και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα σε εν Στευρώ * άδικως κρεμαίμενον, * θρηνορούσα έβόα σοι· * Ο μεν κόσμος εύφραίνεται * δεχάμενος την λύτρωσιν. * τα δε σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου την σταύρωσιν, * ήνπερ ύπομένεις * δια σπλάγχνα έλέους, * Θεε ύπεράγαθε, * άνεξίκακε Κύριε. * Η πιστώς έκβοήσωμεν * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, εφ' ήμας, και πρασμάτων δώρησαι την άφεσιν * τοις προσκυνούσιν εν πίστει * αύτοῦ τα παθήματα.

Ωδή δ'. Ο καθήμενος έν δόξη.

Λαμπρυνήμενοι τῷ χάλλει * τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, * φκεινοι λαμπτῆρες, * Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀνεδείχθητε, * φαεινοτάταις ἀχετσι * καταυγάζοντες * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα, Χριστέ, * τῆ δυνάμει σου.

Ίλαστήριον τὸ αίμα * τῶν Μαρτύρων γεγένηται * xal εὐωδεστάτη * ὅντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις * ἀνεμποδίστως διδοῦσα * τὴν ἀμίνδυνον ἀναβρύουσαν πᾶσι πηγήν τῶν ἰάσεων.

Τών ποικίλων πειρασμών τε * και κινδύνων την έφοδον * ταϊς ύμων πρεσβείαις * ταϊς πρός του Χριστου διακρούσασθε * τών έκτελούντων έν πίστει * την πανίερον * και πανέορτον μνήμην ύμων,*

Ανατρέψαντες της πλάνης * των είδωλων το άθεον, * του Θεου των όλων * την ζωοποιουσαν ενέργειαν * έπι των έργων δειχνύντες, * έχραυγάζετε * άεισέβαστοι. Δότα, Χριστε, * τη δυνάμει σου. Θεοτοχίον.

' Ισχυρόταπόν σε όπλον * χατ' έχθρῶν προβαλλόμεθα, * δυσχερέσε πάσης * και τῶν χαλεπῶν περιστάσεων * ἀποπειήμεθα βλάβην, * και τὸν κλύδωνα * τῶν αἰρέσεων, Μῆτερ Θεοῦ * διαφεύγομεν. Ωδὴ ε΄. 'Ασεβείζ εὐκ ὄψονται.

Σι αμτόν, 'Αφθόνια, * προσήγαγες Θεώ, * καρτερώς την τυραννιχήν * διελέγξας, ενδοξε, * γνώμην την άθεον, * και φωτί προσέδραμες * το της πίστεως γηθόμενος. Μυηθείς, 'Αφθόνιε,* τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ,* δι' αὐτὸν σοῦ τὴν χεφαλὴν * ἀπετμήθης, ἄριστε,* xαὶ πρὸς τὴν ἄληχτον * εὐφροσύνην ἔσπευσας * xαὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

'Επὶ τὴν ἀσάλευτον * ἐλπίδα στηριχθεἰς * xal τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς Υῆς * xaτaπτύσaς, πάνσοφε * Ἐλπιδηφόρε,* ἐπτερώθης ἔρωτι * τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μαχαρίας λήξεως * άφράστου τε τρυφης * έν σχηναϊς ταϊς έν ουρανοϊς * ήξιώθης, ενδοξε * Μάρτυς 'Αχίνδυνε· * άχλινῶς γὰρ εδραμες * σύ τὸν δρόμον της άθλήσεως.

Θεοτοχίον.

'Ανατείλας "Ηλιος * έχ σοῦ ὁ νοητὸς * τηλαυγῶς, τὰς μαρμαρυγὰς * τῆς αὐτοῦ Θεότητος * πᾶσιν ἐφήπλωσε,* Θεοτόχε Δέσποινα· * διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ωδή 5. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ρεόντων * τὸ φθαρτὸν παριδόντες, * τὰ ἄφθαρτα * χατηξιώθητε βλέπειν· * πειρασμῶν οὖν ρύσασθε χαι χινδύνων * τοὺς ἐν πίστει * ὑμᾶς προσχαλουμένους, Αήττητοι.

Τριάδος * τής ἀρχικής πανένδοξοι Μάρτυρες, * τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους * καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, * διαλύσαι * ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υπέρ σοῦ * ἐαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον,* ἀθανασίας, Σῶτέρ μου, * οἰ γενναΐοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες * τῶν ἐν ζάλῃ * καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοχίον.

Ρήξόν μου * τὸ τῶν πταισμάτων, Κόρη, χειρόγραφον τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα διηνεκῶς ἀλώβητον, Δέσποινα.

Ο Ειρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ Ἐκκλησία βοã » σοι,* ἐκ Δαιμόνων λύθρου * κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος α΄. Ο Τάφος σου, Σωτήρ.

Ος ἀστρα ἀπλανῆ * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, * ἀνέλαμψαν τῆ Υῆ * οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, * τὸν ζόφον διώχοντες * τῶν παθῶν, xαὶ πηγάζοντες * χάριν ἄφθονον * ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, * xαὶ ἀχίνδυνον * τὴν σωτηρίαν δωροῦνται * ἐλπίδι τῆς πίστεως. Ο Οἰχος.

Την ρυπωθετσάν μου ψυχην * τῷ ρείθρω τοῦ ἐλέους * της σης φιλανθρωπίας * ἀπόσμηξον, Οἰκτίρμον, * καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπετ * αὐγασον ὑμνησαι * τὸν πεντάριθμον χορὸν * τῶν Μαρτύρων σου

MHN NOEMBPIOS. B'.

'Αχίνδυνον * χαὶ θετον Πηγάσιον * σὺν 'Ελπιδηφόρφ * χαὶ 'Αφθονίφ τὸν γεννατον * 'Ανεμπόδιστον * τοὺς σεπτοὺς 'Αθλοφόρους· * οῦ πᾶσαν προσβολήν * βασάνων ἀνδρείως * τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς * τρέψαντες, Λόγε,* θῦμα λογιχὸν * προσήγαγόν σοι ἑαυτοὺς * τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τη Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Αγίων Μαρτύρων 'Αχινδίνου, Πηγασίου, 'Αφθονίου, 'Ελπιδηφόρου χαὶ 'Ανεμποδίστου.

Στίχοι.

'Αχίνδυνον πῦρ· τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,

Οῦς μέν τὸ πῦρ ἔχτεινεν, οῦς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρη Αφθονίφ και τέτρασι, πῦρ, ἀορ, ἀθλος.

Τατς αύτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ος ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς * τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας,* οὐτω xai vũv τοὺς 'Αθλητὰς * ἐν xaμίνω πυρὸς διεφύλαξας,* ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· * Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς * χαὶ θαυματουργίας πηγάζεις * τοῖς ᾿Αθλοφόροις σου, Χριστὲ,* συνεργῶν χαὶ συμπράττων ὡς εὐσπλαγχνος,* χαὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς * συγχεχροτημένα τη πίστει * προσενηνόχατε Χριστῷ, * παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν * ἐνεργοῦντες χαὶ ψάλλοντες· * Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Αελυτρωμένοι διὰ σοῦ * τῆς τῶν Πρωπατόρων χατάρας, * χαὶ πρὸς ἀίδιον τρυφὴν * μεταστάντες, τὸ Χαῖρέ σοι χράζομεν, * ὑπερένδοξε Δέσποινα, * ἡ Θεὸν σεσαρχωμένον ἡμῖν τεχοῦσα.

'Ωδή η'. Πατδας εύαγετς.

Εύαγεστάτη τῶν Μαρτύρων * πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδή-Ημησε * χόσμον χαταυγάζουσα, * πάντας χατευφραίνουσα, * χαὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα * πίστει τοὺς ψάλλοντας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων χαὶ βόθρων χαὶ βασάνων * ἀγρίων χατετολμήσατε, Μαχάριοι, * ἔχοντες συλλήπτορα * τὸν ἀχαταγώνιστον * χαὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, * ῷ νῦν χραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμας τοὺς γενναίους Αθλοφόρους, * Αχίνδυνον, Πηγάσιον, Άφθόνιον, * αὖθις 'Ανεμπόδιστον * χαὶ τὸν παναοίδιμον * Ἐλπιδηφόρον

MHN NOEMBPIOS. B'.

έχοντες * τείχος άχράδαντου, * του Κύριου ύμνουμεν άπαύστως * και ύπερυψούμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Στεφάνοι της νίκης κοσμηθέντες * και κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι,* αίγλην την άνέσπερον,* τέλος το μακάριον * έν οὐρανοῖς εἰλήφατε,* Μάρτυρος, κράζοντες· * Τον Κύριον ψυνεῖτε, ταὶ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Στόματι και γνώμη Θαοτόκον * φρονούντες όμαλογούμεν σε. Πανάμωμε· * τέτοχας γάρ, Πάναγνε, * σάρχα περιθέμενον * son Ποιητήν και Κύριον και Βασιλέα Κριστόν· * διό σε τήν Παρθένον ύμνοῦμεν * και ύπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς κίωνας.

Ο Ειρμός.

 Πατδας εύαγεις ἐν τῷ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτάιου διεσώσκτο, * τότε μέν τυπούμενος. * νῶν δὲ ἐνεργούμενος, * τὴν
 οἰχουμένην ἀπασκν * ἀγείρει ψάλλουταν. * Τὸν Κύριον ὑμνεττε,

· TRE Epyre, * wert ນໍາກອງແປວບັກະ * eig παντας sous alwives.

'Ωδή θ'. Ευσ μέν τοῦ τής παραχοής.

Καμάτους ύμων τους έτι γής * ούρανιος * εύφροσώνη διεδέξατο, * ενθα Μαρτύρων αι χορείαι * και τα των 'Αθλοφόρων στρατεύματα * παι πάσα των Πρωτοτόκων όμήγυρις * τοίς ούρανίοις συνευφραίνατα.

Έκ των δεσμων των όδυνηρών, * Πανόλβιοι, * και κινδύνων διασώσατε * πάντας τούς πίστει την άγίαν * πανάγιην ύμων έαρτάζοντας, * εἰρήνην και γαλήνην αιπούμενοι * και σωτηρίαν, πανσεβάσμιοι.

Πλουσίω λαμπόμενοι φωτί * 2011 χ έριτι, * Αθλοφόροι, διαπρέποντες * λώτεν πταισμάτων και φρωντάων, * άμαι τος σύν ψείν άρισπούσασι * δοθήναι τος πρός ψεάς καταφεύγουσι * τον εύεργέπην δυσωπήσαπε. Θεοτοχίον.

Εύα μέν τοῦ ξύλου «τῆς ζωῆς * ἐξώρασται, * χωλυθετσα τῆς μεθείξεως * σù δὲ, Παρθένε Θερτόκε, * ζωήν τὴν πρὸ αἰωίνων ἐχώησκε * τῷ χόσμω τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν * χαριζομένη διὰ πίστεως. Ο Εἰρμός.

» Ει ύα μέν τοῦ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν είαφ-» Ει μίαατο· * σύ δέ, Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ τῆς πυοφορίας βλα-» στήματι * τῷ μόσμιμ τὴν εύλογίαν ἐξήνθησας· * όθεν σε πάντας

» praxapitoper

Εξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άχαυτίσθητε.

Ακίνδυκαν πηγάζετε * την χάριν τών ικόταων * άνεμποδίστως άρθόνως * τοϊς έπ' έλπιδι τελούσι * την κιτήμην ύμων,* 'Αγιαι.*

άλλα και νύν πηγάζοιτε * ιάματα, πανεύφημοι, * τοις ύμας πίθω τιμώσι, * πεντάριθμω * Αθλοφόρα.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας * φθαρεζσαν τοῦ Προπάτορος, * ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα * καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα * τὸν Πλάστην πάσης φύσεως· * ὑφ' οὖ ῥωσθέντες ἤθλησαν * χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες * σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας * τὴν ἀπαρχὴν, Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς ἘΧτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ήχος β΄.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοις άγιοις αύτου.

Αἰμάτων τοῖς χρουνοῖς * τὸ σῶμα βάψας, * ἀχινδύνως διῆλθες * τὴν τοῦ μαρτυρίου ἀδὸν, 'Αθλοφόρε 'Αχίνδυνε· * δθεν χαὶ ἰσχὸν τὴν ἔνθεον * περιζωσάμενος, * τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέχοψας * μηχανουργήματα, * Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ ἡμιῶν πρεσβεύων * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμιῶν.

Δόξα, Ηχος δ'.

'Η πενταφεγγής των Αθλητών λαμπάς, * ώς έν δρυμφ ξύλων άξίνη, * δαυϊτιχώς έξέχοψε * τήν πλάνην τοῦ έχθροῦ· * καὶ όμολογήσαντες Χριστον έναντίον βασιλέων, * ἀπαύστως πρεσβεύουαν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Kat vur, Geotoxlov. 'De yevvator in Mapros.

Μαχαρίζω σε, Πάναγνε, * την βροτούς ἀφαρπώσασαν * ἐκ βυθοῦ κακίας και ἀπογνώσεως· * ὑμνολογῶ σε, Θεόνυμοε, * την ἀειμαχάριστον, * και δοξάζω σου, σεμινή, * την ἀπόρρητον κύησιν, * ὅτι ἐτακες * τον Σευτήρα τοῦ κόσμου * και κατάρας * ήλευθέρωσας, Παρθένε, * προγονικής το ἀνθρώπινον.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν Σταυρφ ώς έώραχε * χαθηλούμενον, Κύρα, * ή άμνας καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο χαί ΤΙ τὸ δραμα ἔπραζεν, * Ττὲ ποθοινάτατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμας ἀνταποδίδωσιν * ὁ παρώναμος * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * 'Αλλὰ δόξα τῆ ὑψήτφ * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ορθρου, xaì 'Απόλυσις.

TH Γ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων 'Αχεψιμα, 'Ιωσήρ, καὶ 'Αειθαλα καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ 'Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδδη, ἤτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. χαὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσχητιχῶν ἀληθῶς.

Χαίροις,* ή τῆς Τριάδος τριὰς,* τῶν ἀρετῶν τὰ Χαθαρὰ Χαταγώγια,* Χρατῆρες * τὸν θεῖον οἶνον * τῆς εὐσεβείας ἡμῶν * τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· * μαζοὶ,* οἱ τὸ γάλα * τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· * ἄστρα, τὸ φέγγος * ἀληθείας πυρσεύοντα·* χαὶ τὰ πέρατα * φωταυγίαις λαμπρύνοντα,* Μάρτυρες μεγαλώνυμοι,* οἱ νύχτα μειώσαντες * τῆς ἀγνωσίας χαὶ πάντων * τὰς διανοίας φωτίσαντες * Χριστὸν * δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Χαίροις, 'Αχεψιμα ιερέ,* 'Αειθαλα και 'Ιωστ'φ άξιάγαστοι,* τῷ θείφ * πυρι τὴν πλάνην * πυρσολατρῶν δυσσεβῶν * ἐπιγνώσει θεία κατασβέσαντες,* δι' ὦν * οι θρησχεύοντες. * παρανόμως τὸν ἡλιον * και τοὺς ἀστέρας * παντελῶς ἡμαυρώθησαν * και κατήργηται * ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια.* Μάρτυρες ἀεισέβαστοι * Τριάδος ὑπέρμαχοι,* φῶς τοῖς ἐν σχότει ἀγνοίας * τοῦ ἀληθοῦς 'Αρχιποίμενος * Χριστοῦ * τοῦ τυθέντος * και παρέχοντος τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἑλεος.

Πάσαν * ἐπιφορἀν τῶν δεινῶν * ἀνδρειοτάτφ λογισμῷ ὑπηνέγχατε * ἀλόγοις τε, * ὥσπερ φόρτος * ἐπιτεθέντες, σοφοὶ,* πρὸς βασάνων πλείφ πεῖραν ἤγεσθε· * διὸ * συγχοπτόμενοι * χαὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι * χαὶ ταῖς αἰχίαις * χαλεπῶς δαπανώμενοι,* οὐχ ἐχάμφθητε * οὐ Θεὸν ἐξηρνήσασθε· * ὅθεν προσαπηνέγχατε * τῆς νίχης τὸν στέφανον * χαὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις * περιφανῶς ἡριθμήθητε· * μεθ' ὡν * ἐξαιτεῖσθε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Καί τοῦ Αγίου Γεωργίου, ὅμοια.

Υ αίρων * αύτοχινήτοις όρμαῖς * πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδριχῶς προσ-Εχώρησας, * χαὶ πᾶσαν * ἐχπλήξας φρένα * τῆ χαρτερία τῆ σῆ, * τῶν τυράννων θράση πατεπάτησας· * λαμπρὰν * πρὸς 'Αγγέλων * διαγωγὴν μεταβέβηχας, * περιχορεύων * σὺν αὐτοῖς χαὶ

24

Digitized by Google

γηθόμενος * σώζων πάντοτε * τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας,* Μάρτυς, ἐπιστασίαις σου,* παμμάχαρ Γεώργιε,* χαί συμπαθεία πενήτων * τοις όδυρμοις έπιχλώμενος, * Χριστόν * ίχετεύεις * τόν παρέχοντα τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἕλεος.

Ιθι, τοῖς εὐφημοῦσιν ήμῖν * χαὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος, * τόν πόνον * έπιχουφίζων * τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, * χαλ το βάρος τούτων άφαιρούμενος, * φρουρών χαι φυλάττων * χαι διασώζων, Γεώργιε, * διαβιβάζων * πρός Θεόν δια πίστεως, * και προστάγμασιν * έμβιβάζων τοῦ Κτίσαντος. * ὅπως δι' ἀγαθότητος * τής τούτου βιώσαντες * τύχωμεν πάντες των θείων * έν ούρανοϊς άντιδόσεων,* Χριστόν * άνυμνοῦντες * τὸν παρέχοντα τῷ χόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα * χαι θαυμαστόν άληθώς * της σης άφρήτου μαρτυρίας χηρύττεται * τὸ χλέος, ἔνδοξε Μάρτυς· * ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, * διατρέχεις πάσαν, άξιάγαστε, * την χτίσιν, Γεώργιε, * πλείσταις έντως χοσμούμενος * θαυματουργίαις * χαί τὰς νόσους ίώμενος * χαί τοὺς πάσχοντας * θεραπεύων πρεσβείαις σου· * όθεν ώς αντιλήπτορα * θερμόν σε γινώσχομεν * χαι εύεργέτην, παμμάχαρ, * τους αιχμαλώτους ρυόμενον. * Χριστον * ουν δυσώπει * ταις ψυχαζς ήμων δοθηναι * το μέγα έλεος.

Δόξα, τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ηγος πλ. β'.

'Αξίως τοῦ ὀνόματος * ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε· * τὸν σταυρόν γάρ του Χριστου * έπ' ώμων άράμενος, * την έχ διαβολιχής πλάνης * χερσωθείσαν γήν έχαλλιέργησας * χαι την άχανθώδη θρησχείαν * τῶν εἰδώλων ἐχριζώσας, * τῆς ὀρθοδόξου πίστεως * xλήμα xατεφύτευσας, * Όθεν βλυστάνεις ιάματα * τοῖς ἐν πάση τη οίκουμένη πιστοῖς, * και Τριάδος γεωργὸς δίκαιος ἀνεδείχθης.* Πρέσβευε, δεόμεθα, * υπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου * καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σύ εί ή αμπελος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος άνέστης.

Ορώσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σὲ χυήσασα * ἀνεβόα· Τι το ξένον, * ο όρω, μυστήριον, Τιέ μου; * πως έπι ξύλου θνήσχεις * σαρχί χρεμάμενος, ζωής χορηγέ;

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια τοῦ Αγίου Γεωργίου.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.

θλοφόρε Γεώργιε, * τῶν 'Αγγέλων συνόμιλε, * τῶν Μαρτύρων Α σύσχηνε, * χαταφύγιον * τῶν θλιβομένων έχάστοτε, * λιμήν άναψύξεως * θαλαττεύοντι χάμοι * έν τῷ βίω γενήθητι,* χαι χυ-Men. Tom. II.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Γ'.

βέρνησον, * δυσωπῶ, τὴν ζωήν μου, * ὅπως πίστει * ἀδιστάχτω μαχαρίζω * τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς Αγίοις.

26

Έν θαλάσση με πλέοντα, * ἐν όδῷ με βαδίζοντα, * ἐν νυχτὶ καθεύδοντα * περιφρούρησον, * ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, * παμμάχαρ Γεώργιε, * καὶ ὀδήγησον ποιεῖν. * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, * ὅπως εῦροιμι * ἐν ἡμέρα τῆς δίχης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, * ὁ καταφεύγων τῆ σχέπη σου.

Στίχ. Τοις Αγίοις τοις έν τη γη αυτού.

Τῷ τῆς πίστεως θώραχι * χαὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος * χαὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι * συμφραξάμενος, * τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος * ἐγένου, Γεώργιε· * χαὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς, * τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας * τροπωσάμενος, * σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύεις· * τοὺς πιστοὺς δὲ * περιέπων, ἀγιάζεις * χαὶ διασώζεις χαλούμενος.

Δόξα, Τῶν Μαρτύρων.

^{*}Ηχος πλ. β'. Εφραίμ Καρίας.

Προοίμιον τυπιχώς * τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας * xαὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας * τῆς ἀχηράτου Τριάδος * xαὶ ὑπερουσίου Μονάδος, 'Αθληταὶ,* οἱ ἐν Περσίδι ἄφλεχτοι συντηρηθέντες * τρεῖς Παΐδες γεγόνασιν * ὡς γὰρ ἐχεῖνοι φλογὸς χατετόλμησαν,* εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες,* οὕτω χαὶ ὑμεῖς * θανεῖν οὐ παρητήσασθε,* μὴ ὑπενδόντες τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει.* 'Αλλ' ὡς ἐχείνους ὁ φανεἰς τέταρτος * ἐν τῆ φλογὶ ἑδρόσιζεν,* οὕτω χαὶ ὑμᾶς Χριστὸς,* ὁ εἰς τῆς Τριάδος,* προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύζεως.* 'Αχεψιμᾶ σὺν τῷ 'Ιωσὴρ * χαὶ 'Αειθαλα θεόληπτοι,* πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Θέὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόχε Παρθένε· * αὐτὸν ἰχέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.

Πάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυροῦ χρεμάμενον,* θρηνωδοῦσα * ἀνεβόα μητριχῶς· * Υἰέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυχύτατόν μου τέχνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

'Απολυτίχιον τῶν Μαρτύρων.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Αγίου Γεωργίου.

'Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσχονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς ἘΛτωήχου, χαὶ οἱ δύω παρόντες τῶν ἘΑγίων. Ὁ Κανών τῶν Μαρτύρων, οὐ ἡ ἘΑχροστιχίς·

Ανθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. ἰωσήφ.
 ᾿Ωδή ἀ΄. Ἡχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Α ίγλη τρίσηλίου ἀστραπῆς * φωτιστιχῶς αὐγαζόμενοι, Μάρτυρες, * ταύτην τὴν πανίερον μνήμην ὑμῶν * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, * σχότους ἀμαρτίας * χαὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότου χαὶ Θεοῦ * συμπεφυρμένοι, τὸν νοῦν ἰερώτατοι, * νόμους τοὺς χελεύοντας * παρανομεῖν * ἀνδρείως ἐξεχλίνατε· * ὅθεν ἀναθλοῦντες * νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ * τῆ ἐχουσίφ σφαγῆ χαθαρώτατα,* Μάρτυρες πανόλβιοι,* ἰερουργοὶ * χαὶ θῦται χρηματίσαντες * τοῦ ἐθελουσίφ * σφαγῆ τὸν χόσμον ζωώσαντος.

Θεοτοχίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν * περιγραφόμενον σώματι τέξασα * σάρχα χρηματίσαντα * ὑπερβολῆ,* Παρθένε, ἀγαθότητος,* τοῦτον ἐχδυσώπει * χινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Γεωργίου, οὐ ή Αχροστιχίς. Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Τῷ όδηγήσαντι.

Τ ο δυσχερές τοῦ νοός μου * χαὶ ἀδρανὲς, "Αγιε,* τῷ διαπύρφ τῆς σεπτῆς * σοῦ προσευχῆς μεταποίησον,* εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος,* ὅπως σου τὴν παναγίαν * ἑορτὴν ἑγχωμιάσαιμι.

Ο ἐν ἀμφοῖν ὑψιβἀμων * καὶ τῶν πολλῶν ὕπερθεν,* ἔργφ καὶ λόγῷ πεφηνώς,*σοῦ οὐκ ἰσχύει, Γεώργιε,*ἀνευφημεῖν τὰ τεράστια·* πελεις γὰρ παγκρατιάρχης * ἀκραιρνὴς καὶ αἰχμητὴς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδόλως * ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις * ὑποπεσεῖται, 'Αθλητά' * ἰλιγγιῶ γὰρ xai δέδοιxa * xai ἀπορῶ xai ἐξίσταμαι * ψαῦσαί σου xαν γοῦν ποσῶς,*'Αθλοφόρε, τοῖς προτερήμασιν. Θεοτοχίον.

Σωτήρα πάντων τεχούσα,* την της ζωής εχπτωσιν * επηνωρθώσω, `Αγαθή· * την γάρ ζωήν άπεχύησας,* πάσιν ήμιν πρυτανεύουσαν * άφεσιν άμαρτιῶν * ταις πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή γ' Ο μόνος είδώς.

Τ ἀ πάθη ἀσχήσεως πυρι * τεφρώσας, ιερώτατε * Αχεψιμα, πρὸς πείρας ἀθλήσεως * χριὸς χαθάπερ ἐπισημότατος * ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, * ταῖς ῥοαῖς τοῦ αίματος * ἀγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα. 'Αδίχως στρεβλούμενος, σοφὲ,* χαὶ ῥάβδοις συντριβόμενος,* χαὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος,* οὐχ ἑξερνήσω τὸ θεῖον ὄνομα,* οὐ πυρὶ ἐπέθυσας,* Ἰωσὴφ πανάριστε,* πυραχτούμενος ζήλω τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον xαὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς * τυπτόμενος, ὑπέφερες,* ᾿Αειθαλᾶ, ἐτέρου ὡς πάσχοντος * νοὶ γὰρ, Μάρτυς τελείως ἕνδοξε, * πρὸς Θεὸν ἠτένιζες * σώζειν τὸν δυνάμενον * τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἀνατέταλχεν ἡμῖν * ὁ "Ηλιος ὁ ἄδυτος,* φωτιστιχαῖς, πανάμωμε, λάμψεσι * φωτίζων χόσμον σχότει χρατούμενον * χαὶ προσαπολλύμενον * πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, * Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ο στερεῶν βροντήν.

Επιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης * οὐ φέρων βλέπειν, "Αγιε,* ὡς ὁ πυρίπνους xαὶ ζηλωτής,* ἀνομοῦντας διελέγχων· * Οὐχ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες * Θεὸς, ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὰ τοῦ Λόγου, ὅπερ ἦλθε, Μάχαρ, * βαλεῖν εἰς χόσμον ἄπαντα, * σοῦ χαθαψάμενον τῆς ψυχῆς * στέγειν ὅλως οὐχ εἴα, * ἀλλὰ θερμῶς ἀνέχραζες· * Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων είδη σου δειχνύων,* ώσπερ φοβείν ὁ Τύραννος * τὴν ἀχατάπληχτόν σου ψυχὴν * ὑπετόπασε, Θεόφρον· * σὺ δὲ στεἰρῶς ἀνέχραζες· * Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοχίον.

Ορος σε μέγα βλέπων ο Προφήτης,* ὑπερχειμένην ἔχον * τὴν χοφυφὴν ἀπάντων τῶν βουνῶν * τῶν ἀγγελιχῶν ταγμάτων * ὑπὲρ αἰτίαν ἕλεγε * Παρθένος γεννήσεται.

Ο Ειρμός.

» Ο στερεῶν βροντὴν χαὶ χτίζων πνεῦμα,* στερέωσόν με, Κύριε, » Ο ίνα ὑμνῶ σε εἰλιχρινῶς * χαὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· * ὅτι οὐχ » ἔστιν *Αγιος * ὡς σὺ, Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάχιον τῶν Μαρτύρων.

Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

' λ θεία, σοφέ, * σεπτώς έμυσταγώγησας, * θυσία δεχτή * έγένου, παμμαχάριστε· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες * τὸ ποτήριον ἐνδόξως, "Αγιε * Αχεψιμα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος.

Τήν χερσωθείσαν μου χαρδίαν * πολλοΐς πταίσμασιν, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὄμβροις τῆς σῆς ἀγαθότητος * δείζον χαρποφό-

ρον ἀρεταζ· * και παράσχου φωτισμὸν * γνώσεως τῆ διανοία μου,* ϊνα ὑμνήσω γηθόμενος * τὸν Ἱεράρχην και ᾿Αθλοφόρον * ᾿Ακεψιμα̈ν τὸν μέγαν * σὺν ᾿Αειθαλᾶ τῷ γενναίῳ * και Ἐωσὴρ τῷ πανολβίῳ· * ἐν σοι γὰρ θαβροῦντες * ποικίλων βασάνων * ἀνδρείως κατετόλμησαν· * διὸ και παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἰασιν,* ὡς χάριν δεξάμενοι,* πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τωσήφ ό γενναΐος * άγωνιστής, * 'Αχεψιμας ό της πλάνης * όλο-Ορευτής, * 'Αειθαλας ό ένδοξος * άθλητής χαι άήττητος, * οι φαιδροι άστέρες * της πίστεως άσμασιν * ἐπαξίως ὄντως * ὑμνείσθωσαν σήμερον· * οὐτοι γὰρ τὴν δόξαν * τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, * ἡλίφ οὐχ ἔθυσαν, * οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. * Οἰς ἐν πίστει βοήσωμεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Αγίου Γεωργίου. "Ομοιον.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ * xαθοπλισθεὶς,* ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων * πᾶσαν ἰσχὺν * ἀνδρείως xατέβαλες, * ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· * τὴν ἀθείαν ΄ πᾶσαν * εἰδώλων διήλεγξας· * xαὶ τοὺς πιστοὺς, Θεόφρον,* τῆ πίστει ἐστήριξας· * ὅθεν ἐπαξίως * τοὺς τῆς νίκης στεφάνους * ἀθλήσας, ἀπέλαβες * ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου.* ᾿Αθλοφόρε Γεώργιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαριστήριον αίνον * χρεωστιχώς, * ώς ή χήρα ἐχείνη * δύο λεπτὰ,* προσφέρω σοι, Δέσποινα,* ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου·* σὺ γὰρ ὥφθη σχέπη * ὁμοῦ χαὶ βοτήθεια,* πειρασμῶν χαὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα· * ὅθεν ὡς ἐχ μέσου * φλογιζούσης χαμίνου,* ῥυσθεἰς τῶν θλιβόντων με,* ἐχ χαρδίας χραυγάζω σοι· * Θεοτόχε, βοήθει μοι,* πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθηναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν 'Αμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ,* ὠλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν·* Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται,* δεχόμενος τὴν λύτρωσιν,* τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν·* ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε, Κύριε.* Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν·* Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἀφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

MHN NOEMBPIOS. Γ' .

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Όρος σε * τη χάριτι.

Ρήμασι,* σοφέ 'Αχεψιμα, θείας γνώσεως,* τοὺς ἀγνωσίας σχοτασμῷ * χεχρατημένους δυσμενεῖς * στεἰρἰῶς χατεπάλαισας,* τὰ ὑπ' ἀὐτῶν * μὴ πτήξας στρέβλας, μαχάριε,* προσαγομένας τῷ θείφ σου σώματι.

Πυρί σε * πυρὸς οἱ λατρευταὶ xατηνάγκαζον * σέβας προσάξαι δολερῶς· * ἀλλὰ τὸν νοῦν τῆ τοῦ Θεοῦ * ἀγάπῃ πυρούμενος, * πυρσολατρεῖν * ἀπεῖπας, ὅλως δεχόμενος * ἀναψυχὴν, ἰωσὴφ, δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων * τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, * 'Αειθαλα, τὰ θολερὰ * τῆς ἀπιστίας xαὶ πιχρὰ * ἐζέφυγες ὕδατα, * xαὶ ταῖς ῥοαῖς * τῶν ἐχυθέντων αἰμάτων σου * τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς χατεπόντισας.

Θεοτοχίον.

Αγίων * Μαρτύρων ιερὸν ἐγχαλλώπισμα * ὥφθης, Παρθένε, ἀληθῶς * καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή,* τεῖχός τε καὶ στήριγμα * καὶ πανταλής ἀπολύτρωσις· * μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Εἰσαχήχοα, ὁ Θεός. Ν έμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς * τὴν εὐχλεῆ τε χαὶ σεβασμίαν * ἀρωγήν σου χαὶ ἀντίληψιν, * παμμάχαρ Γεώργιε, * ὡς παρῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Έχων άμαχον τὴν ἰσχὺν,* δεδωρημένην σοι ἐξ ἀΥίου * τῶν ἀΥίων ἀχροθίνιον,* τὴν βαρβάρων ἔφοδον * σαῖς προσευχαῖς ταχέως χατάλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν * ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως * συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν * τῶν παθῶν, Γεώργιε· * ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον. Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῆ γαστρὶ * τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· * μόνη τοῦτον ἀπεκύησας,* Θεοτόκε Πάναγνε, * τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ε΄. Ο φωτίσας.

Μαχάριοι ἀπεφάνθητε * Λόγον μαχάριον * χηρύξαντες ἐν σταδίω * ἀνδρείως, 'Αοίδιμοι,* τὸν ὑμᾶς συνάψαντα,* τῶν μαχαρίων ταζς χορείαις * πανευχλεῶς ἀριστεύσαντας.

'Απόρθητοι ἀνεδείχθητε * πύργοι τῆς πίστεως,* ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ * παντελῶς ἀφανίσαντες,* 'Ιωσὴφ θεσπέσιε,* 'Αχεψιμᾶ ἰερομύστα,* 'Αειθαλᾶ ἰερώτατε.

'Ρηγνύμενα ταϊς πληγαϊς * τών Μαρτύρων τὰ σώματα * διέρρηξεν άθείας * ἀνίσχυρον δύναμιν * χαὶ ἐδήλου ἄριστα * τὴν ἀρραγῆ ψυχῆς ἀγἀπην * πρὸς τὸν Δεσπότην χαὶ Κύριον.

Θεοτοχίον.

Τηρήσας σε ώς πρὸ τόχου * παρθένον ἀχήρατον,* Πανάμωμε, ὁ οἰχήσας * ἀσπόρως ἐν μήτρα σου * διπλοῦς προελήλυθε,* Θεὸς καὶ ἀνθρωπος θεώσας * τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ανάτειλόν μοι, Κύριε. Ατίθασσον παράταξιν * δαιμόνων τροπωσάμενος, * και σταυροῦ τῷ ὅπλῷ χρησάμενος, * ὡς θείῷ ἀκοντίῷ * τούτῷ ἐξεκέντησας, * και εἰς Υῆν κατέρἑραξας * φαλαγγάρχας ζοφερούς. Ῥώμῃ τοῦ Παντοκράτορος * ῥωννύμενος, Γεώργιε, * και τῆ

Ρώμη τοῦ Παντοχράτορος * ρωννύμενος, Γεώργιε, * xai τη προνοία ποδηγούμενος * τη πάντα χυβερνώση, * τὸ σχάφος διέσωσας * της ψυχης ἀχύμαντον * πρὸς λιμένα της ζωης.

Τί με θωπείαις, έλεγες * τῷ χαχεργάτη, "Αγιε,* τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως * ἐλπίζεις μεταστῆσαι ; * λίθον ἕψειν ἔοιχας,* γράφειν τε εἰς θάλασσαν * χαὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοχίον.

Υψαύχενας χατάβαλε * αιρετιχούς, * Πανάμωμε, * τούς ἀφειδῶς χατεπεμβαίνοντας * λαῷ τῷ ὀρθοδόξω· * ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι * τῆ θελήσει σύνδρομον, * οἶα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ς΄. Ἐκύκλωσεν ήμᾶς. ἡψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα * ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε * τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εῦτονον, Σοφοί· * θεία κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε * τὸν γαληνὸν * τῆς σωτηρίας * ὅρμον γηθόμενοι.

Ρανίσιν ιερών αίμάτων, "Αγιοι, φοινίξαντες, μαχάριοι,* περιβόλαιον το θεΐον έαυτών,* τουτό τε όσίως ένδυσάμενοι,* τῷ Βατιλεῖ * τῷ ἀθανάτῷ * συμβασιλεύετε.

Ωραΐοι χαλλοναίς ἄθλων γεγόνατε * νυμφώνος ἕνδον, "Αγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς * θέσει χαὶ υἱοὶ ἀποδειχνύμενοι * πανευχλεῶς * Πατρός τῶν φώτων,* ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοχίον.

Νενέχρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου,* Παρθένε, τόχῳ, ἀχραντε,* xai ἐζώωται ἀΑδὰμ παραχοῆ * πάλαι νεχρωθεἰς χαρποῦ γευσάμενος· * ὅθεν ὑμνεῖ * xai μαχαρίζει σε, Παναμώμητε.

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν. Σῶμά σου παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις,* τὴν ψυχὴν ἐτήρησας * ἀπήμαντον, θεομάχαρ· * τὴν ἄνωθεν γάρ ἔσχες ἀρωγὴν,* φρουρὰν προμηθεστάτην * ἐν τοῖς πολέμοις, Γεώργιε.

Ιλεων τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου * ἀπεργάζου πάντοτε * τὴν μνήμην σου τοῖς ἐχ πόθου * ἐχτελοῦσι, χαὶ ζάλης ὀρατῶν * ἐζθρῶν χαὶ ἀοράτων * ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου χατεπλάγησαν όρῶντες * την ἀνδρείαν ἄνωθεν, * πῶς

MHN NOEMBPIOE. Γ' .

άγχεμάχοις ὅπλοις χατεπάλαισας * ἄσαρχον ἐχθρὸν,* τὸν πάλαι τοὺς γεννάρχας * ἐν Παραδείσω πτερνίσαντα.

Θεοτοχίον.

"Υφανας ίστουργία τη ἀἰρἡήτῷ * ἀλουργίδα, Πάναγνε, * Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου * εὐδοκία, τῷ πάντων Βασιλετ * ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως * σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ο Ειρμός.

- » 🍸 άλη με λογισμῶν χαταλαβοῦσα,* εἰς βυθὸν χαθέλχει με *
- » 🖾 ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· * ἀλλὰ σὺ, Κυβερνῆτα ἀγαθὲ,*

» χυβέρνησον προφθάσας,* ώς τὸν Προφήτην χαὶ σῶσόν με.

Κοντάχιον τοῦ Αγίου Γεωργίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τη ύπερμάχω.

Τ η ύπερμάχω και ταχεία * άντιλήψει σου * προσπεφευγότες, οι πιστοι * καθικετεύομεν * λυτρωθηναι παρά σου Χριστου, * Αθλοφόρε, * των σκανδάλων του έχθρου * τους άνυμνουντάς σε, * και παντοίων έκ κινδύνων * και κακώσεων, * ίνα κράζωμεν * Χαίροις, Μάρτυς Γεώργιε. Ο Οίκος.

Μέγας ἐν προστασίαις * ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης,* τοῦ Κυρίου θεράπον xαὶ φίλε· * τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισχέπων,* σώζεις ἀεἰ, ἔνδοξε· * διὸ πίστει xαὶ πόθῳ * βοῶμέν σοι, Πολύαθλε.

Χαΐρε, δι'οὐ * φρυχτωρεῖται ὁ χόσμος· * χαῖρε, δι'οὐ * ċ στρατὸς χαταλάμπει.

Χαΐρε, τῶν πιστῶν * αἰχμαλώτων ή λύτρωσις· * Χαΐρε δεσμωτῶν * ή ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χατρε, ύψος τῶν ἐχ πίστεως * προστρεχόντων σοι θερμῶς· * χατρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε,* χαὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαΐρε, ὅτι ὑπάρχεις * βασιλέων τὸ τεῖχος· * χαΐρε, ὅτι παρέχεις * ἐν πολέμοις τὸ νῖχος.

Χαΐρε ἀστὴρ * φωτίζων τοὺς πλέοντας· * χαΐρε, λυτὴρ * παντοίας χαχώσεως.

Χαΐρε, εἰς ὃν * πᾶς πιστὸς καταφεύγει· * χαΐρε, δι'οὐ * εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις, Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τη Γ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Αχεψιμα, Ιωσήν, και Αειθαλα.

Στίχοι.

'Ακεψιμαν κτείνουσιν έκ ραβδισμάτων.

'Αχεψιμα δὲ τοὺς φίλους ἐχ λευσμάτων.

Τύψαν 'Αχεψιμαν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνάθλους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἐορτάζομεν τὰ ἐγχαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ᾿Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λύδδῃ, ἤτοι τὴν χατάθεσιν τοῦ ἀγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναού τὰ έγχαίνια, Μάρτυς, χαὶ θέσιν

Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ή χτίσις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν ἀΑκεψιμα. Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγχρατεία καὶ πόνοις

'Αχεψιμας μετηλθεν, ένθα μή πόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ᾿Ωδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν,* Θεοτόχε.

Τ Περσιχης * χώρας ἀναλάμψαντες ,* ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς ,* 'Ιωσὴφ χαὶ 'Αειθαλᾶς * ἀθλων ταῖς λαμπρότησι * χόσμον χατεφώτισαν * ἐν εὐσεβεία χραυγάζοντες· * Ο αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοϊς * ζωὴν ἐκληρώσασθε * ἀπονον, Μάρτυρες Χριστοῦ· * πάντα πόνον καὶ πειρασμὸν * ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν * πάντοτε κουφίζετε * τῶν ἐκβοώντων, πανένδοξοι· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

'Αχεψιμαν * νῦν τὸν ἱερώτατον * χαὶ 'Ιωστρ τὸν θαυμαστὸν * χαὶ τὸν μέγαν 'Αειθαλαν * τοὺς 'Ιερομάρτυρας * λόγοις μαχαρίσωμεν * ἱερωτάτοις χραυγάζοντες· * 'Ο αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοχίον.

'Ιεραρχῶν * θεῖον ἐγχαλλώπισμα * χαὶ 'Αθλοφόρων εὐχλεῶν,* Παναμώμητε, ἀληθῶς * στέφανος γεγένησαι· * πάντων τε χραταίωμα * τῶν μελφδούντων ἐχάστοτε· * Ο αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ο διασώσας έν πυρί.

Μόνα ποθών τὰ νοητὰ, * μόνοις τε γανύμενος, Μάχαρ, * τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, * τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι * ἐχβοῶν· Ἐπερύμνητε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν,* Ἐνδοξε, ἐποίεις, ὡς νόμος * Θεοῦ ὁ χάλλιστος ἐστὶν * ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς χτίσεως * ἐχνιχῶν τὸν βελτίονα * τῶν χειρόνων τὰς χινήσεις χάριτι θεία.

[•]Ω τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεὸν * ἔρωτος, Παμμάχαρ! πῶς ὅλβον * ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν· * Τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον * τῆς ἀγάπης οὐ χέχριχα * χόσμον ὅλον ἐξιαοῦσθαι, χἂν χρυσὸς πέλη. Θεοτοχίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση,* xaì τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν * τῷ πιστῷ Βασιλεϊ χαθυπόταξον,* xaì τὸ χέρας αὐχήμασι * τῆς ἀνδρείας μεγάλυνον τῶν 'Ορθοδόξων.

Men. Tom. II.

Digitized by Google

MHN NOEMBPIOE. Γ' .

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή η'. 'Εν χαμίνω Πατδες.

Νομισθέντες ἕναντι ἐχθρών, * Σοφοὶ, ἐβδελυγμένοι, * μετήγεσθε ἀπὸ τόπων * ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν * πεῖραν μαστιγώσεων * ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Εν γυμνώσει σώματος ύμεις * πληγαίς προσομιλοῦντες,* ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον,* Πανεύφημοι, ἐχθρὸν * λόγχῃ χαρτερότητος * μελφδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνείτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ώς ποτε * ο πρώτος τών Μαρτύρων,* την πέτραν ούχ ἐξηρνήσασθε * την ὄντως ἀἰραγη,* Χριστον, μεγαλώνυμοι,* μελφδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τον Κύριον ὑμνείτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

'Ως Μονάδα φύσει μὲν ἀπλῆν,* Τριάδα δὲ προσώποις,* δοξάσωμεν τὸν Πατέρα,* τὸν προάναρχον Τἰὸν * καὶ Πνεῦμα τὸ "Αγιον,* μελφδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ιαχώβ σε χλίμαχα ποτὲ * ἐώραχε, Παρθένε,* δι' ής μὲν ὁ Θεὸς Λόγος * χατῆλθεν ἐπὶ γῆς,* ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε * πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως * ὑμνοῦμεν, Θεοτόχε, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Γῆ xαὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῆ. Φάβδφ λόγων σου ἰερῶν * ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθὺν, * xαὶ ἡλευθέρωσας πιστῶν * τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης * Χριστῷ μελφδούντων· * Βὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομμα τείναντ' είς οὐρανὸν * ἀνέτειλέ σοι πρώιμον τὸ φῶς,* ὥσπερ ὑπέσχετο Θεός· * ἔτι γὰρ σοῦ προσευχομένου,* παρέστη βοῶν σοι· * Ἐπιτάρροθος ἥχω σοι· πτόησιν * πασαν ἀπορρίψας,* ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβεράν σου την προσβολην * ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηροῖς * και ἀλαζόσι λοχαγοῖς· * τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας * ἰστὸν ὡς ἀράχνης * ἐξηφάνισας χράζων, Γεώργιε· * Υπερευλογῶ σε,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Ρύμην άστατον χαὶ φθορἀν * ὁ τόχος σου χατέλυσεν, 'Αγνή,* τὴν τοῦ θανάτου, χαὶ ζωὴν * τοῦς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε * τοῖς ταῦτον ὑμνοῦσιν * ὡς Θεὰν τῶν ἀπάντων χαὶ Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς εἰῶνας.

 τιρμος.
 Τη χαι πάντα τὰ ἐν αὐτῆ * θάλασσα χαι πᾶσαι αἰ πηγαὶ,*
 Τοἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν * mῶσ mm² - ΄ · σων, * υίοι τῶν ἀνθρώπων, * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε τον Κύριον * xαι » υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή θ'. Τύπον * της άγνης. Ο σπερ * άνοδοι χαι χλιμαχες * πρός ούρανόν άνάγουσαι * ύμας δρθησαν, * μάχαρ 'Ιωσήφ, * 'Αειθαλά τε πανένδοξε, * αι τῶν λίθων νιφάδες, πανεύφημοι, * δι' ών θανατωθέντες * άθανασίας ήξιώθητε.

Στώμεν * εύσεβώς γεραίροντες * Αχεψιμάν τον θείον * Ιερομάρτυρα, * τὸν ἰερουργόν τε Ἰωσήφ τὸν πανάριστον * χαὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάχονον, * 'Αειθαλαν τον μέγαν, * τους εύχλεεζς Θεοῦ θεράποντας.

*Ηδη * πρός Θεόν σχηνώσαντες * χαί φωτισμοῦ ἀῥρήτου * χαταξιούμενοι, * χαι άγγελιχαζς * χοροστασίαις ένούμενοι, * χαι συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, * σύν τούτοις, 'Αθλοφόροι, * ύπερ Θεοτοχίον. ήμων αεί πρεσβεύσατε.

Φράσαι * τὸ φριχτὸν μυστήριον * τοῦ τοχετοῦ σου γλῶσσα * έλως ού δύναται. * τὸν γὰρ οὐρανοῦ * καὶ πάσης κτίσεως Κύριον * έσωμάτωσας σάρχα πτωχεύσαντα, * άγνη Παρθενομήτορ. * όθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Αγίου Γεωργίου. Ο τόχος σου ἄφθορος.

Ο ρει μαρτυρίου προσεπέβης * χαι στέφος εδίξω, Αθλοφόρε, * έκ χειρός τοῦ Κυρίου· * τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· * όθεν σε πάντες * έπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλαχημάτων * χαι νόσους διώχεις, 'Αθλοφώρε, * τὰς τοῦ σώματος πόρρω, * χαὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδειχνύεις. * διό σου πόθω * την έμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ως πόλον πολεύων, Αθλορόρε,* χαι θρόνφ του πάντων Βασιλέως * παριστάμενος, αἴγλην * τήν σχεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων * πέμψον τῷ πόθω * την ὡδήν σου ἐξυράναντι.

Θεοτοχίον.

Σύμμορφος Υίος έξ άγεννήτου * Πατρός γεννηθείς πρό τῶν αιώνων, * έπ' έσχάτων δε αύθις * δια Πνεύματος Αγίου ενδημήσας τη Παρθένω * σάρχα πτωχεύσας, * τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας. Ο Ειρμός.

• Το τόχος σου άφθορος έδειχθη,* Θεός έχ λαγόνων σου προήλθε * » Uσαρχοφόρος, ώς ώφθη * έπι γής, και τοις άνθρώποις συνανε-• στράφη· * σέ, Θεοτόκε,* διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

MHN NOEMBPIOS. Γ' .

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

' χεψιμαζ ό ἕνδοξος, * 'Ιωσήφ ό γενναΐος, * 'Αειθαλαζ ό πάν-Το σοφος * τοῦ Χριστοῦ τῆ Ισχύι * ἐνήθλησαν χαὶ τὴν πλάνην * τῶν Περσῶν χαθελόντες, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι * τῆ 'Αγία Τριάδι.* οῦς εὐσεβῶς * ὡς ΄Ιερομάρτυρας εὐφημοῦντες, * φαιδρῶς πανηγυρίζομεν * τὴν λαμπράν τούτων μνήμην.

Του Αγίου Γεωργίου. Έν πνεύματι τῷ Ιερῷ.

τιτοϊς ρείθροις τῶν αἰμάτων σου * τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα * ἀπέσβεσας, μαχάριε,* χαὶ τυράννων τὰ θράση * εἰς τέλος ἐξηφάνισας * χαὶ Χριστὸν ἐδόξασας,* Γεώργιε ἀθλοφόρε· * ὅθεν στέφος ἐδέξω * ἀφθαρσίας χαὶ ζωῆς * ἐχ δεξιᾶς τοῦ 'Υψίστου.

(θεοτοχίον, διλοιον.

Ούχ ἔστιν ὅλως ἐν ἐμοὶ * σωτηρία, Παρθένε· * ὅτι χαχῶς εἰσπέπτωχα * βάθος ἀμαρτημάτων,* χαὶ προσδοχῶ τὴν ἀπειλὴν * τῆς φριχτῆς χολάσεως * χαὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· * οἰχτειρόν με πρὸ δίχης, ὡς ὑπάρχουσα θερμὴ * ἀντίληψις, Θεοτόχε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ΄Αγίου Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἡχος δ΄. ΄Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, * τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, * τὸν σοφὸν Γεώργιον, * εὐφημήσωμεν, * τῆς ἀληθείας τὸν χήρυχα, * κλῆμα τὸ ἀείζωον * τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, * τὸν χαρπὸν ἐξανθήσαντα * καὶ πηγάσαντα * εὐσεβείας τὸ γλεῦχος, * καὶ τοὺς πίστει * ἐχτελοῦντας ἐτησίως * τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

'Ως ἀστέρα πολύφωτον,* ὥσπερ ήλιον λάμποντα * ἐν τῷ στερεώματι * σὲ γινώσχομεν * ὡς μαργαρίτην πολύτιμον,* ὡς λίθον αὐγάζοντα,* ὡς ἡμέρας σε υἰὸν,* ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν,* ὡς ὑπέρμαχον * τῶν πιστῶν ἐν χινδύνοις * εὐφημοῦμεν,* ἐχτελοῦντές σου τὴν μνήμην,* τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Έν θαλάσση με πλέοντα,* ἐν ὀδῷ με βαδίζοντα,* ἐν νυχτι χαθεύδοντα * περιφρούρησον,* ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον,* παμμάχαρ Γεώργιε,* χαι ἀξίωσον ποιεῖν * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα,* ὅπως εύροιμι * ἐν ἡμέρα τῆς δίχης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν,* ὁ προσδραμών ἐν τῆ σχέπη σου.

Δόξα, ¹Ηχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα * τῆς χαρτερίας, ἀδελφοὶ,* πνευματικῶς εὐφημήσωμεν,* Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον, Μάρτυρα,* ὅν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον * ἐχάλχευσαν χίνδυνοι * χαὶ ἐστόμωσαν βάσανοι * χαὶ ποιχίλαι χολάσεις ἀνήλωσαν * σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· * ἐνίχα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν,* διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν * δια-

Digitized by Google

βrīvai πρός τὸν ποθούμενον * Χριστὸν τὸν Θεὸν * xai Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Έδωχας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος,* ό τοῦ θανάτου, Θεόνυμφε,* τὴν ψυχὴν χατατρύχει μου· * τὸ δὲ λογοθέσιον * ἐξιστᾶν χαὶ τρέμειν * ἀεὶ τῶν δαιμόνων * παρασχευάζει, 'Αγαθή· * ἐξ ών με ῥῦσαι * τῆ δυναστεία σου,* Παρθένε ἀπειρόγαμε,* χαὶ πρὸς λιμένα σωτήριον * χαὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον * τῶν ΄Αγ:ων χατάταξον.

Εί βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις.

TH Δ' . TOY AYTOY MINOS.

Μυήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ήμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ ἐν τῷ Ὁλύμπφ, καὶ τῶν ἀγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἐρμαίου Πρεσβυτέρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄· καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τοῦ ΄Οσίου.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Η γχρατείας τοις βέλεσι * τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας * χαὶ τὰς τούτου φάλαγγας * ἐξεπόρθησας· * διὸ τῆς νίχης ἀπέλαβες * βραβεία, Μαχάριε, * παρ' αὐτοῦ τοῦ χραταιῶς * σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· * ὅν ἰχέτευε, * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς χρείττονος * ἐπιβὰς, Παμμαχάριστε,* τὰ γεώδη άπαντα * χαὶ ἐπίχηρα * χαὶ περιών ἐν τῷ σώματι * παρείδες· χαὶ ἄῦλον * πολιτείαν ἐπὶ γῆς * ἐπεσπάσω, ἀοίδιμε,* Θείφ Πνεύματι * ἰδηγούμενος, ὅθεν * μοναζόντων * ὀδηγὸς χανών χαὶ τύπος * γέγονας πίστει περίδοξος.

Τών χαρίτων τοῦ Πνεύματος * ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι * φαιδρυνθείς, θεόφρον, * 'Ιωαννίχιε, * φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, * οδύνας χαχώσεων * χαι το σχότος τῶν παθῶν * ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, * χαι ῥυόμενος * νοσημάτων παντοίων * χαι χινδύνων * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Στιγηρά των Ιερομαρτύρων.

'Ηχος β'. Οτε * έκ τοῦ ξύλου σε.

Κ λήσιν * την φερώνυμον πλουτών * ἐχ της του Θεου προμηθείας, * ταύτην τοῖς πράγμασι, * Μάχαρ, ἐπεσφράγισας, * χαι

MHN NOEMBPIOE. Δ' .

έβεβαίωσας· * πολεμίων γὰρ σύστημα * καὶ στίφος τυράννων * ἐν τῆ καρτερία σου * κατεπολέμησας· * ὅθεν * νικητήρια φέρων, * πίστει ἀνεκραύγαζες· Δόξα * τῷ ἀμάχφ κράτει σου, Φιλάνθρωπε.

Μύρα * εὐωδέστατα ἡμῖν * τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις * σήμερον, Νίκανδρε,* ἐν τῆ θεία μνήμη σου,* καὶ ἀπελαύνεις, σοφὲ,* δυσωδίαν τῶν θλίψεων,* καὶ πάθη σωμάτων,* καὶ πλουσίας χάριτος * πληροῖς τὸν σύλλογον * πάντων * τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· * Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον,* τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Έχων * παφρησίαν πρὸς Χριστὸν, * τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον * ἐν τοῖς 'Αγίοις αὐτοῦ, * τοῦτον χαθιχέτευε, * Όσιε Νίχανδρε, * ὑπὲρ πάντων τῶν πόθω σου * τελούντων τὴν μνήμην * χαὶ ἀνευφημούντων σου * τὰ χατορθώματα, * ὅπως * τῶν ἀφράστων ἐχείνων * θείων ἀγαθῶν χαὶ τῆς δόξης * χοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, Τοῦ Όσίου, Ήχος β'.

Ανδρειοφρόνως τελέσας * τὸ ἀσχητιχὸν στἀδιον, * τὸν δίαυλον Α τῶν ἀρετῶν * διῆλθες προθύμως· * τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεχρώσας, * τὸ χατ' εἰχόνα ἀλώβητον διέσωσας· * Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, * τὰ πόῥρω ὡς ἐνεστῶτα προετδες * χαὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, * θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, ἰωαννίχιε· * χαὶ νῦν τῷ θρόνῷ τῷ θείῷ παριστάμενος, * πρεσβεύεις ἀπαύστως * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Αλλην * χραταιάν χαταφυγήν * χαὶ ἰσχύος πύργον χαὶ τεῖχος * ἀχαταμάχητον * ὄντως οὐ χεχτήμεθα,* εἰ μὴ σὲ, Πάναγνε,* χαὶ πρὸς σὲ χαταφεύγομεν * χαὶ σοὶ ἐχβοῶμεν· * Δέσποινα, βοήθησον,* μὴ ἀπολώμεθα· * δείζον * εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν * χαὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον * χαὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ή Σταυροθεοτοχίον.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὑς * ἐν τῆ τοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, "Αχραντε, * ἔστενες δαχρύουσα * καὶ ἀναχράζουσα· * Οἴμοι, Τέχνον γλυχύτατον ! * ἀδίχως πῶς θνήσχεις * θέλων ἐχλυτρώσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς; * ὅθεν, * Παναγία Παρθένε, * σὲ παραχαλοῦμεν ἐν πίστει· * Ἱλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Είς τον Στίχον, τα Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Όσίου, Ἡχος πλ. β'.

Τ φ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι * τρωθεὶς, τὴν διάνοιαν * εἰς ὄρος ὑψηλὸν * ἀνῆλθες, * Ἰωαννίχιε, * καὶ ἕλαβες ποιχίλα χαρίσματα * ἰατρεύειν τὰς νόσους * τῶν ἀνυμνούντων σου πόθφ * τὴν θείαν χοίμησιν.

Και νύν, Θεοτοκίον. Όλην άποθέμενοι.

Ναὸς χαθαρότητι * ὁ Ἐ Ησαίας, Παρθένε,* πόἀρωθεν προέφησε * Ποιητὴν τῆς χτίσεως * τεξομένην σε,* ὡ σεμνὴ πάναγνε· * σὐ γὰρ ὡφθης μόνη * ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. * Διό σου δέομαι,* τὴν μεμολυσμένην χαρδίαν μου * χαθάρισον, χαὶ λάμψεως * θείας χοινωνόν με ἀνάδειξον,* Κόρη, τοῦ Υἰοῦ σου * χαὶ στἀσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς,* ὅταν χαθίση, ὡς γέγραπται,* χρίναι χόσμον ἀπαντα. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Κρίσιν Ισραήλ χριται * θανατηφόρον χριθηναι * σε, Υιε, χατεχριναν, * ώς χριτόν σε στήσαντες * έπι βήματος * τον νεχρούς χρινοντα * χαι τούς ζώντας, Σώτερ: * χαι Πιλάτφ σε παρέδωχαν * χαι χαταχρίνουσι * προ της δίχης φευ ! οι παράνομοι· * χαι βλέπουσα τιτρώσχομαι * χαι συγχαταχρίνομαι, Κύριε· * όθεν χαι προχρίνω * θανεῖν ὑπερ τὸ ζην ἐν στεναγμοῖς· * ή Θεοτόχος ἐχραύγαζε, * μόνε Πολυέλεε.

'Απολυτίχιον τοῦ Όσίου.

Ταϊς τῶν δαχρύων σου ροαῖς. Τοῦ Ιερομάρτυρος Καὶ τρόπων μέτοχος. Καὶ Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα της Όχτωήχου, και τούς δύο παρόντας τῶν Αγίων.

Ο Κανών τοῦ Όσίου, οὐ ή Ακροστιχίς.

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ. Ωδὴ α΄. Ηχος δ΄ ᾿Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τφ φέγγει τῆς χάριτος * καταυγαζόμενος, Όστε, * τοὺς κίστει τὴν μνήμην σου * πανηγυρίζοντας * φωταγώγησον, * καὶ σκότους ἀμαρτίας * πρεσβείαις σου λύτρωσαι, * Ιωαννίκιε.

Οδόν την είσαγουσαν * ανεπιστρόφως διώδευσας * πρός πόλιν ουράνιον, * 'Ιωαννίκιε· * τό γαρ "Αγιον * ώδήγησε σε Πνεῦμα,* επαναπαυσάμενον * εν τη καρδία σου.

'Υψούσαν ταπείνωσιν, ' Ιωαννίκιε, ἔσχηκας * διό σου δεόμεθα, * οἄττιρον, Όσιε, * τὴν ταπείνωσιν * ἡμῶν και τὰς ὀδύνας * πάσας ἐπκούφισον * τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Πεσόντων αναπλησις * και ισταμένων βεβαιωσις * υπαρχεις, Παναμωμε· * όθεν σου δέομαι, * συμπεσόντα μου * τον νοῦν τῆ αμαρτία * ανόρθωσον, Δέσποινα, * ὅπως δοξαζω σε.

MHN NOEMBPIOE. Δ' .

Ο Κανών τῶν Ιερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

'Ωδή α΄. 'Ηχος ο αυτός. Χοροι 'Ισραήλ.

Σεπτών άθλητών σεπτήν έορτήν,* Ιερομαρτύρων ιεράν μνήμην σήμερον * ιεραζς μελφδίαις * νῦν ή τοῦ Χριστοῦ ιερώτατη ἘΧΧλησία * ιεροπρεπώς ἐχτελοῦσα,* ἄσμασι χατατέρπεται * τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ χεχρισμένος χρίσματι * τῆς ἰερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίχανδρε, * τιμιώτερον τοῦτο * ταῖς ἐχ τῶν αἰμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω * ἐν ἀγαλλιάσει χραυγάζων· * ᾿Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Οδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθη * ἐν αὐτη σαφῶς ἐνδειχνύμενοι,* ἐπλουτήσατε χάριν * θαυματουργιῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, * Μάρτυρες, συμφώνως βοῶντες· * ᾿Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Ο ἀπεριγράπτως χόλποις τοῦ Πατρός,* χόλποις τῆς Μητρὸς σαρχιχῶς Χριστὸς περιγράφεται,* μετὰ γέννησιν ταύτην * ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας,* ὡ μεγαλοφώνως βοῶμεν· * Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

Τού Όσίου. 'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Ρεόντων τὰ μένοντα ἡλλάξω * ἐμφρόνως, τὸν σὸν ἀναλαβών * σταυρὸν, 'Ιωαννίχιε, * χαὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν * ὡς 'Ηλιοὺ ὁ μέγιστος * ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Οδόν σοι την λίαν ποθουμένην * Πατέρων υπέδειξε δυάς, * ην εύρες χρόνοις πλείοσιν * έγχεχρυμμένην όρεσι * προφητικώ χαρίσματι * λελαμπρυσμένος, Μαχάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποιχίλοις,* ἐν πίστει προστρέχομεν τῆ σῆ * σχέπη, 'Ιωαννίχιε· * ἀγίαις μεσιτείαις σου * πάντας ἡμᾶς ἐπίσχεψαι,* ἐχδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Θεοτοχίον.

'Ρανίσιν έλέους σου, Παρθένε, * τοὺς ἄνθραχας σβέσον τῶν έμῶν * παθῶν, θεοχαρίτωτε, * χαὶ ἐσβεσμένον ἀναψον * τὸν λύχνον τῆς χαρδίας μου, * χρυσῆ λυχνία, Πανάμωμε.

Τών Ιερομαρτύρων. Ότι στειρα έτεχεν.

κ τῶν λόγων δίκτυα * προσεφαπλῶν, τοὺς ἐν πλάνῃ * θαυματουργῶν ἐζώγρεις,* ὀψώνιον πολυτελὲς * τῷ ἐκ Παρθένου, Νίκανδρε, ἐκλάμψαντι * τούτους προσαγόμενος.

Κλημα εύφορώτατον * Τίτου φυτείας έγένου, * τοῦ τῶν Κρητῶν φωστήρος, * βότρυας φέρον λογιχούς, * γλεῦχος ήμῖν πηγάζοντας σωτήριον, * Νίχανδρε μαχάριε. Σὺν Ἐρμαίῷ τῷ θείῷ * κεχερσωμένας καρδίας * τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῷ * κατενεώσατε, σοφοὶ,* καὶ καρποφόρους, Νίκανδρε, ἐδείξατε· * ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοχίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος * τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν * διερμηνεύει, Κόρη· * Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ * Λόγον, ΄Αγνὴ, συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα * λόγφ συστησάμενον.

Ο Είρμός.

Οτι στεϊρα έτεχεν * ή έξ 'Εθνών 'Εχχλησία,* χαι ή πολλή
 Ο έν τέχνοις * ήσθένησε Συναγωγή· * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ
 βοήσωμεν· * "Αγιος εἰ, Κύριε.

Κάθισμα του Όσίου, Ήχος γ΄. Την ώραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα * προθύμως ἕλιπες,* χαὶ τῷ Δεσπότη σου * χατηχολούθησας,* ἔρωτι θείφ τὴν ψυχὴν * τρωθεἰς, 'Ιωαννίχιε· * ὅθεν χαὶ τὴν χάμινον * τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας * δρόσφ τῆ τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου, πανόλβιε· * διὸ σὺν τοῖς 'Αγγέλοις χορεύεις νῦν,* τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, των Ιερομαρτύρων, όμοιον.

Νίχης ἐπώνυμος * Μάρτυς γενόμενος,* ἀνδρῶν ἐνίχησας * ἄθεον ἔνστασιν * χαὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν,* Νίχανδρε, ἡράνισας,* ἔχων συναθλοῦντά σοι * τὸν Ἐρμαῖον τὸν ἔνδοξον,* πᾶσάν τε ὑπήνεγχας * σὺν αὐτῷ, μάχαρ, βάσανον· * χαὶ νῦν τὰς ἀθανάτους χληροῦσθε λήξεις,* πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Απας ό βίος μου * ἐν ῥαθυμία πολλη̈ * διη̈λθε, Πάναγνε· * xal νῶν προσήγγισα * τῷ τῆς ἐξόδου μου χαιρῷ, * xal δέδοιχα τοὺς ἐχθρούς μου, * μὴ διασπαράξωσι * τὴν ψυχήν μου, Θεόνυμφε,* xal τῆς ἀπωλείας με * τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· * ἀλλ' οἰχτειρον τὸν δοῦλόν σου, Κόρη, * xal ῥῦσαί με τῆς τοὐτων χαταχρίσεως. *Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τον ἐπονείδιστον,* Οἰχτίρμον, θάνατον* διὰ σταυρώσεως* ἐχών ὑπέμεινας· * ὃν ή τεχοῦσά σε, Χριστὲ,* ὁρῶσα, ἐτιτρώσχετο· * σπλάγχνα χοπτομένη γὰρ * μητριχῶς ἐπωδύρετο· * ἡς ταῖς παραχλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου * οἰχτείρησον, καὶ σῶσον τὸν χόσμον,* ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ ΄Οσίου. 'Ωδη δ΄. Την ἀνεξιχνίαστον. Ὁ οη ὑψηλότατα * χαταλαβών,* χορυφάς δαιμόνων ὑψούμενος * Οἰν ταπεινώσει * ἐταπείνωσας, Σοφὲ, * χαὶ χατ' αὐτῶν ἡρίστευσας,* χλέος Μοναστῶν χαὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ώς δίστομον * τον τοῦ Χριστοῦ * φόβον ὁπλισάμενος, Men. Tom. II. 6 δράκοντα * τόν αποστάτην * καταβάλλεις νοητώς * και αίσθητώς, Μακάριε,* νίκαις ίεραις κλείζόμενος.

Ολος Θείφ Πνεύματι * πυραχτωθεὶς, * Πάτερ, παγετὸν ἐκαρτέρησας, * ἔτεσι πλείστοις * ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, * χαὶ ἐχζητῶν τὸν Κύριον * χάριτί σε θεία συνθάλποντα.

Υπό ψυχικών ήμας * άσθενειών, * Πάτερ, δονουμένους και πίστει σε * προσκαλουμένους * νῦν ἐπίσκεψαι ταις σαις * πρός τόν Θεόν δεήσεσιν, * ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὸ ἰλαστήριου * πάντων βροτῶν * πίστει ἰχετεύω καὶ δέομαι· * Εὐλογημένη, * ὅλεών μοι τὸν Κριτὴν * τὸν σὸν Υἰὸν ἀπέργασαι, * ὅπως κατὰ χρίος δοξάζω σε.

Τών Ιερομαρτύρων. Ο καθήμενος έν δόξη.

Αρμα ώφθητε του Λόγου * νοητώς τουτον φέροντες * όθεν προσδεθέντες * ίπποις άπηνως τε συρόμενοι, * ούκ έξηρνήσασθε τουτον, * ούχ ήττήθητε, * πρός ούρανιον νύσσαν σαρως * έπειγόμενοι:

Ταϊς φρουραϊς προσομιλούντες * και δεσμά περικείμενοι, * τών δεσμών της πλάνης * πόλιν και λαόν διεσώσατε, * και τῷ δεσμῷ της άγάπης * συνεδήσατε * τοῦ δεθέντος σαρκί δι' ήμᾶς * άγαθότητι.

Σύν 'Αγγέλοις του Δεσπότην * πεχλεισμένοι έδόξαζον, * σύρανίω άρτω * οι πανευχλεέζς έχτρεφόμενοι * όθεν σαρχός άλγηδόνων * ούχ έφρώντωαν, * δυνατώτεροι των αίχισμων * χρηματίσαντες. Θεοτοχίον.

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένου * φοβερῶς ὁ ϫἀθήμενος, * μητριχαῖς ἀγχάλαις * βρέφος χρημάτισας καθέζεται, * τὴν συμπεσοῦσαν εἰχόνα * ἀνορθούμενος, * καὶ τὴν θέωσιν τοῖς ἐξ ᾿Αδὰμ * χαριζόμενος.

Τοῦ Όσιου. 'Ωδή ε'. 'Βξέστη τὰ σύμπαντα.

Τραίδισας, "Οστε, * στενήν και τεθλιμμένην όδον * θείαις άνα-Β βάστοπ χαρδίας, * χαι θεωρίαις * έμπλατυνόμενος, * χαι θέσει θεούμενος σαφώς, *πόλιν την ουράκιον * νών οιχείς άγαλλόμενος.

Το όμεμα παθάραντι * της διανοίας, Οσιε, * χάρις σοι έδοθη προφητείας, * ώς ένεστώτα * λέγειν τα μέλλοντα, * βλέπειν τε τά πέρρω ώς έγγυς, * ώ Ιωαννίπιι, * τη του Πνεύματος χάριτι.

Οδύνης με λύτρωσαι, * άμπρτιών και θλίψεων * παύσον τής χαρδίας μου τον πόνον, * και των πταισμάτων * την λύσιν βράβευσον, * τον άγαθοδύτην χαι Θεον * έχων ύπακούοντα * των σεπτων σου δεήσεων. Θεοτοχίον.

Νοός μου θεράπευσον * τάς ἐπτροπάζ, Πανάμωμε * Γασάι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, * τῆς ἐφθυμίας * σκότος ἀπέλασον * ὅπως ἐν αἰνέσει σε ύμνῶ * τὴν ἀτιμακάριστον, * Θτοτόκε πανύμνητε.

MHN NOEMBPIOE. Δ' .

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε. Ε ές φωτισμόν τῆς πίστεως * ὡδήγησας λαοὺς, * λιτόντας σκότος εἰδωλαμανίας, * τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους * μεσιτεία σου, Νίχανδρε.

Φωτιστικαϊς τοῦ Πνεύματος * αὐγάζοντες αὐγαῖς,* βασάνων σχότος διῆλθον ἀβλαβῶς,* λύρντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας * οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἕμπλεως * ο Τίτος γεγονώς, * σὲ χαταρδεύει δειχνύων ποταμὸν * ρείθρα θολερὰ τῆς ἀθείας * χαταχλύζοντα, Νίχανδρε, Θεοτοχίον.

Ή τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον * χμήσασα σαρχὶ,* Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνὴ,* θεία χιβωτὲ, σεππή λυχνία,* τὴν ψυχήν μου χαταύγασον.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος,* ὡς δένδρον καθωράθης ἀψίκομον,* Μ καρποὺς τὰ θαύματα * καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα * ἰερωτάτως φέρων,* ἰωαννίκιε.

'Ιάσατό σε ὁ Κύριος * ἐράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρπυρος,* ἰψν ὀλέθριον * χαταπιόντα, πανόλβιε,* διὰ χειρος ἀδίχου,* καὶ χιγδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ώμίλησας,* τὸ σῷμα ἀσθεγῷς διαχείμενος,* 'Ιωανγίχιε· * ὅθεν ἐν πίστει χραυγάζω σοι· * Τὰς ἀλγηδόνας παῦσον * τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοχίον.

Η μόνη πάντων βοήθεια,* βοήθησον ήμιν χινδυνεύουσι,* χαι χειρα δρεξον,* χαι πρός λιμένας εμβίβασον * της σωτηρίας, Κόρη * θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶγ. hoύμενοι * ταΐς περάναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, * παθημάτων * μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείχνωντο,* τοῦ προσηλωθέντος * ἐν Σταυρῷ χαὶ φθορᾶς χόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος * τῶν βάσάνων διήλθετε, Μάρτυρες, * χυβερνήσει * τοῦ Αγίου, πανεύφημοι, Πνεύματος, * καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον * κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι,

'Ενίκησας * φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν * μιαιφόνων, 'Ιεράρχα * ἀοίδιμε Νίκανδρε,* και στεφάνους δόξης * ἐκομίσω, Θεῷ παριστάμενος. Θεοτοκίον.

'Ηφάνισας * τῆς Προμήτορος, Κόρη, τὸ ὄνειδος,* εὐλογίαις * τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα χυήσασα,* xai τὴν λύπην ταύτης * εἰς χαρὰν, Αγαθὴ, μετενήνοχας.

í

Ο Ειρμός.

* Εβόησε,* προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,* ὁ Προφήτης * 'Ιωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,*

Ιησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον τοῦ Όσίου. Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

📳 ν τῷ μνήμη σήμερον * τῆ ἰερα σου * συνελθόντες απαντες.* 🗓 εχδυσωπούμεν οι πιστοι, * 'Ιωαννίχιε όσιε, * παρά Κυρίου * εύρειν ήμας έλεος.

O Oizos.

Τ στραψεν έν τῷ χόσμφ * ὁ θεόληπτος βίος * τῶν σῶν χατορ-θωμάτων, Παμμάχαρ,* χαὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν * ψυχιχῶν παθημάτων, χαι φώς * άϋλον * χατηύγασε τοις πίστει σοι * χαι πόθω έχβοωσι ταυτα.

Χαίροις, τερπνόν * Μοναζόντων χλέος· * χαίροις, φωστήρ * διαυγής του χόσμου.

Χαίροις, τῶν νοσούντων * ταχεῖα παράχλησις. * χαίροις, εὐρωστούντων * αχλόνητον ἕρεισμα.

Χαίροις, ότι την επίγειον * απεβάλου στρατιάν γαίροις, ότι τα ούράνια * άντηλλάξω των φθαρτών.

Χαίροις, τῶν θείων ὄντως * ἀρετῶν ὁ ταμίας· * χαίροις, τῶν ἀπορρήτων * αύτουργός θαυμασίων.

Χαίροις, παθών * παντοίων χαθαίρεσις· * γαίροις, ήμων * προστάτης θερμότατος.

Χαίροις, παθών * έτοιμότατος ρύστης, * χαίροις, παντός * χαταφύγιον χόσμου. *

Χαίροις, Πάτερ Ιωαννίκιε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν 'Ιωαννικίου του Μεγάλου, του έν τω 'Ολύμπω.

Στίχοι.

Τον Ιωαννίκιον έχ γης λαμβάνει

Ο τῷ λόγφ γην τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.

Σήμα σοι έν γε τετάρτη Ιωαννίκιε χεύσαν.

Τη αυτή ήμέρα Μνήμη των Αγίων Ιερομαρτύρων Νιχάνδρου. Έπισχόπου Μύρων χαι Ερμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρά τοῦ Αγίου Αποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστόν ποθούντας ζώντα Μάρτυρας δύω.

Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πιχρῶς τῷ τάφω.

Τατς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ήμας. Αμήν.

Τοῦ Όσίου.

'Ωδή ζ΄. Ούχ έλάτρευσαν.

Τήν χαρδίαν της Τριάδος οίχητήριον * άπεργασάμενος,* τρείς έδομήσω ναούς,* έν οις θεία χάριτι,* 'Ιωαννίχιε,* μύρα βλύζουσιν * είς φωτισμόν και κάθαρσιν * τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Η ψυχή σου φωταυγεία θείου Πνεύματος * έλλαμπομένη άει,* ψυχών έώρα πιστώ; * τών προσερχομένων σοι, * 'Ιωαννίχιε, * τά βουλεύματα,* προφητιχαίς προγνώσεσιν * ίερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με, Μαχάριε, * ψυχῆς χαὶ σώματος,* ταζ ίχεσίαις σου * συντόμως ἀπάλλαξον, * χαὶ μέλπειν ποίησον· * Υπερύμνητε * ό τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

'Αναλλοίωτον τεχοῦσα μόνη Κύριον,* θεοχαρίτωτε,* τη δεξια τη αύτοῦ, * Αγνή, ἀλλοιῶσαί μου * τὸν νοῦν ἰχέτευε * πρὸς τὰ xρείττονα, * δεινώς περιτρεπόμενον * ταις του βίου άσχολίαις. Τῶν Ιερομαρτύρων. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.

ητήν ίεραν σου στολήν * προσεπιχρώσας, μάχαρ, * βαφαζς αίμά-Ι των, απετέλεσας * λαμπροτέραν, * Νίχανδρε, * αναχραυγάζων * Χριστέ, εύλογητός εί.

Προσομιλούντες πυρί * άνενδοιάστω πόθω * τῷ πρός τὸν Κτίστην ούχ έφλέχθητε,* βοώντες, Μαχάριοι. * Ο τών Πατέρων * Θεός, εύλογητός εί.

Τήν της χαμίνου φλόγα * ύμιν έτοιμασθείσαν * είς τιμωρίαν, μετετρέψατε * είς δρόσον έν Πνεύματι * τῷ παντουργῷ, βοῶντες· * Χριστέ, εύλογητός εί.

Θεοτοχίον.

Σωματωθέντα Λόγον * άνερμηνεύτως τίχτεις, * άγνη Παρθένε, τούς χραυγάζοντας * θανάτου λυτρούμενον· * Ο τῶν Πατέρων * Θεός, εύλογητός εί.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ωδή η'. Πατδας εὐαγετς.

Ι στάμενος άνω πρός τὸ ὅρος * ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος, "Οσιε, * πάντων τα νοήματα * πίστει χατεφώτιζες, * ύποδειχνύων άριστα, * Ιωαννίκιε, * την τρίβον της ζωής και άνάγων * τούτους θείω λόγω * πρός ύψος άπαθείας.

Νοι απαθεία χαθαρθέντι * ώμίλησας Κυρίω παντοχράτορι * ύφ'ου τὰ ἀπόὀῥητα,* Όσιε, μυούμενος,* προφητιχῶς προέλεγες * είς σωτηρίαν ψυχών, * ώς μέγιστος παμμάχαρ προφήτης. * όθεν σε συμφώνως * πιστοί άνευφημούμεν.

Επήλθόν μοι μάστιγες βαρεΐαι,* χαι νόσοι άλλεπαλλήλως με χειμάζουσι· * τούτων με απάλλαξον, * Πάτερ, ίχετεύω σε, * ώς έχ

MHN NOEMBPIOE. Δ' .

Θεοῦ δεξάμενος, * Ιωαννίχιε, * τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη * χαὶ τὰς ἀλγηδόνας * πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σύν πάσαις ταϊς άνω στράτηγίαις,* Πατέρα Γιόν χαὶ Πνεῦμα "Αγιον,* Τριάδα ἀμέριστον,* ἄχτιστον Θεότητα * ὑμνολογοῦντες: "Αγιος,* "Αγιος,* "Αγιος,* βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει,* μία ἐξουσία,* ἀρχή χαὶ βασιλεία.

Θεοτοχιον.

Οράθης Αγγέλων ὑπερτέρα, * Θεὸν ἀποἰρἡήτως σωματώσασα·* τοῦτον οῦν ἰχέτεμε, * Δέσποινα πανάμωμε, * τῶν σαρχιχῶν ἀνώτερον * παθῶν γενέσθαι με, * νοὸς ἐν ὑψηλῆ ταπεινώσει * ἀνωμνφλογοῦντα * τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τών Ιερομαρτύρων. Αυτρωτά τοῦ παντός,

Τεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας,* οὐδαμῶς ἀλλοτρίφ ἐν αξματι * Τ τῷ δὲ οἰχείφ, Νίχανδρε, * εἰσελθών εἰς τὸν ἄνω * ναὸν * χαὶ μέλπων· * Εὐλογείτε, ὑμνείτε τὸν Κύριον.

Έν χαθέδρα αἰνέσας τὸν Κύριον * Πρεσβυτέρων Ἐρμαζος ὁ ἔνδοξος,* χαλλωπισθεἰς ἐν αίματι * μαρτυρίου χραυγάζει· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιερώς προτελούντες τὰ άγια * ἰερεῖα σεπτὰ ἀγεδείχθητε, * xaì εἰς ὀσμὴν προσήχθητε * εὐωδίας Κυρίφ, * ἀναβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Τῶν Χακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον,* εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος,* τὸν Λυτρωτὴν Χαὶ Κύριον,* ở βοῶμεν, Παρθένε·* Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Ειρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντὸς παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσω φλογὸς » Λεὐσεβήσαντας * συγχαταβάς ἐδρόσισκς, * χαὶ ἐδίδαξας μέλ-» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Όσίου, 'Ωδή θ'. 'Απας γηγενής.

Τ σχυσας, Θεοῦ * τὸν νοῦν σου χρατύναν τος, *ϫκταχρατήσαι παθῶν.* Αγγελος ἐν σώματι, * ἐντεῦθεν, Πάτερ, * σὐ ἐχρημάτισας, * καὶ σùν 'Αγγέλοις πάντοτε * τοὺς οὐρανοὺς χατοιχεῖς, * τῷ τῆς δόξης * θρόνω παριστάμενος * χαὶ φωτὸς ἀνεαπέρου κληρούμενος.

Ωσπερ οὐρανόν,* τὰ čρη καὶ σπήλαια * ῷκησας, * "Οσιε· * ὅθεν σοι εἰρήνευσαν * ἀγριοι θῆρες * καθυποτάξαντι * πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα,* ἰωαννίκιε,* καὶ δικαίφ * ἦδη χρηματίσαντι· * διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἰερὸν * καὶ ἄγιον λείψανον * ἐν τάφω κείμενον * θάπτει τὰ νοσήματα, * καὶ φλέγει στίφη * δαιμόνων πάντοτε, * σοφὲ

'Ιωαννίκιε,* τη θεία χάριτι * άναβλύζον * πασι τα ιάματα * τοτς πιστώς σε αεί μαχαρίζουσιν.

Ήδη τῷ Χριστῷ * ἐγγίζων τρανότερον * καὶ καθαρώτερον,* μέμνησο τῶν πίστει σου * μνημονευόντων,* 'Ιωαννίκιε,* ἀμαρτιῶν συγχώρησιν * ἡμῖν αἰτούμενος,* νοσημάτων * πάντων ἀπολύτρωειν * καὶ Θεεῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, 'Αγνή,* ψυχῆς μου τὰ ὄμματα,* φῶς ή χυήσασα,* xal μή καταλάβη με * τῆς ἀμαρτίας * σκότος βαθύτατον,* μηδὲ βυθός καλύψη με * τῆς ἀπογνώσεως· * ἀλλ' αὐτή με * σῶσον και χυβέρνησον * πρός λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν ἱΙερομαρτύρων.

Εύκ μέν το τής παρακοής.

Ι πρίφ, σοφέ, παρτεριπώς * τεινόμενος, * παι λαμπάσι φλογιζόμενος, * δρόμον οὐράνιον ἐδέξω * χαρί ἀγγελιπή, Μάρτυς Νίπανδρε· * τοὺς φλέγοντας νεπροὺς δὲ ἀπέδειξας * ταῖς ζωηφάροις σου ἐντεύξεσιν.

'Ωράθητε θέαμα φρικτὸν * γυμνούμενοι,* καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι,* καὶ ἐπὶ πλετστον, 'Αθλοφόροι,* συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι,* πυρὶ προσομιλούντες καὶ ἄφλεκτοι * Πνεύματι θείφ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἰερά * μητρόπολις * ἐορτάζει, πόλιν άπασεν * πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα * ἐν πη μνήμη ὑμῶν ταὐτη, Πανεύφημοι,* ἐν ή τὴν ἰεράν ὑμῶν ἄθλησιν * μεγαλοφρόνως ἐτελίσατε.

'Ηνοίγη ύμιν ο οὐρανὸζ,* και 'Αγγελοι * τη ἀνόδω ἐπεκρώτησαν· * τάξεις 'Αγίων χαὶ Διχαίων * ηὐφρώνθησαν, ἐσχίρτησαν Μάρτυρες,* μεθ' ὦν χατασκηνώσαντες, μνήσθητε * τῶν μεμνημένων ὑμῶν, "Αγιωι. Θεοτοχίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ,* Πανάμωμε, * ή τεκδύσα φώς ἀπρόσιτον * λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου,* xal σχότους με ἐξάρπασον, δέομαι,* xal θείας σωτηρίας ἀξίωσον,* ίνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον. Ο Εἰρμός.

· Ε μα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσφκίσατο· * σύ δέ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-

στήματι * τω χώσμω την εύλογίαν έξηνθησας. * όθεν σε πάντες
 μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

Εμορόνως καθυπέταξας, * σοφέ 'Ιωαννίκιε, * τῷ αὐτοκράτορι, Ιατερ, * νοι σαρκός τοις ύρεξεις * έντεῦθεν τὸ ἀκρότατον * τῶν ἐφετῶν κατέλαβες,* καὶ θείας δόξης ἔτυχες· * ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων * μὴ διαλίπης, παμμάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων, ὅμοιον.

Φυτεία τοῦ παμμάχαρος * ἐδείχθης Τίτου, Νίχανδρε, * ὑφ'οὐ τῆς πόλεως Μύρων * ἐχρίσθης, * Οσιε Πάτερ, * ᾿Αρχιερεὺς θεόληπτος * ἐν ἡ χαὶ τὸ μαρτύριον * σὺν τῷ Ἐρμαίῳ, πάνσοφε, * ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, * ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Καὶ σχετιχῶς ἀσπάζομαι * χαὶ πόθῷ τὴν προσχύνησιν * προσνέμω πίστει χαὶ φόβῷ * τῆ παναχράντῷ χαὶ θεία * εἰχόνι σου, πανάμωμε, * ἀρ' ἦς ψυχῶν ἐχβλύζουσι * χαὶ τῶν σωμάτων, Δέσποινα, * ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι * σὲ Θεοτόχον χυρίως.

Η λοιπή 'Αχολουθία του Ορθρου, ως σύνηθες, χαι 'Απόλυσις.

TH E'. TOY AYTOY MHNO Σ .

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος και Επιστήμης, της συζύγου αύτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Αγίων.

Ήχος πλ. δ΄. 🕰 τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάλαχτι τραφείς ἀσχήσεως * διὰ βασάνων πολλών,* Γαλαχτίων, χαὶ θλίψεων,* εἰς Χριστοῦ χατήντησας * ἡλιχίαν, γενόμενος * δεχτὴ θυσία,* τέλειον σφάγιον * τῆ αὐθαιρέτω * ὀρμῆ, πανόλβιε.* *Ω τῆς ἑδραίας σου * χαὶ βεβαίας πίστεως ! * δι' ἦς Θεοῦ * ἔτυχες θεούμενος * νῦν τελεώτερον.

Έπιστημόνως ἐζήτησας * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν,* ὀρεκτῶν τὸ ἀχρότατον * ταῖς ἀὐτοῦ λαμπρότησι * xαὶ ψυχὴν xαὶ. διάνοιαν * χαταυγασθεῖσα,* Θεομαχάριστε,* χαὶ χαθελοῦσα * στεἰραῖς ἐνστάσεσι * τὸν πολυμήχανον * χαὶ ἀρχαῖον δράχοντα, * Μοναζουσῶν * θεῖον ἐγχαλλώπισμα,* Μάρτυς πολύαθλε.

Δύο φωστήρες ὑπέρλαμπροι * Ανατολής νοητής * ἀνατέλλουσι χάριτι * καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν * εὐσεβῶς καταυγάζουσιν * ὑπερβαλλούσαις * ἄθλων λαμπρότησι * καὶ ἰαμάτων * θείοις πυρσεύμασιν· * ών τὴν ὑπέρφωτον * ἑορτὴν γεραίροντες,* τὸν δι' αὐτῶν * πάντας ἀγιάζοντα * Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, χαὶ νῦν, Θεοτοχίον ὅμοιον.

Δεῦρο, ψυχή μου, στενάζουσα * xai τῶν δαχρύων χρουνοὺς * ἐχ χαρδίας πηγάζουσα, * τῆ Παρθένω βόησον * xai Μητρi τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν· * Διὰ τὸ πλῆθος * τῶν οἰχτιρμῶν σου, * Ἀγνὴ, τῆς φοβερᾶς με * ῥῦσαι χολάσεως,* χαὶ χατασχηνωσον,* ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * χαὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα * χαὶ ἡ ἀπόλαυσις. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

[•]Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! * ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἕλεγεν,* ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῷ δύο * ληστῶν κρεμάμενον,* ὄν ἀνωδύνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * Ἐκλαιε λέγουσα· * Οἴμοι, Τέκνον φίλτατον! * πῶς ὁ δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

Είς τον Στίχον, Στιχηρά της Όκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Έσπερινοῦ, καὶ 'Απόλυσις.

EIS TON OP Θ PON.

Μετά την συνήθη Στιχολογ., λέγονται οι Κανόνες της Όκτωήχου, και των Αγίων ό παρών.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. β΄. 'Ως έν ήπειρω.

Τούς ἀνεσπέρους φωστήρας, * τούς λογικούς * ούρανούς, τούς λάμψαντας * ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῆ, * τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους 'Αθλητὰς * ἐν ϣδαῖς πνευματικαῖς * πίστει τιμήσωμεν.

Ελληνικής ἀπὸ ῥίζης * στειρωτικής * εὐθαλής ἐβλάστησας * θεοδώρητος βλαστὸς,* Γαλακτίων, κόσμφ τοὺς καρποὺς * προβαλλόμενος τής σής * ἀτρέπτου πίστεως.

Έπιστημόνως τὴν πίστιν * τὴν πρὸς Χριστὸν * ἐϫζητοῦσα, ἐδραμες * πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· * xαὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς,* Ἐπιστήμη, νυμφιχῶς * τούτφ νενύμφευσαι.

Θεοτοχίον.

Κατεποντίσθην ό τάλας * έν τῷ βυθῷ * τῶν πολλῶν μου πράζεων,* xai πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν * xαταφεύγω, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ·* δός μοι χεῖρα βοηθείας * xai διάσωσον.

Ωδή γ΄. Ούχ ἔστιν άγιος ώς σύ.

Εφέσει χρείττονος ζωῆς * χαὶ τρυρῆς ἀνεκφράστου, * τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες * χαὶ ῥευστῶν πάντα τερπνὰ, * σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, * Γαλαχτίων, * εὐπειθῶς ἑπόμενος.

'Ρυσθέντες βρόχων σαρχιχών * χαὶ παθῶν πολυπλόχων * ἐν ἀσχήσει τῷ πόθῷ * συνεδέθητε Χριστοῦ· * θυσία δὲ χαθαρὰ * ἐν ἀθλήσει * τούτῷ προσηνέχθητε.

Τῷ θείφ πόθφ τοῦ Χριστοῦ * ἀρνησάμενοι κόσμον,* συνεδέθητε μαλλον * τῷ Πνεύματι, 'Αθληταὶ,* xαὶ διὰ πόνων πολλῶν * βασιλείας θείας ἡξιώθητε.

Men. Tom. II.

Θεοτοχίον.

Ούκ ἐστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν * καταπέφευγε σκέπην,* καὶ οὐκ ἔτυχε, Κόρη,* τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· * διὸ δέομαι τῆς σῆς * ὅπως τύχω,* Κόρη, ἀντιλήψεως. ΄Ο Εἰρμός.

Ο ὑχ ἔστιν ἀγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 Υέρας * τῶν πιστῶν σου, * ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *

» έν τη πέτρα * της όμολογίας σου.

Κάθισμα, Ηχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.

' Α σχήσει λαμπρώνας σου * τὸ ὅπτιχὸν τῆς ψυχῆς,* ἀχτίσιν ἀθλή-Δ΄ σεως * φωταγωψεῖς τοὺς πιστοὺς, * Υαλαχτίων μαχάριε· * ὅθεν σου τὴν ἀγίαν * ταὶ φωσφόρον ἡμέραν * πίστει ἐπιτελοσμεν,* εὐσεβῶς σοι βοῶντες· * ΄Ως ἔχων παἰρησίαν πρὸς Χριστὸν,* πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον, διλοιον.

Πυρθένε παναμαιρε, * τον ύπαρούστον * Θεόν ή χυήθασα, * σύν 'Ασωμάτοις αύτον * άπαύστως ιχέντου, * άρεσιν τών πταισμάτουν * χαι διόρθωσιν βίου * δούναι ήρεν πρό τέλους * τοςς έν πίστει χαι πόθφ * ύμνοῦσί σε χατά χρέος, * μόνη Πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Σταυρφ σε ύψούμενον * ώς έθεάσατο * ή άχραντος Μήτηρ σου,* Λόγε Θεού, μητριχώς * θρηνούσα έφθέγγετο· * Τί το χαινόν χαὶ ξένον * τοῦτο, Γιέ μου, θαῦμα; * πῶς ἡ ζωἡ τῶν ὅλων * ὁμιλετ τῷ θανάτῷ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων ὡς εὕσπλαγχνος. 'Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστον ἐπόθησας,* χόσμον ἐμίσησας,* χατεφρόνησας πλούτου,* δόξης τρυφής * και τιμής ήλόγησας,* φθαρτών τὰ ἀφθαρτα σοφώς * ἀλλαξάμενος, πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἰχνεσι * κατηχαλούθησας * ἀκλινώς, Γαλαχτίων,* σὺν τῆ σεπτῆ * Ἐπιστήμῃ, ἐνδοξε· * διὸ χαὶ δόξης παρ'αὐτοῦ * χαὶ στεφάνων χατηξίωσαι. Θεοτοχίον.

Ναὸν ἐμόλυνα * κακῶς τοῦ σώματος· * Παναγία Παρθένε, * τὸ καθαρὸν * Θεοῦ cἰκητήριον,* κάθαρον, ῥύπου με παντὸς * τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

'Ωδή ε'. Τῷ θείφ φέγγει σου.

Γχιφι θείφι φέγγει καταυγασθείς,* και τῆς ἀπαθείας καλλοναζς * μ περιλαμρθείς, Γαλακτίων σοφε, * ἐπεισας ἀγνεύειν * σύν σοι τὴν σύζυγον,* ζυγόν ἀνελομένην * τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῷν,* τῷ φιληδονίας καὶ πυρὰν * πολυθείας ἐσβέσατε,* ἄμφω τὰ συμφέροντα * συμφρονήσαντες * ἐν πόνοις πολυτρόποις * ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμω πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, * ἄρκντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν,* είλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, * χαὶ διπλοῖς στερείνοις * χατεχοσμήθητε, * ἀσχήσει χαὶ νομίμοις * ἄθλοις ἐχλάμψαντες.

Θεοτοχίον.

'Ηλίου όχημα φωτεινόν, * χάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς * χάμοῦ τοῦ δούλου σου, δέομαι· * τάχυνον τὴν χάριν * τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * χαὶ ἴασαι νοσοῦντα, * Κόρη θεόνυμφε.

'Ωδή ς'. Τοῦ βίου την θάλασσαν.

Τιού βίου το βίαιον * βδελυξάμενοι, σαφώς * είλεσθε βίον άμεμπτον, * ώς βιασταί * τῆς φύσεως, και διπλοῖς * ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, * διττοῖς και τοῖς στεφάνοις * κατεκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν * ύποστάντες, τῶν ψυχῶν * ἐνώσει διὰ πίστεως,* ἀσάρχους πρίν χαθείλετε δυσμενεῖς· * αὖθις ἀρωμένους δὲ * χατεβάλετε, σθένει * θείου Πνεύματος.

Νομίμως ήρίστευσαν * Γαλακτίων ο κλεινός * xai ή θεόφρων σύζυγος * Ἐπιστήμη ἀνδρείως χαὶ καρτερῶς· * αὐτῶν ταῖς δεήσεσι * τὰ ἐλέη σου, Λόγε,* πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοχίον.

'Αγάθυνον, Δέσποινα,* την ψυχήν μου έν πολλοίς * χεκαχωμένην πταίσμασι,* χαὶ τὸν δοτῆρα πάντων τών ἀγαθῶν * Θεὸν χαθιχέτευε,* βασιλείας τῆς ἄνω * ἀξιῶσαί με.

Ο Είρμός.

• Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορών * τών πειρα-• Τομών τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών,* βοῶ • σοι· Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Πολυέλεε.

Κουτάχιου, Ήχος β'. Τα άνω ζητών.

Μαρτύρων Χριστοῦ * τοῖς δήμοις ἡριθμήθητε, * ἀγῶσι στεφροῖς * φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, * Γαλακτίων, ἔνδοξε, * σὺν συζύγψ σεπτή καὶ συνάθλω σου * Ἐπιστήμη, τῷ μόνω Θεῷ * πρεσβεύοντες ἀμφω ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος.

Τὸν γενναϊον ἐν Μάρτυσι Γαλαχτίωνα * ἐν ἀσμάτων ἀδαϊς εὐρημήσωμεν,* σὺν τῆ πανευχλεεῖ συζύγψ * τῆ φερωνύμψ ἐΕπιστήμη· * οὖτοι γὰρ χαθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα,* χαὶ εἰδώλων τὸ ἀθεον ἡλεγξαν,* τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεμήρυξαν.* Διὸ ψεριρανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ * τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρτίας,* ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

MHN NOEMBPIOS. E'.

Συναξάριον.

Τη Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Γαλαχτίωνος χαι Έπιστήμης.

Στίγοι.

'Ασυνδυάστους συζύγους χτείνει ξίφος,

Τήν ψυχικήν σύζευξιν ήγαπηκότας.

Τμήθη Επιστήμη Γαλαχτίων τ' ένὶ πέμπτη.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ήμαζ.

·Ωδή ζ΄. Δροσοβόλον μέν. ροσοβόλος ύμας χάρις ή τοῦ Πνεύματος * πανσόφως προσανέ-🛆 ψυχε,*πυρπολουμένους * πειρασμῶν πυρὶ xαὶ ἀλγεινῶν * ἀσxήσεως και των αικισμών, * ούς εν άθλήσει καρτερώς * αύθις υπέστητε.

Τής άγνείας μέν τῷ πόθψ χαὶ ἀσχήσεως,* στέργετε τὴν διάστασιν· * έν όμονοία δε * ψυχής διά πίστεως στεβράς * συνδούμενοι, πρός άθλητικάς * αύθις ήνώθητε λαβάς, * Όσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ο πανένδοξος θεσπίσμασι * πειθήσας του Παντάνακτος, * τὰ θεσπίσματα, * ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν * ἡγήσατο· όθεν ούρανών * την βασιλείαν έν Χριστῷ * χληρον ἀπείληφεν.

Θεοτοχίον.

Υπερτέρα έχρημάτισας, Πανάμωμε,* τῶν νοερῶν Δυνάμεων·* ὃν γάρ ἐχεῖνοι * οὐ τολμῶσιν ὅλως χατιδεῖν,* ἀγχάλαις ἑβάστασας ταίς σαίς. * χαριστηρίοις σε φωναίς * όθεν δοξάζομεν.

'Ωδή η'. Έχ φλογός τοις Όσιοις.

Γιτοῦ τῆς φύσεως πόθου * φίλτρον θερμότερον * πρὸς Χριστὸν ἐσχη-L κότες, * σαρκί και αίματι * όλφ τῷ νοι * προσανέχειν ἀπείπασθε,* σχέσεως υλώδους * έμφρόνως αποστάντες.

Τής πρός σάρχα φιλίας * ξένως διέστητε,* της άγνείας τώ φίλτρω * θείως ήνώθητε, * χαι τη του Χριστου * άγάπη συνηρμόσθητε,* χλέος συζυγίας * άζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν την άνω,* Μάρτυς θεσπέσιε,* χατοιχήσαι σπουδάζων,* ταύτην χατέλαβες * αίμασι τοις σοις,* Γαλαχτίων, ώνούμενος * σύν τη Ἐπιστήμη * τη ση καλη συνάθλω.

Θεοτοχίον.

Ωσπερ πύρινος θρόνος * φέρεις, Πανάμωμε, * τὸν ἐν χόλποις πατρώοις * άναπαυόμενον· * ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, * Θεοτόχε, ἰχέτευε,* όπως αίωνίου * ρυσθώμεν χαταδίχης.

Ο Ειρμός.

» Έ x φλογός τοῖς Όσιοις * δρόσον ἐπήγασας, * xaì Διχαίου θυ-» Έ σίαν * ὕδατι ἔφλεξας. * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ

» τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN NOEMBPIOE. \mathcal{T} .

'Ωδή θ'. Θεόν * άνθρώποις.

Χριστοῦ * τῷ πόθῷ θερμῶς στομούμενοι,* σχέσιν ψυχρὰν * τοῦ Χ βίου xaì τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως * xaì δεσμοὺς τῆς σαρχὸς διεῥρήξατε,* διὰ τὴν ἐν Τριάδι * μίαν Θεότητα,* Μάρτυρες δυάδος ὑλιχῆς * ὑπεργενόμενοι.

Χοροϊς * Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν * έν οὐρανοῖς * χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος,* σὐν τῆ σῆ συζύγω Ἐπιστήμῃ κακῶν * λύσιν ἡμῖν βραβεύεις,* νίκας τῷ Ἀνακτι,* κόσμω, Γαλακτίων, εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Στεφρώς * έν πίστει εἰς ἕν ἐνούμενος * πανευχλεώς * ὁ θεῖος Γαλαχτίων ὁ πάνσοφος,* χαὶ τῆ σεμνῆ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος,* συνήθλησε γενναίως· * τούτων δεήσεσιν * οἴχτειρον ἡμᾶς, Λόγε Θεοῦ,* ὡς ὑπεράγαθος. Θεοτοχίον.

Φωναϊς * υμνούμεν χαριστηρίοις σε * οἱ διὰ σοῦ * τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, * καὶ βοῶμέν σοι· Χαϊρε, Πανάμωμε· * χαϊρε, εὐλογημένη· * χαΐρε, παλάτιον * τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· * χαΐρε, Μητρόθεε. Ο Εἰρμός.

Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμῷ * ᾿Αγγέλων
 ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ ρανίαις στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πραρείς τῷ γάλαχτι, Μάρτυς * τῆς πίστεως, Γαλαχτίων,* σύν τῆ σεμνῆ Ἐπιστήμῃ * ἐνήθλησας μέχρι τέλους· * ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις * ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Χαριστηρίοις υμνοις * δοξάζοντές σε, Παρθένε,* σύν τῷ 'Αγγέλφ τὸ Χαΐρε * βοῶμέν σοι, Θεοτόχε· * Χαΐρε, ἀνύμφευτε Μήτερ * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Η λοιπή 'Αχολουθία τοῦ Ορθρου, χαὶ 'Απόλυσις.

TH ζ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ήμῶν Παύλου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ομολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Ηχος δ'. Εδωχας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος * σὲ μιμητὴν προχειρίζεται * ὁμωνύμως καλούμενον, * καὶ τρόποις κοσμούμενον * τοῖς αὐτοῦ, Παμμάκαρ,*

MHN NOEMBPIOS. φ' .

χαὶ θεοσεβεία * χαὶ τῆ ἀνδρεία τῆς ψυχής * χαὶ χαρτερία τῶν περιστάσεων * χαὶ ζήλφ πυραχτούμενον * ὀρθοδοξίας, ὑπέρμαχε· * ῷ χαὶ νῦν συνδεδόξασαι * οὐρανίοις σχηνώμασιν.

Αρειον τὸν ἄθεον, * xai δυσσεβῆ Μαχεδόνιον * ταῖς στερραῖς τῶν δογμάτων σου * νευραῖς ἀπηγχόνισας· * τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ * τῆς διδασχαλίας, * τῶν 'Ορθοδόξων τὴν πληθὺν, * Ιερομύστα μάχαρ, ἐστήριξας· * διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον * ὁμολογίαν δεξάμενος, * βασιλείας ἀνέδειξε * χοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμου ἐκτελέσαυτα * σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαυτα, * Ἱεράρχα μαχάριε, * Χριστὸς ἐστεφάνωσε * τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ * τῆς διχαιοσύνης * καὶ χατελάμπρυνε τὴν σὴν * ὁμολογίαυ ἀξιοθαύμαστε· * διὸ τὴν ἐπουράνιου * χληρονομίαυ δεξάμενος, * τὸν Σωτῆρα δυσώπησου * ὑπὲρ τῶν ἀνυμυούντων σε.

Παύλε παμμαχάριστε, όμολογίας ἐπώνυμε,* τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε * προστάτης γενόμενος,* ἐχ παντὸς χινδύνου,* πάσης ἀμαρτίας * χαὶ χαταιγίδος τῶν παθῶν * χαὶ τυραννίδος, Πάτερ, διάσωσον· * ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήπτητος * χαὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεχτος,* παϸϸησίαν σὐ χέκτησαι * πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος α΄. Γερμανού.

'Αρχιερατικήν στολήν ένδυσάμενος, "Οσιε Πάτερ," τον όμώνυμον Παύλον έζήλωσας, διωγμούς ύπομείνας και περιστάσεις, και έν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις * τὰ βλάσφημα δόγματα 'Αρείου κατέβαλες· * παθών γὰρ ὑπέρ τῆς ἀνάρχου * καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, * τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον * καθείλες Μακεδόνιον· * καὶ τὴν ἐρθόδοξον * πασι τρανώσας πίστιν, * τοῖς ἀύλοις συναυλίζη 'Αγγέλοις· * μεθ' ὡν καὶ νῦν ἰκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν, Θεοτοχίον. αὐτόμελον.

Τών οὐρανίων ταγμάτων * τὸ ἀγαλλίαμα,* τῶν ἐπὶ γῆς ἀν-Ορώπων * χραταιὰ προστασία,* ἀχραντε Παρθένε,* σῶσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ χαταρεύγοντας· * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν,* Θεοτόχε, ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Υπέρ ήμῶν ὁ Υίός σου * παθεῖν ήνέσχετο, ίνα τῷ τούτου πάθει * τὴν ἀπάθειαν πᾶσι * παράσχη, Θεοτόκε· * έθεν αὐτὸν * χαθικέτευε, πάντοτε * παθῶν παντοιων με ρύσασθαι, χαὶ ψυχῆς * χαὶ τοῦ σώματος, Πανύμνητε.

Fis του Στίχου, τά Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ηχος β'. Βυζαντίου.

Α σχήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων * τῆς ἐγχρατείας αὐρα, * τὸ τῶν Α παθῶν χλυδώνιον * ἐξέφυγες, "Οσιε· * ὅθεν τῆ όμωνυμία *

ρερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου,* δαυγμοὺς ὑπήνεγχας καὶ περιστάσεις, * χαχουχούμενος ἐν ταῖς * τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίαις. * Διὸ 'Αρείου χατέβαλες τὰ δόγματα,* χαὶ Νεστορίου τὰς αἰρέσεις τρεψάμενος,* τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ * ὥφθης ζηλωτής.* Αὐτὸν ἰχέτευε, * Ἱεράρχα μαχάριε, * σωδῆνακ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν, Θεοτοχίον. "Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Ωσπερ * ἐν λιμένι προσδραμών * ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σχέπην,* Παρθενομῆτορ ἀγνὴ,* δέομαι, σπλαγχνίσθητι, * μὴ ἀπορρίψης με· * ἀλλὰ ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου * τῆς νῦν ἐπελθούσης * θλίψεως, ὡς ἔχουσα * τὸ συμπαθὲς φυσιχὸν. * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,* πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε * πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Βότρυν * ή τεχυώνα «τῆς ζωῆς,* τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα * σοῦ ἐκβλαστήσαντα,* ξύλῷ ὡς ἑώραχας * τοῦτον χρεμάμενον,* θρηνφδοῦσα ὑλόλυζες * καὶ ἔχραζες· Τέχνον,* γλεῦχος ἐναπόσταζον,* δι' οὐ ή μέθη ἀρθῆ * πάσα * τῶν παθῶν, Εὐεργέτα,* δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας,* σοῦ τὴν τώσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

Απολυτίκιον, Ήχος γ΄. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως όμολογία * άλλον Παῦλόν σε τη Ἐκκλησία * ζηλωτην ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. * Συνεκβοα σοι καὶ * Αβελ πρός Κύριον, * καὶ Ζαχαρίου τὸ αίμα τὸ ઑκτιον. * Ψιάτερ "Οσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγας ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά σήν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινωσκομεν τοὺς Κανόνας τῆς Όκτωήχου, εἶτα τοῦ Αγίου τοῦτον, οὐ ή `Ακροστιχίς:

Τόν μυσταγωγόν Παύλον ύμνω προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. 'Ηχος δ'. 'Ανοίζων τό στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα,* τῆς Ἐχχλησίας διδάσχαλον * χαὶ στύλον ἀχράδαντον * ὁμολογίας σε, * χαὶ πολύφωτον * τῆς χάριτος φωστῆρα * χαὶ στόμα πυρίπνοον,* Παῦλε, χηρύττομεν.

Ο Παῦλος ὁ μέγιστος,* τῆς οἰκουμένης ὁ ἡλιος,* Τρισμάχαρ, προβάλλεται * σὲ Παῦλον δεύπερον,* ὡς πῦρ φλέγοντα * εὐτόνως τὰς αἰρέσεις,* χαὶ πέλεχυν χόπτοντα * τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ήγώνισαι * προχινδυνεύων, Θεσπέσιε,* τοῦ θείου χηρύγματος,* ὡς Ἱεράρχης πιστός· * χαὶ χατέπνιξας * νευραζς τῶν σῶν δογμάτων,* ὡς θῆρα τὸν ἘΑρειον.* τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοχίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον * δεῦτε, ὑμνήσωμεν ἄπαντες,* τὴν μόνην χοσμήσασαν * τὴν ἀνθρωπότητα,* τὴν χυήσασαν * Θεὸν σεσαρχωμένον,* Παρθένον τε μείνασαν * ἀδιαλώβητον.

'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Υοθετηθείς χάριτι θεία, * τον φύσει Υίον Μονογενή * είς χτίσιν ού χατήγαγες * τον τῷ Πατρί συνάναρχον, * Παῦλε, τοῖς Παύλου δόγμασι * τοῦ θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι και γλώσση και καρδία, * σορίαν και δύναμιν Θεοῦ * και Λόγον ἐνυπόστατον * σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, * Παῦλε θεόφρον, ὅσιε, * τὸν δυσμενῆ φαυλίσας ^{*}Αρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας * τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον Θεοῦ,* δι' οὐ Θεοποιούμεθα * χρίσει διχαία, Πάνσοφε,* φύσει Θεὸν ἐδίδαξας * χαὶ παντουργὸν χαὶ παντοδύναμον. Θεοτοχίον.

'Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος,* ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς,* ἀρχὴν νῦν σωματούμενος * ἐκ σοῦ, 'Αγνὴ, ἐδέξατο,* καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν * ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ο Ειρμός.

- » r τυύς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα χαὶ ἄρθονος πηγή,*
- » L θίασον συγχροτήσαντας * πνευματιχόν στερέωσον· * χαὶ ἐν
- τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον. Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ος τοῦ Σχεύους ὑπάρχων* τῆς ἐχλογῆς * χαὶ ὑμώνυμος, Πάτερ,* χαὶ μιμητὴς,* χινδύνους ὑπέμεινας * χαὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως,* χαὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην * χατέλαβες, Όσιε,* πανταχοῦ χηρύσσων * Τριάδος τὸ ὁμότιμον· * ὅθεν χαὶ τὸν δρόμον * ἐν `Αρμενία τελέσας,* ἀξίως ἀπείληφας * ἐχ Κυρίου τὸν στέφανον,* χαταισχύνας τὸν ἘΑρειον.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἕνθεον * ἐπιχρατύνας, * ῥῆμα ἄθεον * ἐξοστραχίσας, * Παῦλε θεόφρον, χατήσχυνας ᾿Αρειον· * τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υιὸν ὑμοούσιον * ἀναχηρύξας, πιστοὺς ἐδεδαίωσας. * Πάτερ ὅσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰχέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Θείας φύσεως * οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος * ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον * μόνος Κύριος.*Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀχήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,* μητροπεπῶς θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἰμοι! Τέχνον μου,* πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ωδή δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν.

Γέρας πολυτιμητον * ση χορυφη, * της όμολογίας τον στέφανον, * νιχηφόρψ * ζωηφόρψ δεξια * ο Πλαστουργός ἐπέθηχε, * Παῦλε θεοφάντορ μαχάριε.

Ωσπερ προηγώνισαι * τῶν εὐσεβῶν,* Πάνσοφε, δογμάτων, ἀπείληφας * τὰς ἀντιδόσεις,* νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * τετυχηχώς, μαχάριε * Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον * χοροβατεῖν,* ἡν πόδες πραέων χορεύουσι,* xατηξιώθης,* ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστὴς * τῆς ἀληθείας, πάντιμε * Παῦλε, γεγονώς xαὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοχίον.

Όμοουσιότητι * τη τοῦ Πατρὸς, * Σῶτερ, ὡς Υἰὸς Χαθορώμενος, * ἐχ τῆς Παρθένου * ὁμοούσιος ἡμῶν * σωματωθεὶς γεγέννησαι, * σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

'Ωδή ε΄. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Ν ομήν της αιρέσεως * χαι σηπεδόνα έστησας,* βαλών δραστιχώτατον, θεόφρον,* φάρμαχον, Πάτερ,* όμολογίαν την σην,* χαι τῶν σῶν δογμάτων τὸ λαμπρὸν,* νοῦ τε χαθαρότητα * χαι τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται * ἡ τοῦ ἀΑγίου Πνεύματος * χάρις σοῦ τοῖς χείλεσι, Παμμάχαρ,* πρόμαχον ὄντως * ὀρθοδοξίας στεἰρὸν * εὐροῦσά σε καὶ προασπιστήν * ὅθεν κατεφώτισας * ἘΟρθοδόξων συστήματα.

Αρείου τὸ ἄθεον,* Μαχεδονίου βλάσφημον, * Παῦλε, θεοπνεύστων σου δογμάτων * χαὶ διδαγμάτων * ἐχσφενδονίσας πλοχαῖς,* Δαυὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν,* τούτους ἀπηγχόνισας * χαὶ στεἰρῶς χατεδίχασας. Θεοτοχίον.

Υπάρχων αἰώνιος * νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε,* σάρχα προσλαβόμενος, Παρθένε,* ἔμψυχον ἔννουν * Λόγος ὁ ἄναρχος * ἐχ σοῦ, ἀπειρόγαμε ʿΑγνὴ,* πασι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν εἰρήνην δωρούμενος. ΄Ωδὴ <... ἘΗλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν,* xαὶ τὸν Υἰὸν xαὶ Λόγον * τοῦ Θεοῦ ὁ ἘΑρειος εἰς χτίσιν * χαταγαγών,* ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος,* Θεοφόρε, χατατέχριται.

Men. Tom. II.

Ο άνους και άθεος και άφρων, ό άθετήδας, Πάτερ, Μακεδόνιος το θετον Πνεύμα, * διά τής σής * χαρτεράς ένστάσεως,* θεοφάντορ, χαταβέβληται.

Νεχρούται, συρόμενον ώς όφις, * τοις ζωτιχοίς σου λόγοις * προσβαλόν αιρέσεων το στίφος, * Αρχιερεῦ * τοῦ Θεοῦ, πανόλβίε,* Θεοτοχίον. θεορρήμον ιερώτατε.

Υμνούμεν, Παρθένε Θεομήτορ, * τον ύπερ φύσιν τόχον * χαι την σην αμόλυντον αγνείαν. * και γαρ έν σοι * θαυμαστός συν= έδραμε,* παρθενία; τόχος άφθόρος. Ο Είρμός.

ή λθον είς τα βάθη της θαλάσσης,* xal xατεπόντισε με * κάταιγίς πολλών άμαρτημάτων· * άλλ' ώς Θεός;* ἐχ φθο-» ραζ αναγαγε * την ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κονταχιον, Ηγος β. Τα άνω ζητών.

Αστράψας έν γη * ώς άστρον ουρανόφωτον,* την χαθολιχήν * - φωτίζεις 'Exxλησίαν νῦν,* ὑπέρ ής xαὶ ἤθλησας,* τὴν ψυχήν σου, Παύλε, προθέμενος, * χαι ώξ Επχαρίου χαι Αβελ τρανώς * βοα σου το αίμα πρός Κύριον.

O Oizoc.

Ομολογίας στύλος υπάρχεις * και όμώνυμος Παύλου * του φωστήρος της γής,* ομότροπός τε χαί σύναθλος,* τα στίγματα του Τησού βαστάζων * έν τῷ σώματι, Παύλε ιερομύστα * κα έν αυτοίς * έντρυφων και χαυχώμενος, παντοτε * ένώπιον βαδιλέων * κακοδόξων ωρθής ιστάμενος, και μή πτοούμενος, * μάλλον δὲ δυναμούμενος. * Όθεν τρανώτερον * βοᾶ σου τὸ αἰμα πρὸς Κύριον. Συναξάριον.

Τη ς': του αυτού μηνός, Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμων Πάύλου, 'Αρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, του 'Ομολογητου. Στίγοι.

Τὴν εἰς φάρὐγγὰ Παῦλὸς ἀὐχῶν ἀγχόνην,

Λύει φάρυγξι ρευμάτων την άγχόνην.

Ούνεκά ώμολόγει Παύλος Θεόν, άγχεται έκτη.

Τατς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβεταις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμαζ. Αμήν. Ωοή ζ. Ούχ ελάτρευσαν τη χτίσει.

📱 Γεταβέβητας * θεόφρον, πρός οὐράνια,* Παῦλε, σχηνώματα·* 💵 και προσπελάσας Θεφ * μεθέξει θεούμενος * ένθεος γέγονας,* ψάλλων, "Οσιε· * Ό τῶν Πατέρων Κύριος * κάι Θεός, εὐλογητός εί.

Νουθετούμενοι * σοις λόγοις διδασχόμεθα, * Παύλε πανεύρημε,* ώς έν ήλίοις τρισίν * άμεριστον άτμητον * σέβειν Θεότητα, * ή χαι ψάλλομεν. * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * χαι Θεός, εὐλογητός εί.

58

MHN NOEMBPIOE. ζ' .

Ως πανίερος * ή θεία και θεάρεστος * ομολογία σου. * ώς γαρ χρυσός χαθαρθείς,*.Θεώ προσενήνεξαι * θύμα ευπρόσδεκτον, * άγαλλόμενος * τη έχμιμήσει, Όσιε, * των παθών των του Σωτήρος.

Θεοτοχίον.

Πάσι πρόξενος * άνθρώπαις έναπέφηνας * θείας λυτρώσεως,* τόν Αυτρωτήν τοῦ παντός * πεχοῦσα, Πανάμωμε, * 🤯 πάντες ψάλλομεν. * Υπερύμνητε, * ο των Πατέρων Κύριος * χαί Θεός, εὐ-'Ωοή η'. Παϊδας εψαγειζ. λογητός εί.

Ρ εύουσι πηγαί τῶν σῶν δρημάτων * χαι πάσαν τὴν Εχχλησίαν χαταρδεύουσι· * σῶ δὲ Πάσος τ χαταρδεύουσι· * σφ δε, Πάτερ, αίματι * πάντας χαθηγίασας * πούς ορθοδόξω πίστει σοι * αχολουθήσαντας, * χαι Κύριον ύμνειτε βοώντας * χαι ύπερυψοῦπε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ορμφ γαληνώ σύ προσωρμίσθης,* του βίου τας τριχυμίας άπωσάμενος * είχες γαρ ιθύνοντα * πάσαν την πορείαν σου * τόν χυβερνήτην Κύριον, * Παυλε πανόλβιε, * τον νεψμασι τα πάντα ποιούντα. * δν ύπερυψούμεν * είς πάντας τούς αἰώνας.

Τριαδικόν. Φῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου * Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν, φῶς σε δεύτερον * ἔδειξε φωτίζοντα * δήμον μεν ορθόδοξον, * αίρετιχήν δε φάλαγγα, * Πάτερ, άμβλύχουτα, * χαι Κύριον υμνείτε βαώντα,* χαι υπερυψούτε * είς πάντας τους αιώνας.

Θεοτοχίον. 'Ρήτεσι Προφητών άχολουθούντες, * Παρθέγε, σε Θεοτόχον χαταγγέλλομεν· * τέτοχας παιδίον γάρ * πάντων άρχαιότερον, * Εμμανουήλ χαλομμεγαν, * ψ χαι χραυγάζομεν * Τον Κύριον υμνείτε, τά έργα, * και μπερυμβύτε * είς πάντας τους αιώνας.

Ο Ειομός. αιδας εύαγεις έν τη χαμίνω * ο τόχος της Θεοτόχου ζε-· σώσατο, * τότε μέν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, * τὴν οἰχουμένην ἄπασαν * ήγειρε ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τά ἕργα,*, xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Απας γηγενής.

λος έμαυτον * προσάγω, Θεσπέσιε, * τη θεία σχέπη σου * ώς Ιερομάρτυς δὲ * τὴν ἐξουσίαν * λύειν τὰ πταίσματα * παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, * ἐμῶν σφαλμάτων σειράς * διαρρήξας. * σῶσόν με πρεσβείαις σου * χαὶ τῷ θείφ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνώς * τως ζήλω πυρούμενος * Παύλος, παιάριστε,* των έν Παραδείσω νῦν * ἀρρήτων λόγων,* Πάτερ, ἀκήκοας· * ὡς χοινωνός των τρόπων γάρ,* τῆς ἀναρρήσεως * συμμετέσχες,* στέφανον δεξάμενος * βασιλείας Χριστού εύπρεπέστατον.

Ος τις ἀριστεὺς * ἐφάνης κατήγορος * πάσης αἰρέσεως· * τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς,* θεῖος συνήγορος,* μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος * ἡγλαισμένος σαφῶς,* καὶ τῆ αἶγλῃ,* Παῦλε παναοίδιμε,* τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος. Θεοτοχίον.

Σάρχα τὴν ἐχ σοῦ * ὁ Λόγος, Πανάμωμε,* περιεβάλετο· * σεσωματωμένος δὲ * συνανεστράφη * χόσμφ, ὡς εὕσπλαγχνος,* μεμενηχὼς οὐχ ἐλαττον * ὡς πρὶν ἀσώματος,* χαὶ τὸν πάλαι * πάντας τυραννήσαντα * θειχῇ δυναστεία χατέβαλε.

Ο Είρμός.

Απας γηγενής * σχιρτάτω, τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος · *
 Απανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν
 iερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος * χαὶ βοάτω· * Χαίροις, παμ μαχάριστε * Θεοτόχε ΄Αγνὴ ἀειπάρθενε.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐχμιμούμενος,* τὸν χήρυχα τῆς Πίστεως,* τῆς ἀνωτάτω σορίας * τὰ δόγματα χατασπείρας,* πάσας αἰρέσεις ἤμβλυνας,* Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, * Παῦλε μαχαριώτατε· * διὸ χαὶ στύλος ἐφάνης * ὀρθοδοξίας, θεόφρον.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεὸν σαρχὶ ὃν ἔτεχες,* Μαρία θεονύμφευτε,* ὑπὲρ ἡμῶν ἐχδυσώπει,* τῶν σὲ τιμώντων ἐχ πόθου * χαὶ σὴν εἰχόνα τιμώντων,* χαὶ τοῦ Υἰοῦ σου, Πάναγνε,* χολάσεως λυτρώσασθαι * χαὶ ἀναγχῶν αἰωνίων * τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγχειμένους.

Είς του Στίγου, τὰ Στιχηρά τῆς Όχτωήγου.

Δόξα, ^{*}Ηχος βαρύς. 'Ανατολίου.

Ενέχυψας είς τα βάθη τοῦ Πνεύματος,* ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρχως βιώσας· * κἀχεῖθεν ἀντλήσας * τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως,* ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας * διδασχαλίαις σου, Οσιε Πάτερ.

Καὶ νῶν, Θεοτοχίον. Οὐχέτι χωλυόμεθα.

Τεχοῦσα τὸν Δεσπότην μου * χατὰ σάρχα, * ἐξουσίας με * χαὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι, Δέσποινα.

[•]Η Σταυροθεοτοχίον, έμοιον.

Τῷ ξύλφ προσπαγέντα σε * ἐχουσίως * ὡς ἐώραχεν * ἡ Πανάμωμος, θρηνφδοῦσα * ὕμνει τὸ χράτος σου.

Καί ή λοιπή Αχολουθία του Ορθρου χαι Απόλυσις.

TH Z'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν Αγίων τριάχοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῆ καὶ μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει ἀσκήσαντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

³Ηχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεχτον σύνταγμα, * ίερώτατον στράτευμα, * Έχχλησία ενθεος, * δήμος άγιος, * φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, * ώραια όμήγυρις, * ἀβραγής συνασπισμός * ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, * ἀξιάγαστοι, * χαὶ τῆς ἄνω πολῖται * ἐπαξίως * μητροπόλεως ἐντεῦθεν * γρεωστιχῶς μαχαρίζεσθε.

Σύν Νιχάνδρφ Ήσύχιον * Αθανάσιον, Μάμαντα, * θεζόν τε Βαράχιον, * χαὶ Καλλίνιχον, * χαὶ Θεαγένην χαὶ Νίχωνα, * Λογγζνον, Θεόδωρον, * Οὐαλέριον ὑμοῦ, * χαὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον * χαὶ Καλλίμαχον, * χαὶ Εὐγένιον, πάντες * συνελθόντες * σὺν τῷ θείφ Θεοδόχφ * χαὶ 'Οστρυχίφ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναζον Ἱέρωνα,* τὸν Χλεινὸν Ἐπιφάνιον, * Μαξιμιανὸν ὑμοῦ * xαὶ Δουλχίτιον,* Κλαυδιανὸν xαὶ Θεόφιλον,* τὸν θεζον Γιγάντιον * xαὶ Δωρόθεον πιστῶς,* xαὶ Θεόδοτον μέλψωμεν,* xαὶ Καστρίχιον, * xαὶ ᾿Ανίχητον ἅμα * Θεμελίφ,* Εὐτυχίφ τε συμφώνως,* τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Όσίου.

Ήχος πλ. β΄. Ολην αποθέμενοι.

Ολην άποθέμενος * τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, * καὶ σάρκα τῷ πνεύματι * ὑποτάξας, γέγονας * ἀρετῆς κανών, * Μοναστῶν ἔρεισμα, * ᾿Ασκητῶν ἄγαλμα, * τῶν Όσίων ἐγκαλλώπισμα · * καὶ νῦν τὸ ἄρρητον * κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, * τρυφᾶς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι * τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι · * ἕθεν συνελθόντες, * ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ψδαῖς * τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον * μνήμην ἑορτάζομεν.

Υλης ἀχθοφόρημα * ἐχτιναξάμενος ἅπαν,* χαὶ σαρχὸς προσπάθειαν * χαὶ γηίνης σχέσεως * πᾶσαν ἔφεσιν,* ὑψηλῆς ὥδευσας * πολιτείας τρίβον,* εὐσταλῶς μεταρσιούμενος * χαὶ ἀνυψούμενος * πάσης ἀρετῆς εἰς ἀχρώρειαν,* χαὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον * ἄῦλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· * ὅθεν τοῖς ᾿Αγγέλων * ἀὑλοις συγχατείλεξαι χοροίς,* Λάζαρε Πάτερ, δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

MHN NOEMBPIOE. Z'.

Κόσμον ἀπωσάμενος,* ἀπαρνησάμενος σάρκα,* και κὰ πάθη, "Οσιε,* μετὰ τῶν προλήμεων * βδελγξάμενας,* ἀκριβὴς γέγονας * τηρητής, Δάζαρε,* προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σομ * και φύλαξ ἄριστος· * ὅθεν σὺν, Πατρί και τῷ Πνεύματι * μονήν ἐν σοι πεποίηται,* και τὰ ὑπερ φύσιν χαρίσματα * νέμει σοι πλουσίως * θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργὸν * και τῶν ἐν θλίψει θερμότατον * ρύστην ἀναδείξας σε.

Αόξα, Ήχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, οὐχ ἔδωχας μπνον σοῖς ἀφθαλμοῖς, * οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, * ἔως οὐ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * τῶν παθῶν ἡλεθθέρωσας, * χαὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας * τοῦ Πνεύματος χαταγώγιον * ἐλθών γἀρ ὁ Χριστὸς σùν τῷ Πατρὶ * μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο * χαὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος * θεράπων γενόμενος, * μεγαλοχήρυξ Πάτερ ἡμῶν, * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νύν, Θεοτοχίον. Χαίροις, * άσχητιχών.

Λάμψον * τὸν φωτισμών σου ἐμοὶ * τῷ τῶν παθῶν σχότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι,* τὸ φέγγος * τῆς ἀληθείας * ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν * καὶ σαρχὶ πεχοῦσα,* Μητροπάρθενε· * βυθοῦ * ἀπογνώσεως * διὰ τάχους ἀνάγαγε,* καὶ ἐπὶ πέτραν * ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως * ἐπιστήριξον * τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα.* Δίχασαν τοὺς ἀπαύστως με * πιέζοντας Δαίμονας· * παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει * τῆς ταλαιπώρου χαρδίας μου,* ἐλπὶς * τῶν περάτων,* ἡ τῷ χόσμῳ δωρουμένη * τὸ μέγα ἕλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Στάσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, 'Ιησοῦ,* ἡ σὲ τεκοῦσα * θρηνῷδοῦσα ὦδύρετο * βοῶσα· * Οὐ φέρω Τέχνον * προσηλωμένον ὁρἀν * ἐπὶ ξύλου, ὅνπερ * ἀπεκύησα * ἐγὼ,* καὶ διέφυγον * τὰς ὦδῖνας ὡς ἀνανδρος· * καὶ πῶς ἀρτίως * τῆ ὀδύνη συνέχομαι,* καὶ σπαράττομαι * τὴν καρδίαν ἡ ἀμεμπτος ; * ἀρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται;* ὃ εἰρηκε Συμεών· * ὅτι ῥομφαία καρδίαν * ἐμὴν πικρῶς διελεύτεται. * 'Αλλ'ὦ * νῦν, Υιέ μου,* ἐξανάστηθι καὶ σῶσον * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς του Στίχου, τά Στιχηρά της Όκτωήχου. Δόξα, Έχος πλ. β΄.

Ο σιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν Χατορθωμάτων σου. * διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθὸν τῶν •Χαμάτων σου.* Τῶν δαιμόνων * ὥλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν ᾿Αγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωαας.* Παἰρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

62

Και νύν, Θεοποχίον. Τριήμερος ανέστης.

Τὸ ὅμμα τῆς χαρδίας μου * ἐκτείνω πρὸς σὲ, Δέσποινα,* μεὴ παρίδης * τὸν πικρόν μου στεναγμόν· * ἐν ὥρα ὅταν κρίνη * ὅ σὸς Τἰὸς τὸν χόσμον,* γενοῦ μοι σχέπη χαὶ βοήθεια.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ἐπάγην μἐν ὡς ἄνθρωπος * ἐν ξύλῳ xal νενέχρωμαι * xal ἐν τάφῳ * xaτετέθην ὡς θνητός * ὡς δὲ Θεὸς, ὦ Μῆτερ,* νεxροὺς ἐξαναστήσω * xal σὲ δοξάσω τῆ ἐγέρσει μου.

'Απολυτίχιον τών Μαρτύρων.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καί του Όσίου, Ηχος πλ. δ'.

Ταϊς ἐπαγρύπνοις προσευχαϊς,* ἐν όχετοϊς δαχρύων,* τὸν στύλον χατέβρεχες· * χαὶ τοῖς ἐχ βαθῶν στεναγμοῖς * εἰς ἐχατόν τοὺς πόνους ἐχαρποφόρησας· * χαῖ γέγονας ποιμτην, * τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν.* Όσιε Πάτερ ήμῶν Λάζαρε,* πρέσβευε Χριστφ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ 'Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λεγονται οι Κανόνες, είς της Όχτωήχου, και των Αγιών οι έφεξης δύο.

Ο Κανών των Μαρτύρων, ού ή Αχροστιχίς.

Δόξα κροτείσθω Χριστός, ή τῶν Μαρτύρων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχού.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Δεύτε, λαοι,* ἄσωμεν.

Λεῦτε, πιστοι * ἄπαντες, χεζρας χροτήσωμεν,* χαι θεοφθόγγοις άσμασι * πανηγυρίσωμεν τῶν Μαρτύρων τοὺς άθλους,* Χριστὸν δοξολογοῦντες,* ὅτι δεδόξασται.

Οπλον ήμιν * θειον έδόθη και καύχημα * τὸ τοῦ Σωτήρος τρόπαιον,* ή ἀκαθαίρετος * τοῦ Σταυροῦ πανοπλία,* δι' ής οἱ νικηφόρδι * στέφονται Μάρτυρες.

Ξίφος χαι πῦρ,* βόθρον, σταυρόν τε χαι θάνατον * τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν * ἐπανετείνοντο * οἱ τοῦ Θείου διῶχται,* ζωήν πρὸς τὴν ἀμείνω * τούτους ἐνάγοντες.

Θεοτοχίον.

Αρτον ζωής * τον έπουράνιον τέτοχας * σεσαρχωμένον, Πάναγνε,* τον πριν άσώματον,* ένυπόστατον Λόγον,* όνπερ οι τῶν Μαρτύρων * δήμοι δοξάζουσι.

Ο Κανών τοῦ Οτίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα. Δάζαρε μάχαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

MHN NOEMBPIOS. Z'.

'Ωδή α΄. 'Ηχος δ΄. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, * φωτοειδέστατε Λάζαρε, * τὸ σχότος ἀπέλασον * τῆς διανοίας μου, * λαμπηδόσι με * φωτὸς αὐγάσας θείου, * ὅπως εὐφημήσω σου * τὰ χατορθώματα.

'Αστράψας ώς ήλιος,* φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον,* φωτὸς οἰχητήριον,* φῶς θεῖον, Λάζαρε,* ἀνατέλλων τε * xαὶ δύνων φωτοφόρος * γεννήσεως θαύματι * xαὶ τῆς χοιμήσεως.

Ζωής ἐφιέμενος * τής ἀιδίου και κρειττονος,* εἰκότως ἡλόγησας * τής ἐπικήρου ζωής,* μακαρυνόμενος * σαρκίνης συγγενείας,* Χριστῷ συνεκρούμενος * και συζωούμενος. Θεοτοκίον.

'Αγνὸν εὐραμένη σε * ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα,* πανόσιε Λάζαρε,* ἐπιφοιτῶσα πρὸς σὲ,* ὡς εὐγνώμονα * οἰχέτην σε προσεῖπε· * μεθ' ἦς τὸν φιλάνθρωπον * ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή γ΄. Έν πέτρα με.

Κ αθείλου οι χαλλίνιχοι 'Αθλοφόροι,' τῷ πάθει σου τῷ θείω δυναμωθέντες, * τῆς πλάνης τὴν πολύθεου ἀθείαν, * Οὐχ ἔστι, χράζοντες, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ρανίσι θείου αίματος χαθαρθέντες,* χαὶ αίμασιν οἰχείοις τελειωθέντες,* θυσίαις οὐχ ἐχράνθητε, 'Αθλοφόροι,* δαιμόνων, χράζοντες,* Οὐχ ἔστιν "Αγιος,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* χαὶ οὐχ ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Όλον σε χεχτημένοι οι 'Αθλοφόροι * ταϊς ἑαυτῶν χαρδίαις εἰσοιχισθέντα,* τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων,* Οὐχ ἔστιν "Αγιος,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* χαὶ οὐχ ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόχον,* πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος,* τιμῶντές σε, χραυγάζομεν τῷ Υἰῷ σου· * Οὐκ ἔστιν "Αγιος,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τοῦ Όσίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ρωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου,* νηπίων τοξεύματα, Σοφὲ,* τὰ χατὰ σοῦ ἀπέδειξας * τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· * οὐ χαὶ ήμᾶς ἐνίσχυσον * ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Έν σώματι Αγγελος έδειχθής,* Θεῷ σὺν Αγγέλοις λειτουργῶν,* πάχους σαρχὸς χαὶ φύσεως * ὑπερηρμένος, Λάζαρε,* θεουργιχῶς λαμπόμενος * χαὶ θαυμαστῶς χλειζόμενος.

Θεοτοχίον.

Μεσίτρια σχέπη χαὶ προστάτις * γενοῦ μοι, Γεννήτρια Θεοῦ,* τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα,* ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα * χαὶ συμπαθῶς με σώζουσα,* χαὶ σῷ Γἰῷ χαταλλάττουσα.

Ο Είρμός.

Γηούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα χαι άφθονος πηγή, *

• Π θίασον συγχροτήσαντας * πνευματιχόν στερέωσον· * χαὶ ἐν
 • τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

'Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ι έρων ό ἕνδοξος * χαὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς * Μαρτύρων ὁ ἕνθεος,* τῆς ἀθείας πυρὰν * τοῖς αίμασι σβέσαντες,* τὰς διαιωνιζούσας * ἀπολαύσεις χληροῦνται,* χαὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων * ἰατρεύουσι πόνους.* Αὐτῶν, Χριστὲ, πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Τοῦ Όσίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν * xαὶ φαεινὸν, * τὸν πραότατον ἄμα * xαὶ συμπαθῆ * τὸν φύσιν νιχήσαντα * xαὶ σαρχὸς τὰ χινήματα * χαλινώσαντα πάντα, * ἀοίδιμον Λάζαρον, * xαὶ Χριστῷ ἀπείρῳ * τῷ πόθῷ λατρεύσαντα * xαὶ συγχληρονόμον * τῆς αὐτοῦ βασιλείας * γενόμενον, ἅπαντες * οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν * πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· * πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσιν πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον ὅμοιον.

Χαριστήριον αίνον * χρεωστιχώς * ώς ή χήρα έχεινη * δύο λεπτά,* προσφέρω σοι, Δέσποινα,* ύπερ πασών τών χαρίτων σου·* σύ γαρ ώφθης σχέπη * όμοῦ χαι βοήθεια,* πειρασμών χαι θλίψεων * άει με έξαιρουσα·* όθεν ώς έχ μέσου * φλογιζούσης χαμίνου * ρυσθείς τών θλιβόντων με,* έχ χαρδίας χραυγάζω σοι·* Θεοτόχε, βοήθει μοι,* πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υιῷ χαι Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθηναι μοι·* σε γαρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάζιος δοῦλός σου.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν χαὶ ποιμένα * χαὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὦλόλυζε δαχρύουσα * χαὶ πιχρῶς ἀνεχραύγαζεν· * Ὁ μὲν χόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ἐρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίχαχε Κύριε. * Ἡ πιστῶς ἐχβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς, * χαὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε. Ε μιμήσαντο, Κύριε, * οἰ 'Αθληταὶ * τὸ πάθος σου τὸ θεῖον,* ἐαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. Z'.

Ιχετεύοντας, Κύριε,* τοὺς ᾿Αθλητὰς * προσδέχου, χαὶ χινδύνων * χαὶ πταισμάτων λύσιν ήμιν χατάπεμψον.

Σεσιώπηται, Κύριε,* δαιμόνων πλάνη· * ὄντως γὰρ Θεόν σε * ἀληθη οι Μάρτυρες ἀνεχήρυξαν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχον σε σέβοντες, * οι 'Αθληταί * Θεόν σεσαρχωμένον * τόν Υίόν σου, Δέσποινα, χαταγγέλλουσιν.

Τοῦ Όσίου. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Απηλλάγης ἐχ δουλείας * δολερῶς ἠρτημένης σοι,* χαὶ τῷ ρυσαμένῷ * δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας,* συντονωτάτη ἀσχήσει * λυτρωσάμενος * τὴν ψυχὴν ἐχ δουλείας παθῶν,* θεῖε Λάζαρε.

Καταφράττεται πρὸς "Αδην * συφρηγνύμενος, Λάζαρε, * ἐπιχρήμνοις πέτραις * σῶν ὑποθηχῶν ὁ παρήχοος * χαὶ γλυχασμοῦ μελιτώδους * ἀντιδρέπεται * οἰχτροτάτου θανάτου πιχρίαν * ὁ δείλαιος.

'Ανηνέχθης υπερτάτην * ἀρετῶν εἰς ἀχρώρειαν * ἐν ἀβάτῷ ὅρει,* Πάτερ, τῷ Θεῷ συγγενόμενος,* ὡς Μωϋσῆς xαὶ 'Ηλίας,* ὡν τὴν εὕχλειαν,* ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν,* ἐναπείληφας.

Θεοτοχίον._

'Ρυομένη σου τὴν ποίμνην,* Θεοτόχε, ἐπίφανον * χαταδυναστείας * πάσης χαὶ δεινῆς ἐπιθέσεως * τῶν μηδαμῶς χηρυττόντων * τὴν ἀλήθειαν,* χαὶ τὸν χλῆρόν σου * δίδου νιχᾶν * τὸν ὀρθόδοξον.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδη έ. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Οραιοτάτην στολήν,* πεφοινιγμένην εύσεβῶς αίματι * μαρτυρικῷ και έξυφασμένην * τῆ χάριτι τῆ σῆ, * σοῦ οἱ 'Αθλοφόροι,* Χριστὲ, ἡμφιάσαντο.

Χάρις χαι ἕλεος * τοῦ παντοχράτορος Θεοῦ στέφουσι * τοὺς 'Αθλητὰς, πόθφ χαταλλήλως * τοῦ νέμοντος ἰσχύν * δι' ἤς νιχηφόροι * ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως * τοῖς 'Αθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωχας,* χαὶ τῶν ἐχθρῶν χαταχυριεύειν * ἐποίησας αὐτούς· * διό σου ὑμνοῦμεν,* Χριστὲ,* τὴν Θεότητα. Θεοτοχίον.

Ιερουργόν, έχ Δαυίδ * χαταγομένη, τὸν Χριστὸν τέτοχας· * ὅθεν, Αγνή, τῆς ἱερωσύνης * μετατιθεμένης * διχαίως χαὶ νόμου * μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Όσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι, Λάζαρε,* τὸ χεῖρον καθυπέταξας,* ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις * εἰς θεωρίας * φθάσας ἀκρότητα· * ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς,* θαύματα ἐξαίσια * αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

66

Οδοϊς έφεπόμενος * τοῦ Βαπτιστοῦ, κατψκησας * ἔρημον εἰς ἄβατον, θεόφρον· * οἰκείοις δ' αὐθις * ἐπαναδέδειξαι, * Πάτερ, ὡς ἐκεῖνος Ἱσραὴλ * πάλαι, τῷ ἀγνώμονι * ὀδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Υπήρεισε, Λάζαρε, στύλοις έπτὰ τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ, έπταρίθμοις ἐπιπνοίαις * οἶχον οἰχεῖον * σὲ ἡ ἐνούσιος * χαὶ ζῶσα σοφία τοῦ Θεοῦ, * ῷ ἐπανεπαύσατο * σὺν Πατρὶ χαὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοχίον.

Στενούμενος θλίψεσι * χαὶ πάθεσι χωννύμενος, * σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν * χαθιχετεύω, * Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, * πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς * ὕψος ἀπαθείας τε * ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ૬΄. ᾿Αβυσσος ἀμαρτημάτων. Σάλπιγγος ήχος χροτείτω * πνευματιχῆς, ἐπαξίως * λογιχῶν χειλέων χαρδίας * ὕμνον ἐχπέμπουσα, * χαὶ μέλπουσα * τῶν Μαρτύρων τοὺς ǎθλους. *

Σήμερον ή οἰχουμένη * φαιδρύνεται ἐν τῆ μνήμη τῶν σεπτῶν Χριστοῦ 'Αθλοφόρων,* πίστει δοξάζουσα * τὸν τῆ χειρὶ * στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα * τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· * Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρὸν,* ὡς τόξον ἀπέστειλε * τοὺς Μάρτυρας * βέλη ἡκονημένα. Θεοτοκίον.

Οντως σε Θεοῦ Μητέρα * οἱ ᾿Αθλοφόροι εἰδότες,* τὸν σεσαρχωμένον Θεὸν * τῷ χόσμῷ ἐχήρυξαν,* εἰς θάνατον * τὰς ψυχὰς προδιδόντες. Τοῦ ἹΟσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Ερούσω χόρην χαι έσωσας * άγνειας εραστήν άδιάφθορον * ώς χαι άδούλωτον· * διο χάμε χινδυνεύοντα,* άπαγωγής βιαίας * ρύσαι χαι θλίψεων.

Μυστών δυάδα διέσωσας * γυναίων τών αἰσχρών ἐπιθέσεων· * τὸν μὲν φωνήματι,* Πάτερ, ἐγείρας τῆς πράξεως,* τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὅντι * ἐπινοήματι.

Ο στήσας ὕδασιν ὅρια,* ὁ θρέψας δι' ἀΑγγέλων θεράποντας,* ἀΑγγέλου ὕδατι * σὲ παραδόξως ἐπότισεν,* ὑπερβαλλούση δόξη * αὐτὸς ἐχτρέφων σε. Θεοτοχίον.

Υμνοῦσι τάξεις Αγγέλων σε,* δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα,* Θεογεννήτρια,* ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας * καὶ σωτηρίαν κόσμφ * παντὶ βραβεύσασαν.

Ο Είρμός.

Την θείαν ταύτην χαι πάντιμον * τελούντες έορτην, οι θεό Τρονες, * της Θεομήτορος, * δεύτε τας χείρας χροτήσωμεν, *

• τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

MHN NOEMBPIOS. Z'.

Κοντάχιον τῶν Μαρτύρων.

'Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγής * καὶ φωσφόρος,* ἐξανατείλας νοητῶς,* κατεφαίδρυνε * τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· * ὅθεν ἐορτάζοντες * τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην,* αἰτοῦμέν σε, Σωτὴρ ἡμῶν· * Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,* ὡς ἐλεήμων * Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ Όσίου. Ήχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Ος φωστῆρα μέγιστον * ή Ἐxxλησία * τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε * μετ' εὐφροσύνης ψαλμιχῶς· * διὸ μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,* δοθῆναι πᾶσι * πταισμάτων συγχώρησιν.

Ο Οίχος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων,* Θεοφόρε, ἐγένου,* ἐχ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· * διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς * ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν,* "Οσιε,* ἐξίσταμαι, χαὶ φόβῷ σοι * χραυγάζω σχετιχῶς τοιαῦτα· Χαῖρε, χανών * ἀπλανὴς μονοτρόπων· * χαῖρε, λειμών * ἀρετῆς, ψυχοτρόφε.

Χαΐρε, πρεσβευτά * τῶν ψυχῶν ἀχαταίσχυντε· χαΐρε, χορευτὰ * τῶν ἀΑγγέλων ὁμόσχηνε.

Χαΐρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας * τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· * χαΐρε, ὅτι σὺ διέσωσας * είσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ.

Χατρε, της αύταρχείας * σύν Θεφ δούς τον άρτον· * χατρε, της αύθαδείας * τών δαιμόνων διώχτα.

Χαΐρε, πηγή * θαυμάτων ἀένναε· * χαΐρε, τρυφής * μελλούσης έχέγγυε.

Χαΐρε, λαμπτήρ * τῆς ᾿Ασίας ἀπάσης· * χαΐρε, φωστήρ * Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις, Πάτερ, Ποιμήν ήμῶν. Συναξάριον.

Τη Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων τριάχοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινη, Ἱέρωνος χαὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. * Ω πῶς Ιέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας

Ατολμον είδεν, ούδ' άγενες πρός ξίφος!

Διά ξίφους άνειλον άνδρας τρις δέχα

Ανδρες πονηροί, χαι μίαν ξυνωρίδα.

Ουδ' έλαθ' έβδομάτη Ιέρων ξίφει αυχένα τμηθείς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν xαὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ετοίμασου του χόλπου, 'Αβραάμ Πάτερ,

Ούχ ύστεροῦντι Λαζάρω σοῦ Λαζάρου.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

MHN NOEMBPIOS. Z'.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή ζ'. Είχόνος χρυσής.

Σαρχών Δανιήλ * οὐ χατίσχυσαν ποτὲ * λεόντων χάσματα,* άλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· * ἐν τῆ χειρί σου γὰρ, Κύριε, * ζῶσιν αἰ ψυχαὶ τῶν διχαίων,* χαὶ ἀναχράζουσι χαίρουρουσαι· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η φλόξ τοις τρισίν * έδροσίζετο Παισίν * έν Βαβυλώνι ποτέ· * τοις Αθλοφόροις δε ή πολύθεος * κατεμαραίνετο κάμινος· * δθεν την άπάτην όρώντες * τεφρουμένην, εκραύγαζον· * Εύλογητός εί, ό Θεός, * ό τών Πατέρων ήμων.

Τῷ πόθῳ, Χριστὲ,* ἐχχαιόμενοι τῷ σῷ,* οἰ 'Αθλοφόροι σου,* ὥσπερ ἀνάλγητον περιχείμενοι * τὸ τῆς σαρχὸς περιβόλαιον,* βασάνων πιχρῶν χατεφρόνουν,* σοὶ ἐντρυφῶντες χαὶ λέγοντες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς,* ἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως εὐπλοκος ῶν * καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς * τῶν Αθλοφόρων σου! * ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος * τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις,* Πνεύματι τῷ σῷ κροτουμένη,* ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νιχαται ἐν σοὶ * πάσης φύσεως ὅρος * χαὶ ἐγχωμίων σου, * μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε· * σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες * χαὶ τίχτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον * τοῦ Πατρὸς τὸν ἀίδιον· * ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς * σὲ μαχαρίζομεν.

Τοῦ ΄Οσίου. Οὐχ ἐλάτρευσαν τῆ χτίσει. Συναγάλλου, οὐρανὲ,* συνευφραινέσθωσαν * ἀνθρώποις σήμερον* 'Αγγέλων αἰ στρατιαί·* βροτὸς ἐπουράνιος,* Αγγελος γἦινος* ἑορτάζεται * νῦν, ὁ θεόφρων Λάζαρος,* εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Υψιβάμων ἀρεταζς * ὑπερουράνιος,* πάνσοφε Λάζαρε,* τῆ πολιτεία τελῶν,* τὸ φρόνημα μέτριος * ὑπῆρχες xai ταπεινὸς * ὑπὲρ ἅπαντας * Θεός σε xai ἀνύψωσεν * ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετά πεϊραν φανεράν * ήττάν τε πρόδηλον * Σατάν ὁ δόλιος * ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν * ἐπείρα ὡς ᾿Αγγελος * ὑπούλως, Λάζαρε,* ὁ παμπόνηρος· * ἀλλὰ καὶ οῦτως ἤσχυνας * τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας. Θεοτοχίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου * ῥύμην ἔστησας,* σεμνὴ, τῷ τόχῷ σου·* τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν,* Παρθένε, ἀνήγαγες * τῷ Κτίστη μέλποντας· * Ἐπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * xαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή η'. Τὸν ἀἰρήτῷ σοφία. Μεμηνότων τυράννων * τὴν δυσχάθεχτον ὀρμὴν χαταβαλόντες,* οι 'Αθλοφόροι μελφδοῦντες * διαπρυσίως ἐβόων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. 'Ανανήψατε, πλάνοι,* χαὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα,* πρὸς τοὺς τυράννους οἱ ἀθληταὶ μελφδοῦντες ἐβόων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ρητορεύειν μηδόλως * μελετήσαντες, οι Χριστοῦ ἀθλοφόροι * Πνεύματος Θείου ἐμπλησθέντες * φαιδρῶς ἀνεβόων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Τὸν ἐχ Πατρὸς προελθόντα * προαιώνιον χαὶ ἄναρχον Θεὸν Λόγον,* χαὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα * ἐχ τῆς Παρθένου * εὐλογεῖτε ἀπαύστως,* τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τοῦ Όσίου. Αχουε, Κόρη Παρθένε άγνή.

Ο ρις ποτὲ τὸν γενάρχην 'Αδὰμ * ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ * ἀπάτη Εὐας· σοὶ δὲ, σοφὲ, προσβαλών * δολίως τῆ τῆς αἰσχρας ὁρμῆ Μοναχῆς,* κατησχύνθη καὶ νενίκηται * τῆ καρτερα ἐνστάσει σου· * διὸ νῦν χαίρων βοᾶς· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Υλην την κάτω προσνεύειν ἀεἰ * φιλοῦσαν δη ὡς γεηρὰν, * εἰς πόλον ἕλχων τῷ σῷ συνανυψώσας * ἐν στύλῷ βιβάζων αἰθερίως, σοφὲ,* ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε * ἐνθέρμως τῷ Δεσπότη σου,* xαὶ σὺν ᾿Αγγέλοις βοῶν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σχότους τὸν προστάτην χαθείλες φωτί * τῶν θείων, Πάτερ, ἐντολῶν * τοῦ σοῦ Δεσπότου· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς,* διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν,* εὐσχημόνως φωτιζόμενος * ταῖς ἀχτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος,* χαὶ μέλπων διηνεχῶς· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Δέξαι, Παρθένε, δεσμίων φωνάς. * ἀνθ' ών τὴν πίστιν τὴν χαθαρὰν * αἰρετιχῶν οὐχ ἐμίαναν μολυσμῷ,* χαὶ δίδου τὰς νίχας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ. * ἰχετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου * σὺν σοὶ χαὶ φίλος Λάζαρος * ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς * τῶν βοώντων. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. ΄Ο Εἰρμός.

* Α χουε, Κόρη Παρθένε άγνη, * είπατω δη ό Γαβριήλ, * Βουλην
 * Υψίστου * άρχαίαν άληθινήν. * Γενοῦ πρὸς ὑποδοχην ἐτοίμη

Θεού· * Διά σοῦ γἀρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς συναναστρέφεται· *

» διὸ xai χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν

» Kúpiov.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν.

γλομανήσασαν πάλαι * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην,* Χριστὲ, ἐν ταῖς χαρδίαις τῶν βροτῶν,* σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος * χαταφλέξας, Μαρτύρων * τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χοροὺς,* ἐπαξίως σε ὕμνοις * ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

'Ρευστήν οι Μάρτυρες δόξαν, * χαι τὸν ἄστατον πλοῦτον,* Χριστέ, χαταλιπόντες έπι γης,* σε τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα,* άναφαίρετον πλούτον * εύρον των αίωνίων άγαθών, * έπαξίων σε ύμνοις * άπαύστως μεγαλύνοντες.

΄Ως ἐλευθέρα ἡ φύσις * τῶν ἀνθρώπων, ἡ πάλαι * τῆς πλάνης ύποχύψασα ζυγῷ, * σοῦ τῆ σαρχώσει γεγένηται * τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου. * ὃν ἐπιγνοῦσα, χήρυχας τοὺς νῦν * τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται. Θεοτοχίον.

Νύμφη χαι Μήτηρ Παρθένε,* σύν 'Αγγέλων χορείαις,* τον σόν Υἰċν ἰκέτευσον, ἀγνή,* πάντων ή μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν,* τὴν εἰρήνην τῷ κόσμω, * νίχας τῷ φιλοχρίστω Βασιλεϊ, * και ήμιν σωτηρίαν * βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Τοῦ Όσίου. 'Ως ἐμψύχω Θεοῦ χιβωτῷ.

Γιύλογήσας την άλω, ποιεῖς * ἀχάρπου ἐχ χαλάμης χαρποδότιν· * Ε θήρας θανατοις,* τετολμηχότας βεβρωχέναι,* σοφὲ, Μαθητῶν σου τὸ ὀνάριον· * ὅθεν ἀχαρπίας με ῥῦσαι,* θῆρας κατ' ἐμοῦ φονώντας * σαΐς προσευχαΐς θανατών.

Χειροήθεις ώς άρνες έν σοι * χαι λέοντες χαι άρχτοι ύπεχώρουν, Λάζαρε, χρηπίς * χαι έγχαλλώπισμα Όσίων. * διο ίχετεύομεν, τα τέχνα σου, * δρμημα χαλίνωσον απαν * πάντων των λεόντων δίχην * έπεμβαινόντων ήμιν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν χαὶ θανών * ζωὴν τὴν χρυπτομένην ἐπιστώσω, * τὰς διαταγὰς, * χαὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις * ταῖς σαῖς ένσημειώσεσι πιστούμενος, * Λάζαρε, Πατέρων άχρότης. * όθεν χαλ ήμας θανάτου * ρύσαι, τὰ τέχνα σου. Θεοτοχίον.

Υπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς * ή ἄμπελος τῆς ποίμνης σου, Παρθένε * πάναγνε, Ποιμένα * τὸν χαλὸν ἡ τετοχυῖα· * αὐτῶν τῆς ρθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, * άμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, * πρέσβις ὑπέρ ταύτης οὐσα,* σεμνή χαὶ ὑπέρμαχος.

Ο Είρμός.

• Ως έμψύχω Θεοῦ χιβωτῷ * ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· * χείλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόχω ἀσιγήτως * φωνὴν τοῦ `Αγ-

γέλου άναμέλποντα,* έν άγαλλιάσει βοάτω· * Χαΐρε, Κεχαρι-

• τωμένη,* ό Κύριος μετά σοῦ.

Έξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναϊχες, αχουτίσθητε.

Τῷ θρόνω παριστάμενοι * Χριστοῦ τοῦ πανοιχτίρμονος,* τρεῖς L xai τριάχοντα πύργοι * της ἀρραγοῦς Ἐχχλησίας * ὑμῶν πρεσβείαις, "Ayioi, * φρουρείτε χόσμον απαντα, * χαι τους ύμας γεραίροντας,* χαι την ύμῶν, Αθλοφόροι,* τελοῦντας πάμφωτον μνήμην.

MHN NOEMBPIOS. Z'.

Καὶ τοῦ Όσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Έχ μητριχής ήγίασε * σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, * χαὶ Πνεύματος εἰργάσατο * σχήνωμα τοῦ 'Αγίου' * ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης * Μοναζόντων, θεόφρον, * ἐχ σχότους παραπτώσεων * ὀδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος * τῶν τοῦ Θεοῦ * ἐνταλμάτων, Λάζαρε, χαὶ προσάγων * Χριστῷ, ὃν χαθιχέτευε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοχίον, δμοιον.

"Ορος ποτὲ ἐώραχεν * ὁ Προφήτης σε, Κόρη,* ἐξ οὐ, βροτείων ἄνευθεν * χειρῶν, λίθος ἐτμήθη,* χαὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων * χαὶ δαιμόνων τὰς στήλας * ἐλέπτυνε, Θεόνυμφε· * ὃν δυσώπει, συντρίψαι * τὰ ἐμπαθῆ * τοῦ νοός μου εἰδωλα χαὶ τὴν τούτου * εἰχόνα ἀνεγεῖραί μου * νοερῶς ἐν χαρδία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Όσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

'Ηχος δ'. Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Οτοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος * μυρίπνοον νέχρωσιν * ἐν Τῆ σαρχὶ αὐτοῦ, * Λάζαρος ἄλλος χαὶ φίλτατος, * ἐχ τῶν ἰδρώτων * αὐτοῦ χαὶ πόνων * ἔτι ἀτμίζουσαν * στολὴν περιχείμενος, * νῦν ἡμῖν πρόχειται * εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, * χαὶ εὐφημίαν. * Δεῦτε, συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, * ὡς τοῦ Κυρίου * χαὶ Θεοῦ ἡμῶν * οἰχονόμον * πιστὸν χαὶ θεράποντα, * Μοναζόντων τὰ πλήθη, * φιλεόρτων τὰ συστήματα.

'Ως ἐν θαλάμφ φωτὸς πεπληρωμένφ,* τῷ στύλφ παρέμεινας,* ὦ ἰερώτατε· * χύχλφ δὲ τούτου παρέστησας,* ὥσπερ ἐνόπλους * ὑπασπιστὰς, τὰς πράξεις σου, "Οσιε,* ἐναποτειχίζοντας * παρεμβολὰς τῶν παθῶν· * ἐν τῷ νυμφῶνι * δὲ ἡλασας * τῷ θείφ, μάχαρ,* ἐν παρἑησία * νῦν παριστάμενος * τῷ σῷ νυμφίφ * χαὶ Θεῷ ἡμῶν,* τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητι· * ὃν ἰχέτευε, σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος,* ὁ Όσιος Λάζαρος,* τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν * θῦμα καὶ θύτης γενόμενος,* εἰς εὐωχίαν * τῆς αὐτοῦ μνήμης * νῦν συνεκάλεσε * τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι * εὐωδιάζων σαφῶς.* Δεῦτε, λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν,* καὶ εὐλογίας* ἐκ τῶν τιμίων * τούτου μετάσχωμεν * θείων λειψάνων,* καὶ δοξάσωμεν * τὸν ἐν ἀγίοις * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* θαυμαζόμενον ὄντως,* καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, 'Ηχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τἦν Υῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δι' ὡν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.* Τῶν δαιμόνων * ὥλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν Αγ-

γέλων * ἕφθασας τὰ τάγματα, * ὦν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. *

73

γεκων εφυασας τα ταγματα, ων τον ριον αμεμπτως εςηκωσας. Παρρησίαν έχων πρός Χριστόν τόν Θεόν,* εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μεταβολή τῶν θλιβομένων, * ἀπαλλαγή τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόχε Παρθένε, * σῶζε πόλιν χαὶ λαὸν, * τῶν πολεμουμένων ή εἰρήνη, * τῶν χειμαζομένων ή γαλήνη, * ή μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Πάναγνος ώς είδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον,* θρηνφδοῦσα ἀνεβόα μητριχῶς· * Υἰέ μου χαὶ Θεέ μου, * γλυχύτατόν μου τέχνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον ;

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία τοῦ Ορθρου, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η σύναξις των Αρχιστρατήγων Μιχαήλ και Γαβριήλ, και των λοιπών άσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μιχαήλ.

'Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος * παραστάτης φαιδρότατος,* Μιχαήλ, δειχνύμενος,* 'Αρχιστράτηγε,* μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων * χραυγάζεις γηθόμενος.* * Αγιος εἶ, ὁ Πατὴρ,* Αγιος ὁ συνάναρχος,* Λόγος *Αγιος,* χαὶ τὸ *Αγιον Πνεῦμα,* μία δόξα,* βασιλεία, μία φύσις,* μία Θεότης χαὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἰδός σου πύρινον,* xαὶ τὸ xάλλος θαυμάσιον,* Μιχαὴλ πρωτάγγελε· * τῆ ἀὐλῷ γὰρ * φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα,* πληρῶν τὰ προστάγματα * τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, * δυνατὸς ἐν ἰσχύ σου * γνωριζόμενος, xαὶ πηγὴν ἰαμάτων * τὸν ναόν σου * ἐργαζόμενος, τῆ xλήσει * σοῦ τῆ ἀγία τιμώμενον.

Ο ποιών τοὺς ἀΥγέλους σου,* ὥσπερ γέγραπται, πνεύματα,* zαὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι * φλόγα πύρινον,* μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα * ἀνέδειξας, Κύριε,* σοῦ τῶν ἀρχαγγελιχῶν * Μιχαἡλ ἀΑρχιστράτηγον, * σοῦ τοῖς νεύμασι * χαθυπείχοντα, Λόγε, * χαὶ τὸν ὕμνον * τὸν τρισάγιον ἐν φόβφ * ἀναφωνοῦντα τῆ δόξη σου. Τοῦ Γαβριήλ.

Ήχος ο αὐτός. Έδωκας σημείωσιν.

Ν οῦς ὁ πραιώνιος * φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, * Γαβριὴλ, σὲ μεθέξεσιν * ἐνθέοις φωτίζοντα * πάσαν οἰχουμένην, * χαι τὸ ἀπ'αἰῶνος * ἀναχαλύπτοντα ἡμῖν * θεῖον χαι μέγα * ὄντως μυστήριον,* Men. Tom. II. έν μήτρα σωματούμενον 1* Παρθενική τον ασώματον * xal γενόμενον ανθρωπου * είς το σώσαι τον ανθρωπου.

Θρόνφ παριστάμενος * τῆς τρισηλίου Θεότητος, * καὶ πλουσίως λαμπόμενος * ταῖς θείαις λαμπρότησι, * ταῖς ἐκπεμπομέναις * ἀπαύστως ἐκείθεν, * τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς * χοροστατοῦντας * καὶ εὐφημοῦντάς σε * παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, * καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἐχ τῆς "Αγαρ τῆ ποίμνη σου * συνεχῶς ἐπερχόμενα: * χόπασον τὰ σχίσματα * τὰ τῆς 'Εχχλησίας: * πράϋνον τὸν σάλον * τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν: * ρῦσαι χινδύνων * χαὶ περιστάσεων * τοὺς πόθω σε γεραίροντας * χαὶ σοῦ τῆ σχέπη προστρέχοντας,* Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυγῶν ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ήμιν, απασαι * αι τῶν 'Αγγέλων ταξιαρχίαι· * ο πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν,* xαὶ ἡμέτερος προστάτης,* ὁ μέγας 'Αρχιστράτηγος, * τὴν σήμερον ἡμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει * παραδόξως * ἐποπτανόμενος ἀγιάζει.* "Οθεν χατὰ χρέος* ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν· * Σχέπασον ἡμᾶς * ἐν τῆ σχέπῃ τῶν πτερύγων σου,* μέγιστε Μιχαὴλ 'Αρχάγγελε.

Και νυν, Θεοτοχίον, όμοιον.

Συγχάρητε ήμιν, άπασαι * αι τῶν Παρθένων χοροστασίαι * ή προστασία γὰρ ήμῶν, * και μεσίτρια και σκέπη, * και μέγα καταφύγιον, * τὴν σήμερον ήμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει * παραδόξως * ἐποπτανομένη ἀγιάζει. * Οθεν κατὰ χρέος * ἀνυμνοῦντες αὐτὴν, βοήσωμεν * Σκέπασον ήμᾶς * ἐν τῆ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, * ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εϊσοδος. τό, Φώς ιλαρόν. το Προκείμενου της ήμερας, και τα Αναγνώσματα.

Ιησού του Ναυή τὸ Ανάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 13.

Έγένετο, ώς ήν Ίησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, είδεν ἀνθρωπον ἐστηχότα ἐναντίον αὐτοῦ, χαὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ· χαὶ προσελθών Ἱησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἰ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἰπεν αὐτῷ· Ἐγώ ᾿Αρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· χαὶ Ἱησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, χαὶ εἰπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰχέτῃ; Καὶ εἰπεν ὁ ᾿Αρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἱησοῦν· Λύσον τὸ υπόδημα ἐχ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ'οὐ σῦ ἔστηχας ἐπ'αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· χαὶ ἐποίησεν Ἱησοῦς οὕτως.

Κριτών τὸ ᾿Ανάγνωσμα. Κερ. ς. 11.

Εγένετο εν τη ήμερα εχείνη, χαι χατίσχυσε Μαδιάμ επι τούς υιούς Ισραήλ, χαι αύτοι εβόησαν πρός τον Θεόν· χαι ίδου Αγγελος Κυρίου παρεγένετο, και έκαθισεν υπό την δρυν, την ούσαν έν Έρραθα, την τοῦ Ιωάς χαι Γεδεών ο υίος αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυρούς έν ληνώ, και έσπευδε του έκφυγειν από προσώπου Μαδιάμ. Και ώρθη αύτῷ Αγγελος Κυρίου, χαι είπε πρὸς αὐτόν. Κύριος μετά σοῦ δυνατός τη ἰσχύ. Καὶ εἶπε πρός αὐτόν Γεδεών 'Εν έμοι, Κύριέ μου και εί έστι Κύριος μεθ' ήμων, ίνα τι εύρεν τμας τα χαχά ταυτα ; χαι που έστι πάντα τα θαυμάσια αυτου, όσα διηγήσαντο ήμιν οι Πατέρες ήμων, λέγοντες Ούχι έξ Αίγύπτου ανήγαγεν ήμας Κύριος; χαι νῦν απώσατο ήμας, χαι παρέδωχεν ήμας έν χειρί Μαδιάμ. Και επέβλεψε πρός αυτόν ό Αγγελος Κυρίου, και είπεν αὐτῷ. Πορεύου ἐν τῆ ἰσχύι σου ταύτη. χαι σώσεις τον Ισραήλ έχ χειρός Μαδιάμ. ίδου έξαπέστειλά σε. Και είπε πρός αύτον Γεδεών 'Εν έμοι, Κύριε εν τίνι σώσω τον Ισραήλ ; ίδου ή χιλιάς μου ταπεινοτέρα έν Μανασσή, και έγώ είμι μιχρότερος έν τῷ οίχφ τοῦ Πατρός μου. Καὶ είπε πρὸς αὐτὸν ό Αγγελος Κυρίου· Κύριος έσται μετά σοῦ, χαὶ πατάξεις τὸν Μαδιάμ ώσει άνδρα ένα. Και είπε πρός αύτον Γεδεών Ει εύρον χάριν έν όφθαλμοτς σου, και ποιήσεις μοι σήμερον παν ό, τι σύ λαλείς μετ' έμου, μή δή χωρισθής έντειθεν, έως του έλθειν με πρός σέ, χαι οίσω την θυσίαν μου, χαι θύσω ένώπιόν σου. Και είπεν Εγώ είμι, χαθήσομαι έως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Και Γεδεών είσηλθε, και έποίησεν έριφου αίγων, και είφι άλεύρου άζυμα και τα χρέα έθηχεν έν τῷ χοφίνω, χαι τον ζωμον έβαλεν έν τη χύτρα, χαι έξήνεγχεν αύτα πρός αύτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, χαι προσήγγισε. Και είπε πρός αὐτὸν ο Αγγελος Κυρίου. Λάβε τὰ χρέα χαι τοὺς άρτους τους άζύμους, και θές πρός την πέτραν έκεινην, και τόν ζωμόν έχόμενα έχχεε και έποίησεν ούτω. Και έξετεινεν ό Αγγελος Κυρίου τὸ άχρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ, χαὶ ήψατο τών χρεών, χαι των άζύμων, χαι άνήφθη πυρ έχ τής πέτρας, και κατέφαγε τα κρέα και τούς άζύμους και ό Αγγελος Κυρίου απήλθεν απ' όφθαλμών αυτού. Και είδε Γεδεών, ότι Αγγελος Κυρίου έστι, χαι είπε Γεδεών. Οίμοι, Κύριε, Κύριε! ότι είδου του Αγγελου Κυρίου πρόσωπου πρός πρόσωπου. Και είπευ αὐτῷ Κύριος. Εἰρήνην σοι, μή φοβοῦ, οὐ μή ἀποθάνης. Καὶ ψχοδόμησεν έχει Γεδεών θυσιαστήριον τω Κυρίω, χαι έχαλεσεν αύτό, Ειρήνη Κυρίου, έως της ημέρας ταύτης.

MHN NOEMBPIOS. H'.

Προφητείας Δανιήλ τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. ί. 1.

την έτει τρίτω Κύρου του βασιλέως Περσών, λόγος απεχαλύφθη Η τῷ Δανιήλ, οὐ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· και ἀληθινὸς ό λόγος, και δύναμις μεγάλη, και σύνεσις έδόθη αυτώ έν όπτασία. Έν ταϊς ήμέραις έχείναις, έγώ Δανιήλ ήμην πενθών τρεις έβδομάδος ήμερών. Και άρτον έπιθυμιών ούχ έφαγον, χαι χρέας χαι οίνος ούχ εισήλθεν έν τῷ στόματί μου, χαι άλειμμα ούχ ήλειψάμην, έως πληρώσεως τριών έβδομάδων ήμερών. Και έν ήμερα είχοστή τετάρτη του μηνός του πρώτου, έν τω τρίτω έτει, έγω ήμην έχόμενα του ποταμού του μεγάλου, ούτός έστι Τίγρις. Και ήρα τούς όφθαλμούς μου, και είδον, και ίδου άνήρ εΙς, ένδεδυμένος βαδδίν, χαι ή όσφύς αύτοῦ περιεζωσμένη χρυσίω 'Ωφάζ. χαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ώσει Θαρσίς χαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ώσει όρασις άστραπής, χαι οι όφθαλμοι αύτου ώσει λαμπάδες πυρός, και οι βραγίονες αύτου, και τα σκέλη ώς δρασις χαλκου στίλβοντος, και ή φωνή τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνή ὄχλου. Και είδον έγω Δανιήλ μόνος την όπτασίαν, χαι οι άνδρες οι μετ' έμου ούχ είδον άλλ' ή έχστασις μεγάλη έπέπεσεν έπ' αύτους, και έφυγον έν φόβω. Και έγω ύπελείφθην μόνος, χαι είδον την όπτασίαν την μεγάλην ταύτην, χαι ούχ ύπελείφθη έν έμοι ίσχύς, χαι ή δέξα μου μετεστράφη είς διαφθοράν, χαι ούχ έχράτησα ισχύος. Και ήχουσα την φωνήν των λόγων αύτου. χαι έν τω άχουσαί με φωνήν ρημάτων αύτου, ήμην χατανενυγμένος έπι πρόσωπόν μου έπι την γην. Και ίδου χειρ άπτομένη μου, χαι ηγειρέ με έπι τὰ γόνατά μου, χαὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με· Δανιήλ, άνήρ έπιθυμιῶν, σύνες έν τοῖς λόγοις, οἰς ἐγώ λαλῶ πρὸς σὲ, χαι στήθι έπι τη στάσει σου, ότι νυν άπεστάλην πρός σέ· χαι έν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἕντρομος. Καί είπε πρός με· Μή φοβού, Δανιήλ, ότι άπὸ τῆς ἡμέρας της πρώτης, ής έδωχας την χαρδίαν σου συνιέναι, χαι χαχωθηναι έναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ήχούσθησαν οἱ λόγοι σου, χαὶ ἐγώ ήλθον έν τοις λόγοις σου. Και ό Αρχων της βασιλείας Περσών είστήχει έξεναντίας μου είχοσι χαι μίαν ήμέραν χαι ίδου Μιχαήλ, είς τῶν Αρχόντων τῶν πρώτων, ήλθε βοηθήσαι μοι, xai aυτόν χατέλιπον έχει μετά του Αρχοντος βασιλείας Περσών. Και ήλθον συνετίσαι σε όσα άπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ότι έτι ή όρασις είς ήμέρας. Και έν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' έμοῦ χατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωχα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, χαι χατενύγην. Και ίδου ώς όμοιωσις υιου άνθρώπου ήψατο των

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Η'.

χειλέων μου· καὶ ἤνο:ξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῆ ὅπτασία σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἡψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἰπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἰπεν· Εἰ οἶδας, ὅτι ἡλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ᾿Αρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ ᾿Αρχων τῶν Ἐλλήνων ἤρχετο. ᾿Αλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῆ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Είς την Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ήχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τών νοερών Δυνάμεων Αρχιστράτηγοι,* οι παρεστώτες ἀπαύστως *τῷ δεσποτιχῷ θρόνῳ,*πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον,*εἰρήνην τῷ χόσμῳ δωρήσασθαι,* χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αὐτός. Αρσενίου.

Ο Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαήλ ὁ πρωτοστάτης * τῶν θείων ταγμάτων, * σήμερον ἡμᾶς * πρὸς πανήγυριν συνεχάλεσεν, * ὁ χαθ' ἐχάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, * χαὶ φυλάττων τοὺς πάντας * ἐχ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. * Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι χαὶ φιλόχριστοι, * τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, * χαθαραζς ἐννοίαις * χαὶ συνειδότι εὐστάθμω * τοῦ 'Αρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν. * αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, * χαὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, * πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ηχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τής ἀύλου οὐσίας * τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες,* xαὶ τῆς τρισηλίου δόξης * ταῖς μαρμαρυγαῖς * φωτοδοτοῦντες τὴν οἰχουμένην,* 'Αρχιστράτηγοι, ἀλήχτω φωνῆ * τὸν τρισάγιον ὕμνον ἑξάδετε· * διὸ * πρεσβεύσατε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός. Αρσενίου.

Τῷ ἀύλφ θρόνφ περιχυχλοῦντες, * νοεραι οὐσίαι, * θεῖοι ᾿Ασώματοι, * τὴν τρισάγιον ῷδὴν * τῷ πρύτανι Θεῷ * φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀδετε· * "Αγιος ὁ Θεὸς, * ἱ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· * "Αγιος ἰσχυρὸς, * ὁ Υἰὸς ὁ συνάναρχος· * "Αγιος ἀθάνατος, * τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, * τὸ σὺν Πατρὶ χαὶ Υἰῷ συνδοξαζόμενον.

MHN NOEMBPIOS. H'.

Ο αυτός. Ανατολίου.

'Ασωμάτοις χείλεσι * χαὶ νοεροῖς στόμασι,* τῶν 'Αγγέλων αἰ τάξεις,* τὸν ἀχατάπαυστον ὑμνον προσφέρουσι * τῆ σῆ ἀπροσίτφ Θεότητι, Κύριε· * χαὶ νόες χαθαροὶ * χαὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης * αἰνοῦσί σε, Δέσποτα.* Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος * χαὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων,* ὁ 'Αρχιστράτηγος τῶν 'Αγγέλων,* ἐστιάτωρ ἡμῖν * σήμερον γέγονε,* τὰ τῶν ἀσμάτων ἄσματα * προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν * τῆ ἀπροσίτφ σου δόξη, Φιλάνθρωπε,* ἱνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. 'Ω∂ὴ δ'. 'Εφραὶμ Καρίας.

Πής ήλιαχής ἀχτίνος τοῦ θείου φωτὸς * χαταλαμπόμενοι 'Αρχιστράτηγοι,* τὰς τῶν ἀύλων χαταυγάζετε ταξιαρχίας· * ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις,* τὸ πῦο χαταυγάζετε ἐν χόσμψ* τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· * ὅθεν χαὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον * ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν * ἀχαταπαύστως ἀδετε· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἰ,* ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. ἘΗχος πλ. β΄.

Οι "Αγγελοί σου, Χριστέ, * τῷ Θρόνῷ τῆς μεγαλωσύνης * ἐν φόβῷ παρεστῶτες, * καὶ τῆ σῆ φωτοχυσία * ἀεὶ λαμπόμενοι * ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῷδοί σου, * καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοὶ, * ὑπὸ σοῦ ἐκπεμόμενοι, * νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

$\Delta \delta \xi \alpha$, 'Hyor δ' .

Πυρίνοις χείλεσιν * ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ,* Χριστὲ ὁ Θεός· * ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν * ἀσιγήτως δοξολογεῖ σε * τῶν 'Αρχαγγέλων ὁ χορός· * Μιχαήλ δὲ ὁ 'Αρχιστράτηγος * τῶν ἀνω Δυνἀμεων,* τὸν ἐπινίχιον ὕμνον * ἀχαταπαύστως προσφέρει τῆ δόξῃ σου.* Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον χατηύγασε,* πρὸς πανήγυριν φαιδρὰν * χροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμιχῶς * αἰνον τὸν τρισάγιον * τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. * ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη,* χαὶ παρέχεις τῷ χόσμῷ δι' αὐτοῦ * τὸ μέγα ἕλεος.

Και νύν, ό αὐτός. Θεοτοχίον.

Σήμερον * ό θεοχώρητος ναὸς,* ἡ Θεοτόκος,* ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται,* καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν ᾿Αγίων "Αγία ἀγάλλονται,* καὶ ὁ χορὸς τῶν ᾿Αγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ὡν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἕλεος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια, Ηχος α΄.

Τών ούρανών ταγμάτων.

Αγγελιχώς οι έν χόσμφ * πανηγυρίζοντες * τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης * Θεῷ ἐποχουμένφ, * βοήσωμεν τὸν ὕμνον· * «Αγιος εἰ, *

ό Πατήρ ὁ οὐράνιος· * ὁ συναίδιος Λόγος, "Αγιος εἰ, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ο ποιών τοὺς Άγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων * ἐν παἰρησία πολλη, * καὶ παρεστώς τῷ θρόνψ * τῷ ἀστέκτψ ἐν δύξη, * αὐτόπτα τῶν ἀἰρἡτων, * σῶσον ήμας, Μιχαὴλ 'Αρχιστράτηγε, * τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, * ταῖς πρεσβείαις σου, δεόμεθα.

Στίχ. Εύλόγει, ή ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων ἀΥγέλων * πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς * xαὶ λειτουργὸς τῆς θείας * φωταυγείας ἐxείνης * αὐτόπτης τε xαὶ μύστης: * σῶσον ἡμᾶς,* Μιχαἡλ ἀρχιστράτηγε,* τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς,* xαὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, χαι νυν, Ηχος πλ. δ. Ιωάννου Μοναγου.

Ως ταξιάρχης και πρόμαχος * και τῶν Αγγέλων ἀρχηγὸς, Αρχιστράτηγε,* πάσης ἀνάγκης και θλίψεως,* νόσου και δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον * τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας,* και αἰτουμένους σε, ἕνδοξε· * ἐναργῶς ὡς ἄῦλος * τὸν ἄῦλον καθορῶν,* και τῷ ἀπροσίτῷ φωτι * τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· * αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως * σάρκα δι' ἡμᾶς * ἐκ Παρθένου προσείληφε,* σῶσαι βουληθείς τὸ ἀνθρώπινον.

Απολυτίκιον, 'Ηγος δ'.

Τών οὐρανίων στρατιῶν ᾿Αρχιστράτηγοι, * δυσωπούμεν ὑμας ήμεῖς οἱ ἀνάξιοι,* ἱνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι * τειχίσητε ἡμαζς * σχέπη τῶν πτερύγων * τῆς ἀὐλου ὑμῶν δόξης,*φρουροῦντες ἡμαζ προσπίπτοντας * ἐχτενῶς χαὶ βοῶντας· * Ἐκ τῶν χινδύνων λυτρώσασθε ἡμαζ,* ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἀνω Δυνάμεων.

Δόξα, χαι νῦν, Θεοτοχίον. Και Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ^{*}Ηχος δ΄. 'Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

'Γών ἀσωμάτων λειτουργών * 'Αρχιστράτηγε,* ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ * παριστάμενος,* καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος,* Ṣαίδρυνον, ἀγίασον * τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας,* πάσης ἀπολύτρωσαι * τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος,* καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν * τοῖς Βασιλεῦσι * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ού σιωπήσομεν ποτέ,* Θεοτόχε,* τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν * ἐχ χαρδίας * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, οἱ δοῦλοί σου,* χράζοντες χαὶ λέγοντες· * Παναγία Παρθένε,* πρόφθασον χαὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχ-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Η'.

θρών ἀοράτων * και ὀρατών και πάσης ἀπειλής * τοὺς σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀει * ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

'Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τα Χερουβίμ και Σεραφίμ * πολυόμματα, * τών 'Αρχαγγέλων λειτουργών * τα στρατεύματα, * σύν 'Εξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, * 'Αγγελοι Δυνάμεις τε, * και 'Αρχαι δυσωπουσι * σε τον Ποιητήν ήμών, * και Θεόν και Δεσπότην. * Μή ύπερίδης δέησιν λαοῦ * ήμαρτηκότος, * Χριστε πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Και νῦν, Θεοτοχίον, αὐτόμελον.

Ταχύ προχατάλαβε,* πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε * xαὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,* Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχιίει* ἘΟρθοδόξων ἡ πίστις· * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου,* μόνε φιλάνθρωπε.

Μετά τον Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ήχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ,* xαὶ πρωτοστάται * τῶν ὑψιθρόνων xaὶ φρικτῶν * τῆς θείας δόξης,* Μιχαὴλ Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγοι,* σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις, ῶ Λειτουργοὶ * Δεσπότου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντὸς * πρεσβεύοντες, αἰτήσασθε * τὴν ἄρεσιν τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν,* xαὶ ἔλεος xαὶ χάριν εὑρεῖν * ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Δόξα, χαί νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοχαρίτωτε Αγνή * εύλογημένη,* τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἐχ σοῦ τεχθέντα,* σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * χαὶ τοῖς 'Αρχαγγέλοις,* χαὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις, ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει ἀχαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν,* χαὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν * χαὶ βίου ἐπανόρθωσιν,* ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον τοῦ τετάρτου ήχου.

Προχείμενον, Ηχος δ.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, xai τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εύλόγει, ή ψυχή μου, τον Κύριον.

Εύαγγέλιον κατά 'Ιωάννην.

Ζήτει τη β΄. της Πεντηχοστής. Ο Ν΄. Δόξα.

Ταϊς τῶν Ασωμάτων, Οικτίρμον, προστασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα, Ελέησον με, ο Θεός, πτλ.

Digitized by Google

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρόν Ιδιόμελον.

'Ηχος β'. Τῷ ἀύλω θρόνω.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Είτα ψάλλονται οι Κανόνες, ο πής Θεοτόχου είς ς'. χαι οι δύο παρόντες τῶν Ασωμάτων εἰς ή.

Κανών πρώτος τών 'Ασωμάτων.

Ποίημα Ιωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. δ'. 'Ασμα άναπέμψωμεν.

Πάντες άνυμνήσωμεν πιστοι * την πάσας διευθύνουσαν * τὰς ἀύλους τῶν ἀνω * χορῶν ταξιαρχίας,* Τριάδα την ἄχτιστον,* έχβοῶντες· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εί, Θεὲ παντοχράτορ.

*Εθου τῶν χτισμάτων σου ἀρχήν * οὐσίαν τὴν ἀσώματον, * Ποιητά τῶν Αγγέλων,* τὸν ἄχραντόν σου θρόνον * χυχλούσαν, χραυγάζειν σοι· * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εί, Θεὲ παντοχράτορ.

Χαίροις, Γαβριήλ, μυσταγωγέ * τῆς τοῦ Θεοῦ σαρχώσεως,* Μιχαήλ τε ταγμάτων * ἀύλων πρωτοστάτα, * ἀπαύστως πραυγάζοντες * Αγιος, Αγιος, * Αγιος εί, Θεὲ παντοχράτορ.

Θεοτοχίον.

Εύα ή προμήτωρ τη άρα * το γένος χαθυπέβαλε * τη παραβάσει ποτέ * τὸ τῶν ἀνθρώπων· * σύ δέ, Παρθένε Θεόνυμφε,* ὅλον πρός εύλογίαν * μετηγάγου, τόν Κτίστην τεχοῦσα.

Κανών δεύτερος, ου ή Αχροστιχίς.

Τοτς Ταξιάρχαις τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ποίημα καὶ οὐτος Ἰωάννου Μοναχοῦ.

'Εν δε τοις Θεοτοχίοις. Κλήμεντος.

'Ωδή α΄. Ήχος ο αὐτός. Αρματηλάτην Φαραώ.

rynoù; voepoù; τῶν ἀσωμάτων τάξεων * χοροù; ἐν ἄσμασιν,* ὡ; Ι Λειτουργούς θείους, * δεῦτε, εὐφημήσωμεν, * χορείαν συγχροτήσαντες, * την ήμων σωτηρίαν * άδιαλείπτως πρεσβεύοντας, * χαί τή μετανοία συγχαίροντας.

Οι των Αγγέλων άρχηγοι και πρόκριτοι * και ταξιάρχαι φαιδροί,* τούς άσωμάτους Νόας * σήμερον έγείρουσι * πρός τελετήν έόρτιον * της αύτῶν λαμπρᾶς μνήμης, * μεθ' ών συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, * ύμνον τη Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθώμεν τοις Αγγέλοις, άνθρωπα,* πνευματιχώς έν χαρα * ο Γαβριήλ αύθις * νῦν εὐαγγελίζεται * Έχχλησιῶν τήν ένωσιν, * χαι χαθαίρεσιν πάσης * της έναντίας αιρέσεως * έν τη Θεοτοχίον. παρουσία τής μνήμης αυτών.

Κυοφορείς τον υπέρ φύσιν, Αχραντε, * έν σοι σχηνώσαντα,* τον του Πατρός Λόγον, * έν 'Αγίω Πνεύματι, * δυσί μέν έν τας Men. Tom. II. 11

MHN NOEMBPIOE. H'.

φύσεσι * χαι θελήσεσιν οντα, * έν υπαστάσει δ' άτρέπτως μια, * ής χαι την μορφήν άσπαζόμεθα.

Καταβατία. Ανοίξω το στόμα μου.

'Ω∂ή γ΄. Τὸν φόβον σου, Κύριε. Ἐτσχύ χατέστησας, ἘΑθάνατε,* δυνατοὺς ἐξανύοντας * τὸ παν-L άγιόν σου θέλημα, * τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις * ἀεὶ παρεστώτας.

Τούς μύστας της σης ένανθρωπήσεως * της σεπτής τε έγέρσεως, * των 'Αγγέλων τους έξάρχους, Χριστέ, * ψπέρ ήμων προσδέχου * ἐπιχαλουμένους.

'Αγγέλους ἐπέστησας φύλαχας * τοῖς ἀνθρώποις, ὡς εὕσπλαγχνος, * διαχόνους τε ανέδειξας, * Χριστέ, της σωτηρίας * τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοχίον.

Αρρήτως συνέλαβες τον Κύριον * χαί σωτήρα, Θεόνυμφε,* τον λυτρούμενον ήμας των δεινών, * τούς σε εν αληθεία * επιχαλουμένους.

Κανών δεύτερος. Σύ εί τὸ στερέωμα.

Τών Αγγέλων πρώτιστος, * χαι της Τριάδος φῶς δεύτερον, * ὥφθης ἡμιν,* Μιχαὴλ ὁ Αρχων,* τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αίγλη θείας χάριτος * ο Γαβριήλ πιστώς επλησε * πάσαν τήν γην,* του Θεου χηρύξας * την έν σώματι χάθοδον.

Ξυνωρίς ἀοίδιμε,* χαὶ φωταυγής δυὰς ἄϋλε,* φῶτα Θεοῦ * τοὺς πιστώς τελούντας * την ύμων μνήμην δείξατε.

Θεοτοχίον.

Ησεν Ησαίας σου * την ύπερ νοῦν, Αγνή, χύησιν * ἄδω κάγώ, * ίνα της έχείνου * έπιτύχω χαθάρσεως.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Το προσταχθέν.

ττων άσωμάτων τούς χορούς * έφιέμενοι, * άνευρημειν οι έπι γής * L μιμησώμεθα, * ώς έφιχτον, τούτων την άγιοτητα, * νεχρούντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρχὸς,* αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς, * πάσης πλάνης λυτρώσασθαι * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ήμας,* τούς άνυμνουντας αύτούς,* ὅπως εὕρωμεν ἕλεος.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον.

Εύχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ,* Θεοτόχε,* χαὶ μεγαλύνομεν, ἀγνή,* χαι προσχυνούμεν * άνυμνούντες τον τόχον σου, χεχαριτωμένη,* βοώντες αχαταπαύστως. Σώσον ήμας, * Παρθένε παντελεήμον, ώς άγαθή, * χαί δαιμόνων έξάρπασον * λογοθεσίου φοβερού έν ώρα τής έτάσεως. * μή αισχυνθώμεν οι δούλοι σου.

82

'Ωδή δ'. 'Επέβης έφ' ίππους.

Ε πέβης 'Αγγέλοις,* ώσπερ έφ' ίπποις, Φιλάνθρωπε,* χαι έδέξω χερσί σου * ήνίας αὐτῶν,* χαι σωτηρία γέγονεν * ή ιππασία σου * τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Καλύπτει 'Αγγέλους * ή ἀρετή σου, Φιλάνθρωπε, και τῆς γῆς ἐπληρώθη * τὰ πέρατα * τῆς σῆς ἐνδόξου, ἀναρχε,* θείας αἰνέσεως,* σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Εξηλθες, οἰχτίρμον,* εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, Χριστέ· * συγχαλεῖς δὲ τὰς φίλας * Δυνάμεις σου,* χαὶ εὐφροσύνη γέγονεν * ἡ παρουσία σου * τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Παρθένος και Μήτηρ * ὑπερφυῶς ὥφθης, Πάναγνε, * ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε * και ἄνθρωπον * Χριστὸν τεκοῦσα, ὡ μετὰ * δέους κραυγάζουσι * τῶν 'Αγγέλων αι τάξεις· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Κανών δεύτερος. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

Τεριχώ * ώφθη δυνάμεως 'Αρχιστράτηγος * πολεμοῦντι * πάλαι Τιησοῦ τῷ Ναυῆ,* νιχοποιῶν * χαι ὑπερμαχῶν * Μιχαὴλ ὁ μέγας,* τῶν 'Ασωμάτων ὁ ἔξαρχος· * ὑφ'οὐ λαβών τὸ σθένος,* ὁ Θεράπων Κυρίου * δορυάλωτον είλε τὸ φρούριον.

Αρχων ποτὲ * τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων * ὥφθη φέρων * τέκνου εὐαγγέλια * τῷ Ζαχαρία * τῷ ἰερεῖ, * Γαβριήλ ὁ μέγας, * ὁ Θεῖος ὄντως 'Αρχάγγελος· * διὸ φωνή τοῦ Λόγου * γεννηθεὶς 'Ιωάννης, * τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρα * πάντα τὰ πέρατα σήμερον,* τὴν αἰσίαν * μνήμην ἑορτάζοντα * τῶν 'Αρχαγγέλων σου, ὁ Θεὸς,* Μιχαὴλ τοῦ Θείου,* xαὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· * συγχαίρει δὲ xαὶ πᾶσα * τῶν 'Αγγέλων ἡ τάξις,* ὅτι σώζεται χόσμος τῆ σχέπη αὐτῶν.

Θεοτοχίον.

Μόνη άγνη * πέφυχας χαι μετά γέννησιν * μόνη ὤφθης * άνανδρος, θηλάζουσα * τὸν τοῦ Πατρὸς * Λόγον ἀληθῆ, * Πνεύματι *Αγίω, * λαβόντα δούλου μορφήν χαθ' ἡμᾶς, * Παρθένε Θεοτόχε * οῦ τὴν θέαν τιμῶντες * τῆς μορφῆς, τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν. Καταβασία · Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

'Ωδή ε΄. Τον έχ νυχτός άγνωσιας.

Α νεπιστρέπτω τῷ πόθω * ἀεὶ πρὸς τὸ ἀναντες,* πρὸς σὲ, Χριστὲ, φερόμεναι,* τὸ ἀχρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν,* ἀγγέλων αἰ δυνάμεις * ἀχαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς xατ' οὐσίαν * ἀφθάρτους τῆ χάριτι * τῆ σῆ, Χριστὲ, xατέστησας, * ὑμνφδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος * τοὺς 'Αγγέλους σου xατ' εἰχόνα * δημιουργήσας, ἀχατάληπτε.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Η'.

Σύ ἀχλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον * τῆ πρὸς σὲ ἐγγύτητι,* Χριστὲ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας * λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος * σὺ ὑπάρχων, ἀγαθύνεις * τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοχίον.

Ή μετὰ τόχον Παρθένος,* μόνη ἀπειρόγαμε,* ἀγνὴ Μαρία ἄχραντε, * τῷ λιμένι σου ἡμᾶς χαθόρμισον, * ἐχ χινδύνων ὀδηγοῦσα * πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανών δεύτερος. "Ινα τί με άπώσω.

Απειθούντι τὸ πάλαι * τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄἰρητα * xai θεῖα θαύματα, * Βαλαὰμ τῷ Μάντει * ἐν ἀμφόδφ ὁ ᾿Αγγελος ὄνφ φανεἰς, * φοβερῶς ἤλεγξε, * xai λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, * τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρφ * καὶ εἰρκτη προσμένοντι * Αγγελος ὑφθη Θεοῦ,* τῶν χειρῶν Ἡρώδου * καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· * διὸ δεῦτε πάντες,* ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους * τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τών πολέμων τὰς στάσεις, * Αγγελοι, Αρχάγγελοι,* θείαι Δυνάμεις Θεοῦ, * xaì τῆς Ἐκκλησίας * τὰς αἰρέσεις xaì πάντα τὰ σκάνδαλα * ταῖς ὑμῶν λύσατε * πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις,* καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοχίον.

Έν δυσί ταϊς οὐσίαις * ἕνα σε γινώσχομεν * Θεὸν τῆς χτίσεως,* ἐνεργείαις ἄμφω * χαὶ θελήσεσιν ὄντα ἀσύγχυτον * τὸν Γἰὸν τοῦ Θεοῦ,* ἐχ γυναιχὸς σάρχα λαβόντα· * ἦς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Εξέστη τα σύμπαντα.

'Ωδή ς'. Τον Ιωνάν έν τῷ κήτει.

Θεοπρεπώς * έχ μή ὄντων, Κύριε, * τῷ λόγφ σου παρήγαγες * οὐσίας * τῶν ἐπουρανίων * ἀθανάτων στρατιῶν, * φωτοειδεῖς * κὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοι * τῆς Θεοῦ αἰνέσεως * γεγόνατε, 'Ασώματα,* πολῖται * τῆς ἐπουρανίου * χαὶ θείας ὄντως σχηνῆς,* τῷ Ποιητῃ * ἀξίως λατρεύοντες.

Τών 'Ασωμάτων * τάξεις νοεραί σε, * Υιε Θεου προάναρχε,* αίνουσιν * άκαταπαύστως,* και δοξολογουσιν * ώς Ποιητήν * και Κτίστην του σύμπαντος.

Θεοτοχίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ * ἐν ὑψίστοις, ἄχραντε,* ἀνάρχως συνεδρεύοντα,* ἀγχάλαις * σαῖς ἐπαναχλῖναι * ήξίωσαι, ὃν ήμιν * δίδου, 'Αγνή,* τοῖς δούλοις σου ἕλεων.

Κανών δεύτερος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ος πῦρ xai φλόγα xai φῶς * τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας,* ἐx τῆς ὑλώδους φθορᾶς * τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι,* ὑλαίοις ἐν χείλεσι * τοὺς ἀὐλους φόβφ * ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεχρώσατε τῶν παθῶν * τὰς χαταιγίδας, 'Αρχάγγελοι,* χαὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς* τὰ σχάνδαλα ἅπαντα* τῆς πίστεως, 'Αγιοι,* τῆς Τριάδος ὄντες * 'Αρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

'Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ,* τῶν 'Ασωμάτων οἱ ἔξαρχοι,* τῆ παộῥησία ὑμῶν * ἐχ πάσης αἰρέσεως * ἡμᾶς διασώσατε,* Μιχαὴλ ὁ ἘΑρχων,* χαὶ Γαβριὴλ οἱ 'Αρχιστράτηγοι.

Θεοτοχίον.

Νηδύος ώφθης έχων * έξ ἀπειράνδρου σαρχούμενος * ό ἀσαρχος ώς Θεὸς, * Χριστὲ, σαρχοφόρος δὲ * ὡς ἀνθρωπος πέφυχας· * οὐ τῆς ἐμφερείας * οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Την θείαν ταύτην.

Κοντάχιον, 'Ηχος β'.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, * λειτουργοί θείας δόξης, * τῶν ἀνθρώπων όδηγοι * xai ἀρχηγοι 'Ασωμάτων, * τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, * xai τὸ μέγα ἔλεος, * ὡς τῶν 'Ασωμάτων 'Αρχιστράτηγοι. Ο Οἶχος.

Έφης, Φιλάνθρωπε, ἐν Γραφαῖς σου,* πλήθη χαίρειν 'Αγγέλων * ἐπ' ἀνθρώπφ ἐνὶ * μετανοοῦντι, 'Αθάνατε· * ὅθεν ἡμεῖς οἰ ἐν ἀνομίαις,* 'Αναμάρτητε, μόνε χαρδιογνῶστα,* σὲ δυσωπεῖν * χαθ' ἐχάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, * οἰχτεῖραι χαὶ χαταπέμψαι * ἀναξίοις χατάνυξιν, Δέσποτα,* παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· * ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν * οἰ τῶν 'Ασωμάτων 'Αρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τη Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαἡλ xαὶ Γαβριὴλ, xαὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων ἀσωμάτων xαὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

'Εβουλόμην σοι, Μιχαήλ, άσμα πρέπον

'Ασαι πρεπόντως, άλλ' άϋλον, ούκ έχω.

Ογδόη ούρανίης χυδαίνει τάξιος Αρχούς.

Είς την Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, ᾿Αρχῶν, Δυνάμεων, ᾿Αρχαγγέλων καὶ ᾿Αγγέλων.

Στίχ. Επάξιον τι Ταγμάτων των έννέα

Τίς αν γόνος φθέγξαιτο μηνών έννέα;

MHN NOEMBPIOS. H'.

'Ωδή ζ'. Πατδες Εβραίων.

Ο παρειστήχεισαν ἀπαύστως * λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Αγγέλων,* τοῦ προσώπου ὀραν * μὴ φέρουσαι τὴν θέαν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας, Οἰχτίρμον,* τῶν ἀΥγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν,* τοῦ ἀἰρἡτου φωτὸς * πληρούμενα ἀπαύστως· * Εὐλογητὸς εἶ χράζοντα,* ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγω σου τῷ ἐνυποστάτῷ * τῶν ἀΥγέλων τὴν πληθύν δημιουργήσας,* ἀγιάσας δὲ * θείῷ Πνεύματι, Τριάδα * θεολογείν ἐδίδαξας,* ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεϊς έννοοῦντες ὑποστάσεις, * ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, * τὸν Πατέρα xαὶ Υἰὸν xαὶ τὸ Πνεῦμα, βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανών δεύτερος. Οι έχ της Ιουδαίας.

Σ ὑν χοροϊς 'Ασωμάτων,* τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,* δεῦτε χροτήσωμεν * τὴν αἴσιον ἡμέραν * τῆς μνήμης ἐχτελοῦντες * τῶν σορῶν 'Αρχαγγέλων Χριστοῦ· * Εὐλογητὸς εἶ, Θεὲ,* βοῶντες, τῶν Πατέρων.

'Ως φιλόξενοι πάλαι,* 'Αβραὰμ ὁ θεόπτης * xαὶ Λώτ ὁ ἔνδοξος,* ἐξένισαν 'Αγγέλους, * xαὶ εὖρον χοινωνίαν * σὺν 'Αγγέλοις χραυγάζοντες· * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ * xαὶ Τωβὶτ τῷ πανσόρῳ * ὤρθησαν ᾿Αγγελοι, * ἀμείβοντες τὰ ἀθλα * τοῦ βίου xατ' ἀξίαν· * xαὶ τῶν Παίδων ὁ ᾿Αγγελος * ἔσβεσε φλόγα ποτὲ * πυρὸς xαμίνου ὄντως. Θεοτοχίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον * ἐχ Παρθένου λαβόντα,* δίχα τροπῆς, ἰησοῦ,* ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε,* ἀλλ' ἕνα ὑποστάσει * πατριχῶς σε χηρύττομεν· * ἡς χαὶ τὸ εἶδος πιστῶς * σέβομεν ἐχτυποῦντες.

Καταβασία. Ούχ έλάτρευσαν τη χτίσει.

'Ωôή η'. Τὸν ἐν ὅρει * ἀγίω.

Τῶν ἀΑγγέλων * ζηλώσωμεν τὸν βίον,* xαὶ τὰς φρένας * πτερώσωμεν εἰς ὕψος,* xαὶ σὺν αὐτοῖς ἀὑλως ἀναμέλψωμεν,* Κύριον ὑμνοῦντες * xαὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασώται * χορείας οὐρανίου,* οἱ τὸν θρόνον * ἀμφέποντες τῆς δόξης,* περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι,* Αγγελοι ὑμνοῦσι * xαὶ ὑπερυψοῦσιν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀύλου * πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα * τοὺς ἐν ὕψει * ἀπαύστως λειτουργοῦντας, * καὶ τοὺς ᾿Αγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν,* Τριάδα προσκυνοῦμεν * καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ω ἐν πόλφ * παρειστήχεισαν τρόμφ * μυριάδες * Άγγέλων, 'Αρχαγγέλων,* ἐν ταῖς ἀγχάλαις φέρειν χατηξίωσαι· * τούτφ, Θεοτόχε,* πρέσβευε σωθήναι * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Κανών δεύτερος. Επταπλασίως χάμινον.

Αρχων Αγγέλων πέφυχε * Μιχαήλ ό Αρχάγγελος. * άλλὰ συν-Το δοξάζεται αύτῷ λαμπρότατα * ὁ μύστης τῆς χάριτος,* xal τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς,* ὁ τῶν 'Ασωμάτων Στρατηγὸς ἐπαξίως * χαρὰν προδιαγγέλλων * Γαβριήλ τοῖς βοῶσι. * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν ἀΥγέλων τάγματα * ἐν ποιχίλη μορφη χατιδών * Ίεζεχιὴλ προϊστορῶν ἐχήρυττεν· * ἐν οἰς ἐξαπτέρυγα * τὰ Σεραφίμ παρίστανται,* χαὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομμάτως ἐχύχλουν· * μεθ'ῶν τοὺς ἀΑρχαγγέλους * ἡλεχτρίνους ἑώρα,* Χριστὸν δοξολογοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως φοβερὰν τὴν ἐλευσιν * τῆς δευτέρας χαθόδου σου * ἐχδηλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· * Ώς θρόνοι ἐτέθησαν,* χαὶ παλαιὸς ἐχάθησε· * χαὶ τὰς τῶν 'Αγγέλων μυριάδας εἰσάγει * ἐν φόβω παρεστώσας,* χαὶ φωναῖς ἀσιγήτοις * βοώσας τῆ Τριάδι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Ο τῷ Πατρὶ xαὶ Πνεύματι * ὁμοούσιος Λόγος ἐχών * ὥφθη xαὶ ἡμῖν ἐχ τῆς Παρθένου σύμμορφος,* οὐ φύρας εἰς ἄλληλα * τὰ τῆς φριχτῆς ἐνώσεως· * εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἐχατέροις δείχνυται,* ἐν δύο ταῖς οὐσίαις,* χαὶ μιῷ ὑποστάσει· * ἡς νῦν τῆς ἐμφερείας * τὸν τύπον προσχυνοῦμεν.

Καταβασία. Παϊδας εύαγεις.

'Ωδή θ'. Όρους παρηλθες της φύσεως.

Σε τον ἀρρήτως ενώσαντα * τοῖς ἐπουρανίοις, Χριστε, τὰ ἐπίγεια,* χαὶ μίαν Ἐχχλήσίαν * ἀποτελέσαντα,* ἘΑγγέλων χαὶ ἀνθρώπων,* ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοί τε και Αρχάγγελοι, * Θρόνοι, 'Εξουσίαι και Κυριότητες, * 'Αρχαί τε και Δυνάμεις, * Χερουβίμ και Σεραφίμ, * μετά της Θεοτόκου * ύπερ τοῦ κόσμου ικετεύσατε.

Πάντων προστάται δειχνύμενοι, * Μιχαήλ σύν τῷ Γαβριήλ, ἐπισχέψασθε * τοὺς ἐχ πόθου τιμῶντας * τὴν πανέορτον μνήμην,* χαὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας * σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοχίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον,* φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, * xal τοῦτον σαρχωθέντα, * Παρθένε, τέτοχας· * διό σε, Θεοτόχε,* ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

MHN NOEMBPIOS. H'.

Κανών δεύτερος. Κυρίως Θεοτόχον.

Νοσούντων χαι πλέοντων,* χαι τῶν ἐν ἀνάγχαις * πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὦφθητε,* τῶν ἀΑσωμάτων οἱ πρῶτοι,* Μιχαὴλ χαι Γαβριήλ.

Δυνάμεων χαὶ Θρόνων * χοροῖς συγχορεύων,* ὡς Στρατηγὸς τῶν ἀΑγγέλων χαὶ μύστης Θεοῦ,* ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι,* Γαβριἡλ, πρέσβευε.

Ως φύλαχες τοῦ χόσμου * χαὶ τῆς 'Εχχλησίας,* χαὶ Ταξιάρχαι τῶν ἀνω Δυνάμεων,* ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα * χαθιχετεύσατε. Θεοτοχίον.

Συμφώνως, Θεοτόχε, * σὲ δοξολογοῦμεν, * ὅτι παθῶν χαὶ χινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, * χαὶ τὰς ἡμῶν ἰχεσίας * ἐπ' ἀγαθοζς ἐχπληροῖς. Καταβασία. "Απας γηγενής.

'Εξαποστειλάριον. 'Εν πνεύματι τῷ Ιερῷ.

Ως πρόμαχον χαὶ πρύτανιν * τοῦ βροτείου σε γένους, * χαὶ προνομέα ἄριστον, * 'Αρχιστράτηγε θεῖε, * ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς * χαὶ Θεὸς, χαὶ δόξῃ σε, * τετίμῃχεν ἀποἰρἡτως * τοῦ προσφωνείν ἀνενδότως * τὸν τρισάγιον χαὶ θεῖον * ἐπινίχιον ὕμνον.

"Ετερον. Γυναίκες, άκουτίσθητε.

'Αἰρἡτως πυρσευόμενος * ταῖς θεἰχαῖς ἐλλάμψεσι * τῆς ὑπερφώτου Τριάδος,* διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν,* ὡς ἀστραπὴ, 'Αρχάγγελε,* πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα,* Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε,* φρουρῶν, φυλάττων καὶ σκέπων * τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Ετερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

'Εξουσιών, Δυνάμεων,* 'Αρχαγγέλων, 'Αγγέλων,* Κυριοτήτων Θρόνων τε,* χαι 'Αρχών πρωτοστάτης,* ὑπὸ Θεοῦ χατεστάθης,* 'Αρχιστράτηγε θεῖε,* Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· * τῷ ἀστέχτῷ οὖν θρόνῷ * παρεστηχώς,* σχέπε, φρούρει, φύλαττε,* σῶζε πάντας * τοὺς πίστει σε γεραίροντας * τὸν τοῦ χόσμου προστάτην.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυχας * Χερουβίμ τῶν ἐνδόξων * χαὶ Σεραφίμ, Πανύμνητε,* τῶν φριχτῶν, ἀσυγχρίτως * ἐνδοξοτέρα χαὶ πάντων * τῶν ʿΑγίων ᾿Αγγέλων * ἀγιωτέρα, Πάναγνε· * τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων * σωματιχῶς * ἀποἰρήτως τέτοχας,* Θεοτόχε· * ὅν αἰτησαι τοῖς δούλοις σου * λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

³Ηχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τών οὐρανίων ταγμάτων * ώς προεξάρχοντα,* xal τῶν ἐν Υῆ ἀνθρώπων * ἰσχυρόν σε προστάτην,* φύλαχα xal ρύστην *

ύμνοῦμεν πιστῶς,* Μιχαὴλ Αρχιστράτηγε,* χαθιχετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ * ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ο ταξιάρχης τών άνω * θείων Δυνάμεων * σήμερον συγκαλειται * τών βροτών τας χορείας,* μίαν σύν 'Αγγέλοις * φαιδράν έορτην * συγκροτησαι Συνάξεως * αύτών της θείας, και άμα ύμνον Θεφ * άναμέλψαι τον τρισάγιον.

Υπό την σχέπην των θείων * ήμας πτερύγων σου * προσπεφευγότας πίστει,* Μιχαήλ, θεΐε νόε,* φύλαττε χαι σχέπε * έν βίφ παντι,* χαι έν ώρα, 'Αργάγγελε,* τη τοῦ Θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός * ήμιν πασιν εύμενεστατος.

Δόξα, 'Ηχος πλ. α'.

Οπου ἐπισχιάση * ή χάρις σου, 'Αρχάγγελε,* ἐχεῖθεν τοῦ διαβόλου * διώχεται ή δύναμις· * οὐ φέρει γὰρ * τῷ φωτί σου προσμένειν * ὁ πεσών Ἐωσφόρος.* Διὸ αἰτοῦμέν σε,* τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη * τὰ χαθ' ἡμῶν χινούμενα, ἀπόσβεσον,* τῆ μεσιτεία σου λυτρούμενος ἡμᾶς * ἐχ τῶν σχανδάλων αὐτοῦ,* ἀξιύμνητε Μιχαἡλ 'Αρχάγγελε.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Μαχαρίζομέν σε, Θεοτόχε Παρθένε,* χαὶ δοξάζομέν σε * οἰ πιστοὶ χατὰ χρέος,* τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον,* τὸ τεῖχος τὸ ἄἰρῃ χτον,* τὴν ἀἰρἘαΥῆ προστασίαν,* χαὶ χαταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δοξολογία μεγάλη, χαὶ ᾿Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τα Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων ἡ γ΄. καὶ ૬΄. 'Ωδή.

'Απόστολος.

'Αδελφοί, εί ο δι' Αγγέλων λαληθείς.

Εύαγγέλιον χατά Λουχαν.

Είπεν ο Κύριος τοις έαυτοῦ Μαθηταις. Ο ἀχούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀχούει.

Κοινωνικόν.

Ο ποιών τούς Αγγέλους αύτοῦ Πνεύματα.

TH Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μυήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων 'Ουησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Οσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης, καὶ Θεοπίστης τῆς Λεσβίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Men. Tom. II.

12

MHN NOEMBPIOS. Θ' . ∇

Ήχος πλ. δ΄. 🕰 τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ, μαχάριε * Ονησιφόρε, Χριστὸν * τὸν Θεὸν ώμολόγησας,* ἐναθλῶν στερρότατα * ἀνομούντων πρὸ βήματος· * πληγὰς μαστίγων * καὶ γὰρ ὑπήνεγκας,* καὶ πυρακτώσεις * παντὸς τοῦ σώματος· * ὅθεν στεφάνῷ σε * τῷ τῆς νίκης ἔστεψε * ζωαρχικῆ * ὁ ζωαρχικώτατος * χειρὶ, πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ, Πορφύριε,* ταῖς τῶν αἰμάτων βαφαῖς * σεαυτῷ προσεπέχρωσας * πορφυρίδα χάριτι * χαὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· * ἡνπερ φορέσας,* ὥφθης λαμπρότατος,* συμβασιλεύων * τῷ βασιλεύοντι * μόνῷ Θεῷ ἡμῶν * εἰς αἰῶνας, ἕνδοξε· * ὃν ἐχτενῶς * πάντοτε ἰχέτευε * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι,* διὰ τὴν πάντων ζωὴν * ἰερῶς θανατούμενοι,* ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες * φλογιζούσης ἡπλώθητε,* χαὶ προσδεθέντες * ἱπποις συρόμενοι,* τὸ θεῖον τέλος * χαθυπεδέξασθε· * ὅθεν δοξάζεσθε * χαὶ συμμαχαρίζεσθε * ὑπὲρ ἡμῶν.* πάντοτε δεόμενοι,* ' Αειμαχάριστοι.

Και της Οσίας.

Ηχος δ'. Ος γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τής σαρχός τα σχιρτήματα * δια πόνων άθλήσεως * έμφιλοσοφώτατα * χαθυπέταξας· * χαι τῷ Χριστῷ ἠχολούθησας, * Ματρῶνα, οἰχήσασα * 'Ασχητῶν πανευσεβῶν * μέσον, χατασβεννύουσα * ὑπεχχαύματα * ἡδονῶν θείοις ὅμβροις * τῶν δαχρύων, * χαι σφοδρότερον τὸν πόθον * τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ιερού φρουτιστήριου * εἰς πολλῶν περιποίησιν * τῷ Θεῷ ἀνήγειρας,* χρηματίσασα * ναὸς τοῦ Πνεύματος, Πάνσοφε,* ψυχῆς χαθαρότητι· * χαὶ ὡδήγησας λαοὺς * πρὸς ἐπίπονα σχάμματα * τῆς ἀσχήσεως· * χαὶ προσήγαγες τούτους,* ὡσπερ προῖχα * σεσωσμένους, τῷ Δεσπότη· * μεθ' ὡν σε πίστει γεραίρομεν.

Αι νεάνιδες ἔστερξαν * τὸν νυμφίον xαι Κύριον,* τῆ διδασχαλία σου * πειθαρχήσασαι,* χαι τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι * τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι,* προθυμία τῶν παθῶν * εὐσεβῶς χατεχράτησαν * χαὶ εἰσήχθησαν * μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα * τοῦ νυμφίου * τὸν οὐράνιον, Ματρῶνα,* διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η Θεόν τὸν ἀχώρητον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα,* φιλανθρώπως ἀνθρωπον * χρηματίσαντα, * καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐκ σοῦ προσλαβόμενον,* καὶ θεώσαντα σαφῶς, * μὴ παρίδῃς με, Πάναγνε, * νῦν θλιβόμενον· * ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος,* καὶ παντοίας * δυσμενείας τε καὶ βλάβης * τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον. "Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε * χαθηλούμενον, Κύριε, * ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου * ἐξεπλήττετο * χαὶ Τί τὸ ὅραμα ἔχραζεν, * Υἰὲ ποθεινότατε ; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * ὅῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος ,* ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας ; * ᾿Αλλὰ δόξα τῆ ἀῥρήτῷ * συγχαταβάσει σου, Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Εσπερινοῦ, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἰς Κανών τῆς ἘΟκτωήχου, καὶ τῶν ἹΑγίων οἱ δύο παρόντες.

Ο Κανών των Μαρτύρων, ου ή Ακροστιχίς

Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις, μάχαρ. Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. 'Ασομαί σου, Κύριε ὁ Θεός μου. Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν* ὄνησιν θείαν, ή σεπτή * ἐφέστηχε μνήμη σου, * ἐν ή σε ἱχετεύομεν, * Παμμάχαρ, ήμῶν μνήσθητι.

Έχων παἰρἡησίας μεμεστωμένον * τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν,* ἀλόγου προστάγματος * ἡλόγησας, Θεόπνευστε,* xαὶ χαίρων, μάxαρ, ἦλθησας.

'Ρώμη δυναμούμενος οὐρανίφ,* 'Ονησιφόρε, πρὸς δεινὰ * ἐχώρησας βάσανα,* καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας* ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος. Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, * ἀθανασίαν xαὶ ζωὴν * τῷ xόσμφ χυήσασα, * Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, * Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ο Κανών τῆς Όσιας, οὐ ή Αχροστιχίς

Τὸ τῆς Ματρώνης προφρόνως ἄδω Χλέος. 'Ιωσήφ.

'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. δ'. Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Τ άξεσιν ούρανίαις * πάντοτε συνούσα, χαι μεθέξεσι * θειχαϊς θεουμένη, * τούς τιμώντας σε σωζε πρεσβείαις σου.

Ολη τῷ θείῳ πόθῳ * περιχαιομένη, ὑπεχχαύματα * ἡδογῶν ψυχοφθόρων * ἐγχρατείας τοῖς ὄμβροις χατέσβεσας.

Τίμιον του Δεσπότου * σχεύος άνεδείχθης, έχχαθάρασα * την χαρδίαν, Ματρώνα,* των παθών της σαρχός δι' άσχήσεως.

Θεοτοχίον.

Η χυήσασα χόσμφ * θείαν σωτηρίαν χαι άνάχλησιν, * ταζς πρεσβείαις σου σώζε * τους πιστώς σοι προστρέχοντας, Αχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή γ'. Τόξον δυνατών.

Τσον τῷ Πατρί χαὶ Πνεύματι * Λόγον ἐν σταδίῳ * ὁμολογοῦντες, οἱ Μάρτυρες * τριχυμίαν τὴν τῶν βασάνων * ἀνδριχῶς ἐναπεχρούσαντο.

MHN NOEMBPIOS, Θ' .

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου,* Μάρτυς, ἐπὶ πέτραν * ὁμολογίας xαὶ πίστεως,* ταῖς μάστιξιν, Όνησιφόρε,* τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ολφ τῷ νοὶ, μαχάριε * Μάρτυς, ἐχδημήσας * πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον,* οὐχ ἠσθάνου τῶν ἐχ μαστίγων * ἀλγηδόνων, παμμαχάριστε· Θεοτοχίον.

Νεύσον, Πάναγνε, σωθηναί με· * τὸν γὰρ θείω νεύματι * τὸ παν περιάγοντα * ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον * ὑπὲρ λόγον xαὶ διάνοιαν.

Τῆς Όσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδφ θείας πίστεως * παθῶν διέτεμες θάλασσαν, * θείαις ψυχαῖς * προοδοποιοῦσα * τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Οφθης έγχαλλώπισμα * Μοναζουσῶν σαφῶς, Πάνσεμνε,* χαὶ Μοναστῶν * βίον χτησαμένη * χαθαρὸν χαὶ ἀμώμητον.

Νέχρωσιν ένδέδυσαι * φθοροποιῶν παθῶν, Ἐνδοξε, * χαὶ τὸν ἐχθρὸν * διὰ πολιτείας * εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοχίον.

"Ηνωται έν μήτρα σου * ό Πλαστουργός σαρχί, Πάναγνε, * μείνας ὃ ἦν,* ὅπως τὸ εὖ εἶναι * τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Ο Ειρμός.

» του εί το στερέωμα * των προστρεχόντων σοι, Κύριε· * συ εί

τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά σου. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

'Ηχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Πυρι τοῦ θειχοῦ^{*} ἀναπτόμενοι πόθου, * πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ * τη ΄ προσψαύσει οὐδόλως, * μαχάριοι, ἐφλέχθητε, * τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε· * χαι συρόμενοι * ἀνηλεῶς, 'Αθλοφόροι, * τὸ ἀοίδιμον * χαθυπεδέξασθε τέλος * χαι δόξης ἐτύχετε.

Δόξα. Τής Όσίας.

Ήχος πλ. δ'. Τὴν Σορίαν χαὶ Λόγον.

'Ανδρειοφρόνως λαθοῦσα * τὰς τοῦ ἐχθροῦ-* μεθοδείας, Ματρῶνα,* πρὸς τὴν ζωὴν * χαίρουσα προσέδραμες * ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· * χαὶ ἀχλινῶς τὸν δρόμον,* θεόφρον, τελέσασα,* παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· * ὅθεν χαὶ τὰ ῥεῖθρα * τῶν ἰαμάτων προχέεις * τοῖς πόθω γεραίρουσι * τὴν σὴν μνήμην, ἀοίδιμε,* Μοναζουσῶν τὸ χαύχημα.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαριστήριον αίνον * χρεωστιχώς, * ώς ή χήρα ἐχείνη * δύο λεπτὰ, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· *

MHN NOEMBPIOE. Θ' .

σὺ γὰρ ὦφθής σχέπη * ὁμοῦ χαὶ βοήθεια,* πειρασμῶν χαὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα· * ὅθεν, ὡς ἐχ μέσου * φλογιζούσης χαμίνου,* ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με,* ἐχ χαρδίας χραυγάζω σοι· * Θεοτόχε, βοήθει μοι,* πρεσβεύουσα τῷ σῷ Γιῷ χαὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα,* ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τὸν ἀμνὸν xat ποιμένα * xat λυτρωτήν * ή ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὠλόλυζε δαχρύουσα, * xat πιχρῶς ἀνεχραύγαζεν· * Ὁ μὲν χόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίχαχε Κύριε. * Ἡ πιστῶς ἐχβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς, * χαὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Δι' ἀγάπησιν.

Η άστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία,* 'Ονησιφόρε Μάρτυς,* ἐφειλχύσατο πόθω * πίστει συναθλησαί σοι * τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες έσχάρα πυραχτωθείση *προσεφαπλουσιν άμα * τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας * χαίροντας οἱ τύραννοι * χαὶ ζέοντας πνεύματι.

Ιερετα ώς όλόχληρα, 'Αθλοφόροι,* και καθαραι θυσιαι * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων * χαίροντες προσήχθητε· * διὸ μακαρίζεσθε.

Νουνεχώς σε άναχείμενον τῷ Δεσπότη,* προσλαλιαὶ αἰ δόλιαι * ἀπατῆσαι οὐδόλως * ἴσχυσαν, Πορφύριε,* θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Σωματούμενον ἐχύησας Θεὸν Λόγον,* ὁμοιωθῆναι, Κόρη,* διὰ σπλάγχνα ἐλέους * βροτοῖς εὐδοχήσαντα,* πανάμωμε Δέσποινα. Τῆς Οσίας. Εἰσαχήχοα, Κύριε.

Σταλαγμοϊς τῶν δαχρύων σου * ἤρδευσας χαρδίαν, χαὶ ἐγεώργησας * ἀρετῶν ἐχατοστεύοντα, * Μαχαρία, στάχυν * θεία χάριτι. Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα * τὰς τῆς διανοίας βάσεις, διέμει-

νας * ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος * πονηρῶν δαιμόνων, * Αξιάγαστε. 'Ρωμαλέφ φρονήματι * σύζυγον λιποῦσα xal βίου τάραχον,*

τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας,* xαὶ αὐτοῦ ὀπίσω * ἡχολούθησας. Θεοτοχίον.

Ού λιπών τὰ οὐράνια, ἀΑχραντε, χενοῦται Θεὸς ἐν μήτρα σου, χαὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα. Τῶν Μαρτύρων. ἰΩδή ε΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Ο ι πύργοι της Χριστοῦ *' Εχχλησίας, οι ἄσειστοι, * μοχλεύσεσι τῶν βασάνων * ἀπερίτρεπτοι σθένει * τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν. 'Ινδάλματα θεών * μιαρών ἐλεπτύνατε,* xαὶ ὤφθητε εὐσεβείας * xαὶ ἀνδρείας εἰκόνες,* σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν άληθη * έχ Θεοῦ διεζώσασθε, * τὴν πρόσχαιρον δυναστείαν * παρωσάμενοι πίστει, * χαί χαίροντες ἡθλήσατε.

Θεοτοχίον.

Ένψχησεν έν σοι * χωρηθεις ο άχώρητος,* και έδειξεν οὐρανῶν σε * πλατυτέραν, Παρθένε· * διό σε μακαρίζομεν.

Τής Όσίας. Όρθρίζοντες βοώμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχήμα τὸ άγιον,* ὦ Ματρῶνα,* ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

'Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα,* xαὶ συζύγου * μνήστορα ἀθάνατον,* φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολόνυχτον προσάγουσα δέησιν * τῷ Δεσπότη, * Ματρῶνα, έχοιμισας * τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος.

Θεοτοχίον.

Νεχρών τε χαι τών ζώντων Δεσπότην * άποτεχουσα, * τα πάθη, Πανάμωμε, * τα τῆς σαρχός μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ς΄. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰχισμῶν ἐγχαρτερήσας,* Ονησιφόρε Μάρτυς,* δρόμον ήνυσας * τοῦ μαρτυρίου,* χαὶ νιχητής * γεγονώς, ἀπείληφας * τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

'Αλλήλοις συνδούμενοι τη πίστει,* προσδεδεμένοι άμφω * χαι συρόμενοι,* λύσιν τοῦ σχήνους,* οἰα στεἰροι * 'Αθληται, ὑπέστητε,* τῷ Κυρίφ συναπτόμενοι.

[•]Ιπποις προσδέθέντες χαὶ βιαίως * διασυρθέντες γνώμη * τοῦ διχάζοντος * βιαιοτάτη,* οἱ εὐχλεεῖς * τοῦ Κυρίου Μάρτυρες * θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοχίον.

Νόμου δίχα φύσεως, Παρθένε,* τὸν νομοδότην τίχτεις * ἀναπλάττοντα * τὴν συντριβεῖσαν * φύσιν ἡμῶν· * ὃν δυσώπει σῶσαί με * ἀμαρτίαις συντριβόμενον.

Τῆς Όσίας. Τὴν δέησιν ἐχχεῶ.

Ος όρνις εὐχέλαδος ἐν τῷ ἀλσει * τῆς ἀσχήσεως ἡδὺ προσφωνοῦσα,* ὡς νοητὰ * ἐφειλχύσω στρουθία,* ἱερωτάτων γυναίων συνάθροισιν,* τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς * διαδράσα, Ματρῶνα, ἐν Πνεύματι.

Σαρχὸς μὲν φιλοσοφία χρατοῦσα * χαὶ δαμάζουσα τὰ πάθη,. Ὁ Οσία· * τῆς δὲ ψυχῆς * τὸ τερπνότατον χάλλος * περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐτρεπίζουσα,* ὡραία τε χαὶ εὐπρεπὴς * ἐγνωρίσθης, Ματρῶνα θεόσοφε.

'Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν * ἐπεπόθησας, ὑμνοῦσα ἀπαύστως * τὸν δι' ἡμᾶς * ἐξ ἀγίας Παρθέωου * ὑπερβολῆ σαρχωθέντα χρηστότητος,* τὴν φύσιν τε τῶν γυναιχῶν * χατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα.

Θεοτοχίον.

Δεδούλωτο άμαρτία ή φύσις * τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐἰρἰσω * τῆς πονηρᾶς, * Θεοτόχε, δουλείας, * τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην χυήσασα, * τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν * τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους, Πανάμωμε.

Ο Ειρμός.

» 👔 την δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον,* χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῷ μου τὰς

Βλίψεις· * ὅτι xαxῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* xαὶ ἡ ζωή μου

τῷ ^{*}Αδη προσήγγισε· * xαὶ δέομαι, ὡς ἰωνᾶς· * Ἐx φθορᾶς, ὁ
 Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τῶν Μαρτύρων.

Ήχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυὰς * ἀθλήσαντες στεἰρότατα, * ἐχθροῦ τὴν ἀφρὺν * εἰς γῆν χατηδάφησαν, * ἐλλαμφθέντες χάριτι * τῆς ἀχτίστου Τριάδος οἱ ἕνδοξοι· * χαὶ νῦν μετ' ἀγγέλων αὐτῆ * πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καί της Όσίας, δμοιον.

Το σώμα το σον * νηστείαις χατατήξασα, * ἐν μέσφ ἀνδρών, * Ματρώνα, χατοιχήσασα, * προσευχαῖς σχολάζουσα, * τον Δεσπότην ἐνθέως ἐθεράπευσας· * δι' ὃν πάντα χατέλιπες, * όσίως τον βίον διανύσασα.

Ο Οίχος. Τράνωσάν μου.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα, Χριστέ μου,* ἀνυμνῆσαι xαὶ λέγειν * τοὺς ἀγῶνας xαλῶς τῆς σῆς Όσίας, φιλάνθρωπε· * ὅπως τὰ πάντα xαταλιποῦσα,* xαὶ ποθήσασα μόνον * σὲ τὸν Νυμφίον,* τὰ ἐπὶ γῆς * ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· * xαὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου * Σταυροῦ ἐν ἐαυτῆ τυπώσασα,* δαιμόνων θράση xατήργησε,* xαὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν,* ὀσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τη Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Ονησιφόρου χαὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ιπποις, 'Ονησιφόρε, πρὸς Θεὸν τρέχων,
 Έχεις συνιππεύοντα χαὶ τὸν οἰχέτην.
 Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτῃ, ὦ 'Αθληταί.

Τη αύτη ήμέρα, Μνήμη της Όσίας Μητρός ήμῶν Ματρώνης. Στίχ. Ζωής μελλούσης άξιοῦται Ματρῶνα,

'Ως έν βίψ ζήσασα ταύτης άξίως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Όσίας Θεοχτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου το θρέμμα, παρθένος Θεοχτίστη,

Κτίστη Θεφ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Τῶν Μαρτύρων. ᾿Ωδὴ ζ΄. ἘΑβραμιαῖοι ποτέ.

Εύγενεστάτης ψυχής * τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους * ὑποδειχνύων, ὡμολόγησας * τυράννων ἐνώπιον,* Ονησιφόρε Μάρτυς,* Θεόν σεσαρχωμένον.

Την δι' αἰώνος θείαν * ἐλευθερίαν στέργων,* τῷ σῷ δεσπότη ὡς εὐήχοος * οἰχέτης συνήθλησας,* χαὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάχαρ.

Αϊμασι θείοις ὑμῶν * τὴν ἐπηρμένην φλόγα * τῆς ἀθείας χατασβέσαντες,* βοᾶτε, Πανεύφημοι· * ΄Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

"Ινα τῆς μαχαρίας * χαὶ ἀθανάτου δόξης * ἀξιωθῆτε, τὸν μαχάριον * ὑπεστητε θάνατον,* θεοφεγγεῖς ἀστέρες * τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον Λόγον * σῶν ἐξ αἰμάτων τίχτεις, * βροτοὺς θεῶσαι εὐδοχήσαντα, * Παρθένε, τοὺς μέλποντας· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τής Οσίας. Πατδες Εβραίων.

Οσπερ τρυγών ώραιοτάτη,* διετήρησας * Θεφ την σωφροσύνην,* εύτεχνίαν παθῶν * στειρώσει, Μαχαρία,* ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα * διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον, σεμνή, και τὰ ἐν κόσμφ * καταλείψασα * ἐνθέφ πεποιθήσει,* ὑπερκόσμιον νῦν * κληροῦσαι κληρουχίαν,* Μοναζουσῶν ὑπάρχουσα * ἀληθῶς, Ματρῶνα, κόσμος.

Θεοτοχίον.

Λύουσα Εὔας τὴν χατάραν,* παναμώμητε,* ἐγέννησας, Παρθένε,* τὸν τῶν ὅλων Θεὸν * ἀφράστως συλλαβοῦσα,* καὶ ὑπὲρ νοῦν χυήσασα * σωτηρίαν τοῖς_ἀνθρώποις.

Τών Μαρτύρων.

'Ωδή η'. Τον έν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοϊς * έχδεδωχότες,* χατεσπαράξατε έχθροῦ * ἀσύνετον χαρδίαν,* μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν,* μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αίμασιν ύμῶν * τὸ πῦρ ἐσβέσθη * τῆς ἀγνωσίας, Αθληταί· *

πιστῶν δὲ κατηρδεύθη * πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή,* ἀναθάλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινών * χολαστηρίων * τη χυβερνήσει του Χριστου * διήλθετε, χαι όρμφ * θείας βασιλείας ούρανών * προσωρμίσθητε έν άφθαρσία.

Ανθραχες πυρί * τοῦ Παραχλήτου * προσαναπτόμενοι σαφῶς * οι Μάρτυρες δειχθέντες,* ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ,* xaì ἐφώτισαν τὴν οἰχουμένην.

Θεοτοχίον.

Ροδον ἐχλεχτὸν * ἐν ταῖς χοιλάσι,* Κόρη, τοῦ βίου εὐρηχώς,* ἡράσθη σου τοῦ χάλλους * Λόγος τοῦ Θεοῦ, χαὶ σαρχωθεὶς * εὐωδίασε τὴν οἰχουμένην.

Τῆς Όσίας, Νιχηταὶ τυράννου.

Η υσεβείας τρόποις * την ψυχην χοσμήσασα, * Ματρώνα, θεΐον * τῷ Χριστῷ προσῆξας * μελφδοῦντα, πάνσεμε, * χορὸν Παρθένων * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οι τῶν σῶν ιδρώτων * ὄμβροι θεία χάριτι, * τῶν παθημάτων * τοὺς ὅμβρους, Ματρῶνα, * θολεροὺς ξηραίνουσι, * xαὶ τὰς xαρδίας * τῶν πιστῶς φοιτώντων * πάντοτε ἀρδεύουσιν· * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις * πίστει χαθοπλίσασα * τῆς ἐγχρατείας,* οὐχ ἐτρώθης βέλει * ἡδονῆς, διάγουσα * ἀνδρῶν ἐν μέσφ· * τὸν τὴν Ἐὐαν πάλαι * τρώσαντα δὲ ἔτρωσας * λόγχῃ σωφροσύνης,* Ματρῶνα μαχαρία. Θεοτοχίον.

'Ιδού ή Παρθένος, * ώς φησιν ἐν Πνεύματι * ὁ 'Ησαίας, * ἔσχεν ἐν χοιλία * τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον * ᾿Αδου χοιλίας, * εὐσεβῶς βοῶντας· * 'Υμνεῖτε τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

Ν ιχηταί τυράννου * χαὶ φλογὸς τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες,*
 Ν οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παϊδες ἐβόων *
 Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

'Ωδή θ'. Εὕα μέν τῷ τῆς παραχοῆς.

Τσχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ * νευρούμενοι, * τοὺς ἀσάρχους μετὰ σώματος * χαταπαλαΐσαι οι γενναΐοι * ἀδάμαντες, οι στύλοι τῆς πίστεως, * χαὶ νῶν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται * τοῖς ἀπ'αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Men. Tom. II.

-MHN NOEMBPIOE. Θ' .

Ος άρμα τοῦ Λόγου. ἱερὸν * γενόμενοι,* τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε,* Μάρτυρες θεῖοι, χαὶ πρὸς νύσσαν * οὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες,* χαὶ νίχης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· * ὅθεν ἀξίως μαχαρίζεσθε.

Σώματα ύμῶν Παγχεανῶν * περίδοξος * νῦν χατέχει χώμη, Μάρτυρες, * θείους πλουτήσασα προστάτας * ὑμᾶς, χαὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας * σωμάτων χαὶ ψυχῶν ἀῥρωστήματα * τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ή θεία δυὰς καὶ φωταυγὴς, * Πορφύριε * Αθλοφόρε, παναοίδιμε * Όνησιφόρε γενναιόφρον, * Τριάδι τῆ Αγία πρεσβεύσατε, * εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν * παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοχίον.

Φορέσας με όλον, ἐχ τῶν σῶν * προέρχεται * ὡς νυμφίος, Παναμώμητε, * θείων αἰμάτων ὁ Δεσπότης, * χαὶ γάλαχτι ἐχτρέφεται, ἀπασαν * τὴν χτίσιν διατρέφων βουλήματι, * εὐλογημένη ἀειπάρθενε, Τῆς Όσίας. Ἐβριξε πάσα ἀχοή.

Ος θεία σύ περιστερά, * άρετών χεχρυσωμέναις ταϊς πτέρυξι, * Ματρώνα ἕνδοξε, * άνεχουφίσθης, * χαὶ νῶν χατέπαυσας * ἔνθα 'Οσίων οἱ χοροί, * Διχαίων τὰ τάγματα, * καὶ ἡ αἰώνιος * εὐφροσύνη καὶ χαρὰ * ἀνεχλάλητος.

Στέργουσα τον έκ γυναιχός * διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα * ἄδυτον "Ηλιον,* τὴν χαυστικήν τε * καὶ δυσδιόδευτον * ραδίως ὥδευσας, Σεμνὴ,* τρίβον τῆς ἀσκήσεως,* δαίμονας φλέγουσα,* καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς * ἐκλεαίνουσα.

Η θεία μνήμη σου ήμεν * τηλαυγέστερον ήλίου ἀνέστειλε,* φωταγωγούσα ήμῶν * τὰς διανοίας * χαὶ τὰ νοήματα· * ἐν ἡ μνημόνευε ήμῶν * τῶν μνημονευόντων σου,* Ματρῶνα πάνσεμνε, παộρησίαν πρὸς Χριστὸν * ὄντως ἔχουσα. Θεοτοχίον.

Φέρουσα, Κόρη, ταζς χερσι * τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, * χειρός με λύτρωσαι * τοῦ ἀλλοτρίου * τῆ μεσιτεία σου * καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν * διάνοιαν φώτισον, * καὶ ἀλλοτρίωσον * τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς * πολεμούντων με.

Ο Ειρμός.

» τορρίξε πάσα άχοή * την άπόρρητον Θεού συγχατάβασιν, *

» L'όπως ο "Υψιστος * έχων χατηλθε * μέχρι χαι σώματος *

» Παρθενικής ἀπὸ γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος. * διὸ τὴν ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οι πιστοι * μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναίκες, αχουτίσθητε.

Τούς Μάρτυρας τιμήσωμεν * τούς ἐν ἀθλήσει λάμψαντας, * χαὶ χαταυγάσαντας χόσμον * μαρτυριχαῖς ἀγλαίαις, * 'Ονησιφόρον τον μέγαν, * χαι τον σεπτον Πορφύριον * χαι γάρ αὐτοι πρεσβεύουσιν * ὑπερ ήμῶν, τῶν ἐν πίστει * αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Και της Όσιας. Ο ούρανον τοις άστροις.

Ολον ύψωσασα τον νοῦν * τῆς σχέσεως τῶν γηίνων,* ἀνεπιστρόφως, Ματρῶνα,* ὥδευσας τρίβον, θεόφρον,* τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος· * διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοχιον. διλοιον.

Ιερωτάταις φωναϊς σε * σεπτοί Προφήται, Παρθένε,* χατήγγειλαν έσομένην * Θεοῦ Μητέρα·διό σε * εἰδότες πίστει χαι πόθω * γεραίρομεν, Θεοτόχε.

Els του Στίχου, τὰ Στιχηρά τῆς Οκτωήχου. Η λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων Άποστόλων, Όλυμπα, Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Έράστου και Κουάρτου και του Αγίου Μάρτυρος Όρέστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐχέχραξα,** ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια.

Των Αποστόλων. Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. τόσμου τὰ πληρώματα, * καθὰ * ἀετο! ὑπόπτεροι, * περιφανώς περιθέοντες, * Ιεροπήρυκες, * τοὺς ἐζωγρημένους * ὑπὰ τοῦ ἀλάστορος * εἰλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· * διὰ πρεσβεύσατε, * ὑωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὰ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον, Σωσίπατρον * φωναϊς * Ιεραϊς τιμήσωμεν, * xαι' Ολυμπαν xαι 'Ροδίωνα, * σύν τούτοις Έραστον * τον Ιερομύστην, * xαι τον θεΐον Κούαρτον, * δοξάζοντας Χριστον τον Θεόν ήμων, * xαι ίχετεύοντας * δωρηθήναι ταϊς ψυχαΐς ήμων * την εἰρήνην, * xαι το μέγα έλεος.

Έθνη προσηγάγετε * Χριστῷ * τῷ Θεῷ, Μακάριοι, * λελυτρωμένα τῷ αίματι * τοῦ εὐδοχήσαντος * ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, * χαὶ σταυρὸν χαὶ θάνατον * θελήσει ὑπομείναντος, πάνσοφοι· * ῷ νῦν πρεσβεύσατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὅμοια. Ορέστα πανάλβιε, * βαφαῖς * τοῦ ἰδίου αίματος * σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας,* ϔν στολισάμενος,* καὶ τῆς νίκης στέφος ἐπαναδησάμενος,* Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· * ἂν καθι-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

χέτευε,* δωρηθηναι ταϊς ψυχαϊς ήμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, * Σοφὲ, * πλάνην κατενέπρησας, * καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αίματος * ἐχθρῶν ἐβύθισας * παρατάξεις πάσας, * καὶ πιστῶν κατήρδευσας * καρδίας βλαστανούσας εὐσέβειαν· * καὶ νῦν ἰκέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας,* αὐγαῖς * Χαταστράπτων ἄπασαν * τὴν οἰχουμένην τῶν ἄθλων σου,* Όρέστα ἔνδοξε,* Αθλητῶν τὸ χλέος,* χαὶ τῆς ἀθεότητος * τὸ σχότος ἐχδιώχων τῆ χάριτι· * διὸ ἰχέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαΐρε, ξένον ἄχουσμα, * Αγνή * χαΐρε, ξύλον άγιον * τοῦ Παραδείσου θεόφυτον * χαΐρε, ἐξάλειψις * πονηρῶν δαιμόνων * χαΐρε, ξίφος δίστομον, * ἐχθροῦ τὴν χεφαλὴν ἀποτέμνουσα * τῷ ξένψ τόχψ σου * Παναγία ὑπεράμωμε, * ξενωθέντας * ἡμᾶς ἀναχάλεσαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, έμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα * ἡ ἀμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν * εἶδος οὐκ ἔχοντα * οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι!* θρηνφδοῦσα ἕλεγε· * Ποῦ σου τὸ κάλλος ἕδυ γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα·* τῆς μορφῆς σου,* Υἰέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ή λοιπή τοῦ Ἐσπερινοῦ ἘΑχολουθία, χαὶ ἘΑπόλυσις

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Οχτωήχου, χαὶ τῶν Αγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ο Κανών των Άποστόλων, ου ή Αχροστιγίς.

Θεηφόρους Μαθητάς ύμνω συντόνως. 'Ιωσήφ. 'Ωδή α'. 'Ηχος α'. Σοῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά.

Θείσι πεφυκότες Μάθηται * του σαρχωθέντος δι' οίκτον Θεου ήμων,* τουτον δυσωπήσατε,* άμαρτιών * δωρήσασθαι συγχώρησιν * τοίς ἐπιτελουσιν * ύμων την μνήμην, Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεοῦ φωτοειδη * χωρητικά τῶν αὐτοῦ διαδόσεων * ὥφθητε, μακάριοι,* πᾶσι πιστοῖς * ἀγαθοδότως νέμοντες * τὰς σωτηριώδεις * αὐγὰς θεόπται 'Απόστολοι.

Ηύγασαν τοις πάσι φωτισμόν,* ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσ σάμενοι,* Ἐραστος καὶ Τέρτιος,* καὶ Όλυμπᾶς, ἘΡοδίων καὶ Σωσ σίπατρος * ἅμα τῷ Κουάρτῳ,* οὒς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοχίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῆ σặ * χυοφορία, Παρθένε, ἀνέπλασας· * Λόγον γὰρ ἐχύησας,* τὸν τοῦ Πατρὸς * σάρχα θνητὴν φορέσαντα,* χαὶ ἀθανασίας * ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ο Κανών τοῦ Μάρτυρος, οὐ ή Ακροστιχίς.

Τούς σούς, Όρέστα Μάρτυς, ἄθλους αίνέσω.

'Ωδή α΄. 'Ηγος β΄. Δεῦτε, λαοί.

Παΐς θεϊκαΐς * καταστραπτόμενος πάντοτε * μαρμαρυγαΐς, Πανεύρημε,* τὴν φωτοφόρον σου * ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας * καταύγασον, καὶ σκότους * δεινῶν ἀπάλλαξον

Ο τοῦ Χριστοῦ * θετός σε πόθος ἐξέχαυσε,* χαὶ δυνατὸν εἰργάσατο * τὴν εὐχατάπρηστον * χαταφλέγοντα ὕλην * τῆς εἰδωλομανίας,* Μάρτυς πανάριστε.

Υπομονή * χαι χαρτερία διήλεγξας * τοὺς παρανόμους, σέβειν σε * χαταναγχάζοντας, * 'Αθλοφόρε 'Ορέστα, * ἕργα χειρῶν ἀνθρώπων, * ἄψυχα ξόανα. Θεοτοχίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ * τὸ χαθαρώτατον σκήνωμα * χαθιχετεύω, Άχραντε· * τὴν σπιλωθεῖσάν μου * ἡδοναῖς ἀχαθάρτοις * χαθάρισον χαρδίαν * τῆ μεσιτεία σου.

Τών 'Αποστόλων. 'Ωδή γ'. Ο μόνος είδώς.

Οι λόγον ώς λύχνον νοητόν * προφέροντες 'Απόστολοι,* θεοπειθώς την πάσαν χτίσιν διήλθετε,* το ταύτης σχότος άποδιώχοντες, * χαί υἰοὺς δειχνύοντες * τοῦ φωτός ἐν χάριτι * τοὺς νυχτὶ άγνωσίας δουλεύοντας.

'Ρημάτων ὑμῶν προφητιχῶς * εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε * τὴν οἰχουμένην φθόγγος σωτήριος, * χαὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἀπίδειξις * πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε,* ψυχὰς μεταπλάττουσα,* θεηγόροι Κυρίου 'Απόστολοι.

Οίχῆσαν ψυχαζς ὑμῶν, σοφοί,* τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· * ἐντεῦθεν χόσμον περιερχόμενοι,* νασὺς χατεστρέψατε*τῶν εἰδώλων χάριτι,* χαὶ Θεῷ ἐχχλησίας ἐδείμασθε. Θεοτοχίον.

Υίὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ * ἀμήτορα τὸ πρότερον * ἐχ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα,* Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε * ἀπαθῶς χυήσασαν,* χαὶ Παρθένον μείνασαν * ὑπὲρ λόγον, Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εν πέτρα με της πίστεως.

Σθενούμενος * δυνάμει τοῦ Παραχλήτου,* παρέστης τῷ διχάζοντι παρανόμως,* χαὶ τοῦτον τῆ τῶν λόγων σου δυναστεία,* Παμμάχαρ, ἤσχυνας,* χαὶ ψάλλων ἔλεγες· * ΄Ως οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

MHN NOEMBPIOS. I'.

Ο λόγος σου * τῷ βίψ λελαμπρυσμένος, * ὁ βίος σου τῷ λόγψ πεπυρσευμένος * πολλούς πρός φως μετήγαγον εύσεβείας,* Μάρτυς πολύαθλε, * μεθ' ών χαι έψαλλες. * 'Ως ούχ έστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ύψούμενον * τὸν ἄνομον ἀπονοία, * κατέβραξας ἀνδρεία καὶ χαρτερία· * ύψώθης δε πρός Κύριον, 'Αθλοφόρε * 'Ορέστα ενδοξε,* χαι ψάλλων έλεγες * 'Ως ούχ έστιν 'Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

(θεοτοχίον.

Συνέλαβες * έν μήτρα σου, Θεομήτορ,* τον Πλάστην σου χεί Κύριον τῶν ἀπάντων,* και τοῦτον ἀπεκύησας ὑπέρ λόγον * σάρκα γενόμενον. * διό σοι χράζομεν. * 'Ως ούχ έστιν άχραντος * πλήν σου, Δέσποινα.

Ο Είρμ.ός.

- Τν πέτρα με * της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
 L μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν » τῷ ψάλλειν· * Oux ἔστιν * Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * xαὶ οὐx
- » έστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα τῶν Αποστόλων.

Ήγος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

΄ ξ φάστου, Όλυμπα, * Σωσιπάτρου, Τερτίου, * Ροδίωνος όμου, * χαί 🔝 Κουάρτου την μνήμην * συμφώνως τιμήσωμεν, * πρός αύτοὺς άναχράζοντες. * Θείοι Κήρυχες * χαι υπηρέται του Λόγου,* τάς ψυχάς ήμων * αίωνιζούσης βασάνου * εύχαζς ύμων ρύσασθε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ηγος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τήν τῶν μελῶν ἀποχοπήν * χαρτερήσας,* χαὶ τοῦ πυρός τὴν χαλεπήν * τιμωρίαν, * μαρτυριχώς ήγώνισαι, πανόλβιε. * στέφος άνεπλέξω δε * άφθαρσίας, παμμάχαρ, * θρόνω παριστάμενος * «ής Αγίας Τριάδος. * ην έχδυσώπει ρύσασθαι χαχών, Μάρτυς Όρέστα,* τούς πίστει ύμναυντάς σε.

Και νύν, Θεοποκίου δμοιον.

Τῶν ἀχαθάρτων λογισμῶν * μου τὰ πλήθη, * χαὶ τῶν ἀτόπων έννπιών * τας νιφάδας * τις έξειπειν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τας έπαναστάσεις δε * τῶν ἀσάρχων έχθρῶν μου,* τίς ἐχδιηγήσεται,* χαι την τούτων χαχίαν; * Αλλά τη ση πρεσβεία, Αγαθή, * τούτων μοι πάντων * την λύτρωσιν δώρησαι.

"Η Σπαυροθεοποχίον, δμοιον.

Τον έξ άναρχου τοῦ Πατρές * γεννηθέντα * ή έπ' έσχάτων σε σαρχί * τετοχυία, * έπι Σταυρού χρεμάμενον όρωσά σε, Χριστέ, * Οίμοι! ποθεινότατε * Ίησου, άνεβόα· * πως ο δοξαζόμενος, * ώς

Θεὸς ὑπ' 'Αγγέλων,* ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰἐ,* θέλων σταυροῦσαι ; * Ἐμνῶ σε, μαχρόθυμε.

Τών 'Αποστόλων. 'Ωδή δ'. 'Ορος σε * τη χάριτι. Στηρίγματα * τοϊς πάλαι άστηρίκτοις γενόμενοι, * άνεμοχλεύσατε ύμων * θεοπαρόχοις διδαχαϊς * έχθροῦ ὀχυρώματα * παντοδαπὰ, * και ἀφανεία δεδώκατε, * θεοειδεῖς τοῦ Σωτήρος 'Απόστολοι.

Μεγάλως * Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες,* τοὺς σμιχρυνθέντας παντελῶς,* μεγαλοκήρυχες, βροτοὺς * μεγάλως φωτίσαντες,* περιφανεῖς * τῷ μεγαλέἰφ τῆς χάριτος * ἀπετελέσατε, θείοι 'Απόστολοι.

Αἰνείσθω * ἐνθέοις 'Ολυμπᾶς μελφδήμασι,* και ὁ Ῥοδίων σὐν αὐτῷ * μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς,* τὸν δρόμον τελέσαντες * μαρτυρικῶς,* σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι * ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοχίου.

Θαυμάτων * ἐπέχεινα ἀπάντων, πανάμωμε,* τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν * θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· * Θεὸν γὰρ ἐχύησας * σωματικῶς, * βροτοῖς δι' οἶχτον ἐνούμενον * ἐν ἀσυγχύτω ἐνώσει, Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας * ἐχ Παρθένου. Οὐχ ἔσεισαν * τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συἰρεύσαντες * βασάνων οἱ χείμαἰροι,* Μάρτυς ἘΟρέστα μαχάριε· * πέτρα γὰρ ἐστήριχτο * τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ἀξιάγαστε.

'Ρημάτων σου * ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, * νυχτὶ πορευόμενος * τῆς ἀγνωσίας, οὐχ ἴσχυσεν· * ὅθεν χαταιχίζων σε, * υἰὸν φωτὸς χαὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

'Ενεύρου σε * 'Ιησοῦς ὁ Χριστὸς θεία χάριτι * βασάνοις θλιβόμενον,* xai aixισμοῖς δαπανώμενον * xai xατατεινόμενον * ἀνηλεῶς, 'Αθλοφόρε παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Σέ, Αχραντε, * Αββαχούμ όρος γράφει χατάσχιον, * έξ ου έπεδήμησε * μόνος ο Λόγος σαρχούμενος, * άνθρωπος γενόμενος * ύπερβολη εύσπλαγχνίας ο φιλάνθρωπος.

Τῶν Αποστόλων. 'Ωδή ε'. 'Ο φωτίσας.

Η σοφία * τοῦ Πατρὸς, ή τὸ πῶν οὐσιώσασα, * διδασχάλους * Εἰς τὸν χόσμον ὑμῶς ἐξαπέστειλεν, * ἐν σοφία Πνεύματος * χαὶ ἀληθείας ἐπιδείξει * πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου * ἐπιβάλλοντες, Πάνσοφοι, ἄγκιστρον, * ἀνιμασθε * ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι * τοὺς ἰχθύων πέλοντας * ἀφωνοτέρους, και Κυρίω * πεπιστευκότας προσήξατε.

MHN NOEMBPIOS. I'.

Αἰνέσωμεν * Όλυμπαν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα * καὶ Τέρτιον * καὶ Σωσίπατρον άμα καὶ Ἐραστον,* καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον * τοὺς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων * τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες * δια λόγου τὸν Λόγον, Πανάμωμε,* καὶ ἔτεκες * ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρωπον,*Θεοτόκε Δέσποινα· * διό σε λόγοις θεοπνεύστοις * διαπαντὸς μαχαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο φωτισμὸς τῶν ἐν σχότει.

Τοϊς ραδδισμοϊς * συντριβόμενος, μάχαρ,* άπαν τὸ σῶμα,* ἔστης ώς ἀδάμας εὐσθενεστάτην * τὴν χαρτερίαν * ἐνδειχνύμενος πίστει, * χαὶ χραυγάζων, ἘΟρέστα ἔνδοξε· * Ετερον ἐχτός σου * Θεὸν οὐχ ἐπίσταμαι.

'Αφανισμῷ * τοὺς θεοὺς τῶν Ἐλλήνων * σὺ παραπέμψας * ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην * εὐχαῖς, 'Ορέστα,* αἰκισμοὺς καθυπέστης * σφοδροτάτους καταικιζόμενος,* καὶ τὴν τῆς σαρκός σου * δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδιχόν.

Μίαν ἀρχὴν * τρισυπόστατον σέβων,* μίαν οὐσίαν,* μίαν κυριότητα χαταγγέλλων * τῆς ὑπερθέου * χαὶ ἀχτίστου Τριάδος, * ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας * χαὶ τοὺς τῶν εἰδώλων * ναοὺς χατηδάφισας.

Θεοτοχίον.

'Ανατολής * τοῦ 'Ηλίου τῆς δόξης * Μήτηρ ἐδείχθης,* Κόρη, ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης * γεγεννημένου * ἀπωσμένης οὐσίας,* xαὶ τοὺς πάντας xαταφωτίζοντος,* πάντας ἐx νυχτὸς * τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν ἀΑποστόλων. ἀΩδή ૬΄. Ἐκύκλωσεν ήμᾶς Υπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι * ἐν γῆ, κατεκυλίσατε * πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμη πονηρᾶ * λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας,* θεοειδεῖς * τοῦ Λόγου μύσται * μακαριώτατοι.

Μονάδα έν τρισί προσώποις ἄτμητον,* ἀσύγχυτον χηρύττοντες,* τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐχ γῆς * πλάνην, ἀπλανεῖς Χριστοῦ 'Απόστολοι, * χαὶ τοὺς δεινῶς * πεπλανημένους * χαθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοϊς άνοηταίνοντας * τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες * ἐβεβαίωσαν, Θεῷ παμβασιλεϊ * μόνῷ προσανέχειν, χτίσιν ἄπασαν* ταῖς θειχαῖς * φωτοχυσίαις * χαταφαιδρύνοντι.

Θεοτοχίον.

'Ως ἄλλου οὐρανὸν τοῦ πρώην, Δέσποινα, * δειχθεῖσαν ὑψηλότερον * σὲ δοξάζομεν, τὸν "Ηλιον ἡμῖν * τῆς διχαιοσύνης ἀνατείλασαν, * χαὶ τὸ βαθὺ * τῆς ἀγνωσίας * σχότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ραντισμφ τών πανσέπτων αιμάτων σου,* λύθρον έναγὲς ἀπεπαύθη, τοῖς δαίμοσι * φρενοβλαβῶς φερόμενον, 'Αθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν (ατρὸν χαὶ σωμάτων σε,* Μάρτυς, εὐμοιρήσαντες, παθῶν λυτρούμεθα * χαὶ πειρασμῶν χαὶ θλίψεων,* εὐπροσδέχτοις χαὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Υραντόν έχ τῆς ἄνωθεν χάριτος,* ἐν τῆ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος, ἕνδυμα * ἀπολαβών, ἐγύμνωσας * δυσμενῶν παρατάξεις, Πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον,* τὸν ἀσυμπαθη καὶ κακία κρατούμενον * καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον,* Παναγία Παρθένε θεόνυμφε. Ο Εἰρμός.

• Τιν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος,* την άνεξιχνίαστον της

• Ε εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον· * Έχ φθοράς, ό

Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τῶν Αποστόλων.

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον * τῶν ἀΑποστόλων * ή σεπτή πανήγυρις, * παρεχομένη ἐμφανῶς * πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν * τοῖς ἐχτελοῦσιν * αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αυτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ἀΥίων ἀΑποστόλων ἐχ των Ἐβδομήχονπα, ἘΟλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐραστου χαὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Εξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,

Λόγφ βροτούς λύσαντας έξ άλογίας.

Έξας Αποστόλεων δεχάτη βίου έξεπέρησευ.

Τή αὐτη ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Όρέστου.

Στίχ Αθλητικών, Ορέστα, σών ιππασμάτων

Νιχητιχά βραβεία πολλά προσδόχα.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Τών 'Αποστόλων. 'Ωδή ζ'. Σε νοητήν,* Θεοτόχε.

Σε ίερον * οἰχονόμον, Ἐραστε, * τῆς Ἐχκλησίας τοῦ Χριστοῦ,* τῆς ἐν τῆ Ἱερουσαλήμ, * γράφων ἀνεκήρυττε * Παῦλος ὁ ἘΑπόστολος· * μεθ' οὖ τιμῶντές σε ψάλλομεν· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Men. Tom. 11.

MHN NOEMBPIOS, I'.

Υπομονή * πειρασμών και θλίψεων * και διωγμών δοκιμασθεις,* και τοϊς στίγμασι του Χριστου * έγκαλλωπιζόμενος,* Έραστε πανόλβιε, * μεγαλοφώνως έκραυγαζες: * Ο αίνετος τών Πατέρων * Θεός και ύπερένδοξος.

Νόμου χαινοῦ * ἀνεδείχθης, Κούαρτε,* χαταγγελεὺς, τῆς παλαιᾶς * ἀνομίας προσαφίστῶν * τοὺς ἀλλοτριόφρονας, * χαὶ πρὸς ἀναχαίνισιν * ζωῆς μετάγων χραυγάζοντας· * Ο αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς * Λόγον συναίδιον * ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς * ἐσωμάτωσας, χαὶ σαχρὶ,* Κόρη, ἀπεχύησας,* ἄνθρωπον * γενόμενον,* διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον,* τὸν αἰνετὸν, τῶν Πατέρων * Θεὸν χαὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰχόνος χρυσῆς.

Α ιμάτων χρουνοϊς * ἀθείας τὴν πυρὰν * ἐναποσβέσας, * ὅμβροις θαυμάτων, 'Αξιάγαστε, * τοὺς ἐχταχέντας τοῖς ἰπάθεσι * πάντοτε δροσίζεις βοῶντας * χαὶ πιστῶς ἀναμέλποντας * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός,* ἰαμάτων ποταμός,* κρήνη προχέουσα * πασαν ύγειαν, πασαν άφεσιν * τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται,* Μάρτυς ἀθλοφόρε 'Ορέστα,* ή σορὸς τῶν λειψάνων σου· * ἢν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς,* σὲ μακαρίζομεν.

Αυθείς τῶν παθῶν, * τῶν τοῦ σώματος, σοφὲ, * διὰ βασάνων, * ζώφ δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος * χαὶ ὠμοτάτως συρόμενος · * ὅθεν τῆς σαρχὸς ἀπελύθης, * χαὶ Θεῷ χαθαρώτερον * χαὶ τελειώτερον σαυτὸν, * Μάρτυς, συνέδησας.

Θεοτοχίον.

Ο φύσει Θεὸς * φύσιν εἰληφεν ἐχ σοῦ,* Αγνὴ, βροτείαν,* χαὶ σὰρξ ώράθη ὑπὲρ ἔννοιαν,* διἀ πολλὴν ἀγαθότητα * σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· * ὅν ὑμνοῦντες χραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τών 'Αποστόλων. 'Ωδή ή. Έν χαμίνω Πατδες.

Οι ἀρραγεῖς πύργοι τῆς Χριστοῦ * δειχθέντες ἘΧΧλησίας,* Χατέστρεψαν δυσσεβείας * τείχη, ἅπαντας πιστοὺς * ὡς λίθους δομήσαντες * ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου * Χριστοῦ τῆς ΕΧΧλησίας. * ὃν ὑπερψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ώφθητε υμεϊς * τοῦ Πνεύματος, τὸν νόμον * ἐγγράφοντες ἐν χαρδίαις,* Παμμαχάριστοι πιστῶν· * δὶ οὖ φωτιζόμενοι * ἀνεβόων· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαί ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωραιώθης, μάχαρ 'Ολυμπά,* χαθ' ην ήμέραν Πέτρος * ο μέγας τέλος · ἐδέξατο,* σαφῶς τελειωθεὶς ἄμα τῷ 'Ροδίωνι * διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει,* ἀνόμου βασιλέως,* χαὶ ταῖς οὐρανίαις * συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοχίον.

Στάμνος πάλαι φέρουσα, `Αγνή,* ἐτύπου σε τὸ μάννα·* Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν * ἡμῶν ἐβάστασας γαστρί,* καὶ σαρκὶ ἐκύησας* ἐξαιροῦντα πάσης πικρίας * ἀτόπων ἐγκλημάτων * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός.

Υπέρ την πρόσχαιρου ζωήν,* την αἰώνιου, σοφὲ,* ἐπιποθήσας,* τῆς θνησχούσης, Ορέστα,* χαὶ φθειρομένης σαρχὸς * οὐδόλως ἐφείσω, πανόλβιε·* ἕθεν τὰς βασάνους * ὑπέμεινας γενναίως.

Σε τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ,* ὥσπερ λύχος πονηρὸς * χατασπαράττων * αἰχισμοῖς ὁ διώχτης, * θῦμα δεχτὸν ἰερὸν, * χαὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, * ἄξιον τῆς ἄνω * Δεσποτιχῆς τραπέζης.

"Αρμα τοῦ Λόγου γεγονώς,* ἐποχούμενον αὐτὸν * ἔσχες, Παμμάχαρ· * ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις * ἀπαγωγῆ πονηρῷ,* συρμῷ τε βιαίψ ἐξέπνευσας,* καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω * νύσσαν ἔφθασας χαίρων. Θεοτοχίον.

Ιερωτάταις σε φωναϊς * προχατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα * ξενοπρεπεϊ τοχετῷ,* τοῦ πάντων χτισμάτων δεσπόζοντος· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

Γον έν χαμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγ Χαταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα,
 Θεὸν * ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, ὡς Κύριον,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάν τας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν 'Αποστόλωων. 'Ωδή θ'. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

σον * δρόμον διανύσαντες, * ίσον πρός τοῦ Δεσπότου * λόγον πλουτήσαντες, * ίσων δωρεῶν * ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος, * καὶ βραβείων τῶν ἰσων ἐτύχετε, * ᾿Απόστολοι Κυρίου, * φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ωσπερ * ούρανοι χατάστεροι, * θεοσημείαις πασαν γην έφωτίσατε, * σχότος το βαθύ * της άγνωσίας διώξαντες, * χαι ήμέρας υιούς άναδείξαντες * τούς πάλαι δουλωθέντας * ταζς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος * δυσμενών ώλέσατε,* τῆ ἀπωλεία πάλαι * παραπεμψάμενον * ἔθνη καὶ λαούς· * δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε * σεσωσμένων, πληθύ ἐνούμενον * Δυνάμεων ἀύλων,* πανευκλεεῖς σοφοὶ 'Απόστολοι.

MHN NOEMBPIOS. I.

"Ηρθη * πρός τὰ ὑπερχόσμια * ὁ 'Ολυμπᾶς ἐ μέγας * χαὶ ὁ Σωσίπατρος,* Τέρτιος ὁμοῦ * χαὶ ὁ Ῥοδίων χαὶ Κούαρτος * χαὶ ὁ Ἐραστος ὁ ἰερώτατος· * χαὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ χόσμου * τὸν Λυτρωτὴν χαθιχετεύουσιν.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαι * τοῦ λαοῦ σου, Κύριε,* ἐπιδρομῆς βαρβάρων * ἡμᾶς λυτρούμενος,* xαὶ ἀμαρτιῶν * xαὶ πειρασμῶν xαὶ xολάσεως * αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεχούσης σε * Παρθένου παναγίας,* xαὶ τῶν ἐνδόξων ᾿Αποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκώς τοὺς τὐράὑνους,* μετὰ πλείστας βασάνους * μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς,* νίκης βραβεῖα δεξάμενος,* ὡς ὀπλίτης γενναῖος,* ὡς μέγας ἀριστεὺς, ὡς ἐκλεκτὸς * τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης,* Όρέστα παμμακάριστε.

Έν ούρανοῖς συγχορεύεις * τοῖς 'Αγγελοις, παμμάχαρ,* χαὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονιχῶς· * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος,* Πατήρ ὁ παντοχράτωρ,* Υἰὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρὶ,* χαὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα,* Τριὰς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις * Αποστόλων, Μαρτύρων, * Οσίων, Προφητῶν, Ιεραρχῶν, * Μάρτυς, σὺν τούτοις δεήθητι,* τοῖς τιμῶσί σε πόθφ * δοθῆναι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, * xαὶ παντοίων χινδύνων,* 'Ορέστα, ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

'Ως τοῦ Κυρίου Μητέρα,* Χερουβὶμ ὑπερτέραν,* πανάχραντε Παρθένε, δυσωπῶ·* Τῆς ταλαιπώρου χαρδίας μου * τὰ ἐπώδυνα πάθη * θεράπευσον, χαὶ ῥῦσαὶ με πυρὸς * ἐν ἡμέρα τῆς δίχης * τὸν χαταδίχης ἄξιον.

Ο Ειρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,* τὸν ἀἰρἡήτῷ σοφία * ήκοντα και Τουργῆσαι τὸν 'Αδὰμ,* βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς,*
 « ἐξ ἀγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρκωθέντα δὶ ἡμᾶς,* οἱ πιστοὶ,
 • ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Εξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άκουτίσθητε.

Ροδίων χαι Σωσίπατρος, * χαι 'Ολυμπάς χαι Τέρτιος, * χαι Έραστος σύν Κουάρτω, * νῦν παρ' ἡμῶν χατὰ χρέος * λαμπρῶς ἀνευρημείσθωσαν, * ὡς τοῦ Χριστοῦ 'Απόστολοι * χαι μαθηταὶ πρεσβεύοντες * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μαρία, χαθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον,* τῆς ἀχωρήτου Τριάδος * δοχείον ὄντως ἐγένου· * ἐν ῷ Πατήρ ηὐδόχησεν,* ὁ δὲ Υίὸς ἐσχήνωσε,* χαὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * ἐπισχιάσαν σοι, Κόρη,* ἀνέδειξε Θεοτόχον.

> Είς τὸν Στιχ. Στιχηρά τῆς Όχτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὅρθρου, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Μηνα, Βίκτωρος και Βικευτίου, και τῆς Αγίας Μάρτυρος Στερανίδος και τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν, και Όμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους Γ΄. χαὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ήγος πλ. δ΄.

Πάθος, Μηνα, ἐχμιμούμενος * τοῦ ἀπαθοῦς, σεαυτο̈ν * ὡς ἀρνίον παρέδωχας * πρὸς σφαγὴν ἐχούσιον,* 'Αθλοφόρε πανεύφημε·* θυμὸν ἀρχόντων οὐχ ἐδειλίασας * σαρχο̈ς αἰκίσεις οὐ χατενάρχησας. * ῶ τῶν ἀγώνων σου * χαρτερᾶς ἐνστάσεως! * δἰ ῶν προ̈ς γῆν, * Μάρτυς, χαταβέβληχας * τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι χαταξαινόμενος, * χαὶ ἐπὶ ξύλου, ὡς πρὶν * ὁ Δεσπότης, τεινόμενος, * χαὶ σιδήρῷ πάντοθεν * τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, * οὐχ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, * πρὸς τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ ὅμματα * ῷ συντονώτατα * ἀτενίζων, "Αγιε, τὰ τῆς σαρχὸς * ἔφερες ἐπίπονα, * Μηνᾶ μαχάριε.

Μάρτυς Μηνα παναοίδιμε,* σὺ τὴν τοῦ χόσμου ἀχλὺν,* xαὶ στρατείαν ἐπίχηρον,* xαὶ εἰδώλων σκότωσιν,* ἀσεβῶν τε συνέδρια,* τῆ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες,* στρατολογία συναριθμούμενος * τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· * ὅθεν καὶ ἀήττητος * παναληθῶς,* Μάρτυς, ἀναδέδειξαι,* ὑπέρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Καὶ τοῦ Όσίου ὅμοια.

Πάτερ άληθώς φερώνυμε, * τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς * οἰρανόθεν δεξάμενος,* εὐσεβῶς μετέδωχας * τοῖς ποθοῦσι, Θεόδωρε· * καὶ πλεονάσας, μάχαρ, τὸ τάλαντον,* εὐλογημένης φωνῆς ἀχήχοας,* ἔνδον χαλούσης σε,* τοῦ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν * περιπολεῖς,* θρόνω τοῦ Παντάχαχτος * ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε,* σύ Μοναζόντων πληθύν * τῷ Χριστῷ προσενήνοχας,* σωτηρίας αἴτιος * γεγονώς χριστομίμητος,* διδασκαλίαις ἀγλαιζόμενος,* καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος,* στόμα δεικνύμενος * τοῦ Κυρίου, πάνσοφε,* προφητικῶς· * ῷ νῦν παριστάμενος,* ἡμῶν μνημόνευε.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΑ'.

Χάρις δαψιλής τοῦ Πνεύματος,* ἰερομύστα, σαφῶς * ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι,* xαὶ πηγὴν ἀνέβλυσε * διδαγμάτων, Θεόδωρε,* τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον,* τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον,* στύλον, ἐδραίωμα * ὀρθοδόξου πίστεως,* μοναδιχοῦ * βίου ἀχριβέστατον * χανόνα, πάνσοφε.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'. Βυζαντίου.

 Τάλιν ήμιν ή ἐτήσιος μνήμη * τῶν τοῦ χόσμου φωστήρων ἀνέστειλε,* Μηνα τε χαὶ Βίχτωρος χαὶ Βιχεντίου,* τῶν πιστῶν
 τὰς χαρδίας φωτίζουσα,* τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ * διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· * διὸ * τὸν ἐν δόξῃ χαὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Και νύν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων, άγνη * Παρθένε, μόνη Μήτηρ Θεου,* ήξιώθης· * ότι έτεχες σαρχί * τον ένα της Τριάδος,* Χριστον τον ζωοδότην,* είς σωτηρίαν των ψυχών ήμων.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον,* ἀδίχως χαθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου * ἡ Παρθένος χαὶ ἀγνὴ * χαὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα,* ὡς Συμεών προέφη, τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, ἐτιτρώσχετο.

Είς του Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

τε και τελεία, * Μάρτυς Μηνα, τῷ Δεσπότη σου.

Στίγ. Θαυμαστός ο Θεός έν τοις Αγίοις.

Οφθάλμους έχχεντούμενος, * χαι έν ξύλφ χρεμάμενος, * χαι λαμπάσι πάντοθεν * φλογιζόμενος * χαι άπηνεία διχάζοντος, * τά νεῦρα τεμνόμενος, * χαι τῷ ξίφει χεφαλήν * ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, * Βίχτωρ ἕνδοξε, * Αθλητά τοῦ Σωτῆρος, * ὁ νιχήσας * τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις * τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοϊς Αγίοις τοις έν τη γη αύτου.

Έστεφάνωσε Κύριος * τῶν χαρίτων στεφάνω σε, * Στεφανὶς πολύαθλε· * ἐχουσίως γὰρ * σαυτὴν βασάνοις ἐχδέδωχας, * ψυχῆς γενναιότητι· * προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, * ἐμερίσθης τοῖς φοινιξι, * καὶ ἐπέτασας, * πρὸς Θεὸν ὡς στουθίον * τὸ σαρχίον * ἐν χερσὶ παταλιποῦσα * τῶν θηρατῶν, ἀξιάγαστε.

Δόξα, 'Ηχος πλ' β'.

Οσιε Πάτερ, * είς πάσαν την γην έξηλθεν * έ φθόγγος τών

111

χατορθωμάτων σου, * δι ών έν τοϊς οὐρανοῖς * εὐρες μισθόν τῶν χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων * ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν Αγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὦν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παἰρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὅμμα τῆς καρδίας μου * ἐκτείνω πρὸς σὲ, Δέσποινα· * μὴ παρίδῃς * τὸν πικρόν μου στεναγμόν.* Ἐν ὥρα, ὅταν κρίνῃ * ὁ σὸς Υἰὸς τὸν κόσμον,* γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

[•]Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ορωσά σε σταυρούμενον,* Χριστὲ, ἡ σὲ χυήσασα * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ * μυστήριον, Υιἑ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσχεις * σαρχὶ χρεμαμενος, ζωῆς χορηγέ;

Απολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Όσίου, ^{*}Ηχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας όδηγε,* εὐσεβείας διδάσχαλε χαὶ σεμνότητος * τῆς οἰχουμένης ὁ φωστὴρ,* τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγχαλλώπισμα, * Θεόδωρε σοφε, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. * Λύρα τοῦ Πνεύματος,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν άναγινώσκονται οι Κανόνες, είς της Όκτωήχου και οι παρόντες δύο των Αγίων.

Ο Κανών τῶν Μαρτύρων, οὐ ή Αχροστιγίς.

Τιμώ σε, Μάρτυς Μηνα, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος δ΄. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμώντι την μνήμην σου, * χαι τους γενναίους άγωνάς σου, * Μηνα παναοιδιμε, * αιγλην έξ ύψους μοι * φωτοδότιδα * πεμφθηναι έχδυσώπει, * το νέφος διώχουσαν * της άγνωσίας μου.

'Ιδείν ἐφιέμενος * ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,* θανείν τιμωρούμενος,* Μάρτυς, ἡγάπησας,* τοῦ τὸν θάνατον * θανάτῷ χαθελόντος * τὸ πάθος μιμούμενος,* Μηνᾶ μαχάριε.

Μη φέρων, 'Αοίδιμε,* Θεὸν ὀραῖν ὑβριζόμενον, * ἐμάχρυνας ὅρεσιν ἐνδιαιτώμενος, * χαὶ πρὸς ἄθλησιν * σαυτὸν χαὶ πρὸς ἀγνῶνας * γυμνάζων, οῦς ἦνυσας * γνώμης στεἰρότητι.

Θεοτοχίον.

'Ως ἕμψυχος τράπεζα,* ἄρτον χωρείς τῆς ζωῆς ἡμῶν·* ὡς βάτος βαστάσασα,* οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ·* καὶ ὡς ἄμπελος,* ἀπότιστος βλαστάνεις * τὸν βότρυν, Πανάμωμε,* τὸν ἀγεώργητον. Ὁ Κανών τοῦ Όσίου, ἔχων ἀκροστιχίδα·

> Τον χλεινόν Θεόδωρον έν ἄσμασι τοϊσδε γεραίρω. Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. Άρματηλάτην.

Παϊς φωτοβόλοις ἀστραπαϊς τοῦ Πνεύματος * χαταλαμπόμενος,* όλολαμπὴς στύλος,* Πάτερ, ἐχρημάτισας,* χαθοδηγῶν, θεσπέσιε, * πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως * ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας, * μύστα τῶν ἀἰρἡτων, Θεόδωρε.

Ολοσχερώς ταϊς άνενδότοις νεύσεσι * πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν,* πρὸ τελευτῆς ὥφθης * ζωηφόρον νέχρωσιν * ἐνδεδυμένος, "Οσιε,* καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω * νῦν ἐπαζίως ἀπείληφας, * Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηχώς τὰ τῶν παθῶν σχιρτήματα,* τὰς τῶν τυράννων ἐρμὰς * νεανιχῶς, μάχαρ,* πάσας ἐξεφαύλισας,* πεπαβρησιασμένη ψυχῆ * τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰχόνα * τιμαν διδάσχων, Θεόδωρε,* xal τὰ τῶν ΄Αγίων μορφώματα.

Κεχαθαρμένη διανοία, πάνσοφε,* ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς * προσομιλῶν, πλοῦτον * ἀρετῶν συνήθροισας,* χαὶ εὐσεβείας δόγματα θεωρία πλουτίσας,* χαὶ βίου, μάχαρ, λαμπρότητα * λάμψας ἀμφοτέρωθεν, "Οσιε. Θεοτοχίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοχας, * τὸν πρὶν ἀσώματον, * θεανδριχῶς χόσμφ * συναναστρεφόμενον * ὑπερφυῶς, πανάμωμε, * Θεοτόχε Παρθένε· * διό σε πάντες γεραίρομεν, * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή γ'. Ούχ έν σοφία.

Σεσοβημένος * τοῖς πανσόφοις σου λόγοις, ὁ τύραννος * σὲ μαστίζει ἀφειδῶς * ὡμοῖς βουνεύροις, οἰόμενος * τούτοις χαταχάμπτειν σε,* Μηνά μαχάριε.

'Ενατενίζων * νοεροΐς ὀφθαλμοΐς πρὸς τὸν Κύριον, * τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ * βασάνων βάρη ὑπέφερες, * γνώμης γενναιότητι, * Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μή δειλιάσας * τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον,* πνέων ζήλου θεϊκοῦ,* πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας,* κράζων· Μή ζητούμενος * ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοχίον.

Αδου πυλών με * ό έχ σου σαρχωθείς άνηγάγετο, * ξύλου

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΑ'.

βρώσει πονηρά * θανατωθέντα, Πανάμωμε, * θάνατον έχούσιον * χαταδεξάμενος.

Του Θσίου.

Ο στερεώσας χατ' άρχάς.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ,* Παμμάχαρ, τῆ παντευχία,* τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης,* μαστιζόμενος δεινῶς * χαὶ πχότει χαθειργνύμενος· * ὡς χοινωνὸς δὲ πάθους * χαὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφώς,* χαι ζήλψ πεπυρσευμένος,* τὰς βεβήλου; διδαχὰς τῶν ἀφρόνων * διαλέλυχας ταῖς σαῖς * διδασχαλίαις, Πανσοφε· * τὴν ἐχ Θεοῦ γὰρ χάριν,* Θεόδωρε, χατεπλούτησας.

Έν θεωρίαις πρακτικός, * έν πράξεσι θεολόγος, * έχρημάτισας, Θεόδωρε Πάτερ, * άσκητής διδακτικός, * ίερομάρτυς ἕνδοξος, * όρθοοδίας στύλος, * της Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Θεοτοχίον.

Ο συναίδιος Πατρί * χαί Πνεύματι Θεός Λόγος, * άναπλάσαι βουληθείς τὸν γενάρχην, * χαθ' ὑπόστασιν αὐτὸν * ἐχ σοῦ, ᾿Αγνὴ, συνέλαβεν, * άγιωτέραν πάντων * σὲ, Θεομῆτορ, εὐράμενος.

Ο Ειρμός.

, Ο στερεώσας χατ' άρχας * τους ουρανους έν συνέσει, * χαι , Ο τήν γην έπι ύδατων έδρασας, * έν τη πέτρα με, Χριστε, * , των έντολων σου στήριζον· * ότι ούχ έστι πλήν σου * Αγιος, , μόνε φιλανθρωπε.

Κοντάχιον τοῦ Όσίου. Ἡχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν. Τὸν ἀσχητιχὸν * ἰσάγγελόν τε βίον σου * τοῖς ἀθλητιχοῖς * ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, * χαὶ ᾿Αγγέλοις σύσχηνος, * θεομάχαρ ὡφθης Θεόδωρε, * σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων ἀπαύὅτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

³Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν χαὶ Δόγον. Η τὸ πρὶν ἀγνωσίας * σχότει δεινῷ * χρατουμένη, θεόφρον * Μάρτυς Μηνᾶ, * Αίγυπτος, ἀνέτειλε * σὲ φωστήρα παγχό-³μιον * ἀθείας νύχτα * συντόνως ἐλαύνοντα * ταῖς βολίσι, μάχαρ, * ^{τῶν} θείων ἀγώνων σου * ὅθεν τὴν φωσφόρον * χαι σεπτήν σου ¹μέραν * φαιδρῶς ἑορτάζοντες, * ἐχτενῶς σοι χραυγάζομεν· * 'Αθλη-^{τῶν} ἐγχαλλώπισμα, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμά-^{των} ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ ΄Οσίου, ἘΗχος γ΄ Θείας πίστεως, Θεῖα δόγματα * χαταπλουτήσας,* πίστιν ἔσωσας * ὀρθοδοξίας,* Men. Tom. II. 15

MHN NOEMBPION 1N.

προχινδυνεύσας υπέρ ταύτης, Θεόδωρε,* έν έξορίαις άθλήσας χαί μάστιξιν, * έν φυλαχαϊς χαρτερήσας την χάχωσιν. * Πάτερ Οσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ικέτευε, * δωρήσασσθαι ήμιν το μέγα έλεος.

Και νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη, πάναγνε * Παρθενομήτορ, τη χαθαρότητι 'Αγγέλους υπερέχουσα. * τον υπέρ πάντας έμε γούν γενόμενον * ρερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν, * άποχάθαρον, * πρεσβειών σου ένθέοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἕλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος * Παρθενομῆτορ,* έν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τον έξ αὐτῆς άνωδινως βλαστήσαντα * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οίμοι Τέχνον μου! * πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τον άνθρωπον;

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Ο χαθήμενος έν δόξη.

Παντισμῷ σου τῶν αἰμάτων * χατεσβέσθησαν ἄνθραχες * τῆς Γ πολυθείας· * φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· * ή τοῦ Χριστοῦ Έχχλησία χατηρδεύθη δέ,* Αθλοφόρε παμμάχαρ,* Μηνά άξιάγαστε.

Τη έν ξύλω άναρτήσει * είκονίζεις τὸ πάθημα * τοῦ Σταυρῷ τον όφιν,* Μάρτυς, τον πιχρον θανατώσαντος * τους δε ξεσιμούς ύμομένεις,* προξενοῦντάς σοι * ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοζς,* γενναιότατε.

Υπέρ φύσιν άλγηδόνων, * Αθλητά, πειραν έλαβες. * ο γάρ θείος ἕρως * σου χαταχρατήσας της φύσεως,* λήθην, Μηνα, ἕνεποίει, * ἐρεθίζων σε * ἐπεκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμοὺς * ἀγαλλόμενον. Θεοτοχίον.

Σαρχωθέντα ἀποφρήτως * τὸν Θεὸν ἀπεχύησας,* ἐχ τῶν σῶν αιμάτων * οίχον έαυτῷ δομησάμενον, * τὸν ἐν δυσί ταῖς οὐσίαις * και θελήσεσι * γνωριζόμενον θεοπρεπώς, * Απειρόγαμε.

Τοῦ Όπιου. Σύ μου Ισχύς,* Κύριε.

ωρον Θεου * δέδοσαι χόσμω, φερώνυμε, * ταις πλουσίαις * χάρισι Δ λαμπόμενον, * ώς την πηγήν * έχων άληθως * των άπαυγασμάτων, * τών τῆδε, μάχαρ Θεόδωρε· * έντεῦθεν Διδασχάλων, * Ασχητών χαι Μαρτύρων * συγχορεύειν τοις δήμοις ήξίωσαι.

"Ω της στερράς * χαι χαρτεράς σου ένστάσεως! * ή τυράννων * θράσος χατεπάτησας * δί ής σαφῶς * σύ την ύπερ νοῦν * τής άγαθαρχίας * έσχάτην μαχαριότητα * χατέλαβες, Θεόφρον,* άσωμάτοις συμψάλλων. * Τη δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

'Ρήμα Θεοῦ * σοὶ ἐνοιχήσαν φανότατα,* τῶν δογμάτων,* πάνσοφε Θεόδωρε,* τοὺς ποταμοὺς * βρύει δαψιλῶς· * οἰς νῦν ἐντρυφῶντες,* οί φοιτηταί σου, θεόπνευστε,* βοῶμεν εὐχαρίστως,* ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Ολον έν σοὶ * ἀναχαίνίζει τὸν ἄνθρωπον, * ὅλως ὅλφ,* Πάναγνε, ἐνούμενος,* ὁ πατριχοὺς * χόλπους μὴ λιπών,* χαὶ τὴν σὴν γαστέρα * οἰχῆσαι χαταδεξάμενος· * ὁ πλούτῷ εὐσπλαγχνίας * ἐχουσίως πτωχεύσας,* χαὶ πλουτίσας τὸν χόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή έ. 'Ασεβεῖς οὐχ ὄψονται. Παρτυρίου ἤστραψας * φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς,* ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν * ἀθείαν, πάνσοφε,* χαὶ χατεφώτισας * τῶν Πιστῶν πληρώματα,* 'Λθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

'Ηρανίστη άπασα * ἐπίνοια ἐχθρῶν * τῆ στεἰρὰ σου ὑπομονῆ· * οὐ λιμὸς, οὐ μάστιγες,* οὐδὲ χατάφλεξις,* οὐ τριβόλων χάχωσις * σοῦ τὸ πρόθυμον ἡμαύρωσεν. Θεοτοχίον.

Νεουργεϊ φθαρέντα με * τικτόμενος ἐκ σοῦ * ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτής, * παλαιᾶς κατάρας με * ἐκλυτρωσάμενος, * Θεομῆτορ ἄχραντε, * ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ήμᾶς.

Του Οσίου. "Ινα τί με ἀπώσω.

Νούν ψυχήν τε χαι σώμα * λόγω χαθηράμενος, * ναὸς πανέντιμος * τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων * ἐχρημάτισας, Πάτερ Θεόδωρε, * εὐωδίας θῦμα * ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, * ἱερεὺς χαι θυσία γενόμενος.

' Ελλαμπόμενος, μάχαρ,* αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος,* πᾶσιν ἀπήστραψας * θεολόγφ γλώσση * τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον,* τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου * τὸ ἀπόϸρητον, Πάτερ, μυστήριον.

Νοερώς τοϊς Αγγέλοις * νῦν συναυλιζόμενος,* Χριστὸν δυσώπησον,* τῶν παθῶν ῥυσθῆναι * xαὶ χινδύνων τοὺς σὲ μαχαρίζοντας, * xαὶ τὴν σὴν τιμῶντας * πανευχλεῆ xαὶ θείαν μνήμην,* παμμαχάριστε μάχαρ Θεόδωρε.

Θεοτοχίον.

'Ανεχφράστω, Παρθένε,* τρόπω ἐνοιχήσας σοι,* ἄνθρωπος γίνεται * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * ἐχ Πατρὸς ἀναλάμψας, τὸν δ' ἄνθρωπον * ἐχ φθορᾶς λυτροῦται,* χαὶ πρὸς ζωήν χαὶ ἀφθαρσίαν * ἐπανάγει, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή 🦵 Έβόησε,* προτυπών.

Ανάλγητος * διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος,* xαὶ τριχίνοις * τἀς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάχεσιν· * ἡ γὰρ θεία χάρις * συμπαροῦσα, Μηνᾶ, σὲ ἐνίσχυσε. Παρίστασο * πρό βημάτων τυράννων χρινόμενος, * χαι την πλάνην * στηλιτεύων, Μηνα παναοίδιμε· * σεαυτόν δε στήλην * εύσεβείας πιστοϊς παρεχόμενος.

'Ιδρωτί σου * τών ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας * τῶν εἰδώλων,* σεαυτὸν δὲ ναὸν ψχοδόμησας * τῆς σεπτῆς Τριάδος,* 'Αθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Ιάτρευσον * τὰ ἀνίατα πάθη, Πανάμωμε,* τῆς ψυχῆς μου * τῆ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος,* ἀγαθὸν Σωτῆρα,* τὸν Χριστὸν, τοῖς ἐν χόσμφ χυήσασα.

• Τοῦ Ὁ ὅσιοῦ. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Σωφρόνως σου την ζωην,* Θεόδωρε μάχαρ, ηνυσας,* διχαιοσύνη σαφώς,* άνδρεία φρονήσει τε * τερπνότατον ὄχημα * άρετών ήρμόσω * σεαυτώ, θεόφρον Οσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς * δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, * ×αὶ ἐ× βυθοῦ τῶν ×α×ῶν * αἰρέσεων ἄπαντας * ἀνάγουσι, Πάνσοφε, * τῆς όρθοδοξίας * πρὸς μετάρσιον ἀ×ρότητα.

`Ανέτειλέ σου τὸ φῶς, * χαὶ τούτου, Πάτερ, ἡ σύζυγος * νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· * ὡς φοίνιξ γὰρ ἤνθησας, * παμμάχαρ Θεόδωρε, * χαὶ χαθάπερ κέδρος * ἐπληθύνθης, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Σωθείημεν διά σοῦ,* Θεογεννῆτορ Πανάμωμε,* xαὶ τύχοιμεν ἀληθῶς * τῆς θείας ἐλλάμψεως,* Θεοτόχε ἄχραντε,* τοῦ ἐχ σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου· * και έκ

Ι βυθού τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*

» και επάχουσόν μου, * ο Θεός της σωτηρίας μου.

Κοντάχιον του Μάρτυρος.

Ως απαρχας της φύσεως.

Ος εύσεβείας Μάρτυρας * χαὶ ἀθλητὰς θεόφρονας * ἡ Ἐκκλησία γεραίρει, δοξάζουσα * τοῦς θείους ἄθλους σήμερον * Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου,* Βίκτωρος τοῦ γενναίου,* καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος * καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα * τὸν Φιλάνθρωπον. Ο Οἶκος. Τη Γαλιλαία.

Μεγάλης πρόξενος ήμιν * υπάρχει θυμηδίας * ή μνήμη τών Μαρτύρων, * χατά παθών ἀνδρίαν * χαι ἀριστείαν χατ' έχθρών * ἐπιδειχνυμένη, * ἐν φαιδρά χαι προσηνει * ὀμολογίας χάριτι.* Δεύτε ούν ἐν ταύτη, φιλέορτοι * πάντες, εὐφρανθῶμεν, * τῆς προσχαίρου εὐφροσύνης * τὴν χρείττονα χαι τελεωτέραν * Μηνά τοῦ Αθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες, * xai λαμβάνοντες παθῶν * δώρον την λύσιν. * τούτων δε δοτήρ * Χριστός ο Θεός ύπάρχει,* ό των Μαρτύρων άχήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τή ΙΑ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνά του έν τῷ Κοτυαείω.

Στίχ. Αίγυπτος όντως, εἰ τέκῃ, τίκτει μέγα.

Τμηθείς άληθές τοῦτο Μηνας δειχνύει.

Τή αύτη ήμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ήν οὐδὲ Βίχτωρ πρός ξίφος,

Πάσαν μαχράν που χαρδίας θείς δειλίαν.

Τῆ αὐτῆ ζμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Βιχεντίου Διαχόνου.

Στίχ. Βληθείς ο Βιχέντιος έν φρουρά φέρει. Αυθείς δέ φρουράς σαρκικής, άνω τρέχει.

Τη αυτή ήμέρα, Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Στεφανίδος. Στίχ. Δένδροις Στεφανίς προσδεθείσα φοινίχων,

Τών Μαρτύρων ήνθησεν ώς φοίνιξ μέσον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα Μνήμη τοῦ Αγίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου, Ηγουμένου των Στουδίου.

Στίχ. Πολλάς άμοιβάς, Θεόδωρε τρισμάχαρ, Βίου μεταστάς, ώς βιούς εὖ, προσδόχα.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. Τών Μαρτύρων,

'Ωδή ζ΄. Ο διαχώσας έν πυρί.

Συναπεβάλου ταις πληγαις * σύ τούς δερματίνους χιτώνας * 🗕 τῆς ἀμαρτίας· χαὶ στολὴν * ἐνεδυσω μηχέτι παλαίωσιν * δεχομένην, Μακάριε, * ήν έξύφανεν ή χάρις * έπιφανείσα.

Τη πυρπολήσει των πολλών,* Μάρτυς, χαι σεπτών σου άγώνων, * ή άχανθώδης πονηρά * άθεία τεφρούται, αιμάτων τε * ταζ ροαζς άποσβέννυται * άγνωσίας επηρμενη * πυρα, Παμμάχαρ.

Έχων ἀφθόνους δωρεας, * χαί θαυματουργίας πηγάζεις * τοξ τήν σεπτήν σου εορτήν * έχτελοῦσι, Μηνα άξιάγαστε, * χαι συμπράττεις τοὶς ψάλλουσιν· * Ο Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ. Θεοτοχίον.

Εύλογημένος ο χαρπός * της εύλογημένης γαστρός σου, * δυ εύλογοῦσιν οὐρανῶν * αἰ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, * ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος * της χατάρας της άρχαίας,* Εύλογημένη.

Τοῦ Όσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Γνών ό προγνώστης σου * της διανοίας * την χαθαρότητα, * λο-γιχών σε προβάτων * χαθηγεμόνα, Πάτερ, προβάλλεται· * ψ

Digitized by Google

νῦν, παμμάχαρ * χραυγάζεις Θεόδωρε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Το θεΐον εἰχόνισμα * μορφής, τρισμάχαρ, * τής ἀνθρωπίνης Χριστοῦ * προσχυνῶν διετέλεις, * τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος * μέχρι θανάτου, * χαὶ ψάλλων, Θεόδωρε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου άλατι * διηρτυμένος * ὤφθη, Θεόδωρε,* xai ὁ βίος σου, Πάτερ, * λελαμπρυσμένος αἴγλη τοῦ Πνεύματος· * ῷ νῦν ἀστράπτων * βοặς ἀγαλλόμενος· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν πεπλήρωται * Δαυίδ τοῦ θείου * ή θεία πρόρρησις· * λιτανεύουσιν ὄντως * τῷ σῷ προσώπῳ, Θεογεννῆτορ ἀγνὴ, * οἰ χεχτημένοι * τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, * χαὶ εῦλογοῦσι Θεὸν, * τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ή Πατδας εύαγετς.

Οράθης ώς ἄρτος έν τῷ μέσῷ * πυρᾶς ἀπτομένης ἐξοπτώμενος, * θῦμα ὡς ἀμώμητον, * τέλειον ὡς σφάγιον, * ὡς ἰερεῖον ἔμψυχον * ὅλοχαυτούμενος, * χαὶ θείαν εὐωδίαν ἐχπέμπων, * ἢν Θεὸς ὡσφράνθη, * Μηνᾶ, Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος, Μάρτυς, χαὶ τριβόλοις * ὀξέσι χεντούμενος, συνέτριψας * χέντρα τοῦ ἀλάστορος, * ξίφει δὲ τεμνόμενος, * ὡς ἐν ἐχτάσει πίστεως, * ὅπλοις διέχοψας * ἀνόμων χεφαλὰς, ᾿Αθλοφόρε, * μέλπων· Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αυθείς τῆς σαρχὸς πληγῆ τοῦ ξίφους,* στοργῆ συνεδέθης τελεώτερον,* Μάρτυς, τοῦ Δεσπότου σου·* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,* νῦν δὲ ὀρặς θεούμενος, * Μηνᾶ, χαὶ μέλπεις αὐτῷ·* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Οίχει ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον * ὁ λόγῷ δημιουργήσας χτίσιν ἄπασαν· * βρέφος χαθορᾶται δἐ * σοῦ ἀποτιχτόμενος,* ὁ πρὸ αἰώνων, ἄχραντε,* ἐχ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς,* ὃν πᾶσα εὐλογει χαὶ δοξάζει * χτίσις, Θεοτόχε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου. Επταπλασίως χάμινον.

Σεσοβημένους έδειξας, * θεοφόρε Θεόδωρε, * τοὺς ἐφευρετὰς * τῶν ²²³ δυσσεβῶν αἰρέσεων, * διδάσχων τὴν ἄχραντον * τιμητιχῶς εἰχόνα Χριστοῦ * σέβειν προσχυνεῖν τε * χαὶ τιμᾶν θεοφρόνως, * χαὶ μέλπειν τῷ Δεσπότῃ * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διά παντός τοῦ βίου σου, * θεοφόρε Θεόδωρε, * τῆς ὀρθοδοξίας *

οδηγός γεγέννησαι,* φωστήρ φαεινότατος,* θεοειδής διδάσχαλος,* τύπος Μοναστών, * χαι άχριβής νομογράφος,* διδάσχων άναμέλπειν· * Ιερείς, εύλογείτε,* λαός, ύπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αίῶνας.

Έπὶ τῆς γῆς ἡγώνισαι,* εὐσεβείας διδάσχαλος * χαὶ τῆς ἀληθείας * ἀψευδὴς συνήγορος,* Παμμαχαρ, γενόμενος· * ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶρον Θεοῦ,* τῆς διχαιοσύνης * ἀνεδήσω στεφάνους,* τὸν δρόμον ἐχτελέσας,* χαὶ τὴν πίστιν τηρήσας,* Χριστὸν δοξολογήσας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, * σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, * xαὶ τὸ θυμικὸν δὲ * τῃ ἀνδρεία ἔζωσας, * ἰθύνας, Θεόδωρε, * δικαιοσύνῃ, πάνσοφε, * ἰεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις, * συμφώνως ἀναμέλπων· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Εύλογημένη Δέσποινα,* τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα,* xal τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον,* Θεὸν ἡ xuήσασα,* τὸν ἐπὶ πάντων, Κόρη ἀγνὴ,* ἐκ παρθενικῆς * ἀπειρογάμου νηδύος· * ὃν Παϊδες εὐλογοῦσιν,* ἱερεῖς ἀνυμοῦσι,* λαὸς ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

Επταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς
 Ε θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε ρισωθέντας τούτους ἰδών,* Τὸν Δημιουργὸν * χαὶ Λυτρωτὴν ἀνε βόα,*οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε,* Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε *
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ωδή θ΄. Εὕα μέν τῷ τῆς παραχοῆς.

Τή σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στεἰρὸν,* Μαχάριε,* ἐναθλῆσαν χατεχάλυψε· * φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ,* σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον, * χαὶ φαιδροτάτῃ δόξῃ λαμπόμενον· * ὅθεν σε πάντες μαχαρίζομεν.

Οίχεις μετ' Αγγέλων έν φωτι, * ισάγγελον * πολιτείαν άσπασάμενος· * βλέπεις νοι χεχαθαρμένω, * Μηνα, την τοῦ Κυρίου τερπνότητα, * πλουσίως ταις έχειθεν λαμπόμενος * φωτοχυσίαις, ἀξιάγαστε.

'Ιδών τὸν ποθούμενον Χριστὸν, * πανεύφημε, * ἀπολαύεις τῆς θεώσεως· * ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, * Μηνα, τῶν ἐφετῶν τὸ ἀχρότατον· * ἡμῶν δὲ μνημονεύοις, τῶν πόθω σου * μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοχίον.

Σαρχί χαθ' υπόστασιν ήμιν * έχυησας * Θεόν Λόγον, Μητροπάρθενε. * έθεν χυρίως Θεοτόχον * χαρδία σε χαι γλώσση χηρύττοντες, * φωνήν σοι του Γαβριήλ προσφθεγγόμεθα, * Χαιρε, βοώντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Όσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτω.

Doais σου των δαχρύων, * ώς 'Ασχητής, * χαι πηγαίς των αιμάτων, * ώς Μάρτυς Χριστοῦ * ἐχλαμπρυνθείς, * λάμπεις ἐχατέρωθεν τηλαυγώς, * διχαιοσύνην, Οσιε, * περιβεβλημένος ώς Ιερεύς, * τῶν θείων ἀνακτόρων * χορεύων ἐνδοτάτω * περί Θεόν, ΙΙάτερ Θεόδωρε.

Αγίως σου τον δρόμον * διαδραμών, * έν Αγίων άγίοις σχηνώμασι * νῦν κατοικεῖς, * στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφώς, * καὶ βασιλείας ενδυμα * μεγαλοπρεπές τε και ιερόν * έν οις ήγλαισμένος,* Θεόδωρε, παρέστης * τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλλόμενος.

'Ιδείν χατηξιώθης * των άγαθων * την πηγήν, θεοφόρε Θεόδωρε, * ώς μετελθών * βίον ένθεώτατον άληθως. * χαι της του χόσμου σχέσεως, * διά πολιτείας είλιχρινοῦς * τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, * χαι Μάρτυς στεφηφόρος * γεγενημένος ωφθης άριστος.

Ρημάτων σου ό φθόγγος, * Δώρον Θεοῦ, * ἐπὶ πάσης ἡκούσθη, * πανεύφημε, * οία βροντή, * τὰς της οίχουμένης ἐσχατιάς· * ὡς ποταμοί δέ βρύουσι * τῶν σῶν διδαγμάτων αι διδαχαί· * Θεόδωρε, διά σε * ώς θετον θεηγάρον * νυν έπαξίως μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

΄ Ωράθης, ὦ Παρθένε, * Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα * έν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐχ χαρδίας τῆς ἑαυτοῦ, * ὃν ό Πατήρ ήρεύξατο * πάντων πρό αιώνων ώς άγαθός. * ὃν νῦν χαι των σωμάτων * έπέχεινα νοούμεν, * εί χαι το σώμα περιβέβληται.

Ο Ειρμός.

» Έκεστη έπι τούτω * ο ούρανος,* xαι της γης χατεπλάγη * Σ τὰ πέρατα, * ὅτι Θεος * ώφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς· * » και ή γαστήρ σου γέγονεν * ευρυχωροτέρα των ουρανών· * διό » σε, Θεοτόχε, * 'Αγγέλων χαι άνθρώπων * ταξιαργίαι μεγαλύ-» VOUSIY.

'Εξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις.

Τούς ούρανούς άστέρες * χαταχοσμοῦσιν, Οἰχτίρμον, * τὴν ἐχχλη-σίαν, Μηνᾶς δὲ, * Βίχτωρ, Βιχέντιος χοσμεϊ, * χαὶ Στεφανὶς, δι ών σώσον * ήμας τούς σε άνυμνουντας.

Του Όσιου.

Υπέρ τῶν θείων εἰχόνων * ὑπέμενας πασαν θλϊψιν, * βασάνους xai ἐξορίας· * διὸ διπλοῦν xai τὸ στέφος * ἐχ δεξιας τοῦ Ύψστου * ἐδέξω, Όσιε Πάτερ.

Θεοτοχίον, όμοιον.

'Εν σοὶ, πανάχραντε Κόρη,* ἐθεωρήθησαν ὄντως * αἰ τοῦ Κυρίου πορεῖαι,* xαὶ τοῦς βροτοὺς όδηγοῦσιν,* ἔντα χορεῖαι 'Αγγέλων * xαὶ πάντων 'Αγίων δῆμοι.

> Είς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όχτωήχου. Είτα λέγομεν

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Καὶ ψάλλομεν το παρὸν Ἱδιόμελον, Ἡχος β΄.

Δεῦτε, φίλαθλοι,* τὴν πρισαυγή τῶν Μαρτύρων * τιμήσωμεν χορείαν,* Μηνάν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον,* ὅτι αίματα ἐδωκαν,* καὶ ἀνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν· * διὸ * καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον * τῷ ἐφευρετἤ τῶν κακῶν· * Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· * οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γηίνῳ,* ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα,* τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,* κἂν ἀποθάνη ζήσεται.

Δόξα, 'Ηχος ά. 'Ανατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ,* Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον,* συνελθόντες, οἱ πιστοὶ,* ἐγχωσμίοις μαρτυριχοῖς,* καὶ ψδαῖς πνευματιχαῖς εὐφημήσωμεν· * Οὐτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους * πόλεμον ὑπελθών,* καὶ νομίμως ἀθλήσας,* ἀξίως τὸ τῆς νίχης βραβεῖον ἐδέξατο. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς * μετ' ᾿Αγγέλων χορεύων * τὴν ἀχατάλυτον χορείαν,* αἰτεῖται τῆ οἰχουμένῃ εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοχίον Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα,* ἀΑγνὴ,* μόνη ἐχρημάτισας * τοῦ ἐχ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· * ὅθεν χραυγάζω σαι· * Τὴν ἐσκοτισμένην * ψυχήν μου τοῖς πάθεσι,* φωτὶ τῶν ἀρετῶν χαταφαίδρυνον,* χαὶ ἐν σχηνώμασι * φωτεινοῖς σου χατασχήνωσον, * ἐν ἡμέρα * τῆς χρίσεως, ἘΑχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σφαγήν σου την άδικον, * Χριστε, * ή Παρθένος βλέπουσα, * οδυρομένη έβόα σοι· * Τέκνον γλυκύτατον, * πῶς ἀδίκως πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, * ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * εὐεργέτα πολυέλεε, * την μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, καὶ "Απόλυσις. Men. Tom. 11.

TH IB'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμῶν Ιωάννου, Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας, του Έλεήμονος και του Όσίου Πατρός ήμῶν Νείλου.

EIS TON ESSIEPINON.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

'Ηχος δ'. Εδωχας σημείωσιν.

Έσχόρπισας, ἕδωχας * τοΐς δεομένοις τὸν ἄρτον σου,* Ἰωάννη θαυμάσιε,* ἕλεος μιμούμενος * τοῦ συμπαθεστάτου,* Όσιε, Δεσπότου· * διό σου μένει ἀληθῶς * εἰς τὸν αἰῶνα * ἡ μνήμη, "Αγιε· * ἢν πίστει ἑορτάζοντας * ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε * πειρασμῶν τε χαὶ θλίψεων,* Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν χαθαρότητα,* χαὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα,* χαὶ τὸν τρόπον τὸν ἕνθεον,* ὁ βλέπων τὰ χρύρια * χατιδῶν ἀνάγει,* εἰς μέγιστον θρόνον,* χρίσας τῷ μύρῷ σε, σοφὲ,* χαὶ τελειώσας,* χαὶ ποίμνης οἴαχας * σαφῶς ἐγχειρισάμενος,* ἢν πρὸς λιμένας ὡδήγησας * τοῦ ἐνθέου θελήματος,* ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα * τῆς σῆς χαρδίας ὁ Κύριος,* ἀξιάγαστε, δέδωχε· * πάσας γὰρ ἐτήρησας * τὰς νομοθεσίας * τὰς σωτηριώδεις· * τὸν γὰρ Θεὸν ὁλοσχερῶς,* χαὶ τὸν πλησίον,* θεομαχάριστε,* ὡς σεαυτὸν ἡγάπησας * χαὶ δεομένοις ἐπήρχεσας· * διὰ τοῦτο σε σήμερον,* ἰωάννη, γεραίρομεν.

Τοῦ Όσίου.

'Ηχος πλ. δ'. Τί υμας χαλέσωμεν.

Τί σε νῦν Χαλέσωμεν, "Αγιε; * ποταμόν τῆς νοητῆς,* ἐχπορευόμενον Ἐδέμ· * ἀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ * χορηγουμένων δωρεῶν· * πλημμύραν * διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος· * Χρατῆρα * τῆς σοφίας Χαὶ τῆς γνώσεως· * προσεχτιχόν συντονώτατον,* διδαχτιχόν πραχτιχώτατον. * Ἱχέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ονομάσωμεν, "Οσιε; * γεωργον των άθανάτων, παμμαχάριστε, φυτών· * φυτουργόν του νοουμένου * Παραδείσου των πιστών· * νομίμων * θεοσδότων ἐμπειρότατον· * δογμάτων * θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· * ἑρμηνευτὴν εὐφυέστατον, * χαὶ παιδευτὴν ἰχανώτατον. * ἰχέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω, Θαυμάσιε; * ὀριστὴν τῆς συζυγίας, * σωφροσύνης βραβευτήν· * παιδευτὴν τῶν Μοναζόντων, * παρθενίας ὀδηγον, * διχαίως * ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, * ὡς πείρα, * διελθόντα τὰ ἐχάτερα.* Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα χαὶ * ἔνθεός σου ἡ ἄσχησις.* Ἱχέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος β'. 'Ανατολίου.

Ή τοῦ ἐλέους πηγή * τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ * εὐσυμπαθήτους οἰχτιρμοὺς, * Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής, * ὁ μέγας Ποιμὴν * τῶν ᾿Αλεξανδρέων χαὶ φωστήρ.* Δεῦτε, χορεσθῶμεν, * οἰ πτωχοἰ, χατὰ πνεῦμα * μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἰλαρότητα· * φιλευσπλάγχνφ γὰρ στοργἤ * Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, * ὡς πάλαι ᾿Αβραὰμ, * τοῦ μαχαρισμοῦ ἡξιώθη, * χαὶ παἰρησία πρεσβεύει, * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν Θεοτοχίον. Ότε, ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι * ό ταλαίπωρος ἐγώ, * Δέσποινα τοῦ χόσμου, προσοίσω; * εἰ μὴ δαχρύων πηγὰς * χαὶ ἐξομολόγησιν * τῶν πεπραγμένων μοι·* ἀλλ' ἰλέφ σου ὅμματι* ἐπίβλεψον, Κόρη, * ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· * λύσον * τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, * χαὶ τῆς χατεχούσης ἀχλύος, * δέομαι, ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ξύλφ * τοῦ Σταυροῦ σε, ἰησοῦ,* προσαναρτηθέντα ὀρῶσα,* ἡ ἀπειρόγαμος * ἕχλαιε καὶ ἕλεγε· * Τέχνον γλυχύτατον,* ἕνα τί ἐγχατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεχοῦσαν * μόνην φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * σπεῦσον,* καὶ δοξάσθητι, ὅπως * δόξης ἐπιτύχωσι θείας,* οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Είς τον Στίχον, Στιχ. προσόμια τοῦ Ἱεράρχου.

'Ηχος πλ. ά. Χαίροις * άσκητικῶν.

Χαίροις,* τῆς Ἐxxλησίας φωστὴρ * τῆς οἰxουμένης,* τὸ περίβλεπτον χαύχημα,* τὸ χλέος * Αλεξανδρείας,* ὀρθοδοξίας χρηπὶς,* ἐγχρατείας στάθμη * χαὶ ἀσχήσεως,* λιμὴν τῶν ἐν ζάλη * χινδυνευόντων, ἡ λύτρωσις,* πύργος ἰσχύος,* χαὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος,* νόμος ἔμπραχτος,* εῦποιίας τὸ πέλαγος· * δότης ὁ ἰλαρώτατος,* ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα * νέμων πλουσίως, Παμμάχαρ,* τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. * Χριστὸν ἐχδυσώπει, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος.

Χαίροις,* ό τῶν πεινώντων τροφεὺς,* τῶν δεομένων * παροχεὺς ἀφθονώτατος,* ἡ βρύσις * τῆς συμπαθείας,* ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ,* ×αταπονουμένων * ἡ ἀντίληψις,* χηρῶν ὁ προστάτης,* τῶν ἀσθενούντων ἐπίσχεψις,* γυμνητευόντων * ἀσφαλὲς περιβόλαιον,* ἡ ὁξυτάτη * τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις.* Πάτερ ὑπερουράνιε,* ἐλέφ σου ὅμματι * ἀνωθεν πρόσχες, καὶ θείας * φιλανθρωπίας μετάδο-

MHN NOEMBPIOS. IB'.

σιν, * Χριστόν * χαταπέμψαι * ταζς ψυχαζς ήμῶν δυσώπει, * χαὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ.

Χαίροις, * χειραγωγία τυφλών, * παιδαγωγία * τῆς νεότητος, ενδοξε, * τοῦ γήρως * ἡ βαχτηρία, * τῶν πλανωμένων ποιμὴν, * τῶν ἀμαρτανόντων * ἡ διόρθωσις, * λειμών * εἰωδέστατος, * μυροθήχη τοῦ Πνεύματος, * τῆς εὐποιίας * ποταμὸς ὁ ἀένναος, * καταγώγιον * τῆς ΄Αγίας Τριάδος σεπτόν. * Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, * ῥυόμενος θλίψεων * καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, * καὶ αἰωνίου κολάσεως, * Χριστὸν * ἰκετεύων * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἕλεος. Δόξα, ᾿Ηχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, * εἰς πασαν τὴν Υῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δι' ὦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων * ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν ᾿Αγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὦν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας.* Παἰρἡησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόκε, * σύ εί ή άμπελος ή άληθινή.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος άνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ χυήσασα, * θρηνφδοῦσα * ἀνεβόα μητριχῶς: * Γιέ μου χαὶ Θεέ μου, * γλυχύτατόν μου Τέχνον, * πῶς φέρεις πάθος ἑπονείδιστον;

'Απολυτίχιον του Ίεράρχου, Ήχος πλ. δ.

Έν τη υπομονη σου έχτήσω * τὸν μισθόν σου, Πάτερ Όσιε, * ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως * ἐγχαρτερήσας * τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας. * ᾿Αλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * Ἱωάννη Ἐλεῆμον μαχάριε, * σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Όσίου, ὁ αὐτός.

Ταϊς τῶν δαχρύων σου ῥοαϊς,* τῆς ἐρήμου τὸ ἀγονον ἐγεώργησας,* χαὶ τοῖς ἐχ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐχατὸν τοὺς πόνους ἐχαρποφόρησας· * χαὶ γέγονας φωστὴρ,* τὴν οἰχουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι,* Νεῖλε, Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός.

Ο δι ήμας γεννηθείς έχ Παρθένου. Και Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, άναγινώσχεται είς Κανών της Όχτωήχου, χαί οι δύο παρόντες τῶν ΄Αγίων.

Ο Κανών τοῦ Ἱεράρχου, οὐ ἡ ἀχροστιχὶς ἐν τῆ θ΄. ᾿Ωδῆ. Ἰωσήφ. ᾿Ωδὴ ἀ. Ἡχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον. Τῆ συμπαθεία τὸν νοῦν λαμρυνόμενος,* καὶ τῆ ἀγάπη Χριστοῦ,* Πάτερ, πυρσευόμενος,* ἐλεημοσυνῶν * ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι * τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ * δοχεῖον καθαρώτατον,* Ἰωάννη, γέγονας· * διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δὶ αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα * σχοπῶν σοφῷ λογισμῷ,* Πάτερ ἱερώτατε,* ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν * περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, * χαὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς,* βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· * Τῷ Κυρίω ἄσωμεν,* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου * τὴν ἐλεήμονα πρίν,* Οσιε, διάνοιαν,* ἠλέησε πολλοὺς * τῇ θεία μεσιτεία σου· * ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν,* πενήτων τε προμήθεια,* Ιωάννη πάνσοφε,* θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

Ινα τοὺς χάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν,* ὁ μόνος πάντων Θεὸς * μήτραν ἀπειρόγαμον * ὑπέδυ, χαὶ σαρχὸς * φανεἰς ἐν ὁμοιώματι,* τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλών,* εἰρήνην ἐμεσίτευσε,* χαὶ ζωὴν ἐβράβευσε,* χαὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ο Κανών τοῦ Όσίου, οὐ ή ἀχροστιχίς· *Αρδει με Νεῖλος γνωστιχῆ παγχαρπία.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.

Αρδείαις σου, Μάχαρ, ταϊς μυστιχαϊς * άρδεύων πλουσίως * τὸν ψυγέντα μου λογισμὸν, * ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν * ταῖς σαῖς πρεσβείαις χαταξίωσον.

'Ρημάτων þοαί σου ώς ἐξ' Εδὲμ,* πανόλβιε Νεϊλε,* προερχόμεναι προφανῶς,* τὸ πρόσωπον ἇπαν ἀεννάως * τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων χαὶ λόγων ὁ ποταμὸς * τῶν σῶν, Θεοῥῥῆμον, * τὰς χαρδίας τῶν εὐσεβῶν * ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ * χαταποντίζει τὰ συστήματα. Θεοτοχίον.

'Εξήμεσεν Εύας ταῖς ἀχοαῖς * ἰὸν ψυχοφθόρον * ὁ ἀλάστωρ χαὶ δυσμενής· * Χριστὸν δὲ τεκοῦσα, Θεομῆτορ,* τὴν τούτου βλάβην ἑθεράπευσας.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΒ'.

Τοῦ Ιεράρχου. 'Ωδή γ'. Οὐρανίας ἀψτδος.

Ευπρεπής ώσπερ χόρη, * έξ έλαιών στέφανον * ἐπιφερομένη, * ἐπώφθη σοι, 'Αξιάγαστε, * τοῦ 'Ελεήμονος * ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, * προσεφελχομένη σε * πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ιερον έπι θρόνον, * ψήφω Θεοῦ, ἔνδοξε, * Πάτερ 'Ιωάννη, * χαθίσας χαθάπερ Αγγελος, * σύ πεπολίτευσαι, * εἰρηνιχὰς ἀναφέρων, * ἰερὰς θυσίας τε * τῷ πανοιχτίρμονι.

Τη πολλη συμπαθεία * τὸν συμπαθη Κύριον,* Πάτερ, θεραπεύων, * δι οίχτον σάρχα πτωχεύσαντα, * πτωχοῖς ἐπήρχεσας, * ξένους ἀστέγους συνηξας, * πληρωτης προστάξεων * θείων γενόμενος.

Θεοτοχίον.

'Επί σοί, Παναγία,* ό τοῦ παντὸς αἰτιος,* δἱ ὑπερβολὴν * εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε,* καὶ καθηγίασε * τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν,* παραβάσει πρότερον * ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Όσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

"Γνα τὰ χαρίσματα,* Πάτερ, τοῦ Πνεύματος φέρη σου * ὁ λογισμὸς,* τοὺς τῆς πονηρίας * λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον * τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἔπνευσας, * Ἱερουργὲ, * διὰ θεωρίας * πραχτιχῆς ἐχτιθέμενος.

Εβλυσας διδάγματα * σύ ἐπουράνια, Πάνσοφε,* ὡς ἐx πηγῆς,* xαὶ τῆς Ἐxxλησίας * τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον τὸ φρόνημα * τὸ τῆς σαρχὸς ἡμῶν, Πάναγνε,* η τὴν πηγὴν * τῆς ἀθανασίας * τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

΄Ο Είρμός.

Σύ εί τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἰ
 τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων,* καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κονταχίον τοῦ ὑΟσίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τη υπερμάχω.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν * τῶν ἐχ τοῦ σώματος * ἐπαναστάσεις τμητιχῶς,* Νεῖλε μαχάριε, * ἐν ἀγρύπνω σου συνέχοψας ἰχεσία· * ἀλλ' ὡς ἔχων παἰρησίαν * πρὸς τὸν Κύριον,* ἐχ παντοίων με χινδύνων * ἐλευθέρωσον,* ἕνα χράζω σοι· * Χαίροις, Πάτερ παγχόσμιε.

Ο Οίχος.

Τίς σου των ἐπιγείων * ἐξισχύσειε, Νείλε,* εἰπείν τῆς πολιτείας τὰ ἀθλα, * καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, * καὶ πολλοὺς κόπους σου, * οὒς ἐπὶ γῆς * ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; * ἀλλ' ὅμως ίδε, * οὕτω σοι κράζω. Χαίροις, Θεοϋ * ποταμὲ χαρίτων· * χαίροις, Χριστοϋ * διδαγμάτων πλημμύρα.

Χαίροις, της σοφίας * χρατήρ χαι της γνώσεως; * χαίροις, άθανάτων * φυτών το γεώργιον.

Χαίροις, δόγμα πραχτιχώτατον * θεοπνεύστων λογίων · * χαίροις, νόμου ἐμπειρότατε * θεοδότου ἑρμηνεύς.

Χαίροις, τοῦ νοουμένου * Παραδείσου φυτουργέ· * χαίροις, τῆς παρθενίας * φυλαχτήριον μέγα.

Χαίροις, τερπνή * χιθάρα τοῦ Πνεύματος· * χαίροις, παθῶν * ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις, ἀνδρῶν * διχαίων τὸ ἔρεισμα· * χαίροις, πιστῶν * γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις, Πάτερ παγχόσμιε.

Καθίσμα τοῦ Ἰεράρχου.

³Ηχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Έ λεήμονα γνώμην * άναλαβών,* εύσυμπάθητος ώφθης,* προσεπαρχῶν * πτωχοζς ἐνδεέσι τε, * Ιωάννη θεόπνευστε· * διὰ τοῦτο χλῆσιν * τῆ πράξει χατάλληλον,* παρὰ πάντας, μάχαρ * Αγίους ἐπλούτησας· * ὅθεν ὁ δοτήρ σε * τοῦ ἐλέους μεγάλως,* θεόφρον, ἠλέησε,* χαὶ φαιδρῶς χατελάμπρυνεν.* Ιεράρχα πανόλβιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοζς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Όσίου. Τὸ προσταχθέν μοι μυστιχῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν * θεωρίαις, * θεολογίας ποταμοὺς * ἐξηρεύξω, * χαταρδεύων χαρδίας, * Νειλε θεοφόρε, * τῶν πίστει ἀρυομένων * σῶν διδαχῶν * τὸ πόμα τὸ διαυγές τε * χαὶ χαθαρὸν, * χαὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου * τὴν φωταυγῆ τε χαὶ σεπτὴν, * Όσίων ἐγχαλλώπισμα, * χαὶ Πατέρων τὸ χαύχημα.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τη σταθηρά σου, Θεομήτορ,* πρὸς τὸν Κτίστην,* xαὶ τη ἀλήχτῷ ἰκεσία * τοὺς ἐν πίστει * τὸν πανάγιον Τόχον * τὸν σὸν σεβομένους * ἐχ πάσης ῥῦσαι ἀνάγχης * xαὶ συμφορᾶς,* xαὶ δίδου πρὸς τὸν Γἰόν σου * οἰχειαχὴν * παἰρησίαν, ὡς δυνατὴ * ἐξευμενίσασθαι αὐτὸν,* εὐρεῖν ἡμᾶς διαλυσιν,* ὡν ἐν βίῷ ἡμάρτομεν. [°]Η Σταυροθεοτοχίον.

Τὸν ἐξ αἰμάτων σου ἀγνῶν * σωματωθέντα, * xαὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐx σοῦ, * Σεμνὴ, τεχθέντα, * ἐπὶ ξύλου xρεμάμενον * μέσον τῶν xαxούργων* ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, * xαὶ μητριxῶς * θρηνοῦσα ἐβόας· Οίμοι! * Τέxνον ἐμὸν, * τίς ἡ θεία xαὶ ἀφατος * οἰxονομία σου, δι' 木ς * ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; * 'Ανυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

MHN NOEMBPIOΣ. IB'.

Του Ιεράρχου. 'Ωδή δ'. Εισαχήχοα, Κύριε.

Κ αθαρὸν χαταγώγιον * ὤφθης τῆς ᾿Αγίας Τριάδος, Οσιε,* χαὶ ναοῦ θείου χειμήλιον,* χαὶ ᾿Αρχιερέων * ἀχροθίνιον.

Τη πολλη συμπαθεία σου * Κύριος προσέχων ο συμπαθέστατος,* την ψυχήν σου χαθηγίασεν,* 'Ιωάννη, Πάτερ * ιερώτατε.

'Εντολών ἀχαταίσχυντος * γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοιχτίρμονος,* χαὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, * ἐν σχηναῖς ἀγίων * αὐ– λιζόμενος.

Ιασαί μου τὰ τραύματα,* Κόρη, τῆς χαρδίας, χαὶ χατευόδωσον * τῆς ψυχῆς μου τὰ χινήματα * εἰς Θεοῦ, Παρθένε,* τὰ θελήματα.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Έπανάγαγε, Πάνσοφε,* τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με,* ὡς ἀντίλυτρον * χαὶ τίμημα * τῷ Θεῷ προσάγων * τὰς ἐντεύξεις σου.

Ίερῶς ἀνατάξασθαι * τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα,* δοχιμάσας δἰ ἀσχήσεως * σεαυτὸν, Παμμάχαρ,* προεχάθηρας.

Λογισμών άπαν ύψωμα,* Πάτερ, ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας,* τῆ πλημμύρα τῆς σοφίας σου * ἀφανίσας τούτων * τὸ μνημόσυνον. Θεοτοχίον.

Ο Πατρί συναίδιος, * χαι ώς Θεὸς Λόγος τὸ πριν ἀσώματος, * ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται * ἐξ ἀγνῶν αιματων * σου, Πανύμνητε.

• Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδη έ. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεχρωθέντος δι' οἶκτον * νέχρωσιν ἐχούσιον, * Πάτερ σορὲ, μιμούμενος, * ἐσταυρώθης κόσμφ και τοῖς πάθεσι, * και ζωῆς ὑπερκοσμίου * κατηξιώθης, ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ήξιώθης, * πραος εὐσμπάθητος, * εἰρηνικὸς γενόμενος, * καὶ πεινώντων ἄρτος ἀδαπάνητος, * καὶ πενήτων χορηγία * περιβολή τε γυμνητεύουσιν.

Θείαις μεθέξεσι, Πάτερ,* χαταχαλλυνόμενος,* οἰάπερ *Αγγελος,* τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας,* τοὺς πιστοὺς χαταφωτίζων * ταῖς ἱεραῖς διδασχαλίαις σου.

Θεοτοχίον.

Τὴν σχοτισθεΐσαν ψυχήν μου * ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, * 'Αγνὴ πανάμωμε,* τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην χαταύγασον,* ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεχοῦσα,* τῆς ἀγνωσίας σχότος λύοντα.

Τοῦ Όσίου. Όρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας δρεγόμενος, Πάνσοφε, * της ένθέου, * σπουδαίως χατέλιπες * τοῦ βίου πασαν προσπάθειαν.

'.

Γνωστώς σù τὸν ἐπέχεινα γνώσεως,* Θεοφάντορ,* νοητώς χατείληφας,* ἐνώσει θεία μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως,* Θεοφόρε,* πασαν χαταχλύζουσαν,* τὴν ἀγνωσίαν γινώσχομεν.

Θεοτοχίον.

'Ως χρίνον ἀναμέσον ἐχλάμπουσαν * τῶν ἀχανθῶν,* εὐρών ὁ νυμφίος σε,* Παρθενομήτορ, ἠγάπησεν.

Τοῦ Ιεράρχου. Ωδή ς΄. Τὴν δέησιν ἐχχεῶ.

Δεήσεσι χαὶ νηστεία σχολάζων, * χαὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἰχε-Δ τεύων, * ὅπτασιῶν * χαὶ ἐράσεων θείων * χατηξιώθης, Θεόφρον πανόλβιε, * μυούμενος τὰ ὑπερ νοῦν * διανοίας, σοφὲ, χαθαρότητι.

'Ως 'Αγγελος μετὰ σώματος, Πάτερ,* ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας * εἰρηνικὰς * ἀναιμάκτους τῆ πίστει,* συντετριμμένη καρδία καὶ πνεύματι,* μακάριε, τῷ Ποιητῆ,* Ἰωάννη, προσφέρων γηθόμενος.

Ο βίος σου ύπερ ήλιον λάμψας, * συμπαθείας ἐπαφήπεν ἀκτίνας, * τὸ σχοτεινὸν * νέφος ἐζελαυνούσας, * τῶν δεομένων πενίας, πανώλβιε, * θαλπούσας τε τοὺς τῷ χρυμῷ * τῶν δεινῶν χρατουμένους, Θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφηται * μυστηρίου σου, Παρθένε, τὸ βάθος,* προφητιχώς * προχατήγγειλαν τοῦτο, * φωταγωγούμενοι θείφ ἐν Πνεύματι· * χαὶ νῦν ἡμεῖς περιφανώς * τὰς ἐχβάσεις ὀρῶντες, πιστεύομεν.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Σοφίας τη δωρεά χοσμούμενος, * χαι τον βίον πολιτεία φαιδρύνας, * ispoupy ος * έχρημάτισας θεΐος, * τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων χαι πλάσματι, * χαι γέγονας περιφανής * χαι περίβλεπτος, Πάτερ, διδάσχαλος.

Τῷ ὅρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας,* καὶ τῷ θείῳ καλυρθεὶς, Πάτερ, γνόρῷ * παρὰ Θεοῦ, * τῶν δογμάτων τὰς πλάκας,* τὰς θεογράφους, ἐδέξω, πανόλβιε,* καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς,* νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ιέρευσας σεαυτὸν ἐκουσίως, * μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα * τῷ Πλαστουργῶ, * παριστάμενος, Νεῖλε, * καὶ θεωρία καὶ πράξει κοσμούμενος · * μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, * τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

'Ιδόντες συμβολικαζ ἐμφάσεσι, * τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, * ὅτι Θεὸς * ἐν γαστρί σου σκηνώσει, * οἱ θεηγόροι Men. Tom. II. 17

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΒ'.

Προφήται προήγγειλαν,* Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς,* τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες, δοξάζομεν.

Ο Ειρμός.

» ττήν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου

- Ι τάς θλίψεις. * ὅτι χαχῶν * ή ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ή
- » ζωή μου τφ "Αδη προσήγγισε· * xai δέομαι ώς 'Ιωνάς· * 'Ex
- » φθοράς, ό Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἡχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν * ἐσχόρπισας τοῖς πένησι,* χαὶ τῶν οὐρανῶν * τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας,* ἰωάννη πάνσοφε· * διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν,* ἐχτελοῦντες τὴν μνήμην σου,* τῆς ἐλεημοσύνης ὡ ἐπώνυμε.

Ο Οίχος. Τοῦ Συμεών.

Τδιον χάλλος * ένθεὶς τῆ ψυχῆ σου, * τὴν γνησίαν ἀγάπην * χεχτημένος, σοφὲ, * καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν, * κόρην ὡραίως χεχοσμημένην, * τὴν ἐλεημοσύνην, * χλάδοις ἐλαίας * ἐν τῆ νυχτὶ ἀψευδῶς, * Ἰωαννη, ἐώραχας, * ἰλαρῶς σοι φθεγγομένην· * Ἐαν χτήση με φίλην χαὶ σύνοιχον, * ἀξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· * χαὶ πεισθεἰς, * τοῦ σχοποῦ οὐ διήμαρτες, * τῆς ἐλεημοσύνης ὡ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Αρχιεπισχόπου Αλεξανδρείας, τοῦ Ελεήμονος.

Στίχ. Ιωάννης πένησι δούς και σκορπίσας,

*Ω ποτα Χριστῷ νῦν παρεστώς λαμβάνει!

* Ωχετο άκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ελεητής.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου. Στίχ. Αἴγυπτον ἀρδει Νεῖλος ἀλλὰ καὶ κτίσιν

Λόγφ χατάρδει, χαὶ θανών, Νειλος μέγας.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Τοῦ Ἱεράρχου. ὑΩδὴ ζ΄. Πατδες Ἐβραίων.

Έργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος * ἐβεβαίωσας, * xαὶ μαχαριζομένων * συνετάγης χορῷ, * ὑπάρξας ἐλεήμων, * xαὶ xαθαρὸς τῷ πνεύματι, * Ἱωάννη θεοφόρε,

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη * μετενήνεχται * εἰς δόχιμον χρυσόν σοι·* τῆ πλουσία σου γὰρ * προσέχων προαιρέσει, * ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι * χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου * λαμπρυνόμενος, * θεράπον της Τριάδος, * τοὺς τιμῶντάς σε νῦν * φωτίζεις μελφδοῦντας· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος* ἀπεγέννησας* ἐν δύο ταῖς οὐσίαις,* ύποστάσει μια * όρωμενον, Παρθένε· * ψ μελωδούμεν· Κύριε * ό Θεός, εύλογητός εί.

Tou Oslou. Oi in The Ioudalas.

Καταρδόμενος, Πάτερ,* ὑετοῖς οὐρανίοις,* ὥφθης πολύφορος,* χαρ-ποὺς ὡραιοτάτους * προσάγων τῷ Δεσπότη,* τοὺς ἐν πίστει χραυγάζοντας. * Ο τῶν Πατέρων ήμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

΄Η σὴ, Παμμάχαρ, γλῶσσα * χαταὀῥάχτας δογμάτων * ἀναπετάσασα, * αἰρέσεως τὴν πλάνην * συντόμως χαταχλύζει, * τοὺς πιστούς έχδιδάσχουσα· * Ο τῶν Πατέρων βοαν * Θεός, εύλογητός εί.

Πολιτείαν 'Αγγέλων * μετὰ σώματος, Πατήρ, ἐν γῆ ἐβίωσας,* χαι θείαις θεωρίαις * τῶν ἄνω θεαμάτων * ἐνετρύψας χαι ἔψαλλες· * Ο τῶν Πατέρων ήμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Παρθενικής έκ νηδύος * σαρχωθείς έπεφάνης * είς σωτηρίαν ήμῶν. * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόχον, * εὐχαρίστως χραυγάζομεν· * Ο τῶν Πατέρων ήμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ιεράρχου. Ωδη ή. Νιχηταί τυράννου.

Φωταυγή ἀστέρα * ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε * τῆς Ἐ×Χλησίας * άναδείξας, Πάτερ, * διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας * πίστει φωτίζει· * Εύλογείτε, πάντα * τα έργα, τον Κύριον, * χαι υπερυψουτε * είς. πάντας τούς αίωνας.

Έλεήμων ώφθης, * πρασς εύσυμπάθητος, * άχαχος, Πάτερ, * πλούτος πενομένων, * χαι στολή χαι ενδυμα * γυμνητευόντων, * Εύλογείτε, μέλπων,* τα έργα, τον Κύριον,* χαι υπερυψούτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρχου θρόνον * ἰερῶς ἐχόσμησας * ἔργοις ἐνθέοις * έξαιρέτως, Πάτερ, * έλεημοσύνη τε * χαὶ συμπαθεία. * Ἐλεήμων όθεν * ύπερ πάντας χέχλησαι * τους εν συμπαθεία * εχλάμψαντας Αγίους.

Ocoroxiov.

Ρείθρου ζώντος ώφθης,* Παναγία, σκήνωμα,* έξ ου πιέντες * οι θανατωθέντες, * την ζωήν κληρούμεθα, * άναβοώντες * Εύλογεττε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Του Όσιου. Μουσιχών όργάνων.

ρετής ἀντείχου * τής τελείας,* ἀγαθῶν τὸ πρῶτον * ἀγαπή-Α σας, * χαι ταις αύτου νυν άστραπαις * λαμπόμενος, χραυγά-

MHN NOEMBPIOS. IB'.

ζεις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστιχήν πλουτήσας * ἐπιστήμην,* πραχτιχής ἐπέβης * εὐδοξίας,* τῆς χάριτος μαρμαρυγὰς * ἐχπέμπων τοῖς βοῶσι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμιχούς δορύβους * ἀποδράσας, * ήσυχίας ὅρμφ * προσωρμίσθης, * χαὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς * ἐνέχρωσας, χραυγάζων· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

'Ασφαλώς γινώσχοντες,* Παρθένε,* τον έχ σου τεχθέντα * Θεον Λόγον,* υμνουμέν σε πανευσεβώς * οι πίστει μελφδουντες· * Τον Κύριον υμνείτε * χαι υπερυψουτε * εις πάντας τους αιώνας.

Ο Είρμός.

« Γρουσιχών ζργάνων * συμφωνούντων, * χαι λαών ἀπείρων *

» Μ προσχυνούντων * εἰχόνι τῆ ἐν Δεηρῷ, * τρεῖς Παῖδες μὴ » πεισθέντες, * τὸν Κύριον ἀνύμνουν * χαὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάν-

» τας τούς αίῶνας.

Του Ιεράρχου. 'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχον.

ού σε μετὰ τέλος * μέσον συλλαμβάνει * δυὰς Αγίων Πατέρων ἐν μνήματι,* ἱερωτάτην τιμήν σοι,* Πάτερ, προσνέμουσα.

'Ως ὄρθρος, ώς ήμέρα, * Πάτερ 'Ιωάννη, * ή φωταυγής σου έξέλαμψε χοίμησις, * φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει * σὲ μαχαρίζοντας.

Συνήφθης ταϊς χορείαις * τῶν 'Αρχιερέων, * τῶν Προφητῶν, 'Αποστόλων Μαρτύρων τε· * μεθ' ὡν μνημόνευε, Πάτερ, * τῶν ἀνυμνούντων σε.

Η θήκη ἕνθα κεῖται,* Πάτερ Ιωάννη,* τὸ ἱερόν σου «Αγιον λείψανον,* πηγή θαυμάτων ὑπάρχει * τοῖς σοὶ προστρέχουσι.

Θεοτοχίον.

Φανείσα πλατυτέρα * οὐρανῶν, Παρθένε,* τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον,* χωρητικὸν χαρισμάτων * θείων δεικνύουσα. Τοῦ ΄Οσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανός.

Ρηγνύντα προσπαθείας * τῆς χοσμιχῆς * τὰ δεσμά, χαὶ Θεῷ * συγγινόμενον * σὲ χαθορῶν,* Πάτερ, ὁ ἀλάστωρ βαρβαριχὰς * σοὶ τριχυμίας ἦγειρε,* λύειν σου νομίζων το σταθηρόν· * τῆ θεία δὲ προνοία, * τὰς τούτου διεχρούσω * μηχανουργίας, παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαϊς, * διδαχαϊς πολυτρόποις έλάμπρυνας * τῶν εὐσεβῶς * πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς· * καὶ γὰρ κρατῆρι, πάνσοφε * Νεῖλε, τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ * τὰ χείλη προσπελάσας, * ἐξήντλησας ἀφθόνως * καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

MHN NOEMBPIOE. IB'.

Ιέρευσας προθύμως * Πάτερ, σαυτὸν,* μυστιχῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον * τῷ Πλαστουργῷ, * τοῦτον ἀγαπήσας εἰλιχρινῶς· * οὐ νῦν τῷ θρόνψ, πάνσοφε * Νείλε, παριστάμενος, ἐχτενῶς * δυσώπει, τούς έν πίστει * τελούντάς σου την μνήμην * έπιτυχειν σου της λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

'Ανώρθωσας, Παρθένε,* τῆς γυναικὸς * τὸ ὀλίσθημα,* Λόγον χυήσασα, * τὸν ἀνορθοῦν * τοὺς χατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν * χαὶ χραταιον δυνάμενον, * τον δι' εύσπλαγχνίας υπερβολήν * έχ σου σωματωθέντα,* χαί σώσαντα τὸν χόσμον * τοῖς παθοχτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ο Ειρμός.

Τξέστη ἐπὶ τούτῷ * ὁ οὐρανὸς,* xαὶ τῆς Υῆς xατεπλάγη * • L τα πέρατα, * ότι Θεός * ώφθη τοις ανθρώποις σωματιχώς * και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων· * διό σε, Θεοτόχε, * Αγγέλων χαι άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι. Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.

Τόν μιμητήν φανέντα * τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ * ὑμνήσωμεν Ιωάννην,* ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν,* καὶ λύσιν πλημμελημάτων * δι αύτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Όσίου, ὅμοιον.

Γιαίς των δαχρύων άρδείαις * την σην ψυχην έχπιάνας, * Νείλε Ι θεόφρον, δυσώπει * τας τῶν ψυχῶν ήμῶν πλῦναι, * ἀχαθαρσίας τῶν πόθω * σὲ ἀνυμνούντων χαὶ ζέσει.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ο γλυχασμός τῶν Αγγέλων, * τῶν θλιβομένων ή χαρά, * Χριστιανών ή προστάτις, * Παρθένε, Μήτηρ Κυρίου, * άντιλαβού μου και ρύσαι * των αιωνίων βασάνων.

Είς του Στίχου, τα Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

Δόξα, ¹Ηχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ,* είς πασαν την γην * έξηλθεν ο φθόγγος των χατορθωμάτων σου, * δι' ών έν τοις ούρανοις * εύρες μισθόν τών χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων * ῶλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν Αγγέλων * ἕφθασας τα τάγματα,* ών τὸν βίον ἀμέμπτως ἰζήλωσας.* Παρρησιαν έχων πρός Χριστόν τόν Θεόν,* εἰρήνην αίτησαι ταις ψυχαις ήμων.

Και νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε,* δυσώπησον δν ετεχες,* όπως σώση * άπαν γένος των βροτων * χαι γάρ σε Θεοτόχον * χαι γλώσση χαι χαρδία * όμολογούμεν, Μητροπάρθενε.

MHN NOEMBPIOE. IF'.

*Η Σταυροθεοτοχίον.

Η "Αμεμπτος ώς είδε σε * επί Σταυροῦ χρεμάμενον, * θρηνωδούσα * άνεβόα μητριχώς· * Γίε μου χαι Θεε μου, * γλυχύτατόν μου Τέχνον, * μή χαταλίπης με την δούλην σου.

Και ή λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Αχολουθία,

χατὰ τὴν τάξιν, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμῶν Ιωάννου, Αρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Είς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

Ηχος ά. Τών ουρανίων Ταγμάτων.

Γινόν Βαπτιστήν ἐμιμήσω,* συνωνυμήσας χαλώς * τῆ ἐγχρατεία, Πάτερ,* xai 'Ηλίαν τον μέγαν,* νηστείας xai άγνείας,* ζήλφ τρωθείς * άμφοτέρων, Χρυσόστομε, * βασιλικής τυραννίδος κατατολμών, * ώς ποιμήν της Έχχλησίας Χριστου.

Θεία έμπνεύσει τοῦ Λόγου, * διαδραμών γραφιχῶς * πάσαν την γην ο φθόγγος, * των δογμάτων σου, Πάτερ, * έφώτισε τον χόσμον, * άνοίξας ήμιν * της μετανοίας την είσοδον, * την τε πενήτων φροντίδα άνατυπῶν, * χαὶ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ χαθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, * χαὶ ἀχηλίδωτον φῶς * ἡλιαχὰς άκτινας * καταλάμπει τῷ κόσμῳ * δογμάτων εὐσεβείας,* Πάτερ σοφέ,* 'Ιωάννη Χρυσόστομε, * χαι την άγλυν έχδιώχει. χαι δαδουχετ * την οίχουμένην πρός ευσέβειαν.

Δόξα, Ήχος δ΄.

Γέγονας, Χρυσόστομε,* θεόπνευστον ὄργανον,* δι' ου ήμιν το Πνεῦμα * τὸ "Αγιον ἐφώνησε· * τῆ εὐσήμω γὰρ βοῆ, * διέδραμε τὰ πέρατα, * ο φθόγγος της διδασχαλίας σου. * χαι μιμητής γενόμενος * τῶν 'Αποστόλων, "Οσιε, * τὸν χῶρον χατέλαβες ἐχεῖνον, * ὄν έπόθησας.* Πρέσβευε τῷ Κυρίω, Παμμαχάριστε, * εἰρηνεῦσαι τὸν χόσμον, * χαι σώσαι τὰς ψυχας ήμῶν.

Και νῦν Θεοτοχίον.

Ρῦσαι ήμας ἐχ τῶν ἀναγχῶν ήμῶν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ή τεχοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, * ἕνα πάντες χράζωμέν σοι· * Χαΐρε, ή μόνη * προστασία τῶν ψυχῶν ήμῶν. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήγος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά. Σάλπιγξ χρυσοειδής * λαμπρώς ἀναβοώσα * τὰ θεῖα μεγαλεῖα * ἐδείχθης, 'Ιωάννη,* εἰς τὰ τοῦ χόσμου πέρατα. Στίγ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Νόμον ώς Μωϋσής * έδεξω έχ Κυρίου, * Χρυσόστομε, τον χόσμον * σοφίζων και φωτίζων * τοις θείοις σου διδάγμασιν. Στίγ. Οι Ιερείς σου, Κύριε, ενδύσονται. Κήρυξ ώς άληθως * της θείας βασιλείας * έγένου, Χρυσολόγε,* βοών Μετανοείτε,* βυθίζων την απόγνωσιν. Δόζα. Ομοιον. Τριάδος της σεπτης * την μίαν μοναρχίαν * εδίδαξας πιστεύειν * Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα, * Χρυσόστομε, Πατήρ ήμῶν. Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον. Παρθένε, τὸν ἐχ σοῦ * τεχθέντα Θεὸν Λόγον * δυσώπει, Θεοτόχε,* μετά τοῦ Χρυσολόγου,* τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. 'Απολυτίχιον.

Η τοῦ στόματός σου χαθάπερ πυρσός.

Καὶ 'Απόλυσις.

εν το μεγαλό εσπερινό.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν, Στιχολογοῦμεν τὴν Α΄. Στάσιν τοῦ Α΄. Καθισματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

'Ηχος δ'. Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τήν χρυσήλατον σάλπιγγα,* τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος * ἀνεξάντλητον,* τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα,* τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον,* τῆς σοφίας τὸν βυθὲν,* τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον,* τὸν προχέοντα * ποταμοὺς διδαγμάτων * μελιἰρὑτων,* καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν * μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τον ἀστέρα τὸν ἀδυτον,* τὸν ἀχτῖσι φωτίζοντα * διδαγμάτων ἄπασαν * τὴν ὑφήλιον· * τῆς μετανοίας τὸν χήρυχα, * τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον,* τὸν ὑγρότητα δεινῆς * ἀπογνώσεως αἰροντα,* καὶ δροσίζοντα * ἐχταχείσας χαρδίας ἀμαρτίαις,* 'Ιωάννην, ἐπαξίως * τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, * και οὑράνιος ἄνθρωπος, * χελιδών ή εὕλαλος * και πολύφωνος, * τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, * ή πέτρα ή ἀἰρἡηκτος, * τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, * τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλ-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΓ'.

λος,* ίσοστάσιος * τῶν ἀγίων Αγγέλων * Αποστόλων,* ο ὁμότροπος ἐν ὕμνοις * μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόζα, ³Ηχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάχαρ, * άγιώτατε Πάτερ, * ό ποιμὴν ό χαλὸς, * χαὶ τοῦ ἀΑρχιποίμενος Χριστοῦ μιμητὴς, * ὁ τιθεἰς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· * αὐτὸς χαὶ νῦν, πανεύφημε, * Ἰωάννη Χρυσόστομε, * αἴτησαι πρεσβείαις σου, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Και νῦν, Ο αὐτὸς. Θεοτοχίον.

Τίς μη μαχαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τἰς μη ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς * ἐχλάμψας Υἰὸς μονογενης, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, * ἀρράστως σαρχωθεἰς· * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ήμᾶς· * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * Σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Εἴσοδος **Φῶς ἰλαρὸν,** τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, χαὶ τὰ ἀΑναγνώσματα.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα.

Μνήμη διχαίου μετ' έγχωμίων, χαι εύλογία Κυρίου έπι χεφα-λήν αύτοῦ. Μαχάριος άνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, χαι θνητός, ὃς είδε φρόνησιν. Κρείσσον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ή χρυσίου χαι άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελών. παν δε τίμιον ούχ άξιον αύτης έστιν. Έχ γάρ τοῦ στόματος αὐτης έχπορεύεται διχαιοσύνη, νόμον δε χαι έλεον έπι γλώσσης φορει. Τοιγαρούν αχούσατέ μου, ω τέχνα, σεμνά γαρ έρω χαι μαχάριος ανθρωπος, ὃς τὰ ἐμὰς όδοὺς φυλάξει. Αἰ γὰρ ἔξοδοί μου, έξοδοι ζωής, χαι έτοιμάζεται θέλησιν παρά Κυρίου. Διά τούτο παραχαλώ ύμας, χαι προτεμαι έμην φωνην υιοτς άνθρώπων. Οτι έγώ ή Σοφία χατεσχεύασα βουλήν χαι γνώσιν χαι έννοιαν, έγω έπεχαλεσάμην. Έμη βουλή χαι άσφάλεια, έμη φρόνησις, έμη δε ίσχύς. Κγώ τους έμε φιλούντας άγαπω οι δε έμε ζητούντες εύρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν άχαχοι πανουργίαν, οί δε άπαιδευτοι ενθεσθε χαρδίαν. Είσαχούσατέ μου χαι πάλιν. σεμνά γάρ έρω, και άνοιγω άπο χειλέων όρθά. Ότι άλήθειαν μελετήσει ο λάρυγξ μου. έβδελυγμένα δε έναντίον έμου χείλη ψευδή. Μετὰ διχαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου, ούδεν εν αύτοις σχολιόν, ούδε στραγγαλιώδες. Πάντα εύθεα εστε τοϊς νοούσι, και όρθά τοϊς εύρισκουσι γνώσιν. Διδάσκω γάρ ύμιν άληθή, ίνα γένηται έν Κυρίω ή έλπις ύμῶν, και πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σορίας Σολομῶντος τὸ ἀΑνάγνωσμα. Κεφ. ι΄. 32.

Γτόμα διχαίου ἀποστάζει σορίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται 🖌 χάριτας. Στόμα σοφών μελετά σορίαν· διχαιοσύνη δὲ ῥύεται αύτούς έχ θανάτου. Τελευτήσαντος άνδρός διχαίου, ούχ όλλυται έλπίς. υίος γαρ δίχαιος γεννάται εἰς ζωήν χαὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ χαρπόν διχαιοσύνης τευγήσει. Φῶς διχαίοις διαπαντός, χαι παρά Κυρίου ευρήσουσι χάριν και δόξαν. Γλώσσα σορών καλά έπίσταται, καὶ ἐν καρδία αὐτῶν ἀναπαύσεται σορία. ἀγαπα Κύριος όσίας χαρδίας· δεχτοί δε αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν όδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεϊ πρόσωπον συνετού φθάνει γάρ τους επιθυμούντας αύτην, πρό του γνωσθήναι, και εύχερως θεωρειται ύπό των άγαπώντων αυτήν. Ο ορθρίσας προς αυτήν ου χοπιάσει χαι ο άγρυπνήτας δι' αύτην ταχέως αμέριμνος έσται. Ότι τους άξιους αυτής αύτη περιέρχεται ζητούσα, χαί έν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ χατισχύσει ποτέ χαχία. Διὰ ταῦτα χαὶ έραστής έγενόμην του χάλλους αὐτῆς, χαὶ ἐφίλησα ταύτην, χαὶ έξεζήτησα έχ νεότητός μου, χαι έζήτησα νύμφην άγαγέσθαι έμαυτῷ. Ότι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστί τής τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, χαὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αύτης είσιν άρεται: σωφροσύνην δε και φρόνησιν αύτη διδάσκει. διχαιοσύνην χαι άνδρείαν, ών χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίφ άνθρώποις. Εί δε και πολυπειρίαν ποθεί τις, οίδε τα άρχαία και τὰ μέλλοντα είχάζειν ἐπίσταται στροφὰς λόγων, χαὶ λύσεις αίνιγμάτων σημεία χαι τέρατα προγινώσχει, χαι έχβάσεις χαιρῶν χαί χρόνων· χαί πασι σύμβουλός έστιν άγαθή. Ότι άθανασία έστιν έν αύτη, και εύκλεια έν κοινωνία λόγων αύτης. Διά τουτό ένέτυχον τῷ Κυρίφ, χαὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, χαὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου της χαρδίας. Θεέ Πατέρων, χαι Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα έν λόγφ σου, και τη σορία σου κατασκευάσας τον άνθρωπον, ίνα δεσπόζη των ύπο σου γενομένων χτισμάτων, χαι διέπη τόν χόσμου έν όσιότητι χαι διχαιοσύνη. δός μοι την των σών θρόνων πάρεδρον σορίαν, και μή με αποδοχιμάσης έχ παίδων σου. ότι έγω δούλος σός, και μίος της παιδίσκης σου. Έξαπόστειλον αύτην έξ άγίου κατοικητηρίου σου, και άπο θρόνου δόξης σου, ίνα συμπαρούσά μοι διδάξη με, τι εύάρεστόν έστιν παρά σοι. Καί όδηγήση με έν γνώσει, χαι φυλάξη με έν τη δόξη αυτής. Λογισμοί γάρ θνητών πάντες δειλοί, χαι έπισφαλείς αι έπινοιαι αύτων.

Yen. Tom. II.

18

Digitized by Google

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀΑνάγνωσμα. Κεφ. δ΄. 14.

Τη γχωμιαζομένου Διχαίου, εύφρανθήσονται λαοί· άθανασία γάρ L έστιν ή μνήμη αύτου, ότι xai πapà Θεῷ γινώσχεται, xai παρά άνθρώποις, και άρεστη Κυρίω η ψυγη αύτου. Έπιθυμήσατε τοιγαρούν, ώ άνδρες, σοφίαν, χαὶ ποθήσατε, χαὶ παιδευθήσεσθε. Άρχή γαρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ίνα είς τον αίωνα βασιλεύσητε. Απαγγελώ ύμιν, και ού χρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ότι αὐτός χαι τῆς σορίας όδηγός έστι, και των σοφών διορθωτής. και έν τη χειρί αύτου πάσα φρόνησις και έργασιων έπιστήμη. Η πάντων τεχνίτις εδίδαξε με σοφία. έστι γάρ έν αύτη πνεύμα νοερόν, άγιον. άπαύγασμα φωτός άιδίου, και είκων της άγαθότητος του Θεου. Αυτη φίλους Θεου και Προφήτας κατασκευάζει. Εύπρεπεστέρα δέ έστιν ήλίου, και ύπερ πάσαν άστέρων θέσιν φωτί συγχρινομένη, ευρίσχεται προτέρα. Αύτη τους θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐχ πόνων ἐβρύσατο, χαὶ ώδήγησεν έν τρίβοις εύθείαις. "Εδωχεν αύτοις γνώσιν άγίαν, χαί διεφύλαξεν αύτους άπο ένεδρευόντων, και άγῶνα ἰσχυρόν έβράβευσεν αύτοις, ίνα γνώσι πάντες, ότι δυνατωτέρα παντός έστιν ή εύσέβεια, καί ού μή κατισχύση ποτέ κακία σοφίας, ούδ'ού μή παρελεύσεται πονηρούς έλέγχουσα ή δίκη. Είπον γαρ έν έαυτοϊς, λογισάμενοι ούχ όρθως. Καταδυναστεύσωμεν τον δίχαιον, μή φεισώμεθα της όσιότητος αύτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. έστω δε ήμων ή ίσχυς νόμος. Και ένεδρεύσωμεν τον δίχαιον, ότι δύσχρηστος ήμιν έστι, χαι έναντιουται τοις έργοις ήμων, και έπιφημίζει ήμιν άμαρτήματα παιδείας ήμων. Έπαγγέλλεται γνώσιν έχειν Θεού, χαι παιδα Κυρίου έαυτόν δνομάζει. Έγένετο ήμεν είς έλεγχον έννοιων ήμων. Βαρύς έστιν ήμιν χαι βλεπόμενος. ότι ανόμοιος τοις αλλοις ό βίος αύτοῦ, χαὶ ἐξηλλαγμέναι αἰ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς χίβδηλον ἐλογίσθημεν αύτῷ, και ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπό ἀκαθαρσιῶν, και μακαρίζει έσχατα δικαίων. "Ιδωμεν ούν, εί οι λόγοι αύτου άληθείς, και πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. "Υβρει και βασάνω έτάσωμεν αύτον, ένα γνώμεν την έπιειχειαν αύτου, χαί δοχιμάσωμεν την άνεξιχαχίαν αύτου. Θανάτω άσχημονι χαταδιχάσωμεν αύτόν έσται γάρ αύτοῦ ἐπισχοπή ἐχ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, και ἐπλανήθησαν ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αύτων. Και ούχ έγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, ούδε εχριναν, ὅτι σύ εί Θεός μόνος, ό ζωής έχων χαί θανάτου την έξουσίαν, χαί σώζων

έν χαιρῷ θλίψεως, χαὶ ῥυόμενος ἐχ παντός χαχοῦ· ὁ οἰχτίρμων χαὶ ἐλεήμων, χαὶ διδοὺς τοῖς ὀσίοις σου χάριν, χαὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

> Είς την Λιτην, Στιχηρά Ιδιόμελα. Ήχος α΄. Άνατολίου.

Φωστήρ 'Ιωάννη,* στόμα χρυσεμφανές,* έγχαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν,* χαὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχιχῶν,* σὐ τοῦ παναχράντου 'Αγίου Πνεύματος * ἀχήρατος θησαυρός ἐχρημάτισας· * δθεν ἐπεύφρανας * πᾶσαν Ἐχχλησίαν,* σωτηριώδει σου λόγψ ὑπαρχτιχῷ· * Παἰρησίαν οὖν εὐράμενος πρός τόν Θεόν * ἐν τῆ ἀπολαύσει τῆς ἄνω χληρουχίας,* πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,* Πάτερ ἀγιώτατε.

Ο αύτός.

'Εξεχύθη ή χάρις ἐν χείλεσί σου,* Όσιε Πάτερ,* Ἰωάννη Χρυσόστομε· * διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε * ὁ Θεὸς 'Αρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,* ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ * ἐν ὁσιότητι xaì διxαιοσύνη.* Διὸ περιζωσάμενος * τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ,* διέχοψας τὰς γλωσσαλγίας * τῶν αἰρέσεων. * Καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων * εἰρηνεῦσαι τὸν χόσμον,* xaì σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ήχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα xαὶ Ποιμένα * τὸν ἄχαχον χαὶ ὅσιον,* τῆς μετανοίας τὸν ϫήρυχα,* τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος,* ἀνευφημοῦντες πόθω δεόμεθα· * Μετάδος ἡμῖν * τῶν πρεσβειῶν σου, Πάτερ,* εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αύτός. Γεωργίου Νιχομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ή Έχχλησία * ώς χόσμφ χρυσφ περικοσμηθείσα, * Ίωάννη Χρυσόστομε, * νυμφιχῶς χαίρουσα βοặ σοι· * Κεχόρεσμαι ἐχ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, * χαταγλαϊσθείσα χρυσοφαέσι * χαὶ μελιχρύσοις πόμασιν· * ἐχ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι * διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων· * χαὶ πρός Χριστόν * τόν νοητόν νύμφιον ἐνοῦμαι, * συμβασιλεύουσα αὐτῷ. * Διὸ χαὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες * ἐν τῆ μνήμη σου χράζομεν· * Μὴ ἀποχάμης δεόμενος * ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αύτός.

Είληφας, Ιεράρχα, * τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, * καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου * ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· * καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ * σαφῶς ἀνεδείχθης· * καὶ ῶν ἀεὶ ἡνωμένος φωτὶ, * φῶς προσελάμβανες, * καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. * Πρέσβευε, Χρυσόστομε, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΫΗγος δ'.

'Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις * τὰ πέρατα σαρῶς κἀτήρδευσας,* χρυσόρρυτον ἔχων * τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, πανόλβιε· * καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου,* χρυσουργὲ τῶν δογμάτων σου,* καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικὰς * ἀνέπτης εἰς οὐρανούς.* Διὸ βοῶμέν σοι· * Χρυσορρόα καὶ Χρυσόστομε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος ό αὐτός. Γερμανοῦ.

"Επρεπε τη βασιλίδι τῶν πόλεων, * Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, * ώσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, * καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα * πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, * τὰ σωτήρια δόγματα, * καὶ πάντας συναγείρουσαν * πρός συνασπισμόν ἀσμάτων θεοπρεπῶν· * πρός δν βοήσωμεν· * Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, * Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυν, Θεοτοχίον.

Σὲ τεῖχος χεχτήμεθα, * Θεοτόχε ἄχραντε, * χαὶ εῦδιον λιμένα χαὶ ὀχύρωμα· * διὸ δεόμεθα, * οἱ ἐν βίω χειμαζόμενοι· * Κυβέρνησον χαὶ διάσωσον ήμᾶς.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις,* ἀσχητιχῶν ἀληθῶς.

Χαίροις,* το χρυσαυγές και τερπνον * τῆς 'Εκκλησίας * το θεόπνευστον όργανον· * ή γλώσσα * ή φιλανθρώπως * τῆς μετανοίας ήμῖν,* τοὺς ποικίλους τρόπους * ὑπογράφουσα· * ὁ νοῦς * ὁ χρυσύμορφος· * χελιδών ή χρυσόστομος· * περιστερά τε * ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα * χρυσαυγίζουσα * ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· * ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον * προχέον τὰ νάματα· * στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας * φιλανθρωπίας ἐχέγγυον.* Χριστόν * καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν.

Χαίροις,* τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· * ἀδιχουμένων * ὀξυτάτη βοήθεια· * πενήτων * ἡ χορηγία· * ἡ τῶν πεινώντων τροφή· * τῶν ἀμαρτανόντων * ἡ διόρθωσις· * ψυχῶν * εὐστοχώτατος * ἰατρός χαὶ σεμνότατος· * θεολογίας * ὑψηλῆς ἡ ἀχρίβεια· * ἡ σαφήνεια * τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος,* νόμος ὁ πραχτιχώτατος· * χανῶν ὁ εὐθύτατος· * ἡ θεωρία χαὶ πρᾶξις,* αἱ τῆς σορίας ἀχρότητες.* Χριστόν * χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπεἰ * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Στόμα διχαίου μελετήσει σοφίαν.

Οίχον * των ίερων ἀρετών * ίερωμένον * σεαυτόν ἀπετέλεσας· * έν σοι γὰρ * την χατοιχίαν,* ὡς ἐν ἀγίω ναῷ * χαι χαθαρωτάτω,* Πάτερ ἔθεντο· * σαφῶς * χυβερνήσας γὰρ * τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώ-

MHN NOEMBPIOS. IF'.

ματος,* ώς ἐν ἀσύλω * θησαυρῷ διετήρησας * τὴν διάνοιαν * τῶν παθῶν καθαρεύουσαν· * ὅθεν θεοειδέστατος, * Παμμάκαρ, γενόμενος,* τῆς Ἐκκλησίας προέστης,* ἰεραρχία κοσμούμενος,* Χριστόν * ἰκετεύων * τόν παρέχοντα τῷ κόσμω * τό μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Σαλπιγξ χρυσόφωνος * ἀνεδείχθης Χρυσορρημον, Χρυσόστομε,* γρυσουργών τὰς χαρδίας τῶν πιστῶν * τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· * προφητιχῶς γὰρ ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, "Οσιε Πάτερ,* χαὶ χόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισας. Καὶ νῦν, Θεοτοχίου.

Ο ποιητής χαὶ λυτρωτής μου, Πάναγνε,* Χριστός ὁ Κύριος,* ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών,* ἐμὲ ἐνδυσάμενος * τῆς πρώην χατάρας * τὸν ᾿Αδὰμ ἡλευθέρωσε· * διό σοι, Πάναγνε,* ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε,* χαὶ Παρθένῳ ἀληθῶς * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ Χαῖρε τοῦ ᾿Αγγέλου· * χαῖρε, Δέσποινα,* προστασία χαὶ σχέπη,* χαὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Άπολυτίκιον, Ήχος πλ. δ΄. Αυτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου * χαθάπερ πυρσός ἐχλάμψασα χάρις,* τὴν οἰχουμένην ἐφώτισεν· * ἀφιλαργυρίας τῷ χόσμῷ * θησαυροὺς ἐναπέθετο· * τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.* ᾿Αλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων,* Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρέσβευε τῷ Λόγῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο δι' ήμᾶς γεννηθεὶς ἐχ Παρθένου,* χαὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθέ,* ὁ θανάτῷ τὸν θάνατον σχυλεύσας,* χαὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς,* μὴ παρίδης οῦς ἔπλασας τῆ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, Ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεχοῦσάν σε Θεοτόχον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * χαὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον. Καὶ ᾿Απόλυσις.

EI\Sigma TON OP Θ PON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ⁵Ηχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τήν σορίαν ἐξ ΰψους * καταμαθών * καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων * παρὰ Θεοῦ * τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας * ὡς χρυσός ἐν καμίνω,* καὶ τὴν 'Αγίαν Τριάδα * Μονάδα ἐκήρυξας,* τὴν φιλάργυρον πλάνην * τοξεύσας τοῖς λόγοις σου * ὅθεν καὶ πρός ζῆλον * Βασιλίδα ἐλέγξας,* ἀδίκως τῆς ποίμνης σου * ἀπελάθης, μακάριε.* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΓ'.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε,* τὴν ταπεινὴν,* τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου * τῶν πειρασμῶν,* νῦν ὡς ἀχυβέρνητον * ποντουμένην τῷ χλύδωνι * ἀμαρτιῶν τε φόρτῷ * φανεῖσαν ὑπέραντλον,* χαὶ εἰς πυθμένα "Αδου * πεσεῖν χινδυνεύουσαν,* φθάσον, Θεοτόχε,* τῇ θερμῇ σου πρεσβεία,* χαὶ σῶσον παρέχουσα * σὸν λιμένα τὸν εὕδιον,* ἐνα πίστει χραυγάζω σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Σχεῦος ἔνθεον * τῆς Ἐχχλησίας,* πλοῦτος ἄσυλος * τῆς εὐσεβείας * ἀνεδεἰχθης, Ἱεράρχα Χρυσόστομε,* ἐν ἀπαθεία φαιδρύνας τὸν βίον σου,* τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον.* Πάτερ Ὅσιε,* Χριστὸν τὸν Θεόν ἰκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τόν λειμῶνα τῶν λόγων * τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν * τόν ἡμᾶς όδηγοῦντα * πρός τὴν μετάνοιαν * τόν τοὺς ποιχίλους πειρασμοὺς * ὑπομείναντα, * τόν Χρυσόστομον, πιστοὶ, * ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, * τιμήσωμεν χατὰ χρέος· * πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίψ, * ἑλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως * καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος,* ὁ τῆς χυήσεως,* ἐν σοὶ ἐγνώρισται, ΄Αγνὴ * 'Αειπάρθενε· * καταπλήττει μου τὸν νοῦν,* καὶ ἐξιστặ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου, Θεοτόχε,* τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

³Ηχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Τοϊς χρυσέοις λόγοις σου * ή Έχχλησία * ἀρδομένη ἄπαντας,* ποτίζει νάματα χρυσᾶ,* χαὶ ἰατρεύει νοσήματα * τῶν σὲ ὑμνούντων,* παμμάχαρ Χρυσόστομε.

Δόξα, Ήχος πλ. α'. Τον συνάναργον Λόγον.

Ούτε ἔχθρα συνόδου * οὐσα παράνομος, * οὐτε μῖσος Αὐγούστης * οὐσης παράφρονος, * τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ, * Πάτερ, χατέσβεσαν· * ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ * δοχιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, * χαθιχετεύεις ἀπαύστως * τὴν παναγίαν Τριάδα, * ὑπὲρ ἡς ἡγωνίσω * ζέων τῷ πνεύματι.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Τὴν ταχεϊάν σου σχέπην * χαὶ τὴν ἀντίληψιν,* χαὶ τὸ ἔλεος δεῖξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * χαὶ τὰ χύματα, 'Αγνὴ,* χαταπράῦ-

νον * τῶν ματαίων λογισμῶν, * καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε· * οἶδα γὰρ οἶδα, Παρθένε, * ὡς πάντα, ὅσα βούλει, καὶ δύνασαι.

Οι 'Αναβαθμοί, το Α'. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, χαι ή μελέτη της χαρδίας μου σύνεσιν.

Στίγ. Άχούσατε ταῦτα, πάντα τὰ έθνη.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον χατὰ Ἰωάννην.

Είπεν ό Κύριος. Ο μη είσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ο Ν΄. Δόξα, ³Ηχος β΄.

Σήμερον σχιρτώσιν έν πνεύματι * Άρχιερέων δήμοι,* σύν ήμεν τιμώντές σου * την μνήμην, Ίεράρχα,* Χρυσόστομε "Οσιε,* φωστήρ της Έχχλησίας.

Και νυν, Ταίς τής Θεοτόχου πρεσβείαις.

Είτα, Έλέησόν με, ό Θεός, χτλ.

Καί το Ιδιόμελον, Ήχος πλ. β΄.

Έ ξεχύθη ή χάρις ἐν χείλεσί σου, * Όσιε Πάτερ, * καὶ γέγονας Ποιμήν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιῷ Θεότητι.

Οι Κανόνες· ό τῆς Θεοτόχου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ૬΄. xal τοῦ ʿΑγίου εἰς η΄.

Ο Κανών τῆς Θεοτόχου.

'Ωδή α΄. 'Ηχος πλ. δ΄. Ο Είρμός.

Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * χαι την Αιγυπτίαν * μοχθηρίαν
 Διαφυγών * ό 'Ισραηλίτης άνεβόα· * Τῷ λυτρωτῆ * χαι Θεῷ
 ήμῶν ἄσωμεν.

Πολλοΐς συνεχόμενος πειρασμοΐς.* πρός σε χαταφεύγω * σωτηρίαν επιζητών· * ώ Μητερ του Λόγου χαι Παρθένε,* των δυσχερών * χαι δεινών με διάσωσον.

Παθών με ταράττουσι προσβολαί,* πολλής ἀθυμίας * ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχήν· * εἰρήνευσον, Κόρη, τῆ γαλήνῃ * τῆ τοῦ Γἰοῦ * xaì Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Σωτήρα τεχοῦσάν σε χαὶ Θεὸν * δυσωπῶ, Παρθένε, * λυτρωθήναὶ με τῶν δεινῶν· * σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, * χαὶ τὴν ψυχὴν * χαὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσούντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,* ἐπισκοπῆς θείας * καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ * ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ,* ὡς ἀγαθὴ * ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Έν θλίψει με όντα χαί συμφορά, * έπισχοπής θείας * χαί προ-

MAN NOEMBPIOS. IF'.

νοίας, μόνη Αγνή, * ἀξὶωσον, ὅπως σε δοξάζω * τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὐ ἡ Αχροστιχίς

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Άρματηλάτην Φαραώ.

Πής μετανοίας γεγονώς θερμότατος * χήρυξ, Χρυσόστομε, * μετανοείν, Πάτερ, * τῷ Θεῷ με πρέσβευς * ἐξ ὅλης τῆς χαρδίας μου, * χαὶ τῶν πάλαι πταισμάτων * θεραπευθῆναι τὰ τραύματα * τῆ σῆ συμπαθεία δυσώπησον.

"Όλην την αίγλην τοῦ Αγίου Πνεύματος,* Πάτερ, δεξάμενος,* όλολαμπης ὥφθης * στύλος προηγούμενος * τῆς ἘΧΧλησίας, "Όσιε,* φωτεινή τε νεφέλη,* παμμάχαρ, ἐπισχιάζουσα * τὰ τῶν ἘΟρθοδόξων συστήματα.

Υπό Χριστού προγειρισθεὶς Διδάσχαλος, * θεῖα διδάγματα * χρυσοειδεῖ γλώσση * γνώμη τε θεόφρονι * πλουσίως σừ ἐπήγασας· * τοῦ Θεοῦ ποταμός γὰρ, * ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος * ὥφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοχίον.

Πεποιχιλμένη ποιχιλία χάριτος,* θεοχαρίτωτε,* τόν τοῦ Πατρός Λόγον * σάρχα χρηματίσαντα * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον,* εὐλογημένη, γεγέννηχας,* μείνας Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασία. Άνοίξω το στόμα μου.

Τής Θεοτόκου. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Ο υρανίας άψτδος,* οροφουργε Κύριε,* χαι της Έχχλησίας δο-» Ο μητορ,* σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση * των έρετων » ή άχρότης,* των πιστών το στήριγμα,* μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν και σχέπην * ζωῆς ἐμῆς τίθημι,* σὲ, Θεογεννῆτορ Παρθένε· * σύ με χυβέρνησον * πρός τόν λιμένα σου,* τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία,* τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνη Πανύμνητε.

Ιχετεύω, Παρθένε,* τὸν ψυχιχόν τάραχον,* χαὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην * διασχεδάσαι μου * σừ γὰρ,* Θεόνυμφε,* τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,* τὸν Χριστὸν ἐχύησας,* μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεχοῦσα * τόν τῶν χαλῶν αἴτιον,* τῆς εὐεργεσίας τόν πλοῦτον * πᾶσιν ἀνάβλυσον * πάντα γὰρ δύνασαι,* ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύζ * τόν Χριστόν χυήσασα,* Θεομαχάριστε.

Χαλεπαϊς ἀφφωστίαις * καὶ νοσεροῖς πάθεσιν * ἐξεταζομένω, Παρθένε, * σύ μοι βοήθησον· * τῶν ἰαμάτων γὰρ * ἀνελλιπῆ σε γινώσκω * θησαυρόν, πανάμωμε, * καὶ ἀδαπάνητον.

• MHN NOEMBPIOE. IF'.

Τοῦ 'Αγίου. 'Ο στερεώσας χατ' ἀρχάς. Νοῦν σύ Χριστοῦ πεπλουτηχώς * σῆ χαθαρặ πολιτεία,* τῆς ἀν-θρώπων σωτηρίας ἐγένου * συνεργός ὑφηγητὴς,* δημιουργός, Χρυσόστομε,* διδασχαλίας βρύων * σωτηριώδεις, θεόπνευστε.

Έχ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν * τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας,* έχ πηγών του σωτηρίου άντλήσας,* την άένναον πηγήν * των διδαγμάτων ήρδευσας * της Ἐκκλησίας ἅπαν,* Όσιε Πάτερ, το πρόσωπον.

Ύλομανούσας τῶν ψυχῶν, * Χρυσόστομε, τὰς ἀρούρας, * τῆ πανσόφω γεωργία των λόγων * έξεχάθηρας σαφώς * χαι χαρποφόρους έδειξας * τοις ούρανίοις δμβροις * ταύτας ἐπάρδων, Θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Μώμος έν σοι χαι μολυσμός * ούχ έστιν όλως, Παρθένε,* ένδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης * οὐρανίων ἀρετῶν· * ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε * των άρετων ή πασα * άγιωσύνη, Πανάμωμε.

Καταβασία. Τούς σούς ύμνολόγους.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Γιτής ἀρρήτου σοφίας * θεοπτιχώς * ἐξαντλήσας, τὸν πλοῦτον * τὸν 上 γνωστικόν * πασιν έθησαύρισας,* όρθοδοξίας τα νάματα * τῶν μέν πιστών χαρδίας * ένθέως εύφραίνοντα, * των δε άπίστων άξίως * βυθίζοντα δόγματα· * όθεν δι' άμφοτέρων * εύσεβείας ιδρώσιν * έδείχθης ἀήττητος * τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.* Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι * τοις έορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, χαί νῦν, Θεοτοχίον.

Τόν φλογμόν τῆς γεέννης * χαὶ ἐμπρησμόν, * τόν χλαυθμόν τόν έν ταύτη * και όδυρμόν * τόν έλεεινότατον * χωρισμόν και πικρότατον * του των Αγίων χλήρου, * χαι της όμηγύρεως * ένθυμουμένη, φρίξον, * ψυχή μου, και στέναξον· * και τα γραμματεία * τῶν μυρίων χρεών σου * άπαλειψαι έπειχθητι, * κατανύξεως δάκρυσι * συνεργόν αχαταίσχυντον, * έχουσα την μόνην Αγνήν, * δι' ής πταισμάτων, δίδοται ή άφεσις * τοῖς αὐτὴν Θεοτόχον * ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» Πίσαχήχοα, Κύριε,* της οίχονομίας σου το μυστήριον· * xa-• L νόησα τὰ ἔργα σου,* xαὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Των παθων μου τον τάραχον, * ή τον χυβερνήτην τεχούσα Κύριον, * χαί τον χλύδωνα χατεύνασον * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, * θεονύμφευτε.

Εύσπλαγχνίας την άβυσσον * έπιχαλουμένω της σης παρά-Men. Tom. II. 19

MHN NOEMBPIOS. IF'.

σχου μοι,* ή τον εύσπλαγχνον χυήσασα,* χαι Σωτήρα πάντων * των ύμνούντων σε.

Οι έλπιδα xal στήριγμα,* xal τῆς σωτηρίας τείχος * ἀχράδαντον * χεχτημένοι σε, Πανάμωμε,* δυσχερείας πάσης * ἐχλυτρούμεθα.

Άπολαύοντες, Πάναγνε,* τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια * ἀναμέλπομεν ἐφύμνια * οἱ γινώσχοντές σε,* Θεομήτορα.

Έπι χλίνης δδύνης μου, * χαι της ἀρρωστίας χαταχειμένω μοι, * ώς φιλάγαθος βοήθησον, * Θεοτόχε μόνη * ἀειπάρθενε.

Του Αγίου. Σύ μου Ισχύς,* Κύριε.

"Αλον ήμιν * των 'Αποστόλων όμότροπον * ό προνοία * πάντων Απρομηθούμενος * ώς άγαθός δέδωχε Χριστός, * σε της οὐρα νίου * μυσταγωγίας τόν χήρυχα, * χαί θεΐον ὑπορήτην * μυστηρίων των άνω, * 'Ιωάννη παμμάχαρ Χρυσόστομε.

Τόν χρυσαυγή * χαι χρυσολόγον τιμήσωμεν * Ίωάννην,* πάν-•τας τόν χρυσώσαντα * χρυσοειδέσι μαρμαρυγαϊς * τής διδασχαλίας,* χαι χόσμον γλώσση φαιδρύναντα * χρυσίου λαμπροτέρα,* χαι φωτός πληρεστάτη * έχβρυούση την χάριν την Ένθεον.

Όλος Θεοϋ * γέγονας χατοιχητήριον· * όλος ώρθης * όργανον τοϋ Πνεύματος * άναφωνοϋν πάσης άρετῆς * θεόπνευστον μέλος,* χαι σωτηρίας ὑπόθεσιν,* χαι χάλλος ὑποφαϊνον * οὑρανῶν βασιλείας,* Ἰωάννη παμμάχαρ Χρυσόστομε.

Σύ τοῦ Θεοῦ * τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, * μετανοίας * τρόπους ἐκτιθέμενος· * καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν * ἄριστα διδάσκων, * παμμάκαρ, καὶ τελεώτατα· * καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων * παραινέσεις ὑφαίνων, * πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοχίον.

Μετά Θεόν * σε προστασίαν χεχτήμεθα· * σù γὰρ Μήτηρ * Θεοῦ ἐχρημάτισας * τοῦ Ποιητοῦ χαὶ Δημιουργοῦ * τοῦ τὴν ἡμετέραν * μορφὴν λαβόντος, Πανάμωμε,* χαὶ ταύτην σεσωχότος * ἐχ φθορᾶς χαὶ θανάτου,* χαὶ τῆ δόξῃ τῇ θεία δοξάσαντος.

Καταβασία. Την άνεξιχνίαστον θείαν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

• Φώτισον ήμας * τοις προστάγμασί σου, Κύριε, χαι τῷ βρα-• Φχίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμιν, • φιλάνθρωπε.

Έμπλησον, Αγνή, *εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, * τὴν σὴν ἀχήρατον διδοῦσα χαρὰν, * τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ήμας * έχ χινδύνων, Θεοτόχε Αγνή, ή αίωνίαν τεχοῦσα λύτρωσιν,* χαὶ τὴν εἰρήνην,* τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον την άχλυν * τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, * τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος * ή φῶς τεχοῦσα * τό θεῖον χαὶ προαιώνιον.

Ιασαι, Αγνή, * τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, * ἐπισχοπῆς σου ἀξιώσασα, * χαὶ τὴν ὑγείαν * ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι. - Τοῦ Αγίου. "Ινα τί με ἀπώσω.

Ε χχλησίας φωστήρα * πάντες σε γινώσχομεν * φωτοειδέστατον,* χαι ψυχών σωτήρα * ἀφαρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος * τοῦ θανατηφόρου,* χαι πρός ζωήν χαθοδηγοῦντα * την αἰώνιον, Πάτερ ἀοίδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις * τῶν αἰρετιζόντων * σừ περιφραξάμενος * εὐσεβείας ὅπλοις,* καὶ ἀνδρεία ψυχῆς, Ἱερώτατε· * συγκροτεῖς δὲ χαίρων * περιφανῶς τῶν Ἐρθοδόξων * τὰς χορείας συνδέσμω τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ώσπερ φιάλαι * ἀρωμάτων ἐνθέων * αἰ σιαγόνες σου,* xαὶ τὴν οἰχουμένην * νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι * τῆ τῶν νοημάτων * μυρεψιχῆ μυσταγωγία,* xαὶ τῷ xάλλει τῶν λόγων σου, Πάνσορε. Θεοτοχίον.

'Ως Θεόν συλλαβοῦσαν * τόν δημιουργόν τε * xai xτίστην xai Κύριον,* γενεαί σε πᾶσαι * τῶν ἀνθρώπων, 'Αγνή, μαχαρίζουσι· * xzi τῶν 'Ασωμάτων * αἰ νοεραὶ Ταξιαρχίαι,* ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Έξέστη τὰ σύμπαντα. Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδη ς'. Ο Είρμός.

Την δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον, * χαὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
 Τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ ἡ
 ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐχ
 φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Θανάτου χαὶ τῆς φθορᾶς ὄς ἔσωσεν,* ἑαυτόν ἐχδεδωχώς τῷ θανάτῳ * τὴν τῆ φθορặ * χαὶ θανάτῷ μου φύσιν * χατασχεθεῖσαν, ΙΙαρθένε, δυσώπησον * τὸν Κύριόν σου χαὶ Υἰόν,* τῆς ἐχθρῶν χαχουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι,* xαἰ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε,* τῶν πειρασμῶν * διαλύουσαν ὄχλον,* xαὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· * xαὶ δέομαι διὰ παντός * τῶν παθῶν μου ἑυσθῆναι, πανάμωμε.

'Ως τείχος καταφυγής κεκτήμεθα, * καὶ ψυχῶν σε παντελή σωτηρίαν, * καὶ πλατυσμόν * ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, * καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· * ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς * ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. 'Εν χλίνη νῦν ἀσθενῶν κατάχειμαι,* καὶ οὐχ ἔστιν ἴασις τῆ σαρχί μου· * ἀλλ' ἡ Θεόν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου,* καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων χυήσασα,* σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· * Ἐχ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Του Αγίου. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Σοφία πνευματική * τον κόσμον όλον ἐπλούτισας,* του λόγου διανομεύς * γενόμενος πλούσιος· * πλουσία γὰρ ἄνωθεν,* Ίεράρχα, χάρις * ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χείλεσιν.

Είς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ * τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· * ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν * ῥημάτων, Χρυσόστομε,* ὡς σάλπιγξ πανεύσημος,* οἰχουμένης πάντα * περιήχησε τὰ πέρατα.

Τον άνωθεν υφαντον * χιτώνα περιβαλλόμενος, * Παμμάχαρ, τών άρετών, * χαι λόγων λαμπρότητα * περιποιησάμενος, * άληθείας ώφθης * περιδέξιον έδραίωμα.

Θεοτοχίον.

Ο παντοχρατορική * δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα,* τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρχός * ἐχ σοῦ περιβάλλεται,* Παρθένε πανάμωμε,* ἐπ'εὐεργεσία * τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Καταβασία, Την θείαν ταύτην.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. β'. Την υπέρ ήμων.

Έχειλέων πάντας διδάσχεις * προσχυνείν ἐν Τριάδι * τών σών * χειλέων πάντας διδάσχεις * προσχυνείν ἐν Τριάδι * τόν ένα Θεόν.* 'Ιωάννη Χρυσόστομε,* παμμαχάριστε "Οσιε,* ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ χαθηγητής,* ὡς τὰ θεία σαφῶν. Ο Οἶχος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῆ * <code>xλίνφ</code> το γόνυ, * τῷ προαιωνίφ Λόγφ * χεῦρας ἐxτείνω, * λόγου ζητῶν χάρισμα, * ίνα ὑμνήσω τον "Οσιον, * δν αὐτος ἐμεγάλυνε· * φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ * ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· * Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει * δοξάζοντάς με. * Ο οὖν ἐν τοῖς πάλαι * τον Σαμουὴλ ἀνυψώσας, * ἐδόξασε νῦν τον Ἱεράρχην· * το τάλαντον γὰρ δ ἐπιστεύθη * χαλῶς ἐμπορευσάμενος, * τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· * διο χαὶ ὑπερύψωσεν αὐτον * ὁ ὑπερούσιος. * Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ * λόγον δοθῆναί μοι, * ϊνα ἰσχύσω εὐσεβῶς * ἀνυμνῆσαι αὐτόν.* Τῶν περάτων γὰρ * ὑπάρχει χαθηγητὴς, * ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ό χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,

Άφήχεν ήμιν άλλο τὰς βίβλους στόμα.

'Αμφί τρίτην δεχάτην σίγησεν χρύσεα χείλη.

Τατς του Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστε ο Θεός, ελέησον χαι σώσον ήμας. 'Αμήν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωοή ζ'. Ο Είρμός.

. Οι έχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παΐδες * έν Βαβυλώνι • Ο ποτέ,* τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου * • χατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλο-• γητός εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,* ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ,* οἰχονομήσασθαι,* ἐν μήτρα τῆς Παρθένου * χατψχησας, τῷ χόσμφ * ἢν προστάτιν ἀνέδειξας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θησαυρόν σωτηρίας * χαὶ πηγὴν ἀφθαρσίας * τὴν σὲ χυήσασαν,* χαὶ πύργον ἀσφαλείας,* χαὶ θύραν μετανοίας * τοῖς χραυγάζουσιν ἔδειξας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θελητήν τοῦ ἐλέους,* ὄν ἐγέννησας, Μῆτερ * ἀγνὴ, δυσώπησον,* ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων * ψυχῆς τε μολυσμάτων * τοὺς ἐν πίστει χραυγάζοντας· * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ:

Σωμάτων μαλαχίας * χαὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, * Θεογεννήτρια, * τῶν πόθφ προσιόντων * τῆ σχέπη σου τῆ θεία * θεραπεύειν ἀξίωσον, * ή τον Σωτῆρα Χριστον * ήμιν ἀποτεχοῦσα.

Τοῦ Αγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον * και εύσπλαγχνίας * μεμυημένος Θεοῦ,* ἐγγυώμενος ὥφθης * τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς,* καὶ ὁλοψύχως * Κυρίω κραυγάζουσιν· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίζεις, Χρυσόστομε, * ταϊς διδαχαϊς σου * πασαν διάνοιαν, * καὶ ψυχῶν θεραπεύεις * τὰς ἀρρωστίας ὡς αυμπαθέστατος, * καὶ εὐδρομοῦσι * συμψάλλεις γηθόμενος· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ἱ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ύψώθης γενόμενος * έχλελεγμένος * όσιος, ἄχαχος * ίερεὺς τοῦ Ύψίστου, * διχαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, * χαὶ εὐφροσύνη * χραυγάζων, Πανόλβιε· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Συνέλαβες,* "Αχραντε,* τόν ἐπὶ πάντων * Θεόν καὶ Κύριον,* εὐδοχήσαντα σῶσαι * τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· * ὸν ἐπαξίως * ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

MHN NOEMBPIOΣ. IΓ'.

Καταβασία. Οὐχ ἐλάτρευσαν * τῆ χτίσει. Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδὴ η'. 'Ο Εἰρμός.

» Τον Βασιλέα των ούρανων, * ον ύμνουσι * στρατιαί των 'Αγ-

» L γέλων, ύμνειτε * xai ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ * δεομένους * μὴ παρίδης, Παρθένε, ὑμνοῦντας,* xαὶ ὑπερυψοῦντας * σὲ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Των ίαμάτων το δαψιλές * έπιχέεις * τοις πιστως ύμνοῦσί σε, Παρθένε, * χαὶ ὑπερυψοῦσι * τον ἄφραστόν σου τόχον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς * ἰατρεύεις,* καὶ σαρκός τὰς δδύνας, Παρθένε,* ίνα σε δοξάζω * τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς * ἐχδιώχεις, * χαὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τοῦ ΄Αγίου. Ἐπταπλασίως χάμινον.

Οί νουνεχώς τοϊς λόγοις σου * όμιλοῦντες, Χρισόστομε, * τῆς θεολογίας * τὸ σεπτὸν μυούμεθα, * xαὶ πᾶσαν χαρπούμεθα * τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, * καὶ τὴν τῆς χαχίας * ἀποφεύγομεν βλάβην· * χοινόν γὰρ πρυτανεῖον * σωτηρίας ἐγένου, * βοῶν· Ἱπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπέρ ήμων δυσώπησον * τόν Δεσπότην, Χρυσόστομε, * τῆ συμπαθεστάτη * παἰρἡησία χρώμενος, * καὶ τῆ ἐλεήμονι * καὶ φιλανθρώπω, Ιἰάτερ, στοργῆ· * σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι * προβαλλόμεθα πίστει * μεσίτην καὶ προστάτην, * καὶ θερμότατον πρέσβιν * θεόφρον Ἱεράρχα, * παμμάχαρ Ἰωάννη.

Νεανιχήν την ένστασιν, άταπείνωτον φρόνημα * πρός τοὺς ἀδιχοῦντας * βασιλεῖς ἐνδέδειξαι, * θερμῶς προϊστάμενος * ἀδιχουμένων, "Οσιε, * χαι τῶν ὀρφανῶν * χαὶ τῶν χηρῶν χαὶ πενήτων * Πατηρ γεγενημένος, * στοργιχῆ διαθέσει * βοῶν. Υπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σωματιχαζς μορφώσεσι * χαὶ ποιχίλοις αἰνίγμασι,* χαὶ συμβολιχαζς * χαὶ τυπιχαζς ἐμφάσεσι,* τὴν σὴν προεμήνυον * οἱ θεηγόροι γέννησιν,* τὴν ὑπερφυᾶ * χαὶ θαυμαστήν σου, Παρθένε· * διό σε γεγηθότες * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν,* Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Πατδας εύαγετς.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» χυρίως Θεοτόχον * σε όμολογοῦμεν * οι διὰ σοῦ σεσωσμένοι,*

» **Ν** Παρθένε 'Αγνή,* σύν άσωμάτοις χορείαις * σε μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τών δαχρύων * μη αποποιήση,* η τον παντός έχ προσώπου * παν δάχρυον * άφηρηχότα, Παρθένε,* Χριστόν χυήσασα. Χαρᾶς μου τὴν χαρδίαν * πλήρωσον, Παρθένε,* ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη * τὸ πλήρωμα,* τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην * ἐξαφανίσασα.

Λιμήν χαι προστασία * τών σοι προσφευγόντων * γενοῦ, Παρθένε, χαι τεῖχος * ἀχράδαντον * χαταφυγή τε χαι σχέπη * χαι ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταϊς ἀχτῖσι * λάμπρυνον, Παρθένε,* τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας * διώχουσα,* τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόχον * σὲ χαταγγέλλοντας.

Καχώσεως ἐν τόπῷ * τῷ τῆς ἀσθενείας * ταπεινωθέντα, Παρθένε,* θεράπευσον,* ἐξ ἀἰρωστίας εἰς ῥῶσιν * μετασχευάζουσα.

Τοῦ Αγίου. Έξέστη ἐπὶ τούτψ.

Τής όντως ἀπολαύων,* Πάτερ, ζωής,* ὑπέρ ἡς ἡγωνίσω * πρός δύναμιν * ἐπὶ τῆς γῆς,* βίω διαπρέψας ἀγγελικῷ,* xαὶ τοῦ Χριστοῦ χτησάμενος * γλῶσσαν xαὶ τὸ στόμα τὸ γαληνὸν * σωθῆναι, θεηγόρε,* δυσώπει τοὺς σὲ πίστει * διαφερόντως μαχαρίζοντας.

Οι λόγοι σου, Τρισμάχαρ,* λόγοι ζωής,* την ζωήν προξενουντες * την άληχτον· σε γαρ πηγην * βρύουσαν ανέδειξεν ό Χριστός,* χαι ποταμόν προχέοντα * θείων διδαγμάτων επιβροας,* τρυφής δντως χειμάβρουν,* άφεσεώς τε βείθρον,* χαι μετανοίας λαμπρόν χήρυχα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης,* ἀρχιερεῦ * τοῦ Θεοῦ xai ἀνθρώπων,* ὑπέρλαμπρος· * σὺ γὰρ φωστήρ * ὥφθης εὐσεβείας θεοφεγγής· * xai τῆς ἐνθέου γέγονας* ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· * διό σε, Χρυσολόγε,* xapδίας διαθέσει * νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Αγνή δεδοξασμένη * Μήτηρ Θεοϋ,* τοὺς ὑμνοϋντάς σε πόθω * περίσωζε,* τῶν πειρασμῶν * ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· * ὡς γὰρ Θεόν γεννήσασα,* πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν,* ἀνύεις ἀχωλύτως * χαὶ δύνασαι, Παρθένε· * διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. "Απας γεγενής.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ιερῷ.

Τοϊς χρυσαυγέσι λόγοις σου * ή Χριστοῦ Ἐκκλησία * φαιδρύνεται, λαμπρύνεται, * ὦ Χρυσόστομε Πάτερ· * ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται * τῶν πιστῶν γεραίρουσαι * τὴν παναγίαν σου μνήμην· * σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης * σωτηρίας ὀδηγός, * καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας. Ἐτερον. Γυναϊκες, ἀχουτίσθητε.

Τόν μεγαλοφωνότατον * τῆς μετανοίας χήρυχα, * τόν θησαυρόν τῶν πενήτων, * τό στόμα τῆς Ἐχχλησίας, * τό χρύσεον χαὶ εῦλαλον * τῶν Γραφῶν την σαφήνειαν, * Ἰωάννην τόν πάνσοφον, * ἀνευφημήσωμεν πάντες, * ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε παναμώμητε,* Κυρία μου χαὶ Δέσποινα,* τὸν σὸν Υἰὸν ἐχδυσώπει,* σὺν τῷ χλεινῷ Χρυσοστόμφ,* πειρατηρίων ῥύσασθαι * παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε,* χαὶ αἰωνίων ἅπαντας * ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· * δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Είς τοὺς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ήχος δ'. Έδωχας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον,* τὰ ἰερά σου διδάγματα * προχεόμενος, πάνσοφε,* πλουτίζεις, Χρυσόστομε,* πενομένας φρένας· * χαὶ ἀποδιώχεις * τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν,* φιλαργυρίας * πιχρὸν χειμῶνά τε· * διό σε μαχαρίζομεν * χρεωστιχῶς, χαὶ τὴν χόνιν σου * τῶν λειψάνων σεβόμεθα,* ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Ο στύλος ό πύρινος, * ό ποταμός ό τοῖς νάμασι * τῶν δογμάτων κατάρὑυτος, * ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος * τῆς Θεολογίας, * τὸ πάγχρυσον στόμα, * ἀμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, * τῆς μετανοίας * κήρυξ ὁ ἔνθεος, * φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, * ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, * ὁ μακάριος σήμερον * ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

"Ηλιος πολύφωτος * τὴν οἰχουμένην τοῖς λόγοις σου * καταυγάζων γεγένησαι,* ἀστὴρ φαεινότατος,* λαμπὰς φανοτάτῃ,* πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ * τῇ χοσμικῇ διαπαντὸς * χειμαζομένους * ὁ προσχαλούμενος * πρὸς ὅρμον γαληνότατον * τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι,* χρυσολόγε Χρυσόστομε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Αδίχως τῆς ποίμνης σου * ἀπελαθεἰς, Πάτερ Όσιε,* προσωμίλησας θλίψεσι * πιχραῖς ἐξορίαις τε· * ἐν αἰς ἠξιώθης * μαχαρίου τέλους,* οἰα γενναῖος ἀθλητὴς * χαταπαλαίσας * τὸν πολυμήχανον· * χαὶ νίχης διαδήματι * σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε,* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Χρυσέοις ἕπεσι,* χαὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι * χαταχοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐχχλησίαν,* πλοῦτον πνευματιχόν * ἐθησαύρισας ἐν αὐτῆ,* τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια· * διὸ * στέφανον ἐξ ἀχηράτων ἀνθέων * πλεξαμένη τοῖς ặσμασι * τῆ ἰερặ σου προσφέρει μνήμη,* πάγχρυσε τῆ ψυχῆ σὺν τῆ γλώττη,* Ἰωάννη Θεόσοφε.* ᾿Αλλ' ὡς ἔχων παἰρησίαν, Ὅσιε,* πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * χαὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης χαὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις.

Δίδοται χαὶ άγιον ἔλαιον τοῖς ᾿Αδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Άγίου ἡ γ΄. καὶ ૬΄. 'Ωδή.

Άπόστολος.

'Αδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν 'Αρχιερεύς. Εὐαγγέλιον χατὰ 'Ιωάννην. Εἰπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνιχόν, Είς μνημόσυνον αιώνιον.

TH IA'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου χαὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστῶμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

³Ηχος πλ. β'. Ολην αποθέμενοι.

Πραξιν μέν ἐπίβασιν * είλιχρινοῦς θεωρίας,* θεωρίαν τέλος δὲ * φιλοθέου πράξεως,* Μάχαρ, θέμενος,* τόν Χριστόν ἡξίωσας * τοῦ Πατρός τὴν δόξαν * ὑποδεῖξαί σοι τὴν ἄφραστον· * χαὶ γὰρ ἐρίεται * πᾶσα λογιχὴ φύσις, ἕνδοξε,* Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· * χαὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηχας * τούτου παραυτίχα * δεξάμενος σφραγῖδα τόν Υἰόν· * δν παἰρησία δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείαις ἀναβάσεσι * διαπαντός χεχρημένος,* ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον,* τὸν Θεὸν θεάσασθαι * ἐπεπόθησας· * χαὶ γνωστῶς εἶδες δὲ * τὴν αὐτοῦ εἰχόνα * δεδεγμένος πρὸς ἐμρέρειαν· * Πατρός γὰρ σύντομος * γνῶσις ὁ Γἰὸς χαὶ ἀπόδειξις· * Γἰοῦ δὲ χαὶ Γεννήτορος * μία ἡ οὐσία γνωρίζεται,* χαὶ ἡ διὰ πάντων * ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς,* χαὶ βασιλεία χαὶ δύναμις,* δόξα χαὶ προσχύνησις.

Όργανον χρουόμενον * ταῖς θεϊχαῖς ἐπιπνοίαις,* χαὶ ταῖς ὑφηγήσεσι * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * ἐχρημάτισας· * χαὶ τὸ ὑπερχόσμιον * μελφδῶν ἐν χόσμφ * τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον,* πυρίνη γλώσση σου * πᾶσαν τὴν ἀπάτην χατέφλεξας,* ὡς ὕλην εὐχατάπρηστον,* χαὶ ὡς χόρτον Υῆς μαραινόμενον· * χαὶ τὸν ἐπὶ πάντων * Δεσπότην τε χαὶ Κύριον Χριστὸν * τῆ οἰχουμένῃ ἐχήρυξας,* Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Τοῦ μεγάλου, Φίλιππε, φωτός * ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθεὶς, * παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ· * τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων * ἐν Υίῷ ζητήσας εὐρες· * ἐν τῷ φωτὶ * τὸ φῶς γὰρ εὑρίσκεται· * καὶ γὰρ οὐτος σφραγὶς ἰσότυπος * δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον. * Ὅν, ᾿Απόστολε, οὐσώπει, * τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ * περισώζεσθαι αίματι.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. $1\Delta'$.

Kal vov, OEOTOXIOV.

Τίς μή μαχαρίσει σε,* Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου * τόν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας * Υἰός μονογενὴς,* ὁ αὐτός ἐχ σοῦ,* τῆς Άγνῆς, προῆλθεν,* ἀφράστως σαρχωθεὶς,* φύσει Θεός ὑπάρχων,* χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς,* οὐχ εἰς δυάδα προσώπων * τεμνόμενος,* ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, σεμνή Παμμαχάριστε,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήγος πλ. δ΄. 🖸 τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος ! * ὁ τοὺς ἰχθύας ποτὲ * σαγηνεύων Δ'Απόστολος, * τῶν ἀνθρώπων γἐγονεν * ἀλιεὺς θεοπρόβλητος · * λόγων σαγήνη * ἔθνη ἐζώγρησε· * Σταυροῦ ἀγχίστρω * χόσμον ἀνείλχυσεν. * Ὁ οἰον θήραμα * τῷ Χριστῷ προσήγαγεν * ὁ θεουργός ! * οὖπερ τὸ μνημόσυνον * νῦν ἑορτάζομεν.

Στίγ. Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἀποσταλεἰς ἐχ Θεοῦ * ὁ ᾿Απόστολος Φίλιππος * μέσον λύχων πρόβατον * ἀπτοήτως νῦν πρόεισι,* τοὺς θῆρας ἄρνας * πίστει ἀνέδειξε· * τὸν χόσμον θείως * μετεστοιχείωσεν.* "Ω ἕργα πίστεως! * ὣ δυνάμεις ἄῥῥητοι! * οὐ ταῖς εὐχαῖς * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν,* ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Στίγ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! * φρέαρ πηγάζον ζωὴν * ἐν σορίας ἀντλήματι * τοῖς ἐν χόσμω πέφηνεν * ὁ 'Απόστολος Φίλιππος· * ἀφ'οὖπερ ῥεῖθρα * δογμάτων πρόεισιν· * ἐξ οὖ θαυμάτων * ῥεύματα πίνομεν.* "Ω οἶα δέδραχε * φοβερὰ τεράστια * ὁ θεουργός ! * οὖπερ τὸ μνημόσυνον * πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, 'Ηχος β'. Βυζαντίου.

Καταλιπών τὰ ἐπὶ Υῆς, * ἡχολούθησας Χριστῷ· * χαὶ σφραγισθεἰς τῷ ἐμουσήματι * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, * ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ * εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, * ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους * εἰς φῶς θεογνωσίας, * Φίλιππε 'Απόστολε· * χαὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου, * διὰ βασάνων πολυπλόχων * τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωχας. * Αὐτὸν ἰχέτευε, παμμαχάριστε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον. Την πάσαν έλπίδα μου.

'Απολυτίχιον, ³Ηχος γ'. 'Απόστολε "Αγιε Φίλιππε.

Και 'Απόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Όχτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρών, οὐ ἡ Ἀχροστιχίς.

Τόν εύχλεη Φίλιππον ύμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

'Ωδη α΄. ³Ηγος πλ. β΄. 'Ως ἐν ἡπείρψ πεζεύσας. Ταῖς ὑπερφώτσις ἀχτῖσι * τῆς τοῦ Χριστοῦ * θεἰχῆς λαμπρότητος * ἐνηδόμενος τρανῶς,* θεοχήρυξ Φίλιππε, ταῖς σαῖς * χατὰ μέθεξιν αὐγαῖς * ἡμᾶς χαταύγασον.

Ο τοῦ Πατρός σοι τὴν δόξαν * δι' ἐαυτοῦ * ὑποδείξας, Φίλιππε,* τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν * σὲ Χριστὸς ἐνέταξε, τὴν σὴν * προγινώσχων ἀρετὴν,* θεομαχάριστε.

Νῦν οὐχ αἰν(γμασι βλέπεις, * οὐδὲ σχιαῖς, * οὐδ' ἐσόπτροις, Πάνσορε, * τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν * ὀρεχτῶν τὸ ἔσχατον Χριστὸν, * ἀλλὰ πρόσωπον ὀρặς * σαφῶς πρός πρόσωπον.

Θεοτοχίον.

Έχλελοιπότων 'Αρχόντων * έχ τῆς φυλῆς * τοῦ 'Ιούδα, Πάναγνε,* ὁ Γἰός σου χαὶ Θεός * προελθών, Ἡγούμενος τῆς γῆς * τῶν περάτων ἀληθῶς * νῦν ἐβασίλευσεν.

'Ωδή γ'. Ούχ έστιν άγιος ώς σύ.

Υπάρχων έμπλεως φωτός * πραχτιχής θεωρίας, * τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ * γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, * χατηξιώθης Χριστῷ * λειτουργῆσαι, * Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπίς δογμάτων εὐσεβῶν * ἡ σἡ μυσταγωγία * τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· * δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Γίὸν * ἐπέγνωμεν, συμφυῶς * ἡνωμένον * ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Αυχνία γέγονας χρυση, * δαδουχών τοις άνθρώποις * το άιδιον ρέγγος, * και φωτίζων τη αύτου * την οίκουμένην σαφώς * επιγνώσει, * Φίλιππε πανάριστε. Θεοτοκίον.

'Επί σοι, Πάναγνε σεμνή,* πεποιθώς, μή έχπέσω * τῆς εἰς σὲ προσδοχίας· * ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθής * τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ,* τῶν παγίδων * τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ο Ειρμός.

. Ούχ έστιν άγιος ώς σύ, * Κύριε, ό Θεός μου, * ό ύψώσας τό . Ο χέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν . τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν.

Έλατήρ των δαιμόνων * άναδειχθείς, * χαι φωστήρ των έν σχότει * άπορανθείς, * έδειξας τον "Ηλιον * έχ Παρθένου έχλάμ-

MHN NOEMBPIOS. $I\Delta'$.

ψαντα· * χαὶ ναοὺς εἰδώλων * συντρίψας, ἀνήγειρας * ἐχχλησίας, Μάχαρ,* εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· * ὅθεν σε τιμῶμεν,* χαὶ τὴν θείαν σου μνήμην * λαμπρῶς ἐορτάζομεν,* χαὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * ᾿Απόστολε Φίλιππε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω* τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, "Ομοιον.

'Ομβροφόρος νεφέλη * πνευματική * άληθως άνεδείχθης,* τοϊς έπὶ γῆς * ποτίζων ὡς ἄρουραν * μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· * διαδραμών γὰρ τῷ λόγψ,* δροσίζεις τὰ πέρατα,* ὑετοὺς προχέων * τὰ μύρα τῆ λάρνακι· * ὅθεν διαπνεύσας * ταῖς ἀπίστοις καρδίαις * ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος,* ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας.* ᾿Απόστολε Φίλιππε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε,* τὴν ταπεινὴν * ἀπὸ βρέφους μολύνας * ὁ μιαρὸς,* καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν * ἐμαυτὸν κατεἰρὑ πωσα· * καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι,* οὐδὲ καταφύγιον,* ἀλλ'οὐδ'ἄλλην ἐλπίδα * πλήν σου, Κόρη, ἐπίσταμαι.* Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! * Διὰ τοῦτο ἰκέτης * πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον * νῦν προστρέχω, καὶ δέομαι * ὁμολογῶν σοι τὸ, "Ημαρτον.* Πρέσβευε τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναί μοι· * εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα * ἀνέθηκα, Δέσποινα.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ηλίου σχήνωμα * Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, * καὶ ναός ἀνεδείχθης * χωρητικός * τούτου τῆς λαμπρότητος, * καὶ οὐρανός δόξαν Θεοῦ * τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθεσι * τῆς ἀνθρωπότητος,* ἐμβληθεὶς θεῖον ἄλας * παρὰ Χριστοῦ,* σαύτης ἀπεξήρανας * τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν,* Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ίσχύϊ, Φίλιππε,* Χριστοῦ ῥωννύμενος,* τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους,* xat δυσσεβῶν * ὥφθης δυνατώτερος,* τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν * ζωῆς θείας εὐαγγέλια.

Θεοτοχίον.

Λιμένα εύδιον * Χριστός άνέδειξε * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθφ * σὲ ἀληθεῖ,* Δέσποινα πανάμωμε,* ἐκ διανοίας καθαρᾶς * Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

'Ωδή ε΄. Τῷ θείψ φέγγει σου, 'Αγαθέ.

' Ιόν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ * ταῖς ἀλεξικάχοις σου,* Θεορρημον, παλάμαις ἐξήρανας * τοὺς θανατηφόρω * κεκρατημένους βυθῷ,* χαλεπής ἀλγηδόνος * ἀναρβυόμενος.

Πυρίπνους όλος ἀναδειχθεὶς * τῆ τοῦ Παραχλήτου ἐπιδημία * xaì χάριτι, Φίλιππε,* τοὺς ἀποψυγέντας * ἐν ἀθείας χρυμῷ * τῆ τῆς πίστεως θέρμῃ * ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ,* τὰς ἐνδιδομένας σοι λαμπηδόνας * ἀμέσως δεχόμενος, * καὶ διαβιβάζων * τοῖς σοὶ προστρέχουσι,* φωτίζων καὶ προσάγων * τούτους τῷ Κτίστη σου.

Θεοτοχίον.

Ο λόγψ πάντα διμιουργών,* και σορή προνοία κυβερνών,* μόνος ώς βούλεται Κύριος * άκρα εὐσπλαγχνία * δημιουργεῖται ἐκ σοῦ,* και σὰρξ ἀνερμηνεύτως,* Πάναγνε, γίνεται.

'Ωδή ς'. Συνεσχέθη, * άλλ' ού κατεσχέθη.

Νεμομένην * χαὶ λυμαινομένην * βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ * το τῶν ἀνθρώπων γένος, * τὰ σὰ βέλη τὰ ἀχονημένα, * τοὺς ᾿Αποστόλους * τείνας ἐξαπέστειλας, * χαὶ διἡνοἰξὰς θώρἀχος πτύξιν, * Χριστὲ, τοῦ δράχοντος, * ἀπαντας τῆς αὐτοῦ * λύμης χαὶ φθορᾶς, * Σῶτερ, ἰώμενος.

Υπερτέρω * φέγγει καταλάμπων,* ώφθης καθάπερ άστραπή * τῆ οἰκουμένη φαίνων,* καὶ ὡς δρος γλυκασμέθν σταλάζων,* ὡς Θεοῦ δρόσος * οὐρανόθεν πίπτουσα,* ὡς ᾿Απόστολος ἐκλελεγμένος,* τὴν δωδεκάριθμον * φάλαγγα συμπληρῶν * τὴν τῶν Μαθητών Χριστοῦ, Πανόλβιε.

Μυηθείς σου * τό τοῦ μυστηρίου * βάθος ὁ θεῖος Μαθητὴς,* ὡς ποταμόν εἰρήνης,* ἑπιβλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν,* ὡς ἐπικλύζον * κῦμα δόξαν ἔθνεσι,* σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,* καὶ τὴν σην ἔνδοξον * κένωσιν, 'Αγαθὲ,* τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐαγγελίσατο. Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους * και ἀπολλυμένους * πάντας θανάτφ τοὺς βροτοὺς,* σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσὰ,* τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν * ἀνεκαλέσω * πρὸς ζωὴν αἰώνιον,* καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένοϋς,* καὶ ἡλευθέρωσας,* λύσασα τὰ δεσμὰ * τῆς ἀπαγωγτζς * ἡμῶν, Πανύμνητε.

Ο Είρμος.

• γυνεσχέθη, * άλλ' οὐ χατεσχέθη * στέρνοις χητώρις 'Ιωνᾶς· *

· 🚄 σου γαρ τον τύπον φέρων * του παθόντος χαι ταφή δοθέν-

• τος, * ώς έχ θαλάμου * τοῦ θηρός ἀνέθορε· * προσεφώνει δὲ τῆ

> τουστωδία· * Οι φυλασσόμενοι * μάταια και ψευδή, * έλεον αυ > τοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, ³Ηχος πλ. δ'. 'Ως άπαρχάς.

Ο μαθητής και φίλος σου,* και μιμητής του πάθους σου,* τη Ορικουμένη Θεόν σε εκήρυξεν * ό θεηγόρος Φίλιππος.* Τατς αύτοῦ ἰχεσίαις,* ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων * τὴν Ἐχχλησίαν σου * χαὶ πᾶσαν πόλιν σου * διὰ τῆς Θεοτόχου συντήρησον,* Πολυέλεε. Ο Οἶχος. Αὐτός μόνος.

'Ρετθρα λόγου παράσχου μοι, Κύριε,* ό ύδάτων την φύσιν δειμάμενος· * την χαρδίαν μου στήριξον, Δέσποτα,* ό την γην στερεώσας τῷ λόγφ σου· * χαὶ φώτισόν μου την διάνοιαν,* ό τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος,* ἵνα λέγω χαὶ ψάλλω τὰ πρέποντα,* χαὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητην,* Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου xαὶ πανευφήμου ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεχα.

Στίχοι.

'Αρθείς Φίλιππος έχ ποδών έπι ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα, Σῶτερ, ἐχτίει.

Ηρθης χαχχεφαλής δεχάτη, Φίλιππε, τετάρτη.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ἰΩδὴ ζ΄. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ως φέγγος ἐξαπεστάλης * βολίδος δίχην, 'Απόστολε,* σελασφόροις βολαϊς * χαταυγάζων * τοὺς ἐν πίστει χραυγάζοντας· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις * τοῦ θείου, Μάχαρ, χηρύγματος, * διαλάμπων φαιδρῶς * τοὺς ἐν σχότει * μελφδεῖν χατεφώτισας· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε, * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρητόρων ἀδολεσχίαν,* καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα * τῷ συντόνφ λόγφ * ἐκνικήσας * τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες. * Εὐλογητός εἶ, Κύριε,* ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ούσίας ὑπερουσίως,* Παρθένε, δύο γεγέννηχας * ήνωμένας, 'Αγνή,* ἀσυγχύτως * τῷ Χριστῷ, ὡ χραυγάζομεν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε,* ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Νόμων πατρώων.

Φώς σε τοῦ χόσμου * ἀπετέλεσε * τὸ πατριχόν φῶς * Λόγος * ὁ ἐνυπόστατος * ἐχλεξάμενος ᾿Απόστολον * ἐχ τοῦ χόσμου, Τρισμάχαρ· * χαὶ χαθοπλίσας * θεία δυναστεία τῆ αὐτοῦ * ἐπαφῆχεν ἀήττητον * ὡς ὁπλίτην, βοῶντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη τη θεία * δυναμούμενος, * τὰς ἀντιπάλους τάξεις * ὑπε. ρενίκησας, * τὴν ἀτίθασσον παράταξιν * τὴν αὐτῶν καταλύσας· * τὴν γὰρ εἰρήνην * κλῆρον ἀναραίρετον λαβών, * εἰρηναίαν κατά-

MHN NOEMBPIO**S**. $I\Delta'$.

στασιν * έφύτευσας τῷ χόσμφ, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε χραυγάζων, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Όλφ τῷ πόθφ * προσεπέλασας * τῷ σαρχωθέντι Λόγφ * Θεοῦ, 'Απόστολε,* μαθητὴς τούτου γενόμενος,* χαι θεῖος ὑπηρέτης * και μυστολέχτης· * ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεἰς,* εἰς τὰ ἔθνη ἐχήρυξας * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε χραυγάζων,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Όλος ήνώθη * ὑπερ ἔννοιαν,* ἀναλλοιώτως ὅλη * τῆ ἀνθρωπότητι * ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρα σου,* Παναγία Παρθένε· * ὅθεν ἐν δύο * φύσεσι γνωρίζεται Χριστός,* εἰς ὑπάρχων ἀμφότερα,* δν ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

Νόμων πατρώων * οἱ μαχαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι * προχινδυνεύοντες,* βασιλεύοντος χατέπτυσαν * προσταγῆς ἀλογίστου,* χαὶ συνημμένοι,* ῷ οὐχ ἐχωνεύθησαν πυρὶ,* τοῦ χρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
τὰ ἔργα,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Απορεϊ πᾶσα * γλῶσσα.

Ν^{ΰν} ἀποἰρήτου * δόξης χαὶ φωτὸς ἀνεσπέρου * ἡξιωμένος,* ἔνθα ἡ ἀνέχφραστος ὑπάρχει * εὐφροσύνη,* ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληχτος * ἐν ἐχχλησία * τῶν πρωτοτόχων, ἔνθα * διχαίων αἰ σχηναὶ,* πάντων * Χριστιανῶν ὑπερεύχου,* Φίλιππε πάνσοφε.

'Ωραϊσμένος * χάλλει νοη τῆς εὐπρεπείας, * χαὶ βασιλείας * στέρος περιχείμενος, θεόφρον, * χαὶ πλουσίαις, Φίλιππε, περιχεόμενος * φωτοδοσίαις * τῆς τοῦ ὑπερουσίου * φωτός μαρμαρυγῆς, * χαίρων * τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνω, * μάχαρ, παρίστασαι.

Σύν 'Αποστόλοις * πᾶσι σεπτοῖς τε xai Προφήταις,* xai σύν 'Αθλοφόροις,* Φίλιππε, Όσίοις, Ιεράρχαις, Διχαίοις,* σύν τῆ Θεοτόχω πρέσβευε,* λύσιν πταισμάτων * xai τῶν ἀμπλαχημάτων * δοθῆναι ἰλασμόν * πίστει * τοῖς τὴν φωσφόρον, xai θείαν * μνήμην τελοῦσί σου. Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον * Λόγον, τόν πριν ἄσαρχον ὄντα, * ὑπερφυῶς, * Παρθενομῆτορ, τέτοχας· διό σε * Θεοτόχον * πάντες εὐσεβῶς χηρύττομεν, * ἀληθεστάτην * σοὶ τὴν προσηγορίαν * ἀρμόζοντες, 'Αγνή· * σὺ γὰρ * τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας * ῥίζα χαθέστηχας.

Ο Είρμός.

Απορεί πάσα * γλώσσα εύφημειν πρός ἀξίαν· * ἰλιγγιặ δὲ * νοῦς
 Α χαὶ ὑπερχόσμιος ὑμνεῖν σε,* Θεοτόχε· * ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρ-

Digitized by Google

» χουσα,* την πίστιν δέχου· * χαι γάρ τον πόθον οίδας,* τον ένθεον

» ήμῶν· * σὺ γὰρ * Χριστιανῶν εἶ προστάτις, * σἐ μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ώραίων σου ποδών,* Φίλιππε, άναστρέψας,* πορείαν την οὐράνιον * ἀνελήλυθας χαίρων· * καὶ τῆ Τριάδι παρεστώς * ἐν Πατρὶ τεθέασαι * Γίδν καὶ Πνεῦμα * τὸ Θεῖον· * διὰ τοῦτό σου πόθψ * τὴν πανίερον καὶ θείαν * ἑορτάζομεν μνήμην.

"Ετερον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θείου άχτινα,* Θεσπέσιε, δεδεγμένος,* χαι χόσμον χαταφωτίσας * τῷ φθόγγψ τῶν σῶν ῥημάτων,* ὑπερ ἡμῶν νῦν δυσώπει * τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Υπεραγία Παρθένε,* δέησιν νῦν τῷ Γίῷ σου * ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππφ * τῷ θείψ χαὶ θεηγόρφ * προσφέρουσα, ἐχ παντοίων * χαχῶν περίσωζε πάντας.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τό πρῶτον.

³Ηχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων * τὰ ἀπηχήματα * ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάχαρ,* διεχύθη, χαὶ ταύτην * ἐπλήρωσε δογμάτων· * δι' ὧν τὸν Υἰὸν * τῷ Πατρὶ χαὶ τῷ Πνεύματι * θεολογοῦντες, 'Απόστολε, μυστιχῶς * ὁμοούσιον δοξάζομεν.

'Ως έωσφόρον σε πάντες * τῶν 'Αποστόλων Χριστοῦ, * xal φαεινόν λαμπτῆρα * τῆς σεπτῆς 'Εxxλησίας, * Φίλιππε τρισμάχαρ, * ἔχοντες νῦν, * τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, * xal ἐχ χινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν * ταῖς πρεσβείαις σου, πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα * τὸν τῆς ἀθλήσεως * διηνυχώς, τῆς νίχης * ἀνεδήσω στεφάνους, * Φίλιππε, ἀξίως· * μεθ' ὡν εἰσελθών * εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια, * συμπαρεδρεύεις, 'Απόστολε, τῷ Χριστῷ, * χαὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

$\Delta \delta \xi \alpha$, 'H $\chi \circ \zeta \beta'$.

Φιάλαι των άρωμάτων * έν χόσμω, αι σιαγόνες σου, σορέ,* ώρθησαν, 'Απόστολε Φίλιππε, * περιχιρνώσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωοποιόν· * πραξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηχώς,* Χριστοῦ ὁπαδός ἐχρημάτισας,* τὴν στεῖραν χαὶ ἄτεχνον ἐθνῶν Ἐχχλησίαν * εὐτεχνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ * χαταποιχίλας διδαχαῖς· * ἡν χαὶ νῦν δυσώπει, λυτρωθήναι * δεινῶν χαὶ ἀναγχῶν· * δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ,* πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Τήν πασαν έλπίδα μου.

MHN NOEMBPIO Σ . IE'.

Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις. Είς την Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ૬΄. ஹδή.

Ο Απόστολος, το Εὐαγγέλιον, και το Κοινωνικόν, Είς πάσαν την γην.

$EI\Delta H\Sigma I\Sigma.$

Από τῆς αύριον ἀργόμεθα σύν Θεῷ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων χαὶ Όμολογητῶν Γουρία, Σαμωνά και 'Αβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ιστώμεν Στίχους ς'. χαι ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τέσσαρα, δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν. Ἡχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

* βιβος ό πάνσοφος * και Σαμωνας ό θαυμάσιος, * και Γουρίας ό Α ἕνδοξος * χοινήν συστησάμενοι * τοῖς πιστοῖς χορείαν, * ἐν ἀγαλλιάσει * νῦν συγχορεύουσιν ἡμιῖν * οἱ 'Αθλοφόροι, * xαὶ συνευφραίνονται· * ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ * παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται * τὰ ἐνταῦθα γινόμενα * νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους υπομείναντες * των ἀφορήτων χολάσεων * χαι γενναίως άθλήσαντες, * Τριάδος ισάριθμοι, * Σαμωνα, Γουρία, * χαι *Αβιβε μάχαρ,* της αίωνίου χαι τερπνής * χατατρυφάτε * νῦν ἀπολαύσεως * χαμάτων την άντίδοσιν, * άντιμετρούντος ύμιν Χριστού * δν θερμῶς ιχετεύσατε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον * όμολογήσαντες, "Αγιοι, * των Ελλήνων έλύσατε * πολύθεον φρόνημα, * χαί μωράν σοφίαν * τη νομιζομένη * μωρία είναι παρ'αύτοις * Σταυρού δυνάμει, * μαχαριώτατοι · * ύφ'ού ένδυναμούμενοι,* τὰς χαλεπὰς τῶν χολάσεων * ὑπεμείνατε μάστιγας * θαρσαλέω φρονήματι.

Ορμον πρός αχύμαντον, * χαί πρός ζωήν αστασίαστον, * χαί λιμένα πανεύδιον, * άθλοφόροι Μάρτυρες, * προσχεχωρηχότες. * το διαιωνίζον * της άπαθους διαμονής,* χαι διαρχούσης * νυν άντηλλάξασθε, * των πόνων την αντίδοσιν, * χαι των χαμάτων τα έπαθλα * έχ Θεοῦ χομισάμενοι * ἐπαξίως, μαχάριοι.

Δόξα, Ήχος β'. Ίχασίας Μοναχής.

ΤΤ Εδεσσα εύρραίνεται,* ότι έν τη σορῷ τῶν Αγίων ἐπλουτί-Πσθη * Γουρία, Σαμωνά και 'Αβίβου· * και το φιλόχριστον ποίμνιον * συγκαλουμένη, βοά· * Δεύτε, φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε * Men. Tom. II. 21

MHN NOEMBPIO Σ . IE'.

έν τῆ μνήμη τῆ φαιδρặ * Δεῦτε, ὡ φιλέορτοι, φωτίσθητε.* Δεῦτε, ἰδετε φωστῆρας οὐρανίους, * ἐν Υῆ περιπολεύοντας.* Δεῦτε, καὶ ἀχούσατε,* οἰον θάνατον πιχρόν * οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες * ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν.* Διὸ * χαὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας,* χόρην διέσωσαν * ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· * χαὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον,* τῷ ὀλέθρῳ παρέδωχαν,* ὡς φονέα χαὶ ἀνελεήμονα· * χαὶ ἐχτενῶς δυσωποῦσι * τὴν παναγίαν Τριάδα,* τοῦ ῥυσθῆναι ἐχ φθορᾶς χαὶ πειρασμῶν * χαὶ παντοίων χινδύνων,* τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Και νῦν. Θεοτοχίον. Ότε, ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι,* ό ταλαίπωρος ἐγώ,* Δέσποινα τοῦ χόσμου, προσάξω,* εἰ μὴ δαχρύων πηγὰς,* χαὶ ἐξομολόγησιν* τῶν πεπραγμένων μοι ; * 'Αλλ' ἰλέφ σου ὅμματι * ἐπίβλεψον, Κόρη,* ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· * λῦσον * τῶν παθῶν μου τὰ νέφη,* χαὶ τῆς χατεχούσης ἀχλύος,* δέομαι, ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου. ¨Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ξύλφ τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ * προσαναρτηθέντα ὀρῶσα,* ἡ ᾿Απειρόγαμος * ἔχλαιε χαὶ ἔλεγε· * Τέχνον γλυχύτατον,* ἕνα τί ἐγχατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεχοῦσαν * μόνην φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * σπεῦσον * χαὶ δοξάσθητι,* ὅπως δόξης ἐπιτύχωσι θείας,* οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τόν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όχτωήχου.

Εί δὲ βούλει, είπὲ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.

Θαϋμα θαυμάτων ἀξίως * θαυμασιώτερον * τῷ χόσμω ἀνεδείχθη * τὸ ὑμέτερον θαϋμα,* Μάρτυρες Κυρίου· * ἀπὸ δυσμῶν * τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν χόρην ποτὲ, * ταφῆ δοθεῖσαν ἀδίχως,* ταῖς μητριχαῖς * διεσώσατε ἀγχάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός ἐν τοῖς Αγίοις.

Μαρτυριχώς έναθλοϋντες, * θεομαχάριστοι, * τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰχίας, * ώσπερ χάριν πλουσίαν * ἐδέξασθε προθύμως· * χαὶ ὀρεχτῶν * γεηρῶν ἀπολαύσεων * ἡλογηχότες, τῶν θείων τῆ ἐχλογῆ * ταῖς ποιναῖς οὐ χατεχάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ Υῇ αὐτοῦ.

/ Γουρίαν πάντε: τόν μέγαν * χαί γενναιότατον,* σύν Σαμωνά τῷ θείφ * χαὶ 'Αβίβφ τῷ πάνυ, * τῷ ὄντι ἐν Λευίταις,* ὕμνοις πιστῶς * εὐφημήσωμεν σήμερον· * ὅτι θερμότατοι πάντων προασπισταὶ * ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσιν.

Δόξα, Ήχος β'.

Δεύτε, φιλομάρτυρες πάντες,* τούς του Χριστου άριστέας*

ύμνοις τιμήσωμεν, * Γουρίαν, *Αβιβον χαὶ Σαμωνᾶν,* ὅτι παραδόξως * ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· * ὅρχψ γὰρ οὐ παρεἶδον * μεταναστεῦσαι χόρην,* ἀλλ' ἐχπληροῦντες τὸ αἶτημα,* τὴν παῖδα διεσώσαντο * παρανόμφ Γότθφ,* ἄμυναν ποιήσαντες· * Δι' ών, Χριστὲ ὁ Θεός,* ὡς ἀγαθός χαὶ φιλάνθρωπος,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεατοχίον. "Οτε,* ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη * τόν ἀχώρητον Θεόν * ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρα * ἐχυοφόρησας, * ἀνθρωπον γενόμενον * δι' ἀγαθότητα, * Παναγία Θεόνυμρε· * διό δυσωπῶ σε, * τῶν στενοχωρούντων με * παθῶν ἀπάλλαξον· * ὅπως * τὴν στενὴν χαὶ εὐθεῖαν * τρίβον διοδεύσας, προρθάσω * τὴν ἐπὶ ζωὴν, Παρθένε, φέρουσαν.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

"Υβρεις * ὑπομείναντα πολλὰς,* xαὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε,* ἔστενες λέγουσα· * Υπερύμνητε, Κύριε,* Υἰἐ xαὶ Θεέ μου,* πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα,* φέρεις * ἐν σαρχὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία,* xαὶ συγχαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

Άπολυτίχιον, Ήχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Αγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀχαταμάχητον ήμῖν * δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός,* ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις,* βουλὰς ἐθνῶν διασχέδασον,* τῆς βασιλείας τὰ σχῆπτρα χραταίωσον,* ὡς μόνος ἀγαθός χαὶ φιλάνθρωπος.

EIS TON OP Θ PON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσχονται οἱ Κανόνες τῆς ἘΧτωήχου, καὶ τῶν ἙΑγίων οὐτος, οὐ ἡ ἘΑχροστιχίς:

Τούς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης το έρυθρατον.

Τριάδος την μοναρχίαν, "Αγιοι,* θεολογούντες σεπτώς,* πολυαρχίας ἄστατον άχλυν * εύμαρώς διελύσατε,* άνατολής πολύφωτοι,* ώσπερ άστέρες άνατείλαντες.

Οι τρεῖς ὀμολογηταὶ τῆ χάριτι * χαταλαμπόμενοι * τῆς ἀρχιχῆς Τριάδος ἐμφανῶς,* τὸ τῆς πλάνης πολύθεον,* χαρτεριχὴν τὴν ἔνστασιν * ἐπιδειχνῦντες ἐξηφάνισαν.

Υμας πρίν υίοθετήσας, "Ενδοξοι,* θέσει ὁ φύσει Υἰός,* τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐχ Πατρός * χληρουχίας, ὡς εὕσπλαγχνος * συγχληρονόμους ἔδειξε,* χαὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοχίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας * σχηνὴ, Πανάμωμε· * τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶχον ἐχ τῶν σῶν * παναχράντων αἰμάτων σεμνὴ * οἰχοδομεῖν εὐδόχησε * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδή γ΄. Εύφραίνεται έπὶ σοί.

Τό σώμα τοις αιχισμοις * έθελουσίως και δειναις μάστιξιν,* οι του Χριστου παρέδωχαν * όμολογηται και θεράποντες.

'Ρυσθήναι των χαλεπών * τής άμαρτίας λογισμών, "Αγιοι, * τούς την ύμων άθλησιν * πίστει άνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Έν ξύλφ χαρτεριχῶς * ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, * πανευσεβῶς ἄτρωτον * τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοχίον.

'Ιάσεών σε πηγήν * ό την σην μήτραν υποδύς έδειξε, * Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· * την ἐμην ψυχήν οῦν θεράπευσον.

Ο Ειρμός.

» Ε ύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * » Ε Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε,* καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, "Ηχος α'. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς * Χαταγγέλλοντες πίστιν, * πολύθεον, Σοφοι, * τῶν εἰδώλων ἀπάτην * ἀνδρείως Χαθείλετε, * ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· * χόρην ζῶσαν δὲ * Χαταχλεισθεῖσαν ἐν τάφω * διεσώσατε * θανατηφόρου χινδύνου, * ὑμᾶς μαχαρίζουσαν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισθέντες * τῷ τοῦ Χριστοῦ,* ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων * πᾶσαν ἰσχὺν * ἀνδρείως χαθείλετε,* ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι * τὴν ἀθείαν πᾶσαν * εἰδώλων ἐλέγξαντες,* καὶ τὴν Τριάδα, "Αγιοι,* προθύμως χηρύξαντες· * ὅθεν ἐπαξίως * παρ' αὐτῆς τοὺς στεράνους * τῆς νίχης ἐλάβετε,* ὡς νομίμως ἀθλήσαντες.* 'Αθλοφόροι Πανεύρημοι,* πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, Αὐτόμελον.

Τὴν Σορίαν και Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως,* Μήτηρ Θεοῦ,* τῷ κόσμῷ ἐκύησας * τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα,* τὸν τροφοδότην πάντων,* καὶ πλάστην καὶ Κύριον· * ὅθεν δυσωπῶ σε,* Παναγία Παρθένε,* ῥυσθῆναι πταισμάτων μου,* ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνὴ,* τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι πάντα * ὅσα θέλεις, πανάμωμε.

MHN NOEMBP $IO\Sigma$. IE'.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον άμνον και ποιμένα * και λυτρωτήν * ή άμνας θεωροῦσα * εν τῷ σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα, * και πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ό μέν κόσμος ἀγάλλεται, * δεχόμενος τήν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, * όρώσης σου τήν σταύρωσιν, * ήνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε.* Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ωδή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Σταθηράν την χαρτερίαν * οι 'Αθλοφόροι, * άνηλεως στρεβλούμενοι, * ποιχίλαις βασάνοις, * πᾶσιν ἐπεδείξαντο * συμφώνως χραυγάζοντες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Οι της Τριάδος ισαριθμοι * στεφανιται,* τρισοφεγγει λαμπάδι,* τούς νυν έχτελουντας * μνήμην την πανίερον * αύτων χαταυγάζουσι,* πάσι τας ιάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εύλαβείας προσδράμωμεν * τῆ φωσφόρφ * xal φωταυγεϊ, θεόφρονες,* θήχη τῶν Μαρτύρων· * βρύει γὰρ ἰάματα * τοῖς πίστει χραυγάζουσι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ομολογούντες τῆς Θείας * οἰχονομίας * τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον,* γλώσσαις θεολόγοις,* πᾶσαν ἀθεότητα * οἱ θεῖοι χαὶ πάνσοφοι * Ομολογηταὶ χατηδάφισαν.

Θεοτοχίον.

Ύπερ ἕννοιαν ἐχύησας,* ὦ Παρθένε,* χαὶ μετὰ τόχον ὥφθης * παρθενεύουσα πάλιν.* Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς χυοφορίας σου,* Μῆτερ ἀειπάρθενε ἄχραντε !

'Ωδή ε΄. Σύ, Κύριέ μου, φῶς.

Λαμπρότησι σαρώς * τῶν ἀγώνων ἐχλάμποντες,* ἐφαύλισαν τῶν τυράννων * τὸ ἀνίσχυρον θράσος * τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι. Εἰς πάντα προφανῶς * οἰχουμένης τὰ πέρατα,* τὰ θαύματα

τών Μαρτύρων * διεδόθη, χαι πάντας * τη πίστει έβεβαίωσαν.

Γή ώσπερ ἀγαθή,* τὰ τῆς χάριτος σπέρματα * δεξάμενοι, πολιτεία * φιλοπόνω πλουσίως * οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοχίον.

Ο μόνος ἀγαθός,* καὶ πελάγει χρηστότητος * τὰ σύμπαντα, Θεομῆτορ,* συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις,* κρατεῖσθαι κατηξίωσεν. ἰΩδὴ ૬΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, * ώς 'χαλοί στρατιῶται, Θεόφρονες, * έγχρατευσάμενοι πάντα, * χαί τρανῶς τὴν πίστιν * τετηρηχότες, * τὸν τῆς θείας * διχαιοσύνης ἤρατε στέφανον. Τὸ πρὶν μὲν * ὁ ᾿Αββαχοὺμ μετάρσιος αἰρεται * τῆ τοῦ Δεσπότου προστάξει· * δι' ὑμῶν δὲ χόρη * τυραννουμένη, * Θεηγόροι, * τῆ θρεψαμένῃ ἀποχαθίσταται.

'Αστράπτει * ή σορός τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, * xal ποταμοὺς ἀναβλύζει * ἰαμάτων πᾶσι * τοῖς προσιοῦσι, * xal τοῖς πίστει * τὴν αὐτῶν χαρτερίαν θαυμάζουσιν.

Θεοτοχίον.

Σὲ μόνην * τῶν ἀχανθῶν ἐν μέσω εὐράμενος, * ὡς χαθαρώτατον χρίνον, * χαὶ χοιλάδων ἄνθος, * ὡ Θεομῆτορ, * ὁ Νυμφίος, * ὁ νοητός ἐν σοὶ χατεσχήνωσεν.

Ο Είρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ ἘΧΧλησία βοặ
 » Θύσω σοι,* ἐχ δαιμόνων λύθρου * χεχαθαρμένη,* τῷ δι' οἶχτον *
 • ἐχ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἰματι.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ύψους, σοροί,* τὴν χάριν χομισάμενοι,* τῶν ἐν πειρασμοῖς * προίστασθε, πανεύρημοι· * διό χόρην, "Αγιοι,* ἐχ θανάτου πιχροῦ ἐλυτρώσασθε· * ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε * Ἐδέσσης ἡ δόξα * χαὶ τοῦ χόσμου χαρά.

Ο Οίκος. Του Συμεών.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ * δουλείας με ῥῦσαι,* Ἰησοῦ ζωοδότα,* ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν * ἐντεύξεσι δυσωπούμενος· * ὅπως, ἀδούλωτον κεχτημένος * τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν χαὶ τὸ σῶμα,* ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· * προφθάσαντες γὰρ ἐχ τάφου,* τοῦ θανάτου ἐῥρύσαντο χράζουσαν * τὴν χόρην,* ἡνπερ παρέθετο ἐχβοῶσα ἡ μήτηρ * τοῖς Μάρτυσιν· ἡμεῖς ὄντως ὑπάρχετε * Ἐδέσσης ἡ δόξα,* χαὶ τοῦ χόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τη ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων και Όμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ και Άβίβου.

Στίχοι.

Ξίφος τελειοί Σαμωνάν και Γουρίαν,

Καὶ φλόξ "Αβιβον, οἰς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτη δεκάτη "Αβιβον πέρνε, χαλκός ἐτάρους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. ἰΩδὴ ζ΄. Ἐν τῇ Χαμίνω.

Αβραμιαίους * έν τη χαμίνω ό ρυσάμενος, * ούτος χαι την ξένην χόρην * της χαλεπης * περιστάσεως διέσωσε, * τη μεσιτεία νῦν * τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὕσπλαγχνος.

Ίταμωτάτης * ἀπανθρωπίας δίκην έδωκε, * πάντων τῶν κακῶν

άθρόως * άπαιτηθείς,* ό άλάστωρ χαι δυσώνυμος,* χρίσει διχαία σου,* Λόγε Θεοῦ, σοφία χαι δύναμις.

Νενευρωμένη * τη πρός ὑμᾶς ἐλπίδι, Ἐνδοξοι,* κόρη καθειργμένη τάφψ * μετὰ νεκρῶν,* προσδοκίας οὐ διήμαρτεν,* Εὐλογημένος εἶ,* ὁ Θεός μου, βοῶσα καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Ως νεόσμηχτον * χαὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον,* αἰγλην θεῖχῆς, Παρθένε, * μαρμαρυγῆς * προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας.* Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξί, Πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδη η'. Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ.

Παγχόσμιος σήμερον ήμιν, * λαμπρὰ πανήγυρις, * ή τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, * περιαυγάζουσα χάριτι, * τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, * χαὶ χαρμονῆ πνευματικῆ * πίστει χραυγάζοντας: * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ραδίως οι 'Ομολογηται,* τῆς σῆς Θεότητος,* πᾶσαν χατήργησαν * τὴν ἀθεότητα, Δέσποτα,* τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι * τὰς ἀπειλὰς, ἀλλ'εὐσθενῶς * ἀναχραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Οι πάνσοφοι Όμολογηταὶ,* οι προϊστάμενοι * τοῦ θείου δόγματος,* ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται,* διὰ ξίφους ἀναιρούμενοι,* νίχην παράδοξον σαφῶς * χαὶ διαλάμπουσαν * δεδειχότες· * πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἡττησαν.

Θεοτοχίον.

Φύσεσιν όρώμενον διτταϊς,* Χριστόν ἐγέννησας,* τόν μίαν φέροντα * σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον,* ἀνθρωπότητι Θεότητος * συνεισδραμούσης ὑπέρ νοῦν * ὄντως χαθ' ἕνωσιν· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν,* Μαρία Θεόνυμφε.

Ο Είρμός.

Χεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ, Κλεόντων χάσματα κ ἐν λάχχω
Χεφραζε· κ πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, κ ἀρετήν περιζωσάμενοι, κοι εὐσεβείας ἐρασταὶ κ Παΐδες χραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

' Ρήσεσιν έπόμενοι θείαις,* χαι θεοπνεύστοις του Σωτήρος,* Όμολογηται, θεοφεγγεῖς,* σταυρόν ἐπ' ὤμων * χαίροντες ἤρασθε,* τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν,* ἀχολουθοῦντες, ἀξιάγαστοι.

Όλφ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, * μετ' εὐφροσύνης οἱ γεννατοι, Όμολογηταὶ προσχωροῦντες, * τὰ τῶν ἀγώνων * γέρα χομίζονται, * ταῖς "Ασωμάτοις τάξεσιν * ἀξιωθέντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐχ ἐν ἐσόπτρω ὀρᾶτε * τῶν μαχαρίων τὰς ἐλπίδας,*

MHN NOEMBPIOS. IE'.

168

Ομολογηταί του Σωτήρος,* τής ἀληθείας * μαλλον δὲ, πάνσοφοι,* το χάλλος ἐνοπτρίζεσθε,* στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

'Ως τῆς ὑπερθέου Τριάδος * σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες,* 'Ομολογηταὶ θεηγόροι,* τῆ ταύτης αἴγλη * χαταλαμπρύνεσθε,* ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες,* ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι. Θεοτοχίον.

Σαρχί ἐπιδημήσαι θελήσας,* ὁ διαχοσμήσας πάντα Λόγον,* ἐν σοὶ χατεσχήνωσε, μόνην * ἀγιωτέραν * πάντων εὐράμενος,* χαὶ Θεοτόχον ἔδειξεν * ἐπ' ἀληθείας, Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός.

- » Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους,* ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀχρο-
- » 1 γωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός συνάψας * τὰς διεστώσας φύσεις· *
- » διο έπαγαλλόμενοι,* σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναίχες, ἀκουτίσθητε.

Ος πάλαι διεσώσατε * πιχροῦ θανάτου, "Αγιοι,* χόρην ἐν τάφῷ βληθεϊσαν,* τόν δὲ παράνομον Γότθον * θανάτῷ παρεδώχατε,* χἀμὲ τῶν ἀχαθέχτων μου * παθῶν νῦν ἐχλυτρώσασθε,* ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον * μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω.

Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Ο πάντα τη θεότητι * πληρών ώς ἀπερίγραπτος,* ἐκ σοῦ Θεός ἀπορρήτως * ἐσωματώθη, Παρθένε,* δι' οἶκτον ἀνορθούμενος * τό τοῦ ᾿Αδὰμ παράπτωμα,* νέος ᾿Αδὰμ γενόμενος· * δν ὡς Υἰόν σου δυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἘΟκτωήχου. Ἡ λοιπὴ ἘΑχολουθία τοῦ Ὅρθρου, καὶ ἘΑπόλυσις.

TH IC'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

³Ηχος δ'. Ο έξ υψίστου χληθείς.

Ομην, 'Απόστολε,* θεία προγνώσει έώραχε,* χαὶ ἐχ τοῦ χόσμου * τῆς ἀδιχίας * σὲ ἐλυτρώσατο· * τότε σε παγχόσμιον * φῶς ἀπειργάσατο * τῆς οἰχουμένης τὰ πέρατα * χαταφωτίζειν,* χαὶ διαλάμπειν * ἐγχελευσάμενος· * οὐ χαὶ τὸ θεῖον * Εὐαγγέλιον,* ἡξιώθης * σαφῶς ἀναγράψασθαι· * ὄν ἰχέτευε σῶσαι,* χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐχ τελώνου χληθείς εἰς μαθητείαν, * ὅτε σε ὁ ἄναρχος * Λόγος ἐφώνησεν,* ἀχολουθεϊν προτρεπόμενος,* καὶ χοινωνίαν * τῆς βασιλείας * ἐπαγγειλάμενος· * τότε, Παμμαχάριστε,* πάντων ἀφέμενος,* καὶ ταραχώδους * συγχύσεως,* ἀναχωρήσας,* αὐτῷ συντόνως * ἐπηχολούθησας· * καὶ νῦν, Θεόπτα,* ἐμφορούμενος * τῆς ἀρράστου * αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς,* χαθιχέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητική τις σαφῶς ὀξυδερκία,* πάλαι μέν σε "Αγιον * λίθον τεθέαται * ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον,* καὶ τῆς ἀπάτης * τὰς ἐλεπόλεις * καταλεαίνοντα· * ὁ Λόγος δὲ, πάνσοφε,* ὁ ἐνυπόστατος,* φῶς σε τοῦ κόσμου,* καὶ κήρυκα * δικαιοσύνης,* καὶ ἀληθείας * ἀποτετέλεκε,* λελαμπρυσμένον * ταῖς λαμπρότησι * τοῦ τρισηλίου * φωτός, Πανσεβάσμιε· * ὃν ἰκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

$\Delta \delta \xi \alpha$, 'Hyor δ' .

Καλοῦντι Χριστῷ πρός μαθητείαν * οὐράνιον, προθύμως * ἡχολούθησας, Θεόληπτε, * πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηίνης * ὑφ' ἐν παρωσάμενος. * ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας * γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, * τῆς χαμαιζήλου πολιτείας * χαὶ δόξης χενῆς ἀπέστης, * Εὐαγγελιστὴς ἀπό Τελώνου γενόμενος, * φῶς τε τῶν ἐν σχότει χρηματίσας, * χαὶ πεπλανημένων * ὀδηγός πρός σωτηρίαν. * . νῦν δὲ πρεσβευτὴς * παντός τοῦ χόσμου θερμότατος, * χαὶ τῶν σὲ γεραιρόντων, * Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Και νῦν, Θεοτοχίον. Ο έξ ὑψίστου κληθείς.

Σωματωθέντα τόν Κτίστην τῶν ἀπάντων * ἔσχες ἐν τῆ μήτρα σου, * θεομαχάριστε, * ἀναμορφοῦντα τόν ἄνθρωπον, * τόν πρίν πεσόντα * τῆ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως. * Θεόν γὰρ ἐγέννησας * Λόγον ἀφράστως, 'Αγνὴ, * χαὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας * τὴν φύσιν πᾶσαν * παλαιωθεῖσαν, * διὰ τοῦ τόχου σου · * διὸ ὑμνοῦμεν * χαὶ δοξάζομεν * σοῦ τὴν χάριν, * Παρθένε, ἀνύμφευτε, * δι' ῆς σχέπε χαὶ σῶζε * τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

> Είς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια. ³Ηχος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ τῶν λόγων σου σάλπιγγι,* τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας,* εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν,* Ηαναοίδιμε,* χαὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα* ἐχ Υῆς ἀπεσόβησας,* χαὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς * τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας,* χαὶ πρεσβεύεις νῦν * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμ]ν σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν. Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOΣ. Ις'.

Ο ἐν γλώσση πυρίνη σε * χαθοπλίσας τοῦ Πνεύματος,* χραταιὸν ἀνέδειξε * πολεμήτορα * χατὰ τῆς πλάνης, ᾿Απόστολε,* Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν,* παρ' οῦ ἔλαβες λαμπρὰ * τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· * ὄν ἰχέτευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού.

Είς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος * διαχύψας, 'Απόστολε,* πλοῦτον τὸν ἀχένωτον * χατενόησας· * χαὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος * τὴν χάριν τὴν ἄφθονον,* ἡμῖν εὐαγγελιχῶς * πᾶσι ταύτην διένειμας· * χαὶ πρεσβεύεις νῦν,* ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, ή Ηχος πλ. β'.

Έκ πυθμένος κακίας ἐσχάτῆς * πρός ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς,* ὡς ἀετός ὑψιπέτης,* παραδόξως ἀνέδραμες,* Ματθαῖε πανεύφημε·* τοῦ γὰρ καλύψαντος * οὑρανοὺς * ἀρετῆ, καὶ τῆς συνέσεως αὑτοῦ * πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ * ἀκολουθήσας τοῖς ἰχνεσι,* μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν * αὐτοῦ πεφανέρωσαι,* εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην,* ζωὴν καὶ σωτηρίαν,* τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς * τοῖς θείοις προστάγμασιν· * ἐν οἰς ἡμᾶς καθοδήγησον,* εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ,* καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σύ εἰ ή ἄμπελος.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος γ'.

Απόστολε άγιε,* χαι Ευαγγελιστα Ματθατε,* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ϊνα πταισμάτων άφεσιν * παράσχη ταῖς ψυχαῖς ήμῶν.

EIΣ TON OP Θ PON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Όχτωήχου, καὶ τοῦ ἀΑποστόλου τὰ παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Άνοίξω το στόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι * τῆς ἐνοιχούσης σοι χάριτος,* Ματθαῖε πανένδοξε,* χαι ὑπηρέτα Χριστοῦ,* χαι βοήσομαι,* λαμπρῶς ἀναχηρύττων,* χαι μέλψω γηθόμενος,* τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως χατέλιπες * τών ἐπιγείων την σύγχυσιν,* τοῦ Λόγου ώς ήχουσας * τοῦ σαρχωθέντος φωνῆς * χαὶ τῆς χάριτος * ἐδείχ– θης οἰχονόμος,* χαὶ χήρυξ θεόληπτος,* Θεομαχάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος,* καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας * τοῦ Λόγου, ᾿Απόστολε,* τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· * καὶ διέδραμες * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν,* εὐαγγελιζόμενος * πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θανάτου χαθαίρεσιν,* χαὶ τῆς φθορᾶς τὴν χατάλυσιν,* ζωῆς τε φανέρωσιν, * εύηγγελίσω, Σοφέ· * τῆς Παρθένου γὰρ * ἐν μήτρα ένοιχήσας,* ό άπεριόριστος,* χόσμον άνέπλασεν.

'Ωδή γ'. Τούς σούς ύμνολόγους.

Τούς σούς Αποστόλους, Θεοῦ Λόγε,* φωστήρας ἀνέδειξας ζωής,* 📕 τόν ζόφον άπελαύνοντας * τῆς ἀθείας, Δέσποτα,* καὶ ἐν τῆ θεία δόξη σου,* τον χόσμον όλον φωτίζοντας.

Τῆ σῆ καθοπλίσας παντευχία * Ματθαΐον τον ἄριστον, Σωτήρ, * τυράννων δυνατώτερον * τοῦτον εἰργάσω, Δέσποτα, * καὶ x2θαιρέτην έδειξας * είδώλων πλάνης, Φιλάνθρωπε.

Γλώσσης της πυρίνης σου ό φθόγγος,* δαιμόνων ένέπρησε βωμούς, * Ματθαΐε, το θεότευχτον * του Παραχλήτου όργανον, * δι' ού Χριστός χηρύττεται * ό Λόγος ό ένυπόστατος.

Θεοτοχίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, * συντόνως έφώτισε λαούς * Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, * την της Τριάδος έλλαμψιν, * την ὑπέρ νοῦν τε σάρχωσιν,* τοῦ Λόγου ἐχ σοῦ, Πανάχραντε.

Ο Ειρμός.

 Τούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα και άφθονος πηγή, *
 Θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον· * και έν • τη θεία δόξη σου, * στεφάνων δόξης άξίωσον.

Κάθισμα. Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

πρῶτος τὸ Χριστοῦ * Εὐαγγέλιον γράψας,* καὶ πᾶσαν δαδουχών * την υφηλιον χτίσιν, * Ματθαΐος ο σοφώτατος, * χαί Χριστοῦ μύστης ἄριστος, * νῦν τιμώμενος * ταῖς ἱεραῖς μελφδίαις,* πάσαν άφεσιν * άμαρτιών έξαιτειται,* τοις πόθω τιμώσιν αύτόν. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν.

Τόν χρυσόν χαταλείψας * ώς άληθώς,* τόν Χριστόν δε ποθήσας * φιλευσεβώς, * Ματθαΐε 'Απόστολε, * των περάτων έδείχθης ρωστήρ. * και έκ Τελώνου ώφθης * Απόστολος ενδοξος, * μαθητής γενόμενος, * και κήρυξ της πίστεως. * "Οθεν συνελθόντες, * κατά χρέος τιμώμεν * την πάνσεπτον μνήμην σου, * χαι πιστώς έορτάζομεν, * μελφδούντες χαι λέγοντες * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοις εορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Καί νον, Θεοτοχίον, όμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτόν,* τὸ πανάγιον ὄρος,* τὴν σωταυγ?, * νεφέλην ύμνήσωμεν,* την ούράνιον χλίμαχα,* τόν λογιχόν Παράδεισον,* τῆς Εὕας τὴν λύτρωσιν,* τῆς οἰχουμένης πά-

MHN NOEMBPIOE. IG'.

σης * το μέγα κειμήλιον. * δτι σωτηρία * έν αὐτῆ διεπράχθη,* τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῆ. * Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τον ἄχραντον τόκον σου.

'Ωδή δ'. Την άνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῷ σου * Λόγῷ, Θεὲ, * μεμαθητευμένος διέλυσε * κόσμου σοφίαν * ὁ θεόπτης Μαθητής, * μεγαλοφώνως κράζων σοι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τῷ μεμαχαρισμένω * ὑπὸ Χριστοῦ, * ποίαν εὐφημίαν προσείπωμεν, * σοὶ, Θεηγόρε ; * οὐχ ἰσχύει γὰρ βροτὸς * τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι * λόγω ἐξειπεῖν, ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀχηλίδωτον * χαὶ ἀχραιφνῆ * νοῦν τεθεαμένος ὁ "Υψιστος,* ὡσπερ λαμπάδα,* εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν * τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν,* πᾶσι, Θεοφάντορ, προτέθειχεν.

Θεοτοχίον.

Τὴν τεταπεινωμένην * φύσιν βροτῶν,* ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας,* τὴν τοῦ ```ψίστου,* ὡς χυήσασα ἰσχὺν * ὑπερφυῶς, πανάχραντε * Μήτηρ, ὡς Ματθαΐος ἐδίδαξεν.

'Ωδή ε΄. Έξέστη τὰ σύμπαντα.

Τ ἡν χάριν δεξάμενος * τοῦ Παναγίου Πνεύματος, * θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, * θείως διδάξας * θεογνωσίας το φῶς, * πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ * γράμμασιν ἐχτίθεσθαι, * ὡς αὐτόπτης θεόχριτος.

Ή γλώσσά σου χάλαμος * τοῦ Παραχλήτου γέγονεν,* ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος,* τοῖς ἐπιγνοῦσι * τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ,* χαὶ ταῖς σορῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς * γνῶσιν ἐπουράνιον,* ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

'Αστράπτοντα θαύμασι * χαὶ ἰαμάτων χάρισι * σὲ Χριστός ἐξέπεμψε τῷ χόσμῳ * τὴν τῶν δαιμόνων * χαταπατοῦντα ἰσχὺν,* χαὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν * πάντων τῶν ὑμνούντων σε,* τῆς εἰρήνης τὸν χήρυχα.

Θεοτοχίον.

Παρθένος γεγέννηκεν * Γίον τον προαιώνιον,* φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων,* ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ,* καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς,* πάθει τῷ τοῦ σώματος,* καὶ Παρθένος διέμεινεν.

'Ωδή ς΄. Ήλθον είς τὰ βάθη.

Ε ύαγγελιστής ἀπό τελώνου,* ὡς ἡχολούθησέ σοι,* μετεσχεύασται ὁ θεηγόρος * τῆ παναλχέῖ, Παντουργὲ, δυνάμει σου,* ὁ Ματθαΐος ὁ πανάριστος.

MHN NOEMBPIOS. IG'.

'Ρυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου * τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις * τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, * πρὸς ἀρετῶν * ὑψηλὴν ἀχρότητα,* ὦ Ματθαῖε παμμαχάριστε.

Ματθαίου ζωγρεϊται θεοπλόχοις * τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις,* τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων,* διὰ παντός * πρός τὴν σὴν ἐπίγνωσιν,* Εὐεργέτα ποδηγούμενα.

Θεοτοχίον.

Παρθένον τεχοῦσαν ἀναγράφων * εὐαγγελίζεται σε * τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηχότα,* ἀνευ σπορᾶς * χαὶ φθορᾶς, Πανάμωμε,* ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ο Ειρμός.

» ττλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,* και κατεπόντισέ με,*

Π χαταιγίς πολλών άμαρτημάτων· * άλλ' ώς Θεός * έχ βυθοῦ
 ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ. Τοῦ τελωνίου τον ζυγόν * ἀπορρίψας,* διχαιοσύνης τῷ ζυγῷ,* προσηρμόσθης * χαὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος,* πλοῦτον χομισάμενος * τὴν ἐξ ὕψους σορίαν· * ὅθεν ἀνεχήρυξας * ἀληθείας τόν λόγον,* χαὶ τῶν ραθύμων ἤγειρας ψυχὰς,* χαθυπογράψας * τὴν ὥραν τῆς χρίσεως.

Ο Οίχος. Τη Γαλιλαία.

Τοῦ ἐχθροῦ με τυραννίς * βίάζεται ἀπλήστως,* xαὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον * τὸν σπόρον καθαρπάζει, * Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· * ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον * τῶν εὐχῶν σου δεδωκώς * πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, * καὶ δεῖξον ὑμνῷδόν σου σμικρότατον,* καὶ ὑφηγητήν με * τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων * κατορθωμάτων,* καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου * σχέσεως· πῶς πάντα * παρευθὺς ἐγκαταλείψας,* ἡκολούθησας θερμῶς * τῷ κεκληκότι,* πρῶτος γεγονὼς * Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ κόσμῳ,* καθυπογράψας * τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου xai Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

«Σώζεις, Ίησοῦ, και τελώνας· σοι χάρις ».

Ούτω βοη Ματθαΐος έχ πυρός μέσου.

'Ακάματον Ματθαΐον πῦρ δεκάτη κτάνεν ἕκτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ἘΩδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῆ κτίσει.

Έ χρημάτισας * του πρώτου ἀπαυγάσματος * θεΐον ἐχτύπωμα,* ὡς Μαθητής ταῖς αὐτοῦ * ἀχτῖσι πυρσούμενος,* ῷ ψάλλων

MHN NOEMBPIOE. IG'.

έλεγες· * Υπερύμνητε,* ό των Πατέρων Κύριος * xai Θεός, εύλογητός εί.

Ως διάχονον * τοῦ λόγου, Παμμαχάριστε,* θείοις σχηνώμασιν,* ὅπου Χριστός χατοιχεῖ,* ἐχεῖ σε χατψχισεν,* ὡς σοὶ ὑπέσχετο * ὁ ὑπέρθεος,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα,* Ματθαῖε, φυγαδεύονται * χαὶ δραπετεύουσιν * ἡ τῶν δαιμόνων πληθὺς,* τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι * τοῦ θείου Πνεύματος,* ἐν οἰς ἔψαλλες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Τὴν πανύμνητον * Παρθένον ἐξιστόρησας * τοῖς θείοις λόγοις σου, * τόν Ποιητὴν τοῦ παντός * τεκοῦσαν, 'Απόστολε,* ῷ πάντες ψάλλομεν· * 'Γπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * και Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Πατδας εύαγετς.

Νεύσεσι πρός σὲ ταῖς ἀνενδότοις * Ματθαῖος ὁ ἰερώτατος θεούμενος, * θέσει χρηματίσας * τε, φύσει ὅπερ πέφυχας, * τὴν οἰχουμένην, Δέσποτα, * είλχυσε ψάλλειν σοι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ωσπερ ἀστραπὴν τῆ οἰχουμένη * ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, * ζόφον μὲν διώχοντα, * ἔθνη δὲ φωτίζοντα * θεολογίας δόγμασιν· * ὅθεν καὶ ἔψαλλε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγψ χαθαρῷ χαὶ διανοία * Θεῷ σοι προσομιλήσαι ἐξεγένετο· * ὑλην γὰρ ὡς ἔτεμες, * τούτψ προσεπέλασας, * χαὶ συνεχράθης, Ἐνδοξε· * ὅθεν χαὶ ἔψαλλες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έπ' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων * ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε· * πύλην Παρθενίας γὰρ * ὥδευσεν ὁ Κύριος,* καὶ Θεοτόκον ἔδειξε· * διὀ κραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

ΤΤαιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ χαμίνῳ * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διεσώ-

, II σατο, * τότε μέν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, * τὴν

- » οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε,
- » τὰ ἔργα, * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Απας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ * ἐδέξω διάδημα * θεῖον, ἀπόστολε· * καὶ τῆς βασιλείας δὲ * εὐπρεπεστάτψ * στέφει χεχόσμησαι * χειρὶ τοῦ

MHN NOEMBPIOE. IG'.

Παντοχράτορος, * χαὶ διαλαμπεις, σοφὲ, * σὐν 'Αγγέλοις, * θρόνψ παριστάμενος * τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, παμμαχάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς * ἀξίως τετύχηχας.* Κήρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ,* εὐαγγελισάμενος * ζωῆς τῷ κόσμῷ * θείαν ἐπίσκεψιν· * τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως,* οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν,* διαμείνας * ἄσειστος ἀχράδαντος * Ἐχχλησίας χρηπὶς, παμμαχάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ * ἐνθέως ἐκόσμησας * Εὐαγγελίφ σου,* ώσπερ διαδήματι * τὴν Ἐκκλησίαν,* θεομακάριστε· * καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου * πανηγυρίζει φαιδρῶς· * ἢν ῥυσθῆναι * πάσης περιστάσεως,* καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοχίον.

Κόλπων οὐχ ἐχστὰς * ἀνάρχου Γεννήτορος,* Λόγος ὁ ἄναργος,* ὡς εὐαγγελίζεται * Ματθαῖος γράφων,* Θεὸς σεσάρχωται,* ἐκ σοῦ, ἱΑγνὴ πανύμνητε,* τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν,* ὀλοτρόπως * πᾶσαν ἐνδυσάμενος,* χαὶ τὰ ταύτης λαβών ἰδιώματα.

Ο Ειρμός.

Απας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι, * λαμπαδουχούμενος. *
 Απανηγυριζέτω δὲ * ἀύλων Νόων * φύσις γεραίρουσα * τὴν
 ιερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * χαὶ βοάτω· * Χαίροις, παμ μαχάριστε * Θεοτόχε, ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ιερφ.

Τοῦ τελωνίου τόν ζυγόν * ἀποἰρίψας ἐμφρόνως, * Χριστῷ κατηκολούθησας, * ὦ Ματθαῖε, θεόφρον· * τοῖς Ιχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ * θαυμαστῶς ἐπόμενος, * ἐν μετοχῆ ἐγεγόνεις * τῆς αὐτοῦ βασιλείας, * καὶ τῆς δόξης κοινωνός, * καὶ μύστης τῶν ἀποἰρἡήτων. Θεοτοχίον, ὅμοιον..

Τὰς παναγίας χεῖράς σου,* Θεοτόχε Παρθένε,* αἰς τόν χτίστην ἐβάστασας,* ἔπαρον εἰς πρεσβείαν * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα,* ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς * πάσης πείρας Δαιμόνων,* χαὶ τοῦ τυχεῖν, Πανάμωμε,* τῶν μελλόντων ἐχείνων * ἀγαθῶν ἀξιώση.

Είς τούς Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

'Ηχος δ'. Εδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας, 'Απόστολε,* φωτοειδής ώσπερ ήλιος,* ταϊς ἀχτίσι τοῦ Πνεύματος,* χαὶ πἄσαν χατηύγασας * οἰχουμένην, μάχαρ,* τῆ θεογνωσία,* χαὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν,* πολυθείας, Ματθαϊκ πάνσορε· * διό σου την ὑπέρρωτον * χαὶ ἀξιάγαστον σήμερον * ἐχτελοῦμεν πανήγυριν,* ὡς πηγην ἀγιάσματος.

Έν ύψει καθήμενος * θεογνωσίας, 'Απόστολε, * ύπεδέξω του Πνεύματος, * την αίγλην φανείσαν σοι * τοῦ πυρός ἐν είδει,* και MHN NOEMBPIOS. 1G'.

γλώσση πυρίνη, * πάσαν χατέφλεξας σαφώς * τῆς ἀσεβείας ὑλην πολύθεον· * διό σε ὡς ᾿Απόστολον * χαὶ θεηγόρον γεραίρομεν * τὴν ἀγίαν σου σήμερον * ἐχτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας, πάνσοφε,* τῆ οἰχουμένῃ διδάγματα * ἰερὰ χαὶ σωτήρια,* καὶ πᾶσαν ἐχάθηρας * εἰδωλομανίας * τὴν χτίσιν, Ματθαῖε,* καὶ κατεφώτισας λαοὺς * Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν· * εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ * χαταστρεψάμενος χάριτι,* Ἐχχλησίας εἰς αἶνεσιν * τοῦ Θεοῦ ψχοδόμησας.

Δόξα. 'Ηγος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι * σήμερον, πιστοι,* ἐπι τῆ μνήμη * τοῦ σεπτοῦ 'Αποστόλου, * xαι Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου * οὐτος γὰρ ῥίψας * τὸν ζυγὸν, xαι τὸν χρυσὸν * τοῦ τελωνίου, * ἡχολούθησε Χριστῷ,* xαι κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου * θεῖος ἐχρημάτισεν * ὅθεν ἐξῆλθε * προφητιχῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ * εἰς τὴν οἰχουμένην,* xαι πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Καὶ 'Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. 'Ωδή.

Άπόστολος, πρός Ῥωμαίους.

'Αδελφοί, λέγει ή γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ χαταισχυνθήσεται.

Ζήτει τη γ΄. της τετάρτης Εβδομάδος.

Εύαγγέλιον χατά Ματθαΐον.

Τῷ xαιρῷ ἐxείνῷ παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον xαθήμενον.

Ζήτει Σαββάτω ε΄.

Κοινωνιχόν. Είς πάσαν την γην.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοχαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

³Ηχος πλ. δ'. Τί υμας χαλέσωμεν.

Τέ σε νῦν χαλέσω, Γρηγόριε ; * πραχτιχόν, ὅτι τὰ πάθη * χαθυπέταξας τῷ νῷ· * θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω * τῆς σοφίας τόν χαρπόν· *

MHN NOEMBPIOE. IZ'.

ένθέου * όπτασίας άξιούμενον,* χαὶ δόγματα * οὐράνια μυούμενον· * ίερουργόν ἱερώτατον, * θαυματουργόν ὑπερθαύμαστον. * Ίχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε, "Οσιε; * όδηγόν τῶν πλανωμένων, * xai νοσούντων ἰατρόν· * χορηγόν τῶν πρός τὴν χρείαν * τοῖς αἰτοῦσι δαψιλῆ· * διώκτην * τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· * ἀλείπτην * τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· * προφητικοῖς διαλάμποντα * χαρίσμασιν, ἀξιάγαστε.* Ίκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω, Γρηγόριε; * καθαιρέτην τῆς ἀθέου * δυσσεβείας καρτερόν· * ὀριστὴν τῆς εὐσεβείας,* καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· * εἰρήνης * βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· * πολέμων * καταλύτην ἀκαθαίρετον· * ἐν ὅρεσι διαιτώμενον,* καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. * Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. β'.

Είς βάθος * θεωρίας ὑπελθών πανσόφως, * Ίεράρχα Χριστοῦ, * τὴν θείαν ἐμυήθης * τῆς Τριάδος φανέρωσιν· * καὶ πνεύματι προσβλέπων ἀκλινῶς, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, * τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· * τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν * εἰς λιθώδη μεταποιήσας, * καὶ νεωκόρον πλάνης * ἀπαλλάξας ζοφερᾶς, * τοὺς διώκτας ἔπεισας * πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· * καὶ στύλος εὐσεβείας ἀρετῶν * ὀφθεἰς αὐτοῖς, * τῶν θαυμάτων ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. * Διὸ * δυσωποῦμέν σε, * μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν * τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοχίον. Όλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη δλισθήσας τε * χαὶ δουλωθεἰς τῆ τοῦ πλάνου * ἀπάτη, Θεόνυμφε,* πρός τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου,* χαὶ θερμὴν δέησιν,* Παναγία Κόρη,* χαταφεύγω ὁ πανάθλιος· * Δετμοῦ με λύτρωσαι * τῶν πειρατηρίων χαὶ θλίψεων,* χαὶ σῶσόν με, Πανάμωμε,* τῶν δαιμονιχῶν ἐπιθέσεων· * ἕνα σε δοξάζω,* χαὶ πόθψ ἀνυμνῶ χαὶ προσχυνῶ * χαὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα,* τὴν ἀειμαχάριστον.

Ή Σταυροθεοτοχίον.

Ξύλφ σε κρεμάμενον * μέσον ληστών καθορώσα,* ή χωρίς ώδίνων σε * και φθορᾶς κυήσασα * Μητροπάρθενος,* χαλεπῷ βέβληται * τὴν ψυχὴν, Κύριε,* βέλει λύπης και σπαράττεται,* πικρὰ στενάζουσα,* σπλάγχνα και καρδίαν τὴν ἄχραντον· * και ξέουσα ταϊς δνυξιν * ἀφειδῶς τὰς ὄψεις και πύρινα * δάκρυα κενοῦσα,* μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε, Σωτήρ· * Οίμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου! * πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όχτωήχου. Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. 1Z'.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Ι γάρ ησις Θεοῦ * ἐδόθη σοι, σοφὲ, κατὰ τὸν Δανιήλ· * ὥσπερ γὰρ ἐκείνῷ * τὸ ἐνύπνιον, οὕτῶ τὸ τῆς πίστεως * μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι· * διὸ σωθῆναι πρέσβευε,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν, "Οσιε Πάτερ.

'Αρχαγγελικόν λόγον ὑπεδέξω,* καὶ Χερουβικός θρόνος ἀνεδείχθης,* καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας, Θεοτόκε,* τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ή Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος άνέστης, Χριστέ.

Όρῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ χυήσασα * ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ * μυστήριον, Υίἐ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσχεις, * σαρχὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Απολυτίκιον, Ήχος πλ. δ'.

Έν προσευχαϊς γρηγορών * ταϊς τῶν θαυμάτων * ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν,* ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· * ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * Πάτερ Γρηγόριε, * φωτίσαι ' τὰς ψυχὰς ἡμῶν,* μή ποτε ὑπνώσωμεν * ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, της Όχτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ακροστιχίς

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίω τον έπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους.

Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Τών σών θαυμάτων έν έμοι, Γρηγόριε,* θείαν ένεργειαν * περιφανώς, Πάτερ,* χαι τανύν ἀνάδειξον,* έχ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος * τών πταισμάτων με, μάχαρ,* χαι σῆ φωτίζων λαμπρότητι,* ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ως ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος * τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς * τῶν τῆς σαρκός, μάκαρ, * ἡδονῶν προέκρινας * τὰ τῆς σοφίας δόγματα, * φιλοπόνως συλλέγων, * δι' ὡν ἐκείνη, Γρηγόριε, * τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον,* ὡς συνεργόν τῶν καλῶν,* σὲ καθορῶν ὄφις,* ὁ δεινός, Γρηγόριε,* σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν· * οῦς κατήσχυνας, Πάτερ,* μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθέν ἰασάμενος.

Έπι τῆς ξένης διατρίβων, "Οσιε,* πᾶσιν αἰδέσιμος * δι' ἀρετὴν ὥφθης,* εὐσεβὴς, φιλόθεος,* θαυματουργίας χάρισμα,* πρός Θεοῦ δεδεγμένος,* δι' ἡς γνωρίζη ὡς ἡλιος,* λάμψας ἐν τῷ χόσμῳ, Γρηγόριε.

'Ρίζης, 'Αγνή, βασιλικής έβλάστησας,* και Βασιλέα Χριστόν,* τόν τοῦ Θεοῦ Λόγον,* ὑπέρ νοῦν καὶ ἔννοιαν * σεσαρχωμένον τέτοκας * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων,* διττόν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα,* καὶ μοναδικόν τὴν ὑπόστασιν.

'Ωδή γ'. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς.

Αναχαθάρας σου τόν νοῦν * τῆς τῶν παθῶν τριχυμίας, * χαὶ παν-Το σόφου θεωρίας ἐμπλήσας, * ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς * σοφίας ἐνδιαίτημα, * χαὶ προφητείας χάριν * χατεπλουτίσθης, Γρηγόριε.

Τη θεοπνεύστω συγγραφη * προσομιλήσας, παμμάχαρ,* χαὶ ποιχίλης πολιτείας ἰδέαν * ἐχλεξάμενος σορῶς,* ἕν ἀρετῆς εἰχόνισμα * ἐν σεαυτῷ, θεόφρον,* ἀπηχριβώσω, Γρηγόριε.

Ο θεοφάντωρ μυηθείς * τῆ θεία μυσταγωγία, * τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας * χατεφώτισεν ἡμᾶς, * Τριάδα ὁμοούσιον * ὁμοφυῆ τε σέβειν * ἄχτιστον χαὶ συναίδιον.

Ύπο Θεου όδηγηθεις,* ώς πόθω τουτον ζητήσας,* τὴν ἀγνὴν xai Θεοτόχον Μαρίαν,* xai τόν γόνον τῆς Βροντῆς * μυσταγωγούς ἐχέχτησο,* το τῆς Τριάδος φέγγος,* σὲ, θεοἰρὅῆμον, διδάσχοντας. Θεοτοχίον.

'Ράβδον βλαστήσασαν Χριστόν,* το άνθος τῆς ἀφθαρσίας,* xal χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες * σε γινώσχομεν, 'Αγνή,* θείας οὐσίας φέρουσαν * ἐν ταῖς ἀγχάλαις, Κόρη,* ἄνθραχα, θεομαχάριστε.

Θ Ειρμός.

. Ογην έπι ύδάτων έδράσας * τους ουρανους έν συνέσει,* χαι την γην έπι υδάτων έδράσας * έν τη πέτρα με, Χριστέ,* των • έντολων σου στήριζον,* ότι ουχ έστι πλην σου * άγιος, μόνε • Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ⁵Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας * Μωσής τοϊς ἔργοις,* πλάχας πίστεως * ἐπὶ τοῦ δρους * τής μυστιχής θεοφανείας δεξάμενος,* νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν * τοῦ τής Τριάδος μυστηρίου, Γρηγόριε· * ὅθεν ἅπαντες * τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου,* αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου,* μόνη πάναγνε * Παρθενομῆτορ,* τῆ καθαρότητι Άγγέλους ὑπερέχουσα·* τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,* ἀποκάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,* παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἕλεος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΖ'.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ή ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον,* τον ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἶμοι Τέκνον μου ! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τον ἄνθρωπον·

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, Κύριε.

Πην την καλην,* Πάτερ θεόφρον, ἐζήλωσας,* και τοῦ λόγου * σπόρον εἰσδεξάμενος,* εἰς ἐκατόν * εὐαγγελικῶς,* πολυπλασιάζεις,* εἰσέτι και νῦν, Γρηγόριε,* προσάγων διδαχαῖς σου,* Θεῷ τοὺς μελφδοῦντας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

'Ως ἀστραπή,* Πάτερ, ἐχλάμψας ὁ βίος σου,* τῶν δαιμόνων * πλάνην ἐφυγάδευσε· * τῷ γὰρ φωτὶ * τῆς σῆς ἀρετῆς * τὸ ἐχείνων σχότος * προσομιλῆσαι οὐχ ἴσχυσε· * διὸ ὁ νεωχόρος * ψυχοφθόρου ἀπάτης * χυλισθεὶς, ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτός * τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι * ἡξιώθης,* νόμον τε θεόγραφον,* ὡς Μωϋσῆς, * Πάτερ, εἰληφώς,* τῆς θεολογίας * τὸ ἀχριβὲς ἐχπεπαίδευσαι· * ἐντεῦθεν νομοθέτης * τῆ Χριστοῦ Ἐχχλησία * ἀνεδείχθης, θεόφρον Γρηγόριε.

'Ρητορικήν * έρεσχελίαν έξέκλινας,* και τῷ λόγψ,* Πάτερ, τῷ τῆς χάριτος * καταυγασθεις,* ἀποστολικήν * ὄντως ἐξουσίαν * κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· * τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει * ἀπαστράπτουσαν αίγλην ὁ τοῦ σκότους προστάτης, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

'Η χιβωτός * πόρρωθεν σε προετύπωσε,* δεξαμένη,* νόμον τόν θεόγραφον,* την έν γαστρί * τόν ζωαρχιχόν * Λόγον συλλαβουσαν * άνερμηνεύτως, Πανάμωμε,* τόν τρέφοντα πλουσίως * τας ψυχας των βοώντων· * Δυνάμει τη σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

'Ωδή ε΄. "Ινα τί με απώσω.

Γεωργία σών λόγων * τὰς χεχερσωμένας * χαρδίας ὡμάλισας,* χαὶ τὸν θεῖον σπόρον * ἐν αὐταῖς, Ἱεράρχα, χατέβαλες,* χαὶ χαρπὸν πολύχουν * τῷ Λυτρωτῆ τὴν σωτηρίαν * τῶν πιστῶν, θεορῥῆμον, προσήγαγες.

Ο Θεοῦ παραστάτης * ζήλφ πυραχτούμενος, * χρίει σε Φαίδιμος, * 'Ιερέα, Πάτερ, * τῷ Θεῷ, τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, * εὐσεβῶς θαρῥήσας, * καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτεία, * πεποιθὼς, θεοῥῥἦμον Γρηγόριε.

Ροαϊς τών σών δογμάτων * τὰς εἰδωλικὰς * πυρπολήσεις κατέσβεσας, * καὶ ταῖς διδαχαῖς σου * τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάνσορε, * ἀναβὰς εἰς ὕψος, * ὡς Σαμουἡλ ταῖς θεωρίαις, * καὶ ὡς δένδρον φανεὶς τοῖς διώκουσι. Ιεράρχα θεόφρον,* ταΐς σαΐς ίχεσίαις * δεινών με λυτρούμενος,* τών ἐμών πταισμάτων,* το χειρόγραφον, Πάτερ, διάβρηξον,* Ίερεὺς ὑπάρχων,* χαὶ ἐχ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν,* εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοχίον.

'Ωραιώθης, Παρθένε,* τοῖς τῆς παρθενίας σου * ἀχράντοις xάλλεσι,* xαὶ τῆς πρώτης Εὐας * περιέστειλας αἰσχος τὸ δύσμορφον,* τὸν Χριστὸν τεχοῦσα,* περιβολὴν ἀθανασίας * χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

'Ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Τ ήν λίμνην θαυματουργῶν,* ἀδελροχτόνον ἐξήρανας,* χαὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμὰς * ἀνέστειλας, Πάνσοφε,* τὴν ῥάβδον πηξάμενος,* τὴν χαὶ παραχρῆμα,* δενδρωθεῖσαν θείφ νεύματι.

Ο ζήλος ό τοῦ Θεοῦ * κατέφαγέ σε, Γρηγόριε· * μὴ καρτερῶν γὰρ ὀρᾶν * Θεόν ὑβριζόμενον,* λαόν ματαιόφρονα * ταῖς σαῖς ixεσίαις * θεοἰρήμον, ἐξωλόθρευσας.

Νενέχρωται βουληθείς * έξουθενεϊν σε ό δείλαιος * Έβραϊος, ό δυσσεβής, * Θεοϋ σε δοξάζοντος, * θεόφρον, Γρηγόριε, * τῶν αὐτοῦ δογμάτων * πληρωτήν ἀναδειχνύμενον.

Θεοτοχίον.

Έπηλθε το παντουργον * έπι σε, Πνεῦμα, Πανάμωμε, * xai Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ * ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, * xai σὰρξ ἐχρημάτισεν, * ἀνεκδιηγήτως * διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ο Είρμός.

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ,* πολλαί γάρ αι άνομίαι μου,* χαι έχ
 Δυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόησα,*
 χαι ἐπάχουσόν μου,* ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών.

αυμάτων πολλών * δεξάμενος ἐνέργειαν, * σημείοις φρικτοϊς * τοὺς δαίμονας ἐπτόισας, * καὶ τὰς νόσους ἤλασας * τῶν ἀνθρώπων, * πάνσοφε Γρηγόριε· * διό καλῆ Θαυματουργός * τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους * ἐξυφαίνειν ὁ τάλας,* καθορῶν τὰ πολλὰ,* καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; * Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου * ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· * πάντα γὰρ νοῦν * ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ.* Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων,* καὶ ἐν τούτῷ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι· * ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· * διὰ τοῦτο ἀχούει Θαυματουργός * τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

MHN NOEMBPIOS. IZ'.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἀΥίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ. Στίχοι.

Ο Γρηγόριος, θαυματουργών χαι πάλαι,

Θεῷ παραστὰς, θαυματουργεί τι πλέον.

Έβδομάτη δεχάτη τε μέγας θάνε Θαυματουργός.

Ταῖς τοῦ ᾿Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ἰΩδἡ ζ΄. Θεοῦ συγχατάβασιν.

Πατέρων το χαύχημα * χαὶ Διδασχάλων το σεμνολόγημα,* φωστὴρ τῆς Ἐχχλησίας,* τῆς εὐσεβείας στύλος ἀχράδαντος,* σὺ χαθωράθης * χραυγάζων, Γρηγόριε· * Εὐλογητος ὁ Θεος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αστράψας τοῖς θαύμασι * τὴν οἰχουμένην ἐφωταγώγησας· * διὰ τοῦτο, Θεόρρον,* συναθροισθέντες σὲ μαχαρίζομεν,* οἱ τῶν σῶν λόγων * τρυφῶντες χαὶ ψάλλοντες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ιάματα, Πάνσοφε,* τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας· * ἐξεχύθη γὰρ χάρις * δαψιλεστάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι * θαυματουργίας,* δι' ἡς ἀναχράζομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται * φωτός τοῦ θείου διὰ σοῦ, Πάναγνε· * σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης,* δι' ἡς τῷ χόσμω Θεός ὡμίλησε,* χαταφωτίζων * τοὺς πίστει χραυγάζοντας· * Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η΄. Έπταπλασίως χάμινον.

Οι διὰ σοῦ πλουτήσαντες * τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν,* τῆς όμοουσίου * χαὶ σεπτῆς, Γρηγόριε,* τὴν σὴν νῦν πανήγυριν * ἐπιτελοῦντες χάριτι * θαυματουργιχῆ,* χαταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν * βοῶντες· Τόν Δεσπότην,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαός ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανές ώς έσοπτρον* δεδεγμένος, πανόλβιε,* τὰς μαρμαρυγὰς,* τῆς ἀρχιxῆς Θεότητος,* τὸν χόσμον ἐφώτισας,* ἀνταναχλάσεις πέμπων φωτός,* τοῖς μελωδιχῶς * ὀρθοδοξία βοῶσιν· * Οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνέῖτε,* λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπό Θεοῦ σχεπόμενος,* εὐσεβείας ὑπόθεσις,* τοῖς θεοσεβέσιν * ἐφρουρήθης, πάνσοφε,* εἰς ὄρος ἰστάμενος,* ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς,* Τὸν Δημιουργόν * χαὶ Λυτρωτὴν ἐχδιδάσχων,* Γρηγόριε, χραυγάζειν,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πάναγνε, * ταζς τῆς παρθενίας * χαλλοναζς ἀστράπτουσα, * χαὶ πάντας χατηύγασας * τοὺς Θεοτόχον σὲ ἀληθῆ * χαθομολογοῦντας * ἐχ ψυχῆς χαὶ βοῶντας· * Οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

Επταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, * τοῖς θεοΕ σεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * περισωθέντας τούτους ἰδῶν, * Τὸν Δημιουργόν, * χαὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, * οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, *
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτω.

Αρίστης πολιτείας * λάμψας φωτί,* νῦν φωτί τῷ μεγάλω * παρέστηχας,* θεουργιχαῖς * θαυματοποιίαις ὡς νιχητὴς * χατεστεμμένος, "Οσιε * Πάτερ, Ἱεράρχα Θαυματουργὲ,* Γρηγόριε θεόρρον,* φωστὴρ τῆς Ἐχχλησίας,* τῶν Ἐρθοδόξων ἐγχαλλώπισμα.

'Ιθύνεσθαι δυσώπει * σαζς προσευχαζς * το βασίλειον νῦν * ἰεράτευμα * το ἐχλεχτον,* χαὶ ἡγιασμένον, Θαυματουργέ· * χαὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου * νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν * τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε, θεόφρον,* ἀξιωθῆναι χαθιχέτευε.

Νιχήσας τῶν δαιμόνων * τὰς προσβολὰς,* χαὶ σαρχός ὑποτάξας * τὸ φρόνημα,* χαὶ ἰερεὺς * ἄχαχος χαὶ ὅσιος γεγονὼς,* διχαιοσύνης ἔνδυμα * περιβεβλημένος, Θαυματουργὲ,* παρίστασαι τῷ θρόνψ * τοῦ πάντων Βασιλέως,* νῦν παἰρησία, παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

'Ωράθης, ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ,* ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα * ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐχ χαρδίας τῆς ἑαυτοῦ * δν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο,* πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὅν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν,* εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ο Είρμός.

» Έξέστη ἐπὶ τούτω * ὁ οὐρανός, * xαὶ τῆς Υῆς xατεπλάγη *

Τά πέρατα, * ότι Θεός * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς· *

×αὶ ἡ γαστήρ σου γέγονε * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,
Θεοτόχε * ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Έξαποστειλάριον. Τών Μαθητών όρώντων σε.

Τόν έν ποιχίλοις θαύμασιν Ιεράρχην,* ἀναφανέντα δόχιμον ἐν τῷ χόσμφ,* θείαις εὐφημήσωμεν μελωδίαις * Γρηγόριον, φιλέορτοι· * ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις * λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας xαὶ μαχαρίας * φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσψ,* ἐχθρός ὁ δολιώτατος xαὶ πανοῦργος,* xαὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον * ποιήσας με, θανατοῦται * τῆ σῆ γεννήσει, Παρθένε.

Είς τούς Αίνους, ίστῶμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες το πρῶτον.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Χαίροις,* θεολογίαις σαφῶς * ἰερωτάταις * ἰερῶς σεμνυνόμενος· ό στύλος * τῆς Ἐχχλησίας· * ἡ τῶν δογμάτων χρηπίς· * τὸ τοῦ Παραχλήτου * θεῖον ὄργανον· * ὁ νοῦς * ὁ οὐράνιος· * ἡ χιθάρα τοῦ Πνεύματος· * ποιμὴν ὁ μέγας,* χαὶ Χριστοῦ ᾿Αρχιποίμενος * θρέμμα γνήσιον,* χαὶ ἀρνίον πραότατον· * χρήνη ἀναβλυστάνουσα * δογμάτων τὰ νάματα,* χαὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα,* ἰερομύστα Γρηγόριε.* Χριστόν * ἐχδυσώπει,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἕλεος.

Χαίροις,* Ίεραρχῶν Χαλλονή· * τῶν ἀρετῶν * τὸ διαυγὲς Χαταγώγιον· * ἡ στάθμη * τῆς ἘΧΧλησίας· * ἰερωσύνης Χανών· * ποταμὸς ναμάτων * θείων ἔμπλεως,* ἐξ ῶν * Χαταρδεύεται,* ἡ ὑφήλιος ἅπασα * πρὸς εὐχαρπίαν * ψυχικὴν Χαὶ σωτήριον,* Χαὶ αἰρέσεων * ἀποπλύνεται βόρβορος.* *Ανθρωπε ἐπουράνιε,* ἐπίγειε *Αγγελε,* στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον * ἐμμελετῆσαν, Γρηγόριε,* Θεοῦ * χληρονόμε * τοῦ παρέχοντος τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἕλεος.

Όμβροις * σῶν ἰερῶν προσευχῶν * λίμνην ἐξήρανας, * ποτὲ μάχης πρόξενον· * και ῥεϊθρον τῆ δενδρωθείση * ῥάβδϣ ἀτάκτως, σοφὲ, * ἐπικλύζον εἰργεις * θεία χάριτι· * βωμοὺς * κατηδάφισας * τῶν δαιμόνων, Γρηγόριε· * τῆς ἀπιστίας * τόν χειμῶνα διέλυσας,* θερμοτάταις σου * πρός Θεόν παρακλήσεσι· * θαύμασιν ἐβεβαίωσας * ψυχὰς, καὶ προσήγαγες * τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὅλων,* παρ' οὐ τόν ἄξιον εἰληφας * μισθόν· * ὄν δυσώπει,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ³Ηχος πλ. δ'.

Τον περιβόητον ἐν θαύμασιν Ιεράρχην,* καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα * παραδόξως μετεβάλλετο· * λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο,* ἀδελροὺς νουθετοῦσα· * ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο,* ποταμόν χαλινοῦσα· * λίθος λόγφ μετετέθη,* μεταφέρων τοὺς ἀπίστους * πρός τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· * δι' ἡς τὸ μέγας ἔλεος * παράσχου, ὁ Θεός, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Η σχέπη σου, Θεοτόχε Παρθένε, * ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματιχόν * ἐν αὐτῆ γὰρ χαταφεύγοντες, * ψυχιχῶν νοσημάτων λυτρούμεθα. "Η Σταυροθεοτοχίον.

Τόν Ἐμμανουἡλ * ἀμνόν Θεοῦ xαὶ Λόγον,* βλέπουσα σαρχὶ * xρεμάμενον ἐν ξύλω,* Ἐμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος xαὶ Παρθένος,* λύπῃ συνείχετο δαχρύουσα.

Εἰς τόν Στίχ. τῶν Αἴνων, τὰ Στιχ. τῆς Ἐκτωήχου. Δόξα, [°]Ηχος δ΄.

Ιερωσύνης την ψήφον,* θεόθεν δέξάμενος,* χαι το θεΐον δέρας,* Εερωσύνης την ψήφον,* θεόθεν δέξάμενος,* χαι το θεΐον δέρας,* φωτος,* χαι χληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ,* σοφίας χάριτος * ἐχυθείσης ἐν χείλεσί σου,* παραδόξων πραγμάτων * αὐτουργὲ, παμμάχαρ Γρηγόριε· * διο * χαι νῦν ἐν τῆ μνήμη σου,* αἴτησαι Χριστον τον Θεον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Kai vov, GEOTOXION.

Έχ παντοίων χινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλαττε,* εὐλογημένη Θεοτόχε,* ΐνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοχίον. Ἐδωχας σημείωσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα * ή παναμώμητος Δέσποινα,* τόν Δεσπότην τῆς κτίσεως,* θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴ μοι θεῖον Τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας,* Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; * ἀγγέλων τάξεις * τρόμψ ἐξέστησαν,* ὁρῶσαι τὸ μυστήριον * τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως * Ἰησοῦ, παντοδύναμε,* ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀΑκολουθία τοῦ Ὅρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Πλάτωνος και Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστῶμεν Στίχους **ς**'. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία.

Τοῦ Άγίου Πλάτωνος.

Ήχος πλ. δ'. Ώ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πλήρης γενναίου φρονήματος,* την τών μελών έχχοπην,* χαι τομήν την του σώματος,* χαι το πυρ το άστεχτον,* του λιμόν χαι τον θάνατον,* άνδρειοτάτη * γνώμη υπέφερες,* την δι' αίώνος * άποχειμένην σοι * δόξαν θηρώμενος,* την μη διαπίπτουσαν,* χαι προορών * την διαιωνίζουσαν * μαχαριότητα.

Πάσαν ύπερβὰς τὴν αἴσθησιν,* xαὶ πρός τὴν ἄνω ζωὴν * μεταθεἰς τὴν διάνοιαν,* λογισμῷ θεόφρονι,* xαὶ ψυχῆ μεγαλόφρονι,* τῆς εὐτελείας * xαὶ ταπεινότητος * τῶν ὁρωμένων,* xαταπεφρόνηxας.* ὅθεν ξεόμενος,* xαὶ πυρὶ φλεγόμενος,* ὑπὲρ Χριστοῦ,* Μάρτυς ἀνδριχώτατα,* διεχαρτέρησας.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. IH'.

Πάσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον,* xαὶ διωχτῶν τὰς ὀρμὰς * xaταλύσας τῆ χάριτι,* τὸν τῆς νίχης στέφανον * ἀνεδήσω, Πανόλβιε,* τῆς ἀχηράτου * ἀγαλλιάσεως,* xαὶ τῆς ἀφράστου * xαταξιούμενος,* θείας ἐλλάμψεως· * ἔνθα νῦν γενόμενος,* ἀμαρτιῶν * αἶτησαι τὴν ἄφεσιν,* τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καί τρία τοῦ Αγίου Ρωμανοῦ.

Ήχος δ'. 'Ως γεννατον έν Μάρτυσιν.

Τή άσχήσει πυρούμενος,* τῆ ἀθλήσει στομούμενος,* ταῖς πολλαῖς χολάσεσι * λιπαινόμενος,* ξίφος γεγένησαι δίστομον,* συγχόπτον τὰς φάλαγγας * τῶν δαιμόνων, 'Ρωμανὲ,* 'Αθλητῶν ἐγχαλλώπισμα,* θεῖον χαύχημα,* τῆς σεπτῆς Ἐχχλησίας * ὡραιότης * τῶν ἐν αίματι ἰδίῳ * τελειωθέντων, πανεύφημε.

'Αναρτήσει ξεόμενος, * και είρκτη συγκλειόμενος, * και την γλώσσαν, ξνδοξε, * ἀφαιρούμενος, * και παρειὰς συντριβόμενος, * και τέλος μακάριον, * τη βιαία πνιγμονη, * Αθλοφόρε, δεχόμενος, * ἀπερίτρεπτος, * ἀταπείνωτος ὥφθης * συνεργεία, * 'Ρωμανέ, Πνεύματος θείου· * δθεν πιστώς εὐφημοῦμέν σε.

'Ρητορεύει το νήπιον, * χαι ἐχπλήττει τοὺς ἄφρονας, * χαι σεπταῖς ἐνστάσεσιν * ὡραίζεται, * χαι τελειώσει λαμπρύνεται, * πλουτῆσαν τὴν εὕχλειαν * τῶν ἀγίων 'Αθλητῶν, * ὡν τον ζῆλον ἐχτήσατο, * ἀξιάγαστε * 'Ρωμανὲ, γενναιόφρον· * μεθ' οὐ λύσιν * ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσιν, * χαταπεμφθῆναι ἐχέτευε.

Δόξα, ήχος πλ. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα * τὰ τρόπαια, Κύριε, τοῦ Μάρτυρός σου· * τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν παφρησίαν,* καὶ τὴν Σκηνοἰρἀφου θεολογίαν,* τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν,* καὶ τὴν Στωϊκὴν φλυαρίαν * λόγοις καὶ ἔργοις κατέἰραξε· * τὴν δορὰν ἀποδαρεὶς,* καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθεἰς,* τῆ χύσει τῶν αἰμάτων αὐτοῦ * τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε.* ᾿Αλλ' ὡ Μαρτύρων τὸ κλέος,* ὁ παἰρἡησία κηρύξας * τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα,* αἴτησαι, θαυματουργὲ,* Πλάτων παμμακάριστε,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σừ εἰ ἡ ἄμπελος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Λαόν τόν ἀνομώτατον,* ἀδίχως χαθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου,* ἡ Παρθένος χαὶ ᾿Αγνὴ,* χαὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα,* ὡς Συμεών προέφη,* τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, διετέτρωτο.

Είς τον Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όχτωήχου.

Καί τὰ λοιπὰ τοῦ Έσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ την συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Όκτωήχου, καὶ τοῦ ΄Αγίου Πλάτωνος ὁ παρών, οὐ ἡ ᾿Ακροστιχίς.

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Τής αίωνίου βασιλέίας, "Ενδοξε," το χαθαρώτατον * χοροβατών πλάτος, * άπο πάσης θλίψεως χαι πειρασμών στενώσεως, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, * ἀνεπιστρόφως όδεύοντας, * την προς οὐρανον τρίβον φέρουσαν.

'Ωχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος,* xαὶ πύργος ἄσειστος,* ἀναδειχθεἰς, Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα * τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας,* xαὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων * στενοχωρίας ὑπήνεγχας,* θεία πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανιχήν ἐπιδειχνὺς τήν ἕνστασιν,* τὸ τῆς νεχρώσεως * χαὶ τῆς φθορᾶς πάχος,* διὰ τῆς ἀθλήσεως * ἀπετινάξω, Πάνσοφε,* χαὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας * χιτῶνα περιβαλλόμενος,* χαίρων τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον * χαὶ συναίδιον,* μονογενῆ Λόγον,* ὑπὲρ νοῦν γεγέννηχας,* εὐλογημένη Πάναγνε· * Θεοτόχον διό σε,* ὀρθὰ φρονοῦντες χηρύττομεν,* χαὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

'Ωδή γ'. Ο στερεώσας χατ' άρχάς.

Ωσπερ ἀνάλγητος πυρός,* τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην,* χαρτερώτατα, Παμμάχαρ, ὑπέστης,* εὐσεβείας προφανῶς * τῷ ζήλῷ πυρπολούμενος,* χαὶ τῷ πυρὶ τῷ θείψ * πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανιχώς ὑπέρ Χριστοῦ,* παμμάχαρ, ἡγωνισμένος,* οὐρανίους δωρεὰς ἐχομίσω,* χαὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ,* τοὺς ἀεὶ διαμένοντας· * χαὶ στεφηφόρος ὥφθης,* Πλάτων θεόφρον μαχάριε.

'Επί τοῦ ξύλου σοῦ ταθέν,* τὸ χαρτερώτατον σῶμα,* χατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰχίαις· * ἀλλ' ἀντείχε τῆς ψυχῆς * ὁ τόνος, δυναμούμενος * τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρφ,* χαὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι. Θεοτοχίον.

Πύλη φωτός, φωτιστικαζς * τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις * λαμπρυνθεῶσα, Θεοτόκε, ὑπάρχεις * διὰ σοῦ γὰρ πρός ἡμᾶς * ὁ Λόγος κατελήλυθε, * καταφωτίζων πάντας * θείφ φωτί τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

MHN NOEMBPIOS. IH'.

Ο Ειρμός.

 Ο στερεώσας χατ' ἀρχὰς *τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * χαὶ τὴν γῆν
 Ο ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, * τῶν ἐντολῶν
 » σου στήριξον· * ὅτι οὐχ ἔστι πλήν σου * ᾿Αγιος, μόνε Φιλάνθρωπε. Κάθισμα, ἘΗχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει,* Μάρτυς σοφὲ,* πλατυνόμενος πίστει * παντευχλεῶς,* ἐχθροῦ ἀπεστένωσας * μηχανὰς καὶ ἡράνισας· * καὶ καλῶς τελέσας * τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον,* Παραδείσου πλάτος,* γηθόμενος ἔφθασας· * ὅθεν Ἐκχλησία * πλατυσμῷ εὐσεβείας, * ἀστράπτουσα σήμερον,* ἑορτάζει τὴν μνήμην σου,* καὶ βοặ σοι, Μακάριε· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

'Ωραΐος πεφυχώς * νεανίας, Παμμάχαρ, * ἐχθρόν τόν παλαιόν * πτερνιστὴν ἐτροπώσω, * τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, * χαὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος · * ὅθεν ἅπασα * ἡ Ἐχχλησία συμφώνως, * Πλάτων * ἔνδοξε, * ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, * Χριστόν μεγαλύνουσα.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον, 'Αγνή,* τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου,* xαὶ οἰxτειρον αὐτὴν,* ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, Πανάμωμε· * xαὶ ἐν ὡρα με * τῆ φοβερặ τοῦ θανάτου,* ἐλευθέρωσον,* xατηγορούντων δαιμόνων,* φρικτῆς ἀποφάσεως.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

[•]Ω θαύματος φρικτοῦ ! * ῶ καινοῦ μυστηρίου ! * ἐβόα ἡ ἀγνὴ, * καὶ πανάμωμος Κόρη, * ἐν ξύλω ὡς ἔβλεψεν, * ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δρακὶ περιφέρων, * ὡς κατάκριτος, * ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, * σταυρῷ κατακρίνεται.

'Ωδή δ'. Σύ μου ισχύς, Κύριε.

Αναχραθείς * όλος ἀγάπη τοῦ χτίσαντος, * οὐχ ἡσθάνου * πόνων τῶν τοῦ σώματος, * τὴν ἐμπαθῆ * σάρχα χαὶ θνητὴν, * χαὶ τοὺς δερματίνους * χιτῶνας ἀποδυσάμενος· * τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, * χαὶ τὸ τοῦ σωτηρίου * ἐνδυσάμενος, Πλάτων, ἰμάτιον.

'Ιερουργός * θεΐος έδείχθης ώς ἄμωμον * ίερεῖον,* ἄρσεν τε χαὶ τέλειον,* όλοχαυτῶν,* Μάρτυς, σεαυτόν,* τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων * τυθέντι ἀπολυτρώσεως· * ψυχὴν γὰρ πυραχτώσας * τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρω,* φλεγομένης σαρχός χατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος,* τὸ παμφάγον * πῦρ οὐχ ἐδειλίασας,* ἀλλὰ στεἰρῶς * χαὶ νεανιχῶς,* τούτου ἐχαρτέρεις * τὴν φλόγα τὴν ἀχατάσχετον· * διό σε δροσοβόλος * σὺν ἐχείνοις ἀξίως,* ὑπεδέξατο θάλαμος, "Ενδοξε.

Ως ἐχ φυλῆς * τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, * τόν τῶν ὅλων * χατεξουσιάζοντα, * Λόγον Θεοῦ, * τέτοχας ἡμῖν, * σάρχα γεγονότα, * χαὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· * διό σε Θεοτόχον, * ἀληθῶς χαὶ χυρίως, Παναγία Παρθένε, δοξάζομεν.

'Ωδή ε΄. Ίνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμόν σοῖς βλεφάροις,* ὕπνον δὲ σοῖς ὄμμασι,* Μάρτυς οὐχ ἔδωχας,* ἔως οὐ τόν ὕπνον,* τόν μαχάριον χαὶ ὀφειλόμενον,* τοῖς Θεόν ποθοῦσιν * ἀγαπητοῖς ὕπνωσας, Πλάτων,* διὰ ξίφους τὴν χάραν τεμνόμενος.

"Ωσπερ ἐν ἀλλοτρίω * σώματι, Πανεύφημε,* πάσχων ἡγώνισαι,* ὡς ἀθλούντων ἄλλων,* θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας· * τῷ γὰρ θείω πόθω * πυρποληθείς, τῶν προχειμένων * αἰχισμῶν οὐχ ἐφρόντισας, ἕνδοξε.

Πλοῦτον εὐρες xal δόξαν· * πλοῦτον ἀναφαίρετον,* δόξαν ἀμάραντον,* ἐν ἐπουρανίοις * σὺν ἀΑγγέλοις χορεύων σκηνώμασι,* xal τῆς ἀκηράτου * xal διαρχοῦς ἀθανασίας,* γεγονώς ἐν μεθέξει, Πανάριστε. Θεοτοχίον.

Λύσιν άμαρτημάτων * ταῖς σαῖς ixeσ(αις,* παράσχου τοῖς δούλοις σου,* ῥυομένη τούτους * πειρασμῶν, xαł xινδύνων, xαł θλ(ψεων,* xαł τῆς τῶν βλασφήμων * αἰρετιxῶν ἐπιxρατείας, Θεοτόχε Παρθένε πανύμνητε.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν,* χαὶ τῶν βασάνων γενόμενος,* τὰς τῆς αρχός ἐχτομὰς * ὑπέφερες,* ἔνδοξε· * Χριστόν γὰρ συλλήπτορα,* συνεργόν τε είχες * ἐν ἀγῶσι χαὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ,* τῆ εὐπρεπεία τοῦ χτίσαντος,* ἐνατενίζων ἀεὶ,* χαὶ χατοπτριζόμενος * τὸ χάλλος τὸ ἄἰρητον,* τῆς τῶν ὁρωμένων * εὐτελείας χατεφρόνησας. Θεοτοχίου.

'Ως ξμψυχος χιβωτός,* τόν Νομοδότην ἐχώρησας· * ώς ἅγιος δὲ ναός,* ἐδέξω τόν "Αγιον,* γενόμενον ἄνθρωπον,* ἐπ' εὐεργεσία * τῶν ἀνθρώπων, 'Αειπάρθενε. Ο Εἰρμός.

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ,* πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου,* καὶ ἐκ
 Δυθοῦ τῶν κακῶν,* ἀνάγαγε δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόησα,*
 καὶ ἐπάχουσόν μου,* ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον τοῦ Αγίου Ρωμανοῦ.

'Ηχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστέρα μέγιστον, ή ἘΧΧλησία, * Ῥωμανὲ πανεύφημε, * σὲ Χεχτημένη ἀληθως, * φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, * τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

MHN NOEMBPIOE. IH'.

Έτερον του Αγίου Πλάτωνος.

Ήχος γ΄. Η Παρθένος σημερον.

Η άγία μνήμη σου, * την οἰχουμένην εὐφραίνει, * συγχαλοῦσα απαντας * ἐν τῷ πανσέπτψ ναῷ σου· * ἐνθα νῦν * μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, * ἔσμασι σὰς ἀριστείας, * Πλάτων, ὑμνοῦμεν, * χαὶ ἐν πίστει ἐχβοῶμεν· * Βαρβάρων ῥῦσαι την πόλιν σου, «Αγιε. Ο Οἶχος. Την Ἐδέμ.

Τῶν Ἐλλήνων λιπών,* ἄπασαν τὴν ματαιότητα,* τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν,*τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα * ἡγάπησε λίαν,* Πλάτων ὁ θεόφρων· * διὸ χαὶ ὥφθη * πᾶσιν αἰδέσιμος,* χαὶ ἄγχυρα πίστεως * ἐν τῆ πατρίδι,* ἡς χαὶ ἡ χλῆσις σαφῶς,* *Α γ χυρα ὑπάρχει.* Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐχθρεψαμένη,* βεβαίαν σχέπην χατ' ἐχθρῶν,* χαὶ ἀντιλήπτορα θερμόν,* ἐν πολέμοις εὐρίσχει,* χαθ' ἐχάστην ἐχβοῶσα· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ¨Αγιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Άγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος. Στίχοι.

Μιχροῦ λαθών παρῆλθεν ἡμῶς ὁ Πλάτων,

Πλάτων έχετνος, δν πλατύ χτείνει ξίφος.

Όγδοάτη δεχάτη τε Πλάτωνα ἄορ χατέπεφνε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ. Στίχ. Τὸ χαρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.

Σύν χαρμονή γαρ πνιγμονήν έχαρτέρει.

Τατς αύτων άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον ήμας. 'Αμήν. 'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα,* καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα,* τῷ τῆς νίκης στεφάνω,* ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε,* μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα·* Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, * πρός τόν ἀεί σοι πάλαι ποθούμενον, * οὐ τό ἄχραντον πάθος, * τό σωτηρίας ἀνθρώποις αίτιον * γεγενημένον, μιμούμενος ἕψαλλες· * Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εξέστησαν απασαι,* τὴν χαρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως,* οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις,* χαὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· * ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Λυθέντες, Πανάμωμε,* τῷ θείψ τόχψ τῆς παρθενίας σου,* τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου,* xai τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδὰμ,* σὲ Θεοτόχον φρονοῦντες χραυγάζομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ωδή η'. Έπταπλασίως χάμινον.

Περιφανεζς άγῶνας μέν * ἡγωνίσω, Πανεύφημε· * περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὕχλειαν, * Χριστός σοι δεδώρηται, * καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, * ἐν ἐπουρανίοις * σὲ σχηναζς κατοιχίσας, * προθύμως μελωδοῦντα· * Ἱερεζς εὐλογεζτε, λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως πρεσβευτήν πιστότατον,* ώς προστάτην θερμότατον,* τῷ Παμβασιλετ καὶ Ποιητῆ τῆς κτίσεως,* σὲ νῦν προβαλλόμεθα·* 'Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, * τῆ μαρτυρικῆ σου * παἰρησία πρεσβεύων,* τῶν σὲ ὑμνολογούντων * καὶ πιστῶς μελφδούντων·* Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβείν ήξίωσαι,* βασιλείαν άσάλευτον,* διά της οίχείας ένεργοῦς σου πίστεως,* ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο * ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός· * ὑπὲρ οὐ τὸ σῶμα,* χαί πυρὶ χαὶ βασάνοις,* παρέδωχας χραυγάζων· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Λόγον Θεοῦ τόν ἄναρχον, * xal Πατρὶ συννοούμενον, * τόν ἐx τοῦ μὴ ὄντος πατριχῷ βουλήματι * τό πᾶν συστησάμενον, * θεοπρεπῶς γεγέννηχας * σάρχα γεγονότα, * δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· * διό σε Θεοτόχον, * ὀρθοδόξως φρονοῦντες, * Χριστόν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

 Επταπλασίως χάμινον,* τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,* τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι,* περι σωθέντας τούτους ἰδών,* Τὸν Δημιουργὸν * χαὶ Λυτρωτὴν ἀνε βόα,* οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε *
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Έφριξε πασα ακοή.

Αγε δη τον θεοστεφή, * φιλομάρτυρες ύμνήσωμεν Μάρτυρα, * τον έξαπλώσαντα * τής εύσεβείας αύτου τὰ χλήματα· * τής γὰρ ἀμπέλου τής ζωής, * φυτεία γενόμενος, * χαρπον προβάλλεται, * χατανύξεως ήμιν οίνον βρύοντα.

Τίμιος ἕναντι Θεοῦ,* τῶν Μαρτύρων χαθορᾶται ὁ θάνατος· * τῆς ἀιδίου γἀρ,* καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος,* παναληθέστατα ζωῆς· * καὶ κλῆρον ἀθάνατον,* καὶ δόξαν ἄφθαρτον,* καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Όλην σου, Μάρτυς, την ζωήν,* τῷ Δεσπότη καί Θεῷ ἀφιέρωσας,* καὶ ὡς εὐάρεστον * ζῶσαν θυσίαν σαυτόν προσήγαγες· * διὸ τρυφής τῆς ὑπέρ νοῦν,* Πλάτων, κατηξίωσαι· * ἀλλὰ δυσώπησον,* λυτρωθήναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σῶσόν με, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,* ἡ γεννήσασα Χριστόν τόν Σωτῆρά μου,* Θεόν καὶ ἄνθρωπον * διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν,* μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός,* ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα * καὶ ἀναλλοίωτον· * διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός.

- » Ττοριξε πασα αχοή, * την απόρρητον Θέου συγχατάβασιν,*
- » L δπως ό ύψιστος, * έχών χατήλθε μέχρι χαι σώματος, * Παρ-
- » θενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό την ἄχραντον *
- Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες ἀχουτίσθητε.

Ορῶν σου το ἀήττητον, * Μεγαλομάρτυς ἕνδοξε, * ὁ τύραννος, προς πλειόνων * βασάνων πεῖραν ἐχώρει· * ὄν χαταπτύσας χάριτι * Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, * μέχρι θανάτου, πάνσοφε· * διὸ χαὶ νῦν στεφηφόρος, * συμβασιλεύεις τῷ Κτίστη.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Μαρία χαθαρώτατον, * χρυσοῦν θυμιατήριον,* τῆς ἀχωρήτου Τριάδος,* δοχεῖον γέγονας ὄντως· * ἐν ῷ Πατὴρ ηὐδόχησεν,* ὁ δὲ Υἰός ἐσχήνωσε,* χαὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον,* ἐπισχιάσαν σοι, Κόρη,* ἀνέδειξε Θεοτόχον.

Καὶ ἡ λοιπἡ τοῦ "Ορθρου 'Αχολουθία, χαὶ 'Απόλυσις.

TH IO'. TOT ATTOT MHNOS.

Ννήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Άβδιού· καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. xai ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοιὰ τρία

Τοῦ Προφήτου.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δοχεΐον τοῦ Πνεύματος * λαμπρόν, * 'Αβδιοὺ γενόμενος, * xaì παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, * θεοειδέστατον * Προφητείας τρόπον, * xaì μελλόντων πρόγνωσιν, * xaì γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας· * xaì νῦν ἰχέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην, * xaì τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶς χαρακτηρίζεται * Θεός, * πρώτοις ἰδιώμασι, * καὶ κατ'οὐσίαν γνωρίσμασι· * τούτων οἱ ἔνδοξοι * καὶ σεπτοὶ Προφῆται, * μετοχῆ καὶ χάριτι, * δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, * καταλαμπρύνοντος * τοῦ Κυρίου, τοὺς θεράποντας * τοὺς οἰκείους, * ἰδία λαμπρότητι.

MHN NOEMBPIOS. $I\Theta'$.

'Αδύτου πληρούμενος * φωτός,* χαι δόξαν θεώμενος,* την υπέρ νοῦν χαι διάνοιαν,* χαι παριστάμενος * τῷ Δεσπότη πάντων,* 'Αβδιού, μαχάριε,* χαι θεῖος ὑποφήτης γενόμενος,* αὐτὸν ἰχέτευε,* δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν * την εἰρήνην,* χαι τὸ μέγα έλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Ανδριάντος στεφρότερος, * και χαλχοῦ δυνατώτερος, * και σιδήρου γέγονας * ἰσχυρότερος. * παραχωρεῖ γὰρ τηχόμενον, * και θᾶττον λυόμενον, * τούτων ἕχαστον πυρι, * βία τούτου νιχώμενον. * σοῦ δὲ ἄχαμπτος * δεξιὰ τεταμένη, * τῶν ἀνθράχων * φλεγομένη παραδόξως * περιεγένετο, Πάνσοφε.

Ιερεὺς ὥσπερ πέφηνας,* καὶ Θεῷ παριστάμενος,* καὶ αὐτῷ, Μακάριε,* προσερχόμενος,* οὐκ ἀλλοτρίω ἐν αίματι,* οἰκείω δὲ μάλιστα,* καὶ χειρὶ μαρτυρικῆ,* εὐωδίας θυμίαμα * προσενήνοχας,* οὐ δαιμόνων ἀπάταις,* τῷ Χριστῷ δὲ,* τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ,* καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ίερέα προσάγοντα,* χαὶ ἀμνόν προσαγόμενον,* τόν αὐτόν ἀμρότερα * σὲ, Πανεύφημε,* περιχαρῶς ὀνομάζομεν,* ὡς ὄντα ἐχάτερα· * σεαυτόν γὰρ τῷ Θεῷ,* ὡς πανάμωμον σφάγιον,* ὡλοχαύτωσας,* τῷ πυρὶ τῶν βασάνων· * ὄν δυσώπει * τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας * τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καί νυν, Θεοτοκίον, όμοιον.

Φωτορόρον παλάτιον * τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα,* xαὶ φωτός νεφέλη,* θεοχαρίτωτε,* τοῦ ἐχ τῆς σῆς ἀνατείλαντος * νηδύος, Πανάμωμε,* φωταγώγησον ἡμῶν,* xαὶ ψυχὴν xαὶ διάνοιαν,* xαὶ τὰ σχάνδαλα * ἀφανίσασα πάντα * τοῦ δολίου,* τῆ πρεσβεία σου, Παρθένε,* τὸν λογισμόν ἡμῶν στήριξον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ώς έώραχε, Κύριε,* ή Παρθένος χαι Μήτηρ σου,* ἐν Σταυρῷ χοεμάμενον * ἐξεπλήττετο,* χαι ἀναχράζουσα ἕλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν,* οι πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες Δέσποτα;* ἀλλὰ δέομαι,* μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ,* ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι,* συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ ἘΑπόλυσις.

EIS TON OP Θ PON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Όχτωήχου, χαὶ τῶν Αγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο. Men. Tom. II. 25

MHN NOEMBPIOΣ. $I\Theta'$.

Ο Κανών τοῦ Προφήτου, οῦ ἡ ᾿Αχροστιχίς· Τὸ τοῦ βλέποντος ᾿Αβδιοὺ μέλπω χλέος.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τιφ σωτηρί Θεφ, * προφητική παρεστώς * νῦν παρρησία, * καθικέτευε, * φωτιστικαίς μαρμαρυγαίς * καταλαμπρύνεσθαι, * 'Αβδιού τούς πίστει σε * καταγεραίροντας.

Ό τὰ πάντα σαφῶς * προγνωστιχῶς θεωρῶν, * τῆς σῆς χαρδίας * τὸ ἀθόλωτον * χαὶ χαθαρὸν, χαὶ φωταυγὲς, * μάχαρ, θεώμενος, * Προφήτην θεόληπτον * σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὅράσεις ἰδών, * τὰς ἀληθῶς ἐχ Θεοῦ * σοὶ δειχνυμένας, * προηγόρευσας * τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν * πανωλεθρίαν δεινὴν, * χαὶ τούτων τὴν ἔνδιχον, * Μάχαρ, ἀπώλειαν.

Θεοτοχίον.

Οί σωθέντες τῷ σῷ,* Θεογεννῆτορ ἀγνὴ,* ἀσπόρῳ τόκῳ * δυσωποῦμέν σε· * Τῆς χοσμιχῆς περιφορᾶς * ἡμᾶς διάσωσον,* συμφώνως χραυγάζοντας,* ὑμνον ἐπινίχιον.

Ο Κανών τοῦ Μάρτυρος, οῦ ἡ ἀκροστιχίς. Τοὺς καρτερούς σου, Βαρλαὰμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. ^{*}Ηχος δ΄. ^{*}Ασόμαί σοι, Κύριε, δ Θέός μου. Ταΐς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι,* περιλαμπόμενος ἡμᾶς * τοὺς πίστει τιμῶντας * τὴν μνήμην σου, περίσωζε,* Βαρλαὰμ, ταΐς πρεσβείαις σου.

Ο τό πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας,* θεοσεβείας ἀχριβοῦς * πυρὶ θεοπνεύστω,* τιμάσθω μελωδήμασι,* Βαρλαὰμ ὁ θαυμάσιος.

'Γπέρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος,* στεφανηφόρε Βαρλαὰμ,* στεφάνω τῆς δόξης νῦν,* ἀ**ξίως τετίμησαι,*** δεξια παντοχράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ό Δεσπότης,* χατὰ ποιχίλων αἰχισμῶν,* Πανόλβιε Μάρτυς· * ἐντεῦθεν χαὶ νενίχηχας* τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοχίον

Κλίμαξ έδείχθης οὐρανομήχης,* δι' ἡς ὡμίλησεν ἡμῖν * ὁ Λόγος, Παρθένε· * ἡν πάλαι προεώραχεν,* Ἰαχώβ ὁ προπάτωρ σου.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδη γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου. · δάτων μυστιχῶν ποταμός,* ἐχ τῆς ἀβύσσου * προερχόμενος,*

Τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος,* ᾿Αβδιού, μάχαρ, γεγένησαι.

Βουλήσει και προνοία Θεοῦ,* προαγορεύειν * τὰ ἐσόμενα,* και προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα * προεβλήθης, 'Αξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείψ φωτί * χαι οὐρανίψ,* προηγόρευσας * τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι * σωτηρίαν, Πανασίδιμε.

Έσχήνωσεν ό Λόγος έν σοι,* Παρθενομητορ· * διασώζει δέ * τούς Θεοτόχον φρονούντάς σε * μεσιτεία σου, Πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Απας τῆς σαρχός ὁ σύνδεσμος,* χαὶ ἡ ἀρμονία * σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· * ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο * τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηχτος.

'Ρύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγχας * τῶν διορυττόντων * σοῦ τὰς πλευpàς, Παναοίδιμε, * χαρτερίαν ἀχμαιοτάτην, * σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τό στερρόν χαι εύτονον,* χαι τῆς διανοίας * τό ἀχατάπληχτον φρόνημα,* τοῖς ἐπαίνοις ἐγχωμιάσει * χατ' ἀξίαν, Παμμαχάριστε ; Θεοτοχίον.

Έστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος,* τῆς ἐνυποστάτου * διὰ σαρχός ζωῆς, Πάναγνε,* τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης,* ἐχ γαστρός σου, Θεονύμφευτε. Ο Είρμός.

 Τόξον δυνατών ήσθένησε,* χαι οι άσθενοῦντες * περιεζώσαντο
 δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ χαρδία μου. Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Ο μέγας 'Αβδιού,* ἐπιλάμψεσι θείαις,* τόν νοῦν φωτοειδῆ * χε-Οχτημένος, θεσπίζει * τὰ μέλλοντα Πνεύματι * τῷ 'Αγίω φθεγγόμενος· * τοῦτον σήμερον * εὐσεβοφρόνως τιμῶντες,* ἐχτελέσωμεν * τὴν ἰερὰν αὐτοῦ μνήμην,* χαρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ηχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

'Ως στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ * ἀχατάπληχτος,* χαὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς * χαὶ ἀήττητος,* τῶν ἀθλητῶν τὸ χαύχημα, Πανένδοξε,* στέφος τὸ ἀμάραντον * οὐρανόθεν ἐχτήσω· * χαίρων σὺν 'Αγγέλοις δὲ,* χαὶ χορεύων ἀπαύστως,* ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς * ἀνευφημοῦντας,* τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καί νον, Θεοτοχίον, όμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ,* Θεοτόχε,* τὰς δυναστείας σου λαλεῖν * οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασα πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐἰρἰσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν,* ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους σώζεις * ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός * γεννηθέντα,* ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχί * τετοχυΐα,* ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ,*

MHN NOEMBPIOΣ. $I\Theta'$.

Οίμοι! ποθεινότατε * Ίησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος, * ὡς Θεός ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων ὑῦν βροτῶν, * Υἰἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ἡμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή δ'. Εἰσαχήχοα τὴν ἀχοήν.

Προφητείας την χάριν, * παθών ώς προχαθάρας την ψυχην,* δια Πνεύματος Αγίου είληρώς, * άνεβόησας * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ο Προφήτης ὁ μέγας,* Πνεύματος 'Αγίου ἀστραπῆ * δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς * τοῦ χραυγάζειν σοι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νυμφοστόλος έδειχθης * τῆς Ἐχχλησίας, Μάχαρ, ἐχ Σιών,* προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν,* ϣ χραυγάζομεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Τόν Πατρί συνάναρχον,* χαὶ συναίδιον Δόγον, χαὶ τῷ Πνεύματι * ἀπεγέννησας, ᾿Αγνὴ, θεοπρεπῶς, ῷ χραυγάζομεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ρητορικήν άδολεσχίαν * άπωσάμενος,* διδαχάς δε . Αποστόλων προσηκάμενος,* τῆς ἀληθείας, ἕνδοξε,* Μάρτυς ἀληθής ἐχρημάτισας.

Ο τοῦ πυρός εὐτονωτέραν * τὴν προαίρεσιν * Χεχτημένος, τυράννων τὴν ἀπόνοιαν * χαταβαλών, ἐχραύγαζες· * Δόξα τῆ Δυνάμει σου, Κύριε.

Ύπερ Χριστοῦ μέχρι θανάτου,* Καρτερόψυχε,* xai πυρi, xai βασάνοις ἀνθιστάμενος,* μεγαλοφώνως ἔψαλλες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις, Παμμαχάριστε,* χεχρημένος την πλάνην χατεπάτησας,* χαὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοχίον.

Σωματωθείς ἐχ τῆς Παρθένου * ὁ ἀσώματος,* τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· * διὀ ἐν πίστει χράζομεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ Προφήτου. ἘΩδὴ ε΄. Ἐρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρός του Κύριου, είληφας * ούρανόθευ * την χάριν του Πνεύματος * του Παναγίου, Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τον βίον τον ένθεον * χεχτημένος, * όραν χατηξίωσαι * τον ἀοράτως νοούμενον.

'Ανέτειλέ σοι φως, Παμμαχάριστε, * ώς Προρήτη, * χαὶ ἡ τούτου σύζυγος, * σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα, Πάναγνε,* ὁ ποιήσας,* ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται * τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο άνατείλας το φῶς.

Ο γεγονώς τῶν Χριστοῦ * μιμητὴς παθημάτων,* xai Μάρτυς ἀναμέλπει· * Δόξα σοι, δόξα σοι,* Ίησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Υπομονής σοι πολύς * ό μισθός, xαὶ τῆς νίχης * ὁ στέφανος ἐπλάχη,* Δόξα σοι μέλποντι,* Ίησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ρημάτων τῶν σῶν,* τῶν ἐχθρῶν ἐν χαρδίαις * κατέπηξας χραυγάζων· * Δόξα σοι, δόξα σοι,* Ἱησοῦ Γἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοχίον.

"Αγιον δρος, 'Αγνή,* χαὶ ὡς σχηνή 'Υψίστου,* φρονοῦντές σε, Παρθένε,* Δόξα σοι χραυγάζομεν,* Θεοτόχε ἡμῶν, ἡ ἐλπίς.

Τοῦ Προφήτου. 'Ωδή ς'. Ἐχύχλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος,* έώρας Προφήτα τὰ μέλλοντα,* τοὺς τύπους δεχόμενος * τῶν θείων ἐμφάσεων,* ὡς ἐν κατόπτρω,* τῆ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ίλέωσαι τον Κύριον,* Προρήτα παμμάχαρ, πρεσβείαις σου,* τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου * τελοῦσιν, αἰτούμενος * τὴν τῶν πταισμάτων * δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ίλάσθητι τοῖς δούλοις σου,* xal τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν,* παράσχου, Φιλάνθρωπε,* ἔχων δυσωποῦντά σε * τόν σόν Προφήτην,* χόσμω σε προαγγείλαντα.

Θεοτοχίον.

Ο οὐσιώσας ἅπαντα,* τῷ λόγψ τῆς θείας δυνάμεως,* ἀγκάλαις βαστάζεται * ταῖς σαῖς, ᾿Απειρόγαμε· * ὄν ἐκδυσώπει,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε,* προτυπῶν.

'Ραπιζέσθω * δεξιά πυρουμένη τὰ πρόσωπα * τῶν δαιμόνων, * τῶν πιστῶν δὲ χαρδίαι σχιρτάτωσαν, * χαὶ τῶν 'Ασωμάτων * αἰ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται * τῶν χαλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια,* χαὶ τὰς ν(χας,* χαὶ τῶν ἄθλων ὀρῶσα τὰ ἔπαθλα,* ἡ τῶν πρωτοτόχων * ἐχλεχτὴ, χαὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

'Ανάστητε * οί καλοί νῦν ζωγράφοι, τοῦ Μάρτυρος * τὴν εἰκόνα, * ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε, * τὸν ἀγωνοθέτην * ἐν αὐτῆ προφανῶς ἐγχαράττοντες. Θεοτοχίον.

'Αγάλλεται * ἐπὶ σοὶ, Θεομῆτορ Πανάμωμε,* ἡ Προμήτωρ * τῆς ἀρχαίας χατάρας τῷ τόχῷ σου,* ἐλευθερωθεῖσα * τοῦ θανάτου πιχρᾶς χαταχρίσεως.

Ο Ειρμός.

» Τηβόησε, * προτυπών την ταφήν την τριήμερον, * ό Προφήτης *

» L' Ιωνάς, έν τῷ κήτει δεόμενος * Έχ φθοράς με ρῦσαι,*

» Ίησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Άβδιου. Στίχοι.

Έρησεν άντι μέλλον Άβδιού πάλιν,

Εί μή τελευτήν είχεν αίδετσθαι τάχα.

Έννεαχαιδεχάτη βίον Άβδιου έξεπέρησεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σύν λιβανωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,

Εύοσμον ώφθης λιβανωτόν Κυρίω.

Ταϊς αψτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησαν ἡμῶς. ἀμήν. Τοῦ Προφήτου, Ἐβάἡ ζ΄. Ὁ ἐν καμίνομ πυρός.

Υπτερφυής άληθώς, * των Προφητών των σών ή δόξα· * Εύλογη-Τ τός ό Θεός, * ό των Πατέρων ήμων.

Μετά Θεοῦ χατοιχεῖν * ήξιωμένος, ἀναμέλπεις· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εν τοϊς Προρήταις τοϊς σοϊς, * την θείαν χάριν σου δειχνύεις· * Εύλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ,* Παρθένε, τόχω μελωδοῦμεν· * Εύλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μαρτυρος. Ο τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροϋ, ὑς ἀήττητος Μάρτυς, * κατηξίωσαι Χριστῷ, * μεγαλορώνως κραυγάζειν· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς,*εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα *εἰσελήλυθας Χριστῷ,* Μεγαλομάρτυς, χραυγάζων· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εύτονωτέραν πυρός,* δεξιάν χεχτημένος,* παραστάτης δεξιός,* τῷ σῷ Δεσπότῃ χραυγάζεις· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι τη ση, * Παναχράντω γεννήσει, * ύμνοῦμέν σε πιστοι, * ἀχαταπαύστως βοῶντες· * Εὐλογημένος, 'Αγνη, * ὁ σῆς χοιλίας χαρπός.

Του Προφήτου. 'Ωδή η'. Τον έχ Πατρός.

Παρά Θεοῦ φωτισθέντες, * οἱ Προρῆται προθεσπίζουσι, * τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, * θεοφρόνως ἀναχράζοντες· * Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. "Ωσπερ πυρσός ἐν πελάγει,* τοῖς ἐν σχότει, μάχαρ, ἔφανας,* ταῖς θειχαῖς φρυχτωρίαις,* ᾿Αβδιοὺ χαταυγαζόμενος,* Τόν Χριστόν χραυγάζων,* λαός ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν,* τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος,* ἡμιν ὁμόφυλος ὡφθης,*σαρχωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· *διό σε ὑμνοῦμεν,* χαὶ ὑπερυψοῦμεν,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Του Μάρτυρος. Τον έν χαμίνω του πυρός.

Πάσαν χαθείλες του έχθρου * την πανοπλίαν, Βαρλαάμ * άξιάγαστε· * έρλεξας είδωλιχην * φαντασίαν χραυγάζων· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωραϊσμένος εύπρεπῶς,* Χριστῷ παρέστης, 'Αθλητὰ * παναοίδιμε· * αίματι μαρτυριχῶς * βεβαμμένην πορφύραν * φορῶν, τόν Δεσπότην,* ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τής εὐσεβείας τῷ πυρὶ * πεπυρσευμένος, ὡς ἀχάνθας * χατέρλεξας * πάσας τὰς δαιμονιχὰς * ραντασίας χραυγάζων· * Υμνείτε χαὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Οι εύλογοῦντές σε πιστῶς,* ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται,* Πανάμωμε· * τίχτεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα * τὴν χτίσιν Δεσπότην· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» στόν έν χαμίνω τοῦ πυρός, * έν Βαβυλώνι τοὺς παιδας τῶν

Εβραίων, * διασώσαντα Θεόν, * ίερεῖς εὐλογεῖτε, * λαός ὑπε ρυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Προφήτου.

'Ωδή θ'. Σέ την ύπερ νουν.

Λόγφ θεϊχώ, * χαὶ πράξει χοσμούμενος, * ἐπτερώθης τῷ πνεύματι, * 'Αβδιού θεσπέσιε, * καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν * χατηξίωσαι.

"Ενθα Προφητών * χορείαι σχηνούμενος,* και 'Αγίων λαμπρότητες,* δυσώπει τον Κύριον,* τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει * εὐφημοῦντάς σε.

Ολος τῷ Θεῷ * θερμῶς ἀναχείμενος, * χαθαρῶς προσωμίλησας * ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν· * ών χαὶ νῦν ἀπολαύεις, * Παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός * λυχνίαν ὑμνοῦμεν, ᾿Αγνή· * σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, * τόν Λόγον σαρκούμενον, * δεξαμένην εἰδότες, * μεγαλύνομεν. Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος άχειρότμητος.

Νόμος έγχωμίων ήτταται, τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει· * μόνος ό Δεσπότης σε Χριστός, * δοξάζειν οίδε θεία λαμπρότητι· * δν έχτενῶς δυσώπησον, * ὑπέρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

MHN NOEMBPIOE. K'.

"Ολον σεαυτόν τῷ Κυρίφ, * θυσίαν ζῶσαν προσενέγχας,* ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας,* συγχληρονόμος ὥφθης χαὶ μέτοχος· * χαὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος,* νῦν βασιλεύεις,* Παναοίδιμε.

Υπέρ τῆς σῆς, Σῶτερ, ἀγάπης,* αϊματος μέχρι καὶ θανάτου,* ξίφει καὶ πυρὶ, καὶ βασάνοις,* ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος,* τῆς παρὰ σοῦ, φιλάνθρωπε,* ἀθανασίας ἀντελάβετο. ()εοτοχίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ χόσμου,* χαὶ Θεομήτορα Παρθένον,* πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν,* χαὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι· * σὐ γὰρ Θεὸν γεννήσασα,* σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ο Εἰρμός.

- » Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀχρο-
- » 1 γωνιατος έτμήθη * Χριστός, συνάψας τας διεστώσας φύσεις·*
- » διό έπαγαλλόμενοι,* σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Είς τον Στίχον, τὰ Στιχήρὰ τῆς Όχτωήχου. Π λοιπή Ἀχολουθία τοῦ Ὅρθρου, χαὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόχου· καί μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεχαπολίτου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Πρόχλου, Ἀρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ίστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

η Ηχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.

Αμπαδηφόροι Παρθένοι,* την 'Αειπάρθενον * φαιδρώς όδοποιουσαι,* προφητεύουσιν όντως * ἐν πνεύματι το μέλλον· * ναός γὰρ Θεοῦ * ἡ Θεοτόχος ὑπάρχουσα,* πρός τον Ναόν μετὰ δόξης παρθενικῆς,* νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Έπαγγελίας άγίας,* χαὶ ὁ χαρπὸς εὐχλεὴς,* ἡ Θεοτόχος ὄντως,* ἀνεδείχθη τῷ χόσμῳ,* ὡς πάντων ὑπερτέρα· * ἢ εὐσεβῶς * προσαγομένη ἐν οἶχῷ Θεοῦ,* τὴν προσευχὴν τῶν τεχόντων ἀποπληροῖ,* συντηρουμένη Θείῷ Πνεύματι.

Έπουρανίφ τραφεϊσα, * Παρθένε, ἄρτφ πιστώς, * ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, * ἀπεχύησας χόσμφ * ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· * ῷ ὡς ναὸς * ἐχλεχτὸς χαὶ πανάμωμος, * προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστιχῶς, * νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ χαὶ Πατρί.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου, όμοια.

Τάς ούρανίους σχηνώσεις * έν εύφροσύνη οἰχῶν,* χαὶ σùν 'Αγ-Υέλοις, Πάτερ,* παρεστώς παβρησία * τῷ θρόνω τοῦ Κυρίου,* τοῖς ἐπὶ γῆς * ἐχτελοῦσι τὴν μνήμην σου,* τῶν ἐγχλημάτων τὴν λύσιν χαὶ τῶν παθῶν,* δωρηθῆναι χαθιχέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῆ δρεπάνῃ,* Πάτερ Γρηγόριε,* τὰς τῶν παθῶν ἀχάνθας * ἐχτεμών, χαὶ νεώσας * ἀρότρῳ ἐγχρατείας * τὴν γῆν τῆς ψυχῆς,* χατεβάλου τὰ σπέρματα * τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι'ῶν ἡμῖν,* ἐχβλαστάνεις ἰαμάτων χαρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον * καλοῦμεν, "Οσιε,* ὡς ἡσυχίας φίλον,* ἀγρυπνίας ἐργάτην,* καὶ στήλην σωφροσύνης,* καὶ προσευχῆς * ἐνδιαίτημα ἄσυλον,* καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν * τῶν τιμώντων σε, Γρηγόριε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv, 'Hyog δ' .

Σήμερον * ο θεοχώρητος ναός, * ή Θεοτόχος, * έν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, * χαὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. * Σήμερον τὰ τῶν ᾿Αγίων ¨Αγια ἀγάλλονται, * χαὶ ὁ χορός τῶν ᾿Αγγέλων * μυστιχῶς πανηγυρίζει. * Μεθ' ῶν * χαὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐχβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ἱ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Είς του Στίχ., Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Αγίου Πρόχλου, ⁷Ηχος δ΄. Έδωχας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι,* χαι τη του βίου λαμπρότητι,* εὐσεβῶς χατεχόσμησας,* Πρόχλε παναοίδιμε,* τὴν ιεραρχίαν,* χαι της Έχχλησίας * στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς,* χαταφωτίζων * πάντας τοῖς λόγοις σου.* Διό σε μαχαρίζομεν,* χαι ἐν ψαλμοῖς τε χαι ἔσμασι,* τὴν ἀγίαν χαι πάνσεπτον * ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στίγ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ό θάνατος.

Λαμπρώς έδογμάτισας, * και θεοφρόνως ἐκήρυξας* Θεοτόκον τὴν ἄχραντον * Κόρην, ὡς κυήσασαν * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων,* Κτίστην και Δεσπότην,* Υἰόν και Λόγον τοῦ Πατρός,* και ἐπ' ἐσχάτων * δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον * γενόμενον θελήματι,* και μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· * και Νεστόριον ἦσχυνας,* ἀσεβῆ και παράφρονα.

Στίχ. Οι ίερεζ σου, Κύριε, ενδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντλησας * των χρυσαυγῶν, παναοίδιμε, * τοῦ σοροῦ Θεοχήρυχος· * οῦπερ χαὶ διάδοχος, * χαὶ τῆς εὐσεβείας * ὥφθης χαὶ χάθέδρας, * ἐπιστηρίζων διδαχαζς * τῆς ἀληθείας, * Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· * χαὶ τούτου τὸ ἀγνότατον, * χαὶ πανσεβάσμιον λείψανον, * ώσπερ χόσμον τερπνότατον, * τῆ Ἐκχλησία ἀπέδωχας.

Men. Tom. II.

Δόξα, χαι νῦν, Ἡχος δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ,* τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγχωμιάσωμεν,* τὴν ἐχ τῶν Προφητῶν προχηρυχθεῖσαν,* χαὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν,* τὴν πρό τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα,* χαὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόχον.* Κύριε,* πρεσβείαις αὐτῆς,* τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν,* χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Άπολυτίχιον των Άγίων, Ήχος δ'.

Ο Θεός των Πατέρων ήμων,* ό ποιων άει μεθ' ήμων * χατὰ την σην έπιείχειαν,* μη άποστήσης το έλεός σου ἀφ' ήμων,* ἀλλὰ ταῖς αὐτων ἰχεσίαις,* ἐν εἰρήνη χυβέρνησον την ζωην ήμων. Δόξα, χαι νῦν. Προεόρτιον.

Ήχος ο αύτος. Ταχύ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται, * σήμερον "Αννα ήμιν, * τῆς λύπης ἀντίθετον * χαρπόν βλαστήσασα, * τὴν μόνην 'Αειπάρθενον· * ἡνπερ δὴ χαὶ προσάγει, * τὰς εὐχὰς ἐχπληροῦσα * σήμερον γηθομένη, * τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, * ὡς ὄντως ναόν τοῦ Θεοῦ Λόγου, * χαὶ Μητέρα ἀγνήν. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

^{*}Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε παρθένοι,* χαὶ μητέρες ὑμνήσατε,* λαοὶ δοξολογεῖτε,* ἰερεῖς εὐλογήσατε * τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· * σαρχὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ * τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη,* ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος.* Διὸ ἑορτὴν πνευματιχὴν * τελοῦντες ἀναχράξωμεν· * Χαΐρε Παρθένε, δόξα * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Ταχύ προχατάλαβε.

Δαυίδ προοδοποίησον * έν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, * xai χαίρων ὑπόδεξαι * τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, * xai ταύτη ἐκβόησον· * Εἴσελθε ἡ Κυρία, * εἰς ναὸν Βασιλέως· * εἴσελθε, ἦς ἡ δόξα * κεκρυμμένως νοεῖται· * ἑξ ἦς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, * πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Είτα λέγονται οι Κανόνες, ό Προεόρτιος, χαι των Αγίων οι δύο.

Κανών ό Προεόρτιος, οῦ ἡ ἀΑκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἑβδόμης ψόῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Ειρμός.

» * **Α**νοίξω το στόμα μου, * χαί πληρωθήσεται Πνεύματος, * χαί

» Αλόγον έρευξομαι, * τη Βασιλίδι Μητρί, * xai όρθήσομαι, * φαι-

δρώς πανηγυρίζων,* και φσω γηθόμενος,* ταύτης την Είσοδον.

'Αγίων εἰς 'Αγία,* ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος * οἰκῆσαι προέρχεται,* Ἐπεραγίου Θεοῦ,* ὅπως γένηται * ναὸς ἡγιασμένος,* καὶ ταύτης προτρέγουσι,* κόραι νεάνιδες.

Βουλή προαιώνιος * τοῦ πρό αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν,* εἰς πέρας προέρχεται,* προερχομένης σου * ἀνατραφῆναι * εἰς "Αγια 'Αγίων,* εἰς Λόγου χατοίχησιν,* Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἕνθεοι,* σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν * γενήσεσθαι μέλλουσαν,* ἀνατιθέασιν * εἰς τὰ ^{*}Αγια * τραφῆναι τῶν 'Αγίων,* εὐχὴν ἥνπερ ηὕξαντο,* πληροῦντες Πάναγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα,* το ἀσθενὲς τῆς χαρδίας μου,* χαὶ στήριζον πάθεσι * περιτρεπόμενον· * ὅπως πίστει σε * κὰὶ πόθψ μαχαρίζω,* τὴν 'Αειμαχάριστον,* χαὶ Παναμώμητον.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Ίωσηφ.

'Ωδή α΄. ήΗχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Ν ενεχρωμένην ήδοναϊς τοῦ σώματος,* τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν,* σαῖς προσευχαῖς Πάτερ,* ζώωσον Γρηγόριε· * ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας * τὴν ἀγήρω, νεχρώσας * τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε,* τοῖς ἀσχητιχοῖς· ἀγωνίσμασιν.

Καταχρατήσας ήδονῶν τοῦ σώματος,* νοῦ γενναιότητι,* ἐχ νεαρᾶς Πάτερ,* ήλιχίας, ὄργανον * τοῦ Πνεύματος γεγένησαι,* τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας,* περιφανῶς εἰσδεχόμενος,* χαὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

^{*}Ερωτι θείω τής σαρχός τοὺς ἔρωτας * ἐναπεμάρανας,* χαὶ σεαυτῷ Μάχαρ,* ἐμνηστεύσω σύζυγον * ἀγνείαν, ἐξ ῆς τέχνα σοι,* ἐγεννήθησαν πᾶσαι* αἰ ἀρεταὶ παναοίδιμε, * τέχνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. Θεοτοχίον.

Ή ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήχουσα * κλίμαξ οὐράνιος,* δι' ῆς Θεοῦ Λόγος,* τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν,* εὐλογημένη Πάναγνε,* ἀνερμήνευτον θαῦμα,* ἀχατανόητον ὅραμα,* σῶζε τοὺς εἰς σὲ χαταφεύγοντας.

Ό Κανών τοῦ Αγίου Πρόχλου. Θεοφάνους.

'Ωδη α΄. Ήχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Π ράξει τε χαι λόγψ άληθεϊ,* τῶν νοερῶν ἀρχαγγέλων γενόμενος * σύμμορρος, θεόληπτε,* χαι σὺν αὐτοῖς * τῷ θρόνψ παριστάμενος,* τῆς σεπτῆς Τριάδος,* Πρόχλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

⁷Ιχνεσιν έπόμενος σορέ,* τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε,* τούτου τὸ σεβάσμιον,* ἰερωσύνης * θεῖον ἔνδυμα,* κλῆρον ὡς πατρῷον,* ἀπείληρας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τον Θεον έπι τῆς γῆς,* τοῦ Ἡσαίου βοῶντος ἐν πνεύματι * ἡξειν, ὁ Νεστόριος * φρενοβλαβῶς * διαβάλλων τὴν σάρχωσιν,* ὑπὸ σοῦ Τρισμάχαρ,* συνοδιχῶς χαταβέβληται.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Κ'.

Θεοτοχίου.

Λόγοις θεοπνεύστοις, τὴν φριχτὴν * ἐχ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρχωσιν, * Πρόχλε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * χαὶ Θεοτόχον * ταύτην ἐχήρυξας, * δόγμασι πανσόφοις * τῶν 'Αποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Γρούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα χαί άφθονος πηγή,*

» L θίασον συγχροτήσαντας,* πνευματιχόν στερέωσον· * χαι έν

» τῆ σεπτῆ Εἰσόδω σου,* στεράνων δόξης ἀξίωσον.

'Εξάρχουσαι χόραι τῆς Παρθένου,* λαμπάδας χατέχουσαι φαιδρῶς,* τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· * ἐχ ταύτης γὰρ τεχθήσεται,* ὁ φωτισμός τῆς γνώσεως,* λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοϋσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, * ἡ "Αννα εὐχὴν ἀποπληροῖ,* xαὶ σὲ προσανατίθεται,* τῷ Ἱερῷ, Πανάμωμε,* ἰερωτάτην σύλληψιν,* μέλλουσαν έξειν xαὶ γέννησιν.

"Ηλιος ἐφήπλωσεν ἀχτῖνας,* ὀρῶν τὴν νερέλην τοῦ φωτός,* ἐφαπλουμένην νεύματι,* Θεοῦ ἔνδον εἰς "Αγια· * ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἀφεσις,* τοῖς χειρωθεῖσιν ἐγχλήμασιν.

Θεοτ με Θεός ἐν σοὶ σχηνώσας,* δι'οἶχτον, πανάχραντε Άγνη,* χλαπέντα βρώσει πρότερον,* ἀπάτη τῆ τοῦ ὄρεως,* χαὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον * πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αρετών έν τῷ ὄρει * ἀναδραμών, "Οσιε,* γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες,* χαὶ χατενόησας * ὅσον ἐχώρησας * τὸν ἀχατάληπτον φύσει,* φωτισμοῦ ἀνάπλεως,* Πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθείς ἐν σπηλαίω, * διὰ βροτῶν λύτρωσιν, * πάλαι σε σπηλαίω, παμμάχαρ, * ἐνδιαιτώμενον, * φέγγει χατήστραψεν * ἐπουρανίω, ὡς Παῦλον * φωταυγῆ δειχνύων σε, * Πάτερ Γρηγόριε.

Η οὐράνιος πύλη, * ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος * Μήτηρ, προσβολαῖς σε Δαιμόνων * περιχυχλούμενον, * Πάτερ ἐπτέρωσε, * χαὶ δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, * χατ' αὐτῶν εἰργάσατο, * Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε μόνη τεχοῦσα,* τὸν τοῦ παντὸς Κύριον.* Χαΐρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις * ἡ προξενήσασα. * Χαΐρε χατάσχιον * χαὶ ἀλατόμητον ὅρος.* Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* χαΐρε Πανάμωμε. Τοῦ ΄Αγίου Πρόχλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φ ώς τό έκ φωτός θεοπτικώς,* Παμμάκαρ προσλαβόμενος,* τη Έκκλησία φώς έχρημάτισας.* διό και φώς σοι θεϊον άνέτειλε,* νοητώς ώς γέγραπται. * ὦ καταλαμπόμενος,* τοὺς ὑμνοῦντας φωτ(ζεις την μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τη βροντή, * ώς τείχη χαταβέβληχας *

Ίεριχούντια, των αιρέσεων * τὰ θράση πάντα χαι τὰ στρατεύματα· * χαι νιχήσας τρόπαια * ἀνεστήσω, σάρχωσιν * τοῦ Θεοῦ ἐχ Παρθένου χηρύξας τρανώς.

Πηγή της σορίας προσβαλών * το στόμα σου θεόληπτε,* χαὶ της τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος * σορίας, Πρόχλε, τὰ θεῖα νάματα,* θολεροὺς χατέχλυσας * ποταμοὺς πανόλβιε,* Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοχίον.

Ο άνω Πατρί μονογενής,* ἀφράστως συννοούμενος,* μονογενής έχ σοῦ χάτω ἄχραντε,* ὑπέρ αἰτίαν χαὶ νοῦν γεγέννηται,* χαὶ θεοϊ τὸν ἄνθρωπον * ἐχ σοῦ, παναμώμητε * Θεοτόχε Παρθένε ἀνύμφευτε. Ο Εἰρμός.

Ο μόνος είδώς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν,* xαὶ
 Ο συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,* περίζωσόν με ἐξ ὕψους
 δύναμιν,* τοῦ βοặν σοι· "Αγιος,* ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,* τῆς ἀφρά στου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα του Αγίου Γρηγορίου,

³Ηχος δ΄. Ταχύ·προκατάλαβε.

Τη θεία λαμπρότητι, * χαταυγαζόμενος, * το σχότος έδίωξας, * των ψυχοφθόρων παθών, * Γρηγόριε ἀοίδιμε· * ἤρθης προς ἀπαθείας, * χαθαρώτατον ὕψος· * ἤστραψας παραδόξως, * ἰαμάτων ἀχτζνας, * σχηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, * τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα. Του Αγίου Πρόχλου, ό αὐτός.

Έπεφάνης σήμερον.

Έν τῷ ὕψει Κύριος * τῆς Ἐκκλησίας,* ἀληθῶς σε ἔθετο,* ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν,* φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας. * Πρόκλε, τό κλέος Πατέρων ἀοίδιμε.

Προεόρτιον, ό αὐτός Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Ο ναός ό τοῦ Θεοῦ,* ἡ πολυτίμητος παστὰς,* ἐν τῷ οἰχφ τοῦ Θεοῦ,* μετὰ λαμπάδων φαεινῶν,* ἐν εὐφροσύνη προέρχεται * τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῆ * ὁ Ζαχαρίας ὁρῶν,* τὴν δήλωσιν τρανῶς * τῶν ἰερῶν προφητῶν,* ἀπαρχομένην ἤδη περαιοῦσθαι,* xαὶ γηθοσύνως βοἂ πρός αὐτήν. Χαρὰν μηνύει * ἡ πρόοδός σου,* Κόρη παρθενομῆτορ.

Προεόρτιος. 'Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

 Την άνεξιχνίαστον * θείαν βουλην,* τῆς ἐχ τῆς Παρθένου σαρχώσεως,* σοῦ τοῦ 'Υψίστου,* ὁ Προφήτης 'Αββαχούμ,* χατα νοῶν ἐχραύγαζε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ιεραί προήγγειλαν * γλώσσαι Σεμνή, * ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως * τῆς ἀχωρήτου· * διὰ τοῦτό σε χοροί * παρθενικοί προπέμπουσι, * λαμπαδηφοροῦντες εἰς "Αγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο * Ιωακείμ,* Αννη συμβαδίζων και φέρων σε,* μετ' εὐφροσύνης * εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε,* ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις * προγονική · * ἤνθησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος,* ἡτις τὸν βότρυν,* τὸν ἀκήρατον ἡμῖν * καρπογονήσει, φέροντα * οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε πανάμωμον,* ὁ πλαστουργὸς * Λόγος εὐρηχὼς χατεσχήνωσε,* σοῦ ἐν νηδύϊ, * ἐργαζόμενος ήμῶν * τὴν σωτηρίαν, *Αχραντε,* χάριτι δι' ἄρατον ἔλεος.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Σύ μου ίσχὺς,* Κύριε.

Ο δι' ήμας,* ξένη χαθόδω, Γρηγόριε,* χρηματίσας * ξένος άγαθότητι,* σε δι' αὐτόν * ξένον χαθορῶν,* τῆς ἐνεγχαμένης,* γενόμενον ήγχαλίσατο, * χαὶ θεῖον χληρονόμον * τῆς αὐτοῦ βασιλείας,* ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστόν,* τόν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα,* καὶ παιδίον,* Όσιε, γενόμενον,* παίδων σχολῆ * δέδωκας σαυτόν,* νήπιος κακία,* θεόφρον Πάτερ γενόμενος,* καὶ θεία ταπεινώσει,* τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν * ἐταπείνωσας, μάκαρ Γρηγόριε.

Ομβροις των σων,* Πάτερ δαχρύων Γρηγόριε,* ώσπερ δρόσω * θεία ἀρδευόμενος,* πασαν ἐβλάστησας ἀρετὴν,* πασαν εὐχαρπίαν * διχαιοσύνης ἐξήνθησας,* ὡς ξύλον χαρποφόρον,* διεξόδοις ὑδάτων φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσχήσεως. Θεοτοχίον.

Μήτερ Θεοϋ,* εὐλογημένη Πανάμωμε,* τῆς ψυχῆς μου * τραύματα θεράπευσον,* τὰς ἡδονὰς * σβέσον τῆς σαρχός· * τὴν ἐσχοτισμένην * χαρδίαν μου φωταγώγησον· * εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου,* χαὶ παντοίας ἐχ βλάβης,* χαὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Του Αγίου Πρόχλου. Όρος σε * τη χάριτι.

Χρυσίον * χαθάπερ έν πυρὶ Ἱερώτατε,* τῆς ἐγχρατείας σου, σορὲ, σῶμα χαθάρας τὸ σεπτὸν,* ὡραῖον ἀπέδειξας * τῷ Ποιητῆ· * ἰερωσύνης ἐντεῦθέν σοι,* χαταστολὴ αἰωνίως χεχάρισται.

Ρημάτων * ό φθόγγος, χαὶ δογμάτων ἡ εὔηχος,* τῶν διδαγμάτων σου βροντὴ,* τὴν Ἐχχλησίαν τοῦ Θεοῦ,* σορῶς χαταθέλγουσα,* αἰρετιχῶν * ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα,* ἰεροφάντορ Πρόχλε παναοίδιμε.

Γνώσεως * τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, * ὡς ἰεράρχης ἰερός, * ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, * τοῖς πᾶσι μετέδωχας, * τοῦ φωτισμοῦ * χαὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, * εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ᾿Αξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

"Ανθραχα * τον θεΐον, ἐν νηδύι, Πανάμωμε,* εἰσδεξαμένη ὑπερ νοῦν,* οὐ χατερλέχθης ἀληθῶς· * ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν * συμ-

βολιχώς,* τὴν σὴν λοχείαν εἰχόνιζεν,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν χαὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ε'. Ο Ειρμός.

Έξέστη τὰ σύμπαντα,* ἐν τῆ σεπτῆ Εἰσόδῷ σου· * σὺ γὰρ
 Εἰσόγαμε Παρθένε,* ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,*
 ὡσπερ χαθαρώτατος ναὸς,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν εἰρήνην

» βραβεύουσα.

Νεφέλαι μανάτωσαν, * διχαιοσύνην σήμερον· * ώς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, * θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· * ἡτις ἀποστάξει γλυχασμόν, * πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * τὴν πιχρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ή σύλληψις,* ξένη σου χαὶ ή γέννησις,* ξένη σου ή πρόοδος, Παρθένε,* ξένη ή ἕνδον τοῦ ἰεροῦ ἀγωγή· * ξένα χαὶ παράδοξα τὰ σὰ,* λόγον ὑπερβαίνοντα * χαὶ διάνοιαν, *Αχραντε.

Όλην σε ήγίασε * το Πνεῦμα το Πανάγιον, * ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, * xαὶ τρεφομένην τροφήν οὐράνιον· * Νύμφη τοῦ Πατρός περιχαλλής, * ὅθεν ἐχρημάτισας * xαὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρός σέ μου την άπασαν, * έλπιδα Κόρη τιθημι, *πρός τους οἰχτιρμούς σου χαταφεύγω· * βλάβης δαιμόνων δείξον ἀμέτοχον, * την χαταπεσοῦσάν μου ψυχην * χαι ἐξασθενήσασαν, * ήδονῶν ἐπιχλύσεσιν.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Ίνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία του λόγου,* ἄμπελος χατάχαρπος * ἐδείχθης, "Οσιε,* ἀρετῶν πεπείρους,* χαὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας,* σωτηρίας οἶνον * πνευματιχόν βλύζοντας, Πάτερ,* χαὶ πιστῶν τὰς χαρδίας εὐφραίνοντα.

Ή περίδοξος Ρώμη,* Πάτερ, ἐξ Ἐώας σε * λαμπτῆρα ἄδυτον * δεξαμένη πίστει,* ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· * τόν Χριστόν γὰρ εἶχες,* ἐν τῆ ψυχῆ χαθάπερ φέγγος,* τοὺς ὀρῶντάς σε, Πάτερ, αὐγάζοντα.

Τον έφέρποντα όφιν,* χαὶ παρατηροῦντά σου * πτέρναν, Γρηγόριε,* ἐγρηγόρσει θεία,* ἐν ὀδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος,* ὡς Θεοῦ θεράπων,* ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης,* ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοχίον.

Προστασία τοῦ χόσμου,* Μῆτερ ἀειπάρθενε,* σύ με χυβέρνησον,* χαὶ ὀδήγησόν με * εἰς εὐθεῖαν ὀδόν, χαὶ χατεύθυνον * πρός διχαιοσύνης * τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου,* τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Αγίου Πρόχλου. Ο φωτίσας * τῆ ἐλλάμψει. Φωτοφόρος * ὡς λυχνία, Παμμάχαρ, γενόμενος, * τῆς ἀγίας * Ἐχχλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, * καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας, * τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, * γέννησιν ἄτρεπτον, Ἐνδοξε.

Τὴν σάρχωσιν * τοῦ Θεοῦ ἐχ Παρθένου τὴν ἕνδοξον, * τῶν δογμάτων * ἐν σρενδόνῃ ἐνθεὶς, ὡς ἀλλόρυλον * Γολιὰθ, χατέβαλες * τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν * γνώμην, ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαυίδ.

Τών τοῦ Παύλου * διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως,* xαὶ τὴν τούτου * xατιδών ὑπτασίαν, Πανάριστε,* Ἐλισσαῖος δεύτερος * ἐναπεφάνθης, χρίσμα θεῖον * ἰερωσύνης χρισθεὶς μυστιχῶς.

Θεοτοχίον.

Ού σύγχυσιν,* οὐ φυρμόν ἐν τῆ μήτρα ἐδέξατο * τῆς Παρθένου,* ὁ Θεὸς ἐν σαρχὶ προερχόμενος· * ἀλλ' δ ἦν μεμένηχε,* Θεὸς χαὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως,* τατς ἐνεργείαις δειχνύμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

» στήν θείαν ταύτην χαι πάντιμον,* τελούντες έορτην οι θεό-

Ι φρονες, * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας χροτήσωμεν, *

» τον έξ αύτης τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Ρωσθέντες τῆ θεία χάριτι,* οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες,* ταύτην ὡς ἄμωμον * περιστερὰν, εἰς τὰ "Αγια * ἀνατραφῆναι πόθω * ἀνατιθέασιν.

Σου της μελλούσης είσδέχεσθαι,* το φώς το έχ φωτος προερχόμενον,* φώτα ύφάπτουσαι,* χόραι σεμναί προπορεύονται,* φωτοειδή πρός θεΐον * Ναόν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον,* τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα,* θρόνος ὁ ἄγιος,* ἔνδον εἰς "Αγια τίθεται,* τῷ Βασιλεϊ τῶν ὅλων* ἑτοιμαζόμενος.

'Υμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν,* ὑμνῶ σου τὴν ἀπόἀῥητον γέννησιν,* ὑμνῶ τὴν σχέπην σου,* βλάβης δι' ῆς πάσης ῥύομαι,* ὁ πρός τὴν σὴν γαλήνην * χατεπειγόμενος.

Του Αγίου Γρηγορίου. Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Τῆ νεύσει πρός τῆ Θεόν,* θεούμενος, Ἱερώτατε,* θεωριῶν μυστιχῶς,* χαὶ θείων ἐλλάμψεων,* Προφήτης ὡς ἔνθεος,* ὡς Θεοῦ θεράπων,* ἡξιώθης θεία χάριτι.

Ήσύχως σου την ζωήν,* διατελέσας, Γρηγόριε,* θορύβων βιωτιχῶν * ἐδείχθης ἀνώτερος,* παθῶν ὑψηλότερος,* χαὶ τῆς γῆς ἀπάσης * ξένος τε χαὶ παρεπίδημος.

'Ως έσοπτρον χαθαρόν,* την θείαν αίγλην ἐπλούτησας· * ώς σχεῦος δὲ ἰερόν * ναόν χατεχόσμησας,* τῶν ἄνω, Γρηγόριε,* χαὶ τῶν πρωτοτόχων * Ἐχχλησίαν χατεφαίδρυνας.

Θεοτοχίον.

Μαρία το χαθαρον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον, * γενόμενον με ληστῶν * ἀχάθαρτον σπήλαιον, * εὐχαῖς σου χαθάρασα, * τοῦ ἐχ σοῦ τεχθέντος * ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Αγίου Πρόχλου. Ἐχύχλωσεν ἡμᾶς. Μεγάλης ἐπιβὰς χαθέδρας, "Οσιε,* μεγίστοις χατορθώμασι,* χα-τεχόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς· * ὅθεν συνελθόντες εὐρημοῦμέν σε, * Άρχιερεῦ, * μεγαλοφώνως, * Πρόκλε ἀοίδιμε.

'Ως άλλην χιβωτόν τη Έχχλησία Χριστου,* τό σώμα του παμμάχαρος * Χρυσοστόμου έναπέδωχας ταις σαις, * Πρόχλε, παραινέσεσι, και εύφρανας * των εύσεβων * χοροστασίας, * τη παρουσία αύτου.

Κυχλώσαντας ώς θήρας έξεδίωξας,* αιρέσεων τής ποίμνης Χριστοῦ * τοὺς προμάχους, ἐν τῆ ράβδῷ νοητῶς, * τῶν σῶν διδαχῶν, Πρόκλε μαχάριε,* πρός δε νομήν * όρθοδοξίας,* την ποίμνην ίθυνας. Θεοτοχίον.

΄ Ωράθης Χερουβίμ, θεοχαρίτωτε * Παρθένε, υπερέχουσα· * τον έπ' ὤμων γάρ ὀχούμενον αὐτῶν,* "Αχραντε ἀγχάλαις σου ἐβάστασας. * δθεν άει, * σέ, Θεοτόχε, * πάντες δοξάζομεν.

Ο Είρμός.

* Ε έλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς,* σώσον τον λαόν σου ό

» Θεός ήμῶν· * σύ γὰρ ἰσχύς * τῶν ἀσθενούντων, * χαὶ ἐπανόρθωσις. Κοντάχιον Προεόρτιον,

Πχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε ύφροσύνης σήμερον, * ή οἰχουμένη, * ἐπληρώθη ἄπασα, * ἐν τῆ εὐσήμω Ἐορτῆ * τῆς Θεοτόχου χραυγάζουσα· * Αὐτη ὑπάρχει σχηνή έπουράνιος.

Ο Οἶχος. Τοῦ Ταπεινοῦ Γεωργίου ὕμνος. Τη Γαλιλαία,

Ο των απάντων Ποιητής,* ο Πλάστης και Δεσπότης,* άρρήτφ εύσπλαγχνία * χαμπτόμενος, χαι μόνη * φιλανθρωπία τη αύτου, * όνπερ ταις οιχείαις * χατεσχεύασε χερσίν, * ίδων πεσόντα ψχτειρε,* χαί άναστήναι τοῦτον εὐδόχησε,* πλάσει θειοτέρα,* χαί χενώσει τη ίδία, * ώς άγαθός φύσει χαι έλεήμων. * Διό την Μαριάμ * μεσίτιν λαμβάνει,* ώς παρθένον χαι άγνην * του μυστηρίου,* έκ ταύτης τὸ ἡμῶν * φορέσαι ὡς ἡβουλήθη.* Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ έπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου του Δεχαπολίτου.

Στίγοι.

Χάραξ χύχλφ σου, χαι μετὰ ζωτζς τέλος, Η ζώσα, Γρηγόριε, του Θεου χάρις. Είχαδι Γρηγόριος χεχλήατο είς πόλον εὐρύν. Men. Tom. II.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἀΥίοις Πατρός ἡμῶν Πρόχλου, ἀΑρχιεπισχόπου Κωνσταντινουπόλεως· δς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ μαχαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Έχει σε, Πρόχλε ή οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ένδον χαὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμφ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὀς, ἐλέησον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. Προεόρτιος. ἰΩδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Λύχ ἐλάτρευσαν * τῆ χτίσει οἱ θεόφρονες, * παρὰ τὸν Κτίσαντα, *

» U άλλα πυρός άπειλην, * άνδρείως πατήσαντες, * χαίροντες » έψαλλον· * Υπερύμνητε, * ό τῶν Πατέρων Κύριος, * και Θεός » εὐλογητός εἶ.

Φωτοφόρον σε * ώς ήλιον εἰσδέχεται,* ναὸς ὁ ἄγιος,* ἔνδον ἀστράπτουσαν,* ἀχτῖνας τοῖς πέρασι * σωτηριώδεις ἀγνὴ,* ὑπερἀγιον * ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν,* τοῦ Γίοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεϊρας ἄπαντες * χροτήσατε, λυτρώσεως * σύμβολα φέρουσαν, την 'Απειρόγαμον * όρῶντες· 'Αγγέλου γὰρ * χειρὶ ἐχτρέφεται,* τόν οὐράνιον * ἄρτον ήμῖν ὡς μέλλουσα,* ἀποῥρήτως ἀποτίχτειν.

Ψυχαὶ ἄπασαι * Διχαίων ὑποχθόνιοι,* εὐαγγελίζεσθε· * περιστερὰ ή χρυσῆ,* χατάπαυσιν φέρουσα * χαταχλυσμοῦ νοητοῦ,* πεφανέρωται,* χαὶ εἰς ᾿Αγίων Ἅγια,* εὐσεβῶς περιχορεύει.

'Ως ώραία * τον ώραΐον ἀπεχύησας,* τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν * προσεπανάγοντα νῦν * εἰς πρώτην ἐμφέρειαν,* Κόρη πανάμωμε· * ῷ χαὶ ψάλλομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,* χαὶ Θεός εὐλογητός εἶ. Τοῦ ʿΑγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγχατάβασιν.

Δαχρύων προσχύσεσι,* τῆς ἀμαρτίας * τὸ πῦρ χατέσβεσας· * ἀπαδείας δὲ ὕδωρ,* χαὶ ἰαμάτων χαθαρὰ νάματα,* τοῖς μελωδοῦσι * πηγάζεις, Γρηγόριε· * Εὐλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνω ἐν ἄρματι,* σεπτῆς ἀγάπης * xαὶ τελειότητος,* ἐπιβὰς πρός τὸ ὕψος,* ἀνεχομίσθης ἐν ῷ ἐχέχτησο,* τὸ σὸν χραυγάζων * Θεόφρον πολίτευμα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθών χατεχοίμησας,* τὰς τριχυμίας * ἀγρύπνοις στάσεσι· * χοιμηθεὶς δὲ τὸν ὑπνον,* τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμόζοντα,* πρὸς φῶς μετῆλθες * χραυγάζων, Γρηγόριε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Νεχρόν χρηματίσαντα * τῆ ἀμαρτία * χαὶ ἀπολλύμενον,* τὴν ζωὴν ἡ τεχοῦσα,* ἀγνὴ Παρθένε, ζώωσον σῶσόν με,* χαὶ τῆς γεέννης * ἐξάρπασον ψάλλοντα· * Εύλογητός ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Του Αγίου Πρόχλου. Σε νοητήν, Θεοτόχε.

Σώμα χαὶ νοῦν * χαὶ ψυχὴν ἐχάθηρας, * τῆ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, * Ἱεράρχα Πρόχλε σοφέ· * ὅθεν ἐδογμάτισας, * σῶμα χαὶ ψυχὴν χαὶ νοῦν, * τὸν ἐχ Παρθένου τεχθέντα Θεὸν, * δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, * ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητόν,* ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου,* τὴν φρυγανώδη xαὶ σαθρὰν,* Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,* αἴρεσιν xατέφλεξας· * ὅθεν σου δεόμεθα,* τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς,* ταῖς πρός Θεόν ἰχεσίαις,* συμφλέξας ἀποχάθαρον.

Συ πρός Χριστόν * χεχτημένος, "Αγιε,* την παρρησίαν, τους έν γῆ * εὐφημοῦντας μελφδιχῶς,* μνήμην σου την ἕνδοξον,* πάσης περιστάσεως,* ἐχλυτρωθήναι ἰχέτευε,* τόν αἰνετόν ἀνυμνοῦντας * Θεόν, Πρόχλε θεσπέσιε. Θεοτοχίον.

Φέρεις Θεόν * σάρχα περιχείμενον, * ἐν ταῖς ἀγχάλαις σου, 'Αγνὴ, * ὥσπερ θρόνος Χερουβιχός, * φέροντα τῷ ῥήματι, * πάντα τῆς δυνάμεως· * ῷ μελφδοῦμεν χαὶ λέγομεν· * 'Ο αἰνετός τῶν Πατέρων, * Θεός χαὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

'Ωδή η'. ής ή 'Ακροστιχίς κατὰ 'Αλφάβητον. Έχει δὲ ἕν έκαστον τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ο Ειρμός.

Χουε, Κόρη Παρθένε άγνή, *εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ, *βουλὴν
 Α Υψίστου * ἀρχαίαν ἀληθινήν· * γενοῦ πρός ὑποδοχὴν ἐτοίμη
 Θεοῦ· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς συναναστρέφεται· *
 διὸ χαὶ χαίρων βοῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Αχουε σύνες, πρεσβύτα σορέ,* τῷ Ζαχαρία "Αννα φησί· * Βουλήσει θεία * ἢν ἔσχον πατδα σεμνὴν,* Γενναία ψυχῆ ὑπόδεξαι· * Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· * χαὶ εἰς ναόν τὸν ἅγιον,* ἀνάθου ταύτην βοῶν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητός μόνος Κύριος,* ἐβόησεν ὁ ἰερεὺς· * Ζωῆς εἰσόδους * νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς,* Ἡμῖν φανερούσας ὅπερ μέλλει οἰχεῖν,* Θεοχώρητον παλάτιον,* Χριστός ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός· * πρός ον βοᾶ πᾶσα γῆ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ίδου πρεσβύτα σοφώτατε,* ή ^{*}Αννα έφησεν εὐλαβῶς,* Καλλίστην παῖδα,* ἢν δέδωχέ μοι Θεός,* Λαμπρῶς ὑποδέχου χαὶ προφήτευε,* Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα,* προφέρειν τὰ χηρύγματα,* μεθ' ὧν βοặς Προφητῶν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Νῦν ἔγνων γύναι σαρέστατα, * προφρόνως ἔφη ὁ γηραιὸς, * Ξύλον ἐν μέσφ * ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· * Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, * Παραδείσω εἰσοικίζοντα, * τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς * ἀναβοῶντας χαρặ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρητόν ἀρρήτων μυήσεων, * ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνὴ, * Σαρῶς ὑπάρξει * ὁ Πρέσβυς ἔρη τρανῶς. * Τόν θεῖον ἰδοὺ, Παρθένε, οἰχει ναόν· * Ύπ' ᾿Αγγέλου τρεφομένη γὰρ, * βουλῆς μεγάλης ^{*}Αγγελον * χυήσεις, ῷ μελφδῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Φωνήν σοι ἄδομεν Κόρη άγνὴ, * περιχαρῶς τοῦ Γαβριἡλ.* Χαῖρε τῆς πάντων * αἰτία μόνη χαρᾶς. * Ψυχῶν χαῖρε χαθαρτήριον, * ΄Ως χυήσασα τὴν χάθαρσιν * ἡμῶν χαὶ ἀπολύτρωσιν,* τῶν μελφδούντων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

΄ Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Έπταπλασίως χάμινον.

Ταϊς πρός Θεόν δεήσεσιν,* ἐπιμόνως χρησάμενος,* είληρας, Παμμάχαρ,* τό πιστῶς αἰτούμενου· * νυχτός γὰρ χαθεύδοντι,* ἐπιφανείς σοι "Αγγελος,* μάχαιραν φλογίνην * ἐπιδίδωσι, πάθη * ἐχτέμνουσαν χαρδίας,* χαὶ πυρί σε ἀῦλῷ * χαθαίρουσαν, χαὶ δόξῃ * φωτίζουσαν ἀἰρήτως.

Όλολαμπής ώς ήλιος,* νοητῶς ἀνατέταλχας,* φέγγει ἀρετῶν * περιρανῶς, Γρηγόριε,* θαυμάτων τε λάμψεσι,* περιαυγάζων πᾶσαν τήν γῆν,* χαὶ φωταγωγῶν * τοὺς εὐσεβῶς μελφδοῦντας· * Οἱ παίδες εὐλογεῖτε,* ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αγγελικής ἀκήκοας * ὑμνφδίας, Γρηγόριε,* ἔτι ἐνδημῶν * ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· * ὑφ' ἦς τὰς αἰσθήσεις σου,* τὰς τῆς ψυχῆς σαρῶς ἡδυνθεἰς,* καὶ θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης,* κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην,* ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Η τόν Κριτήν και Κύριον, ὑπερ λόγον κυήσασα, * τοῦτον ὡς Υίόν σου, * Παναγία αἴτησαι, * ἐν ὥρα τῆς κρίσεως, * τῆς καταδίκης και τοῦ πυρός, * σκότους ἀρεγγοῦς, * και τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὁδόντων, * λυτρώσασθαι τοὺς πίστει * εὐσεβῶς μελωδοῦντας. * Λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου Πρόχλου. Ἐν χαμίνῷ πατδες Ἰσραήλ. Ος χωνεία τῆ φωτολαμπεῖ,* Πανένδοξε, ἀγνεία,* τὰ πάθη τὰ τῆς σαρχός,* ἀποχαθάρας ὡς χρυσός,* τοῖς πᾶσιν ἐξήστρα-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Κ΄.

213

ψας * ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως ὀργάνω, Μάχαρ, τῆς σεπτῆς * σοῦ γλώττης θελγομένη * τῷ φθόγγω ἡ Ἐχχλησία,* τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς * σωτήριον χάθοδον * ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα * τρανῶς χαὶ ἐχβοῶσα· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ώφθης ἀληθῶς,* τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα,* τοῖς πίστει προσδεχομένοις,* τοῦ Θεοῦ τὴν πρός ἡμᾶς * σωτήριον σάρχωσιν,* θεῖε Πρόχλε, Πάτερ παμμάχαρ,* χαὶ τὴν τοῦ Νεστορίου * δυσσεβῆ ματαίαν * φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοχίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς,* Παρθένε παρθενίας,* ἀλώβητα ὁ Δεσπότης,* προελήλυθε Χριστός,* ἐχ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν,* εἰς τὸ σῶσαι τοὺς βοῶντας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Έν χαμίνω παίδες Ίσραήλ,* ώς ἐν χωνευτηρίω,* τῷ χάλλει
 Έν τῆς εὐσεβείας,* χαθαρώτερον χρυσοῦ,* ἀπέστιλβον λέγον τες· * Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* χαὶ
 ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή θ'. ής ή 'Αχροστιχίς. 'Ιωσήφ. Ο Είρμος.

Απας γηγενής, * σχιρτάτω τῷ πνεύματι, * λαμπαδουχούμενος. *
 Απανηγυριζέτω δὲ, * ἀύλων νόων * φύσις γεραίρουσα, * τὴν
 ιερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * χαὶ βοάτω· * Χαίροις, παμ μαχάριστε * Θεοτόχε ΄Αγνὴ ἀειπάρθενε.

Ιδε τοῦ Θεοῦ,* τὸ ὄρος τὸ ἅγιον,* μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,* ἐνδον εἰς τὰ "Αγια * βαδίζει, λίθος * ἐξ οῦ τμηθήσεται,* καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα * δαιμονικὰ λεπτυνεῖ,* τοὺς βροτοὺς δὲ * ἑαυτοῦ ἐργάσεται,* καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

"Ωμοσε Θεός, * χαι νυν έχπεπλήρωχε, * φυλης 'Ιούδα ήμιν, * δούς την αειπάρθενον. * ης ή χοιλία * ξύλον βλαστήσει ζωης, * θανατηρόρου βρώσεως * απολυτρούμενον, * τούς τη πτώσει * ταύτης ύποχύψαντας, * χαι χλαπέντας απάτη του δρεως.

Στόματι λαμπρῷ,* ἡ "Αννα ἐβόησεν,* ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ·* Σοὶ προσανατίθημι,* ἡν μοι παρέσχου * πατδα ὦ Δέσποτα·* ἐξ ῆς δι' οἶχτον ἄφατον,* σωματοφόρος ὀφθεὶς * διασώσεις,* χόσμον δνπερ ἔπλασας,* μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ηύγασεν ίδου, * ήμέρα σωτήριος, * τοῖς ἐν νυχτὶ τῶν δεινῶν· * πύλη ἐπουράνιος, * ναοῦ τὰς πύλας * ἀναπετάσασα, * μετὰ λαμ-

MHN NOEMBPIO Σ . K'.

πάδων πρόεισιν, * ένδον είς "Αγια, * ὑφ' ἀγίας * τρέφεσθαι δυνάμεως, * είς άγ(αν Θεού χατασχήνωσιν.

Φώτισον Αγνή, * ψυχής μου τὰ δμματα, * φῶς ή χυήσασα, * όπως μή έπέλθη μοι,* τῆς ἀμαρτίας * σχότος βαθύτατον,* μηδὲ βυθός χαλύψη με * τῆς ἀπογνώσεως· * ἀλλ' αὐτή με,* σῶσον χαὶ χυβέρνησον,* πρός λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Έφριξε πᾶσα ἀχοή. Τοῦ ἀσχητιχοῖς * ἀμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθραχας· * χαὶ 📘 οὐρανόθεν σαφῶς,* πυρός ἐν είδει * χάριν εἰσδέδεξαι,* οὐ χαταρλέγουσαν, Σορέ, * μαλλον δε δροσίζουσαν, * χαι εν ίσχύι σε, * δυνατόν χατά παθών άποραίνουσαν.

'Ως ρόδον ταῖς ἀσχητιχαῖς,* Πάτερ ἤνθησας χοιλάσι, Γρηγόριε, * ώς χρίνον εύοσμον· * διο πηγάζει * μύρον ήδύπνοον, * τὰ σὰ δστέα δαψιλώς. * δσμής ζωής πλήρεις γάρ * αί σιαγόνες σου, * ώς φιάλαι άρωμάτων έδείχθησαν.

Σήμερον δήμος σύν ήμιν,* 'Ασχητών τε χαι Όσιων εύφραινεται, * Πατριαρχών Προφητών, * έπι τη μνήμη * τη ση, Γρηγόριε· * συνεορτάζουσιν ήμιν, * Άπόστολοι, Μάρτυρες· * μεθ' ών μνημόνευε,* τών τιμώντων σε πιστώς άξιάγαστε.

Η θήχη ένθα το σεπτόν, * χαὶ πολύαθλόν σου σῶμα χατάχειται,* θαυμάτων χάριν ήμιν,* άναπηγάζει,* Πάτερ Γρηγόριε,* χαθαγιάζουσα ήμῶν, * ψυχὰς χαὶ τὰ σώματα * τῶν πλουτησάντων σε,* χαί προστάτην χαί θερμόν άντιλήπτορα. Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι την του Γαβριήλ,* οι πιστοί περιχαρώς προσφθεγγόμεθα· * Χατρε Παράδεισε, * ζωής το ξύλον * αναβλαστήσασα· * Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς,* Μαρτύρων στεράνωμα,* Όσίων χαύχημα,* χαι άνθρώπων εύσεβῶν το χραταίωμα.

Τοῦ Αγίου Πρόχλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

γτη ύπους * χαι σχιάς παρειδες σύ,* χαι την άλήθειαν Χριστόν L χατενόησας, * ἀναγεννηθείς * διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, * Ίερεύς τε χρισθείς ιερώτατος * όθεν και Θεοτόκου,* την τούτου τέξασαν ἐχήρυξας.

Τρόπους ίεροὺς χαὶ δόγματα,* τοῦ Χρυσοστόμου μάχαρ * ἐνστερνισάμενος,* ζηλόν τε αύτοῦ * τόν ἱερόν τόν τής πίστεως,* έξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος, * αιρέσεως χειμάρρους * ἀποξηραίνοντας έν χάριτι.

Στήσον * ίεραζς πρεσβείαις σου, * το χαθ' ήμων χλυδώνιον * έγειρόμενου, * χαί ἀπέλασου * του πειρασμου χαί σχοτόμαιναυ, * χαί άνθρώπων παντοίων την χάχωσιν, * ώς έχων παρρησίαν, * πρός τόν Σωτήρα χαί Θεόν ήμῶν.

Θεοτοχίον.

[•]Ω τῶν * ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου ! * τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον * σάρχα γενόμενον, * μόνη τέτοχας * ὑπερρυῶς, Μητροπάρθενε, * τὸν τὰ σύμπαντα θείφ βουλήματι, * σοφῶς διαχρατοῦντα, * καὶ χυβερνῶντα χαὶ συνέχοντα.

Ο Είρμός.

Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, * πυρπολουμένη βάτος * ἔδειξεν
Τ ἀρλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, * τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· * ίνα σε, Θεοτόκε, *
ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Αγίου Γρηγορίου.

Τών Μαθητών όρώντων σε.

Τὴν σάρχα χαθυπέταξας τῷ νοἱ σου,* χαὶ ἤσχησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· * ὅθεν χαὶ μετάρσιος γενόμενος,* ἀνταναχλάσεις ἕλαβες,* ἐν οὐρανοῖς μετ' ᾿Αγγέλων,* αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα. Τοῦ ἹΑγίου Πρόχλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ως ἀρετῶν ὁμότροπος,* τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου,* καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας * θρόνου, ἔνδοξε Πρόχλε,* διάδοχος θεοχήρυξ· * καθελῶν Νεστορίου * τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αίρεσιν,* Θεοτόχον χυρίως * καὶ ἀληθῶς * τὴν Άγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον· * μεθ' ἦς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου,* τὸν Χριστὸν ἐχδυσώπει.

Προεόρτιον, όμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, * xai ὑπέρτερον θρόνον * τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, * τὴν ἀγνὴν Θεοτόχον, * εὐτρέπισον Ζαχαρία * τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, * τὰ τῶν ᾿Αγίων "Αγία, * ὑποδέξασθαι ταύτην· * xai σὺν ἡμῖν, * ἀδε προεόρτιον τῆ Παρθένω, * ἐξ ἧς Χριστός ὁ Κύριος, * σαρχωθεὶς χόσμον σώζει.

Είς τον Στίχον, τών Αίνων, Στιχηρά προσόμοια,

'Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεύτε πιστοὶ συνελθόντες, * ώδαῖς τιμήσωμεν, * τὴν ἐχ μητρός ἀγόνου, * παραδόξως τεχθεῖσαν, * θεόνυμφον Μητέρα * τοῦ Ποιητοῦ, * χαὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, * προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῷ, * ἐσιούση εἰς τὰ "Αγια.

Στίχ. Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Καθάπερ ἄνθη ποιχίλα * περιδρεψάμενοι, * έχ νοητῶν λειμώνων, * τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, * ἐπαίνων τοὺς στεράνους * χαρμονιχῶς, * τῆ Παρθένω συμπλέξωμεν, * χαὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῆ, * ἐπαξίως προσχομίσωμεν.

Στίχ. Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Εύτρεπιζέσθωσαν πύλαι * χαι άνοιγέσθωσαν, * αι τοῦ Ναοῦ Κυ-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

ρίου,* χαι τόν οίχον τῆς δόξης,* χαι μόνην ὑπερτέραν * τῶν οὑρανῶν,* ὑπερ νοῦν χρηματίσασαν,* ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι, χαι Χριστόν * τόν Σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, και νῦν, Ἡχος α'. Γεωργίου Νιχομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, * ο οὐρανος ἄνωθεν, * καὶ αἰ νεφέλαι * εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, * ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα * μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, * ἡ κατὰ 'Ανατολὰς βλέπουσα, * ἀποχυηθεῖσα * ἐχ στείρας ἀχάρπου, * ἐξ ἐπαγγελίας, * καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίχησιν, * σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, * ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. * Άγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ * χρούων τὴν κινύραν· * 'Απενεχθήσονται φησὶ * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς, * αἱ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται· * ἔσω ἐν τῷ σχηνῷ τοῦ Θεοῦ, * ἔνδον τοῦ ἰλαστηρίου αὐτοῦ, * ἀνατραφῆναι εἰς κατοίχησιν, * τοῦ προ αἰώνων ἐχ Πατρός * ἀῥρεύστως γεννηθέντος * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπἡ Ἀχολουθία, τοῦ Ὅρθρου, χαὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

'Η έν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου.

Δεϊ εἰδέναι ὅτι, ἐἀν ἡ παροῦσα ἑορτὴ τύχῃ ἐν Κυριακῆ, προηγοῦνται τὰ ἀΑναστάσιμα. Ἐἀν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρα, ψάλλεται ἡ ταύτης ἀΑχολουθία μόνη, ὡς χεῖται ἐφεξῆς.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτερούντες τὸ πρῶτον.

Ήχος α'. Των ούρανίων ταγμάτων.

Έ χ τοῦ Κυρίου λαβόντες * ἐπαγγελίας χαρπόν,* Ἰωαχείμ χαὶ «Αννα,* τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα,* εὐπρόσδεχτον θυσίαν,* ἐν τῷ Ναῷ,* προσενήνοχαν σήμερον,* χαὶ Ζαχαρίας, ὁ μέγας Ἀρχεερεὺς,* εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Η τῶν Αγίων Αγία,* ἐν τοῖς Αγίοις οἰχεῖν,* ἀξίως προσηνέχθη, * ὡς θεόδεχτον θῦμα,* χαὶ ταὐτης αἰ παρθένοι * ταῖς ἀρεταῖς,* ἐγχοσμούμεναι ἕμπροσθεν,* λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ,* ὡσπερ σχεῦος ἱερώτατον.

Έξανοιγέσθω ή πύλη * τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· * τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων * Βασιλέως xal θρόνον,* σήμερον ἐν δόξη * ἔνδον λαβών, * Ἰωαχείμ ἀνατίθεται, * ἀφιερώσας Κυρίω τὴν ἐξ αὐτοῦ * ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, χαι νύν, ⁷Πχος πλ. δ'.

Ο Δαυίδ προανεφώνει σοι, "Αχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν * τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ, * ἐν ἦ τὰ πέρατα σήμερον * ἑορτάζοντα δοξολογοῦσί σε, Πανύμνητε. * Η γὰρ πρό τόχου Παρθένος, * χαὶ μετὰ τόχον μείνασα ἄφθορος, * Μῆτερ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, * σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχῃ * ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, * ἀπολαβών σε, Δέσποινα, * χαὶ τὰ "Αγία τῶν Αγίων ἀγάλλονται, * ὑποδεξάμενά σε * τὴν τροφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν. * Διὸ * χαὶ ἡμεῖς ἐν ψδαῖς ἑχβοῶμέν σοι * Ἱπὲρ ἡμῶν δυσώπησον * τὸν Υἰόν σου χαὶ Θεόν ἡμῶν, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οίχος τοῦ Ἐφραθā.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, * εἰσδέξασθε Παρθένον * εἰς "Αγια Αγίων, * ἀμόλυντον σχηνήν τε, * Θεοῦ τοῦ Παντοχράτορος.

Στίχ. Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Παρθένοι την άγνην * προπέμψατε Παρθένον,* φαιδρώς λαμπαδουχοῦσαι,* εἰς "Αγια 'Αγίων,* ὡς Νύμρην τοῦ Παντάναχτος. Στίχ. 'Απενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνη.

"Αρτον ή λογική * παστάς Θεοῦ τοῦ Λόγου,* χειρὶ θείου 'Αγγέλου,* δέχεται κατοικοῦσα,* 'Αγίων εἰς τὰ "Αγια.

Δόξα, και νυν, Όμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς * ἀνάψαν, Θεοτόχε, * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, * οὐράνιον τροφήν σοι, * ἐχπέμπει μεγαλύνον σε.

'Απολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοχίας Θεοῦ.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετά τόν Προοιμιαχόν, στιχολογούμεν την α΄. Στάσιν του α΄. Καθίσματος του Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστῶμεν Στίχους **ς**΄. χαὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρά.

Ήχος α΄. Ώ τοῦ παραδόξου θαύματος. Σ ήμερον πιστοί χορεύσωμεν,* ἐν ψαλμοῖς χαὶ ὕμνοις,* τῷ Κυρίφ ặδοντες,* τιμῶντες χαὶ τὴν αὐτοῦ * ἡγιασμένην σχηνὴν,* τὴν ἔμψυχον χιβωτόν,* τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· * προσφέρεται γὰρ Θεῷ,* ὑπερρυῶς τῆ σαρχὶ νηπιάζουσα· * χαὶ ᾿Αρχιερεὑς ὁ μέγας * Ζαχαρίας δέχεται,* εὑρραινόμενος ταύτην,* ὡς Θεοῦ χατοιχητήριον.

Σήμερον ναός ό ἔμψυχος,* τῆς ἀγίας δόξης * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* ἡ μόνη ἐν γυναιξίν * εὐλογημένη 'Αγνἡ,* προσφέρεται τῷ Ναῷ* τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ 'Αγια· * καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῆ * Men. Tom. II. 28

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

Ίωαχείμ χαι ή "Αννα τῷ πνεύματι· * χαι παρθενιχαι χορεΐαι * τῷ Κυρίφ ἄδουσι,* ψαλμιχῶς μελφδοῦσαι,* χαι τιμῶσαι την Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ ϫήρυγμα,* ᾿Αποστόλων δόξα,* xai Μαρτύρων χαύχημα,* xai πάντων τῶν γηγενῶν * ἡ ἀναχαίνισις,* Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ· * διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ χατηλλάγημεν.* Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· * xai σὺν τῷ ᾿Αγγέλῳ πάντες,* ψαλμιχῶς τὸ Χαῖρέ σοι * τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν,* τῇ πρεσβείҳ σου σωζόμενοι.

Έτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τῶν Αγίων εἰς Αγια, * ἡ Αγία χαὶ ἔμωμος, * ἐν Αγίω Πνεύματι * εἰσοιχίζεται, * χαὶ δι' Αγγέλου ἐχτρέφεται, * τῷ ὄντι ὑπάρχουσα * ἀγιώτατος ναὸς * τοῦ Αγίου Θεοῦ ἡμῶν, * τοῦ τὰ σύμπαντα, * ἀγιάσαντος ταύτης * εἰσοιχήσει, * χαὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, * τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αι νεάνιδες χαίρουσαι,* χαι λαμπάδας χατέχουσαι,* τῆς λαμπάδος σήμερον * προπορεύονται * τῆς νοητῆς, χαι εἰσάγουσιν * αὐτὴν εἰς τὰ "Αγια * τῶν 'Αγίων ἱερῶς,* προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν * αἰγλην ἄἰρητον,* ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν,* χαι φωτίσειν * τοὺς ἐν σχότει χαθημένους * τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι * Ζαχαρία ἐβόησεν,* *Αννα ἡ πανεύφημος,* ἡν ἐκήρυξαν,* Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· * καὶ ταύτην εἰσάγαγε,* εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν,* ἰερῶς ἀνατρέφεσθαι,* ὅπως γένηται,* τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων * θείος θρόνος,* καὶ παλάτιον καὶ κλίνη,* καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

 $\Delta\delta\xi\alpha$, xal vov, ${}^{3}H\chi\circ\zeta$ $\pi\lambda$. δ' .

Μετά το τεχθήναι σε, * Θεόνυμφε Δέσποινα, * παρεγένου * έν Ναῷ Κυρίου, * τοῦ ἀνατραφήναι * εἰς τὰ "Αγια τῶν Αγίων, * ὡς ἡγιασμένη. * Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη * πρός σὲ τὴν Πανάμωμεν, * τροφὴν κομίζων σοι. * Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, * ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον * ἐν σοὶ σκηνῶσαν. * Διὸ * ἄσπιλε ἀμόλυντε, * ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη * Μήτηρ Θεοῦ, * σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Είσοδος. Φώς ίλαρόν. Προχείμενον τῆς ἡμέρας, χαὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τής Έξόδου το Άνάγνωσμα.

Κεφ. μ'. 1.

'Ελάλησε Κύριος πρός Μωϋσῆν, λέγων' Έν ἡμέρα μια τοῦ μηνός τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σχηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτόν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σχεπάσεις αὐτὴν τῷ

χαταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν χαὶ τὴν Λυχνίαν, χαὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιῷν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ χάλυμμα τοῦ χαταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σχηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἐλαιον τοῦ χρίσματος, χαὶ χρίσεις τὴν Σχηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῆ, χαὶ ἀγιάσεις αὐτὴν χαὶ πάντα τὰ σχεύη αὐτῆς, χαὶ ἔσται ἀγία. Καὶ ἀγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐχάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σχηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, χαὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σχηνή. Καὶ οὐχ ἡδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθείν εἰς τὴν Σχηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσχίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νερέλη, χαὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σχηνή.

Βασιλειών τρίτης το 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. η'. 1.

Τγένετο, ώς συνετέλεσε Σολομών τοῦ οἰκοδομήσαι τον οἶκον L Κυρίου, και έξεκκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ίσραἡλ έν Σιών, του άνενεγχεύν την Κιβωτόν της διαθήχης Κυρίου έχ πόλεως Δαυίδ· αύτη έστι Σιών. Και ήραν οι Ιερείς την Κιβωτόν, και το Σκήνωμα του Μαρτυρίου, και πάντα τα σκεύη τα άγια τά έν τῷ Σχηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεύς, χαὶ πᾶς Ίσραήλ, έμπροσθεν τῆς Κιβωτου και εισφέρουσιν οι Ἱερεῖς τὴν Κεβωτόν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τόν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβώρ τοῦ οίχου, εἰς τὰ ᾿Αγια τῶν Αγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. "Οτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταις πτέρυξιν ἐπὶ τόν τόπον τής Κιβωτου. και περιεκάλυπτον τα Χερουβίμ έπι την Κιβωτόν, και έπι τα άγια αὐτῆς ἐπάνω. Και οὐκ ἡν ἐν τῆ Κιβωτῷ, πλήν αι δύο πλάχες λίθιναι, πλάχες της διαθήχης, ας έθηχεν έχετ Μωυσής έν Χωρήβ, ας διέθετο Κύριος. Και έγένετο, ώς έξηλθον οί έερεις έχ του Αγίου, χαι ή νερέλη έπλησε τον οίχον Κυρίου. Καί ούχ ήδύναντο οι Ιερείς στήναι λειτουργείν από προσώπου τής νεφέλης, ότι έπλησεν ή δόξα Κυρίου τον οίκον Κυρίου.

Προφητείας Ίεζεκιήλ το Άνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27.

Τάδε λέγει Κύριος. Έσται ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ιερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδόν τῆς πύλης τῶν Αγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὅτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Γιὲ ἀνθρώπου,

ή πύλη αύτη χεχλεισμένη έσται, οὐχ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεἰς οὐ μὴ διέλθη δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται χεχλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Γἰὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αῦτη χεχλεισμένη ἔσται, οὐχ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεἰς οὐ μὴ διέλθη δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται χεχλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οῦτος χάθηται ἐν αὐτῆ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, χαὶ χατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῥρᾶν χατέναντι τοῦ οἶχου· χαὶ εἰδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶχος Κυρίου.

Είς την Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα, ^{*}Ηχος α'. Γεωργίου Νιχομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον * ο ούρανος ἄνωθεν,* και αι νεφέλαι * εὐφροσύνην ρανάτωσαν,* ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα * μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη,* ἡ κατὰ ᾿Ανατολὰς βλέπουσα,* ἀποκυηθεῖσα * ἐκ στείρας ἀκάρπου,* ἐξ ἐπαγγελίας,* και τῷ Θεῷ ἀριερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν,* σήμερον ἐν τῷ Ναῷ,* ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται.* ᾿Αγαλλιάσθω ὁ Δαυίδ,* κρούων τὴν κινύραν.* ᾿Απενεχθήσονται φησὶ,* τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,* αι πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται· * ἔσω ἐν τῆ σκηνῆ τοῦ Θεοῦ,* ἔνδον τοῦ ἰλαστηρίου αὐτοῦ,* ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν * τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἀρρεύστως γεννηθέντος,* εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Πχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον * ό θεοχώρητος ναός, * ή Θεοτόχος, * ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, * καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. * Σήμερον τὰ τῶν ᾿Αγίων * "Αγια ἀγάλλονται, * καὶ ὁ χορός τῶν ᾿Αγγέλων, * μυστικῶς πανηγυρίζει · * μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν · * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. ΄Ο αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ,* τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγχωμιάσωμεν·* τὴν ἐχ τῶν Προφητῶν * προχηρυχθεῖσαν, * χαὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν·* τὴν πρό αἰώνων * προορισθεῖσαν Μητέρα,* χαὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόχον. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς,* τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν,* χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νυν, Ήγ. πλ. ά. Λέοντος Μαίστορος.

Ἐπέλαμψεν * ἡμέρα χαρμόσυνος,* καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος·* Σήμερον γὰρ * ἡ πρὸ τόχου Παρθένος,* καί μετὰ τόχον Παρθένος μείνασα,* ἐν Ναῷ ἀγίω προσάγεται·* καὶ χαίρει * Ζαχαρίας ὁ

πρέσβυς, * ό γενέτης τοῦ Προδρόμου, * xai βοặ γηθοσύνως· * "Ηγγιxεν * ή προσδοχία τῶν θλιβομένων * ἐν Ναῷ ἀγίῳ ὡς ἀγία, * ἀριερωθῆναι * εἰς κατοίχησιν τοῦ Παντάναχτος. * Εὐφραινέσθω * Ἰωαχεὶμ ὁ προπάτωρ, * xai ἡ "Αννα ἀγαλλιάσθω, * ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, * ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, * τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. * Μητέρες συγχάρητε, * παρθένοι σχιρτήσατε, * καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· * ὅτι ἡνέψξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, * ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. * Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. ά. Χαίροις * άσχητιχῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ,* τὸν οὐρανόν * τὸν νοητὸν πορευόμενον,* ὁρῶντες * εἰς θεῖον οἶχον,* ἀνατραφῆναι σεπτῶς,* τὴν Παρθένον μόνην * καὶ ἀμώμητον.* Πρὸς ἢν * ἐκπληττόμενος, * Ζαχαρίας ἐβόησε· * Πύλη Κυρίου, * τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι * πύλας, * χαίρουσα * ἐν αὐτῷ περιχόρευε· * ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα,* ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις * ἐπιδημήσει προδήλως * τοῦ Ἱσραὴλ, καὶ τεχθήσεται * ἐκ σοῦ * Θεὸς Λόγος,* ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. 'Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

"Αννα * ή θεία χάρις σαφῶς,* χαριτωθεϊσαν τὴν ἀγνὴν 'Αειπάρθενον,* προσάγει * μετ' εὐφροσύνης * εἰς τὸν Ναόν τοῦ Θεοῦ,* προσχαλεσαμένη προπορεύεσθαι * αὐτῆς * τὰς νεάνιδας * λαμπαδηφόρους, χαὶ λέγουσα· * "Απιθι τέχνον * τῷ δοτῆρι, γενήθητι * χαὶ ἀνάθημα * χαὶ εὐῶδες θυμίαμα. * Εἰσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, * χαὶ γνῶθι μυστήρια,* χαὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι * τοῦ 'Ιησοῦ οἰχητήριον * τερπνόν * χαὶ ὡραῖον, * τοῦ παρέχοντος τῷ χόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Ένδον * έν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,* ὁ θεοχώρητος * ναὸς ἀνατίθεται,* Παρθένος * ἡ Παναγία,* Νεάνιδές τε αὐτῆς * νῦν λαμπαδηφόροι * προπορεύονται. * Σχιρτᾶ * γεννητόρων * ἡ συζυγία ἡ ἄριστος,* Ἰωαχείμ τε * χαὶ ἡ ᾿Αννα χορεύοντες,* ὅτι ἔτεχον * τὴν τὸν Κτίστην χυήσασαν *. "Ητις περιχορεύουσα * εἰς θεῖα σχηνώματα,* χαι τρεφομένη ᾿Αγγέλου * διὰ χειρὸς ἡ Πανάμωμος,* Χριστοῦ * ὥφθη Μήτηρ,* τοῦ παρέχοντος τῷ χόσμψ * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, χαὶ νῦν, ὅΗχ. πλ. β΄. Σεργίου ᾿Αγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίρη * τῶν πιστῶν συνελθόντα, * πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν,* καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον * καὶ Θεοτόκον,* ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην * εὐσεβῶς ἀνευρημήσωμεν· * τὴν προεκλεχθείσαν * ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν,* εἰς κατοικητήριον * τοῦ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

Παντάνακτος Χριστοῦ * xai Θεοῦ τῶν ὅλων. * Παρθένοι,* λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε,* τῆς 'Αειπαρθένου τιμῶσαι * τὴν σεβάσμιον πρόοδον. * Μητέρες,* λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι,* χαρμονικῶς συνακολουθήσατε * ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην,* xaì τῆς χαρᾶς * τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον.* "Απαντες οὖν χαρμονικῶς,* τὸ χαῖρε σὺν τῷ 'Αγγέλῳ * ἐκβοήσωμεν τῆ Κεχαριτωμένῃ, τῆ ἀεἰ πρεσβευούσῃ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, "Ηχος δ'.

Σήμερον * τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον, * xal τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προχήρυξις. * Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ * τρανῶς ἡ Παρθένος δείχνυται, * xal τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προχαταγγέλλεται. * Αὐτῆ xal ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν * Χαῖρε τῆς οἰχονομίας * τοῦ Κτίστου ἡ ἐχπλήρωσις.

Έχ τρίτου. Και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Δ ικαίων ό καρπός,* 'Ιωακείμ και τῆς "Αννης,* προσφέρεται Θεῷ * 'Ιερῷ ἐν ἀγίῳ,* σαρκὶ νηπιάζουσα * ἡ τροφός τῆς ζωῆς ἡμῶν· * ἡν εὐλόγησεν * ὁ ἱερός Ζαχαρίας.* Ταύτην ἁπαντες,* ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα,* πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, και νυν, πάλιν το αυτό.

Μετά την β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

³Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Πρό συλλήψεως 'Αγνή,* χαθηγιάσθης τῷ Θεῷ· * χαὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, * δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, * ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν.* Τῷ θείψ δὲ Ναῷ,* ὡς θεῖος ὄντως ναός,* ἐκ βρεφους καθαρῶς,* μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,* ἀποδοθεῖσα, ὡφθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου χαὶθ είου Φωτός.* Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου,* μόνη Θεόνυμφε χαὶ ἀειπάρθενε.

Δόξα, χαί νῦν, πάλιν τό αὐτό. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ΄. Τό προσταχθέν μυστικώς.

'Αγαλλιάσθω ό Δαυίδ * ό ύμνογράφος, * και χορευέτω 'Ιωακείμ * σύν τῆ "Αννη, * ὅτι γόνος ἅγισς * ἐξ αὐτῶν προῆλθε, * Μαρία ἡ φωτοφόρος * ὑεία λαμπάς· * και χαίρει εἰσερχομένη * ἐν τῷ Ναῷ·* ἡν και * βλέπων εὐλόγησεν * ὁ Βαραχίου υἰὸς, * και χαίρων ἀνεκραύγαζε· * Χαΐρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, χαί νον, πάλιν το αύτό.

Τό Α΄. 'Αντίφωνον, των 'Αναβαθμών του δ'. "Ηγου. Προχείμενον, ήΗχος δ'.

Αχουσον θύγατερ, χαὶ ίδε χαὶ χλῖνον τὸ οὖς σου, χαὶ ἐπιλάθου του λαού σου, και του οίκου του πατρός σου, και έπιθυμήσει ό Βασιλεύς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Έξηρεύξατο ή χαρδία μου λόγον άγαθόν.

Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον χατά Λουχαν.

Έν ταῖς ἡμέραις ἐχείναις, ἀναστάσα Μαριάμ.

Ο Ν'. Είθ' ούτω. Δόξα, ηγος β'.

Σήμερον ό ναός ό έμψυχος * τοῦ μεγάλου Βασιλέως, * ἐν Ναφ είσερχεται, * αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι * εἰς θείαν χατοίχησιν. * Λαοί άγαλλιάσθε. *

Kai vov, To auto. Είτα, Στίχ. Έλέησον με ό Θεός.

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, Ἡχος δ'.

Σήμερον ο θεοχώρητος ναός.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν. Ο Ίερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανών πρῶτος, οὕ ή Ἀχροστιχὶς μέχρι τῆς Ζ΄. ஹỗῆς. Σύ την χάριν, Δέσποινα, τῶ λόγω δίδου.

Ποίημα τοῦ χυρίου Γεωργίου.

'Ωδή ά. Ήχος δ΄. Ο Είρμός. νοίξω το στόμα μου, * χαὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,* χαὶ

Α λόγον έρεύξομαι * τη Βασιλίδι Μητρί, * και δφθήσομαι *

» φαιδρώς πανηγυρίζων, * xal φσω γηθόμενος * ταύτης την Εί-» JOSOV.

Σοφίας, Πανάχραντε,* σὲ θησαυρόν ἐπιστάμενοι,* χαὶ χάρετος βρύουσαν * πηγήν ἀένναον, * τὰς τῆς γνώσεως * αἰτοῦμέν σε ῥανίδας * ἐπόμβρησον Δέσποινα, * τοῦ ἀνυμνείν σε ἀεί.

Υπέρτερος, Πάναγγε,* τον ούρανών χρηματίσασα,* ναός χαί παλάτιον * έν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ * ἀνατίθεσαι, * αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι * είς θείαν κατοίκησιν,* της παρουσίας αύτου.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα * ἡ Θεοτόχος τῆς γάριτος, * πάντας χατελάμπρυνε * χαί συνηγάγετο, * την ὑπέρλαμπρον * αὐτής χατα**χοσμήσαι *** πανήγυριν, *ἄ*σμασι· * δεῦτε συνδράμωμεν.

Η πύλη ή ένδοξος,* λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα* τάς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ,* νῦν προτρέπεται * ἡμᾶς συνεισελθόντας,* τὰ θεία θαυμάσια * χατατρυφήσαι αὐτής.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ΄.

Κανών δεύτερος, Ποίημα τοῦ χυρίου Βασιλείου. 'Ωδή ά. Ἡχος ά. 'Ωδήν ἐπινίχιον.

Συνδράμωμεν σήμερον * τῆ Θεοτόχω, * τιμῶντες ἐν ἄσμασι, * χαὶ πανηγυρίσωμεν * πνευματιχὴν ἑορτήν * ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, * δῶρον προσφέρεται.

'Ωδαϊς ἀνυμνήσωμεν,* τῆς Θεοτόχου * τὴν ἕνδοξον πρόοδον·* τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς χαὶ ναός τοῦ Θεοῦ,* προσφέρεται προφητιχῶς, * δῶρον πολύτιμον.

'Η 'Αννα ή ἄμεμπτος * ήγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον * τῷ Θεῷ προσφέρουσα,* ἐν τῷ ναῷ μητριχῶς· * Ἰωαχεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, * πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυίδ ό προπάτωρ σε * υμνησε πάλαι,* Παρθένε Θεόνυμφε,* θυγατέρα λέγων σε * του Βασιλέως Χριστου· * δν και τεκούσα μητρικώς,* βρέφος έθήλασας.

Σαρχί τριετίζουσα,* ή Θεοτόχος, * Κυρίφ προσάγεται· * Ζαχαρίας ταύτην δὲ * ὁ ἰερεὺς τοῦ Θεοῦ,* δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ,* χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε * λαμπάδηφόροι,* ἐξάρξατε σήμερον,* καὶ μητέρες ἄσατε,* τῆ βασιλίδι Μητρὶ,* προσερχομένῃ τῷ Ναῷ * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε,* Πάτερ xal Λόγε,* xal Πνεῦμα τὸ "Αγιον,* σὲ πιστῶς δοξάζομεν,* ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός,* xal σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς,* σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. ΄ Κal νῦν. Θεοτοχίον.

Βαρής έξ αιμάτων σου,* την άλουργίδα * φορέσας Πανάχραντε,* προελθών άνέπλασεν * ό Βασιλεύς χαι Θεός,* τό γένος άπαν των βροτών,* τη εύσπλαγχνία αύτοῦ.

Καταβασία.

» Χριστός γεννάται,* δοξάσατε. * Χριστός έξ οὐρανῶν,* ἀπαν » Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. * ᾿Ασατε τῷ Κυρίφ *
 » πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοὶ, * ὅτι δεδό » ξασται.
 [°]Ωδὴ γ΄. ΄Ο Εἰρμός.

» 📺 ούς σούς ύμνολόγους Θεοτόχε,* ώς ζώσα χαὶ ἄφθονος πηγή,*

» 📕 θίασον συγχροτήσαντας, * πνευματιχόν στερέωσον, * χαι έν

» τη σεπτη Εισόδω σου,* στεφάνων δόξης άξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον έδειχθη * τερπνός, τῆς Παρθένου ὁ ναὀς,* χαὶ θάλαμος δεχόμενος * τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ,* τὴν χαθαρὰν χαὶ ἄμωμον,* χαὶ λαμπροτέραν πάσης χτίσεως.

Δαυίδ προεξάρχων τῆς χορείας,* σχιρτα χαὶ χορεύει σὺν ἡμῖν,* χαὶ Βασιλίδα χράζει σε * πεποιχιλμένην *Αχραντε,* παρισταμένην πάναγνε,* ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ χαὶ Θεῷ.

Έξ ής ή παράβασις προήλθεν, ή πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, * ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις * καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόχος σήμερον, * προσαγομένη έν τῷ οἰχω Θεοῦ.

Σχιρτώσιν Άγγέλων στρατηγίαι,* και πάντων άνθρώπων ή πληθύς,* χαι πρό προσώπου Πάναγνε,* προτρέχουσι σου σήμερον * λαμπαδηφόροι, χράζουσαι * τὰ μεγαλεϊά σου ἐν οίχω Θεοῦ.

Κανών δεύτερος. Στερεωθήτω ή καρδία μου.

Τανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, * και συνευφρανθώμεν τώ πνεύματι, * II έν τη άγία Έορτη * εύωχούμενοι σήμερον, * θυγατρός τοῦ Βασιλέως, χαι Μητρός του Θεου ήμων.

Ιωαχείμ εύφραίνου σήμερον, * χαι άγάλλου "Αννα τῷ πνεύματι,* την γεννηθείσαν έξ ύμων * τῷ Κυρίω προσάγοντες,* τριετίζουσαν ώς δάμαλιν, * σεμνήν τήν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ χατοιχητήριον, * ἐν Ναῷ ἀγίω προσφέρεται, * ἡ Θεοτόχος Μαριάμ, * τῆ σαρχὶ τριετίζουσα, * χαὶ αὐτῆς λαμπαδουχούσαι * αι παρθένοι προτρέχουσιν.

Η τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος,* ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος,* ή θεοχώρητος σχηνή, * το τῆς δόξης ἀγίασμα, * ἐν σχηνώματι άγίω * χατοιχειν ήρετίσατο.

Η τριετίζουσα τῷ σώματι, * xal πολυετής ἐν τῷ πνεύματι,* ή πλατυτέρα ούρανῶν, * χαὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων * ὑπερτέρα, εύρημείσθω * έν ώδατς ή Θεόνυμρος.

Τῆς Θεοτόχου ἑορτάζοντες,* τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν,* λαμπαδουχοῦντες νοητῶς * ἐν φαιδρότητι σήμερον,* xαὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις * τῷ Ναῷ πλησιάσωμέν.

Οι Ίερεις Θεοῦ ἐνδύσασθε * την διχαιοσύνην ἐν χάριτι, * και ύπαντήσατε φαιδρώς, * τὰς εἰσόδους παρέχοντες * θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, * καί Θεοῦ εἰς τὰ "Αγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υίὀς αὐτοῦ, * καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράχλητον· * ώς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, * ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα * θειχώς λαμπαδουχεί, * χαι συντηρεί τας ψυχάς ήμων.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Σε οι Προφήται προεχήρυξαν, * χιβωτόν Σεμνή άγιάσματος,* θυμιατήριον χρυσούν, * και λυχνίαν και τράπεζαν· * και ήμεις ώς θεοχώρητον * σχηνήν άνυμνουμέν σε.

Καταβασία.

- . Τ φ πρό των αἰώνων, * ἐχ Πατρός γεννηθέντι * ἀρρεύστως Γίφ,* χαι ἐπ' ἐσχάτων ἐχ Παρθένου * σαρχωθέντι ἀσπόρως,*
- » Χριστῷ τῷ Θεῷ * βοήσωμεν· * Ο ἀνυψώσας τὸ χέρας ἡμῶν,*
- "Αγιος εἶ Κύριε. Men. Tom. II.

Κάθισμα, [°]Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. ναβόησον Δαυίδ, * τίς ή παροῦσα Ἑορτή; * ἢν ἀνύμνησας Α ποτε * έν τῷ βιβλίψ τῶν Ψαλμῶν,* ὡς Θυγατέρα Θεόπαιδα χαὶ Παρθένον; * ᾿Απενεχθήσονται, εἰπών, * τῷ Βασιλεῖ μυστιχῶς,* παρθένοι δπισθεν αύτης, * χαι αι πλησίον αύτης· * χαι θαυμαστήν έργάζου και παγκόσμιον * την έορτην τοις κραυγάζουσιν * Η Θεοτόχος * ήμιν ἐπέστη, * τῆς σωτηρίας ή πρόξενος.

Δόξα, και νυν, Το αύτο.

'Ωδη δ΄. Ο Ειρμός. » τη ην ανεξιχνίαστον * θείαν βουλην, * της έχ της Παρθένου

σαρχώσεως, * σοῦ τοῦ Υψίστου, * ὁ Προφήτης ᾿Αββαχοὺμ *

» χατανοών έχραύγαζε· * Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην άδιόδευτον * ό τοῦ θεοῦ * οἶχος εἰσδεχόμενος σήμερον,* έπαυσε Νόμου * την λατρείαν και σκιάν· * 'Ως άληθῶς ἐπέφανε,* χράζων τοῖς ἐν γῆ, ἡ ἀλήθεια.

Ορος το χατάσχιον, * δ προορῶν * πάλαι Αββαχούμ προεχήρυξεν, * ένδον χωρήσαν * των άδύτων του ναου, * τάς άρετας έξήνθησε, * χαί χαταχαλύπτει τὰ πέρατα.

Ιδωμεν παράδοξα * πασα ή γη, * ξένα και έξαισια πράγματα·* πῶς ἡ Παρθένος * δἱ Αγγέλου τὴν τροpὴν * εἰσδεχομένη, σύμβολα * τῆς οἰχονομίας χομίζεται.

Ναός χαι παλάτιον, * χαι ούρανός * έμψυχος όρθεισα, Θεόνυμφε, * τοῦ Βασιλέως, * ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ * ἀφιεροῦσαι σήμερον, * τούτω τηρουμένη Πανάχραντε.

Κανών δεύτερος. Έν πνεύματι προβλέπων.

ροφήτα Ησαία,* προρήτευσον ήμιν·* Παρθένος τις έστιν * ή Πεχουσα γαστρί; * Η έξ Ιούδα * τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, * και γεννηθείσα * έχ Δαυίδ του Βασιλέως, * σπέρματος άγίου χαρπός εὐχλεής.

Έξάρξατε παρθένοι,* χαί ἄσατε ψδας,* ταις χερσί χατέχουσαι * λαμπάδας, τῆς Αγνῆς * χαὶ Θεοτόχου * τὴν πρόοδον εὐρημοῦσαι, * νῦν ἀπιούσης * ἐν Ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου, * ἁμα σὺν ἡμῖν έορτάζουσαι.

Ίωαχείμ χαι "Αννα * εύφραίνεσθε νυνί,* έν Ναῷ προσάγοντες,* Κυρίω την άγνην * Θεοῦ Μητέρα,* Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως * γενησομένην, * έξ ύμων δε γεννηθείσαν, * οιον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Αγία τῶν Αγίων * ὑπάρχουσα σεμνὴ,* ἐν Ναῷ ἡγάπησας * άγίψ κατοικείν· * καί τοις 'Αγγέλοις, * Παρθένε, προσομιλούσα, * προσεχαρτέρεις * παραδόξως οὐρανόθεν * ἄρτον δεχομένη, * τροφέ τής ζωής.

Τεχόντες παὸ ἐλπίδα * τὴν ἄχραντον ἀΥνὴν, * εὐσεβῶς ὑπέσχοντο * προσάξειν τῷ Θεῷ· * καὶ ἐχπληροῦσι * παρέχοντες ὥσπερ θῦμα, * τὴν γεννηθεῖσαν * ἐξ αὐτῶν Ἰωαχείμ τε * σήμερον καὶ καννα ἐν οἶχφ Θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος * ποτὲ τοῦ ἀΑαρών, * προτυποῦσα ᾿Αχραντε, * τὸν θεῖον τοχετόν· * ὅτι ἀσπόρως * συλλήψη χαὶ οὐ φθαρήση, * χαὶ μετὰ τόχον * παρθενεύουσα ὀφθήση, * βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῆ Παρθένω,* Μητέρες τῆ Μητρι,* εὐσεβῶς προσδράμετε,* τιμῶσαι σὺν ἡμῖν * τὴν γεννηθεῖσαν * ὡς ἄμωμον ἰερεῖον,* xαὶ τὴν τεχοῦσαν * ὡς Θεῷ χαρποφοροῦσαν· * πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριάδα τοϊς προσώποις,* Μονάδα τη μορρη,* εὐσεβῶς δοξάσωμεν * Θεόν ἀληθινόν,* ὄν ἀνυμνοῦσιν 'Αγγέλων καὶ 'Αρχαγγέλων* ταξιαρχίαι,* ὡς της κτίσεως Δεσπότην,* ἀπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ίχέτευε ἀπαύστως,* πανάχραντε Αγνη,* δν σαρχί ἐχύησας * Υίόν σου χαὶ Θεόν, * ἐχ πολυτρόπων * παγίδων τοῦ διαβόλου, * χαὶ ἐχ παντοίων * πειρασμῶν ἐπερχομένων, * πάντας λυτρωθηναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

• Πάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἱεσσαὶ,* καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ,*

» P έχ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, *

κατασκίου δασέος· * ήλθες σαρχωθείς έξ ἀπειράνδρου, * ὁ ἄϋλος

καὶ Θεός. * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή έ. Ο Ειρμός.

Έξέστη τὰ σύμπαντα,* ἐν τῆ σεπτῆ Εἰσόδῷ σου·* σὺ γὰρ
 Δ ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔνδον εἰσῆλθες * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ
 Θεοῦ,* ὥσπερ χαθαρώτατος ναὸς,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν
 εἰρήνην βραβεύουσα.

'Αγίασμα ἕνδοξον,* καὶ ἰερὸν ἀνάθημα,* σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος, * ἀνατεθεῖσα * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, * τῷ παμβασιλεῖ ὑμῶν Θεῷ * μόνφ, εἰς ἐνοίχησιν * συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος, Πανάχραντε,* τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ,* πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα.* Σὺ εἶ τὸ λύτρον·* σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά·* σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, * δἰ ἡς ὁ ἀχώρητος * χωρητός μοι ὀφθήσεται.

[•]Ω των υπέρ έννοιαν * θαυμάτων σου, Πανάχραντε! * ξένη σου ή γέννησις υπάρχει· * ξένος ό τρόπος * ό τῆς αὐξήσεως· * ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ * πάντα Θεονύμρευτε, * καὶ βροτοῖς ἀνερ. μήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος * ὑπάρχουσα, Θεόνυμφε,* σήμερον ἐξέλαμψας έν οίχω * τῷ τοῦ Κυρίου, * και καταυγάζεις ἡμᾶς * τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν άγνη, * τοῖς τῶν θαυμασίων σου, * Θεοτόχε πανύμνητε.

Κανών δεύτερος. Το φαεινον ήμιν έξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν * οί 'Ορθόδοξοι, * πάντες συντρέχοντες * χαί δοξάζοντες την Θεομήτορα, * ότι Κυρίω * σήμερον προσφέρεται,* ώς θῦμα εὐπρόσδεχτον.

'Αγαλλιάσθωσαν * οι Προπάτορες, * σήμερον Δέσποινα, * χαί εύφραινέσθω ή τεχοῦσά σε * σὺν τῷ πατρί σου· * ὅτι ὁ χαρπός αὐτῶν * Κυρίω προσάγεται.

Την πολυώνυμον * χαι περίδοξον * άμωμον δάμαλιν, * ώς έν σαρχί χυοφορήσασαν,* τον θεΐον μόσχον * πάντες άνυμνήσωμεν, * πιστώς έορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως * ἀπογράφονται * θεῖα συμβόλαια, * τῆς ύπέρ νοῦν χυοφορίας σου, * ἀγνή Παρθένε, * σήμερον ἐν Πνεύματι * άγίω, έν οίχω Θεοῦ.

Έξανοιγέσθωσαν * τὰ προπύλαια, * δόξης Θεοῦ ἡμῶν, * xai δεχέσθωσαν την απειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα,* ὥσπερ τριετίζουσαν * άμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον * χαὶ χατάσχιον * ὄρος ὑμνήσωμεν, * την άειπάρθενον * Θεοῦ Μητέρα * γενομένην· * αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε * τό φῶς ἐν τοῖς πέρασι. Δόξα.

Την υπεράρχιον * χαι άίδιον * μίαν Θεότητα, * δοξολογουντες προσχυνήσωμεν, * τρισί προσώποις, * φύσει άδιαίρετον * χαί δόξη Καί νῦν. Θεοτοχίου. ίσότιμον.

Λιμένα εύδιον, * χαὶ ἀπόρθητον * τεῖχος χεχτήμεθα, * τὴν πρεσβείαν σου έν περιστάσεσι,* Θεοχυήτορ,* πάντοτε λυτρούμενοι* χινδύνων χαι θλίψεων. Καταβασία.

- » Θεός ών εἰρήνης,* Πατὴρ οἰχτιρμῶν,* τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν "Αγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, * ἀπέστειλας
- » ήμεν· * όθεν θεογνωσίας * πρός φῶς όδηγηθέντες, * έχ νυχτός

» δρθρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

» Γιήν θείαν ταύτην χαι πάντιμον, * τελούντες έορτην οι θεό-

- » Ι φρονες, * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας χροτήσωμεν, *
- » τον έξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Ο πάντα φέρων τῷ ῥήματι,* εὐχῆς τῆς τῶν Διχαίων ἐπήχουσε· * διό στειρώσεως * λύσας την νόσον ώς εὕσπλαγχνος, * την τής χαράς αίτίαν * τούτοις δεδώρηται.

228

Digitized by Google

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, * τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον,* τὴν ᾿Απειρόγαμον * νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, * χαταλλαγῆς σημεῖον * χαὶ ἀναπλάσεως.

Ως οἶχος οὖσα τῆς χάριτος, * ἐν ῷ οἱ θησαυροὶ ἐναπόχεινται * τῆς ἀποἰρἡήτου Θεοῦ * οἰχονομίας, Πανάχραντε,* ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες * τῆς ἀχηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασίλειον, * δεξάμενος Ναός Θεονύμφευτε, * κατεφαιδρύνετο, * και υπεχώρει τοις κρείττοσι, * των προβρηθέντων βλέπων * έν σοι την ξκβασιν.

Κανών δεύτερος. Τόν Προφήτην Ίωναν.

Έρορτάσωμεν Πιστοι, * έορτὴν πνευματικὴν, * τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ * ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· * ὑπάρχει γὰρ * ἀγιωτέρα * τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Έν ώδαϊς πνευματιχαΐς, * εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, * τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, * ὅτι σήμερον ἡμῖν * ἐπέφανε, * προερχομένη * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ή ἀμίαντος ἀμνὰς,* χαὶ ἀγνὴ περιστερὰ,* προσηνέχθη χατοιχεῖν* ἐν τῷ οἴχῷ τοῦ Θεοῦ,* ἡ ἄμωμος,* προορισθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Έν Ναῷ τῷ νομιχῷ,* τὰς εἰσόδους ἐχτελεῖ,* ὁ ναὀς ὁ τοῦ Θεοῦ,* ἡ οὐράνιος σχηνὴ, * ἐξ ῆς ἡμῖν * τοῖς ἐν τῷ σχότει * τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρχί,* χαι τελεία τῆ ψυχῆ, * ἡ ἀγία χιβωτός,* ἐν τῷ οίχω τοῦ Θεοῦ * εἰσέρχεται,* χατατρυφῆσαι * τῆς θείας χάριτος.

Έχ παντοίων πειρασμῶν,* χαὶ χινδύνων ψυχιχῶν,* ἐλευθέρωσον ἡμᾶς * τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ,* Πανύμνητε,* ταῖς σαῖς πρεσβείαις,* Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ο Πατήρ χαι ό Γίός,* χαι το Πνεύμα το εύθες,* τρισυπόστατε Movàς,* χαι ἀχώριστε Τριὰς,* ἐλέησον * τοὺς προσχυνοῦντας * το θεΐον χράτος σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Έν γαστρί σου χωρητός,* ό ἀχώρητος παντὶ,* Θεομῆτορ γεγονώς,* προελήλυθεν ἐχ σοῦ, * Πανάχραντε, * διπλοῦς τῆ φύσει,* Θεός χαὶ ἄνθρωπος. Καταβασία.

χπλάγχνων 'Ιωνᾶν, * ἔμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θήρ, * οἶον

• Δ έδέξατο· * τῆ Παρθένψ δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος, χαὶ σάρχα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ής γὰρ οὐχ ὑπέστη

» ρεύσεως, * την τεχούσαν χατέσχεν απήμαντον.

Κοντάχιον. ³Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ. Τοῦ ταπεινοῦ Γεωργίου ὕμνος.

Ο χαθαρώτατος ναός * τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυτίμητος παστὰς * χαὶ Παρθένος, * τὸ ἰερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἰχῷ Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα, * τὴν ἐν Πνεύματι Θείῷ· * ὴν ἀνυμνοῦσιν *Αγγελοι Θεοῦ· * Αὕτη ὑπάρχει * σχηνὴ ἐπουράνιος.

Ο Οίκος. Τη Γαλιλαία.

Πωρθένω * την χάριν δηλουμένην,* χαὶ πληρουμένην ἐμφανῶς,* χαίρω, xαὶ τὸν τρόπον * ἐννοεῖν ἀμηχανῶ * τὸν ξένον καὶ ἀπόρῥητον· * πῶς ἐκλελεγμένη ή ἄχραντος * μόνη ἀνεδείχθη * ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν,* τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην.* Διό,* ἀνευφημεῖν * βουλόμενος ταύτην, * καταπλήττομαι σφοδρῶς * νοῦν τε καὶ λόγον· * ὅμως δὲ τολμῶν,* κηρύττω καὶ μεγαλύνω· * Αὕτη ὑπάρχει * σχηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος. Στίχοι.

Ένδον τρέφει σε Γαβριήλ ναου, Κόρη.

"Ηξει δὲ μιχρόν χαὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ίερον Μαρίη τέμενος παρὰ εἰχάδι πρώτη.

Ταϊς τῆς Θεοτόχου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. 'Ωδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Λύχ έλάτρευσαν * τῆ χτίσει οι θεόφρονες, * παρὰ τὸν Κτίσαν-
- . Ο τα· * άλλα πυρος άπειλην, * άνδρείως πατήσαντες, * χαί-
- » ροντες έψαλλον· * Υπερύμνητε, * ό των Πατέρων Κύριος * xαi
- » Θεός εύλογητός εί.

'Ιδού σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν,* ἔαρ εὐφρόσυνον,* ϫαταφαιδρύνον ἡμῶν * ψυχὴν καὶ διάνοιαν,* καὶ νοῦν τῆ χάριτι, * ἡ πανήγυρις * τῆς Θεοτόκου σήμερον· * μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν * σήμερον τὰ σύμπαντα,* τῆ Βασιλίδι Μητρι,* ό οὐρανός xal ἡ γῆ, * ἀγγέλων τὰ τάγματα,* xal τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, * xal βοάτωσαν· * Ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται * ἡ χαρὰ xal ἡ λύτρωσις.

Ο τοῦ γράμματος, * παρέδραμεν ἐξέλιπε, * νόμος χαθάπερ σχιὰ,* χαὶ αἰ τῆς χάριτος * ἀχτῖνες ἐπέλαμψαν,* ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,* εἰσαχθείσης σου,* Παρθενομῆτορ *Αχραντε,* εἰσαεὶ εὐλογημένη.

'Υποτέταχται * τῷ τόχω σου, Πανάχραντε, * ὡς Ποιητῆ χαὶ Θεῷ,* ὁ οὐρανός xaì ἡ γῆ * xaì τὰ xαταχθόνια,* xaì πᾶσα γλῶσσα βροτών, * ότι Κύριος * όμολογεῖ, ἐπέφανεν * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Κανών δεύτερος. Η χάμινος * Σωτήρ έδροσίζετο. **γ** ορεύσωμεν * φιλέορτοι σήμερον, * ὑμνήσωμεν * τὴν ἄχραντον **Λ** Δέσποιναν, * Ίωαχείμ χαι "Ανναν, * επαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ο λέγων έν Πεύματι· * Άχθήσονται * παρθένοι όπίσω σου, * άπενεχθήσονταί σοι * είς Ναόν, τη Βασιλίδι Μητρί. 'Ηγάλλοντο * 'Αγγέλων τὰ τάγματα,* ηὐφραίνοντο * Διχαίων

τὰ πνεύματα,* ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ * εἰς τὰ "Αγια προσήγετο. Καὶ σώματι * καὶ πνεύματι ἔχαιρε,* σχολάζουσα * Μαρία ἡ

άμωμος, * έν τῷ Ναῷ Κυρίου, * ώσπερ σχεῦος ἱερώτατον. Λαμβάνουσα * τροφήν την ουράνιον, * προέχοπτε * σορία χαι

χάριτι, * ή γενομένη Μήτηρ * χατά σάρχα του Σωτήρος Χριστου. Είσέφερον * Ναοῦ είς ἐνδότατον, * οἱ σώφρονες * Πατέρες σοῦ

Αχραντε, * άνατραφήναι ξένως, * εἰς χατοίχησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάσωμεν * Τριάδα ἀχώριστον, * ὑμνήσωμεν * τὴν μίαν Θεότητα,* σύν τῷ Πατρί, τόν Λόγον * χαί τό Πνεῦμα τό Πανάγιον. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ίκέτευε * δν έτεκες Κύριον,* ώς εὕσπλαγχνον * τῆ φύσει ὑπάρχοντα, * Θεογεννήτορ, σώσαι * τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε. Καταβασία.

Ο καταφρονήσαντες, πυρός * ἀπειλήν οὐχ ἐπτοήθησαν,* ἀλλ'

» έν μέσω τῆς φλογός * έστῶτες, ἔψαλλον· * Ό τῶν Πατέρων *

» Θεός εύλογητός εί·

'Ωδή ή. ^{*}Ης ή 'Αχροστιχίς χατὰ ἀλφάβητον. Ο Ειρμός.

* * Α χουε Κόρη Παρθένε άγνή· * εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ,* βουλὴν . Α Υψίστου, * άρχαίαν άληθινήν * γενου πρός υποδοχήν, έτοίμη Θεοῦ· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς συναναστρέ-» φεται· * διό χαί χαίρων βοώ· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα » Κυρίου τόν Κύριον.

*Αχραντον ναόν έν οιχώ Θεοῦ, * προσάγουσα "Αννα ποτέ, * Βοώσα έφη * έν πίστει τῷ Ιερεί * Γονήν την ύπο Θεού δοθείσαν χάμοι, * Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε * έν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου,* χαί χαίρων ψάλλε αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

"Εφησεν ίδών τη "Αννη ποτέ, * ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· * Ζωής Μητέρα * εἰσάγει ἀληθινὴν,* "Ηνπερ τηλαυγῶς οἱ Προφήται Θεοῦ,* Θεοτόχον προεχήρυξαν· * χαὶ πῶς Ναός χωρήσει αὐτήν; * διὸ θαυμάζων βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ίχέτις Θεοῦ χατέστην ἐγώ, * ἀντέφησεν "Αννα αὐτῷ, * Καλοῦσα τοῦτον * ἐν πίστει χαὶ προσευχῆ, * Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ώδῖνος χαρπόν· * Μετὰ τόχον δὲ τὸ χύημα * προσάγειν τῷ παρέχοντι· * διὸ σχιρτῶσα βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον όντως το έργον έστιν,* ο Ίερεὺς έφη αὐτῆ· * Ξένον δὲ πάντη * το πρᾶγμα χατανοῶ,* Όρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἶχφ Θεοῦ, * Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν * τὰ "Αγια τῆ χάριτι· * διο χαὶ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τον Κύριον.

'Ρώννυμαι έφη ή 'Αννα αὐτῷ, * μανθάνουσα ἄπερ λαλεῖς· * Συνεἰς γὰρ ταῦτα * τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, * Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας. * Υποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, * καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμιτν ἀντήψε λαμπὰς, * ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, * Χαρὰν μεγίστην * ἐχλάμπουσα ἐν Ναῷ· * Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραινέσθωσαν, * Ώς παράδοξα θεώμεναι, * τελούμενα ἐν οἶχφ Θεοῦ, * χαὶ ἐχβοάτωσαν νῦν· * Ευλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανών δεύτερος.

Ον φρίττουσιν Αγγελλοι.

Ε ὑφραίνεται σήμερον * φαιδρῶς Ιωαχείμ, * χαι "Αννα ή **ξ**μεμπτος, * Κυρίφ τῷ Θεῷ * προσφέρει θυσίαν, * τὴν δοθεῖσαν αὐτῆ * ἐξ ἐπαγγελίας, * ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ "Αγιοι * Δαυίδ καὶ 'Ιεσσαί· * 'Ιούδας σεμνύνεται· * ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν,* ἐβλάστησε γόνος * ἡ ΙΙαρθένος ἀγνὴ,* ἐξ ῆς ἐγεννήθη * Θεός ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ή ἄχραντος * χαὶ ἔμψυχος σχηνὴ, * προσφέρεται σήμερον * ἐν οἴχψ τοῦ Θεοῦ, * χαὶ δέχεται ταύτην * Ζαχαρίας χερσὶν, * ὡς ἡγιασμένον * χειμήλιον Κυρίου.

Ως πύλην σωτήριον * χαὶ ὄρος νοητόν,* ὡς χλίμαχα ἔμψυχον * τιμήσωμεν πιστοὶ, * τὴν ὄντως Παρθένον * χαὶ Μητέρα Θεοῦ, * τὴν εὐλογηθεῖσαν * χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφήται, 'Απόστολοι, * χαὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, * 'Αγγέλων τὰ τάγματα, * χαὶ πάντες γηγενεῖς, * τιμήσωμεν ὕμνοις * τὴν Παρθένον ἀγνὴν,* ὡς εὐλογημένην * Μητέρα τοῦ 'Υψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, * πανάχραντε Αγνή, * οι θείως τεχόντες σε * ώς θύμα χαθαρόν * χαι ξένως αυλίζη, * έν ἀδύτοις Θεου, * προετοιμασθήναι * είς χατοιχίαν Λόγου.

Εύλογούμεν Πατέρα, Υίόν, χαὶ Αγιον Πνεύμα, τὸν Κύριον.

Υμνείσθω τρισάγιος, * Πατήρ χαὶ ὁ Υἰός, * χαὶ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * ἀμέριστος Μονὰς * ἡ μία Θεότης, * ἡ χρατοῦσα δραχὶ * την σύμπασαν χτίσιν, * είς πάντας τους αίωνας.

Και νῦν, Θεοτοχίον.

Ο άναρχος άρχεται,* ό Λόγος ἐν σαρχὶ * τεχθεὶς ὡς ηὐδόχησε,* Θεός τε χαὶ βροτός * ἐχ Κόρης Παρθένου, * ἀναπλάττων ἡμᾶς * τοὺς πρίν πεπτωχότας, δι άχραν εύσπλαγχνίαν. Καταβασία.

» Θ αύματος ύπερφυους ή δροσοβόλος * έξειχόνισε χάμινος τύπον·* ού γὰρ οῦς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-

» τητος, Παρθένου ην υπέδη νηδύν· * διο άνυμνουντες άναμέλ-

» ψωμεν· * Εύλογείτω ή χτίσις πασα τον Κύριον, * χαι ύπερυψούτω *

» είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄. «Πς ή 'Αχροστιχίς, κατ' άλφάβητον άντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Αγγελοι την Είσοδον της Πανάγνου, * όρῶντες ἐξεπλήττοντο, * πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, * εἰς τὰ "Αγια τῶν Αγίων.

Ο Είρμός.

* Ως ἐμψύχφ Ναῷ Θεοῦ χιβωτῷ, * Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ * Ω ἀμυήτων· * Χείλη δὲ πιστῶν * τῆ Θεοτόχω ἀσιγήτως, *

» Φωνήν * τοῦ ᾿Αγγέλου ἀναμέλποντα, * ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· * » Όντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἀγνή.

Ώς υπέρλαμπρον Θεοτόκε άγνη, * Ψυχής το χαθαρον έχουσα χάλλος, * Χάριτος Θεοῦ δ' * ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν, * Φωτὶ ἀίδίω

χαταυγάζεις άει, * τους έν εύφροσύνη βοῶντας· * "Οντως άνωτέρα πάντων * ύπάρχεις, Παρθένε άγνη.

Αγγελοι την Είσοδον της Παρθένου, * όρωντες έξεπληττοντο, * πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων.

Υπερίπταται Θεοτόχε άγνη,* Το θαῦμά σου την δύναμιν τῶν λόγων· * Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ χατανοῶ ὑπὲρ λόγον,* Ροῆς * ἀμαρτίας άνεπίδεχτον. * όθεν εύχαρίστως βοῶ σοι. * Όντως * άνωτέρα πάντων * υπάρχεις, Παρθένε άγνή.

'Αγγελοι χαὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου,* τὴν Είσοδον τιμήσωμεν,* ότι έν δόξη είσηλθεν, * είς τα "Αγια των 'Αγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Άγνη,* Ο Νόμος σε σχηνήν χαὶ θείαν στάμνον,* Ξένην χιβωτόν,* χαι χαταπέτασμα χαι ράβδον, Ναόν* Men. Tom. II. 30

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

άχατάλυτον, χαί πύλην Θεοῦ· * δθεν ἐχδιδάσχει σοι χράζειν· * "Οντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἀγνή.

Αγγελοι την Είσοδον της Παρθένου, * όρῶντες κατεπλήττοντο, * πῶς θεαρέστως εἰσηλθεν, * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων.

Μελωδών σοι προεχελάδει Δαυίδ,* Λαλών σε θυγατέρα Βασιλέως,* Κάλλει ἀρετών * ἐχ δεξιών παρισταμένην,* Ἰδών * τοῦ Θεοῦ πεποιχιλμένην σε· * ὅθεν προφητεύων ἐβόα· * Όντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἀγνή.

"Αγγελοι σχιρτήσατε σύν 'Αγίοις, * Παρθένοι συγχορεύσατε· * ή γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, * εἰς τὰ "Αγια τῶν ἀγίων.

Θεοδόχον προθεωρών Σολομών,* 'Ηνίξατό σε πύλην Βασιλέως,* Ζῶσάν τε πηγὴν * ἐσφραγισμένην, Θεοτόχε· * Έξ ἦς * τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν * ὕδωρ, τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· * Όντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἀγνή.

"Αγγελοι και άνθρωποι την Παρθένον,* εν ύμνοις μεγαλύνωμεν·* θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν,* εἰς τὰ "Αγια τῶν Αγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων, τὴν σὴν * Γαλήνην Θεοτόχε, τῆ ψυχῆ μου, * Βρύουσα ζωὴν * τοῖς σὲ τιμῶσι χατὰ χρέος,* Αὐτὴ * περιέπουσα χαὶ σχέπουσα * χαὶ διατηροῦσα βοặν σοι· * Όντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἀγνή.

Κανών δεύτερος. Την φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, * την προσενεχθεϊσαν * έν τῷ ναῷ Κυρίου, * χαὶ εὐλογηθεῖσαν * χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξαστικοῦ.

Έκ τῶν Διχαίων προῆλθεν,* Ἰωαχεἰμ χαὶ τῆς Ἄννης,* ἐπαγγελίας ὁ χαρπός * ἡ θεόπαις Μαρία,* χαὶ ὡς θυμίαμα δεχτόν,* σαρχὶ νηπιάζουσα * προσφέρεται * Ἱερῷ ἐν ἀγίω, * ὡς ἱΑγία * εἰς τὰ ὅΑγια οἰχεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει,* χαὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα * ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ,* εὐφημήσωμεν ὑμνοις· * ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομιχῷ,* Κυρίφ γὰρ σήμερον * προσφέρεται, * εἰς ὀσμὴν εὐωδίας * τῶν Διχαίων, * ὡς χαρπός πνευματιχός.

Σὺν τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, * τῆ Θεοτόχῳ προσφόρως * ἀναβοήσωμεν πιστοί· * Χαῖρε πάγχαλε Νύμφη· * χαῖρε νεφέλη φω-

τεινή, * έξ ῆς ἡμῖν ἕλαμψέν * ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σχότει ἀγνοίας * χαθημένοις · * χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Υμνον ἐπάξιον, πᾶσα * τῆ Θεοτόχω ἡ χτίσις,* σὺν τῷ ἀγγέλω Γαβριὴλ * ἀναχράζει, βοῶσα· * Χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,* δἰ ῆς ἐλυτρώθημεν,* Πανάμωμε,* τῆς ἀρχαίας χατάρας, * γεγονότες * ἀφθαρσίας χοινωνοί.

Η τῶν Αγίων Αγία, * xαὶ Θεομήτωρ Μαρία, * ταῖς ixεσίαις σου Αγνὴ, * ἐλευθέρωσον ἡμᾶς * ἐχ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, * xαὶ πάσης αἰρέσεως * xαὶ θλίψεως,* τοὺς πιστῶς προσχυνοῦντας * τὴν εἰχόνα * τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Των Χερουβίμ ύπερτέρα,* των Σεραφίμ ἀνωτέρα,* καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν * ἀνεδείχθης Παρθένε,* ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ,* ἐν μήτρα χωρήσασα * Θεὸν ἡμῶν, * καὶ τεκοῦσα ἀφράστως· * ὃν δυσώπει * ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, * τῆς Τρισυποστάτου, * xai ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ χράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, * xαὶ ἀδιαίρετον δόξαν, * τὴν ἐν Θεότητι μιἄ, * ὑμνουμένην ἀπαὐστως,* ἐν οὐρανῷ xαὶ ἐπὶ Υῆς.* Τριάδα ἀχώριστον * δοξάσωμεν, * σὺν Γίῷ τὸν Πατέρα, * xαὶ τὸ Πνεῦμα * προσχυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, * την τιμιωτέραν, * και ένδοξοτέραν, * των άνω στρατευμάτων.

Υπό την σην εύσπλαγχνίαν * τοὺς χαταφεύγοντας πίστει, * χαὶ προσχυνοῦντας εὐσεβῶς * τὸν Υἰόν σου Παρθένε * Θεογεννῆτορ, ὡς Θεόν * τοῦ χόσμου χαὶ Κύριον * ἰχέτευε, * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναί, * χαὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

• ΠΓυστήριον ξένον,* όρῶ καὶ παράδοξον· * οὐρανόν τὸ σπήλαιον·*

• ΙΝΑ θρόνον Χερουβικόν * την Παρθένον· την φάτνην χωρίον· *

εν φ άνεχλίθη ό άχώρητος, * Χριστός ό Θεός, * öν άνυμνοῦντες
 μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊχες άχουτίσθητε.

Η πάλαι προκατήγγειλε,* τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος,* στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα,* καὶ ἀλατόμητον ὄρος,* Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα,* πιστῶς ἀνευφημήσωμεν·* σήμερον γὰρ εἰσάγεται * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων,* ἀνατραφῆναι Κυρίω.

Έχ τρίτου.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ΄.

Είς τούς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια,

Ήχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, * την 'Αειπάρθενον φαιδρώς όδοποιουσαι,* προφητεύουσιν όντως * έν Πνεύματι το μέλλον· * ναός γὰρ Θεοῦ * ἡ Θεοτόχος ὑπάρχουσα; * πρός τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενιχῆς, * νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

'Επαγγελίας άγίας * χαι ό χαρπός εὐχλεἡς,* ἡ Θεοτόχος ὄντως * ἀνεδείχθη τῶ χόσμφ,* ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς * προσαγομένη ἐν οἴχφ Θεοῦ, * τὴν προσευχὴν τῶν τεχόντων ἀποπληροῖ,* συντηρουμένη θείφ Πνεύματι.

'Επουρανίφ τραφείσα, * Παρθένε, ἄρτφ πιστῶς, * ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, * ἀπεχύησας χόσμφ * ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· * ῷ ὡς ναὸς * ἐχλεχτὸς χαὶ πανάμωμος, * προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, * νυμφευθείσα τῷ Θεῷ χαὶ Πατρί.

'Εξανοιγέσθω ή πύλη * τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· * τὸν γὰρ ναόν τοῦ πάντων * Βασιλέως xai θρόνον, * σήμερον ἐν δόξη * ἔνδον λαβών,* Ἰωαχεὶμ ἀνατίθεται,* ἀφιερώσας Κυρίω τὴν ἐξ αὐτοῦ * ἐχλεχθεῖσαν, εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα και νυν, "Πγος β'. Λέοντος Μαίστορος.

Σήμερον * τῷ Ναῷ προσάγεται,* ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοιχητήριον τοῦ παντάναχτος Θεοῦ,* χαὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ· * Σήμερον τὸ χαθαρώτατον ἀγίασμα,* ὡς τριετίζουσα δάμαλις,* εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων εἰσάγεται· * Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν * ὡς ὁ "Αγγελος· * Χαῖρε * μόνη ἐν γυναιξιν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, και Άπόλυσις.

Δίδοται καὶ άγιον ἔλαιον τοῖς ᾿Αδελφοῖς.

Είς την Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ૬'. 'Ωδή. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου.

$E I \Delta H \Sigma I \Sigma$.

Έστέον, ότι ή παρούσα Έορτή, διὰ την ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἐορτάζεται πέντε μόνον ήμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδή, μέχρι τῆς xé. τοῦ παρόντος μηνός, xaθ ἡν ἀποδίδοται.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σύν αὐτῷ, Απρίας, Αρχίππου, καὶ Όνησίμου καὶ τῆς Αγίας Μάρτυρος Καικιλίας, καὶ τῶν σύν αὐτῇ Οὐαλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ήχος πλ. δ΄. Ώ του παραδόξου θαύματος.

^{*}Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! * προῦπογράφεται νῦν * τὸ ἐσόμενον ἄἰρἡητον, * ἐν συμβόλοις σήμερον * ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ ρῶς γὰρ κόσμῳ * θεῖον ἐκλάμψουσα, * νυμφαγωγεῖται * πρός Ναόν ἐνθεον * ἡν εὐφημήσωμεν, * ὡς ναὸν Θεότητος * ὑπερφυῆ, * ἅγιον ἀείφωτον, * τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Οντως άπαρχην εὐπρόσδεκτον, * Ίωακεἰμ ὁ σοφός, * σὺν τῆ *Αννη προσήνεγκαν * τῷ καταξιώσαντι, * θετον δοῦναι καρπόν αὐτοῖς, * καὶ Θεόπαιδα * κόρην Μαρίαν σαφῶς, * δἱ ἡς τῆς λύπης * ἐλύθη ὄρλημα· * ὴν ἀνυμνήσωμεν * εὐσεβῶς γηθόμενοι· * τῆς γὰρ χαρᾶς * πρόξενος γεγένηται, * παντὶ τῷ κόσμω αὐτή.

Δεῦτε μυστιχῶς συνδράμωμεν,* χαὶ προεξάρξωμεν νῦν * ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως,* χαταλαμπρυνόμενοι,* τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· * Ναόν Θεοῦ γὰρ * δόξῃ εἰσέρχεται,* προμνηστευθεῖσα * σαφῶς τῷ Πνεύματι· * ἦς ἐορτάσωμεν * τὴν τερπνὴν πανήγυριν * θεοπρεπῶς,* πάντες εὐωχούμενοι,* ἐν τῇ Εἰσόδῷ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Α'ποστόλων.

Ήχος β΄. Ότε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα * της άμπέλου της ζωης,* ἕνδοξε Φιλήμον ὑπάρχων,* οἰνον ἀπέσταξας * θείας ἐπιγνώσεως,* ταῖς ἐν ὀδύνη ψυχαῖς,* καὶ καρδίας ἐπεύφρανας * τὰς σχυθρωπαζούσας,* πλάνης ἀμαυρότητι,* περικειμένας τε * ζόφον * τῆς εἰδωλομανίας· * ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην,* σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζαίων σε τιμα,* φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, Μάχαρ,* διὰ σοῦ βλέψασα· * ἡ Κολασσαέων δὲ * τὸ θεῖον σῶμά σου, * ὥσπερ ὅλβον χατέχουσα, * τρυγα τὰς ἰάσεις,* χαὶ τὴν ἀναβλύζουσαν * χάριν ἐχάστοτε· * ὅθεν,* ἐχτελεῖ σου τὴν μνήμην * πεμσωζομένη χινδύνων, * ἔνδοξε Φιλῆμον τῆ πρεσβεία σου.

Πίστει * σύν 'Απφία τῆ σεμνῆ, * 'Αρχίππον σοφόν ιεράρχην * άνευφημήσωμεν, * μέλποντες Φιλήμονα, * και τόν 'Ονήσιμον, * ιερούς

MHN NOEMBPIO Σ . KB'.

θεοχήρυχας, * σεπτοὺς διδασχάλους, * πλάνην τὴν πολύθεον * τοὺς ἐκριζώσαντας * λόγῳ, * καὶ φυτεύσαντας πᾶσι * γνῶσιν ἀληθείας. καὶ τούτων * εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν.

Δόξα, Τῶν ᾿Λποστόλων, ὅΠχος πλ. β΄.

Δεῦτε συμφώνως, ἀνυμνήσωμεν * τούς ἀὐτόπτας τοῦ Λόγου,* xαὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, * Φιλήμονα xαὶ Όνήσιμον, * 'Απφίαν xαὶ "Αρχιππον,* τοὺς 'Αποστόλους Χριστοῦ· * Χαίρετε,* ἐxβοῶντες αὐτοῖς,* τῆς οἰχουμένης φωστῆρες,* Κολασσαέων πρόβολοι. * Χαίρετε, * Λ'γγέλων ὁμοδίαιτοι, * οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * ἀνδριχῶς χαταστρεψάμενοι, * χαὶ Χριστόν Σωτῆρα χηρύξαντες. * Διὸ,* ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῷ τῆς 'Αγίας Τριάδος,* πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Τῆς Έορτῆς, Ἡχος ά.

'Αγαλλιάσθω σήμερον * ὁ οὐρανός ἄνωθεν, * καὶ αἰ νεφέλαι * εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, * ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα * μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη * ἡ κατὰ 'Ανατολὰς βλέπουσα,* ἀποκυηθεῖσα * ἐκ στείρας ἀκάρπου,* ἐξ ἐπαγγελίας,* καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, * σήμερον ἐν τῷ Ναῷ * ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. * 'Αγγαλλιάσθω ὁ Δαυίδ, * κρούων τὴν κινύραν· * 'Απενεχθήσονται φησὶ, * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,* αἰ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται· * ἔσω ἐν τῆ σκηνῆ τοῦ Θεοῦ,* ἔνδον τοῦ ἰλαστηρίου αὐτοῦ,* ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν,* τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἀῥρεύστως γεννηθέντος,* εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, εί βούλει, εἰπὲ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας Καιχιλίας.

Ήχος δ'. Εδωχας σημείωσιν.

Σώμα ἀχηλίδωτον, * χαὶ λογισμόν ἀπαράδεχτον * ἡδονῶν διετήρησας, * χαὶ νύμρην ἀχήρατον, * τῷ πεποιηχότι * σεαυτὴν προσῆξας, * πεποιχιλμένην ἰερῶς * τῷ μαρτυρίῳ * 'Αειμαχάριστε· * διό σε προσελάβετο * πρός φωτεινότατον θάλαμον, * χαὶ νυμφῶνα ἀχήρατον, * Καιχιλία πανεύφημε.

Ρόδοις ήδυπνόοις σε * εὐωδιάσας ὁ Κύριος,* αἰσθητῶς, Σεμνοπάρθενε,* ζωγρεῖ μεσιτεία σου * ἀδελρῶν δυάδα,* ἐνοσφρησαμένην * τούτων εὐχῆ σου ἐχτενεῖ· * ὅθεν λιπόντες * δυσῶδες σέβασμα * τῆς πλάνης, ήξιώθησαν * τοῦ ἐχ Παρθένου νεάνιδος,* μύρου θείου δἱ ἄφατον * χενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτου χατεφρόνησας, * τόν ἐπουράνιον στέργουσα· * χαὶ μνηστῆρος ἡλόγησας, * παρθένων ἐν τάγμασι * σεαυτὴν πανσόφως * ἀριθμησαμένη· * χαὶ προσενήνοχας σαυτὴν, * τῷ οὐρανίῳ *

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

νυμφίω, Πάνσεμνε, * άθλήσασα στερρότατα, * χαι την όφρύν τοῦ άλάστορος * άνδριχώς συμπατήσασα,* άθλητών το άγλάισμα. Εί δὲ μή, τὰ παρόντα τῆς Εορτῆς,

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Υήμερον ψαλμικώς * τα στίφη των παρθένων,* ανάψαντα λαμ-🚄 πάδας, φαιδρώς όδοποιούσι, * την μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. 'Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Ορος το νοητόν,* την τράπεζαν την θείαν,* την γέφυραν την στάμνον, * Προφήτα ύποδέχου, * την μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Πύλας του ίερου * διάρας, Ζαχαρία * Προφήτα ύποδέχου, * Θεοῦ τὴν θείαν πύλην,* τὴν μόνην 'Αειπάρθενον. Δόξα, xai νῦν, ³Ηχος β'.

Σήμερον * τῷ ναῷ προσάγεται, * ή πανάμωμος Παρθένος, * είς χατοιχητήριον τοῦ παντάναχτος Θεοῦ,* χαὶ πάσης τῆς ζωῆς ήμῶν τροφοῦ. * Σήμερον το χαθαρώτατον άγίασμα, * ώς τριετίζουσα δάμαλις, * είς τὰ "Αγια τῶν Αγίων εἰσάγεται. * Ταύτη έχβοήσωμεν, * ώς ό Αγγελός. * Χαΐρε μόνη * έν γυναιξίν εύλογημένη.

> 'Απολυτίχιον των 'Αποστόλων. Ήχος γ΄. Άπόστολοι άγιοι. Δόξα, χαι νῦν, Τής Εορτής. Και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ήχος β'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ίνέσατε παρθένοι, * χαὶ μητέρες ὑμνήσατε, * λαοὶ δοξολογεῖτε,* A ιερεις εύλογήσατε, * την άχραντον Μητέρα του Θεου· * σαρχί γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, * ώσπερ ναός Κυρίου άγιώτατος. * Διό έορτην πνευματικήν * τελούντες, άναχράξωμεν· * Χαΐρε Παρθένε δόξα * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

'Ηχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.

Δαυίδ προοδοποίησον * έν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, * χαί χαίρων υπόδεξαι * την Βασιλίδα ήμῶν, * χαι ταύτη ἐχβόησον· * Είσελθε, * ή Κυρία * είς ναόν Βασιλέως· * είσελθε, * ής ή δόξα * χεχρυμμένως νοείται· * έξ ής μέλι χαι γάλα μέλλει πηγάσειν * πασι το φῶς ό Χριστός.

Είτα λέγεται είς Κανών τής Έρρτής, και των Αγίων οι έφεξής δύο.

Ο Κανών τῶν Άποστόλων, οῦ ἡ Άχροστιχίς.

Χριστόν φιλούντα δοξάσω σε, Φιλήμον. Ιωσήφ.

Χ οροβατών * χαρμονιχώς τὰ οὐράνια,* Ιερουργέ, σχηνώματα,* χάριν παράσχου μοι, * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· * σù γὰρ δεδόξασαι.

'Ρείθροις τῶν σῶν * λόγων χαρδίας χατήρδευσας, * χαὶ γεωργεῖν οὐράνια, * μάχαρ, νοήματα * παρεσχεύασας πίστει, * ᾿Απόστολε Φιλῆμον, * ἀξιοθαύμαστε.

'Ιερουργών * τὸ ἰερὸν Εὐαγγέλιον,* ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος * ψυχὰς ἐφώτισας, * λυτρωσάμενος σχότους * τῆς εἰδωλομανίας, * σοφὲ 'Απόστολε. Θεοτοχίον.

Σὲ προφητῶν * πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος,* πολυειδέσιν, "Αχραντε, * συμβόλοις πόϳῥωθεν * προεχάραξεν ὄντως, * τὴν μόνην τὸν Δεσπότην * ἀποχυήσασαν.

Ο Κανών τής Άγίας.

'Ωδή ά. Ήχος ά. Χριστός γενναται

Χ ριστοῦ πανάγιον τέμενος, * Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, * Χριστοῦ ναὲ χαθαρώτατε, * ἔνδοξε Καιχιλία, * Μάρτυς σεμνή, * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις, * φωταγώγησον ἡμᾶς, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ χάλλος ποθήσασα, * Χριστοῦ χραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι,* Χριστοῦ προσταγαῖς πιθήσασα,* χόσμω χαὶ τοῖς ἐν χόσμω,* Μάρτυς σεμνή, * πᾶσιν ἐνεχρώθης, * χαὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου χατηξίωσαι.

Ψυχήν ἀμόλυντον φέρουσα,* χαὶ σῶμα χαθαρόν χαὶ ἀγνότατον, * Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμρευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι * χαὶ χαθαρὰν, * Μάρτυς εἰς αἰῶνας, * εἰς νυμφῶνα νοητόν, * θεομαχάριστε. Θεοτοχίον.

Ρυσθηναι, Κόρη πανάμωμε,* παθῶν ἐπιχρατείας τοὺς δούλους σου,* τὸν σὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * Κύριον χαὶ Δεσπότην: * ὃν ἐχ τῶν σῶν,* Πάναγνε, αἰμάτων * ἐσωμάτωσας ἡμῖν * προσομιλήσαντα.

Των Άποστόλων. 'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμας. πάθο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν * κρούττων ἀνέ

Τ ὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν * κηρύττων, ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου,* ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως * τοὺς ἀνθρώπους,* Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

'Ονήσιμον τον θεϊον καὶ Φιλήμονα,* 'Απφίαν καὶ "Αρχιππον τοὺς ἀστέρας,* τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα,* ἱεραῖς νῦν * ὡδαῖς εὐφημήσωμεν.

Νοός τὸ ὀπτιχόν ἀναχαθάραντες,* τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας,* χαὶ χαρδίας ἐπεστρέψατε * πλανωμένας,* πρός γνῶσιν, Ἱερώτατοι.

Digitized by Google

Ωδή ά. Ήχος β. Δεῦτε λαοί.

Θεοτοχίον.

Φανεϊσα χαθαρὰ χαὶ παναχήρατος,* ἐδέξω ἐν μήτρα τὸν Θεόν Λόγον, * τὸν χαθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν,* ῥυπωθεῖσαν,* Παρθένε, ἀτοπήμασιν. Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τι ον έχ της Παρθένου * σαρχωθέντα ἀφράστως Χριστόν τόν Θεόν,* χαθαρωτάτη διανοία * ἐχζητοῦσα ἐβόας * αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα * προσεχολλήθην, χαὶ σοῦ τῆ στοργῆ * ψυχήν μου συνέδησα.

Έχουσα παστάδα * ἐπουράνιον, προϊχά τε μένουσαν, * τῆς ἐπιγείου ὡς προσχαίρου * χαὶ φθαρτῆς Καιχιλία * ἀγνὴ Μάρτυς, χατεφρόνησας, * τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, * ἄσπιλον ἀμείωτον.

Έρωτι ἀύλω,* τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, xαὶ τὸν μνηστῆρα ζωηῥρύτοις * xαὶ πανσόφοις σου λόγοις,* σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔπεισας· * μεθ' οὐ συνήφθης Αγγέλων χοροῖς,* Μάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοχίον.

Η άγεωργήτως ώς χατάχαρπος ἄμπελος, "Αχραντε," χαὶ συλλαβοῦσα χαὶ τεχοῦσα * τὸν ἀχήρατον βότρυν, * Χριστὸν, οἶνον ἀποστάζοντα * θεογνωσίας, αὐτὸν ὡς Θεὸν * αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς. ΄Ο Εἰρμός.

» κην φ πρό των αίώνων, * έχ Πατρός γεννηθέντι άρρεύστως Γίφ,*

• L και ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,* σαρχωθέντι ἀσπόρως * Χριστῷ

τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * ἅγιος εἶ
 Κύριε. Κάθισμα τοῦ ἹΑγίου Φιλήμονος..

Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τ ῷ ἀρότρῷ τοῦ λόγου * χαλλιεργῶν, * χερσωθείσας χαρδίας, * Τ Ἱερουργὲ, * τὴν θείαν ἐπίγνωσιν * γεωργεῖν παρεσχεύασας· * χαὶ χαθελών τεμένη * εἰδώλων, ἀνήγειρας * ἐχχλησίας μάχαρ, * εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· * ὅθεν συνελθόντες, * τὴν ἀγίαν σου μνήμην, * Φιλῆμον, δοξάζομεν * ἰερῶς φωτιζόμενοι, χαὶ συμρώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τής Άγίας Καικιλίας.

'Ηγος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθώς * τόν Χριστόν χεχτημένη, * νυμφίου σαρχιχοῦ * ἐβδελύξω τόν πόθον· * χαὶ τοῦτον προσενήνοχας * τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, * ἐναθλήσαντα * σὺν σοὶ στεἰρῶς Καιχιλία, * χαὶ τόν στέφανον * ἀπολαβόντα τῆς νίχης· * μεθ' οῦ ἡμῶν μέμνησο.

Καί νῦν, Τῆς Έορτῆς, ὅμοιον.

Δικαίων ό καρπός, * Ἰωακείμ και τῆς Ἄννης, * προσφέρεται Θεῷ * Ἱερῷ ἐν ἀγίφ, * σαρκί νηπιάζουσα, * ἡ τροφός τῆς ζωῆς Men. Tom. II. 31

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

ήμῶν· * ἢν εὐλόγησεν * ὁ ἰερός Ζαχαρίας· * ταύτην ἄπαντες * οἰ γηγενεῖς, μετὰ πόθου * πιστῶς μαχαρίσωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων. ஹόη δ΄. Ἱμνῶ σε,* ἀχοῆ.

Τστίω * τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος,* διεπέρασας ἀχειμάστως,* το χαλεπόν πέλαγος * τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάχαρ, πολλοὺς * χυβερνήσας θαλαττεύοντας * πρός σωτηρίας ὅρμον, θεία χάριτι.

Λαμπτήρας * φωταυγεῖς προβάλλεται, * θεία πόλις Κολασσαέων,* τὸν ἰερὸν *Αρχιππον,* Φιλήμονά τε καὶ 'Απφίαν σαφῶς,* 'Ονήσιμον τὸν ἔνδοξον,* φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ο θεῖος * ποταμός ἀνέβλυσε * τῆς χαρδίας σου, Θεοἰρῆμον,* χαὶ ποταμοὺς ἔστησε,* χαὶ ῥεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς * ἐχταχείσας δὲ τῷ χαύσωνι * τῆς ἀγνωσίας, ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοχίον.

Υμνώ σε * ἀληθώς Πανύμνητε, * ὑπερύμνητον Θεόν Λόγον * ὑπερφυώς τέξασαν, * χαὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς * τὰ νοσήματα θεράπευσον, * ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τής Μάρτυρος. Ράβδος έχ της ρίζης.

* Υγελος φωτός σοι παρεστώς,* χαὶ φύλαξ δεδομένος σοι,* φωτί Α σε θείω χατελάμπρυνε,* ρυόμενος ἐχ παντός * ἐναντίου, ἔνδοξε,* ἄφθορον ἀγνὴν διατηρῶν τε * εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ,* πίστει Καιχιλία χαὶ χάριτι.

Θείαις σου πεισθείς ταϊς διδαχαϊς,* εἰδώλων το βαθύτατον,* ὦ Καιχιλία, σχότος ἕλιπε,* Βατίσματι θεουργῷ * προσελθών γηθόμενος, * Οὐαλεριανός ὁ γενναιόρρων· * χαὶ φωτισθεἰς τὴν ψυχὴν,* φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου χαθαρόν,* ήλλάξω τόν οὐράνιον * τοῦ ἐπιγείου, ἀξιάγαστε· * εἰς ὄν οἰχεῖς ἐν χαρᾶ,* παρθενίας χάλλεσι, χαὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας * ἡγλαισμένη φαιδρῶς, * Μάρτυς Καιχιλία θεόνυμφε.

Ocotoxiov.

'Ράβδος Σὲ Παρθένε 'Λαρών, * ἀνίχμως ἐχβλαστήσασα * προεξειχόνισεν, ἀνθήσασαν * τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· * ὄν δυσώπει πάντοτε, * πάντων ἐυσεβῶν ταῖς διανοίαις, * τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ * Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Των 'Αποστόλων. 'Ωδή έ. Ο του φωτός χορηγός.

Νενοσηχότας όρων, * τῆ σηπεδόνι των δεινών, ἐνδοξε, * τῷ δραστιχῷ λόγψ σου ἰάσω, * Φιλῆμον, τῆς ποτὲ * εἰδωλομανίας, * σφοδρῶς χινδυνεύοντας.

Τὰς ούρανίους όδούς, * τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς

Digitized by Google

άπλανής όδηγός, Φιλῆμον,* χαὶ μόνην τὴν όδόν,* Χριστόν ἀγαπῆσαι,* ὀσίως ὡδήγησας.

'Αγει φαιδράν έορτὴν,* Κολασσαέων ή σεπτὴ σήμερον,* περιχαρῶς Χριστοῦ ἘΧΧλησία,* τὸν θεῖον Ἄρχιππον,* Χαὶ τὸν θεηγόρον * τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοχίον.

Δέσποινα σώσον ήμας,* χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι,* τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων * Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, * καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων * δειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Τής Μάρτυρος. Θεός ών εἰρήνης.

Λουτρόν σου το θεϊον, * Ούαλεριανέ, * έχζητοϋντος ώράθη σοι "Αγγελος, * τον νοῦν χαὶ τὴν χαρδίαν σου * φωτίζων, ἱερῶν * λογίων ἀναπτύξει, * χαὶ πείθων οὐρανίαις * συναφθῆναι χορείαις, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον * χαὶ σῶμα χαὶ νοῦν,* συνδουμένοις τε θείω ἐν Πνεύματι,* στεράνους ὀρατοὺς ὑμῖν * ἀπέστειλε Χριστός,* ἐχ ῥόδων ἡδυπνόων· * αὐτοῦ γὰρ εὐωδία * χαὶ τῆς πίστεως ὄντως,* Πανευχλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε * πλάνην λιπών, * άντελάβου όσμῆς θείας γνώσεως, * χαὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν * ζωὴν πρός ἀληθῆ, * προθύμως ἐπορεύθης, * πιστεύσας όλοψύχως * τῆ Τριάδι, χαὶ ταύτης * ὑπεραθλήσας προθυμότατα.

Θεοτοχίον.

'Αγίων 'Αγγέλων,* Παρθένε άγνη,* ὑπερέχουσα ὥφθης, χυήσασα * βουλῆς μεγάλης 'Αγγελον,* Θεόν 'Εμμανουήλ,* βροτούς ἐπουρανίους * αὐτοῦ τῆ χαταβάσει * ἐργαζόμενον, Κόρη,* δἰ' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Τών Άποστόλων. 'Ωδή ε. 'Εν άβύσσω.

Ο ύρανος ὥφθης πᾶσι, φθεγγόμενος * δόξαν τὴν σωτήριον, * τοῦ σὲ δοξάσαντος * χαὶ Μαθηταῖς συντάξαντος * Ἐβδομήχοντα, Μάχαρ πανόλβιε.

Ξενωθείς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου * λόγῳ, ξενωθέντας * Θεοῦ ἐσαγήνευσας, * xαὶ τῆς Σιών οἰχήτορας, * Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

'Αρεταΐς ἰεραΐς ἀπαστράπτουσα, * καὶ περιφανῶς τόν Θεόν * θεραπεύσασα, * πρός οὐρανοὺς ἀνέδραμες, * σὺν 'Αγγέλοις 'Απφία γορεύουσα. Θεοτοχίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρα σου,* καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν * γνωρίζεται ἄνθρωπος, * ἕνα Θεόν τὸν ἄνθρωπον * ἀπεργάσηται, Κόρη πανάμωμε.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

Τής Μάρτυρος. Σπλάγχνων Ίωναν.

Χεϊρας πρός Θεόν * προθύμως ἐπάραντες, * τοὺς εἰδωλιχοὺς * ναοὺς χατέρραξαν, * χαὶ συνέτριψαν, * χαὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν * τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι· * νίχης * öθεν ἐχομίσαντο, * εὐπρεπῆ χαὶ φαιδρὰ διαδήματα.

*Αρνες λογικοὶ * ὑπάρχοντες, ἅγιοι, * θηρίων ὀρμὰς * οὐκ ἐπτοήθητε, * οὐκ ἐνείματε * ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, * οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· * μᾶλλον * ἐαυτοὺς δὲ, θύματα * καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Ηόθος σε Θεου, * χαί έρως ἐγχάρδιος, * χαὶ θεία στοργὴ * ὅλην ἀνέρλεξε, * χαὶ εἰργάσατο * μετὰ σώματος, Ἐνδοξε, ᾿Αγγελον· * ὑποχλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα * ξίφει, * χαὶ τὴν Υῆν τοῖς αἴμασι, * χαὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας.

Θεοτοχίον.

"Εστη μέχρι σου,* Παρθένε, ό θάνατος· * ζωὴν γὰρ Χριστόν * έχυοφόρησας,* τόν δωρούμενον * χαθαρῶς εἰς αὐτόν τοῖς πιστεύουσι,* τὴν ἀθάνατον χαὶ θείαν ἀγαλλίασιν· * τοῦτον * Παναγία αἴτησαι, * λυτρωθῆναι χινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ο Είρμος.

» τπλάγχνων Ιωνάν, * ἕμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θήρ, * οἶον

» 🚄 έδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος, χαὶ σάρχα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας άδιάφθορον· * ής γάρ * ούχ ύπέστη

» ρεύσεως, * την τεχούσαν χατέσχεν απήμαντον.

Κοντάχιον τῆς Αγίας Καιχιλίας.

Ήχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τήν νυμφευθείσαν τῷ Χριστῷ * ἐχουσίως,* χαὶ στολισθείσαν ἀρεταῖς * τὴν χαρδίαν,* Θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἡ πληθύς· * αὕτη γὰρ χατήσχυνεν * 'Αλμαχίου τὸ θράσος, * λάμψασα ὡς ἡλιος, * μέσον τῶν ἐχζητούντων· * χαὶ μετὰ ταῦτα ὡφθη τοῖς ἐν γῆ * στήριγμα θείον, * τὴν πίστιν χρατύνασα.

Ο Οίχος. Τη Γαλιλαία.

Α'ρχή έλπίδος άγαθῆς * έδόθη τοῖς 'Αγίοις,* έξαίρετα τό πράττειν,* χατάπληχτα μεγάλα,* ἅπερ χαὶ θαύματα ἐστὶ * θαυμάζεσθαι ἀξίως· * μεθ' ὡν χαὶ τὴν τῆς παρθένου * Καιχιλίας ἀρετὴν * χαὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, * πῶς ἀπεχδυσαμένη τὸν ἄρχοντα * ἔφυγε τοῦ σχότους· * χαὶ δραμοῦσα πρός τὴν πάλην * τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐἰρωμένη * ἀπτοήτως· * χαὶ ἡμεῖς,* τοῦ θαύματος τούτου * γεγονότα ἀληθῆ * πράγματα, φῶμεν· * πῶς διὰ Χριστὸν * ἐπτέρνισε τὸν Βελίαρ, * τὴν πίστιν χρατύνασα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ἀΑγίων ἀΑποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ ἘΟνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ χαλοῦντος, ὤφθητε ὅρόμφ ξένφ,

Χριστοῦ μαθηταί, δραμόντες πρός την χλησιν.

Είχάδι δευτερίη Φιλήμονα ένθεν άειραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Καιχιλίας, Οὐαλεριανοῦ, xαὶ Τιβουρτίου.

Στίγ. Λουτρού φέρεις έχχαυσιν ὦ Καιχιλία,

Λούη δε λουτρόν αίματος δια ξίφους.

Ούαλεριανόν χαί συναθλητήν άμα

Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ΰβρεσι πλάνην.

Ταΐς τῶν σῶν ἀΑγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὀς, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Τῶν Αποστόλων. 'Ωδή ζ'. Είκόνος χρυσής.

Ωραΐοι οἱ σοὶ * ἐχρημάτισαν σεπτοὶ, * Φιλῆμον, πόδες, * τρίβους συντόνως βηματίσαντες * Εὐαγγελίου, xai äπασι * τοῖς πολεμηθεΐσιν εἰρήνην * ἱερὰν χαταγγέλλοντες, * xai τῶν Δαιμόνων τὰς ὀρμὰς * ὑποσχελίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ,* τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ * σχότος ἡλάθη· * Ἱερουργὸς γὰρ ἰερώτατος * ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα,* τοὺς πάντας ποιμάνας χαὶ μέλπειν * ἐχδιδάξας, ᾿Απόστολε· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρον ἡμῶν.

Έν πρώτοις τῶν σῶν * ἐχοινώνησε χαλῶν,* Γαζαίων πόλις:* αὐτῆς γὰρ ὥφθης χαὶ πρωτόθρονος, * χαὶ Ἱεράρχης σωτήριος,* ὡς ἰεροφάντης, Φιλῆμον, * ἐχβοặν προτρεπόμενος· * Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστόν * τόν φιλήσαντα βροτούς * δι' εὐσπλαγχνίαν,* τοὺς τῆ φιλία τοῦ ἀλάστορος * μεμισημένους τυγχάνοντας,* φίλους ἀπειργάσω, Φιλῆμον,* τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ισχύς ταπεινών,* χαὶ λυχνία φωτεινὴ, * χαὶ θεία τράπεζα, * ὅρος χαὶ πύλη ἀδιόδευτος, * θρόνος Θεοῦ χαὶ παλάτιον, * ῥάβδος ᾿Ααρών τε χαὶ στάμνος, * χρυσαυγίζουσα πέρυχας, * Χριστόν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, * Παρθένε, φέρουσα.

MHN NOEMBPIOΣ. KB',

Τής Μάρτυρος. Οι Παίδες εύσεβεία.

Τήν χάμινον είς δρόσον Νεανίαι * εύσεβῶς μετέβαλον· * δροσιζομένη δὲ λουτρῷ,* Καιχιλία τοῦ Βαπτίσματος, * τὸ φλογίζον τοῦ λουτροῦ * ἔφερες ψάλλουσα· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην, ἀπλανέσι * διδαχαῖς σου, Πάνσοφε,* χαταλιπών, θείαν στολὴν * ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, * καὶ Χριστοῦ τοῖς ᾿Αθληταῖς * συναριθμεῖται βοῶν· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός, εὐλογητός εἶ. Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀχτῖνα ὑπερθέου,* ἀθληταὶ Θεότητος * ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς,* τὴν πολύθεον σχοτόμαιναν * ἐσχεδάσατε, φωστῆρες* χρηματίσαντες, * φωταγωγοῦντες * Πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοχίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν χυησάση * τὴν χαρὰν, Πανάχραντε,* χαὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς * ῥυσαμένη μεσιτεία σου, * ἀπειρόγαμε ἁγνὴ * τοὺς ἀναμέλποντας· * Ό τῶν Ηατέρων,* Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. ஹόἡ ή. Τον ἐν Χαμίνω.

Λ όγον ώς λύχνον φαεινόν * ἐπανάπτοντα, τῆ σῆ * χαρδία φέρων,* τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, * χαὶ ἐν σχοτία πολλῆ * χειμένους ἀγνωσίας, * Ἐνδοξε * πρὸς θεογνωσίας * ἐξήγειρας ἡμέραν.

Η ίερά σου πρός Θεόν * έχδημία, ίεραζς * έμεγαλύνθη * προπομπαζς 'Αποστόλων, * χαι άσωμάτων Νόων· * ών ἕσχες ἐν γῆ τό πολίτευμα * ὡς ἱερομύστης, * Φιλήμον θεηγόρε.

Μύρον ήδύπνοον σαρώς * ἀποστάξας ἰερῶν θαυμάτων, μάχαρ,* εὐωδίασας pρένας * χαὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς,* χαὶ πάθη δυσώδη * ἀπήλασας * τῶν ὑπερυψούντων * Χριστόν, σοφὲ Φιλῆμον.

Οἶα ἀστέρες φαεινοὶ, * στερεώματι ἀεἰ * τῆς Ἐxxλησίας * διαπρέπουσιν ἅμα, * *Αργιππος ὁ θαυμαστὸς * ᾿Απφία, Φιλήμων, ἘΟνήσιμος, * xαὶ τὰς διανοίας * ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοχίον.

Νέος Παράδεισος ήμιν * ή γαστήρ σου άληθως,* Αγνή, ώράθη, * ζωής ξύλον βλαστάνων, * καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ * τοῦ ξύλου, πάλιν πρός Παράδεισον * ζωοποιηθέντας εἰσάγων, Θεοτόκε. Τής Μάρτυρος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θ είαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων,* τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐχπλύνεις, * τοὺς ταχέντας χαύσωνι * ἀλγηδόνων, * Μάρτυς σεμνή,* ἀναψύχεις Καιχιλία παναοιδιμε,* βοῶντας ἐν πίστει χαὶ χραυγάζοντας· * Εὐλογείτω ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN NOEMBPIO Σ . KB'.

Ζεούση τῆ προθυμία γενναιόφρον, * τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα· * οὐx ἐφλέχθης ὅλως δὲ,* ἀλλ' ἐξῆλθες * ὡς ἐx λουτροῦ * ἀφθαρσίας Καιχιλία, ἀναμέλπουσα * Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θείου Ούλεριανοῦ πὴν καρτερίαν * κατεπλάγησαν 'Αγγέλων δῆμοι· * ῥαβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν, * καὶ νιφάσι * τῶν αἰκισμῶν * πιεζόμενος ὑπέφερε στεἰῥότατα, * συντρίβων ἐχθροὺς καὶ μέλπων ἀριστα· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Στάμνον σε το μάννα χεχτημένην * τῆς Θεότητος ἔγνωμεν, Κόρη, * χιβωτόν χαὶ λυχνίαν, * θρόνον Θεοῦ, * χαὶ παλάτιον χαὶ γέφυραν μετάγουσαν * πρός θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· * Εὐλογείτω ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξειχόνισε χάμινος τύπον· *
 Θοὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ * τῆς
 Θεότητος, Παρθένου ὴν ὑπέδη νηδύν. * Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα μέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερ υψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. ἈΩδή θ΄. Τον ἐχ Θεοῦ Θεόν.

Τερωτάτη χορεία * ίερῶν 'Αποστόλων * ἐμπρέπων, κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς * θεία μεθέξει θεούμενος, * καὶ φωτὶ ἀπαστράπων * ἀῥρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, * Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

'Ως θαυμαστός σου ό τρόπος! * ώς χαλός ώς ώραῖος * ό βίος! ώς περίδοξος ή σή * χοίμησις, μάχαρ 'Απόστολε! * ώς φαιδρὰ ή ήμέρα! * ἐν ἦ ἀπολιπών τὰ ἐπὶ γῆς,* οὐρανίων ἀψίδων * ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πασα * ή Χριστοῦ ἘΧΧλησία,* ἐόρτιον χαρὰν πνευματιχῶς * συστησαμένη τῆ μνήμη σου· * ἢν ἀΧλόνητον σῶζε,* ταῖς σαῖς πρός τόν Σωτῆρα Χαὶ Θεόν, * εὐπροσδέχτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Η τῶν λειψάνων σου θήχη, * ἰαμάτων σταγόνας * ἐχβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἰερῶς,* μάχαρ Φιλῆμον ᾿Απόστολε· * χαὶ νοσήματα παύει, * χαὶ πάντων ἀγιάζει τὰς ψυχὰς,* τῶν τὴν θείαν σου μνήμην * ἑορταζόντων πάντοτε.

MHN NOEMBPIO Σ . KB'.

Θεοτοχίον.

Φέρεις τον φέροντα πάντα,* χαὶ τον τρέφοντα τρέφεις,* τον τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς * ἐπισταμένη, Πανάμωμε· * ὑπὲρ νοῦν σου το θαῦμα,* ἀΥγέλους χαταπλῆττον χαὶ βροτοὺς,* τοὺς εἰδότας σε μόνην, * Παρθένον Θεομήτορα.

Τής Μάρτυρος. Τύπον της άγνης.

πος * χεκλεισμένος πέφυχας, * πηγή έσφραγισμένη, * χάλλος άπόθετον, * νύμρη έχλεχτή, * φωτοειδές ένδια(τημα, * εὐανθής τε χαὶ θεῖος Παράδεισος, * θεόφρον Καιχιλία, * τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων.

"Ορμον * γαληνόν ἐφθάσατε, * τῆς εὐσεβείας φόρτον * ἐλλιμενίσαντες· * χαὶ μαρμαρυγαῖς * τῆς Τρισηλίου Θεότητος * χαταυγάζεσθε, θέσει θεούμενοι, * γενναῖοι 'Αθλοφόροι, * πανευχλεεῖς θεομαχάριστοι. Τριαδιχόν.

Νέμοις * τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, * Πάτερ Γἰἐ xαὶ Πνεῦμα, * Τριὰς ἀμέριστε, * θεῖον φωτισμόν, * ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, * τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν, * ἴνα σε xατὰ χρέος * ἀxαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοχίον.

Φέγγος * ἀστραπῆς τοῦ τόχου σου, * ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις * ἡμῶν, Πανάμωμε, * εἶδε, χαὶ νυχτός * ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, * χαὶ παθῶν τῆς σχοτώδους συγχύσεως * διό σε ὡς αἰτίαν * τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ο Εἰρμός.

» Τ΄ ύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, * πυρπολουμένη βάτος * ἔδει-» Τ΄ ξεν ἄφλεχτος· * χαὶ νῦν χαθ' ἡμῶν, * τῶν πειρασμῶν ἀγριαί-» νουσαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν χάμινον· * ΐνα σε Θεοτόχε, * » ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον των Αγίων. Τοις Μαθηταις συνέλθωμεν.

Α πόστολοι δειχνύμενοι, * χαὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, * Αρχιππε iερώτατε, * σὺν 'Απρία Φιλῆμον, * χαὶ Καιχιλία Μάρτυρι, * ixεσίαν τῷ Κτίστη, * ὑπέρ ἡμῶν προσάγετε * τῶν τελούντων ἐν πίστει, * τὴν ἰερὰν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων. * ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα * πρέσβεις πρός τόν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

'Η δάμαλις ή ἄμώμος,* ή πανάγαθος Κόρη,* ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται * σήμερον παραδόξως. * χαὶ ταύτης προπορεύονται * 'Ασωμάτων τάγματα, * χαὶ τῶν 'Αγγέλων οἱ δῆμω, * μετὰ πλήθους παρθένων. * ὴν ὁ θεῖος 'Ιερεὺς * ἐνηγχαλίσατο χαίρων.

Είς τούς Λίνους ίστωμεν Στίχους σ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια των 'Αποστόλων τρία, δευτερούντες το πρώτον. Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Ο τῆς δόξης σε ἡλιος,* Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* εἰς τοῦ ϫόσμου ἄπαντα * τὰ πληρώματα, * ὥσπερ ἀχτῖνα πολύφωτον, * Φιλῆμον ᾿Απόστολε, * ἐπαφῆχε, τὴν ἀχλὺν * τῆς χαχίας ἐλαύνουσαν,* χαὶ φωτίζουσαν * σχοτισθείσας χαρδίας * ἀγνωσία,* χαὶ παθῶν ἐπιχρατεία, * ἰεροχήρυξ πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα * τῆς Τριάδος γεγένησαι,* ἀρετῶν λαμπρότητι * ὡραίσασα * τὴν σὴν καρδίαν, ἀοίδιμε * ᾿Απφία, καὶ λάμψασα * εὐσεβείας φωτισμόν,* τοῦ ἡλίου φαιδρότερον,* μυηθεῖσά τε * πᾶσαν μύησιν θείαν· * διὰ τοῦτο,* τῷ χορῷ τῶν ἹΑσωμάτων* συνεπαγάλλη, θεόληπτε.

Σύν τῷ θείω Φιλήμονι,* εὐρημήσωμεν "Αρχιππον * τόν ἰεροκήρυχα * χαὶ 'Ονήσιμον,* ὡς 'Ιεράρχας θεόρρονας,* μεγίστους ὡς Μάρτυρας,* 'Αποστόλων τοὺς σοροὺς,* χαὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος* συμμετέχοντας,* χαὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης * παρεστῶτας, * χαὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους * ἀμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, και νῦν, Ἡχος δ'. Τῆς Ἐορτῆς.

Σήμερον * ὁ Θεοχώρητος ναὸς, * ἡ Θεοτόκος * ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, * καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέγεται. * Σήμερον τὰ τῶν ἀγίων * Ἅγια ἀγάλλονται, * καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων * μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ῶν * καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τόν Στίχον τῶν Λίνων, Στιχηρά προσόμοια τῆς Έορτῆς. [°]Ηχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐρραθά.

Ένδον του ιερου, Αγίαν των Αγίων Την Θεοτόχον ούσαν, * ω Ζαχαρία δέχου * Αγίων είς τα Αγια.

Στίχ. Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Ρίζης μέν έχ Δαυίδ * έβλάστησας, Παρθένε· * Γαβριήλ δὲ τό Χαΐρε * χομίζων σοι * έβόα. * Θεόν δὴ τέξη Πάναγνε.

Στίγ. Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Εύγε τῆς ἱερᾶς * xαὶ θείας ξυνωρίδος, * Ἰωαχεἰμ χαὶ "Αννης· * ὑφ' ῶν Αγνὴ τεχθεῖσα, * προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, χαι νῦν, Ομοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές * αὐγάσαν, Θεοτόχε, * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, * οὐράνιον τρορήν σοι, * ἐχπέμπει, μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

Men. Tom. II.

TH KF'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τών ἐν Άγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμριλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά.

Του Άγίου Άμφιλοχίου. Ήχος δ'.

Έδωχας σημείωσιν.

Γ νώμην αὐτεξούσιον, χαὶ λογισμόν αὐτοχράτορα, * τῶν παθῶν χληρωσάμενος, * τῷ χρείττονι δέδωχας * νουνεχῶς, Παμμάχαρ, * τὴν ἡγεμονείαν * χατὰ τοῦ χείρονος, ζυγῶ * διχαιοτάτῳ, * Πάτερ, χρησάμενος: * ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος * πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, * χαὶ Θεοῦ χατανόησιν, * Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσχέδασας,* χαὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας * τῶν αἰρέσεων, "Οσιε,* δογμάτων ὀρθότητι,* χαὶ θεολογία * τῆ ἀχριβεστάτη,* χαὶ τὴν διαίρεσιν φυγών,* χαὶ τὴν χαχίστην,* Πάτερ, συναίρεσιν· ἐν ὄροις δὲ διέμεινας * τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, * χαὶ Τριάδα ἐχήρυξας,* ἐν Μονάδι Θεότητος.

Τέχνη σορισάμενος, * τον ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, * τον ἐχείνου παρέδραμες * υἰον ἀπροσχύνητον, * συνετῶς διδάσχων * ὡς ἀπροσχυνήτου * παρορωμένου τοῦ Γίοῦ, * ἀγαναχτήσει * Πατὴρ Θερμότατα, * ὁ τοῦτον προαιώνιον * ἐχτετοχώς ὑπὲρ ἔννοιαν, * ἀπαθῆ χαὶ ἀσώματον, * ὡς αὐτός οἶδεν, "Όσιε.

Καί τοῦ Αγίου Γρηγορίου. ³Ηχος πλ. δ'.

Ω του παραδόξου θαύματος.

Π άτερ ίερε Γρηγόριε,* ἀπό σπαργάνων Θεῷ * ἀνετέθης κολλώμενος,* ἀνενδότοις νεύσεσι, * τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. * Καὶ δὴ πρός τούτου * χαταλαμπόμενος, * παθῶν διέβης * νύχτα, χαὶ ἡστραψας * φέγγος ἰάσεων,* χαὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν * ποιχίλα νοσήματα, * χαὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστέ Γρηγόριε,* φωτοφανείαις τόν νοῦν * χαθαρῶς ἀστραπτόμενος, * τῶν παθῶν ἐχοίμισας * πολυχύμαντον θάλασσαν, * χαὶ ἀπαθείας περιϊπτάμενος * χαθαρωτάταις * πτέρυξιν, ἔφθασας * ἔνθα τὸ ἄρραστον * χάλλος χαὶ ἀμήχανον,* ὑπὲρ ἡμῶν * πάντοτε δεόμενος * τῶν εὐρημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε,* ίερωσύνης χανών,* σωφροσύνης εἰχόνισμα,* Μοναζόντων στήριγμα,* Ἐχχλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος,* θρόνος αἰσθήσεως,* πηγὴ θαυμάτων,* χαὶ γλῶσσα πύρι-

νος, * στόμα ήδύλαλον,* σχεῦος θείου Πνεύματος, * χαὶ νοητός * γέγονας Παράδεισος, Θεομαχάριστε.

Δόξα, χαί νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, Ἡγος δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ,* τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγχωμιάσωμεν,* τὴν ἐχ τῶν Προρητῶν προχηρυχθεῖσαν,* χαὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν,* τὴν πρό αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα,* χαὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόχον. * Κύριε * πρεσβείαις αὐτῆς * τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς. Ἡχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Απενεχθήσονται, φάσχει * ό Θεοπάτωρ Δαυίδ,* τῷ βασιλεϊ παρθένοι,* ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου,* ὀπίσω σου Παρθένε,* μετὰ φαιὸρῶν * τῶν λαμπάδων χορεύουσαι,* χαὶ εἰς τὰ "Αγια φέρουσαί σε ᾿Αγνὴ, * ὡς ἀγίαν χιβωτόν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Καθάπερ ἄνθη ποιχίλα,* περιδρεψάμενοι * έχ νοητών λειμώνων,* τών τοῦ Πνεύματος λόγων,* ἐπαίνων τοὺς στεράνους * χαρμονιχῶς * τῆ Παρθένω συμπλέξωμεν, * χαὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῆ, * ἐπαξίως προσχομίσωμεν.

Στίχ. Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Εξανοιγέσθω ή πύλη * τοῦ θειοτάτου ναοῦ,* xαὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον * τὴν οὐράνιον πύλην,* xαὶ πανηγυριζέτω * φύσις βροτῶν,* xαὶ σχιρτάτωσαν "Αγγελοι,* συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν,* τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα, χαι νύν, Ήχος πλ. ά. Λέοντος Μαΐστορος.

Έπέλαμψεν * ήμέρα χαρμόσυνος, * καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. * Σήμερον γὰρ * πρό τόκου Παρθένος, * και μετὰ τόκον Ηαρθένος μείνασα, * ἐν Ναῷ ἀγίφ προσάγεται· * καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, * ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, * καὶ βοặ γηθοσύνως· * "Ηγγικεν * ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, * ἐν Ναῷ ἀγίφ ὡς `Αγία, * ἀριερ**ωθῆναι** * εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. * Εὐρραινέσθω * Ἰωακεἰμ ὁ Προπάτωρ, * καὶ ἡ "Αννα ἀγαλλιάσθω, * ὅτι προσηνεγκαν Θεῷ,* ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, * τὴν ἄμωμον Δέσποιναν.* Μητέρες συγχορεύσατε, * παρθένοι σκιρτήσατε, * καὶ στεῖραι συγχορεύσατε, * ὅτι ἡνέφξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, * ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. * Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

'Απολυτίχιον τῶν 'Αγίων, Πχος δ'.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν * ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν * xατὰ τὴν σὴν ἐπιείχειαν, * μἡ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· * ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις, * ἐν εἰρήνῃ χυβέρνῃσον * τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα, χαὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την ά. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

²Ηγος ά. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Δ ικαίων ό καρπός, * Ίωακείμ και τῆς Αννης, * προσφέρεται Θεῷ * ιερῷ ἐν ἀγίω, * σαρκι νηπιάζουσα * ἡ τρορός τῆς ζωῆς ἡμῶν·* ἢν εὐλόγησεν * ὁ ἱερός Ζαχαρίας. * Ταύτην ἅπαντες, * ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, * πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ηγος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Πρό συλλήψεως Άγνη * χαθηγιάσθης τῷ Θέῷ· * χαὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, * ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν. * Τῷ θείω δὲ Ναῷ,* ὡς θεῖος ὄντως ναὀς,* ἐχ βρέρους χαθαρῶς * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,* ἀποδοθεῖσα, ὥρθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου χαὶ θείου Φωτός. * Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου,* μόνη Θεόνυμφε χαὶ ἀειπάρθενε.

Είτα λέγονται οι Κανόνες, είς της Έορτης, χαὶ τῶν Αγίων οι παρόντες δύο·

Ο Κανών του Αγίου Αμφιλογίου, ού ή Ακροστιγίς.

Τόν την πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδη ά. Ηχος δ'. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον.

Πούς λόγους * τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων * χαὶ τὰ φρυάγματα, * Δοβοδοξίας αἴγλη λαμπρυνθεἰς, * εὐμαρῶς διεσχέδασας, * ἐν ἤ τοὺς σὲ γεραίροντας, * Ἱεροφάντα, περιφρούρησον.

Ο πάντων * την σωτηρίαν Κύριος * ἀεὶ βουλόμενος, * τῆς ἰερᾶς σε ποίμνης όδηγόν,* Ἱεράρχα, προβάλλεται,* λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, * διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως * ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * τῆ παντευχία, Πάτερ, τοῦ Σταυροῦ, * σεαυτὸν περιέφραξας, * καὶ νικητὴς τῆ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοχίον.

Τόν Λόγον * τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχον * καὶ συναίδιον, * καὶ τῆς ἀυτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς * τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, * σεσαρκωμένον τέτοκας * ἀνερμηνεύτως, ᾿Απειρόγαμε.

Ο Κανών του Αγίου Γρηγορίου, φέρων Ακροστιγιδα ταύτην. Τόν θαυματουργόν Γρηγόριον θαυμάσω. Ίωσήφ.

ωδή ά τηγος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Τ αίς του Πνεύματος άχτισι * πυρσευόμενος τον νουν, * iepè Γρηγόριε, * χαί φωταυγής άστηρ γεγενημένος, * όλον με χαταύγασον πρεσβείαις σου, * όπως ύμνήσω σε. Ο προγνώστης τῶν ἀπάντων, * χαριτώσας σου τόν νοῦν * θεοσδότοις λάμψεσιν, * ἀπὸ σπαργάνων σε χαθαγιάζει, * θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, * Πάτερ, χαὶ θαύμασιν.

Νυσταγμόν ἀπό βλεφάρων * ῥαθυμίας ἐχβαλών, * λύχνος ἐγρηγόρσεως * χαθωράθης, Θεοφόρε, δείξας * πράγματι τὴν χλῆσίν σου, Γρηγόριε, * ἐπαληθεύουσαν.

Θεοτοχίον.

Θεοτόχον σε χυρίως * ἀληθῶς ὁμολογῶ· * τέτοχας γὰρ Κύριον * ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις,* ἄχραντε Παρθένε, χαὶ θελήσεσι * χατανοούμενον.

Τοῦ ᾿Αγ. ᾿Αμφιλοχίου. ᾿Ωδὴ γ΄. Εὐφραίνεται. Έμα και φωταυγής * τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδών, ἔσβεσε * τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα * τῶν αἰρετικῶν, ᾿Αμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιών, * ώς ποταμός ών έχ Θεοῦ ἕμπλεως, * Αρχιερεὺς γέγονας, * οἰς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλουσίαις μαρμαρυγαΐς * χαταλαμπόμενος τόν νοῦν, ἤστραψας * τὴν μυστιχὴν, Ὅσιε, * τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν. Θεοτοχίον.

Λυχνίαν σε φωτεινήν, * χαὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, * χαὶ χιβωτόν, Πάναγνε, * πάντες οἱ πιστοὶ χαταγγέλλομεν.

Του Άγίου Γρηγορίου. Έστερεώθη ή χαρδία μου.

Τόν δι αὐτόν σου * προσδεξάμενος, Πάτερ, χόπον * ὁ Κτίστης, γέροντι στοιχειοῖ σε * ἐν ἐρήμω, σὲ μυοῦντα, Γρηγόριε,* ἀπάσης Γραφής σαφήνειαν.

Ολην ἐφέλχων * ἑβδομάδα ἄσιτος, Πάτερ, * ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίφ, * σῶν δαχρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, * χαὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Υπό Θεοῦ σοι, * Ἱεράρχα, χύμα χαρδίας ἔδόθη, * ἔβλυσας γὰρ πλουσίως * διδαγμάτων χαθαρώτατα νάματα, * χαρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα. Θεοτοχίον.

Ρήσις Κηρύχων * θεηγόρων ἀπεπληρώθη· * ίδου γὰρ ἔτεχεν ἡ Παρθένος * νέον βρέφος τοῦ 'Αδὰμ παλαιότερον, * χαὶ σύνθρονον τοῦ Γεννήτορος. Ο Είρμός.

ΤΕ στερεώθη * ή χαρδία μου έν Κυρίφ· * ύψώθη χέρας μου
 Ε έν Θεῷ μου· * ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· *

» εύφράνθην έν σωτηρίω σου.

Κοντάχιον του Αγίου Αμφιλοχίου.

³Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η θεία βροντή, * ή σάλπιγξ ή τοῦ Πνεύματος, * πιστῶν φυτουργέ, * xαὶ πέλεχυς τῶν αἰρέσεων, * Ἱεράρχα Ἀμριλόχιε,*

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ'.

τῆς Τριάδος θεράπου μέγιστε, * σύν 'Αγγέλοις πέλων άει, * πρεσβεύων μή παύση ύπερ πάντων ήμῶν.

Κάθισμα του αύτου, Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

αμπρύνεις τὰ πέρατα * ἐν τῆ σῆ μνήμη σορέ· * τὸ σῶμα Λ έχλύζει σου * τῶν ἰαμάτων πηγὰς,* ᾿Αμφιλόχιε ἔνδοξε· * ὅθεν χαι άσθενείας * άπαλλάττεις παντοίας, πίστει τους προσιόντας * τῷ σεπτῷ σου τεμένει. * Καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, * αίτησαι πάσιν ήμιν.

Δόξα. Τοῦ Αγίου Γρηγορίου.

Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Έχ σπαργάνων Κυρίω * ανατεθείς, ως ό πάλαι πανένδοξος * Σαμουήλ, * ώσαύτως χαλοῦντός σε * τοῦ Σωτήρος ἀχήχοας· * καὶ ψυχήν χαθάρας * χαλών ἐπιδόσεσιν, * Ιερωσύνης χάριν * ἀξίως άπειληρας. * όθεν έπι χλόην * έπιγνώσεως θείας * ποιμάνας τό ποίμνιον, * ίαμάτων ἀπήστραψας * ἐνεργείας Γρηγόριε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ. Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς έορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Τῆς Έορτῆς.

Ηγος ό αύτός. Τό προσταχθέν μοι μυστιχώς.

'Αγαλλιάσθω ό Δαυίδ ό 'Υμνογράφος,* χαί χορευέτω 'Ιωαχείμ * σύν τη "Αννη, * ότι γόνος άγιος * έξ αύτων προηλθε, * Μαρία ή φωτοφόρος * θεία λαμπάς· * χαι χαίρει είσερχομένη * έν τῷ Ναῷ· * ην χαί βλέπων εύλόγησεν * ό Βαραχίου υίός, * χαί χαίρων άνεχραύγαζε· * Χαῖρε, θαῦμα παγχόσμιον.

Τοῦ 'Αγίου 'Αμφιλοχίου. 'Ωδή δ'. 'Επαρθέντα σε.

μριλοχίου του θείου * χαι θεηγόρου, * την ιεράν πανήγυριν * Α θεόφρονες δεῦτε,* πίστει συγχροτήσωμεν, * τοῖς τούτου διδάγμασι * χαί θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμραγωγός Θεοφόρε * τῆς Ἐχχλησίας * τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, * τῷ χάλλει τῶν λόγων * ταύτην χατεχόσμησας, * χαί τη ώραιότητι * της ορθοδοξίας εφαίδρυνας.

Η θεολόγος σου γλώσσα * χαὶ θεηγόρος, * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος * τὸ μονόσεπτον χράτος * πᾶσι διετράνωσε,* χαὶ μίαν Θεότητα * σέβειν έν τρισίν Υποστάσεσιν. Θεοτοχίον.

Νέαν σχηνήν σε, Παρθένε,* χατανοούμεν,* χαί χαθαρόν άγίασμα * του πάντων Δεσπότου. * τουτον γαρ έγέννησας, * σαρχί χαθ' ύπόστασιν * συνδεδραμηχότα, Πανάμωμε.

Τοῦ 'Αγίου Γρηγορίου. 'Ακήκοα Κύριε.

τῆ δρεπάνη των σων * διδαχων ἐξέτεμες * αίρετικων δόγματα δυσσεβή, * Συνόδου πρόμαχος όφθεὶς, * Όσιε Γρηγόριε.

Οὐράνιος ψήφός σε, * Ἀρχιερέα, Θεοῦ Θεράπον, * ἀποδειχνύει χαλώς, * όδηγειν το ποίμνιον * όπερ έχτήσατο αίματι Χριστός,* ό προειδώς σου της ψυχής, * μάχαρ, την λαμπρότητα.

Ναός Θεοῦ γέγονας, * χεκαθαρμένος παθών χηλίδος, * χαὶ ἐν ναφ ίερφ * παρεστώς, του Πνεύματος * την έπιφοίτησιν δέδεξαι σαφώς, * είδει σεμνής περιστεράς, * Χριστού σε δοξάσαντος. Θεοτοχίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται * τῆ ὑπέρ νοῦν σου κυοφορία, * καὶ οί έν σχότει φθοράς, * Παναγία Δέσποινα, * είδον το φώς το έχλάμψαν έχ γαστρός, * σοῦ τῆς αίτίας τῆς ἡμῶν, * Κόρη, ἀνα-Τοῦ Αγίου Αμφιλοχίου. πλάσεως.

'Ωδή έ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

αμπόμενος φωτί,* Τρισηλίου Θεότητος,* ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου * 1 Αρχιερωσύνης, * θεόφρον Αμφιλόχιε.

Όλόχληρον σαυτόν * τῷ Θεῷ χαθιέρωσας, * χαὶ γέγονας θεοχήρυξ * μεγαλόρωνος, Πάτερ, * παμμάχαρ 'Αμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ήμιν * έορτη και πανίερος, * έφέστηκεν ή τοῦ θείου * και σοροῦ Διδασκάλου, * τον κόσμον άγιάζουσα.

Θεοτοχίον.

🖸 πάντων των Πιστων * εὐπρεπές ἐγχαλλώπισμα, * πανάχραντε Θεομήτορ, * τῆς ψυχής μου τον ρύπον * ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Άγίου Γρηγορίου. Τον ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ρ ήματί σου χαθαίρεις * είδεχθοῦς ἀσθενείας, * λελεπρωμένον ποτέ * τόν ποσσελθένον ποτέ * τόν προσελθόντα σοι πίστει * θεόθεν γάρ έδέξω * χάριν θαυμάτων σοφέ, * ώς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, * Θεόφρον Γρηγόριε.

'Ηνέψξας εύχη σου * μογιλάλου στόμα * και ώτα Γρηγόριε,* τῶν ἰαμάτων, παμμάχαρ, * ἐνέργειαν πλουτήσας. * χαὶ ἐξηρεύξω βυθόν θεολογίας, θαλάσσας * ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας * καθαρεύσκς, Πάτερ, * ώς Πέτρος ό πρόχριτος * των 'Αποστόλων, σχιά σου * ίάσεις ἐπετέλεις, * συνεχομένους δειναϊς * άσθενειών χαταιγίσιν, * ένθέως ιώμενος. Θεοτοχίον.

Ο κόλπους τοὺς πατρώους * μὴ κενώσας ἐν τῷ * σαρκοῦσθαι, Πανάμωμε, * σοῦ ἐν χόλποις όρᾶται * χρατούμενος ὡς βρέφος· * ὃν έξιλέωσαι * τοις εύσεβώς σε τιμώσι, * Παρθένε Θεόνυμφε.

Του Αγίου Αμφιλοχίου. 'Ωδή 5'. Θύσω σοι.

ΝΤ εχρώσας * τὸ τῆς σαρχὸς χαμαίζηλον φρόνημα,* τῆς ἀπαθείας 💵 τὴν χάριν * ἐστολίσω, Πάτερ * ἱερομύστα, * χαὶ πανάγνοις * διδαχαϊς την Τριάδα ἐκήρυξας.

MHN NOEMBPIOS. $K\Gamma'$.

Τῷ φόβφ * στοιχειωθεὶς τῷ θείω, Θεόληπτε, * xai τὴν ψυχὴν μολυσμάτων * xaθapàν τηρήσας, * θεολογίας * ἀνεδείχθης * ἰερώτατον ὄργανον, "Όσιε.

Θεοτοχίον.

Άγνόν σε * χαὶ χαθαρόν γινώσχοντες σχήνωμα * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * χαὶ ναὸν χαὶ θρόνον * τοῦ πανυψίστου, * δυσωποῦμεν * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Ώς τον Προφήτην έρρύσω.

Ρώννυται χόρη το σώμα * παρειμένη έντεύξει σου, "Οσιε, * έν έτεσι πλείοσι * πιστώς προσελθοῦσά σοι, * χαι τον αίτιον * πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ίχνηλατών την Δεσπότου * πολιτείαν την άμωμον, ἕνδοξε,* ἀδίχως θλιβόμενος * χαὶ συχοραντούμενος, * ἀταπείνωτος * ἔμεινας, Γρηγόριε.

Οι τη χαχία συζώντες, σε τον άχαχον άρνα ώς άγριοι θήρες διαρπάζοντες, φρουρά χατεδίχασαν, τον φρουρούμενον, Πάτερ, θεία χάριτι. Θεοτοχίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόχου μυστήριον·* Θεὸν γὰρ ἐχύησας * ἄνθρωπον γενόμενον, * 'Αειπάρθενε, * τὸν ἀπερινόητον. ΄Ο Είρμός.

» ΄ 💦ς τον Προφήτην έρρύσω * έχ βυθοῦ χατωτάτου, Χριστὲ ό

» 🗳 Θεός, * xἀμὲ τῶν πταισμάτων μου * ῥῦσαι ὡς φιλάνθρω-

» πος, * χαί χυβέρνησον * την ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον του Αγίου Γρηγορίου.

ηγος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμψεσιν, * ή Έχχλησία * τοῦ ἀγίου Πνεύματος,* φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν * ἐπιτελοῦντάς σου χοίμησιν, * ὅσιε Πάτερ, * παμμάχαρ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἀΥγίοις Πατρός ἡμῶν ἀμφιλοχίου, Ἐπισχόπου Ἱχονίου.

Στίχοι.

Σταλείς 'Αμφιλόχιε νεχρών ἀμφίοις.

Λόχους σχεδάζεις χαι νεχρούς νοουμένους.

Είχάδι έν τριτάτη θάνατος λάβεν 'Αμφιλόχιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισχόπου τῆς Ἀχραγαντίνων Ἐχχλησίας.

Στίχ. Έξ Άχραγάντων πρός Θεόν χωρεϊς Λόγον.

Τόν άχρα γής χρίνοντα παμμάχαρ Πάτερ.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Του 'Αγ. 'Αμφιλοχίου. 'Ωδή ζ. 'Εν τη χαμίνω.

Μυστιχωτάταις * θεηγορίαις ταζς σαζς προσέχοντες * πόθω, την 'Αρείου, Πάτερ, * χατατομήν * τής Θεότητος έχρεύγομεν, * Τριάδα άχτιστον * όμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Έληλεγμένον * ταζς διδαχαζς σου Μαχεδόνιον, Πάτερ, χαθορώντες, Πνεύμα * τό άγαθόν, * τῷ Πατρί τε χαὶ Γεννήματι * συμπροσχυνούμενον, * χαι συνυπάρχον, πίστει δοξάζομεν.

Λόγω τρανώσας * την ύπερ λόγου Λόγου σάρχωσιν, * σέβειν έν δυσίν * ούσίαις * Θεόν, θεοφρόνως έξεπαίδευσας,* χαί την διαίρεσιν * χαι την σύγχυσιν φεύγειν, Θεόληπτε.

Θεοτοχίον.

Πάντες προθύμως * την Θεοτόχον εύφημήσωμεν,* δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει * τοῦ έξ αὐτῆς * γεννηθέντος, ἀναχράζοντες· * Εὐ- · λογημένη σύ,* έν γυναιξίν υπάρχεις, Πανάχραντε.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Ο δι Αγγέλου Πατδας.

Θαυματουργεϊ ό Κτίστης * χρινομένου σου μάχαρ. * το πορνιχόν γάρ γύναιον * φορα ληφθέν δαιμόνων,* πάσιν έδήλου * χαθαρόν σε, Γρηγόριε.

'Αχτινοβόλοι θείοι * μαθηταί του Σωτήρος,* σοι έπιστάντες, Όσιε, * πεπεδημένον ξύλω * λύουσί σε, * περιχαρώς ασπαζόμενοι.

Υπομονή σου, Πάτερ,* ὁ Δεσπότης προσέχων,* θαυματουργίαις μείζοσι, σε ίερως λαμπρύνει,* των νοσημάτων * την άγλυν άπελαύνοντα. Θεοτοχίον.

Μητροπρεπώς τον πάντων * ἀπεχύησας Κτίστην,* χαὶ ἐν χερσιν έβάστασας,* Χερουβιχός ώς θρόνος,* τόν συνοχέα * τοῦ παντός, Άπειρόγαμε.

Τοῦ 'Αγ. 'Αμφιλογίου. 'Ωδη ή. Χετρας ἐκπετάσας. οραιώθησαν ἀσματιχῶς * αἰ σιαγόνες σοῦ * θεολογοῦντος τρανῶς * 🗳 Τριάδα ἄναρχον, ἄχτιστον,* όμοούσιον, ἀσύγχυτον,* ἐν ὑποστάσεσι τρισί, * Πάτερ θεόσοφε· * ή βοώμεν· * Πάντα τὰ ἕργα * ύμνεῖτε τον Κύριον.

Πλοῦτόν σοι χαι δόξαν ἀχραιφνῆ,* ἡ ἐνυπόστατος * Σοφία δέδωχε,* θεολογήσαντι, Πάνσοφε,* εύσεβῶς, χαι τῶν αιρέσεων * χαταβαλόντι την δφρύν, * χαί πόθω ψάλλοντι· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα * Κυρίου τον Κύριον.

Ο πασι παρέχων την ζωήν, * ώς Ιεράρχην * πιστόν χαὶ θεορρήμονα,* έν Έχχλησία σε Οσιε,* πρωτοτόχων είσωχίσατο,* ίερουργούντα μυστιχώς * χαί πίστει μέλποντα· * Εύλογεϊτε,* πάντα τά έργα * Κυρίου τόν Κύριον.

Men. Tom. II.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν ἐχλέλοιπε σαφῶς * ἐχ τῆς Ἰούδα φυλῆς, * ἄρχων ἡγούμενος· * σὺ γἀρ Πανάμωμε τέτοχας * ῷ τοπρίν ἡν ἀποχείμενον, * τὴν προσδοχίαν τῶν ἐθνῶν * Χριστόν, ῷ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τόν Κύριον.

Τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Ο στεγάζων ἐν ὕδασι.

Α πολύεται μάστιγος * δαιμονιχής φοβερας,* προσευχή σου, Μάχαρ,* ή τη χαχία * παρανόμων ἀνδρῶν * συχοφαντήσασα * σε * τον δίχαιον χόρη,* χαὶ συνόδου * μέσον σε δοξάζει,* ὁ ἀγωνοθέτης * Χριστός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σχοτεινής ἀμαυρώσεως,* οἱ πονηρὰ χατὰ σοῦ * βουλευθέντες, Πάτερ,* ἀποπληροῦνται,* χαὶ ἐχλάμπει ἡ σὴ * φωταυγὴς βίωσις * ἐναντίον, Πατέρων,* Γρηγόριε·* ὧν τῆ παρουσία,* ἀνθραχας χατέχων * χερτίν, ἐθαυματούργεις.

'Ως ἀστὴρ φαεινότατος * ἀναρανεἰς ἀληθῶς,* ἐν τῷ ὕψει, Πάτερ, * τῆς Ἐχχλησίας, * καταυγάζεις ἡμᾶς, * ἀρεταῖς πάντοτε * καὶ θαυμάτων ἀχτῖσι, * τοὺς ὑμνοῦντας σοῦ τὴν φωτοφόρον * μνήμην, Ἱεράρχα * Γρηγόριε θεόφρον. Θεοτοχίον.

Ο παράδοξος τόχος σου * τὰς διανοίας ἡμῶν * χαταπλήττει, μόνη * Εὐλογημένη · * ὁ Θεὀς γὰρ ἐχ σοῦ * σάρχα προσέλαβεν,* ὅπερ ἦν διαμείνας, * Θεοτόχε,* ἄτρεπτος τῆ φύσει· * ὄν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ΄Ο Εἰρμός.

» στεγάζων ἐν ὕδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· * ὁ τιθεἰς θαλάσση *
 » Ο ὅριον ψάμμον * χαὶ συνέχων τὸ πᾶν· * σὲ δοξάζει σελήνη,*
 σοὶ προσφέρει * ὕμνον πᾶσα ἡ χτίσις * τῷ Δημιουργῷ * χαὶ Κτίστῃ,
 εἰς τοἰς αἰῶνας.

Τοῦ Αγ. Αμφιλοχίου. Ωδή θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μ (αν τρισυπόστατον φύσιν * πανευσεβως Θεολογήσας, * την παμβασιλίδα Τριάδα, * την Θεαρχίαν * την ἀχατάληπτον, * νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, * ἱεροφάντορ 'Αμφιλόχιε.

"Εχων πρός Θεόν παρόρησίαν,* ώς ιεράρχης Θεοφόρε,* τῶν τὴν ιερὰν χαι φωσφόρον * τελούντων μνήμην,* σοῦ παμμαχάριστε,* διὰ παντός μνημόνευε,* τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοι την ἄφθονον χάριν * τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι, Θεόφρον * πλέξαντι προθύμω χαρδία, * την τῶν πταισμάτων * λύσιν αἰτούμενος, * ὡς ἰερεὺς πιστότατος, * Όσιε Πάτερ 'Αμφιλόχιε.

Θεοτοχίον.

'Αδὰμ μὲν ἀπόγονος ὥφθης,* τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθης· * σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης * ἀγιωτέρα * πάσης τῆς χτίσεως,* εὐλογημένη Πάναγνε· * διό σε πάντες μεγαλύνομεν. Του Αγίου Γρηγορίου. Εύλογητός Κύριος, ό Θεός.

Τδε λαμπρὰ πανήγυρις, * ίδε μνήμη ἰερὰ, * ίδε χάρις πᾶσι * συ-Ινελθοῦσι πιστοῖς * ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα· * προσέλθωμεν· βρύει γὰρ ἡμῖν * ἡ Γρηγορίου θήχη, * φωτισμόν ἀένναον, * χαὶ ἀθανασίαν.

'Ως ποταμός πεπλήρωσαι * τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· * ὡς ἐλαία ἕλαιον * πηγάζεις ζωῆς· * ὡς φοῖνιξ ὑψώθης, Γρηγόριε· * ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν * τῶν ἀρετῶν σου φέρεις,* ἐξ ὧν ποτιζόμεθα * οἶνον ἀφθαρσίας.

Συνεφραινέσθω σήμερον * ἐν τῆ μνήμη σου ἡμῖν,* Ἱερέων δῆμος,* xαὶ Όσίων πληθὺς,* xαὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· * μεθ' ὥν παρεστὼς τῷ Ποιητῆ * πεπυρσευμένος, Πάτερ,* μνήσθητι τῶν πόθῷ σε * ἀνυμνολογούντων.

Ήγιασμένον γέγονας,* Πάτερ, σχήνωμα Χριστοῦ,* Ἐχχλησίας στύλος,* χαὶ λιμὴν τῶν πιστῶν,* χαὶ μάχαιρα πλάνην ἐχτέμνουσα,* πηγὴ ἰαμάτων, χαὶ βυθὸς * ἐνθέων νοημάτων,* χαὶ πυρσὸς ἀχοίμητος,* χαὶ ποιμὴν ποιμένων. Θεοτοχίον.

Φῶς ἡ τεχοῦσα ἄχρονον * τὸ ἐχλάμψαν ἐχ Πατρὸς,* φώτισόν μου Κόρη * τὴν ψυχὴν χαὶ τὸν νοῦν,* μαχρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐχδιώχουσα * τὸ σχότος, Παρθένε, τῶν παθῶν· * ἕνα σε μαχαρίζω,* τὴν ἀειμαχάριστον,* τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ο Ειρμός

Εὐλογητός Κύριος,* ὁ Θεός τοῦ Ἱσραἡλ,* ὁ ἐγείρας κέρας *
Εσωτηρίας ἡμῖν,* ἐν οἴκῷ Δαυἰδ τοῦ παιδός αὐτοῦ· * ἐν οἶς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς,* ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,* καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς *
εἰς ὁδόν εἰρήνης.

Έξαποστειλάριον των Ίεραρχων. Έν πνεύματι τῷ Ίερῷ.

Ος Ιεράρχαι δσιοι, * θεοφόροι Ποιμένες, * όφθέντες άληθέστατοι * τοῦ ἀμνοῦ xαὶ Ποιμένος, * 'Αμφιλόχιε ὅσιε, * xαὶ Γρηγόριε μάxap, * πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων * τῶν ὑμῶν ἐχτελούντων * μνήμην, ῥυσθῆναι χινδύνων * ψυχῶν ὁμοῦ xαὶ σωμάτων.

Τής Έορτής, όμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, * Θεοτόχε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα * χερσιν Ἀρχιερέως· * ἐν οἶς τριῶν ἀπὸ χρόνων * ἔως δύο χαὶ δέχα, * διέμεινας τρεφομένη * χειρὶ θείου Ἀγγέλου, * ὡς ἀγία χιβωτὸς, * τοῦ πάντα τεχτηναμένου.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης.

³Ηχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.

Τρθη το του φραγμου * μεσότοιχον, τη θεία * της όντως Θεοτόχου * Είσόδω, χαι οι χάτω * τοις άνω νυν συνήφθημεν.

MHN NOEMBPIOS. $K\Delta'$.

Στίχ. Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Ήδον παρθενιχαί * χορεΐαι θεΐον ύμνον,* προπέμπουσαι έν οίχω * Θεοῦ, λαμπαδηφόρον * τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Ένδον τοῦ ἰεροῦ,* ἀγίαν τῶν ἀγίων * τὴν Θεοτόχον οὖσαν,* ὦ Ζαχαρία δέχου,* ἀγίων εἰς τὰ "Αγία.

Δόξα, χαί νῦν, Ήχος πλ. β'. Σεργίου Αγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη * τῶν Πιστῶν συνελθόντα, * πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, * καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόχον * ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, * εὐσεβῶς ἀνευρημήσωμεν· * τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, * εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ * καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. * Παρθένοι, * λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, * τῆς 'Αειπαρθένου τιμῶσαι * τὴν σεβάσμιον πρόοδον. * Μητέρες, * λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, * χαρμονικῶς συνακολουθήσατε * ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, * καὶ τῆς χαρᾶς * τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. * "Απαντэς οὖν χαρμονικῶς, * τὸ Χαῖρε σὺν τῶ 'Αγγέλω * ἐκβοήσωμεν τῆ Κεχαριτωμένῃ, * τῆ ἀεὶ πρεσβευούσῃ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

> Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Αχολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ ᾿Απόλυσις.

TH K Δ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη των Όσίων Πατέρων ήμων και Ιερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, και Πέτρου Άλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ιστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμ. τοῦ ἹΑγίου Κλήμεντος.

Ήχος β΄. Ότε, * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα * τής ἀμπέλου τής ζωής,* Πάτερ πεφυχώς 'Ιεράρχα,* ώραίους ήνεγχας * βότρυας ἐν πνεύματι * δογμάτων, πάνσοφε,* ἀποστάζοντας πάντοτε * σωτήριον οἶνον * θείας ἐπιγνώσεως,* χαὶ κατευφραίνοντας * πάντων * εὐσεβῶν τὰς χαρδίας,* τῶν εἰλιχρινῶς σε τιμώντων,* Κλήμη θεοφόρε παμμαχάριστε.

Πέτρου * Κορυφαίου μαθητής, * Πάτερ γεγονώς, ἐπὶ πέτραν * τούτου ἐδόμησας, * λίθον ὥσπερ τίμιον * σαυτόν, πανεύφημε· * χαὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, * χατέστρεψας πᾶσαν * δόμησιν πολύθεον· * ναοὺς δὲ ἤγειρας * θείους * εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, * μάχαρ, ὑπέρ ἦς ἡγωνίσω * χαὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἶληφας.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

"Ωσπερ * φωτοβόλος ἐχ δυσμῶν * ἥλιος ἀνέτειλας, Πάτερ,* χαταλαμπρύνων τὴν Υῆν * αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου,* χαὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς. * ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν * Ἐψ́ας, τρισμάχαρ,* ἔδυς θανατούμενος,* χαὶ ἐξανέτειλας,* Κλήμη,* πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐχεῖθεν * λάμψεσι πλουσίαις, ἀπαύστως * θείαν χατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Αγίου Πέτρου.

Ήχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τερουσίου Τριάδος * το όμοούσιον * διεχδιχών, Παμμάχαρ,* ώς άχτίστου Μονάδος,* "Αρειον χαθείλες,* δείξας ήμιν * Γίοῦ το άμέριστον * ώς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρί * χαὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωχόντων ἐπαύθη * ἡ μιαιφόνος ὀρμή· * ἡ τῶν αἰμάτων χύσις * νῦν εἰς φροῦδον χατέστη,* ἄμφω σφραγισθέντα,* Πέτρε σοφὲ,* τῷ ἰερῷ μαρτυρίφ σου,* ὡς τοῦ παιδός Μωϋσέως ἔστη ῥυὲν,* τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικώς διαπρέψας * Ιερομάρτυς Χριστου, * μαρτυρικούς ἀγῶνας * ἐπεδείξω γενναίως, * ἕν δἰ ἀμφοτέρων * στέφος λαβών,* ἐκατέροις κοσμούμενος, * ἱερωσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· * διὸ πρέσβευε σωθήναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τοῦ Αγίου Κλήμεντος, Ήχος πλ. β'.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως * ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, * περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, * ἰερώτατε Κλήμη, * ἀσχολεῖσθαι πεποίηχας· * διό σε τὸ χυρίως χαὶ πρώτως Όν * ἐπὶ ταύτην εἰλχυσε, * διὰ Πέτρου τοῦ τῶν 'Αποστόλων ἐξάρχοντος, * ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηχε, * χαὶ αὐτοῦ διάδοχον * χαταλέλοιπεν ἄξιον. * Μεθ' ὄν τὴν Ἐχχλησίαν, πάνσοφε, * χαλῶς διαγαγών, * μαρτυριχῷ τέλει πρός αὐτόν ἐξεδήμησας, * οἶα Θεός * Θεῷ τῷ ὅντι ἀχραιφνῶς συγγινόμενος· * οῦ τῆς θεώσεως * χαὶ ἡμᾶς ἀχαταπαύστως τυχεῖν * χαθιχέτευε, * Ἱερομάρτυς 'Απόστολε.

Και νυν, Τής Έορτης, Ήχος πλ. δ΄.

Μετὰ τό τεχθῆναί σε,* Θεόνυμφε Δέσποινα,* παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου,* τοῦ ἀνατραφῆναι * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων,* ὡς ἡγιασμένη.* Τότε xαὶ Γαβριἡλ * ἀπεστάλη πρός σὲ τὴν Πανάμωμον,* τροφὴν χομίζων σοι.* Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν,* ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον * ἐν σοὶ σχηνῶσαν.* Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε,* ἡ ἐν οὐρανῷ * χαὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη,* Μήτηρ Θεοῦ,* σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Είς τον Στίχ. Στιχηρά τῆς Έορτῆς προσόμοια.

Ήχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, * ύμνοις τιμήσωμεν * την μόνην Θεοτόχον, * την άγνην χαι Παρθένον. * Παρθένοι γηθοσύνως * λαμ-

MHN NOEMBPIOΣ. $K\Delta'$.

πάσι φαιδραΐς,* τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον * ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ,* γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεί.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· * πιστῶς εἰσδέξασθε, * Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, * εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν * τὴν ἄχραντον Μητέρα * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, xal πάντων χαρὰν, * κράζουσαι· * Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, * Θεοτόχε ἀειπάρθενε.

Στίχ. 'Απενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

'Επαγγελίας άγίας * χαὶ ὁ χαρπὸς εὐχλεὴς,* ἡ Θεοτόχος ὄντως * ἀνεδείχθη τῷ χόσμφ,* ὡς πάντων ὑπερτέρα· * ἢ εὐσεβῶς * προσαγομένη ἐν οἶχφ Θεοῦ,* τὴν προσευχὴν τῶν τεχόντων ἀποπληροῖ,* συντηρουμένη θείφ Πνεύματι.

Δόξα, Τοῦ Αγίου Πέτρου, Ήχος δ'. Ανατολίου.

Χειρί Θεοῦ * χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, * τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, * καὶ ἔργοις συμμέτοχε, * τὰ λογικὰ πρόβατα * τοῖς εὐαγγελικοῖς ἑξέθρεψας λειμῶσιν, * ὡς σοφός * καὶ ἀληθινός Ποιμήν· * καὶ Μάρκου διάδοχος * ἀξίως ἀναδειχθεἰς, τῷ ἀθλητικῷ αῖματι * τόν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, * τοῦ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νυν. Της Έορτης, Ήχος πλ. δ'.

Ο Δαυίδ προανεφώνει σοι, "Αχραντε," προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν * τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ· * ἐν ῷ τὰ πέρατα σήμερον * ἐορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε· * ἡ γὰρ πρό τόχου Παρθένος,* χαὶ μετὰ τόχον μείνασα ἄφθορος,* Μήτηρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς,* σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ.* Ο Ζαχαρίας εὐφραίνεται * ἀπολαβών σε Δέσποινα· * χαὶ τὰ "Αγια τῶν Αγίων ἀγάλλονται,* ὑποδεξάμενά σε * τὴν τροφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν. * Διὸ χαὶ ἡμεῖς ἐν ψδαῖς ἐχβοῶμέν σοι· * Υπὲρ ἡμῶν,* δυσώπησον * τὸν Υἰόν σου χαὶ Θεὸν ἡμῶν,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

> 'Απολυτίχιον τῶν Αγίων. Ο Θεός τῶν Πατέρων. Δόξα καὶ νῦν, Τὸ τῆς Ἐορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Εύφροσύνης σήμερον, * ή οἰχουμένη * ἐπληρώθη ἄπασα, * ἐν τῆ εὐσήμφ Ἐορτῆ * τῆς Θεοτόχου, χραυγάζουσα· * Αὕτη ὑπάρχει, σχηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα. ⁷Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς,* καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς,* ἐν τῷ οἶκφ

τοῦ Θεοῦ, * ἡ Θεοτόχος Μαριὰμ, * μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται * παραδόξως. * ην Αγγελοι Θεου * δορυφορούσι λαμπρώς, * χαί πάντες οι Πιστοι * μαχαριοῦσιν ἀεὶ, * χαὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτη * άχαταπαύστως μεγάλη φωνή· * Ημῶν ή δόξα, και σωτηρία,* σύ ύπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ένα Κανόνα τῆς Έορτῆς, χαὶ τῶν Αγίων τούς παρόντας δύο.

Ο Κανών τοῦ Άγίου Κλήμεντος, οὐ ή Άχροστιγίς.

Θείας σε Κλήμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω. Ἰωσήφ.

'Ωδή ά. Ήχος δ΄. Ανοίξω το στόμα μου.

ρόνφ παριστάμενος * τῆς Τρισηλίου Θεότητος, * χαὶ θείαις λαμ-😈 πόμενος,* Πάτερ, λαμπρότησι,* την ζορώδη μου * χαταύγασον χαρδίαν,* ὅπως την φωσφόρον σου * ὑμνήσω χοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος * μετὰ τοῦ πνεύματος, "Οσιε, * ὀσίως ένέχυψας, * χαί χατενόησας * ώς έχώρησας, * τον άχαταληψία * νοούμενον Κύριον,* μαχαριώτατε.

Ίστίφ πτερούμενος * τῷ τοῦ Σταυροῦ, διεπέρασας * τοῦ βίου τό πέλαγος,* Μάρτυς πανάριστε,* χαι τον εύδιον * χατέλαβες λιμένα * τῆς ἄνω λαμπρότητος,* Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Αγίασου Δέσποινα * την ταπεινήν μου διάνοιαν, * ή του ύπερούσιον * Λόγον χυήσασα, * χαι ύπάρχουσα * πασῶν άγιωτέρα * τών άνω Δυνάμεων Θεοχαρίτωτε.

Ο Κανών τοῦ Αγίου Πέτρου, οὖ ἡ Αχροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοχίων).

Έγχωμιάζω τον τρισόλβιον Πέτρον. Θεοφάνους.

'Ωδή α'. "Ηχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίω.

Γν τοις φωτεινοτάτοις * την διαγωγην έχων σκηνώμασι,* φω-L τισμόν μοι παράσχου * ταϊς πρεσβείαις σου, Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος,* χαι ιερωσύνη λαμπρυνόμενος,* παμμαχάριστε Πέτρε,* τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι αίματος.

Κόσμος πεποιχιλμένος,* χαι πολυτελές ώσπερ ανάθημα,* τη σεπτή Ἐκκλησία * πρός Θεοῦ ἐδωρήθης, Μακάριε.

Θεοτοχίον.

Αχραντε Θεοτόχε, ή σεσαρχωμένον τον άίδιον * χαι υπέρθεον Λόγον, * ὑπέρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε. Τοῦ ΄Αγ. Κλήμεντος. ᾿Ωδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφία.

τε πρός τό φέγγος * της του Θεου ώδήγησε γνώσεως,* ό του 🚄 χόσμου διαυγής * χαι χαθαρώτατος ήλιος, * Πέτρος ό θαυμάσιος,* Θεομαχάριστε.

Σταγόσι θείων * διδαχών ἀρδευθεὶς τὴν χαρδίαν σου, * τῶν τοῦ Πέτρου, ποταμός * ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος * Μάρτυς ἐχρημάτισας,* θεομαχάριστε.

'Εν χείλεσί σου, * έξεχύθη ή χάρις τοῦ Πνεύματος, * δθεν έβλυσας χρουνοὺς * θεογνωσίας 'Αοίδιμε,* χαὶ πᾶσαν χατήρδευσας * τὴν Ἐκχλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Κυριοτόχε * ή Θεόν ἀποἰρήτως χυήσασα,* τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός,* αὐτόν δυσώπει σωθῆναί με * πάθεσιν ἐχάστοτε * περιαντλούμενον.

Τοῦ Αγίου Πέτρου. Οὐχ ἔστιν ἅγιος.

Ανῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἰματι * ὡς ἐν ἄρματι, Ὅσιε,* πρός τὰ οὐράνια,* ἐνθα πρόδρομος ἡμῶν * Χριστός εἰσελήλυθεν,* ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωήν την ἐπίχηρον χαταλέλοιπας,* χαὶ ζωήν την ἀχήρατον * εῦρες, Μαχάριε,* ἔνθα στερανηφόρος * χορεύων ἰχέτευε,* σωθη̈ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ως φοϊνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος,* ὡς ἐλαία κατάκαρπος * ὥφθης, Θεόπνευστε,* ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου,* ὡς σμύρνα καὶ λίβανος,* ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοχίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, * και Παρθένος ἔμεινας,* Μήτηρ ἀπείρανδρε,* Θεοτόκε Μαρία,* Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν * ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Ειρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν ἄγιος ὡς ὁ Κύριος * χαὶ οὐχ ἔστι δίχαιος * ὡς ὁ » Ο Θεός ἡμῶν,* ὅν ὑμνεῖ πᾶσα χτίσις· * οὐχ ἔστι σοι ὅμοιος,* δεδοξασμένε Κύριε.

Κοντάχιον τοῦ Αγίου Πέτρου,

Ήχος γ'. Η Παρθένος στημερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι, * την Έχχλησίαν φαιδρύνας, * ὑπέρ ταύτης ήθλησας, * θεομαχάριστε Πέτρε, * Αρειον τον ἀποστάτην χαταδιώξας· * öθεν σου * την παναγίαν μνήμην τελοῦντες, * όρθοδόξως ἐχβοῶμεν· * Χαίροις ὡ Πέτρε, * ή πέτρα τῆς πίστεως. Ὁ Οἶχος. Την Εδέμ.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν * ᾿Αλεξάνδρειαν σπεύδοντες * πορευθῶμεν τῷ νοὶ, καὶ κατίδωμεν πράγματα * μεγάλα καὶ ξένα * ἐκεῖσε τελεσθέντα· * πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτόν τίθησιν,* ὡς πρόβατον ἄκακον,* ὁ Ἱεράρχης * καὶ μέγας πρόβολος * Πέτρος, ὁ νυνὶ * συγκαλεσάμενος ἡμᾶς * ἐνταῦθα,* καὶ τὴν ἀγίαν κάραν * προθέμενος

αύτοῦ,* χαθάπερ ἔδεσμα σεπτόν· * ἡ τρυφήσαντες νῦν * ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· * Χαίροις ὦ Πέτρε,* ἡ πέτρα τῆς πίστεως. Κάθισμα τοῦ ΄Αγίου Κλήμεντος.

Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ος πολύφορον χλήμα * ἐπὶ τῆς Υῆς,* ἀπλωθεἰς τῶν βασάνων * χατατομῆ,* ὡραίους ἐξήνθησας,* ἀξιάγαστε, βότρυας,* σωτηρίου γλεῦχος * ἀεὶ ἀποστάζοντας,* χαὶ χαρδίας πάντων * πιστῶν χατευφραίνοντας· * ὅθεν συνελθόντες,* τὴν ἀγίαν σου μνήμην* τελοῦμεν γηθόμενοι,* τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.* Ἱεράρχα πολύαθλε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Αγίου Πέτρου,* ὅμοιον.

Έχ τῆς ἄνωθεν ψήφου,* τῆς τοῦ Χριστοῦ * ἡγησάμενος ποίμνης,* ἐπὶ νομὰς * εὐζώους ἐποίμανας,* τῶν πανσόφων δογμάτων σου,* ἀπελάσας *Αρειον * ὡς λύχον ἀνήμερον,* ἐπιβάντα ταύτης * ἀθέοις διδάγμασιν· * ὅθεν τὴν ψυχήν σου,* δεδωχὼς ὑπὲρ ταύτης,* Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι,* ὡς ὁ Κύριος ἔρησεν.* Ἱεράρχα μαχάριε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθψ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Και νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, ἘΗχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρό συλλήψεως 'Αγνή, χαθηγιάσθης τῷ Θεῷ· * χαὶ τεχθεϊσα ἐπὶ γῆς, * δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, * ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν.* Τῷ θείω δὲ Ναῷ,* ὡς θεῖος ὄντως ναός,* ἐχ βρέφους χαθαρῶς * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν * ἀποδοθεῖσα,* ὡφθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου χαὶ θείου Φωτός.* Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου,* μόνη Θεόνυμφε χαὶ ἀειπάρθενε.

Τοῦ 'Αγ. Κλήμεντος. 'Ωδή δ'. Ο χαθήμενος.

Λαμπρυνθείς σου τὴν χαρδίαν * ταϊς ἀχτίσι τοῦ Πνεύματος, * εὐσεβέσι λόγοις * πάντων τὰς ψυχὰς χατελάμπρυνας· * τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σχότος * τὸ βαθύτατον, * ἀπεδίωξας τῶν εἰδωλομανῶν, * Ἱερώτατε.

Η κατάκαρπος ώς κλῆμα * ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος,* Ἰησοῦς, Παμμάκαρ,* φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας * ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου,* οἶνον βλύζοντας * τὰς καρδίας πάντων πιστῶν * τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμαχάρισαι γνησίως * μαθητεύσας τῷ χήρυχι,* μεμαθητευμένω * Λόγω, μαχαρίσαντι,* Πάνσοφε,* τοῦτον ἀξίως, λαβόντα * ἀποχάλυψιν * ἐχ Πατρός οὐρανίου σαφῶς * ὡς θερμότατον.

Θεοτοχίον.

'Αναπλάττεις συντριβεΐσαν, * χαὶ φθορặ ὑποχύψασαν, * τὴν βροτείαν φύσιν, * ^{*}Αχραντε, Θεὸν σωματώσασα, * χαὶ ὑπὲρ φύσιν Mon. Tom. II. 84

MHN NOEMBPIOE. $K\Delta'$.

τεχούσα,* 'Απειρόγαμε· * ῷ χραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ * τῆ δυνάμει σου.

Τοῦ Αγίου Πέτρου. Έξ δρους χατασχίου.

Την των άρετων * όδεύων τρίβον, Πάτερ, * έφθασας μονάς * τὰς ἄνω, Θεοφόρε, * ἰερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, * xai μαρτυρίου λάμπων αίματι.

Ομβροις χαι χρουνοζ * τῶν σῶν αἰμάτων, Μάχαρ,* ἔσβεσας ἡμῖν * τὴν χάμινον τῆς πλάνης * χαι διωχόντων ἡράνισας τὴν ὁμίχλην,* Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος * έδείχθης ήμιν δντως, * ἀποστολιχοῖς * χαρίσμασιν ἐχλάμπων, * ἱερουργός τε χαὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, * τῶν τοῦ Δεσπότου σου, Πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Χαίροις παρ' ήμῶν,* ἀγία Θεοτόχε.* Χαΐρε ἡ χαρὰν * χυήσασα τῷ χόσμω.* Χαΐρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαΐρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τοῦ ἹΑγ. Κλήμεντος. Ώδη έ, ᾿Ασεβεις οὐχ ὄψονται.

Μαρτυρίου αίματι,* φοινίξας ίερῶς * τὴν στολήν σου τὴν ἰερὰν,* λαμπροτέραν, Ἐνδοξε, * ἐναπετέλεσας· * μεθ' ῆς εἰς τὰ *Αγια * τῶν Αγίων προσεχώρησας.

'Αναιμάχτους έθυσας * θυσίας τῷ Χριστῷ, * τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· * χαὶ τυθεὶς προσήνεξαι * τούτῷ ὡς σφάγιον * χαθαρόν χαὶ ἄμωμον, * 'Αθλητὰ θεομαχάριστε.

'Ρώμης προεδρεύσαντα,* ώς Πέτρου φοιτητήν,* χαὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱερὰν * ἱερῶς ποιμάναντα, * ὦ Ἱερώτατε,* ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε * νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοχίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι * τιμήσωμεν νοὶ, * χαλλονὴν τὴν τοῦ Ἱαχώβ· * ταῖς ἐνθέοις πράξεσι * χαλλυνόμενοι * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν,* ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Αγίου Πέτρου. Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τή πέτρα έρεισθείς τη της πίστεως, * Αθλοφόρε, * ἀχλινής διέμεινας * ἐν πειρασμών περιστάσεσι.

'Ρομφαία τη φλογίνη του Πνεύματος,* 'Ιεράρχα,* "Αρειον τόν βλάσφημον * τη θεία ψήφω χατέσφαξας.

Ίσχύ χρατυνόμενος, Ένδοξε, του Σωτήρος, του έχθρου την δύναμιν * χαι την ίσχύν χατεπάτησας.

Θεοτοχίον.

Κατεύνασον τον άστατον χλύδωνα * τῶν παθῶν μου, * ἡ Θεόν χυήσασα * τον χυβερνήτην χαὶ Κύριον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

Τοῦ ᾿Αγ. Κλήμεντος. ᾿Ωδὴ ς་. Ἐβόησε,* προτυπῶν. Ἐμέδαθρον * xai θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια * χεχτημένος,* σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον * τῆς Τριάδος οἶχον, * xai ναοὺς τῶν εἰδώλων χατέβραξας.

Συρόμενος * ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος χεχύλισαι,* χαὶ τῆς πλάνης * τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας,* Ἱεράρχα Κλήμη,* Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

'Απείληφας * τοὺς τῆς νίχης στεφάνους γηθόμενος, * ὡς νιχήσας * τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, * Ἱερομαρτύρων * ἱερόν χαὶ σεπτόν ἀχροθίνιον.

Θεοτοχίον.

Μεμύηται * Ήσαίας το βάθος τοῦ τόχου σου, * χαὶ Παρθένον * ἐν γαστρί σου ἐχήρυξεν ἔχουσαν, * τον δὶ εὐσπλαγχνίαν * σαρχωθέντα ἐχ σοῦ, * ᾿Απειρόγαμε.

Τοῦ ἀγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου. Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ * σừ πολιτευσάμενος,* τέλος μακάριον * παρ' αὐτοῦ ἐχομίσω, Παμμαχάριστε.

Όλόχληρον θυσίαν χαι δεχτήν,* σαυτόν προσενήνοχας,* Πέτρε θεσπέσιε,* τῷ θυσία διὰ σὲ γενομένω Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεὶς,* Πνεύματι χινούμενον * ὄργανον γέγονας,* μελφδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόἰρἡητα.

Θεοτοχίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, * καὶ παστάδα ἔμψυχον, * καὶ πύλην οὐράνιον, * Θεοτόκε, οἱ πιστοὶ καταγγέλομεν.

Ο Είρμός.

Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν ό άναβαλλόμενος * φώς ώς
 Χιμάτιον,* πολυέλεε Χριστέ ό Θεός ήμών.

Κοντάχιον τῶν Αγίων. Άρσενίου.

'Ηχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Έπαλησίας ασειστοι * χαὶ θεῖοι πύργοι,* εὐσεβείας ἔνθεοι * στύ-Τοι, ὡς ὄντες χραταιοὶ, * Κλήμη σὺν Πέτρϣ πανεύφημοι,* ὑμῶν πρεσβείαις,* φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Ο Οίχος. Τή Γαλιλαία.

Απεριτρέπτω και στεφρά * σεπτή όμολογία,* οι λάμψαντες έν κόσμω * και φαίνοντες ἀφρήτως,* σήμερον χαίρουσι καλῶς,* Κλήμης τὸ ὑραῖον * ὄντως κλήμα τοῦ Χριστοῦ,* τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι * τοῖς τῆς θεογνωσίας· Πέτρος τε * ἡ ἑδραία πέτρα * και ἄθραυστος τῶν δογμάτων * τοῦ Σωτῆρος. ᾿Αμφότεροι τῆς θείας χάριτος οι λατρευταὶ,* καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου * σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς * Ἐκκλησίας * οἱ προστάται οἱ θερωοὶ,* οἱ βοη-

MHN NOEMBPIOS. $K\Delta'$.

θούντες * τοῖς χάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, * χαὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας· * μῶν πρεβείαις * φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἀΥίοις Παρτός ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισχόπου Ῥώμης.

Στίχ. Βληθείς ό Κλήμης είς βυθόν σύν άγχύρα,

Πρός Χριστόν ήχει, άγχυραν την έσχάτην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισχόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Αρόηκτος ήν την πίστιν ό τμηθείς Πέτρος.

Ός είδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρηγμένην.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Τοῦ ̈Αγ. Κλήμεντος. Ῥδὴ ζ. Οὐχ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτούμενος τῷ ζήλψ τῷ τῆς πίστεως,* πῦρ ἀπετέφρωσας * τῆς ἀθείας Σορέ· * πιστοὺς δὲ ἐφώτισας,* φόβψ κραυγάζοντας * Υπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Έχ τῆς Ῥώμης, τὰς ἀλύσεις περιχείμενος * ὥσπερ ὀρμίσχους χρυσοῦς,* διὰ θαλάσσης ἀθλῶν,* Χερσῶνα χατέλαβες,* ἔνθα διήνυσας * τό μαρτύριον * χαὶ τοὺς στεἰροὺς ἀγῶνάς σου, * τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ώφθης το σωτήριον, Πανόλβιε,* μέλος φωνοῦσα ἡμῖν,* xai xαταθέλγουσα * xαρδίας, πρός ἔνθεον * τῶν μελωδούντων πιστῶς,* Μάρτυς, ἔρωτα·* Ο τῶν Πατέρων Κύριος * xai Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Ο τοϊς πάσι παρεχόμενος βουλήματι * το είναι, Πάναγνε, * έχ σοῦ ἀρχὴν χρονιχὴν * λαμβάνει χαὶ τίχτεται,* λύων τὰ χρόνια * παραπτώματα * τῆς συμπεσούσης, "Αχραντε, * τῶν βροτῶν ρευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Αγίου Πέτρου. Πατδες θεοσεβετζ.

Βώ θεοπρεπεϊ λελαμπρυσμένος, * χαι θείω φωτι χαταλαμπόμενος, * ουρανίων άδύτων * ἐπέβης γηθόμενος, * χαι βοῶν, Σοφὲ, τῷ ποιήσαντι· * Εύλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ινα περιφανώς εὐαρεστήσης * Χριστῷ τῷ Θεῷ, Θεομαχάριστε, * τάῖς χερσί τῶν ἀνόμων * σαυτόν παραδέδωχας * ἐχουσίως, ψάλλων Πανόλβιε· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ολος πεφωτισμένος, ήξιώθης * ίδειν τον Χριστόν σοι προμηνύοντα,* τον αυτου τον χιτώνα * δεινώς διαρρήξαντα, * υφαντον τον άνωθεν, "Οσιε;* Ευλογητός ἐχβοῶν,* ό τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοχίον.

-. Μήτραν την σην ύπέδυ, Θεοτόχε, * ο οὐρανοὺς οἰχῶν χαὶ περιέχων· * χαὶ ἐχτρέφεται γάλα * μαζῶν σου, ο τρέφων νῦν *

MHN NOEMBPIOΣ. $K\Delta'$.

πνοήν πάσαν νεύματι ψάλλουσαν· * Εύλογητός ό Θεός, * ό των Πατέρων ήμων.

Τοῦ Άγ. Κλήμεντος. Ώδη ή. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Υφαντόν έχ τῆς ἄνωθεν χάριτος,* ἀπεχδύσει πηλίνου τοῦ σώματος * περιεβάλου, ἕνδοξε,* ἀφθαρσίας χιτῶνα,* χαὶ εἰς τὰ ἄνω * χατοιχεῖς, Ἱεράρχα, βασίλεια.

Συνετάφη σοι, Μάρτυς πολύαθλε,* τὰ χλοιὰ, οἶς δεσμούμενος έλυσας * τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος,* Ἱεράρχα, χραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα * εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Έμερίσθη ύγρὰ ή ἀμέριστος,* xαὶ ὀδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος,* θαυματουργία xρείττονι * δωρουμένη ὡράθη,* ἔνθα τὸ θεῖον,* 'Ιεράρχα, σοῦ σῶμα xατάχειται.

Βυθισθεΐσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν,* ὁ βυθὸν χατοιχήσαι ἑλόμενος,* μετὰ ταρὴν χαὶ νέχρωσιν * ἐπανάγαγε, Μάρτυς,* ταῖς ζωηφόροις * χαὶ σεπταῖς χαὶ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοχίον.

[•]Ω φρικτοῦ καὶ ἀἰρἡήτου θεάματος! * ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος,* καὶ σὰρξ ἀτρέπτως φαίνεται, καὶ θεοῖ με δἱ οἶκτον· * καὶ τὴν τεκοῦσαν * μετὰ τόκον φυλάττει ἀγνεύουσαν.

Τοῦ Αγίου Πέτρου. Τον ἐν ὅρει * ἀγίω.

Νεμομένην * ἀνέστειλας τὴν λύμην * τῆς ᾿Αρείου * χαχίστης βλασφημίας, * τῆς τῶν πιστῶν ἐχχόψας ὁμηγύρεως, * χαὶ ἀποδιώξας * τῶν τῆς Ἐχχλησίας,* Θεόφρον, περιβόλων.

Πρωτοστάτης * χοροῦ τῶν ἀΑποστόλων * Πέτρος ὥφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος * στύλος Μαρτύρων γέγονας δὲ, πάνσοφε * Πέτρε θεοφόρε,* xαὶ ἱερουργός τε * τῶν θείων μυστηρίων.

'Εμυήθης * έχ θείας ἐπιπνοίας, * τῶν μελλόντων * τὴν γνῶσιν, Θεοῥρῆμον, * χαὶ τὴν ἐχ γῆς προέγνως σου μετάστασιν * διὰ μαρτυρίου, * πρός τόν ἐν ὑψίστοις * Θεόν, Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τόχον * Παρθένος διαμένεις * ώς πρό τόχου,* Παρθένε Θεοτόχε,* τὸν Πλαστουργόν τῆς χτίσεως γεννήσασα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν . χαὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Τόν έν όρει * άγίω δοξασθέντα, * χαι έν βάτω * τόχον τόν
 Τής 'Αειπαρθένου, * τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα *

» Κύριον ύμνειτε, και ύπερυψουτε * είς πάντας τους αίωνας.

Του Άγ. Κλήμεντος. 'Ωδή θ'. Εύα μέν.

'Τδού σε χοροί Πατριαρχών * συνόμιλον,* Κλήμη ένδοξε, δεξά-Γμενοι, * πόθω ἀγάλλονται ἀπαύστως· * μεθ' ὧν συνεπευφραί-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

νονται Μάρτυρες,* 'Απόστολοι Προφήται χαι Δίχαιοι,* οι άπ' αίωνος, 'Αξιάγαστε.

"Ωριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς * προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος,* Πέτρος, ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου * ὑπάρχων Ἱησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, * τῆς ἀθείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας * διδαγμάτων, Πάτερ, ἄβυσσον,* καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα· * δἰ ῶν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν * ξηραίνεις, ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος,* Κλήμη Μαρτύρων ἐγαλλώπισμα.

Η θεοφεγγής και ιερά * και εύσημος, * και άγια και περιβλεπτος, και εύκλεής και φωτοφόρος * έφέστηκεν ή μνήμη σου, "Ενδοξε,* καρδίας και ψυχάς κατευφραίνουσα * τῶν κατὰ χρέος εύφημούντων σε.

Θεοτοχίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν * ὡς πύρινος,* Παναγία, θρόνος ἄχραντος,* φύσιν βροτείαν εἰληφότα,* καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἕνωσιν * ἀπόἰρητον, δἱ οἶκτον ἀμέτρητον· * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Άγίου Πέτρου. Τον προδηλωθέντα.

Τόν προορισθέντα * άγίως ἰερατεύειν, * χαὶ ἰερωσύνης τέλος * εὐχλεῶς εἰληρότα, * χαὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, * Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

'Ράβδφ στηριχθέντα * δυνάμεως τοῦ Κυρίου, * καὶ ἰερουργήσαντα, * καὶ ἰερουργηθέντα, * καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, * Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Όλη συγκραθέντα * τῆ αἴγλη τῆ τῆς Τριάδος,* καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης * ἐνηδόμενον φέγγει,* καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα,* Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως * ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· * ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις * ἐξουσίαν τοῦ λύειν,* xai δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις, Ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

Σὺ εἰ Θεοτόχε * τὰ ὅπλα ἡμῶν χαὶ τεῖχος· * σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ χαὶ νῦν εἰς πρεσβείαν χινοῦμεν,* ἕνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ο Ειρμός.

- » προδηλωθέντα * έν δρει τῷ Νομοθέτη, * έν πυρί χαι βάτω,
- τόχον * τον τῆς 'Αειπαρθένου,* εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτη-
- ρίαν,* ύμνοις άσιγήτοις μεγαλύνομεν.

MHN NOEMBPIOΣ. $K\Delta'$.

Έξαποστειλάριον των Άγίων. Γυναϊκες άχουτίσθητε. Ν^{ΰν} εύσημος ἐπέφανεν * ήμιν ήμέρα, φέρουσα * τοὺς εὐχλεεῖς διαδόχους * των ἰερῶν Άποστόλων,* Πέτρον ἅμα χαὶ Κλήμεντα * τοὺς χήρυχας τῆς πίστεως,* χαὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· * ὡν τὴν ἐτήσιον μνήμην * πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τής Έορτής όμοιον.

Ήν πάλαι προχατήγγειλε * τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος,* στάμνον χαὶ ῥάβδον χαὶ πλάχα,* χαὶ ἀλατόμητον ὅρος,* Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα,* πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· * σήμερον γὰρ εἰσάγεται,* εἰς τὰ [°]Αγια τῶν ᾿Αγίων,* ἀνατραφῆναι Κυρίφ.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. xαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῶν ἀγίων.

Ήχος πλ. ά. Χαίροις άσκητικών.

Χαίροις * τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν * τοῦ θείου Πνεύματος, * Σοφὲ καταγώγιον· * τὸ κλῆμα * τὸ ταῖς ἀρδείαις * ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς * εὐθαλὲς, παμμάκαρ, * καὶ πολύφορον· * ἐξ οῦ ἐναπέσταξε * διδαγμάτων σωτηρίας * γλεῦκος, ποτίζον * καὶ εὐφραΐνον ἐκάστοτε * τῶν τιμώντων σε * τὰς καρδίας, πανόλβιε. * Μάρτυς ἀκαταγώνιστε', * οὐράνιε ἄνθρωπε, * τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος, * τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, * Χριστὸν * καταπέμψαι, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις * ή τῶν δογμάτων πηγή,* ὁ τῶν ἀρρήτων * ἐρμηνεὺς γραφιχώτατος· * ή γνῶσις * τῶν ἀποχρύφων· * τῆς Ἐχχλησίας στερρός * στύλος τε χαὶ βάσις * ἀπερίτρεπτος· * χανών ἀχριβέστατος· * μυστογράφος σοφώτατος· * εὕστομος γλῶσσα, * πἄσαν αίρεσιν τέμνουσα,* ὥσπερ μάχαιρα * ὀξυτάτη χαὶ δίστομος· * ὅργανον τὸ ἡδύφθογγον· * ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· * Κλήμη Μαρτύρων τὸ χλέος,* τῶν ἰεράθλων ἐδραίωμα, * Χριστὸν * χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* τὸ μέγα ἕλεος.

Έχων * τόν εύσεβή λογισμόν, * διαφερόντως * τῶν παθῶν αὐτοχράτορα, * ὑπέστης ἀπεριτρέπτως * τὴν διὰ ξίφους πιχρὰν * τελευτὴν, Παμμάχαρ, * χαὶ τὸν θάνατον· * δἱ οῦ τῆς ἐνθέου * μαχαριότητος ἔτυχες, * χαὶ τῆς γλυχείας * τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως * χαὶ τερπνότητος * ἀπολαύειν ἠξίωσαι. * Πέτρε μαχαριώτατε, * ἡ πέτρα τῆς πίστεως, * χλέος τῶν θείων Μαρτύρων, * Ἱεραρχῶν ἐγχαλλώπισμα, * Χριστόν * χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, * τὸ μέγα ἕλεος.

Λάμπων * iερωσύνης στολη, * χαι μαρτυρίου * τῷ στεράνψ χοσμούμενος, * παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων * 'Αρχιερεί χαι Θεῷ, * χαι ἀναδειχθέντι * πρωτομάρτυρι, * διπλοῦν χομισάμενος * παφ αὐ-

MHN NOEMBPIOS. KE'.

τοῦ xαὶ τό ἔπαθλον· * ὃν ώμολόγεις * τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον,* xαὶ συνάναρχον * τῷ τεχόντι χαι σύνθρονον, * Αρειον τον δυσώνυμον, έχχόψας, πανόλβιε,* χαι απορρήξας είσαπαν * της των Πιστών όμηγύρεως και νῦν * ἐχδυσώπει,* Πάτερ, χόσμφ δωρηθήναι * τό μέγα ἕλεος.

Δόξα, χαι νῦν, Ἡχος δ΄.

Σήμερον * ό θεοχώρητος ναός, * ή Θεοτόκος, * έν ναῷ Κυρίου προσάγεται,* χαι Ζαχαρίας ταύτην υποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν Αγίων * "Αγια άγάλλονται,* χαι ό χορός των Αγγέλλων * μυστιχώς πανηγυρίζει· * μεθ' ών * χαι ήμεις έορτάζοντες σήμερον,* σύν τῷ Γαβριήλ ἐκβοήσωμεν· * Χαΐρε Κεγαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετά σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τον Στίχον, των Αίνων, Στιγηρά προσόμοια της Έορτης. "Ηχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθᾶ.

ως σε τὸ τριλαμπές * ἀνάψαν, Θεοτόχε,* ἐν τῷ Ναῷ τῆς δό-Φ ξης, * οὐράνιον τροφήν σοι * ἐχπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Απενεχθήσονται τῷ βασιλεί.

Ρίζης μέν έχ Δαυίδ * έβλάστησας, Παρθένε· * Γαβριήλ δέ τό Χαΐρε * χομίζων σοι, έβόα· * Θεόν δη τέξη Πάναγνε.

Στίχ. Άπενεχθήσονται έν εύφροσύνη.

Εύγε τῆς ἰερᾶς * χαὶ θείας ξυνωρίδος, * Ἰωαχείμ χαὶ κννης· * άφ' ών Αγνή τεχθείσα,* προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, χαι νῦν, "Ομοιον.

Πύλαι των ουρανών * είσδέξασθε Παρθένον, * Μαρίαν ἀπειράνδρως * Αγνήν την Θεοτόχον, * έξ ής βροτών ή λύτρωσις.

Και ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, και 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

΄ Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἡΑγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καί πανσόφου Αίκατερίνης και του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μερχουρίου.

Έν ταύτη τη ήμέρα άποδίδοται χαὶ ἡ Ἐορτἡ τῶν Εἰσοδίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τόν Προοιμιαχόν, στιχολογούμεν την ά. Στάσιν τού, Μαχάριος ἀνήρ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τῆς Έορτῆς γ'. χαὶ τῆς Αγίας γ'.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

Στιχηρά προσόμοια της Εορτής.

Ήχος ά. Ώ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοί χορεύσωμεν * ἐν ψαλμοῖς xai ὑμνοις,* τῷ Κυρίφ 🛥 ἄδοντες, * τιμῶντες χαὶ τὴν αὐτοῦ * ἡγιασμένην σχηνὴν, ' τήν τον άχώρητον Λόγον χωρήσασαν. * προσφέρεται γάρ Θεῷ * ύπερφυῶς τῆ σαρχὶ νηπιάζουσα· * χαὶ 'Αργιερεὺς ὁ μέγας * Ζαγαρίας δέχεται, * εύφραινόμενος ταύτην, * ώς Θεοῦ χατοιχητήριον.

Σήμερον ναός ό ἕμψυχος * τῆς ἀγίας δόξης * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* ἡ μόνη ἐν γυναιξίν * εὐλογημένη ἀγνὴ,* προσφέρεται τῷ Ναῷ * τῷ νομιχῷ χατοιχεῖν εἰς τὰ "Αγια· * χαὶ χαίρουσι σύν αύτη * Ιωαχείμ χαι ή Άννα τῷ πνεύματι * χαι παρθενιχαι χορείαι * τῷ Κυρίω ἄδουσι * ψαλμιχῶς μελωδουσαι,* χαι τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σύ τῶν Προφητῶν τὸ χήρυγμα,* ᾿Αποστόλων δόξα,* χαὶ Μαρτύρων χαύχημα, * χαι πάντων των γηγενών * ή άναχαίνισις, ΙΙαρθένε Μήτηρ Θεου· * διὰ γὰρ σου τῷ Θεῷ Χατηλλάγημεν.* Διό τιμῶμεν τὴν σὴν * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν. * χαὶ σύν τῷ Αγγέλω πάντες * ψαλμιχῶς τὸ Χαῖρέ σοι,* τῇ πανσέμνω βοώμεν,* τη πρεσβεία σου σωζόμενοι.

Τής Αγίας, Ήχος ό αὐτός.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

νήμερον τέρπεται πόλις * ή 'Αλεξάνδρεια,* τὰ σπάργανά σου, 🛥 Μάρτυς, έν τῷ θείψ ναῷ σου * χατέγουσα προφρόνως· * διὸ χαὶ ἡμεῖς * εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, * Αἰχατερίνα τὴν μνήμην σου τήν σεπτήν. * ύπερεύχου των τιμώντων σε.

Αίχατερίνης την μνήμην * νῦν ἑορτάσωμεν· * αὐτη γὰρ ὄντως πάσας * τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις * ἐν λόγω τε καὶ ἔργψ * καθείλε στερρώς, * και Ρητόρων την ένστασιν. * Αλλά δεήσεσι ταύτης ρύσαι ήμας * ό Θεός έχ των αιρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς * Αίχατερίνα σεμνή· * έν τῷ Σινα γάρ δρει, * έν ῷ είδε την βάτον * Μωσής μη φλεγομένην, * έν τούτω Χριστός * τό θεάρεστον σχηνός σου, * νῦν μεταθείς σε φυλάττει έως χαιρού * τής δευτέρας παρουσίας αύτου.

$\Delta \delta \xi \alpha$, $T \tilde{\eta} \varsigma$ 'Ayias, 'Hyos β' .

Χαρμονιχώς τη πανηγύρει * της θεοσόφου Μάρτυρος Αίχατερίνης * συνδράμωμεν, ὦ φιλομάρτυρες, * χαι ταύτην τοῖς ἐπαίνοις * ώς άνθεσι χαταστέψωμεν, * Χαίροις, βοώντες αὐτῆ, * ἡ τῶν γληνάφων 'Ρητόρων * την θρασυστομίαν έλέγξασα, * ώς άπαιδευ**σίας ἀνάπλεων,* και τούτους πρός πίστιν θείαν χειραγωγήσασα.*** Χαίροις * ή το σῶμα πολυπλόχοις βασάνοις ἐχδοῦσα * δι ἀγάπην 85

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIO Σ . KE'.

τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα * ὡς ἄκμων ἀνάλωτος.* Χαίροις * ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς * ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα,* καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυρήσασα· * ἦς ἐφιέμενοι * οἱ ὑμνφδοί σου,* τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Και νῦν, Τῆς Ἐορτῆς,

'Ηχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, * Θεόνυμφε Δέσποινα, * παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, * τοῦ ἀνατραφῆναι * εἰς τὰ "Αγια τῶν 'Αγίων, * ὡς ἡγιασμένη. * Τότε xαὶ Γαβριὴλ * ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον * τροφὴν χομίζων σοι. * Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, * ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον ἐν σοὶ σχηνῶσαν. * Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε * ἡ ἐν οὐρανῷ * χαὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη * Μήτηρ Θεοῦ, * σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Είσοδος. Τό, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας, χαὶ τὰ ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ Προεστώς· ζήτει ταῦτα τῆ χγ΄. ἀπριλίου.

Είς την Λιτήν.

Δόξα, Καί νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, ἘΗχος δ΄.

Σήμερον * ό θεοχώρητος ναός * ή Θεοτόχος, * ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται * καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. * Σήμερον τὰ τῶν 'Αγίων * 'Αγια ἀγάλλονται, * καὶ ὁ χορὸς τῶν 'Αγγέλων * μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ῶν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἕλεος.

Είς τον Στίχον, τὰ τῆς Ἐορτῆς, ἡ τὰ παρόντα τοῦ Ἁγίου Μερχουρίου προσόμοια Στιχηρά.

Ήχος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία του Πνεύματος, * 'Αθλοφόρε Μερχούριε, * χαταγωνισάμενος * τόν ἀντίπαλον, * ώς στρατιώτης ἀήττητος, * τῷ ὅπλῷ τῆς πίστεως, * μυριάδας νοητῶν * Αἰθιόπων διέχοψας· * χαὶ τελέσας σου * τόν ἀγῶνα νομίμως, * μετὰ πάντων * 'Αθλητῶν ἐστερανώθης, * Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίχαιος, ώς φοιτιξ άνθήσει.

Οὐρανόθεν σοι "Αγγελος," τὰς πληγάς σου ἰώμενος," ἀπεστάλη νεύματι * θείου Πνεύματος· * ὑφ' οὐ ῥωσθεἰς ἀξιάγαστε," ταῖς σούβλαις χεντούμενος * πυρωθείσαις δολερῶς," ἐχαρτέρεις χρεμάμενος, χαὶ τεινόμενος," χαὶ δεσμούμενος λίθψ * βαρυτάτψ," χαὶ τοῖς αῖμασί σου, Μάρτυς, περιβρεόμενος πάντοθεν.

Στίγ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ Υῇ αὐτοῦ.

Βασιλεί στρατευόμενος * επιγείω Μερχούριε, * ύπ' αὐτοῦ τε δαι-

MHN NOEMBPIO Σ . KE'.

275

μοσι * χελευόμενος * θύειν, Θεόφρον μαχάριε, * βασάνους ὑπήνεγχας, * χαὶ τὸν βίαιον θάνατον· * χαὶ ἀνέδραμες * πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, * χαὶ συνήφθης * ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, * ὑπὲρ τοῦ χόσμου δεόμενος.

Δόξα, Τῆς Αγίας, Ήχος β΄. Βαβύλα.

Βίον ἄϋλον έξησχημένη,* βῆμα άθεον χαταλαβοῦσα,* ἔστης * τροπαιοφόρος, Αἰχατερίνα σεμνὴ, * ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· * χαὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη,* δόγμα τυράννου * χατεμυχτήρισας,* χαὶ ῥητόρων ἔπαυσας * τὰς φληνάφους ῥήσεις, Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, ἘΗχος πλ. β΄.

Σήμερον τὰ στίφη * τῶν πιστῶν συνελθόντα, * πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, * καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον * καὶ Θεοτόκον, * ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην * εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· * τὴν προεκλεχθεϊσαν * ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, * εἰς κατοικητήριον * τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. * Παρθένοι, * λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, * τῆς 'Αειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόοδον.* Μητέρες, * λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, * χαρμονικῶς συνακολουθήσατε * ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, * καὶ τῆς χαρᾶς * τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον.* "Απαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ 'Αγγέλῷ * ἐκβοήσωμεν, τῆ Κεχαριτωμένῃ τῆ ἀεὶ πρεσβευούσῃ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Άπολυτίχιον της Έορτης. Δόξα, Της Άγίας.

η Ηχος πλ. ά. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην * Χριστοῦ ὑμνήσωμεν,* Αἰχατερίναν τὴν θείαν * καὶ πολιοῦχον Σινᾶ,* τὴν βοήθειαν ἡμῶν * καὶ ἀντίληψιν· * ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς * τοὺς καμψοὺς τῶν ἀσεβῶν, * τοῦ Πνεύματος τῆ μαχαίρα, * καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, * αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν, Πάλιν τὸ τῆς Ἐορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Έορτης Ήχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Διχαίων ό χαρπός * Ίωαχείμ χαι τῆς "Αννης * προσφέρεται Θεῷ*, Ίερῷ ἐν ἀγίῳ * σαρχί νηπιάζουσα * ἡ τροφός τῆς ζωῆς ἡμῶν· * ὴν εὐλόγησεν * ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας.* Ταύτην ἅπαντες * ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα * πιστῶς μαχαρίσωμεν. ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έορτῆς. Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρό συλλήψεως Άγνη, * χαθηγιάσθης τῷ Θεῷ,* χαὶ τεχθεϊσα ἐπὶ γῆς, * δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ * ἀποπληροῦσα πατρῷαν ἐπαγγελίαν.* Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ * ὡς θεῖος ὄντως ναός, * ἐχ βρέφους χαθαρῶς, * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν * ἀποδοθεϊσα, ὡφθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου χαὶ θείου Φωτός.* Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου * μόνη Θεόνυμφε χαὶ 'Αειπάρθενε.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα της Έορτης.

Ήχος πλ. δ'. Το προσταχθέν μυστιχώς.

'Αγαλλιάσθω ό Δαυίδ * ό Υμνογράφος, * χαὶ χορευέτω 'Ιωαχεὶμ * σὺν τῆ *Αννη, * ὅτι γόνος ἅγιος * ἐξ αὐτῶν προῆλθε * Μαρία ἡ φωτοφόρος * θεία λαμπάς· * χαὶ χαίρει εἰσερχομένη * ἐν τῷ Ναῷ· * ἡν χαὶ βλέπων εὐλόγησεν * ὁ Βαραχίου υἰός, * χαὶ χαίρων ἀνεχραύγαζε· * Χαῖρε θαῦμα παγχόσμιον.

Τὸ ά. Αντίφωνον τῶν Αναβαθμῶν τοῦ δ'. Ηχου.

Προχείμενον, η Ηχος δ'.

Θαυμαστός ό Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ Υῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Είπεν ο Κύριος την παραβολην ταύτην. 'Ωμοιώθη ή Βασιλεία των ούρανων δέχα παρθένοις. 'Ο Ν'.

Δόξα, Ταῖς τῆς ᾿Αθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ιδιόμελον, Ήχος β΄.

Βίον ἄϋλον ἐξησχημένη. Ζήτει εἰς τον Στίχον. Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἐορτῆς, xαὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανών τῆς Αγίας Αἰκατερίνης, οὐ ή ἀκροστιχίς·Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ặσμασι μέλπω.

()εοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄ Αρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος * ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ, * τὸ ζοφερὸν ὅμμα * τῆς ψυχῆς μου φώτισον, * αἰγλην διδούς μοι, Δέσποτα, * τῆς σῆς φωτοχυσίας, * τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου * πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

'Ιθυνομένη τοῦ Δεσπότου, ΙΙάνσορε,* θείοις προστάγμασι,* xai τῷ αὐτοῦ πόθψ * φλεγομένη, ἔδραμες * πρός τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα,* xai τυράννων τὰς φρένας,* Αἰχατερίνα, χατέπληξας * λόγψ xai σορία xai χάριτι.

Digitized by Google

Κυβερνωμένη τῆ παλάμη, Ἐνδοξε, * τῆ κραταιặ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην,* Μάρτυς ὑπεξέφυγες,* ἀβρόχως ὑπερπλέουσα * τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίψ,* καὶ θείαις αὖραις τοῦ Πνεύματος * ẳσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

'Αγαλλομένη παρθενίας χάλλεσιν,* Αἰχατερίνα σοφὴ,* χαὶ θεϊχὴν γνῶσιν * οὐρανόθεν ἔχουσα,* τῆς ψευδωνύμου γνώσεως * εὐθαρσῶς χαὶ ἀνδρείως * τοὺς προεστῶτας χατήσχυνας,* τούτους χατὰ χράτος νιχήσασα. Θεοτοχίον.

Τὸ Θεοτόχον σε χηρύττειν, * Αχραντε, * πάσης αἰρέσεως * ἀποτροπὴν φέρει· * σάρχα γὰρ γενόμενον, * ἀναλλοιώτως ἔτεχες, * τὸν ἐπέχεινα πάσης, * Θεοχυῆτορ, τῆς χτίσεως * Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀίδιον.

Κανών τοῦ Αγίου Μερχουρίου, ἔχων ἀχροστιχίδα. Μερχουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω. Ἰωσήφ.

'Ωδή ά. 'Ηγος πλ. δ'. Η κεκομμένη την άτομον.

Μετα τῆς ἄνω χορείας, Μερχούριε, * τῶν ἀγαθῶν τῆ πηγῆ * χαίρων παριστάμενος, * καὶ θείας ἡδονῆς * ἀοίδιμε πληρούμενος, * τοὺς πόθω τὴν πανήγυριν τὴν σὴν * τελοῦντας περιφύλαττε, * τῷ Κυρίω ἔδοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον * τῆς μαρτυρίας, Σοφὲ,* σθένει χραταιούμενος * Χριστοῦ, τοῦ δἱ ἡμᾶς * τὰ πάθη τὰ σωτήρια * θελήσει ὑπομείναντος σαρχὶ,* χαὶ χαίρων ἀνεχραύγαζες.* Τῷ Κυρίω ặσωμεν.* Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρήμα τυράννου σαρῶς ἐξεφαύλισας * ὀμολογία Χριστοῦ, * Μάχαρ, σεμνυνόμενος,* χαὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν * ἰδέαν ἀγαλλόμενος * ὑπέμεινας, Μερχούριε, βοῶν * τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· * Τῷ Κυρίω ἔσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Κόρης Παρθένου ώράθη σαρχούμενος,* ὁ δỉ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς * ἄνθρωπος γενόμενος,* καὶ Μάρτυρα πιστὸν * παθῶν οἰκείων δείχνυσι,* Μερχούριον γενναΐον ἀθλητὴν,* αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· * τῷ Κυρίῳ ἔσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Αγίας ஹόη γ΄. Ο στερεώσας.

Έθελουσίοις σου ροπαΐς,* έχώρησας πρός το πάθος * το έχούσιον, Σριστον μιμουμένη· * χαι νιχήσασα λαμπρώς * τον σχότους χοσμοχράτορα,* στερανηφόρος ώρθης,* Αιχατερίνα θεόληπτε.

Ρωμαλεότητι φρενῶν,* διήλεγξας τοὺς τυράννους * ἀθείας ἐν βυθῷ χυλισθέντας,* ῥητορεύουσα σαφῶς * θεογνωσίας δόγματα, * θεία σορία, Μάρτυς,* λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ίσοθείαν τοῖς ὠσὶ * τῆς Εὕας ὁ ψιθυρίσας,* ὑπὸ Κόρης ἀπα-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

λής νῦν πατεῖται· * τῷ γὰρ ὅπλφ τοῦ Σταυροῦ * περιφραχθεῖσα ἤσχυνεν,* Αἰκατερίνα Μάρτυς,* ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοχίον.

Νενεχρωμένον μου τόν νοῦν, * τῆ τῆς ζωῆς ἐνεργεία, * τῆς ἐχ σοῦ φανερωθείσης τῷ χόσμῳ * διανάστησον, οὐλὰς * χαὶ τύπους ἐξαλείφουσα * τῆς ἀμαρτίας, μόνη * Θεογεννῆτορ Πανάμωμε.

Τοῦ Αγίου. Σừ εἶ στερέωμα.

Ο λος πυρακτούμενος * τη θεϊκη στοργη, Ένδοξε, * πῦρ καὶ δεσμὰ, * ξίφη καὶ βασάνους, * ώσπερ ὄναρ λελόγισαι.

"Υμνεις τον ποιήσαντα,* προσομιλών δειναϊς μάστιξι,* Μάρτυς σοφέ,* χαι την θεραπείαν,* των μωλώπων δεχόμενος.

Ράβδω δυναμούμενος * τῆ θειχῆ, ἐχθροῦ φρύαγμα, * ὡς ἀθλητὴς,* Μάρτυς γενναιόφρον,* εὐσθενῶς ἐταπείνωσας.

Θεοτοχίον.

Ίνα προτυπώση σου * την ύπερ νοῦν, Αγνη, Χύησιν, * βάτος πυρι * ὥφθη Χαιομένη,* οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Κάθισμα τῆς Αγίας ηχος πλ. δ'.

Τήν σοφίαν την όντως * έξ Ούρανοῦ,* διὰ στόματος, Μάρτυς,* τοῦ Μιχαήλ * λαβοῦσα πανεύφημε,* καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε,* τῆ μὲν σοφία τῆ ἔξω * τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας,* τῆ δὲ σοφία τῆ θεία * τὴν πλάνην ἐμείωσας· * ὅθεν καθορῶν σου * τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης,* παρέστη ἐνισχύων σε· * Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι,* οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

> Δόξα, Τοῦ Αγίου, Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Μερχούριος * ἀγωνισάμενος,* τον δόλιον ἤσχυνε,* χαὶ στεφανίτης στεἰρός * Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· * ὅθεν ταῖς οὐρανίαις * νῦν συνήφθη χορείαις,* δόξης ἀδιαδόχου * ἐπαξίως μετέχων· * διὸ τὴν ἰερὰν αὐτοῦ μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

> Και νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος ὁ αὐτὸς. Κατεπλάγη Ἰωσήρ.

Η ἀμίαντος ἀμνὰς,* χαὶ ἀχηλίδωτος παστὰς,* ἐν τῷ οἰχῳ τοῦ Η Θεοῦ,* ἡ Θεοτόχος Μαριὰμ,* μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· * ἡν ᾿Αγγελοι Θεοῦ * δορυφοροῦσι φαιδρῶς,* χαὶ πάντες οἰ πιστοὶ μαχαριοῦσιν ἀεἰ,* χαὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ * ἀχαταπαύστως, μεγάλῃ φωνῇ· * Ἡμῶν ἡ δόξα * χαὶ σωτηρία,* σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ττς Αγίας. Ωδή δ΄. Σύ μου ἰσχὺς,* Κύριε. Αθλητικήν,* Αἰκατερίνα, τὴν ἔνστασιν * ἐπεδείξω,* Μάρτυς παναοίδιμε,* τῷ δυσμενεϊ * λίαν καρτερῶς * ἀντικαταστᾶσα, * καὶ τοῦτον καταπατήσασα * ποσὶν ὡραισμένοις,* τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει,* Αθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστου, * Αἰχατερίνα πανόλβιε, * χαθωράθης, * θείας ώραιότητος * φωτοειδέσι * μαρμαρυγαϊς * ἀγλαιζομένη, * χαὶ χάλλει περιαστράπτουσα· * διὸ χαὶ γηθομένη * μελφδεῖς τῷ Δεσπότη· * Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικήν * ἀλαζονείαν ἐφαύλισας,* καὶ τῷ θείῳ * λόγῳ τῆς σορίας σου,* ὡς ἐκ βυθοῦ,* τῆς ἀπατηλῆς * δεισιδαιμονίας * τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, * διδάσκουσα κραυγάζειν * τῷ Χριστῷ μελφδοῦντας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ή εὐxλεἡς * xαὶ φωτοφόρος πανήγυρις * τῆς ἐνδόξου * μνήμης σου, Πανεύφημε,* τῆς xαρτερῶς * θράσος τοῦ ἐχθροῦ * xαταπατησάσης,* ὡς ἡλιος ἀνατέταλχεν· * ἐν ἡ μεγαλοφώνως * τῷ Δεσπότη βοῶμεν· * Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Νῦν τὴν ἰσχὺν * τῶν ἀθετούντων χατάβαλε,* τῆς εἰχόνος, * Κόρη, τὴν προσχύνησιν,* σοῦ τῆς σεπτῆς * καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν * ἐχ σοῦ σαρχωθέντος,* χαὶ χόσμον ὅλον φωτίσαντος,* χαὶ πάντων τῶν ʿΑγίων· * τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας * χαταφαίδρυνον, μόνη Πανύμνητε.

Του Αγίου. Είσακήκοα Κύριε.

Ο εχειώθης τῷ Κτίστη σου, * θείου μαρτυρίου, Θεόφρον, πάθεσι, * χαι λαμπρούς στεφάνους, "Ενδοξε, * παρ αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Υφαντόν έχ τῆς ἄνωθεν,* χάριτος ἰμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι,* τῆς φθορᾶς χαὶ τῆς ν϶χρώσεως * τοὺς χιτῶνας, Μάρτυς, ἐχδυσάμενος.

Μέχρις αίματος, Ένδοξε,* πρός την άμαρτίαν άγωνισάμενος,* νιχηφόρος άναδέδειξαι,* χαι της άνω δόξης χατηξίωσαι. Θεοτοχίου.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος * Λόγος χαταβέβηχεν, ᾿Αειπάρθενε,* ὥσπερ δμβρος, χαὶ ἐξήρανε * τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Τής Αγίας. 'Ωδή έ. "Ινα τί με απώσω.

Τόθψ πυρπολουμένη, * Μάρτυς παναοίδιμε, * τῷ τοῦ Δεσπότου σου, * xai ζητοῦσα τούτου * τὸ ἀμήχανον xάλλος θεάσασθαι,* αὐθαιρέτψ γνώμη * τοῖς αἰχισμοῖς σαυτήν παρέσχες, * παρθενίας ἐχλάμπουσα χάρισιν.

MHN NOEMBPIOS. KE'.

* Αθλοις ἰερωτάτοις,* Κόρη χαλλιπάρθενε,* χαταλαμπρύνασα * σεαυτήν προφρόνως,* ἀνελήλυθας πρός τήν οὐράνιον * τοῦ Χριστοῦ παστάδα· χαὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμρίῳ * γηθομένη συνήφθης, Πανόλβιε.

Νεάνις φαιδροτάτη * ὥφθης ἀγαπήσασα * μόνον ἐράσμιον, * xαὶ ὀπίσω τούτου * συντονώτατον δρόμον διήνυσας, * εἰς ὀσμήν τοῦ μύρου, * σοῦ νοητῶς τοῦ χενωθέντος, * ἐχβοῶσα, δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοχίον.

'Αληθή Θεοτόχον * πάντες ἐπιγνόντες σε, * πάναγνε Δέσποινα, * τόν ἐχ σοῦ τεχθέντα * Θεόν Λόγον εἰδότες χηρύττομεν, * ἐν δυσὶν οὐσίαις * θελητιχαῖς αὐτεξουσίαις * γνωριζόμενον, Κόρη Θεόνυμφε.

Του Άγίου. Όρθρίζοντες βοωμέν σοι.

Τεινόμενος, χαι λόγχη, Μερχούριε,* άνενδότως * τεμνόμενος, έρερες * θείαις έλπίσι νευρούμενος.

Ο πέτρα νοητή στερεώσας σου * την χαρδίαν,* λίθω βαρυνόμενος * οὐ παρετράπης, Μερχούριε.

Συμμέτοχος παθών τοῦ Δεσπότου σου * χρηματίσας, * δόξης ἐχοινώνησας * τούτου χαὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

Θανάτωσου Παρθένε την ζώσαν μου * άμαρτίαν, * ζωήν η χυήσασα * την θανατώσασαν θάνατον.

Τής Αγίας. Ώδη ς. Άβυσσος άμαρτιών.

Ο λην σε περιχαλλή * παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἰγλη,* μαρτυριχοῖς τε, Κόρη,* φοινιχθεῖσαν ἐν αίμασι,* χαθορῶν ὁ ἀγαθός * Λόγος χαὶ ἄχραντος,* ἐν θαλάμοις * ἐπουρανίοις χατεσχήνωσεν.

"Ισχυσας διὰ Σταυροῦ * τῶν Τυράννων καταλῦσαι το κράτος, * καὶ κοσμικῆς σοφίας * διελέγξαι το μάταιον, * θεοπνεύστου διδαχῆς * βρύουσα δόγματα, * μεγαλόφρον * Αικατερίνα παναοίδιμε.

Δόλφ πρώην τον 'Αδάμ * Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα,* τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους * καρτερῶς ὑπομείνασα,* καταβέβληκας εἰς γῆν,* Μάρτυς πανένδοξε,* καὶ στεφάνοις * τῆς Βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοχίον.

Ίλεών μοι τον Κριτήν,* τον Υίον σου Θεοτόχε Παρθένε,* ταϊς σαϊς λιταϊς γενέσθαι * έν ήμέρα τῆς χρίσεως,* λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν,* Μῆτερ, ἀπέργασαι· * σοι γὰρ μόνη * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Αγίου. Τὴν δέησιν,* ἐχχεώ πρός Κύριον.

Ένεύρου σε * ό ἀίδιος Λόγος,* δι αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων,* Μάρτυς σορὲ,* ὑπομένοντα βλέπων,* χαὶ δι ᾿Αγγέλου θαρρεῖν σοι προσέταττε,* Μερχούριε, χαὶ μηδαμῶς * τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέχρωται,* ό πολύμορφος ὄφις,* χαὶ ποσὶ χαταπατεῖται ώραίοις * τοῦ 'Αθλητοῦ,* χαὶ γενναίου ὁπλίτου· * ἐθελουσίοις ὀρμαῖς γὰρ ἐχώρησε * πρός βάσανα, πρός αἰχισμοὺς,* χαὶ πρός θάνατον ᠔όξης ἀνάπλεων.

Ολόχληρον * τῷ Δεσπότη προσῆξας * τῆς χαρδίας τὴν προαίρεσιν, Μάχαρ· * χαὶ δἱ αὐτὸν * ὑπομείνας στρεβλώσεις,* ὡς νι-×ητὴς παρ αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· * χαὶ τούτῷ νῦν ἐν οὐρανοῖς * μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες * τῆ φωνῆ τοῦ ᾿Αγγέλου, * τόν βουλῆς μεγάλης ᾿Αγγελον, Κόρη· * χαὶ ἐχ τῶν σῶν * παναγίων αἰμάτων * σεσαρχωμένον, Πανάμωμε, τέτοχας * τόν δείξαντα πᾶσι, ζωῆς * τὰς εἰσόδους δἱ ἄφατον ἕλεος.

Κοντάκιον της Αγίας. Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτην,* ένθέως φιλομάρτυρες * έγείρατε νῦν,* γεραίρουτες τηνπάνσοφον,* Αίχατερίναν· αῦτη γὰρ * ἐν σταδίω τον Χριστον ἐχήρυξε * χαὶ τον ὅφιν ἐπάτησε,* Ῥητόρων την γνῶσιν χαταπτύσασα.

Τοῦ Αγίου, δμοιον.

Τὰ Θεῖα, σορὲ,* χαλῶς μυσταγωγούμενος,* θυσία δεχτὴ * ἐγένου, Παναοίδιμε· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες * προθυμότατα τό ποτήριον· * διὰ τοῦτο, Μερχούριε,* πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

Τήν έχ Θεοῦ σορίαν λαβοῦσα * παιδιόθεν, ἡ Μάρτυς,* χαὶ τὴν ἔξω χαλῶς σορίαν πᾶσαν μεμάθηχε· * γνοῦσα δὲ ἐχ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων * χίνησίν τε χαὶ ποίησιν χατὰ λόγον, * χαὶ τὸν αὐτὰ * ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, * αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν * ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρῃ προσέρερε· * τὰ δὲ εἶδωλα χαθεῖλε,* καὶ τοὺς ταῦτα ἀρρόνως λατρεύοντας,* Ῥητόρων τὴν γνῶσιν χαταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰχατερίνης.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIO Σ . KE'.

Στίγοι.

Αίχατερίνα, χαι σοφή χαι παρθένος.

Έχ δε ξίφους, χαι Μάρτυς ω χαλά τρία!

Είχάδι πέμπτη ἄορ χατέπεφνεν ρήτορα Κούρην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μερχουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσση Μερκούριε τῷ ξίφει,

Καὶ νεχρός ἐχθρόν σừ πατάσσεις Κυρίου.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Τῆς Αγίας. Ἀῶδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων το χαύχημα, τής εὐσεβείας * μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίφ * Μαρτύρων δήμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· * μεθ' οὐ χραυγάζεις, * Πανεύφημε, ψάλλουσα· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου, Πάνσοφε, * πρός σωτηρίαν * πολλοὺς ἐξήρπασεν * ἐξ εἰδωλομανίας, * χαὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, * μεγαλοφώνως * σὺν σοὶ ἀναχράζοντας· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεάνις όπίσω σου * ἀχολουθοῦσα * σοὶ προσενήνεχται, * διὰ ξίφους τμηθεῖσα, * σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον * χαὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ * βοῶσα χαὶ λέγουσα· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Αγίων ό "Αγιος,* ἐν σοὶ ἀγίως * χατασχηνώσας, ἀγνὴ * Θεοτόχε Παρθένε,* σεσαρχωμένος ἐχ σοῦ γεγέννηται,* διὰ τὸ σῶσαι * τοὺς πίστει χραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Αγίου. Πατδες Έβραίων ἐν χαμίνω.

Φέγγει της άνω φρυχτωρίας * αύγαζόμενος, γενναϊε Στρατιώτα,* τους ύμνουντάς σε νυν * φωτίζεις, μελωδούντας * Εύλογητός εί Κύριε * ὁ Θεός εἰς τους αἰῶνας.

"Υμνεις τόν πάντων εὐεργέτην, * πυραχτούμενος τῷ ζήλῷ τούτου, Μάχαρ, * χαὶ πυρὶ αἰσθητῷ * φλεγόμενος, χαὶ μέλπων· * Εὐλογητός εἶ Κύριε * ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθω προσάγοντες τὸ σέβας * οἱ τὴν αἰσθησιν λιθώδη χεχτημένοι,* λίθω, Μάρτυς, τὸν σὸν * βαρύνουσιν αὐχένα * χραυγάζοντος Μερχούριε· * Ο Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Αίματι αίμα συγχεράσας, * σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότου φιλανθρώπου, * χοινωνός τῶν αὐτοῦ * ἐδείχθης παθημάτων, * ἀναβοῶν Μερχούριε· * Ό Θεός εὐλογητός εἶ.

Digitized by Google

Θεοτοχίον.

Τάξεις 'Αγγέλων καταπλήττει, * μυστηρίου σου το βάθος Θεοτόκε· * ο Θεός γὰρ ἐκ σοῦ * σαρκούμενος ὡράθη· * ῷ μελφδοῦμεν Πάναγνε· * Ο Θεός εὐλογητός εἶ.

Τής Άγίας. 'Ωδή ή. Έπταπλασίως χάμινον. Σαῖς διδαχαῖς, Βασίλισσα * πειθαρχοῦσα,* προσέδραμε * τῆ θεοσεβεία· * χαὶ στεἰρῶς ὑπέμεινε * τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, * χαὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν * τῆς ἀδιαδόχου * προφανῶς ἡξιώθη,* βοῶσα· Τὸν Δεσπότην * ἰερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο * τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ 'Αθληφόρος * τῷ Χριστῷ παρίσταται, * αἰτοῦσα τὰ χρείττονα, * xαὶ σωτηρίας πρόξενα, * τοῖς τὴν παναγίαν * χαὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην * προθύμως ἐχτελοῦσι, * χαὶ πιστῶς μελφδοῦσι· * Λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοῦς αἰῶνας.

'Αναπετάσας δέχεται * ό Νυμφίος σε, Πάνσορε,* πύλας Παραδείσου,* χαι παστάδα πάνσεμνον * οἰχεῖν παρεσχεύασε, χαι βασιλείας μέτοχον * ὡς συγχοινωνὸν * τῶν παθημάτων δειχνύει · * ῷ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ,* λαμπρῶς πεποιχιλμένη,* ἡμῶν μὴ ἐπιλάθη.

Σεσοφισμένοις ἡήμασιν,* ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος,* πιθανολογ(αις,* ὁ δεινός χρησάμενος * ἐχλύειν τὴν ἕνστασιν * τὴν σὴν ἐλπίσας, Ἐνδοξε· * ἀλλὰ νυμρευθῆναι * τῷ Χριστῷ βουλομένη,* ἐβόας· Τόν Δεσπότην * ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ιερωτέρα πέφηνας,* Θεοτόχε πανάμωμε, * τῆς ὑπερχοσμίου * τῶν ἀΑγγέλων τάξεως· * τὸν τούτων γὰρ τέτοχας * Δημιουργόν χαὶ Κύριον, * ἐχ παρθενιχῆς * ἀπειρογάμου νηδύος, * ἐν δύο ταζς οὐσίαις,* ἀσυγχύτως ἀτρέπτως,* μιῷ δὲ ὑποστάσει * Θεόν σεσαρχωμένον.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτὸς. Εἰρμός.

Τών 'Αθλητών προσθήχην σε * ό χορός ὑπεδέξατο, * χαθωραϊσμένον * χαὶ φαιδρόν γενόμενον, * σεπταῖς ὡραιότησι * τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου, * χαὶ τῆς εὐσεβοῦς σου, * χαὶ σεπτῆς μαρτυρίας· * χαὶ νῦν βοặς ἀπαύστως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εύσεβοφρόνως, Ένδοξε, τόν ἀγῶνα διήνυσας· * xaì γενναιοφρόνως * τόν ἐχθρόν χατήσχυνας· * xaì γίχην οὐράνιον * ὡς νιχητὴς ἀράμενος, * ταῖς ᾿Αγγελιχαῖς * νῦν συναγάλλῃ χορείαις· *

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

μεθ' ών βοά ἀπαύστως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθείς πανόλβιε * διὰ ξίφους Μερχούριε, * χαὶ ἐπιτυχών * τοῦ προχειμένου τέλους σοι, * τὴν γῆν μὲν τοῖς ἐχχυθεῖσιν ἤρδευσας· * τὸ δὲ νιχηφόρον * χαὶ μαχάριον σῶμα, * λευχότερον χιόνος * ἐναπέδειξας, ψάλλων· * Λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αίῶνας. Θεοτοχίον.

Ως τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσαν * ἀναπλάσεως, *Αχραντε, * ἀπαντες αἰτίαν, * οἰ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε, * Θεόν γὰρ παναίτιον * ὑπὲρ αἰτίαν τέτοχας, * τὸν τὴν συντριβεισαν * τῆ χαχία εἰχόνα, * οἰχεία εὐσπλαγχνία * ἀναπλάσαντα, μόνη * ὑπερευλογημένη * χαὶ χεχαριτωμένη.

Τής Αγίας. 'Ωδή θ'. Έξέστη έπι τούτω.

Μετέστης πρός θαλάμους * φωτοειδεῖς,* νυμφιχοῖς χοσμουμένη * στολίσμασι,* παρθενιχήν * ἔχουσα λαμπάδα τῆ δεξι菜,* τῆ δὲ ἐτέρα φέρουσα * τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου χεραλήν. * Καὶ νῦν παρισταμένη * Χριστῷ τῷ σῷ Νυμρίῳ,* τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

'Εδέχθη σου, Θεόφρον, * ή προσευχή· * τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας * κλῆσιν σεμνὴ, * σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, * καὶ εὐρωστίαν ∂ίδωσι, * νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· * διό σε γεγηθότες, * Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι χαθωρμίσθης * νῦν γαληνῷ,* εὐσταλῶς τε χαὶ χούφως * τὴν θάλασσαν * τὴν χοσμιχὴν,* Μάρτυς, διελθοῦσα, τριχυμιῶν * μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, * πλοῦτον πολυποίχιλον τῷ Χριστῷ * προσφέρουσα, Παρθένε, * τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, * Αἰχατερίνα παμμαχάριστε.

Παστάδων οὐρανίων * ἔνδον τανῦν * σὺν παρθένων χορεία * χορεύουσα,* μαρτυριχαῖς * περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς,* Αἰχατερίνα πάνσοφε,* λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς,* προθύμως δυσωποῦσα * τὸν πάντων Εὐεργέτην,* δἰ ὄν τὸ αἶμά σου ἐξέχεας. Θεοτοχίον.

Ωράθης, Παρθένε * Μήτηρ Θεοῦ,* ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα * ἐν σώματι,* τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * δν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο,* πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὅν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν,* εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Αγίου. Έφριξε πᾶσα ἀχοή.

Έχῶρες νῦν μαρτυριχοί,* εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτος,* χαὶ τὰ Εδυσώδη ἡμῶν * ἀβρήτῷ λόγῷ * πάθη διώχουσιν· * ἀναπηγά-

ζει τὰ όστα * ἰασεών νάματα, * χαὶ χαταρδεύει ψυχὰς * τῶν ύμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

'Ως μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ * Ἐκκλησίας, ἰερῶς σε γεραίρομεν,* ὡς στύλον ἄσειστον,* ὡς τεῖχος, Μάρτυς,* ὄντως ἀπόρθητον,* ὡς στρατιώτην δυνατόν,* Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος,* ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν,* ὡς φωστῆρα νοητόν καὶ παγκόσμιον.

Σύνδρομον "Αγγελον φωτός * πρός την ἄθλησιν, Θεόφρον, κεκλήρωσο· * öθεν στρεβλούμενος, * και ταῖς λαμπάσιν * ὑποκαιόμενος, * και συγκοπτόμενος δεινῶς, * και ξίφει τεμνόμενος, * οὐκ ἐδειλίασας, * 'Αθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ημέρα πλήρης φωτισμοῦ, * εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν * ἡ θεία μνήμη σου * τοῖς σὲ τιμῶσι, * Μάρτυς Μερχούριε, * ἐν ἦ μνημόνευε ἡμῶν * τῶν μνημονευόντων σου, * καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν * καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός * τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι,* xαὶ πονηροῖς λογισμοῖς * ἀμαυρωθεῖσαν * xαὶ xινδυνεύουσαν,* xαὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν * xινδύνων xαὶ θλίψεων,* ίνα δοξάζω σε * τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν xαὶ xραταίωμα.

'Εξαποστειλάριον της 'Αγίας. 'Εν πνεύματι τῷ 'Ιερῷ. 'Ενεύρωσας το ορόνημα * γυναικῶν, ὡ παρθένε * Αἰχατερίνα πάντιμε,* ἀθλοφόρων ἡ δόξα· * χαὶ Φιλοσόφων ἀνοιαν * ἐν Θεῷ οἰτήλεγξας,* ὡς λῆρον οὐσαν χαὶ μῦθον,* τὴν Πανάμωμον ὄντως * χαὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ * συλλήπτορα χεχτημένη.

Τοῦ Άγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, * καὶ δαιμόνων τὰ θράση * εἰς τέλος κατηδάφισας,* καὶ τὸ στέφος ἐδέξω,* Μερκούριε μακάριε,* ἐκ χειρός τοῦ Κτίστου σου,* ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· * διασώζεις δὲ πάντας * ἐκ παντοίων θλιβερῶν * σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τής Έορτής, όμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον,* Θεοτόχε Παρθένε,* δέχεται τὰ ἐνδότερα * χερσιν ᾿Αρχιερέως· * ἐν οἰς τριῶν ἀπό χρόνων * έως δύο και δέχα,* διέμεινας τρεφομένη * χερσι θείου ᾿Αγγέλου,* ὡς ἀγία κιβωτός * τοῦ πάντα τεχτηναμένου.

Είς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Αγίας, δευτερούντες τὸ πρῶτον.

Ήχος δ'. Έδωκας σημείωσιν.

Μνήμην την πανίερον, * Αἰχατερίνα πανεύφημε, * τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως * τελοῦντες, δοξάζομεν * ἐν φωναῖς ἀπαύστοις * τὸν δεδωρημένον * ὑπομονήν σοι χαρτερὰν, * χαὶ νιχηφόρον σε *

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

άναδείξαντα, * και λόγον χορηγήσαντα * καταπτοούντα τους ρήτορας,* Ίησοῦν τὸν φιλάνθρωπου * χαι Σωτήρα χαι Κύριου.

Μάρτυς έθελούσιος,* Αίχατερίνα πανένδοξε,* χαθωράθης, τον τύραννον * εύτόνως έλεγξασα, * χαί δεινήν μανίαν * της πολυθείας * θεογνωσίας φωτισμῷ * χαταβαλοῦσα, * χαὶ θεία χάριτι· * ἐντεῦθεν χαι ώς Μάρτυρα, * χαι ώς Παρθένον πανάμωμον, * ό Χριστός έστεφάνωσεν, * ό Σωτήρ των ψυχῶν ήμῶν.

Χάριν την του Πνεύματος, * Αίχατερίνα πανένδοξε, * έν ανοίξει τοῦ στόματος * ἐδέξω, χαθάρασα * σεαυτήν προθύμως * διἀ πολιτείας. * και λογισμῷ καρτερικῷ * τήν τῶν τυράννων * ὀφρύν χατέσπασας. * χαι χάλλει τῷ τοῦ σώματος * τὴν ψυχιχὴν ώραιότητα * θεοφρόνως αντέθηκας,* 'Αθλητών έγκαλλώπισμα.

Δόξα, ³Ηχος β'. Βαβύλα.

Βίον ἄϋλον έξησχημένη, * βήμα άθεον χαταλαβοῦσα, * ἔστης * τροπαιοφόρος, Αίχατερίνα σεμνή, * άνθηφορούσα του Θεού την λαμπρότητα· * xal το θείον σθένος ένδεδυμένη,* δόγμα τυράννου * xaτεμυκτήρισας, * και φητόρων επαυσας * τὰς φληνάφους φήσεις, Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, ἘΗχος ὁ αὐτός. Σήμερον τῷ * ναῷ προσάγεται,* ἡ πανάμωμος Παρθένος,* εἰς xατοιχητήριον του παντάναχτος Θεου, * xal πάσης της ζωής ήμουν τροφού. * Σήμερον το καθαρώτατον άγίασμα, * ώς τριετίζουσα δάμαλις,* είς τὰ "Αγια τῶν Αγίων εἰσάγεται.* Ταύτη έχβρήσωμεν * ώς ό "Αγγελος. * Χαΐρε μόνη * έν γυναιξίν εύλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Τὰ Τυπιχά, χαὶ ἐχ τοῦ Κανόνος τῆς Έρρτης ή γ΄. 'Ωδή, και της Άγιας ή ૬΄.

Μνήμη των Όσίων Πατέρων ήμων 'Αλυπίου του Κιονίτου, χαὶ Νίχωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

EIX TON EXPERIMENT.

Είς το Κύριε έχέχραξα, ιστώμεν Στίχ. ς'. χαί ψάλλομεν Στιχηρά προσόμ. Του Όσίου Άλυπίου.

Ήχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ταμμάχαρ 'Αλύπιε, * την σην * έχ παιδός άνέθηχας * ζωήν Ι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὑφ' οὐ σθενούμενος * τῆς σαρκός τὰ πάθη * λογισμῷ ύπέταξας, * το χείρον ὑποτάττων τῷ χρείττονι·*

διο ixέτευε,* δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την εἰρηνην,* xαι το μέγα έλεος.

Θεόφρον 'Αλύπιε,* φωστήρ * χαθωράθης μέγιστος,* φωταγωγών την υφήλιον * θαυμάτων λάμψεσι * χαι ένθέων ξργων· * δθεν μετά χοίμησιν * το άδυτον σε φώς υπεδέξατο· * διο ιχέτευε, * δωρηθήναι ταζζ ψυχαζζ ήμών * την είρηνην,* χαι το μέγα έλεος.

Στύλος έχρημάτισας, * σοφέ, * Μοναστών 'Αλύπιε', * ϋπερθεν στύλου ιστάμενος * και πιεζόμενος * καύσωνι και κρύει,* και πολλαϊς άσκήσεσι· * διό καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος * θεία χαρίσματα,* ιατρεύειν ἀἰρωστήματα,* και διώκειν * πάθη χαλεπώτατα.

Τού Όσιου Νίχωνος.

Ηχος πλ. β. Ολην αποθέμενοι.

Υίωσαν το σώμά σου * πόνοι, χαὶ πόνων οἱ τρόποι,* χαὶ τῶν τρόπων ἕλλαμψις,* ἡ τῷ θείφ Πνεύματι * ἀπαστράπτουσα,* ὑπὲρ νοῦν ἄπαντα * τῆ ἰσχύι ηῦγασε· * θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ * ἡ θήχη νάματα * βλύζουσα πιστοῖς, ἕένον θέαμα! * πῶς τάφος οὐχ ἐπέδησεν, * ἢ λίθος χατέσχε τὴν δύναμιν· * ἀλλ' ὡς χαὶ πρὸ τέλους * μετάνοιαν ἐχραύγαζες ἡμῖν,* ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν * ἕλχεις μετά θάνατον.

Δεῦτε προσχυνήσωμεν * λαός ἐν οἶχφ Κυρίου,* ὅπου τὸ πανάγιον * σχῆνος τεθησαύρισται * τοῦ παμμάχαρος· * ῷ τερπνοξε ἔσμασι * χαὶ φαιδραῖς λαμπάσι * λιτανεύοντες,* βοήσωμεν· * "Αγιε πρόφθασον,* χαὶ τοὺς ἐν ἀνάγχαις ἐλέησον,* χαὶ χλύδωνος ἐξάρπασον,* χαὶ τῆς χαταιγίδος τῶν θλίψε.ων,* ἶνα τὴν τερπνὴν σου * χαὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορόν,* χαὶ τὴν εἰχόνα σεβώμεθα * μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον * ἔχει σε πόλις Λαχώνων, * μάκαρ ἀξιάγαστε, * φαειναζς αὐγάζοντα * ταζς λαμπρότησιν· * ň χαι νῦν βράβευσον * τὴν εἰρήνην, Νίχων· * χαι τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, * ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν * χαι παρεμβολάς χάμψας βέλεσι * σῶν πρεσβειῶν, * Πατήρ ἡμῶν· * χαι τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως * πλῆσον τὰς χαρδίας * ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, * ἐν παβρησία δεόμενος, * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, χαί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ναός χαθαρότητι,* ό 'Ησαίας Παρθένε,* πόρρωθεν προέφησε,* Ποιητήν τής χτίσεως * τεξομένην σε· * ὦ σεμνή Πάναγνε,* σὐ γὰρ ῶφθης μόνη * ἐξ αίῶνος παναμώμητος· * Διό σου δέομαι,* τὴν μεμολυσμένην χαρδίαν μου * χαθάρισον χαὶ λάμψεως * θείας χοινωνόν με ἀνάδειξον,* Κόρη, τοῦ Υἰοῦ σου,* χαὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς * ὅταν χαθίση ὡς γέγραπται,* κρίναι χόσμον ἐπαντα.

MHN NOEMBPIOS. Kq^{\prime} .

"Π Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Κρίσιν Ισραήλ χριταί, * θανατηφόρον χριθήναι * σε Νε κατέχριναν, * ώς χριτόν σε στήσαντες * επι βήματος, * τόν νεχρούς χρίνοντα * χαι τούς ζώντας, Σώτερ. * χαι Πιλάτω σε παρέδωχαν * χαι χαταχρίνουσι * πρό της δίχης ρεῦ! οι παράνομοι. * χαι βλέπουσα τιτρώσχομαι * χαι συγχαταχρίνομαι, Κύριε. * ὅθεν χαι προχρίνω * θανεῖν ὑπερ τό ζῆν ἐν στεναγμοῖς, * ἡ Θεοτόχος ἐχραύγαζε, * μόνε Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

'Απολυτίχιου του Όσιου 'Αλυπίου. 'Ηγος ά.

' Πομονής στύλος γέγονας * ζηλώσας τοὺς Προπάτορας, Όσιε,* τόν 'Ιώβ ἐν τοῖς πάθεσι, * τόν 'Ιωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς,* καὶ τὴν τῶν 'Ασωμάτων πολιτείαν,* ὑπάρχων ἐν σώματι,* 'Αλύπιε Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Του Όσιου Νίχωνος ήγος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει έχουσα * ή Λαχεδαίμων * θείαν λάρναχα * τῶν σῶν λειψάνων, * ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, * χαὶ διασώζουσαν πάντας ἐχ θλίψεων * τοὺς σοὶ προστρέχοντας, Πάτερ, ἐχ πίστεως.* Νίχων "Όσιε,* Χριστόν τὸν Θεόν ἰχέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἕλεος.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται είς Κανών της Όχτωήχου, και τών Αγίων οι δύο παρόντες.

'Ο Κανών τοῦ Όσίου 'Αλυπίου, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς· Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς 'Αλυπίου πόνους. 'Ιωσήφ.

Ωδή ά ^{*}Ηχος πλ. ά. "Ιππον και άναβάτην.

Χ άριτος πεπλησμένος,* χαράς μου πλήρωσον * την ψυχην έπαινέσαι * τον βίον σου,* δι ής πάντας ηύφρανας * ισαγγέλως άγωνισάμενος.

"Αλλον ώς Σαμουήλ σε * Θεός ήγίασε * μητρικῆς ἐκ κοιλίας," 'Αλύπιε μακάριε,* καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν,* ὡς Προφήτην ἔνθεον * ἀπειργάσατο, ἀξιάγαστε.

⁴Ινα Θεός δηλώση * την σην λαμπρότητα,* ήν περ ϋστερον έσχες * χαλώς ἀγωνισάμενος,* φωτός θείου ἐπλησε * σοῦ τεχθέντος, "Οσιε,* τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοχίον.

Ρήσις σεπτου Προφήτου * πέρας εδέξατο· * ίδου γαρ ή Παρ-

MUN NOEMBPIOS. KG'.

θένος * σαρχὶ Θεὸν ἐχύησε,* βροτοὺς ἀναπλάττοντα * συντριβέντας πρότερον,* ἀμαρτίας πλημμελήμασι.

Ο Κανών τοῦ Όσίου Νίχωνος.

Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. Άρματηλάτην.

η ής ούρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι * χατασχεθεὶς τὴν ψυχὴν, * χαὶ τὰ ἐχεῖ χάλλη * χαὶ τὴν διαμένουσαν * ἐπιποθήσας εὕχλειαν,* ἐπιγείου πατρίδος * χαὶ γεννητόρων ἐμάχρυνας, * Νίχων σεαυτόν παναοίδιμε.

Τόπον ἐχ τόπου διαμείβων πέφευγας * τὰ παρατρέχοντα, * τὴν χοσμιχὴν σχέσιν * ταῖς ἀποχωρήσεσι * σαφῶς ἀποχρουόμενος, * χαὶ μηδὲν τῶν προσύλων * τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, * Μάχαρ, τῆς ψυμῆς ἀνασμόμενος.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεών, * ή τόν Θεόν Λόγον * ἐν γαστρί χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν την μετὰ Θεόν προστασίαν ήμῶν.

Του Όσ. Άλυπιου. 'Ωδή γ'. Ο πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ος λύχνος έπι λυγνίαν * στάσεως χρείττονος * έπιτεθειμένος, * - ταϊς σελασφόροις σου, * Πάτερ, ἀρεταϊς, πάσαν ψυγήν * πιστως σοι προσιούσαν * εύσεβορρόνως χατελάμπρυνας, * σχότους άμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου τὰς ἰερὰς * κινήσεις ποιούμενος, * πρός τηρήσεις θείων * νόμων τοῦ Πνεύματος, * ἄγγελος ἐράνης ἐπὶ γῆς, * ᾿Αγγέλων πολιτείαν * μετὰ σαρχός ἀναλαβόμενος, * Πάτερ θεορόρε ᾿Αλύπιε.

'Εμφρόνως των όχληρων * του βίου, 'Λοίδιμε, * μετανάστης ώφθης,* χαὶ προσεχώρησας * πρός ἀσχητικῆς διαγωγῆς * τὰ σχάμματα προθύμως,* τὴν σὴν χαρδίαν οἰχητήριον,* "Όσιε, δειχνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοχίον.

Παρθένε το χαθαρον * τοῦ Λόγου παλάτιον,* τὴν ψυχήν μου δείξον * οίχον τοῦ Πνεύματος· * ὕδατος πηγὴ ζωαρχιχοῦ, * πότισόν με τῆ χαύσει * τῆς ἀμαρτίας φλογιζόμενον, * ὅπως χατὰ γρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Όσίου Νίχωνος. Οὐρανίας ἀψίδος. Τζ Ἐώας εἰς Δύσιν * διαδραμών, ἅπαντας * τῷ τῆς μετανοίας Δ χηρύγματι χατεπύρσευσας· * ὅθεν χατάλληλον * τῆ πράξει εὐρες τὴν χλῆσιν,* μετανοίας, "Οσιε,* δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τον ζῆλον * ἐν τῆ ψυχῆ θέμενος,* Πάτερ, τὴν ◊ευτέραν * ἐν χόσμω Χριστοῦ ἐμφάνειαν * προανεχήρυττες, * χαὶ μετανοίας ἀξίους * ἐχ χαρδίας, ἔλεγες,* χαρπούς ποιήσατε.

Men. Tom. II.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε μόνη τεχούσα * τόν του παντός Κύριον. * Καΐρε την ζωήν * τοϊς ἀνθρώποις ή προξενήσασα. Χαΐρε χατάσχιον, * χαι ἀλατόμητον Όρος.* Των πιστών τό στήριγμα,* χαΐρε Πανάμωμε. ΄Ο Είρμός.

• Λ ὑρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ, Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας * ᠔ο-

• U μήτορ, σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των

» έφετῶν ή ἀχρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε Φι-

» λάνθρωπε.

Κάθισμα του Όσίου 'Αλυπίου,

Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Συμεών ήμιν ὤφθης * ἄλλος σορέ· * το γὰρ σῶμα ὑψώσας * στύλφ ἐχ γῆς,* ὦ Πάτερ ᾿Αλύπιε,* τῶν δαιμόνων τὰς φαλαγγας * ἐτροπώσω, Θεόφρον, * πιχρῶς χατοιμόζοντας, * χαὶ εἰς ἀβάτους τόπους * αὐτοὺς ἀπεδίωξας· * ὅθεν χαὶ ἐδείχθης * ἐγχαλλώπισμα θεῖον, * Πατέρων το χαύχημα, * Μοναζόντων το στήριγμα. * Διο πίστει βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Όσίου Νίχωνος,

Ήχος ά. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τ ον ζήλον τον σεπτον * Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω,* καὶ κόσμω τὴν φρικτὴν,* καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου * ἐμφάνειαν ἐκήρυττες,* καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· * Νῦν ποιήσατε * καρποὺς ἀξίους Κυρίω,* μετανοίας τε * ἀπό καρδίας τελείας,* Πατὴρ ἡμῶν "Όσιε. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον ὅμοιον.

Κυβέρνησον, 'Αγνή, * την ἀθλίαν ψυχήν μου,* χαὶ οἶχτειρον αὐτὴν ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὅλισθαίνουσαν * ἀπωλείας Πανάμωμε· * χαὶ ἐν ὡρα με * τῆ φοβερᾶ τοῦ θανάτου * ἐλευθέρωσον,* χατηγορούτων δαιμόνων * φριχτῆς ἀποφάσεως.

"Η Σταυροθεοτοχίον, εμοιον.

Ώ θαύματος φρικτοῦ! * ὥ καινοῦ μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ἀγνὴ * καὶ πανάμωμος Κόρη,* ἐν ξύλω ὡς ἔβλεψεν * ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῆ δρακὶ περιφέρων,* ὡς κατάκριτος,* ὑπό κριτῶν παρανόμων * Σταυρῷ κατακρίνεται.

Του Όσ. Αλυπίου. Ωδή δ'. Την θείαν έννοησας σου.

Α γάπην ἀληθή και συμπάθειαν,* πίστιν ἐλπίδα ἀρραγή,* και πολιτείαν ἀνόθευτον * ἀναλαβόμενος, Πάτερ, * Θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

΄ Ιστάμενος έν στύλω άχλόνητος,* ταϊς έναντίαις προσβολαϊς,

MHN NOEMBPIOE. KG'.

δαιμόνων στίφος έχλόνησας,* χαι χλονουμένοις έγένου,* Παμμάχαρ, άδιάσειστον έρεισμα.

Ναμάτων θείων έμπλεως γέγονας,* χαι χατεδρόσισας ψυχάς * χαταταχείσας τῷ χαύσωνι * τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας * Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον,* χαὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν * χαὶ τὴν χαρδίαν μου, Δέσποινα,* ἡ φωτοδότην τεχοῦσα * Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Του Όσίου Νίχωνος. Είσαχήχοα Κύριε.

Αληθώς έφιέμενος * γνώσεως, Μακάριε,* πραξιν τέθεικας * θεωρίας σου επίβασιν,* τοὺς Ἐλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τής χαρδίας τὰ όμματα * πράξεσιν ἐνθέοις * προχαθηράμενος, * προεμήνυες τὰ μέλλοντα, * ὀπτιχὴν διάνοιαν προσχτησάμενος. Θεοτοχίον.

Ίλασμόν ήμεν δώρησαι * τῶν ἀγνοημάτων, * ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τόν κόσμον σου * ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Όσ. Άλυπίου. Ωδή έ. Ο άναβαλλόμενος.

Ολος ἀναχείμενος,* τῷ Παντοχράτορι,* χρονίαν στάσιν * ὑπαιθρος, Πάτερ,* νιρετοῖς χαὶ χαύσωνι * σφοδρῷ προσπαλαίων,* προθύμως ἐχαρτέρησας.

")μνοις χαὶ δεήσεσι * σχολάζων, "Οσιε,* τῆς τρισηλίου * αὐγῆς τὴν χάριν,* νοὸς χαθαρότητι,* ἐδέξω, χαὶ φέγγος * ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σωμά σου τῷ χίονι * περιγραψάμενος, * τόν νοῦν βαδίζειν * ἀνεμποδίστως * πρός τόν σοὶ ποθούμενον, * 11άτερ, ἐπαφτζικας, * φωτός ἀποπληρούμενος.

HEOTOXION.

"Αγιον ἐχύησας, * Θεόν γενόμενον * βροτόν δι οἶχτον, * ἀγία Κόρη, * τον χαθαγιάζοντα, * τοὺς αὐτόν ἐν πίστει * χαὶ φόβφ ἀγιάζοντας.

Του Ότιου Νίχωνος. Όρθρίζοντες βοώμέν σοι.

Πληγέντα τον είς σε παροινήσαντα * θεηλάτως, * ταϊς εύχαϊς ανέρρωσας, * χαι σε τιμάν παρεσχεύασας.

Ναόν πανευχλεή ανεστήλωσας * τῷ Σωτῆρι', * ναός ζῶν χαὶ ἔμψυχος * προχρηματίσας, Θεσπέσιε.

Θεοτοχίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας, ἄχραντε * Θεοτόχε, * τὸν Κτίστην χαὶ Κύριον, * ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

MIN NOEMBPIOS. KG'.

΄ Του Όσ. Άλυπίου. Ώδή ς΄. Μαινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα * τῆς χαχίας * βάλλοντα σαρῶς,* ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ χίονι,* τῆς ἀἐἐαγοῦς * πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Υπομένων, Όσιε, * ὑπέμεινας * τὸν ὑπομονὴν * ἀληθτ σοι Κύριον δωρούμενον, * και ἐκ πάντων * τῶν δυσχερῶν σε ῥυόμενον.

Παραδόξως, "Οσιε," φῶς ώρᾶτο * ὑπερθεν τοῦ σοῦ * xαθ' ἐxάστην χίονος, φωτίζον σου * διὰ παντός * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια. Θεοτοχίον.

Ισχυράν παράχλησιν * οι έν θλίψει * έχομεν, 'Αγνή,* χαι βεβαίαν πάντες σε άντιληψιν * Μήτηρ Θεοῦ, χινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Όσίου Νίχωνος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εδόξασε σε Θεός, * ό δοξασθείς σου τοϊς μελεσιν * έν τερασι θαυμαστοϊς * διό χαι τῷ χίονι * ὅπως χρηματίση σοι,* έν τῷ θείψ οἴχψ * τό ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

'Ως άλλον σε Μωϋση, * ή Λαχεδαίμων έγνώρισε, * την Αζγυπτον των παθων * πιέζοντα μάστιξιν, * ένθέοις διδάγμασι * τοις της μετανοίας * χαι χαχίας έξαιρούμενον.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ixeσlaiς σου,* Θεογεννῆτορ ἀγνὴ,* xai τύχοιμεν πάναγνε * τῆς θείας ἐλλάμψεως,* τοῦ ἐχ σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Υἰοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ο Ειρμός.

» Τλάσθητί μοι Σωτήρ,* πολλαί γάρ αι άνομίαι μου·* χαι έχ » Βουοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε δέομαι·* πρός σὲ γὰρ ἐβόησα » χαι ἐπάχουσόν μου * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον τοῦ Όσίου Άλυπίου,

 ${}^{*}\mathrm{H}_{Z}$ or $\pi\lambda.$ $\delta'.$ Ω , analytic time purewer.

Ος ἀρετῶν ὑπόθεσιν,* χαὶ ᾿Ασχητῶν χαλλώπισμα,* ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον * χαὶ ἀνυμνεῖ σε ᾿Αλύπιε· * ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου * τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου * χαὶ τὰ παλαίσματα,* τῶν δεινῶι ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν,* ὡς ἐπώνυμος.

Έτερον Του Όσιου Νίχωνος,

Ηχος πλ. β'. Την υπέρ ήμῶν πληρώσας.

Την 'Αγγελικήν * μιμούμενος πολιτείαν,* κόσμου τὰ τερπνὰ * ώς σχύβαλα ἐλογίσω,* μετανοίας την τρίβον δεικνύων ήμιν,* θεοφόρε Νίχων "Οσιε: * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν * ἐκτελοῦντες νῦν την μνήμην σου,* ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς * ἰαμάτων πηγή.

Συναξάριον.

Τῆ ΚϚ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

'Απείχεν 'Αλύπιον δρθιος χίων,

Πρός ούρανούς ζητούντα βαίνειν, ού μένει.

Είχαδι έχτη άλυπον Άλύπιε βής έπι οίχον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Νίχωνος τοῦ Μετανοείτε.

Στίχ. Οι Λακεδαίμων, ούδαμῶς Δαίμων λάκοι.

Σοβεί γαρ αύτον τοις τεραστίοις Νίχων.

Ταϊς τῶν σῶν Αγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Τοῦ Όσ. Ἀλυπίου. Ἐῦδἡ ζ. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο χαρτεριχώτατος * χαι στερρός 'Αλύπιος,* χρόνοις έπι πλείοσι * χρύει πιεζόμενος,* του Πνεύματος τη θάλψει * έθάλπετο παραδόξως.

Υψος πρός οὐράνιον * ἔχων τὸ πολίτευμα,* σώματος ἡλόγησας * ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος,* καὶ τούτου σηπομένου * οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πασαν ήδυπάθειαν, * Πάτερ, ἀρνησάμενος * τῷ χρύει χαὶ χαύσωνι * παλαίων ἐνήθλησας * αἴθριος, ἀναμέλπων· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Ο ἀπεριόριστος * σάρχα ἀνελάβετο ἕννουν τε χαὶ ἕμψυχον * ἐχ σοῦ, ᾿Αειπάρθενε, * τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας, * Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Τού Όσίου Νίχωνος. Οι έχ της Ιουδαίας.

Ος έν άρματι, Πάτερ, * άρετῶν τετρακτύϊ * σὐ ἐποχούμενος, * ἀνέδραμες εἰς ὕψος, * Ἡλίας ῶσπερ ἄλλος, * μελωδῶν τῷ Σωτῆρί σου· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός εὐλογητός εἰ.

Ζηλωτής ώς περ άλλος, * τοϊς ποθοῦσί σε, Πάτερ, * το ράχος έλιπες, * ἐν ῷ σου το σαρχίον * ἐχτρύχων χαὶ πιέζων * τήν ψυχήν διανέπαυες, * Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν * Θεος εὐλογητός εἰ. Θεοτοχίον.

Σορίας ξμπλησον πάντας,* καὶ δυνάμεως θείας,* ἡ ἐνυπόστατος * Σορία τοῦ ἡΨίστου,* διὰ τῆς Θεοτόκου,* τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός εὐλογητός εἶ.

Του Όσ. 'Αλυπίου. 'Ωδή ή. Σοι τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουήλ * προθεωρών το μέλλον,* νοος χαθαρότητι,* ώφθης 'Αλύπιε * πάσι προλέγων,* ώς ένθεος Προφήτης,* τα ύπο Κυρίου * δηλούμενα σοι Πάτερ.

Ο φωτοειδής * τής Έχχλησίας στύλος,* ό πύργος ό άσειστος,* τείχος το ἄρρηχτον * πάντων άνθρώπων * Θεώ πεπιστευχότων,* ό Χριστοῦ θεράπων * Αλύπιος τιμάσθω.

"Υπνωσας χαλῶς * ὕπνον διχαίοις, Πάτερ,* πᾶσιν ὀφειλόμενον,* χοιμίσας πρότερον * πάθη ποιχίλα * έντεύξεσιν άγρύπνοις * όθεν σε προστάτην * ἄγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοχίον.

Σοῦ ὁ τοκετός,* τὴν τικτομένην βλάβην * κακία τοῦ ὄφεως* νῦν ἀπεστείρωσε, * μόνη χατάρας * ἀναίρεσις Παρθένε· * ὅθεν σε τιμώμεν * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Του Όσίου Νίχωνος. Επταπλασίως χάμινον.

Το χαθαρόν χαι ασπιλον * της ψυχής περιβόλαιον, * το χαρτε-ριχόν * χαι απαθές σαρχίον σου, * ώς θείον θησαύρισμα, * ή Λαχεδαίμων φέρουσα,* χαὶ σωματιχῶν * χαὶ ψυχιχῶν ἀλγημάτων * την ρώσιν έξαιτειται,* μελωδούσα συμφώνως. * Λαός ύπερυψούτε * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Τών ἰαμάτων χάριτας * ή σορός ἀναβλύζουσα, * πᾶσαν νοσημάτων * χαι παθών ἐπήρειαν, * παντοίαν τε χάχωσιν, * χαι μαλαχίαν απασαν * πάντων θεραπεύει * των πιστως μελωδούντων. * Οι Πατδες εύλογεττε, * Ιερετς άνυμνεττε, * λαός ύπερυψουτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Ύπερ ήμων ιλέωσαι * τον Σωτήρα χαι Κύριον, * των χαταφευγόντων * τη ση σχέπη, Όσιε, * ώς νίκης επώνυμος * χαι Θεώ παριστάμενος,* πάσης λυτρωθήναι * των έχθρων χαχουργίας,* δαιμόνων έπηρείας, * χαι άνάγχης χαι νόσου, * τους πίστει σε ύμνοῦντας * είς πάντας τους αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Νους έξειπειν ού δύναται * το φρικτον τής λοχείας σου, * πώς χαι παρθενεύεις * μετά τόχον, "Αχραντε, * ώς μόνος ἐπίσταται * ό τῶν ἀπάντων Κύριος· * ὅν ἰλεουμένη * μή ἐλλίπης, Παρθένε,* σω-Οῆναι τοὺς ἐν πίστει * τῷ Γίῷ σου βοῶντας· * Λαός ὑπερυψοῦτε* Χριστόν είς τούς αίῶνας. O Eiguós.

Τπταπλασίως χάμινου, * των Χαλδαίων ο τύραννος, * τοις » I θεοσεβέσιν * έμμανώς έξέχαυσε · * δυνάμει δε χρείττονι * » περισωθέντας τούτους ίδών· * Τον Δημιουργόν * χαί Αυτρωτήν

· άνεβόα, * οι Πατδες εύλογειτε, * Περεις άνυμνειτε, * λαός ύπερυ-» ψούτε,* είς πάντας τούς αίωνας.

Του Όσιου Άλυπίου. 'Ωδή θ'. 'Ησαία χόρευε. τερός ό βίος σου, * έχ σπαργάνων * ώφθη τῷ Θεῷ, * λαμπόμενος Ι άρετῶν, * μάχαρ, τῷ φωτί· * τίμιος ὁ θάνατος * ἐναντίον * γίγονε Χριστου, * Πάτερ 'Αλύπιε, * Μοναζόντων αχροθίνιον.

ΜΠΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Κς΄.

'Ως φωστήρ ὑπέρλαμπρος * χαταυγάζεις * ἄπασαν τήν γην * έλαύνων τήν πονηράν * νύχτα τῶν παθῶν,* χαὶ λύων σχοτόμαιναν * τῶν Δαιμόνων,* χαὶ φωταγωγῶν * θείαις λαμπρότησιν * ἰαμάτων πάντας "Όσιε.

Στάσιν έπι χίονος * έποιήσω * έτεσι,* σοφέ,* πεντήχοντα πρός τρισιν,* οία 'Αθλητής άθλων προθυμότατα,* χαι τῷ χρύει * χαι τῷ παγετῷ,* Πάτερ, χαι χαύσωνι * ἀνενδότως πιεζόμενος.

Η άγία μνήμη σου, * τῷ Αγίφ * Πνεύματι ήμᾶς * χαθαγιάζει, σοφέ, * ταύτην ίερῶς * τελοῦντας χαὶ πίστει σε * ἀνυμνοῦντας, * Πάτερ, * ἐν αὐτῆ * ὡς ἀντιλήπτορα, * χαὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι * τῷ ἐν σχότει * ὄντι τῶν παθῶν, * χαὶ ρῦσαί με πονηρῶν * ἔργων, χαὶ φλογός * ἐναποχειμένης μοι * τῷ ἀθλίῳ * χαὶ ἀμαρτωλῷ, * *Αχραντε Δέσποινα, * προστασία τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Όσίου Νίχωνος. Έξεστη έπι τούτω.

Α μέσως ἀπολαύων,* Πάτερ, ζωής,* ὑπὲρ ῆς ἡγωνίσω * πρός δύναμιν * ἐπὶ τῆς γῆς, βίω διαπρέψας ἀγγελικῷ,* καὶ μεταβὰς, μακάριε * Νίκων, πρός αύλους διαμονὰς,* σωθήναι, Θεορόρε,* δυσώπει τοὺς ἐν πίστει * ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

'Αγάλλη σύν 'Αγγέλοις * ἐν οὐρανῷ, * τῷ τῶν ὅλων Θεῷ * παριστάμενος, * καὶ ἐπὶ γῆς * βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς · ἐν ἡ σεπτῶς κατάκειται * σῶμά σου τὸ ἅγιον 'καὶ σεπτὸν, * τοῖς πόθῳ προσιοῦσι * καὶ φόβῷ ἀπτομένοις, * Νίκων παμμάκαρ, τῶν λειψάνων σου. Θεοτοκίον.

Έν σοὶ τῆς παρθενίας * τὸ χαθαρὸν * ἐτηρήθη, Μαρία * πανύμνητε· * σὺ γὰρ Θεὸν * μόνη συλλαβοῦσα * ἄνευ σπορᾶς,* σεσαρχωμένον τέτοχας, * μείνασα * Παρθένος παναληθής· * διό σε Θεοτόχον * χυρίως ἀνυμνοῦμεν,* χαὶ προσχυνοῦμεν χαὶ δοξάζομεν. Ο Είρμός.

- » 'τηξέστη ἐπὶ τούτῷ * ὁ οὐρανός, * xαὶ τῆς Υῆς xατεπλάγη * τὰ
- » L πέρατα, * ότι Θεός * ώφθη τοις ανθρώποις σωματιχώς * xal
- » ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων· * διό σε
- » Θεοτόχε, * Αγγέλων χαι ανθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Αγίου Άλυπίου.

Γυναίχες, αχουτίσθητε.

Α γώνας υπέρ άνθρωπον * μετήλθες, Πάτερ Όσιε, * τη του Χριστου δυναστεία· * πεντήχοντα πρός τρισι γάρ * έτεσιν έπι χίονος * έστης, σορέ 'Αλύπιε, * πάντοθεν πιεζόμενος, * χαι νυν τό έσχατον μάχαρ * των άγαθων πάντων εύρες.

MHN NOEMBPIOE. KG'.

Τού Αγίου Νίχωνος. Ο ούρανόν τοις άστροις.

Η θήχη ένθα σου χειται * τὸ εὐχλεέστατον σῶμα, * χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι * τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, * τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίχων ἀεἰ θεοφόρε.

Αι τῶν ἀγγέλων πᾶσαι * xαὶ ἀρχαγγέλων χορεῖαι, * ἀνευρημοῦσί σε, Κόρη * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,* xαὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος * δοξολογοῦμέν σε πόθφ.

Εἰς τοὺς Λίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. τοῦ Αγίου Νίχωνος δευτερούντες τό ά.

"Πχος ά. Των ούρανίων ταγμάτων.

Τ ων έφετων ἀπολαύων * ἀμέσως, "Οσιε,* των ἐπὶ γῆς φωτίζεις * πάντων τὰς διανοίας,* ἐν πίστει ἐκτελούντων * μνήμην τὴν σὴν,* Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν,* καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς * ἀθροισθέντων, παμμακάριστε.

Σύ τοῦ Προδρόμου τον ζήλον * ἐχμιμησάμενος, * Μετανοείτε πᾶσιν * ἀνεβόας, παμμάχαρ, * ἐξ ὅλης τής χαρδίας· * ἡ γὰρ Χριστοῦ * βασιλεία ἐφέστηχεν· * ὄν ἐχδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Έχ τῆς Ἐώας εἰς Δύσιν,* Πάτερ, διέδραμες,* χαὶ μετανοίας πάντας * χατεπύρσευσας λόγοις· * ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δὲ, * πόλις ἡ σἡ * Λαχεδαίμων ἐγνώρισε· * τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν * μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, ^{*}Ηχος πλ. β'.

Όσιε Πάτερ,* εἰς πἄσαν τὴν Υῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δἰ ὥν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν καμάτων σου. * Τῶν Δαιμόνων * ὥλεσας τὰς φάλαγγας· * τῶν ᾿Αγγέλων * ἔρθασας τὰ τάγματα,* ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῥόησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Μεταβολή τῶν θλιβομένων, * ἀπαλλαγή τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόχε Παρθένε, * σῶζε πόλιν χαὶ λαόν, * τῶν πολεμουμένων ή εἰρήνη, * τῶν χειμαζομένων ή γαλήνη, * ή μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Η πάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυροϋ κρεμάμενον, * θρηνωδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Γίε μου καὶ Θεε μου, * γλυκύτατον μου τέκνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιγηρὰ τῆς ἘΧτωήχου. Καὶ ἡ λοιπἡ Ἀχολουθία τοῦ Ὅρθρου, χαὶ Ἀπόλυσις.

TH KZ'. TOY AYTOY MHNO Σ .

Μνήμη του Άγίου Μεγαλομάρτυρος Ιαχώβου του Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρά τοῦ Άγίου.

⁵Ηχος β'. "Οτε,* έχ τοῦ ξύλου σε.

Κ όσμου * τὰ τερπνὰ χαταλίπών, * γένους περιφάνειαν, * πλοϋτον, * χαὶ ὑραιότητα, * πᾶσάν τε τὴν αἰσθησιν * ἀπαρνησάμενος * χαὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, * παθῶν ἐχμιμήσει, * χαίρων ἀχολούθησας * Χριστῷ, Ἱάχωβε· * ὡς οὖν * χοινωνὸς παθημάτων, * δόξης ἐχρημάτισας ὄντως * χαὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη * θεριζόμενος σαρχός,* χαι τὰς ἀρορήτους δδύνας * τῶν αἰχισμῶν χαρτερῶν,* Μάρτυς ἀξιάγαστε * Χριστοῦ, Ἱάχωβε,* χαι τυράννων ὡμότητα * πατήσας ἀνδρείως,* νίχης τὸν πολύτιμον * στέφανον είληφας· * ῷ νῦν ἐγχοσμούμενος,* Μάχαρ,* θείω τοῦ Δεοπότου σου θρόνῷ * μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Έχων * παρρησίαν πρός Χριστόν, πάντωντών ἐν πίστει τελούντων * την σην σεπτην έορτην, * Μάρτυς παναοίδιμε, * θερμῶς προίστασο, * τῶν χινδύνων ρυόμενος, * παθῶν ἀπαλλάττων, * πάσης περιστάσεως * δεινῶν λυτρούμενος, * νέμων * χαὶ ψυχῶν σωτηρίαν * θείαις σου ἐντεύξεσιν, ὅπως * τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, "Ηχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερών ἐν ἀθλήσει,* Μάρτυς Ἱάχωβε,* το σῶμά σου παρέδωχας * διὰ Χριστόν τον Θεόν· * καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηροὺς, * καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, * καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου,* ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς * συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός.* Διὸ, ᾿Αθλούντων κράτιστε,* μὴ διαλίπης ἱκετεύων, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,* ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Και νυν, Θεοτοχίον. "Οτε;* έχ του ξύλου σε.

Μόνη * τόν ἀχώρητον Θεόν * ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρα * ἐχυοφόρησας,* ἄνθρωπον γενόμενον * δἰ ἀγαθότητα,* Παναγία Θεόνυμφε.* Διό δυσωπῶ σε, * τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον,* ὅπως τὴν στενὴν χαὶ εὐθεῖαν * τρίβον διοδεύσας, προφθάσω * τὴν ἐπὶ ζωὴν, Παρθένε, φέρουσαν.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. KZ'.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

"Οτε * ή ἀμίαντος ἀμνὰς,* ἔβλεψε τὸν ἰδιον ἄρνα * ἐπι σφαγὴν, ὡς βροτὸν * θέλοντα ἐλχόμενον,* θρηνοῦσα ἔλεγεν· * 'Ατεχνῶσαι νῦν σπεύδεις με * Χριστὲ τὴν τεχοῦσαν;* τί τοῦτο πεποίηχας * ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; * "Ομως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω,* σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄχραν ἀγαθότητα, φιλάνθρωπε.

Είς τον Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Όχτωήχου

Δόξα, Ήχος πλ. ά.

Έθαυμαστώθης Ίάχωβε,* ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μαχροθυμήσας· * τῶν γαρ δαχτύλων καὶ τῶν χειρῶν * καὶ βραχιόνων ἐχχοπέντων σου,* ὁμοίως καὶ χνημίδων σου * μέχρι μηρῶν, ἐχαρτέρησας· * λοιπόν εὐχομένου σου * καὶ τὴν σεπτήν σου κάραν ἀπέτεμον. * Μάρτυς πολύαθλε, * ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ δεόμενος * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Χαίροις * ἀσχητιχῶν.

Χαίροις * ή χαλλονή Ίαχώβ, * ήν ἐξελέξατο * Θεός, ήν ήγάπησεν· * ή θύρα * τῶν σωζομένων· * ή φλογοφόρος λαβίς· * τῆς ἀρᾶς ή λύσις, παντευλόγητε· * γαστήρ θεοχώρητε· * πεπτωχότων ἀνόρθωσις· * ἀγιωτέρα * Χερουβίμ, χαὶ τῆς χτίσεως * ὑπερέχουσα· * δυσθεώρητον ὅραμα· * ἄχουσμα τὸ χαινότατον· * ἀνεχφραστον λάλημα· * ἅρμα τοῦ Λόγου, νεφέλη * ἐξ ῆς ἀνέτειλεν ἡλιος * Χριστός,* χαταυγάζων * τοὺς ἐν σχότ3ι χαὶ παρέχων * τὸ μέγα ἕλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

"Αρνα * τόν έαυτῆς, ή ἀμνὰς * ποτὲ ὀρῶσα * πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, * προθύμως * χατηχολούθει * ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· * Ποῦ πορεύη, Τέχνον * μου γλυχύτατον; * Χριστὲ, * τίνος χάριν * τόν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; * μή τοιγε γάμος * ἐν Κανᾶ πάλιν ἕτερος, * οἶνον ὅπου πρὶν * ἐξ ὑδάτων τετέλεχας! Δός μοι λόγον τῆ δούλη σου, * Γἰέ μου παμφίλτατε· * μή με παρίδης οἰχτίρμον * σιγῶν ἐμὲ τὴν τεχοῦσάν σε, * Θεὲ, * ὑπὲρ λόγον * ὁ δωρούμενος τῷ χόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, χαι νῦν, Θεοτοχίον. Και Άπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ την συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες της Όχτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου οῦτος, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Digitized by Google

MHN NOEMBPIOΣ. KZ'.

Τον Πέρσην Ιάχωβον έν ξσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος β΄. Δεϋτε, λαοί. Τφ του Χριστου * βήματι νυν παριστάμενος * στεφανηφόρος,

L ένδοξε * Μάρτυς Ίάχωβε, * φωτοφόρον μοι αίγλην, * χαι χάριν ούρανόθεν * δίδου πρεσβείαις σου.

Ορθρος ήμιν * έλαμψας ώσπερ πολύφωτος,* 'Ανατολής όρμώμενος,* χαι χατελάμπρυνας * την Χριστοῦ 'Εχχλησίαν * λαμπρότητι τῶν ἄθλων,* μάχαρ 'Ιάχωβε.

Νεανικήν * ένστασιν ἐπιδειξάμενος,* ὡς νικητὴς ἡξίωσαι * τῆς ἀναρῥήσεως,* καὶ τελείων ἐπάθλων,* καὶ δόξης αἰωνίου,* Μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοχίον.

Προφητικαί * σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν,* τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον * μυσταγωγούμεναι,* Θεοτόκε Παρθένε,* καὶ πόἰρωθεν ὀρῶσαι * τὰ σὰ θαυμάσια.

'Ωδή γ'. Στερέωσον ήμας.

Ε γένου έκλεκτη Χριστοῦ ὡς ἄμπελος,* δρεπάνη βασάνων καθαιρουμένη,* καὶ πολύν τον καρπόν φέρουσα,* τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτήρος προσαγόμενον.

Ρεόντων το φθαρτον χαι εύδιάλυτον * παρετδες έμφρόνως, Στεφανηφόρε· * ώς άγχίνους δε προέχρινας * των άει προσμενόντων το άσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπρούς, χατατεμνόμενον * τό σωμα ώμότητι των τυράννων * προεξένησεν, Ίάχωβε, * χαι τρυφής Παραδείσου την άπόλαυσιν.

Θεοτοχίον.

Ήλέηται σαφῶς διὰ τοῦ τόχου σου * τοῦ θείου, Παρθένε, ἡ ἀνθρωπότης,* ἐνωθεῖσα χαθ' ὑπόστασιν * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Θεονύμφευτε.

Ο Ειρμός.

Στερέωσον ήμας έν σοι Κύριε,* ό ξύλω νεχρώσας την άμαρ τίαν, * χαι τον φόβον σου έμφύτευσον * είς τας χαρδίας
 ήμων των ύμνούντων σε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Έν Περσίδος ἀστέρα * νεοφανῆ,* ὁ Χριστός ἀνατείλας * τοῖς ἐπὶ γῆς,* τὸν θεῖον Ἱάχωβον * καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα,* ὅἰ αὐτοῦ τὸν ζόφον * τῆς πλάνης ἀπήλασε,* καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν * τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· * ὅθεν οἱ τὴν μνήμην * τὴν αὐτοῦ ἐχ τελοῦντες,* πιστῶς ἑορτάσωμεν,* καὶ βοήσωμεν,* λέγοντες· * ᾿Αθλο

MHN NOEMBPIOS. KZ'.

φόρε πολύαθλε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,* τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε,* τὴν ταπεινὴν ἀπό βρέφους μολύνας ὁ μιαρός,* καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν * ἐμαυτόν κατεἰρὑίπωσα·* καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι,* οὐδὲ καταφύγιον,* ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα * πλήν σου, Κόρη, ἐπίσταμαι.* Φεῦ μοι τῷ ἀχρείψ!* Διὰ τοῦτο ἰκέτης * πρός σὲ τὴν Πανάχραντον * νῦν προστρέχω καὶ δέομαι,* ὁμολογῶν σοι τὸ "Ημαρτον.* Πρέσβευε τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναί μοι·* εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα * ἀνέθηκα, Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν και ποιμένα * και λυτρωτήν,* ή 'Αμνάς θεωροῦσα * έν τῷ Σταυρῷ,* ώλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * 'Ο μέν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * ^{*}Η πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν.* τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδή δ'. Είσακήχοα Κύριε.

Νενευρωμένος, Ένδοξε, τη έχ Θεοῦ δοθείση πανοπλία, πυρσολατρῶν πᾶσαν * πλάνην χατέφλεξας.

Ίλασμόν ήμεν αιτησαι * τοες την σεπτήν * σου μνήμην έχτελούσι,* παβρησίαν έχων,* Μάρτυς 'Ιάχωβε.

'Αποφρέοντος αίματος * οἱ ὀχετοὶ * τῶν σῶν μελῶν, Τρισμάχαρ,* τὴν τῆς πλάνης φλόγα * πἄσαν χατέσβεσαν.

Θεοτοχίον.

Κυβέρνησόν μου, Πάναγνε,* τοὺς λογισμοὺς * πρός εῦδιον λιμένα,* τῆς σῆς ἀπαθείας * χαὶ χαθαρότητος.

'Ωδή έ. Ο τοῦ φωτός χωρηγός.

Οσπερ τις γτ, άγαθη * χαί χαρπορόρος άληθώς γέγονας, * τῷ τῶν πιχρῶν * βασάνων ἀρότρω * τεμνόμενος, Σορέ, * πολύχουν τῷ Κτίστη * προσφέρων γεώργιον.

Βέλη, πανάριστε, * πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας * λύθρφ, τῶν σῶν * κοπέντων, Τρισμάχαρ, * σώματος μελῶν · * ἐλπίδι γὰρ ὥφθης * καὶ πίστει φραττόμενος.

Όλοκαρπούμενος * ώς ίερεΐον τῷ Χριστῷ, Πάνσορε,* τῶν σῶν μελῶν * δεινῶς κοπτομένων, * κατάλληλον ψδην * καὶ πρόσφορον ὕμνον * ἐκάστῷ προσέφερες.

MHN NOEMBPIOS. KZ'.

Νέμοις χαθάρσιον * τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν, ἔνδοξε * Μάρτυς Χριστοῦ,* τὰς σὰς ἀλγηδόνας,* ἀντίλυτρον διδούς, * χαὶ τοὺς τῶν αἰμάτων * χρουνούς σου, πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Ἐπαληθεύουσαν * τῷ σεβασμίω χαὶ φριχτῷ τόχω σου, * χαὶ τὴν φωνὴν * χαρδία χαὶ γλώσσῃ * προσάπτοντες τρανῶς,* σὲ νῦν Θεοτόχον * ἀγνὴν ὀνομάζομεν.

'Ωδή ς΄. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμερόνως δεξάμενος * τῶν οἰχειοτάτων σου,* χαίρων ἐχώρησας * πρός τοὺς ἀγῶνας, Ἐνδοξε, * χαὶ στεφάνους τῆς νίχης ἀπείληφας.

'Αλλοτρίω χαθάπερ έν σώματι * πάσχων έχαρτέρησας,* Μάρτυς 'Ιάχωβε,* χαί μεληδόν χοπτόμενος,* τῷ Δεσπότη τον ύμνον άνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ιμάτιον, * χαι τῆς εὐφροσύνης * χιτῶνα δι αϊματος * τοῦ σοῦ βαρέντα, Πάνσορε,* νιχηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τον δίαυλον ήνυσας·* 80εν ιερόνιχον * στέφανον είληφας,* χαι νῦν Μαρτύρων τάγμασι * συγχορεύεις, Ίάχωβε ενδοξε. Θεοτοχίον.

'Απειράνδρως Παρθένε έχύησας, * χαι διαιωνίζεις, * Παρθένος έμφαίνουσα, * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Γίοῦ χαι Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ο Ειρμός.

Έν άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος,* την άνεξιχνίαστον *
 Έν της εύσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθο ρᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθείς τῆ χαλῆ * συζύγω, χαρτερόψυχε, * χαὶ τὸ φοβερὸν * χριτήριον φοβούμενος, * τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα * χαὶ τὸν φόβον, Ἰάχωβε, χατέπτυσας, * χαὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστὸς, * τὸ σῶμα ὡς χλῆμα τεμνόμενος.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

'Από ψυχής στενάξωμεν πάντες * δάχρυα έχχέοντες, * χαθορῶντες πιχρῶς * τόν Μάρτυρα μελιζόμενον · * δίχην χυνῶν γὰρ ὡρυομένων, * συνελθόντες οἱ δήμιοι, * τὰ μέλη χατετίτρωσχον * τοῦ θαυσμαστοῦ * χαὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. * Τίς οὖν ὑπάρχει; ἐξείπω, * εἰ δοχεῖ, μιχρόν ὑπομείνατε, * χαὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδής, * πῶς ὡς θῦμα Κυρίω προσήνεχται, * τὸ σῶμα ὡς χλῆμα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰαχώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθείς μεληδόν, και σφαγήν Πέρσης φέρων,

Ψυχή σεσώσθω φροῦδά μοι μέλη » λέγει,

Είχάδι Πέρσης έβδομάτη σφάγη έχμελεισθείς.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, xαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ειχόνος χρυσής.

Στεφότητι νοῦ, * χαρτερία τε ψυχῆς * χατατεμνόμενος, * Μάρτυς, τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος * χαὶ ἀφραγὴς διετέλεσας, * πίστει στηριζόμενος θεία, * χαὶ χραυγάζων Ἰάχωβε· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ιθύνας τοὺς σοὺς * λογισμοὺς πρός τὸν σχοπὸν * τῆς ἄνω χλήσεως,* χαὶ ταῖς βασάνοις χαταντλούμενος * οὐ χατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες * ῥặον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων,* χαὶ τεμνόμενος ἔψαλλες· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εί * χαὶ χαλῶς σοι ἔσται νῦν,* μαχαριώτατε, νενιχηχότι τὴν ἀτίθασσον * τοῦ πονηροῦ ἀγριότητα, * χαὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν,* χαὶ προθύμως χραυγάζοντι· * Εὐλογητός εἰ ὁ (θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Αδύτου φωτός καὶ λαμπάδος θεϊκῆς * καὶ ἀπαυγάσματος * ὥρθης λυχνία χρυσαυγίζουσα,* καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα,* αἴγλῃ τῆς σεπτῆς παρθενίας,* καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα·* Εὐλογημένη ἡ Θεόν * σαρκὶ κυήσασα.

'Ωδή ή. Τον έν χαμίνω τοῦ πυρός.

Ρώμη Θεοῦ χραταιωθεὶς,* πονηρῶν τὰς συστροφὰς * χαὶ παρατάξεις * διεσχέδασας, μάχαρ,* χαὶ χατὰ χράτος ἐλών * τῆς νίχης τὸν στέρανον είληφας, * χράζων· Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν * ὡς προσθήχας ἀγαθῶν,* Μάρτυς, ἑώρας,* οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους,* ἀλλὰ τὸ μέλλον σχοπῶν,* Μαρτύρων ὡραῖον στεφάνωμα, * παρὰ τοῦ διχαίου * Κριτοῦ ζὐτρεπισμένον.

Υπομονήν ύπερφυῆ * χεχτημένος, * ἀσραλής * χαθάπερ πύργος * διετέλεσας, Μάχαρ, * τῶν δυσμενῶν τὰς ὀρμὰς * ἀτρόμως χαὶ βέλη δεχόμενος, * χράζων· Εὐλογεῖτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ῥώμῃ πολλῆ σοι προσβαλών, * ὁ ἀρχέχαχος ἐχθρός * χαὶ ψυ-

γοφθόρος * χαί τυράννους έγείρας, * χαταβαλεϊν της ψυγης * τόν τόνον ούχ ζσχυσεν, Ένδοξε· * την γαρ παντευχίαν * Χριστοῦ Θεοτοχίον. περιεβάλου.

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγήν σε,* Θεοτόχε, ὡς τεχούσαν τον Λόγον του άθανάτου Πατρός, τον πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

O Eipubs.

» 📕 χαταβάντα, * χαι την φλόγα εις δρόσον * μεταβαλόντα » Θεόν, * υμνείτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάν-τας τούς αίῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ώς Μάρτυς * συγχορεύων, Τρισμάχαρ, * χαὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, * τοὺς ἐχτελοῦντας την μνήμην σου, * χαί την σην φωτοφόρον * τιμῶντας εὐφροσύνως ἑορτην * γαλεπών έχ χινδύνων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ένθα Μαρτύρων οι δήμοι,* ένθα πάντων 'Αγίων * άγίως άναπαύεται πληθύς,* ένθα Διχαίων τὰ πνεύματα,* ένθα ή Έχχλησία * τῶν πρωτοτόχων νῦν ἐν οὐρανοῖς, * χατεσχήνωσας ὄντως, * ώς Μάρτυς ὦ Ίάχωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης * τῷ Σωτήρι τῶν ὅλων,* δἰ ὄν σου τών του σώματος μελών * την έχχοπην έχαρτέρησας, * χαι πυρός χαι μαστίγων * της πείρας χατεφρόνησας στερρώς. * διο πίστει σε πάντες * χαι πόθω μαχαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορρύραν, * δι αιμάτων βαφείσαν * των σων νῦν περιχείμενος, * Χριστῷ * συμβασιλεύεις 'Ιάχωβε· * διὰ γὰρ παθημάτων * της απαθείας εύρες την πηγην, * ής τρυφαν αίωνίως,* παμμάχαρ, χατηξίωσαι. Θεοτοχίον.

Ώς τόν Θεόν συλλαβούσαν, * χαί Θεού γενομένην * Μητέρα χατ' άλήθειαν, 'Αγνή,* σε Θεοτόχον δοξάζομεν,* τῶν πραγμάτων τη φύσει * την χλησιν προσαρμόζοντες τρανώς, * χαι προσφόρως την θείαν * φωνήν σοι προσχομίζοντες.

Ο Είρμός.

• Τ όν έχ Θεοῦ Θεόν Λόγον,* τον ἀρρήτω σορία * ήχοντα χαι-• νουργήσαι τον 'Αδάμ,* βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς,*

 έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δί ήμας, * οι πιστοί όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναίχες άχουτίσθητε.

Τερσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας * τῷ ζήλψ πυρπολούμενος * Χρι-ΙΙ στοῦ, Ιάχωβε Μάρτυς· * ὡς χλῆμα τῆς ἀμπέλου δὲ, * το

MHN NOEMBPIO Σ . KZ'.

σῶμά σου τεμνόμενος, * τυράννου γνώμη, πάνσορε, * ἀνέμελπες χατάλληλον * ψδήν, χαι πρόσφορον ὕμνον * τῆ ἀπροσίτψ Τριάδι. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μαρία, χαθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον,* τῆς ἀχωρήτου Τριάδος,* δοχεῖον ὄντως ἐγένου · * ἐν ῷ Πατήρ ηὐδόχησεν,* ὁ δὲ Υἰός ἐσχήνωσε,* χαὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * ἐπισχιάσαν σοι, Κόρη,* ἀνέδειξε Θεοτόχον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Γεωργίου Σιχελιώτου.

Πιστώς * άθροισθέντες σήμερον φιλοθεάμονες, * άθρήσατε πάλην * ξένην και διαλλάττουσαν, * Ίαχώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμιν ἀστράψαντος, * δίχην ἀστέρος * τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, * καὶ πρός τὴν ἀληθή ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος.* Οῦτος γὰρ ὁ γεννάδας * ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· * καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομεῖσθαι * τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, * τῆ ἄνωθεν προμηθεία νευρούμενος,* καὶ βοῶν· * Εἰ καὶ τὰ μέλη μου * αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε,* ἀλλ' ἔχω Χριστόν * νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον.* "Όθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν,* διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου, * πρός ἐχείνην ἔσπευσε περᾶσαι· * εἰς ἢν καὶ αὐλιζόμενος,* αἰτεῖται ἡμῖν * παρὰ τοῦ στεροδότου Θεοῦ,* ἰλασμόν, φωτισμόν,* καὶ τὸ μέγα ἕλεος,* τοῖς ἐχτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

³Ηχος ό αὐτός. ⁴Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σχότει ἀγνοίας χρατούμενον, * χαὶ ἀθυμίας δεινῆς νυσταγμῷ βαρυνόμενον, * καὶ στενοχωρίας με * τῷ ζόρῳ χαλυπτόμενον, * καὶ τοῖς χινδύνοις * συμποδιζόμενον, * μή με παρίδης * εἰς τέλος φθείρεσθαι. * Δέσποινα εὕσπλαγχνε, * τούτων πάντων ῥῦσαί με * τῶν πειρασμῶν · * σὲ γὰρ μόνην χέχτημαι * ἐλπίδα μετὰ Θεόν. ¨Η Σταυροθεοτοχίον.

Πῶς ὑπενέγχω τὴν ἄδιχον, * Λόγε, σφαγὴν σου ὀρặν; * πῶς τὰ θεῖά σου ὅμματα * τυρλοὺς φωτίσαντα * μεμυχότα τεθέαμαι; * πῶς δὲ χαὶ χείλη * βλέπω σιγῶντά σου * τὰ μογιλάλων * χείλη ἀνοίξαντα; * Σπλάγχνα σπαράχθητε · * ῥάγηθι χαρδία μου · * οὐ φέρω ζῆν · * χέχραγε δαχρύουσα * πιχρῶς, ἡ Πάνσεμνος. Καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Αχολουθία τοῦ "Όρθρου,

χαι - Απόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Στεράνου τοῦ Νέου· xαὶ τοῦ Άγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το Κύριε ἐχέχραξα, Ιστώμεν Στίχους ς΄. χαι ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά τοῦ Όσίου.

Ήχος πλ. β΄. Όλην άποθέμενοι.

Ολος ἐχ νεότητος * ἀνατεθεἰς τῷ Κυρίφ, * σαρχός ἔξω γέγονας, * χοσμιχῆς τε σχέσεως, ἰερώτατε, * μοναστὴς ἄριστος * πεφυχώς, Στέφανε, * χαὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος · * χαὶ γὰρ συγχλείσας σου * οἶχφ στενοτάτφ, μαχάριε, * τὸ σῶμα, ἀνεπτέρωσας * νοῦν πρός οὐρανόν, ἐνοπτρίζεσθαι * τὸ ἄἰρἡητον χάλλος * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως χαὶ Θεοῦ, * οὐ προσχυνῶν τὸ ὁμοίωμα * ἤθλησας στεἰρότατα.

Τεσσαραχονθήμερον, ^{*} ώς ό Δεσπότης, νηστεύσας ^{*} έν είρχτῆ φρουρούμενος, ^{*} σεαυτόν πρός ἄθλησιν παρεσχεύασας, ^{*} ίερὲ Στέφανε, ^{*} Μοναστῶν ἔρεισμα, ^{*} χαὶ Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα [·] ^{*} ὅθεν, ώς θῆρές σοι, ^{*} οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ^{*} ἀρνίον ὥσπερ ἄχαχον, ^{*} σύραντες ἀδίχως ἐσπάραξαν [·] ^{*} χαὶ μετὰ ἀνόμων ^{*} χατέθεντο ἀθλήσαντα στερρῶς, ^{*} χαὶ παρρησία πρεσβεύοντα ^{*} ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαός ό παράνομος * παρανομίαις ὑπείχων, * παρανόμου, "Οσιε, * βασιλέως, λίθοις σε ώς τόν Πρώταθλον * ἀφειδῶς ἔβαλε, * χαὶ τὴν χάραν, πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε * ταῖς λέωφόροις τε * σύρων ὡμοτάτως ἐξέχεε * τὰ σπλάγχνα σου, πανόλβιε, * μηδὲ μετὰ πότμον οἰχτείρας σε. * Ω τῆς σῆς ἀνδρείας! * ὡ πολλῆς ὑπομονῆς! * δἱ ῆς ἀπείληφας Στέφανε, * στέφος ἀμαράντινον.

Καί τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος ο αύτος. Τριήμερος άνέστης.

Αγώνας τοῦ σεπτοῦ 'Αθλητοῦ,* τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ, * εὐφημοῦντες χατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, * βοήσωμεν Κυρίψ.* Αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις * πάσης ἀνάγχης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλη ἐχ Θεοῦ * ἀθλήσαντι γεγένηται, χαὶ τόν σάλον * διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάχαρ, γενναῖε στρατιῶτα, χαὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοι γυναίων χορός, χαὶ παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείω 'Αχαχίω χαρτερῶς τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, χαὶ πλάνην ἐχνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μαχάριε.

Men. Tom. II.

MIIN NOEMBPIO_{Σ}, KH['].

Δέξα, Πχος πλ. β'. Του Στουδίτου.

Έχ βρέφους τῶ Θεῷ * ἀνετέθης, ἰερώτατε Στέφανε, * ὡςπερ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ, * καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθών, * μοναδιχῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. * Αὖθις δὲ πρός ἄθλησιν * ἀπεδύσω ἀνδριχῶς, * καὶ ὑπὲρ τῆς εἰχόνος αὐτοῦ * ἐξορίας καὶ θλίψεις ὑπέστης χαρτερώτατα,* καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεχαρτέρησας·* συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος * καὶ λιθαζόμενος * καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος,* τῶν στεφάνων ἡξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.* Αὐτὸν ἰχέτευε,* τοὺς ἐχ πόθου τελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου λυτρωθήναι ἐχ παθῶν καὶ πειρασμῶν,* καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως,* καὶ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kal vov, OEOTOXIOV.

Ούδεις προστρέχων έπι σοι, * χατησχυμμένος ἀπό σοῦ ἐχπορεύεται,* ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόχε· * ἀλλ' αίτειται τὴν χάριν * χαὶ λαμβάνει * τὸ δώρημα,* πρός τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Ολην άποθέμενοι.

Τόν άρνα τόν ίδιον,* άμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι * καὶ ἄμωμος Δέσποινα,* ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * ὡς ἑώρακε, * μητρικῶς ὡλόλυζε,* καὶ ἐκπληττομένη * ἀνεβόα · Τί τό δραμα,* Τέχνον γλυχύτατον,* τοῦτο τό χαινόν καὶ παράδοξον; * πῶς δήμος ὁ ἀχάριστος * βήματι Πιλάτου παρέδωκε,* καὶ καταχρινοῦσι * θανάτῷ τῶν ἀπάντων τὴν ζωήν; * ᾿Αλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον,* Λόγε, συγχατάβασιν.

> Είς τόν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄.

Τό κατ' είκόνα * τηρήσας άλώβητον, Πάτερ, * ὑπέρ τῆς Χριστοῦ είκόνος * ἀντέστης ἀνδρικώτατα, * μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλὰς,* ἀλλὰ τῷ τοῦ Ηνεύματος ξίφει * τοῦτον ἀπέκτεινας. * Διό * παφρησίαν κεκτημένος πρός Θεόν, * περίσωζε τὴν ποίμνην σου * ἐξ αἰρέσεων πασῶν, * Στέφανε πολύαθλε.

Καί νου, Θεοτοχίου. Δέσποινα πρόσδεξαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον. "Ω του παραδόξου.

Τί τό όρώμενον θέαμα, * δ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * χαθορᾶται ὦ Δέσποτα; * ό συνέχων ἅπασαν * χτίσιν ξύλφ ἀνήρτησαι,* χαι ἐνεχρώθης * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόχος * χλαίουσα ἔλεγεν,* ὅτε ἐώραχεν * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, * τον ἐξ αὐτῆς * ἀἰρήτως ἐκλάμψαντα * Θεόν χαὶ ἄνθρωπον.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

'Απολυτίχιον του Όσίου.

⁷Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Α σχητιχώς προγυμνασθείς * έν τῷ ὄρει,* τὰς νοητάς τῶν δυσμενῶν * παρατάξεις, * τῆ πανοπλία ὥλεσας, παμμάχαρ, τοῦ Σταυροῦ· * αὐθις δὲ πρὸς ἀθλησιν * ἀνδριχῶς ἀπεδύσω, * χτείνας τὸν Κοπρώνυμον,* τῷ τῆς πίστεως ξίφει,* χαι δὶ ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐχ Θεοῦ,* Οσιομάρτυς * ἀοίδιμε Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος. Ο Μάρτυς σου Κύριε.

Καί νῦν, Θεοτοχίον. Καὶ 'Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανών τῆς Όχτωήχου, χαὶ τῶν ἡγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ο Κανών τοῦ Όσίου, οῦ ἡ Ἀκροστιγίς.

Χριστός στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάχαρ. Ίωσηφ.

'Ωδή α. ⁷Ηχος πλ. β'. 'Ως έν ήπειρφ πεζεύσας.

Χαρμονιχώς διοδεύσας * σύ την στενήν * τρίβον της άσχήσεως,* Α μαρτυρίου πλατυσμῷ * δυσμενῶν ἐστένωσας ὀρμήν, * χαὶ εὐρύχωρον ζωήν,* Μάχαρ, χεχλήρωσαι.

'Ρίζα σε ἄχαρπος πρώην * χαρπογονεϊ * "Αννης ή όμώνυμος," ώς τον πάλαι Σαμουήλ, * χαι δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, * την τοῦ βίου σου, Σορέ,* χάριν σημαίνουσα.

Ιερωτάτως τῷ θείψ * τῶν Μοναστῶν * προσχωρήσας τάγματι,* ὡς φαιδρότατος ἀστήρ,* ἀρεταῖς ἐξέλαμψας, πιστοὺς * χαταυγάζων μυστιχῶς,* "Οσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας το σώμα * τῷ συγκλεισμῷ * τῆς στενῆς οἰκήσεως, * ἀνεπτέρωσας τον νοῦν προς τὰ ἐπουράνια, Σοφέ, * ἀναβάσεσι καλῶς * προσπλατυνόμενος. Θεοτοχίον.

Την αδιόδευτον πύλην,* το χαθαρον * της αγνείας τέμενος,* την χαλην έν γυναιξί την αγίαν Δέσποιναν, φωναζς * iepaζς ο ieρος * λαός δοξάσωμεν.

Ο Κανών τοῦ Μάρτυρος, οὕ ἡ ἀΑχροστιχίς· Εἰρηνικήν μοι προσνέμοις, Μάρτυς, χάριν. Θεοφάνους.

⁸Ηχος καί Είρμος ό αύτος.

Έκ τών σχανδάλων τοῦ βίου, και τών παθών * τών παρενοχλούντων με, * εἰρηνεύσας μου τον νοῦν, * 'Αθλητὰ Εἰρηναρχε, τὴν σὴν * εὐφημῆσαι γαληνῶς * μνήμην ἀξίωσον.

Ιερονίχους στεράνους, * ώς 'Αθλητής, * είληφώς Εἰρήναρχε, * μετετέθης ἐχ τῆς γῆς * πρός εἰρήνην ἄμαχον χαὶ φῶς,* χαὶ ζωήν ἀληθινὴν,* μαχαριώτατε.

MHN NOEMBPIOS. KH'.

'Ρείθροις αἰμάτων, τὴν φλόγα * τῶν διωχτῶν * χατασβέσας, ἡρδευσας * διανοίας τῶν πιστῶν,* ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς * αἰωνίου εὐσεβῶς,* Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοχίον.

Ή τὸν ἀχώρητον Λόγον * τῆ σῆ γαστρὶ * χωρηθέντα τέξασα,* θεοχώρητε σχηνὴ,* τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς * τριχυμίας τῶν χαχῶν * Αγνὴ, ἀπάλλαξον.

Του Όσίου. 'Ωδή γ'. Ούχ έστιν άγιος.

Ο νοῦς σου νεύσει πρός Θεόν * χαλλυνόμενος, Πάτερ, * ώραιότατος ὥφθη, * χαὶ χαρίσματος παντός * ἀνάπλεως ἀληθῶς, * χαὶ τῆς θείας * μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτήν είχόνα τοῦ Χριστοῦ, * χαὶ τῆς τοῦτον Τεχούσης * ἀσπαζόμενος, Μάχαρ, * βασιλέως δυσσεβοῦς * τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς * ἐβδελύξω, * σθένει Θείου Πνεύματος.

Σιδήρω σε τον σιδηράν * χεχτημένον χαρδίαν, * ό παράφρων δεσμεύσας, * παραπέμπει φυλαχαζς, * ώς φύλαχα των πιστών * διδαγμάτων, * Στέφανε πανόλβιε.

Τούς σούς ώραίους προφανώς * έσχες, "Οσιε, πόδας, μαρτυρίου πρός τρίβους * βηματίζοντας λαμπρώς,* χαι χεφαλάς δυσμενών,* γενναιόφραν * Στέφανε, συνθλάττοντας.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ τῆς μόνης χαθαρᾶς, * ὁ ὑπέρθεος Λόγος * ἐσαρχώθη ὡς οἶδε, * καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, * τοὺς προσχυνοῦντας αὐτοῦ * τὴν δἱ οἶχτον * θείαν συγχατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευρούσαι σθένει θειχώ, * χαι χωρεϊς πρός άγώνας * θαρσαλέως, παμμάχαρ, υπομένων αίχισμούς * χαι στρέβλας των δυσμενών, * άθλοφόρε, * Μάρτυς γενναιότατε.

Ισχύν σοι δίδωσι Χριστός * Αθλοθέτης ο μέγας, * διολέσαι την πλάνην, * χαι αισχύναι τον έχθρον * χαυχώμενον άναιδώς, * χαι ειχαίως, * Μάρτυς, φρυαττόμενον.

Καθείλε πόνοις άνδριχοίς,* τον άρχέχαχον όφιν * ό χορος τῶν 'Αγίων,* ἐναθλήσας χραταιῶς,* χαὶ μάστιγας χαὶ δεσμὰ * ὑπομείνας,* σθένει Θείου Πνεύματος. Θεοτοχίον.

"Ην είδε πάλαι Ίαχώβ,* ἀπό γῆς τεταμένην * πρός οὐράνιον ὑψος,* θείαν χλίμαχα σαφῶς Μαρίαν το χαθαρόν * τοῦ Δεσπότου * μέλψωμεν παλάτιον. Ο Εἰρμός.

» Ούχ έστιν άγιος ώς σύ * Κύριε ό Θεός μου, * ό ύψώσας τό » Ο χέρας * τών πιστών σου άγαθέ,* χαί στερεώσας ήμας * έν

» τη πέτρα * της όμολογίας σου.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Κάθισμα τοῦ Όσίου, ³Ηχος δ'. Ο ὑψωθείς.

Τών Μοναστών ύπογραμμός * ἀνεδείχθης,* τών 'Αθλητών χαλλωπισμός * ἀνεφάνης,* δἰ ἀμφοτέρων, Στέφανε, χοσμούμενος· * δθεν, ἀξιάγαστε,* χαὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους * ἐλαβες ἀσχήσεως * χαὶ ἀθλήσεως, Πάτερ.* 'Αλλ' ἐχτενῶς Χριστόν ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν σὲ ὑμνούντων * ἰχέτευε, Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Γή χαι ύγρα τοὺς χαρτερούς * σου ἀγῶνας * χατεμερίσθη, 'Αθλητὰ * γενναιόφρον,* δἰ ῶν τής πλάνης ἔλυσας το φρύαγμα χαι τὴν ὑπερχόσμιον * μετὰ πάντων Μαρτύρων * δόξαν αἰωνίζουσαν * ἐχληρώσω, παμμάχαρ.* 'Αλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ * τῶν σὲ τιμώντων,* τρισμάχαρ Εἰρήναρχε.

Καί νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Καταφυγή των έν δεινοζς * ύπαρχόντων, * χαταλλαγή πρός τόν Θεόν * των πταιόντων, * Υπεραγία Δέσποινα, περίσωζε ήμας * πάσης περιστάσεως,* χαι χαχίας ἀνθρώπων, * χαι φριχτῆς χολάσεως, * χαι παθῶν ἀτιμίας, * τοὺς ἀδιστάχτῷ πίστει σε ἀει * προσχαλουμένους,* Παρθένε πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

'Έν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη, Παρθένε, * τῷ τοῦ Υἰοῦ σου xal Θεοῦ, ἀνεβόας * όδυνηρῶς στενάζουσα,* δαχρύουσα θερμῶς· * Οίμοι, ὡ γλυχύτατε! * πῶς ἀνδρῶν παρανόμων * φέρεις τὰ λαχτίσματα,* xal τὰς τρώσεις τῶν ἡλων,* xal τῶν χαχούργων θάνατον σαφῶς,* σῶσαι τὸ γένος * βροτῶν προμηθούμενος;

Του Όσιου. Ώδη δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτί τοῦ Πνεύματος * χαταλαμπόμενος, * δἰ ἐντεύξεως θείας, * τυφλοῖς τὸ φῶς, * Πάτερ, ἐχορήγησας, * τὸν σὸν Δεσπότην χαὶ Θεὸν * μιμησάμενος, Θεόπνευστε.

Έφαίνου πόρρωθεν * τοῖς θαλαττεύουσι, * χυβερνῶν τούτους, μάχαρ,* πρός γαληνόν * δρμον θεία χάριτι,* προσχαλουμένους σου πιστῶς,* Πάτερ Στέφανε, το δνομα.

Ιερουργούμενος * χαθάπερ σφάγιον * ίερον, προσηνέχθης * τῷ διὰ σὲ * τεθυμένω, Στέφανε,* χαὶ πρωτοτόχων ἐν σχηναῖς * ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σοῦ ἡήματι * ὁ πρὶν ἡμίξηρος,* ὑγιὴς ὅλος ὥφθη * xaταπλαγεἰς,* Μάρτυς, τὴν δοθεῖσάν σοι * χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοχίον.

Έν σοι, Πανάμωμε, * τῆς σωτηρίας μου * τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, * ἐπὶ τὴν σὴν. * σχέπην χαταπέφευγα· * γενοῦ μοι, Κόρη, βοηθός * τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο αὐτός.

Νομίμως έδραμες,* νομίμως ήθλησας,* xai νομίμως έστέφθης * τῷ τοῦ Θεοῦ * νόμω χρατυνόμενος,* xai ἀπαράτρωτον σαὐτὸν * συντηρῶν Μαχαριώτατε.

Μη στέργων, ἕνδοξε,* τῆ πλάνη νήχεσθαι,* τῆ θεογενεσία * ώς νουνεχής, * χαίρων προσχεχώρηχας * φῶς νοερόν ἀναλαβῶν * χαὶ φωστήρ ἀποδειχνύμενος.

Οὐδόλως ἔχρυψε * βυθός δεξάμενος, * σε πανόλβιε Μάρτυς, * ἐπεγνωχώς * θείων παθημάτων σε * παναληθέστατον Χριστοῦ * ὄντα Μάρτυρα, Εἰρήναρχε.

'Ιερουργούμεναι, * χαί προθυόμεναι, * χαί ξεόμεναι άμα * χαί τῷ πυρί * πάντοθεν φλεγόμεναι, * οὐχ ἐξηρνήσασθε Χριστόν, * 'Αθλοφόροι ἀξιύμνητοι. Θεοτοχίον.

Παρθένος έμεινας * μετὰ τὴν χύησιν, * ώσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόχου·* ὅτι Θεὸν * Λόγον ἀπεχύησας * τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς * μεσιτεία σου, Πανάμωμε.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή έ. Τῷ θείφ φέγγει σου.

Μαρτυριχαϊς έστεψε τιμαϊς, * τοὺς ἀσχητιχούς σου ἀληθῶς * χαμάτους, "Οσιε Στέφανε, * ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεός ἡμῶν, * χατὰ τῶν παλαμναίων * ἐνδυναμώσας σε.

'Αγωνιζόμενος εύχλεῶς,* δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἰρχταῖς * προσομιλῶν, Μάρτυς, εὕρηχας·* σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες * ἄδυτον, ἡλιον * χυχλοῦντες, ἐπὶ πλεῖον χατελαμπρύνοντο.

'Ρήμασι θείοις τοὺς * ἰεροὺς * Όμολογητὰς, xai μιμητὰς * θείων παθῶν μαχαρίζομεν,* τοὺς τριαχοσίους * xai τεσσαράχοντα * xai δύο, τοὺς ἀθέους * χαταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παιχτιχῶς,* ὥτων ἐχχοπήν τε χαὶ χειρῶν * μελῶν τε θείων χατάφλεξιν,* ὑπὲρ τῆς εἰχόνος * Χριστοῦ ὑπήνεγχεν * ὁ δῆμος τῶν Όσίων * ὁ εὐχλεέστατος.

Θεοτοχίον.

Υπεραγία ή τον Θεόν, * μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς * τον ὑπερἀγιον τέξασα, * τοὺς σὲ Θεοτόχον * ἀεὶ χηρύττοντας * ἀγίασον χαὶ σῶσον τῇ μεσιτεία σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο αὐτός.

Ρομφαία τέτρωται ο έχθρος, * τῆς ὑπομονῆς τῆς χαρτερᾶς * τοῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος, * χαὶ ταῖς τούτου πτέρναις * χαθυποτέταχται, * χαὶ γέλως χαθορᾶται * χαὶ χαταισχύνεται.

Ο ποῦς σου ἔστη προφητικῶς,* Μάρτυς, ἐν εὐθύτητι σοφὲ,* ἀπεριτρέπτῷ φρονήματι, * καθυποσκελίζων * τὸν πολυμήχανον,* ταῖς τρίβοις μαρτυρίου * καλλωπιζόμενος.

MHN NOEMBPIOΣ. KH'.

Σὺ τὴν χαχίαν τῶν διωχτῶν,* ἄχαχος ἀχέραιος ὀφθεὶς,* Μάρτυς, ἀπώσω Εἰρήναρχε,* χαὶ τῆ τελειώσει * σοῦ τῆ δἰ αίματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας χατεστεφάνωσαι.

Θεοτοχίον.

Νοήσας πόρφωθεν μυστιχώς, * ό των Προφητών θεολαμπής * χορός, Παρθένε Θεόνυμφε,* θείου τοχετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον,* συμβόλοις ίεροῖς σε * προδιεχάραζεν.

'Ως ἄρτος όπτώμενος * τῷ πυρὶ, καὶ ἐκ ποδῶν * ἀνηλεῶς κρεμάμενος,* ὡλοκαυτώθης, Παῦλε, καὶ τῷ Θεῷ * θυσία προσήνεξαι,* συναυλίας Μαρτύρων * ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν * συγχλεισθέντες, χαὶ πνιγμῷ * τὸν βίον χαταλύσαντες * ἐν τῆ Ἐφέσψ, Ὅσιοι Μονασταὶ,* ὀχτώ χαὶ τριάχοντα,* οῦς ἐν πίστει χαὶ πόθψ μαχαρίσωμεν.

Στερρώς τῷ διχάζοντι * ἀντετάξω, χαὶ πληγαῖς * χαταξανθεἰς τὸ σῶμά σου,* θανατωθῆναι είλου διὰ Χριστὸν * τὸν μόνον ἀθάνατον,* ἀξιάγαστε Πέτρε * μεγαλώνυμε.

Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, * τὴν χαλὴν ἐν γυναιξι, * τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, * Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀῥῥαγὲς, * τὴν ἄχραντον Δέσποιναν * ἀδιστάχτῷ χαρδία * μαχαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο αὐτὸς.

Επέβης τοις ύδασι * χυβερνώμενος χειρί * ζωαρχική, Εἰρήναρχε,* και διεσώθης τούτοις των διωχτών, * βυθίσας σεβάσματα * προσευχή ἐπιμόνω,* ἱερώτατε.

Μιχρών ἀντωνούμεναι, * τὰ μεγάλα ἐαυτὰς, * τοῖς αἰχισμοῖς ἐξέδωχαν * αἰ ἰεραὶ Γυναῖχες, τὸν πτερνιστὴν * τῆς Εὕας ἐν πνεύματι * θανατώσασαι, ὄφιν * τὸν ἀρχέχαχον.

Οι πατδες οι άγιοι, * iερετα χαθαρὰ, * χαὶ προσφοραὶ ὀλόχληροι * τῷ τυθέντι ὡς θῦμα, ἀληθινῷ * ἀμνῷ προσηνέχθησαν, * εἰς ὀσμήν εὐωδίας * ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν σεσάρχωται * ἐξ αξμάτων σου ἀγνῶν, * Παρθενομήτορ, Κύριος, * καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς * δἱ ἀφατον ἕλεος, * τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ἐργαζόμενος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Ο Είρμός.

» ηποῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορών, * τῶν πειρα-

» Ι σμών τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ

» σοι· Άνάγαγε * έχ φθορᾶς την ζωήν μου,* Πολυέλεε.

Κοντάχιον τοῦ Όσιομάρτυρος. Ἡχος δ΄. Τῆ ὑπερμάχω.

Τόν τῆς Τριάδος ἐραστὴν * καὶ θεῖον Στέφανον, * ἀνευφημήσωμεν πιστῶς * ὡδαῖς, φιλέορτοι, * ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα * τὸν ὡραῖον τοῦ Δεσπότου * καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· * καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου * ἐκβοήσωμεν * τούτψ, χαίροντες· * Χαίροις, πάτερ ἀοίδιμε.

Ο Οίχος. Τη Γαλιλαία.

Είς πάσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, * διέδραμεν ὁ φθόγγος * τῶν σῶν χατορθωμάτων, * σορὲ Όσιομάρτυς, * ὥνπερ εἰργάσω θαυμαστῶς. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * παἰρησίαν πρός Θεόν ὡς κεκτημένος, "Όσιε, ἰκέτευε * τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον * τοῦ ἀνευφημῆσαι * τοὺς ἀγῶνας, οῦς ὑπέστης * ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν χαὶ νοουμένων. * ὅς πρὶν ἀσχητικῶς * χαθεῖλες ἀπάσας * τὰς χινήσεις τῆς σαρχός * ἀπονεκρώσας, * ἀθλήσει δὲ νῦν * τὸν τύραννον ἐτροπώσω, * Στέφανε θεῖε, * Όσίων τὸ χαύγημα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν xaì Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Στίγοι.

Πληγείς Νέε Στέφανε την χάραν ξύλω,

Εύρες πρεπόντως ούχι γηράσχον στέφος.

Είχάδι όγδοάτη Στεφάνοιο Νέου χράτα θραυσαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐπτὰ Αγίων γυναικῶν.

Στίγοι.

Τον Ειρήναρχον ή φονεύτρια σπάθη

Σῷ Σῶτερ εἰρήναρχε συντάττει μέρει.

Έδειξε νεχράς έν Σεβαστεία πόλει

Γυναϊκας έπτὰ πανσεβάστους το ξίφος.

Ταΐς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Τοῦ Ὁ Τοῦου. ἘΩδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Έμηνύθη σοι το τέλος το μαχάριον * παντουργιχῷ βουλήματι· * δθεν πλείονι * ἐπιδοὺς ἀσχήσει σεαυτον, * ἐχ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, * ἀποχτανθεὶς διὰ Χριστόν * τον ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Προτάθλῷ συνδεδόξασαι· * και γὰρ λιθολευστούμενος,* και συρόμενος,* και τυπτόμενος ἀνηλεῶς, * αἰμάτων έπλήρωσας την γην, * χαι την ψυχήν σου τῷ Θεῷ * χαίρων παρέδωχας.

Έν πλατείαις, * Μάρτυς Στέφανε, συρόμενος * ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, * ἐξωμάλισας * μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς· * ἐν ἦ ἐπιβαίνοντες στεἰρόῶς, * πρός τὴν οὐράνιον σαρῶς * πόλιν χατήντησαν.

Θεοτοχίον.

Ιερώτατοι Προφήται προεδήλωσαν,* Άγνη, έμφαντικώτατα * το μυστήριον * τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν * ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς * κατανοοῦντες, εὐσεβῶς * σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρός σάρχα διαζεύξας σου * τόν νοῦν, Μαχαριώτατε,* φλογιζόμενος * χαὶ πυρὶ χαιόμενος, σορὲ,* τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ὡδήν· * Εὐλογητός εἶ ἀ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται των παίδων θεΐος δμιλος,* και γυναικών έπτάριθμος * χορός άγιος, * τους ξεσμούς, το πῦρ, τους αἰκισμούς,* στεἰρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, * και οἰρανίων ἀγαθῶν * καταξιούμενοι.

'Απελαύνονται έχ μόνης σου προσχλήσεως * τῆς πονηρίας πνεύματα, * έγνωχότα σε * 'Αθλητήν ἀήττητον Χριστοῦ, * Εἰρήναρχε, μέλποντα θερμιῶς · * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θ eotox(ov.

'Ραθυμία με πρατούμενου διέγειρου * πρός ἐργασίαυ, "Αχραυτε,* θείων πράξεων,* ἐνισχύουσά με χατ' ἐχθρῶυ * ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς,* χαὶ ἐναυτίοις λογισμοῖς * δελεαζόντων με.

Του Όσιου. 'Ωδή ή. Έχ φλογός τοις Όσιοις.

Μανικώτατοι, ώσπερ * Φήρες, συνέλαβον * τοῦ Χριστοῦ τό ἀρνίον, * παίοντες και μετὰ ἀνδρῶν * ἀνομούντων συνθάπτοντες, * οἱ παρανομία * συζῶντες εἰς αἰῶνας.

'Απηνώς σου την χάραν * έχθρος συνέτριψεν, * ην Θεος έν ύψεστοις * στέρει χατέστεψε * τῷ νιχητιχῷ, * Στεφανιτα πολύαθλε, * χλέος τῶν Μαρτύρων * χαὶ πάντων τῶν Όσείων.

Καρτερῶς τῷ διώχτη * ἀντιταττόμενος,* ὁ θεόφρων ἀΑνδρέας * πληγαῖς συγχόπτεται,* χαὶ ἀνηλεῶς * θανατοῦται ὁ δίχαιος,* μέλπων τῷ Δεσπότη * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αγιώτατος οίχος * ήδη γενόμενος, * τον έν πάσιν 'Αγίοις * άναπαυόμενον * έσχες έν τη ση * ένοιχοῦντα, πολύαθλε * Στέφανε, χαρδία, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Mon. Tom. II.

Θεοτοχίον.

Ραντισμῷ θείου λύθρου, θεοχαρίτωτε,* ἐχ πλευρᾶς χενωθέντος, τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ, * τὸν ἐκ πονηρᾶς * ἀμαρτίας προσόντα μοι * ρύπον, δυσωπώ σε * ἀπόπλυνον, Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο αὐτός.

ΓΕΥ ῶν αἰμάτων τῷ λύθρω ἐπισταζόμενος, * χαὶ μαστίγων τῷ χάλ-L λει * χαλλωπιζόμενος, * τοι Νικοποιφ * παραστάς, ω Εἰρήναρχε, * νίκης τὰ βραβεῖα * πρός τούτου ἐκομίσω.

Ύψωθείς τῆ ἀγάπη * τοῦ Παντοχράτορος,* διωχτῶν ἐπηρμένην * όφρύν χατέαξας, * χαι είδωλιχόν έταπείνωσας φρύαγμα, * Μάρτυς άθλοφόρε * Ειρήναρχε παμιτάκαρ.

Συμπαθείας με θείας * Μάρτυς άξίωσον, * πειρασμών και κινδύνων * άπολυτρούμενος, * πίστει σε θερμή * τον τιμώντα, Είρήναρχε,* χαί ύπο την σχέπην * την σην προσπερευγότα.

Θεοτοχίον.

Χατρε άγιον όρος * χαὶ θεοβάδιστον · * ἀποφρήτων πραγμάτων,* χαϊρε, φανέρωσις. * άχουσμα φριχτόν, * δυσθεώρητον δραμα. * χαΐρε τῶν πεσόντων * ἀνάχλησις, Παρθένε.

Ο Είρμός.

» Έχ φλογός τοις Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας,* χαι Διχαίου θυ-» Ε σίαν * ύδατι ἔρλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς,* Χριστὲ, μόνφ

» τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου. Ώδη θ'. Θεόν άνθρώποις.

'Τδών * άγάλλη Άγγέλων τάγματα,* Πατριαρχῶν,* Όσίων, Προ-L φητών, 'Αποστόλων τε * χαι Διχαίων απάντων, Θεόπνευστε·* οίς συμπεριπολεύων, * μνήσθητι, * των είλιχρινώς έπι της γής * μαχαριζόντων σε.

'Ως φῶς * ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἡλιος,* ὡς οὐρανός * Χατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι * χαί στιγμάτων άγίων γεγένησαι,* πάντων τὰς διανοίας * τῶν εὐφημούντων σε,* Στέφανε, λαμπρύνων άληθῶς,* Μάρτυς πολύαθλε.

Στερροίς * ασχήσεως αγωνίσμασι, * χαταβαλών * του σχότους τὰς ἀρχὰς, Πάτερ, πρότερον,* ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στεἰρότατα,* παντελεί απωλεία ταύτας παρέδωχας,* Στέφανε Μαρτύρων χαλλονή, * Όσίων καύχημα.

Η σή * περίδοξος μνήμη σήμερον, * φωτιστιχαϊς * άχτισι χαρισμάτων του Πνεύματος, * χαταυγάζει τὰ τῆς Υῆς πληρώματα· * ην έν άγαλλιάσει * νῦν ἑορτάζοντας, * φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, * Θεοτοχίον. Θεομαχάριστε.

Φωτός * δοχεΐον, Θεοχαρίτωτε,* τῶν ἱερῶν * Μαρτύρων ἀλη-

θώς το χραταίωμα, * χαι Όσίων απάντων το χαύχημα, * σώσον ήμας χινδύνων * χαί περιστάσεων,* χαί της των έχθρων έπιδρομής,* τούς άνυμνουντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο αὐτός.

ύτο * το έσχατον χαι άχροτατον * τῶν ἐφετῶν * χατείληφας, 1 θεόφρου Εἰρήναρχε, * καὶ μεθέξει Θεός ἐχρημάτισας, * ψάλλων σύν 'Ασωμάτοις· * "Αγιος, ἅγιος, ἕγιος, Τριὰς ἡ παντουργός * χαί παντοδύναμος.

'Ρυσθείς * παγίδων των θηρευόντων σε,* πρός χαλιάν * οὐράνιον κατέπαυσας, Ένδοξε,* και Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι * μετά των σων συνάθλων. * δθεν γεραίρομεν * μνήμην την ύμων, περιγαρώς * πανηγυρίζοντες.

Ίσχὺν * καὶ κράτος Χριστόν τιθέμενος, * τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, * χαὶ τοὺς ἄνω λιμένας χατέλαβες, * ὅλος ώραϊσμένος,* όλος τοῦ Πνεύματος * ταῖς φωτοχυσίαις δαψιλῶς περιχεόμενος. Θεοτοχίον.

Νοείν * το θαύμα το άχατάληπτον * του τοχετου * του σου, Παρθενομήτορ, μή σθένοντες,* σιωπή τουτο μαλλον δοξάζομεν,* χαι σε δοξολογούμεν * την παμμαχάριστον, * μόνην χαι χαλην έν γυναιξίν, * ώ Παναμφμητε. Ο Είρμός.

. Θεόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * δν ού τολμα * Άγγελων . Θάτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ώράθη βρο-

» τοῖς,* Λόγος σεσαρκωμένος· * δν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐρα-

» νίαις στρατιαῖς,* σὲ μαχαρίζομεν.

'Εξαποστειλάριον τοῦ Όσίου. Έπεσχέψατο ήμᾶς.

Ε χομίσω πρός Χριστοῦ * διπλοῦν τὸ στέφος, Στέφανε, * ἀσχήσας ὑπερβαλλόντως, * χαὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ * εἰχόνα σεβαζόμενος, * πάντων τε των 'Αγίων· * μεθ' ών ήμων μνήσθητι.

Έτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Τούς την είχόνα τοῦ Χριστοῦ * μή προσχυνοῦντας, Στέφανε,* κατήσχυνας ώς άθέους,* και μαρτυρίου καλλοναϊς,* και στίγμασι κεκόσμησαι * διὰ τοῦτο πιστώς σε * ἀεὶ μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον, δμοιον.

'Αχραντε Δέσποινα άγνη * και μόνη άπειρόγαμε * η Βασιλίς και Κυρία * σύ δυσώπει τον έκ σοῦ, * τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν * σώσαι χόσμον έχ πάντων, * χαχών τε χαί θλίψεων.

Είς τον Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τής Όχτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Όσίου Ήχος γ'.

φιερωθείς τῷ Θεῷ * ἐχ χοιλίας μητριχής * ὡς ἄλλος Σαμουἡλ,* Α Όσιε Στέφανε, * φερωνύμως στέφανος * άνεδείχθης των πι-

MIN NOEMBPIOS. $K\Theta'$.

316

στών,* εύσεβείας βαχτηρία χαι έδραίωμα,* χαι του Θείου Πνεύματος χαθαρόν οιχητήριον. * Αίτησαι ήμιν τοις τιμώσι σε τό μέγα έλεος.

Καί νύν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε ή προστασία πάντων των δεομένων, είς σε θαρρούμεν, είς σε χαυχώμεθα, εν σοι πασα ή έλπις ήμων έστι πρέσβευε τῷ έχ σοῦ τεχθέντι, ὑπερ ἀχρείων δούλων σου.

Η Σταυροθεοτοχίον. Μεγάλη του Σταυρού σου.

Ρομφαία την χαρδίαν σου διηλθε, Πάναγνε ηνίχα τον υἰόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας χαὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεχνόν με δείξης Γἰέ μου χαὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόχον Παρθένον.

Καί ή λοιπή Αχολουθία του Όρθρου

και Άπόλυσις.

TH KO'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ Φιλουμένου. ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρά, προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ήγος δ'. Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Φυτοφανείαις σαφώς πεπυρσευμένος, * παμμάχαρ Παράμονε, * τοῦ θείου Πνεύματος,* σχότος βαθύτατον τέλεον * ἀπεβδελύξω * πολυθείας,* καὶ ηὐτομόλησας * εὐθέτου λαβόμενος * καιροῦ, πανόλβιε,* πρός τὰ προχείμενα σχάμματα,* γενναιοφρόνως·* καὶ νιχηφόρος * ὀφθεὶς, χατέβαλες * τὸν ἀλαζόνα * καὶ πολέμιον * πάντων βροτῶν,* μεγαλύνων Χριστόν·* ὅν ἰχέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεόν καὶ Βασιλέα, * δῆμον πολυάριθμον * κατασφαττόμενον * κατανοήσας, Παράμονε, * τῷ θείω ζήλω * ὅλως ἐθέλχθης, * καὶ ἀνεβόησας · * Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος * ὑπάρχω πάντοτε · * γνῶτε παράνομοι τύραννοι · * καὶ ὡς ἀρνίον * ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος * παρεγενόμην · * μὴ οὖν μέλλετε · * θῦμα δεκτόν, * τῷ τυθέντι σαρκὶ * δἱ ἐμὲ ἐκουσίως, * τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῆ ἐπταρίθμω τιμάμενος δεκάδι,* τριπλή τε ά τίμιος,* ἐχατοντάδι χορός * τών 'Αθλοφόμων, πολύθεον * χαθείλε πλάνην * παρανομούντων,* διά τής πίστεως * μεθ' οῦ ἐστεφάνωσαι,* ἀγωνισάμενος * γενναιοφρόνως, Παράμονε, * καὶ ταῖς χορείαις * τῶν

Digitized by Google

MHN NOEMBPIOΣ. $K\Theta'$.

'Ασωμάτων * χαίρων ήρίθμησαι * μεθ' ών δυσώπει, * πάσης θλίψεως * και πειρασμών * λυτρωθήναι ήμας, * τούς σε άνευφημούντας * και γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα καί νῦν, Θεοτοκίον, δμοιον.

Οὐχ ἀποχρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου,* ὅτι πάντα χέχτημαι * ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός,* σάρχα μολύνας χαὶ πνεῦμά μου,* χαὶ νοῦν ἐννοίαις * χαὶ ἀθεμίτοις * ἔργοις χαὶ λόγοις αἰσχροῖς · * γλώσση χαταχρίνων τε * τοὺς ἁμαρτάνοντας,* αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι.* Θεογεννῆτορ,* τούτων μοι δίδου * πάντων διόρθωσιν,* ἕνα ἐχνήψας * τῆς χαχίστης μου * συνηθείας,* προσπέσω χαὶ χλαύσωμαι * ἅ δεινὰ εἰργασάμην,* τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Μη ἐποδύρου μου, Μητερ, καθορῶσα * ἐν ξύλφ κρεμάμενον,* τον σον Γίον και Θτον, * τον ἐφ΄ ὑδάτων κρεμάταντα * την γην ἀσχέτως, * και πασαν κτίσιν * δημιουργήσαντα * και γὰρ ἀναστήσομαι * και δοξασθήσομαι, * και τὰ τοῦ "Αδου βασίλεια * συντρίψω σθένει, * και ἀφανίσω * τούτου την δύναμιν,* και τοὺς δεσμίους * ἐκλυτρώσομαι * της αὐτοῦ * κακουργίας ὡς εὕσπλαγχνος,* και χαρίσομαι τούτοις * βασιλείαν την αἰώνιον.

Εἰς τόν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όχτωήχου. 'Απολυτίχιον. Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας της Όχτωήχου, και τοῦ Αγίου τοῦτον οῦ ἡ Ἀχροστιχίς.

Υμνείν σε την σην νύν δίδου Μάρτυς χάριν. Ιωσήφ.

'Ωδη ά. Ήχος δ'. Θαλάσσης * το έρυθραϊον.

Παράμονε,* την φωτοφόρον μνήμην σου,* Μάρτυς Παράμονε,* φωτιστικαΐς του Πνεύματος αύγαζ,* την καρδίαν μου φώτισον,* και παραμένειν θείαις με * νομοθεσίαις ένδυνάμωσον.

Μαρτύρων * περιφανῶς τὴν εὔκλειαν,* μάκαρ, ἐπλούτησας,* μαρτυριχαῖς ἐμπρέψας χαλλοναῖς, * χαὶ ὑραίοις ἐν στίγμασιν * ὑραιωθεἰς, Παράμονε· * ὅθεν πιστῶς σε μαχαρίζομεν.

Ναμάτων * ζωοποιών τοῦ Πνεύματος * ὑπάρχων ἐμπλεως,* τοὺς ἀθείας χαύσωνι δεινῷ * ἐχταχέντας ἐδρόσισας,* χαὶ πρός τό ὑδωρ, ἐνδοξε,* τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας.

Θεοτοχίον.

Έν χρόνφ, * τον έξω χρόνου τέτοχας, * βροτον γενόμενον · * ον έχτενῶς ἰκέτευε, 'Αγνη, * ὡς υἰόν σου χαὶ Κύριον, * τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια * πάθη ἰάσασθαι Πανάμωμε.

MIIN NOEMBPIOS. K Θ' .

'Ωδή γ'. Εύφραίνεται έπι σοί.

Τήν έπαρσιν του έχθρου, * ταπεινωθείς δια Χριστόν έθραυσας * χαι τας αύτου φάλαγγας * ξίφει χαρτερίας συνέχοψας.

Ήχύρωσας πονηρόν * κατά σής πίστεως ήμων βούλημα, * χαί χαρτερώς ήθλησας,* Μάρτυς άθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θεική * ώς στρατιώτης δυνατός χάριτι, * καί χαλεπὰ βάσανα * Μάρτυς, ώσπερ όναρ λελόγισαι.

Θεοτοχίον.

Στερέωσόν μου τόν νοῦν, * περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι,* Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε,* ὅπως χατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ο Είρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ,* ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα·*
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέω μα.

Κάθισμα Ήχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.

Μάρτυς Παράμονος,* χαρτεριχώς έναθλων,* τοις ρειθμοις του **U** αίματος * πολυθείας πυράν * ένθέως χατέσβεσεν· * δθεν τῶν ίαμάτων * είληφώς θείαν χάριν,* δαίμονας άπελαύνει, * χαι νοσήματα παύει. * Αύτοῦ, Χριστέ, πρεσβείαις, * σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τήν χάριν νῦν ἅπαντες, * ἀνευφημήσωμεν * Μητρός τοῦ Θεοῦ ήμῶν,* ὡς δἰ αὐτῆς τὴν χαρὰν * τῷ κόσμω αὐγάσασαν·* λύσιν τής άμαρτίας * εύραμένη ή φύσις * άπασα των άνθρώπων, * γηθομένη χραυγάζει * Εύχαις αύτης, Κύριε * ρύσαι ήμας των δεινῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώραχας * τὸν σὸν Υἰὸν καὶ Θεὸν, * Παρθένε πανύμνητε * και απειρόγαμε, * ανύμνεις δακρύουσα · * Δόξα βοώσα Λόγε * τη φρικτή σου βουλήσει · * θέλων γαρ ένεκρώθης * ή ζωή τῶν ἀπάντων,* ῥυόμενος τὸν χόσμον * φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

'Ωδή δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

🝸 χαρδία σου άνδρεία * ώχυρωμένη,* χαι παφρησία, ένδοξε * Π πεπυρακτωμένη,* βάσανα πολύπλοκα * νηπίων τοξεύματα * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεχρωθέντας ταζς προστάξεσι * τοῦ τυράννου, * τοὺς 'Αθλητὰς θεώμενος, * ζήλον χατ' έχείνους * ένθεον άνέλαβεν * ο Μάρτυς Παράμονος, * και πρός το παθείν ηὐτομόλησεν.

Νεανικώς σε τεινόμενον, * χαι τάς λόγχας * άνηλεώς νυττόμενον, * χαι τὰς μεθοδείας * τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, * Χριστός ἐστεφάνωσεν * ό άγωνοθέτης, Μαχάριε.

Digitized by Google

Υπομονήν ἐχπληττόμενος * τῶν Μαρτύρων,* χαὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν,* Ἐνδοξε, θαυμάζων,* τούτοις ἐχοινώνησας * τοῦ ζήλου τῆς πίστεως * χαὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως.

'Ωδή έ. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Δ ώρον πολυτελές * σεαυτόν προσενήνοχας * τῷ Κτίστη σου, ἐναθλήσας * χαὶ τὴν πλάνην νιχήσας,* Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα.

Ιδρύματα, σοφέ,* τῶν Δαιμόνων και ξόανα * συνέτριψας, έδρασμένον * λογισμόν κεκτημένος,* ἐν πέτρφ θείας πίστεως.

Δαιμόνων την πληθύν, * ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας * τῷ τραψματι τῆς σαρχός σου, * ᾿Αθλητὰ γενναιόφρον· * διό σε μαχαριζομεν.

Geotoxloy.

Όμόπιμος Πατρί * ἐνυπάρχων και Πνεύματι * ὁ Κύριος, ἐξ ἀγνῶν σου * ἐσαρχώθη αἰμάτων * Αγνη, βροτός γενόμενος.

Ωδή σ΄. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Τπτιος * έν χαιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, * ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον, * χαὶ πρός θείαν ἄθλησιν * ῥωμαλέος * διὰ τοῦτο, * τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέταχες...

Μαρτύρων * όμηγύρει σαυτόν συγχατέλεξας * τελεωθείση προθύμως, * πρό τῆς σῆς, 'Αοίδιμε, * μαρτυρίας * χαὶ σὺν τούτοις, * σωτηρίου παστάδος ἡξίωσαι.

Αἰ λόγχαι * μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο, * αἶς τιτρωσχόμενος, Μάρτυς,* προς αὐτον ἀνέπτης * στεφανηφόρος, * θανατώσας * ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι. Θεοτοχίον.

Ρυσαί με * των σχανδάλων του βίου, Πανάχραντε, * τον έν νυχτι σχοτομήνης * λογισμών άτόπως * χεκρατημένον, * χαί χαχία, * του δυσμενους άει σχοτιζόμενον.

Ο Είρμος.

φύσω σοι * μετὰ φωνής αίνέσεως, Κύριε,* ή Ἐxxλησία βοᾶ
 σοι, * ἐx δαιμόνων λύθρου * xεκαθαρμένη, * τῷ δἱ οἶκτον *
 ἐx τής πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Αγίου Μάρτυρος Παραμόνου.

Στίχοι.

Ο Παράμονος νύττεταί σοι Χριστέ μου· Γνούς γάρ Θεόν μόνον σε σοι θνήσχει μόνφ.

Είρει χεφαλάς άνδρες επτάχις δέχα Σύν έξαπλη διδούσι πεντηχοντάδι.

Παράμονον δ' ένάτη κτάνον είκάδι έγχεα μακρά.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ήλοις τούς πόδας,

Χριστόν φιλούντος χαι Θεφ φλουμένου.

Ταΐς τών Άγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, έλεησον ήμάς. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τη χαμίνω.

Τών ἰαμάτων * και των θαυμάτων χάριν, σοφί * Μάρτυς, έχ Θεοῦ πλουτήσας * περιφανῶς,* ἰατρεύεις τοὺς χραυγάζουτας·* Εὐλογημένος εἶ,* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Γφαπλουμένων * χολαστηρίων ούχ έφρόντισας, * δλην την φροντίδα έχων * έν ούρανοῖς * χαι χραυγάζων, 'Αξιάγαστε· * Εύλογημένος εἶ, * έχ τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σύ τῶν αἰμάτων * ἀθλητὰ, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας * ὕλην άθείας, ἔνδοξε, * πονηρὰν, * τῆ δὲ δρόσφ τῶν θαυμάτων σου, * τοὺς ἐν τῷ χαύσωνι * τῶν δυσχερῶν δροσίζεις, Παράμονε. Θεοτοχίον.

Χατρε ή μόνη * την χαράν τοις άνθρωποις κυήσασα· * χατρε ούρανε και θρόνε * Χερουβικέ, * και περίδοξον παλάτιον * του βασιλεύοντος * των αίώνων, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή ή. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ.

*Α γρυπνόν σε φύλαχα πιστών * χατεπλουτήσωμεν, * χατακοιμίζοντα * δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, * χαὶ σαρχός ἄγρια χύματα, * χαὶ χαταιγίδας λογισμών, * Μάρτυς πολύαθλε, * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρείθροις σών αιμάτων ιερών, * πορφύραν έβαψας * σαυτώ, παλαίωσιν * μηδόλως μέλλουσαν δέχεσθαι, * χαι λαμπρώς ώραιζόμενος, * τὰ ἐπουράνια οἰχεῖς, * βοῶν, μαχάριε · Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιερεῖον ώσπερ καθαρόν, και θῦμα ἄμωμον, και καλλιέρημα * όλοχαυτούμενον ἄνθραξιν, * ἰερᾶς, Μάρτυς, ἀθλήσεως, * τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ * προσήχθης μέλπων, σοφέ· * Εύλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον,

Νόμου σε σχιαί, χαί Προφητών * προδιεχάραξαν * σεπτά χηρύγματα, * ἀἰρἡτως μέλλουσαν ἔσεσθαι * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν,* θεοχαρίτωτε 'Αγνή· * ῷ πάντες μέλπομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τον Κύριον. Ο Είρμός.

Χεΐρας ἐχπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχφ
 Χέφραξε · * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά μενοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες, χραυγάζοντες · * Εὐ λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Τδε φωταυγους 'Αθλοφόρου * φωτοφανής ξλαμψε μνήμη,* πάντων των πιστων τὰς χαρδίας * φωταγωγουσα * τῷ θείψ Πνεύματι·* περιχαρῶς χορεύσωμεν, * τοῦτον ἐν πίστει μαχαρίζοντες..

'Ως τῆ ἐπταχύχλω δεχάδι,* χαὶ τῆ τριπλῆ ἐχατοντάδι,* ἀχαταγωνίστων Μαρτύρων * συναγελάζων,* μεθ' ών τὸ σῶμά σου, * Μάρτυς Χριστοῦ χατάχειται, * σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων * πολυειδῶν μεμεστωμένον, * xal μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον * νενικηκότος * λαμπρῶς νικήσαντες,* στερανηφόροι Μάρτυρες,* τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ηρθης ἀπὸ γῆς, xαὶ τὰ γέρα * τῶν σῶν ἀγώνων ἐχομίσω * νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις * ἡμῖν θαυμάτων * τοῖς σὲ γεραίρουσι, * xαὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου * πανηγυρίζουσι, Παράμονε. Θεοτοχίον.

Φώτισον ψυχής μου τὰς χόρας,* ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία * τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, * Θεογεννήτορ * πἀναγνε Δέσποινα· * σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια * χαὶ φωτισμός ὑπάρχεις, "Αχραντε.

Ο Είρμός.

» 🛦 ίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *

Δ ἀχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας
 φύσεις,* διὸ ἐπαγαλλόμενοι,* σὲ Θεοτόχε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

TH Λ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Άγίου xαὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοχλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. στάσιν τοῦ ά. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους **ϛ΄**. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Men. Tom. II.

MHN NOEMBPIOS. A'.

Ήγος δ'. Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Ο τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος,* ὅτε τὸ ἀπαύγασμα * τὸ ἐνυπόστατον * τῆς πατριχῆς δόξης ἔφανεν, * ἀνθρώπων γένος δἰ εὐσπλαγχνίαν * σῶσαι βουλόμενος, * τότε πρῶτος, "Ενδοξε,* τούτφ προσέδραμες, * καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν * τελειοτάτῃ * μαρμαρυγῇ * αὐτοῦ τῆς Θεότητος · * ὅθεν καὶ κήρυξ * καὶ ᾿Απόστολος * χρηματίζεις * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν · * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος * Λόγος σεσάρχωται, * ζωἡν ἡμῖν παρεχόμενος, * xαὶ σωτηρίαν * τοῖς ἐπὶ γῆς * εὐαγγελιζόμενος, * τότε τούτω, Πάνσοφε, * χατηχολούθησας, * xαὶ σεαυτὸν ἀχροθίνιον * xαὶ παναγίαν * ὡς ἀπαρχὴν * αὐτῷ χαθιέρωσας· * ὅν χαὶ ἐπέγνως,* χαὶ ἐμήνυσας * τῷ συγγόνῳ * τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν,* ὅν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῷ ἐχ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, * ὅτε ὁ Παρθένιος * τόχος ἀνέτειλε, * τῆς εὐσεβείας Διδάσχαλος, * χαὶ σωφροσύνης * ὑποδειχνύων * τὴν χαθαρότητα, * τότε σὺ θερμότατος * τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς, * ᾿Ανδρέα μάχαρ, γεγένησαι, * τὰς ἀναβάσεις * ἐν τῆ χαρδία * διατιθέμενος · * χαὶ ἀπὸ δόξης * πρός τὴν ἄρραστον * ἡρθης δόξαν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν · * ὃν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, 'Ηχος δ'. 'Ανατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν * καταλιπών, ᾿Απόστολε, * ἀνθρώπους σαγηνεύεις * καλάμφ τοῦ κηρύγματος, * χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον * τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, * καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης * τὰ ἔθνη ἅπαντα. * ᾿Ανδρέα ᾿Απόστολε, * τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, * καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, * πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης * ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει καὶ πόθφ * εὐφημούντων, πανεύφημε, * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καί νῦν, ηχος ὁ αὐτός.

Ησαία χόρευε, * λόγον Θεοϋ ὑπόδεξαι· * προφήτευσον τῆ χόρη Μαριὰμ, * βάτον χαταφλέγεσθαι, * χαὶ πυρὶ μὴ χαίεσθαι * τῆ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. * Βηθλεἐμ εὐτρεπίζου, * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * χαὶ Μάγοι πορεύεσθε * ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν * ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· * ὄν ᾿Αστὴρ ἐμήνυσεν * ἐπάνω τοῦ σπηλαίου,* ζωοδότην Κύριον, * τον σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Είσοδος. Τό, Φως ίλαρόν, και τὰ 'Αναγνώσματα.

Καθολικής ά. Ἐπιστολής Πέτρου το Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Απόστολος Ίησου Χριστου, έχλεχτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοχίας, Άσίας χαὶ Βιθυ-

νίας, χατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός, ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος εἰς ύπαχοήν χαι ραντισμόν αίματος Ίησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν χαὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Άγαπητοί, περί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ύμων έξεζήτησαν χαι έξηρεύνησαν Προφήται οι περι της εις ύμας γάριτος προφητεύσαντες, έρευνῶντες, εἰς τίνα ἡ ποῖον χαιρόν έδήλου το έν αύτοις Πνεϋμα Χριστου, προμαρτυρόμενον τα είς Χριστόν παθήματα και τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. Οἶς ἀπεκαλύφθη, ότι ούχ έαυτοις, ήμιν δε διηχόνουν αύτα, α νυν ανηγγέλη ύμιν διά των εύαγγελισαμένων ύμας έν Πνεύματι Αγίω άποσταλέντι άπ' ούρανοῦ εἰς ἂ ἐπιθυμοῦσιν "Αγγελοι παραχύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὄσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε έπι την φερομένην ύμιν χάριν έν άποχαλύψει Ίησοῦ Χριστου ώς τέχνα ύπαχοής, μη συσχηματιζόμενοι ταις πρότερον έν τῆ ἀγνοία ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τόν καλέσαντα ὑμᾶς Αγιον χαι αύτοι άγιοι έν πάση άναστροφή γενήθητε. Διότι γέγραπται· "Αγιοι γίνεσθε ότι έγω άγιος είμι. Και εί Πατέρα έπιχαλεΐσθε τον άπροσωπολήπτως χρίνοντα χατά το έχάστου ξργον, έν φόβω τον της παροιχίας ύμων χρόνον άναστράφητε. Είδότες, δτι ού φθαρτοϊς, άργυρίω ή χρυσίω, έλυτρώθητε έχ της ματαίας ύμων άναστροφής τής πατροπαραδότου, άλλα τιμίω αίματι ώς άμνοῦ άμώμου και άσπίλου Χριστοῦ προεγνωσμένου μέν πρό καταβολής χόσμου, φανερωθέντος δε επ' εσχάτων των χρόνων δί ύμας, τούς δι αύτου πιστεύοντας είς Θεόν, τον έγειραντα αύτον έχ νεχρών, χαι δόξαν αύτῷ δόντα, ώστε την πίστιν ύμων χαι έλπίδα είναι είς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῆ ὑπαχοή τής άληθείας δια Πνεύματος, είς φιλαδελφίαν άνυπόχριτον, έχ χαθαρᾶς χαρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐχτενῶς 'Αναγεγεννημένοι ούχ έχ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' άφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζώντος και μένοντος είς τον αίωνα. Διότι πασα δόξα άνθρώπου ώς άνθος χόρτου εξηράνθη ό χόρτος, χαι το άνθος αύτου έξεπεσε, το δε ρήμα Κυρίου μένει είς τον αίωνα τουτο δέ έστι το ρήμα το εύαγγελισθέν είς ύμας. Άποθέμενοι ούν πασαν χαχίαν χαί πάντα δόλον χαι ύποχρίσεις χαι φθόνους χαι πάσας χαταλαλιάς, ώς άρτιγέννητα βρέφη, το λογικόν και άδολον γάλα έπιποθήσατε, ίνα έν αὐτῷ αὐξηθῆτε, είπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ό Κύριος. Πρός δν προσερχόμενοι, λίθον ζώντα, ὑπό ἀνθρώπων μέν αποδεδοχιμασμένον, παρα δέ Θεῷ ἐχλεχτόν, ἔντιμον, χαι αύτοι ώς λίθοι ζώντες οιχοδομείσθε, οίχος πνευματιχός, iεράτευμα άγιον, άνενέγχαι πνευματιχάς θυσίας, εύπροσδέχτους το Θεῷ διὰ Ίησοῦ Χριστοῦ. Διὸ χαὶ περιέχει ἐν τῆ Γραφῆ· Ἰδού

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ. Λ'.

τίθημι έν Σιών λίθον άχρογωνιαΐον, έχλεχτόν, έντιμον· χαι ό πιστεύων έπ' αύτόν ού μή χαταισχυνθή.

Καθολικής ά. Ἐπιστολής Πέτρου το Ἀνάγνωσμα.

γαπητοί, Χριστός ύπέρ ύμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων Α ύπογραμμόν, ίνα έπαχολουθήσητε τοις ίχνεσιν αύτου. Ός άμαρτίαν ούχ έποίησεν, ούδε εύρεθη δόλος έν τῷ στόματι αύτου. Ος λοιδορούμενος ούχ άντελοιδόρει, πάσχων ούχ ήπείλει, παρεδίδου δε τῷ χρίνοντι διχαίως. Ός τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτός άνηνεγχεν έν τῷ σώματι αύτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ΐνα ταῖς άμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῆ διχαιοσύνη ζήσωμεν οὐ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ίάθητε. Ήτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τόν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Όμοίως αι γυναιχες υποτασσόμεναι τοις ίδιοις ανδράσιν, ίνα, χαι εί τινες άπειθούσι τῷ λόγψ, διὰ τῆς τῶν γυναιχῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου χερδηθήσωνται, έποπτεύσαντες την έν φόβω άγνην άναστροφήν ύμων. [°]Ων έστω ούχ ό έξωθεν, έμπλοχής τριχών χαι περιθέσεως χρυσίων η ένδύσεως ιματίων, χόσμος, άλλ' ό χρυπτός της χαρδίας άνθρωπος, έν τῷ ἀφθάρτω τοῦ πραέος χαὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε χαί αί άγιαι γυναϊχες, αί έλπίζουσαι έπι τόν Θεόν, έχόσμουν έαυτας, ύποτασσόμεναι τοις ίδίοις ανδράσιν ως Σάρρα υπήχουσε τω 'Αβραάμ, Κύριον αὐτὸν χαλοῦσα, ἡς ἐγενήθητε τέχνα· ἀγαθοποιοῦσαι χαὶ μὴ φοβούμεναι μεδεμίαν πτόησιν. Οι ἄνδρες όμοίως, συνοιχούντες χατά γνώσιν, ώς άσθενεστέρω σχεύει τῷ γυναιχείω, άπονέμοντες τιμήν, ώς και συγκληρονόμοι χάριτος ζωής, είς τό μή έγχόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεις, φιλάδελφοι, εύσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μή άποδιδόντες χαχόν άντι χαχοῦ, ἡ λοιδορίαν ἀντι λοιδορίας. τούναντίον δε εύλογούντες, είδότες ότι είς τούτο εχλήθητε, ίνα εύλογίαν χληρονομήσητε.

Καθολιχής ά. Ἐπιστολής Πέτρου το Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπέρ ἡμῶν σαρχί, χαὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρχί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηχέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρχί βιῶσαι χρόνον. ᾿Αρχετός γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν χατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, χώμοις, πότοις χαὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· Ἐν ῷ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες, οῦ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι χρῖναι

324

Digitized by Google

ζώντας χαι νεχρούς. Είς τοῦτο γὰρ χαι νεχροῖς εὐηγγελίσθη, ίνα χριθῶσι μἐν χατὰ ἀνθρώπους σαρχὶ, ζῶσι δὲ χατὰ Θεἀν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγιχε. Σωρρονήσατε οὖν χαὶ νήψατε εἰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἐαιτοὺς ἀγάπην ἐχτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη χαλύπτει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐχαστος χαθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διαχονοῦντες, ὡς χαλοὶ οἰχονόμοι ποιχίλης χάριτος Θεοῦ. Εἰτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἰτις διαχονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἦς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἱνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεός διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ῷ ἐστιν ἡ δόξα χαὶ τὸ χράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν.

> Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἡχος ά. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ο Πρωτόχλητος Μαθητής * χαι μιμητής τοῦ πάθους, * συμμορφούμενός σοι, Κύριε, * Άνδρέας ὁ ᾿Απόστολος, * τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας * πλανωμένους ποτὲ, * τῷ ἀγχίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελχύσας, * προσήγαγέ σοι· * διό, χαι σωθέντες οἱ πιστοὶ βοῶμέν σοι· * Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, Ἐπεράγαθε, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, * χαι σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αύτός.

Υμνήσωμεν οἱ ΙΙιστοὶ, * Πέτρου τὸν σύγγονον, * ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν · * οῦτος γάρ τὴν θάλασσαν * διχτύοις ἐρευνήσας ποτὲ, * ἰχθύας ἐζώγρησε · * νῦν δὲ τὴν οἰχουμένην * τῷ χαλάμω σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, * χαὶ τὰ ἔθνη ἐχ πλάνης ἐπιστρέρει τῷ Βαπτίσματι · * χαὶ Χριστῷ παριστάμενος, * αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ χόσμω; * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα. ἔλεος.

Ο αὐτός.

Τό πῦρ τό νοερόν, * τό φωτίζον διανοίας * καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, * ἕνδον λαβών ἐν καρδία, * ὁ ᾿Απόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητὴς, * λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν * ἐν· ταῖς τῶν ἐνθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις · * φλέγει δὲ πάλιν * τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας · * τό πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος * τοιαύτην ἔχει πὴν ἐνέργειαν. * Ώ θαῦμα * ξένον καὶ φοβερόν! * ἡ πηλώδης γλῶσσα, * ἡ πηλίνη φύσις, * τὸ σῶμα τὸ χοίκὸν, * τὴν νοερὰν καὶ ἄυλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. * ΄Αλλ' ὡ μύστα τῶν ἀῥρήτων,* καὶ θεωρὲ τῶν οὐρανίων,* ἰκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ήχος πλ. δ'.

Τόν ποθούμενον Θεόν, * έν σαρχί χατιδών έπι γης βαδίζοντα, * θεόπτα Πρωτόχλητε, * τῷ μέν όμαίμονι έβόας άγαλλόμενος: *

MHN NOEMBPIOS. Λ' .

Εύρήχαμεν ῷ Σίμων τον ποθούμενον * τῷ δὲ Σωτῆρι δαυϊτικῶς ἐκραύγαζες * Όν τρόπον ἐπιποθεϊ * ή ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάςων, * οὕτως ἐπιποθεϊ ή ψυχή μου πρός σὲ, Χριστὲ ὁ Θεός. * "Όθεν χαὶ πόθῳ πόθον προσθεὶς, * διὰ σταυροῦ διαβαίνεις * πρός ὄν ἐπόθησας, * ὡς ἀληθὴς Μαθητὴς, * χαὶ σοφός μιμητὴς γενόμενος * τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους * διὸ χαὶ τῆς δόξης * χοινωνός αὐτῷ γενόμενος, * ἐχτενῶς ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ³Ηχος πλ. δ'.

'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου· οι δέ, 'Ανατολίου.

Τόν κήρυχα τῆς πίστεως, * χαὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, * 'Ανδρέαν εὐφημήσωμεν· * οῦτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους * ἐχ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, * ἀντὶ χαλάμου * τόν Σταυρόν ἐν ταῖς χερσὶ διαχρατῶν· * χαὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, * ἐπανάγει τὰς ψυχὰς * ἀπό τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ προσχομίζει τῷ Θεῷ * δῶρον εὐπροσδεχτον. * 'Aεὶ τοῦτον πιστοὶ, * σὺν τῆ χορεία τῶν Μαθητῶν * τοῦ Χριστοῦ εὐρημήσωμεν, * ἕνα πρεσβεύη αὐτῷ, * ὅπως ὅλεως γένηται ἡμῖν, * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς χρίσεως.

Και νύν, Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. ά. Χαίρεις άσχητιχῶν.

Χαίροις * ό λογιχός οὐρανός, * δόξαν Θεοῦ διαπαντός διηγούμενος · * ό πρῶτος * Χριστῷ χαλοῦντι * χαθυπαχούσας θερμῶς, * καὶ ἀμέσως τούτῷ * συγγενόμενος · * ὑρ' οῦ * πυρσευόμενος, * χαθωράθης φῶς δεύτερον, * χαὶ τοὺς ἐν σχότει * ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, * ἀγαθότητα τὴν αὐτοῦ ἐχμιμούμενος. * Όθεν τὴν παναγίαν αου * τελοῦμεν πανήγυριν, * χαὶ τῶν λειψάνων τὴν θήχην * περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, * ἐξ ῆς * ἀναβλύζεις * σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, * καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Είς πασαν την γήν έξηλθεν.

Πρώτον * τῶν ὀρεχτῶν εὐρηχώς, * δἰ εὐσπλαγχνίαν τὴν ἡμῶν περιχείμενον, * ᾿Ανδρέα * θεοφρον, φύσιν, * συνανεχράθης αὐτῷ * διαπύρω πόθω, * τῷ συναίμονι * βοῶν, * Όν ἐχήρυξαν * οἱ Προρῆται ἐν Πνεύματι * εὕρομεν, δεῦρο, * ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι * χαταθέλξωμεν * χαὶ ψυχὴν χαὶ διάνοιαν · * ὅπως φωταγωγούμεναι * αὐτοῦ ταῆς λαμπρότησι, * νύχτα τῆς πλάνης χαὶ σχότος * τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, * Χριστόν * εὐλογοῦντες, * τόν παρέχοντα τῷ χόσμω * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν.

"Εθνη * τὰ μη είδοτα Θεόν, * ώς ἐχ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας * Εζώγρησας * σαγήνη * τῶν σῶν λογίων, * χαὶ συνταράσσεις σαρῶς *

άλμυρὰς θαλάσσας, * ἕππος ἄριστος * ὀφθεἰς * τοῦ Δεσπόζοντος * τῆς θαλάσσης, ἀοίδιμε· * καὶ σηπεδόνα * ἀθείας ἐξήρανας, * ἅλας τίμιον * ἐμβαλών τὴν σοφίαν σου· * ἥνπερ καὶ κατεπλάγησαν, ᾿Απόστολε ἕνδοξε, * τῆς μωρανθείσης σοφίας * οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, * Χριστόν * μὴ εἰδότες, * τόν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἕλεος. Δόξα, Ἡχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τόν συναίμονα Πέτρου,* και Χριστοϋ μαθητήν,* τῶν ἰχθύων ἀγρευτήν, * και ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων * ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, * ᾿Ανδρέαν τὸν ᾿Απόστολον· * τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα * πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι· * και ὡς δέλεαρ ἰχθύσι * τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, * και τούτους ἐσαγήνευσεν. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ,* παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην * και τό μέγα ἕλεός.

Καὶ νῦν, ηΗχος ὁ αὐτός.

'Ιωσήρ, είπε ήμιν,* πῶς ἐχ τῶν 'Αγίων * ἢν καρέλαβες Κόρην,* έγχυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; * Ἐγὼ, φησὶ,* τοὺς Προρήτας ἐρευνήσας,* χαὶ χρηματισθεἰς ὑπὸ 'Αγγέλου,* πέπεισμαι ὅτι Θεόν * γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως·* οῦ εἰς προσχύνησιν * Μάγοι ἐξ 'Ανατολῶν ήξουσι,* σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. * Ο σαρχώθεἰς δἱ ἡμᾶς, * Κύριε δόξα σοι.

'Απολυτίχιον, 'Ηγος δ'.

Ος τών 'Αποστόλων Πρωτόχλητος, * χαι τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, * τον Δεσπότην τῶν ὅλων, * 'Ανδρέα, ixéteue, * εἰρήνην τῆ οἰχουμένη δωρήσασθαι, * χαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, χαι νῦν, Θεοτοχίον. Και 'Απόλυσις.

EIS TON OPOPON.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ος θεΐον Μαθητήν, * και Πρωτόκλητον πάντων * Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, * εὐφημοῦμέν σε πόθφ, * 'Ανδρέα 'Απόστολέ, * και πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι. * Ρῦσαι ποίμνην σου, * ἢν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, * πάσης θλίψεως * και ἀναγκῶν και σχανδάλων, * και πάσης κακώσεως.

Δόξα, Πάλιν το αύτο. Καί νῦν, Θεοτοχίον όμοιον.

Τὰς χεῖράς σου, σεμνή, * νῦν ἐχτείνασα οἶχτψ, * βοήθειαν ἡμῖν * ἐξ 'Αγίου παράσχου, * καὶ δίδου ἀχίνδυνον την ζωὴν διανύσασθαι, * τοὺς δοξάζοντας * τὸν σὸν πανάγιον Τόχον, * χαὶ σὲ Δέσποινα * ἐπιγραφομένους, Κόρη, * ἐλπίδα χαὶ χαύχημα.

MHN NOEMBPIOE. A'.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁷Ηχος γ΄. Θείας πίστεως.

Δόξα, Πάλιν το αύτό. Και νυν, Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή τοῦ Λόγου,* μόνη πάναγνε * Θεοχυήτορ, * τῆ χαθαρότητι Άγγέλους ὑπεράρασα· * τόν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον,* ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον, * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα σεμνή τό μέγα ἕλεος.

Μετὰ τόν Πολυέλεον, Κάθισμα,

ή Ηχος πλ. ά. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τόν 'Απόστολον πάντες * άνευρημήσωμεν, * ώς αὐτόπτην τοῦ Λόγου * χαὶ θεῖον χήρυχα, * χαὶ ἐθνῶν πνευματιχόν * σαγηνευτὴν ἀληθῶς· * ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς * εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, * 'Ανδρέας ὁ θεηγόρος· * χαὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, χαί νῦν, Θεοτοχίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Παρθένε ἄχραντε, * ἀνενδοιάστως ἐχόντων * σχέπη ὑπάρχουσα, * ἐχ ποιχίλων πειρασμῶν * χαὶ περιστάσεων * χαὶ χινδύνων χαλεπῶν * ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, * πρεσβεύουσα τῷ Υἰῷ σου, * σὺν τοῖς αὐτοῦ 'Αποστόλοις, * χαὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Το Α΄. Αντίρωνον των Αναβαθμών του δ΄. Ήχου.

Προχείμενον, Ήχος πλ. δ'.

Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού.

Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον χατά Ματθαΐον.

Τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν. Ζήτει Κυριακῆ β΄.

Ο Ν΄. Δόξα, Ταΐς τοῦ 'Αποστόλου.

Και νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ίδιόμελον, Ήχος ά.

Ο Πρωτόχλητος μαθητής. Ζήτει είς την Λιτήν.

Μετά τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόχου, χαὶ τοῦ 'Αποστόλου οἱ δύο.

MILY GUEMBPION, A'.

Ο Κανών της Θεοτόχου.

120 n &. Hyos &. O Elephos.

[»] Ωδήν ἐπινίχιον * ἐσωμεν παντες, * Θεῷ τῷ παήσαντι * θαυ [»] Ωμαστὰ τέρατα, * βραχίονι ὑψηλῷ, * χαὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ.*
 » ὅτι δεδόξασται.

Ως μόνη τον ἄχρονον * Υίον, ἐν χρόνψ * τεχοῦσα σαρχούμενον,* Παναγία ἄχραντε,* πάντα τὰ χρόνια * τῆς παναθλίας μου ψυχῆς * πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα, Πάναγνε,* τὰ τῆς ψυχῆς μου,* χαρδίας τὴν πώρωσιν,* λογισμοῦ τὴν σχότωσιν,* χαὶ τοῦ νοὸς ἐχτροπὰς,* ἀφάνισον ὡς συμπαθὴς,* ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τό φῶς ἡ χυήσασα * τόν Αυτρωτήν μου, * τοῦ σχότους με · λύτρωσαι * χαὶ βασάνων, ^{*}Αχραντε, * τῶν αἰωνίων ἐχεῖ, * ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου Πανάμωμε * τὰς ἀμαυρώσεις, * φωτί σου ἀπέλασον, * ἡ τὸ φῶς χυήσασα · * χαὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, * τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐχ σοῦ * ἐξανατείλαν ἡμίν.

Κανών πρώτος του Αποστόλου.

Πρίημα Ιωάννου Μρναχου.

'Ωδή ά. Πχος ά. Σοῦ ή τροπαιοῦχος δεξιά.

ΓΓΥὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν,* τῶν ἐνναιῶν τε καὶ λόγων ἐχκάθαρον,* τῆ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ * Ανδρέα, θεία γάριτι, * ὅπως καθαρῶς σοι * προσάξω ὑμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ό Πρόδρομος Χριστοῦ, * τῶν ἐκυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, * ὁ ἐκ στειρευούσης νηδύος βλαστός, * τῷ ἐκ Παρθένου φώντι Χριστῷ * τῷ δεδοξασμένω, * 'Ανδρέα, χαίρων προσήγαγεν.

"Ερωτι και πόθω ἀκλινεϊ,* τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος,* και τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν,* ἐξ ἀμυδρᾶς δυνέμεως * πρός τὴν ἀκροτάτην,* Ἀνδρέα, δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε ή τῆς χάριτος πηγή. * Χαΐρε ή κλίμαξ και πύλη οὐράνιος. * Χαΐρε ή λυχνία, και στάμνος χρυσῆ, * και όρος ἀλατόμητον,* ή τον ζωοδότην * Χριστόν τῷ κόσμφ κυήσασα.

Κανών δεύτερος του Άποστόλου.

'Ωδή ά. Ήχος ά. 'Ο διά στύλου πυρός.

Ιτῶ καλάμφ τοῦ Εὐάγγελίου * ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθών,* ἀνδρέα πολυύμνητε,* σὐ ἐζώγρησας λαθὺς,* ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, * ὀ σαγηνεύειν διδάξας σε * ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ο της πίστews στύλος, ή έδρα * των άληθινών δογμάτων Mon. Tom. II. 43

MHN NOEMBPIOS. Λ' .

τοῦ Χριστοῦ, * ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, * πάντα σήμερον χαλεῖ, * τῆς γῆς τὰ πέρατα, * ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· * συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον χύτος διχτύοις * ἐρευνῶν, τῆ τέχνῃ ἀλιεώς, * σαγήνῃ τῆ τοῦ Πνεύματος * ἔθνῃ, φῦλα xαὶ λαοὺς, * ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι,* xαὶ τὸν ἄνω βυθὸν, πολυθαύμαστε,* σαφῶς ἀναχαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε αὐτόπτα χαὶ ῥῆτορ * τῆς ἀποἰρἡτου γνώσεως Χριστοῦ,* ὁ δεξάμενος ἄνωθεν * Πνεῦμα "Αγιον, λαλοῦν * ἐν γλώσσαις χαθήμενον,* τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα,* ἐχέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος Μονάδα,* ὑπερουσίως πίστει προσχυνῶ,* οὐ τέμνων τὴν Θεότητα, * ἔστι γὰρ ἐνοειδὴς,* ἀπλῆ ἀμέριστος·* συνάπτω δὲ αὐτὴν οὐσιότητι * προσώπων, χαὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν.

Βρεφουργείται Θεός ἐκ Παρθένου,* καὶ νεουργεί τοὺς φθαρέντας ἐξ ἀΑδὰμ,* καὶ λύει τὸ μεσότοιχον,* καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν,* ἐν τῆ σαρκὶ αὐτοῦ,* κατάραν εὐλογεί τῆς Προμήτορος,* ἐξ ἀχράντου Μητρός προελθών.

Καταβασία. Χριστός γεννάται, * δοξάσατε.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

- » 🔨 τερεωθήτω ή χαρδία μου * είς το θέλημά σου, Χριστέ ο
- » 🛥 Θεός, * ό ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν * στερεώσας τον δεύτερον, *
- » και έδράσας έν τοις ύδασι την γην Παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου * ἀχαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον,* χαὶ χαρποφόρον ἀρεταῖς * τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόχε τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρύσαι με πάσης χαταχρίσεως, * χαι πολλών σχανδάλων του όφεως, * του αιωνίζοντος πυρος, * χαι του σχότους, Πανάμωμε,* ή το φώς άποχυήσασα ήμιν το άνέσπερον.

Το απαρα(τητον χριτήριον,* χαι το πῦρ ἐχεῖνο το ἄσβεστον,* και τὴν ἀπόφασιν, 'Αγνὴ, * τὴν φριχτὴν ὅλως δέδοιχα·* σπεῦσον σῶσον πρό τοῦ τέλους, * ἀγαθὴ τον οἰχέτην σου.

Εύλογημένος τῆς χοιλίας σου * ὁ χαρπὸς, Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ χαρπῷ,* διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ * ἀφθαρτίσας, κατεστήσατο * χοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Άποστόλου. Ο μόνος είδώς.

Προσέδραμες δίψει ου χληθεις,* Ανδρέα, άλλ' αυθαίρετος * τη της ζωής πηγή, ώσπερ έλαφος· * χαι πάσι ταυτην ευρών

έκήρυξας,* και πιών έπότισας * άφθαρσίας νάματα,* χεχμηχότα τῆ δίψει τὰ πέρατα.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμοὺς,* Ἐνδρέα ἀξιάγαστε,* xαὶ xοινωνόν τόν σύγγονον είληφας,* βοῶν Εὐρήχαμεν τόν ποθούμενον·* xαὶ ὁδοποιήσαντι * τῆς σαρκός τὴν γέννησιν, * xαθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου, ἐχ βυθοῦ * ἀπάτης ἐσαγήνευσας * τοὺς λογιχοὺς ἰχθύας, ᾿Απόστολε,* χαὶ τῆ τραπέζη Χριστοῦ ὀψώνιον * χαθαρὸν προσήγαγες,* λαμπρυνθέντας χάριτι * τοῦ φανέντος σαρχὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοχίον.

Θεόν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ,* Παρθένε, διὰ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεχτος· * ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτη Μωσεῖ,* φλεγομένη ἄχαυστα,* σαφῶς προεμήνυσε, * τὴν τό πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεχτον.

Έτερος. Στερεωθήτω ή χαρδία μου.

Λόγψ χαλούντι, Δεῦρ ὀπίσω μου, * τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἡχολούθησε σὺν τῷ ᾿Ανδρέα χαὶ Κηφᾶς, * τὸν γενέτην ἐάσαντες, * χαὶ τὸ σχάφος χαὶ τὰ δίχτυα, * ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλετα μετεποίησας * εἰς ναοὺς Θεοῦ, Πανσεβάσμιε, * χαθιερώσας ἐν αὐτοῖς * τοὺς υἰοὺς τοῦ Βαπτίσματος, * οὺς ἡ χάρις ἀνεχαίνισε * δί ὕδατος Πνεύματι.

Τόν μαργαρίτην τόν πολύτιμον, * μυστιχώς τῷ χόσμφ προεύρηχας, * τῷ τῆς χαρδίας σου ἀγρῷ * χεχρυμμένον, 'Απόστολε, * δν τῆ πίστει ἐθησαύρισαν * τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Ώς θησαυρόν το Εύαγγέλιον έν χερσί λαβών, Πολυύμνητε,* πασαν ἐπλούτισας τὴν Υῆν * τοῦ ἐνθέου χηρύγματος· * διό σου τὰ μνημόσυνα * τιμῷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν,* ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν,* ἄναρχον, ἄχτιστον Θεόν ᠔μοούσιον, σύνθρονον,* τρισυπόστατον,* τρισήλιον,* αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν.

Πάσα μέν μήτηρ γόνον τίχτουσα, * παρθενεύειν έτι ού δύναται·* σù δὲ τεχοῦσα τὸν Χριστὸν, * Μητροπάρθενος πέφηνας, * γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, * Αγνὴ διαμένουσα.

Καταβασία. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Ως πρωτόχλητον πάντων * τῶν Μαθητῶν,* χαὶ αὐτόπτην του Λόγου * χαὶ ὑπουργόν, * Ανδρέα ἀΑπόστολε, * χατὰ χρέος

MHN NOEMBPIOS. A'.

τιμώμέν σε· * τῷ γὰρ 'Αμνῷ τῷ αἰροντι * τοῦ χόσμου τὰ πταίσματα, * ἀδιστάχτῷ πόθῷ * θερμῶς ἡχολούθησας· * ὅθεν χαὶ τοῦ πάθους * χοινωνός ἀνεδείχθης, * τοῦ σαρχὶ ὑπομείναντος * ἐχουσίως τόν θάνατον. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῷ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, "Ετερον, όμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση * χαταβαλών,* τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη * ἐπιποθῶν,* ᾿Ανδρέα μαχάριε,* ἀνεδείχθης ᾿Απόστολος, * οὐρανόθεν πᾶσι * πηγάζων τὰ θαύματα, * χαὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάχαρ, Διδάσχαλος · * ὅθεν σου τὴν μνήμην ἐπαξίως τιμῶντες, * ἐν ὕμνοις δοξάζομεν * χαὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, * τοῦ Κυρίου ᾿Απόστολε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Χαϊρε θρόνε * πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. * Χαξφε Κόρη * καθέδρα βασιλική, * κλίνη πορρυρόστρωτε, * χρυσοπόρφυρε θάλαμε, * χλαμος άλουργόχροε, * τιμαλφέστατον τέμενος, * ἀστραπηφόρον ἅρμα, * λυχνία πολύφωτε. * Χαΐρε Θεοτόκε, * δωδεκάτειχε πόλις, * καὶ πύλη χρυσήλατε, * καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, * ἀγλαόχρυσε τράπεζα, * θεοκόσμητον σκήνωμα. * Χαΐρε ἕνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. * Χαΐρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδη δ'. Ο Είρμος.

» Την Πνεύματι προβλέπων, * Προρήτα 'Αββαχούμ, * την τοῦ

- » L' Λόγου σάρχωσιν, * έχήρυττες βοών· * Έν τῷ έγγίζειν * τὰ
- » έτη έπιγνωσθήση, * έν τῷ παρεῖναι * τόν χαιρόν άναδειχθήση. *
- » Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, * ἀμόλυντε σχηνή, * μολυνθέντα πταίσμασι * χαθάρισόν με νῦν, * τῶν οἰχτιρμῶν σου * ῥανίσι χαθαρωτάταις, * χαὶ δός μοι χεῦρα * βοηθθίας, ἕνα χράζω· * Δόξα σοι 'Αγνή θεοδόξαστε.

Ναός ήγιασμένος * έδείχθης τοῦ Θεοῦ * τοῦ ἐν σοὶ οἰχήσαντος, * Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν· * αὐτόν δυσώπει * ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου * ἀποχαθάραι, * ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, * χαὶ χατοιχητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη * ἐλέους ἡ πηγὴν,* Θεοτόχε, τέξασα,* χαὶ λῦσὸν τὴν δεινὴν * τῆς ψυχῆς μου νόσον, * χαὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, * δακρύων ῥεῖθρα * χαὶ χατάνυξιν πρὸ τέλους * θείαν δωρουμένη, πρεσβείαις σου.

Νοήσας ό Προφήτης * έν Πνεύματι Θεοῦ, * Όρος σε προέγραψε *

χατάσχιον, 'Αγνή, * τοὺς ἐχταχέντας * τῶ φλογμῷ τῶν ἐγχλημάτων * ἀποχαθαίρεις * μεσιτείαις σου, Παρθένε,* μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Του Άποστόλου.

Ορος σε * τη χάριτι τη θεία.

Η θεία * έξαναλωτική τε του χείρονος, * του παντουργου και φωταυγους * Πνεύματος δύναμις, έν σοι, * 'Ανδρέα, σινήσασα θεοπρεπως, * πυρίνης γλώττης έν σχήματι, * των άποβρήτων άνέδειξε Κήρυκα.

Ούχ ὅπλα * πρός ἄμυναν ἀνείλετο σάρχινα, * χαὶ πρός χαθαίρεσιν δεινῶν * ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ,* ἀνδρέας ὁ πάντιμος,* ἀλλὰ Χριστῷ * φραξάμενος προσενήνοχεν,* αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήχοα.

Τοὺς πόθω * τελοῦντάς σου τὴν μνήμην ἐν ἄσμασιν,* ἐκ τῆς ἀρθόνου δωρεᾶς * τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ,* ἀνδρέα, πανόλβιε, * πνευματικῆς * ἀγαλλιάσεως νάματα * ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπῃς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

'Υμνοῦμεν * τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· * ὑπερκοσμίους γὰρ λαθών * ταξιαρχίας, ἐπὶ σὲ * ὁ ὑΩν καταβέβηκεν,* ὡς ὑετὸς * ὁ ἐπὶ πόκον, Πανύμνητε, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Ετερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τά δίχτυά σου ρίψας, * χαὶ ἄρας τὸν σταυρὸν, * δρόμω ἡχολούθησας * χαλοῦντι τῷ Χριστῷ· * καὶ τὴν σεγήνην * τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, * ἀντὶ ἰχθύων * τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις· * Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα,* τῆ γλώσσῃ προσλαβών,* γέγονας 'Απόστολε, * θεόληπτος ἀνὴρ, * τῶν οὐρανίων * τὰ ϫάλλῃ περιπολεύων, * xαὶ τὰ ἐν τούτοις * νοητὰ ϫαταμανθάνων * xάλλῃ, xαὶ ἡμῖν ἐxxαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν * ἐπότισας, Σορὲ, * τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, * xαὶ ἔδειξας αὐτὴν * πολυγονοῦσαν * τὰ τέχνα τῆς Ἐχχλησίας, * χαρποροροῦντα * τοῦ χηρύγματος τὸν σπόρον. * Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τό ἄφραστόν σου χάλλος * Ανδρέας προϊδών, * Ίησοῦ, τόν σύγγονον * ἐφώνησε λαμπρῶς· * Πέτρε όμαῖμον,* εὐρήχαμεν τόν Μεσσίαν,* τόν ἐν τῷ νόμῳ * χαὶ Προρήταις χηρυχθέντα· * δεῦρο χολληθῶμεν τῆ ὄντως ζωῆ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι * ὑμνήσωμεν πιστοὶ, * ἐν μιζ Θεότητι * Πατέρα και Υίον, * και Πνεῦμα Θεῖον, * οὐσίαν μίαν και φύσιν,*

MHN NOEMBPIOS. Λ' .

ἀδιαιρέτως, * ἀχωρίστως, ἀμερίστως· * εἶς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός. Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, * ἀφράστως ἐν γαστρὶ * συλλαβοῦσα τέτοχας * ἀφθόρως ὡς Υἰόν · * χαὶ ἡ Τριὰς μὲν * προσθήχην ὅλως οὐχ ἔσχε, * ἡ δὲ ἀγνεία * ὥσπερ ἦν χαὶ πρὸ τοῦ τόχου, * σώα, Θεομῆτορ, διέμεινεν.

Καταβασία. Ράβδος έχ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή έ. Ο Ειρμός.

Τήν σήν εἰρήνην δός ήμιν, * Υἰἐ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός
 Τ σου * Θεόν οὐ γινώσχομεν· * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, *
 ὅτι Θεός τῶν ζώντων * χαὶ τῶν νεχρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς χόρας τῆς χαρδίας μου * διάνοιξον, Αγνη, * βλέπειν με τρανῶς * την θείαν λαμπρότητα, * χαὶ την σην δόξαν την ἀνέχφραστον, * ὅπως ἐλέους τύχω * χαὶ αἰωνίου δόξης.

Έν δύο ταζ θελήσεσι τον ένα της σεπτης * τέτοχας Τριάδος,* Πανάχραντε, * φέροντα μίαν την υπόστασιν· * δν έχτενῶς δυσώπει * πάντας ήμᾶς σωθηναι.

Πανάχραντε, ώς τέξασα * Σωτήρα και Θεόν, * πρέσβευε έκ πάσης με * θλίψεως * και νοσημάτων και κακώσεως, * σώον σύντηρηθήναι * τόν σόν άχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον δν έτεχες, * Παρθένε, ὑπέρ νοῦν, * σώζεσθαι τοὺς πίστει * σοὶ χράζοντας · * Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, * εὐλογημένη μόνη, * τοῦ χόσμου προστασία.

Τοῦ ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Απείληφας * δν ἐπόθεις, * 'Ανδρέα 'Απόστολε, * ἐν ἀφθάρτοις * σύν αὐτῷ χαταλύσας σχηνώμασι, * χαὶ τῶν πόνων δράγματα * τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· * ὅθεν σε ὕμνοις δοξάξομεν.

Ἐπόθησας * τόν Δεσπότην,* χαὶ τοῦτον ἐδίωξας,* τοῖς ἰχνεσι * τοῖς αὐτοῦ πρός ζωὴν ποδηγούμενος, χαὶ τὰ τούτου πάθη * ἀψευδῶς, ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, * μέχρι θανάτου μιμούμενος.

'Εντείνας σε * δυνατόν ώσπερ βέλος, Μαχάριε, * ἐπαφήχεν * εἰς τὸν σύμπαντα χόσμον ὁ Κύριος, * τραυματίζων δαίμονας, * χαὶ δυσσεβεία τοὺς ἀνθρώπους * τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοχίον.

Εὐφραίνονται * οὐρανῶν * αἰ δυνάμεις ὀρῶσαί σε, * ἀγάλλονται * σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· * τῷ γὰρ τόκψ ἡνωνται * τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόχε, * σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα. ^{*}Ετερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τόν σταυρόν * Χριστοῦ Μαθητὰ, * ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου * τὴν ἀχήρατον βασιλείαν, * ὴν ὁ πάντας ἐλχύσας *

σταυρῷ τοὺς θεομύστας, * χληροδοτήσει ὑμῖν * τοῖς θεολόγοις αύτου.

. Ἐζήτησας Χριστόν * τὴν ὄντος ζωὴν,* καὶ ζητήσας πρῶτος εύρες. * χαι εύρων μυστιχώς έδράξω, * χαι έλαβες αυτήν * έν αὐτῷ τῷ δεδωχότι, * χαὶ γέγονας θησαυρός * ζωῆς ἀχαταλύτου.

Τὰ ρήματα τῶν σῶν * ἐνθέων βροντῶν, * διηχήθη ἐν τῷ χόσμω. * χαι ἀπ' ἄχρων είς ἄχρα γῆς ἦλθεν· ἐχύχλωσαν γὰρ * ώσπερ τροχός, χαι έφανάν σου * αι άστραπαι, ώς φησι * Δαυίδ, τη οίχουμένη.

Μνημόνευε ήμων * Χριστου Μαθητά, * των τελούντων σου την μνήμην, * και τιμώντων τα λείψανά σου·* δεήθητι αει * έχτενῶς περί τῆς Ποίμνης, * ἦς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς * φύλαξ χαί σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα χαι Υίον, * χαι Πνεῦμα Θεόν, * ἀδιαίρετον Τριάδα,* Τρισυπόστατον Βασιλείαν, * δοξάσωμεν συμφώνως * πιστοί, άχαταπαύστοις * θεολογίαις αὐτὴν * πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Kal vov.

Έγέννησας το φῶς,* μή γνοῦσα το πῶς,* ἡ ὀλόφωτος λυχνία* του ήλίου λαμπαδηφόρε, * χαι γέγονας άύλου * φωτός χαινόν δοχεΐον, * πηγάζον πάση τη γη * θεογνωσίας αύγάς.

Καταβασία. Θεός ών εἰρήνης.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ς' Ο Είρμός

» Τόν Προφήτην Ίωναν * έχμιμούμενος βοώ· * Την ζωήν μου, » Άγαθέ, * έλευθέρωσον φθορας, * χαι σώσον με * Σωτηρ του » κόσμου, * κράζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαζς * άμαρτίαις, δυσωπῶ * σὲ τὴν ὄντως άγαθήν * χαι άμόλυντον Σχηνήν · * 'Απόπλυνον * παντοίου ρύπου * τη μεσιτεία σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, * θαλαττεύοντι ἀεὶ * ἐν πελάγει τῶν δεινών, * των του βίου πειρασμών·* χαι σωσόν με * πρός σωτηρίας * δρμον ιθύνασα.

Τριχυμίαι λογισμών, * χαι παθών έπαγωγαι, * χαι βυθός άμαρτιών, * την άθλίαν μου ψυχην * χειμάζουσι. βοήθησόν μοι, * Αγία Δέσποινα.

Μεγαλεϊά σοι άει * ἐποιήσατο Χριστός· * δν ixέτευε άει, * μεγαλύναι έπ' έμοι * τὰ πλούσια * αύτοῦ έλέη, * Θεοχαρίτωτε. Τοῦ 'Αποστόλου. 'Εχύχλωσεν ήμᾶς.

Τήν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος * ἐν σχάφει τῷ τοῦ σώματος, * τόν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστόν * εύρες χυβερ-

MHN NO \mathbb{P} PION X'.

νήτην, παμμακάριστε, * και πρός αύτόν, * μάκαρ 'Ανδρέα, * χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγφ φυγαδεύονται, * αί νόσοι δραπετεύονται, * ψυχιχών τε παθημάτων ό έσμος * πόρρω των νοσούντων άπελαύνονται, * τῆ ἐχ Θεοῦ * σοι δεδομένη, * 'Αδρέα, χάριτι.

Ώς χῦμα γαληνόν πραέφ πνεύματι * χινούμενον, Μαχάριε,* ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηρὰς * τῆς πολυθείας, θείοις ῥεύμασι,* χαί ποταμούς * θεογνωσίας * πασιν έξέβλυσας.

Εύφραίνονται έν σοι, Παρθένε άχραντε, * τοῦ γένους οι Προπάτορες, * την Έδεμ απολαβόντες δια σου, * ην έχ παραβάσεως άπώλεσαν * σύ γὰρ Αγνή, * και πρό τοῦ τόκου * και μετά γέννησιν.

^{"Επερος.} Τον Προφήτην Ίωναν.

Ο έκ της Βηθσαϊδά * καταγόμενος, ήμας * ἑορτάσαι συγκαλει * την πανήγυριν αύτου, * προθείς ήμιν * τὰς ἀριστείας * των παλαισμάτων αύτου.

Ο τη τέχνη άλιεύς * χαι τη πίστει μαθητής, * ώς βυθόν διερευνών * τὰς χαρδίας των πιστών, * τὸ ἀγχιστρον * χαλά τοῦ λόγου, * καί σαγηνεύει ήμας.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * ἐν χαρδία σου τὸ πῦρ * περιφέρων, Μαθητά, * χατεβόας των έθνων. Η φλόξ ύμων * έθβέσθη σντως,* έπιφανέντος Χριστου.

Οι τῷ άλατι τον νοῦν * ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, * τὰ ὀψώνια ύμων, * κατεγλύκαναν ήμιν * τα δόγματα * της ούρανίου * καί άχηράτου τρυφής.

Δόξα.

Τόν Πατέρα και Υίόν, * και το Πνεύμα το εύθες * προσκυνήσωμεν πιστοί, * τρισυπόστατον φύσιν * άμέριστον, * βοώντες. Δόξα * τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εύδοχία τοῦ Πατρός, * ἐσαρχώθη ὁ Υίος, * διὰ Πνεύματος Θεου, * έν τη μήτρα σου, 'Αγνή, * και ξσωσε * την πριν είκονα,* Θεοχυήτορ, σαφώς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ίωναν.

Κοντάχιον, ³Ηχος β'. Την έν πρεσβείαις.

τη δν της ανδρείας * έπώνυμον θεηγόρον, * χαι Μαθητών * τον L πρωτόχλητον τοῦ Σωτήρος, * Πέτρου τον σύγγονον εὐφημήσωμεν· * ότι ώς πάλαι τούτω * χαι νῦν ἡμῖν ἐχέχραγεν· * Εύρή χαμεν δεῦτε τον ποθούμενον.

MHN NOEMBPIOE. A'.

Ο Οίχος. Τείχισόν μου.

* Ανωθεν μέν * Δαυίδ άναστέλλει άμαρτωλόν, ώς έμέ, * διηγεϊσθαι Θεοῦ * εὐλόγως τὰ διχαιώματα· * ὅμως πρός πίστιν διδάσχει πάλιν, * χαὶ ἐν δάχρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· * Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀχούσητε,* χαρδίας μὴ σχληρυνθῆτε,* ὡς ποτε Ἱσραὴλ * παρεπίχρανεν. * Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· * Τῷ Κυρίψ ἡ σύμπασα γῆ ἔσατε· * Εὐρήχαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῆ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου xαὶ πανευφήμου ἀποστόλου ἀνδρέου τοῦ Πρωτοχλήτου.

Στίγοι.

'Αντίστροφον σταύρωσιν 'Ανδρέας φέρει,

Φανείς άληθως ού σχιώδης άντίπους.

Σταυρόν χαχχεφαλής τριαχοστή 'Ανδρέας έτλη.

Ταΐς τοῦ σοῦ Αγίου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμος.

» Ποὺς ἐν χαμίνω Πατδάς σου, Σωτὴρ, * οὐχ ἡψατο * οὐδὲ

» L παρηνώχλησε το πῦρ· * τότε οι τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνος στόμα-

» τος, * ύμνουν χαι εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Την μιανθεϊσαν, άχραντε, ψυχην * άγιασον * πάντοτε τοῦ δούλου σου, Αγνη, * xai τοῦ νοὸς * δεινὰς αἰχμαλωσίας, * xai χαρδίας πώρωσιν, * xai τῶν δαιμόνων ὀρμὰς * τάχος ἀφάνισον.

Νενεχρωμένον πάθεσι σαρχός, * Πανάμωμε, ζώωσον τόν νοῦν μου, χαὶ Θεῷ * τὰ ἀρεστὰ * ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· * ἕνα μεγαλύνω σε, * ἕνα δοξάζω ἀεἰ * τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέχρωσόν μου, Δέσποινα άγνη, * τὰ τῆς σαρχός * πάθη, χαὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς * ῥύπον δεινόν * ἐναποσμήχουσα, Παρθένε,* χαὶ λογοθεσίου με * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν * ρῦσαι χαὶ σῶσόν με.

Σοι, Παναγία ἄχραντε άγνη, * οι δοῦλοί σου * πάντοτε ήμέρας και νυκτός * προσπίπτομεν,* συντετριμμένη διανοία, * δυσωποῦντες λύτρωσιν ἀμαρτημάτων εύρεῖν, * ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τοῦ Αποστόλου. Σε νοητην * Θεοτόχε.

Η ἀψευδὴς * ἐμφανῶς πεπλήρωται * ἐπαγγελία σου, Χριστέ·* τῷ γὰρ σάλφ, ὁ φοιτητὴς * σου ὁ ἐνθεώτατος, * λόγφ ἐμβριμώμενος * πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν·* Ὁ αἰνετὸς * ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Men. Tom. II.

MIN NOEMBPIOE. A',

Τῷ νοη τῷ * τῆς Σιών, 'Απόστολε,* προβῆναι ὄρει χελευσθεὶς,* σωτηρίου τε εἰληρώς * χαίρων τὸ ποτήριον, * ἔβης πορθμευόμενος * διὰ θανάτου πρός θείαν ζωὴν, * ἔνθα Χριστός * τῶν ἀπάντων Θεός χαὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενής * περυχώς, * 'Απόστολε, * ὑπερρυῶς τερατουργεῖς * δἰ ἀγάπης γὰρ συγχραθεἰς * τούτψ ἡχολούθησας, * Χριστῷ τῷ σἐ ἀγαπήσαντι: * Ὁ αἰνετός * ἀναμέλπων Θεός χαὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοχίον.

Χαΐρε σεμνή, τοῦ ᾿Αδὰμ τὸ χώδιον * ἐξ οὖ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, * ἐνδυσάμενος ἀληθῶς * ὁ ὑπερυψούμενος, * ὅλον με τὸν ἄνθρωπαν ἐν τῆ γαστρί σου ἀνέπλασεν, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

Έπερος. Τούς έν χαμίνω Πατδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τό πῦρ * σπασάμενος * ἄνωθεν, 'Απόστολε Χριστοῦ, * γλώσσαις καιναῖς, * αἶς μηδαμοῦ ἐρθέγξω,* τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι * διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

'Υπερεκπλήττει πάντα λογισμόν * το κήρυγμα, * όπερ έσαλ. πίσατε τῆ Υῆ, * μύσται Χριστοῦ, * καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· * ότι μόνοι δώδεκα * τὰς μυριάδας τῆς Υῆς * κατερωτίσατε.

'Εθαυμαστώθη, Δέσποτα Χριστε, * ή χάρις σου * εν τοϊς θεοσόροις Μαθηταζς· * ότι μιχροι * χαι ιδιώται όντες * πάσαν γην διέδραμον, * άπό των άχρων αυτής * έως περάτων αυτής.

Τί το διδάξαν ούτω σε λαλεϊν, * 'Απόστολε; * τί το χαταλάμψαν σου τον νούν, * βλέπειν τρανώς * τῆς ἀπροσίτου δόξης * τὴν αὐγὴν, τὴν λάμψασαν τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς χαρδίαις ἡμῶν;

Δόξα.

Τριαδιχῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, * δοξάζοντες * ἄναρχον Πατέρα xαὶ Υἰόν, * Πνεῦμα εὐθὲς * μοναδιχὴν οὐσίαν, μίαν· * ἢν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· * "Αγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, * εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν. Καὶ νῦν.

'Ως τῆς Τριάδος ἕνα σε, Χριστέ, * δοξάζομεν· * ὅτι ἐχ Παρθένου σαρχωθείς * δίχα τροπῆς, * ἀνθρωπιχῶς πάντα ἡνέσχου, * μἡ ἐκστὰς τῆς φύσεως * τῆς πατριχῆς ἰΙησοῦ, * εἰ χαὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Καταβασία. Οι Πατδες εύσεβεία.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ή. Ο Ειρμός.

- * Ο ν φρίττουσιν "Αγγελοι * χαι πάσαι στρατιαι, * ώς Κτίστην * Ο χαι Κύριον, * ύμνειτε ιερείς, * δοξάσατε παίδες, * εύλογείτε
- $= \langle \langle \mathsf{x}_{\alpha}, \mathsf{x}_{\alpha}, \mathsf{y}_{\alpha}, \mathsf{y}, \mathsf{y}_{\alpha}, \mathsf{y}, \mathsf{y}, \mathsf{y}, \mathsf{y}, \mathsf{y}, \mathsf{y}, \mathsf{y},$
- » λαοί, * χαι ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN NO'EMBPIOS. Λ' .

Σαρχούται ό ἄσαρχος * έχ σού θεοπρεπώς · * δν αίτησαι, Πάναγνε, * τὰ πάθη τῆς ἐμῆς * ψυχῆς θανατώσαι, * χαὶ ζωώσαι αὐτὴν * νεχρωθεῖσαν πάλαι, * χαχίστη ἀμαρτία.

'Ιάσω τὸ σύντριμμα * 'Αδάμ τοῦ χοικοῦ, * Σωτῆρα κυήσασα,* Πανάχραντε, Θεόν· * αὐτὸν ἐκδυσώπει * τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς * ψυχῆς θεραπεῦσαι, * ἀνίατα νοσούσης.

Ανάστησον χείμενον * είς βάθη με χαχών, * τούς νύν πολεμούντάς με * πολέμησον έχθρούς· * τρωθέντα άτόποις * ήδοναζς την ψυχην, * Αγνή, μη παρίδης, * άλλ' οίχτειρον χαι σώσον.

'Ιάτρευσον, "Αχραντε, * τὰ πάθη τῆς ἐμῆς * Χαρδίας, κυή σασα * τὸν πάντων Ίατρόν· * χαὶ τῆς τῶν Διχαίων * δεῖξον μέτοχον, * Παρθένε, μερίδος, * Χριστὸν ἐχδυσωποῦσα.

Τοῦ 'Αποστόλου. Έν χαμίνω Παίδες.

Φωτοφόρος και εύφραντική, * ἀκτίνας ἰαμάτων, * ἀνδρέα Χρι στοῦ ἀΑπόστολε, * νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν * ἡ ἔνθεος μνήμη σου, * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἕργα * τόν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

'Ανθρωπίνης φύσεως λαχών, * τοὺς ταύτης ὑπερέβης * Θεσμοὺς, xai πρός τὴν 'Αγγέλων * μεταβέβηχας σχηνὴν, * 'Ανδρέα 'Απόστολε, * xai χραυγάζεις· * Πάντα τὰ ἔργα * τόν Κύριον ὑμνεῖτε, * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ή ἐξ ὑψους Πνεύματος Θεοῦ * πνοή σε ἐχπυρώσασα, * Ρήτορα θεηγόρον * ἀναδείχνυσι θερμόν, * βοῶντα, ᾿Απόστολε, * τῷ Χριστῷ σου· * Πάντα τὰ ἔργα * τόν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ώσπερ ἀστραπὴ * εἰς φῶς ἐθνῶν ἑξῆλθες, * τὸ σχότος τῆς ἀγνωσίας * ἐχδιώχων, χαὶ πιστοὺς * φωτίζων χραυγάζοντας · * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Την άσπόρως και ύπερφυῶς, * έξ ἀστραπῆς τῆς θείας * τεχοῦσαν τὸν μαργαρίτην * τὸν πολύτιμον Χριστὸν, * ὑμνήσωμεν ἅπαντες * ἐκβοῶντες· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* και ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ετερος. Τον έν Σινά την βάτον.

Πη τέχνη της άλειας, * ἐχ θαλάσσης ἤγρευσας * ἰχθύας, πάνσορε· νον δὲ τη πίστει, * ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ * ἐχ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· * βυθός γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτὲ, * βυθίζων τὰ ἔθνη * τῆ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τον νοητόν του βίου * άχυμάντως Επλευσας * βυθόν, Άπ6-

MHN NOEMBPIOE. Λ' .

στολε, * διαπετάσας * το ίστίον του Πνεύματος, * τη πίστει του Χριστου· * διο χαι είς λιμένα ζωής * χατήντησας χαίρων, * είς πάντας τούς αίῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου * ἐπὶ ξύλου δύναντος, * αὐτεξουσίω βουλῆ,* ό τοῦ ἡλίου * φωστὴρ συναναλύσαι ζητῶν * καὶ δύναι εἰς Χριστόν,* έν ξύλω έχρεμάσθη σταυροῦ, * 'Ανδρέας ὁ μέγας * λαμπτὴρ τῆς Έχχλησίας.

'Ω μαθητὰ καὶ φίλε * τοῦ Χριστοῦ, καὶ σύμψηφε * τῶν Άποστόλων αύτου, * όταν έν θρόνω * χάθηται Κριτής σύν ύμιν * τοις δώδεκα, κρίναι, * ώς ή έπαγγελία φησί, * γένοισθε τότε ήμίν * φιλανθρωπίας τείχος.

Δόξα.

Τρισσοραή Μονάδα,* χαι Τριάδα σύνθρονον * δοξολογήσωμεν,* ού διαιρούντες * ένούντες δε αύτην συμφυώς, * ώς μίαν άληθώς * ούσίαν ήνωμένην, * έν προσώποις τρισίν, * ού συναλειφομένην.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τόν τῆς Τριάδος ἕνα * συλλαβοῦσα τέτοχας * σεσαρχωμένον έχ σοῦ, * χαινοτομοῦντα * τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως * τῷ τόχω σου, * Αγνή. * Αύτον ύπερ ήμων ώς Θεόν, * άει δυσωπουσα * μή παύση, Θεοτόχε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τής Θεοτόκου. 'Ωδή θ'. 'Ο Ειρμός.

- » Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, * ἐν ἦ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὐετός » Τἐξ οὐρανοῦ, * ἐπὶ πόχον χατῆλθε, * χαὶ ἐσαρχώθη δἱ ἡμᾶς *
- » γενόμενος άνθρωπος * ο άναρχος, * μεγαλύνωμεν πάντες, * ώς
- » Μητέρα * τοῦ Θεοῦ ήμῶν ἀγνήν.

Φιλαμαρτήμων υπάρχων * έν άμελεία διάγω, * χαι το χριτήριον, 'Αγνή, * το άδέχαστον τρέμω, * έν ῷ με τήρησον ταζ σαζ * άγίαις δεήσεσι, * Θεόνυμφε, άχατάχριτον, ὅπως * ὡς προστάτιν * μαχαρίζω σε άει.

Φρίττω το βήμα, Παρθένε, * χαι το αλάθητον όμμα * του σοῦ Υίοῦ, * πράξεις αἰσχρὰς * ἐπὶ γῆς ἐχτελέσας· * χαὶ διὰ τοῦτο σοι βοώ· * Πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, * βοήθει μοι, * χαι τῆς τότε άνάγχης * έξελου με * χαι διάσωσον, Άγνή.

'Ως φοβερὰ ή ήμέρα * τῆς ἐξετάσεως, Κόρη! * ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή! * ώς δεινή ή αἰσχύνη! * τίς ὑποστήσεται λοιπόν; * πανάχραντε Δέσποινα, * έλέησον * την άθλίαν ψυχήν μου, * χαί πρό τέλους * δός μοι ἄφεσιν, Αγνή.

Φῶς ἡ τεχοῦσα τὸ θεῖον, * ἐσχοτισμένον με πάσαις * ταῖς προσβολαζς του πονηρού, * χαι χαχίαις απάσαις, * χαι παροργί-

MHN NOEMBPIOS. A'.

ζοντα Θεόν, * Πανάμωμε, φώτισον * όδηγοῦσα * πρός χαλὰς ἐργασίας, * ὡς αἰτία * οὖσα πάντων τῶν χαλῶν.

Τοῦ 'Αποστόλου. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

Ο^{ία *} φοιτητής πανάριστος * τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, * τῷ Δεσπότη σου * μέχρι θανάτου ἐπόμενος, * ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὑψος σταυροῦ, * στελλόμενος πορείαν * πρός οὐρανοὺς, μάχαρ ᾿Απόστολε.

Πύλη * τῆς Ἐδέμ σοι ἡνοικται, * καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, * καὶ ἐδέξαντο * τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, * καὶ παρέστηκας χαίρων, ᾿Απόστολε, * Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

"Ισοις * έδοξάσθης πάθεσι * τοῦ Διδασχάλου, μάχαρ ἀΑνδρέα πάνσορε· * διὰ γὰρ σταυροῦ * τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, * χαὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· * διό σε δυσωποῦμεν * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰχέτευε.

Χαίροις, * ξυνωρίς πανάριστος, * ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· * ἐποπτεύοις τε * τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν * ἐαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, * καὶ θείων χαρισμάτων * καταγλαίζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοχίον.

Ρίζης * ἐκ Δαυίδ ἐβλάστησας * προφητικής, Παρθένε, καὶ θεοπάτορος· * ἀλλὰ καὶ Δαυίδ * ὡς ἀληθῶς σù ἐδόξασας, * ὡς τεκοῦσα τόν προφητευόμενον, * τὸν Κύριον τῆς δόξης· * ὄν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Έτερος. Την φωτοφόρον νεφέλην.

Ο την σαγήνην άπλώσας * της μυστικής θεωρίας, * χαὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῆ * σαγηνεύσας τὰ χάλλη * τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, * ἰχέτευε, "Αγιε * Ἀπόστολε, * την Αγίαν Τριάδα, * τοῦ πηγάσαι * χαὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμὸν.

Εύχαριστουμεν τὰ ἔθνη * τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, * καὶ ἀπό γῆς εἰς οὐρανοὺς * διὰ σοῦ ἀναχθέντα· * τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ * ἐκστάντες, γεγόναμεν * συμμέτοχοι * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων, * τοῦ Κυρίου τε * τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀποἰρήτ.ων αὐτόπται, * καὶ θεωροὶ * τῶν ἀνεξιχνιάστων,* συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς * γενέσθαι δεήθητε, ᾿Απόστολοι, * τῆς Χριστοῦ βασιλείας, * καὶ μετόχους * τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεϊν καὶ λύειν λαβόντες * παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν,* λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, * ὅτε ἐλεύσεται Χριστός, * καὶ πάντες καθήσεσθε * οἱ Δώδεκα * ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, * κρίναι πάσας * τὰς φυλὰς τοῦ Ίσραήλ.

Δόξα.

Την τρισυπόστατον Φύσιν, * και ἀδιαίρετον δόξαν, * την ἐν Θεότητι μι菜 * ὑμνουμένην ἀπαύστως * ἐν οὐρανῷ και ἐπι γῆς,* Τριάδα ἀχώριστον * δοξάσωμεν, * σὺν Υἰῷ τὸν Πατέρα, * και τὸ Πνεῦμα, * προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Υπό την σην εύσπλαγχνίαν * τοὺς χαταφεύγοντας πίστει,* χαὶ προσχυνοῦντας εὐσεβῶς * τόν Υἰόν σου, Παρθένε * Θεογεννητορ, ὡς Θεόν * τοῦ χόσμου χαὶ Κύριον, * ἰχέτευε * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθηναι, * χαὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ίερῷ.

Ο Λόγος ό προάναρχος * εύρηχώς σε, παμμάχαρ, * Πρωτόχλητον ἀνέδειξε * πάντων τῶν ᾿Αποστόλων, * ᾿Ανδρέα παναοίδιμε· * χαὶ τοῖς τούτου ἔχνεσιν * ἐπόμενος, ἀνεδείχθης * ὀδηγός πλανωμένων, * πρός οὐράνιον αὐτοὺς * ἀνάγων θείαν πορείαν.

Έτερον. Γυναίχες, ἀχουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, * τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον,* αὐτόπτην χαὶ ὑπηρέτην * γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, * ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον, * ἐνδόξως εὐρημήσωμεν· * τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε,* χαὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, * ὡς Μαθητής τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεόν ὄνπερ ἐγέννησας, * Παρθένε παναμώμητε, * ixέτευε ὑπὲρ πάντων * τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων,* σὺν τῷ xλεινῷ ᾿Αποστόλῳ,* τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως * τοῦ σοῦ Υἰοῦ, xαὶ στάσεως * τῶν ἐxλεxτῶν xαὶ ᾿Αγίων · * ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Είς τούς Αίνους, ίστῶμεν Στίχους δ'. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδά νῦν ἀγάλλου· * ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν * ἐχ μυστιχῆς λιβάδος * εὐωδέστατα χρίνα, * Πέτρος χαὶ 'Ανδρέας, * χόσμω παντὶ, * τὸ τῆς πίστεως χήρυγμα * εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, * οὐ χαὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

'Ανδρέα, χαϊρε καὶ σκίρτα, * ὅτι ἐδέξω σαφῶς * ἐν τῆ τοῦ Λόγου λάμψει * τὸν "Ηλιον τῆς δόξης, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην,* ὅν καὶ κρατῶν * ἐν τῆ πίστει ἐκήρυξας· * τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ο μυστολέχτης της θείας * οἰχονομίας Χριστοῦ, * ὁ ἐχλεχθεἰς ἐν πρώτοις * μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, * ᾿Ανδρέας ὁ θεόπτης, * ἐβόα, φησὶ, * τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών· * Εὐρήχαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃν ἡ Γραφὴ * χαὶ οἱ Προφῆται προεχήρυξαν.

MHN NOEMBPIOS. A'.

'Η τῶν Πατρέων σε πόλις * Ποιμένα χέχτηται, * χαὶ πολιοῦχον θεῖον, * χαὶ χινδύνων παντοίων * ρύστην χαὶ φρουρόν σε, * 'Ανδρέα σοφὲ, * εὐχαρίστως τιμῶσά σε. * 'Αλλ' ἐχδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, * διασώζεσθαι ἀλώβητον.

> Δόξα, 'Ιδιόμελον. ΈΙχος πλ. δ'. 'Ανδρέου Ίεροσολυμίτου: οἱ δὲ 'Ανατολίου.

Τόν χήρυχα τῆς πίστεως, * χαὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, * 'Ανδρέαν εὐφημήσωμεν· * οῦτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους * ἐχ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, * ἀντὶ χαλάμου * τόν σταυρόν ἐν ταῖς χερσὶ διαχρατῶν· * χαὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, * ἐπανάγει τὰς ψυχὰς * ἀπό τῆς πλάνη5 τοῦ ἐχθροῦ,* χαὶ προσχομίζει τῷ Θεῷ * δῶρον εὐπρόσδεχτον. * 'Αεὶ τοῦτον πιστοὶ,* σὺν τῆ χορεία τῶν Μαθητῶν* τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, * ἕνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, * ὅπως ἕλεως γένηται ἡμῖν, * ἐν τῇ ἡμέρα τῆς χρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἡχος ὁ αὐτός.

'Υπόδεξαι * Βηθλεέμ * την τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· * ρῶς γὰρ τὸ ἄδυτον * ἐπὶ σὲ γεννήσαι ήχει. * ᾿Αγγελοι * θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· * ἄνθρωποι * δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. * Μάγοι ἐχ Περσίδος,* τὸ τρισσόχλεον δῶρον προσχομίσατε. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * τὸν Τρισάγιον ὑμνον μελφδήσατε. * Πᾶσα πνοὴ * αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, και Άπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων τοῦ ᾿Αποστόλου, ἡ γ΄. καὶ ૬΄. ἘΩῦή.

Κοινωνικόν.

Είς πάσαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος αύτοῦ, xαὶ εἰς τὰ πέρατα της οἰχουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Digitized by Google

•

• *

•

<u>~~DIG-DIG-DIG-DIG-DIG-DIG-DIG-DIG-</u>

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Ναούμ.

- EIE TON EEREPINON.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ηγος γ'. Μεγάλη του Σταυρού σου.

Υ χάρις τοῦ Αγίου Πνεύματος, ἐσχήνωσεν * ἐν σοὶ Θεοῦ Προ Α ρῆτα,* χαὶ τῆς ἰδίας αἰγλης * ἀπειργάσατο,* λαμπάδα περι φανεστάτην,* χαὶ διὰ σοῦ θεσπίζει * τὰ μέλλοντα,* Νινευὶ τῆ
 μεγάλη.

Νερέλη ρωτοβόλος ὤρθης, ἀποστάζουσα,* Ναούμ Θεοῦ Προφῆτα, * θεογνωσίας ὄμβρον, * χαὶ ἐπότισας * τὸ πόμα τῆς θεοχρισίας, * Νινευίτῶν τὴν πόλιν, * ἀσέβειαν * ὦδινήσασαν αὖθίς.

Εὐχλείας ἀχηράτου μέτοχος γενόμενος,* Ναούμ Θεοῦ Προφῆτα, * χαὶ ἀποἰρἡήτου δόξης,* χαὶ χαρᾶς τῆς ἀνεχρράστου, χαὶ τρυφῆς ἐνθέου· * ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει,* θεόπνευστε,* τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, δμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας, "Αχραντε, * τυχόντες, σὺν Προφήταις * γεραίρομεν τον τόχον σου,* τον και καταξιώσαντα * ἐκ μήτρας σου τεχθηναι, * δί ἄχραν εὐσπλαγχνίαν,* και ἀναπλάσαντα * τῶν ἀνθρώπων το γένος.

Men. Tom. II.

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Α'.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Όρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Παναμώμητε,* κρεμάμενον ἐν ξύλφ * ἄπνουν, πικρῶς ἐβόας· * Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδυ * τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, * ἐκὸν κρυβὲν * τῆ σκιặ τοῦ θανάτου; Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐντωήχου.

Άπολυτίχιον, Ήχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναούμ την μνήμην,* Κύριε ἑορτάζοντες,* δι αύτοῦ σε δυσωποῦμεν·* Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όχτωήχου, και του Προφήτου, ου ή Άχροστιχίς

Ναούμ το λήμμα συντόνως έπαινέσω.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. ά. "Ιππον και άναβάτην.

Ν αούς το θεΐον λήμμα * τῆς διανοίας σου,* τῆς ἐνθέως ληφθείσης * ὑπο Θεοῦ, θεόληπτε,* χαὶ τούτου τῆ χάριτι * λαμπομένης βλέποντες,* μαχαρίζομέν σε πανάριστε.

^{*}Ανωθεν ἐνηχοῦσα,* Προφῆτα, σοῦ τῆ ψυχῆ * ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις,* προφητικὴν ἐνέργειαν * ἀξίως ἐνέπνευσε,* καὶ θεόπνουν ~λῶσσάν σοι * κατεσκεύασεν, ἀξιάγαστε.

Οργανον ἀνεδείχθης * ἀνακρουόμενον, * τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρω, * τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, * καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, * τῆς ἐνθέου κρίσεως * τὸ ἀδέκαστον, παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Υπερευλογημένη * Παρθένε Πάναγνε,* τοὺς σὲ πίστει χαὶ πόθψ, * οἶα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν,* ὑμνοῦντας διάσωσον,* τῶν χινδύνων λύουσα * τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

'Ωβή γ'. Ο πήξας έπ' ούδενός.

Μ εθέξει * θεοποιού τε χαί Θείου Πνεύματος, * την ψυχην έγένου * φωτοειδέστατος · * öθεν χαι τὰ πόρρω φανερώς * πᾶσι προχαταγγέλλειν, * έχ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, * σù προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Τό χρίμα * τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως * προεώρας, μάκαρ * θεοπτικώτατα,* τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς * θείας μακροθυμίας, * καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος,* ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος. Θεοτοχίον.

Ο πάλαι * έξ ούδενός ποιήσας τὰ σύμπαντα, * έχ τῆς σῆς άγίας * γαστρός προέρχεται, * ἄνθρωπος γενόμενος, 'Αγνη, * ὑπό

φιλανθρωπίας,* διαφερόντως ό φιλάνθρωπος,* ίνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσηται. Ο Εἰρμός.

Τη πήξας * ἐπ' οὐδενὸς τὴν Υῆν τῆ προστάξει σου,* xai με Τεωρήσας * ἀσχέτως βρίθουσαν,* ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χρι στὲ,* πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,* τὴν Ἐxxλησίαν σου στερέω σον, * μόνε ἀγαθὲ xaì φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. ά. Τον συνάναρχον Λόγον.

Αμιγή χαρακτήρων * τών κάτω, ἕνδοξε,* σύ τόν νοῦν κεκτημένος,* τοῦ Θείου Πνεύματος * καθαρώτατον, Ναούμ,* δοχεῖον γέγονας,* τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ * εἰσδεχόμενος λαμπρῶς,* καὶ πᾶσι διαπορθμεύων·* διό σε ἐκδυσωποῦμεν,* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως,* xαὶ ὁ ἄφραστος τρόπος * ὁ τῆς xuήσεως, * ἐν σοὶ ἐγνώρισται ᾿Αγνὴ * ἀειπάρθενε. * Καταπλήττει μου τὸν νοῦν,* xαὶ ἐξιστặ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου, Θεοτόχε,* τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ Σταυροθεοτοχίον ὅμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἰοῦ σου * θεοχαρίτωτε,* τῶν εἰδώλων ή πλάνη * πᾶσα κατήργηται,* καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς * καταπεπάτηται·* διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ,* κατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν,* καὶ Θεοτόκον κυρίως * ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν. ਪΩδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ααμπόμενος τῆ αίγλη τοῦ Πνεύματος,* Νινευϊτῶν τὴν ἀπειλὴν * τῆς ἐρημίας προήγγειλας,* τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας * προφαίνων, θεοφάντορ, τὸ ἄφυκτον.

Η χρίσις ή διχαία του χτίσαντος, * χαταψηφίζεται δεινήν * πανωλεθρίαν λαου δυσμενους, * ώς προφητεύων έφθέγξω, * Ναούμ Θεου Προφήτα πανόλβιε.

Μετρίω χοσμουμένη φρονήματι,* ή τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ,* πρός θεοπτίαν τὴν σὴν ἀγαθὲ,* ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη,* χαὶ θείας Θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοχίον.

Μαρία ή Κυρία τῆς χτίσεως,* ὡς Βασιλέα τοῦ παντός * τεχοῦσα, μόνη πανύμνητε,* τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * ἐλεύθερόν με δείξον, πρεσβείαις σου.

'Ωδή έ. Ο άναβαλλόμενος φῶς.

Αμωμον χαι άληπτον * βίον χτησάμενος,* τῆς ἐνεργείας * χαι φωταυγίας * τοῦ Αγίου Πνεύματος,* Ναούμ ἡξιώθης,* Προφῆτα θαυμαστότατε.

MHN Δ EKEMBPIO₂, A', -

Σάρχα χαθυπέταζας, * τῷ αὐτοχράτορι * νοι προθύμως, * τὰς ἀναβάσεις * ἐν χαρδία θέμενος · * ἐμφανείας * θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Υπέρ τὰ όρώμενα, * τὰ προτερήματα * τῶν προφητεία * τετιμημένων· * δὶ αὐτῶν γὰρ φθέγγεται * τὸ "Αγιον Πνεῦμα, * τὸ ἀγαθὸν xαὶ Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νοῦς οἰδὲ οἰράνιος * ὄντως δυνήσεται, * σὲ Θεοτόχε * ὑμνεῖν ἀξίως· * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοχας, * τὸν ταῖς οὐρανίαις * ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

'Ωδή ς΄. Μαινομένην χλύδωνι.

Τόν τῆς θείας χάριτος * περηνότα * τέμενος πιστοί, * χαὶ δοχεῖον ἄχραντον * γενόμενον, * τῆς ὑπέρ νοῦν * θεοφανείας, ὑμνήσωμεν.

Ο τοῦ Θείου Πνεύματος * δεδεγμένος, * ἄδυτον αὐγὴν * xαὶ τὸν νοῦν θειότερον * χτησάμενος, * τοὺς εὐσεβεῖς * πρός ὑμνφδίαν προτρέπεται. Θεοτοχίον.

Νοεραί δυνάμεις Σέ,* και άνθρώπων * πασαι γενεαι,* ώς Θεόν γεννήσασαν * δοξάζουσι * διαπαντός,* εύλογημένη Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

- Μαινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρω, * Δέσποτα Χριστέ, * των
- » IVI παθών την θάλασσαν * χατεύνασον,* χαι έχ φθορᾶς * ἀνά-
- » γαγέ με, ώς εδσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μήν Δεκέμβριος, έχων ήμέρας λά.

Η ήμέρα έχει ώρας θ'. και ή νύξ ώρας ιέ.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Ναούμ. Στίχοι.

Ναούμ τον Έλχεσαΐον έχπεπνευχότα,

Έλχει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνη λόγου.

Πρώτη έχ βιότοιο Δεχεμβρίου ώχετο Ναούμ.

Ταΐς αύτου άγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, έλέησον και σώσον ήμας.

'Ωδή ζ'. 'Ο ύπερυψούμενος.

Ος θεοπτιχώτατον * τόν Προφήτην έχοντες, * χορείας έξάρχοντα, * σεπτῶς ἑορτάζομεν * ἐνθέως μελφδοῦντες· * Ο Θεός εὐλογητός εἶ.

Σὲ πνευματοχίνητον * ἐπιγνόντες ὄργανον, * χαὶ λύραν θεόπνευστον, * χαλοῦμεν συλλήπτορα * τῶν ὕμνων, μελφδοῦντες· * Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

"Εστεψέ σε Κύριος * ώς Προφήτην ένθεον,* χαι χάριν σοι δέδωχε * προλέγειν τὰ μέλλοντα,* ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ο Θεός εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Πύλην άδιόδευτον,* ό Προφήτης βλέπει σε,* Παρθένε Πανάχραντε,* ην μόνος διώδευσεν, * ῷ πάντες μελωδοῦμεν· * Ο Θεός εύλογητός εί.

'Ωδή ή. Σοι τῷ παντουργῷ.

^{*} Α υλον αύγην * της άρχιχης Τριάδος, * Προφητα θεώμενος, * μέλπεις γηθόμενος· * Πάντα τὰ ἔργα * τον Κύριον ὑμνεῖτε, * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίεροπρεπῶς * τὴν ἱεράν σου μνήμην,* Προφῆτα θεσπέσιε,* τιμῶντες ψάλλομεν· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον Άγνη * τον τῆς ψυχῆς μου τόνον, * λυθέντα τοῖς πταίσμασι, * χαὶ τοῖς παθήμασιν, ὅπως ὑμνήσω, * Παρθένε τον σον τόχον, * χαὶ ὑπερυψῶ σε * τὴν χεχαριτωμένην.

Ο Ειρμός.

» τοι τῷ παντουργῷ, * ἐν τῆ χαμίνω Πατδες, * παγχόσμιον πλέ-

» 🚄 ξαντες * χορείαν έμελπου· * Πάντα τὰ έργα * τον Κύριον

» ύμνειτε,* xai ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ήσαία χόρευε.

Έπι γής ισάγγελου * πολιτείαν * ἔσχες ἀληθῶς· * και νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * σὺν ᾿Αγγελικαῖς * χορείαις ἐσκήνωσας, * περι τὸ φῶς * τὸ τρισσοφεγγές· * οῦ ἐμφορούμενος * ἐποπτεύοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν * ὑπὲρ χόσμου,* μάχαρ πρεσβευτήν· * δυσώπησον ἐχτενῶς * τῆ προρητιχῆ * παρρησία χρώμενος, * δοῦναι πιστοῖς * ἀγαθοπρεπῶς,* τὴν διαμένουσαν * αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοχίον.

'Ως Θεόν γεννήσασαν * καταλλήλως * τἐ καὶ προσρυῶς,* καλοῦμέν σε οἱ πιστοὶ * θεηγορικῶς,* Θεοτόκον ἄχραντον,* παναληθεῖ * κλήσει τὸν σεπτὸν * τόκον σου σέβοντες,* Παναγία Μητροπάρθενε. Ό Εἰρμός.

» Τσαία χόρευε, * ή Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * xai ἔτεκεν

» II vidy * του 'Εμμανουήλ,* Θεόν τε και άνθρωπου. * 'Ανατο-

» λή * δνομα αύτῷ· * ο̈ν μεγαλύνοντες,* τὴν Παρθένον μαχαρί-» ζομεν.

> Ή λοιπή τοῦ Ορθρου Άκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

TH B'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Προφήτου Άββακούμ.

EIS TON ESHEPINON.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Ιστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

"Ηγος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Αβαχούμ ό θαυμάσιος,* την άχτινα τοῦ Πνεύματος * δεδεγμένος, γέγονεν * ὅλος ἔνθεος· * χαὶ τῶν χριτῶν την ἀσέβειαν,* χαὶ χρίσιν την ἄδιχον * θεωρῶν, ἀγαναχτεῖ * την τῆς γνώμης εὐρύτητα * ἐνδειχνύμενος, * τοῦ Θεοῦ χαὶ Δεσπότου * φιλοθέως,* χαὶ θερμῆ τῆ διανοία,* ὡς δυσχεραίνων χαθάπτεται.

Έπι θείας ιστάμενος * φυλαχής, ο σεβάσμιος * Άββαχούμ, άχήχοε * το μυστήριον * τής προς ήμας παρουσίας σου,* Χριστε, το ἀπόρρητον * χαι το χήρυγμα το σον * προφητεύει σαφέστατα,* προορώμενος * τούς σοφούς 'Αποστόλους * ώσπερ ΐππους,* τῶν ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων,* τοὺς χαταράσσοντας θάλασσαν.

Έν Κυρίω γηθόμενος, * έν Θεῶ τῷ Σωτῆρί σου, * θεοἐρɨῆμον ἔνδοξε, * ἀγαλλόμενος, * καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος * τὴν αἰγλην δεχόμενος, * καὶ φωτὶ θεουργικῷ * νοερῶς φωτιζόμενος, * τοὺς τὴν μνήμην σου * τὴν πανίερον πίστει * ἐκτελοῦντας, * πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ή Θεόν τόν ἀχώρητον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα * φιλάνθρωπον * χρηματίσαντα,* καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐκ σοῦ προσλαβόμενον,* καὶ θεώσαντα σαφῶς,* μή παρίδης με Πάναγνε,* νῦν θλιβόμενον· * ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος,* καὶ παντοίας * δυσμενείας τε καὶ βλάβης,* καὶ πονηρῶν ἐλευθέρωσον.

*Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

'Ως έώρακε Κύριε,* ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου,* ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * ἐξεπλήττετο,* καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· * Βαβαὶ τῆς ἀπείρου σου,* Πλαστουργέ μου ἀνοχῆς· * πῶς ἐκών ὡς κατάκριτος,* κρίσιν ἄδικον * κατακρίνη θανάτου,* παρὰ δήμου * κατακρίτου, καὶ φρικώδη * καθυποφέρεις παθήματα;

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όχτωήχου.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου 'Αββαχούμ * την μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες,* δί αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

EIS TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Όχτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὐ ἡ Ἀχροστιχίς.

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββαχούμ μέλπω μάχαρ.

Θεοφάνους.

'Ωδη ά. "Ηχος δ'. "Ασομαί σοι Κύριε ο Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ό Θεός μου,* τόν σόν Προφήτην 'Αββακούμ * ύμνήσαι τόν θεΐον,* χαὶ χάριτί σου λάμπρυνον * ἀγαθὲ τὴν χαρδίαν μου.

"Έως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης * λέγει, βοήσομαι πρός σὲ * xαὶ οὐx εἰσαχούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας * τῶν χριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τό σεπτόν μνημόσυνόν σου Προφήτα,* τοὺς ἐχτελοῦντας εὐλαβῶς,* ταῖς σαῖς ἰχεσίαις * χινδύνων ἀπολύτρωσαι,* χαὶ δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοχίον.

Ο Θεός ό "Αγιος ἐπεφάνη, * ἐν τῷ ἐγγίζειν τόν καιρόν, * ἐκ σοῦ Θεοτόχε, * γενόμενος ἄνθρωπος, * ΐνα σώση τόν ἄνθρωπον.

'Ωδή γ'. Τόξον δυνατών ήσθένησε.

Ν εύσει πρός Θεόν ὑψούμενος,* χαὶ φωτοδοσίαις * ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος,* τῶν μελλόντων προεθεώρεις, * θεοφάντορ, τὴν προτύπωσιν.

Πάσαν ἀρετὴν ἐξήσχησας, * πάσαν δὲ χαχίαν * ἐχ διανοίας ἐμίσησας, * χαὶ διχαίως τοὺς ἀδιχοῦντας * ἐβδελύξω, παμμαχάριστε.

Ρήσεις τοῦ Αγίου Πνεύματος, * σừ ὡς χαθαρός ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων τὰς ἐχβάσεις, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Ορος ἀρεταῖς χατάσχιον ἐξ οῦ ὁ Δεσπότης δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλεθερῶσαι τοὺς ἀνθρώπους, ὥφθης Πάναγνε. ΄Ο Εἰρμός.

» Τ όξον δυνατών ήσθένησε,* χαι οι άσθενουντες * περιεζώσαντο » Τ δύναμιν·* δια τουτο έστερεώθη * έν Κυρίφ ή χαρδία μου.

Κάθισμα, Ήχος δ΄.

Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῶ.

Έδόησας, * Άββαχούμ μετὰ φόβου· * Κύριε ἀχήχοα * την φριχτην

MITN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$, B'.

έλευσίν σου,* και άνυμνώ σε σάρκα χοϊκήν,* έκ τῆς Παρθένου * φορέσαι θελήσαντα. Θεοτοκίον, διμοιον.

Καταφυγή των έν δεινοϊς * ὑπαρχόντων, * χαταλλαγή πρός τόν Θεόν * τών πταιόντων, * ὑπεραγία Δέσποινα, περίσωζε ήμᾶς * πάσης περιστάσεως,* χαὶ χακίας ἀνθρώπων,* καὶ φριχτῆς χολάσεως,* χαὶ παθῶν ἀτιμίας,* τοὺς ἀδιστάχτῷ πίστει σε ἀεὶ * προσχαλουμένους,* Παρθένε πανύμνητε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Έν τῷ Σταυρῷ σε χαθορῶσα, Χριστέ μου, * ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεχοῦσα ἐβόα, * σπαρασσομένη ὄψιν τε χαὶ σπλάγχνα μη**τρι**χῶς· * Οίμοι παμφίλτατε, * πῶς ἐνέγχω τὸ πάθος; * φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου, * χαὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας * τραῦμα πιχρόν διέδραμε σαφῶς· * ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὕσπλαγχνον Κύριε.

Ώρη δ΄. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Φ ωτοειδής * δί άρετης ὥφθης θεόπνευστε, * και το φῶς το ἀνέσπερον ἐμήνυσας, * ῷ νῦν ἐν πίστει κράζομεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ή τοῦ παντός * χαριστιχὴ χάρις τοῦ Πνεύματος, * δαψιλῶς ἐνοιχήσασά σοι πάνσοφε, * Προφήτην ἀπετέλεσε,* πᾶσι τόν Σω– τῆρα μηνύοντα.

Τὴν ἀχοὴν * ἐνηχηθεὶς τοῦ Παντοχράτορος,* εὐλαβῶς ἐφοβή– θης θαυμάσιε· * χατανοήσας ἔργα δὲ * τούτου, ἐν ἐχστάσει γε– γένησαι. Θεοτοχίον.

Ή Κιβωτός * τοῦ μαρτυρίου σε Πανάμωμε, * διαγράφει τόν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς, * τὴν δεξαμένην Αχραντε, * Λόγον τῷ Πατρὶ συναίδιον.

'Ωδή ε΄. Ο άνατείλας το φῶς.

Ν ^ϋν ἐπαρθέντα ὀρặ * ἡ σεπτὴ ἘΧΧλησία,* τον "Ηλιον ἐν ξύλω,* ὡς προεθέσπισας,* ᾿Αββαχούμ ἰερώτατε.

'Αναπτερώσας τόν νοῦν * ἐπὶ τῆς φυλαχῆς σου,* πανόλβιε παρέστης,* χαὶ ἀπεσχόπευσας * τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφέ, * έπι Θεῷ Σωτήρι * χαρήσομαι έβόας, * χαι εύφρανθήσομαι, * Άββαχούμ παμμαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Βεβαρημένος σειραζς * τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, * ἐπὶ σὲ χαταφεύγω, * σῶσόν με Δέσποινα, * τῶν πιστῶν τὸ χραταίωμα.

'Ωδή ς΄. Έβόησε * προτυπών.

'Α πο Θαιμάν * ο΄ Θεος σαρχωθεὶς ἐπεδήμησεν, * ὡς προέφης, * παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος,* 'Αββαχούμ τρισμάχαρ,* χαὶ τον χόσμον φωτὶ χατελάμπρυνε.

Digitized by Google

$M(\mathbf{N}) = \mathbf{E}_{\mathbf{N}} \in (12102, B', 1)$

Καταύγασον * ό Θεός τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, * ταζ πρεσβείαις * Ἀββαχούμ τοῦ σεπτοῦ χαὶ θεόφρονος, * ὁ ἐμπνεύσει θεία * χαταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Ο φθόγγος σου,* καὶ ῥημάτων τῶν θείων ἡ δύναμις,* θεηγόρε,* διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα,* τὴν τοῦ Λόγου θείαν * παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα.

OEOTOXION.

 **πάρχοντα * τῶ Πατρί τον Υἰόν ὁμοούσιον,* xαὶ ἀνάρχως * τῷ
 τεχόντι σαφῶς συννοούμενον, * ἐπ' ἐσχάτων σάρχα * γεγονότα, Παρθένε γεγέννηχας.

Ο Εξομός.

Τ βόησε * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, * ὁ Προφή Της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ χήτει θεόμενος · * Ἐχ φθορᾶς με ῥῦ σαι, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον, Πγος δ. Ταχύ προχατάλαβε.

Λ)ς ΐππους έώραχας * τοὺς ἰεροὺς Μαθητὰς, * θαλάσσας ταράσ σοντας * τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, * καὶ πλάνην βυθίζοντας *
 δόγμασιν εὐσεβείας, * ᾿Αββαχοὺμ θεηγόρε · * ὅθεν σε ὡς Προφήτην *
 ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, * αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξαριον.

Τη Β΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Άγιου Προφήτου Άββαχούμ.

$\Sigma_{\pi^{i}\gamma^{oi}}$.

Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηχότι, Εἰς συντέλειαν Ἀββαχοὺμ χαθὼς ἔφης. Δευτερίη Ἀββαχοὺμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄστυ. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμẳς. ἘΩῦὴ ζ΄·· ἘἈβραμιαῖοι ποτέ.

* ξεμυημένος σοφέ, * την ύπερ λόγον γνώσιν, * και προφητείας ··· την πολύφωτον * λαμπάδα, κραυγάζεις νῦν· * Ο τῶν Πατέρων ήμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μαρμαρυγής τριλαμπούς,* και άνεχφράστου δόξης * την μετουσίαν, σοι δεδώρηται * Θεός δν έδόξασας,* Ο των Πατέρων βοών,* Θεός εύλογητός εί.

Θοοτοχίον.

Έν γενεαζς γενεών, * Μήτηρ Παρθένος ώρθης, * εύλογημένη ύπερ έννοιαν, * τόν Λόγον-χυήσασα, * σεσαρχωμένον Θεόν * ύπερρυως, Παρθένε.

Men. Tom. 11.

MUN DEKEMBPION, B'.

'Ωδή ή. Πάντα τὰ έργα του Θεου.

ελαμπρυσμένος τῷ ρωτί * τῷ τρισηλίω, ήξιώθης πανόλβιε, * Λ θείων χαι υπερφυών * θεαμάτων χραυγάζων · * Υμνείτε τον Κύριον,* και ύπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αίῶνας.

Πίνων χειμάβρουν της τρυρής,* χαι της άύλου θεωρίας πληρούμενος, * δόξης τε προφητικής * και προεδρίας μετέχων, * χαίρων άνυμνεζς τόν Θεόν * είς τούς αίσονας.

"Ω της ένθέου και σεπτης, * της του Προφήτου Άββακούμ ώραιότητος. * ούτος γάρ 'Αγγελικαζ * συγχορεύων Δυνάμεσι, * χαίρων άνυμνετ * τόν Θεόν, είς τούς αίωνας.

(Deptoxioy.

Μήτηρ έδειχθης άληθως, * τοῦ πρό αἰώνων ἐχ Πατρός ἐνατείλαντος. * μόνη γαρ άξιωτέρα * γεγένησαι των άσωμάτων Νοών,* εύλογημένη άγνη Παρθένε.

O Elouise.

Αντα τὰ έργα τοῦ Θεοῦ,* xai πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὰν Κύριον·* ὅσιοι και ταπεινοι * τῷ καρδία· ὑμνεῖτε λαοι *

» τόν Θεόν, είς τούς αίῶνας.

Ωρή 0'. Ο τόχος σου άφθορος εδείχθη.

στράπτει ή μνήμη σου Προφήτα, * λαμπράν ἀποπέμπουσα Λ την αίγλην * της σης θεργορίας, * χαι της σης μυσταγωγίας * χαί προφητείας, * τοῖς σὲ τιμῶσιν, * Άββαχούμ μαχαριώτατε.

Κηρύξας τον Κύριον της δόξης, * χαι τούτου προειπών την παρουσίαν, * έξ Αγίας Παρθένου, * προφανώς γεγενημένην * χαί δεδειγμένην, * βλέπων, εψφραίνου, * 'Αββαχούμ μαχαριώτατε.

'Αγάλλονται πάντες οι Προρήται, * έπι τη ση χαρμοσύνω ήμέρα * γεγηθότες, θεόρρον, * της χαράς σοι χοινωνούντες * χαί θείας δόξης. * οίς συμπρεσβεύων, * τους υμνουντάς σε περίσωζε.

Θεοτοχίον:

Ρανίσιν άγνη των οιχτιρμών σου, * ψυχής μου άπόπλυνον τον ρύπου, * και κρομνούς μει δακρύων * άναβλύζειν άεννάως * πατησον, Κόρη,* τὰς τῶν παθῶν μου * ἀναβλύσεις ἀναστέλλουσα. Ο Ειρμός.

τόκος σου άφθορος έδειχθη, Θεός έκ λαγόνων σου προήλθε

σαρχοφόρος, ώς ώφθη έπι γής, χαι τοις ανθρώποις συνα-

» νεστράρη σε Θεοτόχε, δα πάντες μεγαλύνομεν. Η λοιπή Αχολουθία του Όρθρου, ώς σύνηθες,

χαι 'Απόλυσις.

TH Γ' . TOY ATTOY MILNOS.

Μνήμη του Αγίου Προφήτου Σοφονίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε έκέχραξα**, Ιστώμεν Στίγους 5', και ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια.

Ήγος δ'. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Τόν σόν Προφήτην, ώς ἔμψυχον νεφέλην * έδειξας 'Αθάνατε, * υδωρ άλλόμενον * είς ζωήν όντως αίώνιον, * έξαποστείλας * τοῦτον πλουσίως,* χαὶ χαρισάμενος * Πνεῦμα το Πανάγιον * χαὶ 'Ομοούσιον * σοὶ τῷ Πατρὶ παντοχράτορι * χαὶ τῷ Υἰῷ σου,* τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι · * δἱ οὐ προαπε * τὴν σωτήριον * παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* χαὶ τοῖς ἐθνεσι πᾶσι * σωκ τηρίαν προεθέσπισεν.

Ο την άχτινα της θεαρχιχωτάτης * **κίγ**λης εἰσδεξάμενος, * νοῦ χαθαρότητι,* χαὶ θείων λόγων προήγορος,* χαὶ προσημάντωρ,* χαὶ ὑπορήτης * θείος γενόμενος, * στόμα θεοχίνητον * ὡφθης τοῦ Πνεύματος,* τὰ παῥ αὐτοῦ σοι δειχνύμενα * διαδιβάζων,* χαὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι * δοθησομένην * σωτηρίαν * χαὶ βασιλείαν Χριστοῦ, πανσεβάσμιε · * ὄν ἰχέτευε σῶσαι,* χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεοπτία λαμπόμενος άξιους, * και προφητική θεωρία και χάριτι * τετιμημένος, θεόπνευστε, * και τής ένθέου * ήξιωμένος μακαριότητος, * τή πρός τόν πανάγαθον * νῦν παἰρησία σου * και συμπαθεία χρησάμενος, * καθικετεύων * μη διαλίπης ὑπερ των πίστει σε * ἀνευφημούντων και τιμώντων αε, * ὥμ θεηγόρον σεπτόν και θεόληπτον, * ἐκ κινδύνων ρυσθήναι, * και σωθήναι τὰς ψυχές ήμῶν.

Δόξα, χαι νυν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ίνα σου πασι το πλήθος τοῦ ἐλέους * καὶ τῆς ἀγαθότητος * ἀνακαλύψης, ᾿Αγνὴ, * το ἀδιόριστον πέλαγος, * τὰς ἀμαρτίας * τῶν οἰκετῶν σου * πάσας ἐξάλειψον · * ἔχεις γάρ πανάμωμε,* ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, * τὴν ἐζωλαίπν ὅῆς κτίσεως,* καὶ διεξάγεις * πάντας ὡς θέλεις τῆ δυναστεία σου · * καὶ γὰρ ἡ χάρις * ἡ τοῦ Πνεύματος * τοῦ ᾿Αγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοὶ,* συνεργεῖ σοὶ ἐν πᾶσιν * ἀεννάως, παμμακάριστε.

ΜΗΛ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, Γ',

η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Μη ἐποδύρου μου Μητερ, καθορώσα * ἀρθόρως δν ἔτεκες * ξύλφ κρεμάμενον,* τον ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα * την γην ἀσχέτως,* καὶ πόλου πλάτος * λόγφ ταννύσαντα * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * καὶ δοξασθήσομαι,* καὶ τὰ τοῦ *Αδου βασίλεια * συντρίψω σθένει,* καὶ ἀρανίσω τούτου την δύναμιν,* καὶ τῆς δουλείας * ἐκλυτρώσομαι * τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς, ὡς ριλεύσπλαγχνος,* καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίφ * προσαγάγω, ὡς ριλάνθρωπος.

Είς τον Στίγον, Στιγηρά τῆς Όκτωήγου.

'Απολυτίχιον, "Ηγος 3'.

Τοῦ Προφήτου σου Σορονίου * την μνήμην, Κύριε εορτάζοντες,* Δι αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Προφήτου, οδ ή Άκροστιγίς

Σορονίου με χοδος άγλαιζέτω. Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. β'. Ώς ἐν ἡπείρψ πεζεύσας.

του συσωπούμεν Προφήτα, * τῷ τοῦ Θεοῦ * παρεστώτα βήματι, * Σε εχετεύειν ἐχτενῶς, * φωτισμόν δωρήσασθαι ἡμῖν * τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν * ὑμνοῦσι μνήμην σου.

"Οργανον θέτον έδείχθης, * χωρητικόν * τῶν τοῦ Θείου Πνεύματος * φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, * Σοφονία πάνσορε· διό, * γεγηθότες οἰ πιστοὶ, * σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι * πᾶσαν τὴν Υῆν,* ὁ ἐκλάμψας "Ηλιος * ἐξ ἀγίας σου γαστρός,* καταυγάζει Δέσποινα· δὶ ὧν * φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ * Μητέρα σέβομεν.

'Ωοη γ'. Ούχ έστιν 'Αγιος ώς σύ.

Ο πάντα βλέπων ώς Θεός,* των μελλόντων την γνώσιν,* χαι των γενησομένων * την είδησίν σοι σαρή * προφαίνει θεοπρεπως,* χαι δειχνύει,* μάχαρ άξιάγαστε.

Νευρώσας μάχαρ σοῦ τὸν νοῦν * εὐσεβεῖ παἰρησία, * τῷ Πνεύματι τῷ Θείψ * ὑπέχλινας σεαυτόν, * χαὶ γέγονας δεχτιχός * τῶν ἐχείθεν * θείων ἐπιλάμψεων

Θεοτοχίον.

Ιδόὺ σε πάσαι γενεαὶ * μαχαρίζουσι πίστει,* τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον,* ἐν σώματι χρονιχῶς * τεχοῦσαν ὑπερρυῶς,* καὶ Παρθένον * πάλιν διαμείνασαν.

O Elouis.

ψα έστιν "Αγιος ώς σύ, * Κύριε ο Θεός μου· * ύψώσας το
 Χέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας αὐτοὺς, *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Kalitha, Hyos y' Oelas Thorews.

είαν Ελλαμψιν * έχ τοῦ Κυρίου * εἰσδεξάμενος, * τρανῶς χηρύτ-Τεις * τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, * ἐχ τῆς Σιών ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, * χαὶ χαταυγάζοντα χόσμου τοῖς πέρασι * φῶς ἀείζωον · * αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα Ελεος.

Θεοποχίον, δυιοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή του Λόγου,* μόνη Πάναγνε * Θεοχυήτορ,* τη χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα· * τόν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον,* ῥερυπω ιένον σαρχός πλημμελήμασιν,* ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα σεμνή τό μέγα ἕλεος.

Η Σταυροθεοτοχίου, δμοιου.

Η ἀμίαντος * Αμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ,* ἐν τῶ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον,* τόν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἶμοι Τέκνον μου, * πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, * παθῶν τῆς ἀτιμίας τόν ἄνθρωπον;

υρόη δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ο πάντων Κύριος * ήμιν ἐπέφανε,* χατὰ την προρητείαν * μάχαρ την σην,* πάντας προσχαλούμενος * πρός την ἐπίγνωσιν αὐτοῦ,* χαὶ δουλείας ήλευθέρωσεν.

Υπό τῆς χάριτος * καταυγαζόμενος, * προηγόρευσας λέγων, * ὑπό ζυγόν * ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, * τοὺς ἑλομένους τὴν πίστιν, * καὶ Κυρίω τοὺς λατρεύοντας.

HEOTOXION.

Μαρία Πάναγνε,* παθῶν τὴν σύγχυσιν * τῆς ἐμῆς διανοίας,* xαὶ πειρασμῶν * ζάλην διασχέδασον,* τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν * ὡς τεχοῦσα Μητροπάρθενε.

12δη έ. Τῷ θείψ φέγγει σου άγαθέ.

ΤΕ άδικίας πρός άρετην, * έκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, * μάκαρ ἐπίστρεψον, * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, * Προφῆτα ἔνδοξε, καὶ πρός φῶς εὐσεβείας * ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου την ψυχην * ταις των άρετων μαρμαρυγαίς,* ἐπιτηδείαν ἀνέδειξας * πρός τὰς λαμπηδόνας * τοῦ Θείου Ιίνεύματος·* ἐξ ῶν καὶ προρητείας * χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοχίον.

Υποφωνοῦσι προφητιχαὶ * ῥήσεις, Παναγία Παρθένε,* διὰ συμβόλων τὸν τόχον σου· * ὧν νῦν τὰς ἐχβάσεις * ἡμεῖς θεώμενοι, * χυρίως Θεοτόχον * σὲ χαταγγέλλομεν.

'Ωδή ς'. Τοῦ βίου την θάλασσαν.

Δεχόμενος ένδοξε, * τὰς τοῦ ΙΙνεύματος αὐγὰς, * διαφανές ὡς ἔσοπτρον, * προφητείας * ἐνθέου μαρμαρυγὰς * τῷ κόσμφ ἐξήστραψας, * ὡς παρόντας θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ο σός ἐπεδήμησε * Βασιλεύς, χαϊρε Σιών,* και κατατέρπου βλέπουσα,* και τόν κόσμον * ἐρώτισεν ἀστραπαῖς,* ἰδίας Θεότητος,* και δαιμόνων την πλάνην ἐθρικμβευσε.

Θεοτοχίον.

Σαρχός τῆ παχύτητι, * ένωθεὶς ὁ ἐχ Πατρός * μονογενὴς ἐν μήτρα σου,* εἶς ἐχ δύω * προῆλθε δίχα φθορᾶς,* τηρήσας ἀλώβητον * τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου, Πανύμνητε.

Ο Ειρμός.

» Γτοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθοβον,* τῶν πειρασμῶν

» Ι τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ * λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι ·

» 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἀΥίου Προφήτου Σοφονίου. Στίχοι.

Ο πριν βοήσας τη Σιών, Χατρε σφόδρα,

Χαίρει, παραστάς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος έν τριτάτη Σοφονίας ήτορ ἀφήκεν.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Ανατέταλχεν ή μνήμη σου, θεσπέπιε,* χόσμω χαθάπερ ήλιος,* χαταυγάζουσα * προφητείας χάριτι τῆς σῆς,* συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστούς· * Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερος νεφέλης σὺ δειχνύμενος,* ὄμβρον θεργνωσίας ἡμῖν * ἐξαπέστειλας,* σωτηρίων μάχαρ ἐχ πηγῶν, * δἰ ὥν φωτιζόμεθα βοᾶν· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Λόγος πάλαι, ό το είναι παρασχόμενος * πασι, θείφ βουλήματι,* ἀναχαλέσασθαι * βουληθείς τον ἀνθρωπον, Αγνή,* τῆ σῆ χατεσχήνωσε γαστρί · * Εύλογημένη ἡ Θεόν * σαρχί χυήσασα.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, Γ΄.

'Ωδή ή. Έκ φλογός τοις Όσιοις.

Λ νακείμενος δλος * τῷ Παντοκράτορι, * τῆς προνοίας τοὺς τρό-πους * μεμυσταγώγησαι * οἰκονομικῶς, * ἔθνη νόμφ παιδεύοντας * όθεν σε ύμνουμεν, * Προφήτα θεηγόρε.

Ίχετήριον ύμνον * Θεῷ προσάγαγε, * ὑπέρ τῶν σὲ ὑμνούντων,* θεομαχάριστε,* χαί των πειρασμών * λύσον άρτι τον τάραχον, ' ίνα σε ύμνωμεν,* Προφήτα θεοβρήμον.

GEOTOXION.

Ζωοδότην τεχούσα, * Θεόν και Κύριον, * του θανάτου την ρύμην * την αχατάσχετον * έστησας Αγνή, * ταύτην απονεχρώσασα * όθεν σε ύμνοῦμεν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

* Έx φλογός τοις Όσιοις * δρόσον ἐπήγασας, xai Δικαίου θυ-• Ε σίαν * ύδατι έφλεξας· * άπαντα γάρ δράς, * Χριστέ, μόνφ » τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή 0'. Θεόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον.

Εν γή * πραέων το χατεσχήνωσας, * ένθα τελών, * Αγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας, * Σοφονία πάνσοφε,* Προφήτα Θεοϋ,* πραος γεγενημένος, * λάμπων τη χάριτι. * όθεν γεγηθότες οι πιστοί, * σέ μαχαρίζομεν.

Τών σών * προφρήσεων παναοίδιμε, * περιφανώς * όρωντες γενομένην την έχβασιν, * την δοθείσαν χάριν σοι * θαυμάζομεν, * χαί την της διανοίας * σου χαθαρότητα, * χαί το της ψυχής θερειδές * χαταπληττόμεθα.

Θεοτοχίον.

΄Ως σύ * ούδέποτε χεχαρίτωται, * έχ γενεῶν * ἀρχαίων Θεομήτορ πανάχραντε. * σύ γάρ μόνη, την πασών * άσύγχριτον * Έσχες άγιωσύνην * χαι χαθαρότητα · * όθεν υπεδέξω τον Θεόν, * έν σοι σαρχούμενον.

Ο Είρμός.

εόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον, * δν ού τολμα * Αγγέλων

. Ο άτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε * ώράθη

» βροτοῖς, * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες * σύν ταζ » ούρανίαις Στρατιαΐς, * σε μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταίς συνέλθωμεν.

τύν 'Ασωμάτοις τάξεσι * παρεστώς έν ύψίστοις, * τη άπροσίτω 🚄 πάνσοφε, * κον Τριάδι άμέσως, * και άστραπαζς ταζ έκειθεν * έλλαμπόμενος, νέμοις * φῶς νοητόν πρεσβείαις σου, * τοῖς ἐχ πόθου τελούσι * σου την σεπτην * και φαιδράν πανήγυριν; * και σε μάχαρ * τοις ύμνοις χαταστέγουσι * Σοφονία Προφήτα.

VEN MIRDE 4402. M.

HEOTOXION, SUDION.

'Ο ἄνω δοξαζόμενος * ώς Θεός ὑπ' Άγγέλων, * χόλπων πατρώων, "Αχραντε, * μη ἐχστὰς ἀποἐρἡπως, * τοῖς χάτω συνανεστράφη· * σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας * τῆς σωτηρίας πρόξενος, * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, * τούτψ Άγνη, * ὑπὲρ λόγον σάρχα δανεισαμένη· * δν αἶτησαι τοῖς δούλοις σου, * λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Είς του Στίχου, Στιχήρα της Οκτωήχου. 11 λοιπή Ακολουδία του Ορθρου, ώς σύνηθες, και Απολυσις.

TH Δ' . TOY ATTOY MUNOE.

Μνήμη πης Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καί του Όσιου Πατρός ήμων Πωάννου του Δαμασκηνου.

EIS TON ESHEPINON.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστώμεν Στιχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια της Άγίας γ'.

°Шγоς β'.

"Οτε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Ο τε * έν σταδίω τῷ φριχτῷ, * Ἰουλιανή διεσκόπει * ή παμμαχάριστος, * Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον * Βαρβάραν, μάστιξιν * ἐναθλοῦσαν, βασάνοις τε * ποικίλοις τὸ σῶμα * ἅπαν συγχοπτόμενον, * θεσμοῖς τοῖς δάχρυσι, * Λόγε * τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα,* ταύτης χοινωνόν με γενέσθαι, * ἄρτι χαταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν * ή Βαρβάρα ἀληθῶς, * Ἰουλιανή τε τὴν γνώμην, * πρός τὴν εὐσέβειαν * ἔχουσαι αἰ "Αγιαι, * κατηγωνίσαντο * τοῦ ἔχθροῦ· καὶ νικήσασαι * αὐτόν κατὰ κράτος, * δόξης ἠξιώθησαν * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * ὅθεν, * λοιμικῶν παθημάτων * λώβην ἀφανίζουσαι, πᾶσι * τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

"Οτε * άπεράνθη χατὰ σοῦ, * Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, * ό γλυχὺς θάνατος, * χαίρουσα χαὶ σπεύδουσα * τὸν δρόμον ἤνυσας· * ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος * χερσὶ παρανόμοις * τέθυσαι, χαὶ χάρπωμα * Θεῷ προσήνεξαι· * ὅθεν, * ταῖς φρονίμοις Παρθένοις * ὄντως συγχορεύουσα, βλέπεις * Χριστοῦ τοῦ νυμρίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Έτερα Στιχηρά προσόμοια του Όσίου, ηχος πλ. δί.

Τί ύμᾶς χαλέσωμεν "Αγιοι;

Τί σε ονομάσωμεν "Αγιε; * Θεολόγον 'Ιωάννην, * ή Δαυίδ τον μελωδόν; * πνευματέμφορον χινύραν, * ή αύλον ποιμενιχόν; *

γλυχαίνεις * άχοήν τε χαι διάνοιαν * εύφραίνεις * Έχχλησίας τά συστήματα· * χαὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, * χαταγλαίζεις τὰ πέρατα. * Ιχέτευε, * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Τί σε δνομάσω θεσπέσιε, * Ίωάννη γλυχοβρήμον, * φαεινότατε άστης, * ό τη αίγλη της Τριάδος * έλλαμφθείς το όπτιχόν; * είσεδυς * είς τον γνόρον τον του Πνεύματος · * του Θείου * έμυήθης τὰ ἀπόἰρητα· * ὡς Μωῦσῆς διεσάφησας * τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν. * Ιχέτευε, * του σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Τί σε ονομάσω αοιδιμε; * λαμπαδούχον φαεσφόρον, * εύκλεή ύφηγητήν, * λειτουργόν ή θεωρόν * των Μυστηρίων του Θεου; * άστέρα, * Ἐκκλησίας ἀγλαίζοντα; * λυχνίαν, * τοὺς ἐν σκότει χαταλάμπουσαν; ή δργανον εύηχέστατον; * ή σάλπιγγα χαλλιχέλαδον; * Ίχέτευε, * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα. ηχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ϋπαρξιν, * χαταλιποῦσα Βαρβάρα, * χαὶ τὸν άσεβῆ * πατέρα μισήσασα, * Θεόν ήγάπησας · * ῷ ἐνυμφεύθης,* χαὶ γέγονας μεγαλέμπορος χληθεῖσα. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σωθῆναι τάς ψυχάς ήμων.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Τὸ ὅμμα τῆς χαρδίας μου, * ἐχτείνω πρός σε Δέσποινα· * Μή παρίδης * τόν μιχρόν μου στεναγμόν. * έν ώρα όταν χρίνη ό σός **Γίδς του κόσμου, * γενού μοι σκέπη και βοήθεια.** Είς του Στίχου, Στιχήρα προσόμοια του Όσίου.

Πχος πλ. δ. Ω του παραδόξου θαύματος.

Ι άτερ Ιωάννη πάνσορε, * την Έχχλησίαν Χριστου * χατεφαί-1 δρυνας ζσμασιν, * ένθεαστιχώτατα * μελφδών παναοίδιμε, * τῆ ἐνεργεία,* Πάτερ τοῦ Πνεύματος, * τὴν σὴν χινύραν ἀναχρουόμενος, * την παναρμόνιον * τοῦ Δαυίδ μιμούμενος. * ην ένηχῶν,* θείοις μελωδήμασι, * πάντας χατέθελξας.

Στίχ. Μαχάριος άνήρ, δ φοβούμενος τόν Κύριον.

Πάτερ Ιωάννη ένδοξε, * τῆς χοσμικῆς ἀποστὰς * ταραχώδους συγχύσεως, * του Χριστου προσέδραμες * τη γαλήνη πανόσιε· * χαί θεωρίας * θείας χαι πράξεως, * τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας * δυτως ἐπλούτησας, * χαὶ πιστοῖς μετέδωχας, * θεοπρεπεϊ * βίω λαμπρυνόμενος, * μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος του Όσίου αὐτοῦ. Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, * τὴν ἱερὰν χαὶ σεπτὴν * τοῦ Οσίου πανήγυριν, * Ίωάννου σήμερον, * εύσεβῶς άνυμνήσωμεν· * ούτος γαρ όντως * θείας έλλαμψεως, * χατηξιώθη τό φῶς εἰσδέ-Men. Tom. II. 46

MILY AEREMBEROY, A'.

ξασθαι. * "Ω της ἀφάτου σου * εὐσπλαγχνίας Κύριε,* δἱ ἦς ἡμεῖς * ἔγνωμεν δοξάζειν σε * τόν ὑπεράγαθον.

Δόξα. Πχος πλ. β.

Οσις Πάτερ, * είς πασαν την γην έξηλθεν * ο φθόγγος τών κατορθωμάτων σου· * δί ων έν τοζς ούρανοζς, * εύρες μισθόν τών καμάτων σου. * Τών δαιμόνων ώλεσας τὰς φάλαγγας, * τών 'Αγγέλων έφθασας τὰ τάγματα, * ων τόν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν έχων πρός Χριστόν τόν Θεόν, * εἰρήνην αἴτησαι ταζς ψυχαζς ήμῶν.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σύ εί ή άμπελος.

Απολυτίχιου τῆς Αγίας, "Ηγος δ'.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, * χράζει μεγάλη τῆ φωνῆ· * Σὲ Νυμρίε μου ποθῶ, * χαὶ τὰ ζηφοῦσα νῦν ἀθλῶ, * χαὶ συσταυροῦμαι χαὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· * χαὶ πάσχω διὰ σὲ, * ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· * χαὶ θνήσχω ὑπὲρ σοῦ, * ἕνα χαὶ ζήσω ἐν σοί· * ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου * τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. * Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, του Όσίου, "Ηχος πλ. δ'.

'Ορθοδοξίας όδηγέ, * εὐσεβείας διδάσχαλε χαὶ σεμνότητος, * τῆς οἰχουμένης ὁ φωστήρ, * τῶν μοναζόντων * θεόπνευστον ἐγχαλλώπισμα, * Ἰωάννῃ σοφὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας,* λύρα τοῦ Πνεύμπτος. * Πρέσβευε Χρωτῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν. Θεοτοκίου. Ο δι ήμας γεννηθείς έχ Παρθένου κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Λ΄. Στιχολογ. Καθισματα της Αγίας.

Ήχος γ΄. Την ώραιότητα.

Έν τῷ ἀθλήσει σου, * πάντας ἐξέπληξας· * ὅτι ὑπέμεινας * τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, * δεινὰς βασάνους, φυλακὰς, * Βαρβάρα παναοίδιμε. * Όθεν καὶ τὸν στέφανον * ὁ Θεός σοι δεδώρηται, * ὅνπερ ἐπεπόθησας, * ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· * αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, * πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, ³Ηχος πλ. ά. Τον συνάναρχου Λόγον.

Τών 'Αγίων ταϊς μνείαις * οἱ καινωνοῦντες πιστῶς, * τῶν 'Αθληφόρων τὴν μνήμην * πανηγυρίσωμεν, * καὶ ψδαῖς πνευματικαῖς * ἀνευφημήσωμεν, * ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῆ, * τὸν τὴν Εὕαν

MIIN DEKEMBPIOS. Δ' .

δολερώς * στερήσαντα άφθαρσίας * χαι τον Χριστον δυσωπούσιν,* έλεηθήναι τας ψυχας ήμων.

Και νον. Θεοτοχίον, Ομοιον.

Χατρε άγιον όρος * και θεοβάδιστον· * Χατρε ξμψυχε βάτε * και ἀκατάφλεκτε· * Χατρε μόνη πρός Θεόν * ἡ κόσμου γέφυρα,* ἡ μετάγουσα θνητοὺς * πρός τὴν αἰώνιον ζωήν· * Χατρε ἀκήρατε Κόρη,* ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα,* σὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά την Β'. Στιγολ. Καθίσματα του Όσίου.

Πίχος ά. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Π δύρωνος αύλος, * μεγαλόρωνος σάλπιγξ, * χιθάρα μελουργός, * λιγυρὰ θεία λύρα, * χινύρα παναρμόνιος, * μουσιχώτατον όργανον, * ἐμπνεόμενον * τοῦ Παραχλήτου σάζ αῦραις * ἀναδέδειξαι, * ὦ Ἰωάννη, χαὶ θέλγεις * ἡμῶν τὰ νοήματα. Δόξα, ὅμοιον.

Υμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς * xαὶ ἀγίους ἀγῶνας, * οῦς ἔτλης ἀληθῶς * ὑπὲρ τῆς Ἐxxλησίας, * γεραίροντες ἐν ặσμασι, * τὰ σεπτὰ μελφδήματα, * ἅ xατέλιπες * εἰς ὑμνφδίαν Κυρίου, * ἀξιάγαςτε, * xαὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, * Ἰωάννη πανεύφημε.

Και νυν. Θεοτοχίον, δμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς,* xαὶ μετὰ τόχον φανεῖσαν, * οἱ πόθψ χαταφεύγοντες * πρός τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γάρ ἔχομεν * ἀμαρ*ωλοὶ προστασίαν, * σὲ χεχτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

Οι Κανόνες της Όχτωήχου είς ς', και των Αγίων είς η. Ποίημα Στεράνου Σαββαίτου.

'Ωδή ά. Ήχος β'. Ἐν βυθῷ Χατέστρωσε ποτέ.

Ο Τριάς υπέρθεε σεπτή, * ή των υπέρ έννοιαν * την δωρεάν * σοϊς οἰκέταις βραβεύουσα, * φωτοφόρον έμπνευσον, * τη ζοφώδει μου * διανοία ἀμάρυγμα * την σην εύφημήσαι * Μάρτυρα, Βαρβάραν την ἀοίδιμον.

'Εγχωμίων άπαντα θεσμόν, * όντως ύπερβέβληχε, * των σών Μαρτύρων ή δόξα φιλάνθρωπε· * άλλὰ τὸ ἐχ πίστεως, * κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, * ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα, πλουσίως την ἀντίδοσεν.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν * μέλλοντι, παρεῖναί σου * έδει φωνήν * τήν μελίβρυτον, "Οσιε * δί ής τήν Όρθόδοξον * Χα-

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Δ' .

τεφαίδρυνας * 'Εκκλησίαν τοις ζσμασι, * Πάτερ 'Ιωάννη, * ήτις σου γεραίρει το μνημόσυνον.

Ως σοφός, ἀγχίνους τε κριτής, * τήν τῶν ὄντων ἄριστα * φύσιν σχοπῶν, * τῶν ἀστάτων προέχρινας * τὰ διαιωνίζοντα · τῶν προσχαίρων γὰρ * ἀντηλλάξω τὰ χρείττονα, * Πάτερ Ἰωάννη · * ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστός ἐδόξασεν.

Θεοτοχίον.

'Ισωθήναι πόθον μοι ένθεις, * όρις ό παμπόνηρος, * τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἡρπασε· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, * αναχέχλημαι * θεωθεὶς ἀληθέστατα· * σὺ γὰρ Θεομήτορ, * τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηχας.

'Ωδή γ'. Έξήνθησεν ή έρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου ὡς νυμφίου * Δέσποτα, * τῷ γλυχυτάτω βέλει, * ἡ 'Αθληρόρος Βαρβάρα, * πατριχὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο.

Ού τρυφής ή τερπνότης, ούχ άνθος χάλλους * πλοῦτός τε,* ούχ ήδοναι νεότητος, * ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, * τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα χαλλιπάρθενε.

Πρός τελείους άγώνας, ούδεν έδείχθη * χώλυμα, * τό άσθενες του θήλεος, * ού το νέον της ήλιχίας Χριστε, * άχηράτω σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Έσχόρπισας τόν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· * ὅθεν σοι, * τῶν οὐρανῶν ηὐτρέπισται βασιλεία· ἀλλὰ χαὶ νῦν ἀμοιβὴν * Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Τής σορίας το τάλαντον δεδεγμένος * πράξεσι,* χαταχοσμεϊς, άοιδιμε * Ίωάννη, την Έχχλησίαν Χριστου· * δ πολυπλασιάζεις χαι τον βίον λιπών.

Θεοτοχίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν ἀΑγγέλων, * Πάναγνε, * xai τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν * αi χαρδίαι ἐπὶ τῷ τόχφ σου· * διό σε Θεοτόχον πίστει σέβομεν. Ο Εἰρμός.

Εξήνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον * Κύριε, * ή τῶν ἐθνῶν στει Ερεύουσα * Ἐχχλησία τῆ παρουσία σου· * ἐν ἦ ἐστερεώθη
 ή χαρδία μου.

Κοντάχιον του Οσίου, Ήχος β'. Τα άνω ζητών.

Δαμάσας, πολλοϊς * ίδρῶσι τῆς ἀσχήσεως, * το σῶμα το σον, * εἰς ὕψος το οὐράνιον * εὐπετῶς ἀνέδραμες, * ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, * ἅ τρανῶς ἐμελώδησας * τοῖς φίλοις Κυρίου, * Πάτερ "Οσιε.

MHA DEREIDITOS, Δ' .

Κάθισμα τής Αγίας,

Ηγος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Τόν νυμφίον σου Χριστόν * άγαπήσασα, * τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς * εὐτρεπίσασα, * ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· * δθεν εἰσελήλυθας * σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, * τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως * παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· * ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς * τοὺς ἐκτελοῦντας, * Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τυῦ Όσίου,

Ήχος πλ. ά. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην * ἀποχρουσάμενος, * τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου * ἀναλαβόμενος, * ἀσχητιχῶς τὸν πονηρόν * χατεπάλαισας, * τῆς ἐρήμου πολιστὴς, * φωστὴρ τοῦ χόσμου νοητῶς * ἀνεδειχθεἰς Θεοφόρε· * διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχἐς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως, * καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, * ἐν σοὶ ἐγνώρισται ΄Αγνὴ * ἀειπάρθενε.* Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, * καὶ ἐξιστặ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου Θεοτόκε, * τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ωδή δ'. Έλήλυθας, έχ Παρθένου.

Ε Παρθένου * γεννηθείς, έδωρήσω νεάνισι * Παρθένοις τό φρύαγμα * χαταβαλεϊν τοῦ ἀλάστορος· * ὄθεν ἡ χαλλίνιχος * Βαρβάρα, τούτου τό θρᾶσος * χατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῶ σου, * τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ελυσας, * ἐντεῦθεν τοῦ σώματος * Κόρη Χριστὲ, ἀρειδήσασα * φέρει γενναιότατα * τοὺς αἰχισμοὺς, ἡ Βαρβάρα * στεφροτάτη φρενί.

Η προμήτωρ, * μηχαναϊς τοῦ δολίου θελχθείσα το πρίν, * τρυφής έξωστράχισται * τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δὲ * τοῦτον ἐχφαυλίσασα, * ἐν οὐρανίω νυμφῶνι * νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Διατάξει * τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας, κατέλιπες * τοῦ κόσμου τερπνότητα, * πλοῦτον, τρυφήν, περιφάνειαν· * ῷ τινι, ἀράμενος τὸν σὸν σταυρὸν, Ἰωάννη, ἡκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, * εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι * Χριστῷ, συνδεδόξασαι * ώσπερ αὐτός ἐπηγγείλατο, * καὶ συμβασιλεύεις δὲ * τῷ εἰς ἀεὶ, Ἰωάννη, * βασιλεύοντι.

Θεοτοχίον.

Σὲ λιμένα * σωτηρίας, χαὶ τεῖχος ἀχράδαντον, * Θεοτόχε Δέσποινα, * πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· * σừ γὰρ, πρεσβείαις σου, * ἐχ τῶν χινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. Δ' .

'Ωδή έ. Μεσίτης Θεού.

Ουρίσι τρισί, * το λουτρόν φωτίζεσθαι χελεύσασα σύ, * μυστιχώς διέγραψας * Βάπτισμα, Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτί, * τῶν ψυχῶν σελασφόρον * ὑπάρχον χαθαρτήριον.

Μανίαν δεινήν * τοῦ πατρός, ἐχχλίνουσαν Βαρβάραν, σχισθὲν * εὐθὺς ὑπεδέξατο * ὅρος, ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον πρωτομάρτυρα Θέχλαν, * Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ * πυρωθεῖσα ζήλψ, ψευδωνύμων θεῶν, * εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε * πρόσωπα, Βαρβάρα ἡ πανεύφημος, * καταπαίζουσα Κόρη * τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Τῷ φόβφ Χριστοῦ, * Πάτερ στοιχειούμενος πρός θείαν ζωήν, * τῆς σαρκός τὸ φρόνημα * ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι,* τὰς σαυτοῦ Ἰωάνχη, * αἰ**σθήσεις** καθαιρόμενος.

Καθάρας παντός * μολυσμοϋ τό σώμα, καὶ ψυχὴν, καὶ τόν νοῦν * ἐμμελῶς θεόσορε, * αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, * Ἰωάννη, λαμπροῖς σε * πλουτίζουσαν χαρίσμασι.

Θεοτοχίον.

Δυσώπει τον σον * Υίον τε και Κύριον, Παρθένε άγνη, * αίχ. μαλώτοις λύτρωσιν * της έξ έναντίας περιστάσεως, * έπι σοι πεποιθόσιν, * εἰρηνικήν δωρήσασθαι.

'Ωδή ς'. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

Ως ὑπέσχου σορίαν δεδώρησαι * Σώτερ, θεοδίδακτον, τοϊς σέ κηρύττουσι * δικαστικοῦ πρό βήματος, * ἦς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Των ἀθέων την πλάνην διήλεγξε, * λόγφ θεοσόφφ, Βαρβάρα ή ἕνδοξος· * ὑπομονῆ τῶν ἔργων δὲ * τῶν τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰχισμοῖς ἀρειδῶς χαταξαίνεσθαι, * ῥάχεσι τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, * διὰ **Χριστό**ν ή ἄμεμπτος * Αθληφόρος, τό σῶμα προδίδωσιν. Τοῦ Όσίου. Ό αὐτός.

Έλλαμφθείς τη του Πνεύματος χάριτι, * θείων άνθρωπίνων « Υνώσιν πραγμάτων τρανώς * πεπλουτηχώς, τοῖς χρήζουσιν, * Ίωάννη, άφθόνως μετέδωχας.

Έφαμίλλως χοροϊς ούρανίοις σοφέ,* τῶν Ἐκκλησιῶν ἘΟρθοδόξων ἐῥῥύθμισας * χοροστασίας ἄσματα, * προσφωνῶν τῆ Τριάδι θεόφθεγκτα. Θεοτοκίον.

'Απειράνδρως Παρθένε ἐχύησας,* χαὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφχίνουσα, * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Γίοῦ χαὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

O Eiguós.

Σν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον
 Της εύσπλαγχνίας σου, * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον · * Ἐχ φθο ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάχ., "Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Γιῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς * ὑμνουμένῳ, * ἀκολουθήσασα σεμνή * Αθληφόρε, * τὰ τῶν εἰδώλων ἐσβεσας σεβάσματα· * μέσον δὲ τοῦ σχάμματος * ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, * τυράννων οὐ χατέπτηξας * ἀπειλὰς, ἀνδρειόρρον, * μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεὶ· * Τριάδα σέβω, * τὴν μίαν Θεότητα.

O Olxo;.

Τὴν νυμφευθεϊσαν τῷ Χριστῷ * διὰ τοῦ μαρτυρίου * Βαρβάραν, συνελθόντες * τιμήσωμεν ἀξίως, * ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς,* λύμης ψυχορθόρου * λυτρωθέντες, χαι λιμοῦ, * σεισμοῦ τε χαὶ χαταπτώσεως,* τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν,* χαταξιωθέντες * μετὰ πάντων τῶν 'Αγίων, * τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων,* διάγειν ἐν φωτὶ,* χαὶ μέλπειν ἀξίως·* Ἐθαυμάστωσας, Σῶτερ * τὰ σὰ ἐλέῃ πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· * Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ᾿Αθλησις τῆς ᾿Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίγοι.

Ξίφει πατήρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,

Υπήρξεν άλλος Αβραάμ διαβόλου.

Βαρβάρα άμφί τετάρτη χερσί τοχήος έτμήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ xai Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασχηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελών γην ήδέων Ίωάννης,

Κάν ούρανοϊς άνεισι συνθεϊναι μέλη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, 6 Θεός, ἐλέησον, χαὶ σῶσον ἡμᾶς.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

Ο γτιν καταλήψεσθαι,* και έξαλείψειν * την θάλασσαν τύραννος,* είκαίως φρυαττόμενος,* ώς παίγνιον πρόκειται,* Βαρβάρας Κόρης ποσί·* τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστός,* ὥσπερ στρουθίον σαθρόν ἐδέσμευσε.

Πληγαΐς ἀφορήτοις σου * χαταξανθέντος,* τοῦ σώματος δλου τε * βαφέντος ἐν αἰμάτων ῥοαΐς,* λαμπάσιν ὑπέμεινας * φλογιζοMIN $\Delta EKEMGPIO\Sigma$. Δ' .

μένη πλευράς,* Μάρτυς παναοίδιμε, Χριστῷ * εὐχαριστοῦσα, Βαρβάρα ένδοξε.

Ω της απανθρώπου τε * και αναλγήτου * τυράννων ώμότητος, * και πλείστης άθεότητος * μαστούς γαρ της Μάρτυρος, * ώς έν μαχέλλω δεινώς, * ξίφεσι χατέτεμνον, τόν νουν * προσερειδούσης τῷ ζωοδότη Χριστῷ.

Τοῦ Όσίου. Ό αὐτός.

τιφ ζήλφ πυρούμενος,* των θεομάχων * αιρέσεων άπασαν * χα-L χόνοιαν ανέτρεψας,* συντόνοις συγγράμμασι,* λευχάνας πασι τρανώς,* πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς,* ὦ Ἰωάννη, συγγεγραμμένα ίσχνῶς.

Θερμώς έστηλίτευσας, * των δυσσωνύμων * τροφίμων του Μ4νεντος, * την βλάσφημον ἀσέβειαν, * νοθεύσαι πειράσασαν * την Έχχλησίαν Χριστοῦ,* λόγοις τε χαὶ δόγμασιν ὀρθοῖς,* ὦ Ἰωάννη, οίσπερ συντέθειχας. Θεοτοχίον.

Αγίων Αγίαν σε * χατανοοῦμεν, * ὡς μόνην χυήσασαν * Θεόν τον αναλλοίωτον, * Παρθένε αμόλυντε, * Μήτερ ανύμρευτε· * πασι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς,* τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείψ τόχψ σου. ਪਿਊ ή ή'. Κάμινος ποτέ.

Ο Ωφθη σοι Χριστός,* φωτι έν ἀπροσίτω,* έγχαθειργμένη, ὦ Βαρ-🛏 βάρα, φρουρα * θαρρειν προτρεπόμενος, * χαι τους μώλωπας ιώμενος, * χαι χαρμονήν δωρούμενος. * όθεν άνεπτερώθης, * τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Αγγελος φαιδρός, στολήν φωτοειδή σε * διά Χριστόν γεγυμνωμένην, σεμνή * Βαρβάρα ήμρίασε,* χαι ώς νύμρην περιήγαγε·* τὰ πάθη τη ἐσθήτι γὰρ,* Μάρτυς συνεξεδύσω, * θείαν ἐκστάσα άλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφώς, * Χριστέ ή πρόρρησίς σου * πεπληρωμένη. πατήρ τέχνον γάρ,* είς φόνον προδίδωσιν,* αύτουργός τε της σραγής γεγονώς,* ό δείλαιος γεννήτωρ, τής σής * Μάρτυρος · ούρανίω * δθεν πυρί χατηνάλωται.

Τοῦ Όσίου. Ό αὐτός.

ΤΠλεγξας σαφώς,* έγγράφως 'Ιωάννη,* τουΝεσ τορίου την διαί-ρεσιν,* Σεβήρου την σύγχυσιν,* μονοθέλητον παράνοιαν,* χαί πίστιν μονενέργητον, * φέγγος 'Ορθοδοξίας * πασιν άστράψας τοκ πέρασιν.

Έσπειρεν έχθρος * ζιζάνια συνήθως * αίρετιχῶν, ἐν Ἐχχλησία Χριστοῦ, * τὴν τούτου προσχύνησιν * ἀθετεῖσθαι ἐν Εἰχόσι σεπταῖς· * άλλ' εύρεν ου νυστάζοντα,* πάντα δε 'Ιωάννη,* σπόρον σε νόθον έχτίλλοντα.

(DEDTOXIOV.

Σύ τον τοῦ Πατρός * ἀχώριστον, ἐν μήτρα * θεανδριχῶς πολιτευσάμενον, * άσπόρως συνέλαβες, * χαι άφράστως άπεχύησας, * Θεογεννήτορ Πάναγνε· * δθεν σε σωτηρίαν * πάντων ήμων έπιστάμεθα. O Eisubs.

» Κ άμινος ποτε * πυρός έν Βαβυλῶνι,* τὰς ἐνεργείας διεμέριζε,* » Κ τῷ θείφ προστάγματι,* τοὺς Χαλδαίους καταρλέγουσα,*

» τούς δέ πιστούς δροσίζουσα, * ψάλλοντας· Εύλογείτε, * πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

Γητήν ενδοξον μελλουσα,* χομίζεσθαι τελείωσιν * διά ξίφους, Βαρ-Ι βάρα, * του Μαρτυρίου σου * σύν 'Ιουλιανή, των στεφάνων * μαρτυριχώς * χαταξιουμένη, * φωνής θείας ήχουσας, * τελειούσης τάς έντεύξεις σου.

Πληρών σου την αίτησιν,* Βαρβάρα άθληφόρε Χριστός,* τάς ίάσεις βραβεύει * τοῖς ἐχτελοῦσί σου * πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην,* ώς ἀληθῶς· * θαλάσσης γὰρ ψάμμον, * τὰ σὰ ὑπερβέβηχεν, * εὐχλεή τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναρθεϊσα νῦν * παντάναχτι νυμρίω Χριστῷ, * χαί άστράπτουσα δόξη,* Βαρβάρα, θείου φωτός,* ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, * τούς ύμνητας * τούς σούς έποπτεύεις, * παθών απαλλάττουσα,* καί προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Του Όσιου. Ό αυτός.

'Εδίδαξας απαντας,* τους 'Εχχλησίας άδειν υιους,* ορθοδόξως Μονάδα * την έν Τριάδι σεπτην, * σάρχωσιν του Λόγου τε θείαν * θεολογείν,* σαφώς, 'Ιωάννη,* τρανών τὰ δυσέφικτα * τοις πολλοις, έν ιεραίς Συγγραφαίς.

Αγίων τα τάγματα, * ύμνολογήσας "Οσιε, * την άγνην Θεοτόχον,* Χριστού τον Πρόδρομον,* αύθις 'Αποστόλους Προρήτας,* σύν 'Ασκηταϊς,* σορούς Διδασκάλους,* Δικαίους και Μάρτυρας,* έν ταις τούτων νῦν αὐλίζη σχηναις.

Θεοτοχίον.

'Ως πόχος Πανάμωμε,* τον όμβρον τον ουράνιον * έν γαστρί δεξαμένη, * ήμεν έχύησας * του την άμβροσίαν διδούντα, * τοις εύσεβῶς * αὐτὸν ἀνυμνοῦσι,* χαὶ σὲ τὴν πανύμνητον,* Θεοτόχον Ο Είρμός. χαταγγέλλουσιν.

» 🔥 νάρχου Γεννήτορος, * Γίος Θεός και Κύριος, * σαρκωθείς έκ

» 🕰 Παρθένου * ήμιν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *

» συναγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διό την πανύμνητον, * Θεο-

τόχον μεγαλύνομεν.

Men. Tom. II.

MILY ARKENDRICH, A.

Έξαποστειλαριον τής Αγιας,

Έν Πνεύματι τῷ ἰερῷ.

Υπήν γάριν των ιάσεων * έχ Θεοῦ δεξαμένη,* Βαρβάρα παναοί-Ι διμε, * του ίασθαι τας νόσους * των πίστει προστρεχόντων σοι, * τον Θεον δοξάζουσα, * τον έπι πάντων Δεσπότην, * ρύσαι πάντας χινδύνων, * λοιμιχής ασθενείας, * χαί ψυχιχών νοσημάτων. Τοῦ Όσιου, ὅμοιον.

'Ανέτρεψας σορία σου * τὰς αἰρέσεις, παμμάχαρ * ώ Ιωάννη πάνσορε, * και ορθόδοξον δόγμα * τη Έκκλησία δέδωκας, * του όρθως δογματίζειν, * χαὶ δοξάζειν Τριάδα, * Μονάδα τρισυπόστατον, * έν μια τη ούσία. Θεοτοχίον, δμοιον.

Έχύησας Πανάχραντε, * τόν Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τῷ χόσμω τήν σωτήριον, * έχτελούντα πανσόρως, * οίχονομίαν άρίστην. * διά τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως,* ὡς πρεσβεύουσαν τούτω,* λυτρωθήναι ήμας νόσων, * χαί παντοίων χινδύνων.

Είς τούς Αίνους, ιστώμεν Στίγους δ'. και ψάλλομεν Στιγηρά ίδιόμελα τής Αγίας.

Πγος α΄. Άνατολίου.

Υτής γεηράς * τρυφής την απόλαυσιν ύπεριδούσα, * και πατρός L τον δλβον * όμοῦ τε xai δόξαν μισήσασα,* τον οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας,* Βαρβάρα παναρίδιμε· * τῷ ξίφει γὰρ την κάραν τμηθεϊσα, * σύν ταις φρονίμοις συνεισήλθες Παρθένοις * τῷ Νυμφίφ Χριστώ· * όθεν και την λοιμικην νόσον εκδιώκουσα, * τούς πιστούς θεραπεύεις * ένεργεία του Πνεύματος, * και πρεσβεύεις απαύστως * ύπέρ των ψυχών ήμών.

Πγος β'. Βυζαντίου.

τσχύνθη ο βάσκανος έχθρος * υπο γυναικός ήττώμενος,* ότι Π την Προμήτορα έσχεν * όργανον πρός άμαρτίαν. * ό γαρ έχ Παρθένου σαρχωθείς Λόγος τοῦ Πατρός,* ἀτρέπτως χαὶ ἀφύρτως,* ώς οίδε μόνος αύτος, * την χατάραν έλυσε της Εύας χαι του 'Αδάμ,* Χριστός ό στεφανώσας άξίως,* Βαρβάραν την Μάρτυρα,* χαί δι αύτῆς * δωρούμενος τῷ χόσμφ * ίλασμόν χαι το μέγα έλεος.

Ο αύτος, του αύτου. Η θεόχλητος Μάρτυς Βαρβάρα, * έν τῷ σταδίω πάσχουσα έλεγε· * Δεινά μέν τά παρόντα χολαστήρια, ὦ διχαστά, * οὐ προχρίνω δε όλως * των ούρανίων τα επίγεια. * δια τουτο τέμνετε,* ξέετε τὰς σάρχας,* πυρὶ παραδότε με· * χαίρουσα γὰρ ἄπειμι πρὸς τόν νυμφίον μου Χριστόν. * Ης ταῖς ἰχεσίαις Σωτήρ, * τὰ ἐλέη σου χατάπεμψον ήμιν, * χαί σώσον τούς την άθλησιν αύτης * έχτελούντας πιστώς.

MUN $\Delta E K E MBPIO \Sigma$, E'. 371

Ο αύτός, του αύτου.

Την πανήγυριν σήμερον, * τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, * δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· * ταύτην γὰρ οὕτε ξίφος, οὕτε πῦρ, * οὕτε ἄλλη βάσανος, * οὕτε τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἐνεδρα ἐτροπώσαντο. * Χριστόν ἰκέτευε, * καλλιμάρτυς πανένδοξε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β'. Ιωάννου Μοναχου.

Αθλητικήν όδεύσασα όδον,* προγονικήν έξέφυγες βουλήν,* <u>Βαρ</u> βάρα πανσεβάσμιε· * καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη,* λαμπαὸηφόρος εἰσῆλθες * εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· * ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία,* γάριν ἕλαβες <u>ἰατρεύειν</u> * τῆς σαρκός σαθρὰν λύμην. * ᾿Αλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,* ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι,* ταῖς πρός Θεόν ἰκεσίαις σου.

Kai vov. Ocotoxiov.

Θεόν έχ σοῦ σαρχωθέντα * ἔγνωμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * αὐτόν ixέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εί βούλεται ό Προεστώς, Δοζολογία Μεγάλη.

Εί δὲ μή, εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. τῆς Όχτωήχου Τοῦ Οσίου. Ἰηχος πλ. δ΄.

Τών Μοναστών τὰ πλήθη. Ζήτει σελ. 25. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

'Ανύμφευτε Παρθένε, ή τον Θεόν ἀφράστως. (ὅρα αὐτόθι.) Εἰς την Δειτουγίαν,

Τυπικά και έκ του Κανόνος, 'Ωδή γ'. και ς'.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου καὶ Θεορόρου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΓΙΕΡΙΝΩ.

Ίστῶμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Ήχος ά. Πανεύρημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεωρός γεγένησαι νοι * νοερών Δυνάμεων, * ώς πρακτικός, θεία λόγια * διατιθέμενος * έν τῆ σῆ καρδία· * έν ἦ καὶ ἀνάβασιν, * ώς κλίμακα ἐστήριξας "Οσιε, * Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν, * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. .

Σάββα όσιώτατε, την σην * έχ παιδός άνέθηχας * ζωήν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ήμῶν· * ὑφ' οὐ σθενούμενος,* τῆς σαρχός τὰ πάθη *

MIIN Δ EKEMBPIO Σ . E'.

λογισμῷ ὑπέταξας, * το χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· * διο ixéteue, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ το μέγα ἕλεος.

Θεόφρον Πατήρ ήμῶν, φωστήρ * χαθωράθης μέγιστος,* φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον * θαυμάτων λάμψεσι, * χαὶ ἐνθέων ἔργων· * ὅθεν μετὰ χοίμησιν, * τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· * διὸ ἰχέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην χαὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἘΠχος β΄.

"Οσιε Πάτερ, * ἐχ βρέρους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσχήσας, * ὅργανον γέγονας τοῦ Αγίου Πνεύματος· * χαὶ παὲ αὐτοῦ λαβών * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, * ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους * χαταφρονεῖν τῶν ἡδέων· * νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ * χαθαρώτερον ἐλλαμπόμενος,* φώτισον χαὶ ἡμῶν τὰς διανοίας,* Σάββα Πατὴρ ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,* εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· * φύλαξόν με ὑπό τὴν σχέπην σου.

'Απόστιχα Στιχηρά.

³Ηχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.

^{*}Ωφθης έχ μητριχών * σπαργάνων Θεοφόρε,* ήγιασμένον σχεύος,* Πατήρ ήμων χαι οίχος,* του Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μαχάριος άνηρ ο φοβούμενος τον Κύριον.

Φέρων έν ταῖς χερσί, * σοῦ Σάββα τοῦ Κυρίου * Σταυρόν, τὰ τῶν δαιμόνων * φαντάσματα τελείως, * Πατήρ ἡμῶν, ἡφάνισας.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν * δαιμόνων θριαμβεύσας,* τῆ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, * ἐτράνωσας τὴν δόξαν * Χριστοῦ, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, * τὰς ἀγίας σου χεῖρας * πρός τὸν Γἰόν σου ἆρον, * τὸν φιλόψυχον Πλάστην, * οἰχτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον, Ήχος πλ. β'.

Ταΐς τῶν δαχρύων σου ροαΐς.

Και 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογούμεν την ά. Στάσιν του, Μαχάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

MHN Δ EKEMBPIO Σ . E'.

Ήγος πλ. α'. Όσιε Πάτερ.

Σάββα θέορρον,* τῶν ἀΑγγέλων ἰσοστάσιε,* ὁμόσχηνε Ὁσίων,* συνόμιλε Προρητῶν,* Μαρτύρον ἀΑποστόλων συγκληρονόμε,* φῶς τὸ ἀνέσπερον * ὁ νῦν κατοικῶν,* οῦ ταῖς φρυχτωρίαις * λαμπόμενος ταῖς θείαις,* τῷ ἀκροτάτψ τῶν ἐρετῶν,* ὁ παρεστώς παộῥησία λελαμπρυσμένος,* καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις,* καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ * τῷ κάλλει ἀνενδότως,* Χριστὸν ἰκέτευε,* Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε,* δωρηθῆναι τῆ Ἐκκλησία,* ὁμόνοιαν, εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάχαρ, * ἐγχρατείας λύχνος ἄσβεστος, * φωστὴρ τῶν Μοναζόντων * ὁ διαυγέστατος, * ἀγάπης φρυχτωρίαις λελαμπρυσμένος, * πύργος ἀχλόνητος * τῆς ὑπομονῆς, * ἔρεισμα χαὶ σθένος * τῶν πίστει σε τιμώντων, * τῶν ἰαμάτων ὁ θησαυρός, * ὁ πολιστὴς τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, * ὁ ὡς Παράδεισον αὐτὴν ἔνθεον δείξας, * θείους προσφέρουσαν * χαρποὺς τῶν σωζομένων, * Χριστόν ἰχέτευε, * Χριστόν δυσώπει "Οσιε, * δωρηθῆναι τῆ Ἐκχλησία, * ὁμόνοιαν, εἰρήνην * χαὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα Θεόρρον,* ἀρετῶν στύλος ὁ πύρινος,* πυρσός ὁ ἐx θαλάσσης * τῆς χοσμικῆς, τοὺς λαοὺς * λιμένα πρός τὸν θεῖον καθοδηγῶν· * πλάνης τὰ πνεύματα ὁ χαταβαλῶν,* Πνεύματος Άγίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον,* ὁ ποδηγέτης τῶν Μοναστῶν,* ἡχριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγχρατείας,* τῆς ταπεινώσεως * περίβλεπτον τὸ ὑψος,* χρήνη ἡ βρύουσα * ἰάσεων πελάγη,* Χριστὸν ἰχέτευε,* Χριστὸν δυσώπει "Όσιε,* δωρηθῆναι τῆ Ἐκχλησία,* ὁμόνοιαν, εἰρήνην * χαὶ μέγα ἕλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Το χατ' είχονα τηρήσας ἀλώβητον,* νοῦν ήγεμόνα χατὰ παθῶν ὅλεθρίων,* ἀσχητιχῶς ἐνστησάμενος,* εἰς το χαθ' ὅμοίωσιν * ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· * ἀνδριχῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος,* ἔσπευσας το χεῖρον * χαθυποτάξαι τῷ κρείττονι,* χαὶ τὴν σάρχα ὅουλῶσαι τῷ πνεύματι. * "Οθεν Μοναζόντων * ἀνεδείχθης ἀχρότης,* πολιστὴς τῆς ἐρήμου,* εὐδρομούντων ἀλείπτης,* χανών ἀρετῆς ἀχριβέστατος. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς,* τῶν ἐσόπτρων λυθέντων μαχάριε,* χαθαρῶς ἐποπτεύεις * τὴν ἀγίαν Τριάδα,* ἐντυγχάνων ἀμέσως * ὑπὲρ τῶν πίστει χαὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μὴ μαχαρίσει σε,* Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρός * ἐκλάμψας Υἰός μονογενὴς,* ὁ αὐτός ἐχ σοῦ τῆς ᾿Αγνῆς προῆλθεν,* ἀφράστως σαρχωθεὶς,* φύσει Θεὸς ὑπάρχων,* χαὶ φύσει γενόμενος ἄν-

MEN ATKEMBPION, E'.

θρωπος δι ήμας,* ούχ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος,* άλλ' έν δυάδι φύσεων,* άσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αύτον ιχέτευε,* σεμνή Παμμαχάριστε,* έλεηθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Είσοδος· Φώς ίλαρον, το Προχείμενον της ήμερας, χαι τὰ 'Αναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ανάγνωσμα.

Σταίων ψυχαί έν χειρί Θεοῦ, καὶ οὐ μἡ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. ἘΕδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀρρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ΄ ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐἀν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὁς χρυσόν ἐν χωνευτηρίψ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασίλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἕλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπἡ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Δίχαιοι είς τον αίῶνα ζῶσι, χαὶ ἐν Κυρίω ὁ μισθός αὐτῶν, χαι ή φροντίς αύτῶν παρὰ Ύψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται τό βασίλειον της εύπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους έκ γειρός Κυρίου· ότι τη δεξιά αύτου σχεπάσει αύτούς, χαι τῷ βραγίονι ύπερασπιεϊ αύτων. Λήψεται πανοπλίαν τον ζηλον αύτου, χαί όπλοποιήσει την κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα διχαιοσύνην· χαὶ περιθήσεται χόρυθα χρίσιν ἀνυπόχριτον. Λήψεται άσπίδα άχαταμάχητον όσιότητα. δξυνεί δε άπότομον όργην είς ρομφαίαν. συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ χόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών και ώς από εύχύχλου τόξου των νερών έπι σχοπόν άλουνται χαι έχ πετροβόλου, θυμού πλήρεις, ριφήσονται χάλαζαι. Άγαναχτήσει χατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. αντιστήσεται αὐτοϊς πνεύμα δυνάμεως, και ώς λαίλαψ εκλικμήσει αὐτούς και έρημώσει πάσαν την γην άνομία, και ή κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Αχούσατε ούν βασιλείς, χαι σύνετε μάθετε, δικασταί περάτων γής. ένωτίσασθε οι χρατούντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι έπι σχλοις έθνων. Ότι έδόθη παρά Κυρίου ή χράτησις ύμεν, και ή δυναστεία παρά Υψίστου.

Σορίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

Δίχαιος, ἐἀν φθάση τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν δλίγψ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίψ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον· ὅΟτι χάρις καὶ ἕλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Είς την Λιτήν, Στιγηρά ίδιόμελα, Πχος β'.

Α σκητικόν γυμνάσιον * συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, * Όσιε Σάββα,* Τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς,* ἐν τῆ ῥοῆ τῶν δακρύων σου * πάσας ἀπήμβλυνας. * Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ,* εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα,* τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεόληπτος βίος σου. * Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, * θεραπεύεις δἰ αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν,* τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι · * Χαίροις τῆς Ἐώας * ἀστὴρ χρυσαυγέστατος,* καὶ τῶν Μοναζόντων * λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. * Χαίροις ἀοίδιμε,* τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. * Χαίροις τῶν πλανωμένων * ὁ μέγας ὁδηγός. * Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα,* καὶ τῆς οἰχουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Τόν ἐπὶ γῆς "Αγγελον,* xαὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ,* τοῦ χόσμου τὴν εὐχοσμίαν,* τὴν τρυρὴν τῶν ἀγαθῶν * xαὶ τῶν ἀρετῶν, xαὶ 'Ασχητῶν τὸ χαύχημα,* Σάββαν τιμήσωμεν· * περυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴχῷ τοῦ Θεοῦ,* ἐξήνθησε διχαίως,* xαὶ ὡσεὶ χέδρος ἐν ἐρήμῷ,* ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ,* τῶν λογιχῶν προβάτων * ἐν ὁσιότητι χαὶ διχαιοσύνῃ.

'Πγος ό αύτός.

Όσιε Πάτερ, * ἐχ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσχήσας, * ὅργανον γέγονας τοῦ Άγίου Πνεύματος· * χαὶ παρ' αὐτοῦ λαβών * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, * ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους * χαταφρονεῖν τῶν ἡδέων· * νῦν δὲ τῷ θείω φωτὶ, * χαθαρώτερον ἐλλαμπόμενος * φώτισον χαὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, * Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος ο αὐτός. Θεοράνους.

Των υπέρ νουν άγαθων * δεξάμενος έρωτα, * πάντα τὰ έν κόσμφ τερπνὰ * υπερείδες, θεόληπτε· * έντευθεν γὰρ τῷ χαρπῷ οὐχ MAN AFREERSHIDE, E'.

έάλως,* χαθάπερ 'Αδάμ· * τον ὄφιν δὲ ἐναποχρουσάμενος * δἰ ἐγχρατείας,* ἀγγελιχῶς τον βίον διήνυσας. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζη, * ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,* Θεον ἰλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν,* τῶν πιστῶς ἐχτελούντων, * ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τήν πασαν έλπίδα μοῦ.

Είς τόν Στιχον, Στιχηρά προσόμοια, ⁸Πχος πλ. ά. Αθτόμελον.

• αίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς, * ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον. * σταυρόν γὰρ * ἐπ' ὥμων ἄρας, * καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ * σεαυτὸν παμμάκαρ * ἀναθέμενος, * σαρκὸς * κατεπάτησας * τὸ χαμαίζηλον pρόνημα. * ταῖς ἀρεταῖς δὲ * τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, * καὶ πρὸς ἔνθεον * ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. * Όθεν τὴν παναγίαν σου * κυκλοῦντες πανεύρημε, * λάρνακα Σάββα, τῆς θείας * ριλανθρωπίας αἰτούμεθα * τυχεῖν * σαῖς πρεσβείαις, * καὶ τῷ κόσμῷ δωρηθῆναι, * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ό θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

"Ανθραξ * θεορεγγής, τῷ πυρὶ * προσομιλήσας Θεορόρε τοῦ Πνεύματος, * ἐδείχθης * ἐν κόσμῳ Σάββα, * καταλαμπρύνων ψυχὰς * τῶν πιστῶς θεόρρον, * προσιόντων σοι, * πρός φῶς * όδηγῶν αὐτοὺς * τὸ ἀνέσπερον "Οσιε, * ἐρημικοὺς δὲ, * δροσιζόμενος ἀνωθεν * θεία χάριτι, * κατεμάρανας ἀνθρακας. * "Οθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, * προδήλως δεδώρηται * στέρανον Πάτερ, τῆς θείας * δικαιοσύνης ὁ πρύτανις * Χριστός. * ὅν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Μαχάριος άνηρ ο φοβούμενος τον Κύριον.

Κλίμαξ * οὐρανομήχης σαρῶς, * ή πολιτεία σου θεόφρον γεγένηται, * δἰ ήσπερ * πρὸς ὑψος ἡρθης, * καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ * ὁμιλεῖν παμμάχαρ * χατηξίωσαι, * τὸν νοῦν * ἐλλαμπόμενος, * ταῖς ἐχεῖθεν ἐλλάμψεσι· * μαρμαρυγαῖς δὲ * ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, * τὴν ἰσάγγελον * ἐχομίσω ραιδρότητα· * ῷ χαὶ νῦν παριστάμενος, * ἰχέτευε "Οσιε, * τοὺς ἐχτελοῦντας τὴν θείαν * χαὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, * σὺν σοὶ * παραστῆναι, * χαὶ τῷ χόσμφ δωρηθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, * τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν, * Σάββα Πατήρ ήμῶν· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, * τὴν ὄντως εὐθεῖαν, * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * χαὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συ-

376

Digitized by Google

νόμιλε, * Δικαίων όμόσκηνε * και Όσίων· * μεθ' ών πρέσβευε τῷ Κυρίω, * έλεηθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καί νον. Θεοτοχίον.

'Ανύμφευτε Παρθένε, * ή τον Θεόν άφράστως συλλαβοῦσα σαρχί, * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ἡψίστου, * σῶν οἰχετῶν παραχλήσεις δέχου Πανάμωμε· * ή πασι χορηγούσα * χαθαρισμόν των πταισμάτων, * νύν τὰς ήμῶν ικεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθηναι πάντας ήμᾶς.

Απολυτίκιον, Ήχος πλ. δ'. Ταϊς τῶν δαχρύων σου ροαῖς, * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρ-γησας· * χαὶ τοῖς ἐχ βάθους στεναγμοῖς, * εἰς ἐχατόν τοὺς πόνους έχαρποφόρησας * χαι γέγονας φωστήρ * τη οίχουμένη, λάμπων τοις θαύμασι * Σάββα ΙΙατηρ ήμῶν Όσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ο δι ήμας γεννηθείς έχ Παρθένου.

EI\Sigma TON OPOPON.

Μετά την Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ηχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ττόν βίον εύσεβως * ἐπὶ γῆς ἐχτελέσας, * δοχεῖον χαθαρόν * σύ Ι τοῦ Πνεύματος ὥρθης, * φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι * προσιόντας μαχάριε. * όθεν αίτησαι * τον σον Δεσπότην, φωτίσαι, * τὰς ψυχὰς ήμῶν * τῶν ἀνυμνούντων σε, Σάββα * θεόφρον Πατήρ ήμῶν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Μητέρα σε Θεού * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * χαι μετά τόχον φανείσαν, * οι πόθω χαταρεύγοντες * πρός την σην άγαθότητα. * σε γάρ έχομεν * άμαρτωλοί προστασίαν. * σε χεχτήμεθα * έν πειρασμοΐς σωτηρίαν, * την μόνην πανάμωμον. Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος πλ. δ΄.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου * ἄρας σορέ, * χαὶ αὐτῷ μέχρι τέλους * L αχολουθών, * τον νούν ούχ υπέστρεψας * έν τῷ χόσμω θεόσοφε· * έγχρατεία χαι πόνοις * τα πάθη ένέχρωσας, * χαι ναόν ήτοίμασας, * σαυτόν τῷ Κυρίφ σου· * όθεν χαρισμάτων * άμοιβην έχομίσω, * ίασθαι νοσήματα, * χαι διώχειν τὰ πνεύματα, * Θεοφόρε μαχάριε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοις έορτάζουσι * πόθω * την άγίαν μνήμην σου. Men. Tom. II. -18

(Destoxion.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ, * συλλαβοῦσα ἀρράστως * Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῷ ἐκύησας, * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα, * τὸν τροφοδότην πάντων, * καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. * Όθεν δυσωπῶ σε,* Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου,* ὅταν μέλλω παρίστασθαι, * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετά τον Πολυέλεον, Κάθισμα,

η Ηγος πλ. δ'. Τήν Σορίαν και Λόγον.

Γα ἐπίγεια πάντα * καταλιπών, * καὶ ἐν κόσμφ ὑπάρχων * σωματικῶς, * τῷ πνεύματι γέγονας * τῶν ᾿Αγγέλων συμμέτοχος· * τὰ γὰρ παρόντα πάθη * νεκρώσας τοῦ σώματος, * τῆς Τριάδος ἐδείχθης * θεράπων μακάριε. * Όθεν καὶ νοσούντων * θεραπεύεις τὰ πάθη, * καὶ λόγφ τὰ πνεύματα * ἀπελαύνεις τῆ χάριτι * θεορόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἀρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην * xaì Κιβωτόν, * τὸ πανάγιον ఀΟρος, * τὴν ρωταυγῆ * Νερέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον Κλίμαχα, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὕας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα Κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῆ διεπράχθη * τοῦ κόσμου, xaì ἄρεσις * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῆ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γἰῷ xaì Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οι 'Αναβαθμοί, τὸ ἀ. 'Αντίρωνον τοῦ τετάρτου "Ηχου. Προχείμενον, "Ηχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος. Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίφ. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Όσιαχόν, χαὶ ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου.

Και νύν. Ταϊς τής Θεοτόχου.

Είτα το Ιδιόμελον, Ήχος πλ. β'.

"Οσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν * ἐξῆλθεν ὁ ρθόγγος τῶν χατορθωμάτων σου· * δἰ ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὖρες μισθόν τῶν χαμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων. ὥλεσας τὰς φάλαγγας, *

τών Άγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παὸρησίαν ἔχων πρός Χριστόν τὸν Θεόν * εἰρήνην αίτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κανών τῆς Θεοτόχου, και του Αγιου, οῦ ἡ Αχροστιχίς. Τὸν πανάριστον ἐν Ασχηταῖς Σάβαν * ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους ποίημα.

Ωδή α. Ήγος πλ. δ΄. Αρματηλάτην.

Τῆ φωταυγεία τοῦ Αγίου Πνεύματος, * Σάββα χαταύγασον, * τοὺς εὐσεβεῖς πόθω, * ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, * τῶν Ἀσχητῶν τὸ χαύχημα, * Μοναζόντων τὸ χλέος, * τὸν τῆς ἐρήμου χοσμήτορα, * τὸν τῆς Παρθενίας Διδάσχαλον.

Όλον τον πόθον πρός Θεόν ἀνέτεινας * ἀπὸ νεότητος * καὶ πρός αὐτόν ἔχων * πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, * τὰ τῆς σαρκός κινήματα * καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους,* δἱ ἐγκρατείας ἐνέκρωσας,* Σάββα θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκώς τόν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον * ὄφιν ἐπάτησας, * καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, * κούφως ὑπερβέβηκας, * θεοσεβείας πτέρυξιν, * ἀνιπτάμενος Πάτερ· * ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, * ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτί τῆς γάριτος, * το πῦρ εἰσέδραμες, * ώσπερ οἱ τρεῖς Παϊδες, * μείνας ἀχατάφλεχτος, * σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, * χαὶ μηνύσαντος πᾶσι, * τὴν ἐσομένην σου ὑστερον, * Πάτερ προχοπὴν χαὶ λαμπρότητα.

Θεοτοχίον.

'Αχατασχέτοις χαθ' ήμῶν ὁ θάνατος * ὀρμαῖς ἐχέχρητο· * ἀλλὰ τῷ σῷ τόχῳ * προσεγγίσας ὥλετο, * χαὶ προσβαλὼν χατήργηται,* Θεοτόχε Παρθένε· * ζωὴν γὰρ ὄντως ἀίδιον, * σεσωματωμένην γεγέννηχας.

'Ωδή γ'. Ο στερεώσας χατ' άρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν,* πανόλβιε χαταστήσας, * βραβευτής διχαιοσύνης ἐδείχθης· * τῷ γὰρ χρείττονι σαφῶς * το χεῖρον χαθυπέταξας· * ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, * ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

'Αχολουθήσαι διαγνούς, * τοϊς ίχνεσι τοῦ Δεσπότου, * μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· * χαὶ τὴν ἔρημον οἰχῶν, * το τρόπαιον ἀνέστησας * χατὰ τῶν ἀντιπάλων, * θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Ρωμαλεότητι φρενών * παμμάχαρ ώχυρωμένος,* τὰς ποιχίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας * ἐθριάμβευσας σοφὲ, * χαὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, * χαὶ τὴν ὀφρὺν ἐχείνου * τὴν ἐπηρμέν γν χατέβαλες.

'Ιλαρωτάτη σε ψυχῆ, * καὶ προσηνεῖ διαθέσει, * ἀρεταῖς κατα-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ε'.

χοσμούμενον βλέπων, * ό λαμπρότατος φωστήρ * Εὐθύμιος ἐδέξατο, * φωτιστιχῶς θεσπίζων, * τήν σήν παμμάχαρ φαιδρότητα.

Θεοτοχίον.

Σωτηριώδους δί ήμας * τοῦ Λόγου οἰκονομίας, * φωτεινή σù Μητροπάρθενε πύλη, * ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· * σù γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, * τὴν νοητὴν ἀκτῖνα * τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ήγος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Τούς θορύβους τοῦ βίου * χαταλιπών, * τόν σταυρόν σου ἐπ' ὦμων * ἀναλαβών, * ὅλον ἀνατέθειχας * σεαυτόν τῷ Κυρίω σου * χαὶ σαρχός δὲ ἔξω * χαὶ χόσμου γενόμενος, * τοῦ Άγίου ἐγένου * συνόμιλος Πνεύματος * ὅθεν χαὶ πρός ζῆλον τοὺς λαοὺς διεγείρων * τὰς πόλεις ἐκένωσας, * χαὶ ἐρήμους ἐπόλισας, * θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε * τὴν ταπεινὴν, * ἀπό βρέφους μολύνας * ὁ μιαρός, * καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν * ἐμαυτόν κατεἰρὑίπωσα, * καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, * ἢ ποῦ καταρεύξομαι, * ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα * πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι. * Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! * Διά τοῦτο ἰκέτης, * πρός σὲ τὴν Πανάχραντον * νῦν προστρέχω καὶ δέομαι * ὁμολογῶν σοι τὸ "Ημαρτον. * Πρέσβευε τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * εἰς σὲ γἀρ πάσας Παρθένε * τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, Κύριε.

Τήν τῆς ψυχῆς * ἀναχαθαίρων χατάστασιν, * καὶ πλατύνων * θείοις θεωρήμασι, * χωρητιχήν αὐτὴν ἀληθῶς * θείων χαρισμάτων * εἰργάσω θεομαχάριστε· * ἀφῆ δὲ τῶν χειρῶν σου, * ἀσθενοῦντας ἰάσω, * μιμητὴς τοῦ Δεσπότου γενόμενος.

Ο χατά σοῦ, * Πάτερ, δεινῶς θρασυνόμενος * χατεπόθη, * ὡς Δαθὰν ὁ δείλαιος, * ὡς ᾿Αβειρῶν ἐξαρανισθείς· * σὲ γὰρ ἀοράτως ἡ θεία χάρις ἐρύλαττε, * πολλῶν προνοουμένη * διὰ σοῦ σωζομένων, * καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμω Θεοϋ * παιδαγωγήσας θεσπέσιε, * τὰς αἰσθήσεις, * πρός τὴν κατανόησιν * τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, * σοῦ ἐπιτηδείαν * κατέστησας τὴν διάνοιαν, * προβαίνων ἀνενδότως, * ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, * ἐκ δυνάμεως, Πάτερ, εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν * τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, * ἐν ἐρήμφ * πόλεις ἀχοδόμησας * θεοπρεπεῖς χαὶ ψυχωρελεῖς, * χαὶ ἐν γῆ διψώση * πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· * χαὶ ὅμβρους οὐρανόθεν, * παραδόξως θεόρρον, * ἐν ἀνύδροις χωρίοις χατήγαγες.

Θεοτοχίον.

Νεοθαλής * άθανασίας Παράδεισος, * χαὶ ώραῖος * ὄντως ἀναδέδειξαι * ξύλον ζωής, ἐν σοὶ ρυτευθἐν * θεαρχιχωτάτως, χυοφοροῦσα χαὶ τίχτουσα, * τὸ πᾶσιν ἀποστάζον * ζωηρόρους ἐλπίδας,* τοῖς πιστῶς Θεοτόχον φρονοῦσί σε.

Ωοη έ. Ίνα τι με απώσω.

Α χλινεί διανοία, * πρός τόν σόν ποθούμενον άνατεινόμενος, * παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν * τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἄφθονον, * ἐχομίσω Πάτερ, * χαὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους * συμπαθῶς ἐθεράπευσας ¨Οσιε.

Σαρχιχών βαρημάτων * όγχον ἀποθέμενος, * σχεῦος θεότευχτον * ἐχλογῆς ἐγένου * τοῦ Αγίου, θεσπέσιε, Πνεύματος, * ἀποỵῆ βρωμάτων, * χαὶ προσευχῆ χαὶ χαρτερία, * χαὶ ταπεινορροσύνῃ χοσμούμενος.

Κήρυξ θείων δογμάτων * μεγαλορωνότατος * χεχειροτόνησαι·* τῶν Συνόδων Πάτερ, * τῶν ἀγίων συνήγορος γέγονας, * Βασιλεῖς σορίζων, * οἶς ἐμρανῶς, χάριτι θεία * τειχιζόμενος ὥρθης, μαχάριε.

Η θεόθεν δοθεϊσα * χάρις σοι θεόπνευστε * διαβεβόηται· * διεδόθη πάσιν, * εἰς τὰ τῆς οἰχουμένης ἀχρότατα, * ἐναργεῖς ποιοῦσα * θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείζεις, * τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν. (Θεοτοχίον.

Τών πιστών ή προστάτις, * τείχος ἀχατάλυτον * τών εύφημούντων σε, * ή παντί τῷ γένει * τών ἀνθρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς Θεόν τεχοῦσα, * σωματιχῶς ἐπιφανέντα, * τὴν ψυχήν μου διάσωσον Πάναγνε.

'Ωδή ς'. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αγάπην πρός τόν Θεόν, * χαι τόν πλησίον χτησάμενος, * τοῦ Νόμου χαι Προφητών * πληροῖς το χεφάλαιον· * τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, * πασών ἀσυγχρίτως, * ἀρετὴν Πάτερ χατώρθωσας.

Ισάγγελον έπι γής, * σύ πολιτείαν διήνυσας· * ισάγγελον δέ τιμήν, * Χριστός σοι δεδώρηται, * Αγίων τὰ τάγματα * συνοδοιπορούντα * τἤ ψυχἤ σου παρασχόμενος.

Σορίας γόνος ὀρθεὶς,* ἀρχὴν σορίας ἐπόθησας * τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· * ῷ xaì στοιχειούμενος, * πρός τὴν τελειότητα * τὴν ἐνδεχομένην * τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοχίον.

Σωτήρα χαι Λυτρωτήν, * Θεόν των όλων χαι Κύριον, * τεχοῦσα διὰ σαρχός, * ήμιν όμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, * τοὺς προσχαλουμένους * ἐχ χινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

MHN $\Delta E K E M B P I O \Sigma$. E'.

Κοντάχιον, Έγος πλ. δ. Τη υπερμάχω.

Ος ἀπό βρέρους τῶ Θεῷ * θυσία ἄμωμος, * προσενεχθεὶς δὶ ἀρετῆς, * Σάββα μαχάριε, * τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένψ, * ἐχρημάτισας Όσίων * ἐγχαλλώπισμα, * πολιστής τε τῆς ἐρήμου * ἀξιέπαινος. * Διὸ χράζω σοι· * Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε. Ὁ Οἶχος. Συμεών.

Σορίας ὑπάρχων βλάστημα, * Σάββα "Οσιε, * παιδιόθεν ἐπόθησας * Σορίαν τὴν ἐνυπόστατον· * ἢ συνοιχήσασά σοι, * ἀπό γῆς σε ἐχώρισε, * χαὶ πρός ὕψος ἀνήγαγεν, * ἐξ ἀύλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, * χαὶ τῆ σῆ ἐπιθεῖσα * ἡγιασμένῃ χάρα θεόρρον· * ῷπερ χεχοσμημένος * ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, * τοῦ δοθῆναί μοι σορίαν λόγου ἐπαξίως, * ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἀγίαν σου χοίμησιν, * ὴν ἐδόξασε Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν. * Διὸ χαὶ ἡμεῖς χράζομέν σοι· * Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίγοι.

Ψυχήν όπισθεν του Θεου χολλών πάλαι,

Έμπροσθεν αύτοῦ νῦν παρίσταται Σάβας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτη Σάβας έντος έσήχθη.

Ταϊς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγχατάβασιν.

Απέθου τὰ πρόσχαιρα, * τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος· * σύν Άγγέλοις χορεύεις, * ὡς τῶν ᾿Αγγέλων πολιτευσάμενος * τὴν πολιτείαν, * μεθ' ὡν χαὶ συνέψαλλες· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοά χαριστήρια, * ή ση μεγίστη Λαύρα και πάντιμος, * οἰκιστήν σε και Κτίστην, * και πολιοῦχον προβαλλομένη σορὲ, * και καυχωμένη * κραυγάζει πρός Κύριον· * Εύλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Απαύστως ικέτευε, * Σάββα θεόφρον ὑπερ τῆς ποίμνης σου·* ἐκτενῶς τε δυσώπει, * τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζειν ἀεὶ, * καρποφοροῦντας * τοὺς πόθω κραυγάζοντας· * Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, * τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρχώσεως,* χαὶ Παστάδα χαὶ Θρόνον, * ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, * χαὶ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ε΄.

γεγηθότες * τῷ τόχω σου ψάλλομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή ή. Έπταπλασίως χάμινον.

Έν εύφροσύνη Όσιε, * τῶν Άγίων τὰ τάγματα, * τῆς χαθαμοτάτης * σου ψυχῆς προτρέχουσιν, * εἰς τόπον ἀνέσεως, * εἰς φωτεινὰ σχηνώματα, * ἔνθα τῶν Άγίων * οἰ χοροὶ ποδηγοῦντες * μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια· * τοὺς γὰρ θῆρας ἡμέρωσας, * προχατηρεμίσας * τῶν παθῶν τὰ χύματα· * προλέγεις τὰ μέλλοντα, * προφητιχῷ χαρίσματι· * στίφη τῶν δαιμόνων * φυγαδεύων ἐλαύνεις, * ἐντόνοις ἀγρυπνίαις * προσευχαῖς χαὶ νηστείαις, * Σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ * δυνάμει Θεοφόρε.

Ο Μωϋση το πρότερον, * άπο στύλου * φθεγγόμενος, * στύλον άπο γης εἰς οὐρανοὺς ὅλόφωτον * ἐχτείνας σοι ἔδειξεν· * ἔνθα χαὶ νῦν χατάχειται * το χαρτεριχόν σου * χαὶ πολύαθλον σῶμα· * ῷ πίστει παρεστῶτες, * εὐσεβῶς μελφδοῦμεν· * Λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονιχώς ή μνήμη σου * ἐχτελεῖται πανεύφημε· * τὴν χαροποιόν γὰρ * ἀρετὴν ἐνδέδυσαι, * τὸ ὄντως ἰμάτιον * τοῦ σωτηρίου χαὶ χαθαρόν,* χαὶ φωτοειδῆ * τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· * ῷ νῦν ὡραισμένος * μελφδεῖς ἀνενδότως· * Λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως τέτοχας, * χαὶ Παρθένος διέμεινας, * χαὶ τῷ ξένψ τόχψ * σου συνῆψας ἅπαντα * τὸν χρόνιον πόλεμον, * χαὶ τὴν μαχρὰν διάστασιν * λύσασα, Χριστὸν * τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα * βαστάζουσα ἐν χόλποις· * ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, * σὲ πόθψ ἀνυμνοῦμεν, * τὴν μόνην Θεοτόχον.

'Ωδή θ'. 'Εξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός.

Μυρίζει σου ή θήχη πνευματιχήν * εὐωδίαν, πλουσίως * εὐρραίνουσα * τοὺς σοὺς υἰοὺς, * σὲ περιεστῶτας εἰλιχρινῶς, * ἐνθυμουμένους "Όσιε, * τὴν 'Αγγελιχήν σου διαγωγήν, * χαὶ τὴν σοὶ δεδομένην * λαμπρότητα χαὶ δόξαν, * χαὶ τὴν ἀίδιον τερπνότητα.

Ερράγη ἐν ἐρήμω ὕδωρ χαὶ γῆ, * ἡ διψῶσα εἰς ἕλη * ἐγένετο, * ταῖς προσευχαῖς * μετασχευασθεῖσα ΙΙάτερ, ταῖς σαῖς * ἀσχητιχαὶ γὰρ φάλαγγες * ταύτην χατοιχοῦσι ποταμηδόν· * ἡ χώρα Ίορδάνου * ἐξήνθησεν ὡς χρίνον, * ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάχρυσι.

Λαμπρότης των Αγίων έν ουρανοϊς, * ώς δικαίω σοι Πάτερ * άνέτειλε· * τόν γάρ Χριστόν, την δικαιοσύνην την άληθη, * πε-

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. E'.

ριφανῶς ἡγάπησας. * οῦ τὴν πολιτείαν,* ἰχνηλατῶν,* τὴν τούτου ζωηφόρον, * παμμάχαρ ἐμιμήσω, * ὡς δυνατόν σοι ἀγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, * xαὶ χορείας ᾿Αγγέλων * θεώμενος φωτοειδεῖς, * περιπολεούσας τὸ τρισσὸν φῶς, * xαὶ δεχομένας χάριτι, * τὰς τῆς θεοπτείας ἐπιβολὰς, * μὴ παύσῃ ἰxετεύων, * ἀφέσεως πταισμάτων * ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

'Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα * ἐν σώματι, * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ, * ὃν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο, * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὅν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. Ἐζαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἰερῷ.

Την έρημου ἐπόλισας * τρόποις ἐν φιλοσόφοις, * Πατέρων το ἀγλάισμα, * Σάββα Πάτερ θεόφρου, * και ταύτην ἀπετέλεσας * νοητου Παράδεισου, * κομῶσαν ἄνθεσι θείοις, * μονοτρόπωυ τῷ πλήθει, * τῶν ἀξίως τελούντων * την σην σεβάσμιου μυήμην.

Έτερον. Φώς άναλλοίωτον Λόγε.

Η ἕρημος εὐφραινέσθω, * καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, * ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης * τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου * ἀγαλλιἀσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῆ θεία σου μνήμη. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοχώτατε Πύργε, * χαι δωδεχάτειχε Πόλις, * ήλιοστάλαχτε Θρόνε, * Καθέδρα του Βασιλέως, * ἀχατανό ητον θαυμα! * πως γαλουχεϊς τον Δεσπότην;

Είς τους Λίνους, ίστωμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ήχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο ύπερόπτης των χάτω * χαὶ παρεπίδημος, * ὁ ἐραστὴς των ἄνω * χαὶ ἐρημοπολίτης, * Σάββας ὁ θεόρρων, * πάντας ἡμᾶς * ἑορτάσαι προτρέπεται, * τῆς πρός Θεόν ἐχδημίας αὐτοῦ πιστῶς, * τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον.

 Δ iς.

^{*}Εξω σαρχός χαὶ τοῦ χόσμου, * ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, * χαὶ δὶ αὐτῶν δοξάσας * ἐπὶ γῆς διὰ βίου, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * Πάτερ σορὲ, * χατ' ἀξίαν δεδόξασαι, * χαὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, * παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἄχαχος πρᾶος, * ἀπλοῦς ἡσύχιος, * ὡς χρηματίσας Πάτερ, * ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, * χαὶ ἄῦλος ἐν ὑλη, * οἶχος Θεοῦ * χαθωράθης πανάξιος, * τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεὰς, * συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

MHN DEKEMBPIOS. G'.

385

Δόξα, ³Ηχος $\pi\lambda$. β'.

"Οσιε Πάτερ, * είς πασαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δἱ ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὕρες μισθόν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ῶλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔρθασας * τὰ τάγματα, * ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρός Χριστόν τὸν Θεόν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σừ εἰ ἡ ἄμπελος. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ἀΩδὴ γ΄. καὶ ૬΄.

TH \mathbf{G}' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ ἐν Άγίοις Πατρός ἡμῶν Νιχολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ίστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. [°]Ηχος γ΄. [°]Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Υ ύρω θείω σε έχρισε, * θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, * Μύρων προεδρεύσαντα, * χαὶ μυρίσαντα * ταῖς ἀρεταῖς, ἱερώτατε,* τοῦ χόσμου τὰ πέρατα, * ἡδυπνόοις τε εὐχαῖς * τὰ δυσώδη διώχοντα * πάθη πάντοτε· * διά τοῦτό σε πίστει εὐρημοῦμεν, * χαὶ τελοῦμέν σου τὴν μνήμην * τὴν παναγίαν Νιχόλαε.

 Δ íς.

Ώς λαμπτήρά σε άδυτον, * ώς φωστήρα παγκόσμιον, * έν τῷ στερεώματι * ἀναλάμψαντα * τής Ἐκκλησίας Νικόλαε, * καὶ κόσμον ρωτίζοντα, * καὶ κινδύνων χαλεπῶν * τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, * καὶ ἐξαίροντα * ἀθείας χειμῶνα, * καὶ γαλήνην * ἐργαζόμενον βαθεΐαν, * χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρών καὶ ραινόμενος * ἐν ὀνείροις Νικόλαε, * τοὺς ἀδίπως μέλλοντας * θνήσκειν ἔσωσας, * ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, * ὡς ῥύστης θερμότατος, * ὡς προστάτης ἀληθὴς, * τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου * τὴν ἀντίληψιν, * Ἱερώτατε Πάτερ, * τῶν 'Αγγέλων * συμπολίτα, 'Αποστόλων * καὶ Προρητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, ήΗχος πλ. β'.

Κληρονόμε Θεοῦ, * συγχληρονόμε Χριστοῦ, * λειτουργὲ Κυρίου, * "Αγιε Νικόλαε, * χατὰ τό ὄνομά σου * οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου * Μεπ. Τοm. II. 49

MHN Δ EKEMBPIOS. Γ '.

συνεξέλαμψε γὰρ * τῆ πολιἄ ἡ σύνεσις· * ἐμαρτύρει το φαιδρον τοῦ προσώπου σου * τῆς ψυχῆς το ἀνεξίχαχον· * ἐβεβαίου τὴν πραότητα * τοῦ λόγου το ἡσυχον· * ἡ ζωή σου ἕνδοξος * χαὶ ἡ χοίμησις μετὰ 'Αγίων. * Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

386

Είς τόν Στίχον, Στιχηρά, ⁷Ηχος πλ. β'.

Τριήμερος άνέστης Χριστέ.

Νιχόλαε μαχάριε, * προσπίπτοντά με οἴχτειρον * δέομαί σου, * χαὶ τὰ ὄμματα σοφὲ, * φώτισον τῆς ψυχῆς μου, * ἴνα χαθαρῶς βλεψω * τὸν Φωτοδότην χαὶ Οἰχτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος.

Έχθρων ἐπιζητούντων με * χαχοποιήσαι, "Αγιε * ἐξελοῦ με,* παρρησίαν προς Θεόν * ὡς ἔχων Ἱεράρχα, * Νιχόλαε παμμάχαρ,* χαὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οι Ιερείς σου Κύριε ενδύσονται διχαιοσύνην.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, * χαὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, * Ἱεράρχα, * σὲ χεχτήμεθα πιστοὶ, * χαὶ πύργον ἀσφαλείας, * χαὶ θύραν μετανοίας, * χαὶ όδηγόν χαὶ πρόμαχον.

Δόξα, και νῦν. Θεοτρκίον.

Ζηλώσας ό ἀντίδιχος, * τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε * χαθ' ἐχάστην * ἐχζητεϊ ὁ πονηρός * χατάβρωμα ποιήσαι· * ἀλλὰ σὺ Θεοτόχε, * τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

'Απολυτίχιον, ⁷Ηχος δ'. Κανόνα πίστεως. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογούμεν την ά. Στάσιν του, Μαχάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος β΄. Ότε, * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Μύροις, * παροιχήσας αἰσθητῶς, * μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, * μύρω χρισθεὶς νοητῷ, * "Αγιε Νιχόλαε, * 'Αρχιεράρχα Χριστοῦ· * χαὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα * τῶν πίστει χαὶ πόθω, * σοῦ τὴν παναοίδιμον * μνήμην τελούντων ἀεὶ, * λύων * συμφορῶν χαὶ χινδύνων * τούτους, χαὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, * ἐν ταῖς πρός τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίχη, * φερωνύμως, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, * ἐν πειρασμοῖς χραταιὰ, * "Αγιε Νιχόλαε, * θεράπων ὄντως Χριστοῦ· * πανταχοῦ γὰρ χαλούμενος, * ὀξέως προφθάνεις, * πόθω τοὺς προστρέχοντας * ὑπό τὴν σχέπην σου· * σὺ γὰρ ἐν νυχτὶ χαὶ ἡμέρα, * πίστει ὅπτανόμενος, σώζεις * ἐχ τῶν πειρασμῶν χαὶ περιστάσεων.

"Ωρθης, * Κωνσταντίνω Βασιλεϊ, * σύν τῷ 'Αβλαβίω χατ' δναρ, * χαὶ τούτους φόβω βαλών, * οῦτως αὐτοῖς εἰρηχας· * Λύσατε δὴ ἐν σπουδῆ * τῆς εἰρχτῆς οῦς χατέχετε, * δεσμίους ἀδίχως, * ἀθώους τυγχάνοντας, * τῆς παρανόμου σραγῆς· * ὅμως, ἀλλ' ἐὰν παραχούσης, * ἔντευξιν ποιήσομαι "Αναξ, χατὰ σοῦ πρός Κύριον δεόμενος.

Μέγας, * ἀντιλήπτωρ χαὶ θερμός, * τοῖς ἐν τοῖς χινδύνοις τελοῦσιν * ὑπάρχεις ἔνδοξε, * "Αγιε Νιχόλαε, * ἰεροχήρυξ Χριστοῦ, * τοῖς ἐν γῆ χαὶ τοῖς πλέουσι, * τοῖς πόρρω χαὶ πέλας, * οἶα συμπαθέστατος, * χαὶ πρεσβευτής χραταιός· * ὅθεν συνελθόντες βοωμεν· * Πρέσβευε πρός Κύριον, ὅπως * πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

Έτερα Στιχηρά προσόμοια, Ήχος ό αυτός. Ποίοις εύφημιῶν.

Ποίοις * εύρημιῶν στέμμασιν, * ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; * τὸν σαρχὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, * χαὶ πνευματιχῶς πἄσι προφθάνοντα, * τοῖς εἰλιχρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· * τὸ πάντων * τῶν θλιβομένων παραμύθιον, * χαὶ πάντων * τῶν ἐν χινδύνοις χαταρύγιον· * τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον, * τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· * τὸν δὶ οῦ * ὀρρὺν δυσμενῶν, * Νριστὸς χαταβέβληχεν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἕλεος.

ΙΙοίοις * μελωδικοϊς ἄσμασιν, * ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; * τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαγον· * τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· * τὸν μέγαν προασπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον· * τὸν πάντας * τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· * τὸν ὀλετῆρα ᾿Αρείου, * καὶ θερμὸν ἀντίμαχον· * τὸν δὶ οῦ * τὴν τούτου ὀρρὺν, * Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΙΙοίοις * προφητικοῖς ἔσμασιν * ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; * τὸν τὰ πόῥρω ὄντα προβλέποντα, * καὶ τὰ διεστῶτα ὡς παρόντα προθεσπίζοντα· τὸν πᾶσαν * τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, * καὶ πάντας * ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον· * τὸν ἐν ὀνείροις ὀρθέντα * Βασιλεῖ θεόρρονι, * καὶ τοὺς πρὶν * δεσμίους, σραγῆς * ἀδίκου ῥυσάμενον, * τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ηχος πλ. β.

Ιεραρχών την καλλονήν, * και τών Πατέρων κλέος, * την βρύσιν τών θαυμάτων, * και τών πιστών * ἀντιλήπτορα μέγιστον, * συνελθοντες ὦ φιλέορτοι, * ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις ό τών Μυρέων * φρουρός, και πρόεδρος

MHN DEKEMBPIOS. G'.

σεπτός, * καί στύλος ἀπερίτρεπτος. * Χαίροις φωστήρ * παμφαέστατε, * ό τὰ τοῦ κόσμου πέρατα * διαλάμπων τοῖς θαύμασι. * Χαίροις * τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, * καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. * Καὶ νῦν παμμάχαρ Νικόλαε,* μἡ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, * τὴν χαρμόσυνον * καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καί νῦν, Προεόρτιον, ηγος ό αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου. * ἡ 'Αμνὰς γάρ ἤχει, * ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. * Φάτνη δὲ ὑποδέχου, * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φριχτόν. * χαὶ Μάγοι ἐχ Περσίδος, * χρυσὸν χαὶ λίβανον χαὶ σμύρναν, * τῷ βασιλεῖ προσάξατε. * ὅτι ὡφθη Κύριος * ἐχ Παρθένου Μητρός. * ὅνπερ χαὶ χύψασα δουλιχῶς, * ἡ Μήτηρ προσεχύνησε, * χαὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγχάλαις αὐτῆς. * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης * ὁ Λυτρωτής μου χαὶ Θεός;

Είσοδος. Φώς ίλαρόν, το Προχείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ `Αναγνώσματα.

Παροιμιών το 'Ανάγνωσμα.

Γνήμη διχαίου μετ' έγχωμίων, χαι εύλογία Κυρίου έπι χεραλήν Μ αύτου. Μακάριος άνθρωπος, ος εύρε σορίαν και θνητός, ος είδε φρόνησιν. Κρείσσον γαρ αυτήν έμπορεύεσθαι, ή χουσίου χαί άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελών ούχ άντιτάσσεται αύτη ούδεν πονηρόν. εύγνωστός έστι πασι τοις έγγίζουσιν αὐτήν· πῶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰο του στόματος αύτης έχπορεύεται διχαιοσύνη, νόμον δέ χαι έλεον έπι γλώσσης φορεί. Τοιγαρούν άχούσατέ μου, ώ τέχνα, σεμνά γάρ έρω. και μακάριος ανθρωπος, ος τας έμας όδους φυλάξει. Αι γαρ έξοδοι μου, έξοδοι ζωτς, χαι ετοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου. Διὰ τοῦτο παραχαλῶ ὑμᾶς, χαὶ προίεμαι ἐμήν φωνήν υίοις άνθρώπων. Ότι έγω ή Σοφία χατεσχεύασα βουλήν, χαι γνώσιν χαί έννοιαν έγώ έπεχαλεσάμην. Έμη βουλή χαι άσφάλεια, έμή φρόνησις, έμή δε ίσχύς. Έγω τους έμε φιλούντας άγαπω οι δέ έμε ζητούντες, εύρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν άχαχοι πανουργίαν, οι δε άπαίδευτοι ένθεσθε χαρδίαν. Είσαχούσατέ μου χαί πάλιν, σεμνά γαρ έρω, χαι άνοίγω άπο χειλέων όρθά. Ότι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ έναντίον έμοῦ χείλη ψευδή. Μετά διχαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα του στόματός μου. ούδεν έν αύτοις σχολιόν, ούδε στραγγαλιώδες. Πάντα εύθέα έστι τοις νοούσι, χαι όρθα τοις εύρισχουσι γνω-

MHN Δ EKEMBPIOS. ς ['].

σιν. Διδάσχω γὰρ ὑμῖν ἀληθή, ὕνα γένηται ἐν Κυρίω ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, χαὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιών το Ανάγνωσμα.

ττόμα δικαίου άποστάζει σορίαν, γλώσσα δε άδίκου έξολειται. 🚄 Χείλη άνδρων δικαίων επίστανται χάριτας, στόμα δε άσεβων χαταστρέρεται. Ζυγοί δόλιοι, βδέλυγμα ένώπιον Κυρίου· στάθμιον δε δίχαιον, δεκτόν αύτω. Ου έαν είσελθη ύβρις, έχει χαι άτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετά σορίαν. Τελειότης εὐθέων όδηγήσει αύτούς, και ύποσκελισμός άθετούντων τρονομεύσει αύτούς. Ούχ ώρελήσει υπάρχοντα έν ήμερα θυμου, δικαιοσύνη δέ ρύσεται από θανάτου. Άποθανών δίχαιος, έλιπε μετάμελον πρόχειρος δε γίνεται και επίχαρτος ασεβών απώλεια. Δικαιοσύνη άμώμου δοθοτομει όδούς. άσέβεια δε περιπίπτει άδιχία. Διχαιοσύνη άνδρῶν όρθῶν ρύσεται αὐτοὺς, τῆ δὲ ἀβουλία ἀλίσχονται παρανομοι. Τελευτήσαντος άνδρος διχαίου, ούχ δλλυται έλπις. τό δε καύχημα των άσεβων δλλυται. Δίκαιος έκ θήρας έκδύνει. άντ' αύτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγις πολίταις, αίσθησις δε διχαίων, εύοδος. Έν άγαθοις διχαίων χατώρθωται πόλις, χαι έν άπωλεία άσεβῶν άγαλλίαμα. Έν εὐλογία εύθέων ύψωθήσεται πόλις. στόματι δε άσεβών χατασχαφήσεται. Μυχτηρίζει πολίτας ένδεής φρενών άνήρ δε φρόνιμος ήσυχίαν άγει.

Σορίας Σολομώντος το Άνάγνωσμα.

Δ (χαιος, ἐἀν φθάση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γήρας γὰρ τίμιον οὐ το πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀχηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὑ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀχακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μαχρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίφ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· Οἱ δὲ λαοὶ, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ δίανοία τὸ τοιοῦτον· Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, Χαὶ ἐπισχοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἡχος α΄. ἘΓνατενίσας ἀκλινῶς * τῷ ὕψει τῆς γνώσεως,* και κατοπτεύσας ἀδήλως σορίας τὸν βυθὸν,* σαῖς διδαχαῖς * κόσμον κατεπλούτιτας, Πάτερ. * Ἱπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει * Ἱεράρχα Νικόλαε.

Ο αὐτός.

^{*}Ανθρωπε τοῦ Θεοῦ * xai πιστὲ θεράπον, * xai οἰχονόμε τῶν aὐτοῦ μυστηρίων, * xai ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, * στήλη τε ἔμψυχε, * xai ἔμπνους εἰχών · * ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε * ἡ τῶν Μυρέων Ἐχχλησία, * ἀγαμένη προσήχατο, * xai πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ηχος β΄.

Κανόνα πίστεως, * χαὶ εἰχόνα πραότητος, * ἀνέδειξέ σε τῆ ποίμνη σου * Χριστός ὁ Θεός, * Ιεράρχα Νιχόλαε· * ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, * διαλάμπεις φαιδρῶς * τοῖς θείοις σου χατορθώμασιν, * ὀρφανῶν χαὶ χηρῶν προστάτα· * διὸ * ἰχετεύων μὴ παύση * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αύτός.

Ιατερ Νιχόλαε, ή μυροθήχη των λειψάνων σου, τα Μύρα πολιουχει · * διό και δεσμίους * άχρίτως καταχριθέντας, * εν όνείρω Βασιλει * τῆ ὅπτασία σου φανείς, * ήλευθέρωσας θανάτου, * δεσμῶν και φυλακῆς. * 'Αλλά και νῦν, ὡς τότε, και ἀει, * δι ὅπτασίας σου φάνηθι, * πρεσβεύων ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αύτός.

ΙΙάτερ Νιχόλαε, * εἰ χαὶ τὰ Μύρα σιωπặ, * ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος * ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθεἰς, * χαὶ ἡ τοῦ μύρου εὐωδία, * χαὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, * ἀναχράζει * εὐφήμοις ὑμνωδίαις, * χαὶ οἰ σωθέντες διὰ σοῦ χατάχριτοι. * Σὺν τοῖς ἐν Μύροις χαὶ ἡμεῖς * μέλποντες βοῶμεν· * Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ηχος δ'.

ΙΙάτερ Νιχόλαε,* τοῦ ΙΙαναγίου ΙΙνεύματος * μυροθήχη ὑπάρχων,* ὡς ἔαρ μυρίζει εὐφρόσυνον,* τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· * τῶν ᾿Αποστόλων γὰρ μιμητής γενόμενος,* τὴν οἰχουμένην περιπολεύεις,* διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. * Όθεν χαὶ τοῖς πόἰρω ὡς ἐγγὺς,* δἱ ὀνείρων ὀπτανόμενος,* ἐχ θανάτου λυτροῦσαι * τοὺς ἀδίχω ψήφω θνήσχειν μέλλοντας, * διασώζων παραδόξως, * ἐχ χινδύνων πολλῶν * τοὺς ἐπιχαλουμένους σε. * Διὸ χαὶ ἡμᾶς,* τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν * ἐλευθέρωτον, σαῖς πρεσβείαις, * τοὺς ἀεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

'Ήχος πλ. β΄.

Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· * εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· * σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· * σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας,* καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. * Διὸ * πύλη σοι οὐρανῶν ἡνέωκται· * εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου,* καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * "Αγιε Νικόλαε. 'Ηχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες * τοῦ Κυρίου Νιχόλαε, * ἐν τῆ προσχαίρῷ ζωῆ· * χαὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, * ἐν τῆ ἐπουρανίῷ χαὶ ὄντως ζωῆ. * Διὸ * παῥρησίαν χεχτημένος πρὸς αὐτὸν, * ἰχέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, [°]Ηχος πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου,^{*} Όσιε Πάτερ,* ὁ καρπός ἐφαίδρυνε * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας · * τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν,* τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; * τὴν πρός τοὺς πένητας ἰλαρότητα; * θλιβομένων τὸ συμπαθές; * πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας,* Ἱεράρχα Νικόλαε. * Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον * ἀναδησάμενος στέφανον, * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεἐμ ἐτοιμάζου· * εὐτρεπίζέσθω ἡ φάτνη· * τὸ σπήλαιον δεχέσθω· * ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· * ἡ σχιὰ παρέδραμε· * χαὶ Θεὸς ἀνθρώποις * ἐχ Παρθένου πεφανέρωται, * μορρωθεὶς τὸ χαθ' ἡμᾶς * χαὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. * Διὸ * ᾿Αδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῆ Εὕα χράζοντες· * Ἐπὶ γῆς * εὐδοχία ἐπεφάνη * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, ³Ηχος πλ. α'. Χαίροις * ἀσχητικῶν.

Χαίροις * ή ίερὰ χεφαλή· * τὸ χαθαρὸν τῶν ἀρετῶν χαταγώγιον· * ὁ θεῖος * τῆς θειοτάτης * ἰερωσύνης χανών· * ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· * πυρσὸς * ὁ τῆς νίχης * ἐπιφερόμενος ὄνομα· * ὁ δεομένοις * συμπαθῶς ἐπιχλώμενος· * ὁ χαμπτόμενος * ἀσθενῶν ταῖς δεήσετι· * ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος· * φρουρὸς ὁ σωτήριος * πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι * τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. * Χριστὸν * χαταπέμψαι * παμμαχάριστε δυσώπει,*. τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος.

Χαίροις * ὁ ἰερώτατος νοῦς · * τὸ τῆς Τριάδος χαθαρόν ἐνδιαίτημα · * ὁ στύλος * τῆς Ἐχχλησίας · * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός · * χαταπονουμένων * ἡ βοήθεια · * ἀστὴρ, * ὁ ταῖς λάμψεσιν * εὐπροσδέχτων δεήσεων * διασχεδάζων, * πειρασμῶν τε χαὶ θλίψεων * σχότος πάντοτε, * Ἱεράρχα Νιχόλαε · * ὅρμος ὁ γαληνότατος, * ἐν ῷ χαταφεύγοντες * οἱ τριχυμίαις τοῦ βίου * περιστατούμενοι σώζονται. * Χριστόν * ἐχδυσώπει, * ταῖς ψυχαῖς, ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οι Ιερείς σου Κύριε ένδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις * ο ζήλου θείου πλησθείς,* ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος,* ἀδίχως * μέλλοντας θνήσχειν,* ἐπιστασία φριχτῆ, *

MHN DEKEMBPIOS. G.

χαὶ ταῖς δἱ ὀνείρων * προσφοιτήσεσι. * Πηγὴ * ἡ πηγάζουσα * ἐν τοῖς Μύροις Νιχόλαε,* μύρα πλουσίως,* χαὶ ψυχὰς χαταρδεύουσα,* τὰ δυσώδη τε * τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· * μάχαιρα τὰ ζιζάνια * τῆς πλάνης ἐχτέμνουσα· * πτύον λιχμίζον 'Αρείου * τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. * Χριστὸν * χαταπέμψαι,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

^{*}Ανθρωπε τοῦ Θεοῦ, * xαὶ πιστὲ θεράπον, * λειτουργὲ Κυρίου, * ἄνερ ἐπιθυμιῶν, * σχεῦος ἐχλογῆς, * στύλε καὶ ἐδαίωμα τῆς Ἐκχλησίας, * Βασιλείας χληρονόμε, * μὴ παρασιωπήσης * τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρός Κύριον.

Καί νυν. Προεόρτιον, ό αὐτός.

'Ανύμφευτε Παρθένε, * πόθεν ήχεις; * τίς ό τεχών σε; τίς χαὶ ή Μήτηρ σου; * πῶς τὸν Κτίστην * φέρεις ἐν ἀγχάλαις; πῶς οὐχ ἐφθάρης τὴν νηδύν; * μεγάλων παραδόξων * ἐπὶ σοὶ, φριχτῶν μυστηρίων * ἐπὶ γῆς τελουμένων, * ὀρῶμεν Παναγία * χαὶ προευτρεπίζομεν * ἐπάξιόν σοι χρέος, * ἐχ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· * χαὶ οὐρανὸν * αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν 'Αστέρα· * χαὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, * ἀπὸ 'Ανατολῶν τῆς γῆς, * εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, * τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, * ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Απολυτίκιον, "Ηχος δ'.

Κανόνα πίστεως, * χαι εἰχόνα πραότητος, * ἐγχρατείας Διδάσχαλον, * ἀνέδειξέ σε τῆ ποίμνῃ σου * ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· * διὰ τοῦτο ἐχτήσω * τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, * τῆ πτωχεία τὰ πλούσια, * Πάτερ Ἱερἀρχα Νιχόλαε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόχρυφον, * xαὶ ᾿Αγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, * διὰ σοῦ Θεοτόχε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· * Θεός ἐν ἀσυγχύτφ * ἐνώσει σαρχούμενος, * xαὶ Σταυρόν ἐχουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος· * δὶ οῦ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐχ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

³Ηχος ά. Τον τάρον σου Σωτήρ.

Α στράπτεις έν τῆ Υῆ, * τῶν θαυμάτων ἀχτζσι * Νιχόλαε σορέ,* χαι χινείς πασαν γλώσσαν, * εἰς δόξαν τε χαι αίνεσιν,* τοῦ ἐν Υῆ σε δοξάσαντος· * δν ἰχέτευε, * πάσης ἀνάγχης ῥυσθῆναι, * τοὺς τὴν μνήμην σου * πίστει χαι πόθω τιμώντας,* Πατέρων ἐχλόγιον.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . G'.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Μαρία το σεπτον,* τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,* ἀνἀστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς βάθος, * δεινῆς ἀπογνώσεως, * χαὶ πταισμάτων χαὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέρυχας, * ἀμαρτωλῶν σωτηρία, * χαὶ βοήθεια, * χαὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετά την δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα,

'Ηχος δ'. 'Επεφάνης σήμερον.

Γών πιστών προίστασαι, * σχέπων φρουρών τούτους * μάχαρ, χαι έχ πάσης θλίψεως, * άπολυτρούμενος σαφώς, * Περαρχών ώραιότατον * χλέος χαι δόξα, * Νιχόλαε Οσιε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Προστασία ἄμαχε * τῶν ἐν ἀνάγχαις, * χαὶ πρεσβεία ἐτοιμος * τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, * ἀπὸ χινδύνων με λύτρωσαι * χαὶ μὴ παρίδης, * ἡ πάντων βοήθεια.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα,

'Ηχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * ἐδείχθης Νικόλαε, * τὰ τῶν αἰρέσεων * διδάγματα ἄθεα * λύων σὺν παὸρησία. * καὶ κανών ἀνεδείχθης * πᾶσιν Ἐρθοδοξίας, * ὑπὲρ πάντα πρεσβεύων * τῶν ἐρεπομένων σου θείαις ταῖς εἰσηγήσεσι. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν, * χαὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Γἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάμωμε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σύντριψον μηχανίας, * καὶ κατάβαλε θράσος * τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων * κατὰ τῶν ὸούλων σου.

Οι 'Αναβαθμοί, το ά. 'Αντίρωνον του τετάρτου "Ηχου. Προχείμενον.

Τίμιος έναντίον Κυρίου ό θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίω περί πάντων ὧν άνταπέδωχεν ήμιν;

Τὸ, πᾶσα πνοή.

Εύαγγέλιον, χατά Ματθαΐον.

Τῷ xαιρῷ ἐχείνῳ, ἡχολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα, το 'Ιδιόμελον, 'Ηχος πλ. β'.

Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· * εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· * σῦ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· * σῦ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας· * καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθό-Men. Tom. II. 50

MHN DEKEMBPIOS. \mathbf{G}' .

νησας. * Διό * πύλη σοι ούρανών ήνέωχται * είσελθε είς την χαράν τοῦ Κυρίου σου, * χαὶ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν * Ἅγιε Νιχόλαε.

Ο Κανών της Θεοτόχου μετά των Είρμων, είς ς'. χαί του Άγίου, είς ή.

Ο Κανών της Θεοτόχου, ού ή Αχροστιγίς.

Σύν Νιχολάψ τη Θεοτόχψ μέλπω, χαι πόθω προσάδω.

'Ωδή ά. Ήγος ά Ο Είρμός.

» Οδήν ἐπινίχιον * ἄσωμεν πάντες * Θεφ τῷ ποιήσαντι * θαυ-» Ο μαστά τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * και σώσαντι τον 'Ισ-

» ραήλ, * ότι δεδόξασται.

394

Σοφίας την άβυσσον * ή τετοχυία, * σταγόνα σοφίας μοι, * Πηγή χαριτόβρυτε, * σεμνή χατάπεμψον, * ύμνολογήσαι των χαρίτων σου το πέλαγος.

Ύμνῶ σε ΙΙανύμνητε, * ην άνυμνοῦσιν * Άγγέλων τὰ τάγματα, * ώς Θεόν χυήσασαν * τόν ὑπερύμνητον· * ὄν πάσα χτίσις άνυμνει * ότι δεδόξασται.

Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὐ ή Ακροστιγίς.

Σοί, Νιχόλαε, θεΐον έξάδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ωδή α. Ήχος β΄. Έν βυθφ χατέστρωσε,

ντερηφόρος βήματι Χριστοϋ, * πάνσοφε Νιχόλαε, * παρεστηχώς * 🚬 σύν 'Αγγέλων στρατεύμασι, * φωτισμόν μοι δώρησαι, * χαταυγάζοντα * τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόρωσιν· * ὅπως εὐφημήσω, * χαίρων σου παμμάχαρ την πανήγυριν.

Ο δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν * Κύριος δοξάζοντας,* σὲ τοῖς πιστοϊς * χαταφύγιον * δέδωχε, * πειρασμών ρυόμενον, * τούς προστρέχοντας * τη ση σχέπη Νιχόλαε, * χαι προσχαλουμένους * πίστει σε χαί πόθω παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Ισωθήναι πόθον μοι ένθεις, * όφις ό παμπόνηρος, * τῷ Πλαστουργώ, * ώς αἰχμάλωτον ήρπασε· * δια σου δέ Πάναγνε, * άναχέχλημαι * θεωθείς άληθέστατα· * σύ γάρ θεομήτορ, * τόν έμε θεώσαντα γεγέννηκας.

"Ετερος Κανών του Άγίου, χατὰ Άλφάβητον, φέρων Άχροστιχίδα,

έν μέν τοῖς Τριαδικοῖς· Τριὰς σῶζε. έν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Άγνη σκέπε.

Ωδή ά. Ήχος ά. Χριστός γεννάται.

πόρφ γλώττη χαί χείλεσιν, * έγχώμιον βραχύ χαι παράχλη-Α σιν, * προσάξαι τη ση Νιχόλαε, * ήχω Θεομιμήτω * ύπε-

Digitized by Google

ροχή·* άλλ' ώς πλουτοδότης, * τόν Σωτήρα και Θεόν, * ίλεων δίδου μοι.

Βροτός ὑπάρχων οὑράνιος, * ἰσάγγελος ἐν γῆ πεφανέρωσαι * χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, * καὶ καταπονουμένων ^{*} ἐκδικητὴς,* πάντων θλιβομενων * ἐν κινδύνοις βοηθός, * Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πάσα ὑφήλιος, * Νιχόλαε τρισμάχαρ τὰ θαύματα, * τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, * πένητες τὸν προστάτην, * xal ὀρρανοί * χῆραι τὸν τρορέα, * xai τυρλοί τὸν ᠔δηγόν, * πάντες τὸν πρόμαχον.

Τριαδιχόν.

Τριάδα σέβω την ἄχτιστον, * Πατέρα χαὶ Γἰόν σύν τῷ Πνεύματι, * οὐσίαν ἀπλήν Θεότητα, * φύσιν μη τεμνομένην * οὐσιωδῶς, * τρεῖς τὰς ὑποστάσεις διαιρῶν προσωπιχῶς.

Ομοουσίω μορφή. Θεοτοχίον.

'Ασπόρως Λόγον συνείληρας, * τον ένα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, * καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, * μείνασα μετὰ τόκον * ὥσπερ τὸ πρίν· * τοῦτον ὡς Υἰόν σου * καὶ Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν * ἀεὶ ἰκέτευε.

Καταβασία.

Χριστός γεννάται, δοξάσατε· * Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντή σατε· * Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * ἄσατε τῷ Κυρίῳ *
 πᾶσα ἡ γῆ, * χαὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοὶ, * ὅτι δε δόξασται.

Ωοή γ'. Ο Ειρμός.

» 🔨 τερεωθήτω ή χαρδία μου * είς το θέλημά σου Χριστε ο Θεός,*

» 🚄 ό έφ' υδάτων ουρανόν * στερεώσας το δεύτερον, * χαι έδρά-» σας έν τοις υδασι * την γην Παντοδύναμε.

Ο οὐρανός ὁ χαθαρώτατος, * τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάχτορον, * ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς χαὶ εὐώδης Παράδεισος, * ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν * ἡ Θεοτόχος ὑμνείσθω σοι.

Λόγω του λόγου ἀπεκύησας,* του τῷ λόγω πᾶσαν προς ϋπαρξιν, * παραγαγόντα λογικήν * φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, * ἀλογίας ἐκλυτρούμενον * βροτούς, Παντευλόγητε.

Άλλος. Έξήνθησεν ή έρημος.

Νικόλαε μακάριε, * του Δεσπότου * γνήσιος * σύ μαθητής γενόμενος, * διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, * χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ θανάτου πικροῦ.

Ίλάσθητι τοῖς δούλοις σου τῶν πταισμάτων ἄρεσιν, * ὡς ἀγαθός, δωρούμενος * Νιχολάου τοῦ σοῦ θεράποντος * ταῖς πρός σὲ μεσιτείαις, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Κατεύνασον τόν τάραχον * τῶν παθῶν μου, * Δέσποινα, * xαὶ τὴν ζωὴν χυβέρνησον, * Παναγία, Χριστόν ἡ τέξασα· * ἐν ῷ ἐστερεώθη ἡ χαρδία μου.

Άλλος. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδία * κεκτημένος θεόφρον, πολλών ἀρετών * ἐγγεγραμμένην, ἀθανάτῷ * καὶ ἀχράντῷ δακτύλῷ * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, * ὑπέρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ * στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

^{*}Εδείξεν ή χάρις, * ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· * ή φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, * ὦ Νικόλαε, ὄντως * χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέσπερον, * ὑπεραστράπτει, καὶ λάμπει ψυχαῖς * αἴγλη Θείου Πνεύματος.

Ζῆ χαὶ μετὰ πότμον * ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, * χαὶ νεανίας ἐχ θανάτου * παραδόξως λυτροῦσαι, * βοῶν ἐμφανῶς τῷ *Αναχτι· * Μὴ ἀδιχήσης τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ * φθόνῳ διεβλήθησαν. Τριαδιχόν.

"Ιλεως γενοῦ μοι, * Παναγία Τριὰς, ὁ Θεός ἡμῶν, * τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις * ῥυπωθέντι τῷ βίω, * Πατὴρ ὁ Γἰός xαὶ Πνεῦμα τό ζῶν * διατηροῦσά με πἀντοθεν xαὶ ἀεὶ * ἄτρωτον ἐx θλίψεως.

Θεοτοχίον.

Νέμοις Θεοτόχε * σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, * καὶ ἐν ἀνάγχαις καὶ κινδύνοις, * ταχυδρόμοις πρεσβείαις, * φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· * σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν * πέλεις, Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» Μφ πρό των αίώνων, * έχ Πατρός γεννηθέντι άρρεύστως Υίφ,*

» L και έπ' έσχάτων έκ Παρθένου, * σαρχωθέντι άσπόρως *

» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ο ἀνυψώσας τὸ χέρας ἡμῶν, *

» "Αγιος εί Κύριε.

Κάθισμα, ^{*}Ηχος πλ. β'.

Τήν Σορίαν και Λόγον.

Ποταμόν ἰαμάτων * ὑπερχειλῆ, * καὶ πηγήν σε θαυμάτων * ἀνελλιπῆ, * ἔδειξε Νικόλαε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· * οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις * πικρῶς πιεζόμενοι, * πάσης ἀθυμίας, * ἀκεσώδυνον ὄντως εὑρίσκουσι φάρμακον, * τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν. * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφράστως, * Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῷ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, * τὸν φέροντα ἅπαντα * τὸν τροφοδότην πάντων, * καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλλω παρίστασθαι, * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· * Δέσποινα Παρθένε ΄Αγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, * ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

[»] Έν Πνεύματι προβλέπων, * Προρήτα 'Αββαχούμ, * την τοῦ
 [»] Έν Λόγου σάρχωσιν, * ἐχήρυττες βοῶν· * Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ
 [»] ἔτη ἐπιγνωσθήση, * ἐν τῷ παρεῖναι τὸν χαιρὸν ἀναδειχθήση. *
 [»] Δόξα τῆ δυνάμει σοι Κύριε.

Θανάτου μέν αίτία * ή Εὔα τοῖς βροτοῖς, * συμβουλία ὄφεως * γεγένηται ΄Λγνή· * σύ δὲ Παρθένε τεχοῦσα λόγω τόν λόγον, * άθανασίας χαὶ ζωῆς πρόζενος ὥρθης· * ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Έν Πνεύματι Προσήται * προειδόν σε 'Αγνή, * Όρος Πύλην Τράπεζαν, * άγίαν Κιβωτόν, * Λυχνίαν Θρόνον ζωής, Στάμνον και Κλίνην, * Θεοϋ Μητέρα έν συμβόλοις σε δηλούντες, * ών ήμεις όρωμεν την έχβασιν.

Αλλος. Ἐλήλυθας, * ἐχ Παρθένου.

Ο μιλήσας, * χαθαρῶς ταῖς ἀχτῖσι τοῦ Πνεύματος, * φωτοφόρος γέγονας, * χόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, * πᾶσι παριστάμενος, χαὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει * σοὶ προστρέχοντας.

Λυτρούμενος * έχ θανάτου ώς ὥρθη το πρότερον * νεανίας, "Όσιε, * ούτω χαὶ νῦν με διάσωσον, * πάσης περιστάσεως, * χαὶ πειρασμῶν χαὶ χινδύνων * παμμαχάριστε.

Απήστραψας * άρετῶν λαμπηδόνας, Πανόλβιε, * μιμητὴς πανάριστος * τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος· * σώζεις δὲ χαλούμενος, * τοὺς εὐλαβεία χαὶ πόθφ * σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοχίον.

Έλήλυθεν * ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος * σωματωθησόμενος, * καὶ διασώσων ὡς εὕσπλαγχνος * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·* διὸ κραυγάζω σοι· Χαΐρε * Πανάμωμε.

"Αλλος. Ράβδος ἐχ τῆς ῥίζης Ἱεσσαί.

ΈΠχλησίς σου μόνη άληθως, * ἐν πάσαις τῶν Ἐθνῶν βουλαζς * προσχαλουμένη θᾶττον ρύεται, * τοὺς χράζοντάς σοι θερμῶς,* ἰερὲ Νιχόλαε· * Ώς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, * διάσωσον χαὶ ἡμᾶς, * πάσης ἐχ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνω παριστάμενος Θεού, * πρεσβεύειν έχτενως σοφέ, * μή διαλίπης ύπερ πάντων ήμῶν * τῶν σῶν πιστῶν οἰχετῶν, * θαυμαστέ Νιχόλαε· * ίνα του πυρός του αίωνίου * ρυσθώμεν, χαι έξ Έθνων * γνώμης πονηράς και κακώσεως.

Ίάματα βρύεις πανταχού, * τοις πίστει σοι προστρέγουσι, * χαι έχ δεσμών λυτρούσαι άπαντας. * διό την λύπην ήμών * είς χαράν μετάβαλε, * ταϊς σαις εύπροσδέχτοις ίχεσιαις, * Νιχόλαε φαεινέ, * θραύων την όγριν των έχθρων ήμων.

Τριαδικόν.

'Ανάρχου Θεότητος ἀρχήν, * Πατέρα χαὶ Υἰόν τιμιῶ, * χαὶ Πνεύμα σέβω το πανάγιον, * την πάντων παντουργικήν, * ένιαίαν, άτμητον, * τρισί γαραχτήρσι χαί προσώποις * διηρημένην άει, * μίαν βασιλείαν άμεριστον.

Θεοτοχίον.

Σύ όντως ἐπέχεινα βροτών, * Άγγέλων τε ὑπέρτιμος, * Θεογεννήτορ Κόρη πέρηνας. * τον πάντων γαρ Ποιητήν * έν γαστρί συνείληφας, * σάρχα ύλιχην ημφιεσμένον, * τεχοῦσα δίχα σπορᾶς. * 🛍 χαινοπρεποῦς θεωρήματος!

Καταβασία.

» Ράβδος ἐχ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, * χαὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, * » Ράβδος ἐχ τῆς ΙΙαρθένου ἀνεβλάστησας· * ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, *

» χατασχίου δασέος, * ήλθες σαρχωθείς έξ άπειράνδρου, * ό άϋλος

» και Θεός. * Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή ε. Ο Ειρμός.

» κατό φαεινόν ήμεν έξανάτειλον * φώς το άίδιον, * τοις δρθρίζου-

» 📕 σιν * ἐπὶ τὰ χρίματα τῶν ἐντολῶν σου, * Δέσποτα ριλάν-

» θρωπε, * Χριστέ ό Θεός ήμῶν.

΄Ως Κιβωτός σεμνή άγιάσματος, * χαὶ ὡς πυρίμορρος * Θρόνος άγιος, * xai ώς Παλάτιον ήγιασμένον * Δέσποτα ἐχώρησας, * Θεόν Παντοχράτορα.

Μήτηρ άπείρανδρος έν Παρθένοις σύ,* αύθις Παρθένος δέ * έν μητράσι σύ,* ή μόνη Πάναγνος ἀῥρήτως ὥφθης· * Θεόν γὰρ ἐγέννησας * τον φύσεις άμείβοντα.

Αλλος. Ο φωτισμός.

Θεοπρεπεϊ * πολιτεία τρισμάχαρ * λελαμπρυσμένος, * τούς χα-ταχριθέντας ἀδίχω ψήφω * θανατωθήναι, * παραστάς έλυτρώσω, * τῷ Δεσπότη Χριστῷ χραυγάζοντας· * "Ετερον ἐχτός σου * ού γινώσχομεν.

Έν ούρανοις * την άίδιον δόξαν * νῦν ἐποπτεύων, * καὶ τῆς άπορρήτου και θείας αίγλης * ταῖς ἀνωτάταις * ἐντρυφῶν λαμ-

MHN DEKEMBPIOS. G'.

πηδόσι, * σχέπασόν με τη προστασία σου * Όσιε θεράπον, * Χριστού πανσεβάσμιε. Θεοτοχίον.

"Ινα τὴν σὴν * ἐκζητήσης εἰκόνα, * συγκεχωσμένην * τοῖς πάθεσι Σῶτερ, τὰς οὐρανίους * λαθών δυνάμεις, * σαρκωθεὶς ἐκ 11αρθένου, * ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· * "Ετερον ἐκτός σου * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

"Λλλος. Θεός ών ειρήνης.

Κ ηρύττει σου Πάτερ, * τὰ θαύματα νῦν, * ἡ Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, * Λυχίων ἐπαρχία τε, * χαὶ πᾶσαι πατριαὶ * τὰς σὰς τερατουργίας· * δἱ ὡν πάντας ἐχ πόνων * θλιβερῶν ἐλυτρώσω * ἀξιοθαύμαστε Νιχόλαε.

Λιμήν των χηρών * χαὶ Πατήρ ὀρφανών * βοηθός τών ἐν θλίψει πανάριστος, * πενθούντων παραμύθιον, * ποιμήν χαὶ ὀ᠔ήγός * πάντων τῶν πλανωμένων, * Νιχόλαε ὑπάρχων, * χαὶ ἡμᾶς ἐχ χινοῦύνων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Μετέστης ἐχ τῆς Υῆς * πρός ἀύλους σχηνὰς, * ἔνθα βλέπεις τὸ ἄφραστον χάλλος Χριστοῦ, * ᾿Αγγέλων τοῖς στρατεύμασιν * ἐφάμιλος δειχθείς· * διὸ σὺν ᾿Αποστόλοις * χαὶ Μάρτυσι χορεύων, ἐχτενῶς τὸν Σωτῆρα, * Πάτερ Νιχόλαε ἰχέτευε.

Τριαδιχόν.

Συνάναρχα τρία, * όμόθρονα μέν, * ἀμερίστου μιᾶς δὲ Θεότητος, * δοξάζω αὐτεξούσια * τὰ πρόσωπα σαρῶς· * δἰ ἡς ἐχ τοῦ μή ὄντος * παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, * σὺν ᾿Αγγέλοις χραυγάζων· * Ἅγιος Ἅγιος ἘΑγιος εἶ Κύριε. Θεοτοχίον.

Βροτών σωτηρία, * χαὶ πάντων ἐλπὶς, * ἡ προφθάνουσα τάχος χαὶ σώζουσα, * οἰχτείρησον χαὶ νῦν ἡμᾶς, * βοῶμέν σοι ΄Αγνὴ,* τοὺς σὲ προσχαλουμένους * ἀεὶ ἐν περιστάσει· * προστασίαν γὰρ ἄλλην * μετὰ Θεόν ἡμεῖς οὐχ ἔχομεν.

Καταβασία.

» Θεός ών εἰρήνης * Πατήρ οἰχτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς σου
 » Θ τόν "Αγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον * ἀπέστειλας ἡμῖν· *
 » ὅθεν θεογνωσίας * πρός φῶς όδηγηθέντες, * ἐχ νυχτός ὀρθρίζον » τες * δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

'Ωδής' Ο Είρμός.

Τον Προφήτην Ιωνάν * έχμιμούμενος βοώ· * Την ζωήν μου
 Δηαθέ * έλευθέρωσον φθοράς, * χαι σώσον με * Σωτήρ τοῦ
 χόσμου, * χράζοντα· Δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, * ἀθυμούντων χαρμονή, * εὐφροσύνης xaì χαρᾶς * ἔμπλησον πνευματικῆς * τοὺς δούλους σου, * τοὺς πεποιθότας * τῇ προστασία σου.

MHA DEKEMBPIOS. \mathbf{G}' .

400

Ούρανος ό λογικός, * ό Ναός ό καθαρός, * ή άγία Κιβωτός, * ό τερπνότατος Θεοῦ * Παράδεισος, * ἐν ῷ τὸ ξύλον * ζωῆς ὑμνεισθω μοι. ¨Αλλος. Ἐν ἀβύσσῷ πταισμάτων.

Ο τής νίκης Νικόλαε στέρανος * τη σή κορυρη άξίως επιτεθειται· * ώς νικητής ούν άριστος, * τούς σε προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεχρωθέντα με μάχαρ τοῖς πταίσμασι,* χαὶ ταῖς τῶν παθῶν τριχυμίαις ποντούμενον,* ἐπιρανεὶς διάσωσον * πρός λιμένα τοῦ θείου θελήματος. Θεοτοχίον.

Έπι σοι τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα,* Μήτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου,* και σὲ προστάτιν τίθημι * τῆς ζωῆς ἀσφαλή τε και ἄσειστον.

* Αλλος. Σπλάγχνων 'Ιωναν.

Νέος 'Αβραάμ, * έδειχθης Νικόλαε, * ώς μονογενή * υιόν προσάξας τόν νούν * τῷ Δεσπότη σου, * ἀναιμάχτους θυσίας προσφέρων ἀεί. * κἀντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, * Πάτερ, * καὶ Τριάδος γέγονας, * οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ξένα και φρικτά * εργάζη τεράστια, * εν πάση τη γη, * και εν θαλάσση μακράν, * κινδυνεύουσι, * ταχυδρόμοις, λιταϊς εφιστάμενος, * άσθενούντων 'Ιατρός, και πτηγευόντων τροφεύς, * νίκη * τε λαού φερώνυμος, * τού πιστού κατ' έχθρων ἀναδέδειξαι.

"Ομματι νοός, * προβλέπων τὰ μέλλοντα, * δογμάτων όρθων * πάντας ἐνέπλησας, * Όμοούσιον * τῷ Πατρὶ τὸν Υἰόν Χαταγγείλας ἡμῖν· * xαὶ 'Αρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας,* στήλην * 'Όρθοδόξου Πίστεως * τὰ σεπτὰ σου προθεὶς χατορθώματα.

Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ * Τριάδα ἀμέριστον, * προσώποις τρισὶ * διαιρουμένην ἀεὶ, * ἐνουμένην δὲ * τῆ οὐσία καὶ ρύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, * τὸν Πατέρα καὶ Υἰὸν καὶ Πνεῦμα "Αγιον, * πάντων * κραταιῶς δεσπόζουσαν, * καὶ τὸ πῶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται. Θεοτοκίον.

Κλίνας ούρανούς, * ἐν μήτρα σου Πάναγνε, * Χριστός βουληθείς * ὅλος ἐσχήνωσεν· * οὐ γὰρ ἔρερε * τῶν ἰδίων χειρῶν τό πλαστούργημα * χαθορᾶν, ὑπό τοῦ πλάνου τυραννούμενον· * ἦλθε * δουλομόρφω σχήματι * τό ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ίωνᾶν, * ἔμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θὴρ, *
 » σίον ἐδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος, χαὶ
 » σάρχα λαβών, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ῆς γὰρ * οὐχ
 » ὑπέστη ῥεύσεως * τὴν τεχοῦσαν χατέσχεν ἀπήμαντον.

MHN Δ EKEMBPIOS. G'.

Κοντάκιον, [°]Ηχος γ'. Λίνος και ό ψαλμός του Ρωμανου. Η Παρθένος σήμερον.

ΈΓν τοϊς Μύροις "Αγιε,* ίερουργός ἀνεδείχθης· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ "Όσιε,* τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας,* ἔθηχας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,* ἔσωσας τοὺς ἀθώους * ἐχ τοῦ θανάτου· * διὰ τοῦτο ἡγιάσθης * ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ο Οίχος. Τήν Έδέμ.

'Ανυμνήσωμεν νῦν * τὸν 'Ιεράρχην ἄσμασι, * τὸν ἐν Μύροις λαοὶ, * ΙΙοιμένα καὶ διδάσκαλον, * ἐνα ταῖς πρεσβείαις * αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· * ἰδοὺ γὰρ ὥρθη * ὅλος καθάρσιος, * ἀκήρατος πνεύματι, * Χριστῷ προσάγων * θυσίαν ἄμωμον,* τὴν εἰλικρινῆ * καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, * ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος * τῆ ψυχῆ καὶ τῆ σαρκί· * ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς, * τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, * καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, * ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νιχολάου, ἀΑρχιεπισχόπου Μύρων τῆς Λυχίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Στίγοι.

Ο Νικόλαος, πρέσβυς ών έν γη μέγας, Καὶ γῆς ἀποστὰς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει. Ἐκτῷ Νικόλεώ γε φάνη βιότοιο τελευτή. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

'Ωδή ζ΄. 'Ο Είρμός.

» Ι χάμινος Σωτήρ έδροσίζετο, * οἱ Παιδες δὲ χορεύοντες ἔψαλ-» Ι λον· * Εὐλογητός εἰ Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ηψιστος Παράδεισον ἕμψυχον, * Παστάδα τε, Άγνη, χαριτόπλοχον, * χρυσόμορρον Πορρύραν, * χαὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Στερέωσον τόν νοϋν μου τρεπόμενον, * τόν λογισμόν χλονούμενον έδρασον * έν ἀσαλεύτω με πέτρα, * τῆ σῆ σχέπη Μητροπάρθενε. ["]Αλλος. Εἰχόνος χρυσῆς.

ηρῷ πειρασμῷ * περιπέπτωχα δεινῶς * χαταχεντούμενος, * χαὶ πύλαις "Δου προσεπέλασα * ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος. * σῶσόν με πρεσβείαις σου μάχαρ, * ἀνάστησον ψάλλοντα· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδύτου φωτός * ταϊς ἀύλοις ἀστραπαϊς * περιλαμπόμενος,* τοὺς ἐν τῷ σχότει τῷ τῶν θλίψεων * χεχαχωμένους ἐξάρπασον, * χαὶ πρός φωτισμόν εὐφροσύνης * χαθοδήγησον ψάλλοντας· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Men. Tom. II.

():stox.ov.

Δυσώπει Χριστόν, * τόν υίόν σου χαὶ Θεόν * Θεογεννήτρια, * τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, * χαὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, * αίματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, * ἀναῥρὐσασθαι ψάλλοντας· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Άλλος. Οι Πατδες εύσεβεία.

Παντοίων χαλεπών τε * νοσημάτων, ἰατρός πανάριστος, * Πάτερ Νιχόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν * ἰασάμενος, παράσχου * εὐρωστίαν βοᾶν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Ρυσάμενος τοὺς πάλαι * στρατηλάτας ἐχ θανάτου "Αγιε,* τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν χαὶ δοξάζειν τον Σωτῆρα Χριστόν, * μετὰ πίστεως θερμῆς * χαὶ ἀναχράζειν σοι· * Σὲ ἀνευρημοῦμεν, σοφὲ, * ὡς εὐεργέτην.

Σορίας τῷ χρατῆρι * πλησιάσας μυστιχῶς τὰ χείλη σου, * Πάτερ Νιχόλαε, χρουνούς * ἀμβροσίας ἔνθεν ἤντλησας, * ὑπὲρ μέλι χαὶ χηρίον, * τοῖς λαοῖς ἐχβοῶν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Τριάς σε άνυμνοϋμεν * Τρισαγία, χαὶ Μονὰς τριλαμπεστάτη όμοούσιε, * Πατήρ ὁ Υἰός χαὶ Πνεῦμα "Αγιον· * ἐν οἰς πάντες βαπτισθέντες * ἀναμέλπομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Έχ πάντων δεχομένη * τὰς δεήσεις, Θεοτόχε, πρέσβευε * τῷ σῷ Γἰῷ χαὶ Θεῷ, * λυτρωθῆναι πάντας τῆς χολάσεως, * τοὺς τιμῶντάς σε χυρίως * χαὶ χραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός,* εὐλογητός `εἰ.

Καταβασία.

* Ο i Παΐδες εύσεβεία * συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος * χαταφρονήσαντες, πυρός * ἀπειλὴν ούχ ἐπτοήθησαν,*

» Ο τος ' καταρρονησαντες, πυρος ' απειλην ουκ επτοηθησαν,' » ἀλλ' ἐν μέσω τῆς φλογός * ἐστῶτες ἔψαλλον· * Ο τῶν Πα-» τέρων * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ωδή ή. Ο Ειρμός.

» 🗥 φρίττουσιν "Αγγελοι, * xai πασαι στρατιαί, * ώς Κτίστην

» U xai Κύριον, * ύμνειτε Ιερεις, * δοξάσατε Παιδες, * εύλο-» γειτε λαοι, * xai υπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως ἕμψυχος θάλαμος, * χαὶ ἕμπνους ἀλουργὶς, * χλαμὺς ἀλουργόχροος, * τῷ πάντων Βασιλεϊ * ἐδείχθης Παρθένε, * χαὶ πορφύρα ἐξ ῆς * ἡ σάρξ συνεξυφάνθη, * τοῦ Θεανθρώπου Λόγου.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . \Box '.

Συνέλαβες "Αχραντε, * τὸν ἄπασαν δραχὶ * τὴν χτίσιν συνέχοντα, * ὡς Κτίστην χαὶ Θεὸν, * ἀῥρήτως ἀφράστως, * δἰ ἡμᾶς χαθ' ἡμᾶς, * βροτὸν γεγονότα, * χαὶ ὅ ἦν μὴ ἐχστάντα. ¨Αλλος. Τὸν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός.

Ως εύμενής χαί συμπαθής, * τούς εν βάθει πειρασμών περισχεθέντας * ελευθέρωσον μάχαρ, * τών χατεχόντων δεινών * την λύσιν * βραβεύων πρεσβείαις σου, * ταῖς πρός τόν Σωτήρα * Χριστόν, Ιερομύστα.

Μυσταγωγός τῶν ὑπέρ νοῦν,* τῶν Αγίων λειτουργός xai οὐρανίων,* χρηματίζων θεόφρον, * Ἀρχιερεύς τε πιστός, * πταισμάτων τὴν ἄρεσιν αἴτησαι,* παρὰ τοῦ Σωτῆρος * ἡμῶν, Ἱεροράντα. Θεοτοχίον.

Έξασθενει μου νῦν ὁ νοῦς, * siς τὰ βάθη ἐμπεσών τῆς ἀτιμίας, * ὡς ἐντεῦθεν ποιχίλοις * περιπαρῆναι χαχοῖς· * ἀλλὰ σὐ * Παρθένε θεράπευσον, * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ περιβαλοῦσα.

Αλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τ άγματα Πατριαρχών χαὶ ᾿Αποστόλων, * Ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, * Προρητών ὁ σύλλογος, * ἄπας δῆμος τών ᾿Ασχητών, * μαχαρίζουσι τὴν θείαν πολιτείαν σου· * μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς παραχαλοῦμέν σε· * Μὴ ἐλλίπης * δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Κύριον, * διαρυλαχθῆναι * ἡμᾶς ἐχ πάσης βλάβης.

"Γψιστε ΙΙαμβασιλεῦ μεγαλοχράτορ, * ταϊς εὐχαῖς τοῦ όσιου ΙΙοιμένος, * τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, * πάντων Λόγε Χριστιανῶν, * χορηγῶν χατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, * τὴν νίχην χαὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα, * ίνα πάντες * ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸ χράτος σου, * χαὶ ὑπερυψῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμρθεἰς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, * τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, * διαλύων ἄπαντα * ζόρον σχότους τῶν πειρασμῶν, * ἀπαστράπτων τε ἀχτῖνας εὐρροσύνης ἀεὶ, * ἐν αἶς τηλαυγῶς χαταλαμπόμενοι, * Εὐλογείτω * βοῶμεν ἡ χτίσις τόν Κύριον, χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδιχόν.

Ζωήν χαὶ ζωὰς χαὶ ἕν χαὶ τρία φῶτα, * τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνοῦμεν, * πατριχαῖς ἐπόμενοι * θείαις ὄντως ταῖς διδαχαῖς,* τὸν Πατέρα χαὶ Υἰόν χαὶ Πνεῦμα "Αγιον· μεθ' ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Πράγματος ξενοπρεπους ή βάτος τύπον,* προεικόνισεν άχραντε Κόρη, * χαιομένη άφλεχτος * πάλαι όρει έν τῷ Σινῷ * τὸ μυστή-

MHN Δ EKEMBPIO Σ . G'.

404

ριον τοῦ τόχου σου προγράφουσα· * τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος * ἀλώβητόν σε τετήρηχε· * διό σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αίῶνας.

Καταβασία.

 » Θαύματος ὑπερρυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξειχόνισε χάμινος τύπον· * οὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ *
 » τῆς Θεότητος, Παρθένου ἢν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦτες ἀνα » μέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ
 » ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

Τήν ζωοδόχου Πηγήν την άένναου, * την ρωτορόρου Λυχνίαυ
 Τήν πάγχρυσου, * του Ναόν του έμψυχου, * την Σκηνήν
 την άχραντου, * του ούρανου και της ηης την πλατυτέραυ, *
 την Θεοτόκου οι πιστοι μεγαλύνωμευ.

Ρετθρον τής σής με κατάρδευσον χάριτος, * των συμφορών τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, * και δεινώς τηκόμενον, * πηγή χαριτόβρυτε, * τόν ποταμόν ή τεκούσα των χαρίτων, * ἐξ οῦ ὁ πίνων διψήσει οὐδέποτε.

'Ως τοῦ Νυμφίου ὡραἔόν σε Θάλαμον,* ὡς τοῦ Δεσπότου Παλάτιον ἔμψυχον, * ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, * καὶ τερπνόν 'Ανάκτορον * τοῦ Χριστοῦ, ἡ Δέσποινα τῶν ἀπάντων * καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Αλλος. Ανάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, * θεόφρον ρωτιζόμενος, * χαὶ ρωστήρ εὐσεβείας * σαφῶς γενόμενος, * τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, * τοὺς ἐν βυθῷ * θαλάσσης λυτροῦσαι, * χαὶ τρέφεις λιμώττοντας, * παραδόξως παμμαχάριστε.

Ο ἐν Παραδείσω νῦν * τῆς τρυρῆς αὐλιζόμενος,* xαὶ τὴν ἄφραστον δόξαν * τρανῶς θεώμενος,* ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων,* τοὺς ὑμνητὰς * τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις * παθῶν ἐκλυτρούμενος, * Θεοφόρε παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

Σοφίαν χαὶ δύναμιν,* χαὶ Λόγον ἐνυπόστατον * τοῦ Πατρός, Θεομῆτορ * 'Λγνἡ, γεγέννηχας * ἐχ τῶν σῶν ἀχράντων αἰμάτων,* τὸν ἐαυτῆς * ναὸν προσλαβοῦσαν, * χαὶ τούτῷ καθ' ἐνωσιν * ἐνωθεισαν ἀδιάδο ηχτον.

Αλλος. Μυστήριον ξένον.

Χ ορεύσατε * πνεύματι πάντες φιλέορτοι, * Ούρανοι εύφραίνεσθε,* δρη τε και Βουνοι, * Έκκλησίαι και 'Λσκητών και Παρθένων* χοροι * φαιδρώς έν τῆ μνήμη τοῦ παμμάκαρος,* έν ἦ * συνελθόντες τόν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Γ .

Ναλάτωσαν * ϋμνοις τὰ πέρατα ἄπαντα, * ἐγχωμίων στέμμασε, * πάντες την χορυρήν * Νιχολάου τοῦ θείου χοσμοῦντες * σαφῶς, * τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * δὶ οὐ ἐχ παθῶν τε χαὶ χινδύνων λυτρωθεί ημεν.

Ως άξιον * δέχου τον ύμνον, Νιχόλαε, * του μιχρου πονή-(κατος * τούτου, ώσπερ Χριστός * προσεδέξατο της χήρας τὰ δύω * λεπτά· * μη βδελύξη την έγχείρησιν· * ποθών ου χομπάζων γὰρ τρισμάχαρ χατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ενίζεται * όμοουσίω θελήματι * ή Τριάς, μερίζεται * πάλιν προσωπιχώς * άμερίστως συντηρούσα το χράτος * άει, * ο Πατήρ, ο Γιός και Πνεύμα το ζών, * ο είς * τρισυπόστατος Θεός, ον μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Διέσωσται * πάσα ή ατίσις τῷ τόκῳ σου, * ααὶ ἀφεῖλε Κύριος * Ορῆνον ααὶ ὀδυρμόν, * ααὶ πῶν δἀαρυον ἐα παντός προσώπου, * ἀγνή * Θεοτόκε παναμώμητε, * ἐν σοὶ * ααὶ ἡμεῖς τὰς ὀpειλὰς ἀποδιδόαμεν.

Καταβασία.

» Μυστήριον * ξένον, όρω χαί παράδοξον! * Ούρανόν το Σπή » Μ λαιον. * Θρόνον Χερουβιχόν * την Παρθένον, την Φάτνην
 » χωρίον· * έν ψ * άνεχλίθη ό άχώρητος * Χριστός ό Θεός· öν ά » νυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριου. Γυναϊκες άκουτίσθητε.

Τόν μέγαν ἀρχιπρίμενα, * καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, * τόν Πρόεδρον τῶν Μυρέων, * Νικόλαρν εὐρημοῦμεν· * πολλούς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, * ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· * καὶ Βασιλεῖ ὅπτάνεται * σύν ᾿Αβλαβίω κατ' ὄναρ,* λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

"Ομοιον.

Μεγάλως σε έδόξασεν * ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος * χαὶ ζῶντα χαὶ μετὰ τέλος * Νιχόλαε Ἱεράρχα· * τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως * μόνον ἐπεχαλέσατο * τὸ ἅγιόν σοη ὄνομα * χαὶ οὐχ εὐθὺς εἰσηχούσθη, * θερμόν προστάτην εὐρών σε;

Θεοτοχίον.

Σοφίαν ένυπόστατον, * χαὶ Λόγον ὑπερούσιον * χαὶ ἰατρόν τῶν ἀπάντων * Χριστόν τεχοῦσα Παρθένε, * τὰ ἕλχη χαὶ τὰ τραύματα * τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * τὰ χαλεπὰ χαὶ χρόνια,* χαὶ τῆς χαρδίας μου παῦσον * τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Είς τούς Λίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

MHN Δ EKEMBPIO Σ . G'.

³Ηχος ά. Τῶν οὐρανίωυ ταγμάτων.

Τής Έχχλεσίας τὰ ἄνθη * περι πτάμενος,* ὡς νεοττός τὴς ἄνω* χαλιᾶς τῶν ᾿Αγγέλων, * Νιχόλαε τρισμάχαρ,* χράζεις ἀεἰ * πρός τόν Θεόν ὑπέρ πάντων ἡμῶν, * τῶν ἐν ἀνάγχαις χινδύνων χαὶ πειρασμῶν, * χαὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τής ιεράς διπλοίδος * την ώραιότητα, * ταϊς πρακτικαϊς είργάσω * άρεταϊς λαμπροτέραν * Πάτερ θεοφόρε· * όθεν ήμιν * ίερουργείς τα τεράστια, * των ἀοιδίμων θαυμάτων ιερουργέ,* των δεινών ήμας λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ χάλλη * περιερχόμενος,* τὴν φοβερὰν ἐχείνην * χατενόησας δόξαν, * "Αγιε ἀγίων· * ὅθεν ἡμῖν * τὰ οὐράνια λόγια * τῶν ἀειζώων ἐχείνων θεωριῶν * ἀναγγέλεις ἱερώτατε.

'Ως ἐν ὀνείρω ἐπέστης * τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, * καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ * ἐκ θανάτου ἐρρύσω, * πρέσβευε ἀπαύστως * ὅπως καὶ νῦν, * ταῖς εὐχαῖς σοο ῥυσθείημεν * ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, * οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα, η Ηχος πλ. ά.

Σαλπίσωμεν έν σάλπιγγι άσμάτων, * σχιρτήσωμεν έόρτια, * καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι * τῆ ἐτησίω πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός. * Βασιλεῖς καὶ *Αρχοντες συντρεχέτωσαν, * καὶ τόν δἱ ὁνείρου φριχτῆς ἐπιστασίας * Βασιλέα πείθοντα, * ἀναιτίους χρατουμένους τρεῖς * ἀπολῦσαι στρατηλάτας * ἀνυμνείτωσαν. * Ποεμένες καὶ Διδάσχαλοι * τόν τοῦ χαλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον ποεμένα * συνελθόντες εὐφημήσωμεν. * Οἱ ἐν νόσοις τόν ἰατρόν. * οἱ ἐν χινδύνοις τόν ῥύστην. * οἱ ἀμαρτωλοὶ τόν προστάτην. * οἱ πένητες τόν θησαυρόν. * οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν. * τόν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι. * οἱ ἐν θαλάσση τόν χυβερνήτην. * οἱ πάν. τες * τόν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα * μέγιστον Ἱεράρχην, * ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγχης * χαὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἰχεσίαις σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον όμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· * προχύψασα γὰρ ἄνωθεν * ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος * ταῖς εὐλογίαις χαταστέρει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. * Βασιλεῖς χαὶ *Αρχοντες συντρεχέτωσαν * χαὶ τὴν Βασιλίδα χροτείτωσαν ἐν ὑμνοις,* Βασιλέα τέξασαν * τοὺς θανάτῷ χρατουμένους πρίν,* ἀπολῦσαι φιλανθρώπως * εὐδο κήσαντα. * Ποιμένες χαὶ Διδάσχαλοι * τὴν τοῦ χαλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα * συνελθόντες εὐφημήσωμεν· * τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυζῆ· * τὴν φωτοφόρον Νερέλην· * τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· * την ἕμψυχον τε Κιβωτόν· * τόν πυρίμορρον τοῦ Δεσπότου Θρόνον· * την μανναδόχον χρυσέαν Στάμνον· * την κεκλεισμένην τοῦ Λόγου Πύλην· * την πάντων * Χριστιανῶν τό καταφύγιον * ἔσμασι θεηγόροις * ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν· * Παλάτιον τοῦ Λόγου ἀξίωσον * τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· * οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῆ μεσιτεία σου.

Δοξολογία Μεγάλη και Άπόλυσις.

Δίδοται και άγιον Έλαιον τοις Αδελροις έκ της κανδήλας του Αγίου, ψαλλομένων των Ιδιομέλων.

Ήχος πλ. β'. Σεργίου.

Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· * εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· * σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας * καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας,* καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. * Διὸ * πύλη σοι οὐρανῶν ἡνέωκται· * εἶσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου * καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * "Αγιε Νικόλαε. [°]Ηχος πλ. δ΄.

Εἰς αἰνον ἔδραμες * τοῦ Κυρίου Νιχόλαε * ἐν τῆ προσχαίρω ζωῆ,* χαὶ αὐτός σε ἐδόξασεν * ἐν τῆ ἐπουρανίω χαὶ ὄντως ζωῆ. * Διὸ * παῥρησίαν χεχτημένος πρός αὐτὸν,* ἰχέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ό αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου * Όσιε Πάτερ * ὁ χαρπός ἐραίδρυνε * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας· * τίς γὰρ ἀχούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, * τὴν ὑπομονὴν οὐχ ἐθαύμασε; * τὴν πρός τοὺς πένητας ἰλαρότητα; * θλιβομένων τὸ συμπαθές; * πάντας θεσπρεπῶς ἐδίδαξας * Ἱεράρχα Νιχόλαε. * Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον * ἀναδησάμενος στέρανον * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Είς την Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά και άπό τοῦ Κανόνος. 'Ωδή γ'. και 5'.

TH Z'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν ἀΑμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

EIX TON EXHEPINON.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Πχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ηγεμονίας τόν θρόνον * χαταχοσμών ἀρεταῖς, * ἐξ ἐπιπνοίας θείας * τόν τῆς Ἱεραρχίας * προσφόρως ἐχομίσω· * öθεν πιστός * οἰχονόμος τῆς χἀριτος, * ἐν ἀμροτέροις ᾿Δμβρόσιε * γεγονώς, * διπλοῦν στέρανον χεχλήρωσαι. Ουμοιον.

'Εν ἐγκρατεία καὶ πόνοις * καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς,* καὶ προσευχαῖς συντόνοις,* τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * ἐκάθηρας, Θεόρρον·* σκεῦος λοιπὸν * ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν * τοῖς 'Δποστόλοις ώσαὐτως ἀναδειχθείς, * ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

"Ομοιον.

Τόν εύσεβή Βασιλέα * ήμαρτηχότα ποτέ, * ώς τόν Δαυίδ ό Νάθαν * παρρησία έλεγξας, * 'Αμβρόσιε παμμάχαρ, * τουτον σαφώς * άφορισμῷ χαθυπέβαλες, * χαὶ μετανοία παιδεύσας θεοπρεπῶς, * συνηρίθμησας τῆ Ποίμνη σου.

> [«]Ετερα Στιγηρά προσόμοια ^{*}Ηχος πλ. ά. **"Οσιε Πάτερ.**

Ο σιε Πάτερ * ιερώτατε 'Αμβρόσιε, * ή λύρα ή ρωνούσα, * μέλος σωτήριον, * δογμάτων 'Ορθοδόξων πασιν ήμιν, * ή καταθέλγουσα πιστών τας ψυχας, * εύηχος κιθάρα του Θείου Παρακλήτου, * το μέγα όργανον του Θεου, * ή άξιέπαινος σάλπιγξ της Έκκλησίας, * διειδεστάτη τε πηγή τών χαρισμάτων, * έναποπλύνουσα * ρύπον τών παθημάτων, * Χριστον ικέτευε,* Χριστον δυσώπει, "Οσιε,* δωρηθήναι τη Έκκλησία * όμόνοιαν * εἰρήνην * καὶ μέγα ἕλεος.

"Οσιε Πάτερ, * παμμαχάριστε 'Αμβρόσιε, * Συνόδου Θεορόρων * μέσον Πατέρων όρθεὶς, * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἰόν, * σάρχα γενόμενον χηρύττεις τρανῶς, * ἐξ ἀπειρογάμου ἡμῖν ἐπιφανέντα, * τόν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, * χαὶ συναίδιον τούτου χαὶ συμφυῆ. * ὅθεν τὴν βλάσρημον * 'Αρείου γλωσσαλγίαν * ἐναπεμώρανας, * τοῦ Πνεύματος δυνάμει. * Χριστόν δυσώπει "Οσιε, * δωρηθῆναι τῆ 'Ἐχχλησία * ὁμόνοιαν εἰρήνην * χαὶ μέγα ἕλεος.

MHN Δ EKEMBPIOS. Z'.

"Οσιε Πάτερ * ἀξιάγαστε 'Αμβρόσιε,* εύροῦσα ὡς ἐπόθει,* τὴν χαθαράν σου ψυχὴν * τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου,* ἐν σοὶ ἐσχήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς· * οῦ τῆ ἐνεργεία τὰ πνεύματα τῆς πλάνης * ἀποδιώχεις διαπαντός,* χαὶ θεραπεύεις τὰς νόσους χαὶ μαλαχίας * τῶν προσιόντων σοι ἀπλότητι χαρδίας, * χαὶ ἐχτελούντων σου * τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. * Χριστόν ἰχέτευε * Χριστόν δυσώπει, "Οσιε!, * δωρηθῆναι τῆ Ἐχαλησία ὁμόνοιαν * εἰρήνην * χαὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, χαί νον. Θεοτοχίον.

Τίνι ψυχή μου * ἐξωμοίωσαι προχόπτουσα * εἰς χείρω χαθ' ἐχάστην, * χαὶ προστιθεῖσα ἀεἰ * σοῖς μώλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω,* ὡς ὁλοσώματος γενέσθαι πληγὴ,* μὴ ἐνθυμουμένη * ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίζει,* ῷ παραστήσῃ ἀπολαβεῖν * χατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας χαὶ τιμωρίας; * ἀλλ' ἐπιστρέψασα * πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ ' χράζουσα· * Δέσποινα πάναγνε, μὴ παρίδῃς * τὸν παροργίσαντα Θεόν τὸν εὐσυμπάθητον, * τὸν ἐχ σοῦ διὰ σωτηρίαν * τῶν βροτῶν γεννηθέντα, * δἰ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

⁷Η Σταυροθεοτοχίον.

Ότε τόν βότρυν, * ἀφυτεύτως ὄν ὡς ἄμπελος * ἐβλάστησας, κατείδες * ξύλφ κρεμάμενον, * νυττόμενόν τε λόγχη θείαν πλευρὰν, * Τί τοῦτο, ἐλεγες, Γίἐ καὶ Θεέ; * πῶς ὁ νόσους πάσας, * καὶ πάθη θεραπεύων, * πάθος ὑφίστασαι ἀπαθὴς * κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θεϊκήν; * τί σοι ἀχάριστος λαός τῷ εὐεργέτη * ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; * Παρθένε ἄχραντε, * ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, * τῶν παθῶν με ἐλευθερῶσαι, * ἐκδυσώπει ἀπαύστως, * ὅπως δοξάζω σε.

'Απολυτίχιον, 'Ηγος δ'.

Κανόνα πίστεως.

1

Καί 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Άγίου, ού ή Άκροστιχίς

Τον παμμέγιστον Αμβρόσιον αίνέσω. Ίωσήρ.

`Ωδή ά. [°]Ηγος δ΄.

Θαλάσσης το έρυθραΐον πέλαγος.

Ταϊς θείαις φωτοχυσίαις "Οσιε, * χαταστραπτόμενος, * την φωτοφόρον ταύτην χαι φαιδράν, * χαι άγίαν σου χοίμησιν, * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, * σαῖς ixeσίαις φωταγώγησον.

Ο Λόγος ό τοῦ Θεοῦ, σορίας σοι * λόγον δεδώρηται, * ×ε-Men. Tom. II. 52 MHN $\Delta E K E M B P I O \Sigma$, Z',

χοσμημένον γλώσση άληθει, * ιεράρχα 'Αμβρόσιε, * αιρετιζόντων άλογον * άπορραπίζοντα χαχόνοιαν.

Νοός σου το δπτικόν πανόλβιε, * προκαθηράμενος * της των παθών άγλύος, δεκτικόν * καθαρών επιλάμψεων * του Παναγιου Πνεύματος, * προαπειργάσω παμμαχάριστε.

(Destoxion.

Άσπόρως τῷ τοῦ Πατρός βουλήματι, * ἐχ Θείου Πνεύματος.' τόν του Θεού συνείληφας Γίόν, * χαί σαρχί άπεχύησας, * τόν έχ Πατρός ἀμήτορα, * και δι ήμας έκ σου ἀπάτορα.

Έτερος Κανών του αύτου, ού ή Ακροστιγίς.

Θείου 'Αμβροσίοιο μέγα κλέος Ζσμασι μέλπω.

()εοφάνους.

Ωόη ά. Πχος πλ. δ. Η χεχομμένη.

Θείφ φωτί σου, * υπέρλαμπρε ήλιε, * της άμαρτίας μου * την άχλύν άπέλασον. * οίχτείρεις γάρ ψυχάς, * τη έμρύτω εύσπλαγγνία σου, * και σκότους απαλλάστεις των παθών, * τη μόνη εύμενεία σου, * Παντοχράτορ Κύριε, * ό μόνος εὐδιάλλακτος.

Έπι τῷ χάλλει * των θείων δογμάτων σου, * ή Έχχλησία φαιδρώς, * Πάτερ ώραζεται, * χαι πίστει άσραλει * πεποιχιλμένη δείχνυται· * χαι όλη ώς πλησίον χαι χαλή, * έχ δεξιών παρίσταται, * δροδόξως λάμπουσα, * της δόξης του νυμρίου Χριστου.

Ιερωσύνης * τοις ὅπλοις στομούμενος, * και θεία δόξη τον νοῦν, * Πάτερ ἐλλαμπόμενος, * ὡς μάχαιρα πιστῶν * ἐστιλβομένι, δείχνυσαι, * χαι σάλπιγξ της εύσήμου Έορτης, * θράση των αίρέσεων * τμητιχώς συγχόπτουσα, * χαι πάντας διεγείρουσα.

(DEOTOXIOY.

Ο πρό αιώνων * Πατρί συναίδιος, * έχ σου Θεόνυμρε * σάρχα προσελάβετο, * και φύσιν των βροτων * θεώσας συνεδόξασε· * διό σε σωτηρίας άρχηγόν, * χαι χόσμου ιλαστήριον, * Θεοτόχε Δέσποινα, * πρός τόν έχ σοῦ χεχτήμεθα.

Ωοτ, γ'. Ούχ έν σορία.

Μεμυημένος * Ιεράρχης ώς ένθεος, "Οσιε, * πασαν νόησιν Γρα-φής, * τοις άγνοούσιν 'Αμβρόσιε * Πάτερ,* τα δυσέρικτα * τρανώς έσάφησας.

Μεγίστην χάριν * πρός Θεου δεδεγμένος και δύναμιν, * σής έσθήτος έπαρή, * ποιχίλα πάθη 'Αμβρόσιε * Πάτερ, έθεράπευσας* τών προσιόντων σοι.

Έν άφροστύνη, * την πρός σε τόν φρονήσει έμπρέποντα, * πλησιάσαι τολμηρώς, * μιαρωτάτην όρμήσασαν * θάττον έθανάτωσας, * θείω προστάγματι.

Θεοτοχίον.

Γένος άνθρώπων * έχαινούργησας, μόνη χυήσασα, * τον τῆς φύσεως ήμων * Δημιουργόν τε χαί Κύριον· * όθεν σε δοξάζομεν,* Θεογαρίτωτε.

"Αλλος. Σύ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρετθρον έν χαρδία σου, * έχ των του Πνεύματος "Όσιε, * χαρισμάτων, * βρύει χαταρδεύον, * τούς της Πίστεως αύλαχας. "Ολον άπεχάθηρας * το όπτιχον τοῦ νοῦ "Οσιε, * χαὶ εἰς ὕψος * ήρθης Θεωρίας, * τη ελλάμψει του Πνεύματος.

Στέρεται τοῖς λόγοις σου * ὡς περ τιμίοις λίθοις σοφέ, * ἡ 'Εχχλησία, * χαι διαιωνίζει * των πιστων βασιλεύουσα.

()EOTOXIOV.

"Ιλεων γενέσθαι μοι τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι, Άγνη, ἁμαρτίαις, τον έχ σοῦ τεχθέντα ἀσιγήτως δυσώπησον.

O Eisylö;.

🔹 🔽 ύ εἶ τό στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τό » 🚄 φῶς τῶν ἐσχοτισμένων, χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθισμα, Ηχο: γ. Θείας πίστεως.

είοις δόγμασι περιαστράπτων, * άπημαύρωσας Άρείου πλά- • νην, * ιερομύστα και ποιμήν ω 'Αμβρόσιε· * θαυματουργών δε δυνάμει του Πνεύματος, * πάθη ποιχίλα σαρῶς έθεράπευσας. * Πάτερ Όσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ιχέτευε, * δωρήσασθαι ήμιν τό μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήγος πλ. δ'. Την Σοφίαν χαι Λόγον.

Τόν Προφήτην 'Ηλίαν * ζηλοτυπών, 'Ιωάννην ώσαύτως * τόν Βαπτιστήν, * άνδρείως διήλεγξας * Βασιλεϊς άνομήσαντας * ieραρχίας θρόνον * ένθέως έχόσμησας, * χαί θαυμάτων πλήθει * τόν χόσμον έπλούτησας. * όθεν χαί ταις θείαις * συγγραφαίς χεχρημένος, * πιστούς ἐπεστήριξας, * χαὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, * ieράρχα 'Αμβρόσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου. Καί νῦν. Θεοτοχιον, όμοιον.

Την οὐράνιον Πύλην * Χαὶ Κιβωτόν, * τὸ πανάγιον *Ορος, * την φωταυγή * Νεφέλην ύμνήσωμεν, * την ούράνιον Κλίμαχα,* τόν λογιχόν Παράδεισον, * τῆς Εὕας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οίχουμένης πάσης * το μέγα Κειμήλιον. * ότι σωτηρία, * έν αὐτῆ διεπράχθη * τοῦ κόσμου, καὶ ἄφεσις * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων,* διά τοῦτο βοῶμεν αὐτῆ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υίῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, * τοις προσκυνούσιν έν πίστει * τόν άγραντον τόχον σου.

MHN Δ EKEMBPIO Σ , Z'.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν τῷ πάθει ἐστῶσα * τοῦ σοῦ lioῦ, * τῷ Σταυρῷ πλησιά. ζουσα * μητρικῶς, * δακρύων προσχύσεσι * λουομένη ἐκραύγαζες· * Οίμοι θεῖε Λόγε, * πῶς φέρεις ῥαπίσματα, * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, * σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; * ὅμως ὑπὲρ γένους * σωτηρίας βροτείου, * ἐκών ταῦτα ὑφίστασαι. * Οῦτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, * ἡ Θεοτόχος ἐβόα σοι· * ἡν περ προβαλλόμενοι σοὶ * εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, * ἴνα πλουσίως παράσχης * ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

'Ωδή δ΄. Δι άγάπησιν Οίκτιρμον.

Ιεράρχης άνεδείχθης * χρισθείς τῷ μύρω, * τῷ τῆς ιερωσύνης,* τελειῶν Ἱερέας, * πᾶσι τὴν σωτήριον * δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας την ποίμνην, * έχ πάσης βλάβης * των έναντίων μάχαρ, * χαι 'Αρείου την πλάνην * πασαν άπημαύρωσας,* τῷ φέγγει των λόγων σου.

Τή τοῦ ΙΙνεύματος δυνάμει * τετειχισμένος, * τὰ πονηρὰ διώχεις * τῆς χαχίας παμμάχαρ, * πνεύματα, μή φέροντα τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοχίον.

Ο θελήματι τὰ πάντα * δημιουργήσας, * δημιουργεϊται θέλων, * ἐξ ἀγνῶν σου αίμάτων, * σώζων τοὺς εἰδότας σε * ἀγνήν Θεομήτορα.

Αλλος. Είσαχήχοα Κύριε.

Ο λειμών των δογμάτων σου, * και θεολαμπής σου βίος πανεύφημε, * ώς συνθέσεως θυμίαμα, * κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ήμων.

Ιερείον γενόμενος, * και ιερουργός και κάρπωμα Όσιε, * πρακτικώς ώλοκαυτώθης Θεώ, * και προσήχθης θύμα τη τραπέζη Χριστού.

Ο οὐράνιος Κύριος, * ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, * ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, * δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι. ()εοτοκίον.

Μή τραπείς τῆ Θεότητι, * ὅλον ἐαυτόν ὁ Λόγος ἐχένωσε, * χαὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, * ἐχ σοῦ σάρχα Κόρη προσλαβόμενος.

'Ωδή έ. Σύ Κύριε μου φῶς.

Ν οῦν λάμποντα φωτί, * τῷ ἀύλω χτησάμενος, * ἀπήστραψας ἰαμάτων * χαί θαυμάτων ἀχτῖνας * ᾿Αμβρόσιε μαχάριε.

'Ανήγειρας σαυτόν * ίερόν χαταγώγιον * τοῦ Πνεύματος, χαταλύσας * τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων * 'Αμβρόσιε θεόπνευστε. Μεγίστων άρετῶν, * φωταυγεία λαμπόμενος, * ἡδέσθησαν Βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὅρον τῆς γλώττης * τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν. Θεοτοχίον.

Βουλήματι το παν, ό σορῶς ἐργαζόμενος, * βουλόμενος ἀναπλἀσαι * τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, * τὴν σὴν γαστέρα ῷχησεν. "Αλλος. "Ινα τί με ἀπώσω.

Εν τη θεία σου μνήμη, * Ιερέων θίασος Πάτερ άγάλλεται, * Σαί πιστών χορείαι, * σύν Άγγέλοις ἀύλοις εὐφραίνονται, * και τρυφά σχιρτώσα * πνευματιχώς ή Ἐχχλησία, * ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ ᾿Αμβρόσιε.

Γεωργός ἀνεδείχθης * τέμνων τὴν τῆς Πίστεως εὐθεῖαν ἄρουραν,* καὶ διδασκαλίας * ἐπισπείρων θεόσοφε δόγματα·* καὶ αὐξήσας στάχυν, * καρποφορεῖς τῆ Ἐκκλησία, * τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

'Αβραὰμ τὴν θυσίαν, * καὶ τὴν ἄμεμπτον πίστιν ἐχαρακτήρισας, * Ίσαὰχ ὡς ἄλλον * τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος, * τῷ τοῦ Κτίστου πόθω· * καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστί¤, * ἐχρημάτισας φίλος τοῦ Κτίστου σου. Θεοτοχίον.

Κόσμου ούσα προστάτις, * Μήτερ ἀειπάρθενε σύ με χυβέρνησον, * χαὶ ὀδήγησόν με * εἰς εὐθεῖαν ὀδόν, χαὶ χατεύθυνον * πρός διχαιοσύνης * τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, * τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

'Ωδη ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ρώμη σου * εὐρημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα· * φωτοειδής ὡς ἀστήρ γὰρ * πανταχοῦ θαυμάτων * τὰς λαμπηδόνας,* Ἱεράρχα * ἐπαφῆχας, πιστῶς θαυμαζόμενος.

Όρθρίσας * πρός Χριστόν ταϊς έχειθεν λαμπρότησι, * περιηυγάσθης του θειοτάτου, * χαί φωτίζεις * τούς πιστώς σε τιμώντας έχάστοτε.

Σῶμά σου * xai ψυχὴν τῷ Θεῷ xaθιέρωσας,* xai δεxτικὴν ἀπειργάσω * χαρισμάτων Πάτερ,* τὴν σὴν xapδίαν, * ἀνενδότως * τῷ γλυχίω προσέχουσαν ἔρωτι.

Θεοτοχίον.

"Ιασαι * τῆς ψυχῆς μου ΙΙαρθένε, τὰ τραύματα,* ἐπισχιάσει σου θεία,* χαὶ τόν νοῦν μου λάμπρυνον,* σχοτισθέντα * ἀμελεία * χαὶ χακία ἐχθροῦ πολεμήτορος.

Αλλος. Ίλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λ αβών τοῦ λόγου σοφέ, * τὸ τάλαντον ὡς Θεράπων πιστὸς, * καὶ τῆ τραπέζη προθεἰς * ἐπολυπλασίασαν, * καὶ τοῦτο προσήγαγες * καθαρὸν σὺν τόκῳ, * τῷ Δεσπότη σου 'Αμβρόσιε.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Z'.

Έλάμπρυνας την στολην * την ιεράν έν τοις πόνοις σου,* χαι ανεδείχθης ποιμήν * ποίμνης λογιχής σοφέ, * ήν τη βαχτηρία σου * της διδασχαλίας,* είς μονάς έλαύνεις πίστεως.

Ο ζήλός σου Ήλιού * ζήλον μιμεϊται μαχάριε· * βασιλέα γάρ πιστόν,* χρανθέντα τοῖς αἴμασιν * ἐλέγξας, ἀπήλασας * θείων περιβόλων,* το αίδέσιμον φυλάττων Θεου.

Θεοτοχίον.

Σκέπην και καταφυγήν, * και τειχος όντως άκράδαντον, * ή πόλις σου σε πιστώς * χεχτημένη Δέσποινα, * δυσχερών έχ θλίψεων, * χαι χινδύνων πάντων * έχλυτρούται ταις πρεσβείαις σου. Ο Είρμός.

» 🔳 λάσθητί μοι Σωτήρ. * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου. * χαι έχ

» L βυθοῦ τῶν ΧαΧῶν * ἀνάγαγε δέρμαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόησα * » χαὶ ἐπάχουσόν μου,* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κουτάχιου, η Ηχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

όγους ζωής Πάτερ σοφέ, * χεχτημένος,* τὰς διανοίας τῶν πι-Λ στων * χαταρδεύεις,* χαι χαρποφόρους χάριτι δειχνύεις άει· * των αιρετιζόντων δε * χαταχλύζεις τας φρένας. * χάριν άναβλύζων δε * ιαμάτων, εχπλύνεις * παθών παντοίων ρύπον άληθως,* ίερομύστα * θεόφρον 'Λμβρόσιε.

Συναξαριον.

Τη Ζ΄. τοῦ αὐτοὕ μηνός Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν 'Αμβροσίου Έπισχόπου Μεδιολάνων.

Στίγοι.

Τό φθαρτόν 'Αμβρόσιος έχδύς σαρχίον

Θείας μετέσχεν άμβροσίας άξίως.

Έβδομάτη Άμβρόσιος ποτί αμβροτον ήλυθεν ούδας.

Ταϊς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ήμᾶς.

Ώδη ζ΄. Έν τῆ χαμίνω. Ο θεῖος φθόγγος * τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε,* ὥσπερ ἀστραπή διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, * χαὶ θαυμάτων ἡ ἐπίδειξις * ώς φῶς ἐξήστραψε, * τὰς ἐν ζόφω χαρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίαις * ταις του Σωτήρος σύ επόμενος * Πάτερ, το δοθέν σοι τάλαντον έμμελῶς, * ὡς οἰχέτης ἀγαθώτατος * ἐπολυπλασίασας,* δεσποτικής χαράς άξιούμενος.

Άναστομώσας * την θεολόγον σου διάνοιαν, * ρετθρα ιερών δογμάτων ποταμηδόν * έπαρτηχας, χαταρδεύοντα * πιστών το πλήρωμα, * ιερομύστα Πάτερ 'Αμβρόσιε.

()zotoxiov.

'Ιδού Παρθένε * έν τῆ γαστρί σου σύ συνέλαβες,* Λόγον τοῦ Πατρός συνάναρχον, χαὶ σαρχὶ * ἀπεχύησας, δωρούμενον * πᾶσιν ἀνάχλησιν,* τοῖς ἐξ 'Αδὰμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

"Αλλος. Οι έχ της 'Ιουδαίας.

Α χηλίδωτον ώφθης * ἀρετῶν θεομάχαρ, * ἀξίως ἔσοπτρον, * χαθαρὰς τὰς ἐμφάσεις * τῆς πίστεως δειχνύον, * χαὶ φωτίζον * τοὺς ψάλλοντας · * ΄Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σοῦ ὁ βίος θεόρρον,* ὑποτύπωσις ώρθη * ᾿Λρχιερέων σαρῶς,* xαὶ ὅρος ἘΟρθοδόξων * τῶν πίστει μελφδούντων,* xαὶ Θεῷ ἐκβοώντων ἀεἰ· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μέτριος μέν τρόπον, * ύψηλος δὲ τον λόγον, * Πάτερ 'Αμβρόσιε, * αἰδέσιμος τον βίον, * χαὶ πίστει ἀνεδείχθης * ἀχλινής ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεος, εὐλογητος εἶ.

Θεοτοχίον.

Θελητήν τοῦ ἐλέους * ὄν ἐγέννησας Μῆτερ,* νῦν ἐκδυσώπησον,* ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων,* ψυχῆς τε μολυσμάτων,* τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή ή. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ.

Ντεκρώσας τὰ μέλη, και νεκρόν * σαρκός τό φρόνημα * ἀπεργασάμενος, * ψυχήν ἐζώωσας "Οσιε, * και πηγήν θαυμάτων ἕβλυσας, * τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, * ζωήν παρέχουσαν * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Έγνως τὴν μετάθεσιν σορέ,* τὴν ἐχ τοῦ σώματος,* Θείφ ἐν Ηνεύματι * προφητιχώτατα· * ταύτην γὰρ * τοῖς συνοῦσι διεσάφησας,* χαὶ ἐν χαρặ πρός οὐρανόν * βοῶν ἀνέδραμες· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν * προκαθηράμενος, * παθῶν συγχύσεως, * πυρφόρον ἔλλαμψιν ἄνωθεν * εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, * ὡς περ οἱ θεῖοι Μαθηταὶ, * βοῶν 'Αμβρόσιε· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

^{*}Ωρθης ύπερτέρα οὐρανῶν, * Θεόν οὐράνιον * ἀποχυήσασα, * τόν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε,* οὐρανοῖς ἐπισυνάψαντα, * χαὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ * πᾶσι παρέχοντα, * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Αλλος. Μουσιχών όργάνων.

Απαθείας όργανον έδειχθης, * τῶν παθῶν κοιμίζον τὰς ὀρέξεις, * καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν * κραυγάζειν διεγεῖρον· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Σωτηρίας πρόξενον ἐχτήσω, * τὴν τοῦ λόγου δύναμιν παμμάχαρ, * δἰ ἡς ἐτράνωσας ἡμῖν,* τὸν ἕνα τῆς Τριάδος * ἀῥρήτως ἐχ Παρθένου,* σάρχα προσλαβόντα, * βροτοῖς ὁμοουσίως.

Ιαμάτων βρύουσι σταγόνας * τῶν σῶν διδαγμάτων αι νεφέλαι, * ἐξ ῶν ἀρδεύονται πιστῶν * χαρδίαι τῶν βοώντων· * Τόν Κύριον ὑμνειτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Μαχαρίζει τάξις σε 'Αγγέλων, * μεγαλύνει σε γηγενών φύσις· * έν σοι γὰρ εύρομεν χαρὰν * οι πίστει σε ύμνοῦντες,* χαι ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ο Ειρμός.

» Μουσικών δργάνων συμρωνούντων, * και λαών άπείρων προσ » Μουσικών, * είκονι τη έν Δεηρά,* τρεῖς Παιδες μη πει » σθέντες, * τον Κύριον άνύμνουν, * και έδοξολόγουν * εἰς πάντας
 » τοὺς αἰῶνας.

ωδή θ. Λίθος άχειρότμητος.

Τδες γεγονώς ἐν ἐχστάσει * τὰ δἰ αἰῶνος τοῖς Αγίοις * Πάτερ, ἀποχείμενα γέρα· * πρός ἂ μετέβης * ἀποληψόμενος,* τῶν σῶν χαμάτων ἕνδοξε, * τὰς ἀντιδόσεις εὐρραινόμενος.

"Ωριμος ώς βότρυς θεόφρον,* ληνοίς τοις άνω ἐπαξίως * ἀπεθησαυρίσθης, πηγάζων * ἀθανασίας * οἶνον 'Αμβρόσιε,* χαὶ ἰαμάτων χάριτας * τοις εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσι.

Σορία και χάριτι λάμπων, * ιερομύστα, και ποιμένων * μέσον έξαστράπτεις, δογμάτων * ορθοδοξία, * Πάτερ 'Αμβρόσιε· * διο πίστει και πόθφ σε * ύμνοις άξίως μακαρίζομεν.

Ημεροφαή σε ἀστέρα, * ή ἘΧΧλησία ΧεΧτημένη, * σχότος διαφεύγει παντοίας * παμμάχαρ πλάνης, * χαὶ ταῖς λαμπρότησι * τῶν ἰερῶν δογμάτων σου * αὐγαζομένη, μαχαρίζει σε.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι βοώμεν Παρθένε, * περιχαρώς τοῦ 'Αρχαγγέλου· * Χατρε τῆς χατάρας ἡ λύσις, * δεινών παντοίων * χατρε ἡ λύτρωσις, * ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, * τῆ ὑπέρ νοῦν χυοφορία σου.

Αλλος. Έξεστη επί τούτω ο ούρανός.

Έ δείχθης ώς έλαία, * Πάτερ σορέ,* έν τῷ οἶχψ Κυρίου κατάκαρπος, * έξ ής σορῶς * ἔπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν, * μεθ' ής καὶ εἰσελήλυθας * ἐν τῆ εὐωχία τῶν οὐρανῶν· * ἐν αἶς συναπολαύεις * μετὰ τῶν 'Ασωμάτων, * τῆς ἀκηράτου καὶ αύλου ζωῆς.

Λιπάνας την ψυχήν σου * ταις άρεταις,* έγχρατείας έδείχθης Διδάσχαλος,* χαί της σεπτής * 'Αρχιερωσύνης μυσταγωγός,* του βίου ὑποτύπωσις, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, * καὶ στήλη τῶν δογμάτων,* αἰρέσεων τὴν πλάνην,* ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωχας τον δρόμον * Πάτερ σοφέ, * χαὶ τὴν πίστιν τετήρηχας ἄμεμπτον, * χαὶ εἰς μονὰς * ἔφθασας χαὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, * ἐν οἶς σοι χαὶ ἀπόχειται * στέφανος χαὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· * ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * οἰχτείρησον χαὶ σῶσον,* ἐξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίου.

'Ωράθης ὦ Παρθένε * Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα ἐν σώματι, * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * ὄν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο, * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὅν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. ΄Ο Εἰρμός.

» Έξέστη ἐπὶ τούτῷ * ὁ οὐρανός, * xαὶ τῆς γῆς χατεπλάγη
» Έ τὰ πέρατα, * ὅτι Θεός * ὡτθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχῶς,*
» xαὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό
» σε Θεοτόχε, * ᾿Αγγέλων χαὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ» νουσιν.

Έξαποστειλάριον. Τοϊς Μαθηταΐς συνέλθωμεν.

Οροδοξίας πρόμαχος, * βάσις τζς Έχχλησίας, * 'Αρχιερέων ερεισμα, * χαι σοφός Ποιμενάρχης,* 'Αμβρόσιε ἀνεδείχθης,* πρός νομας εύσεβείας * χαθοδηγών το ποίμνιον,* ἀτιθάσσους ὡς θζρας * ἀποσοβών,* χαχοδόξων φάλαγγας θεοφάντορ,* τρανών το όμοούσιον * τζς ἀγίας Τριάδος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Θαῦμα φρικτόν Πανάμωμε, * ὅτι τόν πρό αἰώνων * ἐκ τοῦ Πατρός ἐκλάμψαντα * ὁμοούσιον Λόγον, * γεγέννηκας ἀποἰρήτως· * ὅθεν σὲ Θεοτόκον, * ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, * ἀληθῶς καὶ κυρίως, * ὡς ἀληθῆ * τοῦ Θεοῦ Μητέρα· ὅν ἐκδυσώπει * αὐτόν Θεομακάριστε, * ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου. Ἡ λοιπὴ ἘΑχολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες καὶ ἘΑπόλυσις.

Men. Tom. II.

TH H'. TOY ATTOY MILNON.

Προεόρτια της Συλλήψεως της Αγίας και Θεοπρομήτορος "Αννής: και μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Παταπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστώμεν Στίχους σ΄. και ψάλλομε» Στιχηρά προσόμοια Προεόρτια.

¹¹χος ά. Των ούρανίων ταγμάτων.

Ι νευματικήν νῦν χορείαν * δεῦτε κροτήσωμεν, * καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, * Προεόρτια δῶρα * προσάξωμεν ἐκ πόθου, * αἶνον δεκτὸν * τῷ τοῦ γένους καυχήματι, * τῆ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς * παρ' ἐλπίδα Θείαν Σύλληψιν.

Έν παραδείσω ή "Αννα * τὰ εὐαγγέλια, * τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν * ὑποδέχεται τόχου,* τῆς μόνης Θεονύμρου,* δηλοῦσα τρανῶς,* ὡς τρυφήσεως χρείττονος * χαὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν, οἰ πιστῶς * τόν χαρπόν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Όσίου, διλοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων * Πάτερ γευσάμενος, * τῶν ἐπιγείων πάντων * ἀπεστράφης ἡδέων * τὴν μέθεξιν ἐνθέως· * öθεν ἀεὶ * τῆς γλυχείας Πατάπιε,* τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχεῖθεν χατατρυρῶν * ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν.

Έτερα Στιγγρά προσόμοια του Όσιου.

⁻Πχος ό αύτός. Πανεύρημοι Μάρτυρες ύμας.

Πάτερ Πατάπιε, σαρχός * τὰς όρμὰς, ἀσχήσεως * χαταμαράνας πυρσεύμασιν, * ἔρημον ῷχησας * ὡς ἘΗλίας πάλαι, * τόν νοῦν χαθηράμενος * ἀπαύστοις πρός τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· * χαὶ νῦν ἰχετευε, * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε, χοροϊς * Άσκητων ἡρίθμησαι, * τῆ ἀπαθεία χοσμούμενος, * καὶ κατεσκήνωσας * ἐν μοναῖς ὀσίαις, * ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, * τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε· * καὶ νῦν ἰκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΙΙάτερ ΙΙατάπιε, φωστήρ * έξ Αἰγύπτου ἕλαμψας, * ρωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον * θαυμάτων λάμψεσι, * ψυχορθόρων νόσων * ἀπελαύνων ζόφωσιν, * δαιμόνων ἐχμειῶν ἀμαυρότητα· * χαὶ νῦν ἰχέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἕλεος.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Η'.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

ΙΙανύμνητε Δέσποινα, έλπὶς * τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα,* καταφυγὴ καὶ βοήθεια,* Σὲ ἰκετεύομεν, * Ἐκ παντός κινδύνου * τοὺς δούλους σου φύλαττε,* τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τόν τόκον σου,* αὐτῷ πρεσβεύουσα, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τον ίδιον "Αρνα, ή 'Αμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα*, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώραχεν * εἶδος οὐχ ἔχοντα,* οὐδὲ χάλλος, Οἴμοι, θρηνωδοῦσα ἔλεγε,* ποῦ σου τὸ χάλλος ἔδυ γλυχύτατε, * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορρῆς σου,* Γίέ μου παμφίλτατε.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά τής Όκτωήχου. 'Απολυτίκιον 'Ηγος πλ. δ'. Έν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, Κανών Προεόρτιος και του Αγίου, φέροντες όμου τήνδε την Ακροστιχίδα άνευ των Είρμων. Χαράς άνοίγει Χριστός ήμων τάς πύλας

Έν δε τοις Θεοτοχίοις Γεωργίου.

'Ωδη ά. Ήχος β'. Ο Είρμός.

» Δεῦτε λαοί, * ἔσωμεν ἦσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
 » Δ θάλασσαν, * χαὶ ὀδηγήσαντι * τὸν λαὸν ὄν ἀνῆχε, * δου » λείας Λἰγυπτίων, * ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν * σήμερον προχαταγγέλλονται,* ταμεῖα διανοίγεσθαι,* χαὶ ἀποχλείεσθαι * τῆς χατάρας αὶ λύπαι,* ἐν τῆ θεία Συλλήψει * τῆς Θεομήτορος.

"Ανθη τερπνά * σήμερον πιστοί δρεψάμενοι,* ένθέων λόγων πλέ. ξωμεν, * τον προεόρτιον * στέρανον έγχωμίων * την Παρθένον αίνοῦντες,* ἐν τῆ Συλλήψει αὐτῆς.

Του Όσίου, Πχος και Είρμος ο αύτος.

Ρώμην σορέ,* χαὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν * ἐχ βρέρους ἐνδυσάμενος, * πρός τῆς ἀσχήσεως τοὺς ἀγῶνας προθύμως * χαὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

'Αποβαλών * άπασαν την των προσχαίρων ζωην, * χαι χόσμον άρνησάμενος, * την υπερχόσμιον * νυν άπείληρας δόξαν, * ης έτυχες άσχήσει, * σορέ Πατάπιε. Θεοτοχίον.

Γένος βροτών * σήμερον τῆς ἀναπλάσεως μηνύματα εἰσδέχεται,* xαὶ εὐαγγέλια τὰ τῆς υἰοθεσίας,* ἐν τῆ σῆ παρ' ἐλπίδα * Συλλήψει, "Αχραντε.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Η'.

Έτερος Κανών τοῦ Όσίου Ήχος ὁ αὐτός.

Έν βυθῷ χατέστρωσε. Θεοφάνους.

Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρά,* μέλλων χατορθώματα * ἀνευφημεῖν,* ἐχδυσωπῶ σε Ὅσιε΄, * αἴγλην φωτοδότιδα,* οὐρανόθεν μοι * δωρηθῆναι ἰχέτευε, * νέφος ἐχμειοῦσαν * τὸ τῆς ἀγνωσίας μου, Πατάπιε.

Αίγυπτίους πρίν ό τῷ βυθῷ * χρύψας θείψ νεύματι, * τῆς χοσμιχῆς συγχύσεως * σὲ ἀναλαβόμενος, * χατερώτισε * θειχαῖς ἐπιγνώσεσι, * χαὶ όλοραῆ σε * ἔδειξεν ἀστέρα, Πάτερ "Οσιε.

Τῆς σαρχός τὰ πάθη χαλινῷ,* μάχαρ τῆς ἀσχήσεως * δουλαγωγῶν,* τῆς ἀπαθείας ἔρωτι,* ὥφθης χαθαρώτατον * οἰχητήριον * τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, * χαὶ χειμαζομένων * εὕδιος λιμὴν, Πάτερ Πατάπιε. Θεοτοχίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, * κόσμφ παρεχόμενος * ὁ Λυτρωτὴς,* ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, * ἄνθρωπος γενόμενος, * ὁ τὸν "Οσιον * ἀναδείξας Πατάπιον,* κρήνην ἰαμάτων * πἄσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» 🔽 τερέωσον ήμαζ έν σοι Κύριε, * ό ξύλω νεχρώσας την άμαρ-

» 🚄 τίαν·* και τον φόβον σου έμφύτευσον,* είς τας καρδίας ήμῶν

» τῶν ὑμνούντων σε.

Σαλπίσωμεν φαιδρώς εὐσήμως σήμερον,* ἐνθέως χαλοῦντες τὴν χτίσιν πᾶσαν * προεόρτιον εἰς αἶνεσιν,* τῆς πανάγνου Μητρός θείας Συλλήψεως.

Αι θεΐαι δωρεαί χαι τὰ χαρίσματα,* προτείνονται σήμερου τοῖς ἀνθρώποις,* δηλουμένης τῆς Συλλήψεως,* τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Όσίου, ὁ αὐτός.

Ν εάζων της ψυχης τῷ τόνω "Οσιε,* ἀρχαΐον πολέμιον διὰ πόνων * της ἀσχήσεως χατέβαλες,* χαὶ τὰ τούτου διήλεγξας βουλεύματα.

Οι πόνοι σου σοφέ, τῶν ἀντιδόσεων * τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας,* τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν * ἐν τῷ βίω παρέσχον σοι, Πατάπιε. Θεοτοχίον.

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις,* τῶν ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων, * παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου,* ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, Πανύμνητε.

Άλλος, τοῦ Όσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δ αχρύων ἀναβλύσεσι * χαταρδεύσας ἄριστα,* τὴν ψυχιχήν σου αῦλαχα,* σῖτον θείων ἤνεγχας πράξεων,* ἀποθήχαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον. 'Αγάπην όπλισάμενος,* ώσπερ ξίφος "Οσιε, * χαὶ θυρεῷ σχεπόμενος, * τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως, * τῶν δαιμόνων τὰ στίρη ἐξηφάνισας.

'Ασχήσεως λειμῶσι, * χαθάπερ χρίνον ἤνθησας, * εὐωδιάζων "Οσιε * τὰς χαρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, * χαὶ τελούντων σου πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοχίον.

'Αγκάλαις ἐποχούμενος,* τῆς Τεκούσης Κύριε,* τὰ τῆς Λἰγύπτου είδωλα * δυναστεία τῆ σῆ συνέτριψας,* ἐξ ἡς πλήθος ἀνεβλάστησεν. Ο Εἰρμός.

» Ἐ ξήνθησεν ἡ ἔρημος, * ώσεὶ χρίνον Κύριε, * ἡ τῶν ἐθνῶν » Ἐ στειρεύουσα * Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου,* ἐν ἡ ἐστερεώθη » ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Όσίου,

Ήγος γ'. Την ώραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, * θεομαχάριστε * Πάτερ ἐξήρανας, * δαχρύων ρεύμασι, * χαὶ ἰαμάτων ποταμούς, * Πατάπιε ἀνέβλυσας· * ὅθεν προσερχόμενοι, * τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, * χάριν τε χαὶ ἔλεος, * προφανῶς ἀρυόμεθα, * τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀξίως, * πίστει θερμῆ θεομαχάριστε.

Δόξα, τοῦ Όσίου,

Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν και Λόγον.

Την πτωχείαν τοῦ δἱ ήμᾶς * ἐχ Παρθένου τεχθέντος * ἀναλαβών,* ἡγήσω τὰ πρόσχαιρα * ὡσεὶ χόρτον μαχάριε· τοῦ γνωστιχοῦ γὰρ ξύλου * γευσάμενος "Οσιε,* τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης * διδάσχαλος ἔνθεος· * ὅθεν χαὶ πρός ζῆλον * ἀγγελικῆς πολιτείας * διήγειρας ἅπαντας,* τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου,* θεοφόρε Πατάπιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* των πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Προεόρτιον.

'Ηχος δ'. Ταχύ προχατάλαβε.

Η πύλη ή ἄβατος, * νῦν ἀποτίχτεται, * ἡ πόλις ἡ πάμρωτος, * λάμψαι προέρχεται: * ἡ μόνη πανάχραντος * σήμερον δἰ ΄Αγγέλου, * τοῖς διχαίοις δηλοῦται: * ὅθεν ἐν εὐρροσύνῃ * ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ. * Καρπόν ἡμῖν δώρησαι * τὴν ἀρθαρσίας πηγήν.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

* Εἰσαχήχοα Κύριε * την ἀχρην * της σης οἰχονομίας, * χαὶ • Εἰδόξασά σε * μόνε φιλάνθρωπε.

Ίλαρώτατα σήμερον, * περιχαρῶς * ή κτίσις Θεοτόκε, * προεόρτιόν σοι * ἔδει τὴν αίνεσιν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Η'.

Γαληνήν αἰθριάζεται * ὁ οὐρανὸς,* Παρθένε, εὐφροσύνην,* τὴν σήν προχηρύττων * ἀνθρώποις σύλληψιν.

Έν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε * τοῖς τοῦ φωτός,* ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους * ἐχπλήξας, χαθεῖλες * χαι ἀπενέχρωσας.

Ιδρυνθείς ἐπὶ ἄσειστον * πέτραν σοφὲ,* ἀσχήσεως χαὶ πόνων,* ἐχθρῶν τριχυμίαις * οὐ χαταβέβλησαι.

Θεοτοχίον.

Ως ἀρχὴν εὐφορίας νῦν * τῆς πρός Θεόν,* τὴν σύλληψίν σου Κόρη, * ἡ ἀνθρώπων φύσις * σήμερον δέχεται.

Αλλος του Όσιου. Έλήλυθας * έχ Παρθένου.

Η άβυσσος * των θερμών σου δαχρύων χατέχλυσε, * δαιμόνων στρατεύματα, * χαὶ ἀμαρτίας οἰδήματα, * πέλαγος θαυμάτων δὲ, * τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδειχται.

Ταπείνωσιν * άγρυπνίαν και σύντονον δέησιν, * άγάπην άθολωτον, * πίστιν έλπίδα κτησάμενος, * γέγονας συνόμιλος * έπουρανίων 'Αγγέλων, * Πάτερ "Οσιε.

Έχοιμισας * ήδονῶν πολυμόρρων τὰ χύματα,* θείαις ἀναβάσεσι,* χαὶ ἀνενδότοις χαθάρσεσιν· * ὅθεν πρός ἀνέσπερον, * μετὰ τὴν χοίμησιν, φέγγος * ἐξεδήμησας. Θεοτοχίον.

'Εξέλαμψας * έχ Παρθένου νεφέλης ό "Ηλιος, * ἀστέρας αὐγάζοντας * ἀποδειχνὺς τοὺς Όσίους σου, * κόσμφ χαι τοῖς πάθεσιν * ἐσταυρωμένους Οἰχτίρμον, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή έ. Ο Είρμος.

» Ο τοῦ φωτός χορηγός, * xai τῶν aiώνων ποιητής Κύριος, * » Ο ἐν τῷ φωτi * τῶν τῶν προσταγμάτων * όδήγησον ήμᾶς *

» έκτός σου γάρ ἄλλον * Θεόν ού γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ή Υῆ,* καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται,* οι γηγενεῖς ἐν τῆ σῆ Συλλήψει,* Θεόνυμφε ἀγνή· * ἢν προεορτάζοντες * πόθω ὑμνοῦμέν σε.

Ρώμην ή φύσις ήμῶν * ή ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, * xαὶ ἀρετῶν * Θείας εὐφορίας * λαμβάνει ἀπαρχήν,* ἐν τῆ παρ' ἐλπίδα * Συλλήψει σου, ^{*}Αχραντε.

Τοῦ Όσίου ὁ αὐτός.

Έ δειν την δόξαν Θεου, της διανοίας όρθαλμοις Όσιε, ε έπιπο-Οών, τα τερπνά του χόσμου καρειδες ώς φθαρτά, χαι των ποθουμένων κάρθαρτων έπέτυχες.

Σταυρόν ἐπ' ὤμων λαβών,* xaì τῷ Χριστῷ ἀχολουθῶν "Οσιε,* εἰς τὰ τῆς γῆς * πέρατα διῆλθες, * ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς * τὰ τῶν πολεμίων * δαιμόνων συστήματα.

Τοῦ Όσίου, ἐ αὐτός.

Θεοτοχίον.

Ρείθρα πηγάζει ήμιν, * τὰ προεόρτια Αγνή σήμερον, * τῶν νοητῶν * χαρίτων σου, ἅπερ * ἀντλοῦντες δαψιλῶς, * σὲ ὑμνολογοῦμεν καὶ πόθω δοξάζομεν.

Άλλος του Όσίου. Ο φωτισμός.

Ο φωτισμός * τῶν ἐν σχότει χειμένων, * λάμψον μοι αἴγλην, * θείαις τοῦ Όσίου σου ἰχεσίαις· * λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· * ὅμβρισόν μοι ῥεῖθρα ἀφέσεως· * ἄλλον γὰρ ἐχτός σου * Θεόν οὐχ ἐπίσταμαι.

Λύμης παθών,* έχχαθάρας το όμμα * της διανοίας,* Πάτερ Θεοφόρε, δι έγχρατείας,* Θεία έντευξει συ διήνοιξας χόρας * πηρωθείσας, χαι διεσχέδασας * φέγγει ιαμάτων * δεινήν άμαυρότητα.

Ρώσιν ψυχής,* ρώσιν σώματος, πάσαν * άφθονον χάριν,* δεϋτε έξαντλήσωμεν, ώς έχ χρήνης, * τῆς θείας θήχης τοῦ σοροῦ Παταπίου· * θαύματα γὰρ βρύει ὡς νάματα,* πίστει τοῖς αὐτῷ * ἀδιστάχτως προστρέχουσι.

Θεοτοχίον.

Τὸν χορηγὸν * τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων, * τὸν συνοχέα, * τέτοχας ἀἰρἡτῷ χυορορία, * τὸν ἐν ᾿Αγίοις δοξαζόμενον Κόρη, * χαὶ Ὁ σίοις ἀναπαυόμενον· * ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, * ἐχδυσώπει Θεονυμφε.

'Ωδή ς΄. Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

Τής βροτών σωτηρίας προοίμια * σήμερον μηνύονται, * και καταβάλλονται * έν τοις προεορτάζουσι, * της 'Αγνής και Παρθένου την Σύλληψιν.

Ο τῆ ^{*}Αννη χηρύξας τὴν σύλληψιν, * τῆς ὑπεραμώμου * Παρθένου, μηνύματα * χοινῆς χαρᾶς παρέσχετο,* χαὶ χαλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡμῶν.

Τοῦ Όσίου. Ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε,* τὰ χατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στεῥῥότητος·* χαὶ νιχητὴς πανάριστος τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεός σε έδόξασεν, * ώς ὑπερδοξάσαντα * τοῦτον τοῖς ἔργοις σου * τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπιε· * διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν. Θεοτοχίον.

Γηγενεϊς προεόρτιον αίνεσιν * σήμερον σοὶ πλέχουσι, * Θεοχαρίτωτε, * χαὶ τὴν σεπτήν σου Σύλληψιν * ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Φανοτάταις τόν νοῦν ἐλλαμπόμενος, * Πάτερ ἀναβάσεσι, * χα-Θάπερ ἄσαρχος * μετὰ σαρχός ἐβίωσας, * μὴ βραχεὶς ἀμαρτίαις Πατάπιε.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . H'.

Ηλιού τον Θεσβίτην μιμούμενος, * και ίχνηλατών 'Ιωάννην τόν Πρόδρομον, * έρημον πρίν χατώχησας, * ήσυχία τόν νοῦν χαθαιρόμενος.

Έξ Αιγύπτου φωστήρ διαυγέστατος,* την Κωνσταντινούπολιν,* φέγγει ιάσεων * χαταφωτίζων ήστραψας,* φαεινότατε Πάτερ Θεοτοχίον. Πατάπιε.

Έπι χούφης νεφέλης χαθήμενος,* πάλαι Αιγυπτίοις,* Χριστός έπεδήμησε. * χαι χαθελών τα είδωλα,* των Όσιων χορούς έπε-Ο Είρμός. σπάσατο.

» Έ ν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος,* τὴν ἀνεξιχνίαστον* Σ τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθο-

» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

424

Κοντάχιον τοῦ Όσίου. η Ηχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.

Τ όν ναόν σου "Αγιε,* πνευματικόν ἰατρεῖον,* οἱ λαοὶ εὐράμενοι,* μετά σπουδής προσιόντες, * ίασιν * των νοσημάτων λαβείν αίτοῦνται,* λύσιν τε * τῶν ἐν τῷ βίω * πλημμελημάτων· * σοἱ γάρ πάντων των έν άνάγχαις * προστάτης ώφθης, * Πατάπιε Θσιε.

Ο Οἶχος. Την Έδεμ.

Η σορός σου σορέ,* πάσι βρύει ιάματα· * έξ ής πάντες πιστοί * άρυόμενοι, σώζονται * έχ νόσων πολλών ψυχών * χαί τών σωμάτων, * ώνπερ ό τάλας * έγὼ πεπείραμαι, * ρυσθείς των θλιβόντων με. * χαί διά τουτο * την σην άντιληψιν * νυν άνευφημώ,* χαὶ διηγοῦμαι τρανῶς * πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγχαις,* χαὶ έχλυτρούσαι πειρασμών * τούς προσιόντας σοι θερμώς. * Διό δίδου μοι ύμνειν σε· * Σύ γαρ πάντων των έν ανάγχαις * προστάτης ώφθης,* Πατάπιε Οσιε.

Συναξάριον.

Τη Η'. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Παταπίου.

Στίγοι.

Φθαρτόν λελοιπώς, Πατάπιε, γής πάτον, Πατείς, όπου πατούσι πραέων πόδες. Ογδοάτη, Πατάπιз, χλόης πέδον άμρεπάτησας. 'Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» Ε ἰκόνος χρυσῆς,* ἐν πεδίω Δεηρά λατρευομένης,* οἰ τρεῖς σου Παιδες κατερρόνησαν,* ἀθεωτάτου προστάγματος· * μέσον

» δε πυρός εμβληθέντες, * δροσιζόμενοι εψαλλον· * Εύλογητός εί

» ό Θεός, * ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

χάρις Θεοϋ,* τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῆ Συλλήψει,* τῆς παναχράντου χαταβάλλεται,* τῆ ἀνθρωπότητι σήμερον·* ῆν προεορτάζοντες πόθω,* ἀναβοώμεν χαὶ λέγομεν·* Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν, * εὐωδίαν νὸητὴν ἡ τῆς Πανάγνου, * προδιαπνέει θεία Σύλληψις, * εὐωδιάζουσα χάριτι, * τοὺς προεορτάζοντας ταύτην, * xαὶ βοῶντας xαὶ λέγοντας· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός...

Τλύος παθών,* τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποχαθάρας,* ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων,* ταύτην ἐποίησας "Οσιε· * ὅθεν μυστικῆς θεωρίας,* ἀπολαύων ἐχραύγαζες· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλών,* συνεργεία θεϊκῆ Θεομακάριστε,* πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας· * καὶ θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, * στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων,* ἀναμέλπων ἀπήλασας· * Εύλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ιδρύεται νῦν,* ἐπὶ πέτραν νοητὴν, βροτῶν ἡ φύσις,* τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως,* xαὶ θείας φύσεως "Αχραντε,* ἐν τῆ παρ' ἐλπίδα Συλλήψει,* προχηρύττουσα μέλπει νῦν·* Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Όσίου. Ό αὐτός.

Πυρί νοητῷ,* ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια,* πῦρ ἀμαρτίας ἀπετέφρωσας,* τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος,* xαὶ φωτοειδής xαθωράθης,* ἀναμέλπων Πατάπιε·* Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός,* ἰαμάτων ποταμός, χρήνη ἀένναος,* ῥεῖθρον μηδόλως δαπανώμενον,* σοῦ ή σορός ἀναδέδειχται,* Πάτερ τοῖς πιστῶς προσιοῦσι,* χαὶ θερμῶς ἀναχράζουσιν· * Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(Deotoxlov.

Θεοϊ με ἐχ σοῦ * ὁ ὑπέρθεος, ᾿Αγνἡ, δούλου μορφἡν ὑποδύς· * χαινοτομεϊ δὲ τρίβους γνώσεως,* ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως,* πλήθη Μοναστῶν χαὶ Όσίων,* ἐπαγόμενος ψάλλοντα· * Εὐλογητός εἶ ὁ θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή ή...Τόν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός. Γιτῆς ἀχαρπίας ὁ βλαστός,* εὐθηνίαν ἀγαθῶν * προχαταγγέλλει,* τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει,* ἐν τῆ βλαστήσει αὐτοῦ,* χαὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον * αὐτοῦ συγχαλεῖται,* ἀνθρώπους εὐφροσύνην. Men. Tom. II. 54

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. II'.

Αἰ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς,* τῆς κατάρας ἐν Ἐοὲμ * τῆ παραβάσει,* ἀνελκύεσθαι ῥίζαι,* σαρῶς μηνύονται νῦν,* τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι,* θείας εὐλογίας,* ρύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Tou Oriou. O 20565.

Σὐ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς,* ὡς νικήσας τῆς σαρκός * καὶ τοὺς πολέμους,* ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν,* εἰσδέδεξαι ὡς εἰκός,* ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα· * ὅθεν σε τιμῶμεν,* Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιών σεμνοπρεπώς,* ώ Πατάπιε σορέ,* εἰς Θεοῦ δόξαν,* πάντα πόνον χουρίζεις,* πάντων πασχόντων σαρώς· * διό σε πάντες πιστοὶ, "Όσιε,* ὕμνοις εὐρ ημοῦμεν,* ὡς τοῦ Δεσπότου ρίλον. Θεοτοχίον.

Οί πεποιθότες έπι σοι,* και καυχώμενοι άει,* Θεοκυήτορ,* την σην πόθω τιμώμεν, * Σύλληψιν θείαν πιστώς, * ύμνουντες άπαύστως τον Κύριον,* και ύπερυψουντες * αύτον είς τους αίωνας.

Του Όσίου. Ο αύτός.

ποχαθάρας σεαυτόν,* τῆς ἰλύος τῶν παθῶν * δἰ ἐμμελείας,* Τηλαυγέστατον ὥφθης,* Πάτερ δοχεΐον Θεοῦ,* Χραυγάζων Γμνείτε τὸν Κύριον,* Χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταϊς πρός τόν Κύριον εύχαϊς,* ἀποχάθαρον ήμᾶς * πάσης κηλιδος, * τη θερμη σου πρεσβεία,* ἐχ τριχυμίας παθῶν,* χαὶ νόσων χαὶ θλίψεων λύτρωσαι,* τοὺς σὲ χατ' ἀξίαν,* Πατάπιε τιμῶντας-

Οἰχονομήσας σεαυτοῦ * τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς,* "Οσιε Πάτερ,* οἰχονόμος ἐδείχθης,* διαχονήσας χαλῶς,* ταῖς χρείαις τῶν ΄Αγίων "Οσιε,* μεθ' ῶν ἡξιώθης,* τῆς ἄνω χληρουχίας.

() sotoxiov.

Η οὐρανώσασα ἡμῶν * τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν * Άγνὴ οὐσίαν,* τῶν ᾿Αγγέλων ἡ δόξα,* καὶ τῶν Όσίων χαρὰ,* ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα,* ὡς Θεόν τεκοῦσα,* ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

» εγτόν έν χαμίνω του πυρός,* των Εβραίων τοις Παισί * συγχα-

- » Ι ταβάντα, * χαι την ολόγα εις δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν, *
- » ύμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον,* xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον.

περουεϊς ώς άκτινας, * προανίσχει τῷ κόσμω, * ἡ Σύλληψίς σου πάνσεμνε 'Αγνή, * τὰς νοουμένας τῆς χάριτος. * καὶ λαμπρύνει τοὺς πόθω, * ἐν ταύτῃ προεόρτιον ὡδὴν, * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, * ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Αύσιν στειρώσεως "Αννα,* δεχομένη μηνύει,* βροτοϊς την ευφορίαν των χαλών,* χαι εύχαρπίαν της φύσεως· * χαι χαλεϊ πα.

MHN Δ EKEMBPIO Σ , H',

σαν ατίσιν,* έν τῆ Συλλήψει ἄχραντε 'Αγνή,* προεόρτια δώρα,* προσάξαι σοι την αίνεσιν.

Τοῦ Όσίου. Ο αὐτός.

Απαρυσάμενος Πάτερ,* ἐχ πηγῆς άεννάου,* τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς,* τῶν ἰαμάτων Πατάπιε,* ταύτην πᾶσιν ἀς-Οόνως,* παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς * ἐχτελοῦσι, χαὶ πόθω * τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σύν 'Αποστόλοις χορεύων,* σύν Μαρτύρων τοῖς δήμοις,* Όσίων* τε τοῖς πλήθεσι σοφὲ,* ἐν οὐρανίαις Πατάπιε,* νῦν σχηναῖς ὑπὲρ πάντων,* ixέτευε τὸν Κτίστην xai Θεὸν,* τῶν πιστῶς ἐχτελούντων,* τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Υπερχυθεϊσα ή χάρις,* τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας,* εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλώς,* σὲ μεσιτείαν παρέσχετο,* τῶν αὐτοῦ δωρημάτων,* τὴν πρόξενον ἀπάντων τῶν καλῶν·* διὰ τοῦτό σε πίστει * καὶ πόθω μακαρίζομεν.

" λλλος του Όσιου. 'Ανάρχου γεννήτορος.

μέρα σωτήριος,* ή μνήμη σου ἐπέλαμψε,* τὰς ἐν σχότει χαρδίας * χαταφωτίζουσα,* λύουσα παθῶν τὴν ὁμίχλην,* υἰοὺς φωτός,* δειχνύουσα Πάτερ,* τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας,* τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαίων το καύχημα,* το της ερήμου βλάστημα,* μοναζόντων το κλέος * και την ευπρέπειαν,* τον της Βυζαντίδος φωστηρα,* τον έπι γης * Άγγελον φανέντα,* Πατάπιον απαντες,* έπαζίως μακαρίσωμεν.

'Αγγέλων ἐφάμιλλος,* Όσίων ἰσοστάσιος,* Προρητῶν 'Αποστόλων,* Ναρτύρων 'Γεραρχων,* Όσίων συμμέτοχος πέλων,* χαὶ τῆ σεπτῆ * Τριάδι λατρεύων,* ναός χαθαρότητι,* ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

(Destoxion.

Τό μέγα Μυστήριον,* τῆς ὑπέρ νοῦν λοχείας σου,* Χαταπλήττει 'Δγγέλους,* Θεοχαρίτωτε,* θέλγει τῶν Όσίων τὸν ὅῆμον,* τοὺς ἰροὺς * εὐφραίνει Πατέρας,* ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε,* Θεοτόχε ἀπειρόγαμε.

Ο Ειρμός.

» Α νάρχου Γεννήτορος, * Υίος Θεός και Κύριος, * σαρχωθείς εκ » Α Παρθένου * ήμιν επέρανε, * τὰ εσκοτισμένα ρωτίσαι, * συνα-» γαγείν * τὰ εσκορπισμένα· * διο την πανύμνητον, * Θεοτόκον » μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. Θ' .

Έξαποστειλαριον. Τοις Ναθηταίς συνέλθωμεν.

γατάξας του Λιγύπτιου,* χαι 'Ασσύριου άρογγυ,* υρύν των παθών Πιατάπιε, * τῷ Χριστῷ Θεοφόρε, * κατηκολούθησας γαίρων. τόν σταυρόν σου βαστάζων. * τόν Ηλιού δε Κάρμηλον, * είχονιζω σύ Πάτερ, * άσχητιχῶς * τὰς ἐρήμους ῷχησας, χαὶ πρός ῦψος ' της απαθείας έφθασας,* συγχραθείς τη Τριάδι.

(θεοτολίον, δμοιον.

Λόγου Θεού Μηπέρα σε, * άνυμνούμεν σύν πόθω, * έν Θεοπνεμ στοις ζσμασι,* Παναγία Παρθένε,* οι διά σου σεσωσμένοι. * νέμοι: ούν Θεοτόχε,* τοις αναξίοις δούλοις σου, * ίλασμον χαι είστηνην." χαι φωτισμόν. * όσα θέλεις δύνασαι χαι ισγύεις,* ώς πάντων ούσε Δέσποινα, * ύπε; ένδοξε Κόρη.

> Π λοιπή Ακολουθια του Ορθρου ώς σύνηθες χαι 'Απόλυσις.

> > TH Θ' . FOR ATTOY MINON.

Η Συλληψις σής Άγιας "Ανίης, σής Μητρός σής Θεοτόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ίστων. Στίγους ς΄. και ψαλλουεν Στιχήρα προσόμοια της Αγίας γ. ήγος δ. Ο έξ ύψιστου χληθείς.

ην αρπογονούσα ή στεϊρα παρ' έλπίδα,* Παρθένον την μέλλουσαν,* 🚺 τίχτειν Θεόν έν σαρχί,* άγαλλιάσει φαιδρύνεται * χορεύει χαίρει, * μεγαλοφώνως * * Αννα χραυγάζουσα · * Φυλαί μοι συγχάρητε,* άπασαι του 'Ισραήλ,* χυοφορώ χαι το όνειδος * της άπαιδίας,* έναποτίθεμαι ώς ηύδόχησεν * ό Εύεργέτης, * έπαχούσας μου * τζς προσευχής, και κατώδυνον * θεραπεύσας καρδίαν, * δι ώδινων ώς ύπέσχετο.

΄Ο έξ άνίχμου πηγάσας ύδωρ πέτρας,* χαρπόν τη χοιλία σου,* "Αννα γαρίζεται, * την άειπάρθενον Δέσποιναν· * έξ ής το ύδωρ * τής σωτηρίας * μέλλει προέργεσθαι. * Ούχέτι ώς άχαρπος,* γή παροιχείς έπι γής. * ονειδισμού ήλλοτρίωσαι. * γήν γαρ βλαστήσεις * χαρποφορούσαν ζωτζς τον άσταχυν, * τον τα ονείδη * άφαιρούμενον,* πάντων βροτών ώς ηὐδόχησε,* διὰ σπλάγγνα ἐλέους* μορφωθήναι το άλλοτριον.

Τών Προρητών αι προρρήσεις έχπληρούνται. * Όρος γαο τό άγιον * λαγόσιν ιδρυται· * Κλίμαξ ή Οεία ρυτεύεται· * Θρόνος 3 μέγας * του Βασιλέως * προετοιμάζεται * Τόπος ευτρεπίζεται ό

Digitized by Google

θεοβάδιστος· * Βάτος ή ἄφλεχτος ἄρχεται * ἀναβλαστάνειν· * ἡ Μυροθήχη τοῦ ἀγιάσματος * ἤδη πηγάζει,* τῆς στειρώσεως * τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα,* τῆς θεόρρονος *Αννης· * ἢν ἐν πίστει μαχαρίσωμεν.

Δόξα, Καί νῦν, τῆς Αγίας, Ήχος ά. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόἰρ; ητον τοῖς ᾿Αγγέλοις,* xai ἀνθρώποις μεγαλεῖον,* xai ἀπ' αἰῶνος χρησμοδοτούμενον * μυστήριον παράδοξον, * σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώρρονος ᾿Αννης * βρεφουργεῖται, * Μαρία ἡ Θεόπαις,* ἐτοιμαζομένη εἰς xατοιxίαν * τοῦ Παμβασιλέως τῶν αίώνων,* xai εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν· * ἡν xαθαρῷ συνειδότι xαθιτεχεύσωμεν * ἀναβοῶντες πρός αὐτήν· * Πρέσβευε τῷ σῷ Γιῷ xai Θεῷ,* ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

ηχος πλ. ά. Χαίροις * άσχητιχῶν.

Α ννα * ή θεία χάρις ποτέ * προσευχομένη ὑπέρ τέχνου ἐβόησε,* τῷ πάντων * Θεῷ καὶ Κτίστη· * ᾿Αδωναὶ Σαβαώθ,* τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· * αὐτός * τὴν ὁδύνην μου τῆς καρδίας διάλυσον,* καὶ τοὺς τῆς μήτρας * καταῥράκτας διάνοιξον,* καὶ τὴν ἄκαρπον * καρποφόρον ἀνάδειξον· * ὅπως τὸ γεννησόμενον * ὀστόν σοι προσάξωμεν,* ἐπευλογοῦντες * καὶ ὁμορρόνως δοξάζοντες,* τὴν τὴν * εὐσπλαγχνίαν,* δι ἡς δίδοται τῷ κόσμῳ,* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ^{*}Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μἡ ἀθετήσει αὐτήν.

ΙΙάλαι * προσευχομένη πιστώς, * Άννα ή σώρρων, χαὶ Θεῷ ixετεύουσα, * Άγγέλου * φωνῆς ἀχούει * προσβεβαιοῦντος αὐτῆ, * τὴν τῶν αίτουμένων θείαν ἔχβασιν· * πρός ὴν * ὁ ᾿Ασώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· * Ἡ δέησίς σου * πρός τὸν Κύριον ἤγγισε· * μὴ σχυθρώπαζε, * τῶν δαχρύων ἀπόστηθι· εὖχαρπος χρηματίσεις * γὰρ ἐλαία, βλαστάνουσα * χλάδον ὡραῖον Παρθένον, * ἤτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε * κατὰ Χριστὸν * σάρχα, * παρεχόμενον τῷ χόσμω τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Έχ χαρπού τῆς χοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ Ορόνου μου.

Ζεῦγος * χαρπογονει το σεπτόν,* τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἦς προελεύσεται,* ὁ Μόσχος,* ἀῥρήτῷ λόγῷ * ὁ σιτευτός ἀληθῶς,* ὑπὲρ ὅλου χόσμου προθυόμενος· * διὸ * γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον,* ἐν χατανύξει * τῷ Κύρίῷ προσάγουσι,* χαὶ τὴν σύμπασαν * ἐπορείλουσαν ἔχουσι. * Τούτους οὖν μαχαρίσωμεν * χαὶ

MHN DEKEMBPION. Θ'_{*}

πίστει χορεύσωμεν * έν τῆ Συλλήψει ένθέως,* τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Μητρός * τιχτομένης,* δἰ ῆς δίδοται πλουσίως,* το μέγα ἕλεος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Kal vov, $\pi \eta \varsigma$; Ayias, $\eta \eta \varsigma \varsigma$; β' .

Σήμερον ἐχ ῥίζης τοῦ Δαυίδ,* βασιλιχή πορφυρίς ἐχβλαστήσασα,* τοῦ Ἱεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται * τὸ ἄνθος τὸ μυστ:χόν,* ἐν ῷ * Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν,* ὁ σώζων τὰς ψυχα; ἡμῶν.

Απολυτικιου της Αγιας, Άγιος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεχνίας δεσμὰ διαλύονται· * τοῦ Ιωαχείμ γἀρ χαὶ τῆς *Λννης εἰσαχούων Θεός,* παρ ἐλπίδα τεχεῖν * αὐτούς σαρῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· * ἐξ ῆς αὐτός ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος,* βροτός γεγονώς, * δὶ 'Αγγέλου χελεύσας βοῆσαι αὐτῆ· Χαῖρε Κεγαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθιτμα,

Πχος χ. Χορός Άγγελικός.

Ο νέος Ούρανός,* έν χοιλία της "Αννης,* τεχταίνεται Θεού" παντουργού επινεύσει· * έξ ού χαι επελαμψεν * ό ανέσπερος "Ηλιος,* χόσμον απαντα * ρωταγωγών ταις αχτισι * της Θεότητος,* ύπερβολή εύσπλαγχνίας,* ό μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καί νύν. Ουριον.

Χορός προφητικός * προεκήρυξε πάλαι * την ἄμωμον άγνην, και Θεόπαιδα Κόρην, * ην "Αννα συνέλαβε * στεϊρα οὖσα και άγονος· * ταύτην σήμερον * άγαλλιάσει καρδίας, * μακαρίσωμεν * οἱ δι αὐτῆς σεσωσμένοι, * ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετά την Β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα,

Ηγος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Αδάμ ἀναχαινίσθητι,* χαὶ Εὖα σχίρτησον. * ξηρὰ γὰρ χαὶ ἄνιχμος * γῆ ἀνεβλάστησε * χαρπόν εὐθαλέστατον,* τὴν ἀνθήσασαν χόσμφ * στάχυν ἀθανασίας,* χαὶ τὸ ὄνειὸος ἄπαν * ἤρθη τὴς ἀτεχνίας. * Μεθ' ὡν συνευρρανθῶμεν,* χαίροντες σήμερον.

Δόξα, χαί νῦν. Παλιν το αὐτό.

Μετά του Πολυέλεου, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ.

Αναβόησον Δαυίδ, * τί ώμοσέ σοι ό Θεός; * "Α μοι ώμωσε φησι,* Α καί έκπεπλήρωκεν ίδου * έκ του καρπου τής κοιλίας μου δούς την Παρθένον· * έξ ής ό πλαστουργός, * Χριστός ό νέος *Αδάμ,* έτέχθη Βασιλεύς * έπι του θρόνου μου· * καί βασιλεύει σήμερον

Digitized by Google

ό έχων * την βασιλείαν ἀσάλευτον. * Η στεϊρα τίκτει,* την Θεοτόκον * και τροφόν της ζωής ήμων.

Δόξα, και νον. Πάλιν το αυτό.

Οι Κανόνες της Όχτωήχου, και της Αγίας Αννης δύο.

Κανών της Αγίας Αννης.

Ανδρέου Κρήτης.

'Ωδή α. Μχος ά. 'Ωδήν επινίχιον.

Τήν Σύλληψιν σήμερον, * θεόρρον *Αννα, * την σην ἐορτάζομεν· * ὅτι την χωρήσασαν * τόν μηδαμοῦ χωρητόν, * συνέλαβες στειρωτικῶν * ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Διχαίων ἐπήχουσας * τὰς ἰχεσίας, * Αγίων ἐπλήρωσας * τὰς ἐντεύξεις Κύριε,* τῶν Προπατόρων σου,* χαὶ τούτοις δέδωχας χαρπόν,* τὴν σὲ τεχοῦσαν Αγνήν.

Η "Αννα ή ἕνδοξος,* νῦν συλλαμβάνει,* ΄Αγνην την τον ἄσαρχον,* συλλαβοῦσαν Κύριον * τον ὑπεράγαθον,* χαὶ τίχτειν μέλλει την σαρχὶ * μέλλουσαν τίχτειν Χριστόν.

()eotoxiov.

Το "Ορος το άγιον,* ὅπερ προειδε * Προφήτης ἐν Πνεύματι,* ἐξ οῦ λίθος τέτμηται * τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς,* συντρίψας σθένει θειχῷ,* σὺ εἶ Παρθένε άγνή.

"Ετερος Κανών της Αγίας "Αννης, ού ή Αχροστικίς, άνευ των Θεοτοκίων.

Η την χαράν τέξουσα, τίκτεται Κόρη.

Έν δε τοις Θεοτοχίοις, Γεωργίου.

Ωδή ά. Πγος β΄. Έν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τ του χόσμου σήμερον χαρά,* λόγω προχηρύττεται,* χαί μητριχάς δούνας είς εὐφρόσυνον * χαρμονήν μεθίστησι,* χαὶ πολύτεχνον * τὴν τῆς ρύσεως στείρωσιν * ἔσεσθαι μηνύει,* ἔργοις τῆς χάριτος πληθύνουσαν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ,* ὁ εὐρυχωρότατος,* τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος,* σήμερον εἰσδέχεται * δἰ ἐντεύξεως,* τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως,* τῆς ἐπαγγελίας * ἐχούσης ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Η πορφύρα σήμερον Χριστοϋ,* λαμπρώς καταγγέλλεται,* έκ στειρευούσης ύφανθήσεσθαι γάριτι * νηδύος ή άσπιλος,* έξ ής φορέσας ό Βασιλεύς της κτίσεως,* φύσιν την βροτείαν,* κόσμω ώραιότατος όφθήσεται. Θεοτοκίον.

Γηγενών ή φύσις ἐπὶ σοὶ, * μόνη πανυπέρτατε, * θεοπρεπώς ἐγχαυχωμένη Δέσποινα,* χαίρει χαὶ χηρύττει σου,* τὰ παράδοξα * τῆς ἀγνείας τεράστια,* χαὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἔδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Θ' .

Οδή γ΄. Εύφραίνεται έπι σοί.

Υίασας έπι γής * την Έχχλησίαν σου Χριστε Πνεύματι, * Χρίσας αὐτὴν σήμερον, * της ἀγαλλιάσεως ἕλαιον.

'Ανέδειξας άγαθέ, * την χειροποίητον σχηνήν σήμερον, * της ύπέρ νουν δόξης σου, * οίχονομιχώς οίχητήριον.

Θεμέλιόν σε Χριστέ,* ή Ἐκκλησία ἀρραγές ἔχουσα,* τῷ σῷ Σταυρῷ στέρεται,* ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη τοις έπι γής * των ύπερ φύσιν άγαθων πρόξενος,* Μήτηρ Θεού γέγονας: * όθεν σοι τό Χαιρε χραυγάζομεν.

λλλος. Στερεωθήτω ή χαρδία μου.

Κ αρπόν χοιλίας εἰ παράσχοις μοι, * ἀνεβόα *Αννα πρός Κύριον, * μεγαλυνθήσομαι· * διὰ τοῦτο συλλαμβάνει τὴν ἀγνὴν * Θεομήτορα.

'Εν παραδείσω εύχομένης σου * της φωνής άκούει ό "Υψιστος,* "Αννα θεόφρον, και καρπόν * τη κοιλία σου δίδωσι,* Παραδείσου την άνοίξασαν την θύραν * της χάριτος.

Τὰ χατὰ νόμον ἐχτελέσασα, * χαὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, * χυοφορεῖς τὸν ἀληθῆ * Νομοδότην χυήσασαν, * ^{*}Αννα πάνσεμνε· * διό σε, οἱ πιστοὶ * μαχαρίζομεν. Θεοτοχίον.

Τής στειρευούσης δίανοίας μου * ἀχαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον,* χαι χαρποφόρον ἀρεταϊς * τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον,* Παναγία Θεοτόχε, πιστών * ἡ βοήθεια.

Αλλος. Έξηνθησεν ή έρημος.

Ρανάτωσαν εύφρόσυνον * αι νεφέλαι σήμερον, * τον γλυχασμον τοῖς πέρασιν· * ή Νεφέλη ἰδού γὰρ τίχτεται, * ἐξ ῆς το τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

'Ανοίγονται τῆς χάριτος * τὰ ταμεῖα σήμερον· * ὁ προχηρύσσων *Αγγελος,* ἀνεβόα "Αννης τὴν Σύλληψιν· * ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίχτεις Θεοῦ.

Νενέχρωται ή φύσις μέν,* τῶν ἀνθρώπων πρότερον·* νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα,* τῆ Συλλήψει τῆς "Αννης δέχεται·* ἐξ ἀχάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται. Θεοτοχίον.

'Ως άνθραχα φλογίζοντα,* άμαρτίας "Αχραντε,* τόν σαρχωθέντα Κύριον,* ὑπερ φύτιν έχ σοῦ δεγόμενοι,* τοῦ πλήθους των πταισμάτων χαθαιρόμεθα.

Κάθισμα της Αγίας "Αννης.

Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήρ.

Ε ύλογίας άπαρχήν,* τῆς ἀχαρπίας τῷ βλαστῷ,* ἐδωρήσω 'Αγα-Οὲ,* "Αννη βοώση δι εὐχῆς· * Σύ μεταπλάττεις τὰς φύσεις

Digitized by Google

τών έν γενέσει· * διό μου, ώ Σωτήρ,* νενεχρωμένην αὐτήν * τήν φύσιν ώς Θεός,* πάλιν χαινούργησον· * ίνα χαρπόν προσάξω σοι, βοῶσα,* τῷ παντεπόπτη χαὶ Κτίστη μου· * Σοὶ δόξα πρέπει,* Θεὲ τῶν ὅλων,* χαὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, και νύν, της Αγίας, Ήχος ό αὐτός.

Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

'Ιωαχείμ ὁ ἰερός * χαὶ ἡ "Λννα,* ὁῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν * ἰερεῦσι· * χαὶ μἡ ὁεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες,* ὁἐησιν προσηύξαντο,* τῷ Δοτῆρι τῶν ὅλων· * χαὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν,* ἐπαχούσας ὁωρεῖται,* τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· * ἦς τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

'Ωδή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Ο ὐχ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐχχλησία,* ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίφ * ἐχ πλευρᾶς ζωηφόρου,* αἴματι ῥαντίζεται,* εἰχότως χραυγάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σχηνώματα Κυρίου ήγαπημένα,* τοῖς χατιδεῖν ποθοῦσιν * ἀναχεχαλυμμένως,* τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ,* συμρώνως χαὶ χράζουσι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Είχονίζουσα την χάριν ή Έχχλησία,* τοῦ ἐχλεχτοῦ λαοῦ σου * τὸ πολύτιμον μύρον,* σήμερον ἀλείφεται,* την θείαν τοῦ Πνεύματος,* χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοχίον.

'Απειρογάμως ἐχύησας ὦ Παρθένε,* χαὶ μετὰ τόχον ὥρθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς,* τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,* πίστει ἀδιστάχτῷ χραυγάζομεν.

Άλλος. Έν Πνεύματι προβλέπων.

Ο θείας ἀγγελίας,* ὥ ξένης λαλιᾶς,* εἰ κἀγὼ συλλήψομαι· * ᾿Αγγέλου πρός αὐτὴν,* ἀποσταλέντος,* ή "Αννα ἐκπληττομένη,* μεγαλοφώνως * ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου,* δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχάρητέ μοι πᾶσαι,* φυλαὶ τοῦ Ίσραήλ·* ἐν γαστρὶ συνέλαβον,* τὸν νέον Οὐρανὸν,* ἐξ οῦ τὸ ἄστρον * ἀνατελεῖ μετ ὁλίγον,* τῆς σωτηρίας,* Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης,* "Αννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Υπήχουσε τῆς "Αννης,* Θεός τοὺς στεναγμοὺς,* χαὶ προσέσχε Κύριος,* δεήσει τῆ αὐτῆς· * χαὶ ἀτεχνίας * τὸ νέφος διασχεδάσας,* φωτὶ αὐγάζει, * εὐτεχνίας παραδόξως· * ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην 'Αγνήν. Θεοτοχίον.

Παρθένε Θεοτόχε,* ἀμόλυντε Σχηνή,* μολυνθέντα πταίσμασι,* ×αθάρισόν με νῦν,* τῶν οἰχτιρμῶν σου * χαθαρωτάταις ῥανίσι,* Men. Tom. II. 55

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Θ΄.

434

και δός μοι χεϊρα * βοηθείας, ϊνα κράζω· * Δόξα σοί, 'Αγνή Θεοδόξαστε.

Αλλος. Έλήλυθας, έχ Παρθένου.

Τ ο χάλυμματοῦ * σχιώδους διαίρεται σήμερον,* Νόμου χαὶ τῆς χάριτος * ἡ εὐλογία προχύπτουσα, * λάμπει τηλαυγέστατα,* τῆ προχηρύξει τοῦ τόχου τῆς Θεόπαιδος.

'Ελήλυθεν, * ούρανόθεν μηνύων ό "Αγγελος, * "Αννη τὰ προοίμια, * τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, * λέγων. Τῆς δεήσεως,* ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, * τῆς χαχίας τὰ ῥεύματα ἄρχεται· * χαὶ βρύειν τῆς χάριτος, * οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, * σήμερον τοῦ τόχου σου * χηρυττομένου, Παρθένε πανυπέρτατε.

Θεοτοχίον.

Ρητόρων σε, * χατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, * γλώσσαι αἰ πολύφθογγοι, * ἀμηχανοῦσαι συστέλλονται· * φόβω δὲ τὰ θαύματα, * χαὶ σιωπἤ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

'Ωοη έ. Σύ Κύριε μου φῶς.

Σύ πάλαι ἐν Σινᾶ,* σχηνήν ἀχειροποίητον * ὑπέδειξας τῷ θεόπτη * Μωϋσεϊ, διαγράφων * Χριστὲ τὴν Ἐχχλησίαν σου.

Σύ Κύριε σχηνήν * ἐπὶ γῆς χατεσχεύασας, * ἢ Τάξεσιν οὐρανίαις, * τῶν βροτῶν τὰς χορείας * συνάπτει τῆ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν * τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· * σὺ "Αγιε τὴν εἰρήνην,* ἐλθών εὐηγγελίσω,* Χριστὲ τῆ Ἐκκλησία σου.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀῥραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγχυραν καὶ ἐλπίδα,* τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

"Αλλος. Την σην ειρήνην δός ήμεν.

Έ x ρίζης ή βλαστήσασα * Δαυίδ xal 'Ιεσσαί,* "Δυνα νύν βλαστάνειν ἀπάρχεται,* τὴλ Θείαν ράβδον τὴν βλαστήσασαν * τὸ μυστιχόν ἄνθος,* Χριστόν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, * ή "Αννα ἐχβοặ, * ὄψονται λαοί χαὶ θαυμάσουσιν· * ἰδού γὰρ χύω ὡς ηὐδόχησεν, * ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, * τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεάνιν ήν συνέλαβον * έγώ, Προρητικαι * πόρρωθεν φωναι προκατήγγειλαν,* Όρος και Πύλην ἀδιόδευτον,* περιχαρώς "Αννα,* έβδα τοῖς παρούσιν.

Άλλος. Μεσίτης Θεού.

Ο τόμος Θεοϋ * δί Άγγέλου σήμερον χηρύττεται,* ἐν ϣ̈περ ὁ σύνθρονος,* Λόγος τοῦ Πατρὸς νῦν ἐγγραφἤσεται,* χαὶ πιστοὺς ἐν τῆ βίβλφ, * ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Υμνοῦσι νυνὶ,* τοῦ ξένου μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς,* οἰ Δίχαιοι πλέχοντες,* τὴν εὐχαριστήριόν σοι αίνεσιν,* τῷ τὴν χάριν τοῦ τόχου,* δἰ εὐχῆς ἐχπληρώσαντι.

Σορίας Θεοϋ * χεχρυμμένης, σήμερον δηλοῦται ἡμῖν,* ἀληθῶς μυστήρια,* χαταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως,* τῆς ἀχράντου Παρθένου,* χαὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοχίον.

Γαλήνην πιστοί,* χαὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένε ἀγνὴ,* τὴν σχέπην σου πάντοτε,* τὰς ἐπαναστάσεις τὰς τῶν θλίψεων,* ἀποφεύγομεν πάσας,* ἐπὶ σοὶ ὁρμιζόμενοι.

'Ωδή ε΄. Θύσω σοι,* μετὰ φωνής.

Τοῦ xάλλους,* ὁ Βασιλεὺς Χριστός ἐπεθύμησε,* τῆς ἐχλεχτῆς Ἐχχλησίας,* xαὶ Ἐθνῶν Μητέρα ἀπέδειξεν,* ἐχ δουλείας * υἰοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι,* τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἰ φάλαγγες,* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἘΧΧλησίαν,* τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπφ σημειουμένην,* xαὶ σχιάζει,* ἡ ἀγιαστιχὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Ού ψάμμον,* άλλὰ Χριστόν θεμέλιον ἔχουσα,* ή ἐξ Ἐθνῶν Ἐxχλησία,* στεφανοῦται χάλλει τῷ ἀπροσίτῳ,* χαὶ τῆ αἴγλῃ,* τῆς βασιλείας ἐγχαλλωπίζεται. Θεοτοχίον.

"12 Οαύμα,* τῶν ἀπάντων Οαυμάτων Χαινότερον· * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα,* τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα,* ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Άλλος. Τόν Προρήτην Ίωναν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, * ἡ χωρήσασα Θεόν; * πῶς γεννᾶται τόν Χριστόν * ἡ γεννήσασα σαρχί; * ῦηλάζει δὲ * πῶς ἡ τόν Κτίστην * γάλα ῦηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν,* ἐπαχούσας ὁ Θεός,* γονιμώτατον χαρπόν,* νῦν δεδώρηται ὑμῖν,* πανεύρημοι,* Ἰωαχείμ τε,* χαὶ *Αννα σήμερον.

Τὴν ἀγνὴν Περιστερὰν,* συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ,* χαρμονῆς πνευματιxῆς,* ἐπληρώθη ἀληθῶς,* προσάγουσα,* χαριστηρίους * ψόὰς ἡ "Αννα Θεῷ. Θεοτοχίον.

Τριχυμίαι λογισμών,* χαὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ,* χαὶ βυθός ἀμαρτ:ῶν,* τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν,* χειμάζουσι· * βοήθησόν μοι,* ἀγία Δέσποινα.

Άλλος. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Α γαλλέσθω φαιδρῶς ή Προμήτωρ ήμῶν. * σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα,* τὴν λύπην ἀπωθούμενα,* τῆ Συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Θ'.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέχεται,* χαὶ ἡ ἀλουργὶς ἡ βασίλειος σήμερον,* ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν,* ἐν νηδύἴ ἀχάρπῳ ὑφαίνεται.

'Ιδού πάσα ή χτίσις γεραίρει σου, * τὰ ὑπερρυῆ χαὶ μεγάλα μυστήρια· * σύ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, * χαὶ βροτῶν χαὶ 'Αγγέλων τεράστιον.

'Ιδού θείων χαρίτων πηγή νοητή,* δι ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος,* ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται,* ἐν ἀνίχμω νηδύϊ ἐκβλύζουσα.

> Κοντάχιον τῆς ᾿Αγίας Ἄννης. Ἰωσήφ. Ἡχος δ΄· Ἐπεφάνης σήμερον.

Έρορτάζει σήμερον, * ή οἰχουμένη, * τὴν τῆς *Αννης Σύλληψιν, * γεγενημένην ἐν Θεῷ· * καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεχύησε, * τὴν ὑπὲρ λόγον * τὸν Δόγον χυήσασαν.

Ο Οίχος. Τη Γαλιλαία.

Σύ ό τῆ Σάρόα δούς ποτέ, * ἐν γήρα βαθυτάτω, * τῆ σῆ ἐπιστασία, * καὶ ἐν ἐπαγγελία υἰόν τὸν μέγαν Ίσαάκ· * σὺ ὁ διανοίξας * τὴν στειρεύουσαν νηδὺν * τῆς *Αννης, Παντοδύναμε, * μητρός Σαμουήλ τοῦ Προφήτου σου· * καὶ νῦν ἐπιδῶν ἐπ' ἐμὲ, * δέξαι μου τὰς δεήσεις, * καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, * ἐβόα ἐν κλαυθμῷ * ἡ σώρρων *Αννα καὶ στεῖρα, * καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς * ὁ Εὐεργέτης. * "Οθεν ἐν χαρᾶ * συνέλαβε τὴν Παρθένον, * τὴν ὑπὲρ λόγον * τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἄννης, μητρός τῆς Ἐπεραγίας Θεοτόχου.

Στίγοι.

Ούχ ώσπερ Εύα, καὶ σὺ τίκτεις ἐν λύπαις.

Χαράν γάρ "Αννα ένδον χοιλίας φέρεις.

Τῆ δ΄ ἐνάτη Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν "Αννα.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

'Ωδή ζ΄. Έν τη χαμίνω, * 'Αβραμιατοι.

Δροσοβόλος μέν * ή χαμιναία φλόξ έδείχθη ποτέ· * νῦν δὲ, * ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματιχόν, * ἀγιάζει τοὺς χραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἶ, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οι τετρωμένοι * τῷ γλυχυτάτω θείω ἔρωτι, * δεῦτε * ἐν παστάδι ταύτη τῆ μυστικῆ, * συναρθῶμεν τῷ νυμρίω Χριστῷ, * Εὐλογημένος εἶ, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοχίον.

Το τοῦ ἡψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * Χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σύ, * ἐν γυναίξιν ὑπάρχεις πανάμωμε.

Άλλος. Τούς έν χαμίνω Πατδάς σου Σωτήρ.

Πής ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεϊν, * ἰχέτευεν, * *Αννα τον Δεσπότην τοῦ παντός· * χαὶ τῆς αὐτῆς * ὁ συμπαθὴς φωνῆς ἀχούσας,* τὴν αὐτὸν χυήσασαν,* χαρπόν παρέσχεν αὐτῆ, * χαθώς ηὐδόχησε.

Βασιλική πορφύρα έν τῆ σῆ, * ἀπάρχεται * *Αννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· * ἡν ὁ Θεὸς * καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, * τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, * καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, * τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐῶδες ἐν γαστρὶ, * συνέλαβες * "Αννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, * ὑπεροῦῶς * εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, * τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, * τὰς διανοίας ἡμῶν * εὐωδιάσαντα.

Θεοτοχίον.

'Ως τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ,* δοξάζομεν,* ὅτι ἐκ Παρθένου σαρχωθεὶς, * δίχα τροπῆς * ἀνθρωπιχῶς, πάντα ἡνέσχου, * μἡ ἐκστἀς τῆς ρύσεως * τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ,* εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν. ʿΑλλος. ᾿Αντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπίς ὑπεστήριχται τῆς σωτηρίας,* χαὶ βάσις τῆς χάριτος,* ἡ τῆς Παρθένου Σύλληψις· * ἐν ἦ ὑπὲρ ἔννοιαν * γεννήσεται τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπὶς,* μελπόντων Χριστῷ διηνεχῶς· * Εὐλογητός εἶ χαὶ ὑπερένδοξος.

Το Όρος το άγιον ἐπαγγελία * τοῦ Κτίστου, τὴν ὑπαρξιν * σήμερον προμηνύεται, * λαμβάνον καὶ άπασαν * κατακαλύπτον τὴν γῆν, * τρόπω τῆς γεννήσεως· διό, * τὸν εὐεργέτην Χριστόν δοξάζομεν.

Ἐλύθησαν χάριτι τῆς ἀτεχνίας, * οἰ Δίχαιοι σήμερον, * χαὶ Εὐας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν, * μηνύματα ἔλαβον * ἀπολυτρώσεως· * ὅθεν χαὶ τὴν ἔκβασιν Χριστόν, * ἐπεχαλοῦντο τόν τῆς γῆς χορηγόν. Θεοτοχίον.

Ο ων ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις * χόλποις τοῦ Γεννήτορος, * ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, * σαρχὶ περιφέρεται, * δἱ οἶχτον ἄφατον· * ὅθεν χαὶ προσίεται γραφὴν, * ἐν τῆ εἰχόνι ὁ ὑπεράγαθος. ὖΩδὴ ή. Χεῖρας ἐχπετάσας Δανιήλ.

Σήμερον χιτώνα νοητόν,* ὑφαντόν ἄνωθεν * ἐχ θείας χάριτος,* ἡ Ἐκχλησία σου Κύριε,* Νύμρη ὥσπερ ἐστολίσατο,* χαὶ τοὺς οἰχείους συγχαλεῖ * πρός εὐφροσύνην λαοὺς,* Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τόν Κύριον.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Θ' .

Σήμερον ὁ δεύτερος 'Αδὰμ,* Χριστός, ἀνέδειξε * Παράδεισον νοητόν,* Σχηνήν ἀγίαν τὴν φέρουσαν,* χατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως,* τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ,* ὅπλον τοῖς ψἀλλουσιν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρός ἐξ ἀνάρχου τόν Υίδν,* xai Πνεῦμα "Αγιον,* μίαν Θεότητα,* τελείαν ἄναρχον ἄχτιστον,* όμοούσιον ἀσύγχυτον,* ἐν ὑποστάσεσι τρισί,* σέβοντες ψάλλομεν·* Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη έν πάσαις γενεαζς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ έδειχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * öθεν πάντες, * σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμρε.

"ΑΛΛος. "Ον φρίττουσιν "Αγγελοι.

Δαυίδ ην προέρησε * Βασίλισσαν ίδου,* γαστρί υποδέχομαι,* ή *Αννα έχβοζ,* χαι τέξω την πάντων * προστασίαν πιστών * την τόν Βασιλέα, * Χριστόν μέλλουσαν τίχτειν.

Η γη ην χατώχησεν * ό γης Δημιουργός, * τό σχηπτρον τό "Αγιον,* ή νέα Κιβωτός,* ή Στάμνος τοῦ Μάννα,* ἐν νηδύϊ μητρός * της αὐτόν τεχούσης,* ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Η Βάτος ή ἄρλεκτος, * Δυχνία ή χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος * Κυρίου τοῦ Θεοῦ, * ἡ ἔντιμος Ῥάβδος, * ἐν γαστρὶ τῆς μητρός * τῆς αὐτὸν τεκούσης, * ἀπάρχεται βλαστάνειν. Θεοτοκίον.

'Ανάστησον χείμενον * εἰς βάθη με χαχῶν· * τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με * πολέμησον ἐχθρούς· * τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, * 'Αγνὴ μὴ παρίδης, * ἀλλ' οἴχτειρον χαὶ σώσον.

Άλλος. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγή, * τής φύσεως τοῦ γένους, * ἡ τής στειρώσεως υπέρηνεν, * Αννης ἀπολύτρωσις· * Θεοῦ γνῶσιν γὰρ στειρεύουσα, * ὑπέρ ἐλπίδα λέλυται· * ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, * xaì εὐσεβείας πληθύνει χαρπούς.

"Αρμα τὸ φρικτὸν,* τοῦ μόνου Βασιλέως,* ἐπὶ τῆς Υῆς κατασκευάζεται,* ἐξ "Αννης λαμβάνον ἀρχήν· * ἐν ῷ μέλλει ἐποχούμενος,* ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι,* ὅπως με πρὸς τὸ ὕψος * ἀναβιβάσῃ τῆς χάριτος.

"Ιδεν ἐπὶ σοὶ * παράδοξα ἡ χτίσις, * Θεογεννῆτορ ὑπερένδοξε· * ξένη σου ἡ Σύλληψις, * χαὶ ἡ πρόοδος ἐξαίρετος, * τοῦ σώματός τε ἀπασα, * αὕξησίν γνωρισμάτων * τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα. "Υδωρ τὸ ζωῆς, * ἐχ σοῦ Παρθένε βλῆσαν, * ὁ Ποιητὴς χαὶ

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Θ' .

συνοχεύς τοῦ παντός, * τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, * τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, * ἐδρόσισεν ἡγίασεν, * ἔδειξε καρποφόρον, * υἰοθετήσας τῆ χάριτι.

'Ωδή θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δ εῦτε χαθαρά τῆ χαρδία, * χαὶ νηραλέα διανοία, * τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρός, * τῆς Ἐχχλησίας τὴν ὡραιότητα, * ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, * χατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαζοε χαὶ εὐρραίνου ἡ Νύμρη * τοῦ Βασιλέως, * τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, * σὺν τῷ λαῷ σου χράζουσα· * Σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Την έξ ύψους άμυναν Σώτερ, * τη Έχχλησία σου παράσχου· * άλλον γαρ οὐχ οἶδεν, * εἰ μη σὲ * Θεόν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πρὶν, * την σην ψυχην προθέμενον,* ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα. Θεοτοχίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου,* xai τῷ Υἰῷ σου Θεοτόχε,* πρέσβευε Παρθένε ἐχτενῶς, * ἡμᾶς χινδύνων χαὶ περιστάσεων * ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις χαὶ ἐλπὶς ἡμῶν.

*Αλλος. Την ζωοδόχον πηγην.

Τ ἡν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα,* "Αννα θεόφρον,* χαρὰν νῦν ἀνάλαβε,* τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον,* ἔνδον ἐν χοιλία σου * εἰσδεχομένη, φωτὶ * διχαιοσύνης * ἀστραπτομένη, τὸν Κτίστην μεγάλυνον.

'Η ξυνωρίς ή σεπτή χαι ἀρίδιμος, * τοῦ πρό αἰῶνος * Υἰοῦ οἰ προπάτορες, * οἱ τοῦ Νόμου φύλαχες, * ἀχριβεῖς γενόμενοι, * οἱ ἀπαρχήν τῆς χαρᾶς γεγεννηχότες, * Ἰωαχείμ τε χαι "Λννα τιμάσθωσαν.

"Ην Δανιήλ "Όρος μέγα τεθέαται, * χαι Ίωἡλ Γῆν * άγίαν έώραχε, * Πύλην ἀδιόδευτον, * ἄλλος ἢν προέρησεν, * ἐσρραγισμένην * Πηγήν χαὶ θεῖον Πόχον, * τὴν Θεοτόχον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Η πορουρίς ή το έριον βάψασα, * τῆς ἀποἰρήτου * τοῦ Λόγου σαρχώσεως, * το Θυμιατήριον * το χρυσοῦν, ἡ Τράπεζα * ἐν ἦ ὁ ἄρτος Χριστός * ἐναπετέθη, * ἡ Θεοτόχος Παρθένος δοξάζεται.

Αλλος. Ανάρχου Γεννήτορος.

Κ ροτείτωσαν σήμερον, * τῶν Προρητῶν οἱ πρόχριτοι· * ἰδού γὰρ αἱ προβρήσεις * αὐτῶν τῆς χάριτος, * ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως,* ἐν τῆ σεπτῆ * Συλλήψει τῆς μόνης * ἀγνῆς Θεομήτορος· * ἐν ἦ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ο Θρόνος ό ἕνδοξος, * προτίθεται τοῦ χτίσαντος· * ή σωτήριος Πύλη * νῦν εὐτρεπίζεται, * μόνω τῷ Δεσπότη χαὶ Κτίστη * διαβατὴ, * μόνω τηρουμένη, * δὶ ἦς εἰσαγόμεθα * εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Θ΄.

Ρημάτων δεήσεως, * 'Ιωαχείμ σύν 'Αννη βοặ·* σύ ἐπήχουσας μόνος, * ό Ποιητής χαὶ Θεός· * χαὶ τῆς ἀτεχνίας τὴν λύσιν * σῦ παρασχών, * ῥίζαν ἀφθαρσίας * ἐδωρήσω Κύριε, * χαὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

'Η χλίμαξ στηρίζεται, * δἰ ἦς ὁ Κτίστης Κύριος, * χαταβὰς ἀνελχύσει, * ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν·* Χαίροις οὐρανὲ σὺν ᾿Αγγέλοις· * χαῖρε Θεοῦ * ἡ σύμπασα χτίσις· * χαίροις τὸ ἀνθρώπινον * γένος χάριτι θεούμενον.

Θεοτοχίον.

'Γμνώ σου τὴν ἄρατον * φιλανθρωπίαν Δέσποινα· * σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, * σύ μου τὸ χαύχημα, * σύ μου χορηγός τῆς σοφίας, * σύ μου χαρὰ, * σύ μου προσδοχία, * σύ μου τὸ ὀχύρωμα,* τὸ χραταίωμα χαὶ στήριγμα.

Έξαποστειλάριον της Αγίας Αννης.

Έν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ε ἰσήχουσε τοῦ στεναγμοῦ,* τοῦ τῆς σώφρονος ᾿Αννης, * ὁ Κύριος ὡς εὖσπλαγχνος, * καὶ παρέσχετο ταύτη, * τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, * τὴν τὸ Φῶς ἐκλάμψασαν, * τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· * ἢν ὁ θεῖος καὶ κλεινὸς, * καθορῶν Ἰωακεὶμ, * ἡγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

Έτερον. Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις.

'Η τοῦ Θεοῦ σορία, * οἰχοδομεῖ τὸν ἐαυτῆς * οἶχον ἐχ στείρας νηδύος, * τὴν Θεοτόχον Μαριάμ· * ἢν μαχαρίσωμεν πᾶσαι * αἰ γενεαὶ χατὰ χρέος.

Είς τούς Λίνους, ίστωμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.

'Α πόθεσθε 'Αδάμ,* και Εύα πάσαν λύπην· * ή μήτηρ τής χαράς γάρ, * ἐν στείρα παραδόξως, * καρπογονεῖται σήμερον.

Προπάτωρ 'Αβραάμ, * και πάντες Πατριάρχαι, * ευφραίνεσθε όρωντες, * την του Θεου Μητέρα, * ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χατρε Ίωαχείμ, * χαὶ "Αννα χατρε· ὅτι * χαρᾶς χαὶ σωτηρίας * την πρόξενον τῷ χόσμῳ, * χαρπογονεῖτε σήμερον.

Χορός των Προφητών * άγάλλεσθε· ίδου γάρ * Αννα χαρπόν έχρυει, * δι ου αι προφητείαι * ύμων περαιωθήσονται.

Συγχάρητε φυλαί * πασαι τῆ στείρα "Αννη· * ὅτι καρπόν κοιλίας * ἐκρύει παρ' ἐλπίδα, * ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς Υῆς * εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γὰρ * τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων * ἡ Μήτηρ, ἐξ ἀχάρπου * γαστρός φύεται σήμερον.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . I'.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv, 'Hyos β' .

🔨 ήμερον έχ ρίζης του Δαυίδ, * βασιλιχή Πορφυρίς έχβλαστήσα-🚄 σα, * τοῦ Ἰωαχεὶμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, * ἄνθος τὸ μυστιχόν, * έν ῷ * Χριστός ό Θεός ήμῶν ἐξήνθησεν, * ό σώζων τὰς ψυγὰς ήμῶν.

> Δοξολογία Μεγάλη, και 'Απόλυσις. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά και έκ των Κανόνων Ωόη γ'. και ς'.

> > TH I'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων / Μηνα/του Καλλιχελάδου, Έρμογένους, και Εύγράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσομοια,

Ηγος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς.

Μ αρτυς παναρίδιμε * Μηνα, * έχπελματιζόμενος, * χαι όφθαλ-μούς έχχεντρύμενος, * χαι άφαιρρύμενος * θεολόγον γλώσσαν,* έφερες στερρότατα, * τὰς θείας ἀντιδόσεις σχοπούμενος * διο ίχετευε,* δωρηθήναι ταις ψυχαις ήμων,* την ειρήνην * χαι το μέγα έλεος.

Χεῖρας ἐχχοπτόμενος,* ποδῶν * στέργει την ἀραίρεσιν * ὁ Ἐρμογένης ό ένδοξος. * χαι χατοπτώμενος * τῷ πυρι πλειόνως, * ζέσιν την έγκαρδιον, * έδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος. * ῷ και πρεσβεύει νῦν,* δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν,* τὴν εἰρήνην * xai τὸ μέγα έλεος.

Μέλη συνθλαττόμενοι * σοφοί, * χόλπον πρός θαλάττιον * έναπετέθητε "Αγιοι. * νεύσει δε χρείττονι, * γαληνόν πρός όρμον * της τρυφής ιθύνθητε, * βυθίσαντες χαχίαν του όφεως. * διο πρεσβεύσατε, * δωρηθήναι ταις ψυχαις ήμων, * την εἰρήνην, * χαι το μέγα έλεος.

Έτερα Στιγηρά,

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Ο ς ἀστέρες πολύφωτοι, * νοητῶς ἀνατείλαντες, * ἐν τῷ τῆς ἘΧΧλησίας * στερεώματι, * πᾶσαν τὴν Χτίσιν φωτίζετε, * χαλλίνιχοι Μάρτυρες, * τῶν ἀγώνων τῷ φωτὶ, * χαὶ θαυμάτων ταϊς λάμψεσιν. * όθεν σήμερον, * την φωσφόρον τελούμεν * γεγη-^{0ότες}, * xαì άγίαν ύμῶν μνήμην, * στερανηρόροι πανόλβιοι. 56

Men. Tom. II.

Καλλικέλαδον ὄρνιν σε, * πρός τὸ ἄλσος ρωνήσαντα, * τῶν ἀγώνων ἔνδοξε,* καὶ πρός μίμησιν * τὸν Ἐρμογένην ἑλκύσαντα,* Μηνᾶ καὶ τὸν Ἐὕγραφον,* καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ * διαδράντα τὰ θήρατρα, * τὰ πολύπλοκα,* καὶ πετάσαντα θείας * πρὸς ἐπαύλεις, * καλιάς τε οὐρανίους, * μεγαλορώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναρίδιμοι, * xαὶ προῶν στερισχόμενοι, * χεφαλὰς τεμνόμενοι, * xαὶ στρεβλούμενοι, * ἀκὶ πάσαις ἄλλαις χολάσεσι * χαθυποβαλλόμενοι, * οὐχ ἡρνήσασθε Χριστόν· * οὐ ξράνοις ἐθύσατε· * ἀλλὰ χαίροντες, * τῆς ζωῆς τῆς προσχαίρου, * πρός ἐχείνην * τὴν αἰώνιον χαὶ θείαν, * μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, ^{*}Πχος πλ. β'.

Όντως ή γλώσσά σου * χάλαμος γραμματέως όξυγράφου * τερπνοτέρα έδείχθη * Καλλιχέλαδε Μηνά, * ρητορεύουσα σαρώς, * πίστιν εύσεβη, * χαὶ δόγματα σωτήρια, * δἱ ῶν * Θεός ἐδοξάσθη· * χαὶ ὑραΐον χάλλει, * τόν Ἐρμογένην ἀπέρηνας, * δς τοῦ θείου Βαπτίσματος * διὰ σοῦ τετύχηχε, * χαὶ τοῦτον συναθλητὴν, * χαὶ τῶν ἀγώνων χοινωνόν, * σὺν Ἐὐγράφῷ * τῷ χαλῷς ἐφεπομένῷ σοι, * παμμάχαρ ἀπέδειξας. * Καὶ νῦν ἐν παρρησία, * τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῷ παριστάμενοι, * μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν, * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοχίον. "Πχος ό αὐτός.

Μονογενές όμοούσιε, * τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, * ċ ἐκ Παρθένου σαρχωθεὶς, * ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, * ἐν ἀγνεία φύλαττε τὴν ποίμνην σου, * ἐν εἰρήνη καὶ ὁμονοία περιέπων αὐτὴν. Ἡ Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαόν τόν ἀνομώτατον, * ἀδίχως χαθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου,* ἡ Παρθένος χαὶ ΄Λγνὴ, * χαὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, * ὡς Συμεών προέφη, * τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Μαρτυρική χορεία, * εύσεβεῖς πρόμαχοι, * σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, * τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν, * Μηνᾶς, Εὕγραρος καὶ Ἐρμογένης οἱ σοροί· * ὅθεν τῆς τριρώτου * συνάριθμοι Τριάδος ὑπάρχοντες, * τῷ γνόρῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, * σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις ἀγάλλονται, * τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἰκετεύοντες, * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίου. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

'Αγχάλας τὰς ἀχράντους σου, * ἐν αΙς Θεόν ἐβάστασας, * Παναγία, * ὑραπλώσασα νυνὶ, * σχέπασον ἀπὸ πάσης * ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, * ἐλπὶς τοῦ χόσμου Θεοτόχε ΄Αγνή.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας * τὴν Υῆν πᾶσαν Μαχρόθυμε, * τῶν πιστῶν δὲ * ἐπεστήριξας ψυχάς· * διὸ χαὶ ἀνυμνοῦμεν, * χαὶ πόθῷ προσχυνοῦμεν, * τὴν ἀχατάληπτόν σου δύναμιν.

Απολυτίκιον, Ήχος πλ. δ΄. Το προσταχθέν μοι μυστικώς. Δ i έγκρατείας των παθών, * τὰς πυριφλέκτους * ἀπονεκρώσαντες όρμὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, * τὰς νόσους ἀποδιώκειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν · * ὄντως θαῦμα παράδοξον · * ὅτι ὅστέα γυμνὰ, * ἐκβλύζουσιν ἰάματα. * Δόξα τῷ μόνω Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οί Κανόνες της Όκτωηχου, και των Άγίων, ού ή Άχροστιγίς.

Στεφρούς άνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους. Ἰωσήφ.

'Ωδή ά. Ήχος ά. Χριστός γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης χοσμούμενοι, * χαὶ θρόνῷ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, * χαὶ θείου φωτός πληρούμενοι, * πόθῷ τὴν φωτοφόρον * μνήμην ὑμῶν * τοὺς ἐπιτελοῦντας, * ἀμαυρώσεως παθῶν, * Μάρτυρες ῥύσασθε.

Την θείαν στέργοντες εύχλειαν, * Θεοῦ τῆς χαλλονῆς ἐφιέμενοι, * τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, * πᾶσάν τε δυναστείαν * περιφανῆ, * χαὶ διὰ θανάτου * ἀτελεύτητον ζωήν, * Μάρτυρες εὕρατε.

'Ενθέω ζήλω πυρούμενοι, * το πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν· * καὶ λύχνοι το φῶς πυρσεύοντες, * πᾶσι τῆς εὐσεβείας, * περιφανῶς * ὥφθησαν ἐν πίστει, * Ἐρμογένης καὶ Μηνᾶς, * οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοχίον.

Ρυσθήναι Κόρη πανάμωμε, * παθῶν ἐπιχρατείας τοὺς δούλους σου, * τὸν σὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * Κύριον χαὶ Δεσπότην, * ὄν ἐχ τῶν σῶν, * πάναγνε αἰμάτων, * ἐσωμάτωσας ἡμῖν * προσομιλήσαντα. ἘΩὸἡ γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αίγλη οὐρανίω, * λαμπρυνθέντες οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, * σκότος διέλυσαν εἰδώλων * τῆς ἀπάτης,* καὶ φέγγος * ἡμῖν ἰάσεων ἤστραψαν, * τοῖς μελφδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· * "Αγιος εἶ Κύριε.

Νέχρωσιν τοῦ ζῶντος * ἀνιχνεύων Δεσπότου, Μηνᾶ θαυμαστὲ,* ἐχπελματοῦσαι, χαὶ τὴν χάραν * τοῦ τυράννου συντρίβεις * ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, * εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου όδὸν, * Μάρτυς ἀνδριχώτατα.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

"Υμνει τόν Σωτήρα, * Έρμογένης χεϊρας τεμνόμενος, * ίερωσύνης φαιδροτέραν * την στολην, τῶν αἰμάτων * βαφαζ, σαρῶς ἐργάζόμενος, * xai μιμητής τοῦ παθόντος σαρχί, * χάριτι δειχνύμενος. Θεοτοχίον.

Μόνην γυναιξί σε, * τὴν ώραίαν τῷ χάλλει εὐράμενος, * σωματοφόρος ἐχ γαστρός σου προελήλυθε Κόρη, Χριστός, θείαις ώραιότησι, χαταραιδρύνας το γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν. ΄Ο Εἰρμός.

- » Μηῷ πρό τῶν αἰώνων, * ἐχ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Υίῷ,*
- » L χαι έπ' έσχάτων έχ Παρθένου, * σαρχωθέντι άσπόρως, *

» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ο ἀνυψώσας τὸ χέρας ἡμῶν, * » "Αγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγονι.

Παρωσάμενοι δόξαν * την χοσμιχην, * ἐπτερώθησαν δόξη * τη Θείχη, * Μηνάς Έρμογένης τε, * χαι ό ἔνδοξος Ευγραρος, * χαι προθύμω γνώμη, * τον όγχον ὑπέμειναν, * τῶν δεινῶν βασάνων, * σαρχός μη ρεισάμενοι· * öθεν μετὰ τέλος, * εἰς βυθοὺς θαλαττίους * ῥιρέντες, ἰθύνθησαν * πρός λιμένα οὐράνιον· * οἶς ἐν πίστει βοήσωμεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * την ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ήχος γ΄. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ θαυμαστός, * ὁ χλεινός Ἐρμογένης, * ἡ πάνσεπτος δυὰς, * τῆς ἀγίας Τριάδος * πολύθεον φρύαγμα, * ἀνδριχῶς κατεπάτησαν· * καὶ τελέσαντες * τὸν ἰερώτατον δρόμον, * νίκης ἔλαβον * ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, * δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν πάντων Ποιητήν, * χαὶ Θεόν σου χαὶ Κτίστην, * Πανάμωμε ἀγνή, * διὰ Πνεύματος Θείου, * ἐν μήτρα σου ἐχώρησας, * χαὶ φθορᾶς δίχα τέτοχας· * ὄν δοξάζοντες, * σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, * ὡς Παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * χαὶ χόσμου ἀντίλυτρον.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Καὶ σοῦ τῆς χαθαρᾶς, * χαὶ πανάγνου Παρθένου, * διῆλθεν ἀληθῶς * τὴν χαρδίαν ῥομφαία, * Σταυρῷ ὡς ἐώραχας, * τόν Γιόν σου ὑψούμενον, * παναμώμητε, * εὐλογημένη Μαρία, * τό προσρύγιον * ἀμαρτωλῶν χαὶ τὸ τεῖχος, * χαὶ χόσμου χραταίωμα. ὖβδὴ δ΄. Ράβδος ἐχ τῆς ῥίζης Ἱεσσαί.

Ν όμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, * ἀνόμως σου τὰ ὅμματα, * ἐχχεντηθεὶς Μηνᾶ ὑπήνεγχας, * χαρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς *

πρός τό φῶς τό ἄδυτον, * ἔχων ἐμμελῶς ἀποσκοποῦντας, * καὶ μέλπων γαρμονικῶς· * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

"Ωρθή σου ή γλώσσα τῷ πυρί * τοῦ Πνεύματος, σοφώτατε,* έχτεθηγμένη ἐν τῷ τέμνεσθαι· * ἐλάλεις γὰρ χελαδῶν, * τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, * χαὶ τοῦ διχαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, * μετάγων εἰς εὐσεβῆ * δόξαν ἐμρανῶς τοῦ ποιήσαντος.

Μεγάλως το πάθος χαρτερών, * τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, * ὁ Ἐρμογένης, τὴν τοῦ ὅρεως * χαταπατῶν χεφαλὴν, * χαὶ ὁδόν στελλόμενος, * γνώμη ἀχλινεῖ τοῦ μαρτυρίου, * εἰσάγουσαν πρός ζωὴν * τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Απληγον τηροϋντι την ψυχην, * Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, * σοϋ τὰς πληγὰς Μηνᾶ ἰώμενος, * ἀνδρείως τε καρτερεῖν * σὲ ἐγκελευόμενος· * ὅπως διὰ σοῦ την σωτηρίαν, * ἐλέους ὁ θελητης,* πάντων τῶν ΄Αγίων ἐργάσηται.

Θεοτοχίον.

Ράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, * ἐβλάστησας ἀνθήσασα, * τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, * μαράναντα τὰ φυτὰ * τῆς ἀκάρπου γνώσεως· * πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην * φυτεύσαντα εὐσεβῶς, * ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ωδή έ. Θεός ών ειρήνης.

Τί μάτην ταράττη; * έβόων όμοῦ, * διχαστῆ παρανόμφ οἰ Μάρτυρες, * δύναμιν παρεχόμενος, * παρίσταται ἡμῖν, * μόνος ο ἐν ἰσχύι * ἀήττητος ὑπάρχων· * ὑπὲρ οῦ τὰς αἰχίσεις, * χαθυπομένομεν στεὴρότατα.

Υπῆρξεν ἀθρόα * ἡ μεταβολὴ, Ἐρμογένους σαρῶς πρός τόν Κύριον· * λουτρῷ γὰρ ἐχχαθαίρεται, * καὶ χρίσει θεϊκῆ, * τῆς ἀρχιερωσύνης * τό φῶς ἀναλαμβάνει, * διδαχαῖς χαταυγάζων, * τοὺς ἐν νυχτὶ δεινῶς ὑπάρχοντας.

Ρητόρων λιπόντες * ἀδόχιμον νοῦν, * ἀγραμμάτων πλοχαῖς ἡλιεύθητε,* σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος,* ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς * Νάρτυρες, χαὶ πρός πᾶσαν * βασάνων χαταιγίδα,* δυνατοὺς ἐν ἰσχύι* ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοχίον.

Αγίων 'Αγγέλων, * Παρθένε άγνη, * ὑπερέχουσα ὥφθης χυήσασα, * Βουλής μεγάλης "Αγγελον, * Θεόν Ἐμμανσυἡλ, * βροτοὺς ἐπουρανίους, * αὐτοῦ τῆ χαταβάσει * ἐργασάμενον Κόρη, * δἰ εὐπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

'Ωδή ς΄. Σπλάγχνων 'Ιωναν.

Σώζεις Ίωναν * θηρός, την τριήμερον * τυπουντα ταφήν * σου Παντοδύναμε· * τα δε σώματα * των Μαρτύρων, πελάγει

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι΄.

ριπτόμενα, * ίθύνεις γαληνότατον * πρός ὄρμον τῆς ταφῆς, * ἕνθα * σοῦ τὸ θεῖον βούλημα, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν περιποίησιν.

Σώματα ὑμῶν,* ἀήττητο: Μάρτυρες,* βυθός ἀσινῆ τῆ χέρσω δέδωχε, * προηγουμένων * οὐρανίων 'Αγγέλων μαχάριοι, * χαὶ πᾶσι τὴν χατάθεσιν, * δηλούντων τὴν ὑμῶν, * οὖσαν * ἰαμάτων ἔχβλυσιν, * χαὶ παθῶν ψυχιχῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραί, * ύμῶν χατεπλάγησαν * τὴν ὑπομονήν· * ὅπως τὸν ἄσαρχον, * μετὰ σώματος, * ἐτροπώσασθε δράχοντα Μάρτυρες, * χαὶ νίχης τοὺς στεράνους άνεδύσασθε, * θρόνω * Θεοῦ παριστάμενοι, * χαὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς πυρσευόμενοι. Θεοτοχίον.

Έστη μέχρι σοῦ, * Παρθένε ὁ θάνατος· * ζωὴν γὰρ Χριστόν * ἐχυοφόρησας, * τόν δωρούμενον * χαθαρῶς εἰς αὐτόν τοὺς πιστεύοντας, * τὴν ἀθάνατον χαὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· * τοῦτον, * Παναγία αἴτησαι, * λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Ο Είρμός.

• Δ έδέξατο· * τῆ Παρθένω δέ, * ένοιχήσας ὁ Λόγος χαὶ σάρχα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ής γὰρ * οὐχ ὑπέστη

» ῥεύσεως, * τὴν τεχοῦσαν χατέσχεν ἀπήμαντον. Κοντάκιον, ἀΗχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πής στρατείας ήρπασε, * σε της προσχαίρου, * χαι άφθάρτου εδειξε, * συγχληρονόμον ω Μηνα, * σύν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, * ό παρασχών σοι * τὸν ἄρθαρτον στέρανον.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

"Γμνοις τὴν σὴν πανήγυριν στέρων * ἀθλορόρε Κυρίου, * τοὺς σοὺς ἀγῶνας χροτῶ, * καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα· * ὑπὲρ γὰρ μόνου τοῦ πάντων Κτίστου, * ὡς χρυσός ἐν καμίνω ἐδοκιμάσθης,* ἀλλὰ τόν σόν * σταθηρόν λογισμόν οὐκ ἐσάλευσε, * τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· * ἀνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριζεν * ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, * ὁ παρασχών σοι τὸν ἄφθαρτον στέρανον.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ᾿Λθλησις τῶν ἀΑγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλιχελάδου, Ἐρμογένους χαὶ Εὐγράφου. Στίχοι.

> Τμηθείς ό Μηνάς, κάν κελαδεΐν ούκ έχη, Φιμοΐ κελαδούν δυσσεβείας το στόμα. Την δυσσέβειαν έκπτύσας Έρμογένης, Υπήρξε Μάρτυς εύσεβείας έκ ξίφους.

Τὰς ἐχ μαχαίρας, Εύγραφε, τρώσεις φέρων, 'Οξὺς Θεοῦ χάλαμος ὥφθης εὖ γράφων.

Εύχέλαδος δεχάτη Μηνάς ξίφει αύχένα δώχεν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

'Ωδη ζ'. Οι Πατδες εύσεβεία.

Φωνής έορταζόντων χαθαρώς, ένθα * ήχος έξαχούεται, * άγαλλομένη ψυχή, * 'Αθληταί χατεσχηνώσατε, * θυμηδίας έμπιπλάμενοι χαί μέλποντες * Ο τών Πατέρων * Θεός εύλογητός εί.

Ήδύς μοι ἀνεβόα Ἐρμογένης, * ὄνπερ θνήσχω θάνατον· * έμοι ζῆν ἐστὶ Χριστός, * τό θανεῖν δὲ χέρδος ἄπειρον· * ἐχχοπτέσθω μου τὰ μέλη, * πόθω ψάλλοντος· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός εὐλογητός εἶ.

Φρονήσει στεξροτάτη τη τῶν ζώντων, * σεαυτόν ἐνέγραψας * βίβλω, Εύγραρε σορέ· * χεραλήν γὰρ ἀφαιρούμενος, * ὡς ἐν ἅρματι τῶ σῷ * ἐπέβης αίματι, * χαὶ πρός ἀνέσπερον * φῶς μετεβιβάσθης.

Θεοτοχίον.

Ού φλέξας σου την μήτραν, ού σαλεύσας * Παρθενίας σήμαντρα, * ό σαρχωθείς Λόγος έχ σοῦ * προελήλυθε, παρέχων ήμῖν * ἀρθαρσίαν χαὶ ζωήν, * Κόρη τοῖς μέλπουσιν· * Ό τῶν Πατέρων * Θεός εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Θαύματος ύπερφυοῦς.

Ρήγνυται σοῦ πὸὸ ποδῶν ὁ ματαιόρρων, * συμπατούμενος Μηνᾶ θεόρρον. * ὀφθαλμῶν στερήσας γὰρ * σὲ καὶ γλώττης, * τόν λογισμὸν * οὐκ ἐσάλευσε * τῆς στάσεως τῆς κρείττονος· * διό γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Οτε σε τῆ ὡμοτάτῃ προαιρέσει, * ἐκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, * δικαστὴς ἐστέρησεν * ὁ παράρρων, * τότε σοφὲ, * τῶν βραβείων * ἐφιέμενος Ἐρμόγενες, * Χριστῷ ἐμελώδεις ἀγαλλόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνώ σου Μηνά τούς θείους άθλους. * τιμώ Έρμογένους τούς άγῶνας. * προσχυνώ τὰ λείψανα. * ἀναμέλπω * τοὺς αἰχισμοὺς, * τὰ δεσμὰ τοὺς διωγμούς τε χαὶ τὰς μάστιγας, * δὶ ὧν πρός ζωὴν βοῶντες ἤρθητε. * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα χεχτημένην, * τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, * Κιβωτὸν χαὶ Τράπεζαν, * χαὶ Λυχνίαν, * Θρόνον Θεοῦ, *

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

χαί Παλάτιον * χαι Γέφυραν, μετάγουσαν * πρός θείαν ζωήν τοὺς ἀναμέλποντας· * Εὐλογείτω * ή χτίσις πᾶσα τόν Κύριον, * χαι ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» 👝 αύματος ύπερφυοῦς, ή δροσοβόλος * ἐξειχόνισε χάμινος τύ-

- » 🕑 πον· * ού γαρ οῦς ἐδέξατο * ολέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ *
- » της Θεότητος, * Παρθένου ην υπέδυ νηδύν. Διο άνυμνουντες
- » ἀναμέλψωμεν. * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * xaì » ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τύπον * της άγνης.

" δε φωταυγής πανήγυρις, * φωτοειδών Μαρτύρων * πασιν έξελαμψε, * χαταυγάζουσα * τῆς οἰχουμένης τὰ πέρατα, * χαὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα· * προσέλθωμεν προθύμως, * ἀγιασμόν ἀπαρυσόμενοι.

[°]Ωνπερ * ἀγαθῶν ἐτύχετε * ἐπουρανίων, δόξης * ἦς ἡξιώθητε, * πίστει τὴν φαιδρὰν μνήμην ὑμῶν τοὺς· γεραίροντας, * ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, * τυχεῖν ἐχδυσωπεῖτε, * Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σώμα * χαὶ ψυχὴν προσήξατε * τῷ Ποιητῆ τῶν ὅλων,* θυσίαν ἄμωμον, * ὅλοχαυτωθέντες τῷ πυρὶ τῶν χολάσεων, * χαὶ Μαρτύρων χοροῖς ἡριθμήθητε, * φωτὶ ἀχραιφνεστάτῳ, * χαταλαμπόμενοι θεόφρονες.

"Ηρθη * πρός μονὰς σχηνούμενος, * φωτοειδής Μαρτύρων * χορός ὁ ἔνθεος, * χαὶ παρίσταται Πατρὶ Γίῷ τε χαὶ Πνεύματι, * ἀπολαύων τρανῶς τῆς θεώσεως, * Μηνᾶς σὺν Ἐρμογένει, * χαὶ τῷ Εὐγράφφ οἱ θεόρρονες.

Θεοτοχίον.

Φέγγος * ἀστραπῆς τοῦ τόχου σου, * ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις * ἡμῶν Πανάμωμε, * είδε, χαὶ νυχτος ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, * χαὶ παθῶν τῆς σχοτώδους συγχλύσεως· * διό σε ὡς αἰτίαν * τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ο Είρμός.

» τη ύπον * τής άγνης λοχείας σου, * πυρπολουμένη βάτος *

- » 📘 έδειξεν άρλεχτος· * χαί νῦν χαθ' ήμῶν * πειρασμῶν ἀγριαί-
- » νουσαν, * χατασβέσαι αίτοῦμεν την χάμινον, * ίνα σε Θεοτόχε, *
- » ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις.

Ρητοριχοῖς σου λόγοις, * χαὶ θείοις θαύμασι Μηνᾶ, * συναθλητὴν ἐπεσπάσω, * τὸν ἱερὸν Ἐρμογένην, * μεθ' οῦ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, * περιχαρῶς εὐφημοῦμεν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεοχυήτορ Μαρία, * σῶν γηγενῶν εὐχληρία, ἀμαρτωλῶν προστασία, * Χριστιανῶν ἐλπὶς, μόνη * χόσμου παντός σωτηρία,* ῥῦσαι πυρός ἀπειλής με.

> Εἰς τόν Στίχον, Στιγηρὰ τῆς ἘΑτωήχου. Δόξα. Ἡχος πλ. β΄. Ἰδιόμελον.

Π άλιν ήμιν ή έτήσιος μνήμη, * τῶν τοῦ χόσμου φωστήρων έξέλαμψε, * Μηνᾶ τε Έρμογένους χαὶ Εὐγράφου, * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας φωτίζουσα, * τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. * Διὸ * τῷ ἐν δόξη χαὶ τιμῆ στεφανωσαντι αὐτοὺς, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Θεόν έχ σοῦ σαρχωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόχε Παρθένε· * αὐτόν ixέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τριήμερος άνέστης Χριστέ.

Έν ξύλφ προσπαγέντα σε, * Χρίστὲ ή σὲ χυήσασα * χαθο. ρῶσα, * τὴν χαρδίαν γοερῶς * ἐτέτρωτο βοῶσα· * ἀΑνάστα ὦ Υἰέ μου, * ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

> Η λοιπή Άκολουθία τοῦ Όρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεχάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριαχῆ ἡ τῆ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνείαν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου, χαὶ ἐν Νόμφ χατὰ σάρχα Προπατόρων αὐτοῦ..

ΚΥΡΙΛΚΗ

Τών Αγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὸν Προοιμιαχὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ Μαχάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα γ'. 'Ανατολικά γ'. καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ προσόμοια δ'.

Ήχος πλ. δ'. Ο έν Έδεμ Παράδεισος.

Τών Προπατόρων σήμερον πιστοί, * τελούντες μνημόσυνα, * άνυμνήσωμεν Χριστόν τόν Λυτρωτήν· * τόν μεγαλύναντα Men. Tom. II. 57

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

αύτοὺς * ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, * καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, * ἐπιτελέσαντα Κύριον, * ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· * καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, * ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, * τὴν μόνην ἀπείρανδρον, * καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ᾿Αγνήν· * ἐξ ῆς τὸ ἄνθος προῆλθε * Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, * καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, * καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ο τους 'Αγίους Παϊδας έχ πυρός, * ρυσάμενος Δέσποτα, * χαὶ έχ στόματος λεόντων Δανιήλ· * ὁ εὐλογήσας 'Αβραὰμ, * Ίσαάχ τε τόν δοῦλόν σου, * χαὶ τόν τούτου υἰόν τόν Ίαχώβ· ὁ εὐδοχήσας ἐχ σπέρματος * τούτων γενέσθαι χαθ' ἡμᾶς, * ΐνα τοὺς πρὶν ὁλισθήσαντας, * σώσης Προπάτορας ἡμῶν, * σταυροῦσαι χαὶ θάπτεσαι, * χαὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· * συνεγείρεις τε πάντας, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεχροῖς, * προσχυνοῦντάς σου Χριστὲ, * τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον,

'Ως έν ψεχάδι μέσον τῆς φλογός, * τῆ δρόσφ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Πατδες τοῦ Θεοῦ, * περιεπάτουν μυστιχῶς, * ἐν αὐτῆ προτυπώσαντες * τὴν Τριάδα, χαὶ τὴν σάρχωσιν Χριστοῦ· * χαὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, * ἰσβεσαν δύναμιν πυρός· * χαὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίχαιος, *λεόντων ὡφθη φιμωτής· * ὡν ταῖς δεήσεσι, * δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * χαὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου * χαὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, * χαὶ ἀζίωσον τυχεῖν * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

"Ωσπερ έν δρόσω όντες οι πιστοι, * χαι "Αγιοι Παϊδές σου, * έν χαμίνω τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, * προεζωγράφουν μυστικῶς, * τὴν ἐχ Παρθένου σου ἐλευσιν, * τὴν ἀφλέχτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. * Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίχαιος, * χαὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, * τρανῶς· τὴν θείαν δευτέραν σου * ἐπιδημίαν προδηλῶν,* Ἐκώρων ἐχραύγαζεν, * έως οῦ θρόνοι ἐτέθησαν φησι, * χαὶ Κριτὴς ἐχαθέσθη, * χαὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· * οὐ ῥυσθείημεν Χριστὲ, * ταῖς ἰχεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, ηγος πλ. β'. 'Ανατολίου.

Τούς πρό τοῦ νόμου Πατέρας * ἄπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· * ᾿Αβραὰμ πόν Ἐφιλόθεον, * Ἱσαὰχ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, * χαὶ Ἱαχώβ * χαὶ τοὺς δώδεχα Πατριάρχας· * Δαυἰδ τὸν πραότατον, * χαὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, * χαὶ τοὺς τρεῖς Παΐδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, * τοὺς τὴν χάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· * αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἡγίοις αὐτοῦ.

Και νυν. Θεοτοχίον, τὸ ά. τοῦ "Ηχου. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ 'Λναστάσιμα τοῦ "Ηγου.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . I'.

Δόξα, ³Ηχος γ'. Γερμανού. Γτο ῶν Προπατόρων το σύστημα, * οι φιλέορτοι δεύτε, * ψαλμιχώς L εὐφημήσωμεν· * ᾿Αδὰμ τὸν Προπάτορα, * Ἐνώχ Νῶε Μελχισεδέχ, * Άβραὰμ Ισαὰχ χαὶ Ιαχώβ· * μετὰ νόμον * Μωϋσῆν χαι 'Ααρών,* 'Ιησοῦν Σαμουήλ χαι Δαυίδ·* μεθ' ῶν τον 'Ησαίαν,* 'Ιερεμίαν 'Ιεζεχιήλ,* χαί Δανιήλ χαι τούς Δώδεχα, * άμα 'Ηλιού,* Έλισσαΐον χαί τοὺς ἅπαντας. * Ζαχαρίαν χαὶ τὸν Βαπτιστὴν,* και τους κηρύξαντας Χριστόν, * την ζωήν και άνάστασιν του γένους ήμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον, ό αὐτός.

'Ασπόρως έχ Θείου Πνεύματος, * βουλήσει δε Πατρός, * συνείληφας Γίον τον του Θεου, * έχ Πατρός άμήτορα * πρό των αιώνων υπάρχοντα. * δι ήμας δε έχ σου άπάτορα γεγονότα, * σαρχί άπεχύησας, * χαί βρέφος έγαλούχησας. * διό μή παύση πρεσβεύειν, * τοῦ λυτρωθήναι χινδύνων τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Άπολυτίχιου, τὸ Αναστάσιμου.

Δόξα, χαί νῦν, τῶν Προπατόρων, ³Ηχος β'.

Έν πίστει τους Προπάτορας έδιχαίωσας, * την έξ Έθνων δί αύτων * προμνηστευσάμενος Έχχλησίαν. * Καυχωνται έν δόξη οι "Αγιοι, * δτι έχ σπέρματος αὐτῶν, * ὑπάρχει χαρπός εὐχλεὴς,* ή άσπόρως τεχοῦσά σε. * Ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις, * Χριστε ὁ Θεός,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και Άπόλυσις.

EI\Sigma TON OP Θ PON.

Είς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον το Άναστάσιμον.

Δόξα, το αύτο. Καί νον, των Προπατόρων. Η συνήθης Στιγολ. Οι Άναβαθμοι του "Ηγου.

Τό, πασα πνοή. Εύαγγέλιον το Έωθινον. Άνάστασιν Χριστού θεασάμενοι. Ό. Ν'.

Καί ό Κανόνες, της Όχτωήγου ό Άναστάσιμος, των Αγίων τριών Παίδων, και των Προπατόρων.

Ο Κανών των Αγίων τριών Παίδων, οδ ή Αχροστιγίς. Τρείς Παίδας ύμνῶ, Δανιήλ τε τον μέγαν.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήγος πλ. δ'. Ύγραν διοδεύσας.

Γιτόν άναρχου Λόγου τόν έχ Πατρός, * πρό πάντων αίώνων * Ι γεννηθέντα θεοπρεπώς, * τον έν τη χαμίνω Νεανίαις, * συμβολιχώς * όραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων τυράννου του δυσσεβους, * οι εύγενεις Παίδες * χα-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

ταπτύσαντες χαρτερῶς, * τροφαζς παρανόμων μή χρανθηναι, * χαλδαϊχῶς * οὐ χατηξίωσαν.

Έτρέφεσθε λόγω μέν ψυχικῶς,* τροφαῖς αὐτομάτοις,* κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς,* τῶν ἀβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις,* τῷ Βασιλεῖ* ὡραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοχίον.

'Ιδν τόν τοῦ ὄφεως ἀχοαῖς * πιχρῶς ἐμπαρέντα, * ταῖς τῆς Εὕας, ἡ ἐχ Δαυίδ * βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, * τόν Λυτρωτὴν * χυοφορήσασα.

Έτερος Κανών των Αγίων Προπατόρων, ου ή Αχροστιγίς.

Πατράσιν αίνον είκότως νῦν είσφέρω. Ἰωσήφ.

Ωδή ά. Ήχος ά. Χριστός γεννάται, δοξάσατε

Πατράσιν αίνον προσάξωμεν, * προ Νόμου χαι έν Νόμφ έχλάμψασι, * χαι τον έχ Παρθένου λάμψαντα * Κύριον χαι Δεσπότην, * γνώμη όρθη * τεθεραπευχόσι, * χαι άδύτου φωτισμοῦ * νῦν ἀπολαύουσιν.

'Αδάμ τον πρώτον τιμήσωμεν, * χειρί τετιμημένον τοῦ χτίσαντος, * χαὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα * ἤδη γεγεννημένον, * χαὶ ἐν σχηναῖς * ταῖς ἐπουρανίαις, * μετὰ πάντων ἐχλεχτῶν * ἀναπαυόμενον.

Τόν *Αβελ δώρα προσάγοντα, * ψυχῆ εὐγενεστάτῃ προσήχατο, * ὁ πάντων Θεός χαὶ Κύριος· * τοῦτον δὲ μιαιφόνω * πάλαι χειρὶ, * τεθανατωμένον, * ἀνεχόμισε πρός φῶς, * ὡς θεῖον Μάρτυρα. Θεοτοχίον.

Ρητῶν ἐνθέων ἀχούσωμεν, * βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· * ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίφ τίχτεται, * Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· * οῦ τὸν φριχτὸν * τόχον προμηνύει, * ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ * ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

» V ριστός γεννάται, δοξάσατε· * Χριστός έξ οὐρανῶν, ἀπαν-

» Λ τήσατε· * Χριστός ἐπὶ Υῆς, ὑψώθητε· * ἄσατε τῷ Κυρίφ * » πᾶσα ἡ Υῆ, * καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοὶ, * ὅτι δε-

» δόξασται.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν χτησάμενοι * την θεοδίδαχτον Δέσποτα, * Πατδες Δαυίδ, * Νόμους τούς πατρώους, * θεοφρόνως έτήρησαν.

Πῦρ οὐ χατεφλόγισε, * τὰ χαθαρώτατα σώματα * τῶν εὐσεβῶν· * διὰ γὰρ νηστείας * ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αίνον τον παγχόσμιον * χαι πολυύμνητον ξδουσι, * Πατδες οι τρετζ, * μέσον τής χαμίνου, * θαυμαστώς δροσιζόμενοι.

Θεοτοχίον.

"Ινα τόχον Δέσποτα, * ἐχ παρθενεύοντος σώματος * δείξης ήμιν, * σώζεις ἐν χαμίνω, * παρθενεύοντα σώματα.

Άλλος. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Αδεται έν χόσμφ, * τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· * ἐν γὰρ ἀμέμπτφ πολιτεία, * χαὶ ψυχῆς διαθέσει, * αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· * χαὶ νῦν ἐν χώρα τῶν ζώντων βοặ· * "Αγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλώσσῃ * καὶ καρδία, Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, * ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, * τόν τῶν ὅλων Δεσπότην * Θεόν ἤλπισεν ἐν πνεύματι· * καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν Υῇ, * κλέος ἀπηνέγκατο.

'Ιερολογίαις * ίεραῖς τόν Ἐνὼχ μαχαρίσωμεν· * εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίφ, * μετετέθη ἐν δόξη, * ὀφθεὶς χρείττων χαθὼς γέγραπται * θανάτου, οἶα Θεοῦ πεφυχὼς * δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοχίον.

Νῦν ἡ προσδοχία * τῶν Ἐθνῶν ἐχ Παρθένου προέρχεται· * χαὶ Βηθλεἐμ τὴν χεχλεισμένην * ὑπανοίγει προσφόρως * Ἐδὲμ, Λόγον σωματούμενον * εἰσδεδεγμένη, χαὶ φάτνῃ σαρχὶ * ἐπαναχλινόμενον. Καταβασία.

» τητῷ πρό τῶν αἰώνων, * ἐχ Πατρός γεννηθέντι ἀῥρεύστως Υίῷ,*

» Ι και ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, * σαρκωθέντι ἀσπόρως, * » Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ άνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, *

» Αγιος εί Κύριε.

Ή παχοή, ³Ηχος β'.

Είς δρόσον τοῖς Παισὶ, * τὸ πῦρ μετεβάλλετο· * ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, * ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο· * Αγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις * διηχόνει τοῖς θαύμασι, * τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν * μεταποιήσας τὴν χάμινον, * ταῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν * χαταμηνύσας τριήμερον· * Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν * Κύριε δόξα σοι.

Έαν δε δόξη τῷ Προεστῶτι, λέγομεν Καθισμα, [°]Ηχος ά. **Τόν τάφον σου Σωτήρ.**

Υμνήσωμεν πιστοί, * τοὺς Προπάτορας πάντας, * Χριστοῦ τοῦ δί ἡμᾶς * ἐπὶ γῆς ὀραθέντος, * δοξάζοντες ἐν ἔσμασι * τὸν αὐτοὺς θαυμαστώσαντα, * ὡς τὴν ἐλευσιν * προεχτυπώσαντας τούτου * χαὶ τὴν γέννησιν, * τὴν ἐχ Παρθένου ἀφράστως, * τῷ χόσμφ χηρύξαντας.

'Ωδή δ΄. Είσαχήχοα Κύριε.

Δ ανιήλ ό σοφώτατος, * ένθεαστιχῶς τόν νοῦν φωτιζόμενος, * τὰ ἐνύπνια διέλυσε, * τῶν Αὐτοχρατόρων * θεία χάριτι.

Άπαστράπτει τοις θαύμασιν, * ή έν τη χαμίνω των Παίδων

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

454

άθλησις· * τόν γὰρ τύραννον ἐζώγρησε, * πρός ἐπίγνωσίν σου * Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, * καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, * τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, * καὶ χρυσῆ εἰκόνι * οὐχ ὑπέχυψαν.

Θεοτοχίον.

Υμνφδίαις Πανύμνητε, * οἱ ἐν Βαβυλῶνι Πατδες γεραίρουσι,* τόν Υίόν σου τόν ὑπέρθεον, * ὄν ἐν τῆ χαμίνφ * ἐπεγίνωσχον.

'Αλλος. Ράβδος έχ τῆς ρίζης Ιεσσαί.

Α ίνον προσαγάγωμεν Θεῷ, * τιμῶντες μελφδήμασι, * Νῶε τόν δντως ὄντα δίχαιον· * ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς * θείαις χαλλυνόμενος, * ὥφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, * ῷ μελφδοῦμεν πιστῶς· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

'Ιδών σου Θέος το εύγενές * τῆς γνώμης, το ἀχέραιον, * χαὶ χατὰ πάντα Νῶε τέλειον, * δευτέρου χόσμου σαφῶς * ἀρχηγον σε δείχνυσι, * σώσαντα αὐτῷ παντός ἐχ γένους, * χαταχλυσμοῦ αἰσθητοῦ, * σπέρμα, ὡς αὐτός διετάξατο.

Νώε τών φυλάξαντα Θεοϋ * τόν νόμον άπαράτρωτον, * xαi εύρεθέντα τότε δίχαιον,* τῆ γενεặ ἐαυτοϋ,* xαi ξυλίνη σώσαντα * χιβωτῷ ἀλόγων γένη, * προστάξει παντουργικῆ, * ὑμνοις εὐσεβῶς μαχαρίσωμεν.

Οίνον χατανύξεως ήμιν, * πηγάζει τοις τιμώσι σε, * Νώε μαχάριε ή μνήμη σου, * εύφραίνουσα χαὶ ψυχὰς * χαὶ χαρδίας πάντοτε, * τῶν εἰλιχρινῶς μαχαριζόντων, * τοὺς τρόπους σου τοὺς σεμνοὺς, * χαὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοχίου.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, * ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, * καὶ σπαργανοῦται ὡσπερ νήπιον· * καὶ Μάγοι 'Ανατολῶν * Βασιλεῖς ἀφίχοντο, * τοῦτον ὡς Θεόν καὶ Βασιλέα, * τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, * βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

» Τράβδος έχ τῆς ρίζης Ίεσσαι, * χαι άνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ,*

• Ε΄ έχ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ ὅρους ὁ αἰνετὸς, *

» χατασχίου δασέος· * ήλθες σαρχωθείς έξ άπειράνδρου, * ό ἄϋλος

» και Θεός. * Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

'Ωδή έ. "Ινα τί με ἀπώσω.

Μ υηθέντες τον Νόμον, * Σωτερ ούχ ήρνήσαντο * οι σοι θεράποντες, * Δανιήλ ό μέγας, * σύν τρισι Νεανίαις Θεόφροσιν· * άλλ' ισχύν λαβόντες * την παρά σοῦ τοῦ εὐεργέτου, * τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο. Νοερώς ἐμυείτο, * Δανιήλ, φιλάνθρωπε, * τὰ σὰ μυστήρια· * ἐπὶ γάρ νεφέλης * ὡς Υἰόν σε ἀνθρώπου χαθήμενον, * τῶν ἐθνῶν ἀπάντων, * οἶα Κριτὴν χαὶ Βασιλέα, * ἐθεώρει ναὸς χαθαρότητι.

Ώραιώθητε Παίδες, * ὑπέρ λίθον σάπφειρον, * ὑμῶν τὰ σώματα, * ὡς αὐγὴ χρυσίου, * εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, * ἐμπεριπατοῦντες, * χαρμονιχῶς ἐν τῆ χαμίνῳ, * καὶ χροτοῦντες χο. ρείαν παγχόσμιον.

Θεοτοχίον.

Δανιήλ σε Παρθένε, * "Ορος προδιέγραφε * σαφώς ό ένθεος· * οι τριττοί δε Πατδες, * χαθορώντες την φλόγα δροσίζουσαν * τόν σόν θετον τόχον. * μελωδιχώς άνευφημοῦσιν, * ὡς Σωτήρα χαὶ Κτίστην χαὶ Κύριον.

"Αλλος. Θεός ών είρηνης.

Έπαίνοις τιμάσθω * ένθέοις ό Σήμ, * πατριχήν εὐλογίαν χαρπούμενος, * χαὶ ἕναντι εὐάρεστος * δειχνύμενος Θεοῦ, * χαὶ τοῖς τῶν Προπατόρων * χοροῖς χατειλεγμένος, * χαὶ ἐν χώρα τῶν ζώντων, * περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

'Ιδείν ήξιώθη * ώς φίλος Θεοῦ, * 'Αβραὰμ τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· * χαὶ ἔμπλεως ἐγένετο, * χαρᾶς πνευματικῆς. * τοῦτον οὖν διανοίας * εὐθύτητι τιμῶντες, * μαχαρίσωμεν πάντες,* ὡς τοῦ Θεοῦ πιστόν θεράποντα.

Κατείδες ώς θέμις * ἀνθρώπφ ἰδείν, * την Τριάδα, χαὶ ταύτην ἐξένισας, * ὡς φίλος γνησιώτατος, * παμμάχαρ 'Αβραἀμ· * ὅθεν μισθὸν χομίζη * τῆς ξένης ξεναγίας, * τοῦ γενέσθαι ἀπείρων * Ἐθνῶν Πατήρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοχίον.

Ο πλήρης χενούται * σαρχί δι ήμας, * χαι άρχην ο προάναρχος δέχεται· * πτωχεύει δε ο πλούσιος· * χαι Λόγος ών Θεού * εν φάτνη τών άλόγων * προσχλίνεται ώς βρέφος, * την άνάπλασιν πάντων * τών άπ' αίώνος έργαζόμενος.

Καταβασία.

Βεός ών εἰρήνης, * Πατήρ οἰχτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς
 σου τὸν ᾿Αγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, * ἀπέστειλας
 ήμῖν· * ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐχ νυχτὸς ὀρ θρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

'Ωδή ς'. "Αβυσσος άμαρτιών.

Αρξαντες τῶν ψυχιχῶν * παθημάτων τῆ δυνάμει τοῦ Λόγου,* χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων * ἡγεμόνες γεγόνατε· * οἰδε γὰρ ἡ ἀρετἡ,* γέρα χαρίζεσθαι * χεχτημένοις,* ὦ τοῦ Δαυίδ σοφοί ἀπόγονοι.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . I'.

456

θεόν Χαλδαίοις * δυσσεβῶς νομιζόμενον, * ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς * δράχοντα χάχιστον, * ἱερεῖς δὲ * τοὺς δυσμενεῖς, σοφῶς ἀπέχτεινεν. Θεοτοχίον.

"Ιλεών μοι τόν Κριτήν * τόν υίόν σου Θεοτόχε Παρθένε, * ταΐς σαΐς λιταΐς γενέσθαι. * ἐν ἡμέρα τῆς χρίσεως, * λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, * Μήτηρ δυσώπησον· * σοὶ γὰρ μόνῃ * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Αλλος. Σπλάγχνων Ιώναν.

Τ ύπωσις Χριστοῦ * τοῦ πάθους γεγένησαι * σαρῶς, Ίσαὰχ * μαχαριώτατε,* ἀναγόμενος * πατριχῆ εὐπειθεία τοῦ θύεσθαι· * διὰ τοῦτο μεμαχάρισαι, χαὶ φίλος Θεοῦ * ὥφθης * ὄντως γνησιώτατος, * μετὰ πάντων Διχαίων σχηνούμενος.

^{*}Ωφθη Ίαχώβ, * θεράπων πιστότατος, * τοῦ πάντων Θεοῦ· * ὅθεν ἐπάλαισε * μετ' ᾿Αγγέλου, νοῦς * χαθορῶν τὸν Θεόν μετωνόμασται· * χαὶ χαθεύδων θείαν χλίμαχα τεθέαται, * ἦπερ * Θεός ἐπεστήριχτο, * ὁ σαρχὶ προσπλαχεἰς ἀγαθότητι.

Στέργων Ιωσὴφ, * πατρός τὴν εὐπείθειαν, * ἐν λάχχω βληθεἰς,* προσαπεμπόληται * εἰς προτύπωσιν * τοῦ τυθέντος, καὶ λάχχω βληθέντος Χριστοῦ, * σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε,* σώφρων * γεγονώς καὶ δίχαιος, * Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοχίον.

Νέον ἐπὶ Υῆς * Παιδίον Υνωρίζεται, * ὁ ῶν σὺν Πατρὶ * ἀεὶ xαὶ Πνεύματι· * σπαργανοῦται δὲ, * ὁ τὴν Υῆν σπαργανώσας ¡ὁμίχλῃ σαφῶς, * xαὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀναχέχλιται· * τούτου νῦν προεορτάσωμεν, * γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

» τπλάγχνων Ίωναν, * ἕμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θήρ, * οἶον

» Δι έδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ, * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος χαὶ σάρχα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας άδιάφθορον. * ής γαρ * ούχ υπέστη

» ῥεύσεως, * τὴν τεχοῦσαν χατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάχιον. ήΗχος β'. Αυτόμελον.

Τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὁ ψαλμός οῦτος.

Χειρόγραφον είχόνα * μη σεβασθέντες, * άλλ' ἀφράστφ οὐσία * θωραχισθέντες, * τρισμαχάριοι, * ἐν τῷ σχάμματι τοῦ πυρός * ἐδοξάσθητε * ἐν μέσφ δὲ φλογός * ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, * Θεόν ἐπεχαλεῖσθε * Τάχυνον ὁ Οἰχτίρμων, * χαὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, * εἰς την βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ο Οἶχος.

Έχτεινόν σου την χεϊρα, * ής πάλαι έλαβον πεϊραν * Αίγύπτιοι πολεμούντες, * χαι Έβραϊοι πολεμούμενοι· * μη χαταλίπης

ήμας, * χαι χαταπίη ήμας * θάνατος ό διψών ήμας, * χαι Σατάν ό μισών ήμας. * άλλ έγγισον ήμιν, * χαι φείσαι τών ψυχών ήμών, * ώς έφείσω ποτέ τών Παίδων σου, * τών έν Βαβυλώνι * άπαύστως άνυμνούντων σε, * χαι βληθέντων ὑπέρ σοῦ εἰς τὴν χάμινον, * χαι έχ ταύτης χραυγαζόντων σοι. * Τάχυνον ὁ Οἰχτίρμων, * χαι σπεῦσον ὁ ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

'Αναγινώσχομεν πρώτον το Συναξάριον της ήμέρας του μηνός, είτα των Αγίων Προπατόρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Κυριαχὴ τῶν Αγίων Προπατόρων.

Στίγοι.

Δέξασθε χαράν, οι πάλαι Προπάτορες,

Βλέποντες έγγίζοντα Χριστόν Μεσσίαν.

Γήθεο 'Αβραάμ, όττι Πρόπαππος Χριστού έδείχθης.

Ταῖς τῶν σῶν Αγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ελέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. 'Ωδὴ ζ΄. Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

ΤΗ χος θεοσεβής έμελφδείτο, * έχ μέσου πυρός τῷ Παντοχράτορι·* 'Αζαρίας γὰρ θείον * χορόν συστησάμενος, * την ψδην ἀνέμελπον λέγοντες· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Λύρα Νεανιών έθεολόγει, * τόν πάντων Θεόν και Παντοκράτορα, * τόν αύτοις έν καμίνω * τρανώς όπτανόμενον, * και ώδην άνέμελπον λέγοντες· * Εύλογητός ό Θεός, * ό των Πατέρων ήμων.

Τρεϊς τοὺς ἐν τῆ χαμίνω βεβλημένους, * εἰδώς ὁ χρατῶν ὡς ἐθεάσατο, * τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, * Υἰὸν προαιώνιον * τοῦ Θεοῦ τοῖς πᾶσιν ἐβόησεν· * Εὐλογητός ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Έχων λελαμπρυσμένον θεία αίγλη, * τόν νοῦν Δανιἡλ θεομαχάριστε, * τῆς Παρθένου τόν τόχον, * σαφῶς προτεθέασαι, * μυστιχαῖς εἰχόσι τυπούμενον, * Εὐλογητός, ἐχβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Αλλος. Οι Πατδες εύσεβεία.

Υ μνείσθω 'Ανανίας,* 'Αζαρίας Μισαήλ σύν τῷ Δανιήλ,* χάμινον σβέσαντες πυρός, * χαὶ λεόντων χαλινώσαντες, * τὰς όρμὰς, χαὶ τῷ Χριστῷ * συμφώνως ψάλλοντες· * 'Ο τῶν Πατέρων Θεός,* εὐλογητός εἶ.

Νομίμως έναθλήσας * πειρασμοΐς, χαι ἀνενδότοις θλίψεσι * θεράπων χέχληται, 'Ιώβ * τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, * πρ**ᾶος** ἄχαχος εὐθὺς, * τέλειος ἅμεμπτος, * ἀναβοῶν· 'Ο Θεός * εὐλογητός εἶ.

Έν πίστει Μωϋσέα * Άαρών τε, και τον Ώρ τιμήσωμεν * Men. Tom. II. 58

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

άνευφημοῦντες, Ίησοῦν * xai Λευὶ τὸν ἰερώτατον, * Γεδεών * τε xai Σαμψών, * xai ἀναχράζοντες· * ΄Ο τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Ίδοὺ χαθώς προείπεν * ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν * ἡ ἀπειρόγαμος Θεόν, * χαὶ τεχεῖν σαφῶς ἐπείγεται, * ἐν Σπηλαίφ Βηθλεὲμ, * ῷ πάντες ψάλλομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Καταβασία.

- » 🔥 ι Παίδες εύσεβεία * συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγμα-
- » 🕖 τος * χαταφρονήσαντες, πυρός * ἀπειλήν οὐχ ἐπτοήθησαν,*

» άλλ' έν μέσφ τῆς φλογός * έστῶτες, ἔψαλλον· * Ὁ τῶν Πα-» τέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

'Ωδή ή. Έπταπλασίως χάμινον.

Τήν 'Αβραάμ εὐγένειαν, * διασώζειν σπουδάζοντες * τὴν οἰχειοτάτην, * πρός αὐτόν ἐχτήσασθε, * χρηπίδα τῆς Πίστεως * χαὶ τῆς 'Ελπίδος, "Οσιοι, * χαὶ ὑπομονὴν, * χαὶ πειρασμῶν χαρτερίαν, * βοῶντες ἀνενδότως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οί ώς φωστήρες λάμποντες, * χαὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, * χαὶ τῆς εὐσεβείας * φωτισμῷ πυρσεύοντες, * παγχόσμιον στήσαντες * χοροστασίαν ἄδουσι, * τῷ ἐχ πειρασμῶν * ἐχσεσωχότι Δεσπότη· * Οί Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανιχῶς οἱ σβέσαντες, * ἐπηρμένην τὴν χάμινον, * χαὶ τὰς τῶν λεόντων * ἀχωχὰς πεδήσαντες, * Δαυίδ οἱ ἀπόγονοι, * νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· * Τὸν ἐχ πειρασμῶν * ἐχσεσωχότα Δεσπότην, * οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μυσταγωγείται πάναγνε, * Δανιήλ ό σορώτατος, * καὶ προζωγραφοῦσι * Παίδες τρεῖς, τὴν γέννησιν, * τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, * διὰ συμβόλων βλέποντες, * τὸν ἐχ τῆς γαστρός σου * προελθόντα ἀφράστως· * ὄν Παίδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Αλλος. Θαύματος ύπερφυοῦς.

Σήμερον των ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, * ἐχτελέσωμεν θείων Πατέρων, * τοῦ 'Αδὰμ τοῦ "Αβελ τε, Σήθ * χαὶ Νῶε χαὶ τοῦ Ἐνώς, * χαὶ Ἐνώχ χαὶ 'Αβραὰμ Μελχισεδὲχ χαὶ Ἰώβ, * χαὶ τοῦ Ἱσαὰχ σὺν τῷ πιστῷ Ἰαχώβ, * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπή θείων Πατέρων, * εὐρημήσωμεν Βαράχ καὶ Νάθαν, * καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, * Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυίδ, * Ἰεφθάε Σαμουήλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν * ὁρῶντα σεπτῶς, καὶ ἀνακράζοντα· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Επαινον μελφδιχώς Θεοῦ Προφήταις, * προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, * 'Ωσηἐ Μιχαίαν τε, * Σοφονίαν καὶ 'Αββαχούμ, * Ζαχαρίαν 'Ιωνᾶν, * 'Αγγαΐόν τε καὶ 'Αμμώς, * καὶ τόν 'Αβδιοὑ καὶ Μαλαχίαν Ναούμ, * 'Ησαίαν * καὶ 'Ιερεμίαν καὶ 'Ιεζεκιὴλ,* ἅμα Δανιὴλ, * 'Ηλιοὑ καὶ 'Ελισσαΐον.

Ρήμασι τριαδιχοῖς τὴν παναγίαν, * ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, * τὸν Πατέρα ἄναρχον, * τὸν Υἰόν τε * καὶ τὸ εὐθὲς * Πνεῦμα "Αγιον, * Τριάδα ὁμοούσιον, * ὴν πᾶσα πνοὴ δοξάζει χράζουσα·* Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

^κΩφθης ἐχ παρθενιχῶν Χριστὲ αἰμάτων, * σωματούμενος ἀρρήτψ λόγψ, * χαὶ ὡς βρέφος τέλειον, * ἐν Σπηλαίψ * ὑπερβολῆ * εὐσπλαγχνίας Ἱησοῦ ἀποτιχτόμενος· * ἀστὴρ δέ σε πόἰρωθεν ἐμήνυσεν * ἀστρολόγοις, * Ἱμνεῖτε πίστει χραυγάζουσι, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

» Θ αύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξειχόνισε χάμινος τύπον· * οὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ *
» τῆς Θεότητος, * Παρθένου ὴν ὑπέδυ νηδύν· * διὰ ἀνυμνοῦντες
» ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ
» ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή ^{0'}· Κυρίως Θεοτόχον.

Έ φθάσατε το τέλος * το πεποθημένον, * χαι ορεχτών άχροτάτω παρέστητε, * έν οὐρανίοις θαλάμοις * Πατδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι το δράγμα, * τῆς μετὰ δαχρύων * χαλῆς ὑμῶν γεωργίας χομίζεσθε, * τῆς ἀφθαρσίας τον στάχυν * χαρποφορήσαντες.

'Ανέτειλε λαμπρότης, * νῦν ὑμῖν ἀξίως, * xαὶ εὐφροσύνη xapδίας ἐξήνθησεν· * ἕνθα ἀπέδρα γὰρ λύπη * xaτεσxηνώσατε. Θεοτοχίον.

Νομήν την τοῦ θανάτου * ἔστησας Παρθένε, * τον ζωοδότην τεχοῦσα χαὶ Κύριον, * ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει * σε μεγαλύνοντας. ^{"Αλλος.} Μυστήριον, * ξένον.

΄ Τσχύι σου * πάλαι δυνάμεις ἐποίησαν, * θυγατέρες Κύριε, * Αννα χαι Ίουδιθ * χαι Δεββόρρα,* Όλδὰ Ίαήλ τε,* Ἐσθὴρ *

Καταβασία.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Ι'.

Σάφρα Μαριάμ Μωσέως, * χαι Ραχήλ, * χαι Ρεβέχχα, * χαι ή Ρούθ αι μεγαλόφρονες.

'Ως σβέσαντας * Παΐδας 'Αγίους την χάμινον, * ἰερῶς τιμήσωμεν, * ἅμα τῷ Δανιήλ * τῷ Προρήτη, * πᾶσι τοῖς Διχαίοις, * σαρῶς * τοῖς πρό Νόμου διαλάμψασι, * χαλῶς * χαὶ ἐν Νόμφ * τόν Δεσπότην θεραπεύσασι.

Σοφώτατοι * θεΐοι Προφήται γεγένηνται,* 'Αβραὰμ ἀπόγονοι,* τόν ἐχ τοῦ 'Αβραὰμ * χαὶ Ἱούδα * τιχτόμενον Λόγον, * θερμῶς * προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· * αὐτῶν * ἰχεσίαις Ἰησοῦ πάντας οἰχτείρησον.

Ήγίασται * πάσα ή χτίσις τῆ μνήμη ὑμῶν, * χαὶ πανηγυρίζουσα * χράζει ἰχετιχῶς * ἐκβοῶσα· * Δέησιν Κυρίω, * ἀεὶ * προσαγάγετε μαχάριοι, * τυχεῖν * αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς. Θεοτοχίον.

Φορέσας με * έχ τῆς Παρθένου προέρχεται, * χαὶ Σπηλαίψ τίχτεται,* Λόγος ὁ τοῦ Πατρός * ἀσυγχύτως· * χόρευε ἡ χτίσις,* φωναζς * εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, * αὐτοῦ * τὴν δἱ οἶχτον * παναγίαν συγχατάβασιν.

Καταβασία.

» Τω υστήριον * ξένον, όρῶ χαὶ παράδοξον· * Οὐρανόν, το Σπή-

» IVI λαιον·* Θρόνον Χερουβιχόν,* την Παρθένον·* την Φάτνην, » χωρίον· * έν ῷ * ἀνεχλίθη ὁ ἀχώρητος, * Χριστός * ὁ Θεός· δν » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες, άχουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, * σχιρτώντες φιλοπάτορες, * τοῦ 'Αβραὰμ συνελθόντες,* χαὶ Ίσαὰχ χατὰ χρέος,* χαὶ Ίαχώβ ὑμνήσωμεν· * ἐξ ῶν Χριστός ὁ Κύριος, * τὸ χατὰ σάρχα ὡράθη * διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Έτερον, δμοιον.

'Αδὰμ ἀνευφημήσωμεν, * ᾿Αβελ Σὴθ xai τὸν Ἐνώς, * Ἐνώχ xai Νῶε ἙΑβραὰμ, * Ἐσαὰx xai τὸν Ἐκῶβ, * Μωσῆν Ἐνώς τὸν Ἄαρών, * Ἐλεάζαρ Ἐησοῦν, * Βαρὰx Σαμψών Ἐεφθάε, * Δαυίδ xai τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοχίον, όμοιον.

'Αγνή Παρθένε ἄχραντε, * Μαρία θεονύμφευτε, * ἐν ώρα τῆ φοβερα μοι * πρόστηθι, και μεσῖτις * πρός τὸν Γἰόν σου φάνηθι,* τῷ ταπεινῷ, και ῥῦσαί με * τῆς καταδίκης ἐκείνης, * και τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους ή. xaì ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα δ'. xaì τῶν 'Αγίων Προπατόρων δ'. Ήχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.

ΤΙ άντες την των σεπτών, * νῦν Προπατόρων μνήμην * τελέσωμεν, ὑμνοῦντες, * την τούτων πολιτείαν, * δί ής ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.

Στίχ. Εύλογητός εί, Κύριε, ό Θεός των Πατέρων ήμων.

Έσβεσαν τοῦ πυρός * τὴν δύναμιν οἱ Πατδες, * χορεύοντες ἐν μέσφ * χαμίνου, χαὶ ὑμνοῦντες * Θεόν τόν Παντοδύναμον.

Στίχ. Και έπι την Πόλιν την άγίαν την των Πατέρων ήμων, Ίερουσαλήμ.

Λάχχω χαταχλεισθείς, * θηρσί συνωχισμένος, * Δανιήλ ό Προφήτης, * ἀμέτοχος τῆς τούτων * ἐδείχνυτο χαχώσεως.

Δόξα, ³Πγος Βαρύς. Γερμανου.

Δεῦτε ἄπαντες, * πιστῶς πανηγυρίσωμεν, * τῶν πρό νόμου Πατέρων, * Άβραὰμ xαὶ τῶν σὺν αὐτῷ, * τὴν ἐτήσιον μνήμην.* τοῦ 'Ιούδα τὴν φυλὴν * ἀξίως τιμήσωμεν. * τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παΐδας * τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν χαμίνφ φλόγα,* ὡς τῆς Τριάδος τύπον,* σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν.* τῶν Προφητῶν τὰς προβῥήσεις * ἀσφαλῶς χατέχοντες, * μετὰ τοῦ 'Ησαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν. * 'Ιδοὺ ἡ Παρθένος * ἐν γαστρὶ λήψεται, * καὶ τέξεται Υἰόν τὸν Ἐμμανουήλ. * ὅ ἐστι, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί νῦν, Υπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη.

Κοινωνικόν. Λίνεῖτε τον Κύριον.

TH IA'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Δανιήλ του Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Eiς τό, Κύριε έκέκραξα, ίστωμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς Χαλέσωμεν "Αγιοι; Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; 'Ασχητὴν, ὅτι τὰ πάθη * Χαθυπέταξας τῷ νῷ. * 'Αθλητὴν,* ὅτι πρός πᾶσαν * ἐχαρτέρησας ποινήν· * πρός ὕψος * ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον· * ἐν πέτρα * ἀληθείας ἐρειδόμενον· * ἀγωνιστὴν προθυμότατον, * χαὶ ἰατρόν ἐμπειρότατον. * Ίχέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τί σε Δανιήλ προσφθεγξώμεθα, * τῶν παθῶν ἐχριζωτήν, * χαὶ φυτοχόμον ἀρετῶν· * ἀληθῆ θαυματουργόν, * χαι πρεσβευτήν ἀμαρτωλῶν· * πνευμάτων * ἐλατῆρα γενναιότατον· * φωστῆρα * εὐσεβεία διαλάμποντα· * τοῦ Πνεύματος χαταγώγιον· * τῆς Ἐχχλησίας ὑπέρμαχον. * Ἱχέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιήλ νϋν χαλέσωμεν; * Μοναστών ὑπογραμμόν, * χαὶ ἐγχρατείας παιδευτήν· * ἐγχαλλώπισμα πιστῶν,* χαὶ ἰαμάτων αὐτουργόν· * λυχνίαν * τοῖς ἐν σχότει φῶς αὐγάζουσαν· * 'Αγγέλων συμπολίτην χαὶ ἰσότιμον· * τοῦ Παραδείσου οἰχήτορα,* χαι ἐπουράνιον ἄνθρωπον. * Ἱχέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, ⁷Ηχος πλ. ά. Τοῦ Στουδίτου.

Τ ό ἐμπιστευθέν σοι τάλαντον παρὰ Χριστοῦ, * χαλῶς ἐργασάμενος * Όσιε Πάτερ, *.ἀνεδείχθης χαὶ μετὰ θάνατον, * δαιμόνων φυγαδευτής, * χαὶ ἰατήρ ποιχίλων ἀῥρωστημάτων,* στύλος χαὶ ἐδραίωμα, * χαὶ ὅρος ἅγιον * τῆς Ἐχχλησίας τοῦ Χριστοῦ· * διό σε ἰχετεύομεν,* Δανιήλ θαυματουργὲ,* τὴν εἰρήνην αἴτησαι,* χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Η Κεχαριτωμένη, * μεσίτευσον σαϊς δεήσεσι, * χαι αίτησαι ταϊς ψυχαϊς ήμῶν, * πλῆθος οἰχτιρμῶν, * χαι τον ιλασμον * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Η Σταυροθεοτοχίον. Χαίροις * άσχητιχών.

Πάθος σου το σεπτον, ή σεμνή * και πανυπέραγνός σου Μήτηρ, μαχρόθυμε * Παντάναξ * έωρακυΐα,* δακρυβροοῦσα πικρῶς,* και τὰ στήθη τύπτουσα ἐκραύγαζεν· * Ίησοῦ μου γλυκύτατε,* πρόσφθεγμά μοι σωτήριον, * φῶς παντός κόσμου, * θεῖε "Ηλιε άδυτε, * πῶς ἐν ξύλψ σε * σταυρικῷ νῦν κρεμάμενον, * οἶα κακοῦργον βλέπουσα, * και λόγχη τὴν ἄχραντον, * φεῦ μοι πλευρὰν τετρωμένον, * καθυπομείνω και ζήσομαι, * Υἰὲ.* και Θεέ μου, * εἰμὴ λάμψει μοι το φῶς σου * τῆς ἀναστάσεως;

> Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἘΧτωήχου. ᾿Απολυτίκιον. ἘΗγος ά.

' πομονής στύλος γέγονας, * ζηλώσας τοὺς προπάτορας "Οσιε· * τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, * τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, * καὶ τὴν τῶν ἀΑσωμάτων πολιτείαν, * ὑπάρχων ἐν σώματι. * Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, οι Κανόνες της Όχτωήγου, καί τοῦ Αγίου, οῦ ή Ακροστιγίς.

Ύμνοις γεραίρω Δανιήλ τόν Στυλίτην. Ίωσήφ.

'Ωδή ά. [°]Ηχος πλ. δ'. ^{*}Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

η ρμνοις άνευφημήσαι, * μέλλοντι την μνήμην σου μαχάριε, * 📘 φωτοφόρον μοι αίγλην, * Δανιήλ ούρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ήλιος ὄντως,* Πάτερ έξανέτειλας τοῖς πέρασιν,* ἀρετῶν δαδουχία, * χαταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, * Πάτερ χαθυπείχων, ἀπενέχρωσας, * έγχρατεία την σάρχα, * χαι υπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι. Θεοτοχίον.

Όλος ἄνθρωπος ὥφθη, * μείνας ὅπερ ήν καὶ μετὰ σάρκωσιν,* ό έχ σοῦ Θεοτόχε, * γεννηθείς ἀναλλοίωτος Κύριος.

'Ωδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος. * Τκάβδψ τῆς ἐγχρατείας, * τὴν τῶν παθῶν θάλασσαν, * Πάτερ 上 διαφρήξας, διέβης* άχαταπόντιστος,* χαὶ ὄρος ἔφθασας* τῆς άληθοῦς ἀπαθείας, * χαὶ Θεῷ ὡμίλησας, * νοῦ χαθαρότητι.

'Ανελθών είς το ΰψος * τῶν ἀρετῶν, γνώριμος * γέγονας τῷ χόσμφ έν στύλφ, * μένων μετέωρος, * χαί τη λαμπρότητι * των παραδόξων θαυμάτων, * χαταυγάζων πίστει σοι, * τούς προσανέχοντας.

Ίδρυμένος ἐν πέτρα, * τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, * πάσαις με-Οοδείαις δαιμόνων, * ώφθης άχλόνητος. * στύλφ το σώμα δέ, * έπι τῆς γῆς ἀνυψώσας, * τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας * πρὸς τὰ οὐράνια.

Θεοτοχίον.

Ρυσαι τής των παθών με * ἐπαγωγής, Δέσποινα· * χαὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθρούς μοι, * νῦν ἐχπολέμησον. * στήριξον πέτρα με * τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων. * τὴν ψυχήν μου φώτισον, * Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ο Ειρμός.

» Ο υρανίας άψιδος * οροφουργε Κύριε, * χαι της Έχχλησίας δο-» Ο μητορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των » έφετῶν ἡ ἀχρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν-» θρωπε.

Κάθισμα, ³Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

τηγκρατεία και πόνοις * και προσευχαϊς, * την ψυχήν σου κοσ-Η μήσας * θεοπρεπώς, * γέγονας συμμέτοχος, * των Αγγέλων μαχάριε. * χαί τῶν θαυμάτων ὄντως, * χαρίσματα ἔλαβες, * τοῦ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. 1Α'.

ίασθαι τὰς νόσους, * τῶν πίστει τιμώντων σε· * ὅθεν χαὶ δαιμόνων * ἀπελαύνων τὰ πλήθη, * παρέχεις ἰάματα * τοῖς ἀνθρώποις μαχάριε, * Δανιὴλ ἀξιάγαστε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Την Βασίλισσαν πάντες * δεῦτε πιστοί, * την Μητέρα τοῦ πάντων * Δημιουργοῦ, * φωναῖς μεγαλύνωμεν, * χαὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· * Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, * τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, * χαὶ σχέπε πρεσβείαις σου· * ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ παἰρησίαν, * λυτροῦσθαι ἐχ θλίψεων, * χαὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα * τῶν πιστῶν ἐκβοώντων σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, * τοῖς εὐσεβῶς προσχυνοῦσι * τὸν ἄχραντον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Σταυριχόν χαθορώσα * πάθος σεμνή, * τοῦ Γἰοῦ χαὶ Θεοῦ σου, * σπλάγχνα πιχρῶς * σπαράττουσα, ἕχραζες * όλολύζουσα Πάναγνε· * Πῶς ἐχών ἐτάθης, * χαὶ θάνατον Δέσποτα * σαρχιχόν ἐδέξω! * φριχτόν ὄντως ἄχουσμα. * Όθεν ἀνυμνῶ σου * τό ἀπόρρητον Σῶτερ, * χαὶ ἄφραστον βούλημα, * ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας * τό πλανώμενον πλάσμα σου. * 'Ανάστηθι ἀλλ' ὅμως Γιἐ, * χαὶ χαρᾶς μου τὴν χαρδίαν πλήρωσον,* ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα * πληρώσας τῷ πάθει σου.

'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

Ο ς φωταυγή * ήλιον Πάτερ ἀοίδίμε, * ἐπὶ στύλου * λάμποντα τεθέασαι, * τον τοῦ Θεοῦ * δοῦλον Συμεών, * xαὶ ταῖς πηγαζούσαις * ἐχ τούτου θείαις λαμπρότησιν, * ἐνθέως χατηυγάσθης, * Δανιήλ, χαὶ χατ' ἰχνος * τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικάς * φάλαγγας ὅπλφ τῆς πίστεως * ἐτροπώσω, * ῥείθροις τε κατέκλυσας * τῶν προσευχῶν, * λύμην τὴν αὐτῶν, * Πάτερ ἀναστείλας, * ὴν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι· * καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει * τῷ Χριστῷ μελφδοῦντας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

'Αναστηλών, * Πάτερ σαυτόν παμμαχάριστε, * όλονύχτως * ίστασο ώς άσαρχος, * άμετεώριστον της ψυχής * όμμα χεκτημένος, * χαι χαθαρόν ώσπερ έσοπτρον, * τοῦ Πνεύματος τὴν αίγλην, * χαι τὰς θείας ἐμφάσεις, * χαθαρῷ διανοίφ δεχόμενος.

Θεοτοχίον.

Νόμοι έν σοι * φύσεως χεχαινοτόμηνται * Νομοδότην * Λόγον γὰρ ἐγέννησας, * ὑπέρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς, * Πάναγνε καὶ λόγον, *

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$, IA'.

της άλογίας ρυσάμενον, * το γένος των άνθρώπων, * των πιστως μελωδούντων. * Τη δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

$\Omega_{O_{T_{i}}}^{2} \varepsilon'$ Iva ti με άπώσω.

🚽 να τῆς ἀθανάτου * δόξης ἐπιτύχης, * σαρχός ἐθανάτωσας * τὰς ορέξεις, Πάτερ, * χαι παθῶν τὰς όρμὰς ἐχαλίνωσας, * ἐγχρατείας πόνοις. * χαί ποταμός θαυμάτων ώφθης, * χαί πηγή ίαμάτων ἀοίδιμε.

Ήν διώδευσε τρίβον, * Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεών ὁ θαυμάσιος, * έν έχστάσει μάχαρ, * γεγονότι σοι ώφθη δειχνύων σοι, * σύν δυσίν 'Αγγέλοις, * Δεῦρο βοῶν χαὶ στῆθι πρός με, * πρός Θεόν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αίγλη, * Πάτερ ἀνεσπέρου * χαὶ θείας ἐλλάμψεως, * τῶν δαιμόνων ζόφον, * χαι παθῶν τὴν ὁμίχλην ἐδίωξας· * χαὶ ὡράθης στύλος * φωτοειδὴς χαὶ χλίμαξ ὄντως, * πρός Θεόν τούς πιστούς έπανάγουσα.

Θεοτοχίον.

Τόν Δεσπότην τεχούσα, * ώφθης υπερτέρα * των άνω Δυνάμεων, * χαί βροτῶν τὴν φύσιν έθεούργησας μόνη πανύμνητε· * Θεοτόχου δθευ * παναληθή ψυχή χαι γλώσση, * οι πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

1237 - Ίλάσθητί μοι Σωτήρ.

νοῦς σου τῆ πρός Θεόν * ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, * ἀνάλωτος ήδονῶν * πυρί Πάτερ ἔμεινε, * χαὶ παθῶν ἀνώτερος, * χαὶ τῆς πρός τό σώμα * προσπαθείας ύψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποιών,* τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος,* πλησθεϊσά σου ή ψυχή, * Θεόφρον πανόλβιε, * ποταμούς ανέβλυσεν * ίαμάτων όντως, * δχετούς παθών ξηραίνοντας.

Θεοτοχίον.

Σε προστασίαν πιστοί, * και τείχος πάντες κεκτήμεθα, * οί έν βυθῷ τῶν Χαχῶν, * χαὶ σάλφ τῶν θλίψεων, * ἀεὶ χινδυνεύοντες, * Θεοτόχε, μόνη * των βροτων το χαταφύγιον.

Ο Είρμός. Γλάσθητί μοι Σωτήρ·* πολλαί γαρ αι ανομίαι μου·* και έκ

» βυθοῦ τῶν χαχῶν, * ἀνάγαγε δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόησα, *

» και έπάχουσόν μου, * ό Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήγος πλ. δ΄ Ως άπαρχὰς τῆς φύσεως. σπερ ἀστὴρ πολύφωτος, * σὐ ἀναβὰς μαχάριε, * ἐπὶ τοῦ στύλου Ω τον χόσμον έφωτισας, * έν τοις όσιοις έργοις σου, * χαι το σχότος τῆς πλάνης * ἀπεδίωξας Πάτερ· * διὸ ἐπίλαμψον * ἐν ταῖς χαρδίαις των δούλων σου, * το άδυτον φως της γνώσεως.

Men. Tom. II.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΑ'.

Ο Οξχος. Αυτός μόνος υπάρχεις.

Η φδη ρυπαρὰ πρός την αίνεσιν * τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ μοι πέφυχεν· * οὐ γὰρ ἔχω ἀγνην την χαρδίαν μου· * χαὶ γὰρ ταύτην αἰσχρῶς χατεμόλυνα,* ἀλλά μοι δίδου λόγον "Αγιε,* χαθαρῶς ἀνυμνῆσαι την σην πολιτείαν, * ην ἐθαύμασαν ὄντως χαὶ "Αγγελοι· * χαὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ 'Ασώματος, εἰληρῶς * τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Δανιἡλ τοῦ Στυλίτου.

Στίγοι.

Καὶ γήϊνον πῶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐχχλίνων,

Οίχει Δανιήλ πρίν στύλον, χαι νυν πόλον.

Ένδεχάτη Δανιήλ στυλοβάμων εύρατο τέρμα.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

'Ωδή ζ'. Παϊδες Έβραίων έν χαμίνω.

Πάξεις 'Αγγέλων σου την στάσιν,* χατεπλάγησαν * παμμάχαρ Θεοφόρε· * μετὰ σώματος γὰρ,* την τούτων πολιτείαν * ἀναλαβών, ἐχραύγαζες· * Ο Θεός εὐλογητός εἶ.

"Υψει ἀύλου πολιτείας,* προφητείας τε * ἐκλάμπων φωταυγεία,* ἰαμάτων ἡμῖν,* ἀπήστραψας ἀχτῖνας,* τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε,* Δανιὴλ θαυματοφόρε.

Αυσον παθών μου την όμιχλην, τη λαμπρότητι, παμμάχαρ σης πρεσβείας, και πρός τρίβους ζωής, όδήγησον βοώντα· Εὐλογητος εἶ Κύριε, ό Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Ιλεως έσο μοι Παρθένε· * χαὶ πληγέντα με * ῥομφαία ἀμαρτίας, * ἐν μοτώσει τῆς σῆς, * θεράπευσον πρεσβείας, * Εὐλογημένος χράζοντα, * ὁ χαρπὸς τῆς σῆς χοιλίας.

'Ωδή ή. Έπταπλασίως χάμινον.

Τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἐσχατον,* τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον,* Πάτερ θεοφόρε,* ἀκριβῶς κατέλαβες,* πτεροῖς κουφιζόμενος,* τῶν ἐναρέτων πράξεων,* καὶ σὺν ᾿Ασωμάτοις, * Δανιὴλ ἀνακράζεις· * Οἰ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὀς ὑπερυψοῦτε,* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ή τοῦ Θεοῦ σε δύναμις,* προφανῶς ἐνισχύσασα,* φέρειν τοῦ πρυμοῦ,* τὸ δυσχερὲς ἐποίησεν,* ἡλίου τὸν χαύσωνα,* τὰς σηπεδόνας τὰς τῆς σαρκός,* χαὶ τῶν ἐξ αὐτῆς * γεγενημένων σχω-

MHN Δ EKEMBPIOS. IA'.

λήχων * την χάχωσιν, βοῶντα· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαός ὑπερυψοῦτε,* Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰώβ σὺ πέρηνας,* Δανιὴλ ἀξιάγαστε,* πλήθει πειρασμῶν * περισχεθεὶς xαὶ θλίψεων, * Δαυίδ τὴν πραότητα, * xαὶ Ἰαχώβ τὸ ἄπλαστον,* xαὶ τὴν σωρροσύνην * Ἰωσὴφ ἐμιμήσω,* xραυγάζων· Τὸν Δεσπότην,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Οι Θεοτόχον, Δέσποινα * Παναγία, φρονοῦντές σε, * ἡήμασιν ἐπόμενοι * τοῖς σοῖς πανύμνητε,* σὲ νῦν μαχαρίζομεν,* ὅτι Θεόν μαχάριον * ἔτεχες ἡμῖν· * ὄν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις,* μιῷ δὲ ὑποστάσει,* ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Λαός ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

» Ε πταπλασίως χάμινον,* τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,* τοῖς θεο » Ε σεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι,* περι » σωθέντας τούτους ἰδών,* Τὸν Δημιουργὸν * χαὶ Λυτρωτὴν, ἀνε » βόα,* οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,*
 » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄. "Εφριξε πασα αχοή.

' δού σοι πύλαι οὐρανῶν,* μεταστάντι χαὶ τὸν δρόμον τελέσαντι,* Πάτερ ἡνοίχθησαν, * χαὶ τῶν 'Αγγέλων τάξεις ἐδέξαντο· * ὁ στεφοδότης δὲ Χριστός, * δόξῃ ἐστεφάνωσε * διχαιοσύνης σε· * ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

'Ως χρίνον, Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, * ἐν λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως ἤνθησας, * χαὶ ὡς χυπάρισσος * εἰς ὑψος ἦρθης τῆς τελειότητος,* ὡσεὶ ἐλαία ψαλμιχῶς, * ἐφάνης τὰ πρόσωπα * χαὶ τὰς χαρδίας ἡμῶν * ἰλαρύνων, τῷ ἐλαίφ τῶν πόνων σου.

Στύλον σε βάσει άρετῶν, * στηριζόμενον ή χτίσις ἐγνώρισε·* πύργον ἀχλόνητον· * θαυμάτων βρύσιν· λιμένα εὕδιον· * τῶν ἰαμάτων θησαυρόν· * δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· * διό σου σήμερον, * Δανιήλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

Ήλίου σήμερον ήμιν, * ἐξανέτειλε φαιδρότερον, "Οσιε, * ή θεία μνήμη σου, * πιστῶν χαρδίας χαταφωτίζουσα, * διχαιοσύνης τῷ φωτί· * ζόφον δὲ διώχουσα, * τῶν ψυχοφθόρων παθῶν· * ἢν τελοῦντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοχίον.

Φεϊσαί μου, Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, * xαὶ φυλάξας τὴν τεχοῦσάν σε ἄφθορον, * μετὰ τὴν χύησιν, * ὅταν χαθίσης χρῖναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορῶν, * χαὶ τὰς ἀμαρτίας μου, * ὡς ἀναμάρτητος, * ἐλεήμων ὡς Θεὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . 1B'.

Ο Είρμός.

• Τρφριξε πασα άχοή, * την άπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν· *

» L' δπως ο Υψιστος, * έχών χατήλθε μέχρι χαι σώματος, *

» παρθενικής από γαστρός, * γενόμενος ανθρωπος. * Διό την α-» χραντον *, Θεοτόχον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Έν Πνεύματι τῷ ἰερῷ.

Τῷ χρύει χαὶ τῷ χαύσωνι * πιεζόμενος, Πάτερ, * τῷ σώματι μετέωρος, * διετέλεσας ώσπερ * ἀδάμας μἡ χαμπτόμενος, * Δανιἡλ πανθαύμαστε, * τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγχαις· * διὰ τοῦτο χαὶ δόξης * ἀθανάτου σε υἰόν, * ἡξίωσεν ἀπολαύειν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Έχύησας Πανάχραντε, * τόν Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τῷ χόσμφ τὴν σωτήριον, * ἐχτελοῦντα πανσόφως, * οἰχονομίαν ἀρίστην· * διὰ τοῦτό σε πάντες, * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, * ὡς πρεσβεύουσαν τούτω, * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, * χαὶ παντοίων χινδύνων. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου. Ἡ λοιπὴ ᾿Αχο-

λουθία τοῦ "Ορθρου ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν, καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τόν Προοιμιαχόν, στιχολογοϋμεν την ά. Στάσιν του, Μαχάριος άνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐσέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ૬΄. ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

^{°H}χος πλ. ά. Χαίροις * ἀσχητιχῶν ἀληθῶς.

Χ αίροις * 'Αρχιερέων χανών, * τῆς Ἐχχλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· * τὸ χλέος * τῶν 'Ορθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγή· * τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον * μὴ χενούμενον· * φωστὴρ * ὁ πολύφωτος· * τὸ τοῦ Πνεύματος ὅργανον· * ὁ νοῦς ὁ θεῖος ὁ πραὺς χαὶ ἀχέραιος· * ὁ ἀπλότήτι * ἀληθεῖ χαλλυνόμενος· * ᾿Ανθρωπε ἐπουράνιε, * ἐπίγειε Ἅγγελε, * τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, * ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, * αὐτὸν * ἐχδυσώπει, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, * τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾶος * χαὶ χληρονόμος τῆς Υῆς, * σừ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, * Σπυρίδων, * Πατέρων δόξα, * ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν * χαὶ ἀπλῶν σου λόγων, * θεία χάριτι, * ἐχθρόν * τόν παμπόνηρου και παράφρουα "Αρειου, * έναποπυίξας· * και το δόγμα το ένθεον * χαι σωτήριον, * άνυψώσας έν Πνεύματι· * πάντας τους Ορθοδόξους τε * φωτίσας τρανότατα, * ένα δοξάζειν τον Λόγον, * ώς άληθως όμοούσιον * Πατρί * προανάρχω, * παρεχόμενον τῷ χόσμω* τό μέγα έλεος.

Πάθη * ἀπονεχρώσας σαρχός, * νεχρούς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας. * χαι όφιν * χρυσοῦν εἰργάσω, * χαι ποταμοῦ τὰς όρμας, * προσευχή σου Πάτερ, * έχαλίνωσας· * νυχτός * Βασιλεί δέ,* έπιφανείς χινδυνεύοντι, * τοῦτον ἰάσω * τῆ χαθ' ὑπαρ ἐγγύτητι,* του Κυρίου σε * παραδόξως δοξάζοντος. * Όθεν μεγαλοφώνως σου * την μνήμην γεραίρομεν, * χαι των λειψάνων Σπυρίδων, * την ιεράν θήχην σέβομεν, * έξ ής * αναβλύζεις * ιαμάτων θετα ρετθρα, * χαι μέγα ἔλεος.

Δόξα, ³Ηχος ά. 'Ανατολίου.

σιε Πάτερ * μαχάριε, Σπυρίδων σοφέ, * την νεχράν ώσπερ ζώσαν, * έπηρώτας δι άγάπην Θεου. * όφιν δε μετέβαλες είς χρυσόν, * ό πενίαν άσχων. * ρύσιν δε επέσχες * ποταμοῦ, συμπαθήσας λαφ· * Βασιλεϊ δέ παρέστης * ίατηρ, τη προνοία Θεου· * νεχρούς δε πάλιν ήγειρας, * ώς αύτοῦ μαθητής. * Τὴν Πίστιν δε έτράνωσας, * άναμέσον Πατέρων πολλῶν. * Πάντα οὖν ἰσχύων * έν τῷ ένδυναμοῦντί σε Χριστῷ, * αὐτόν χαὶ νῦν ἰχέτευε, * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Και νυν, Προεόρτιον, Ηχος πλ. β'.

Σπήλαιον εύτρεπίζου· ή Άμνας γαρ ήχει, * ξμβρυον φέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δε υποδέχου, * τον τῷ λόγψ λύσαντα, * τῆς άλόγου πράξεως * ήμας τούς γηγενειζ. * Ποιμένες άγραυλουντες,* μαρτυρείτε θαύμα τό φριχτόν. * χαι Μάγοι έχ Περσίδος, * χρυσόν χαι λίβανον χαι σμύρναν, * τῷ Βασιλεί προσάξατε· * ὅτι ώφθη Κύριος έχ Παρθένου Μητρός * δυπερ χαι χύψασα, * δουλιχώς ή Μήτηρ προσεχύνησε, * χαι προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγχάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Είσοδος. Φως ίλαρόν. Ει βούλει είπειν χαι 'Αναγνώσματα, ζήτει αύτὰ εἰς τὴν 🗲 τοῦ παρόντος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια.

³Ηχος ά. Νεφέλην σε φωτός.

Π ανήγυρις φαιδρά, * iερὰ πανδαισία· * δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· * 📕 Σπυρίδων * χαί γάρ ήμας συγχαλειται, * έστιάτωρ ων πνευματικός * οῦ ἡ τράπεζα θεία, * ἡδέα τὰ θαύματα, * αἰ πράξεις άθάνατοι· * αύτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον τὸ ἄχαχον,* τὸ ἀπλοῦν,*

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΒ'.

τό φιλάνθρωπον, * τό περὶ πάντας σοφόν, * ἐν οἶς ἐν ᾿Αρχιερεῦσιν * ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος.

Μεγίστων ποιητής, * ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, * ἀνεδείχθης Σπυρίδων σορὲ, * ταῖς μέντοι * καταφαιδρύνας τὸν βίον, * ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακὸν, * τοῖς δὲ καταλαμπρύνας * κόσμον τὸν περίγειον, * ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ, * ἀμφοῖν ὡραιότερος * δεικνύμενος "Οσιε, * περικαλλής περίδοξος, * θερμὸς ὑπερασπιστής, * τῶν προσφευγόντων ἐν πίστει * ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οι Ίερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται διχαιοσύνην χαὶ οι Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

[•]Ω θαύματος φριχτοῦ· * ἡ νεχρὰ πυθομένψ, * φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωχεν· * ὁ ῥοῦς δὲ * τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, * διὰ λόγου σου προσταχτιχοῦ· * ἡ τοῦ ^{*}Αναχτος νόσος, * εὐχῆ σου φυγαδεύεται· * ὁ ὄφις εἰς εἰδος χρυσοῦ * ἀντιμετηλλάττετο· * νεχροὶ ἐξηγέρθησαν· * ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, * Σπυρίδων ἱερουργὲ, * ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, * ἀναχηρύξας τρανῶς.

Δόξα, Ήχος β'. Γερμανού. Ιδιόμελου.

Ι εραρχῶν τὸ θεῖον χειμήλιον, * Πάτερ "Οσιε, * Σπυρίδων σορέ, * σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· * ὅθεν τῆς Ἐχχλησίας προστάτης γενόμενος, * αἰρεσιάρχας ἐξώθησας, * χαὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον * συνοδιχῶς εἰς γῆν χατηδάφισας· * διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργψ χαὶ λόγψ, * τὸν Σωτῆρα ἰχέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, Προεόρτιον, ό αὐτός.

'Ιδού χαιρός ήγγιχε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. * Εὐτρεπίζου Σπήλαιον· * ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεχεῖν. * Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, * τέρπου χαὶ ἀγάλλου, * ὅτι ἐχ σοῦ ἀνατέταλχεν * ὁ Κύριος ἡμῶν· * ᾿Αχούσατε ὅρη χαὶ βουνοὶ, * χαὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστός, * ἱνα σώσῃ δν ἔπλασεν ἄνθρωπον, * ὡς φιλάνθρωπος.

'Απολυτίχιον. ³Ηχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τ ῆς Συνόδου τῆς πρώτης * ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, * καὶ θαυματουργός θεοφόρε * Σπυρίδων Πατήρ ἡμῶν· * διὸ νεκρặ σù ἐν τάφῷ προσφωνεῖς, * καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· * καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, * ᾿Αγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. * Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· * δόξα τῷ σὲ στερανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, * πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

⁷Ηχος γ΄. Την ώραιότητα.

Ο φιν μετέβαλες * είς χρυσόν "Αγιε, * χαι ταϊς τῶν λόγων σου * νευραϊς, ἀπέπνιξας * τόν δυσσεβῆ χαι πονηρόν * "Αρειον θεοφόρε· * Βασιλεϊ δὲ γέγονας * ἰατρός παναοίδιμε· * χαι νεχρούς ἐξήγειρας, * δαίμονάς τε ἀπήλασας. * Διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, * Ἱεράρχα, * τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, το αύτο. Καί νον. Προεόρτιον δμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται * πάντα τὰ πέρατα· * ἡ Θεοτόκος γὰρ,* γεννᾶν ἐπείγεται, * τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· * ὣ θαύματος ἀνεχρράστου! * "Αρχεται ὁ ἄναρχος, * χαὶ σαρχοῦται ὁ ἄσαρχος· * σπήλαιον εἰσδέχεται, * τὸν συνέχοντα ἅπαντα. * Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, * χαὶ χόρευε ἡ χτίσις, * ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετά την Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

³Ηγος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τοις λόγοις έχόσμησας * την Έχχλησίαν Χριστου. * τοις έργοις έτίμησας * τό χατ' είχόνα Θεου, * Σπυρίδων μαχάριε. * έλαμψας έν τῷ χόσμω, * τῆ ἐν σῆ σωρροσύνη, * χάριτας ἰαμάτων,* ἀπαστράπτων τοις πᾶσι. * διὸ χαὶ ἑορτάζομεν, * πίστει την μνήμην σου.

Δόξα, τό αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, * τῆ τῆς Παρθένου χαρặ, * μητέρες αἰνέσατε, * τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Μάγοι σὺν τοῖς 'Αγγέλοις,* σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· * ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει * Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. * Αὐτῆς ταῖς ἰχεσίαις, * σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Α ναατόροις απί μύσταις * θεοπρεπώς, * έν συλλόγω πανσέπτω * φιλοσοφών, * τρανώς διεσάρησας, * τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· * απί γὰρ αηρύττων ὥρθης, * μονάδα Θεότητος, * απί ἐν μιὰ οὐσία * σαφῶς ἐδογμάτισας· * ὅθεν ὑπὲρ λόγον, * απτ ἐπίπνοιαν θείαν, * απθείλες τον ρλύαρον, * τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * Ἱεράρχα θεσπέσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, * τὴν ἀγίαν μνήμην σοῦ. Δόξα, απί νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χαΐρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· * Χαΐρε Κόρη Καθέδρα * βασιλική, * Κλίνη πορφυρόστρωτε, * χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, * Χλά-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΒ'.

μύς άλουργόχροε, * τιμαλφέστατον Τέμενος, * άστραπηφόρον *Αρμα, * Λυχνία πολύφωτε· * Χατρε Θεοτόχε, * δωδεκάτειχε Πόλις,* χαι Πύλη χρυσήλατε, * χαι Παστάς άγλαόμορφε, * άγλαόχρυσε Τράπεζα, * θεοχόσμητον Σχήνωμα· * Χαῖρε ἕνδοξε Νύμφη ήλιοστάλαχτε, * Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

> Οι Αναβαθμοί, το ά. Αντίρωνον του δ'. "Πγου Προχείμενον, "Πγος δ'.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και ή μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

Στίγ. Αχούσατε ταῦτα πάντα τὰ έθνη.

Τζ, Πασα πνοή. Εύαγγέλιον. Ο Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ίδιόμελου, ⁷Ηχος πλ. β'. ατέρων άγλάϊσμα, * Σπυρίδων σοφέ, * χαι άχροθίνιου, * τη τών θαυμάτων σου αίγλη, * της οίχουμένης φωτίζων τα πέρατα, * χαι τῆς 'Αρείου λύσσης * χαθαιρέτης φανείς, * τον Σωτήρα ίχέτευε, * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

> Ο Κανών τής Θεοτόχου, χαὶ τοῦ Λγίου. Πρίημα Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Πγος β'. Έν βυθφ χατέστρωσε ποτέ.

🖚 ῶν πραέων γῆν χαταλαβών, * Πάτερ ὡς πραότατος, * χαὶ 📘 συμπαθής * χαὶ χαθαρός γενόμενος, * τὸν ἐπανιστάμενον τῆ χαρδία μου, * χαταπράϋνον χλύδωνα· * όπως έν γαλήνη * θεία γεγονώς άνευρημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις την ψυχην, * Πάτερ χαθηράμενος, * θεοειδής* Σπυρίδων έχρημάτισας, * χαί του Θείου Πνεύματος * την υπέρλαμπρον, * χατεπλούτισας έλλαμψιν· * δθεν χαταυγάζεις, * τούς είλιχρινώς σε μαχαρίζοντας.

Έχ ποιμνίων ώσπερ τον Δαυίδ, * σε άναλαβόμενος * ο Πλαστουργός, * λογιχής ποίμνης έθετο, * Ποιμένα πανάριστον, * τή άπλότητι * καί πραότητι λάμποντα, * καί τη άκακία, * Όσιε ποιμήν, χαλλωπιζόμενον. Θεοτοχίον.

Παναγία ἄχραντε Αγνή, * φώτισον άγίασον, * τόν λογισμόν * χαι την ψυχήν μου δέομαι, * τὰ νέρη σχεδάζουσα * της ἀγνοίας μου, * χαί τοῦ σχότους ἐξαίρουσα * τοῦ τῆς ἀμαρτίας, * ὅπως κατά χρέος μακαρίζω σε.

Ωδή γ΄. Έν πέτρα με της πίστεως.

τη δυ νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, * καὶ θεία ταπεινώσει 📘 χαθωραίσας, * χαρίσματα τοῦ Πνεύματος * ὑπεδέξω, * διώχειν

πνεύματα, * λύειν νοσήματα, * τῶν πιστῶς τιμώντων σε, * Ἱερώτατε.

Τόν ὄφιν τόν ἀρχέχαχον ἀποχτείνας, * τόν τρόπον τόν φιλάργυρον συμπατήσας, * οἰχτείρων τόν δεόμενον, Ἱεράρχα, * ὄφιν μετέβαλες * χρυσοῦν εἰς χόσμιον, * ἱεραῖς ἐντεύξεσι, * Πάτερ "Οσιε.

'Ανήλθες πρός τό όρος τής θεωρίας, * εἰσεδυς εἰς τόν γνόφον τής ἀπαθείας, * πλαξὶ δὲ τής χαρδίας σου * εἰσεδέξω, * Νόμον σωτήριον * ὡς ἰερώτατος, * χαὶ θεράπων γνήσιος * τοῦ Δεσπότου σου. Θεοτοχίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, * τὸν νοῦν μου σχοτιζόμενον ἀμελεία, * Θεόνυμφε χαταύγασον, * ϊνα ψάλλω· * Οὐχ ἔστιν ἄμεμπτος, * ὡς σὺ Πανάμωμε, * χαὶ οὐχ ἔστιν ἄχραντος, * πλήν σου Δέσποινα.

Κάθισμα, η Πχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ε κ ποιμνίων προβάτων, * την τοῦ Χριστοῦ * Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν * προχειρισθεὶς, * Ποιμην θεοπρόβλητος, * σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, * κακοδοξίας λύκους * ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόα * αὐτην ἐκτρεφόμενος· * ὅθεν ἀναμέσον * θεοφόρων Πατέρων, * την Πίστιν ἐτράνωσας, * τῆ σοφία τοῦ Πνεύματος, * Ἱεράρχα μακάριε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * την ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, χαι νυν. Προεόρτιον, Πχος ο αυτός.

Τό προσταχθέν μυστιχώς.

Τών Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ * τὰ Προεόρτια, * ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ * πανηγυρίσωμεν, * xαὶ ἀξίως ἄπαντες * προϋπαντήσωμεν, * ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, * xαὶ ἄδοντες τῶν ᾿Αγγέλων ἀσμα xαινόν, * τῷ ἐx Κόρης Θεόπαιδος, * ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, * γεννωμένω Θεῷ ἡμῶν, * ὅν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

'Ωδή δ'. 'Ελήλυθας, έχ Παρθένου.

Γιοϊς ἄνθραξι, * τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, * παθῶν εὐχατάπρηστον * ὕλην παμμάχαρ ἐνέπρησας· * χόσμον δὲ πυρσεύμασι * τῶν ἀρετῶν σου, Σπυρίδων, * χατελάμπρυνας.

Πυθομένω, * ή νεχρά σοι φωνήν, Πάτερ δέδωχε· * ποτάμια ρεύματα * σαΐς ἐπεσχέθη προστάξεσιν· * ὤφθης γὰρ μαχάριε, * τερατουργός, θείαν χάριν * χληρωσάμενος.

Νεχρώσας σου, * τῆς σαρχός τὰς χινήσεις θεόπνευστε, * νεχροὺς ἐξανέστησας, * ζωοποιῷ σου προσρήματι· * ὅθεν ἰχετεύω σε, * τὴν νεχρωθεῖσαν ψυχήν μου, * Πάτερ ζώωσον.

Men. Tom. II.

()eotoxiov.

Προφήταί σου, * μυστηρίου το βάθος προήγγειλαν, * το άχατανόητον· * μόνη γὰρ ἔτεχες *Αχραντε, * τον ἀπεριόριστον, * σεσαρχωμένον δι οίχτον ἀδιήγητον.

120 η έ. Ο φωτισμός.

Ο ποταμός * τών έν σοὶ χαρισμάτων, * πᾶσαν ἀρδεύει, * Όσιε χαρδίαν, * πᾶσι δωρείται * ῥῶσιν πλουσίαν, * πάντας πρός δόξαν * διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, * χαὶ θαυματουργίαις * παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς * ὁ ἐπίγειος μάχαρ, * τοῦ Βασιλέως * τοῦ ἐπουρανίου * σαρῶς ἐπέγνω, * γνήσιον δοῦλον, * ἐχ χαρίσματος θείου * πεπληρωμένον, * ἐν τῷ παρεῖναί σε * μέγαν ἰατρόν, * πρός Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ 'Αβραὰμ * τὸν φιλόξενον τρόπον, * σὺ ἐμιμήσω, * πᾶσι τῆς οἰχίας * σου τὰς εἰσόδους * ἀναπετάσας, * χαὶ πᾶσι τὰ πάντα * χρηματίσας χαὶ προμηθούμενος, * τῶν ἐν περιστάσει, * Σπυρίδων μαχάριε.

(-)εοτοχίον.

Νέον ήμιν, * ἀπεγέννησας βρέφος * τὸν πρό αἰώνων, * Κόρη γεννηθέντα, * Πατρός ἀνάρχου· * ὃν ἐκδυσώπει * ὡς Υἰόν καὶ Θεόν σου, * οἰκτειρῆσαι τοὺς Θεοτόκον σε, * Πάναγνε, ψυχῆ * καθαρặ καταγγέλλοντας.

Ωδή ε΄. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Ο χρυσός ώς πηλός σοι λελόγισται, * τη υπέρ χρυσόν ἀπαθεία ἀστράπτοντι, * χαὶ πλουτισθέντι "Οσιε, * δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρώς λειτουργών τῷ Δεσπότη σου, * πλήθος ἔσχες Όσιε, χαθυπαχοῦόν σοι * ᾿Αγγελιχῶν Δυνάμεων, * ἀοράτοις φωναζς Ἱερώτατε.

Ο περίδοξος πάνσορε βίος σου, * χόσμω σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο· * διό τὴν θείαν μνήμην σου, * γεγηθότες τελούμεν ὑμνοῦντές σε. Θεοτοχίον.

Ούρανών πλατυτέρα ή μήτρα σου * γέγονεν, ἀπείρανδρε, Θεόν χωρήσασα, * τόν μηδαμού χωρούμενον, * Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάχιον, ⁷Ηγος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

τρώ πόθω τρωθείς * Χριστοῦ, ἰερώτατε, * τόν νοῦν πτερωθείς,* τῆ αἶγλη τοῦ Πνεύματος, * πρακτικῆ θεωρία, * τὴν πραξιν εὕρες θεόπνευστε, * θυσιαστήριον γενόμενος, * αἰτούμενος πασι θείαν ἕλλαμψιν.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

Τ ον έχ χοιλίας ήγιασμένον * Ιεράρχην Κυρίου,* ἀνευφημήσωμεν νῦν * Σπυρίδωνα, * τον τῆς χάριτος * πλάχας δεξάμενον θείας δόξης, * χαὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, * χαὶ ὡς θερμόν * χαὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, * ὡς τῶν πενήτων προστάτην,* χαὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν· * οῦτος γὰρ θείω βουλήματι, Ἱεράρχης πιστός ἀναδέδειχται, * αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν χαὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίγοι.

Ο θαυματουργός χαν τέθνηχε Σπυρίδων,

Τοῦ θαυματουργειν ούχ έληξεν είσετι.

'Αμρί δυωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Ταϊς αύτου άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

υσέως το άπλαστον, * Δαυίδ το πράον, * Ίωβ τοῦ Αὐσίτιδος * το άμεμπτον χτησάμενος, * τοῦ Πνεύματος γέγονας * χατοιχητήριον, * μέλπων ἰερώτατε· Ο ῶν * εὐλογημένος χαὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῆ κάρα σου, * ἐν ώρα θέρους, * οὐράνιαι στάζουσαι, * τὸ μέλλον προεσήμαινον· * Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, * τὴν θείαν μνήμην σου, * "Οσιε ἐδόξασε, πιστοὺς * καθαγιάζων τῆ μεσιτεία σου.

Συνόδω Πατέρων σε * Θεός δοξάζει, * έν χρίσει τοὺς λόγους σου * φυλάξαντα μαχάριε· * οῦς πίστει προσήγαγες, * τόν ἀλογώτατον * "Αρειον μωραίνοντας σαφῶς, * χαὶ χαταργοῦντας τὴν τούτου ἕνστασιν.

Heoroxiov.

Τον βότρυν έβλάστησας* ἀρρήτφ λόγω,* Παρθένε ὡς ἄμπελος,* τον μόνον ἀγεώργητον * οἶνον ἀναβλύζοντα, * πάντας εὐφραίνοντα, * πάντας ἀγιάζοντα βροτούς, * χαὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Οδή ή. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθών, * ταζς θείαις ἐπομβρίαις * τοῦ Θείου Πνεύματος κατέσβεσας, * καὶ δρόσον ἐπήγασας, * νοσημάτων, Πάτερ καύσωνα * ἐξαίρουσαν, τῶν πίστει σοι * πάντοτε προσιόντων, * μάχαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΒ'.

Αχαχος εὐθὺς, * χαὶ πρᾶος συμπαθής τε, * χαὶ ἀνεξίχαχος γεγένησαι, * ἀγἀπῃ φιλόξενος, * Ἱερἀρχης ἱερώτατος, * φρονήματι χοσμούμενος, * "Όσιε ὀρθοδόξω· * öθεν σε πίστει γεραίρομεν.

ΙΙάλαι σοι φωνήν, * ώς ζῶσα ή θανοῦσα, * διερωτῶντι ΙΙάτερ δέδωχεν· * ὣ θαῦμα ἐξαίσιον· * ὣ παράδοξον μυστήριον· * ঊ χάριτος ἦς ἔτυχες, * βίω χεχοσμημένος * Άγγελικῷ, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, * θεράπευσον χαρδίας, * τῆ συμπαθεία σου Πανύμνητε· * τόν νοῦν μου εἰρήνευσον, * τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· * χαὶ βαίνειν με εὐόδωσον, * τρίβους πρός σωτηρίους, * ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

'Ωδή 0'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

Ανάρχου Γεννήτορος, * τρανώς Γίον ἐχήρυξας, * όμοούσιον Πάτερ, * καὶ συναίδιον, * μέσον Θεοφόρων Πατέρων * μεγαλυνθεὶς, * καὶ τῶν ἀνομούντων * ἐμφράξας τὰ στόματα, * Ἱεράρχα παμμαχάριστε.

ΙΙολύφωτε ήλιε, * ΙΙατέρων ἐγχαλλώπισμα, * Ίερέων το χλέος, * 'Αγγέλων σύσχηνε, * τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, * χαρμονιχῶς, * νῦν ἐπιτελοῦντας, * φωτός χαταξίωσον * ἀνεσπέρου, ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ θεῖα σχηνώματα, * ἡ *πύλη ἡ οὐράνιος, * ἡ τῶν ἑορταζόντων * τερπνὴ ὀμήγυρις, * τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, * χαὶ ἀρεταῖς * χαθωραϊσμένην, * παμμάχαρ ἐδέξατο, * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Θεοτοχίον.

Τὸ μέγα μυστήριον * τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, * ϫαταπλήττει ᾿Αγγέλους, * Θεοχαρίτωτε, * θέλγει τῶν Όσίων τὸν δῆμον, * τοὺς ἰεροὺς * εὐφραίνει Πατέρας, * ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοις άστροις.

Σέ έξ άλόγου ποίμνης, * μετήγαγεν εἰς λογικὴν, * το Πνεῦμα πνευματοφόρε, * ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυίδ· * ὡς ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, * Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Έτερον. Έν πνεύματι τῷ ίερῶ.

Έδόξασεν ἐν θαύμασι, * σὲ καὶ τέρασι πλείστοις, * ὁ Κύριος μακάριε· * ἐν γαρ θεία Συνόδω, * Τριάδα ἀνεκήρυξας, * καὶ νεκρούς ἀνέστησας, * τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, * ποταμοῦ δὲ τὸ ῥεῖθρον, * παραδόξοις προσευχαῖς * ἀνέστειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Έχύησας Πανάχραντε, * τόν Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τῷ χόσμω την σωτήριον, * έχτελοῦντα πανσόρως, * οἰχονομίαν ἀρίστην· *

MHN Δ EKEMBPIO Σ . IP'.

διὰ τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, * ὡς πρεσβεύουσαν τούτω, * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, * χαὶ παντοίων χινδύνων.

Είς τούς Αίνους, ίστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια γ΄.

Ήγος ά. Των ούρανίων ταγμάτων.

Έν τη του Πνεύματος αίγλη * χαταλαμπόμενος, * το ζοφερόν καθείλεν, * ο σοφός Ιεράρχης, * Άρείου το ληρῶδες· * δθεν άπλῶς, * δογματίσας Τριάδα πιστῶς, *-ὑπο σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, * καὶ τὴν Σύνοδον ἐχύρωσε.

Δίς.

Ταϊς οὐρανίαις ἀχτῖσι * περιλαμπόμενος, * χαὶ τῆ Χριστοῦ δυνάμει, * τὰς ἰάσεις παρέχων * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων, * τῶν πίστει χαὶ νῦν * ἐχτελούντων τὴν μνήμην σου, * θεομαχάριστε Πάτερ θαυματουργὲ, * μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης * διὰ τῆς πίστεως, * τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης * τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· * διὸ τῆς Βασιλείας * τῆς ἀνω λαβών, * μυστιxῶς τὸ δηνάριον, * ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα, 'Ηγος δ'.

"Οσιε Πάτερ, * Ιεράρχα ἀοίδιμε, * ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἕμπλεως, * καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος κατατώγιον, * δἰ ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, * τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους * διὰ δογμάτων ἀπήλασας, * καὶ τὴν ἘΟρθόδοξον Πίστιν *, σαφῶς τρανώσας, * στύλος ἀναδείκνυσαι * καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. * "Οθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, * ὄριν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, * καὶ νεκρὰν πρός ἐρώτησιν ἤγειρας. * ᾿Λλλ' ὡ Πατέρων ἀξιάγαστε, * καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, * τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον. Έχ παντοίων χινδύνων.

Δοξολογία Μεγάλη, και Άπόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν,

Τυπικά· και άπό τοῦ Κανόνος, 'Ωδή γ'. και ς'. Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων, Εύστρατίου, Αύξεντίου, Εύγενίου, Μαρδαρίου, και Όρέστου και της Αγίας Μάρτυρος Λουκίας της Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έχέχραξα, ιστώμεν Στίχους ς΄. χαι ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια.

^{*}Ηχος δ΄. **"Εδωχας σημείωσιν.**

άμπει το μνημόσυνον, * τοῦ ἀθλοφόρου σου Κύριε, * Εὐστρα-1 τίου * ώς ήλιος * λαμπρότητι, χρύψαντος * άηττήτων λόγων * την πολυθείαν, * ώσπερ άφώτιστον σχηνήν, * χαταργουμένην * ύπο τής πίστεως, * χαι τέσσαρας συμμάρτυρας, * χαι συμμετόχους ποιήσαντος. * δί αὐτῶν ήμιν δώρησαι, * ίλασμόν ὡς φιλάνθρωπος.

Λόγοις και παθήμασι, * και πολυτρόποις στερήσεσι * της ζωής, επεδείξαντο * άγάπην οι "Αγιοι, * την πρός σε τελείαν, * μή σαλευομένην, * σύν Εύστρατίω τῷ σοφῷ, * καὶ Αὐξεντίω * άγωνισάμενοι, * Όρέστης χαι Μαρδάριος, * μετ' Εύγενίου οι ένδοξοι· * ταζς αὐτῶν σῶσον Κύριε, * προσευχαζς τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Λύσση τοῦ παράφρονος, * ὁ εὐκλεἡς μέν Αὐξέντιος * κεραλήν άποτέμνεται. * Μαρδάριος πάλιν δέ, * έχ των άστραγάλων * χρεμασθείς ἐστέφθη· * ό δὲ Εὐγένιος τομῆ * χειρῶν καὶ γλώττης * χαθωραίζεται· * Όρέστης έν χραββάτω δέ, * τῷ πυριστρώτω χοιμίζεται * ἐν καμίνω Εὐστράτιος, * ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται. Ετερα, Στιχηρά. Ἡχος ὁ αὐτός.

'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Ως χαλώς στρατευσάμενος, * Βασιλεϊ των Δυνάμεων, * σεαυτόν Εὐστράτιε * παραδέδωχας, * ἐθελουσίως εἰς βάσανα, * χαὶ βίαιον θάνατον, * έπαγόμενος χορόν * συμμαρτύρων μαχάριον * μεθ' ῶν ἤθλησας, * χαὶ τῆς νίχης ἐδέξω * τοὺς στεφάνους, * σύν αύτοις χαθιχετεύων, * ύπερ ήμων παναοίδιμε.

Ousiov.

Ο θεόφρων Εύστράτιος, * ό γενναΐος Αύξέντιος, * ό χλεινός Εύγένιος * χαι Μαρδάριος, * σύν τῷ 'Ορέστη ἡρίστευσαν,* ἐχθρούς τροπωσάμενοι. * χαι έχλάμψαντες σαφώς, * ώς άστέρες πολύφωτοι, * χατεφαίδρυναν * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας, * χαὶ τῆς πλάνης * άπεδίωξαν το σχότος, * τη φωταυγία του Πνεύματος.

Τής Αγίας Λουχίας, διλοιον.

🖬 αρθενίαν ἀχήρατον, * ἐμμελῶς ἐξασχήσασα, * προσηνέχθης ΙΙ χαίρουσα * τῷ Ποιήσαντι· * ἀρνησαμένη γὰρ πρόσχαιρον * νυμφίον πανεύφημε, * ένυμφεύθης τῷ Χριστῷ· * χαὶ τόν δρόμον τελέσασα, * δια πίστεως * χαι φαιδροῦ μαρτυρίου, * νῦν παρέγεις * τοῖς τιμῶσί σε Λουχία, * τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Thyse $\pi \lambda$, β' .

Δεῦτε φιλομάρτυρες, * τοὺς τοῦ Χριστοῦ 'Αθλοφόρους, * ἐν ὑμνοις τιμήσωμεν· * Εὐστράτιον * τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, * Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, * καὶ Μαρδάριον καὶ 'Ορέστην, * τὴν πενταυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· * οἶ καλῶς ἀγωνισάμενοι, * κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, * καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, * πρεσβεύουσι Χριστῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, * τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Ούδεις προστρέχων έπι σοι, * κατησχυμμένος * ἀπό σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν,* και λαμβάνει τὸ δώρημα, * πρός τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Η Σταυροθεοτοχίου. Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Έν ξύλω την ζωήν ήμῶν, * όρῶσα ή Πανάμωμος * Θεοτόχος, * χρεμαμένην, μητριχῶς * ώδύρετο βοῶσα· * Υἰέ μου χαὶ Θεέ μου, * σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς τον Στίγον, Στιγηρά προσόμοια γ΄.

Πχας ά. Τῶν ούρανίων ταγμάτων.

Ο θαυμαστός άθλοφόρος, * ήμᾶς Εὐστράτιος, * σήμερον συγχαλεῖται, * τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, * τελέσαι ἐτησίως· * διὸ χαὶ ἡμεῖς, * συνελθόντες τιμήσωμεν, * ὡς ἐραστὴν τοῦ Κυρίου, * χαὶ χαρτερῶς * ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσαντα.

Στίγ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Δαυϊτικώς την άνδρείαν * χαθοπλισάμενος, * τον δεύτερον χαὶ πλάνον * Γολιάθ ἀποχτείνεις, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος· * 80εν ἀεὶ,* συνευφραίνη Εὐστράτιε, * ἐν οὐρανοῖς μετ' Άγγέλων * ἐχδυσωπῶν, * τον Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ήμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

'Ως ό Θεσβίτης 'Ηλίας, * ζηλών ἐζήλωσας, * προφητικώς Κυρίψ * παντοκράτορι, Μάρτυς * Εὐστράτιε θεόφρον· * καὶ θράσος κενόν * τῶν ἀνόμων διήλεγξας, * καταβαλών τῶν εἰδώλων * ὡς δυνατός, * τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ήγος πλ. ά.

Τών τυραννούντων * τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, * μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ * τὴν πίστιν, τρανῶς χηρύξαντες, * ξεσμοὺς πολλοὺς * xai βασάνους ὑπεμείνατε, * Εὐστράτιε xai Αὐξέντιε, * Εὐγένιε xai Όρέστα, * xai ἔνδοξε Μαρδάριε. * Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ xai Θεῷ, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, * τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε ή πύλη τοῦ Θεοῦ· * χαΐρε Πανάχραντε * Παρθένε 'Αγνή· * χαΐρε Δέσποινα * καὶ προστασία τοῦ κόσμου· * χαΐρε τεῖχος καὶ καταφυγή, * καὶ σκέπη τοῦ γένους ήμῶν.

[•]Η Σταυροθεοτοχίον.

Καθορώσα πάλαι τον 'Αμνόν έαυτῆς, * ή Παρθένος Μήτηρ, καὶ πανάμωμος * Κόρη, * Σταυρῷ ἀνυψούμενον, * ἐβόα δακρύουσα· * Οἴ μοι Υἰέ μου· * πῶς θνήσκεις, * Θεός φύσει ὣν ἀθάνατος; `Απολυτίκιον, [°]Ηχος δ΄. Οἰ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καί της Αγίας 'Η 'Αμνάς σου 'Ιησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όχτωήχου. χαι των Άγίων.

Ίωάννου Μοναχού.

'Ωδή ά. Ηχος δ΄. Θαλάσσης * το έρυθρατον πέλαγος.

Β ραβεύων οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, * τοῖς ἐπὶ γῆς ᾿Αθληταῖς, * ἀγωνοθέτης χάθηται Χριστός, δεξιặ παντοχράτορι, * τοῖς ἀμρὶ τὸν Εὐστράτιον, * θείους στεράνους προτεινόμενος.

Χορείαν * μαρτυριχὴν πεντάριθμον,* δεῦτε χατίδωμεν,* ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτὶ, * χεχτημένην ταξίαρχον, * τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, * χάριτι θεία στερανούμενον.

Την ζώνην τοῦ ἐπὶ γῆς στρατεύματος * ἀπεκδυσάμενος, * τῷ ἀληθεῖ προσάγη Βασιλεῖ, * τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, * παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, * δἱ Αὐζεντίου χομισάμενος.

'Αστέρες * ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, * ἀεὶ χινούμενοι, * τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, * ρωτισμόν ἀποστίλβοντες, * οἱ περὶ τόν Εὐστράτιον * οῦς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τής Αγίας.

Πορφύραν * σῶν ἐξ αἰμάτων βάψασα, * καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, * περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, * ὡς Παρθένος Βασίλεια,* καὶ θεἴκαῖς λαμπρότησι, * Μάρτυς Λουκία κατηγλάϊσαι. Θεοτοκίον.

Χωρίον * χωρητιχόν γεγένησαι, * τῆς θείας φύσεως, * Θεογεννῆτορ "Αχραντε·διό * σὲ Λουχία ποθήσασα, * παρθενιχῶς ὀπίσω σου, * τῷ σῷ Γιῷ προσαπενήνεχται.

'Ωδή γ΄· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Π λπίδι τῶν αἰχισμῶν,* ώσπερ ἀύλου θησαυροῦ, γέγονας * ὑπερρυῶς * ἔμπλεως, * πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

481

Σορία πνευματική, * ύπομονή τε πειρασμών, ήλεγξας, * Μάρτυς Χριστού * Αὐζέντιε, * τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

'Ως χόσμος θεολαμπής, * τῆς Ἐχχλησίας τῶν πιστῶν, Μάρτυρες, * τὰ τοῦ Χριστοῦ * στίγματα * περιηνθισμένοι γεγόνατε.

Τὰ μέλη χαρτεριχώς, * ἀθλητιχοῖς χαταφλεχθεἰς ἄνθραξιν, * εἰδωλιχῆς * ἔσβεσας, * πλάνης την μανίαν Εὐστράτιε.

Τής Άγίας.

'Ως νύμφη περιχαλλής * τοῦ Βασιλέως χαὶ Θεοῦ, ἔνδοξε * Μάρτυς Λουχία, * εἶληρας * νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ Βασίλεια. Θεοτοχίον.

Κυρίως και άληθως, * σε Θεοτόκον οι πιστοι σεβομεν· * συ γὰρ Θεόν * τέτοκας, * σάρκα γεγονότα Πανάμωμε. ΄Ο Ειρμός.

* Ε ύφραίνεται ἐπὶ σοὶ, * ἡ Ἐxxλησία σου Χριστὲ xράζουσα·* Σύ μου ἰσχὺς * Κύριε, * xαὶ xαταφυγὴ xαὶ στερέωμα.

• Ι Σύ μου ίσχὺς * Κύριε, * xai xaτapuyỳ xai στερέωμα. Κάθισμα Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν xai Λόγον.

Τ ής Τριάδος τη πίστει * όχυρωθεὶς, * ἀληθείας σφενδόνι * xaθοπλισθεἰς, * τῆς πλάνης xατέβαλες * τό ἀλλόρυλον θράσος· * xαὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀρπάσας, * τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, * ἐν αὐτῆ ἀπέτεμες, * τοῦ ψεύδους τὴν ἐνστασιν· * ὅθεν τοῖς τροπαίοις, * θριαμβεύων τῆς νίχης, * τῷ σώματι τέθνηχας, * τῷ δὲ πνεύματι ἕζησας· * ᾿Αθλορόρε Εὐστράτιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, έτερον, Έλχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αίμασιν, ἡ Ἐxxλησία * ἀρδευθεῖσα ἤνθησεν,* ὀρθοδοξία τοῖς πιστοῖς * ἐγχαυχωμένη, χαὶ λέγουσα· * Κλέος Μαρτύρων, * ἐ∂είχθητε "Αγιοι.

Καί νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν * τῶν ἐν ἀνάγχαις, * τὴν ἡμῶν βοήθειαν, * τὴν πρός Θεόν χαταλλαγὴν, * δί ῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν,* τὴν Θεοτόχον * πιστοὶ μαχαρίσωμεν.

"Η Σταυροθεοτοκίον. όμοιον.

Η άγνη και άσπιλος * Μήτηρ σου Λόγε, * μητρικώς ήλάλαζεν, * όδυρομένη έν κλαυθμῷ, * έν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, * προσηλωθέντα * σὲ μόνε μακρόθυμε.

'Ωδή δ'. Δι άγάπησιν Οιχτίρμον.

Σ υναπεβάλου τοῖς μώλωψι τῆς σαρχός σου, * τὰς ψυχιχὰς χηλιδας, * τὰς βολίδας συντρίψας * τοῦ δολίου δράχοντος, * τῆ πίστει Εὐστράτιε.

Men. Tom. II.

Ένεδοξάσθη σου τοῖς μέλεσιν 'Αθλοφόρε, * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, * xαὶ ἀἰρἡήτου σε δόξης, * ἐν δυνάμει ἔπλησε, * τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, * μαρτυρικῆ σαγήνῃ * τῷ Δεσπότῃ προσάγεις, * τὸν σοφὸν Εὐγένιον, * ζωγρήσας Εὐστράτιε.

"Οντως ώραΐοι οἱ πόδες τῶν 'Αθλοφόρων, * τὸν δυσμενῆ πατοῦντες, * xaì Χριστῷ μελφδοῦντες, * όδὸν μαρτυρίου σου, * δραμούμεθα Δέσποτα.

Τής Αγίας.

Παρρησίαν * εύραμένη έν τοις ύψίστοις, * παρά Θεῷ Λουχία,* τοις τιμῶσί σε πόθῳ, * τῶν πταισμάτων αίτησαι * δοθηναι τὴν άφεσιν.

(θεοτοχίον.

Παρθενία χαι άθλήσει λελαμπρυσμένη, * τῷ ἐχ Παρθένου Κόρης * ἀνατείλαντι Λόγῳ, * ἄφθορος μεμνήστευσαι, * Λουχία πανεύφημε.

Ωδή έ. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Σύ οἶάπερ ἀστήρ, * ἑωσρόρος ἀνέτειλας, * ἐν φάλαγγι τῶν Μαρτύρων, * τηλαυγῶς διαπρέπων, * ἀοίδιμε Εὐστράτιε.

Σε φέγγει κατιδών, * νοητῷ διαλάμποντα, * Μαρδάριος ο Οεόφρων, * ὡς ποιμένι ἀρνίον * προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σύ πάντα τὰ τερπνὰ, * ἐλογίσω ὡς σχύβαλα, * Εὐγένιε, ἐχνιχήσας * τοὺς τῆς φύσεως νόμους, * τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως. Τῆς Αγίας.

Σοῦ μόνου χαλλοναῖς, * ὡς παρθένος ἐνήδομαι· * σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, * σφαγιάζομαι ξίρει· * Λουχία ἀνεχραύγαζεν.

Ω χλήρος άγαθός· * ώ μερίς ή θεόσδοτος· * ώ γύναιον, τη χαλλίστη * συμβουλη έχνιχήσαν, * την πλάνην της Προμήτορος. Θεοτοχίον.

Νοῦς βρότειος, τὴν σὴν * ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, * οὐ δύναται ἐννοῆσαι, * Μητροπάρθενε Κόρη· * Θεόν γὰρ ἀπεκύησας.

'Ωδή ς. Θύσω σοι, * μετά φωνής.

Χ ριστός μοι, * ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, * διαπρυσίως ἐβόα, * xαὶ πατρὶς xαὶ σέβας xαὶ ὄνομα· * ὑπὸ σοῦ γὰρ,* τοῦτο ἐξεπαιδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας * τρυπηθεὶς, ἀνηρτήθης τῆς ἄντυγος· * πεπυρωμένοις ἐφλέχθης * ὀβελίσχοις δὲ τὰ μετάφρενα· * τὸ δὲ πνεῦμα * τῷ Δεσπότῃ παρέθου Μαρδάριε.

Η γλώσσα * έχχοπείσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται· * αί δὲ τμη-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ΙΓ΄.

θεΐσαί σου χεΐρες, * πρός Θεόν Εύγένιε αξρονται, * σωτηρίαν * τοῖς ὑμνοῦσιν αἰτοῦσαι τὴν μνήμην σου.

Τής 'Αγίας.

Τίμιος * ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, * ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· * τοῦ γὰρ ζῆν προέχρινας τὸ τεθνάναι, * ϊνα ζῶντα, * τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἔξεις, Λουχία σεμνή.

()εοτοχίον.

Ισχύν σε, * ευραμένη Παρθένε και στήριγμα, * ή Άθληρόρος, αικίσεις * καρτερώτατα φέρει, και χαίρουσα * σου όπίσω, * τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη προσάγεται.

O Elouós.

» ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, * ἡ Ἐxxλησία βοặ
 » σοι, * ἐx δαιμόνων λύθρου xεxαθαρμένη, * τῷ δἰ οἶxτον,*
 » ἐx τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἰματι.

Κοντάχιον, Πχος β΄. Την έν πρεσβείαις.

Ο ωστήρ ἐφάνης * λαμπρότατος τοῖς ἐν σχότει, * τῆς ἀγνωσίας * χαθημένοις 'Αθλορόρε· * πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος,* τῶν δυσμενῶν τὰ θράση * οὐχ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, * ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ο Οίχος. Τοῦ Συμεών.

Γό ζοφερόν * Χριστέ τῆς ψυχῆς μου * διασχέδασον, ὅπως * ἀνυμνήσω λαμπρῶς, * χορόν Μαρτύρων πεντάριθμον· * Αὐξέντιον τόν ἐν αὐξήσει * θειχῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· * χαὶ τόν σοφόν χαὶ γενναῖον * ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον· * σὺν τούτοις χαὶ τόν Όρέστην, * τόν τοῖς θείοις διαιτώμενον ὅρεσι· * Μαρδάριον τόν ἀπλούστατον, * οὐ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος χαθηγητής, * ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναζάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ᾿Αθλησις τῶν ᾿Αγίων xal ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Ευστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, xal ἘΟρέστου.

Stiyou.

Τον Εύστράτιον χαι συνάθλους δις δύω,

"Απαξ δύω χτείνουσι πῦρ τε χαὶ ξίφος.

Τούς γε σύν Εύστρατίω δεχάτη τρίτη έχτανεν ἄορ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρҳ, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Λουχίας τῆς Παρθένου.

Στιχ. Ως Παρθένος μέν, έν στέρος ή Λουχία,

"Ως δ' έχ ξίφους χαὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΓ'.

Ταΐς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Έν τη χαμίνω, * 'Αβραμιαΐοι.

Α μετάθετον * το τῆς όμολογίας φρόνημα * ἔχων, * ἐν Τριάδι σέβειν ἕνα Θεόν, * τῶν βασάνων χατεφρόνησας, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου χραυγάζων χαὶ Κύριος.

'Ως μαχάριος, * ἐν τῆ ἀμώμφ ὥρθης Μάρτυς ὀδῷ, * γόνυ * εὐγνωμόνως χλίνας τῷ Λυτρωτῆ, * τὴν ψυχήν σου παραθέμενος, * Δεσποτιχαῖς χερσίν, * εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Συστρατιώτης, * συνοδοιπόρος χαι συνδέσμιος, * σύμφρων, * Εύστρατίω τε χαι συναθλητής, * ό 'Ορέστης ἀναδέδειχται, * συγχληρονόμος τε, * τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ο δι όρνέου, * τῷ ἰΗλιοὺ τροφὴν προσνέμων Θεός, * οὖτος * τὴν σεπτήν σου χάραν θαυματουργῶν, * τοῖς ποθοῦσιν ἀπεχάλυψεν, * ὡς πολυπόθητον * πανδαισίαν τῷ χόσμφ Αὐξέντιε.

Τῆς Αγίας.

ΙΙυρί τῷ θείφ * φλεγομένη, πυρός οὐχ ἐφρόντισας· * ὅθεν * ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, * ἰαμάτων θεῖα νάματα, * παθῶν ἐπήρειαν, * ἀθληφόρε Λουχία ξηραίνουσα.

Θεοτοχίον.

Παρθενομήτορ, * ώς χαθαράν σε χαὶ ἀδιάρθορον, * Λόγος * χαθαρός ἡγάπησε, χαὶ ἐχ σοῦ * ἀνεπλάσατο σαρχούμενος, * ὅλον τόν ἄνθρωπον, * ὁ Λουχίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

'Ωδή η'. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ.

Χείλη ἐχπετάσας χαθαρὰ, * τὸ Θεῖον εϊλχυσας, * ΙΙνεῦμα Εὐστράτιε, * χαὶ ψυχοφθόρων μὲν ἤλεγξας, * σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν· * τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεόν, * σέβειν ἐβόησας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Την σην χαρτερίαν οὐχ εἰδώς, * τῆ τῆς φλογώσεως * θέα ö τύραννος, * πτοεῖν Εὐτράτιε ῷετο, * το ἀήττητόν σου φρόνημα, * ἡς χαταπτύσας τοῖς λαοῖς, * χαίρων ἐχραύγαζες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τον Κύριον.

Σοφαϊς ὑποθήχαις νευρωθεὶς, * ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, * Μάρτυς Εὐστράτιε, * ἐπὶ τὸν χράββατον ἡλατο, * ὁ ἀήττητος ἘΟρέστης βοῶν, * τοὺς χαθαιρέτας τῆς φλογός * Παιδας μιμούμενος· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

"Ηπλωσας το σώμα χαρτερώς, * 'Ορέστα ένδοξε, * σὺ ἐπὶ χλίνης πυρός· * συγχατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, * ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος· * ἐπανεπαύσω δὲ σχηναῖς * ταῖς οὐρανίαις βοῶν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τον Κύριον.

484

X.

Τής Άγίας.

'Ημαύρωσας χόρας δυσσεβών, * χαὶ νοῦν ἀλάστορα, * χαὶ ὑπερήρανον * Λουχία πάνσεμνε, πόνοις σου * εὐχλεέσιν ἐταπείνωσας, * χαὶ ἀνυψώθης πρός Θεόν, * ἐν πίστει ψάλλουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

OEDTOXION.

^{*}Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, * Θεόν οὐράνιον * ἀποχυήσασα, * τόν οὐρανώσαντα Πάναγνε, * γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, * χαὶ τῆς Λουχίας τὴν σεπτὴν * μνήμην φαιδρύναντα· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Ειρμός.

Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * έν λάχχω
 Χ έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετήν περιζωσά μενοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες χραυγάζοντες· * Εὐλο γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

'Ωδή 0'. Λίθος άχειρότμητος.

Θ είων μετασχείν Μυστηρίων, * ἐπιποθήσας ἀθλοφόρε, * χαὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, * χατηξιώθης * μάχαρ Εὐστράτιε, * πρός οὐρανοὺς χαλούσης σε, * τῷ ποθουμένω ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείψ βαλλόμενος πόθψ,* πρός τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν,* καὶ τὰς τῶν τυράννων θωπείας, * σφοδρῶς ἐλέγξας, * μάκαρ Εὐστράτιε, * πρός τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, * ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθώς 'Αθλοφόρε, * τῆ χαρμοσύνω ἀποφάσει, * τῆς τυραννικῆς παροινίας, * τὸν 'Αθλοθέτην * σοῦ ἐμεγάλυνες, * ὑμνολογῶν Εὐστράτιε, * τὸν τοῦ θανάτου καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, * τοὺς τῆς ἀπάτης ×αθαιρέτας,* ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, * σοφὸν ἘΟρέστην * τε xαὶ Μαρδάριον, * xαὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, * σὺν Εὐστρατίφ μαχαρίσωμεν.

Τῆς Αγίας.

'Ως περιχαλλής χαὶ ὡραία, * χαὶ περιδέξιος παρθένος, * τῷ περιχαλλεῖ χαὶ ὡραίῳ, * χαὶ ἐχ Παρθένου * σεσαρχωμένῳ Χριστῷ,* στεφανηφόρος ἕνδοξε * Μάρτυς Λουχία, νῦν παρίστασαι.

OEOTOXIOV.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· * οῦ ταῖς φρυχτωρίαις ἐνθέως, * χαταυγασθεῖσα * φῶς ἐχρημάτισεν, * ἡ τῆς χαρᾶς ἑπώνυμος, * Θεοχυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός.

- Α ίθος ἀχειρότμητος, ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, *
- Λ ἀχρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός συνάψας * τὰς διεστώσας*
- » φύσεις· * διό έπαγαλλόμενοι, * σέ Θεοτόχε μαγαλύνομεν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΓ΄.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε.

Τ όν ρήτορα Εύστράτιον, * έν ϋμνοις εύφημήσωμεν, * Αὐξέντιόν τε σὺν τούτω, * Μαρδάριον xαὶ ἘΟρέστην, * xαὶ τόν σοφόν Εὐγένιον, * ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντας, * xαὶ ἐχτενῶς πρεσβεύοντας, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, * τὴν ἰερὰν αὐτῶν μνήμην. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Σοφίαν ένυπόστατον, * χαὶ Λόγον ὑπερούσιον, * χαὶ ἰατρόν τῶν ἀπάντων, * Χριστόν τεχοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλχη χαὶ τὰ τραύματα * τῆς ψυχῆς ⊥ου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ χαὶ χρόνια, * χαὶ τῆς χαρδίας μου παῦσον, * τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστιῦμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά ἰδιόμελα. [°]Ηχος ά. Βύζαντος.

Τ΄ τον Σωτήρα άνυμνοῦντες Χριστόν * Εὐσημήσωμεν λαοὶ, * τον Σωτήρα άνυμνοῦντες Χριστόν * Εὐστράτιον τον χαρτερόψυχον, * χαὶ στεῥρόν ἀθλορόρον· * σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον * Εὐγένιον Μαρδάριον χαὶ 'Ορέστην· * οῦτοι γὰρ * ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλοῦντες, * τὰς τριχυμίας χατεπάτησαν ἐχθρῶν· * χαὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἰλασμόν * χαὶ ἄρεσιν ἀμαρτιῶν, * δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐχτελοῦσι, * τὴν μνήμην αὐτῶν.

³Ηγος γ'. Γερμανοῦ.

Ρητοριχοῖς ἔπεσιν * ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, * τοὺς ἀνόμους χατέπληξεν· * ἀθλητιχοῖς στίγμασι, * τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις * ἀνδριχῶς ἐτροπώσατο, * Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, * χαὶ στερῥός ἀθλοφόρος, * ὁ τὴν στενὴν χαὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδόν, * χαὶ εἰς γῆν χαταντήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· * εἰς ὴν χαὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

() αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τόν ἐν τῆ θεία σορία * ἀναρανέντα φιλόσορον, * xαὶ ἐν τῷ xάλλει τῶν λόγων * ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τόν ἐν Μάρτυσι μέγαν Εὐστράτιον, * ἀθλητιχοῖς ἐγχωμίοις εὐρημήσωμεν· * συνασπισμόν γὰρ οῦτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, * εὐσεβῆ συστησάμενος, * ἐν χαιρῷ τῶν πολέμων, * τὰ τῶν ἀγώνων ἀθλα διαταττόμενος, * τοῦ ἐχθροῦ ἀραρπάσας τὴν μάχαιραν, * ἐν αὐτῆ τοῦτον χατέτρωσε· * πρός ὃν βοήσωμεν· * Μαρτύρων ἄριστε, * σὺν τοῖς συνάθλοις σου, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ήχος δ΄. Ίωάννου Μοναχού.

Στερανούσθωσαν παρ' ήμῶν ἐγχωμίοις, * οἱ χαλλίνιχοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες· * Εὐστράτιος, * ὁ τῆς Ἐλλήνων μυθοπλαστίας στηλιτευτής, * χαὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσορίας χήρυξ· * Αὐ-

ξέντιος, * ό σορία λόγων, * χαὶ ὑπομονῆ ἔργων, * τυραννιχὴν ἐλέγξας άθεότητα * Πρός τούτοις, * Εύγένιος * ό Θεῷ εὕχρηστος, * χαι τυράννοις άχρηστος, * διὰ την σωτήριον όμολογίαν. * χαι Ορέστης, * ό άληθής χαι θαυμαστός * του Βασιλέως των όλων στρατιώτης. * μεθ' ών χαι Μαρδάριος, * ο περιστεραζ άχεραιότερος, * τον φρόνιμον αίσχύνας όριν, * διά της χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεου, * χαί Σώτηρος των ψυχων ήμων. Δόξα, Ηχος δ΄. Ίχασίας.

Τήν πεντάχορδον λύραν, * χαὶ πεντάρωτον λυχνίαν, * τῆς τοῦ Θεοῦ ἘΧΧλησίας, * φερωνύμως ὑμνήσωμεν, * Χαὶ εὐσεβῶς ἐγχωμιάσωμεν. * Χαίροις, * ό χαλῶς ὑπό Θεοῦ στρατευθείς, * ἐν τῆ έπουρανίω στρατιά, * χαι τῷ στρατολογήσαντι άρέσας, * ὁ ἐν ῥήτορσι ρήτωρ, * Εύστράτιε θεόσοφε. * Χαίροις, * ό το τάλαντον, * τό έχ Θεού σοι πιστευθέν, * έπαυξήσας είς πλήθος, * Αύξέντιε μακάριε. * Χαίροις,* ό τερπνότατος ὄρπηξ * τῆς θεϊκῆς εὐγενείας,* Εύγένιε θεόφρου. * Χαίροις, * ό ώρατος τη μορφη, * τη δε γνώμη υπέρχαλος * χαι άμφοτεροδέξιος, * ό έν τοις θείοις δρεσιν * ένδιαιτώμενος όλος, * πανόλβιε 'Ορέστα· * Χαίροις, ο στίλβων * χαί διαυγής μαργαρίτης, * ο τὰς βασάνους τὰς πιχρὰς, * χαρμονιχῶς υπομείνας, * Μαρδάριε άήττητε. * Χαίροις, * ο ισάριθμος χορός * τῶν φρονίμων Παρθένων. * οῦς χαθιχετεύομεν, * πάσης ὀργής χαὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, * χαι της άφράστου ύμῶν δόξης, * συμμετόχους ποιήσαι,* τοὺς τὴν ἐτήσιον ὑμῶν * μνήμην γεραίροντας. Καί νῦν. Θεοτοχίον. Έδωχας σημείωσιν.

Κριτήν διχαιότατον, * έπεγνωχώς σε χυήσασαν, * τόν άσώτως βιώσαντα, * δυσωπῶ Πανάχραντε * χαταχεχριμένον * χαι ήπορημένον, * έν τη μελλούση φοβερα * χρίσει, Παρθένε, * μή χαταχρίναι με. * συντάξαι δε τοις θέλουσιν, * εχ δεξιών τούτου ίστασθαι, * έχλεχτοϊς διὰ έλεος, * χαι πολλήν άγαθότητα.

ή Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν, ή Πάναγνος Δέσποινα,* καί νεχρούντα τον δόλιον, * ώς Δεσπότην χλαίουσα, * ύμνει τον έχ σπλάγγνων * αύτῆς προελθόντα· * χαὶ τὸ μαχρόθυμον αὐτοῦ, * άποθαυμάζουσα * άνεκραύγαζε· * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μή έπιλάθη της δούλης σου, * μή βραδύνης φιλάνθρωπε, * το έμον χαταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου.

Δόξα, Ήχος δ'. Ίχασίας.

γπερ την των Έλληνων παιδείαν,* την των Άποστόλων σορίαν* προέχριναν, οι "Αγιοι Μάρτυρες, * τὰς βίβλους τῶν ῥητόρων

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. 1 Δ' .

χαταλείψαντες, * χαὶ ταῖς τῶν Αλιέων ἐνδιαπρέψαντες· * ἐχεῖ μἐν γὰρ, * εὐγλωττία ῥημάτων, * ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θε ηγορίαις, * την τῆς Τριάδος ἐδιδάσχοντο θεογνωσίαν· * ἐν ἦ πρεσβεύουσιν * ἐν εἰρήνῃ, φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νύν. Θεοτοχίον.

Ώς γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, * xαὶ xαρδίαν xαὶ ἔννοιαν, * σοὶ τῆ ()εομήτορι * προσανέθηχα· * τῆ μὲν τὰ πρόσφορα αἰτησαι· * τοῦ δὲ τὰ σχιρτήματα * ἀπονέχρωσον· τὴν δὲ, * φωταγώγησον Δέσποινα· * τῆς ἐννοίας δὲ * τὰς ἀτάχτους χινήσεις, * ἀοράτως * χαταπράϋνον, χαὶ στῆσον * τῶν ἐγχλημάτων τὸν τάραχον. Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Έν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, * τανυσθέντα ἡ Πάνσεμνος, * ἀπειράνδρως Κύριε, * δν γεγέννηχεν, * αἰματορύρτοις ἐχπλύνουσα * δαχρύοις τὸ πρόσωπον, * χέχραγεν ὀδυνηρῶς· * Τί τὸ ξένον μυστήριον; * ὁ χοσμήσας πρὶν * οὐρανὸν τοῖς ρωστῆρσι, * πῶς ἀχόσμως * νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, * ἀμορρος ἄπνους μαχρόθυμε;

Ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Άγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Άπολλωνίου καὶ ᾿Αἰρἰανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. ⁷Ηχος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Ο υρεφ εύσεβείας σε * θωραχίσας ό Κύριος, * δυνατόν εἰργάσατο, * πρός παράταξιν * τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, * Θύρσε παναοίδιμε· * ὄν τῆ λόγχῃ τῆς ἐν σοὶ * χαρτερίας χατέαξας, * χαὶ ἡράνισας * τὰς αὐτοῦ μυριάδας, * χαὶ τῆς νίχης * τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, * Μεγαλομάρτυς πολύαθλε.

Τής ψυχής την λευχότητα, * τῷ ώραίψ τοῦ σώματος, * τῆς όμολογίας τε * χαθαρότητι, * Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύχιε· * διὸ φερωνύμως σε * χλήσει, ἔνδοξε, Χριστός * ἐπὶ γῆς χατελάμπρυνεν· * δν ἰχέτευε, * ἐχ φθορᾶς χαὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι, * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίχως διήνυσας * τοὺς ἀγῶνας Καλλίνιχε, * προχληθεὶς δ ἔμελλες * ἔργοις ἔσεσθαι· * χαὶ ἐχμιμούμενος Λεύχιον, * ψυχὴν

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΔ'.

κατελεύκανας, * ταζ των άθλων καλλοναζς, * και βασάνων λευχότητι, * χαί την άθεον * έστηλίτευσας γνώμην * των άνόμων,* χαὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, * θεία δυνάμει ἐμείωτας.

Έτερα Στιχηρά προσόμοια, ³Ηχος ό αὐτός.

Έδωχας σημείωσιν.

θ ύρσος ό θαυμάσιος, * χαι ό θεόφρων Καλλίνιχος, * χαι ό ενδοξος Λεύχιος, * Τριάδα την αχτιστον * χαθομολογοῦντες, * πόνους βαρυτάτους, * χαι άνενδότους αιχισμούς, * άνδρειοτάτη * γνώμη ύπέμειναν, * χαι νίχης το διάδημα * ώς νιχηφόροι απέλαβον, συμπολίται γενόμενοι, * των αύλων Δυνάμεων.

Φιλήμων ό μέγιστος, * 'Αρριανός ό πανόλβιος, * ό σοφός 'Απολλώνιος, * αίμάτων τοις ρεύμασι, * της πολυθείας * έσβεσαν την φλόγα, * πάσαν χατήρδευσαν την γην, * θεογνωσίας * τοις θείοις ρεύμασι, * χαι δμβροις των ιάσεων, * των παθημάτων ξηραίνουσι, * ποταμούς θεία χάριτι, * οι χαλλίνιχοι Μάρτυρες.

"Ανθη ώραιότατα, * έν τῷ λειμῶνι ἑξήνθησαν, * τῶν Μαρτύρων οι ένδοξοι, * του Πνεύματος πέμποντες, * θείαν εὐωδίαν,* χαί τὰς διανοίας * εὐωδιάζοντες πιστῶς, * τῶν ἐτησίαις * μνήμαις τιμώντων αὐτῶν, * τοὺς ἄθλους, τὰ παλαίσματα, * τὴν μαχαρίαν τελείωσιν, * δί ής φώς το άνέσπερον * χατοιχούσι γηθόμενοι.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ τὸ χαθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον, * δυσωπῶ πολυύμνητε· * Τόν νοῦν μου χαθάρισον, * τόν ἐσπιλωμένον * πάσαις άμαρτίαις, * χαι χαταγώγιον τερπνόν, * της ύπερθέου * Τριάδος ποίησον. * ὅπως την δυναστείαν σου, * χαι το ἀμέτρητον έλεος,* μεγαλύνω σωζόμενος, * ό άχρετος οίχέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, * χαὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, * ύπο λόγχης ή Πάναγνος, * Χριστόν τον φιλάνθρωπον, * Εχλαιε βοώσα· * Τί Τοῦτο Γίέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαός * ἀνταποδίδωσιν, * ών πεποίηχας * χαλών αὐτοῖς, χαὶ σπεύδεις με * άτεχνωθήναι παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι εύσπλαγχνε, * σήν έχούσιον σταύρωσιν.

Men. Tom. II.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες της Όχτωήχου, χαί των Αγίων. Θεοράνους.

'Ωδή ά. Ήγος πλ. β'.

'Ως ἐν ἡπείρψ πεζεύσας, * ὁ Ἰσραήλ.

Μαρτυριχαϊς ἀγλαίαις, * τῷ θειχῷ * Ορόνψ παριστάμενοι, * χαὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, * 'Αθληταὶ λαμπόμενοι, ἡμᾶς * τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν * μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος το θεΐον ποθούντες, * βίου τερπνα * εἰς οὐδέν ἡγήσασθε, * Αθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * καὶ θανόντες σώματι, ζωὴν * ἀτελεύτητον εὐρεῖν * κατηξιώθητε.

Τής ἀθείας τὴν πλάνην * θεοπρεπῶς, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες,* στηλιτεύσαντες, πολλῶν * πόνων ὑπεμείνατε πυρὰν, * καὶ τὴν ἄπονον ζωὴν * νῦν ἀπειλήφατε.

Ταϊς ὑπερρώτοις ἀχτῖσι * τοῦ παντουργοῦ, * ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, * ἀθείας τὸ βαθὺ * σχότος ἐξηράνισας, Χριστοῦ * ἀθλοφόρε θαυμαστὲ, * Θύρσε μαχάριε.

Θεοτοχίον.

Τον απερίγραπτον Λόγον, * περιγραπτον * γεγονότα σώματι,* απεχύησας 'Αγνή· * ου δυσώπει ρύσασθαι φθορας, * χαί παθών έπαγωγής, * τούς σε δοξάξοντας.

'Ωδή γ'. Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ.

Τ ο σώμα ξέοντες δεινώς, * οί του σχότους προστάται, * λογισμού σου τον τόνον * ούχ έχαύνωσαν, στοργή * τη θειχή, δυνατώς * έν άγάπη, * Θύρσε χρατυνόμενον.

Υπῆρξε Μάρτυς, θαυμαστή * ή άθρόα σου όντως, * πρός τόν Κύριον πίστις * δί ής ήσχυνας έχθρῶν * χαχοπιστίαν βοῶν, * ὦ Φιλήμον· * Δοῦλος Χριστοῦ πέρυχα.

Πρός πάλην Μάρτυς, τοῦ ἐχθροῦ, * θαρσαλέως ἐξῆλθες, * οὐχ ἀσπίδα οὐ δόρυ, * ἀλλὰ πίστιν ἀῥραγῆ, * ἐνθέως θωραχισθεὶς,* χαὶ ἀνδρείως * τοῦτον χατηδάφισας.

'Εφέσει θεία χρατυνθείς, * την θεογενεσίαν * οὐρανόθεν χομίζη,* δι ὕδατος μυστιχώς, * Φιλήμον Μάρτυς Χριστοῦ, * πρός ἀγῶνας * θείους δυναμοῦσάν σε.

Θεοτοχίον.

'Εν δύω φύσεσιν ό εἶς * τῆς 'Αγίας Τριάδος, * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * σαρχωθεὶς θεοπρεπῶς, * προῆλθε τοὺς ἐξ 'Αδάμ * διασώζων, * Πάναγνε χρηστότητι. Ο Ειρμός.

» Ο^ύχ έστιν "Αγιος ώς σύ, * Κύριε ο Θεός μου, * ο ύψώσας το » Ο χέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας αὐτοὺς, * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Εὐσεβείας θυρεῷ * περισχεπόμενοι χαλῶς, * χαὶ τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἀναλαβόμενοι στεἰρῶς, * τὰς παρατάξεις χατέβαλον τοῦ τυράννου, * Μάρτυρες Χριστοῦ * οἱ ἀξιάγαστοι· * χαὶ στέφος παρ' αὐτοῦ * ἀναδησάμενοι, * νιχητιχῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, * μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, * χαὶ τὸν Σωτῆρα * ἐχδυσωποῦσι, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ιερῶς ἐναθλοῦντες, * οἰ ἰεροὶ * ἀθλοφόροι Κυρίου, * καὶ τόν βίαιον θάνατον, * ἀδιστάχτῷ πίστει, * ἀνδρείως ὑπέμειναν, * καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, * τελείως χατέβαλον· * ὅθεν ἰαμάτων * δωρεῶν εἰληρότες, * ἰῶνται τοὺς χάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, * τοὺς βοῶντας ἐκάστοτε· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον όμοιον.

Την ψυχήν μου Παρθένε * την ταπεινήν, * ἀπό βρέφους μολύνας ὁ μιαρός, * καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, * ἐμαυτόν κατεἰρύπωσα·* καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, * ἢ ποῦ καταφεύξομαι, * ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα * πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι. * Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος· * διὰ τοῦτο οἰκέτης, * πρός σὲ τὴν πανάχραντον * νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, * ὁμολογῶν σοι τὸ, "Ημαρτον. * Πρέσβευε τῷ σῷ Γιῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθηναί μοι· * εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, * ἀνέθηκα Δέσποινα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην * xai Λυτρωτὴν, * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀδίχως χρεμάμενον, * θρηνῷδοῦσα ἐβόα σοι· * Οἶ μοι l'iè, πῶς πάσχεις * xai φέρεις μαχρόθυμε, * παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, * ὀνείδη xai θάνατον, * σῶσαι τῶν ἀνθρώπων * πεπτωχυΐαν τὴν φύσιν, * xai ρύσασθαι χαχώσεως, * xai πταισμάτων συμπτώσεως· * διὰ τοῦτο χραυγάζω σοι· * 'Ανάστηθι ταχὺ ἐχ τῶν νεχρῶν, * ὡς ὑπέσχου Λόγε πρό τοῦ πάθους σου, * xai περιστάσεως πάσης, * τὴν ποίμνην σου λύτρωσαι.

'Ωδή δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Γιόν μόνον εὔσπλαγχνον, * τόν μόνον Κύριον, * καὶ Θεόν τῶν ἀπάντων * ὁμολογεῖν, * Μάρτυρες ποθήσαντες, * διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ * Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΔ'.

Στρεβλώσεις σώματος, * πυρός όρμήματα, * χαί θηρών χαί θαλάσσης, * νεανιχώς * ήνεγχας πανόλβιε, * χαι δυναστείαν του έχθρου, * Μάρτυς Θύρσε χαταβέβληχας.

Ἐχθρόν ἀλάστορα, * τῷ ἐχνευρίζεσθαι * ἐξενεύρισας, μάχαρ,* χαι την όδον,* Μάρτυς Απολλώνιε,* του μαρτυρίου εύσταλώς,* έπορεύθης Θείω Πνεύματι.

'Αγώνων στίγμασι * χαλλωπιζόμενος, * την ψυχην φαιδροτέραν * ήλιαχοῦ * φέγγους ἀπετέλεσας, * ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ,* στρατιώτα Μάρτυς Λεύχιε. Θεοτοχίον.

Μητέρα άνανδρον, * Παρθένον άμωμον, * άδιάφθορον Κόρην * έν γυναιξί, * μόνην σε γινώσχομεν, * εύλογημένη Μαριάμ, * των άνθρώπων ή βοήθεια.

Ωδή έ. Τῷ θείω φέγγει σου ἀγαθέ. Γιαϊς θειοτάταις θεολαμπῶς, * Πνεύματος αὐγαῖς ὡς ἀληθῶς,* 📘 πεπυρσευμένοι διήλθετε, * το της άθείας * άστατον πέλαγος,* χαι θείαν πρός γαλήνην * διεβιβάσθητε.

Περισυρόμενοι έν τη γη, * Μάρτυρες πανεύφημοι δεινώς * χαί ταϊς αίχιαις βαλλόμενοι, * τῶν ἐπουρανίων * γερῶν ἐτύχετε, * 'Αγγέλων συμπολιται * νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος, χαί πολλαΐς, * Θύρσε προσβολαΐς τῶν δυσχερών * περιχυχλούμενος, έφερες * θείαις συμμαχίαις, * άναδειχνύμενος * άνώτερος παντοίου * είδους χολάσεων.

Θεοτοχίον.

Τούς Θεοτόχον σε έχ ψυχής, * Δέσποινα του χόσμου άγαθή,* όμολογούντας διάσωσον· * σε γάρ προστασίαν * άχαταμάγητον,* χεχτήμεθα την όντως * Θεογεννήτριαν.

'Ωδή ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

πταϊς αύραις χινούμενοι,* Θείου Πνεύματος σοφοί,* τὰ τής ψυχής L ἀγώγιμα, * εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς * ἐσώσατε, Μάρτυρες * ἀπολαύοντες ἅμα * τῆς θεώσεως.

Βαφαίς ταις έξ αίματος, * σωτηρίου έαυτοις * περιποιείσθε ένδυμα * τη δε εχδύσει Μάρτυρες της σαρχός, * την θείαν εύπρέπειαν * έστολίζεσθε, δόξη * χαλλυνόμενοι.

Φιλήμων και Λεύκιος, * Απολλώνιος όμου, * και Θύρσος ό ἀοίδιμος, * τετραχτύς ή θεία χαὶ ρωταυγής, * Τριάδος την ἔλλαμψιν, * έν μεθέξει άύλω * χατεπλούτησαν.

Θεοτοχίον.

Ο πάσης ἐπέχεινα * νοουμένης ώς Θεός, * χαι όρωμένης χτίσεως, * σωματωθείς προήλθε σου έχ γαστρός, * τηρήσας σε άφθορον, * ώσπερ ής πρό τοῦ τόχου * Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, * ὑψουμένην χαθορῶν, * τῶν πειρα Τ σμῶν τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, *
 βοῶ σοι· 'Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Κοντάχιον, ή Ηχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.

Τούς φωστήρας άπαντες, * τής Έχχλησίας, * συνελθόντες σήμερον, * έν έγχωμίοις ίεροζς, * άνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, * ὡς ᾿Αθλοφόρους * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ᾿Αθλησις τῶν ἀΑγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευχίου, χαὶ Καλλινίχου.

Στίχοι.

Ού δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ό πρίων, Πρό τῆς τελευτῆς εὐρεν, ὡς ῥặστα πρίσαι.

Ο πνεῦμα λευχός Λεύχιος, τμηθείς ξίφει, Τό σῶμα βάπτει φοινιχοῦν ἐξ αἰμάτων.

Ο Καλλίνιχος έχχοπεὶς τὸν αὐχένα, Ὑπῆρξε Καλλίνιχος ἐχ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας, Θύρσε, θάνες δεχάτη γε τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἀΑγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, ἀΑπολλωνίου, καὶ ἀΑἰριανοῦ.

Στίχ. Έτερπεν αύλοϊς πρίν Φιλήμων τους φίλους. Τανύν δε τμηθείς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

> 'Απολλώνιον, υίον 'Υψίστου θέσει, Κτείνουσιν υίοι τῆς ἀπωλείας ξίρει.

Τον Αρριανόν έργάται πονηρίας,

*Εργον θαλάσσης δειχνύουαιν άρρόνως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

΄Ωδή ζ΄. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Επομβρήσεσιν ένθέοις χατεσβέσατε, * πολυθείας χάμινον, * ἀναπτόμενοι * θείχη στοργή περιχαρώς, * χαι νῦν μελωδείτε ἐχτενώς· * Εὐλογητός εί ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τον διώχοντα τῆ θεία συλλαβόμενοι * σαγήνη ἀξιάγαστοι,* ἀνειλχύσατε * ἐχ βυθοῦ τῆς πλάνης, χαὶ Χριστῷ * προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς: * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσείσατε της πλάνης τὰ θεμέλια, * ἀσάλευτον προαίρεσιν

MHN Δ EKEMBPIO Σ . 1 Δ '.

ένδειχνύμενοι, * χαὶ ἀνδρείαν γνώμην ἀΑθληταί, * χαὶ νῦν μελωδεῖτε εὐσεβῶς· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

'Υπέρ λόγον σου ή σύλληψις Θεόνυμφε· * Θεόν γὰρ Λόγον τέτοχας, * τόν ρυόμενον * ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, * καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ωôἡ ή. 'Εχ φλογός τοῖς Όσίοις.

Ο υρεῷ εὐσεβείας * περισχεπόμενοι, * χαὶ Σταυρόν ὤσπερ δόρυ * ἀναλαβόμενοι, * φάλαγγας ἐχθρῶν * ἀοράτων ἐχόψατε, * Μάρτυρες, ἐνθέως * Χριστόν ὑπερυψοῦντες.

Έχχαιόμενος φίλτρω * τοῦ Παντοχράτορος, * ὑπεισῆλθες ἀνδρείως * Μαρτύρων στάδιον, * χαὶ χαρτεριχῶς * ἐναθλήσας, χατέϳῥαξας * δράχοντα τὸν μέγαν, * Φιλῆμον ἀθλοφόρε.

Υποβρύχιον δείξας * έχθροῦ τὴν δύναμιν, * τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας * καὶ καρτερίας σου, * ὦ 'Αρριανὲ, * βασιλείας ἡξίωσαι * ἀπαρασαλεύτου, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αληθη Θεοτόχον * όμολογοῦντές σε,* τοῦ 'Αγγέλου το Χαῖρε * πίστει βοῶμέν σοι· * μόνη τὴν χαρὰν * ἐπὶ γῆς γὰρ ἐχύησας,* Κεχαριτωμένη, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ο Είρμός-

» Έ φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου
 » Ε θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ
 » μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ωδή 0΄. Θεόν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ * το πάθος ἐξειχονίζοντες, * πεῖραν πολλῶν * ὑπέστητε βασάνων μαχάριοι· * χεραλὰς δὲ τμηθέντες συνήρθητε, * τάξεσιν οὑρανίαις, * δόξη λαμπόμενοι, * χαὶ ταῖς θεἰχαῖς μαρμαρυγαῖς * ὡραιζόμενοι.

Έχ σῶν * αἰμάτων πορφύραν ἕβαψας, * Θύρσε σοφὲ, * χαὶ ταύτην εὐχλεῶς στολισάμενος, * χαὶ ὡς σχῆπτρον χατέχων τόν θεῖον Σταυρόν, * πᾶσι σὺν 'Αθλοφόροις * ἐπαγαλλόμενος, * νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ * θεομαχάριστε.

'Γμῶν * μαχάριοι ἀξιάγαστοι, * ἀγγελιχαὶ * Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας ἐθαύμασαν, * τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· * οἶς συμπεριπολοῦντες, * μνείαν ποιήσασθε, * τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν * μνήμην πανεύρημοι.

Θεοτοχίον.

Σαρχός * ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, * σοῦ ἐχ γαστρός, * ὁ Λόγος χαθωράθη τιχτόμενος, * χαὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, * πάθη

494

χαθυπομείνας * ο υπεράγαθος, άχραντε Παρθένε Μαριαμ, * θεο-O Eigubs. χαρίτωτε.

» Θεόν * άνθρώποις ίδειν άδύνατον, * öν ου τολμα, * `Αγγέλων » Θάτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ώράθη βρο-

- » τοῖς, * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σύν ταῖς οὐ.

» ρανίαις Στρατιαΐς * σε μαχαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπἡ ᾿Αχολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Έλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, Ιστώμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια, γ.

Ήγος δ΄. Έδωχας σημείωσιν.

Τκεῦος ἰερώτατον, * Πνεύματος Θείου γεγένησαι, * τὴν ψυχὴν ∠ χαθηράμενος * παθών ιερώτατε· * ένθεν χρίσμα θεϊον, * άγιον, έδέξω * 'Αρχιερεύς σύ γεγονώς, * και ποδηγέτης * λαού θεόφρονος,* χαι Μάρτυς ἀπαράτρωτος, * του δι ήμας πάθη φέροντος, * χαι ἀπάθειαν βλύσαντος * ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ήλόγησας, * αίχιζομένου ταις μάστιξι, * χαί πυρί προσεγγίζοντος. * τόν νουν γάρ προσήλωσας, * άνειχάστω πόθω,* τῷ ώραιοτάτω * χάλλει τοῦ θείου ἐραστοῦ· * οὐ τῷ γλυχίω * έτρώθης έρωτι, * Μαρτύρων έγχαλλώπισμα, * Αρχιερέων άγλάισμα, * άθλητὰ Έλευθέριε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλώς τον άγωνά σε, * τεθεαμένη τελέσαντα, * ή χαλώς σε χυήσασα, * τόν ίσον ποθήσασα * διανύσαι δρόμον, * σοι πε. ριπλαχεῖσα * μέσον τοῦ σχάμματος σοφὲ, * χαθά περ δάμαλις * άποσφάττεται * μεθ' ῆς σε ίχετεύομεν, * ὑπέρ ἡμῶν Ἐλευθέριε,* τόν Σωτήρα και Κύριον * έκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Ίερεὺς ἐννομώτατος, * μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, * μάχαρ Έλευθέριε· * ίερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα * χαὶ ἄῥρητα Μυστήρια, * τό αίμά σου έξέχεας, * ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ θῦμα εὐπρόσδεχτον * σεαυτόν προσήγαγες. * Διό παρρησίαν έχων πρός αὐτόν, * ἐχτενῶς ἰχέτευε, * ὑπέρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην, * χαί τοὺς αὐτὴν γεραίροντας * ῥυσθῆναι πειρασμών, * χαί παντοίων χινδύνων χαί περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σừ εἰ ἡ ἄμπελος. Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι Εἴσοδον λέγε·

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ 'Αμνὰς γὰρ ἥχει, * ἔμβρυον ρέρουσα Χριστόν. * Φάτνη δὲ ὑποδέχου, * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φριχτόν· * χαὶ Μάγοι ἐχ Περσίδος, * χρυσὸν χαὶ λίβανον χαὶ σμύρναν, * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὡφθη Κύριος ἐχ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ χαὶ χύψασα, * ὅουλιχῶς ἡ Μήτηρ προσεχύνησε, * χαὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγχάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἡ πῶς μοι ἐνεφύης ὁ Λυτρωτής μου χαὶ Θεός;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ο Κανών της Όκτωήχου εξς, και τοῦ 'Αγίου, δύο. 'Ο παρών φέρει 'Ακροστιχίδα·

Παθών έλεύθερόν με δετζον, παμμάχαρ. Ίωσήφ.

'Ωδή ά. Ηχος ά. Ωδήν επινίχιον.

Παθών ἀμαυρότησι * δεδουλωμένον, φαιδραϊς ἰχεσίαις σου, * Μάρτυς Ἐλευθέριε, * νῦν ἐλευθέρωσον, * ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, * θείαις ὑμνήσω ῷδαῖς.

'Αθλήσεως έλαμψας, * χαθαρωτάταις * αύγαϊς, 'Ιερώτατε,* έπιχρώσας αΐματι * την ιεράν σου στολήν, * χαι γέγονας φωτοειδής, * διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσχολλώμενος * χαθαρωτάτῳ * νοὶ ἐχ νεότητος, * σαρ. χιχοῦ φρονήματος * ψυχὴν ἐμάχρυνας, * χαὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοχίον.

'Ως θρόνος πυρίμορφος * τὸν Κτίστην φέρεις, * ὡς ἔμψυχος θάλαμος, * καὶ τερπνὸν παλάτιον, * τὸν Βασιλέα χωρεῖς, * γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς * θεοχαρίτωτε.

Έτερος Κανών, οῦ ἡ Ἀχροστιχίς.

Θεΐον 'Ελευθέριον ίερηα τιμάω, Πάτερ.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. β΄. 'Ως έν ήπείρω πεζεύσας.

Θρόνω τῆς δόξης Κυρίου * παρεστηχώς, * σὺν ᾿Αγγέλων τάγμασιν, * Ἐλευθέριε σοφὲ, * τοὺς ὑμνοῦντας πόθω σε ἀεὶ, * ἐλευθέρωσον παθῶν, * ταῖς ἰχεσίαις σου.

Έχλελεγμένος ἐχ βρέφους, * σὐ τῷ Θεῷ * ἀνετέθης, ἔνδοξε,* ὥσπερ πάλαι Σαμουήλ· * χαὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, * ὡς σοφὸς ᾿Αρχιερεὺς, * λαὸν ἐποίμανας.

Ίερουργός Μυστηρίων * τῶν τοῦ Χριστοῦ, * γεγονώς ἐλάμ-

πρυνας * την στολην την iεραν, * μαρτυρίου αίματι σορέ, * έν σταδίω χαρτερώς * άγωνισάμενος. Θεοτοχίον.

Ο έχ μη όντων τὰ πάντα * παραγαγών, * Θεός Λόγος πάναγνε, * έξ ἀσπόρου σου γαστρός, * ὑπέρ νοῦν σεσάρχωται· διό, * Θεοτόχον σε πιστοὶ * ἀεὶ δοξάζομεν.

'Ωδή γ΄. Στερεωθήτω ή χαρδία μου.

Υπέρ Χριστοῦ παθεῖν έλόμενος, * ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, * ἐνηδυνόμενος σοφὲ, * ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσι· * διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον * ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθψ τοῦ ποιήσαντος, * ἀθλητὰ Θεόφρον χρατούμενος, * τῷ πυρωθέντι σεαυτόν * ἐπιἰρίπτεις τεχνάσματι, * δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος * πυρὶ, Ἐλευθέριε.

'Εν 'Ιερεῦσιν ἰερώτατος, * χαὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στεἰρότατος * ἀναδειχθεὶς, στέφος διπλοῦν * ἐχομίσω μαχάριε, * τῷ προ. σώπω τοῦ Θεοῦ, διὰ * παντὸς ὅπτανόμενος.

Θεοτοχίον.

Ράβδον δυνάμεως έβλάστησας, * τὸν Χριστὸν, ἐν ῷ στηριζόμεθα· * σὲ γὰρ ἐτύπου 'Ααρών * ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, * ἀγεώργητε περιστερὰ * ἀγνὴ 'Αειπάρθενε.

Άλλος. Ούχ έστιν Άγιος ώς σύ.

Νοός στεφότητι σοφέ, * όπλισάμενος χαίρων, * την όδον δίανύεις * μαρτυρίου, σεαυτόν * έθελουσίως προδούς, * τοῖς ζητοῦσι * Μάρτυς ἱερώτατε.

Έχ Θείου Πνεύματος λαβών, * τῆς σορίας τὸν πλοῦτον, * μιμητὴς ἀνεδείχθης * ᾿Αποστόλων ὡ σοφὲ, * σαγήνῃ μαρτυρικῆ,* σαγηνεύων * λαοὺς πρός εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς * τὴν ᾿Αρχιερωσύνην, * λαμπροτέραν εἰργάσω, * τῆ πορφυρίδι τῶν σῶν * αἰμάτων, χαρτεριχῶς * ἐναθλήσας, * μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοχίον.

Έχπλήττει νοῦν χαὶ ἀχοὴν, * τὸ μυστήριον ὄντως * τῆς λοχείας σου Κόρη· * Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * χαὶ τεχοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Είρμός.

» O ὑx ἔστιν "Αγιος ὡς σὑ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήγος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ελεύθερον τον νοϋν * έχ παθών χεχτημένος, * έγένου τοϋ Θεοϋ * Γ γνησιώτατος δοϋλος, * χαι πλάνης ήλευθέρωσας * τοὺς χαλῶς Men. Tom. 11. 63

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΕ'.

σε ποθήσαντας. * ἐναθλήσας δὲ, * ὡς Ἱερεύς τε xαὶ Μάρτυς, * Ἐλευθέριε, * διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέρος, * πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καί νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Μαρία το σεπτον, * του Δεσπότου δοχεϊον, * ἀνάστησον ἡμᾶς, * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέρυχας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια, * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου. `Ωôἡ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ο ὑ χάρισμα λεόντων, * οὐ βράσματα πυρός, * οὐ δεινῶν ἐπίτασις, * τὸ εὕτονον τῆς σῆς, * Ἱερομύστα, * ἐχαύνωσε χαρτερίας, * ἀλλ' ὡς ἀδάμας * ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, * ζήλω θεικῶ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηρρύτων, * το στόμα σου πλησθέν, * ποταμούς ήρευξατο, * ένθέων διδαχών, * Ιερομάρτυς, * βυθίζοντας άνομούντων * έρεσχελίας, * χαὶ ἀρδεύοντας χαρδίας * τῶν ἐπεγνωχότων Χριστόν τον Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων * ο σος Δημιουργός, * ύπερ οῦ προήρησο * το πάσχειν 'Αθλητὰ, * περιστερὰν * χαταπέμπει χομίζουσάν σοι, * τροφήν 'Αγγέλων, * ἰσαγγέλω γεγονότι, * ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοχίον.

'Εξέστησαν όρῶσαι,* 'Αγγέλων στρατιαὶ,* πῶς ὁ ἀθεώρητος,* μορφῆ τῆ xαθ' ἡμᾶς,* ἐx σοῦ ὡράθη * Παρθένε Θεοχυἤτορ· * ὄν ἐxδυσώπει * σωτηρίας ἀξιῶσαι, * πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

*Αλλος. Χριστός μου δύναμις.

Υπήρξε πρότερον, * χαταχαυχώμενος * ό πανώλεθρος δράχων·* άλλ' άναιδής * ἤλεγχται ὁ ἄθλιος, * τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, * ἐν σταδίφ συμπατούμενος.

Θωραχισάμενος * Σταυροῦ τὴν δύναμιν, * ἰερώτατε Μάρτυς, * ὡς νιχητὴς * ἄριστος εἰσέδραμες, * ἐν πυριρλέχτῷ χραββάτῷ, * ὡς ἐν δρόσῷ ἀγαλλόμενος.

'Επί τοῦ σχάμματος * ἐστώς, διήλεγξας * τοῦ τυράννου τὸ θράσος * εἰδωλιχόν, * τοῦτον τροπωσάμενος, * Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, * ἀνδριχῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρημάτων ἄχουσον, * ἐμῆς δεήσεως, * Παναγία Παρθένε· * σù γὰρ ἐλπὶς * πάντων χαὶ βοήθεια, * τῶν ἐν ποιχίλοις πειρασμοῖς,* ἐχτενῶς προσχαλουμένων σε.

498

'Ωδή έ. Την σην ειρήνην δος ήμεν.

Δολίαις μηχανώμενος, * συλάν σε λαλιαζς, * Μάρτυς ό έχθρος ό παμπόνηρος, * γέλως όραται τη σοφία σου, * ό σοριστής χαχίας, * χατασεσορισμένος.

Έν άρματι αἰρόμενος, * τῶν θείων ἀρετῶν, * ἔνδοξε, τὸ ὕψος ἐπέφθασας * τοῦ μαρτυρίου, xαὶ xατέῥῥαξας * τῶν πονηρῶν δαιμόνων, * τὸ ἐπηρμένον θράσος.

'Ιδείν την ώραιότητα * ποθών τοῦ Ίησοῦ, * Όσιε, σαυτόν χαθωράισας, * τοῦ μαρτυρίου ώραιότησι, * χαὶ πρός αὐτόν μετέβης, * στεφθεὶς λαμπρῷ στεφάνω. Θεοτοχίον.

Ξενίζει πžσαν ἕννοιαν, * τὸ θαῦμά σου Αγνή· * τίχτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, * χαὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλαχτι, * πεῖραν ἀνδρὸς μἡ γνοῦσα, * αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Αλλος. Τῷ θείψ φέγγει σου ἀγαθέ.

'Ιδών το εύτονον ό Χριστος, * και άκαταγώνιστον όντως, * τῆς καρτερίας σου πάνσορε, * σοι ώς τῷ Προφήτῃ * τροφὴν οὐράνιον, * ἐκπέμπει δι ὀρνέου, * σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ή σεμνή, * xαὶ ἰερωτάτη σου μήτηρ, * τὴν τῶν τυράννων ὡμότητα, * σοῦ περιχυθεῖσα * Μάρτυς τοῖς μέλεσι,* τῷ ξίφει τελειοῦται, * ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νιχήσας πάσαν τοῦ δυσμενοῦς, * τὴν χεχινημένην χατὰ σοῦ,* Μάρτυς παράταξιν, ἔφραξας * στόματα λεόντων * εἰς ἡμερότητα,* αὐτῶν μεταποιήσας * τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοχίον.

'Ιδού Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, * πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, * ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, * λύσιν τῶν πταισμάτων * χαθιχετεύομεν, * παράσχου τῷ λαῷ σου, * μόνη Πανύμνητε.

'Ωδή ς΄. Τον Προφήτην Ίωναν.

Ο ἐπίσημος χριός * τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογιχός,* τῶν ἀγώνων ἡ τρυρὴ,* δοξάζεται,* Θεόν δοξάσας,* οἰχείοις μέλεσι.

Νευρωθεὶς ταῖς πρός Θεόν * ἀνανεύσεσι σοφὲ, * ἐξενεύρισας ἐχθρόν * πολυμήχανον στεῥῥῶς, * ἀοίδιμε * Μαρτύρων χλέος, * ἰερωσύνης χανών.

Πρός αἰχίσεις χαρτερῶν, * πρός τό πῦρ αὐτομολῶν, * χατεχοίμισας θηρῶν * τῶν ἀγρίων τὰς ὁρμὰς, * ἀχοίμητον * τὴν πρός τόν Κτίστην * ἔχων διάθεσιν. Θεοτοχίου.

'Αγιάσματος Σχηνή, * δεδειγμένη Μαριάμ, * μιανθεΐσαν ήδοναῖς * τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, * ἀγίασον, * χαὶ θείας δόξης, * μέτοχον ποίησον.

MIIN Δ EKEMBPIO Σ . IE'.

Άλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Έ δείχθης πανάριστος, * χαι στερρός άγωνιστης, * Ιερομάρτυς Ε ενδοξε, * μη φοβηθεις βασάνων τας προσβολάς * το πῦρ δὲ ὑπειξέ σοι, * χαι σιδήρου οξύτης * νῶτα δέδωχε.

'Ροαζς τῶν αἰμάτων σου, * Ἐλευθέριε σορὲ, * εἰδωλικὴν κατέκλυσας, * δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, * τὴν νίκην ἀράμενος, * κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου * πολεμήτορος.

Ή γη μέν τοῖς αίμασιν * ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· * ὁ δὲ ἀἡρ ἡγίασται * τῷ χαθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, * πρὸς λῆξιν οὐράνιον * ἀνιόντι, παμμάχαρ Ἐλευθέριε.

(Deotoxiov.

Η πάναγνος Δέσποινα, * ή τεχοῦσα τοῖς βροτοῖς, * τὸν χυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἀστατον χαὶ δεινὸν, * χατεύνασον τάραχον, * χαὶ γαλήνην παράσχου * τῆ χαρδία μου. Ο Εἰρμός.

» Τ οῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν, * τῶν πειρα-» Τ σμῶν τῷ χλύδωνι * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ » σοι· * ΄Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε·

Κοντάκιον, η Ηχος πλ. β'.

Τούς ἀσφαλεῖς * χαὶ θεοφθόγγους.

Ως χαλλονήν * των Ίερέων Όσιε, * χαί προτροπήν * των Άθλοφόρων άπαντες, * εύφημοῦμεν χαὶ αἰτοῦμέν σε, * Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, * τοὺς πόθω σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, * χινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ό Οἶκος. Τράνωσόν μου.

^{*}Επιδε Εύσπλαγχνε ζωοδότα, * ώς φιλάνθρωπος μόνος * χαὶ οἰχτίρμων Θεός, * τὴν τῆς ψυχῆς μου σχοτόμαιναν· * χαὶ πανσθενεῖ δεξιᾶ σου Λόγε, * τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης,* ὅπως τὸν σὸν * Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον· * αὐτός γὰρ ὄντως ἐχ μήτρας * ἐγνωρίσθη σοι, χαὶ χαθηγίασται * χαὶ ἀνετέθη ὡς Σαμουὴλ, * ἀπό μητρός ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, "Αθλησις τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Στίχοι.

> Έλευθέριος, ώς ἀδουλόνους φύσει, Σπάθας θεωρῶν, οὐχ ἐδουλοῦτο πλάνη. Δῖον Ἐλευθέριον δεχάτη πέρνε φάσγανα πέμπτη.

500

Ταζς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν. ਪΩδἡ ζ΄. Τῶν ἐν καμίνω Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω έχραζες σοφέ,* στρεβλούμενος, * νῦν ἐν τῆ σαρχί μου ό Χριστός· * οὐ δειλιῶ τὰς πυραχτώσεις τῶν λεβήτων,* οὐ πτοοῦμαι θάνατον, * οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὀρμὰς, * διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Μόνου Θεοῦ τὸ χάλλος ἐχζητῶν, * μόνης αὐτοῦ * δόξης χαὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ· * στρεβλούσθω μου χαὶ πυραχτούσθω μου πᾶν μέλος,* ἀνεβόας ἔνδοξε· * ἐλευθερίαν ζητῶ,* χαταδουλοῦσαν Χριστῷ.

'Αποσχοπών την μένουσαν ζωήν, * μαχάριε, * χόσμω ένεχρώθης άληθώς, * χαι ώς χρυσός τών αιχισμών δοχιμασία, * πυρωθεις έξέλαμψας, * άποτεθεις θησαυροΐς, * έπουρανίων μονών.

Θεοτοχίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εύρών, * πανάμωμε, * Λόγος χαθαρώτατος Θεοῦ, * ἐχ γαστρός ἀποτεχθεἰς, πιστοὺς χαθαίρει, * μολυσμοῦ Θεόνυμφε * προσγενομένου ἡμῖν, * ἐξ ἀχρασίας παθῶν.

Αλλος. Οι παίδες έν Βαβυλώνι.

Γ υράννων ἤλεγξας θράσος, * καὶ Βασιλέων ὡμότητα· * καὶ γὰρ μέσον πυρός * ἡπλωμένος,* παμμάκαρ ἀνέμελπες· * Εὐλογητός εἶ Κύριε * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εξέστησαν χαθορῶντες * τὰ τῶν 'Αγγέλων στρατεύματα, * 'Ιεράρχα τὴν σὴν * χαρτερίαν· * δἱ ἡς χαταβέβληχας, * στεἰρῶς ἀγωνιζόμενος, * τὸν δεινόν χοσμοχράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, * Άρχιερέων σύλλογος, * χαι Άγγέλων πληθύς, * εὐφροσύνης * πλησθέντες ἀγάλλεσθε, * ἐπὶ τῆ θεία μνήμη νῦν, * τοῦ Ἱεράρχου χαὶ Μάρτυρος.

'Αγίας ρίζης ώς ἄνθος, * έλευθερίας φερώνυμε, * ἀπὸ θείας μητρός * ἐκβλαστήσας, * ὡς καρπός ἰερώτατος, * μαρτυρικοῦ δἰ αίματος, * τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι.

()εοτοχίον.

Αγίων άγιωτέρα, * ἐπουρανίων δυνάμεων, * ἀσυγχρίτως πασῶν * ἀνεδείχθης, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * ὡς τὸν Χριστὸν χυήσασα, * τὸν Δεσπότην τῆς χτίσεως.

Ωδή ή. Όν φρίττουσιν Αγγελοι.

Αθλήσει ήνθήσατε, * φυτὰ ώς εὐθαλῆ, * βασάνοις χοσμούμενοι, * Μαρτύρων χαλλονή· * χαὶ νῦν Παραδείσου * ἄνθη ὥφθητε, * θείαν εὐοσμίαν * ἐχπέμποντες ἐνθέως.

'Ρανίσιν αἰμάτων σου * τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, * τὸ αἶμα τὸ ἰδιον * ἡ μήτηρ προσχιρνῷ· * τῷ σῷ γὰρ λειψάνῳ * συμπλαχεῖσα σεμνῶς, * ξίρει τελειοῦται * χαὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. IE'.

Ίάσεων νάματα, * θαυμάτων ποταμούς, * προχέει τοις χρήζουσιν, * ή θήκη σου σοφέ, * έκπλύνοντας ρύπον * ψυχορθόρων παθών, * Μάρτυς Ιεράρχα· * διό σε εύρημουμεν.

Θεοτοχίον.

'Ως ὄμβρος ἐν μήτρα σου * χατῆλθεν ὁ Χριστὸς, * χαὶ πᾶσαν χατήρδευσε * την χτίσιν άληθώς, * ξηράνας Παρθένε, * Θολερούς ποταμούς * είδωλομανίας, * ο μόνος εύεργέτης.

Αλλος. Έχ φλογός τοις Όσίοις.

"ς δεκτόν ιερειον * όλοκαυτούμενον, * τῷ πυρί τῶν βασάνων,* Ω Πάτερ ἀοίδιμε, * θείαν ὡς ὀσμήν, * προς ὕψος το οὐράνιον,* την εύχαριστίαν * άνέμελπες ένθέως.

Πεποιθώς ώσπερ λέων * άνόμους ἤλεγξας, * χαὶ πολλη παρ. ρησία * στόματα έφραξας, * των είς τον Θεόν * των απάντων χαὶ Κύριον, * πάλαι δυσφημούντων * ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

'Ανυψών, 'Ιεράρχα, * πιστών το φρόνημα, * εταπείνωσας θράσος * χαί χαταβέβληχας, * των είς τον Θεόν * άσεβούντων, χαι έμελπες. * Σε ύπερυψοῦμεν, * Χριστε, είς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ο χαρπός τής χοιλίας * τής σής, πανύμνητε, * την του ξύλου χατάραν * ύλομανήσασαν, * πρόρριζον έξήρανε, χαι άνεβλάστησε * την της εύρροσύνης, * Παρθένε εύλογίαν.

Ο Ειρμός.

- * Ε φλογός τοῖς Όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * xαὶ Διχαίου
 * Ε θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾶς * Χριστὲ μόνω
- » τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τήν ζωοδόχον πηγήν.

🔨 τόμα Θεοῦ γεγονώς, ἐχ τοῦ στόματος * τοῦ ἀλλοτρίου λαόν 上 ματαιόφρονα * άφαρπάσας, έδειξας * χληρονόμον χάριτος, * έναθλήσας στεφρώς, * σύν Ιερεῦσι * χαι Αθληταϊς χατριχεῖς, Έλευθέριε.

Ή χαθαρά μυροθήχη τοῦ Πνεύματος, * τῶν ἀρετῶν τό τερπνόν χαταγώγιον, * ό άμνός ό ἄχαχος, * λαμπτήρ ό άδυτος, * ¡Ιεραρχῶν ἡ xρηπὶς, * xαὶ τῶν δογμάτων, * ἀνευρημείσθω πιστῶς 'Ελευθέριος.

Φῶς χατοιχεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, * φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον. * διό τούς την μνήμην σου, * την φωσφόρον σήμερον * έπιτελοῦντας, παθῶν * ἀχλύος ῥῦσαι, * ταῖς πρός Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε. Θεοτοχίον.

Φεΐσαι ήμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, * τὴν ἐχ Παρθένου άνέχρραστον Γέννησιν, * πειρασμῶν ῥυόμενος, * χαὶ παθῶν χαὶ

502

θλίψεων, * ταζ ixεσίαις αὐτῆς, * τοὺς σοὺς οἰχέτας, * ὡς εὐεργέτης χαὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Αλλος. Θεόν * ἀνθρώποις.

Τ εμών * μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, * τὴν χεφαλὴν * τοῦ ψεύδους, Ἐλευθέριε Ὅσιε, * τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νιχητήρια, * πίστει χαὶ ἀληθεία· * δθεν τιμῶμέν σε, * ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοὶ, * χαὶ θεῖον χήρυχα.

'Εχ γής * ἀπάρας, σοφὲ, τὸ φρόνημα * τὸ τής ψυχής, * πρὸς μόνον τοῦ Δεσπότου τὴν ἔρεσιν, * τοῦτο νοητῶς Πάτερ ἀνύψωσας· * ὅθεν σαρχὸς ἡρνήσω, * πᾶσαν εὐπάθειαν, χαὶ ἐγχαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, * στεῥρῶς ἐνήθλησας.

'Ροαΐς * αἰμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, * τὴν ἰερὰν * Χοσμήσας σου στολὴν, ἰερώτατε, * εἰς ἐπουράνιον σχηνὴν τοῦ Χριστοῦ, * μετὰ τέλος εἰσέδυς * τοῦ μαρτυρίου σου· * ἔνθα μνημονεύοις χαὶ ἡμῶν, * τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοχίον.

'Υμνεϊν * τόν τρόπον τόν ὑπερθαύμαστον,* τῆς ὑπερ νοῦν * xal ξένης σου χυήσεως, Πάναγνε,* ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα·* πάντα γὰρ ὑπερέχει, * νοῦν xal διάνοιαν, * xal νοήσεις πάντων λογισμῶν, * xal τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ο Είρμός.

Θεόν * άνθρώποις ίδετν άδύνατον,* δν ού τολμα, * 'Αγγέλων
 άτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ώράθη βρο-

τοῖς, * Λόγος σεσαρχωμένος, * öν μεγαλύνοντες * σύν ταῖς οủ-

» ρανίαις Στρατιαΐς, * σε μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, * πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν· * σοὶ δὲ προσρῦσα τῷ μόσχῳ, * δάμαλις ἡ τεχοῦσα, * συνανηρέθη· μεθ' ἦς σε * νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, * προβάλλομαι Παναγία, * πρός τόν ἐχ σοῦ γεννηθέντα, * ὅπως χολάσεως πάσης * ἀπαλλαγῶ, χαὶ βασάνων * τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Είς τοὺς Αίνους, ίστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. δ'. Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Τ ην χάριν των σορών Μαθητών, * λαβών παρά Χριστου του Θεου, * Ιεράρχα, * χαι τον δρόμον τον αυτόν, * διήνυσας προθύμως· * διό σε χατ' άξίαν, * άνευφημουμεν Έλευθέριε. Δίς.

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. IG'.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφὲ, * ἐλέγξας Ἐλευθέριε, * τῆ ἀθλήσει, * τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετὴν * ἀπέχτεινας, χαὶ τοῦτον * τέθειχας ὑπὸ πόδας, * τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

Τοϊς ὄμβροις τῶν αἰμάτων σου, * χατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς,* Ἱεράρχα, * τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, * χαὶ μνήμην ἐχτελοῦντας, * τὴν θείαν σου ἐχ πόθου, * χαὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας. Δόξα, ἘΗχος β΄.

'Ως τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, * τῆς ἰερᾶς διπλοίδος, * Πάτερ χατηξίωσαι· * χαὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσχων, * τῶν πραχτέων τοὺς λόγους * ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. * "Οθεν τὴν μαρτυριχὴν ἕνστασιν, * νεανιχῶς ἐχτελέσας, * ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, * χαὶ διπλοῦν είληφας τὸ στέφος * παρὰ Χριστοῦ τοῦ (Θεοῦ· * ὄν χαθιχέτευε, * Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία Μεγάλη.

Είς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά και ἐκ τῶν Κανόνων ὡδὴ γ΄. και ς΄. κτλ.

TH IC'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Άγίου Προφήτου Άγγαίου.

EIS TON ESHEPINON.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ήχος πλ. δ΄. Οι Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκήνωμα θεΐον ἕνδοξε, * χαὶ ναὸς ἔμψυχος * γεγενημένος, * βίου λαμπρότητι * χαὶ πολιτεία, * ἄψυχον ἤγειρας ναὸν, * τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, * τῷ τῆς οἰχουμένης βασιλεύοντι· * διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * αἰτησαι πᾶσι δοῦναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Σχεῦος ὥφθης τοῦ Πνεύματος, * τὰς οὐρανόθεν σοι * χορηγουμένας * ὑποδεχόμενον * φωτοχυσίας, * χαὶ λαμπηδόνων δεχτιχόν· * ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, * πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν· * αὐτόν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * αἴτησαι πᾶσι δοῦναι * τό μέγα ἕλεος.

Αίγλη τη σελασφόρω σου * περιχεόμενος, * χαὶ θεωρίας * χαταξιούμενος * χαθαρωτέρας, * χαὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ * ἀναδε-

504

δειγμένος μάχαρ ἕμπλεως, * τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, * αιτούμενος τον μόνον * Κύριον, πασι δουναι * το μέγα έλεος. Δόξα, χαι νον. Θεοτοχίον, δμοιον.

Οι λογισμοί αχάθαρτοι, * τα χείλη δόλια, * τα έργα δέ μου, * είσι παμμίαρα * χαι τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε χαθιχέτευε * τον Υίον χαι Πλάστην σου χαι Κύριον, * ὅπως ἐν μετανοία, * δέξηταί μου το πνεῦμα, * ὡς μόνος εύσπλαγγνος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ού φέρω Τέχνον βλέπειν σε, * τον την έγρηγορσιν * πάσι διδούντα, * ξύλφ ύπνώσαντα, * όπως τοις πάλαι * έν παραβάσεως χαρπῷ, * ὑπνω όλεθρίω ἀφυπνώσασι, * θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * παράσχης· ή Παρθένος * έλεγε θρηνωδούσα, * ήν μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογ., οί Κανόνες της Όχτωήχου, χαί του Προφήτου, ού ή Άκροστιχίς.

Θεοδότους ύμνῶμεν Άγγαίου λόγους.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος βαρύς. Τῷ ἐχτινάξαντι.

() εοειδέστατος Θεῷ * παρεστηχώς, ὡς Προφήτης ἀληθής, * τῶν ὑμνούντων τὴν σεπσήν * του ύμνούντων την σεπτην * μνήμην σου, μάχαρ μνημόνευέ σου. Έπι χρηπίδος άσφαλους * των άρετων, σεαυτόν οίχοδομών,* άνατέθειχας ναόν * έμψυχον θεομαχάριστε.

Ο χαθαρώτατός σου νοῦς, * ἀεὶ Θεόν χαθορῶν ὡς ἐφιχτόν,* τὰς ἐχείθεν τηλαυγῶς * χάριτας, μάχαρ ἀπέστιλβε.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρὶν, * Λόγου Θεοῦ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρί * συλλαβούσα, σαρχιχώς * τέτοχεν Υίον ἀπάτορα.

'Ωδή γ΄. Έστερεώθη τη πίστει.

υνάμει θεία, δαιμόνων * δεινής αἰχμαλωσίας * ήμας λυθέντας,* Δ ναούς σου σεπτούς Σωτερ δειχνύεις, * "Αγιος εί χράζοντας,* ό σώζων τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Ο έν ύψίστοις οίχων, * χαι πληρών οίχουμένην, * άγιωσύνης,* Προρήτα ναόν σε δειχνύει, * "Αγιος εί χράζοντα, * ο σώζων τάς ψυχὰς ήμῶν.

Το Θεΐον Πνεύμα, το πάσι * την χάριν διανέμον, * την σην χαρδίαν * οἰχῆσαν, βοᾶν σε ἐχδιδάσχει· * "Αγιος εἶ Κύριε * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Men. Tom. II.

64

505

Θεοτοχίον.

Ο λόγω πάσαν την χτίσιν, * σορώς δημιουργήσας, * δημιουργείται * έχ σοῦ χαθ' ήμᾶς, Θεομήτορ, * ἄνθρωπος γενόμενος * δι οίχτον ό φιλάνθρωπος.

O Eipuós.

• Έ στερεώθη τῆ πίστει * Χριστοῦ ἡ ἘΧΧλησία· * Χαὶ γὰρ ἀ-• Ε παύστως * ἐν ὑμνοις βοặ μελωδοῦσα· * "Αγιος εἶ Κύριε, * ὁ

» σώζων τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Κάθισμα, η Πχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

πάντα ώς Θεός * έφορῶν χαὶ γινώσχων, * ψυχῆς τὸ χαθα-Ο ρόν, * χαταυγάσας σου όμμα, * Προρήτα πανεύφημε, * όδηγόν χόσμω έδειξεν. * όθεν μνήμην σου * την ίεραν έχτελούντες,* πρέσβυν αριστον * και πρός Θεόν σε μεσίτην, * Αγγαΐε προσάγομεν.

Δόξα, "Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείω Πνεύματι * περωτισμένην * την διάνοιαν * έχων, Προφήτα, * τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, * ἀναχαλύπτων μελλόντων την δήλωσιν, * χαι σαφηνίζων πραγμάτων την έχβασιν, * Αγγαΐε πανόλβιε, * Χριστόν τόν Θεόν ιχέτευε, * δωρήσασθαι ήμεν τό μέγα έλεος.

Καί νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεία γέγονας * σχηνή του Λόγου, * μόνη Πάναγνε * Θεοχυήτορ, * τῆ χαθαρότητι Άγγέλους ὑπεράρασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας έμε γούν γενόμενον, * ρερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * άποχάθαρον, * πρεσβειών σου ένθέοις νάμασι, * παρέχουσα σεμνή το μέγα ἕλεος.

Ή Σταυροθεοτοχίον.

Η ἀμίαντος * Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ, * έν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον, * τον έξ αὐτῆς άνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν·* Οίμοι Τέχνον μου, * πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, * παθῶν τῆς άτιμίας τον άνθρωπον.

Ωδή δ΄. Άχήχοα, την άχοην.

ιρπέδειξας, * τον έχ Παρθένου εμψυχον, * προσληφθέντα σοι Ι ναόν, * τῷ σῷ Προφήτη Χριστέ, * μεθ' οῦ βοῶμεν· * Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγε, * τούς ἀπωσμένους Κύριε, * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * ἐλευθερώσας ἡμᾶς, * ὡς ὁ Προφήτης * λέγει ὁ θεόληπτος.

Ίπέφηνας,* την έσομένην ύστερον * σωτηρίαν των έθνων,* τῷ σῷ Προφήτη Χριστέ,* τῷ σοὶ βοῶντι. * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε...

Θεοτοχίον.

Μετήγαγες, * πρός εύλογίαν Δέσποινα, * την χατάραν τοῦ 'Αδαμ, * ήμιν τεχοῦσα Χριστόν, * πρός δν βοῶμεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Άδη έ. Πρός σε δρθρίζω.

Ναούς γενέσθαι, * Θεοῦ τοῦ ζῶντος, * μάχαρ ἀξίωσον, * τοὺς τὴν φωτοφόρον * σοῦ τελοῦντας ἑορτὴν, * ἐπὶ πέτραν ἑδράσας * τῶν σῶν δογμάτων, * ταῖς πρεσβείαις σου.

Ώς εὐεργέτης, * τὴν σὴν εἰρήνην * δός ἡμῖν Κύριε, * τὴν εἰς περιποίησιν εἰρήνης τῆς ψυχῆς, * ὴν ὁ Θεῖος ᾿Αγγαῖος, * Πνεύματι Θείφ * προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, * τῆς Ἐκκλησίας * ὄντως ἡ εὔκλεια, * ὑπὲρ τὴν προτέραν * Ἱσραὴλ συναγωγὴν, * σαρκωθέντος τοῦ Λόγου,* καὶ τοῖς ἀνθρώποις * ὁμιλήσαντος.

Θεοτοχίον. δεδοξασμένο * Μπατο ά

Εύλογημένη, * δεδοξασμένη * Μητερ απείρανδρε, * την νενεχρωμένην * άμαρτίαις μου ψυχην, * χαι παθών χεχωσμένην * ταϊς άχρασίαις, * ζωοποίησον.

'Ωδή τ΄ 'Ο 'Ιωνας έχ χοιλίας.

Νεανιχώς * την εύσέβειαν μάχαρ διδάσχων, * άνηγειρας * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, * Ναόν ήγιασμένον, * ἀρθονίαν ἀγαθῶν * ὑπισχνούμενος:

'Ανήγαγες * τῆς μαχρᾶς, Σωτήρ, αἰχμαλωσίας * τὸν ἄνθρωπον, * ἐχ βυθοῦ χατωτάτου, * χαὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, * ἐπανήγαγες αὐτὸν * ὡς φιλάνθρωπος.

Γηθόμενος * τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη, Προρῆτα, * ἐθέσπισας * τῶν πραχτέων τοὺς λόγους, * χαὶ τῆς εὐσεβείας * ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς * διχαιώματα.

Θεοτοχίον.

Γνώμη πεσών * έξεβλήθη 'Αδάμ του Παραδείσου, * ο Λόγος δὲ * σαρχωθείς ἐχ Παρθένου, * τοῦτον ἀναχαλεῖται, * χαὶ πρός τὴν ἄνω τρυρὴν * μετηγάγετο.

Ο Ειρμός.

^{*} Ο Ίωνᾶς * ἐχ χοιλίας ἄδου ἐβόα· * ᾿Ανάγαγε, * ἐχ φθορᾶς
 ^{*} Τὴν ζωήν μου· * ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· * Παντοδύναμε
 ^{*} Σωτήρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τη, Ις΄. του αυτου μηνός, Μνήμη του Αγίου χαι ένδόξου. Προρήτου Άγγαίου.

Στίχοι.

'Αγγαίος, άγγος πλήρες ώφθη χαρίτων.

Ως ύλιχός δέ, τῷ χρόνω συνετρίβη.

Έχτη χαί δεχάτη Αγγαΐον γαΐα συνέσχεν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, xai σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Οι έν χαμίνω τοῦ πυρός.

'Α ναχαθάρας σου τόν νοῦν, * ὑπεδέξω τὰς λαμπηδόνας * σαρῶς, Προφῆτα τοῦ Πνεύματος, * ἐμρανῶς προφητεύων * χαὶ ἀναχράζων· * Εὐλογητός εἶ Κύριε, * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ιερωτάτην σε ζωήν, * μετιόντα τεθεαμένος, * Θεός Προφήτην προβάλλεται, * τῆς αὐτοῦ παρουσίας * ἀναβοῶντα· * Εὐλογητός εἶ Κύριε, * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο έν χαμίνω τοῦ πυρός, * τοὺς τρεῖς Παιδας σώσας Παρθένε,* αὐτός σχηνώσας ἐν μήτρα σου, * τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, * σώζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, * ὁ χαρπός τῆς χοιλίας σου. 'Ωδή ή. Τὸν μόνον ἄναρχον.

" μνολογοϋμέν σε * τόν τῶν ὅλων Δεσπότην, * ὄν ὁ Προφήτης * ὁ θεόπτης 'Αγγαΐος, * ὑπέδειξε * προσχυνεῖν σε χαὶ μέλπειν· * 'Υμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαός ὑπερυψοῦτε, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τον άναρχου, * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * ἐπιφανήσεσθαι * θεόπτα Προφῆτα * προήγγειλας, * ἐμφανῶς ἀναχράζων. * 'Υμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαός ὑπερυψοῦτε, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Ο πριν άθέατος, * και άχώρητος φύσει, * ἐν τῆ γαστρί σου * χωρηθεις ἐθεάθη, * Πανάχραντε, * ῷ ἐν πίστει βοῶμεν. * Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαός ὑπερυψοῦτε, * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

• Γιόν μόνον άναρχον, * Βασιλέα τής δόξης, * δν εύλογοῦσιν *

- » L ούρανών αι Δυνάμεις, * xal φρίττουσι * των 'Αγγέλων αί
- τάξεις, * ύμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαός ὑπερυψοῦτε, * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

'Ωδή θ΄. Πανύμνητε των ούρανων.

Ι τευσάμενος * τῆς ὑπερ λόγον θεοπτείας, * ἀπεσείσω Προρῆτα,* φροντίδας ἐπιγείους, * χαὶ δεδοξασμένω Θεῷ * παρέστης ἐπαξίως· * διὸ πάντες σε πιστοὶ * μαχαρίζομεν.

Ο ένθεος * καὶ θαυμαστός σου μάκαρ βίος, * παραστάτην Θεοῦ σε * ἀνέδειξε θεόρρον· * καὶ σὺν ᾿Ασωμάτων χοροῖς, * εὐφραίνη δἰ αἰῶνος· * διὸ πάντες σε πιστοὶ * μακαρίζομεν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΖ΄.

'Υπῆρξέ σοι * ώς εὐσεβείας διδασχάλω, * τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, * χαὶ τούτου συγχραθῆναι * τῷ ἀχραιρνεστάτω φωτί· * δν μάχαρ νῦν δυσώπει, * λυτρωθῆναι πειρασμῶν * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Συ γέγονας * υπερφυῶς Θεογεννῆτορ, * οἰκητήριον ὄντως * τοῦ πάντων Βασιλέως, * καὶ χρυσοειδὴς Κιβωτός, * τὸν νόμου Νομοθέτην * ἔχουσα Χριστόν * σωματούμενον.

Ο Ειρμός.

πανύμνητε * τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, * ή τόν ἄναρχον Λό γον * ἀσπόρως συλλαβοῦσα, * καὶ σεσαρκωμένον Θεόν *
 τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, * διὸ πάντες σε πιστοὶ * μεγαλύνομεν.
 Ἡ λοιπή ᾿Ακολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

TH IZ'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Άγίου Προφήτου Δανιήλ, και των Άγίων τριών Παίδων, Άνανίου, Άζαρίου, και Μισαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ίστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ήχος δ΄. Ώς γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Ο λαμπρότατος ήλιος, * Προφητών ό περίδοξος, * εύφημείσθω σήμερον, * θείοις ἄσμασι, * τών χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * θεῖον ἐνδιαίτημα, * ἡ ἀείβρυτος πηγὴ, * ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, * ὁ ὑπέρτιμος * καὶ πανάριστος στύλος * τῶν δογμάτων, * ἡ χρηπὶς τῆς οἰχουμένης, * τὸ ἀχατάσειστον ἔρεισμα.

'Ως ἀστέρα φανότατον, * ἐωσρόρον ὡς μέγιστον, * ἐπιθυμιῶν τε ἀνδρα τιμῶμέν σε, * τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, * φαιδρῶς ἀποστί∧βοντα, * xαὶ φωτίζοντα πιστῶν * τὰς ψυχὰς xαὶ τὰ σώματα, * xαὶ βοῶμέν σοι· * Δανιὴλ ὑπορῆτα, * τὸν Σωτῆρα * ἐχδυσώπει τοῦ σωθῆναι, * τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σοῦ ἡ γλῶσσα ὡς xάλαμος * γραμματέως πολύσοφε, * ὀζυγράφου γέγονε * ῥητορεύουσα· * νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, * ἐν σοὶ πεπολίτευται, * xαὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, * xρίσιν ἕνδιχον δέδειχται· * ἐν οἶς ἤσχυνας * παρανόμους πρεσβύτας, * xαὶ Σωσάνναν * ἐχ θανάτου ἐλυτρώσω, * τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλάισμα.

"Ετερα Στιχηρά προσόμοια των Αγίων τριών Παίδων.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . 1Z'.

Ηχος ο αυτός. Έδωχας σημείωσιν.

Νόμων άντεχόμενοι * των θεοσδότων, πανόλβιοι, * μιαραζς ούχ έχράνθητε * τροφαζς, άλλ" άπηρατον * της ψυχης το χάλλος, * διασεσωχότες * διετηρήσατε σαφως, * άδιαλώβητον * χαι άμάραντον, * το άνθος το θαυμάσιων, * χαι την τερπνην ώραιότητα, * τοῦ Δεσπότου δοξάζοντος, * τοὺς αὐτον θεραπεύοντας.

Θείφ πυραχτούμενοι, * οἱ Νεανίαι πυρσεύμαπι, * τοῦ πυρός χατεφρόνησαν· * ἐν ῷ δροσιζόμενοι, * οἱ σεπτοὶ, χορείαν * ἐχλελαμπρυσμένην * διατυπώσαντες, * ῷδὴν * τὴν πολυῦμνητον * ἡδον ψάλλοντες: * τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, * χαὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, * βασιλείαν ποθήσαντες, * τὴν οὐράνιον ἕνδοξοι.

Λόγον τῆς σαρίας σου * χαταπλαγέντες οἱ τύραννοι, * Δανιἡλ ἀξιάγαστε, * χαὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, * τῆς Χαλδαίων χώρας * ἄρχειν χαὶ δεσπόζειν * ὑμᾶς χατέστησαν σεπτοί· * τὴν ἀρετὴν γὰρ * οἶδε σαφέστατα, * θαυμάζειν χαὶ πολέμιος, * χαὶ πολιτείας λαμπρότητα· * τῶν παθῶν γὰρ χρωτήσαντες... * ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, Έλνατολίου.

τνευματιχώς ήμας πιστοί, * συνήγαγε στημερον, * ό Προφήτης Π Δανιήλ, * χαι τράπεζαν προτίθησιν άρετων δαψιλών, * πλουσίοις και πένησι, * και ξένοις και αὐτόχθοσι· * και κρατήρα νο ητόν, * προχέοντα νάματα εύσεβείας, χαι εύφραίνοντα χαρδίας πιστών, * χαί Πνεύματος 'Αγίου χάριν παρέχοντα. * Ούτος γάρ ό Προφήτης, * ό φανότατος λύχνος, * ό λάμψας έν τῷ χόσμῳ,* τά σεβάσματα πάντα * τῶν ᾿Ασσυρίων χαθείλε, * χαὶ θηρῶν άτιθάσσων * στόματα έφραξε. * Σύν τούτω χαί οι τρείς Παίδες εύφημείσθωσαν, * ού χρυσοι τη φύσει όντες, * και χρυσίου δοκιμώτεροι δειχνύμενοι * ου γαρ έχώνευσεν αυτούς * το πῦρ τῆς χαμίνου, * άλλ' έφύλαξεν άχεραίους. * οῦς νάφθα χαὶ πίσσα * χαὶ κληματίδες έστεψαν. * Ο δε άγαγών ήμας, * εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, * ἀξιώσαι ἡμᾶς φθάσαι, * xαὶ ἐπὶ τὴν χυρίαν* χαι σεβασμίαν ήμέραν * τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, * τοῦ παρέχοντος ήμιν * ταις αύτων ixeolaic, * iλασμόν άμαρτιών, * xai τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ἡχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἄπαντες * Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, * πιστῶς προεορτάσωμεν, * χαὶ νοητῶς τον ὕμνον, * ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, * μαγιχὰς δοξολογίας * μετὰ ποιμένων βοήσωμεν· * Ἡλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, * ἐχ Παρθενιχῆς νηδύος, * βροτοὺς ἀναχαλέσασθαιι

MHN Δ EKEMBPIO Σ . IZ'.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια γ΄. ^{*}Ηχος δ΄. **΄Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.**

Δ ανιήλ ό θαυμάσιος, * την χαρδίαν χτησάμενος * χαθαρόν τοῦ Πνεύματος * χαταγώγιον, * χαὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, * μελλόντων την δήλωσιν, * προθεσπίζει προφανῶς, * προφητείας λαμπρότητι * χαλλυνόμενος, * χαὶ τρανῶς σαφηνίζων, * τῶν χρα. τούντων * παρανόμων Βασιλέων, * τὰ χεχρυμμένα ἐνύπνια.

 $\Sigma \tau i \chi$. Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς 'Αγίοις κὐτοῦ.

Προστομώσας το σωμά σου * τῆ νηστεία, ἀδάμαστον * τῶν λεόντων στόμασιν * ἀπετέλεσας· * μέσον γὰρ τούτων ἰστάμενος,* Προφῆτα θεσπέσιε, * χαὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ * ἀτενίζων διέμεινας,* ἀπαράτρωτος, * ἀπορρήτῷ δυνάμει * τοῦ τὰ πάντα * ἐνεργοῦντος παραδόξως, * τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοζ Αγίοις τοζ έν τη γη αυτοῦ έθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Ἐπὶ θρόνου χαθήμενον, * χαὶ ᾿Αγγέλοις χυχλούμενον, * τὸν ὑπὲρ χατάληψιν * ἐθεώρησας, * Κριτὴν ὑπάρχοντα δίχαιον, * Προρήτα θαυμάσιε· * ἐχπλαγεὶς δὲ τὸ φριχτὸν, * τῆς ἐμφόβου ὁράσεως, * διεσήμανας * τοῖς μετέπειτα πᾶσιν, * ὑπογράψας * τὴν δευτέραν παρουσίαν, * τοῦ σαρχωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, των Αγίων Παίδων, Ηχος πλ. β.

Έν ψυχή συντετριμμένη, * και πνεύματι ταπεινώσεως, * έν μέσω τής καμίνου τοῦ πυρός, * τόν παγκόσμιον ύμνον ἐμελφδήσατε, * Παΐδες τρισόλβιοι * και τής φωνής ὑμῶν εἰσήκουσεν, * ὁ ῶν ἐγγὺς Κύριος, * τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, * και τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων * και διατηρήσας ἀσινεῖς,* προσεδέξατο ὑμᾶς * ὡς θυσίαν καθαράν. * Διὸ ἀπόγονοι 'Αβραὰμ τυγχάνοντες, * παΐδες Θεοῦ γενέσθαι ἡξιώθητε. * Παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρός αὐτόν, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιήλ ἀνήρ ἐπιθυμιῶν, * λίθον ἄνευ χειρός τμηθέντα, * θεωρήσας σε Κύριε, * βρέφος ἄνευ σπορᾶς, * τεχθέντα προηγόρευσε,* σὲ τὸν ἐχ Παρθένου σαρχωθέντα Λόγον, * τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν * χαὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Άπολυτίχιον, Ήχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· * ἐν τῆ πηγῆ τῆς φλογός, * ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, * οἰ "Αγιοι τρεῖς Παίδες ἡγάλλοντο· * καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, * λεόντων ποιμὴν, * ὡς προβάτων ἐδείχνυτο. * Ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον. Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία, Κανών της Όχτωήχου, εἶς καὶ τοῦ Προφήτου Δανίήλ, καὶ τῶν Αγίων τριῶν Παίδων.

Ο Κανών του Προφήτου Δανιήλ, οδ ή Ακροστιχίς. Σοφόν Δανιήλ ζσμασιν περιστέφω.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. 'Ασμα άναπέμψωμεν λαοί.

Σώτερ εύεργέτα τοῦ παντός, * τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, * τῆ φωτορόρω σου * τὴν ἔννοιάν μου αἴγλῃ * φωτίζοις φιλάνθρωπε,* ὅπως τοῦ σοῦ Προρήτου, * εὐρημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ορθρος ώς ἀνέτειλας σορέ, * τῆς σωρροσύνης σώρρονα, * προχινδυνεύουσαν * διέσωσας Σωσάνναν· * Θεός γάρ σε ἤγειρε, * γνώστης ό τῶν χρυρίων, * πρεσβυτέρους δεινοὺς χαταχρῖναι.

Φόβφ στοιχειούμενοι Θεοῦ, * οἰ ᾿Αβραὰμ ἀπόγονοι, * τροφὴν παράνομον * ἀπώσαντο γενναίως, * χαὶ θείφ τρεφόμενοι * πόθφ τῆς εὐσεβείας, * πρός μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοχίον.

Ορος έθεώρεις νοητόν, * Δανιήλ ἱερώτατε, * την μόνην άχραντον * ἀειπάρθενον Κόρην· * ἐξ ἦσπερ ἐχτέτμηται * λίθος ὁ γωνιαΐος, * χαὶ την πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Έτερος Κανών των Αγίων τριών Παίδων ου ή Ακροστιγίς. Τρείς Παίδας ύμνω, Δανιήλ τε τον μέγαν.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. Ήχος ο αὐτός. Ύγρὰν διοδεύσας.

Τόν αναρχού Λόγου τόν έχ Πατρός, * πρό πάντων αίώνων * γεννηθέντα θεοπρεπώς, * τόν έν τῆ χαμίνψ Νεανίαις * συμβολιχώς * όραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, * οἱ εὐγενεῖς Παιδες * xαταπτύσαντες χαρτερῶς, * τροφαῖς παρανόμων μὴ χρανθῆναι, * χαλδαικῶς * οὐδαμῶς χατηξίωσαν.

'Ετρέφεσθε λόγψ μέν ψυχικῶς, * τροφαῖς αὐτομάτοις, * κεχρημένοι δὲ σαρχικῶς, * τῶν ἀβροδιαίτων τὰς ἰδέας, * τῷ Βασιλεῖ * ὑραιότεροι δείχνυσθε. Θεοτοχίον.

'Ιδν τόν τοῦ ὄρεως, ἀχοαῖς * πιχρῶς ἐμπαρέντα * ταῖς τῆς Εὕας, ἡ ἐχ Δαυίδ * βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, * τόν Λυτρωτὴν * χυοφορήσασα.

'Ωδη γ'. Σύ εἶ το στερέωμα.

Νόησιν χαὶ σύνεσιν * παρὰ Θεοῦ λαβών, ἔλυσας * φωτορανῶς * τὰ ἐσχιασμένα, * τῶν χρατούντων ένύπνια.

MHN DEKEMBPIOS. IZ'.

513

Δράχοντα ένέχρωσας, * διὰ τροφής βαλών ένδοξε, * τον αίσθητόν. * τούς πρίν ἀοράτους * ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Αίγλη φωτιζόμενος, * το έμφανές όρας ένδοξε, * Όρος Θεοῦ,* την Εύλογημένην, * το βροτών έγχαλλώπισμα.

Άλλος, ό αὐτός.

Ντύνεσιν κτησάμενοι * την θεοδίδακτον, Δέσποτα, * Παίδες Δα-🚄 uto, * Νόμους τούς πατρώους * θεοφρόνως ἐτήρησαν.

ΙΙῦρ οὐ χατεφλόγισε, * τὰ χαθαρώτατα σώματα * τῶν εὐσεβών. * διά γαρ νηστείας * ψυχοτρόφου ήρδεύοντο.

Αίνον τον παγχόσμιον * χαι πολυύμνητον, ζόουσι * Παίδες οί τρεῖς, * μέσον τῆς χαμίνου, * θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

()εοτοχίου.

[•]Ινα τόχον Δέσποτα, * έχ παρθενεύοντος σώματος * δείξης ήμιν, * σώζεις έν χαμίνω, * παρθενεύοντα σώματα.

Ο Είρμός.

» 🔨 ὑ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· * σὑ εἶ τὸ » 🚄 φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κοντάχιον του Προφήτου. Ίωσής.

Ήχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεΐσα Πνεύματι, * ή χαθαρά σου χαρδία, * προφητείας γέγονε, * φαεινοτάτης δοχεΐον· * βλέπεις γαρ * ώς ένεστῶτα τὰ μαχράν ὄντα, * λέοντας * ἀποφιμοῖς δὲ * βληθεὶς ἐν λάχχω· * διά τουτό σε τιμώμεν, * Προρήτα μάχαρ * Δανιήλ ένδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, ηΗχος πλ. δ΄.

Τήν Σορίαν και Λόγον.

Γροφητείας τὴν χάριν * πεπλουτηχώς, * τῆς Παρθένου τὸν ΙΙ Τόχον * σχιαγραφείς, * χαι λύεις δνείρατα * τῶν χρατούντων σαφέστατα· * έμβληθείς δε λάχχω, * ώς Μάρτυς, εδίδαξας * παραδόξως μάχαρ, * νηστεύειν τοὺς λέοντας· * δθεν χαταστρέψας * των άθέων το σέβας, * τον δράχοντα έχτεινας, * άριστεύσας λαμπρότατα, * Δανιήλ άξιάγαστε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι, * τοις έορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων, ὅμοιον.

Τ ής Τριάδος είχονα * προφητιχώς, * έξ αύλων χρωμάτων * έν τη φλογί. * οι Πατδες διάτεση τη φλογί, * οι Παίδες διέγραψαν, * τω χαλάμω της πίστεως. * και την του Λόγου άκραν * είς γήν συγκατάβασιν, * μυστιχώς χατείδον, * χαι πάσιν έχήρυξαν. * όθεν χαι την δρόσον,* ούρανόθεν λαβόντες * τοῦ Πνεύματος, βρύουσι * τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· * διά τοῦτο βοήσωμεν· * Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, *

Men. Tom. II.

514

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω,* την άγίαν μνήμην αύτων.

Καί νον. Θεοτοχίον, διλοιον.

🐧 αῖρε Θρόνε πυρίμορφε * τοῦ Θεοῦ· * Χαῖρε Κόρη Καθέδρα * Α βασιλική, * Κλίνη πορφυρόστρωτε, *χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, * Χλαμύς άλουργόχροε, * τιμαλφέστατον Τέμενος, * άστραπηφόρον "Αρμα, * Λυχνία πολύφωτε. * Χαιρε Θεοτόχε, * δωδεχάτειχε Πόλις, * χαὶ ΙΙύλη χρυσήλατε, * χαὶ ΙΙαστὰς ἀγλαόμορρε, * ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, * θεοχόσμητον Σχήνωμα· * Χατρε ένδοξε * Νύμφη ήλιοστάλαχτε. * Χαΐρε μόνη ψυχής μου εὐπρέπεια. Ω∂ή δ΄. Έξ δρους χατασχίου.

Ν όμον εύσεβως * φυλάξας ώ Προφήτα, * όντως της σορίας * έγνως τόν δοτήρα, * τὰ μυστιχά σε διδάσχοντα χαὶ βαθέα,* χαὶ τὰ ἐν σχότει σε ρωτίζοντα.

'Ιεράν ζωήν * βιώσας θεοφάντορ, * έπιθυμιῶν * άνήρ προσηγορεύθης. * ἀἰρενωπῶς γὰρ τὰ πάθη χαταπατήσας, * πρός τὴν άγήρω μετετέθης ζωήν.

Η οἰχοῦσα ἐν σοὶ * τοῦ Παραχλήτου χάρις,* Δανιἡλ, δειχνύει * όλον φωτοφόρον, * χαί νιχητήν τῶν τυράννων χαὶ βασιλέων, * χαὶ τῆς σοφίας χαταγώγιον.

Θεοτοχίον.

Λίθος σε χειρός, * τμηθέντα άνευ Λόγε, * Όρους προορά * Παρθένου Θεοτόχου, * Δανιήλ ο Προρήτης αναχραυγάζων, * χαί άνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

^{"Αλλός,} Είσαχήχοα Κύριε.

Δανιήλ ό σοφώτατος, * ένθεαστιχώς τόν νούν φωτιζόμενος, * τά ένύπνια διέλυσε, * τών αύτοκρατόρων, * θεία χάριτι.

'Απαστράπτει τοῖς θαύμασιν, * ἡ ἐν τῆ χαμίνω τῶν Παίδων άθλησις. * τον γάρ τύραννον έζώγρησαν, * πρός ἐπίγνωσίν σου * Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, * καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμό. νια, * τούς γενναίους ού κατέθελξαν, * καί χρυση είκόνι * ούχ Θεοτοχίον. ύπέχυψαν.

Υμνωδίαις Πανύμνητε, * οι έν Βαβυλώνι Παίδες γεραίρουσι,* τόν Υίόν σου τόν υπέρθεον, * δν έν τη χαμίνω * έπεγίνωσχον.

'Ωδή έ. Ο έχ νυχτός άγνοίας.

Α θλητιχούς άγωνας * τῆς προφητείας, φαιδρύνας χηρύγματι,* λάμπεις δἱ ἀμφοτέρων, * θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφός έδείχθης μάχαρ, * ταῖς ὑπέρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, * μέγιστε θεορρήμου * Δανιήλ, χαι πάντας εφώτισας.

Θεοτοχίον.

Μυσταγωγεϊ τοὺς τύπους * τῆς ἀποἰρἡπου σαρχώσεως, "Αχραντε, * τῆς ἐχ σοῦ τοῦ 'Υψίστου, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Άλλος. "Ινα τί με άπώσω.

Μ υηθέντες τόν Νόμον, * Σώτερ, ούχ ἡρνήσαντο * οἱ σοὶ θεράποντες, * Δανιὴλ ὁ μέγας, * σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· * ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, * τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, * τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερώς έμυειτο * Δανιήλ φιλάνθρωπε, * τὰ σὰ μυστήρια· * ἐπὶ γὰρ νεφέλης, * ὡς Υἰόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, * τῶν ἐθνῶν ἀπάντων * οἶα Κριτήν καὶ Βασιλέα, * ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

'Ωραιώθητε Πατδες * ὑπὲρ λίθον σάπρειρον, * ὑμῶν τὰ σώματα, * ὡς αὐγὴ χρυσίου, * εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, * ἐμπεριπατοῦντες * χαρμονιχῶς ἐν τῆ χαμίνῳ, * χαὶ χροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον.

Θεοτοχίον.

Δανιήλ σε Παρθένε, * Όρος προδιέγραφε * σαφώς ό ἕνθεος· * οι τριττοί δε Παιδες * χαθορώντες την φλόγα δροσίζουσαν, * τόν σόν θείον τόχον * μελωδιχώς άνευφημούσιν, ώς Σωτήρα χαί Κτίστην χαί Κύριον.

'Ωδή ς'. 'Ως τον Προφήτην έρρύσω.

Α γγελικάς σύ χορείας, * έν φωτί λαμπροτάτω * θεώμενος, * μιμητής πανάριστος, * τούτων έχρημάτισας * τοῦ Παντάνακτος, * έντρυφῶν έλλάμψεσι.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου * παρουσίαν, μηνύων * προήγγειλας,* xai Ναοῦ xaθaiρεσιν, * Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, * xai τῆς χάριτος * ὑπὲρ νοῦν δωρήματα.

Θεοτοχίον.

Ίδου Παρθένος ἐν μήτρα, * ἐμφανῶς συλλαμβάνει * Χριστόν τόν Θεόν· * ἦσπερ τὴν προτύπωσιν, * ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι,* προεώραχε * Δανιὴλ ὁ ἔνδοξος.

"Αλλος. "Αβυσσος άμαρτιών.

Αρξαντες τῶν ψυχιχῶν * παθημάτων, τῆ δυνάμει τοῦ λόγου,* Α χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων * ἡγεμόνες γεγόνατε· * οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ * γέρα χαρίζεσθαι * χεχτημένοις, * ὦ τοῦ Δαυίδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέχρωσιν ό Δανιήλ, * ζωηφόρον ένδυσάμενος πάλαι, * τόν ώς θεόν Χαλδαίοις * δυσσεβῶς νομιζόμενον, * ἀναιρεῖ διὰ τρορῆς, * δράχοντα χάχιστον, * ἰερεῖς τε * τοὺς δυσμενεῖς σαφῶς ἀπέχτεινε.

Θεοτοχίον.

"Ιλεών μοι τον Κριτήν, * ώς Γίον σου Θεοτοχε Παρθένε, * ταϊς σαϊς λιταϊς γενέσθαι, * ἐν ἡμέρα τῆς χρίσεως, * λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, * Μῆτερ δυσώπησον· * σοι γὰρ μόνη, * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ο Ειρμός.

- * Αβυσσος άμαρτιῶν, * χαὶ πταισμάτων χαταιγίς με ταράτ-
- » Α τει,* χαί πρός βυθόν βισίως, * συνωθεϊ άπογνώσεως· * άλλά
- » σύ την χραταιάν * χειρά μοι έχτεινον, * ώς τῷ Πέτρω, * ώ
- » χυβερνήτα χαι διάσωσον.
 - Κοντάχιον, ³Ηχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ψαλμός οῦτος.

Χειρόγραφον είχόνα * μη σεβασθέντες, * άλλ' άγράφφ οὐσία * θωραχισθέντες, * τρισμαχάριοι, * ἐν τῷ σχάμματι τοῦ πυρὸς * ἐδοξάσθητε· * ἐν μέσφ δὲ φλογὸς * ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, * Θεὸν ἐπεχαλεῖσθε· * Τάχυνον ὁ Οἰχτίρμων, * χαὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, * εἰς την βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ο Οἶχος.

Έκτεινόν σου τὴν χεϊρα, * ἦς πάλαι ἐλαβον πεϊραν, * Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, * καὶ Ἐβραΐοι πολεμούμενοι· * μὴ καταλίπης ἡμᾶς, * καὶ καταπίη ἡμᾶς, * θάνατος ὁ διψῶν ἡμᾶς, * καὶ Σατάν ὁ μισῶν ἡμᾶς· * ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, * καὶ φεῖται τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, * τῶν ἐν Βαβυλῶνι * ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, * καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, * καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὁ ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιήλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Υπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,

Τμηθείς Δανιήλ, ούχ όναρ, χαθώς πάλαι.

Εἰ μή θανείν τρείς Παίδες ήρων ἐκτόπως,

Ώς τοῦ πυρός πρίν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ ξίφους.

Έβδομάτη δεκάτη Δανιήλ τάμον, δς βλέπει μέλλον.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

·Ωδή ζ΄. Πατδες Έβραίων έν χαμίνω.

Νόμου Προφήτα πεφραγμένος, * ούχ ήνέσχου * τοῦ χρανθήναι παρανόμως: * μ)) μόμως παρανόμως. * άλλ' ένθέως τον νοῦν * λαμπόμενος έβόας. * Εύλογητος εί Κύριε * ό Θεός είς τους αίωνας.

Πάντας έχπλήττει σου το θαύμα· * ώς Προρήτη * γάρ Προφήτης σοι παρέστη, * μεταρσίως τροφήν * χομίζων σοι χαι μέλπων· * Εύλογητός εἶ Κύριε * ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ένδον τοῦ λάχχου χαθειργμένος, * χαι τοις λέουσι * πρός βρῶσιν τεθειμένος, * διεσώθης Θεου * σχεπάσαντός σε μάχαρ, * Εύλογητός εἰ μέλποντα, * ό Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ρείθρα άφθόνως άναβλύζεις, * ίαμάτων * ὦ Παρθένε Θεοτόχε·* Δανιήλ γὰρ τρανῶς, * ἑώραχέ σε "Ορος, * ἐξ οῦ Σωτήρ ἀνέτειλεν,* ό Θεός είς τούς αίῶνας.

Άλλος. Παίδες θεοσεβείς έν Βαβυλώνι,

΄ 📺 χος θεοφιλής έμελωδεϊτο, * έχ μέσου πυρός * τῷ Παντοχρά-Π τορι· * 'Αζαρίας γαρ θείον * χορόν συστησάμενος, * την ψδήν * σύν τούτοις άνέμελπεν·* Εύλογητός ό Θεός,* ό των Πατέρων ήμων.

Λύρα Νεανιών έθεολόγει, * τον πάντων Θεόν * χαί παντοχράτορα, * τον αὐτοῖς ἐν χαμίνω, * τρανῶς ὀπτανόμενον, * χαὶ ώδην * ανέμελπον λέγοντες. * Εύλογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμῶν.

Τρείς τούς έν τη χαμίνω βεβλημένους, * είδως ό χρατών * ώς έθεάσατο, * τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, * Υίον προηγόρευσε * τοῦ Θεοῦ, * xai πᾶσιν ἐτράνωσεν, * Εὐλογητός ἐκβοῶν,* ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοχίον.

Έχων λελαμπρυσμένον, θεία αίγλη, * τόν νοῦν Δανιήλ * θεομαχάριστε, * τῆς Παρθένου τον τόχον, * σαφῶς προτεθέασαι, * μυστιχαΐς * είχόσι μορφούμενον, * Εύλογητός έχβοῶν, * ό τῶν Πατέρων Θεός.

'Ωδή ή. Οι θεορρήμονες Παίδες έν χαμίνω.

Τεροφάντωρ έδειχθης * ώ Προφήτα, * και πρακτική θεωρία, * Ι τοῖς ἀσωμάτοις συνέψαλλες * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τόν Κύριον.

Σὲ παμμαχάριστε πάντες * εὐρημοῦμεν, * καὶ τῆ σεπτῆ πανηγύρει, * σου γεγηθότες χραυγάζομεν· * Εύλογειτε τα έργα * Κυρίου τον Κύριον.

Θεοτοχίον.

Την υπερθαύμαστον Κόρην * Θεηγόρε, * συ τυπιχοῖς ἐν συμβόλοις, * χατανοήσας έχραύγαζες· * Εύλογείτε τὰ έργα * Κυρίου τόν Κύριον.

"Αλλος. Έπταπλασίως χάμινον.

Τήν Αβραάμ εύγένειαν * διασώζειν σπουδάζοντες, * την οίχειο-τάτου * πολο αύσλυ ένστοτάτην * πρός αὐτόν ἐχτήσασθε, * χρηπίδα τῆς πίστεως * χαὶ τής έλπίδος όσιοι, * και ύπομονήν, * και πειρασμών καρτερίαν, * βοῶντες ἀνενδότως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τούς αίῶνας.

Οι ώς φωστήρες λάμποντες, * χαι την γήν ούρανώσαντες,* χαὶ τῆς εὐσεβείας * φωτισμῷ πυρσεύοντες, * παγχόσμιον στήσαντες * χοροστασίαν βόουσι, * σοι τῷ Εὐεργέτη * χαι Δεσπότη τῶν όλων. * δν Παίδες εύλογούσιν, * Ιερείς άνυμνούσι, * λαοί ύπερυψούσιν * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανιχώς οι σβέσαντες, * ἐπηρμένην την χάμινον, * χαί τὰς των λεόντων * άχωχὰς πεδήσαντες, * Δαυίδ οι άπόγονοι, * νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· * Τόν ἐχ πειρασμῶν * σεσωχότα Δεσπότην,* οί Πατδες εύλογειτε, * Ιερείς άνυμνειτε, * λαός ύπερυψουτε * είς πάντας τούς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Μυσταγωγείται Πάναγνε, * Δανιήλ ό σορώτατος, * χαί προζωγραφούσι * Παίδες τρείς, την γέννησιν * την σην οι θεόφρονες,* διὰ συμβόλων βλέποντες, * τὸν ἐχ τῆς γαστρός σου * προελθόντα άφράστως. * δν Παϊδες εύλογοῦσιν, * Ιερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» τηπταπλασίως χάμινον, * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, * τοῖς

» L θεοσεβέσιν * έμμανώς έξέχαυσε· * δυνάμει δε χρείττονι, *

» περισωθέντας τούτους ίδών, * Τόν Δημιουργόν * χαι Λυτρωτήν

» άνεβόα, * οι Παίδες εύλογείτε, * Ιερείς άνυμνείτε, * λαός ύπερ-

» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή. θ'. Κυρίως Θεοτόχον.

Γιδρέψω σου των πόνων * τας έπιχαρπίας, * έν ουρανοῖς σύν L Προφήταις * χορεύων άει, * περί τον ύψιστον θρόνον * του Παντοχράτορος.

Φωτί τῷ τρισηλίω, * νῦν στεφανηφόρος, * τῶν ἐφετῶν ἀχροτάτω παρίστασαι, * ταῖς 'Ασωμάτων χορείαις * συναγαλλόμενος. Θεοτοχίον.

'Ωραϊόν σου τὸ χάλλος * οῦ νῦν ἀπολαύεις· * τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, * Προρήτα σοφέ, * διὰ συμβόλων μηνύειν * πασιν ήξίωσαι.

"Αλλος. Ο αύτός.

ι φθάσατε τὸ τέλος * τὸ πεποθημένον, * xaì ὀρεχτῶν ἀχροτάτψ* L' παρέστητε, * έν οὐρανίοις θαλάμοις, * Παιδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τό δράγμα,* τῆς μετὰ δαχρύων * χαλῆς ὑμῶν γεωργίας, * χομίζεσθε, * τῆς ἀρθαρσίας τον στάχυν * χαρπορορήσαντες.

Ανέτειλε λαμπρότης * νῦν ὑμιν ἀξίως, * xai εὐφροσύνη xapδίας * έξήνθησεν· * ένθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη * κατεσκηνώσατε. Θεοτοχίον.

Νομήν την του θανάτου, * έστησας Παρθένε, * τόν ζωοδότην τεχούσα * χαί Κύριον, * ζωοποιούντα τούς πίστει * σε μεγαλύνοντας.

O Eiguós.

» Κ υρίως Θεοτόχον * σε όμολογούμεν, * οι δια σου σεσωσμένοι * Παρθένε αγνή,* συν Άσωμάτων χορείαις * σε μεγαλύνοντες.

Έξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταις συνέλθωμεν.

Ο έν Προφήταις μέγιστος * Δανιήλ νῦν τιμάσθω· * Χριστόν γαρ τον Θεόν ήμων, * είδε λίθον τμηθέντα, * ανευ χειρών, άπό όρους * τῆς άγνῆς Θεοτόχου. * Σὺν τούτω εὐφημείσθωσαν * χαι οι τρείς Παίδες, ούσπερ * σώζει πυρός * άβλαβείς, χαμίνου τύπος Παρθένου,* ό θεῖος χαι ἀπόρρητος, * δι οὐ σέσωσται χόσμος. Θεοτοχίον, δμοιον.

Μυσταγωγείται Πάναγνε, * διὰ Πνεύματος Θείου, * Δανιήλ ό σοφώτατος. * χαί προγράφουσι πίστει, * Άβραμιαΐοι τρείς Παίδες * σοῦ τὸν ἄσπορον τόχον· * ὁ ῶν γὰρ τῆ Θεότητι * ἀπερίγραπτος Λόγος, * έχ σοῦ σαρχί * θέλων περιγράφεται Θεοτόχε, * έν Βη. θλεέμ τιχτόμενος, * είς βροτῶν σωτηρίαν.

Είς του Στίχου των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια,

'Πχος β'. Οίκος του 'Εφραθά.

εύτε τόν Δανιήλ, * τριών τε Παίδων μνήμην, * τελέσωμεν Δ ύμνοϋντες, * την τούτων πολιτείαν, * δί ής έμεγαλύνθησαν. Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοις Αγίοις αὐτοῦ.

Λάχχω χαταχλεισθείς, * θηρσί συνωχισμένος, * Δανιήλ ό Προφήτης, * άμέτοχος τῆς τούτων * ἐδείχνυτο χαχώσεως.

Στίγ. Τοις Αγίοις τοις έν τη γη αύτου.

Έσβεσαν του πυρός * την δύναμιν οι Παιδες, * χορεύοντες έν μέσω * χαμίνου, χαι ύμνοῦντες * Θεόν τόν παντοδύναμον.

Δόξα, ³Ηχος β'.

Πνευματικώς ήμας πιστοί (όρα εἰς τὸν Ἐσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον (ὅρα ἐχεῖ). Π λοιπή Αχολουθία τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, και Άπόλυσις.

MAIN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. III'.

$EI\Delta H\Sigma I\Sigma.$

Κατὰ τὴν δεχάτην ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός, ἐἀν τύχῃ ἐν Κυριαχῆ, ἢ τῆ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ὅτις χαὶ Κυριαχὴ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων Πατέρων, ἀπό Ἀδὰμ ἄχρι χαὶ Ἰωσὴρ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἱπεραγίας Θεοτόχου.

ктрілки

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Χ ρή είδέναι ότι, έὰν ή Κυριαχή αὐτη τύχη πρό τῆς χ΄. τοῦ Μηνός, Προεόρτια οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μόνον τῶν Άγ. Πατέρων μετὰ τῆς συνήθους 'Αναστασίμου 'Αχολουθίας, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ χαὶ τῷ "Ορθρῳ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν 'Αναστάσιμα ς' χαὶ τῶν Πατέρων δ', δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Δανιήλ ἀνήρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ "Ηχου. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς 'Οχτωήχου. Δόξα, Χαίρετε Προρῆται. Καὶ νῦν, 'Ιδοὺ χαιρός. 'Απολυτίχιον 'Αναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. Τὰ αὐτὰ χαὶ εἰς τὸ, Θεός Κύριος, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν ταῖς Κυριαχαῖς. Κανῶν ὁ 'Αναστάσιμος χαὶ τῶν Πατέρων. 'Απὸ γ'. 'Ωδῆς ἡ 'Υπαχοἡ μόνον. 'Αρ' ἔχτης, Κοντάχιον χαὶ Οἶχος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον, 'Αναστάσ. τῶν Πατέρων χαὶ Θεοτοχ. τῆς 'Οχτωήχου. Εἰς τοὺς Αίνους, 'Αναστάσ. δ'. χαὶ τῶν Πατέρων δ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Υπερευλογημένη, χτλ.

Έ άν δὲ τύχη τῆ Χ΄. ἡ μετὰ τὴν Χ΄. τοῦ Μηνός. Εἰς τό, Κύριε ἐκέχραξα, ψάλλονται 'Αναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ΄. καὶ τῶν Πατέρων γ΄. Δόξα, Δανιὴλ ἀνήρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου. τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω. 'Απολυτίχιον 'Αναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τά αὐτὰ xal εἰς τό, Θεός Κύριος, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν ταῖς Κυριαχαῖς. Κανόνα μόνον τῶν Πατέρων xai ὁ Προεόρτιος. ἀπό Υ΄. ἡ Ὑπαχοἡ. Ἐκτης, Κοντάχιον xai Οἶχος Προεόρτια. Ἐξαποστειλάρια τὸ ἀναστάσ. τῶν Πατέρων xai τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αίνους, ἀναστάσ. δ΄. xai τῶν Πατέρων δ΄ δευτερ. τὸ ά. Δόξα τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη χτλ.

Digitized by Google

ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιαχὸν, χαὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μαχάριος ἀνὴρ, ἰστῶμεν Στίχους ί, χαὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, χαὶ τῶν ἀΑγίων Πατέρων.

Στιχηρά προσόμοια Προεόρτια,

ηχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ύμας.

Παρθένε πανάμωμε, * Θεοϋ * ἔμψυχον Παλάτιον, * τον οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, * ἐν σοὶ ἐχώρησας· * ὄν ἐν τῷ σπηλαίφ * τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, * πτωχεύσαντα χαὶ σάρχα γενόμενον, * ίνα θεώσῃ με, * χαὶ πλουτίσῃ τον πτωχεύσαντα, * ἀχρασία * πιχροτάτης βρώσεως.

Έναπογραφόμενος * Χριστέ, * δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, * δἱ εὐσπλαγχνίαν, προστάγματι * ἔρχῃ χαρίσασθαι * τὴν ἐλευθερίαν, * τὴν ζωὴν χαὶ λύτρωσιν, * ἀγνώμοσιν οἰχέταις μαχρόθυμε, * τοῖς προσχυνοῦσί σου * τὰ σωτήρια Γενέθλια, * τοῦ ἐλθόντος * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόχον ἀχατάληπτον, * θεσμούς * φύσεως χαινίσαντα, * ή Παναγία χαὶ ἄμωμος * χατανοήσασα, * τῷ Υἰῷ ἐβόα· * Τέχνον ποθεινότατον, * ἐχπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· * πῶς χαὶ γεννήσασα, * παρθενεύω τῆ δυνάμει σου, * τοῦ τὰ πάντα * ποιοῦντος βουλήματι;

> Καὶ τῶν ᾿Αγίων Πατέρων, ³Ηχος πλ. δ'. Ό ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τα τών Πατέρων σήμερον πιστοί, * τελούντες μνημόσυνα, * άνυμνήσωμεν Χριστόν τόν Λυτρωτήν· * τόν μεγαλύναντα αύτοὺς * ἐν πᾶσι τοῖς Ἐθνεσι, * xal θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, * ἐπιτελέσαντα Κύριον, * ὡς xραταιόν xal δυνατόν· * xal ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, * ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, * τὴν μόνην ἀπείρανδρον * xal Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· * ἐξ ῆς τὸ ἄνθος προῆλθε, * Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, * xal ἀδάπανον τρυρὴν, * xal σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Ως ἐν ψεχάδι μέσον τῆς φλογός,* τῆ δρόσω τοῦ Πνεύματος,* ἀγαλλόμενοι οἱ Παΐδες τοῦ Θεοῦ, * περιεπάτουν μυστιχῶς, * ἐν αὐτῆ προτυπώσαντες * τὴν Τριάδα, χαὶ τὴν σάρχωσιν Χριστοῦ·* χαὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, * ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· * χαὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίχαιος, * λεόντων ὥφθη φιμωτής· * ῶν ταῖς δεήσεσι * δυ-Men. Tom. II.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΠ'.

σωπούμενος, φιλάνθρωπε Σωτήρ, * χαὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου * χαὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, * χαὶ ἀξίωσον τυχεῖν * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

"Ωσπερ ἐν δρόσψ ὄντες οἱ πιστοὶ, * xαὶ "Αγιοι Παιδές σου, * ἐν χαμίνψ τῆς pλογός τῆς τοῦ πυρός, * προεζωγράφουν μυστικῶς, * τὴν ἐχ Παρθένου σου ἕλευσιν, * τὴν ἀφλέχτως ἀναλάμψασαν ἡμιν. * Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίχαιος, * χαὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, * τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου * ἐπιδημίαν προδηλῶν, * Ἐώρων, ἐχραύγαζεν, * ἔως οῦ θρόνοι ἐτέθησαν, φησὶ, * χαὶ Κριτὴς ἐχαθέσθη, * χαὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός: * οῦ ῥυσθείημεν Χριστὲ, * ταῖς ἰχεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, [°]Ηχος πλ. β'.

Δανιήλ άνήρ ἐπιθυμιῶν, * λίθον ἄνευ χειρός τμηθέντα, * Θεωρήσας σε Κύριε, * βρέφος άνευ σπορᾶς * τεχθήναι προηγόρευσε,* σὲ τὸν ἐχ Παρθένου σαρχωθέντα Λόγον, * τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν,* χαὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ 'Αμνὰς γὰρ ἥχει, * ἔμβρυον ρέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δὲ ὑποδέχου * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, * τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς· * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φριχτόν· * χαὶ Μάγοι ἐχ Περσίδος, * χρυσόν χαὶ λίβανον χαὶ σμύρναν * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὥφθη Κύριος ἐχ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ χαὶ χύψασα δουλιχῶς, * ἡ Μήτηρ προσεχύνησε, * χαὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγχάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης * ὁ Λυτρωτής μου χαὶ Θεός;

Είσοδος, Προχείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ ἀΑναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀΑνάγνωσμα.

Α πρίθμησε τους ίδίους οἰχογενεῖς αὐτοῦ, τριαχοσίους δέχα χαὶ όχτώ. Καὶ χατεδίωξεν ὅπίσω αὐτῶν ἔως Δάν· χαὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύχτα, αὐτός, χαὶ οἱ πατδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, χαὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς χαὶ χατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ ἡ ἐστιν ἐν ἀριστερặ Δαμασχοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λώτ τὸν ἀδελριδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, χαὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, χαὶ τὰς γυναῖχας, χαὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπό τῆς χοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ χαὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν χοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέων. Καὶ Μελχισεδὲχ βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγχεν ἄρτους χαὶ οἶνον· ἦν δὲ

522

ίερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ἡψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, xαὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ἡψίστῳ, ὅς ἔχτισε τὸν οὐρανὸν xαὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἡψιστος, ᠔ς παρέδωχε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου το 'Ανάγνωσμα.

Είπε Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ. Ιδετε, παραδέδωχα ένώ-πιον ύμων την γήν. είσελθόντες χληρονομήσατε την γήν, ην ώμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ ᾿Αβραὰμ χαὶ Ἰσαὰχ χαὶ Ἰαχώβ, δοῦναι αὐτοῖς, χαὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρός ὑμᾶς ἐν τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ λέγων. Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ύμας. Κύριος ό Θεός ήμων έπλήθυνεν ύμας και ίδού έστε σήμερον ώσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεός των πατέρων ήμων προσθείη ύμιν ώς έστε, χιλιοπλασίως, χαι εύλογήσαι ύμας χαθότι έλάλησεν ύμιν. Και έλαβον έξ ύμων άνδρας σορούς, και έπιστήμονας και συνετούς, και κατέστησα αύτους ήγεισθαι έρ' ύμων. χιλιάρχους, και έκατοντάρχους, και πεντηχοντάρχους, χαί δεχάρχους, χαί γραμματοεισαγωγείς τοις χριταϊς ύμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς χριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ χαιρῷ έχείνω λέγων. Διαχούετε άναμέσον των άδελφων ύμων, χαι χρίνατε διχαίως άναμέσον άνδρός, χαι άναμέσον τοῦ άδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον έν χρίσει· χατά τόν μιχρόν χαί χατά τόν μέγαν χρινεζς· οὐ μή υποστείλη πρόσωπον άνθρώπου, ότι ή χρίσις του Θεου έστι.

Δευτερονομίου το 'Ανάγνωσμα.

Είπε Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ. Ίδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῆ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τό σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροχαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οῦτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερὸς, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λαβη δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτω καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρα, καὶ ἀγαπᾶ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἰμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρός αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἕνδοξα ταῦτα, ἂ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Είς την Λίτην, το Ιδιόμελον του Αγίου της Μονής, ώς σύνηθες.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, 'H_Xos γ) **Β**ολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, * οἱ μεγαλώνυμοι Προφήται,* εἰς ἀεὶ μαχαρίζονται· * χαὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος χαρπούμενοι, * την άνερμήνευτον λοχείαν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * πᾶσιν έχήρυξαν. * νομίμως δε το τέλος διήνυσαν, * ζήσαντες ζωήν ύπερθαύμαστον.

Καί νῦν. Προεόρτιον ο αὐτός.

χουε ούρανέ, * χαι ένωτίζου ή γη· * ίδου γάρ ό Υιός * χαι A Λόγος τοῦ Θεοῦ xai Πατρός, * πρόεισι τεχθη̈ναι, * ἐx Κόρης άπειράνδρου, * εύδοχία τοῦ φύσαντος αὐτόν ἀπαθῶς, * χαὶ συνεργεία τοῦ Αγίου Πνεύματος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, * ἄνοιγε πύλην ή Ἐδέμ· * ὅτι ὁ ῶν γίνεται ὸ οὐχ ἦν, * χαὶ ὁ πλαστουργός πάσης χτίσεως διαπλάττεται· * ό παρέχων τῷ χόσμω, * τό μέγα Ελεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, "Ηχος β'. Κυπριανού.

🗤 αίρετε Προφήται τίμιοι, * οι τον Νόμον Κυρίου * χαλώς δια-**Λ** ταξάμενοι, * xai τη πίστει φανέντες, * άπόρθητοι στύλοι άχλινεϊς· * ύμεις γάρ χαί μεσιται ώφθητε, * της Νέας Διαθήχης Χριστοῦ· * xai μεταστάντες πρός οὐρανόν, * αὐτόν ixετεύσατε,* είρηνεῦσαι τὸν χόσμον, * χαὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁ αὐτός.

' δού χαιρός ήγγιχε * τής σωτηρίας ήμων, * εύτρεπίζου Σπή-上 λαιον, * ή Παρθένος έγγίζει τοῦ τεχεῖν. * Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα,* τέρπου και ἀγάλλου, * ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. * 'Αχούσατε όρη χαὶ βουνοὶ, * χαὶ τὰ περίχωρα τῆς 'Ιουδαίας. * ότι έρχεται Χριστός, * ίνα σώση δν έπλασεν άνθρωπον, * ώς φιλάνθρωπος.

'Απολυτίχιον. Ηχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως χατορθώματα! * ἐν τῆ πηγῆ τῆς φλογός, * ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, * οἰ "Αγιοι τρεῖς Παῖδες ήγάλλοντο. * χαι ό Προφήτης Δανιήλ, * λεόντων ποιμήν, * ώς προβάτων έδείχνυτο. * Ταῖς αὐτῶν ἰχεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός,* σῶσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

* *

×

'Τταν δε ή παρούσα Κυριαχή τύχη τη χδ΄. του Μηνός, εν τῷ L Έσπερινῷ οὐδέν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μόνον χαι των Προεορτίων· προηγειται δε των Πατέρων ή 'Αχολουθία. — Μετά ούν τον Προοιμιαχόν, χαι την συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ΄. δευτεροῦντες αὐτὰ· ἤγουν,

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, Ώς ἐν ψεχάδι μέσον τῆς φλογός, ὅΩσπερ ἐν δρόσφ ὄντες οἱ πιστοί,

Είτα προεόρτια 'Ιδιόμελα γ'. [°]Ηχος α'. δευτερούντες τό πρώτον. 'Ανατολίου. **"Ορα ταύτα τῆ κ'. τοῦ Μηνός εἰς τὸν ἐσπερινόν**.

Δόξα ⁷Ηχος πλ. β⁷. Δανιήλ άνήρ ἐπιθυμιῶν Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Σπήλαιον εὐτρεπίζου

Είσοδος. — Φῶς ἰλαρόν — Προχείμενον — χαι τὰ ἀνωτέρω 'Αναγνώσματα.

Εἰς τον Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων. ⁷Ηχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανάμωμε, Στίχ. Ο Θεός άπό Θαιμάν ήξει. 'Εναπογραφόμενος * Στίχ. Κύριε, είσαχήχοα τὴν άχοήν σου. Τόχον άχατάληπτον,

Δόξα. Ήχος β΄. Χαίρετε Προφήται τίμιοι, Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰδοὺ χαιρός ἤγγιχε,

Ορα σελ. 524.

"Ορα ταῦτα

σελ. 521.

'Απολυτίχιον των Πατέρων. Ήχος β'. Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως χατορθώματα. χτλ.

Δόξα, και νῦν. Προεόρτιον, ³Ηχος δ'.

Απεγράφετο ποτέ, * σύν τῷ πρεσβύτη 'Ιωσήφ, * ὡς ἐχ σπέρματος Δαυίδ, * ἐν Βηθλεέμ ή Μαριὰμ, * χυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον χυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ χαιρός * ὁ τῆς Γεννήσεως, * χαὶ τόπος ἡν οὐδεἰς * τῷ χαταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνόν παλάτιον τό Σπήλαιον * τῆ Βασιλίδι ἐδείχνυτο. * Χριστός γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Καὶ 'Απόλυσις.

525

MIIN Δ EKEMBPIO Σ . III'.

EI\Sigma TON OP**\ThetaPON**.

'Αντί τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος τὸ, Κύματι θαλάσσης. (Ζήτει εἰς τὸν "Ορθρον τῆ κδ΄.) 'Απολυτ. 'Απεγράφετο ποτέ. Εἰς δὲ τὸ, Θεὸς Κύριος, 'Απολυτίκιον 'Αναστάσιμον τοῦ τυχόντος "Ηχου, δίς. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Μετά την Α΄ Στιχολ. Κάθισμα των Πατέρων

Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Αβραὰμ Ίσαάχ τε * χαὶ Ίαχώβ, * εὐφημήσωμεν πάντες * ἀσματιχῶς, * Δαυίδ τὸν πραότατον, * Ἰησοῦν χαὶ τοὺς δώδεχα * Πατριάρχας, ἅμα * τρισὶ Νέοις σβέσασι * τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * Χαίρετε βοῶντες * πρὸς αὐτοὺς, οἱ τὴν πλάνην * γενναίως ἐλέγξαντες * βασιλέως ὑπέρρρονος, * χαὶ ἡμῖν ἐξαιτήσασθε, * πρεσβεύοντες Χριστῷ ἐχτενῶς, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἡχος πλ. β΄. . Άγγελιχαὶ Δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἰ ἡήσεις * νυνὶ πεπλήρωνται· * ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν * αῦριον τίχτεται,* ἐχ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, * καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόχου· * ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, * δῶρα χομίζοντες· * ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· * ἐπάδομεν χαὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐχ Παρθένου τεχθεὶς, * Κύριε δόξα σοι.

Μετά την Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

³Ηχος ά. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, * Ἐφραθὰ ἐτοιμάζου, * ἰδού γὰρ ἡ ᾿Αμνὰς,* τόν Ποιμένα τόν μέγαν, * ἐν μήτρα βαστάζουσα, * τοῦ τεχεῖν χατεπείγεται· * ἡνπερ βλέποντες * οἱ θεοφόροι Πατέρες, * ἐπαγάλλονται, * μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, * Παρθένον θηλάζουσαν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. ἸΗχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Α ύλῶν ποιμενιχῶν * χαταπαῦον ἀσμα, * στρατός ᾿Αγγελιχός * ἐπεφώνει λέγων· * Παύσασθε ἀγραυλοῦντες * οἰ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· * χράξατε ἀνυμνοῦντες· * Ότι ἐτέχθη Χριστός ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεός * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῶν Πατέρων, ὅΗχος πλ. δ΄.

Τήν Σοφίαν και Λόγον.

Ε ορτήν έορτάσωμεν * οι πιστοι, * των Πατέρων των θείων * χαρμονιχώς, * Άδαμ "Αβελ σέβοντες, * Σήθ Ένως μαχαρίζοντες, * Ένωχ, Νώε, Σήμ τε, * ύμνοῦντες τιμήσωμεν, * Άβρααμ τόν πρό νόμου, * τῆ πίστει ἐχλάμψαντα, * θεῖον Ίσαάχ τε, * Ίαχωβ

Digitized by Google

χαι 'Ιούδαν, * Λευί χαι τόν σώφρονα * 'Ιωσήφ, χαι βοήσωμεν· * Θεοφόροι Προπάτορες, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, και νῦν. Προεόρτιον διμοιον.

Ε x τῶν xόλπων xατῆλθες * τῶν πατριxῶν, * xai ἀφράστῷ xενώσει * τὴν xαθ' ἡμᾶς * πτωχείαν ἀνέλαβες, * ὁ οἰxτίρμων xai εὕσπλαγχνος, * ἐν Σπηλαίῷ xai φάτνῃ * τεχθῆναι εὐδόxησας, * xai θηλάζεις ὡς βρέφος,* ὁ τρέφων τὰ σύμπαντα· * ὅθεν ὑπ' ἀστέρος * ὁδηγούμενοι Μάγοι, * προσάγουσι δῶρά σοι, * ὡς Δεσπότῃ τῆς xτίσεως· * σὺν Ποιμέσι δὲ *Αγγελοι * ἐξίσταντο βοῶντες· * Θεῷ ἐν ὑψίστοις δόξα τε xai aἴνεσις, * τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην * γενέσθαι θελήσαντι.

Οι 'Αναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος "Ηχου· Προκείμενον, τοῦ αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν 'Αποστόλων, κτλ. Κανόνες τῶν Πατέρων, καὶ ὁ Προεόρτιος. 'Από γ΄. ஹິῆς, ἡ Ὑπαχοἡ. 'Αρ' ἐκτης, Κοντάχιον τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον 'Αναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αίνους, 'Αναστάσιμα δ΄. καὶ τῶν Πατέρων δ΄. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. κτλ.

*

Ο Κανών των Πατέρων, ποίημα Κλήμεντος, ώς ἐν τοῖς Θεοτοχίοις.

×

΄ Ωδή ά ΄Ηχος πλ. β΄. ΄Ο Είρμός.

» Τζ ύματι θαλάσσης, * τον χρύψαντα πάλαι * διώχτην τύραν-

» **Ν** νον, * ύπό γην έχρυψαν, * των σεσωσμένων οι Παίδες·*

» ἀλλ' ήμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, * τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ » δεδόξασται. Δίς.

Φόβω σοι θανάτου * ἀνοίγονται πύλαι, * καὶ διαῥῥήσονται * μοχλοὶ αἰώνιοι· * τῆ γὰρ σεπτῆ σου καθόδω * ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, * ἐν εὐφρσύνῃ ψάλλοντες, * Χριστὲ τὴν σὴν ᾿Ανάστασιν.

Σήμερον το χλίτος * των θείων Πατέρων, * Χριστοῦ τὴν Γέννησιν * προεορτάζει φαιδρῶς, * χαὶ ὑπογράφεται ταὐτης * τὸ παράδοξον τῆς χάριτος. * 'Αβραὰμ γὰρ σύμβολον * τοῦ Νόμου χαὶ οἱ Παΐδες εἰσίν.

Πάλαι δεξιοῦται * Θεότητα μίαν * τὴν τρισυπόστατον,* ὁ ἱερὀς 'Αβραάμ· * νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος * τῷ Πατρὶ xαὶ θείῳ Πνεύματι, * τοῖς παισὶ προέρχεται, * ἐνδόξως εὐφημούμενος.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΗ'.

'Αβραὰμ ἐἰρὑσθη * χειρός ἐξ ἀδίχου· * φλογός χαμίνου δὲ * οἰ θεῖοι Παίδες ποτἐ,* χαὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης * ἐχ θηρῶν χαὶ λάχχου σέσωσται· * διὸ νῦν τὴν Γέννησιν * Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

'Αριθμῷ χαὶ πίστει * τῆς θείας Τριάδος, * τὴν ἀθεότητα * χαταστρεψάμενοι, * ἐν τῆ χαμίνω οἱ Παΐδες, * ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα * τοῦ Θεοῦ μυστήρια, * τῷ χόσμω προϋπέφηναν.

Θεοτοχίον.

Κεχαριτωμένη * ἀνύμφευτε Μήτηρ, * Παρθένε ἄφθορε, * σὲ μαχαρίζομεν, * τοῦ 'Αβραὰμ γὰρ ἐχ γένους, * καὶ φυλῆς Δαυἰδ ἐξήνθησας· * τὸν Χριστὸν δὲ τέτοχας, * Προρήταις χηρυχθέντα τὸ πρίν. Ετερος Κανών Προεόρτιος.

'Ωδή ά. Ήχος ά. Χριστός γεννάται.

Χριστόν σαρχί νηπιάσαντα,* Χριστόν έθελουσίως πτωχεύσαντα,* Χριστόν όρατόν γενόμενον,* έρχεται ή Παρθένος * έν Βηθλεὲμ * νῦν ἀποχυῆσαι· * οὐρανός τε χαὶ ή Υῆ * ἀγαλλιάσθωσαν.

Βουνοί καὶ ὄρη σχιρτήσατε· * Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε· * λαοὶ καὶ ἔθνη χροτήσατε· * πάντων ἡ σωτηρία, * ὁ φωτισμὸς, * ἤγγιχεν ἐπέστη, * ἐν τῆ πόλει Βηθλεὲμ * ἀποτιχτόμενος.

Πτωχός ό πλούσιος γίνεται,* πτωχίζων τοὺς χαχία πλουτίζοντας· * βροτός ό Θεός γνωρίζεται, * Κόρης ἀπειρογάμου, * δίχα τροπῆς· * πάντες ἐν αἰνέσει * ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, * ὅτι δεδόξασται. Καταβασία.

» **γ**ριστός γεννάται, δοξάσατε· * Χριστός έξ ούρανών, άπαν-

- » 🔏 τήσατε· * Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * ἔσατε τῷ Κυρίω*
- » πᾶσα ή γῆ, * xai ἐν εὐρροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοi, * ὅτι δεδό-
- » ξασται. 'Ωόη γ'. Ο Ειρμός.
- » 💦 ἐ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * χρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν Υῆν ἀσχέτως,*
- » 🔎 ή κτίσις κατιδούσα, * έν τῷ κρανίφ κρεμάμενον, * θαμβη-
- » τιχώς συνείχετο. * Ούχ έστιν "Αγιος, * πλήν σου Κύριε χραυ-» γάζουσα. Δίς.

Τάρφ τριημερεύσας, * ἀνέστησας * ζωαρχικῆ ἐγέρσει, * θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος * καὶ καταδίκης λυόμενοι * χαρμονικῶς ἡγάλλοντο, * Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις * ἦλθες Κύριε, κραυγάζοντες. Δίς.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, * καὶ καθ' ὁμοίωσιν * Θεοῦ φρονοῦντες Παιδες, * χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, * ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος * ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, * ἐν πίστει ψάλλοντες· * Πλήν σου Κύριον οὐχ οἶδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, * χαὶ Πνεύματος * τῆ δυνάμει οἱ Πατδες,* τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος * αἰχμαλωτεύσαντες ἤσχυναν, * χαὶ θαρσαλέως ἔχραζον· * Οὐχ ἔστιν "Αγιος,* πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει και συγχορεύει, * σύν τοῖς Παισι * και Προφήταις ό Νόμος, * χαί προσχιρτά του Κυρίου * την θείαν έλλαμψιν σήμερον· * χαι 'Αβραάμ άγάλλεται, * ὅτι ἐχ σπέρματος αὐτοῦ, * είδε Κύριον σαρχούμενον.

Θεοτοχίον.

Η σύλληψις άνευ πάθους. * ή πρόσληψις * ὑπὲρ λόγον χαὶ φύσιν * τοῦ τόχου σου προήλθε. * τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον * ύπερφυώς Μυστήριον, * ήμεν επέφανε, * Λόγος του Θεού Κύριος. "Αλλος. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

πρό τῶν αἰώνων, * ἐχ Πατρός γεννηθεὶς ὑπὲρ ἕννοιαν, * ἐχ Ο τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων ἐσαρχώθη ὡς εἶδεν, * αὐτὸς θέλων τό ανθρώπινον * αναχαινίσαι, * φθαρέν πονηροῦ * συμβουλία όφεως.

Ο έν τοις ύψίστοις * συνεδρεύων Πατρί και τῷ Πνεύματι, * ταπεινωθεϊσαν των άνθρώπων * θεωρήσας την φύσιν, * Γιός τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, * ἀρχὴν λαμβάνει, καὶ μέλλει σαρκὶ * τίκτε-Θεοτοχίον. σθαι ώς άνθρωπος.

Η Αγιωτέρα * τῶν Αγγέλων χαὶ πάσης τῆς χτίσεως,* Βου. λής μεγάλης τής πατρώας * νῦν τὸν "Αγγελον τίκτει * σαρκί, πάντων είς αναχλησιν * των μελωδούντων * απαύστως αυτώ. * Άγιος εί Κύριε.

Καταβασία.

• Γτιφ πρό των αίώνων, * ἐχ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Υίφ,*

» 📕 χαὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐχ Παρθένου, * σαρχωθέντι ἀσπόρως, *

» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ό ἀνυψώσας * τὸ κέρας ἡμῶν, * » "Αγιος εί Κύριε.

Η Γπακοή, Ηχος πλ. δ'.

🛦 γγελος Παίδων έδρόσισε χάμινον, * νῦν δὲ γυναιχῶν χλαυθμόν * Α διεχώλυε, λέγων· * Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; * τίνα ζητεῖτε ἐν τάρω; ανέστη ό Χριστός και Θεός. * ὑπάρχει γαρ ζωή * και σωτηρία, του γένους των άνθρώπων.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

Την έν Σταυρῷ σου θείαν χένωσιν * προορῶν 'Αββαχούμ, *
 Εξεστηχώς ἐβόα. * Σύ δυναστῶν διέχοψας * χράτος 'Αγαθέ,*

ομιλών τοις έν άδου * ώς παντοδύναμος. Δίς.

Η έν τῷ άδη θεία χάθοδος * σοῦ Χριστε ὁ Θεός, * νεχροῖς ζωή έδειχθη. * σύ γαρ έχθρούς έδέσμευσας * χάτω άγαθέ, * χαί ουράνιον τρίβον * άνθρώποις ήνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀχροθίνια, * ᾿Αβραὰμ Ἱσαὰχ * χαὶ Ἱαχώβ τιμώμεν. * ότι αύτων έχ σπέρματος * έλαμψε Χριστός, * σαρχωθείς έχ Παρθένου, * ώς παντοδύναμος.

Men. Tom. 11.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΗ'.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα * τῆ Χαθόδω Χριστοῦ, * ὁ Δανιήλ τούς θήρας * ώς πρόβατα άπέδειξε, * πάσιν έναργῶς, * ώς προέγνω τό μέλλον, * οία Προφήτης Θεου.

Τῆς ἀμαρτίας μὴ σπασάμενοι, * τὸν ἰὸν ἐχ φλογὸς, * ἐῥῥύσθησαν οι Πατδες. * χρυσίου γαρ υπέρτιμοι * όντες αληθώς, * έν χαμίνω τῆς πλάνης * οὐχ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοχίον.

Μεγαλορώνως προχηρύττεται * προσδοχία έθνων, * χαί σωτηρία κόσμου,* ό ύπερ φύσιν τόχος σου * "Αχραντε σεμνή· * ον ύμνε: τῶν Πατέρων * ὅμιλος σήμερον.

" λλλος. 'Ράβδος έχ τῆς ῥίζης 'Ιεσσαί.

Ράβδος έχ τῆς ῥίζης ἰεσσαὶ * Παρθένος ἀνεβλάστησας,* ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον * τον πάντων Δημιουργόν, * τον την γήν τοις άνθεσι * πάσαν ώς Θεόν * χαταχοσμούντα, * άναβοωσαν αὐτῷ· * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με χλαπέντα πονηρά, * χαι γνώμη όλισθαίνοντα, * όμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, * ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ * ἡλθες ἀνακτώμενος, * βρέφος γεγονώς, * χαὶ ἐπὶ φάτνης * ἀλόγων ἀναχλιθεὶς· * Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ορους χατασχίου, Ίησοῦ,* Παρθένου σε σαρχούμενον,* ό Αββαχούμ προεθεάσατο, * τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, * χαὶ βουνούς συντρίβοντα, * χαι άφανισμῷ * παραδιδόντα, * ἐπάρσεις τοῦ πον ηροῦ,* χαί τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

- * P άβδος ἐχ τῆς ῥίζης ἰεσσαί, * χαὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ,* * P ἐχ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ Όρους ὁ αἰνετὸς, *
- » χατασχίου δασέος, * ήλθες σαρχωθείς * έξ ἀπειράνδρου, * ο αυλος
- » και Θεός. * Δόξα τη δυνάμει σου Κύριε.

. Ωρή έ. 'Ο Ειρμός.

- » Θ εοφανείας σου Χριστέ, * τῆς πρός ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-μένης, * Ήσαίας φῶς ἰδών ἀνέσπερον, * ἐχ νυχτός ὀρθρίσας
- » έχραύγαζεν· * 'Αναστήσονται οι νεχροι, * χαι έγερθήσονται * οι
- · » έν τοις μνημείοις, * χαὶ πάντες οι γηγενεις ἀγαλλιἄσονται. $\Delta i \varsigma$.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, * ὑποτυπῶν * ἐμρανῶς ὁ "Αγγελος, * έν τῷ τάρω λαμπροφόρος δείχνυται, * Γυναιξί χηρύττων άνάστασιν·* χαί ἀφέμεναι τοῦ χλαυθμοῦ, * ἠγαλλιάσαντο * Χριστοῦ ἀναστάντος, * το Χαίρετε Αποστόλοις * διαγγέλλουσαι.

Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν,* ὡς ἀρχηγὸν Νόμου xαὶ τῆς Χάριτος, * ᾿Αβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, * συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· * ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, * προκατηγγείλατο * Χριστὸν ἐκ Παρθένου,* καὶ τούτου προϋπαντῷ * τὴν θείαν Γέννησιν.

Προϋπογράφοντες τρανώς, * την πρός ήμας * τοῦ Κυρίου έλευσιν, * δι 'Αγγέλου παρουσίας, ἔσβεσαν * 'Αβραὰμ οἱ Παΐδες την χάμινον, * χαὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ * ἀπεργασάμενοι, * ἐν τούτψ τῆ πίστει, * εἰχόνος χρυσῆς * δόξαν ἐχώνευσαν.

Εφραξε στόματα θηρών, * ό Δανιήλ, * ἐν τῷ λάχχφ Πνεύματι· * τοῦ πυρός δὲ τὴν ἰσχὺν χατέσβεσαν * Άβραὰμ οἱ Πατδες τῆ χάριτι· * χαὶ σωθέντες οῦτοι φθορᾶς, * προχαταγγέλλουσι * Χριστόν ἐχ Παρθένου, * αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν * τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. ⁽⁾εοτοχίον.

Έν Θείω Πνεύματι δηλών, * την έξ ήμών * άπαθώς σου πρόσληψιν, * Ήσαίας ἀνεβόα Κύριε, * γρηγορών τῷ νόμω τῆς χάριτος, * τὸν ἐχ γένους μὲν ᾿Αβραὰμ, * ἐχ τῆς Ἰούδα δὲ * φυλῆς χατὰ σάρχα, * Παρθένος ἄνευ σπορᾶς * ἔρχεται τίχτουσα. ᾿Αλλος. Θεός ῶν εἰρήνης.

Ο φύσει Δεσπότης * έν δούλοις τελεῖς, * ο Υἰός τοῦ Θεοῦ ο παντέλειος, * εὐδόχησας δὶ ἔλεος, * χαλεῖσθαι χαὶ Υἰός * ἀνθρώπου πανοιχτίρμον· * διὸ ἐν τῷ Σπηλαίω * ἐχουσίως πτωχεύσας, * ἔρχῃ τεχθῆναι ὑπεράγαθε.

'Αχώρητε φύσει, * Χριστέ Βασιλεϋ, * πῶς μιχρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; * πῶς φάτνη σε δυνήσεται * χωρῆσαι 'Ιησοῦ; * Μητρός ἐξ ἀπειράνδρου, * σαρχὶ ἐπιδημοῦντα * εἰς τὰ ίδια, ὅπως * τοὺς ξενωθέντας σώσης Κύριε.

'Αμνὰς τὸν Ποιμένα, * προσῆλθε τεχεῖν· * εὐτρεπίζου τὸ ἄγιον Σπήλαιον· * Ποιμένες ἐπισπεύσατε, * Ποιμένα χαὶ 'Αμνὸν * τεχθέντα θεωρῆσαι· * οἱ Μάγοι μετὰ δώρων * εὐτρεπίσθητε, τοῦτον * ὡς Βασιλέα προσχυνῆσαι σαρχἰ.

Καταβασία.

Αντήρ οἰχτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς
 Του τὸν ᾿Αγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, * ἀπέστειλας
 ἡμῖν. * ὅθεν θεογνωσίας * πρός φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐχ νυχτός
 ὀρθρίζοντες, * ὅοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.
 `Ωοἰη ς´. ΄Ο Εἰρμός.

- » τητοῦ βίου την θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν, * τῶν πει-
- » Ι ρασμών τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμών, *
- » βοῶ σοι· 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Πολυέλεε. Δίς. Θανάτου τὴν νέκρωσιν, * καὶ τοῦ ἄδου ἀγαθὲ, * εἰργάσω τὴν

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΗ'.

χαθαίρεσιν,* τριημέρω ταφή σου θεοπρεπῶς·* ζωὴν δὲ ἐπήγασας,* ἀναστὰς τοῖς ἐν χόσμω, * Ἱησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ο τρόπος φιλόξενος, * ή δὲ πίστις ὑψηλη, * Αβραὰμ τοῦ προπάτορος· * ὅθεν θεῖον μυστήριον, τυπιχῶς * δεξάμενος ἔχαιρε· * τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων * νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν χτίσιν ὑπέταξε * νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, * τῆ δωρεặ τοῦ Πνεύματος· * τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδὲς, * ἡδέσθη τοὺς σέβοντας * τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, * Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ χόσμου τὸ ἄγριον, * τῆ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, * ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν, * εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, * φιμώσας τοὺς λέοντας, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης * ἐν τῷ λάχχω ποτέ.

Θεοτοχίον.

Νηδύος ἐχύησας * ἐχ Παρθένου τὸν Χριστὸν, * Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε,* ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτιχῶς· * αὐτοῦ προχορεύουσιν * οἱ Πατέρες νυνὶ δὲ * τὰ Γενέθλια.

Αλλος. Σπλάγχνων Ίωναν.

Νέος ούρανός, * ύπάρχουσα Δέσποινα, * ἐκ μήτρας τῆς σῆς, * ὡς ἐκ νεφέλης Χριστόν * δόξης "Ηλιον, * ἀνατεϊλαι ἐπείγη Σπηλαίω σαρκὶ, * ὡς μέλλοντα ταῖς λάμψεσι ταῖς ἐαυτοῦ σαφῶς, * πάντα * τὰ τῆς γῆς πληρώματα, * καταυγάζειν δἱ οἶκτον ἀμέτρητον.

Είδες τὴν ἡμῶν * ὀδύνην xal xáxωσιν, * οἰxτίρμον Χριστὲ, * xal οὐ παρεῖδες ἡμᾶς· * ἀλλ' ἐκένωσας * σεαυτόν, μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννήτορος, * xal ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον· * ἤτις * ἀνωδίνως τέξεσθαι, * σὲ σαρχὶ ἐν Σπηλαίφ προέρχεται.

Ορη χαί βουνοί, * πεδία χαι φάραγγες, * λαοί χαι φυλαι, * έθνη χαι πᾶσα πνοὴ * ἀλαλάξατε, * εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα· * ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις,* Λόγος * τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, * ὑπὸ χρόνον δι οἶχτον γενόμενος.

Καταβασία.

» τπλάγχνων Ίωναν, * εμβρυον ἀπήμεσεν, * ένάλιος θήρ,* οἶον

Δ ἐδέξατο· * τῆ Παρθένψ δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος, χαὶ σάρχα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας άδιάφθορον. * ής γαρ * ούχ υπέστη

» ρεύσεως, * την τεχοῦσαν χατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάχιον τῶν Πατέρων, ³Ηχος πλ. β'.

Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ψαλμός οὖτος.

Χειρόγραφον είχόνα * μή σεβασθέντες, * άλλ' άγράφω οὐσία * θωραχισθέντες, * τρισμαχάριοι, * ἐν τῷ σχάμματι τοῦ πυρός * ἐδοξάσθητε· * ἐν μέσω δὲ φλογός * ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, * Θεόν

έπεχαλεΐσθε· * Τάχυνον ό Οἰχτίρμων, * χαὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων,* είς την βοήθειαν ήμων, * ότι δύνασαι βουλόμενος.

Ο Οἶχος.

Γχτεινόν σου τὴν χεῖρα,* ἦς πάλαι ἔλαβον πεῖραν * Αἰγύπτιοι L πολεμούντες, * χαι Έβραιοι πολεμούμενοι * μη χαταλίπης ήμας, * και καταπίη ήμας, * θάνατος ο διψων ήμας, * και Σατάν ό μισῶν ἡμᾶς· * ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν,* xαὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,* ώς έφείσω ποτέ των Παίδων σου, * των έν Βαβυλωνι * άπαύστως άνυμνούντων σε,* χαὶ βληθέντων ὑπέρ σοῦ εἰς τὴν χάμινον,* χαὶ ἐχ ταύτης χραυγαζόντων σοι * Τάχυνον ο Οίχτίρμων, * χαί σπεῦσον ώς έλεήμων, * είς την βοήθειαν ήμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

"Ετερον Κοντάχιον Προεόρτιον.

Ήχος α΄. Χορός Άγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, * Ἐφραθὰ ἐτοιμάζου· * ἰδού γὰρ ή ᾿Αμνὰς, * τον Ποιμένα τον μέγαν * ἐν μήτρα βαστάζουσα, * τοῦ τεχειν χατεπείγεται· * όνπερ βλέποντες * οι θεοφόροι Πατέρες, * έπαγάλλονται, μετά Ποιμένων ύμνοῦντες, * Παρθένον θηλάζουσαν. O Oixos.

ΓΓιῆς σῆς, Παρθένε,* χυήσεως τὴν λαμπρότητα,* χαθορῶντες ἐχ-Ι λάμπουσαν, * 'Αβραάμ ό φιλόθεος, * χαι 'Ισαάχ ό ἀοίδιμος, * χαι Ιαχώβ, * χαι πᾶς ὁ θεοσύλλεχτος χορός * τῶν Αγίων ἀγάλλεται· * χαί την χτίσιν προσήγαγον * πρός σην ύπάντησιν, * έν χαρμοσύναις λέξεσι. * Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὥφθης,* ἐν μήτρα συλλαβούσα, * τον ποτέ έν Βαβυλώνι όραθέντα, * χαί τους Παίδας τούς έν τῷ χαμίνω * ἀδίχως βληθέντας, * ἀρλέχτους συντηρήσαντα, * ύπερ πασαν έννοιαν. * Διό χαι άναμελπουσι * τόν όρώ-. μενον έν χερσί Νεάνιδες, * ύμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Συναξάριον.

Τῆ αὐτῃ ἡμέρα, Κυριακῃ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμην άγειν ετάχθημεν παρά των Αγίων χαι Θεοφόρων Πατέρων ήμων, πάντων των ἀπ' αίῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπό 'Αδὰμ ἄχρι και Ιωσήφ του Μνήστορος της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ταϊς αύτων άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον χαί σώσον ήμας. Άμήν.

- 'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός. » 🖌 φραστον θαῦμα· * ὁ ἐν χαμίνφ ῥυσάμενος, * τοὺς Όσίους
- » 📶 Ιαΐδας ἐκ φλογός,* ἐν τάφω νεχρός * ἄπνους κατατίθεται,*
- » είς σωτηρίαν ήμων των μελφδούντων. * Λυτρωτά ό Θεός εύλο-
- » γητός εί. Δίς.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΗ'.

"Ω ξένον θαῦμα! * ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος,* ἐπὶ θρόνου Κύριος αὐτός,* προσλήψει σαρχός * θάνατον ὑπέμεινεν· * ἀλλ' ἐξανέστη Θεότητος ἰσχύϊ,* συνεγείρας νεχρούς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. Δίς.

Χριστόν γεννήσας,* τὸ χατὰ σάρχα τῆς πίστεως,* ἀρχηγέτα Πάτερ 'Αβραὰμ,* ἐδείχθης ἐθνῶν * Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

'Αψύχων ήχους * διαχενής ἀλαλάζοντας,* τῶν ἐμψύχων ήμβλυνεν ὦδή,* χαμίνου γὰρ πῦρ,* φλεγομένοις σώμασι,* χαταπατοῦντες οἱ ΙΙατδες ἀλωβήτως,* ἐβόων· Ο Θεός εὐλογητός εἶ.

Τῆ θεωρία * ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος,* ὁ Προρήτης πάλαι Δανιὴλ,* Χριστοῦ προτυποῖ * τὴν δευτέραν ἐλευσιν, * xαὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλλει,* ἐκβοῶν· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τό ξένον θαϋμα * τό ἐν Προφήταις θρυλλούμενον, * καὶ πατράσι πάλαι ἐμφανῶς,* Παρθένος 'Αγνή,* τεξομένη πάρεστιν,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογ ητός εἰ. "Αλλος. Οἱ Πατδες εὐσεβεία.

Η ἄμπελος ή θεία, τον ἀχήρατον * βότρυν περχάζουσα,* ἐγγίζει ήχει τοῦ τεχεῖν,* εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα,* χαὶ ποτίζοντα ήμᾶς αὐτῷ χραυγάζοντας· * Ο τῶν Πατέρων * Θεός εὐλογητός εἶ.

Ή θεία μυροθήχη, τὸ εὐῶδες * μύρον ἔνδον φέρουσα,* ἐν τῷ Σπηλαίω Βηθλεὲμ,* ἐχχενῶσαι τοῦτο ἔρχεται,* εὐωδίας μυστιχῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός εὐλογητός εἶ.

Λαβὶς ἢν Ἡσαίας ὁ Προρήτης * πάλαι ἐθεάσατο,* τὸν θεῖον ἄνθραχα Χριστὸν,* ἐν χοιλία ἥχει φέρουσα,* πᾶσαν ὅλην ἀμαρτίας χαταφλέγοντα,* τὰς δὲ τῶν πιστῶν * ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

» Οι Πατδες εύσεβεία συντραρέντες, δυσσεβους προστάγματος *
 » Οι καταφρονήσαντες, πυρός * άπειλην ούχ έπτοήθησαν, * άλλ'
 » έν μέσφ της φλογός έστῶτες έψαλλον· * Ο τῶν Πατέρων *
 » Θεός εὐλογητός εἶ.

'Ωδή ή. Ο Ειρμός.

» Ττι χστηθι φρίττων ούρανέ,* χαι σαλευθήτωσαν * τα θεμέλια της

» L γής· * ίδου γὰρ * ἐν νεχροῖς λογίζεται,* ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός,*

» και τάφω σμικρώ ξενοδοχείται · * δν Παίδες εύλογείτε, * Ιερείς

» άνυμνείτε, * λαός ύπερυψουτε, * είς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

[•]Ω τῆς ἀφάτου σου Χριστὲ,* συγκαταβάσεως,* δἱ ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς· * ἰδοὺ γὰρ * θανάτου γευσάμενος,* Θεὸς ἀθάνατος ῶν,* ἐν τάφῷ ὡς βροτὸς κατετέθης· * ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε,* συνεγείρας τοὺς κάτω,* σὲ ὑπερυψοῦντας,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς

Σοῦ τὴν σραγὴν προεχτυπῶν * ὁ ᾿Αβραὰμ, Χριστὲ, * ὄν ἐγέννησεν υίόν, * ἐν ὅρει, * πειθαρχῶν σοι Δέσποτα, * χαθάπερ πρόβατον, * ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει · * ἀλλ' ἐπανῆχε χαίρων, * Ἱσαὰχ χαὶ πρεσβύτης, * σὲ ὑπερυψοῦντες, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ή ἀχάματος, Χριστἐ,* ἐνδυσαμένων σε * ὡς ἰμάτιον τό πῦρ * τὸ θεῖον,* τῶν ᾿Αγίων Παίδων σου,* ἀπημαυρώθη σφοδρῶς,* χαὶ δρόσος τῆ σῆ συγχαταβάσει,* τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαός ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ, ἀἰρήτοις χρίμασιν * ὁ Προφήτης Δανιήλ· * ἀλλ' ἔσχεν * ἐγχρατείας δόγμασι, * συννηστευτὰς εὐσεβῶς, * τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάχχου· * αὐτοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * 'Αβραὰμ καὶ τῶν Παίδων, * σῶσον ἐν εἰρήνῃ, * Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας. Θεοτοχίον.

Όν προχατήγγειλαν πιστῶς,* προφητιχαὶ φωναὶ,* Ἰησοῦν Ἐμμανουἡλ,* ἀνθρώπου * ἐν μορφῆ ἐρχόμενον,* τὸν τοῦ Θεοῦ xαὶ Πατρὸς * Γἰόν τε xαὶ συνάναρχον Λόγον,* ἐχ Πνεύματος ʿΑγίου,* ἡ ΙΙαρθένος * Μαρία, * τίχτει ἀπειράνδρως, * ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει. ¨Αλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, μετ' ᾿Αγγέλων * ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνη· * ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται· * ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, * ὄν ᾿Αστὴρ ὑποδειχνύει * Μάγοις σπεύδουσιν,* αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δούλοις ἀπεγράφης ἐχών ὁ Δεσπότης,* τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείχων νόμω,* ὅπως τὸ ἀνθρώπινον,* τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ,* ὡς Θεὸς ἐλευθερώσης * Πολυέλεε· * διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Βρέφος νέον φέρω σε άναρχε Λόγε,* πείραν δὲ ὅλως ἀνδρός οὐχ ἔγνων,* ἡ Παρθένος ἕλεγε,* ἀποροῦσα τίνα ἐν γῆ,* ὀνομάσω σου Πατέρα * οὐχ ἐπίσταμαι· * διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοι· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξειχόνισε χάμινος τύ Πον· * οὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ *
 τῆς Θεότητος, Παρθένου * ἢν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες
 ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ
 ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΙΗ'.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

ΝΠή έποδύρου μοι Μήτερ,* χαθορώσα έν τάφψ,* δν έν γαστρί

» IVI άνευ σποράς, * συνέλαβες Υίόν· * άναστήσομαι γάρ * χαί

» δοξασθήσομαι, * xai ύψώσω έν δόξη, * άπαύστως ώς Θεός, * τους

» έν πίστει χαὶ πόθω * σὲ μεγαλύνοντας. Δίς.

Τί ἐποδύρῃ ἡ χτίσις,* ἐν Σταυρῷ χαθορῶσα,* χαὶ ἐν σορῷ τόν τῆς ζωῆς * Δεσπότην χαὶ Θεόν; * ἀναστήσεται γὰρ * χαινοποιῶν σε φαιδρῶς,* τριημέρῳ ἐγέρσει,* τόν ἀδην χαθελών,* χαὶ νεχροὺς συνεγείρας,* ἀνευφημοῦντας αὐτόν. Δίς.

Τῶν πρό τοῦ νόμου Πατέρων,* Ἐορτὴν ἐχτελοῦντες,* τόν ἐξ αὐτῶν Θεοπρεπῶς * τιμῶμεν Ἐησοῦν· * ᾿Αβραὰμ γὰρ ὁμοῦ,* xai Ἱσαὰχ χαὶ Ἱαχώβ,* Προφητῶν χαὶ τοῦ Νόμου,* ἐδείχθησαν χρηπἰς,* xai τῆς Χάριτος πίστει,* πνευματιχαὶ ἀπαρχαί.

Ο ἐν πυρὶ ὑποδείξας * τῷ Μωσῆ ἐν τῆ βάτῳ, * τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτιχῶς * μυστήριον Θεὸς, * ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ * συγχαταβὰς ὁ αὐτὸς, * τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου * θεότητος αὐτοῦ, * τῆς χαμίνου τὴν φλόγα * δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ 'Αβραὰμ συνελθόντες,* οἱ πανάγιοι Παϊδες,* xαὶ Δανιἡλ ό θαυμαστός,* Προρήτης τοῦ Θεοῦ,* 'Ισαὰχ 'Ιαχώβ,* μετὰ Μωσῆ, 'Ααρών,* τοῦ Χριστοῦ πρό τοῦ τόχου,* χορεύουσι πιστῶς,* δυσωποῦντες,* εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον.

Συγχαίρει πασα ή χτίσις,* τῷ σῷ τόχψ Παρθένε· * τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεἐμ,* διήνοιξεν ἡμῖν· * χαὶ ἰδοὐ τῆς ζωῆς * τοῦ ξύλου ἅπαντες,* ἀπολαύοντες πίστει,* βοῶμεν ἐχτενῶς· * Τὰς ἡμῶν ἰχεσίας * Δέσποινα πλήρωσον.

*Αλλος. Μυστήριον * ξένον.

Μυστήρια * ξένα, ρριχτά χαὶ παράδοξα· * ό τῆς δόξης Κύριος,* ἡλθεν ἐπὶ τῆς γῆς,* χαὶ Σπηλαίφ πτωχεύσας ὑπέδυ * σαρχὶ, τὸν ᾿Αδὰμ ἀναχαλέσασθαι ζητῶν, * χαὶ τὴν Εὕαν τῶν ὡδίνων ἐχλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σου * λύεις σειρὰς παραπτώσεων· * τῆ πολλῆ πτωχεία δὲ, * πάντας καταπλουτίζεις * οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας * τεθεὶς, * ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ βροτοὺς * ἀπαλλάττεις, * τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοχίον.

Κηρύγματα * τῶν Προφητῶν πέρας είληρεν· * ὄν γὰρ προεφήτευσαν * ήξειν ἐν συντελεία * τῶν χρόνων, ἐπέστη, ἐφάνη, * Αγνῆς * ἐχ Παρθένου σωματούμενος· * αὐτόν * διανοία χαθαρα ὑποδεξώμεθα.

WHY DEKEMBPION. HI'.

Καταβασία.

» Μυστήριον * ξένον όρω καὶ παράδοξον· * Οὐρανόν τό Σπή » Μ λαιον· * Θρόνον Χερουβικόν * τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην
 » χωρίον· * ἐν ῷ * ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος,* Χριστός * ὁ Θεός ὄν
 » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταις.

Π ατριαρχών οἱ πρόχριτοι,* καὶ πρό νόμου Πατέρες, * ἐν πίστει προεξέλαμψαν,* 'Αβραὰμ 'Ισαάκ τε,* καὶ 'Ιακώβ ὡς φωστῆρες· * ἅπαντες γὰρ Προρῆται * καὶ Δίκαιοι ἀνήρθησαν * ἐξ αὐτῶν, ὡς λαμπάδες * φωτοειδεῖς,* καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐσκοτισμένην,* ἀκτίσι κατεφώτισαν,* τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον, δμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, καὶ σὐ * Ἐφραθὰ ἐτοιμάζου· * ἡ Θεοτόκος ἥκει γὰρ,* ἐν Σπηλαίω καὶ φάτνῃ,* τεκεῖν Θεόν ἀποὀῥήτως. * ῶ φρικτοῦ μυστηρίου· * οῦ νῦν τὴν Θείαν Γέννησιν,* ᾿Αβραὰμ Ἰσαάκ τε * καὶ Ἰακώβ,* Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφήται,* φαιδρῶς προεορτάζουσι,* καὶ βροτοἱ σὺν ᾿Αγγέλοις.

Είς τούς Λίνους, Στιγηρά 'Αναστάτιμα δ'. και των Αγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

ηχος πλ. δ'. Χαίροις ἀσχητιχῶν.

Α ρον * σου την φωνην άληθως, * Σιών Θεοῦ ή θεία Πόλις, χαὶ χήρυξον * Πατέρων * την θείαν μνήμην, * σὺν 'Αβραὰμ 'Ισαὰχ, * 'Ιαχώβ τιμῶσα * τὸν ἀοίδιμον· * ἰδοὺ * σὺν 'Ιούδα τε * χαὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, * Μωσῆν τὸν μέγαν, * 'Ααρών τὸν θεσπέσιον, * χαὶ γεραίρομεν * σὺν Δαυίδ 'Ιησοῦν Σαμουήλ. * Πάντες την προεόρτιον * Χριστοῦ θείαν γένεσιν, * ὑμνοις ἐνθέοις χροτοῦντες, * τῆς παρ αὐτοῦ ἀγαθότητος * τυχεῖν * ἐξαιτοῦμεν, * τοῦ παρέχοντος τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἕλεος.

Στίχ. Εύλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο * ὁ ἐν πυρίνῷ ποτἐ, * ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοὐ θείῷ ἄρματι, * θεόφρον * Ἐλισσαιέ τε * σὺν Ἐζεκίὰ ὁμοῦ, * Ἰωσίὰ ἅμα * συναγάλλεσθε· * σεπτὴ * δωδεκάς τε * τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος, * τοῖς Γενεθλίοις * τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, * καὶ ἐν ἄσμασι * πάντες Δίκαιοι ặσατε. * Παΐδες οἱ παμμακάριστοι, * οἱ δρόσῷ τοῦ Πνεύματος * σβέσαντες φλόγα καμίνου, * ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε * Χριστὸν * δυσωποῦντες, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Ότι δίχαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἶς ἐποίησας ἡμῖν.

^{*}Ωρθη * ή ἀπ' αἰῶνος ἐν Υῆ,* χηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι,* Παρθένος * ή Θεοτόχος,* ἢν Πατριάρχαι σοροί, * καὶ Δικαίων δήμοι * καταγγέλλουσι· * μεθ' ὧν * συγχορεύει * καὶ γυ-Men. Tom. 11.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . III'.

ναιχών ή εὐπρέπεια,* Σάῥρα Ῥεβέχχα,* χαὶ Ῥαχὴλ σὺν τῆ ᾿Αννη τε,* καὶ ἡ ἔνδοξος * Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ· * ταύταις συνεπαγάλλονται,* χαὶ κόσμου τὰ πέρατα· * σύμπασα κτίσις γεραίρει· ὅτι Θεός παραγίνεται * σαρχὶ * τοῦ τεχθῆναι,* χαὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῷ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. των Πατέρων, Πχος πλ. δ'.

Τῶν νομιχῶν διδαγμάτων * ὁ σύλλογος, * τὴν ἐν σαρχὶ ἐμφανιζει * τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, * τοῖς πρό τοῦ Νόμου τὴν Χάριν * εὐαγγελιζομένοις, * ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει ὑπάρξασιν· * ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς * οὖσαν πρόξενον, * ταῖς ἐν ♯δῃ χατεχομέναι; ψυχαῖς * προεχήρυττον, * διὰ τῆς ἀναστάσεως. * Κύριε, δόξα σοι. Καὶ νῦν. Ἐπερευλογημένῃ ὑπάρχεις.

Δοξολογία Μεγάλη, και Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν,

Οι Μαχαρισμοί και έχ του Κανόνος των Πατέρων, 'Ωδή ς'.

TH III'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Άγίου Μάρτυρος Σεβαστιανου, και των σύν αύτῷ.

EIS TON ESTIEPINON.

Πγος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ύμᾶς.

Α ιμάτων τιμίων σου * βαφαΐς, * Μάρτυς, χατεσχεύασας * σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον· * ην στολισάμενος, * χατοιχείς τὰ ἄνω * ἀληθῶς Βασίλεια, * Θεῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος· * διὸ ἰχέτευε, δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, * την εἰρήνην χαι τὸ μέγα έλεος. Σεβαστιανός τε χαι * Ζωή, * Μάρχος Μαρχελλῖνός τε * σὺν Τιβουρτίω συνήθλησαν, * χαθυπομείναντες * τριχυμίας πόνων· * χαι νῦν χατεσχήνωσαν, * πρὸς ἄπονον χαι θείαν χατάπαυσιν· * ἐν ή πρεσβεύουσι, * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, * τὴν εἰρήνην * χαι τὸ μέγα έλεος.

'Αήττητοι Μάρτυρες,* τῆ γῆ * τὰ τῆς γῆς ἐάσαντες,* προς οὐρανοὺς ἀνεδράμετε,* ὑμῶν τοῖς στίγμασι * χαθωραισμένοι,* χαὶ σεπτοῖς παθήμασι * λαμπρῶς πεποιχιλμένοι μαχάριοι. * διὸ πρεσβεύσατε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

MILN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. IH'.

Δόξα, χαί νυν. Θεοτοχίον, όμοιον.

Παρθένε πανύμνητε,* Μωσής * το έν σοι Μυστήριον,* προφητιχοϊς είδεν δμμασι· * βάτον μη φλέγεσθαι, * είπερ χαιομένην· * χαὶ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος * την μητραν σου Άγνη οὐ χατέφλεξε· * διὸ αἰτοῦμεν σε,* ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ημῶν,* την εἰρήνην * τῷ χόσμφ σου δώρησαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σφαγήν σου την άδιχον * Χριστέ,* ή Παρθένος βλέπουσα,* όδυρομένη έβόα σοι- * Τέχνον γλυχύτατον,* πως άδίχως θνήσχεις;* πως τῷ ξύλῳ χρέμασαι,* ὁ πάσαν Υῆν χρεμάσας τοῖς ὑδασι;* Μη λίπης μόνην με,* εὐεργέτα Πολυέλεε,* την Μητέρα * καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογ., οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Μάρτυρος, ου ή Άκροστιγίς.

Θείον σέβας σοι, Μάρτυς, έμφρόνως νέμω. Ίωσήφ.

Ωόη α΄. Ηχος α΄. Σου ή τροπαιουχος δεξιά.

Θείαις φαιδρυνόμενος αύγαζ, * τῆς σεβασμίου Τριάδος ἀοίδιμε, * πίστει τοὺς τιμῶντάς σου, * τὴν φωταυγῆ * xaì iερὰν πανήγυριν, * σοῦ ταζς ixεσίαις * φωτός μετόχους ἀνάδειξον.

"Εχων λογισμόν φωτοειδή, * και δεκτικόν καθαρών ἐπιλάμψεων, * μόνον ἐπεπόθηκας * τό ὄντως ὄν, * ὡς νουνεχής καὶ φρόνιμος, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ιδρώσιν ένθέοις άληθώς,* τὰ τῆς σαρχός ἀμαυρώσας φρονήματα,* αίμασιν ἀθλήσεως,* τούς θολερούς * χειμάρρους ἀπεξήρανας,* τῆς πολυθείας,* θεόφρον Μάρτυς πολύαθλε.

"Ομιλον προσήξας 'Αθλητών,* διδασκαλίαις σου θείαις τῷ κτίσαντι,* πάσαν την διάνοιαν * τῶν διωκτῶν * καταβαλών, τῆ χάριτι,* Πνεύματος 'Αγίου' * μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθηναι ήμᾶς.

Hestoxiov.

Νέον ἀπεχύησας Υίον,* τον προ αἰώνων Πατρί συννοούμενον,* φύσεως χαινίσασα * νόμους, ἀγνὴ * Πανθενομῆτορ ἄχραντε,* ἐν τῆ ὑπέρ φύσιν * σεπτῆ χαὶ θεία γεννήσει σου.

'Ωδή γ'. Ο μόνος είδως τής των βροτων.

Στρατόν ἐπαγόμενος σεπτόν, * τῆς θείας ὅπλοις πίστεως, * ώχυρωμένον, Μάρτυς ἀήττητε, * τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, * xai τὰ πανουργεύματα * τῶν τυράννων ឪπαντα, * χατεβάλετε σθένει τοῦ Πνεύματος.

Έρείσας έν πέτρα νοητή, * τας βάσεις της χαρδίας σου, *

MHN Δ EKEMBPIO₂. III'.

εύσεβορρόνως Μάρτυς πολύαθλε, * οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι * τοῦ δολίου δράκοντος· * ἀλλὰ πᾶσιν, ἔρεισμα * εὐσεβείας ἐν πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐχχεντήσεις χαλεπὰς * ὑπέφερες δεσμούμενος, * χαὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος· * Θεοῦ δὲ Θεία δυνάμει ἔνδοξε, * ἀσινής όλόχληρος * αὐθις ἀπεδείχνυσο, * χαταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Αγίασμα ώφθης νοητόν * τοῦ πάντας ἀγιάζοντος, * καὶ καθαρόν Πανάμωμε σκήνωμα· * ἐκ σοῦ γὰρ ὥφθη Θεός σαρκούμενος, * καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, * κόσμφ γνωριζόμενος, * ἐν μιᾶ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

10 Eippier.

Μόνος είδώς, τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, *
 Ο καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ
 ὑψους δύναμιν, * τοῦ βοặν σοι· Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, *

» τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Πχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίψ τῷ φαιόρῷ, * συναστράπτοντα ἔχων * τόν λόγον ἰερῶς,* ἐφελχύσω ἀγέλας * πιστῶν πρός εὐσέβειαν· * μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, * πᾶσαν χάχωσιν * ὑπενεγχών τῶν τυράννων· * ὅθεν σήμερον, * τὴν παναγίαν σου μνήμην * τελοῦντες, ὑμνοῦμέν σε. Δόξα, χαὶ νῦν. ()εοτοχιον, ὅμοιον.

Μαρία τό σεπτόν,* τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,* ἀνάστησον ἡμᾶς,* πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέρυχας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια, * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου. 'Η Σταυροθεοτοχιον, ὅμοιον.

Ώ θαύματος φριχτοῦ· * χαινοῦ μυστηρίου· * ἐβόα ἡ ἀγνὴ * χαὶ πανάμωμος Κόρη, * ἐν ξύλω ὡς ἔβλεψε, * τανυσθέντα σε Κύριε· * πῶς ἀδέχαστε * Κριτὰ ἀπάντων χαὶ Λόγε, * ὡς χατάχριτος * ὑπὸ χριτῶν παρανόμων, * Σταυρῷ χαταχέχρισαι;

'Ωδή δ'. Όρος σε * τη χάριτι.

Σθένος σοι, Τιβούρτιε δωρεϊται ό Κύριος, * δι ἀσθενείας τῆς σαρxός, * χαταπαλαϊσαι τόν ἐχθρόν· * πυρί γάρ φλογίζοντι, * νεανιχώς * ἐπέβης Μάρτυς στερρότατα, * χαὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Συνήφθης * τοῖς ἄνω λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε, * ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, * καὶ ἀνενέγκας καθαρὰς * θυσίας ἐν πνεύματι,* ἱερουργὲ, * Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα· * χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ορθιος * χρεμάμενος, * χαὶ πλήχτροις ξεόμενος, * χαὶ ταῖς σροδραῖς τῶν αἰχισμῶν * περιχυχλούμενος φοραῖς, * χαὶ βόθρω χωννύμενος, * χαὶ ἐν αὐτῷ * τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, * ὁ γενναιόφρων ἡγάλλετο Κάστουλος.

Ιάσεις * ἐν Πνεύματι Αγίω, μαχάριε, * ἐπιτελῶν, πρός φωτισμόν * τῶν χαθορώντων εὐσεβῶς, * λαοῖς τὸ σωτήριον * θεοπρεπῶς, * Σεβαστιανὲ, χατήγγειλας, * μαρτυριχῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας. Θεοτοχίον.

Μόνην σε * πασῶν ἐχ γενεῶν ἐξελέξατο, * ὁ ὑπερούσιος Θεὸς,* xαὶ οὐσιώθη xαθ' ἡμᾶς, * γενόμενος ἄνθρωπος, * ὁ πλαστουργός * τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, * Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδή έ. Ο φωτίσας * τη ελλάμψει.

Οι τρίβοι σου * και πορείαι πρός μόνον φερόμεναι * τόν Κύριον,* άνοδίας έχθρων υπεξέκλιναν, * και πολλοίς γεγόνασιν * όδός εύθεία και πραεία, * Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ρητορεύει * Μαρχελλίνος χαὶ Μάρχος σοφώτατα, * πρό βημάτων * τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν· * προσδεθέντες ἄμφω δὲ, * χέντροις τοὺς πόδας χαθηλοῦνται, * μαρτυριχῶς χλειζόμενοι.

Τό πάθημα * τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, * Μαρχελλίνος * χαὶ ὁ Μάρχος στεῥρῶς εἰχονίζοντες,* λόγχη σφαγιάζονται,* χαὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις * τῶν 'Λθλοφόρων συνάπτονται. Θεοτοχίου.

'Υπέρφωτε * τοῦ 'Ηλίου Νεφέλη Πανάμωμε, * ἀπέλασον * τῆς ψυχῆς μου τὰ νέρη πρεσβείαις σου, * xai τὸν νοῦν μου φώτισον,* τῆ ἀμελεία σχοτισθέντα, * ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

'Ωδή ς΄. Έχύχλωσεν ήμαζ.

Στεφόστητι νοός σεβασμιώτατε, * έδείχθης ἀταπείνωτος, * έν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀρειδῶς, * καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν· * ὅθεν πρός φῶς * μετέβης χαίρων, * Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ένεύρου σε Χριστός άγωνιζόμενον, * χαὶ δαίμοσι μαχόμενον, * χαὶ αἰχίαις ὁμιλοῦντα χαλεπαῖς, * Σεβαστιανὲ Μάρτυς ἀήττητε, * χαὶ πρός αὐτόν * ἀποσχοποῦντα * χαρδίας ὅμμασι.

Μοχλεύσεσι στερραϊς πανσόφων λόγων σου, * την πλάνην άνεμόχλευσας, * χαί σεβάσματα χατέαξας έχθρῶν, * χαὶ εἰδωλιχοὺς ναοὺς ἡδάφισας, * χαὶ σεαυτόν * ναόν τοῦ θείου * ἤγειρας Πνεύματος. Θεοτοχίον:

Φθαρεϊσαν την ήμῶν ἐχ παραβάσεως * οὐσίαν ἀνεχαίνισας, * τὸν χαινίζοντα τὰ πάντα, θειχῷ * μόνῷ τῷ βουλήματι χυήσασα, * ἐν γυναιξίν * εὐλογημένη, * Θεοχαρίτωτε.

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$, IH',

Ο Είρμός.

» Εχύχλωσεν ήμας έσχάτη άβυσσος. * ούχ έστιν ό ρυόμενος. *
 » Ελογίσθημεν ώς πρόβατα σραγής. * σώσον τόν λαόν σου
 » ό Θεός ήμῶν. * σù γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων * χαὶ ἐπα » νόρθωσις.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, xai τῶν σὺν αὐτῷ Ζωῆς, Τραγχυλίνου, Νιχοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρχελλίνου xai Μάρχου.

> Σεβαστιανός, των πλάνης σεβασμάτων. Καταφρονήσας, τύπτεται το σαρχίον. Όγδράτη δεχάτη τε Σεβαστιανός ροπαλίσθη.

Ζωή, πρός ύψος έχ χεφαλής ήρμένη, Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωής τέλος.

Ναί, βάλλετε σφοδρώς με συχνοϊς τοϊς λίθοις, Έχ χαρδίας έχοαζεν ο Τραγχυλίνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὥδε ταχτέον, Οῦς, κἂν βυθός συνέσχεν, οὐρανός φέρει.

Τιβουρτίου τέμνουσι την θείαν χάραν, Σύ μου Θεός, χράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

Κάστουλον είλχον εις άπωλείας βόθρον· Ώς δ' ούχ ύπειζε, γης ένεβλήθη βόθρω.

Έχθρῶν παγέντες, οἶα λόγχαι, χαρδίαις, Νύττεσθε λόγχαις, Μάρχε χαὶ Μαρχελλῖνε.

Ταΐς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ. Σε νοητήν, * Θεοτόχε χάμινου.

Ρώμη τη ση * χραταιά σθενούμενοι, * οι 'Αθλοφόροι σου Χριστε, * ετροπώσαντο τον εχθρον, * πλάνην χατεπάτησαν, * σώματα παρέδωχαν * τοις αιχισμοις, αναμέλποντες * Ο αινετός των Πατέρων * Θεός χαι ύπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ἀγωνισάμενοι χαλῶς,* Μαρχελλίνος χαι ὁ χλεινός * Μάρχος χαι Τιβούρτιος, * Κάστουλος ὁ πάνσοφος, * πρός οὐρανόν μετετέθησαν, * τόν αίνετόν ἀνυμνοῦντες * Θεόν τόν ὑπερένδοξον. Νεανιχώς * ἀθλητὰ Τιβούρτιε, * ώσπερ οἱ Πατδες τῆ πυρặ,* ἐπιβέβηχας, νοητώς, * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος * ἀνωθεν δεχόμενος, * χαὶ μελφδῶν ἐμμελέστατα· * Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων * Θεός χαὶ ὑπερένδοξος.

"Ωσπερ ἀμνὰς.* χρεμαμένη ἔνδοξε, * ἐναπηγχόνισας ἐχθρόν,* ταΐς νευραΐς τῶν μαρτυριχῶν * πόνων σου, πανεύφημε, * ζῆς δὲ μετὰ θάνατον, * Μάρτυς Ζωὴ, ἀναμέλπουσα· * "Ο αἰνετός τῶν Πατέρων * Θεός χαὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοχίον.

Στάμνον χρυσήν, * παναγίαν Τράπεζαν, * τοῦ θείου *Αρτου τῆς ζωῆς * ὀνομάζομέν σε 'Αγνὴ, * Τόπον ἀγιάσματος, * Θρόνον ὑψηλότατον, * ἐν ῷ Θεὸς ἀνεπαύσατο, * ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς χαὶ ὑπερένδοξος.

'ωδή ή. Έν χαμίνω Παιδες Ίσραήλ.

Ν εχρωθήναι χόσμφ βουληθείς, * χαι τοῖς ἐν χόσμφ πᾶσι, * τῆς όντως χατηξιώθης * ἀεισέβαστε ζωῆς, * βοῶν προθυμότατα * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^{*}Εθεντό σε άνομοι δεινῶς, * ἐν λάχχω χατωτάτω, * χωννῦντες χαὶ θανατοῦντες, * ἀναμέλποντα τρανῶς, * ἀοίδιμε Κάστουλε·* Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαχαρίας έτυχες ζωῆς * ὡς ἐπώνυμος ταύτης· * πνιγμῷ γἀρ βιαιοτάτῳ, * τὴν ἐπίχηρον ζωὴν * χατέλιπες, μέλπουσα· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωραιώθης τέξασα Θεόν, * ώραῖον χαὶ Δεσπότην, * τὸν θείαις χαταραιδρύναντα * ἀχτῖσι τοὺς βροτούς· * διὸ ἀναμέλπομεν· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Eigude.

» χαμίνω Πατδες Ίσραηλ, * ώς έν χωνευτηρίω, * τῷ χάλ » Τη λει της εὐσεβείας, * χαθαρώτερον χρυσοῦ, * ἀπέστιλβον
 » λέγοντες· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,*
 » χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή η'. Τύπον * της άγνης λοχείας σου.

Ι να * θειχής λαμπρότητος, * χαι αιωνίου δόξης * χαι ώραιότητος, * Σεβαστιανέ, * άξιωθής άξιάγαστε, * τὰς βασάνους τοὺς πόνους τὸν θάνατον * ὑπέμεινας ἀνδρείως· * διό σε πάντες μαχαρίζομεν.

MHN Δ EKEMBPIO Σ , 10[°].

^{*}Ωφθης * μέσον ἄστρων ήλιος, * τῶν συναθλούντων Μάρτυς·* xαὶ νῦν φωτίζετε, * ἄθλων ἰερῶν, * ἰερωτάταις λαμπρότησιν, * 'Εχχλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, * χαὶ πᾶσαν διαβόλου * διασχεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες * Χριστόν, Τιβούρτιος * χαὶ Μαρχελλϊνος, Μάρχος, * Ζωἡ χαὶ Κάστουλος, * Σεβαστιανῷ * χαθηγητῆ χαὶ θεόφρονι, * συναθλοῦσι, χαὶ ἴσους χομίζονται * τῆς νίχης τοὺς στεφάνους, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

"Ηρθη * πρός μονὰς σχηνούμενος, * φωτοειδής Μαρτύρων * χορός ὁ ἔνθεος, * χαὶ τοὺς οὐρανοὺς * περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τόν φιλάνθρωπον, * ἀεὶ παραχαλοῦντες, * μαχαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε.

Osotoxiov.

Φρίττει * νοερά Στρατεύματα, * το τοῦ Πατρός όρῶντα * θεῖον ἀπαύγασμα, * σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν * ἀνερμηνεύτως χρατούμενον, * χαὶ τὸ σὸν χεχτημένον ὁμοίωμα, * ἱνα βροτοὺς θεώση, * Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε. Ὁ Εἰρμός.

» Γι ύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, * πυρπολουμένη βάτος * » Γ ἕδειξεν ἄφλεχτος * χαὶ νῦν χαθ' ἡμῶν, * τῶν πειρασμῶν

» άγριαίνουσαν, * χατασβέσαι αίτοῦμεν την χάμινον· * ίνα σε

» Θεοτόχε, * άχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ή λοιπή Άχολουθία του Ορθρου, ώς σύνηθες, χαι Άπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

$\mathbf{E} \mathbf{I} \Delta \mathbf{H} \boldsymbol{\Sigma} \mathbf{I} \boldsymbol{\Sigma}.$

Έαν ή Κυριαχή πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχη τῆ Κ΄. τοῦ παρόντος μηνός, ἡ ἐχεῖ ἀχολουθία τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου ψάλλεται χατὰ τὴν σήμερον· ἀπόστολος δὲ χαὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτω πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ήχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Ε ὕχλειαν ἐπόθησας * ἀποχειμένην τοῖς Μάρτυσιν,* ᾿Αθλοφόρε πολύαθλε· * χαὶ πόνους ὑπήνεγχας * θαρσαλέω γνώμη,* ἀπονον

πρός λήξιν * μετατεθήναι προσδοχών, * χαὶ τὰ βραβεῖα * ζητῶν χομίσασθαι, * Παμμάχαρ τὰ οὐράνια, * χαὶ Παραδείσου τὴν οἴχησιν, * χαὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, * χαὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

'Ονύχων σπαράγματα,* χαὶ χαλεπὰ ἐχχεντήματα,* χαὶ μολύβδου πυράχτωσιν,* τῆς χάρας ἀφαίρεσιν,* χαὶ τοὺς δριμυτάτους * ὑπήνεγχας πόνους,* χαὶ προσετέθης τῷ χορῷ * τῶν 'Αθλοφόρων * χαίρων πολύαθλε· * διό σου τὴν ἐτήσιον * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν,* ἀθλητὰ Βονιφάτιε,* τῶν 'Αγγέλων συμμέτοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα,* Θεϊον δεσπότην ἀπέλαβεν,* ἀγλαίς, Βονιράτιε, * παθῶν χυριεύσαντα, * βεβασιλευχότα * ἀθέων τυράννων,* χαταβαλόντα τοὺς ἐχθροὺς, * χαὶ νίχης στέφος * ἀναδησάμενον· * διὸ Ναόν σοι ἅγιον,* περιχαλλῆ τε δομήσασα,* ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο * ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα, χαί νῦν. Θεοτοχίον.

Κριτὴν διχαιότατον * ἀποχυήσασα Δέσποινα, * τὸν ἀσώτως βιώσαντα, * δυσωπῶ ἰχέτευε, * χαταχεχριμένον * χαὶ ἡπορημένον, * ἐν τῆ μελλούσῃ φοβερặ * χρίσει, Παρθένε, * μὴ χαταχρῖναί με· * συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, * ἐχ δεξιῶν τούτου ἴστασθαι * ἐχλεχτοῖς διὰ ἔλεος, * χαὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ή Σταυροθεοτοχίον.

Νεχρούμενον βλέπουσα * Χριστόν, ή πάναγνος Δέσποινα,* χαὶ νεχροῦντα τὸν δόλιον,* ὡς Δεσπότην χλαίουσα,* ὑμνει τὸν ἐχ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα,* χαὶ τὸ μαχρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα,* ἀνεχραύγαζε· * Τέχνον μου ποθεινότατον,* μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου,* μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε,* τὸ ἐμὸν χαταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες της Όχτωήχου, και τοῦ Αγίου, οὐ ή Ακροστιχίς. Πιστώς σε μέλπω, Μάρτυς ήγλαισμένε. Ιωσήφ.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Τριστάτας χραταιούς.

Προθύμω λογισμῶ,* τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας * τῶν γενναίων ἀθλητῶν,* ἐνήθλησας στεἰρῶς,* xαὶ τὸν ὄφιν ἐνέχρωσας * ἄθλοις σου τοῖς ζωηρόροις,* ἱερὲ Βονιφάτιε, * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων συνόμιλε.

'Ιδών ἐπὶ τῆς Υῆς,* τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην * κεχυμένην ἀλη-Οῶς,* γενναῖε 'Δθλητὰ,* τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος,* ἔρωτι τῷ Οειοτάτῳ,* ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον,* ἀπτοήτῷ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σορία θεϊκή * λαμπρυνόμενος μάκαρ,* τοὺς ἀσόρους δυσμενεῖς * Men. Tou. 11. 69

MIIN Δ EKEMBPIO Σ , IO',

έμώρανας, Χριστόν * χαταγγέλλων, παχύτητι * σώματος όμοιωθέντα,* οις όρθηναι ήθέλησε,* Βονιράτιε Μάρτυς πολύαθλε.

(Deotoxioy.

Τὸ ὅρος τοῦ Θεοῦ, * Δανιὴλ ὃ προείδε, * τὴν σχηνὴν τὴν νοητὴν,* τὴν πλάχα τὴν σεπτὴν,* τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα,* τράπεζαν τὸν θεῖον ^{*}Αρτον * τὴν χωρήσασαν, ἔσμασι * τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

<u>`Ωδή γ΄</u> Ότι στεϊρα έτεχεν.

Ως ποθήσας ένδοξε, * έλευθερίαν την άνω, * άπο ζυγου δουλείας, * Ω λυτρούσαι πάθη τὰ σεπτὰ, * έζηλωχώς, ἀοιδιμε, * τον δί οίχτον * δούλον χρηματίσαντα.

Σαρχιχῶν ἀνώτερος * ἀποδειχθεἰς φρονημάτων,* ἐν ἀλλοιώσει θεία,* ἀθρόον πᾶσαν προσβολήν * τῶν δυσχερῶν, ὑπήνεγχας * γηθόμενος * Μάρτυς Βονιφάτιε,

Σεαυτόν ἀπηρνήσω,* καὶ πρός ἀγῶνας καὶ πάλας * τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες,* Σταυροῦ τῷ ὅπλῷ κρατυνθεὶς,* καὶ νικητὴς γενόμενος * δεδόξασαι,* Μάρτυς Βονιφάτιε.

Θεοτοχίον.

Έαυτον έχένωσε,* τοὺς Πατριχοὺς μη χενώσας,* ἐν τῆ γαστρί σου χόλπους,* ὑπερούσιος Θεός,* χαὶ σὸς Υἰὸς ἐγένετο,* Πανάμωμε,* σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ο Είρμός.

τι στειρα έτεκεν, * ή έξ έθνων Έκκλησία, * και πολλή έν

» 🚺 τέχνοις * ήσθένησε συναγωγή,* τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ήμῶν * » βοήσωμεν· * "Αγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, "Ηγος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Τμήσας τον Θεόν,* παρ αὐτοῦ ἐτιμήθης * Μαρτύρων χαλλονὴ,* Βονιφάτιε μάχαρ· * διό χαὶ στεφάνω σε * θείας δόξης ἐχόσμησεν· * ὅθεν σήμερον,* τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἑορτάζοντες,* ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν,* πρεσβεύειν πρός Κύριον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xal vov. Θ so toxiov.

Τόν πάντων Ποιητήν,* χαί Θεόν σου χαὶ Κτίστην, * πανάμωμε 'Αγνή,* διὰ Πνεύματος θείου, * ἐν μήτρα σου ἐχώρησας,* χαὶ φθορᾶς δίχα τέτοχας· * ὅν δοξάζοντες * σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε,* ὡς παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,* χαὶ χόσμου ἀντίλυτρον. [°]Π Σταυροθεοτοχίον.

Καί σοῦ τῆς χαθαρᾶς * χαὶ πανάγνου Παρθένου,* διῆλθεν ἀληθῶς * τὴν χαρδίαν ῥομραία,* Σταυρῷ ὡς ἐώραχας,* τὸν Γίον σου ὑψούμενον,* παναμώμητε,* εὐλογημένη Μαρία, * τὸ προσφύγιον * ἀμαρτωλῶν χαὶ τὸ τεῖχος,* χαὶ χόσμου χραταίωμα.

'Ωδή δ΄. Δι άγάπησιν Οικτίρμον.

Ν αχαρίζων τῶν ἀθλούντων * τὴν χαρτερίαν, * τῆ ἐχμιμήσει Μάρτυς, * τῶν σεπτῶν παθημάτων, * τούτοις ἐξωμοίωσαι, * Θεόφρον πανόλβιε.

Έπειγόμενος έν πίστει, * Μαρτύρων θείων * πρός συλλογήν, παμμάχαρ,* σεαυτόν τῆ ποθούσῃ,* φόρτον ἀξιάγαστον,* Θεόφρον, ἀπέδωχας.

Λιπαινόμενος χαθάπερ * χρυσίον, Μάρτυς,* τῶν αἰχισμῶν χωνεία * εὐριζότερος ὥφθης,* φέρων τοῦ ποιήσαντος * παθῶν τὸ ἐχσφράγισμα.

Παρθενίαν μετὰ τόχον * ἐσφραγισμένην * χατανοοῦσα Κόρη,* τὸν ἀφράστως τεχθέντα * Λόγον ἐχ λαγόνων σου, * πιστῶς ἐμεγάλυνες.

Ωδή ε΄. Τον φωτισμόν σου Κύριε.

Ος φωταυγής ἀνέτειλας * ἀστήρ ἀπό δυσμῶν, * χαὶ δύνας, Μάρτυς, * ἀθλήσει χαρτερῶς, * αὖθις πρός δυσμὰς ἐξανατέλλεις, * χαταυγάζων τὰ πέρατα.

Μαρτυριχώς ήγώνισαι,* δνύχων σπαραγμούς,* δξέσι, Μάρτυς,* χαλάμοις προσφέρων,* χαί τοῦ πονηροῦ τὰ χέντρα πάντα * ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αί τοῦ ἐχθροῦ ἡσθένησαν,* θεόφρον ἐπὶ σοὶ * μηχανουργίαι· * xαὶ γὰρ τῆ πρός Θεόν * νεύσει ἀχλινεῖ, σαρχός αἰχίσεις,* ώσπερ ǎσαρχος, ἔφερες.

Ρύπου παντός ἀπόπλυνον,* Παρθένε, τὴν ἐμὴν * ψυχὴν βοῶσοι,* xai σῶσον με ἡ τόν ἀληθῆ Θεόν Σωτῆρα * ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

'Ωδή ε΄. Έβδησε * προτυπών.

Ι υπτόμενος * ταϊς πληγαῖς τῆς σαρχός, χατεπλήγωσας * τοὺς ἀνιάτως νοσοῦντας τὴν ἄγνοιαν,* χαὶ νοσούντων ὥφθης * ἰατρός, ἀθλητὰ Βονιράτιε.

`Υψούμενος * πρός Θεόν ἐπιδόσει, μαχάριε,* τῶν ἀγώνων,* δυσμενεῖς ἀοράτους χατέβραξας,* χαὶ χατερραγμένοις * βοηθός 'Λθλοφόρε γεγένησαι.

Συρόμενος * ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος,* Θεοφόρε,* το τῆς πλάνης χαθείλες ὀχύρωμα,* χαὶ πιστῶν χαρδίας,* ἐπὶ πλείον τῆ πίστει ἐστήριξας.

Θεοτοχίον.

Ή βάτος σε * προετύπου, Πανύμνητε, πρότερον,* χαιομένη * μηδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε· * χαι γὰρ ὡς ἐχείνη,* οὐχ ἐφλέχθης Θεόν σωματώσασα.

Ο Είρμός.

» Τρβόησε * προτυπών την ταφήν την τριήμερον, * ό Προρήτης *

» L' Ιωνάς έν τῷ κήτει δεόμενος· * Έχ ρθοράς με ρυσαι, * Ις-

» σοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον, ³Ηχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Τερεΐον ἄμωμον,* έθελουσίως * σεαυτόν προσήγαγες,* τῷ ἐχ Παρθένου διὰ σὲ * τεχθηναι μέλλοντι, "Αγιε,* στεφανηφόρε * σορέ Βονιφάτιε.

'Ανατολής ώσπερ ἀστήρ,* τοὺς Μάγους ἐχ Περσίδος,* οῦτω σε θεία νεῦσις ἐχ δυσμῶν ὡδήγησε, θεόφρον,* τεχθηναι ἐν Σπηλαίφ* τῷ εὐδοχήσαντι Χριστῷ * προσχυνήσαι,* ὡς Βασιλεῖ ἀπάσης τῆς χτίσεως,* χαὶ τούτῷ δῶρα προσαγαγεῖν,* ὡς λίβανον χαὶ σμύρναν* χαὶ χρυσόν, Πίστιν,* 'Αγάπην χαὶ 'Ελπίδα. * "Οθεν σαυτόν ὀλόχληρον,* προσήγαγες αὐτῷ * ἄμωμον δῶρον,* τῷ τυράννῷ διχαστῆ * ἐν παβρησία * χράζων χαὶ βοῶν.* Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω,* στεφανηρόρε * σορὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Βενιφατίου.

Στίχοι.

Ζητών Βονιφάτιος όστα Μαρτύρων,

Έαυτόν εύρε Μάρτυρα, τμηθείς ξίφει.

Έννεακαιδεκάτη Βονιφάτιος αύχένα τμήθη

Τα: αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αβραμιατοι ποτέ.

Ιτόνυ μή χλίνας γλυπτοῖς, * εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης * μεγίστην δντως, Μάρτυς, χάμινον * ἐν ἦ δροσιζόμενος, * Ο τῶν Πατέρων βοặς, * Θεός εὐλογητός εἶ.

Λύειν τον τόνον τῆς σῆς * όμολογίας σπεύδων,* ὁ δολιόρρων τοῖς ἐγχάτοις σου,* χαχλάζοντα μόλυβδον * ἀνηλεῶς ἐχχέει· * ἀλλ ἐμφανῶς ἡσχύνθη.

'Αποτμηθείς προθύμως * την ίεράν σου χάραν, * έχθροϋ δολίου πολυμήχανον * χεραλήν διέχοψας, * της σης ανδρείας ξίρει, * Μάρτυς Χριστοϋ θεόφρον.

Θεοτοχίον.

"Ινα φωναζς αίσίαις * ὑμνολογῶ σε Κόρη, * παθῶν με ῥῦσαι ταζς πρεσβείαις σου, * χινδύνων χαὶ θλίψεων, * χαὶ πονηρῶν λογισμῶν, * χαχῶσαί με ζητούντων.

'Ωδή ή΄. Λυτρωτά τοῦ παντός.

Συμφερόντως την σην έργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστός Βονιφάτιε, άναζητούντα λείψανα * χαλλινίχων Μαρτύρων, σε ένισχύει, * δ πιστώς έπεζητεις γενήσεσθαι.

Μαχαρία δεσποίνη, μαχάριος * θησαυρός ἀπεδόθης, Μαχάριε· * ὦ πλουτισθεΐσα έψαλλε, * γηθομένη χαρδία· * Πάντα τὰ έργα, * εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Έν σπουδη το ἀοίδιμον γύναιον,* ἀνεγεῖρον Ναον ἰερώτατον,* σε εν αὐτῷ κατέθετο,* πεφυκότα τῆς θείας * ναον Τριάδος,* ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεχρωθείς δι ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος,* τοὺς νεχρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας,* ζωοποιῷ πρεσβεία σου,* ἰατρεύεις βοῶντας· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Επί σε την άγνην ό υπέρθεος,* κατελθών ώσπερ οίδε σεσάρκωται,* και τους βροτους έθέωσε,* μελφδούντας Παρθένε· * Πάντα τὰ ἕργα,* εύλογείτε υμνείτε τον Κύριον. Ο Ειρμός.

» Λυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσω φλογός » Λεἰσεβήσαντας, * συγχαταβὰς ἐδρόσισας, * χαὶ ἐδίδαξας μέλ-» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

'Ωδή θ΄. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εδοῦσά σε φόρτον ἰερόν * ἡγάλλετο, * ἐκβοῶσα ἡ ἀείμνηστος· * Δοῦλον ἐκπέμψασά σε μάκαρ,* δεσπότην ἀληθή ὑποδέδεγμαι,* δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον,* σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

'Ως χρίνον χοιλάσι νοηταϊς * ἐξήνθησας * τῶν Μαρτύρων, Βονιράτιε· * φοίνιξ χαθάπερ ἀνυψώθης· * ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης πυρίπνοος· * ὡράθης ἐχλεχτὴ ὡς χυπάρισσος,* εὐωδιάζουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμιν * ἀνέτειλεν, * ᾿Αθλοφόρε, ώσπερ ήλιος, * φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, * φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, * παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, * Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

"Ηλιος χαθάπερ ἐχ Δυσμῶν * ἀνέτειλας,* χαὶ Ἐώας πόλιν ἔρθασας,* ἔνθα χαὶ δὺς τῷ μαρτυρίω, * πρός χρείττονα ζωὴν ἀνατέταλχας,* χαὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔρθασας,* ταύτην τειχίζων σαῖς δεήσεσι.

Φωτί με χαταύγασον τῷ σῷ,* Πανάμωμε,* τον ἐν σχότει συνεχόμενον * τῆς ἀμαρτίας, Θεοτόχε,* χαὶ δίδου ἐν ἡμέρα πορεύεσθαι * ἐνθέων προσταγμάτων, Θεόνυμρε,* ὅπως ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$, K'.

Ο Ειρμός.

- » Τζύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι, * τὴν χατάραν είσφ-
- » L' χίσατο· * σύ δε Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας βλα-
- » στήματι,* τῷ χόσμψ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * ὅθεν σε πάντες

» μεγαλύνομεν.

Η λοιπή 'Ακολουθία σου Ορθρου, ώς σύνηθες. καὶ 'Απόλυσις.

TH K'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τοῦ Αγίου Γερομάρτυρος Γγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

'Από ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σἀρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

Ιστέον δέ, ὅτι ἀπό τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παραχλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἀγίων Θεορανείων, τουτέστιν, ἐως τῆς ιδ΄. Ιανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Προεόρτια Στιγγρά ἰδιόμελα τρία.

Πχος α΄. Άνατολίου.

Π ροεορτάσωμεν λαοί, * Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * xai ἐπάραντες τόν νοῦν,* ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῆ διανοία, * xai κατίδωμεν τὴν Παρθένον,* τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς,* ἐπειγομένην τίκτειν * ἐν Σπηλαίω, * τόν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεόν ἡμῶν· * οῦ Ἰωσὴρ * κατιδών τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος,* ἐδόκει ἀνθρωπον θεωρεῖν,* ὡς βρέφος σπαργανούμενον· * ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων,* Θεόν είναι ἀληθινόν,* τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αύτός, του αύτου.

Προεορτάσωμεν λαοί, * Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * καὶ ἐπάραντες τόν νοῦν, * ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῆ διανοία, * καὶ κατιδωμεν τό ἐν Σπηλαίω * μέγα μυστήριον· * ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεοῦ προερχομένου, * τελείου ὑπάρχοντος τοῦ αὐτοῦ, * ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. * Διὸ κράξωμεν· * "Αγιος ὁ Θεός, * ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· * "Αγιος Ἱσχυρός, * ὁ Υἰός ὁ σαρκωθείς· * "Αγιος Ἀθάνατος, * τὸ Παράκλητον Πνεῦμα· * Τριὰς ᾿Αγία, δόξα σοι. Ο αύτός, του αύτου.

^{*}Αχουε ούρανέ, χαὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἰός χαὶ Λόγος * τοῦ Θεοῦ χαὶ Πατρός, πρόεισι * τεχθῆναι, ἐχ Κόρης ἀπειράνδρου,* εὐδοχία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς,* χαὶ συνεργεία τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * ὅτι ὁ ὣν * γίνεται ὃ οὐχ ἦν,* χαὶ ὁ πλαστουργός πάσης χτίσεως ἀναπλάττεται· * ὁ παρέχων τῷ χόσμῳ,* τὸ μέγα ἔλεος.

Έτερα Στιχηρά προσόμοια τοῦ Αγίου, [°] Πχος δ΄. Ο έξ υψίστου χληθείς.

Ο Θεοφόρος χαλούμενος ἀξίως,* ὅτε ὁ Δεσπότης σε,* μάχαρ Ἰγνάτιε,* ὡς συμπαθὴς ἡγχαλίσατο,* φιλοσορίας * τῆς ἀνωτάτω * φαίνων τὰ δόγματα,* τότε τὴν πολύφωτον * αἰγλην εἰσδέδεξαι,* χαθάπερ σπόγγος τὰ νάματα,* ἐχ τῆς ἀβύσσου * τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· * ὅθεν χατ' ἰχνος * ἡχολούθησας,* τῷ χαλοῦντι * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὅν ἰχέτευε σῶσαι,* χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τετρωμένος ἀγάπη τῆ τελεία,* ὅτε ὁ πρηστήριος * ἔρως ἀνέφλεγε,* σοῦ τὴν ψυχὴν ἰερώτατε, * πρός τὸν Δεσπότην * σὲ κατεπείγων,* Πάτερ, πορεύεσθαι,* τότε τὸν ἀοίδιμον * λόγον ἐβόησας· * Σίτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος,* καὶ δἱ ὁδόντων * δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι,* ἱνα τῷ Λόγῳ * καθαρώτατος * ἄρτος φανῶ,* τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὅν ἰκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ίεροφάντορ, * ὅτε τὸν θεόπνευστον * λόγον ἀνέχραξας· * Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται,* καὶ κοινωνῆσαι * τούτῷ τοῦ πάθους * λίαν ἐπείγομαι· * ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε,* καθάπερ ἥλιος,* ᾿Ανατολῆς ἐξορμώμενος,* ἐπὶ τὴν Δύσιν * καταφωτίζων * μάκαρ διέδραμες,* καὶ βασιλείας διαδήματι * ἐκοσμήθης, Χριστῷ προσαγόμενος· * δν ἰκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'. Άνατολίου.

Θεοφόρε 'Ιγνάτιε,* τόν σόν * έρωτα Χριστόν ένστερνισάμενος, * μισθόν έχομίσω * τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, * τό τελειωθῆναι δἰ αίματος· * διό σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ,* δἱ ὁδόντων θηρίων ἡλέσθης,* χαὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,* 'Αθλητὰ μαχάριε.

Καί νυν. Προεόρτιον, ό αύτός.

Υπόδεξαι * Βηθλεέμ, την του Θεου Μητρόπολιν * Φως γαρ το άδυτον * ἐπὶ σὲ γεννήσαι ήχει. * Αγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ,* ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. * Μάγοι ἐχ Περσίδος, * το τρισόχλεον δῶρον προσχομίσατε. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες,* τον

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. K',

τρισάγιον ύμνον μελφδήσατε. * Πάσα πνοή * αίνεσάτω τον Παντουργέτην.

> Είς του Στίχου, Στιχηρά Ιδιόμελα Προεόρτια. Ήγος β΄. Κυπριανού.

Βηθλεέμ γη 'Ιούδα,* το χατά σάρχα * πολίτευμα,* φαιδρως ευτρέπισον το θεΐον Σπήλαιον,* ἐν ῷ Θεός σαρχί τίχτεται,* ἐξ 'Απειράνδρου 'Αγίας Παρθένου,* εἰς το σῶσαι το γένος ήμῶν.

Στίχ. Ο Θεός ἀπό Θαιμὰν ήξει.

Άνδρέου Πυρού, ό αύτός.

Δεῦτε ἄπαντες,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια * πιστῶς προεορτάσωμεν· * xai νοητῶς τὸν ὕμνον * ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι,* μαγιχάς δοξολογίας * μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· * Ἡλθεν * ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν,* ἐχ παρθενιχῆς νηδύος,* πιστοὺς ἀναχαλέσασθαι.

Στέχ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου.

Κυπριανού, Αυτόμελον.

Οἶχος τοῦ Ἐφραθὰ,* ἡ Πόλις ἡ ἀγία,* τῶν Προφητῶν ἡ δόξα,* εὐτρέπισον τὸν οἶχον,* ἐν ῷ τὸ Θεῖον τίχτεται.

Δόξα, του Άγίου, ήΗχος α΄. Του Στουδίτου.

⁶Ω τῆς στεἰράς * xai ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς,* ἀξιομαχάριστε Ίγνάτιε· * σὺ γὰρ πρός τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν,* ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν,* ἔλεγες· * Οὐχ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόῦλον,* ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν,* xai λαλοῦν ἐν ἐμοὶ * ἔνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρός τὸν Πατέρα. * Όθεν θείω Πνεύματι πυρπολούμενος,* θῆρας ἡρέθισας,* χόσμου σε θᾶττον χωρίσαι,* xai πρός τὸν ποθούμενον * παραπέμψαι Χριστόν· * ὃν ἰχέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Πχος β΄. Κυπριανοῦ.

'Ιδού χαιρός ήγγιχε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· * εὐτρεπίζου Σπήλαιον,* ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεχεῖν. * Βηθλεὲμ γῆ 'Ιούδα,* τέρπου χαὶ ἀγάλλου, * ὅτι ἐχ σοῦ ἀνατέταλχεν ὁ Κύριος ἡμῶν. * 'Αχούσατε ὅρη χαὶ βουνοὶ,* χαὶ τὰ περίχωρα τῆς 'Ιουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστός,* ἱνα σώσῃ ὄν ἔπλασεν ἀνθρωπον, * ὡς ῥιλάνθρωπος.

'Απολυτίκιον Προεόρτιον, ήΗχος δ'.

Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Ε τοιμάζου Βηθλεέμ· * ήνοιχται πασιν ή Έδέμ· * εύτρεπίζου Έφραθὰ, * ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, * ἐν τῷ Σπηλαίω ἐξήνθησεν ἐχ τῆς Παρθένου. * Παράδεισος χαὶ γὰρ, * ή ἐχείνης γαστὴρ ἐδείχθη νοητός, * ἐν ῷ τὸ θεΐον φυτόν, * ἐξ οῦ φαγόντες ζήσομεν, * οὐχὶ δὲ ὡς ὁ ᾿Αδὰμ τεθνηξόμεθα. * Χριστός γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Δόξα, τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

Κ αὶ τρόπων μέτοχος, * χαὶ θρόνων διάδοχος, * τῶν 'Αποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εῦρες θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν·* διὰ τοῦτο τὸν λόγον * τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, χαὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέχρις «ϊματος, * Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. * Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, πάλιν το Προεόρτιον. Έτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριώδιον ψαλλόμενον έν τοις 'Αποδείπνοις, οῦ ἡ 'Αχροστιχίς' Τῆ δευτέρα.

'Ωδή α΄. [°]Ηχος β΄. Ο Ειρμός.

» ΤΙῷ τὴν ἄβατον * χυμαινομένην θάλασσαν,* Θείω αὐτοῦ προσ-

» L τάγματι * ἀναξηράναντι, * χαὶ πεζεῦσαι δἱ αὐτῆς, * τόν

» Ίσραηλίτην λαόν * χαθοδηγήσαντι, * Κυρίφ ζωμεν· * ενδόξως » γαρ δεδόξασται.

Ή ἀπόἀρἡητος* Λόγου Θεοῦ κατάβασις,* ὅπερ αὐτὸς Θεάνθρωπος* Χριστὸς γινώσκεται,* τὸ Θεὸς οὐχ ἀρπαγμὸν * εἶναι ἡγησάμενος,* ἔρχεται δούλου μορφὴν * ἀναδεξάμενος,* Κόρης ἀγνῆς Θεόπαιδος.

Διαχονήσαι * Χριστός έχών προέρχεται, * οὐ μἡν μορρἡν ό πλαστουργός * νῦν ὑποδύεται, * τῷ πτωχεύσαντι 'Αδὰμ, * ό πλουτῶν Θεότητι, * ξένην ἀνάπλασιν * χαὶ ἀναγέννησιν, * ὡς εὕσπλαγχνος δωρούμενος.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Τρριξε * Παίδων εύαγών, * το όμοστολον * ψυχής ασπιλον

» L'σῶμα, * και είξε το τραφέν * έν ἀπείρω ὕλη * ἀκάματον

» πῦρ· * ἀειζώου δὲ * ἐχμαρανθείσης φλογός, * διαιωνίζων ὕμνος

» ἀνεμέλπετο· * Τὸν Κύριον πάντα * τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυ-

» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμάς μου * πάντας συγγενεϊς * άρτι θήσομαι, * εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς * τηρήσετε, φησίν * ὁ Χριστός ἀνθρώποις, * ἐχ μήτρας ᾿Αγνῆς * προερχόμενος· * οἶς τὴν εἰρήνην διδούς, * τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, * χαὶ Κύριον γινώσχειν τοῦτον χαὶ ψάλλειν· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως * ἕμπαλιν ἐν σοὶ, * σαρχιχῆς ἐστιν * ὁ τόχος Λόγε Θεοῦ· * οὐχ αἶμα γὰρ χαὶ σὰρξ * σὴν ἀγίαν συνίστησιν, * ἀλλὰ Πνεύματος * ΄ Αγίου παρουσία, * χαὶ τοῦ ΄ Υψίστου θεία ἐπισχίασις· * χαὶ Κύριον γινώσχοντές σε ὑμνοῦμεν, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ΄. Ο Ειρμός.

- » Ἐμεγάλυνας Χριστέ,* την τεχοῦσάν σε Θεοτόχον. * ἀρ' ής ὁ
- » Γ Πλάστης ήμῶν, * όμοιοπαθές * ήμιν περιέθου σῶμα, τό τῶν Men. Tom. 11. 70

554

 $A = X - \Delta \Sigma K^* + \Gamma S P I \oplus \Sigma = K^*$.

» ήμετέρων * λυτήριον άμπλαχημάτων· * ταύτην μαχαρίζοντες,*

» πάσαι γενεαί σέ μεγαλύνομεν.

Ρύπον πάντα έμπαθη * ἀπωσάμενοι, ἐπαξίως * της παρουσίας Χριστοῦ,* γνώμην ἀναλάβωμεν * ἔμφρονα· και γὰρ ἀρρυπάρως προέρχεται σάρκα φορέσαι,* καὶ πᾶσι δωρήσασθαι,* θείαν διὰ Πνεμ ματος ἀνάπλασιν.

'Αρορῶντες εἰς Χριστόν * ταπεινούμενον, ὑψωθῶμεν * ἐχ χαμαιζήλων παθῶν· * ζήλφ δὲ χαλῷ * μἡ φρονεῖν ὑψηλὰ, πίστει παιδευθέντες,* ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· * ὅπως τόν τιχτόμενον,' ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Προκ την Ν΄ Στιχό σμαν, Καιστικ, Πηρε α΄. Τόν τάρον σου Σωτήρ.

χλίνας ούρανούς,* χαὶ Παρθένψ οἰχήσας,* προέρχεται σαρχί,*
 Βηθλεέμ ἐν Σπηλαίψ,* τεχθήναι χαθώς γέγραπται,* ὁραθῆ ναί τε νήπιος,* ὁ τὰ νήπια * ζωογονῶν ἐν τῆ μήτρα·* τούτψ
 χαίροντες * νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες,* χαρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, χαι νῦν, το χυτό.

Marcong B. Type year Kathran. On 150.

γάλλου ή Σιών· * Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· * ὁ πάντων συνογεὐς, Δ΄ τόν 'Αστέρα προπέμψας, * μηνύει τὴν ἄμετρον * ἐαυτοῦ συγχατάβασιν· * ὅν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις, * ὅντως τίχτεται * ἐχ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, * ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, και νύν, το αυτό.

Men N. Rok of Konsolij.

 $\mathbb{E}[x_{1,0},\mathbb{E}] = \mathbb{E}[z_{1},\cdots,z_{n},\mathbb{E}] = \mathbb{E}[z_{1},\cdots,z_{n},\mathbb{E}]$

Αδει ταυτα προεόρτια, ο Ίωσήρ.

(1) (x', t', y); (α', t') Eisod;.

- » 🖌 δήν επινίχιον * Ζσωμεν παντες,* Θεφ τφ ποιήσαντι Οαυμα-
- Σ Δ΄ στὰ τέρατα,* βραχίονι ὑψηλῷ,* καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ,*

» ότι δεδόξασται.

(ລາວຊີດເວັດ

'Αρξώμεθα σήμερον * προεορτάζειν, * Χριστου τὰ Γενέθλια, του τεχθέντος σώματι * ἐχ τῆς Παρθένου Μητρός, * ἐν τῷ Σπηλαίψ Βηθλεέμ, * δι εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με * τῆς ἀμαρτίας,* σπαργάνοις εἰλίσσεται,* xαὶ ἐν φάτνῃ τίθεται * βρέφος ὀρώμενος,* ὁ προαιώνιος Θεός.* Δόξα τῷ χράτει αὐτοῦ. Έδὲμ διανοίγεται,* σοῦ τιχτομένου * ἐχ Κόρης Θεόπαιδος,* ἐν τῆ πόλει Δέσποτα,* τῆ Βηθλεὲμ ἐν σαρχί.* ἡμνολογοῦμεν τὴν φριχτὴν * οἰχονομίαν σου.

'Ιδού νῦν πεπλήρωται,* τοῦ 'Ησαίου * ἡ πρόἐρἡησις, Πάναγνε·* τοῦ τεχεῖν τὸν ἄχρονον,* ἐν Σπηλαίω γὰρ Υἰόν,* ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γτ, * διὸ εὐφραίνεται.

Έτερος Κάνών του Άγίου· ποίημα Άνδρέου Κρητης. Πχος και Είρμος ο αύτος.

Ακόρῶς ἐορτάζοντες * εὐωχηθῶμεν,* ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος * ἰερῶς ¹ προτρέπεται, * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, * ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ * τὴν πολυύμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου * πάντες τιμῶμεν,* παμμάχαρ Ἰγνάτιε,* χαὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν,* τὸν στερανώσαντα * τὴν πάνσεπτόν σου Κορυφὴν,* θεομαχάριστε.

Φωστήρ διαυγέστατος * τῆς Ἐκκλησίας * ὑπάρχων, Ἰγνάτιε,* καταλάμπεις ἅπαντα * τῆς γῆς τὰ πέρατα,* καὶ τὴν Ἐσπέραν δαδουχεῖς,* ἐκ τῆς Ἐψας ἐλθών.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος * τοὺς κατὰ τόπον * κινδύνους, Ἰγνάτιε,* καὶ ὑπάρχων δέσμιος,* οὐ κατενάρκηởας,* στηρίζων γράμμασι πυχνοῖς,* τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὑπερούσιε, μία Θεότης, * Μονὰς Τρισυπόστατε, * τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι, * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος εἰ Δημιουργέ, * σῶσον ἐλέησον.

Καί νῦν. Θεοτοκιον.

'Εδέμ εὐτρεπίσθητι· * ἡ 'Εφραθὰ γὰρ * τῷ Κτίστῃ ἡτοίμασται,* γεννηθῆναι μέλλοντι,* ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός,* ἐν τῷ Σπηλαίω Βηθλεέμ,* δἱ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Α (θον * δν ἀπεδοχίμασαν * οἱ οἰχοδομοῦντες,* οῦτος ἐγεννήθη *
 ^Α εἰς χεραλήν γωνίας· * αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα,* ἐν ἦ ἐστε » ρέωσε * τὴν Ἐχχλησίαν, ὁ Χριστὸς,* ἢν ἐξ ἐθνῶν * ἐξηγοράσατο.
 Τροπάριον.

Ταύτην * τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρχωσιν, * γνοὺς ὁ Ἡσαίας * ΙΙνεύματι Ἁγίψ,* ἐμφανῶς προλέγει· * Παιδίον ἐχ Παρθένου * γεννᾶται ὁ Κύριος,* εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· * οῦ ἡ ἀρχὴ * ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ.

"Αστρον * ἤδη ἀνατέταλχεν,* ἐχ φυλῆς Ἰούδα,* ὅπερ ἐπιγνόντες * Βασιλεῖς, χινήσεις * Ἀνατολῶν ποιοῦνται,* χαὶ φθάσαι ἐπείγονται,* ὅπως Θεάσωνται Χριστόν,* ἐν Βηθλεὲμ * σαρχὶ τιχτόμενον.

"Υμνον * πασα προεόρτιον * προσαδέτω χτίσις,* τῷ πρό έωσφό-

MIIN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. K'.

ρου * έχ Πατρός γεννηθέντι, * χαι νῦν ἐχ τῆς Παρθένου, * ἀρρήτως ἐχλάμποντι, * χαι τιχτομένω σαρχιχῶς, * ἐν Βηθλεέμ, * δι εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Του Αγίου, ο αυτός.

Τύπος * ίερας ἀθλήσεως * ἀνεδείχθης, μάχαρ,* στήλη χαρτερίας,* χαὶ χανών ἀνδρείας,* χαὶ στύλος Ἐχχλησίας,* χαὶ Πίστεως ἔρεισμα,* χαὶ ἀρετῆς ὑπογραμμός,* ἄθλοις σεπτοῖς * στεφανωθείς ἐν Χριστῷ.

Όντως * φερωνύμως κέκλησαι * Θεοφόρος, Πάτερ· * νήπιος γας έτι * χομιδη ύπάρχων,* είς χεϊρας τοῦ Κυρίου * φερόμενος ιστατο,* άναφωνοῦντος πρός ήμᾶς· * Γίνεσθέ μοι * ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

11οΐος * τόπος οὐχ ἡγίασται * τοῖς παθήμασί σου ; * ποία παροιχία * οὐχ ἐγνώσθης Μάρτυς ; * ἢ ποία φυλαχή σε * σχεδόν οὐχ ἐδέξατο,* δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ ; * ζῆλος γάρ σε * θεῖος ἡρέθιζε.

Σίτος * χαθαρός Θεῷ ἡμῶν * ἀνεβόας πέλων,* σπεύδω ἀλεσθῆναι * ὑπό θηρῶν ἀγρίων· * θλασθήτω τὰ ὀστᾶ μου,* βρωθήτω τὰ μέλη μου, * χαὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν· * ίνα Χριστῷ * χαθαρός ἀρτος ὀρθῶ.

Ξένον * Μαρτυρίου· στάδιον,* ίερῶς ἀνύσας,* ξένην παρὰ πάντας * τοὺς προηθληχότας,* ἀνδρείαν ἐπεδείξω,* τῷ πόθῷ πυρούμενος * τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ, * ὅστις ὡς πῦρ,* τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχήν.

Ζέων * εἰς ἀεἰ τῷ πνεύματι,* ὁ Ἱερομάρτυς * ἔχραζε σὺν πόθω,* ἐν μέσω τῶν χινδύνων· * Χριστὸν διώχω χαίρων, * Χριστῷ συνεσταύρωμαι· * ζῶ δὲ οὐχ ἔτι μὲν ἐγὼ,* ζῆ δὲ φησίν,* ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός. Δόξα.

Μίαν * προσχυνῶ Θεότητα * ἐν τρισὶ προσώποις, * ὡς ἀρχὴν χαὶ τέλος, * πάντων τε τῶν ὄντων * χαὶ τῶν γενησομένων, * ΙΙατέρα ἀγέννητον, * Γιὸν ἀχρόνως γεννητόν, * ΙΙνεῦμα εὐθὲς * ἐχπορευτὸν ἐχ ΙΙατρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Δεῦρο * Ἡσαία βόησον· * Ἰδοὺ ἡ Παρθένος * ἔχει ἐν χοιλία,* τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου,* xaì τίχτει ἐν Σπηλαίω· * xaì ἔστα: τὸ ὄνομα * τοῦ τιχτομένου Ἰησοῦ,* Θεὸς μεθ' ἡμῶν,* Ἐμμανουἡλ Σαβαώθ.

Κοντάχιον Προεόρτιον, η Ηχος γ΄. Ίωσήφ.

Η παρθένος σήμερον,* τὸν προαιώνιον Λόγον,* ἐν Σπηλαίω ἔρχεται,* ἀποτεχεῖν ἀπορρήτως. * Χόρευε * ἡ οἰχουμένη ἀχουτισθεῖσα,* δόξασον * μετὰ ᾿Αγγέλων * χαὶ τῶν Ποιμένων,* βουληθέντα ἐπορθῆναι,* Παιδίον νέον,* τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

O Olxos.

Τεραί Προφητών * ρήσεις το πέρας δέχονται· * ή Παρθένος ίδου * τίχτει Θεόν έν σαρχί, * Βηθλεέμ έν πόλει, * Ένδον του Σπηλαίου· * ή χτίσις πάσα * χαταπλουτίσθητι, * ἀγάλλου, χαὶ χόρευε· * μετὰ τῶν δούλων * συναναστρέφεσθαι, * πάντων ὁ Δεσπότης * παραγέγονε, * τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου * ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, * χαθυπαχθέντας τῆ φθορặ· * χαὶ ὀρᾶται ὡς βρέφος * σπαργανούμενον ἐν φάτνη, * Παιδίον νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός. Κάθισμα τοῦ ΄Αγίου.

Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Έ Έφας ἐχλάμψας * ώσπερ ἀστὴρ,* χαὶ ἀχτῖσι τῶν λόγων * λαμπαδουχῶν,* τὸν χόσμον ἐρώτισας,* χαὶ τὸ σχότος ἐμείωσας,* χαὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον * γενναίως διήνυσας,* ὑπομείνας χινδύνους * ἐν ἔθνεσί τε χαὶ πόλεσιν · * ὅθεν χαὶ ὡς σῖτος, * τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσιν * ἡλέσθης, γενόμενος * προσφορὰ τῷ Κυρίω σου,* Θεοφόρε Ἰγνάτιε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, του αύτου, ήΗχος γ΄. Την ώραιότητα.

Χειροθετούμενος * ὑπό Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* ἐγκατελάμπρυνας * τὴν ἰεράν σου στολήν, * καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς * ἐπέτυχες Θεοφόρε· * θῆρας γὰρ ἡρέθισας,* ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε,* Παῦλον ἐκμιμούμενος * τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· * διὸ καὶ ἐν τῆ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας,* Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καί νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωται * πάντα τὰ πέρατα· * ἡ Θεοτόχος γὰρ * γεννᾶν ἐπείγεται,* τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· * ὥ θαύματος ἀνερμηνεύτου! * ἄρχεται ὁ "Αναρχος,* χαὶ σαρχοῦται ὁ "Ασαρχος. * Σπήλαιον εἰσδέχεται * τὸν συνέχοντα ἅπαντα. * Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, χαὶ χόρευε * ἡ χτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

[»] Έν Πνεύματι προβλέπων, * Προρήτα 'Αββαχούμ, * την τοῦ
 [»] Έν Λόγου σάρχωσιν, * ἐχήρυττες βοῶν· * Ἐν τῷ ἐγγίζειν * τὰ
 [»] ἔτη ἐπιγνωσθήση, * ἐν τῶ παρεῖναι * τὸν χαιρὸν ἀναδειχθήση· *
 [»] δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε * χαὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ,* ποταμοὶ χαὶ θάλασσαι * χαὶ ἄπασα πνοὴ,* ἐν εὐρροσύνῃ * σχιρτήσατε, νῦν ἐγγίζει * ἡ σωτηρία, * Ἰησοῦς ἐχ τῆς Παρθένου, * πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίχτεσθαι.

'Ανάλαβε Προρήτα,* Ψαλτήριον Δαυίδ,* χαι μελώδει Πνεύ-

MHN LEKEMBPION, K'.

ματι * Αγίφ ἐμφανῶς· * ἐχ τῆς Παρθένου * γεγέννηται ἀσυγχύτως,* πρό ἑωσφόρου,* ἐχ γαστρός Πατρός ἐχλάμψας,* Κύριος τῆς δόξης Χριστός ὁ Θεός.

Πῶς δέξεται σε Λόγε,* τιχτόμενον σαρχί,* Σπήλαιον σμιχρότατον, * χαὶ λίαν εὐτελές; * πῶς εἰληθήσῃ * σπαργάνοις ὁ περιβάλλων * πόλον νεφέλαις; * πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων * ἐπαναχλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Του Αγίου, ό αύτός.

² Τοαίδρυνας τῆ αἴγλη * τῶν ἄθλων σου τὴν Υῆν,* ἰερὲ Ἰγνάτιε,* δεσμώτης ἀπαχθείς· * διαδραμών γὰρ * ὡς ἡλιος, ταις ἀχτισι * τοῦ μαρτυρίου,* τὴν Ἐσπέραν ἐξ Ἐψ́ας,* πᾶσαν δαδουχῶν χατεφώτισας.

'Ως Παϋλος δεδεμένος,* Οηρίοις λογιχοϊς,* ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες,* Ἰγνάτιε σορέ· * ἀλλ' οὐχ ἐπαύσω, * χαὶ δέσμιος ῶν, στηρίζων * τὰς Ἐχχλησίας,* ἐπιστέλλων χατὰ πόλιν,* πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις Θαὴρεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω * τὰ στόματα σφαγὴ,* χαὶ γαστέρες μνήματα,* ἐβόας 'Αθλητά· * μηδεὶς ὀχλείτω,* μηδείς μου θρύψει τὸν τόνον· * ἐγὼ γὰρ σπεύδω * ἀλεσθῆναι ὡσπερ σῖτος, * χαὶ ἄρτος εὐρεθῆναι Θεοῦ χαθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, * Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· * ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι,* ἐβόας 'Αθλητά· * αὐτὸν διώχω,* αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· * χαὶ διὰ τοῦτο * πῦρ χαὶ ξίφος χαὶ θηρία,* πάντα χαρτερῶ ίνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας το σχάμμα * ζεούση τῆ ψυχῆ, * Μάρτυς χαρτερόψυχε, * τῷ ἔρωτι τρωθεἰς * τοῦ ἐραστοῦ σου· * Χριστος γὰρ ἦν σοι ο ἔρως· * ὄν ἀναπνέων * χαὶ διώχων, ἐχαρτέρεις * πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι * δοξάσωμεν πιστοὶ,* ἀσιγήτοις στόμασι * βοῶντες πρός αὐτήν· * Ἡ ἐν Μονάδι * Τριὰς ᾿Αγία προσχυνουμένη,* xαὶ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ἀσυγχύτως,* δόξα σοι Τριὰς ὁμοούσιε. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σπηλαίω ύπογαίω * τεχθήναι δι ήμας, * Θεός ών ήξίωσας, * πτωχεύσας 'Αγαθέ,* την ήμετέραν * πτωχείαν δι εύσπλαγχνίαν,* και έκ Παρθένου * προελθών σεσαρχωμένος, * μείνας εΙς Γιός έκ Πατρός και Μητρός.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

- » Γμτήν σήν εἰρήνην δός ήμιν, Τιὲ τοῦ Θεοῦ· * ἄλλον γὰρ ἐχτός
- » Ι σου * Θεόν οὐ γινώσχομεν· * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· *
- » ότι Θεός ζώντων, * χαί τῶν νεχρῶν ὑπάργεις.

Ρανάτωσαν γηθόμεναι * νεφέλαι γλυχασμόν· * ήδη γαρ έγγίζει ό Κύριος,* ἀποτεχθῆναι ώσπερ νήπιον,* ἐχ τῆς ΄Αγνῆς Παρθένου,* ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίφ.

Οί θεΐοι νῦν σχιρτήσατε * Προρῆται τοῦ Θεοῦ· * ἥχει γὰρ Χριστός ἡ ἀλήθεια, * ἀποπληρῶσαι τὰ χηρύγματα * ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης, * τιχτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι * ἀνοίχθητι λοιπόν, * βλέπουσα Χριστόν * σαρκὶ νηπιάσαντα, * καὶ ἐν τῆ πόλει ὡς ηὐδόκησε * τῆς Βηθλεὲμ, ἐκ Κόρης * τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ 'Αγίου, ὁ αὐτός.

Γε τοιοῦτος ἡμιν ἕπρεπε * σοφὸς ᾿Αρχιερεὺς,* ὅσιος πιστὸς,* ἀμίαν Τος ἄχαχος,* βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραφε,* τὴν ἰερὰν εἰ χόνα * τῶν ἰερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον,* χαὶ τύπον εὐσεβῆ,* ἔχοντες τὴν σὴν * τοῦ βίου ἀχρόπολιν,* πρὸς ταύτην, Πάτερ, ἀναγόμεθα,* οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης * τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ ΙΙαύλου χατορθώματα * ζηλώσας εὐσεβῶς, * ὅλους τοὺς αὐτοῦ * χινδύνους ὑπέμεινας, * Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, * τὸ τῆς Ἐψάς φέγγος, * χαὶ τῆς Ἐσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος * παθεῖν 'Αρχιερεῦ,* δέσμιος Χριστοῦ,* 'Ιγνάτιε, ἔγραφες * ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν,* ἐπιστηρίζων πάντας * ἐν τῆ ὁμολογία.

'Ως στύλος χαί έδραίωμα * χαι πρόβολος ήμῶν,* Μάρτυς χαι Ποιμήν,* ἀσάλευτον φύλαττε * τῆς Ἐχχλησίας τὴν ὁμόνοιαν,* ἐν τῆ ὁμολογία * τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. Δόξα.

Τριάδος το όμοτιμον * ύμνῶ xαὶ προσχυνῶ,* μίαν προσφυῶς * δοξάζων Θεότητα,* τρισὶ προσώποις ἀδιαίρετον,* xαὶ ἐν μιῷ οὐσίᾳ * ἀεὶ γνωριζομένην.

Kai vov. Osotoniov.

Θεός ἀνθρώποις ὅμοιος * γενόμενος ἐχ σοῦ,* βρέφος δἱ ἡμᾶς * γεννᾶται Θεόνυμφε,* χαὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος,* χαὶ ἐν σαρχὶ ὁρᾶται,* Θεός ἐνανθρωπήσας.

Ωδή ς΄. Ο Ειρμός.

» κη φν Προφήτην Ίωναν * έχμιμούμενος βοώ· * Την ζωήν μου,

Ούρανός ἐπὶ τῆς Υῆς,* τόν οὐράνιον δηλοϊ * Βασιλέα δἱ ἡμᾶς,* δἱ ἀστέρος φαεινοῦ * τιχτόμενον, * τοῖς ἀΑστρολόγοις,* νῦν ἐν τῆ πόλει Δαυίδ.

Ρητορεύει και βρα * ό Προρήτης έμρανως· * Οίκος σù τοῦ

ΜΠΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Κ΄.

'Ερραθά,* Βηθλεέμ, έν ή Θεός * όρθήσεται * έχ της Παρθένου,* σχίρτα χαι χόρευε.

'Εν Σπηλαίφ Βηθλεέμ,* Κόρη τίχτει έμρανῶς,* τόν Θεόν τόν τοῦ παντός * Ποιητήν, χαὶ ὡς βροτόν * εἰλήσασα * σπαργάνοις, φάτνη * ἐπαναχλίνει αὐτόν.

Του Άγίου, ο αύτος.

Ος του όντως έραστην * άγαπήσας άχλινως,* χαι το πυρ το προς αύτου * άναφλέξας νοερώς,* 'Ιγνάτιε,* το ύδωρ ἕσχες * έν σοι το ζών χαι λαλούν.

Εί χαι έπιες Χριστοῦ * τὸ ποτήριον χαινὸν, ἀλλ' ἐνέμεινα; διψῶν,* τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν,* χαι ἔχραζες· * Οὐδέν μοι ταῦτα,* πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τό μαρτύριον τῆς σῆς * συνειδήσεως πληρῶν,* οὐκ ἐνάρκησα; όρῶν * τῶν θηρίων τὰς όρμὰς,* οὐκ ἔπτηξας * ὡς σῖτος μέλλων * μύλαις ἀλήθεσθαι.

Υπερζέων 'Αθλητά,* τῆ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ,* πρός τὸ πῦς τῶν πειρασμῶν,* ὡς εἰς δρόσον πρωϊνὴν * ἀνέτρεχες,* ἐχεῖνο φθάσαι * τὸ ὄντως ὄν ἐραστόν.

Τοὺς μαχρούς σου πειρασμοὺς,* xαὶ τὰ ἄλυτα δεσμὰ,* τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς,* xαὶ τὸ πῦρ τῶν διωχτῶν,* οὐδὲν ἡγοῦ,* Ἱερομάρτυς,* διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. Δόξα.

Υπερούσιε Τριὰς,* ὑπεράγαθε Μονὰς,* ὁ Πατὴρ xαὶ ὁ Υἰός,* xαὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς,* ἐλέησον * τοὺς προσχυνοῦντας * τὸ θεῖον xράτος σου.

Καί νύν. Θεοτοχίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεἐμ,* ἐτοιμάζου Ἐρραθά· * ὁ ᾿Αμήτωρ ἐχ Πατρὸς,* χαὶ ᾿Απάτωρ ἐχ Μητρὸς,* βαστάζεται,* χυοφορεῖται,* τίχτεται σώζων ἡμᾶς.

Κοντάχιον τοῦ Αγίου.

³Πχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρών ἀγώνων σου * ἡ φωτοφόρος ἡμέρα,* προχηρύττει απασι * τόν ἐχ Παρθένου τεχθέντα· * τούτου γὰρ διψών ἐχ πόθου χατατρυφήσαι,* ἔσπευσας ὑπό θηρίων * ἀναλωθήναι· * δια τοῦτο Θεοφόρος * προσηγορεύθης, Ἡγνάτιε ἔνδοξε.

Ο Οίχος. Την Έδεμ.

Α βραάμ μέν ποτέ * τόν υίον έθυσίαζε, * την σφαγην προτυπών * τοῦ τὰ πάντα χατέχοντος, * χαὶ νῦν ἐν Σπηλαίω * σπεύδοντος τεχθηναι· * σὐ δὲ Θεόφρον, * δλον προσήγαγες * σαυτόν, ώσπερ σφάγιον· * χαὶ τῶν θηρίων * βρῶμα γενόμενος, * σīτος χαθαρός * ὥφθης τῷ Κτίστη σου, * ἐν ἀποθήχαις ἐπουρανίαις * διαιωνίζων άληθως, * χαὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· * δί δν πάντα τόν χόσμον * χαταλείψας, παμμάχαρ, Θεοφόρος * προσηγορεύθης, 'Ιγνάτιε ἔνδοξε.

Συναζάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος 'Ιγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

> Στίγοι. Λέουσιν, Ίγνάτιε, δεῖπνον προὐτέθης, Κοινωνέ δείπνου μυστιχοῦ, θάρσους λέον. Είχάδι Ίγνάτιος θάνε γαμφηλησι λεόντων.

Ταΐς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

·Ωδή ζ΄. Ο Είρμος. » Τι οὺς ἐν χαμίνφ Πατδάς σου Σωτήρ, * οὐχ ἡψατο, * οὐδὲ » 📕 παρηνώχλησε το πῦρ· * τότε οι τρεῖς, * ὡς ἐξ ἐνὸς στό-» ματος, * ύμνουν χαὶ εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητός ὁ Θεός, » ό τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τήν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν * ἀνάδειξιν, * ὁ Ἱερεμίας έχβος * Έπι τής γής * σωματωθείς ο Θεός ώφθη, * έπιστήμης εῦρέ τε * πᾶσαν όδὸν, γεννηθεὶς * ἐν Βηθλεὲμ ἐχ Μητρός.

Ίδου έχ ρίζης ράβδος Ίεσσαι * έβλάστησεν, * άνθος άναθάλλουσα Χριστόν * και έπ' αὐτῷ * νῦν τικτομένω ἐν Σπηλαίω, * Πνεῦμα ἀναπαύσεται, * συνέσεως χαὶ βουλῆς, χαὶ θείας γνώσεως.

'Αχουτισθώμεν λόγων ίερών * Ο Κύριος * τίχτεται Παιδίον δι ήμας. * ού ή άρχη * έπι του ώμου έγενήθη, * χαι χαλειται *Αγγελος * Βουλής μεγάλης Πατρός, * ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Του Αγίου, Ο αύτός.

ύχ ἔσχες πῦρ φιλόϋλον ἐν σοὶ, * Ἰγνάτιε, * ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλ-**Ο** λον xαi λαλούν· * Δεύρο πιστώς * πρός τόν Πατέρα άνω· * ύδωρ το άλλόμενον, * το έχ ζωής είς ζωήν * μετοχετεύον ήμας.

Οί τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, * γενέσθωσαν * ξίφη καὶ ῥομφαΐαι και σραγαί· * τάρος δέ μοι * τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα έστω, * χαι το πῦρ νεμέσθω μου * προ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς * τό έγχατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐχ ἔστιν ἐραστὸν * ἐν σώματι· * πνεύματι γὰρ . ζην έπιποθω· * έμοι το ζην Χριστός ό θεῖος ἕρως· * πρός αὐτόν έπείγομαι, * αύτόν φησιν άγαπῶ, * αύτοῦ τυχεῖν προσδοχῶ.

Έμοι γλυχύς ό θάνατος φησιν,* ήδέα μοι * πάντα τὰ τῶν πόνων άλγεινά, * θήρες τερπνοί, * δρόσος το πῦρ ἐστί μοι τοῦτο, * εἰ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· * διὸ χαὶ σπεύδω θανεῖν,* ἵνα συζήσω Χριστῷ. 71

Men. Tom. II.

Δόξα,

Τριαδικήν προσάξωμεν ψθήν, * δοξάζοντες * άναρχον Πατέρα χαι Υίον, * Πνεῦμα εύθες, * μοναδιχήν θείαν ούσίαν, * ήν τρισσώς ύμνήσωμεν, * Αγιος, Αγιος, * Αγιος, χράζοντες.

Καί νῦν. Θεοτοχίου. Ὁ ταῖς Πραφήταις πάλαι προβρηθείς, * ἐγγίζει μοι * βρέρος έχ Παρθένου χυηθείς. * Χαίρει 'Αδάμ. * και ή προμήτωρ Εύα, * των ώδίνων λέλυται. * χαι συγχορεύει Δαυίδ, * ό της Παρθένου πατήρ.

'Ωδή ή. Ο Είρμός. Αν φρίταυτιν "Αγγελοι, * και πάσαι Στρατιαί, * ώς Κτίστην » U xai Kúριον, * ύμνειτε Ιερείς, * δοξάσατε Παίδες, * εύλο-

» γειτε λαοί, * χαι ύπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Κύριος έρχεται * έν ξένω τοκετώ, * σαρώς είς τα ίδια.* δεξώμεθα αύτόν. * έπως ξενωθέντας, * Παραδείσου τρυφήε * πάλιν οίμειώση, * τικτόμενος Σπηλαίω.

Ίδου ή άνάχλησις * ήμων έπιδημει * ήχήσωμεν ἄσματα * χαριμόσυνα σπουξή, * χαί φαωμεν μέλη * προεόρτια, * τῷ έν σμιχροτάτω * χωρουμένω Σπηλαίω.

'Ως ώμοσε Κύριος * πεπλήρωχεν ίδου, * έχ σπέρματος δους ήμεν * Δαυία, την έαυτου * Μητέρα Παρθένον, * έξ ής βρέφος σαρκί * έτέχθη, έν πόλει * Βηθλεέμ ύπερ λόγον.

Του Αγίου, ό αύτος.

γομνείσθω Ίγνατιος * ο μέγας Ίερεύς, * διττώς στερανούμενος, 📘 ώς Μάρτυς χαι Ποιμήν * άθλήσας γαρ ούτος * δι άγάπην (9εου, * έρων του έρασθαι, * παθείν ου παρητείτα. Διψών το ποτήριον * του πάθους του Χριστου, * δεσμώτης

άνέτρεχες,* Ίγγάτιε σοφέ. * χαί φθάσας το σχάμμα, * ούχ έπαύσω βοών. * Διψώ του διψάσθαι * Χριστώ είς τούς αίωνας.

Τοϊς δρόμαις της πίστεως, * ως ήλιος την γην * γενναίως διέδραμες, * άπ' άχρων ούρανοῦ· * χαι δύνας ἀδύτως, * ἀπό γτς είς Χριστόν, * τό φῶς συναστράπτεις * αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας.

Δεσμοίς κατεχόμενος * διώδευσας την γήν, * μυρίσας τοις άθλοις σου * ήμας τοὺς ἐν αὐτῆ· * χαὶ νῦν μετὰ τέλος, * ὥσπερ χρίνον άγροῦ, * και χρίνον πεδίου, * ήμῶς εψωδιάζεις.

Δόξα.

Μανάς ούσιότητι * ύμνείσθω ή Τριάς * Τριάς ύποστάσεσι * τιμάαθω ή Μανάς. * ώς μία τη φύσει, * τοις προσώποις δε τρεις* ού διαιρουμένη, * ού συναλοιφομένη.

Digitized by Google

Kal vov. OEOTOXION.

Τό ἄστρον ἀνέτειλε, * Χριστός ἐν Ἰαχώβ, * καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, * ἐν πόλει Βήθλεὲμ, * ὑμνῆσαι, τιμῆσαι, * προσκυνῆσαι αὐτῷ * τεχθέντι, ἐκ μήτρας * ἀγνῆς τῆς Θεοτόκου. Ώδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τ ήν ζωοδόχον Πηγήν την άξυναον, * την φωτοφόρον Λυχνίαν » Τής χάριτος, * τόν Ναόν τόν άγιον, * την Σκηνήν την » πάγχρυσον, * τοῦ οὐρανοῦ xal τῆς γῆς την πλατυτέραν, * την » Θεοτόχον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Σύν Πατριάρχαις Διχαίοις τε άπασι, * καὶ τοῖς ᾿Αγίοις Προφήταις σχιρτήσωμέν· * ἐχ Παρθένου Κύριος * Ἰησοῦς, ἡ λύτρωσις, * ὁ φωτισμός, ἡ ζωἡ, * ἡ σωτηρία, * νῦν ἐν τῆ πόλει Δαυίδ ἀποτίκτεται.

"Ηδη τῆς θείας τοῦ Λόγου σαρχώσεως, * πάσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· * οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, * "Αγγελοι σχιρτήσατε, * χαὶ εὐφραινέσθω ἡ Υῆ * σὺν τοῖς ἀνθρώποις, * μετὰ Ποιμένων χαὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

Φέρει Χριστόν ώσπερ μύρον ἀκένωτον, * τό νοητόν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, * καὶ τοῦτο προέρχεται * ἐν Σπηλαίω, Πνεύματι * ἀποκενῶσαι σαφῶς,* ὅπως πληρώση * τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τοῦ ΄Αγίου, ὁ αὐτός.

Ο Θεοφόρος ήμας είστιάσατο, * τους ίερους αύτου άθλους προθεις ήμαν· * Δευτε φιλομάρτυρες, * ίερως δρεψάμενοι, * τὰ μυστικά των τερπνών * ἀσμάτων ανθη, * τὰς κορυφὰς έκυτων στερανώσωμεν.

Την ιεράν σου στολην Ίερώτατε, * ιερωτέραν ειργάσω τοις αθλοις σου· * διο χαί τον στέρανον * διττώς χοσμησάμενος, * μετά Μαρτύρων ύμνεις * χαι τών Ποιμένων, * Ιερομάρτυς, Χριστόν τόν Θέον ήμων.

Σίτος Θεού χαθαρός είμι Ελεγες, * χαι δι οδόντων θηρίων άλη= θομαι, * ίνα άρτος γένωμαι, * ίεροτελούμενος * τῷ έραστῆ και Θεῷ * χεχαθαρμένος· * ὄν χαι ποθῶν οὐ πτοοῦμαι τόν θάνατον.

Ώς ὑπερόπτης τῶν xάτω Ἰγνάτιε, * xαὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, * ὡς λατρείαν ἄμωμον, * τελῶν xαὶ τελούμενος, * ἰερουργεῖς σεαυτόν, * τῷ μαρτυρίῳ, * πρός τε θηρία xαὶ πῦρ ἑτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· * έχεις δὲ νῦν τὴν Σιών ἐνδιαίτημα, * χαὶ ζῆς ἐν χαινότητι * ζωηφόρου Πνεύματος,* ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ * συμβασιλεύων, * χαὶ ἐντρυφῶν τῆ ἀὐτοῦ ώραιότητι.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . K'.

Τῷ ἀπροσίτῷ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, xai ἐν ταῖς ἀνω μονοῦ αὐλιζόμενος, * ἰερὲ Ἰγνάτιε, * τῷ Θεῷ xai Κτίστη σου, * ὑπὲ: τῆς ποίμνης σου * ταύτης ἐντυγχάνων, * ἀδιαλείπτως μὴ παύση δεόμενος. Δόξα.

Το υπεράρχιον φῶς, ἡ ζωἡ ἡμῶν,* Πατὴρ Υἰος καὶ το Πνεῦμε το "Αγιον, * τρισὶν ὑποστάσεσι * καὶ μιῷ Θεότητι, * ὑπερουσίως ἀεὶ * θεολογείσθω, * Τριὰς ἀπλῆ, συμφυὴς καὶ ὀμότιμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαΐρε 'Αγνή τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε,* ἐν ἦ Θεός χωρηθηναι ηὐδόχησε· * μή λιπών τὰ ἄνω γὰρ,* πρός σὲ χαταβέβηχεν * ὡς ὑετἰς ἐπὶ γῆς,* Θεογεννῆτορ,* χαὶ ἐν τῆ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίχτεται. Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον. Ἐπεσχέψατο ἡμᾶς.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ. * Σπήλαιον εὐτρεπίσθητι· * ὑπόδεξαι x2: ή Φάτνη * τον ἀπερίγραπτον Θεον, * σαρχί περιγραφόμενον· * ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, * χαθώσπερ εὐδόχησε.

Του Αγίου. Τοις Μαθηταις συνέλθωμεν.

Στος ὑπάρχω, ἕλεγες, * τοῦ Θεοῦ xal Σωτῆρος, * xal δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι * δι όδόντων θηρίων, * Ἰγνάτιε Θεοφόρε, * ὅπως ἄρτος ἡδύς τε * xal xaθαρός ὀφθήσομαι,* τῆ ᾿Αγία Τριάδι·* ἡ παρεστώς * μνημονεύοις, πάνσοφε, τῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * Ἱεράρχα xal Μάρτυς.

Έτερον. Γυναϊκες, αχουτίσθητε.

'Ως τετρωμένος ἔρωτι * ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, * 'Ο ἐμός ἔρως ἐβόας, * Χριστός ἐσταύρωται θέλων· * διό διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, * xαὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐρᾶσθαι· * οῦ χοινωνός γενηθῆναι * ἐπιποθῶ xαὶ τοῦ πάθους, * xαὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, όμοιον.

Πιστοί τὰ προεόρτια * τῶν Γενεθλίων ἔσματα, * νῦν προηχήσωμεν πίστει· * ἔρχεται, ἡχει γὰρ Χριστός, * ἐν Βηθλεἐμ τοῦ τεχθῆναι,* ὡς βροτός ἐχ Παρθένου,* χαὶ ὁραθῆναι νήπιος,* σπαργάνοις ἐνειλημένος, * ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιγηρε προσόμοια.

Ποίημα Ρωμανού του Μελφδου, χατά άλφάβητον.

"Ηχος πλ. β'. Λυτόμελον.

Α ι Αγγελιχαι * προπορεύεσθε Δυνάμεις· * οι έν Βηθλεέμ * έτο:μάσατε τὴν φάτνην· * ο Λόγος γὰρ γεννᾶται· * ἡ σοριχ προέρχεται· * δέχου ἀσπασμόν ἡ Ἐκκλησία· * εἰς τὴν χαράν τῆς Θεοτόχου * λαοι είπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθών * Θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι. Δίς. 'Ανίσχε: ό 'Αστήρ * 'Ιαχώβ έν τῷ Σπηλαίφ. * Δεῦτε χαὶ ήμεῖς, * προεόρτια τελοῦντες, * συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, * τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν * ἰδωμεν Θεόν ἐν τοῖς σπαργάνοις * ἰδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν * ρριχτόν θέαμα! * Ο Βασιλεὺς τοῦ Ίσραήλ, * Χριστός, παραγίνεται.

Βουνοί γλυχασμόν * σταλαξάτωσαν· ίδού γὰρ * ήχει ὁ Θεός * ἐχ Θαιμὰν, ἔθνη ήττᾶσθε· * ἀγάλλεσθε Προφῆται· * Πατριάρχαι σχιρτήσατε· * ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· * ὁ ἰσχυρός χαὶ μέγας *Αρχων * Χριστός τίχτεται· * ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * ἐν γῆ παραγίνεται.

Γήθεν ἀνυψῶν * τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἥχει, * τὴν βασιλιχὴν * χαινουργῶν αὐθις εἰχόνα· * συγχάρητε τῶν ἄνω, * αἰ Δυνάμεις ὑμνήσατε· * ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· * ἦλθεν ῷ ἀπέχειτο· Θεός γὰρ βροτός γίνεται· * ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, * Χριστός, παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, * ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστη, * ἡχοντι εἰς γῆν * ἐχ Παρθένου ἀνατεῖλαι· * ἀγνεία λαμπρυνθῶμεν, * ἀρεταῖς ἀστραφθείημεν· * τρόμῷ χαὶ χαρᾶ ἐτοιμασθῶμεν, * Χριστόν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, * νοὸς ὅμμασιν, * ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτοὺς,* ἀχρα ἀγαθότητι.

Δόξα, όμοιον.

Έγγίζει ό Χριστός * Βηθλεέμ προετοιμάζου * ἤδη τῶν ἐθνῶν * τὸ σωτήριον αὐγάζει * εὐτρέπισον τὴν φάτνην, * τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, * χάλεσον τοὺς Μάγους ἐχ Περσίδος * αἰ Στρατιαὶ τῶν ᾿Ασωμάτων * Νόων χράζουσιν * Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * Χριστὸς παραγίνεται.

Kal vov, Susion.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ * καταφάγεταί σε ἄφρον, * πλάνε ἀληθῶς, * καὶ τοῦ νόμου συχοφάντα· * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, * Ἡσαίας ὡς ἔφησεν, * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἐπὶ φάτνης * ἀνακλινεῖ τόν Βασιλέα· * διὸ, ἅπαντες * οἱ ἐξ Ἱούδα τῆς φυλῆς * δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἀΗχος δ΄. Βηθλεἐμ εὐτρεπίζου, * ὑμνησον πόλις Σιών· * ἀγάλλου ἡ ἔρημος, * προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν· * ἀστὴρ προέρχεται, * ἐν Βηθλεἐμ μηνύων, * μέλλοντα τίχτεσθαι Χριστόν· * χαὶ Σπήλαιον δέχεται * τὸν ἀχώρητον παντί· * χαὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται * ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον. * Λὐτῷ πάντες ặσωμεν χαὶ βοήσωμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Ἱησοῦ ὁ Θεός, * ὁ σαρχωθεἰς δἱ ἡμᾶς. Στίχ. Ο Θεός άπό Θαιμάν ήξει. Άνατολίου.

Χριστός ό έρχόμενος * έμφανῶς Θεός ήμῶν, * ήξει καὶ οὐ χρονιςῖ· * έξ ἀπειρογάμου Νύμρης ὀρθήσεται, * ἐν Σπηλαίω δὲ λοιπόν προσαναπαύσεται· * καὶ Φάτνη τῶν ἀλόγων, * öν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, * ὑποδέχου,* μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοὶ,* τόν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. * ᾿Αστὴρ μηνύει,* Μάγοι προσχυνοῦσι, * θαῦμα ὀρῶντες τό φριχτόν· * καὶ ^{*}Αγγελοι μέλπουσιν, * ἐπι γῆς θεώμενοι, * τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου.

'Ησαία χόρευε, * Λόγον Θεοϋ ὑπόδεξαι· * προφήτευσον τη Κόρη Μαριαμ, * βάτον πυρὶ χαίεσθαι, * χαὶ μὴ χαταφλέγεσθαι * τῆ αίγλη τῆς Θεότητος. * Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· * ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * χαὶ Μάγοι πορεύεσθε * ἰδείν τὴν σωτηρίαν, * ἐν φάτνη σπαργανούμενον, * ὄν ᾿Αστὴρ ἐμήνυσεν, * ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου,* ζωοδότην Κύριον, * τόν σώζοντα το γένος ἡμῶν.

Δόξα, του Αγίου, Ήχος ά. Του Στουδίτου.

Στήλη ξμψυχος * καὶ ξμπνους εἰκών, * ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, * Θεορόρε Ἰγνάτιε, * τὰς μυσταγωγίας σου * καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· * τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως * μέχρις αιματος ἀντικατάστασιν· * τὴν μακαρίαν ἐκείνην * καὶ ἀοίδιμον φωνὴν, * τὴν, * Ότι σιτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, * καὶ δἱ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. * Διὸ * μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σύ γεγονώς, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν. Προεόρτιον, ήΠχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ή 'Αμνὰς γὰρ ἤ**κ**ει, * ἕμβρυον φέρουσα Χριστόν. * Φάτνη δὲ ὑποδέχου, * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως, * ἡμὰς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * μαρτυρεῖτε θαῦμα τό φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, * χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὥρθη Κύριος * ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ καὶ κύψασα, * δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, * καὶ προσερθέγξατο * τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, * ὅ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Ιουλιανῆς, τῆς ἐν Νιχομηδεία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eis τό, Κύριε ἐκίκραξα, ιστώμεν Στίχους σ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Προεόρτια.

Ήχος δ'. Έδωχας σημείωσιν.

Ούτος ό Θεός ήμών, * ου λογιαθήσεται έτερος * πρός αυτόν, άναχέχραγε * Προφήτης έν Πνεύματι· * όδον γαρ έξεῦρε * πασαν ἐπιστήμης· * μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, * σάρχα φορέσας, * ὁμοιωθήσεται· * Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος * ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, * προσιτός μοι γενόμενος, * ὁ τῆ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία άλωνος * ή σή χοιλία, Πανάμωμε * Θεοτόχε, γνωρίζεται, * στάχυν ἀγεώργητον, * ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * φέρουσα ἀφράστως· * δν ἐν σπηλαίω Βηθλεὲμ * ἀποκυήσεις, * τὴν κτίσιν ἅπασαν, * ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, * μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι,* καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον * ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ή ἄμωμος, * τον σιτευτόν Μόσχον φέρουσα έν χοιλία, προέρχεται * είς άγιον Σπήλαιον, * παραδόξω λόγω, * τοῦτον ἀποτέξαι * χαὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτόν, * χαὶ ἀναχλῖναι * φάτνη ὡς νήπιον. * Ἡ χτίσις πρεόρταζε, * χαρμονιχῶς μεγαλύνουσα, * τόν τοιαῦτα παράδοξα * ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

> "Ετερα Στιχηρά τῆς Αγίας, "Πχος ό αὐτός. **Ως γενναίον ἐν Μάρτυσιν.**

Παις βαραϊς ταϊς έξ αίματος, * σωτηρίου ιμάτιον * σεαυτή, Πανεύρημε, έπιχρώσασα, * και λαμπρυνθεϊσα τῷ πνεύματι, Κυρίφ μεμνήστευσαι * άθανάτω Βασιλεϊ, * συντηροῦντι σε ἄμωμον, * ἀδιάφθορον, * εἰς αἰῶνα αἰῶνος, * ἐν θαλάμοις * οὐρανίοις, ὡς παρθένον * περικαλλή και ἀκήρατον.

Αἰχισμοῖς ὁμιλήσασα, * xαὶ πυρὶ προαπελάσασα, * xαὶ σαρχὸς σπαράγματα * χαρτερήσασα, * καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα * γεννθίως ἐνέγχασα, * οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, * οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· * ἀλλὰ χλίνασα * τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, * τῆ τοῦ ξίρους * τιμωρία, στερηφόρος * πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

"Ωσπερ προϊχα πολύτιμον, * τῷ Νυμφίω προσήγαγες, * 'Αθληρόρε ἐνδοξε, * δῆμον άγιον * τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, * οἶς πίστει ἐτέλεσας, * ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, * καὶ τροχοῦ καταφλέ-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

γοντος, * και στρεβλώσεων, * έν Χριστῷ δεικνυμένη, * τῷ την νίκην * οὐρανόθεν σοι, Παρθένε, * θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, και νύν. Πχος πλ. β'.

Σιών πανηγύριζε. * Ίερουσαλήμ εὐφραίνου. * Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, * ἐν Σπηλαίφ καὶ Φάτνη χωρούμενον. * ἀνοίξατέ μοι πύλας. * εἰσελθών ἐν αὐταῖς ὄψομαι τὸν ὡς βρέρος σπαργανούμενον, * καὶ τῆ δρακὶ συνέχοντα τὴν κτισιν. * ὅν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, * ἀκαταπαύστως φωνῆ, * ζωοδότην Κύριον, * τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

'Απόστιχα Προεόρτια προσόμοια,

Ήχος β'. Οίχος του Έρραθά.

Π άντων τῶν Προφητῶν * αἰ προβρήσεις πληροῦνται· * ὁ Χριστός γὰρ γεννᾶται * ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει,* ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος. Στίχ. Ὁ Θεός ἀπό Θαιμὰν ήξει.

Δόξα των γηγενών, * και καύχημα και κλέος, * Βηθλεέμ ή τιμία, * μητρόπολις ή θεία, * ὑπόδεξαι τόν Κτίστην σου.

Στίγ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοήν σου.

Λόγος ο του Πατρός * δι οῦ το πῶν ὑπέστη, * ἀπαθῶς Χαὶ ἀρρεύστως, * ὑπόστασις ὁρᾶται, * μία ἐχ δύο φύσεων.

Δόξα, χαὶ νῦν. "Ομοιον.

'Η πόλις Βηθλεέμ * εὐτρέπισον τῷ Κτίστη, * τὸ σπήλαιον. τὴν φάτνην, * τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ * τεχθῆναι παραγίνεται.

Απολυτίχια. Ετοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Αγίας. Η ἀμνάς σου Ίησοῦ.

Καὶ νῦν. Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ.

Είς τὰ 'Απόδειπνα ψάλλομεν το Διώδιον, ού ή 'Αχροστιχίς' Τρίτη τε.

'Ωδή ή. Πχος β'. Ο Είρμός.

» τη φ δόγματι * τῷ τυραννιχῷ, * οἱ ὅσιοι τρεῖς Παιδες μή πει-

» Ι σθέντες, * έν τῆ χαμίνω βληθέντες, Θεόν * ώμολόγουν

» ψάλλοντες * Εύλογείτε τὰ ἔργα * Κυρίου τον Κύριον.

'Ραθυμίας * ύπνον ἀρ' ἡμῶν * βαλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρτει, * τῷ τικτομένῷ ἐκ Κόρης ἀγνῆς * Χριστῷ ἀναμέλψωμεν,* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ίχανούσθω * πραξις άγαθή * ήμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείω.* ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ * τιχτομένῷ ψάλλωμεν· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τον Κύριον.

Το τάλαντον * ἔργοις ἀγαθοῖς * αὐξήσαντες, ὥσπερ δῶρα τῷ δόντι, * ἀντὶ χρυσοῦ xαὶ λιβάνου Χριστῷ, * xαὶ σμύρνης προ σάξωμεν, * ἐρχομένῳ τεχθῆναι, * ἐx Κόρης Θεόπαιδος.

Ωδή θ΄. Ο Είρμός.

Τόν άχώρητον Θεόν * έν γαστρί χωρήσασα, * χαί χαράν *
 τῷ χόσμῷ χυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.
 Τοῖς ἐπιγνώμοσι Χριστός,* γρηγορεῖν ἐντέταλται,* τὴν αὐτοῦ *
 ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· * ἐχ Παρθένου * χαὶ γὰρ ἡχει τεχθῆναι.

Έν τῆ δευτέρα σου, Χριστέ, * ἐνδημία, σύσκηνον * δεξιοϊς με * δειξον προβάτοις σου, * σὴν τιμῶντα * ἐν σαρκί παρουσίαν. Ἐν τῆ προτέρα σου, Χριστέ, * παρουσία, ἔσωσας * τὸν ᾿Αδάμ·*

άλλ' έν τη δευτέρα σου,* τους τιμώντας * την σην Γέννησιν σώζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία. Μετά δὲ την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

^τΗχος β΄. Ο εὐσχήμων Ἰωσήρ.

Ο ἀπρόσιτος Θεός, * δἱ εὐσπλαγχνίαν προσιτός * γενόμενός μοι, Οέλων * προέρχεται σαρχὶ * γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, * ἐν πόλει Βηθλεὲμ, * ἐχ Παρθένου νεάνιδος· * δν ὑποδέξασθαι * προ-Ούμως σπουδάσωμεν, * ἀναχράζοντες φόβω· * Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Ο αύμα παράδοξον * όρᾶται σήμερον· * ό γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐν τῷ σπηλαίψ σαρχὶ * ἐχ τῆς Παρθένου δἱ ἡμᾶς, * τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται. * Μάγοι μετὰ δώρων δὲ * ὡς Βασιλεῖ προσχυνήσουσι. * Ποιμένες τε χαὶ "Αγγελοι * δοξολογοῦσιν αὐτόν· * μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα * τῷ δἱ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Ν΄. και ό Κανών ό Προεόρτιος, ού ή Άκροστιχίς.

Κατὰ ἀλφάβητον. 'Ιωσήφ.

'Ωδή ά. Ήχος δ'. Ο Είρμος.

Τριστάτας χραταιούς, * ό τεχθείς ἐχ Παρθένου, * ἀπαθείας
 τ΄ ἐν βυθῷ, * ψυχῆς τὸ τριμερὲς * χαταπόντισον δέομαι· *
 ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνψ, * τῆ νεχρώσει τοῦ σώματος, * ἐπι ν(χιον ἔσω μελώδημα.

'Αγάλλου οὐρανὲ,* xαὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω·* ὁ Θεός γὰρ μεθ' ἡμῶν* γενόμενος σαρχὶ,* ἐχ Παρθένου νεάνιδος * τίχτεται χαὶ σπαργανοῦται·* τὰς σειρὰς διαλύει δὲ * τῶν ἐμῶν ἐγχλημάτων, ὡς εὕσπλαγχνος.

Βασίλισσα Άγνη, * Βασιλέα τῶν ὅλων, * ἀποτίχτει ὑπέρ νοῦν, * τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς * βασιλείαν ἀνοίγοντα, * χαὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως * βασιλεύουσαν πάντοτε * ἀμαρτίαν, τελείως ἐξαίροντα. Men. Tom. II. 72

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

Γραφαί προφητικαί * περαιούνται· ίδού γάρ * δν προήγγειλα. Χριστόν, * έν πόλει Βηθλεέμ * φανεροῦται σαρχούμενος. * τούτου νόν προεορτάσαι,* τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν,* διανοίας εὐθύτητι σήμερου.

Έτερος Κανών της Αγίας, οῦ ἡ Αχροστιχίς.

Μέλπειν σε, Μάρτυς, προσθέτω Θεός χάριν. Ίωσήρ.

'Ωδη ά. [°]Ηγος δ΄.

Θαλάσσης * το έρυθραῖον πέλαγος.

Γαρτύρων περιφανώς λαμπρότητι * περιαστράπτουσα, * περι Μαρτορων περιγατική τη πανεύρημε, * χαι φωτισμο. πρεσβείαις σου * παρεχομένη, τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Έτρώθης * τῷ γλυχυτάτω ἔρωτι * Χριστοῦ, πανεύφημε, * χε σαρχιχάς λιπούσα ήδονάς, * χαί μνηστήρα έπίχηρον, * χατεγγυήθης άμωμος, * άγνη παρθένος τῷ Νυμρίω σου.

Λαμπρύνας * φωτοφανέσι χάλλεσι * την σην διάνοιαν, * : Πλαστουργός των όλων και Θεός, * ούρανίων θαλάμων σε, * πα:θενιχώς χορεύουσαν, * Μάρτυς Θεόφρον χατηξίωσε.

Θεοτοχίον.

Παρθένος * τόν Πλαστουργόν τῆς φύσεως * τεχεῖν ἐπείγεται.' έν τῷ Σπηλαίω, σάρχα έξ αὐτῆς, * χαθ' ὑπόστασιν ἄρρητον. ύπερφυῶς φορέσαντα, * ὅπως θεώση το ἀνθρώπινον.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Οτι στεϊρα έτεχεν, * ή έξ έθνων Έχχλησία, * χαι ή πολλή έν τέχνοις * ήσθένησε συναγωγή, * τῷ θαυμαστῷ ήμων

» Θεῷ βοήσωμεν * Αγιος εί Κύριε.

Δανιήλ έξ όρους σε * παρθενιχοῦ, λίθον, Λόγε, * ἀποτμηθέντε βλέπει, * χαι εχλεπτύνοντα βωμούς * είδωλιχούς τῷ χράτει σου διὰ τοῦτο * φόβω σὲ δοξάζομεν.

Έξ Έφας Μάγοι, σοι * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων;* ὀδηγγθέντες "Αστρω, * δώρα προσάγουσι Χριστέ, * σμύρναν χρυσόν χα: λίβανον, έχπλαγέντες * την σην συγχατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν,* χώρα άνήροτος φέρει,* άποτεχειν έν πόλει * της Βηθλεέμ ή Μαριάμ, * πάντων ψυχάς έχτρέφοντα, των βοώντων * Άγιος εί Κύριε.

"Αλλος. Εύφραίνεται έπι σοί.

Ττέλεσας την ψυχην * ναόν πανάγιον Θεοῦ, ἕνδοξε, * Θειοι; L ναοίς * πάντοτε, * ύμνοις και εύχαις παρεδρεύουσα.

Μεγίστων έπιτυχειν * έριεμένη δωρεών, πάνσεμνε, * πόνου; σαρχός * ἔφερες, * ὡς ἐν ἀλλοτρίω τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοϊς, * της άθείας την πυραν έσβεσας. * χαι των πιστων * ήρδευσας, * Ιουλιανη, τα φρονηματα.

Θεοτοχίον.

Ρυόμενος τοὺς βροτοὺς, * ὁ συμπαθὴς ἐχ τῆς Αγνῆς τίχτεται * έν Βηθλεέμ, * σπάργανα, * νήπιον χαθάπερ, δεχόμενος. Ο Είρμός.

🗖 ύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ ἘΧΧλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα· *

» Ε Σύ μου ίσχὺς * Κύριε, * χαὶ χαταφυγὴ χαὶ στερέωμα. Κάθισμ. Προεόρτιον, "Ηγος γ'. Την ώραιότητα.

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε * πάντα τὰ πέρατα· * ή Θεοτόχος γὰρ *. τεχεῖν ἐπείγεται, * τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· * ῶ θαύματος άνεχρράστου! * ἄρχεται ὁ "Αναρχος,* καὶ σαρκοῦται ὁ "Ασαρκος.* Σπήλαιον είσδέχεται * τόν συνέχοντα ἅπαντα. * Η Βηθλεὲμ ἀγάλλου, και χόρευε * ή κτίσις ήμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Αγίας.

³Ηγος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Πεποιχιλμένη άρεταις * θεοσδότοις, * διηνθισμένη τῷ σεπτῷ * μαρτυρίω, * όλη χαλή χαι άμωμος ώράθης σεμνή. * όθεν σου ό Κύριος * νῦν ἡράσθη τοῦ χάλλους, * χαὶ πρός φωτεινότατον * σὲ νυμφώνα είσηξεν. * έν ῷ χορεύεις Ιουλιανή, * μετά Μαρτύρων * Χριστόν μεγαλύνουσα.

Και νύν, Προεόρτιον, Ταχύ προχατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε * τη της Παρθένου χαρά. * Μητέρες αινέσατε, * την προπομπην της Μητρός * Χριστου του Θεου ήμων·* Μάγοι σύν τοῖς 'Αγγέλοις: * σύν ἡμῖν οἱ Ποιμένες: ἔρχεται γὰρ έν πόλει Βηθλεέμ του γεννήσαι. Αὐτής ταις ίχεσιαις, Χριστέ, σῶσον ήμᾶς ὁ Θεός.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

χαθήμενος έν δόξη, * έπι Ορόνου Θεότητος, * έν νεφέλη **U** χούφη, * ήλθεν Ίησους ό υπέρθεος, * τη άχηράτω πα-» λάμη, * xai διέσωσε * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα Χριστὲ * τῆ » δυνάμει σου.

Η άγία μυροθήκη * τοῦ σεπτοῦ άγιάσματος, * Βηθλεὲμ ἐν πόλει, * τουτο έχχενώσαι προέρχεται, * άγιασμόν ήμιν πασι * παρεγόμενον, * τοῖς χραυγάζουσι· Δόξα Χριστε * τῆ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ήσαία, * τὰ σεπτά σου χηρύγματα, * γεγονότα βλέπων * πράγματα, άγάλλου χαι χόρευε. * ή γαρ Παρθένος άσπόρως * ἀπεχύησεν, * ἐν Σπηλαίω σαρχί Βηθλεέμ, * τὸν ἀχώρητον.

Ίησοῦς σαρχί γεννᾶται, * χαὶ ἐν χρόνῷ ὁ ἄχρονος * χαθορᾶται βρέρος, * λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, * χαὶ τῇ ἀφάτῷ πτωχεία * νῦν πλουτίζει με, * τὸν πτωχεύσαντα φθοροποιαῖς * παραβάσεσιν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ΄.

Αλλος. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Τεταμένην την διάνοιαν χεχτημένη * πρός τόν των όλων Κύριον, * σαρχός τεταμένης, * χαὶ μαστιζομένης δεινῶς, * οὐδόλως ἐφρόντισας, * Ἰουλιανή χαλλιπάρθενε.

Υπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, * τοὺς τῆς σαρχός, πανεύρημε * Μάρτυς, ἀμαυρῶσαι· * ὅθεν χατεφρόνησας, * χαὶ πλούτου χαὶ μνήστορος, * χαὶ τῶν πολυτρόπων χολάσεων.

Σε την ἄσπιλον ἀμνάδα, χαθάπερ λύχοι, * οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, * Μάρτυς, ταῖς αἰχίαις, * ἄμωμον ὀλόχληρον * Θεοῦ ἀπετέλεσαν, * θεῖον ἱερεῖον χαὶ σφάγιον. Θεοτοχίου.

Παρθενίαν μετὰ τόχον ἐσφραγισμένην, * ἡ Θεοτόχος βλέπουσα, * θάμβει συσχεθεῖσα, * Τέχνον, ἀνεχραύγαζε, * πῶς νῦν σπαργανώσω σε, * ψάμμφ σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν;

'Ωδή έ. Ο Είρμός.

» ' Α σεβείς ούχ δψονται * την δόξαν σου Χριστέ· * άλλ' ήμεις,

» Α ώ Μονογενές, * Πατρικής ἀπαύγασμα * δόξης Θεότητος, *

» έχ νυχτός δρθρίζοντες, * άνυμνουμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίχτεται * Θεός Ἐμμανουἡλ, * χαὶ ἐν φάτνῃ ἀναχλιθεὶς, * τὴν ἡμῶν ἀνάχλησιν * θέλων ἐργάζεται· * τούτου τὰ Γενέθλια, * εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὣν προάναρχος * χαὶ συμφυἡς, * ἐπὶ φάτνης ἀναχλιθεἰς, * τῶν ἀλόγων ἕλυσας * τῆς ἀλογίας, ἡμᾶς * τοὺς προεορτάζοντας, * εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μαχαρία πέφυχεν ή ρίζα Ίεσσαὶ,* ἐχβλαστήσασα τὴν Άγνὴν,* ἄνθος θεῖον φέρουσαν * Χριστόν τόν Κύριον· * οὐ προεορτάσωμεν * τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Αλλος. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Ροῦν, Μάρτυς, δυσσεβοῦς * ἀθείας ἐξήρανας,* τοῖς ῥεύμασι τῶν αἰμάτων * τῶν ἀδίχως χυθέντων,* χαὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Όλόχληρον σαυτήν * τῷ Θεῷ προσενήνοχας, * ἐρύθημα Παρθενίας, * ταῖς βαφαῖς τῶν αἰμάτων, * λαμπρότερον τελέσασα..

Σῷ χάλλει την ψυχην * τετρωμένη παρέδραμεν, * ὦ Δέσποτα ή Παρθένος, * τὰ ὀρώμενα χάλλη, * ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοχίον.

Θαῦμα χαινοπρεπές. * ἡ Παρθένος ἐπείγεται, * ἡ *Αχραντος ἐν Σπηλαίφ * Βηθλεὲμ τοῦ χυῆσαι, * Θεόν ἐνανθρωπήσαντα.

'Ωδή ς'. 'Ο Ειρμός.

- » ἐμπλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * χαὶ χατεπόντισέ με *
- II χαταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεός * ἐχ φθο-

» ρᾶς ἀνάγαγε, * τὴν ζωήν μου πολυέλεε

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ΄.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, * τεχθεἰς ὁ πρὸ αἰώνων * ἐx Πατρὸς ἀῥῥήτως ἀναλάμψας, * τῆς παλαιᾶς * πάντας ἠλευθέρωσε * παραβάσεως, ὡς εὕσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἀκούσθη, * ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει, * γεννηθέντος σου ἄναρχε Λόγε· * Ποιμένες γὰρ * μετ' ἀγγέλων ὑμνον σοι, * ὡς Δεσπότη, προσεκόμιζον.

Ο 'Αστήρ τον τῆς διχαιοσύνης, * χαταμηνύει Μάγοις, * ἀπορρήτως "Ηλιον τεχθέντα· * οῦ τὰ σεπτὰ * νῦν προεορτάσωμεν, * ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

*Αλλος. Θύσω σοι, * μετά φωνής.

Έρωτι * τετρωμένη τῷ θείω ἐχραύγαζες, * Χριστον ἐπείγομαι φθάσαι, * τον ώραῖον χάλλει· * ὅθεν βασάνους * ὑπομένω, * ἀχλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι * ἀνηλεῶς, καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, * τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, * πονηρός διώκτης * προσέταττε, * τεταμένην * πρός Χριστόν τόν ἀνέσπερον "Ηλιον.

"Ωρθρισας * πρός Χριστόν τόν ἀνέσπερον * "Ηλιον, * καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, * καὶ ψυχὴν, θεόφρον, * καὶ τὴν καρδίαν * κατηυγάσθης, * καὶ πρός φῶς μετετέθης ἀίδιον.

Θεοτοχίον.

Θάλασσαν * σπαργανώσας όμίχλη, βουλήματι * χυοφορείται ό Κτίστης * ἐχ Παρθένου Κόρης, * χαὶ σπάργανα, * ὤσπερ βρέφος, * χαταδέχεται χόσμον λυτρούμενος.

Ο Είρμός.

" θύσω σοι * μετὰ ρωνῆς αἰνέσεως Κύριε, * ή Ἐxxλησία βοặ
 " σοι, * ἐx δαιμόνων λύθρου * xεxαθαρμένη, * τῷ δἱ οἶxτον *
 » ἐx τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον Προεόρτιον, ³Ηχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Έν τη Βηθλεέμ * όρῶντες σπαργανούμενον, * τόν πᾶσαν την Υήν * χρατούντα τη χειρί αύτοϋ, * προεόρτια ἄσματα, * τη Τεχούση τοῦτον προσενέγχωμεν· * μητριχῶς γὰρ εὐφραίνεται,* χρατοῦσα ἐν χόλποις * τόν Γίόν τοῦ Θεοῦ.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

Τόν τοῦ Θεοῦ Υἰόν ἡ Παρθένος * ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, * καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς * καταριλοῦσα ἐρθέγγετο· * Σπορὰν οὐκ ἔγνων ἐν τῆ συλλήψει, * καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν τῆ γεννήσει, * νῦν δὲ ἀγνὴ * ὥσπερ πρώην * εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν· * διό σου προσκυνῶ, Τέκνον, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, * καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, * ἢν ἔδειξας εἰς ἐμέ· * ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, * κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἰόν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ᾿Αγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς. Στίχοι.

Ίουλιανής ἀγλάϊσμα τὸ ξίρος,

'Ως προξενήσαν άγλαόν ταύτη στέρος.

Έχτανον είχαδι πρώτη Ιουλιανήν έρατεινήν.

Τατζ αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Ντέοι τρεϊς ἐν Βαβυλῶνι,* πρόσταγμα τυραννιχόν * εἰς φλήνα-

» ΙΝ φου θέμενοι, * ἐν μέσω πυρός ἀνεβόων· * Εὐλογητός εἶ * » Κύριε, * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπήλαιον χωρήσει, * ἐρχόμενον δἰ ἡμᾶς * τεχθηναι ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, * τροφέα πάντων, * εὐσπλαγχνε Ίησοῦ, χρηματίζοντα;

Ρήμασιν ἀχολουθούντες * τοῦ μάντεως Βαλαὰμ,* Μάγοι ἐπισπεύδουσι * Χριστόν προσχυνήσαι σὺν δώροις,* ἐπεγνωχότες * τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων * φύσις πάσης ἀρετῆς, * ἀγάλλου καὶ χόρευε· * ἡκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου,* σαρκὶ τεχθῆναι,* ὅπως δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Άλλος. Έν τη χαμίνω, * Άβραμιαΐοι.

Έν ἀφροσύνη, * πυραχτωθέντι σε λέβητι,* Μάρτυς,* διχαστής προσρίπτει ἀνηλεῶς· * δἰ ἀΑγγέλου δὲ ὁ Κύριος,* ἀδιαλώβητον * σὲ διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Ού δειλιώσα, * ἀνδρειοφρόνως μαλλον δὲ πάνσεμνε * Μάρτυς, * τῆ πυρῷ προσέρχῃ ἀναψυχῆς * ἀἰσθομένη, xαὶ xραυγάζουσα· * Εὐλογημένος εἶ, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοῦ τῷ Νυμφίω,* χαθάπερ προϊχα προσήγαγες,* δῆμον * χαὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτὸν,* χαὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, * ταῖς φωτοβόλοις σου * θαυματουργίαις ἀποχρουσάμενον.

Θεοτοχίον.

Χατρε χωρίον * τοῦ ἀχωρήτου, Μητροπάρθενε· * τοῦτον σαρχοφόρον μέλλεις γὰρ δἰ ἡμᾶς, * ἐν Σπηλαίω τίκτειν, "Αχραντε," ἐπανορθούμενον * των οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

'Ωδή η'. 'Ο Ειρμός.

- Δυτρωτά τοῦ παντός, Παντοδύναμε,* τοὺς ἐν μέσω φλογός
- « 🚹 εὐσεβήσαντας,* συγχαταβὰς ἐδρόσισας,* χαὶ ἐδίδαξας μέλ-
- » πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τόν πολλαζς σε, Χριστέ, παραβάσεσι,* τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπήλαιον,* δἰ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * διασώζων, τεχθῆναι * ἐν τῷ Σπηλαίῳ, * ἐχ Παρθένου ΄Αγνῆς χατηξίωσας.

Υπογράφων τελείαν μοι άφεσιν, * ἀπεγράρης τῷ Καίσαρος δόγματι, * ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, * σὺν τοῖς δούλοις· ὑμνῶ σου * τῆς εὐσπλαγχνίας * τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, Δέσποτα.

Φωτεινόν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον,* πῶς ὑπῆλθες σμιχρότατον σπήλαιον, * τὸν Βασιλέα Κύριον, * δἰ ἡμᾶς ταρχωθέντα, * ἀποχυῆσαι, * παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Αλλος. Χεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ.

* Ανω σου το όμμα χαὶ τον νοῦν,* προς τον δυνάμενον * ἔχουσα σώζειν Θεον,* λεβήτων βράσματα, χάριτι * Θείου Πνεύματος, χατέσβεσας,* ἀναβοῶσα τὴν ψδὴν * τῶν Παίδων, Μάρτυς, πιστῶς· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τον Κύριον.

'Ρήμασι τυράννου δυσμενοῦς * ὑπηρετούμενος,* πυρὸς ἐπάξιοι * οἱ ματαιόρρονες, ζῶσάν σε * τη πυρặ, Μάρτυς, ἐνέβαλον· * ἀλλ' οὐχ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ * τῆ τοῦ Νυμφίου στοργῆ, * Θεοφόρε, * δροσιζομένη * χαὶ τοῦτον γεραίρουσα.

"Ιστασο πρό βήματος, Χριστόν * ἀναχηρύττουσα,* Θεόν ἀθάνατον,* χαθυπομείναντα σταύρωσιν, * χαὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, * χαὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν * πιστοῖς παρέχοντα, * τοῖς βοῶσι· * ΙΙάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Νέρει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,* τιθεἰς ὁ Κύριος,* διὰ νερέλης ἡμῖν* Παρθένου τίχτεσθαι ἔρχεται,* ὅπως λύση τῶν ψυχῶν ἡμῶν,* τῆς ἀμαρτίας ζοφερὰ * νέρη, βοώντων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον. ΄Ο Εἰρμός.

» Χεϊρας ἐχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω
 » Χέφραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε » νοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παϊδες, χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *
 » πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

» Εύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς * νοσήματι, * τὴν χατάραν εἰσφ-» Ε΄ χίσατο· * σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυορορίας βλα-» στήματι, * τῷ χόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν άπαντες πιστοί, * σχιρτήσωμεν * χαί συμφώνως άλαλάξωμεν· * ήχει ή πάντων σωτηρία· * έγγίζει τοῦ τεχθηναι ό Κύριος, * χαί σώσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια * εὐσεβοφρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον "Αγιε Δαυίδ * ἀνάλαβε, * χαὶ χιθάραν, χαὶ μελώδησον· * Τοῦ Ἐφραθὰ οἶχος εὐφραίνου· * Πατὴρ γὰρ ἐχ γαστρός ον έγέννησεν, * έν σοι περιφανώς αποτιχτεται, * έχ της Παρθένου Θεοτοχίον. σωματούμενος.

΄Ως ὄμβρος, ώς μέγας ὑετός,* ἐν μήτρα σου * ὁ Δεσπότης χαταβέβηχε· * χαι αύχμηρία άθείας,* την γήν χεχερσωμένην χατήρδευσε,* χαι πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε,* Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε.

Άλλος. Λίθος άχειρότμητος.

Ι ουλιανής 'Αθληρόρου * τους υπέρ Πίστεως άγῶνας, * "Αγγελοι έθαύμασαν, ὅπως * ἐν γυναιχεία φύσει χατήσχυνε, * τὸν την αύτης προμήτορα * έν Παραδείσω θανατώσαντα.

'Ως περιχαλλής 'Αθληφόρος, * χαι περιδέξιος Παρθένος,* στέφος ἀνεπλέξω νομίμως * διχαιοσύνης, χαταπατήσασα * μετὰ σαρχός τόν άσαρχου, * χαί νιχηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, * xai ἀδιάφθορον τρυγόνα * xai περιστεράν, μαρτυρίω * χεχρυσωμένας έχουσαν πτέρυγας. * χαί πρός Θεόν πετάσασαν * χαί χαταπαύσασαν, γεραίρομεν.

"Ηνθησας χοιλάσιν ώς χρίνον, * ταῖς τῶν Μαρτύρων, 'Αθληφόρε * Ίουλιανή και ώς ρόδον * την παρθενίαν εύοσμον φέρουσα, * τῷ νοητῷ Νυμφίω σου * θεῖον όσοράδιον γεγένησαι. Θεοτοχίον.

Φέρουσα τον φέροντα πάντα, * πρός Βηθλεέμ έρχη Παρθένε,* τοῦτον χαὶ χυῆσαι, χαὶ φάτνη * προσαναχλιναι, χαθάπερ νήπιον,* την τῶν βροτῶν ἀνάχλισιν * διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ο Ειρμός.

🛦 ίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, *

» 1 άχρογωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας

» φύσεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σε Θεοτόχε μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῆς Αγίας.

Τόν νυμφώνά σου βλέπω.

Τόν νυμφῶνά σου Λόγε, * ή Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, * βασάνων L άπασαν πειραν * στερρώς υπέστη, ροπή σου. * "Ης πρεσβείαις, ό Θεός, δέομαί σου, * την ψυχήν μου οίχτείρησον.

Προεόρτιον, ὄμοιον.

Βηθλεέμ γη Ιούδα, * εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους. * ἐν σοὶ γὰρ ή Παρθένος * χαί Θεοτόχος ήχει νῦν, * ἐν Σπηλαίω τοῦ τεχεῖν,* ώς βροτόν, * τόν Θεόν μου καί Κύριον.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ'. χαι ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια,

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΑ'.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελφδοῦ κατὰ ἀλφάβητον. Ἡχος πλ. β΄. Αἰ Ἀγγελικαί.

Ή δημιουργός * νουν προέρχεται Σοφία· * αι προφητικαι * διανίσχουσι νεφέλαι· * ή χάρις αιθριάζει· * ή ἀλήθεια ἕλαμψε· * παύεται αινίγματα σκιώδη· * ή τῆς Ἐδὲμ ἠνοίγη πύλη. * ᾿Αδὰμ χόρευε· * ὁ πλαστουργός Θεός ἡμῶν * ἐκών πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρών * Προφητών χαι τὰς ὀράσεις, * τίχτεται σαρχί, * χαι παχύνεται ὁ Λόγος, * χαι φάτνη τῶν ἀλόγων * γεννηθείς ἀναχλίνεται. * Τοῦτο συγχατάβασις ἡ ἄχρα· * τοῦτο ἡ φριχτὴ οἰχονομία· * δί ὴν ψάλλομεν· * Ό Βασιλεὺς τοῦ Ἱσραἡλ,* Χριστός, παραγίνεται.

"Ινα τῆς φθορᾶς * τὸν ἰὸν ἀποχαθάρῃς, * χαὶ τὴν ἀρχικὴν * ἀναπλάσῃς μοι εἰκόνα, * σαρχοῦσαι χαὶ θηλάζεις, * χαὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι * πάντα περιάγων ἐνειλίσσῃ· * τερατουργὲ ὑμνῶ σε Λόγε, * Βουλῆς "Αγγελε * τῆς πατρικῆς, δὶ ἦς ἐγὼ * ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατριχών * οὐχ ἐχστὰς, βροτὸς ὡράθης· * χαὶ παρθενιχαῖς * ἐποχούμενος ὡλέναις, * τοὺς Μάγους ἐχ Περσίδος * δἰ ἀστέρος ἐχάλεσας, * ἄναχτα Θεόν σε προσχυνοῦντας· * πνεύματι χειλέων ἀσεβοῦντας, * ἐθνῶν ἄρχοντας * ὃς ἀνελεῖς, χαὶ ποιμανεῖς * λαὸν περιούσιον.

Δόξα, όμοιον.

Λόγος ὁ Πατρὶ * ὁμοούσιος ὑπάρχων, * ἐχ παρθενιχῶν * φυραθεἰς ἀγνῶν αἰμάτων, * χαὶ πλάττεται χαὶ αὐξει, * χρονιχῷ διαστήματι, * αὖθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίω· * ἔχπληξις! ἀλλ' *Αγγελοι χροτοῦσι,* βροτοὶ μέλπουσιν· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ισραἡλ, Χριστὸς, παραγίνεται.

Καί νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοί * Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται· * οἰ γὰρ Περσιχαῖς * τερατείαις χεχηνότες, * ἀστέρος ἀσυνήθους * τῆ ἐλλάμψει, τὸν ἄδυτον * "Ηλιον Χριστὸν χαταυγασθέντες, * ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, * Θεὸν ἄναχτα, * χαὶ ἐθελούσιον νεχρόν, * τοῖς δώροις τεχμαίρονται.

> Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια, ³Ηχος β'. Οίχος του Έφραθά.

Π ρολάμπει ό ἀστὴρ * ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίω· * Ποιμένες μετ' Άγγέλων,* οἱ Μάγοι μετὰ δώρων * προφθάσαι εὐτρεπίσθητε. Στίχ. ΄Ο Θεός ἀπό Θαιμὰν ήξει.

Ίνα τῶν Προφητῶν * πληρώση τὰς προὀῥήσεις,* ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται,* xαὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει,* τοῖς ἐξ ᾿Αδὰμ ὁ Κύριος. Men. Tom. II. 73 578 ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ΄.
Στίχ. Κύριε, εἰσακήχοα τὴν ἀχοήν σου.
Μύρισον Βηθλεἐμ * τὴν Φάτνην τὴν ἀγίαν· * ἐν σοὶ γὰρ ὁ
Δεσπότης * προσεφαπλοῖ ἀχτῖνας,* τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.
Δόξα, χαὶ νῦν, ὅμοιον.
Δεῦτε οἱ γηγενεῖς,* συμφώνως τὴν Παρθένον * Θεοτόχον Μαρίαν * ὑμνήσωμεν ἀπαύστως,* ἐξ ῆς ὁ Χριστὸς τίχτεται.
Ἡ λοιπὴ ᾿Αχολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες,

χαι 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΠΝΟΣ.

Μνήμη της Άγίας Μεγαλομάρτυρος Άναστασίας, της Φαρμαχολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ίστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

³Ηχος πλ. β΄. Ολην αποθέμενοι.

Ο άδυτος "Ηλιος, * παρθενιχῶν ἐχ λαγόνων, * ἀνίσχειν ἐπείγεται, * τοῦ φωτίσαι ἄπασαν * τὴν ὑφήλιον· * χαθαροῖς ὅμμασι, * χαὶ ἀγναῖς πράξεσιν, * ὑπαντῆσαι τούτῷ σπεύσωμεν· * χαὶ ὑποδέξασθαι * νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, * ἐρχόμενον εἰς ἰδια, * ξένῷ τοχετῷ ὡς ἡὐδόχησεν· * ὅπως ξενωθέντας * ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδἐμ διαγωγῆς, * ἐπαναγάγῃ ὡς εὕσπλαγχνος, * Βηθλεὲμ τιχτόμενος.

Ο νώτοις ὀχούμενος * Χερουβιχοῖς Θεὸς Λόγος, * σαρκὶ καθ ὑπόστασιν * ἐνωθεἰς, πανάμωμον * μήτραν ῷχησε, * καὶ βροτὸς γέγονε,* καὶ εἰς γῆν ἔρχεται * τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι. * Σπήλαιον ἅγιον,* τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι * ὡς μέγιστον παλάτιον * Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, * ἐν ἦ, ὡσπερ βρέφος, * Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, * ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος,* αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν.

'Αλόγων ἐν φάτνη σε * ἀναχλινεῖ ἡ Παρθένος, * Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, * ἀρχὴν εἰσδεξάμενον * ὑπὲρ ἔννοιαν· * τὴν ἐμὴν λῦσαι γὰρ * ἀλογίαν ἔρχῃ, * ἢν ὑπέστην φθόνψ ὄφεως· * σπαργανωθήσῃ δὲ * ὅπως διαἰρἡξῃς τὰ σπάργανα, * σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, * μόνε ἀγαθὲ χαὶ φιλάνθρωπε· * ὅθεν σε δοξάζω, * ὑμνῶ χαὶ προσχυνῶ περιχαρῶς, * τὴν ἐν σαρχὶ παρουσίαν σου * δὶ ἡς ἡλευθέρωμαι.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

Έτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας, [°]Πχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ος περιχαλλέστατα * τὰ σὰ, * Μάρτυς, προτερήματα· * ὡς εὐχλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου· * ὡς περιβόητος * ἡ ὀμολογία· * ὡς πολλὰ τὰ θαύματα,* χαὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια· * δἱ ὧν δοξάζει σε * εἰς αἰῶνας δν ἐδόξασας, * ἐναθλοῦσα * τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὔχλειαν * σεμνὴ, * τῶν ἀθλούντων, ἔσπευσας * τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι· * ὅθεν ὑπήνεγχας * πόνους σροδροτάτους· * χαὶ νῦν θεία χάριτι * χουφίζεις πάντα πόνον, πανεύρημε,* ἐχ τῶν ψυχῶν ἡμῶν * χαὶ σωμάτων, τῶν τιμώντων σου * τοὺς ἀγῶνας * χαὶ τὰ προτερήματα.

"Ηστραψας φαιδρότερον * σαρῶς * τοῦ ἡλίου, ἔνδοξε, * τόν σόν ἀγῶνα τελέσασα· * χαὶ ταῖς ἀχτῖσί σου * τῶν πολλῶν θαυμάτων, * πάντων τὰ νοήματα * φωτίζεις, τῶν πιστῶς προσιόντων σου * τῆ θεία λάρναχι, * πηγαζούση θεῖα νάματα,* 'Αναστασία * Μάρτυς μεγαλώνυμε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, $\tau \tilde{\eta} \varsigma$ 'Ayias, 'Hyos β '.

Τῆς ἀναστάσεως είληφας το δώρημα, * ἀναστασία πανεύφημε, * ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίω· * δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, * καὶ πόντῷ παρέδωκας, * ἀθληφόρε * Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καί νῦν, Προεόρτιον. η Ηχος πλ. β'. Βύζαντος.

'Ανύμρευτε Παρθένε, * πόθεν ήχεις; * τίς ὁ τεχών σε; * τίς χαὶ ἡ Μήτηρ σου; * πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγχάλαις; * πῶς οὐχ ἐφθάρης τὴν νηδύν; * μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοὶ, * φριχτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων * ὁρῶμεν, Παναγία, * χαὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, * ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον. * χαὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν * παρασχεῖν τὸν 'Αστέρα. * χαὶ Μάγοι δὲ προέρχονται * ἀπὸ 'Ανατολῶν τῆς γῆς, * εἰς δυσμὰς, θεάσασθαι * τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, * ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Είς του Στίχου, Στιχ. προσόμοια Προεόρτια, ⁷Ηχος β'. Οίχος του Έφραθά.

"Ερχεται ό Χριστός, * τόν πονηρόν συντρίψαι, * τούς έν σχότει φωτίσαι, * χαι λύσαι τούς δεσμίους· * αύτῷ προϋπαντήσωμεν. Στίγ. Ο Θεός ἀπό Θαιμὰν ήξει.

"Ασατε πατριαί * έθνῶν αίνον χαὶ δόξαν· * οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε, είσακήκοα την ακοήν σου.

Ορη τε καί βουνοί, * κοιλάδες και πεδία, * οι ποταμοί και πάσα * ή κτίσις, νῦν τόν Κτίστην * τικτόμενον, μεγάλυνε.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

Δόξα, τής Αγίας. Ηγος δ'. Του Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου 'Αναστάσεως Χριστοῦ, * ἐπώνυμος γενομένη * σεμνή, πολιτεία τη χλήσει * προσφόρως έξηχολούθησας * χαί τήν φύσιν νευρώσασα, * άρρενωθεισά τε τῷ φρονήματι, * άλουργίδα έξύρανας * τη πορφυρίδι των αιμάτων σου. * χαι βασιλιχόν ώσπερ σχηπτρον, * τον σταυρόν χατέχουσα, * τῷ Θεῷ χαὶ Σωτήρι συμβασιλεύεις, * Άναστασία παμμαχάριστε. * Αύτον ίχετευε, * χαι ήμας έλλαμφθηναι * της θείας δόξης αύτου.

Καί νῦν. Προεόρτιον, ο αὐτός.

Ήσαία χόρευε,* Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· * προφήτευσον τη Κόρη Μαριάμ, * βάτον πυρί καίεσθαι, * και μή καταρλέγεσθαι * τη αίγλη τῆς Θεότητος. * Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· * ἄνοιγε πύλην ή Έδεμ· * χαί Μάγοι πορεύεσθε * ίδειν την Σωτηρίαν, * έν φάτνη σπαργανούμενον. * δν Αστήρ έμήνυσεν * έπάνω του Σπηλαίου,* ζωοδότην Κύριον, * τόν σώζοντα το γένος ήμῶν.

'Απολυτίχιον.

Έτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, της Αγίας. Η άμνάς σου Ίησου.

Καί νῦν. Προεόρτιον πάλιν.

Έτοιμάζου Βηθλεέμ.

Έν τοϊς Άποδειπνοις ψάλλομεν το Τριώδιον, ού ή Άχροστιγίς Τετράδι ψαλώ. 'Ωδή γ'. Πχος β'. 'Ο Είρμος.

» Τής πίστεως έν πέτρα με στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα • μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐρράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν

- » τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν "Αγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ϫαὶ οὐχ

» έστι δίχαιος, * πλήν σου Κύριε.

Έν χενοϊς το συνέδριον του Ηρώδου,* χαι γνώμη συναθροίζεται μιαιφόνω, * τιχτόμενον τον Κύριον αποχτείναι · * φ παντες ψάλλομεν. * Σύ εἶ Θεός ήμῶν, * χαὶ οὐχ ἔστι δίχαιος, * πλήν σου Κύριε.

Το δεινόν βουλευτήριον του Ηρώδου * σχέπτεται, θεομάχου ψυχής υπάργον,* νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποχτεϊναι * Χριστόν, ῷ ψάλλομεν. * Σὐ εἶ Θεός ἡμῶν, * xaì οὐx ἔστι δίxaιος, * πλήν σου Κύριε.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

- Ρήμα τυράννου * ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, * ἐπταπλασίως χάμινος *
 εξεχαύθη ποτέ· * ἐν ἢ Πατδες οὐχ ἐρλέχθησαν, * Βασιλέως
- » πατήσαντες δόγμα, * ἀλλ' ἐβόων· * Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου,*
- » τον Κύριον ύμνειτε,* χαι ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Αποχενοῦντες * ὡς μύρα τὰ δάχρυα, * τῷ δἱ ἡμᾶς Χριστῷ *

τιχτομένω σαρχί, * σαρχός * τὰς χηλιδας χαθαρίσωμεν, * τῶ άχράντω χαθαρώς προσιόντες, * χαι βοώντες. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, τον Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αίῶνας.

Δάχρυσιν οίχτου * τὰ δάχρυα φύγωμεν, * ἀμαρτωλοὶ, χολάσεως * της μελλούσης φριχτης, * Χριστοῦ * τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, * τεθειμένου έν σπαργάνοις ώς βρέφος, * χαί βοῶντες. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

Ιερουργεισθαι * το λύτρον γινώσχοντες, * έχ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε * και δακρύων πηγής, * Χριστῷ * διὰ τής ἑξαγορεύσεως * έχπλυθέντες πιστοί προσέλθωμεν, * σαρχί τιχτομένω * βοῶντες. Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄ Ο Είρμός.

----- υχαϊς χαθαραϊς * χαι ἀρρυπώτοις χείλεσι, * δεῦτε μεγαλύ-νωμεν. * την ἀγηλίδησου * νωμεν, * την αχηλίδωτον * χαι υπέραγνον Μητέρα του » Ἐμμανουἡλ,* δἱ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς * προσφέροντες πρεσβείαν » τεχθέντι· * Φεισαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ * ὁ Θεός, καὶ » σῶσον ήμᾶς.

'Αγνώμων μηδείς, * μή πονηρός ζηλότυπος * έστω τῶν φερόντων νῦν, * δῶρα Θεῷ δεχτὰ, * ἀντὶ σμύρνης χαὶ χρυσοῦ χαὶ λιβάνου, * άρετῶν τὸν σμυρνισμόν, * ψαλλόντων τε Χριστῷ τι**χτομένω**· * Φεΐσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ * ὁ Θεός, χαὶ σῶσον ήμᾶς.

Λέγει πορευθείς * Ηρώδης Μάγοις έμφροσιν * Απιτε ζητήσατε * τον γεννηθέντα νῦν * Βασιλέα, και ευρόντες μηνύσατέ μοι· * μελετήσας ό δεινός, * τόν φόνον μιαιφόνω χαρδία· * Φείσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ * ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

"Ω πηρωτικής * μιαιφονίας τόλμημα! * λήθης όθεν έτυχες, * ότι Θεόν ούδεὶς * ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων, * ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, * ώμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ήρώδη. * Φεῖσαι * τῶν ψυγῶν ήμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, χαὶ σῶσον ήμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, 'Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ένθέως εὐφραίνεται * ἡ χτίσις σήμερον· * Χριστός γὰρ ὁ Κύριος,* ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἰός, * ἐχ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, * ἅπαν τό τῶν ἀνθρώπων * γένος ἀθανατίζων, * λύων καὶ τὴν κατάραν *

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

τῆς προμήτορος Εὔας. * διὸ ὡς Εὐεργέτῃ ἡμῶν, * ἀσμα προσά-Δόξα, χαί νῦν, τὸ αὐτό. ξωμεν.

Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

582

'Ηγος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

τη ήν Παρθένον χύουσαν * τόν προαιώνιον Λόγον, * 'Ιωσήφ ό δί-上 χαιος * ύμνολογῶν ἀνεβόα· * Βλέπω σε * γεγενημένην Ναόν Κυρίου, * φέρουσαν * τόν πάντας σώσαι * βροτούς έλθόντα· * χαί τούς τούτον άνυμνούντας, * δι οίχτον, θείους ναούς δειχνύοντα. Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Είτα ό Ν'. χαι οι Κανόνες. Κανών ό Προεόρτιος, ού ή Άχροστιχίς.

Τῆ μαχρά πέμπτη, μαχρόν ύμνον ἐξάδω.

'Ωδή ά. ³Ηγος πλ. β'. Ο Είρμός.

» Τμηθείση τμάται * πόντος Ἐρυθρός, * κυματοτρόφος δε ξη-» Τραίνεται βυθός, * ό αὐτός όμοῦ ἀόπλοις * γεγονώς βατός,*

» και πανοπλίταις τάρος. * ώδη δε θεοτερπής ανεμέλπετο. * Έν-

» δόξως δεδόξασται, * Χριστός ό Θεός ήμῶν.

Η πανταιτία * χαι παρεχτιχή * ζωής, ή άπειρος Σοφία του Θεου, * ώχοδόμησε τον οίχον * έαυτης, άγνης * έξ άπειράνδρου Μητρός. * ναόν γάρ σωματιχόν περιθέμενος, * ένδόξως δεδόξασται, * Χριστός ό Θεός ήμῶν.

Μυσταγωγούσα * Μάγους συγχαλεί, * την άπαρχην Θεού Σορία των Έθνων, * τούς άλόγους πρίν τραρήναι * μυστιχώς, άλόγων * έπι φάτνης, τραπέζης * χειμένης της μυστιχής, πρός ην σπεύδουσι * σύν δώροις όδεύοντες, * Αστέρος προλάμποντος.

'Αχουτισθώμεν * νύν, Προφητιχών * έχπληρουμένων διά Πνεύματος φωνών· * ή Παρθένος γάρ λαβούσα έν γαστρί, * ἐπείγεται τεχείν * τον προόντα· ον Μάγοις μέν ούρανος χαθυπέδειξε, * Ποιμέσι δε Αγγελοι, * ώς βρέφος φαινόμενον.

Έτερος Κανών τῆς Αγίας. Ἰωσήφ.

'Ωο΄, ά. Ήχος ά. 'Ωό ήν ἐπινίκιον. Γι ήν μνήμην σου σήμερον, * 'Αναστασία, * πιστῶς ἑορτάζο-L μεν, * ην Χριστός έδόξασεν, * ἀπείροις θαύμασιν, * ό έν τη πόλει Βηθλεέμ * σαρχί τιχτόμενος.

Ο χόσμος ἀγάλλεται, * τὰς ἀριστείας * τὰς σὰς χαὶ τὰ θαύματα, * καὶ τὰ κατορθώματα * ἀνακηρύττων ἀεὶ, * ᾿Αναστασία, 'Αθλητών * τὸ ἐγχαλλώπισμα.

Υμνούμεν τούς πόνους σου, * Άναστασία, * τὰ ἀθλα, τὰ στίγματα, * τὰ φρικτὰ τεράστια, * τὴν πρός τὸν Κύριον * Θείαν άγάπην, χαί πολλήν * όντως οίχείωσιν.

Digitized by Google

Θεοτοχίον.

Πτωχεύει ό πλούσιος * δί εὐσπλαγχνίαν, * ἐχ Κόρης τιχτόμενος· * Μάγοι εὐτρεπίζονται, * 'Ανατολῶν Βασιλεῖς, * τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, * χαὶ προσχυνῆσαι σαρχί.

Έτερος Κανών τῆς Αγίας, οῦ ἡ Αχροστιχίς.

Υμνώ σε, Μάρτυς Αναστασία, πόθω.

Ο Ίωσήφ.

Ωδή ά. Ήχος πλ. δ΄. Ασμα αναπεμψωμεν λαοί.

"Υμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ * τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, * σαρχί ἐχ τῆς Παρθένου, * ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει, * χαὶ φάτνη τεθήσεσθαι, * νήπιον ὥσπερ βρέφος, * ίνα σώση * ἀνθρώπων το γένος.

Μόνον το ἐράσμιον Χριστοῦ, * ἀναστασία ἐνδοξε, * ϫάλλος ζητήσασα, * παρέδραμες τὰ ϫάλλη * τοῦ κόσμου, στεἰρότητι * γνώμης, καὶ ἀθανάτου * κληρουχίας, * Μάρτυς, ἠξιώθης.

Νύχτα τοῦ τῆς πλάνης σχοτασμοῦ, * τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος * αὐγαζομένη σεμνὴ, * παρέδραμες ἐμφρόνως· * χαὶ νῦν χατεσχήνωσας, * ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος * τῆς ἀχτίστου * Τριάδος ὑπάρχει. Θεοτοχίον.

Ώρθη ό ἀόρατος Θεός, * ὑπερφυῶς τιχτόμενος * δἰ εὐσπλαγγνίαν πολλήν, * ἐχ σοῦ Παρθενομῆτορ, * πτωχεύσας ὁ πλούσιος,* ὅπως ἀθανασίαν * τῶν ἀνθρώπων * τὸ γένος πλουτίση.

'Ωδή γ΄. Ο Ειρμός.

Κύριος ών πάντων * και Κτίστης Θεός,* το κτιστον ο άπαθής
 πτωχεύσας * έαυτῷ ήνωσε· * και ώς βρέρος φερόμενος
 σαρκι,* ἐν φάτνη πενιχρά προσκυνεῖται,* Φάγετε, βοών,* το
 σῶμά μου * και πίστει στερεωθήσεσθε.

'Ρύσιον χενῶσαι * ἐρχόμενον νῦν, * ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰχεῖον αἶμα * Χριστόν, θρασύνεται * ὁ Ἡρώδης τοῦ χτεῖναι πρὸ χαιροῦ,* μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· * ὅθεν φονιχῆ * ὡμότητι, * τῶν βρεφῶν στίφη χατέσφαξεν.

Αρρων ἀνὴρ, ἔρη· * Οὐχ ἔστι Θεός· * ὃς μανίας πληρωθεἰς ἐσχάτης, * Χριστοχτονίαν νοσεῖ· * τοῦ σχοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐχπεσών, * πρός φόνον βρεφῶν ἀπειροχάχων * ὅλον ἐαυτόν * ἐξώπλισε, * χαὶ γῆν ἐμίανεν αίμασιν.

"Αλλος. Λίθον δν απεδοχίμασαν.

"Ενδον τοῦ Σπηλαίου τίχτεται, * ὁ πρὸ ἐωσφόρου * ἐχ γαστρός ἐχλάμψας, * ὑπὲρ νοῦν χαὶ λόγον· * χαὶ τοῦτον οὐρανόθεν * ἀστὴρ ὑποδείχνυσι, * τοῖς 'Αστρολόγοις ἐμφανῶς· * τοῦτον πιστοὶ * ὑμνολογήσωμεν.

Ιδε ιερά πανήγυρις * ήμιν έτησίως, * ελαμψεν ή μνήμη * ή

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

τῆς Αθληφόρου· * ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, * Θεόν ἀνυμνήσωμεν, * τόν μεγαλύναντα αὐτὴν * θεοπρεπῶς, * θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγον ήνοιξας * μέσον τοῦ σταδίου, * χαθομολογοῦσα * τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, * καὶ πάσχουσα προθύμως· * ἐντεῦθεν γεγένησαι * πᾶσι τοῖς χάμνουσιν ἀεὶ, * Μάρτυς σεμνὴ,* χαταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοχίον.

Ούτος μόνος ό Θεός ήμῶν, * ὁ ἐχ σοῦ Παρθένε, * σάρχα ὑπὲρ λόγον * ἀληθῶς φορέσας, * τεχθῆναι ἐν Σπηλαίω * ἐπείγεται, ὅπως με * οἶχον γενόμενον ληστῶν, * δείξη ναόν * τοῦ Θείου Πνεύματος.

. "Αλλος. Ούρανίας άψίδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, * ό άναφής Κύριος, * μέλλει χαθορᾶσθα: έν φάτνη * άναχλινόμενος· * όρη σχιρτήσατε, * χαι άγαλλίασιν θείαν * οί βουνοι ένδύσασθε, * φωτός πληρούμενοι.

Εύσεβεϊ παρόησία, * τῶν διωχτῶν ἤμβλυνας * τὰ πεπυρωμένα ἡημάτων * βέλη, σωτήριον * λόγου πλουτήσασα, * 'Αναστασία, χαὶ θείω * πόθω, τὰ χινήματα * ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον, Μάρτυς, έβόας * ἐπιζητῶ Κύριον· * μόνη τῆ αὐτοῦ ἀγαπήσει * ψυχὴν προσέδησα· * τούτου ἐλλάμπεσθαι * χαθαρωτάταις πλουσίως * ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, * ἤθους ἀπλότητι.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε Κόρη, * τόν τῆ χειρὶ φέροντα * ἄπασαν τὴν χτίσιν, ἐν μήτρα * φέρεις σαρχούμενον· * ὄν χαὶ τιχτόμενον, * ἀναχλινεῖς ἐν τῆ φάτνῃ, * βρέφος χαθορώμενον * τόν προαιώνιον. Ό Εἰρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὀροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 » δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπῃ τῆ σῆ, *
 » τῶν ἐρετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πίστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε
 » φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Αγίας.

³Ηχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Τ ῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα * τὴν ἀρετὴν, * συμπαθεία χαρδίας, * τούτων θερμῶς * ταῖς χρείαις ἐχάστοτε * διηχόνεις, θεόπνευστε· * χαὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει * ἐξέματτες χαίρουσα, * ἐν μηδ3νὶ θεμένη τὰ πρόσχαιρα βάσανα· * ὅθεν ἐπὶ τέλει συσχεθεῖσα, χαὶ πόνους πολλοὺς ὑπομείνασα, στεἰροτάτως ἐνήθλησας, * ᾿Αναστασία πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KB'.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, [°]Ηγος ὁ «ὐτός. Το προσταχθέν μοι μυστιχώς.

rητών Γενεθλίων του Χριστου * τά Προεόρτια * έπιτελούντες οί πιστοί, * πανηγυρίσωμεν, * χαι άξίως άπαντες * προϋπαντήσωμεν, * ώς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, * χαὶ ặδοντες τῶν 'Αγγέλων ἀσμα χαινόν, * τῷ ἐχ Κόρης Θεόπαιδος, * ἐν Βηθλεέμ άνευ σποράς * τιχτομένω Θεῷ ήμῶν· * δν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» προχατιδών ό Προφήτης * τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόἰρητον,* » Προανερώνει σοι· * Έθου χραταιὰν * ἀγάπησιν

» ίσχύος, * Πάτερ οίχτίρμου· * του Μουογενή Υίου γάρ άγαθέ,* » ίλασμόν είς τόν χόσμον ἀπέστειλας.

'Επί τον πόχον ώς δμβρος, * χαί ώσπερ σταγών έπι την γήν * την σε τεχούσαν Κύριε, * έρχη συμπαθώς * τεχθήναι, χαί βροτοῖς * συναναστραφήναι· * τόν Μονογενή χαι γάρ σε ίλασμόν, * ό Πατήρ είς τον χόσμον απέστειλε.

Μεταλαμβάνων βροτείας,* Χριστέ, σαρχός, 'Αβραάμ έχ σπέρματος, * χαί χάριν άντι χάριτος * έρχη παρασχεϊν, * χαί σώσαι την είχονα * χαι άφθαρτίσαι· * τον Μονογενή χαι γάρ σε ιλασμόν,* ό Πατήρ είς τον χόσμον απέστειλε.

Πόμα καινόν, δπερ πάλαι * πιεῖν Δαυίδ διψῶν ἐπεθύμησεν,* έν τῷ Σπηλαίψ πρόεισι, * βλύσαι Βηθλεέμ, * χαὶ παῦσαι προσγενόμενον * άπαν δίψος, * το χατά ψυχην 'Αδάμ τε χαι Δαυίδ,* έξ ὧν τὸ χατὰ σάρχα γεννᾶται Χριστός.

Άλλος. Έν Πνεύματι προβλέπων.

γρανήσατε τὰ "Εθνη, * χροτήσατε Λαοί· * έν Σπηλαίω τίχτε-Ι ται, * ό πάντων φωτισμός * οὕ ταῖς ἀχτῖσιν, * ἀναστασία ή Μάρτυς * χαταυγασθεΐσα, * σχότος έφυγεν ἀπάτης, * λάμψασα ήλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας * ἐπέτυχες, σεμνή * τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, * προθύμω λογισμώ· * χαι τούτων, Μάρτυς, * ίχῶρας χερσιν οίχείαις, πόθω χαι πίστει, * απομάττουσαν σπουδαίως, * πάντες σύν αύτοις εύφημουμέν σε.

'Αγῶνας πολυτρόπους * διήνυσας στερρῶς, * χαί θαυμάτων είληρας * την χάριν δαψιλώς, * 'Αναστασία, * έντεῦθεν άπας ό χόσμος, * χαταφυγήν σε * χαι άντιληψιν βεβαίαν * χέχτηται, προστρέχων τη σχέπη σου.

Ρομφαίας ἀοράτων * συνέτριψας ἐχθρῶν, * Μάρτυς μεγαλώνυμε, * δυνάμει του Σταυρου * δθεν έδείχθης * πηγή άπείρων Men. Tom. II. 74

MIN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. KB'.

586

θαυμάτων, * 'Αναστασία, * ἀποπλύνουσα παντοίων, * Μάρτις νοσημάτων τον βόρβορον.

Αλλος. Είσαχήχοα Κύριε.

ρήσεις ήδη πεπλήρωνται, * των προφητευόντων έν Θείω Πνεγ ματι· * ή Παρθένος γάρ έπείγεται, * έν Σπηλαίω τίκτειν το παντέλειον.

Τών Μαρτύρων την εύχλειαν * πόθω έχζητήσασα, ταύτη έτυχες * στερροτάτως έναθλήσασα, * άδιστάχτω γνώμη, χαρπρόψυχε.

'Υφαντόν έχ τής άνωθεν * χάριτος, χιτῶνα ὄντως ένδέδυσαι.' άπεκδύσει τη του σώματος, * άθληφόρε Μάρτυς παναρίδιμε.

(Deotoxion.

Σαρχοφόρος προέρχεται * έχ στης φωτοφόρου νηδύος, "Αχραντε." Βασιλεύς ό έπουράνιος, * ώς έν θρόνω φάτνη προσκλινόμενος.

'Ωδη έ. Ο Είσμός

Γφ συνδέσμφ της άγάπης * συνδεόμενοι ώς φιλάδελφοι, * τφ
 δεσπόζοντι των όλων, * χόσμον άγαν τφ άγαπήσαντι,

» και δόντι λύτρον * Γίον τον άγαπητον, * δώμεν δόξαν, νέμοντι* » πάσιν εἰρήνην.

Η τὸ ἄσχετον χρατούσα * χαὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, * ἡ άβύσσους χαλινούσα, * χαὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, * Θεού Σοφία, * ώς ύετος έν πόχω * χαταβάσα, ψχησε * μήτραν Παρθένου.

Μαθητάς μάντεως Μάγους * Βαλαάμ, χαλεϊ άστέρι Χριστός.* ό νεφέλαις δέ τόν πόλον * περιβάλλων, σπαργάνοις πλέπεται.* και φάτνη κείται, * ον τρέμει τὰ Χερουβίμ· * Σπηλαίω χωρείται δὲ, * ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Άλλος. Την σην είρηνην δός ήμεν.

' γομνοϋμέν σου την σάρχωσιν, * φιλάνθρωπε Χριστέ· * πίστει προσχυνούμεν τὰ σπάργανα, * δι ων ελύθη * χαταχρίσεως,* τό τῶν βροτῶν γένος, * δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Στομώσασα το φρόνημα, * άγάπη θεική, * Μάρτυς άληθώς μεγαλώνυμε, * ξίφος ώράθης * πάσας φάλαγγας * συγκόπτον τών δαιμόνων, * ένθέω πεποιθήσει.

Άγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου * ἀπείροις ἡ ψυχἡ, * ἕλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον * τη οίχουμένη, * χαι χατηύγασε * πηγας των iaμάτων, * σεμνή 'Αναστασία.

(DEDTOXION.

Νῦν ἡλθεν εἰς τὰ ίδια * ἐν ξένω τοχετῷ, * Λόγος τοῦ Πατρός σωματούμενος, * έχ τῆς Παρθένου, * χαὶ ὡς νήπιον * ὀρᾶται έν Σπηλαίω, * δι άχραν εύσπλαγχνίαν.

587

Αλλος. Όρθρίζοντες βοώμέν σοι.

Α νέτειλε το Αστρον Ιούδα, * ἐχ γῆς Χαλδαίων, * χινοῦν εἰς προσχύνησιν * τοὺς Αστρολόγους, ὡς γέγραπται.

Νομίμως ήγωνίσω, ἀνόμους * τροπωσαμένη, * Μάρτυς παναοίδιμε, * τῆ. δυναστεία τοῦ Πνεύματος.

'Ανάστασιν Χριστου εἰχονίζεις * ἐπωνυμία, * ἐχθρούς χαταράσσουσα * τοὺς ἀοράτους, Πανεύρημε.

Θεοτοχίον.

Σπηλαίφ υπογαίφ τεχθήναι * ἐκ τής Παρθένου, * Χριστός κατεπείγεται· * ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

'Ωόη ς'. Ο Είρμος.

» 🗛 βυσσος ἐσχάτη * ἀμαρτημάτων ἐχύχλωσέ με, * χαὶ τὸν

xλύδωνα μηχέτι φέρων,* ώς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βοῶ σοι·*
 Ἐχ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες * οἱ οὐρανοὶ, διηγοῦνται τὴν σὴν, * Σῶτερ δόξαν δἰ ἀστέρος, Μάγους * νῦν μετὰ δώρων χαλοῦντες, πρός γνῶσίν σου * χαὶ θείαν προσχύνησιν.

'Ρύπον τις προστρίψας * ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ * καθαρός τῷ καθαρῷ ψαυέτω, * βρέρος ἐν φάτνη κειμένω, τὰ πάθη * καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Αλλος. Τόν Προφήτην Ίωναν.

πιλάμψας ό Χριστός * έχ λαγόνων μητρικών, * έν τη πόλει Βηθλεέμ, * διὰ σπλάγχνα οἰχτιρμῶν, * ἐδόξασε * της 'Αθληφόρου * την μνήμην σήμερον.

Συντριβείσα ταϊς πολλαϊς * τών δεινών ἐπιφοραϊς, * καθυπέταξας ἐχθρόν * τοῖς ὡραίοις σου ποσὶν, * ἀοίδιμε * ἀΑναστασία,* Θεομακάριστε.

'Υποστάσα χαρτερώς,* τῶν βασάνων τὰς δεινὰς * προσβολὰς, καὶ τοῦ πυρός * τὴν χατάρλεξιν σεμνὴ, * δεδόξασαι, * Ἀναστασία * Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοχίον.

Πόλις ἕμψυχε Θεοῦ, * ἐν τῆ πόλει Βηθλεὲμ, * ἀποτίχτεις τόν Χριστόν, * Θεοτόχε ὑπὲρ νοῦν, * γενόμενον * δἱ εὐσπλαγχνίαν * τέλειον ἄνθρωπον.

"Αλλος. Την δέησιν έχχεῶ πρός Κύριον.

γη ήν φύσιν την έξ ήμων ό Εύσπλαγχνος * προσλαβόμενος, όραται ώς βρέφος, * ό βρεφουργών * έν χοιλία τὰ βρέφη, * χαὶ σπαργανοῦται χαὶ φάτνῃ ἀνάχειται, * χαὶ λύει μου τὰς τῶν παθῶν * πολυπλόχους σειρὰς, ἀγαθότητι.

Αγίων ίχνηλατουσα Μαρτύρων * χαρτερώς διὰ Χριστόν τοὺς

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. KB'.

άγῶνας, * χαί ταῖς αὐτῶν * χρείαις διαχονοῦσα, * χαὶ τοὺς ἰχῶρας, Όσια, ἐχμάττουσα, * ἐπλούτησας περιφανῶς, * τὴν αὐτοῖς έπιλάμπουσαν εὔχλειαν.

Σταγόνας των ίαμάτων προχέεις, * έπομβρίαις θειχών χαρισμάτων, * χαί τῶν παθῶν * ποταμούς ἀναστέλλεις, * χαὶ βοηθεῖς τοις δεινώς χινδυνεύουσιν, * ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστου, * Άναστάσεως θείας ἐπώνυμε. Θεοτοχίον.

Ιώμενος των άνθρώπων την φύσιν, * τη άρχαία παραβάσει φθαρεϊσαν, * δίχα φθορας, * νέον τίχτεται Βρέφος, * χαί σου έν χόλποις ώς θρόνω χαθέζεται, * Ανύμφευτε, τής Πατριχής * μή έχστὰς συνεδρία Θεότητος.

O Eippióg.

- τὰς θλίψεις, * ὅτι χαχῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ
- » ή ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * χαι δέομαι ώς 'Ιωνας· * Έχ
- » φθοράς ό Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τής Άγίας, "Πγος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

λi έν πειρασμοῖς * xai θλίψεσιν ὑπάρχοντες, * πρός τόν σόν Ο Ναόν * προστρέχοντες, λαμβάνουσι * τὰ σεπτὰ ἰάματα, * τῆς ἐν σοὶ οἰχούσης θείας χάριτος, * ἀναστασία· σừ γὰρ ἀεὶ * τῷ χόσμω πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ο Οίχος. Τράνωσόν μου.

r της 'Αναστάσεως του Κυρίου * συνεπώνυμος ούσα, * πεπτω-L χότα με νῦν * ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, * ἐχ τῶν θαυμάτων των σων σταγόνα * ἐπιστάξασα, Μάρτυς, τη ψυχή μου, * χαι τόν φλογμόν * της δεινής άμαρτίας χατασβέσασα.* τόν χόσμον γαρ διασώζεις * έχ παθών πολυτρόπων έχάστοτε, * ών περ χάγώ πεπείραμαι· * σύ γάρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα,* τῷ χόσμω πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Άναστασίας, τῆς Φαρμαχολυτρίας.

Στίγοι.

'Αναστασία φάρμαχον πιστοιζ μέγα,

Παν φάρμαχον λύουσα, χαι χεχαυμένη.

Καύθη 'Αναστασίη πυρί δευτέρα είχάδι λαύρω.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμας. 'Αμήν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ΄.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Ο ί Πατδες ἐν Βαβυλῶνι, * χαμίνου φλόγα οὐχ ἔπτηξαν *
 » Ο ἀλλ' ἐν μέσφ φλογός * ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλ » λον· * Εὐλογητός εἰ Κύριε, * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων χάραν Ήρώδης, * χαχὰ προβλέπων, ἐχίνησεν, * εὐχαιρίαν ζητῶν * θανατῶσαι,* τὸν ζωῆς χαὶ θανάτου Χριστὸν * τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, * τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμών Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, * συμφυγαδεύθητε φεύγοντι * εἰς Αίγυπτον τούτω, * καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, * θεοπρεπῶς καλέσαντες, * καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' όστις έμου ούχ έστι, * χατ' έμου πράττει, Χριστός φησιν· * ό δὲ μὴ συνάγων μετ' έμου, * σχορπίζοντι ἔοιχε· * διό τὴν τούτου φρίζωμεν, * ἐν σαρχὶ συγχατάβασιν.

Αλλος. Τούς έν χαμίνω Παιδάς σου Σωτήρ.

Ο Βασιλεύς των δλων και Θεός, * προέρχεται * πόλει γεννηθηναι Βηθλεέμ· * ό την σεμνην 'Αναστασίαν μεγαλύνας, * έν ἀπείροις θαύμασιν, * ὡς δἱ αὐτόν * αἰχισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεχροϊς ξοάνοις σέβας πονηρόν * οὐχ ἔνειμας, * μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν, * οἶα Θεὸν ζῶντα ἀεὶ, ἀναστασία, * xαὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθεσι, * πάθος τὸ σὸν χαταλαμπρύνουσα.

Οί τῷ Ναῷ σου πίστει δαψιλεϊ * προσφεύγοντες, * νόσων ἐχλυτροῦνται χαλεπῶν, * χαὶ ἀῥρωστίας χαὶ παθῶν χαὶ ἀλγηδόνων,* εὐρωστίαν πάντοτε, * παρὰ Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ * πλουσίως λαμβάνοντες.

Σεσαρχωμένος Λόγος, ἐχ τῆς σῆς * προέρχεται, * *Αχραντε, νηδύος ὑπὲρ νοῦν, * χαὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος, χαὶ Φάτνῃ * χεῖται σπαργανούμενος, * χαὶ διαλύει * σειρὰς τῶν ἐγχλημάτων.

Άλλος. Πατδες Έβραίων έν χαμίνω.

νω χοροί δοξολογοῦσιν * Ασωμάτων, * ἐπὶ γῆς δὲ προσχυνοῦμεν * χαθορῶντες βροτοὶ, * ἡμῖν ὁμοιωθέντα * χαὶ ἐπὶ φάτνης χείμενον, * σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης, * ὡς οἱ Πατδες δὲ φλογὶ προσομιλοῦσα, * παρεδήλου θερμόν * τόν ἔρωτα, Θεόφρον, * ὄν πρός τόν σόν ἐχέχτησο * χαὶ Δεσπότην χαὶ Νυμφίον.

Ομβρους προχέεις ἰαμάτων, * χαταπαύουσα * φλογμον ἀρρωστημάτων, * χαὶ λαοὺς μελφδεῖν * ἀεἰ παρασχευάζεις· * Εὐλογητός εἶ Κύριε, * ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

()εοτοχίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐχπλῆττον, * τὸ τελούμενον * ἐχ σοῦ Παρθενομῆτορ· * τίχτειν μέλλεις Θεὸν, * χαὶ φάτνῃ ἀναχλίνειν, * τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, * χαὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

'Ωδή ή. Ο Είρμός.

 » Ν όμων πατρώων, * οι μαχαριστοι * έν Βαβυλώνι Νέοι * προχινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος χατέπτυσαν * προσταγής
 » ἀλογίστου· * χαι συνημμένοι * ῷ οὐχ ἐχωνεύθησαν πυρι, * τοῦ
 » χρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τον ὕμνον· * Τον Κύριον ὑμ-

» νείτε τὰ έργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οι δαιτυμόνες * οι θεόρρονες, * ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοὶ * προπορευόμενοι, * σὺν 'Αγγέλοις χατοπτεύσωμεν, * χαὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα * τῷ ἐν ὑψίστοις, * δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, * εὐδοχίαν βραβεύοντι * βροτοῖς χαὶ τὴν εἰρήνην· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, χαὶ ὑπερυψοῦτε * βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας * ἀντεχόμενοι, * φιλαδελφίας γνώμην * ἀναλαβώμεθα, * ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, * καὶ τὸ ἐν συμφρονοῦντες· * ὁ γὰρ εἰρήνης * πρύτανις προέρχεται Χριστὸς, * εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα * καὶ σῶσαι τοὺς βοῶντας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Εδεξιοῦτο * τόν τιχτόμενον * Χριστόν, δολίοις λόγοις * Ηρώδης ἄνομος, * χαὶ τοῦς Μάγοις προσεπέσχηπτεν, * ὡς αὐτὸν προσχυνήσων· * ἀλλ' οὐχ ἡδεῖτο * διώχειν λανθάνοντα Θεόν· * οὐ τὰ βρέφη χατώχτειρε, * χαὶ βοᾶν οὐ συνῆχε· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Αλλος. Ον φρίττουσιν "Αγγελοι.

Έν χρόνω ό άχρονος * γεννάται ύπερ νοῦν, * χαὶ Μάγοι προσ-Ε φέρουσιν * αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ * φανέντι τὰ δῶρα· * χαὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ * οὐρανός χηρύττει, * προβολῆ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε * τοὺς δρόμους τοὺς μαχροὺς,* ὁ θεῖος Χρυσόγονος * ὑπήλειψε σεμνή· * μεθ' οὐ σε τιμῶμεν *.μελωδίαις σεπταῖς, * ὑπὲρ ἀληθείας * σεπτῶς ἡγωνισμένην.

'Ως όμβρος σωτήριος * ὑπάρχει ὁ ναὸς, * ὁ ἔχων τὸ λείψανον, * Πανεύφημε τὸ σόν· * ἐν ῷ καταφεύγει * πᾶς πιστὸς, καὶ δεινῆς * ζάλης ἐκλυτροῦται, * καὶ παντοίων κινδύνων.

Θεοτοχίον.

Νῦν ἡλθεν ὁ Κύριος, * ὁ πανταχοῦ παρών,* Παρθένου τιχτόμενος * ἐν πόλει Βηθλεέμ· * ἀγάλλου ἡ χτίσις,* ὑπαντῶσα αὐτῷ,* χαὶ δοξολογοῦσα, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Άλλος. Οι θεορρήμονες Παιδες.

Ο παρειστήχεισαν άνω χιλιάδες, * χαὶ μυριάδες 'Αγγέλων, * Σπήλαιον φέρει τιχτόμενον· * δν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα,* ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οίχος Τριάδος έδειχθη θείοις τόποις, * έν προσευχαζς χαι νη-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΒ'.

στείαις, * 'Αναστασία σχολάζουσα, * Εὐλογεῖτε βοῶσα,* τὰ ἔργα τόν Κύριον.

'Ισχυροτάτοις λογίοις, Χρυσογόνου * τοῦ 'Αθλοφόρου ῥωσθεῖσα,* τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον,* κατεπάτησας θράσος,* γενναίως ἀθλήσασα. Θεοτοχίον.

⁵Ω Θεοχώρητε Κόρη, τέξη βρέφος,* τόν Ποιητήν τῶν αἰώνων,* χαὶ ἀναλλοίωτον Κύριον,* Βηθλεὲμ ἐν τῆ Πόλει,* δἱ ἄφατον ἔλεος.

Ο Ειρμός.

» Ο ί θεορρήμονες Παίδες ἐν καμίνω, * σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν » Ο φλόγα,* καταπατοῦντες, ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,* » Κυρίου τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» μενίας Δεσποτικής, * και άθανάτου τραπέζης, * έν πενιχρῷ
 » Σπηλαίω, * ταῖς ὑψηλαῖς φρεσι, * πιστοι δεῦτε ἀπολαύσω » μεν, * σεσαρχωμένον Λόγον * ἀπορρήτως μαθόντες· * δν μεγα » λύνομεν.

^{*}Απιτε τοϊς ἀρχηγοϊς, * Ἡρώδης ἔφη τῶν Μάγων, * ζητήσατε τὸν παΐδα· * ἐπὰν δὲ εὕρητε,* τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι,* τὸν δόλον ἐν χαρδία * τεχταίνων· ἀλλ' ἡλέγχθη * ὅ πλάνος διαχενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργός γεννηθείς * έχ τοῦ Πατρός πρό αἰώνων, * γεννᾶται έχ Παρθένου, * Σοφία περυχώς, * Λόγος τοῦ Θεοῦ χαὶ δύναμις· * διπλοῦν ένα διὸ εἰδότες, * τὸν Θεάνθρωπον Κύριον * μεγαλύνομεν.

'Ως ἄνθρωπος ἐράνης, * οὐσία οὐ φαντασία, * οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ * τῆς ἀντιδόσεως, * ἡ φύσις Σῶτερ ἥνπερ προσείληφας· * διὸ τὴν ἐχ Παρθένου, * σοῦ θείαν ἐνδημίαν * τιμῶντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Άλλος. Την φωτοφόρον νεφέλην.

'Ι δού έγγίζει Παρθένος, * ἀποτεχεῖν ἐν Σπηλαίω * τον Βασιλέα τοῦ παντός, * σάρχα ἀνειληρότα· * ὄν ὡμολόγησε στεῥρῶς, * ἀθλοῦσα ἡ ἕνδοξος * λαμπρότατα, * Μάρτυς 'Αναστασία, * χαὶ νιχῶσα τον ἀόρατον ἐχθρόν.

'Ωραιωθείσα τοις πόνοις, * ὑπέρ ἡλίου ἀχτίνας, * ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * χαὶ φωτίζεις τὸν χόσμον, * ἄθλων μεγάλων τῷ φωτὶ, * θαυμάτων τε χάρισιν· * ἐντεῦθέν σε, * πίστει 'Αναστασία, * εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα, * xαὶ ἀηδόνα τιμίαν, * xαὶ παγχαλῆ περιστερὰν, * χρυσαυγιζούσας Μάρτυς, * πτέρυγας ἔχουσαν, πιστῶς * ἀεὶ μαχαρίζομεν, * τελοῦντές σου * τὴν πανέορτον μνήμην, * ἐν ῇ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ΚΒ΄,

^{*}Ης νῦν ἐπέτυχες δόξης,* ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας * ἀεὶ δυσώπει τὸν Χριστὸν, * Μάρτυς 'Αναστασία, * τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, * σεπτῶς ἑορτάζοντας, * χαὶ πίστει σου * προσχυνοῦντας, τὴν θήχην * τῶν λειψάνων, ὡς πηγὴν ἀγιασμοῦ.

teotoxiov.

Φέροντα φύσιν βροτείαν, * Παρθενομήτορ 'Αγία, * τίχτεις εν πόλει Βηθλεέμ, * τον υπέρθεον Αόγον, * χαι γαλουχεζς μητροπρεπῶς, * τον τρέφοντα ἅπασαν· * ὡς δὲ πύρινος * θρόνος τοῦτον φέρεις, * Παναγία, ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Αλλος. Κυρίως Θεοτόχον.

Σικιρτήσατε τὰ όρη * ἐν ἀγαλλιάσει, * καὶ εὐφροσύνην βουνοὶ περιζώσασθε· * νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει * τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ήμέραν εὐφροσύνης * ἄγει σου ἡ κτίσις, * ἀναστασία τὴν μνήμην, δοξάζουσα * ὅνπερ ἐδόξασας Λόγον, * οἰκείοις μέλεσι.

Φωτί χαθαρωτάτφ * νῦν ἐλλαμπομένη, * τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζοις, τὴν ἄνωθεν * πᾶσιν ἡμῖν προξενοῦσα, * Μάρτυς, εὐμένειαν.

Θεοτοχίον.

Φαιδρώς πάσα ή χτίσις * νῦν ἀγαλλιάσθω· * Θεοτόχος τεχεῖν νῦν ἐπείγεται, * τόν ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * βροτόν γενόμενον.

Ο Είρμός.

Τγυρίως Θεοτόχον * σε όμολογοῦμεν, * οι διὰ σοῦ σεσωσμένοι,

• Ν Παρθένε άγνη, * σύν 'Ασωμάτων χορείαις * σε μεγαλύνοντες.

Έξαποστειλάριον της Αγίας,

Τοΐς Μαθηταΐς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ένδοξε, * Άθλοφόρων το χλέος, * Άναστασία πάνσοφε, * δυσωπουσα μη παύση, * τον έχ Παρθένου νυν Κόρης * τῆς ἀγνῆς Θεοτόχου, * τεχθῆναι προερχόμενον * ἐν Σπηλαίψ χαὶ Φάτνη, * ἀμαρτιῶν * δοῦναι λύσιν, πᾶσι τοῖς ἐχτελοῦσι * την παναγίαν μνήμην σου, * χαὶ τιμῶσί σε πόθω.

Προεόρτιον, όμοιον.

Τὴν ἐχ Παρθένου Γέννησιν * τοῦ Χριστοῦ, προχηρύττει * ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, * Μάρτυς 'Αναστασία, * ἐν Βηθλεὲμ συγχαλοῦσα, * Μάγους μὲν ἐχ Περσίδος * σὺν δώροις· τοὺς Ποιμένας δὲ * μετ' 'Αγγέλων πρός ὑμνον· * σὺ γὰρ σαυτὴν, * ὡς Χρυσόν χαὶ Λίβανον χαὶ ὡς Σμύρναν, * προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, * ἐναθλοῦσα θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρα προσόμοια, κατ' ἀλφάβητον.

Ποίημα Ρωμανού του Μελωδού.

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$, KB',

Πχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Ντῦν αί παλαιαί * διαλύονται ἐμφάσεις. * ἔσχεν ἐν γαστρί * ἡ Ν Παρθένος γάρ, χαι λίθος * έξ όρους ἀπετμήθη,* χαι ή ράβδος έβλάστησεν * ή τοῦ Ἱεσσαὶ, καὶ δρόσος ἄρτι * ή τοῦ Γεδεών έν γη έρρύη. * λαοί χράξωμεν. * Ο Βασιλεύς του Ίσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Ξένου τοχετοῦ,* ξένα πράγματα ὀρᾶται· * πῶς ὁ τῷ Πατρὶ * έν ύψίστοις συνεδρεύων, * έν φάτνη των άλόγων * γεννηθείς άναxλίνεται; * πῶς ὁ ἀναφὴς ἐν τοῖς σπαργάνοις; * πῶς ὁ πανταχοῦ έν τῷ Σπηλαίψ; * λαοί κράξωμεν· * Ο Βασιλεύς τοῦ Ἰσραὴλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Ο τερατουργών * χαὶ τὴν Αἰγυπτον μαστίζων,* ὕων τε λαῷ * τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα, * σαρχοῦται χαὶ θηλάζει· * χαὶ παιδίον όρώμενος, * φεύγει τον διώχοντα Ηρώδην, * ώς έπι νεφέλης τη Παρθένω * Μητρί ογούμενος, * ώς Ήσαίας προορά * ο θεοπτικώτατος.

Παιδίον ό προών,* Βασιλεύς ό των αίώνων,* τίχτεται έχών,* και υιός ήμιν έδόθη. * Άκούσατε τὰ Έθνη· * Ισραήλ ένωτίσθητι· * γνῶτε χαὶ ἡττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γὰρ * ὅς λεπτυνεῖ, χαὶ ἐχλιχμήσει * έχ γής, άπασαν * χαὶ βασιλείαν χαὶ ἀρχήν,* αὐτῷ μή ύπείχουσαν.

Δόξα, διλοιον.

'Ράβδω σιδηρα * ποιμανθήση 'Ιουδαϊε, * οία άπειθης * χαί Προφήταις αντιπίπτων * Γίῷ γὰρ γεννηθέντι, * ὁ Πατὴρ χλήρον δίδωσιν,* "Εθνη, χαι χατάσχεσιν γην πασαν· * σε δε άπωθειται μιαιφόνε· * βοαν οὐ πείθη γάρ· * Ό Βασιλεὺς τοῦ Ίσραὴλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Καί νῦν, ὅμοιον.

Σχίρτησον Δαυίδ. * έξ όσφύος σου Χριστός γάρ. * χαίροις Ίεσσαι· * έξανθει γάρ σου ή ρίζα· * έχ μηροῦ σου Ιούδα * προελεύσεται Κύριος. * χατά Βαλαάμ, ίδετε "Εθνη. * χατά τον μέγαν Ήσαίαν,* ίδου τέξεται * Παιδίον τον Έμμανουὴλ,* Παρθένος ή πάνσεπτος.

'Απόστιχα Στιχηρά προσόμοια, "Ηχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.

Προλάμπει ό 'Αστήρ * ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίφ· * Ποιμένες μετ' 'Αγ-γέλων, * οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, * προφθάσαι εὐτρεπίσθητε. Στίγ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου.

'Εγγίζει ό Χριστός. * ό 'Αστήρ προαυγάζει. * το οὐράνιον πλήθος * τής στρατιάς προχύπτει, * των νοερών Δυνάμεων. Men. Tom. II.

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ'.

Στίγ. Ο Θεός ἀπό Θαιμὰν ήξει.

Χαΐρε ή Βηθλεέμ· ό ποιμαίνων ἐπέστη, * τόν Ίσραὴλ ό σώζων· * οὐχέτι ἐλαχίστη, * Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσι.

Δόξα, σής Αγίας. Ήγος πλ. ά. Βύζαντος.

Προεόρτιος ήμέρα σήμερον, * τής ένανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τῆ τῆς πανευφήμου xai Μάρτυρος ἑορτῆ * συνεξέλαμψεν 'Αναστασίας· * ἰδοὺ ή Παρθένος * ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται,* βρέφος σπαργανούμενον * ἀναχλῖναι ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων,* τόν ἐλευθερώσαντα ήμᾶς * ἐχ τῆς ἀρχαίας χατάρας,* χαὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν. ηΗχος ό αύτός.

Μη στύγναζε Ιωσήφ * χαθορών μου την νηδύν· * όψει γαρ το τιχτόμενον έξ έμοῦ χαι χαρήση, * χαι ώς Θεόν προσχυνήσεις, ή Θεοτόχος έλεγε * τῷ έαυτης Μνηστήρι, * μολοῦσα τοῦ τεχεῖν τον Χριστόν. * Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· * Χαῖρε χεχαριτωμένη, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * χαι διὰ σοῦ μεθ' ήμῶν.

> Ή λοιπή Ἀχολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ Ἀπόλυσις.

> > ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων δέχα Μαρτύρων των έν Κρήτη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια προσόμοια,

³Ηχος δ'. Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Τοῦ Ἡσαίου φωνὴ ἀποπληροῦται· * ἰδοὺ ἡ Παρθένος γὰρ * τόν ἀπερίληπτον, * περιγραφόμενον σώματι, * ἐν μήτρα φέρει, * καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. * Θεόδεκτον Σπήλαιον * προευτρεπίσθητι· * ἡ Βηθλεὲμ ἐτοιμάσθητι· * ὁ Βασιλεὺς γὰρ * σὲ ἡρετίσατο εἰς κατοίχησιν. * Δέχου ἡ φάτνη, * σπαργανούμενον * βρέφος Χριστόν, λύειν μέλλοντα * τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῶν ἀνθρώπων, ἀγαθότητι.

Η φωτεινή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη,* τὸν ὅμβρον βαστάζουσα * τὸν ἐπουράνιον,* τοῦτον ἐν γῆ νῦν προέρχεται * ἐναποστάξαι,* ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. * Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, * ἡ νοητὴ χελιδών * ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα,* ἀρῥήτῷ λόγῳ,* ἐναποτίκτει, * χειμῶνα ἄθεον * διασκεδάζον. * Τὸ Παλάτιον * τὸ

χαθαρόν και ἀμίαντον,* Βασιλέα Σπηλαίφ * ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφης τοϊς δούλοις ό Δεσπότης, * πταισμάτων χειρόγραφον * σχίσαι βουλόμενος, * καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, * ἐν βίβλω ζώντων, * θανατωθέντας κλοπῆ τοῦ ὄφεως. * Παρθένος δὲ φέρει σε, * τὸν πάντα φέροντα, * σάρκα θνητὴν περικείμενον, * καὶ καταλύειν * σμικρῷ Σπηλαίω ἐπευδοκήσαντα· * ὅν γεννηθέντα, * τάξεις ἄνωθεν * 'Αγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, * μετὰ θείων Ποιμένων, * ἐκπληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Έτερα Στιχηρά προσόμοια των Αγίων, "Πχος ό αυτός.

'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Η δεκάς ή θεόλεκτος, * και λαμπάς ή δεκάπυρσος, * ή ταϊς θείαις λάμψεσι * καταυγάζουσα, * τῆς Ἐκκλησίας το πλήρωμα, * οι στύλοι οι ἄσειστοι, * οι ἀστέρες οι φαιδροι, * οι τὴν γῆν οὐρανώσαντες, * ταῖς λαμπρότησι * τῶν μεγίστων ἀγώνων, * ἐγκωμίοις * ἰεροῖς μεγαλοφώνως, * ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος,* Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος,* Βασιλείδης Εῦπορος,* ᾿Αγαθόπους τε,.* καὶ Σατορνῖνος, Γελάσιος * καὶ θεῖος Εὐάρεστος,* μεθ' ὡν Εὐνικιανός,* νῦν τιμάσθωσαν ໕σμασιν·* οἰ πανεύδιοι * τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες,* οἱ τὴν πλάνην * στηλιτεύσαντες, καὶ στέφος * νικητικόν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα,* Ἐxxλησίας ἐρείσματα,* xαὶ πιστῶν ἀμάραντα * ὡραίσματα,* τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα * τὰ ἄνθη τὰ τίμια,* τὰ εὐπρόσδεχτα Χριστῷ,* xαὶ τερπνότατα σφάγια,* ἀναθήματα * οὐρανίου ναοῦ τε,* τὴν δεχάδα * τῆς Τριάδος τὴν ἱΑγίαν, * τοὺς ἰΑθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, των Αγίων, Πγος β'. Κυπριανού.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, * τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, * ἐν τῆ μνήμη τῶν ᾿Αθλοφόρων· * διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεέμ γη 'Ιούδα,* το χατά σάρχα * πολίτευμα,* φαιδρῶς εὐτρέπισον το θεΐον Σπήλαιον, * ἐν ῷ Χριστος σαρχὶ τίχτεται, * ἐξ ἀπειράνδρου 'Αγίας Παρθένου,* εἰς το σῶσαι το γένος ἡμῷν. Εἰς τον Στίχον Στιχήρα προσόμοια Προεόρτια, Πίχος πλ. β΄.

Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Π ἄπειρος σορία Θεοῦ,* τὸν οἶχον ἐαυτῆς ὑπὲρ νοῦν,* ἐχ Παρθένου * ψχοδόμησε Χριστὸς,* χαὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ * ἀλόγων χαὶ Σπηλαίψ, * σαρχὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ο Θεός ἀπό Θαιμάν ήξει.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ΄.

'Ωράθης τοῖς Προφήταις, Χριστὲ,* ὡς θέμις ἡν θεάσασθαι, * σὲ τὸν Κτίστην· * ἐν ἐσχάτοις δὲ χαιροῖς,* τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης * ἀνθρώποις, ἐν τῆ πόλει * τῆ Βηθλεὲμ, βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε, είσακήχοα την άχοην σου.

Διέδραμε μηνύων 'Αστήρ,* τον "Ηλιον της δόξης Χριστον, * 'Αστρολόγους * έν τη πόλει Βηθλεέμ· * χαι *Αγγελοι Ποιμένας * νῦν εὐαγγελιοῦνται· * μεθ' ῶν συνδράμωμεν θεόφρονες.

Δόξα, των Αγίων, Ήχος γ.

Προεόρτιος σήμερον, * ή τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτὴ, * τὴν Γενέθλιον ἡμῖν * προϋπογράφουσα ἡμέραν· * τον ἐξ Ἡλίου "Ηλιον,* τον ἐχ τῆς Παρθένου * Θεόν ἐπιφανέντα σαρχὶ ἀναχηρύττουσα· * Δεχὰς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, * στεἰρῶς ἀθλήσασα, * τοὺς στεράνους τῆς νίχης * ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· * πρός οῦς βοήσωμεν· Χορός ἀγιόλεχτος,* ἰχετεύσατε Χριστόν,* "Αγιοι Μάρτυρες, * ὑπέρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καί νῦν, Προεόρτιον, ό αὐτός. Άνατολίου.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, * ἤνοιχται γὰρ ἡ Ἐδέμ· * ἐτοιμάζου Ἐφραθὰ, * ἀνανεοῦται γὰρ ὁ ᾿Αδὰμ * χαὶ ἡ Εὖα σὺν αὐτῷ· * ἡ κατάρα γὰρ λέλυται· * ἡ σωτηρία ἐν χόσμῷ ἐξήνθησε· * χαὶ ψυχαὶ τῶν Διχαίων εὐτρεπίζονται, * ὡς προῖχα δωροφορίας, * ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, * σωτηρίαν ψυχῆς, * καὶ ἀφθαρσίαν χομιζόμεναι. * Ἱδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀναχείμενος, * προτρέπει ὑμνφδίαν * πνευματιχὴν ἐπιτελέσαι, * τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· * Κύριε δόξα σοι.

Άπολυτίκιον, το Προεόρτιον.

Δόξα, των Αγίων, Ήχος γ΄. Την ώραιότητα.

Τήν πολυθαύμαστον * Κρήτην τιμήσωμεν, * την έξανθήσασαν * άνθη τὰ τίμια, * τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, * Μαρτύρων τοὺς ἀχρέμονας· * Δέχα γὰρ ὑπάρχοντες * ἀριθμῷ οἱ μαχάριοι, * δύναμιν μυρίοπλον * τῶν δαιμόνων χατήσχυναν· * διὸ χαὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, * Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ χαρτερόψυχοι.

Καί νον, το Προεόρτιον πάλιν.

Έν τοῖς ᾿Αποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, οῦ ἡ ᾿Ακροστιχις: Προσάββατόν τε.

'Ωδή έ. ³Πχος πλ. β'. Ο Ειρμός.

- · Τρός σε δρθρίζω,* τον δι εύσπλαγχνίαν,* σεαυτόν τῷ πεσόντι*
- » II χενώσαντα άτρέπτως, * χαὶ δούλου μορφὴν * ἐχ Παρθένου
- » φορέσαντα. Λόγε Θεοῦ, * τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι φιλάν-» θρωπε.
 - Ρυφθέντες φρένας, * χαι προχαθαρθέντες * μυστηρίου μεθέξει, *

MUN AEKEMBPION, KP'.

φριχτής οίχονομίας,* σώμα χαι ψυχήν,* Βηθλεέμ πρός την πόλιν άνέλθωμεν, * τόν Δεσπότην * τιχτόμενον όψόμενοι.

Οράτε φίλοι,* μάτην μή θροεΐσθε· * ό γὰρ ἄφρων Ήρώδης * θρασύνεται, τόν Κτίστην * χτεΐναι τεχθέντα· * ἀλλ' αὐτός ὡς ζωῆς χαὶ θανάτου χρατῶν,* ζῆ χαὶ σώζει * τόν χόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ωδή ή. Ο Είρμός.

Στήλην χαχίας * άντιθέου, Παϊδες θεΐοι * παρεδειγμάτισαν· *
 Σατά Χριστοῦ δὲ * φρυαττόμενος * Ἡρώδης, θρασύνεται,*
 βουλεύεται χενά,* χτεῖναι μελετ菜 * τόν ζωῆς χρατοῦντα πα λάμη· * δν πᾶσα χτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Από βλεράρων * ραθυμίας, ϋπνον πάντα * πιστοὶ τινάξωμεν· * ἐν προσευχῆ δὲ * γρηγορῶμεν, * πειρασμοὺς ἀποτρέποντες, * τοὺς ἐχ τοῦ πονηροῦ, * χαὶ σὺν Ποιμέσι * θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν, * Χριστοῦ τεχθέντος· * ὃν ὑμνεῖ δοξάζουσα πᾶσα ἡ χτίσις.

Βέβηλον έπος,* ἐχ χειλέων προϊέναι,* πιστοὶ χωλύσωμεν,* λόγους εὐρήμους * μελετήσαντες· * Χριστῷ δὲ προσάξωμεν,* τῷ λύσαντι ἡμᾶς * τῆς ἀλογίας,* ἐν ἀλόγων χειμένῳ φάτνῃ· * ὄν πᾶσα χτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σορίας * χαὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου,* τίς ἐρευνήσει βροτῶν; * Θεοῦ χριμάτων * τίς τὴν ἄβυσσον,* σορός χαταλήψεται;* δἱ ῶν τοὺς οὐρανοὺς * χλίνας, τοῖς βροτοῖς * σαρχορόρος συνανεστράρη· * ὃν πᾶσα χτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾿Απαγορεύειν * σαρχιχῶν παθῶν, χαὶ χόσμου * τερπνῶν σπου-

δάσωμεν· * πνευματιχών δὲ ἀντισχώμεθα * φροντίδων, θεόφρονες,* ἀξίους ἐαυτοὺς,* τῷ τιχτομένῳ * παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότη· * ὄν πᾶσα χτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ολέθριον δόγμα, τοῦ δυσμενοῦς * συνταραττομένου * τῆ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, * Νηπίων ἀχάχων * ἀπειργάσατο φόνον· * ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα * πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδιχῶν,* xαὶ θεσμοὺς τοὺς θείους * ἀθετῶν Ἡρώδης δεινὸς,* μητέρας ἀνόμως * ἠτέχνωσε, xαὶ βρέφη * ἀνεῖλεν ἀναιτίως, * διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἦνοικται τῆς Ἐδὲμ * πύλη, τικτομένου * ἐν Σπηλαίφ τοῦ Λυτρωτοῦ· * πηγή τε διψῶσιν * ἀθανασίας βλύζει,* ὁ Κύριος τῆς δόξης· * ὃν μεγαλύνομεν.

Έχύχλουν ώς θρόνον χερουβιχόν, * Αγγελοι την φάτνην * τό γὰρ Σπήλαιον οὐρανόν * ἑώρων, χειμένου * ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότου, * χαὶ, Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ, ἐχραύγαζον.

EI\Sigma TON OPOPON.

Μετά την Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος πλ. ά.

Τόν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεέμ έτοιμάζου,* τὰ πρός ὑπάντησιν * τῆς Παρθένου Μαρίας * χαὶ Θεομήτορος· * ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρός σὲ, * ἔμβρυον φέρουσα,* τὸν συνάναρχον Πατρὶ, * χαὶ τῷ Πνεύματι ἀεὶ,* Χριστὸν,* ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ * γεννήσει, χαὶ μετὰ τόχον * Παρθένος πάλιν ὀρθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ την Β. Στιχολογίαν Κάθισμα.

³Ηχος πλ. β΄. Έλπις του χόσμου άγαθή.

Έ χ τῆς Περσίδος Βασιλεϊς, * Χρυσόν Σμύρναν χαὶ Λίβανον, * τῷ χυηθέντι Βασιλεϊ * χαὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· * ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες * αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐχ ψυχῆς, * Πίστιν Ἐλπίδα ἘΑγάπην, * προσφέρομεν αὐτῷ, * τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Είτα ὁ Ν΄. χαὶ οἱ Κανόνες.

Κανών Προεόρτιος, οὐ ή ᾿Ακροστιχίς, κατὰ ᾿Αλφάβητον. Ποίημα Ἰωσήφ. ἘΩδή ά. ἘΝχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

🕺 👗 τριπτον, ἀσυνήθη,* ἀβρόχως θαλαττίαν * ἀνύσας τρίβον,*

» Α ο έχλεχτος έβοα Ίσραήλ· * Τῷ Κυρίψ ἔσωμεν, * ὅτι δε-

» δόξασται.

"Αναρχος ὣν τῆ φύσει,* ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων * λαμβάνει λόγος,* ἐν Βηθλεὲμ τιχτόμενος σαρχί·* τούτου τὰ Γενέθλια,* προερτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας * τοις δμμασι, πρός πόλιν * της 'Ιουδαίας,* πορευομένην τέξαι την Αγνήν * ής τον τόχον πόρρωθεν,* 'Αστής έμήνυσε.

Γνόντες σε Βασιλέα,* έν γῆ ἀποτιχτόμενον ἐχ Παρθένου,* Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ,* μετὰ δώρων σπεύδουσι,* τοῦ προσχυνῆσαί σοι.

Έτερος Κανών Προεόρτιος. Ώρη ά. Ήγος πλ. β.

'Ως έν ήπείρω πεζεύσας.

Παρθενικής έκ Νεφέλης, * μέγας ήμιν * ἀνατέλλει "Ηλιος, * Ίησοῦς ὁ φωτισμός· * οἱ ἐν σκότει ἔσωμεν αὐτῷ, * αὐγαζόμενοι φαιδρῶς, * ταῖς τούτου λάμψεσιν.

'Η των 'Εθνών προσδοχία, * ο Βασιλεύς * τῆς εἰρήνης ἔρχεται,* τὸν πολέμιον ἐλεῖν. * Ἱπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, * τιχτομένψ Βηθλεἐμ, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

MIIN Δ EKEMBPIOS. KF'.

Προφητιχαὶ περαιοῦνται * θεῖαι φωναὶ, * τὴν φριχτὴν ἀνάδειξιν * προσημαίνουσαι Χριστοῦ· * ἡ 'Αμνὰς ἐγγίζει γὰρ τεχεῖν,* τὸν 'Αμνὸν χαὶ Λυτρωτὴν * χαὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σε την Αγνην του Δεσπότου * Περιστεράν,* την σεμνην και άμωμον, * και καλην έν γυναιξίν,* ώς των όλων τέξασαν Θεόν,* μακαρίζομεν πιστώς, * θεομακάριστε.

Έτερος Κανών τῶν Αγίων. Ώρλη ά. Μγος γ΄.

Ασωμεν τῷ Κυρίω.

Α σωμεν τῷ Κυρίφ,* τῷ συνάψαντι ἄμα * τοὺς ᾿Αγίους Μάρτυρας,* τῆ ἀμωμήτῷ Πίστει, * καὶ τούτους ὁπλίσαντι,* ἐν μιῷ τῆ ἐλπίδι,* κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ,* καὶ τῷ συνδέσμῷ πάντας αὐτοὺς * τῆς ἀγάπης ἑνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες * τοῦ νοητοῦ 'Ηλίου,* ὡς ἐξ Ἐψ̓ας λάμψαντες,* τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, * πιστῶς προηγήσαντο, * τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος,* ἑορτὴν προεισόδιον,* τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, * φαιδρῶς προσενέγχαντες.

Οἱ ἐχ Περσίδος Μάγοι, * ἐν Βηθλεἐμ τεχθέντι,* δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· * νῦν δὲ οἱ 'Αθλοφόροι, * ὡς Σμύρναν τὰ αΐματα, * Χρυσόν δὲ τὴν πίστιν,* ὡς Λίβανον τὰ πνεύματα,* θυσίαν προεόρτιον * τῷ τεχθέντι προσήνεγχαν.

Τῆ Θεοδούλου πίστει,* xai Ζωτιχοῦ ἀγάπῃ,* συνεχράθη Πόμπιος,* xai Σατορνίνος ἅμα,* xai συνεστεφάνωται * Εὕπορος, 'Αγαθόπους,* Γελάσιος, Εὐάρεστος,* xai Εὐνιχιανός σὺν αὐτοῖς, * xai Βασιλείδης ὁ σύναθλος.

Τριαδικόν.

Ή ὑπέρ νοῦν οὐσία,* xαὶ ἀμέριστος * τρισὶν Ὑποστάσεσι, * διαιρετῶς ὑμνεῖται, * μιῷ δὲ Θεότητι, * ἀπλῶς ἀδιαιρέτω· * Τριὰς γὰρ ἡ αὐτὴ xαὶ Μονὰς,* ἀπλῆ xαὶ ἀδιαίρετος, * ἐστὶ xαὶ ὀνομάζεται.

Θεοτοχίον.

Έν Βηθλεέμ γεννάται,* χαὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει,* ὁ ἐχ Παρθένου Κύριος, * τεχθεἰς ἀνερμηνεύτως· * Φάτνη ἐτοιμάζεται * χαὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστη· * Μάγοι εὐτρεπίζουσι * τὰ δῶρα τῷ Δεσπότη Θεῶ, * χαὶ ᾿Αστὴρ προχηρύττει τὸ φῶς.

'Ωδή γ'. Ο Είρμος.

» Τόξον συνετρίβη δυναστών,* τῷ χράτει σου Χριστέ, * χαὶ δύ-» Τναμιν ἀσθενεῖς * σὲ περιεζώσαντο.

Δεῦτε διανοία χαθαρᾶ, * ἡχήσωμεν φαιδρῶς, * τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ * νῦν τὰ Προεόρτια.

MHN Δ EKEMBPIO₂. K Γ' .

Έρχη καταλύσαι, έν σμικρῷ * Σπηλαίω Βασιλεϋ, * πλουτίζων με, Ίησου, * τῆ πολλῆ πτωχεία σου.

Ζόφου έξαιρούμενος ήμας * κακίας, ο Χριστός, * προέρχεται σαρχί * τεχθήναι ώς άνθρωπος.

Αλλος. Ούχ έστιν Αγιος ώς σύ.

Λόγω τείνας ούρανόν,* υπεισέρχη Σπηλαίω,* χαι άλόγων έν Ο ράτνη * άναχέχλισαι Χριστέ, * τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, * δια σπλάγχνα * θέλων έχλυτρώσασθαι.

Βοặ Προφήτης ἐμρανῶς. * Ο Θεός ἡμῶν οὕτος,* λογισθήσεται ούδεις * έτερος πρός αύτον, * έξεῦρε πᾶσαν όδον * ἐπιστήμης, * τοῖς βροτοίς ένούμενος.

Ού φέρει βλέπειν Χερουβίμ· * χαί πῶς φέρει σε φάτνη, * τὸν άχώρητον φύσει,* διά έλεος πολύ * τιχτόμενον δί ήμᾶς,* ἐχ Παρθένου, * Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Προείδεν Όρος σε ποτέ, * Δανιήλ ό Προρήτης, * έξ οῦ λίθος έτμήθη, * Θεοτόχε, τούς βωμούς * λεπτύνας χαι χαθελών * των είδώλων, * πάναγνε Θεόνυμφε.

Τών Αγίων. Έστερεώθη ή χαρδία μου.

θλητικήν παγκράτιον, οι γενναΐοι * του Χριστου διήνυσαν Α 'Αθλοφόροι, * των διωχτών την απόνοιαν * χαταπαλαίσαντες.

Οί νοεροί φωστήρες τής Έχχλησίας, * λογιχάς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, * την άβλεψίαν φωτίζουσι * τῶν χαρδιῶν ήμῶν.

Ο στερεώσας Κύριε τους Αγίους,* ένεγχειν άφόβως τας άλγηδόνας, * ρύσαι χινδύνων χαὶ θλίψεων * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τριαδιχόν.

Σεραφιχώς ύμνήσωμεν την Τριάδα,* σύν 'Αγγέλοις χράζοντες άσιγήτως. * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος, ή Τριάς χαι Μονάς ό Θεός. Θεοτοχίον.

Τόν τής Τριάδος ένα έν τη γαστρί σου,* δεξαμένη "Αχραντε Θεοτόχε, * ἀνερμηνεύτως ἐχύησας, * ὡς οίδε μόνος αὐτός. Ο Είρμός.

Έστερεώθη ή χαρδία μου έν Κυρίω, * ύψώθη χέρας μου έν
 Ε Θεῷ μου, * ὅτι οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, ³Ηχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

ΓΥΥής Κρήτης οι λαμπροί * χαι σεπτοί πολιούχοι, * άθλησαντες L στερρώς,* έτροπώσαντο πίστει,* τον όφιν τον άρχέχαχον,* χαί νομίμως ἐστέφθησαν.* Τούτων σήμερον,* την ἀξιέπαινον μνήμην * έορτάζοντες, * μεγαλορώνως τον πάντων * δοξάζομεν Κύριον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ'.

Δόξα, χαι νῦν. Προεόρτιον διμοιον.

'Αγάλλου ή Σιών,* Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· * ὁ πάντων συνοχεὺς,* τὸν 'Αστέρα προπέμψας,* ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον * ἐαυτοῦ συγχατάβασιν· * ὸν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις, * ὄντως τίχτεται * ἐχ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, * ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Ωδή δ΄. Ο Ειρμός.

» ρ μνῶ σε· * ἀχοῆ γὰρ Κύριε * εἰσαχήχοα χαὶ ἐξέστην· * ἔως » εἰμοῦ ἡχεις γὰρ,* ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· * διὸ * τὴν » πολλήν σου συγχατάβασιν, * τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, πολυέλεε.

Ή Κτίσις * εὐφραινέσθω ἀπασα· * ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὐ γεννᾶται * ἐν Βηθλεὲμ, νήπιος * ὁρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων * σαρχὶ, * xαἰ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, * σειρὰς πταισμάτων λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεϊται * έννοῶν πᾶς ἄνθρωπος,* πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει,* πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται,* xαὶ xαταλῦσαι ἐν Σπηλαίψ * ἡμᾶς, * τοὺς xλοπῆ δεινῶς πτωχεύσαντας,* xαταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Ίλύϊ * ἐμπαγέντας Κύριε,* ἀμαρτίας κακοφροσύνη,* ἀλέησας ῷκτειρας,* καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυς * ἀγνῆς * Παναγίας μήτραν, ᠂Άγιε, * ἡτις σε ἐν Σπηλαίω τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοχίον.

Κατάρας * παλαιᾶς λυτρούμενος * το ἀνθρώπινον, ὁ Δεσπότης * ἐx σοῦ σαρχὶ τίχτεται, * Πανάχραντε εὐλογημένη· * διο, * ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, * δόξαν ἡμῶν, χαὶ χαύχημα τυγχάνουσαν. ἕΛλλος. Χριστός μου δύναμις.

Τόρύ ανέτειλε * το άστρον πορρωθεν, * δ προήγγελται πάλαι έξ Ιαχώβ· * άνθρωπος γενόμενος * ο απερίληπτος Θεός, * χαι όραται σπαργανούμενος.

Ο πάντων Κύριος, ή ἀπολύτρωσις, όραθήσεται βρέφος, Παρθενιχοῖς * χόλποις χαθεζόμενος, * ὁ ἐν τοῖς χόλποις τοῦ Πατρός, * ὡς Υἰὸς ἀναπαυόμενος.

'Εδέμ χλεισθεϊσά μοι * χλαπέντι βρώσει ποτέ,* διανοίχθητι: νῦν γὰρ ἐν Βηθλεέμ, * τίχτεται φορέσας με,* ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς * ἀνωδύνου ἀπολαύσεως. Θεοτοχίον.

Προφήτης Πνεύματι * προεθεάσατο,* 'Αββακούμ σε Παρθένε, 'Ορος Θεοῦ,* ἀρεταῖς κατάσκιον,* ἐξ οῦ ἐπέφανεν ἡμῖν,* ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τών Αγίων. Είσακήκοα, την άκοην σου.

Προεόρτιος * τῶν Μαρτύρων * ἐπέστη μνήμη, * τὴν Γενέθλιον προγράφουσα * ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Men. Tom. II.

MHN Δ EKEMBPIOS. K Γ' .

Τὰ προαύλια * τῆς τοῦ Σωτῆρος * ἐπιφανείας, * τῶν Μαρτύρων ή έτήσιος * προανέφξε μνήμη.

Ή δεχάπυρσος * τῶν Ἀθλοφόρων * λαμπὰς ἀνήφθη, * τὸν 'Αστέρα προμηνύουσα, * τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

΄Υπερεύριζοι * έν τῆ χωνεία * τῶν ἀλγηδόνων, * ἀνεδείχθησαν οί Αγιοι, * ώς χρυσός έν χαμίνω.

Θεοτοχίου.

Μήτερ "Αχραντε, * εύλογημένη * 'Αγνή Παρθένε, * τους ύμνοῦντάς σε περίσωζε, * ἀπὸ πάσης ἀνάγχης.

Ωδή έ. Ο Ειρμός.

άνθραξ, * ό Ήσαία προοφθείς Ηλιος, * παρθενικής από » U γαστρός ανέτειλε, * τοῖς ἐν σχότει πεπλανημένοις, * θε-» γνωσίας φωτισμόν δωρούμενος.

Λυτρούσαι, * των άμετρήτων με χαχών Κύριε, * ὑπερβολη ώς άγαθός χρηστότητος, * έν Σπηλαίω έχ της Παρθένου, * έν Βηθλεέμ άποτεχθείς ώς άνθρωπος.

Μετά σαρχός νῦν προελθών ὁ Κύριος, * δἱ εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτούς ρυσάμενος, * δυναστείας τοῦ ἀργεχάχου, * εἰς οὐρανούς άναγαγών έθέωσε.

Νῦν ήχει, * ἐν ἀλλοτρίφ ὁ Χριστός σώματι, * ἐν τοῖς ἰδίοις. ξενωθώμεν απαντες * των ατίμων παθών, χαι τουτον * έν Βηθλεέμ δεξώμεθα, σαρχί τιχτόμενον.

Αλλος. Τῷ θείφ φέγγει σου ἀγαθέ.

Οῦ Ἐρραθὰ οἶχος Βηθλεἐμ,* Ἀρχων ἐξελεύσεται ἐχ σοῦ,* ἐν Ισραὴλ προσχαλούμενος, * ἔθνη ἀπωσμένα, * ὡς προηγόρευ-σεν * ἐν Πνεύματι Μιχαίας, * χαταυγαζόμενος.

Ποιμάναι ποίμνιον έαυτοῦ * μόνος ἐν ἰσχύι Ἰησοῦς, * ἐχ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· * ἄχρων έως γής δὲ * μεγαλυνθήσεται, * Προφήτης θεηγόρος,* πάλαι προήγγειλε.

Θεός άνθρώποις όμοιωθείς, * πτωχεύει σαρχί, ίνα ήμας* χαταπλουτίση τη δόξη αύτου, * και Σπηλαίω τίκτεται * ό άγώρητος. * τουτον εύθεία γνώμη, * υποδεξώμεθα.

Θεοτοχίον.

'Ρομραΐαι πάσαι του δυσμενους,* άχραντε πανάμωμε 'Αγνή,* όντως είς τέλος έξέλιπον. * σύ γάρ τον άπάντων * Θεόν έχύγσας, * τόν λόγχη χαθελόντα τούτου τό φρύαγμα.

Των Αγίων. Την σην ειρήνην.

ον έξ ήλίου "Ηλιον * Χριστόν, οι Μάρτυρες, * έχ της Παρθένου ήμιν * έπιρανέντα σαρχί, * χηρύττουσι τῷ χόσμω, * τῆ ἀθλήσει τής σεπτής * όμολογίας αύτῶν.

Τίτου χαὶ Κάρπου χλήματα, * ὥρθητε Μάρτυρες, * ὡς ἐχ τῆς Παύλου φυτείας * ἀναθάλλοντες, * χαρποὺς ὁμολογίας, * ἐχ χειλέων τῷ Χριστῷ * προσενέγχαντες.

Οι της ειρήνης τρόφιμοι, * χαι πολεμίων έχθροι, * ταϊς ίχεσίαις ύμῶν * "Αγιοι Μάρτυρες, * πρεσβεύσατε εἰρήνην, * χαι χαχῶν ἀπαλλαγήν, * δοθηναι πᾶσιν ήμῖν.

Νυχτομαχούσης, "Αγιοι, * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ, * ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῆ * φωστῆρες ὥφθητε, * τὴν νύχτα τῆς ἀγνοίας * ἀπελαύνοντες, τῆ αἴγλῃ * τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Θεοτοχίον.

'Εν Βηθλεέμ ἀνέτειλε, * Χριστός ἡ πάντων αὐγἡ, * ἐχ τῆς Παρθένου Μητρός, * λάμψας τῷ χόσμφ τὸ φῶς· * χαὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρα, * χαταλάμπει τοῖς πιστοῖς, * ὡς τοῖς Μάγοις ἀστὴρ. 'Ωὸἡ ૬΄. Ο Εἰρμός.

Πρός Κύριον * έχ χήτους ό 'Ιωνᾶς ἐβόησε. * Σύ με ἀνάγα γε, * ἐχ πυθμένος ἄδου δέομαι· * ΐνα ὡς Λυτρωτῆ, * ἐν
 φωνῆ αἰνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ξενίζεται * ἀχοὴ, τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, * πῶς ὁ ἀχώρητος * χωρηθεὶς ἐν μήτρα, ἔρχεται * τεχθῆναι δἱ ἡμᾶς, * ἐχ Μητρὸς νεάνιδος, * οῦ τὸν τόχον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ο "Ηλιος * φωτεινή έν Νεφέλη χρυπτόμενος, * τεχθήναι έρχεται * έν Σπηλαίψ φανερούμενος. * 'Αστήρ γαρ φαεινός, * εἰς αὐτοῦ προσχύνησιν, * Βασιλεῖς ἐχ Περσίδος συνήγαγε.

Πῶς δέξεται * Βασιλεῦ σε σμιχρότατον Σπήλαιον, * γνώμη πτωχεύσαντα, * τόν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; * πῶς βλέψει σε βροτῶν * φύσις σωματούμενον; * Προσχυνοῦμεν τὴν σὴν συγχατάβασιν.

ού είς τὰ ίδια * παραγίνεται Χριστός· * οἰχειωθῶμεν χάριτι, * δι ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί· * χαὶ τοῦτον δεξώμεθα, * χαὶ ψυχῆ χαὶ χαρδία * φωτιζόμενοι.

¹Η ρίζα ἐβλάστησεν * Ίεσσαὶ, xαὶ ἐξ αὐτῆς * ὁ προελθών Θεός ἡμῶν, * ἐλπὶς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις xαὶ τιμὴ, * ὡς πάλαι προέφησεν, * Ἡσαίας ἐνθέως * φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου * τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, * ἐγχατειλίσση σπάργανα· * χαταπλουτίζων δέ με τον χαλεπῶς * χαχία πτωχεύσαντα, * Ίησοῦ μου πτωχεύεις * σωματούμενος.

()eotoxiov.

Χειμάζει χλυδώνιον * έναντίων λογισμῶν, * τὴν ταπεινὴν χαρδίαν μου, * τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς· * φιλάγαθε Δέσποινα, * χαταπράϋνον τοῦτο * μεσιτείαις σου.

MIEN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$, KP',

Τών Αγίων. Τούς είς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον· * οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αίματα, * τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς, * ἐχ Παρθένου, ἐν τῆ πόλει Δαυώ, χαὶ πάσχοντες ἐβόων· * Σῶσον Σωτήρ, * ὡς ἔσωσας * τοῦ θηρος τὸν Προφήτην.

Κυμαινομένης ώς θαλάσσης, * χατὰ τῆς ὁμολογίας ἡμῶν,* τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῆ, * ἐπεστησαν ἀθρόως * οἱ ᾿Αθληταὶ, * ὡς ναῦν τὴν πίστιν * αὐτῶν συναιροῦντες.

Η Θεοδούλου παρρησία, * την όμόζηλον ἀνδρείαν * τῶν συνμίλων Αθλητῶν, * στερροτέραν ἀπειργάσατο· * διὸ xaì ἀνεβόων· * Σῶσον Σωτήρ, * ὡς ἔσωσας * τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Θεοτοχίον.

Έν Βηθλεέμ 'Αστήρ έφάνη,* όδηγῶν τοὺς ἐχ Περσίδος * όῶρz χομίζοντας Χριστῷ, * τῷ τεχθέντι ἐχ Παρθένου Μητρός· * αὐτῷ πᾶσα ἡ χτίσις * χαὶ προσχυνεῖ, * χαὶ ὡς Θεόν * ἀνυμνεῖ χαὶ δοξάζει.

Ο Ειρμός.

- » Τιούς είς τα τέλη των αίώνων * χαταντήσαντας, φιλάνθρω-
- Ι πε, * xai τριχυμίαις πειρασμών * ἀπολέσθαι χινδυνεύον-
- τας, * βοῶντας μή παρίδης· * Σῶσον Σωτήρ, * ὡς ἔσωσας *
- » του θηρός τόν Προφήτην.

Κοντάχιον των Αγίων

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.

Εωσφόρος έλαμψεν, * ή τῶν Μαρτύρων * σεβασμία ἄθλησις, * προχαταυγάζουσα ήμιν, * τον έν Σπηλαίω τιχτόμενον, * öν ή Παρθένος * ἀσπόρως ἐχύησεν.

Ο Οίκος. Τη Γαλιλαία.

Τζωοδότην, * ποθοῦντες οἱ ὑπλῖται, * χορείαν ἤγειραν ραιδρὰν * χωοδότην, * ποθοῦντες οἱ ὑπλῖται, * χορείαν ἤγειραν ραιδρὰν * κατὰ τοῦ Βελίαρ· * καὶ ψκήσαντες σαρῶς, * εἰς Υῆν αὐτόν κατέφραξαν, * ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· * ὅθεν δαδουχοῦσι * τοῖς ἐν σκότει, * ὡς φωστῆρες * ὑπάρχοντες τοῦ Ἡλίου· * ᾿Αστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν * τοῖς Μάγοις ἐπέστη, * ὁδηγῶν ἐν Βηθλεἐμ, * πόλει Ἰούδα· * οῦτοι δὲ ἡμῖν * κηρύττουσιν ἐν βασάνοις, * ὄν ἡ Παρθένος * ἀσπόρως ἐχύησεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων δέχα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτη.

Στίχοι.

Τοῦ Ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέχα, Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρα Μαρτύρων. Εἰχάδι τῆ τριτάτῃ δέχα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδή ζ΄. Ο Ειρμός.

» Ρήτορες άνεδείχθησαν, Παϊδες * φιλοσοφώτατοι ποτέ· * έχ » Θεολήπτου ψυχής γάρ * θεολογούντες, χείλεσιν ἕμελπον· *

» Ο υπέρθεος * τῶν Πατέρων xai ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ.

'Ρήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, * ἰερωτάτων Προφητῶν, * ἔρχη τεχθῆναι Σπηλαίω, * σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, * ὅπως λύσης μου * τὰς σειρὰς, ὡς ἀγαθός, * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανός κεχρημένος, * ἄστρφ μεγίστφ ἐκβοặ, * τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν * τοῦ δἱ ἡμᾶς ἀῥῥήτως πτωχεύσαντος· * ψ χρησάμενοι * όδηγῷ, οἱ ἐκ Περσῶν * ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα 'Αρχαγγέλων ὑμνῆσαι, * μέλλοντα τίχτεσθαι Χριστόν, * νῦν εὐτρεπίζονται φόβω· * ἀπό μαχρὰν δὲ Μάγοι ἀφιχέσθαι, * τοῦ θεάσασθαι * ξένον θέαμα ἐν Υῆ, * Θεόν σωματωθέντα. ()εοτοχίον.

' Γμνοῦμέν σε, τὴν πάντων αἰτίαν * τῶν ἀγαθῶν, μόνη 'Αγνή· * σωματορόρον γὰρ Λόγον, * ὑπερβολῆ χρηστότητος τέτοχας, * οῦ τὴν Γέννησιν * προεμήνυσεν 'Αστήρ, * ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει.

Άλλος. Δροσοβόλου μέν την χάμινου.

Ο παντέλειος τεχθήσεται ώς νήπιον, * σπαργάνοις ἐνειλούμενος· * χαὶ ὁ ἄναρχος * ἐχ Παρθένου λήψεται ἀρχὴν, * θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· * ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, * χαὶ εὐφραινέσθω ἡ Υῆ.

Μεθ' ήμῶν Θεὸς ὀρθήσεται σαρχούμενος· * γνῶτε Ἐθνη τὰ πολέμια· * χαὶ ήττηθέντα, * τῆς ἡμῶν μαχρύνθητε ζωῆς· * ἰδοὐ ἡ ἀνάχλησις ἡμῶν, * βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ * προσαναχλίνεται.

Ώς Βασίλειον πορρύραν περιχείμενος * τὴν σάρχα, νῦν προέρχεται * ἐχ λαγόνων σου, * τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς· * συντρίψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατός, * χαὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν * πολεμηθεῖσαν ζωήν.

()εοτοχίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, * παλάτιον ἀμόλυντον, * ὁ οἰχήσας σου * τὴν γαστέρα, Κόρη, Βασιλεύς· * ῷ νῦν μελφδοῦμεν εὐσεβῶς· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τών Αγίων. Τρείς Παίδες έν χαμίνω.

Έφέστηχεν ή μνήμη * των Μαρτύρων, χηρύττουσα * την Γενέθλιον ήμέραν του Σωτήρος * χαι τη τούτων άθλήσει, * προοιμιάζεται ήμιν * Δεσποτιχή έορτή.

Μη χάμψαντες το γόνυ * τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, * τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, * εὐσεβῶς ἐχβοῶντες· * Ευλογητός εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Εν μέσφ του σταδίου * έναθλουντες οι Μάρτυρες, * στερηφόροι όμαδόν συγχορεύοντες, * ώς οι Παιδες έβόων· * Εύλογητός εί ό Θεός, * ό των Πατέρων ήμων.

Θεοτοχίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων * τὸν ἀστέρα θεώμενοι, * μετ' ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεχήρυττον, * τὸν ἐχ σοῦ γεννηθέντα, * Θεογεννῆτορ Μαριὰμ, * διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ωδή ή. Ο Ειρμός.

» Ι νδάλματος χρυσοῦ, * χαταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, *

» Ι την απαράλλαχτον * χαι ζώσαν Θεοῦ εἰχόνα * τεθεαμένοι,*

» μέσον τοῦ πυρός ἀνέμελπον· * Η οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τόν

» Κύριον πάσα χτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς

» αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστέ, * δν έγύμνωσεν ἀπάτη ἡ ἀμαρτία, * φανερωθήναι σὺ, * καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης * ἔρχη τεχθήναι, * *Αστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, * τοῖς ἀναβοῶσιν· * ΄ Υμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοί, * χαί σχιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης * χαταπλουτῶν ἡμᾶς, * ἐν πάση διχαιοσύνη, * ἦδη πτωχεύει, * χαθάπερ νήπιον, * τεχθεὶς χαὶ ἀναχλιθεἰς ἐν τῆ φάτνη· δν ἀνυμνοῦμεν, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, * ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυίδ χαὶ λέγε· * Ίδου ἡχούσαμεν· * Παρθένον, Σιών ἐν πόλει,* μέλλουσαν τίχτειν * Θεόν Βασιλέα Κύριον, * ῷ χαὶ μελῷδοῦμεν· * Ἐμνείτω τόν Κύριον πᾶσα χτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ώραΐος ἐχ γαστρός * σου, προέρχεται τεχθήναι, ἀρρήτω λόγω * χαθωραίσαι,* τὸ ἀνθρώπινον ἀρθαρσία,* Παρθένε θέλων,* ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, * ῷ νῦν μελωδοῦμεν· * μνείτω τὸν Κύριον πᾶσα χτίσις, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αλλος. Έχ φλογός τοις Όσιοις.

Προφητών θεηγόρων * ρήσεις πεπλήρωνται· * ή Παρθένος έγγιζει * τεχειν τόν Κύριον· * άπασα ή γη * εύφραινέσθω χορεύουσα, * χαι άγαλλιάσθω * είς πάντας τους αίωνας.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ'.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων * τῆς θείας Χάριτος, * τὸ τοῦ Νόμου σχιώδες * χαταπαυόμενος, * ό φωταγωγός * Ίησοῦς ἀνατέταλχεν·* οι έσχοτισμένοι, * θεάσασθε φώς μέγα.

Γεγονότα ληστών με * σπήλαιον, Κύριε, * ό τεγθείς έν Σπηλαίψ * ναόν ανάδειξον, * σοῦ χαὶ τοῦ Πατρός, * χαὶ τοῦ Θείου σου Πνεύματος, * ίνα σε δοξάζω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ούρανοῦ ἐχ γαστρός σου, * Αστρον ἀνέτειλεν, * ἀΑστρολόγους χινήσαν * τουτο θεάσασθαι, * γνώσει τη αύτου * φωτισθέντας έν Πνεύματι, * "Αχραντε Παρθένε, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Τών Αγίων. Τον έν φλογί * τοῖς Παισί τῶν Έβραίων.

Κ ατὰ ξιρῶν * χαὶ πυρὸς χαὶ θανάτου, * ἀντιχατέστη ἡ δεχὰς τῶν Μαρτύρων,* χαὶ τὴν νίχην ἦρατο * χατὰ τῆς ἀσεβείας,* και συμβασιλεύει * τη Χριστου Βασιλεία.

Νεανιχώς * την Χριστού πανοπλίαν, * άναλαβόντες χατά τών άοράτων, * χαί τοῦ χοσμοχράτορος, * οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, * τοὺς έπινιχίους * έπεδείξαντο άθλους.

Οι ἀρραγεῖς * πύργοι τῆς εὐσεβείας, * xαὶ τῶν ἐν ζάλη φερομένων λιμένες, * ύπερ πάσης χτίσεως * έχτενως δυσωπείτε, * ύπερ των Βασιλέων, * χαι ειρήνης του χόσμου.

Τριαδιχόν.

Σύν τῶ Πατρί * τὸν Υίὸν προσχυνοῦμεν, * χαί Πνεῦμα "Αγιον έν Τριάδι Μονάδα, * σύν Άγγέλοις χράζοντες, * στόμασι τοϊς πηλίνοις. * Δόξα έν ύψίστοις * Θεῷ τῷ έν Τριάδι.

Θεοτοχίον.

Ολον έχ σοῦ * τῆς Τριάδος τον ένα, * Θεογεννήτορ, θεϊχῶς συλλαβούσα, * έξ Αγίου Πνεύματος * σαρχωθέντα τέτοχας, * μείνασα Παρθένος, * ώσπερ ης πρό τοῦ τόχου.

O Eisues.

» 👘 όν έν φλογί, * τοῖς Παισί τών Εβραίων, * συγχαταβάντα θεϊκή δυναστεία,* και οφθέντα Κύριον,* Ιερεζ εύλογεζτε,*

» χαί ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδη 0'. 'Ο Είρμός. πορεί πάσα γλώσσα, * εὐρημείν πρός ἀξίαν, * ἰλιγγιặ δὲ

- Λ νοῦς Χαὶ ὑπερχόσμιος, * ὑμνεῖν σε Θεοτόχε. * Όμως ἀγαθή
- » ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * χαὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας *
- » τον ένθεον ήμων. * 🕫 γαρ Χριστιανών εί προστάτις. * σε με-» γαλύνομεν.

Ίδου τοῖς δούλοις, μόνε * Βασιλεῦ, ἀπεγράφης, * Καίσαρος γνώμη, * θέλων με δουλείας * ἀπαλλάξαι ψυχορθόρου· * πόλει

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ'.

Βηθλεέμ προφθάσας δέ, * σαρχί τεχθηναι, * βροτούς είς οὐρανοὺς * φέρεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, * τὰ σὰ Γενέθλια.

'Ωραΐος χάλλει * παρὰ τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων,* ὁ σὸς Παρθένε πέφυχεν, Υἰός τε * χαὶ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· * δν, ὥσπερ ὡραία δάμαλις, * ἐν τῷ Σπηλαίῳ * τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ * τεχεῖν ὑπερφυῶς, * ὅπως εὐεργετήσῃ χαὶ σώσῃ * τοὺς προσχυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα * "Ηλιε τῆς διχαιοσύνης,* χαθυποδύντα μήτραν,* χαὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα,* πόἰρωθεν 'Αστὴρ ἐμήνυσε * τοῖς 'Αστρολόγοις,* νυχτὶ χεχρατημένοις,* χαὶ πλάνης σχοτασμῷ οὖσι· * χαὶ προσχυνήσαντες πίστει, * δῶρα χομίζουσιν.

Η γη χορεύει,* ώσπερ αἰσθομένη τὴν θείαν * ἐπιδημίαν, τοῦ δἱ εὐπλαγχνίαν ἀποἀρἡήτως ἐχ Παρθένου, * ἦδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· * ὁ οὐρανὸς δὲ * ἀναχηρύττει τοῦτον,* ὡς φθόγγω μυστιχῷ, * *Αστρου 'Ανατολῆ φαινομένου * τοῖς Μάγοις πόῥρωθεν.

Φέρεις Γιέ μου, * ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν ἰδέαν· * χαὶ πῶς σε φέρω, * ὅμοιον ἐμοὶ χατὰ πάντα γεγονότα; * ἔλεγεν ἡ ᾿Απειρόγαμος ἐχπληττομένη· * ἢν ὡς Θεοῦ Μητέρα * τιμήσωμεν πιστοὶ * πάντες, χαὶ ἐν αἰνέσει * συμρώνως δοξολογήσωμεν.

Άλλος. Θεόν άνθρώποις.

Τδού * ή πάντων ήλθεν ἀνάχλησις, * ό ἰλασμός, * το φῶς, * ή παντελής ἀπολύτρωσις· * θησαυρός ὁ πολύτιμος χρύπτεται * ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ· * ῷ πλουτιζόμενοι * Μάγοι, τον χρυσον ὡς Βασιλεῖ * ἐπιχομίζουσι.

Χριστοῦ * Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε,* xαὶ νοητῶς ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε,* xαὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· * Δόξα μεγαλωσύνη,* τῷ εὐδοχήσαντι * βρέφος ὀραθῆναι xαθ' ἡμᾶς,* δἱ ἀγαθότητα.

Σαρχί * σπαργάνοις ένειλισσόμενος, * ό σπαργανών * όμίχλη, Ίησοῦ μου, τὴν θάλασσαν, * τὸν δεσμόν τῆς χαχίας διέρρηξας, * χαὶ ἐν διχαιοσύνη * πάντας συνέδησας, * τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς * τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοχίον.

Παστάς * χαί Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, * Όρος Θεοῦ, * χαὶ Πόλις ἐχλεχτή, χαὶ Παράδεισε,* τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὀλόφωτε, * φώτισον τὴν ψυχήν μου,* νέφη διώχουσα * τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, * Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Αγίων. Σε την πηγην, * την άθανατον Αγνή.

Οί νοητοί * τοῦ Κυρίου θησαυροί, * ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, * οι πολλούς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες * πιστοῖς τὰ ἰάματα, * καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οι ἀσφαλεῖς * τῶν πιστῶν προασπισταὶ, * xαὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, * xαὶ ἀπόρθητοι πύργοι τῆς Πίστεως, * Χριστὸν ixeτεύσατε, * ᾿Αθλοφόροι, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

'Ο ίερός * τῶν Μαρτύρων σου χορός, * ὑπὲρ ἡμῶν ἰχετεύει σε,* τὴν 'Αγίαν Τριάδα, δωρήσασθαι * ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, * εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

(θεοτοχίον.

'Η Βηθλεέμ * προανοίγει την 'Εδέμ, * χαι ό έχ σοῦ προερχόμενος * τον 'Αδάμ ἀναπλάττει σαρχούμενος * ὑπερφυῶς· δν ἰχέτευε, * Θεοτόχε τοῦ σωθήναι ήμᾶς.

Ο Είρμός.

» 🔨 την πηγήν * την άθάνατον 'Αγνή,* την δί 'Αγίων ιάμα-

 • τα * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν,* ἀεὶ μεγαλύνο

 • μεν, * ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Έξαποστειλάριον τών Αγίων. Τοις Μαθηταις.

Σύν Θεοδούλω στέψωμεν, * Ζωτιχόν 'Αγαθόπουν, * χαὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον, * ἅμα Εὐνιχιανῷ * τὸν ἐνδοξον Βασιλείδην, * Εὕπορόν τε τὸν θεῖον,* χαὶ τὸν χλεινὸν Γελάσιον,* χαὶ Εὐάρεστον ὕμνοις * χαρμονιχῶς, * ταῖς πρεσβείαις τούτων ὅπως ῥυσθῶμεν * πταισμάτων, χαὶ στεφθείημεν * πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσχήσαντες, * χαὶ νεχρῶσαι τὰ πάθη * ἐν ἐγχρα τεία σπεύσαντες, * ὥσπερ τρίϋλον δῶρον, * μετὰ ποιμένων χαὶ Μάγων, * πρᾶξιν ἐπαινουμένην, * χαὶ θεωρίαν εὕστοχον, * νῦν προσάξωμεν πίστει, * τῷ ἐν σαρχὶ * γεννηθῆναι ἡχοντι ἐχ Παρθένου, * Θεῷ τῷ εὐδοχήσαντι * τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Είς τούς Λίνους, Στιχηρά προσόμοια,

'Ηχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Ποίημα 'Ρωμανού του Μελωδού, χατ' άλφάβητον.

Τό προορισθέν * τῷ Πατρὶ πρό τῶν αἰώνων,* xαὶ προχηρυχθέν * τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων * Μυστήριον ἐφάνη, * xαὶ Θεός ἐνηνθρώπησε,* σάρχα προσλαβών ἐχ τῆς Παρθένου· * χτίζεται ὁ ἄχτιστος βουλήσει· * ὁ ῶν γίνεται· * ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἱσραὴλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Υμνῶ σε Βασιλεῦ, * τόν σπαργάνοις εἰληθέντα· * λύεις γὰρ σειρὰς * τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· * xαὶ δόξῃ ἀχηράτῷ * xαὶ ἀφθάρτῷ τιμήσας με,* ὅλον τῷ Πατρὶ προσφχειώσω,* δημιουργῶν xαὶ ἀναπλάττων· * διὸ χράζομεν. * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἱσραὴλ,* Χριστὸς, παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐχ φωτὸς * προϊὸν, χαὶ ἐχ Παρθένου * λάμψαν τοῖς ἐν Men. Tom. II. 77

γη, * δι 'Αστέρος χατιδόντες * οι 'Αστρολόγοι Μάγοι, * Περσιχόν ἀπετίθεντο * σχότος, χαι ἀστρώαν πᾶσαν πλάνην, * χαι ἐν χαρΞ τῷ γεννηθέντι * Θεῷ ἔψαλλον· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Χλόην έμμανῶς * τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, * ὑπὸ τῶν σοςῶν * ἐμπαιχθεἰς Ἡρώδης Μάγων· * καὶ χεῖρα μιαιρόνον, * κατὰ σοῦ αἰρειν ῷετο· * ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, * σκότος τὸ βαθύτατον διώκων· * μεθ' ῶν ψάλλομεν. * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεος ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Ψάλλων ό χαινός * Ίσραἡλ τό χαινόν ἀσμα,* ἄδων τὴν ὡδὴν* τὴν οὐράνιον ἐχείνην· * Εὐρράνθητι, χαὶ τέρπου,* χαὶ ἀγάλλου, χαὶ χόρευε· * ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἑορτάς σου· * ὁ ἐχ Θαιμὰν Θεός σαρχὶ ἐφάνη· * αὐτός μέλλει ὀὲ,* Ἱορδάνου ταῖς ῥοαῖς,* ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι.

Καί νῦν, ὅμοιον.

"Ωρθης ἐπὶ γῆς,* xαὶ βροτοῖς συνανεστράφης· * Καίσαρος θεσμοῖς,* σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· * ἐπλάσθης, οὐχ ἐτράπης,* ἀναλλοίωτος ἔμεινας,* ὅλος ῶν Θεός, κἂν ἐσαρχώθης. * Δόξα τῆ σῆ οἰχονομία,* τιμὴ, αίνεσις,* μεγαλοπρέπεια, καὶ νῦν, * καὶ εἰς αἰῶνας. ᾿Αμήν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμ. Προεόρτια.

ήΗχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ύμας.

Ηγή πάσα βλέπουσα * Θεοῦ * χάθοδον, εὐφραίνεται· * Μάγοι Ητὰ δῶρά μοι φέρουσιν· * Οὐρανός φθέγγεται * διὰ τοῦ 'Αστέρος· * 'Αγγελοι δοξάζουσι· * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι· * Φάτνη εἰσδέχεται,* ὥσπερ θρόνος με πυρίμορφος. * 'Επαγάλλου,* ταῦτα Μήτερ βλέπουσα.

 $\Sigma \tau i \chi$. O Oeds and Oaiµav $\eta \xi \epsilon i$.

Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν * Ἐθνῶν,* ἡλθες περιχείμενος,* ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, * Γἰέ μου ἄναρχε, * Πατρός προανάρχου * ἀπόρῥητον γέννημα· * πλουτίσαι γὰρ προείλου, πτωχεύσασαν * τὴν ἀνθρωπότητα,* τῆ πτωχεία ἢν περίχεισαι. * ᾿Ανυμνῶ σου,* Κύριε, τὸ εὕσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου.

'Ως βρέρος με βλέπουσα,* ταϊς σαϊς * ἐπαναπαυόμενον * Μητερ ἀγκάλαις, εὐφράνθητι· * ἡλθον τὸν πόνον γὰρ * ὅλον ἀρελέσθαι * τοῦ 'Αδὰμ ὄν ἔπαθε,* κακίστη συμβουλία τοῦ ὄρεως,* ξύλου γευσάμενος,* καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος * Παραδείσου, * καὶ καταφθειρόμενος.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

Δόξα, των Αγίων, η Ηχος γ΄. Του Στουδίτου.

Γενναΐοι Μάρτυρες ἀληθείας, * ὑμᾶς οὐ βία τυραννιχὴ, * οὐ Θωπεία ἀπατηλὴ, * οὐ μελῶν ἐχχοπαὶ, * οὐδὲ θανάτου ἀπειλαὶ, * τῆς πρός τὸ θεῖον ἀγάπης * χωρίσαι δεδύνηνται. * Διὸ * παῥρησίαν ἔχοντες * πρός Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, * ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων * αἰτήσασθε παρὰ Χριστοῦ * λαβεῖν, εὐχαῖς ὑμῶν, * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν, Προεόρτιον. ήχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Έν Βηθλεέμ γεννάται * ό τοῦ παντός Ποιητής, * xai τήν Έδέμ ἀνοίγει * ό πρό αἰώνων Βασιλεύς· * ή φλογίνη ῥομφαία * τὰ νῶτα δίδωσι· * τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· * αἰ οὐράνιαι Δυνάμεις * σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται· * Άγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις * χραταιὰν πανήγυριν συγχροτοῦσιν. * Οἱ χαθαροὶ τῷ χαθαρῷ προσενεχθέντες,* ἰδωμεν τὴν Παρθένον,* ὡς θρόνον δόξης * Χερουβιχόν, χωρήσασαν * τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεὸν,* χαὶ βαστάζουσαν ὄν τὰ Χερουβὶμ * μετὰ φόβου βαστάζουσιν· * ὅπως παράσχῃ τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἕλεος.

> Η λοιπή Αχολουθία του Ορθρου, ώς σύνηθες, χαι Απόλυσις.

> > TH K Δ' . TOY ATTOY MINOS.

Μυήμη της Αγίας Όσιομάρτυρος Εύγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

'Εὰν χατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅρα τὴν ἐχεῖ διατύπωσιν, περὶ τοῦ, πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν 'Αχολουθίαν.

EIS TON ESHEPINON.

Εἰς τό, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἰστωμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια Προεόρτια.

Πγος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Έ ν χυμβάλοις ήχήσωμεν,* ἐν ώδαῖς ἀλαλάξωμεν· * ή Χριστοῦ ἀνάδειξις * περανέρωται· * τῶν Προρητῶν τὰ χηρύγματα * το πέρας ἐδέξαντο· * ὄν γὰρ ἔρησαν σαρχὶ * τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι,* ἀποτίχτεται * ἐν ἀγίω Σπηλαίω,* χαὶ ἐν φάτνη * ἀναχλίνεται ὡς βρέφος, * χαὶ σπαργανοῦται ὡς νήπιον.

Προεόρτια ζσματα, * διανοίας εὐθύτητι, * τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως * προηχήσωμεν· * ὁ γὰρ Πατρὶ xαὶ τῷ Πνεύματι * ὑπάρχων

MHN Δ EKEMBPIO Σ . K Δ' .

όμότιμος,* διὰ σπλάγχνα τό ήμῶν * ἐνδυσάμενος φύραμα,* μέλλε: τίχτεσθαι * Βηθλεὲμ ἐν τῆ πόλει,* οῦ τὸν τόχον * τὸν ἀπόῥῥητον, Ποιμένες * μετὰ ᾿Αγγέλων ἀνύμνησαν.

'Ανερμήνευτον Σύλληψιν,* χαὶ ἀνέχφραστον Γέννησιν,* ἡ Παρθένος βλέπουσα * χατεπλήττετο· * χαὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα * ὁμοῦ χαὶ δαχρύουσα· * Ἐπιδώσω σοι μαζόν, * τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι,* ἢ ὑμνήσω σε * ὡς Γίὸν χαὶ Θεόν μου; * ποίαν εὖρω* ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν, * ἀχατονόμαστε Κύριε;

Έτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας,

Ήχος β΄. Ότε, * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Οτε, * προμηθεία θεϊχή, προγινωσχομένη προήλθες * έξω της Πόλεως,* χόσμου την τερπνότητα * σορώς χατέλιπες· * χαι ψαλμών ἐπαχούσασα * τερπνής μελωδίας, * θείας ἐπιγνώσεως * φωτί χατηύγασαι· * φόβον * ἐν γαστρί δὲ λαβοῦσα, * θεῖον χαι σωτήριον πνεῦμα, * τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεχες.

"Οτε,* ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, * τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως * αὐτῷ προσήγαγες,* προῖχα τούτους ἔμψυχον * ώσπερ ἐνέγχασα,* μιμουμένους στεἰρότητα * τὴν σὴν, Εὐγενία,* πίστει τε χαἰ χάριτι * σαφῶς ἐχλάμποντας, * πᾶσαν * ἀρετὴν ἀσχουμένους,* Μάρτυρας θεόρρονας ὄντως, * πᾶσι τὴν εὐσέβειαν χηρύττοντας.

Αίγλη * τη τοῦ Πνεύματος σαφῶς * χαταλαμπομένη, Παρθένων * Χριστῷ προσάγεις χορόν, * λόγῳ της σοφίας σου * ταύτας ζωγρήσασα, * χαὶ τὸν δρόμον δειχνύουσα * της ἄνω πορείας, * αίμασι λαμπρύνεσθαι * Μαρτύρων ἔπεισας. * Ταύταις * συγχορεύουσα Μάρτυς, * πόθον νῦν χατάλληλον εὖρες, * ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν πανεύφημε.

Δόξα, χαὶ νῦν. ⁷Ηχος β' .

'Ιδού χαιρός ήγγιχε * τῆς σωτηρίας ἡμῶν· * εὐτρεπίζου Σπήλαιον, * ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεχεῖν. * Βηθλεὲμ Υῆ 'Ιούδα, * τέρπου χαὶ ἀγάλλου, * ὅτι ἐχ σοῦ ἀνατέταλχεν * ὁ Κύριος ἡμῶν. * 'Αχούσατε ὅρη χαὶ βουνοὶ, * χαὶ τὰ περίχωρα τῆς 'Ιουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστός, * ἕνα σώσῃ ὄν ἔπλασεν ἄνθρωπον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά ιδιόμελα, ³Ηχος ά.

Προεορτάσωμεν λαοί, * Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * χαὶ ἐπάραντες τόν νοῦν, * ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῆ διανοία, * χαὶ χατίδωμεν τὴν Παρθένον, * τοῖς ψυχιχοῖς * λογισμοῖς, * ἐπειγομένην τίχτειν ἐν Σπηλαίω, * τόν τῶν ὅλων Κύριον * χαὶ Θεόν ἡμῶν· * οῦ Ἰωσὴφ χατιδών * τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, * ἐδόχει ἄνθρωπον θεωρεῖν, * ὡς βρέφος σπαργανούμενον· * ὑπενόει δὲ ἐχ τῶν πραγμά-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ΄.

613

των,* Θεόν είναι άληθινόν,* τόν παρέχοντα ταϊς ψυχαϊς ήμῶν * τό μέγα ἕλεος.

Στίγ. Ο Θεός από Θαιμαν ήξει.

Ο αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοί,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν,* ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῆ διανοία,* καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίω * μέγα μυστήριον· * ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδὲμ,* ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεοῦ * προερχομένου, * τελείου ὑπάρχοντος τοῦ αὐτοῦ, * ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. * Διὸ κράξωμεν· * "Αγιος ὁ Θεός,* ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· * "Αγιος Ἱσχυρὸς,* ὁ Υἰὸς ὁ σαρκωθείς· * "Αγιος Ἀθάνατος,* τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. * Τριὰς ᾿Αγία, * δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου.

Ο αὐτός.

"Αχουε οὐρανὲ, * χαὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· * ἰδοὐ γὰρ ὁ Υἰὸς * χαὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ χαὶ Πατρὸς, * πρόεισι τεχθῆναι, * ἐχ Κόρης ἀπειράνδρου, * εὐδοχία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, * χαὶ συνεργεία τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, * ἄνοιγε πύλην ἡ 'Εδέμ· * ὅτι ὁ ῶν * γίνεται δ οὐχ ἦν, * χαὶ ὁ πλαστουργὸς * πάσης χτίσεως * ἀναπλάττεται· * ὁ παρέχων τῷ χόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, χαὶ νῦν. Ἐμγος πλ. β΄.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ 'Αμνὰς γὰρ ἥχει,* ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δὲ ὑποδέχου,* τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως,* ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φριχτόν· * xαὶ Μάγοι ἐχ Περσίδος,* χρυσόν χαὶ λίβανον χαὶ σμύρναν, * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὥφθη Κύριος * ἐχ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ χαὶ χύψασα,* δουλιχῶς ἡ Μήτηρ προσεχύνησε, * χαὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγχάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης,* ὁ Λυτρωτής μου χαὶ Θεός;

'Απολυτίκιον, 'Ηχος β'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.

Απεγράφετο ποτέ, * σύν τῷ πρεσβύτη 'Ιωσὴφ,* ὡς ἐχ σπέρματος Δαυίδ,* ἐν Βηθλεέμ ἡ Μαριὰμ,* χυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον χυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ χαιρός * ὁ τῆς Γεννήσεως,* χαὶ τόπος ἡν οὐδεἰς * τῷ χαταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, * τὸ Σπήλαιον τῆ Βασιλίδι ἐδείχνυτο· * Χριστός γεννᾶται,* τὴν πρίν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Έχ τρίτου, χαι Άπόλυσις.

Έν τοις 'Αποδείπνοις ψάλλομεν τον παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, οὕ ή 'Αχροστιγές χατά 'Αλφάβητον, άνευ των Είρμων.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. β'. Ο Είρμός.

📊 ύματι θαλάσσης, * τον χρύψαντα πάλαι * διώχτην τύραν-

» 🖍 νον, * φάτνη χρυπτόμενον, * χτεϊναι ζητεϊ ό Ήρώδης *

» ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· * Τῷ Κυρίφ ặσωμεν,* ἐνδό-» ξως γὰρ δεδόξασται.

Αρχων έξ 'Ιούδα * έξέλιπεν ήδη· * ῷ γὰρ ἀπέχειτο, * χαθω; προγέγραπται, * ή τῶν ἐθνῶν προσδοχία, * Ίησοῦς Χριστός, ἐλήλο θε, * χαὶ Σπηλαίω τίχτεται, * δἱ ἄχραν ἀγαθότητα.

Βηθλεέμ εὐφραίνου,* ἡ Πόλις Ἰούδα· * ἐν σοὶ γὰρ τίχτεται * Χριστὸς ὁ Κύριος· * ἡ οἰχουμένη σχιρτάτω, * δεχομένη ἀπολύτρωσιν· * χορευέτω ἅπασα * ἡ χτίσις ἑορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων * βουλόμενος σῶσαι * ὁ ὑπεράγαθος, * μήτραν ἐσχήνωσεν * ἀπειρογάμου Παρθένου, * χαὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται· * τοῦτον προσχυνήσωμεν, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» τὸ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * χρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν Υῆν ἀσχέτως,*

» 🚄 ή χτίσις χατιδούσα * έν τῷ Σπηλαίψ τιχτόμενον, * θαμβη-

» τιχώς συνείχετο, * ούχ έστιν "Αγιος * πλήν σου Κύριε, χραυ-

» γάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχημα * ήθέλησας,* ὅπως με της δουλείας * τοῦ πονηροῦ λυτρώση· * ὑμνολογῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον, * Λόγε Πατρός συνάναρχε, * καὶ συναίδιε. * Δόξα τῆ οἰκονομία σου.

"Ερχεται ή Παρθένος * τὸν Κύριον * ἀποτεχεῖν Σπηλαίω· * προφθάσατε οἱ Μάγοι· * Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε· * ὕμνον ἐξ ὕψους "Αγγελοι * ἐπαναχράξατε· * ὥφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητών με τόν πλανηθέντα, * φιλάνθρωπε, * χαὶ σπήλαιον δειχθέντα * ληστών ἔργοις ἀχάρποις, * Σπηλαίω νῦν παραγέγονας, * ἐχ τῆς Παρθένου σήμερον * τεχθῆναι Δέσποτα· * Δόξα Λόγε τῆ ἐλεύσει σου.

'Ωδή δ'. Ο Ειρμός.

» r ήν έχ Παρθένου παρουσίαν σου, * προορών 'Αββαχούμ, * έξ-

εστηχώς έβόα· * Σύ έχ Θαιμάν σαρχούμενος * ήχεις Λυτρω τά, * τόν 'Αδάμ άπωσμένον * άναχαλέσασθαι.

Ή φωταυγής Νεφέλη ἔρχεται, * ἀνατεῖλαι Χριστόν * ἐκ μητριχῶν λαγόνων * διχαιοσύνης "Ηλιον, * ἅπασαν τὴν γῆν * φρυχτωρίαις ἐνθέοις * χαταλαμπρύνοντα.

Θεός ἀνθρώποις ὥρθη ὅμοιος,* xαὶ πτωχεύει σαρχὶ,* ἵνα ἡμᾶς πλουτίση· * xαὶ ἐν Σπηλαίψ τίκτεται· * τοῦτον οἱ πιστοὶ, * xαθαρῷ διανοία * ὑποδεξώμεθα.

Ίδου Χριστός ἐν πόλει τίχτεται * Βηθλεέμ, την Ἐδέμ * δπως ήμεν ανοίξη,* παρακοή το πρότερον,* όφεως κλοπή,* κεκλεισμένην. ένθέως * πανηγυρίσωμεν.

Ωδή έ. Ο Ειρμός.

Τρός σε όρθρίζω, * τόν δι εύσπλαγχνίαν * σεαυτόν τῷ πε-

» Πσόντι * χενώσαντα άτρέπτως, * χαι δούλου μορφήν * έχ Παρ-

» θένου φορέσαντα. Λόγε Θεοῦ, * τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι » φιλάνθρωπε.

Καρδία πάσα * γηγενών σχιρτάτω· * εύφραινέσθω ή χτίσις· ό Κύριος γεννάται * έχ Κόρης άγνης, * Βηθλεέμ έν Σπηλαίω· χαί Μάγοι αύτῷ, * προσχομίζουσι * δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαός ό πάλαι, * έν σχι θανάτου * χαθεζόμενος, βλέψον * τό Φῶς σοι ἀνατεῖλαν * ἐχ τῆς Παρθένου, * χαὶ πολλῆς θυμηδείας έμπλήσθητι, * τον πτωχεύσαντα * Λόγον μεγαλύνων άεί.

Μιχρῷ Σπηλαίω * ἔρχη χωρηθῆναι,* ὁ ἀχώρητος φύσει,* ὅπως με σμιχρυνθέντα * τῆ παραβάσει,* μεγαλύνης δι οίχτον ἀμέτρητον. * προσχυνώ σου * το εύσπλαγχνον Μαχρόθυμε.

'Ωδή ς΄. Ο Είρμός.

» 👗 βυσσος ἐσχάτη * ἀμαρτημάτων ἐχύχλωσε με· * χαὶ τὸν

» Α χλύδωνα μηχέτι φέρων, * ώς Ίωνας τῷ Δεσπότη * βοῶ σοι· » Έχ φθοράς με άνάγαγε.

Νόμων σε ή Παρθένος * τῶν τῆς σαρχός δίγα, Κύριε, * παραγίνεται άποχυήσαι * έν τῷ Σπηλαίφ, χαι Φάτνη * σαρχί άναχλινεί σε ώς νήπιον.

Ξένον γεγενημένον * παραβάσει με, ο Υπέρθεος * τεχθείς έχ Κόρης ἀπειρογάμου,* δί ἄπειρον αὐτοῦ οἶκτον,* πολίτην οὐρανοῦ άποδείχνυσιν.

Όρη τε καί νάπαι, * καί κοιλάδες εὐφράνθητε· * ὁ γὰρ Χριστός σαρχί γεννάται, * άναχαινίζων την χτίσιν * φθαρεΐσαν, πονηραῖς παραβάσεσιν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

Οι Παΐδες έν Βαβυλώνι, * χαμίνου φλόγα ούχ ἕπτηξαν· *

» λον· * Εύλογητός εί Κύριε, * ό Θεός των Πατέρων ήμων.

Πώς σε σμικρότατον, Λόγε, * καθυποδέξεται Σπήλαιον, * τόν πτωχεία πολλη, * την πτωχείαν * του 'Αδάμ άφελόμενον, * χαί πλούτω θείας χάριτος, * τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα;

'Ρήματα ξένα Ποιμένες * άχηχοότες, χατέσπευσαν * Βηθλεέμ χατιδείν, * χαι έν φάτνη * των άλόγων, τον λύσαντα * τής άλογίας άπαντας, * εύσεβῶς προσεχύνησαν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

Στόματι καὶ καρδία, * τὸν ἐν σαρκὶ ἀρικόμενον * γεννηθηναι Χριστὸν * ἐν Σπηλαίω, * ἐκ Παρθένου νεάνιδος, * ὑμνολογησαι σπεύσωμεν, * καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

'Ωδή ή. Ο Ειρμός.

» τόμων πατρώων, οι μαχαριστοι * έν Βαβυλώνι Νέοι προχιν-

- » IN δυνεύοντες, * βασιλεύοντος χατέπτυσαν * προσταγής άλο-
- » γίστου· * xal συνημμένοι * φ̃ούχ έχωνεύθησαν πυρl, * τοῦ χρα-» τοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τον ὕμνον· * Τον Κύριον ὑμνεῖτε
- » τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν ύπέρ λόγον μόνον Κύριον, * σεσαρχωμένον Κόρη χαὶ περιχείμενον, * τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, * χατέχουσα ἀγχάλαις,* χαὶ προσχυνοῦσα, * χαὶ ἀσπαζομένη μητριχῶς, * Τέχνον ἔρης γλυχύτατον, * πῶς σε οὕτω χατέχω, * χατέχοντα χειρί σου τὴν χτίσιν, * χαὶ χειρὸς δουλείας * αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Υμνολογήσαι θεΐοι "Αγγελοι,* τον ἐπὶ γής τεχθέντα, διευτρεπίσθητε· * Μάγοι δῶρα ὀδηγούμενοι * προσάξατε ἀστέρι· * Ποιμένες τοῦτον * σπεύσατε ἰδεῖν, ταῖς μητριχαῖς, * ὥσπερ νήπιον χράζοντες * χαθήμενον ἀγχάλαίς· * Τον Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,* χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός Νεφέλη Παναμώμητε, * πῶς σπαργανώσεις νέφει τόν ἐπενδύοντα * οὐρανοὺς, ἀῥρήτω νεύματι; * πῶς ἀλόγων ἐν φάτνη, * ἐπαναχλινεῖς * τόν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, * διὰ ἔλεος ἄμετρον, * ῥυσάμενον Δεσπότην; * δν πᾶσα προσχυνεῖ φόβω χτίσις, * ἀνυμνολογοῦσα * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Ειρμός.

- » ' A πορεί πάσα γλώσσα * εὐφημείν πρός ἀξίαν· * ἰλιγγιặ δὲ νοῦς
- » A xal ύπερχόσμιος, * ύμνειν σε Θεοτόχε· * δμως άγαθη υπάρ-
- » χουσα, * την πίστιν δέχου· * χαι γάρ τον πόθον οίδας * τον
- » ένθεον ήμῶν· * σὐ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις. * Σὲ μεγαλύ-» νομεν.

Χαϊρε δοχεϊον, * "Αχραντε, χαρᾶς ἀνεχφράστου· * ἰδοὺ γὰρ ἕρχη τέξεσθαι ἐν Σπηλαίω,* ἀποὀρήτως τον Δεσπότην,* Θέλοντα τὴν χτίσιν ἅπασαν, * χαταφθαρεῖσαν * τῆ παραβάσει πρώην,* χαινίσαι ἀληθῶς· * τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαί Δικαίων πάσαι, * ὑποχθόνιοι άμα * ἀγαλλιᾶσθε· ἡ πάντων ἀπολύτρωσις * ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, * πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος· * ᾿Αστὴρ δὲ τοῦτον * καταμηνύει Μάγοις, * ζητοῦσιν εὐσεβῶς· * ὄν περ καὶ κατιδόντες Σπηλαίψ, * θάμβους ἐπλήσθησαν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

'Ως οὐρανόν σε ἄλλον * ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, * διχαιοσύνης "Ηλιον ἡμῖν,* ἐχ λαγόνων παναγίων,* μέλλουσαν ἀνίσχειν αὕριον,* φωταγωγοῦντα * τοὺς ἐν σχότει ὄντας * θανάτου χαὶ φθορᾶς· * ὅθεν χρεωστιχῶς ἐν αἰνέσει, * σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ⁵Ηχος πλ. β΄. 'Αγγελικαί δυνάμεις.

Προφητών αι ρήσεις * νυνι πεπλήρωνται· * ο γάρ Θεος ήμών αύριον τίχτεται, * έχ Παρθένου Μαρίας υπέρ λόγον, * χαι μένει ώσπερ ήν προ τοῦ τόχου· * ἀθροίζονται οἱ Μάγοι * δῶρα χομίζοντες· * ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· * ἐπάδομεν χαι ήμεῖς· * Ὁ ἐχ Παρθένου τεχθεὶς, * Κύριε δόξα σοι.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, xai vũv, tò aủ tó.

Μετὰ την Β΄. Στιχολογίαν, ⁵Ηχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν * καταπαῦον ἀσμα, * στρατός ᾿Αγγελικός * ἐπεφώνει λέγων· * Παύσασθε ἀγραυλοῦντες * οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· * κράξατε ἀνυμνοῦντες· * Ὅτι ἐτέχθη Χριστός ὁ Κύριος,* ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,* τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς (. καὶ τῆς ᾿Αγίας, εἰς δ΄. Κανών Προεόρτιος, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς·

Και σήμερον δε Σάββατον μέλπω μέγα.

άνευ των Είρμων των τεσσάρων πρώτων 'Ωδών.

'Ωδή ά. Ήχος πλ. β΄. Ο Ειρμός.

Κύματι θαλάσσης, * τον χρύψαντα πάλαι * διώχτην τύραν Κνον, * φάτνη χρυπτόμενον, * χτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· *
 αλλ' ήμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· * Τῷ Κυρίφ ἔσωμεν, * ἐν δόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, * γενέθλιον ύμνον,* xal προεόρτιον * ώδήν σοι ζσομαι, * τῷ τῆ Γεννήσει σου θείαν * ἀναγέννησιν διδόντι μοι,* xal εἰς τὴν προτέραν με * εὐγένειαν ἀνάγοντι.

"Ανω σε ἐν θρόνψ, * καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, * τὰ ὑπερκόσμια * καὶ τὰ περίγεια * κατανοοῦντα· Σωτήρ μου * κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· * ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γὰρ, * διπλοῦς φύσει, Θεάνθρωπος.

"Ινα σου τῆς δόξης * τὰ πάντα πληρώσης, * χλίνας ἐλήλυθας * τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς. * ὡς γὰρ ἐν πόχω χατέβης * ὑετός ἐν μήτρα Παρθενικῆ, * ἐξ ἦς νῦν τεχθήσεσθαι, * διπλοῦς ἔρχῃ Θεάνθρωπε.

Men. Tom. II.

Έτερος Κανών Προεόρτιος, οὕ ή 'Αχροστιχίς χατὰ 'Αλφάβητον.
 'Ωδή ά. ³Πχος β΄. Ἐν βυθῷ χατέστρωσε ποτέ.

Απεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, * θέλων ἀπογράψασθαι βίβλω ζωῆς, * Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπου· * ξένος εἰς τὰ ίδια * παραγέγονας, * τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα * ἐχ τοῦ Παραδείσου, * εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναχαλούμενος.

Βηθλεέμ ὑπόδεξαι Χριστόν· * σοὶ γὰρ σωματούμενος ἐπιδημεῖ,* τὴν Ἐδὲμ ἐξανοίγων μοι· * εὐτρεπίζου Σπήλαιον,* τὸν ἀχώρητον* θεωρῆσαι χωρούμενον * ἐν σοὶ παραδόξως,* πλούτῳ εὐσπλαγχνία; νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθηναι ἕρχεται Χριστός, * ξένην ἀναγέννησιν τοῖς ἐξ 'Αδὰμ, * ὡς ἀγαθός δωρούμενος· * εὐφράνθητι ἔρημος * ἡ οὐ τίκτουσα, * τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα· * ἡλθεν ὁ Δεσπότης * σὲ πολυτεχνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Έτερος Κανών τῆς Άγίας, οῦ ἡ Άχροστιχίς.

Εύγενίης μέγα χῦδος ἐν ἄσμασιν έξοχα μέλπω.

Θεοφάνους. 'Ωδή ά. Ήχος χαὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Ε ύγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * νῦν περιχορεύουσα χαρμονιχῶς,* σὺν ᾿Αγγέλων στρατεύμασιν, * ὡς Παρθένος ἄμωμος, * χαὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος, * πανόλβιε, * χάριν δωρηθηναι * πρέσβευε τοῖς πόθω ἀνυμνοῦσί σε.

Υμνωδίας, Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, * θείας ἐπαχούσασα, πρός ὑψηλὴν * ἐπτερώθης εὐγένειαν· * ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε * τῆ χαρδία σου, τῶν ἀσμάτων τοῦ Πνεύματος * ἡ θεολογία, * πᾶσαν ἀθεότητα διώχουσα.

Γυναιχείας φύσεως ό σός * νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρός ἀνδριχὰς * ἐνεργείας ἀνέδραμεν, * ἀνδρωθεὶς τῆ χάριτι, * χαὶ Θεῷ προνοητιχῶς εὐθυνόμενος, * Μάρτυς Εὐγενία, * θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, * πλείστους τῆς ἐλλάμψεως συμμετασχεῖν * ἀπειργάσω, θεόσορε· * ἦς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε,* λυτρουμένη τῆς ἀμαρτίας, ἀξίωσον * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις,* Μάρτυς Εὐγενία, παμμαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντες γνώσεως φυτῷ, * ζύλφ τῆς ζωῆς, 'Αγνὴ, πρός τὴν ζωὴν * οἱ πιστοὶ ἀνεχλήθημεν, * τῷ ἐχ σοῦ βλαστήσαντι * ὑπὲρ ἐννοιαν, Θεοτόχε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· * ῷ σὺν παἰρησία * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

- » 📢 έ τον έπι υδάτων * χρεμάσαντα * πασαν την γην άσχέτως,*
- » 👗 ή χτίσις χατιδούσα * έν τῷ Σπηλαίω τιχτόμενον, * θαμβη-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ΄.

» τιχώς συνείχετο, * οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου Κύριε, χραυγά-» ζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀἰρἡτου * σαρχώσεως * παραδειχνὺς, Οἰχτίρμον, * ἐπλήθυνας ὀράσεις, * χαὶ προφητείας ἐνέπνευσας· * ἂς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας * σαρχὶ τιχτόμενος, * Κόρης ἐξ ἀγνῆς, ἐν πόλει Δαυίδ.

"Ηπλωσε γη τὰ νῶτα,* χαὶ δέχεται * δεχόμενον τὸν Κτίστην,* τὴν δόξαν ἐξ ᾿Αγγέλων, * ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δὲ, * ἐχ τῶν Ποιμένων αίνεσιν, * ἐχ Μάγων δῶρά τε, * χόσμου τε παντός ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγου * προβλήματα * Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται· * ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον * ἐξ Ἰαχώβ, χαὶ ὡδήγησε * πρός τὸν τῆς δόξης "Ηλιον, * δῶρα χομίζοντας * Μάγους ἐχ Περσίδος ἄναχτας.

Άλλος. Έξηνθησεν ή έρημος.

Δεσμών ἀπολυτρούμενος * τῶν Χαχῶν με, Κύριε, * ἐνειληθῆναι σπάργανα, * ώσπερ βρέφος, ἔρχῃ φιλάνθρωπε· * προσχυνῶ σου τὴν θείαν συγχατάβασιν.

Έν χρόνω γεγονότα σε * του ἀχρόνως * λάμψαντα * ἐχ τοῦ Πατρός, προέρχεται * ἡ Παρθένος τεχεῖν, τὰ χρόνια * διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον * παραβάσει, * Σπήλαιον * ὡς οὐρανὸν κατῷκησας, * τὰς μονάς μοι εὐτρεπιζόμενος * τὰς ἐκεῖθεν, Οἰκτίρμον πολυέλεε.

Τζς Αγίας. Έν πέτρα με της πίστεως.

Γερεῖον ώσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότη * προσήχθης, διανοία τελειοτάτη, * τον πλοῦτον τον φθειρόμενον ἀπεσείσω, * βοῶσα Πάνσοφε. Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου Κύριε.

Η πάναγνος έγνώσθη σου χαθαρότης. * διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στεἰρότης. * τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας * εἰργάσω, χράζουσα. * Σừ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, * ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας,* ἐγένου περίδοξος τῆ σοφία, * Χριστῷ κραυγάζουσα· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου Κύριε.

Θεοτοχίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόχον * ὑμνήσωμεν, ὡς πρόξενον σωτηρίας * φανεῖσαν, οἱ θεόφρονες ἐχβοῶντες· * Οὐχ ἔστιν ἄμωμος, * ὡς σὺ Πανάχραντε, * χαὶ οὐχ ἔστιν ἄμεμπτος * πλήν σου Δέσποινα.

Ο Είρμός.

» Έν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας το στόμα » Ε μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ το πνεῦμά μου ἐν

» τῷ ψάλλειν· * Ούχ ἔστιν "Αγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * χαὶ οὐχ

» έστι δίχαιος * πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Προεόρτιον, η Πχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

' 🛦 γάλλου ή Σιών, * Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· * ὁ πάντων συνοχεὺς * Α τον Αστέρα προπέμψας, * έμήνυσε την αμετρον * έαυτοῦ συγκατάβασιν. * δν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αί Δυνάμεις,* όντως τίχτεται * έχ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως,* ὁ μόνος Θεός ἡμῶν.

Δόξα, τής Αγίας.

η Μχος πλ. δ'. Την Σοφίαν και Λόγον.

Ένασκήσασα πόνοις * άθλητικοῖς, * ἐδοξάσθης ἀγῶσι * μαρτυρικοΐς, * πολλούς προσενέγκασα * σωζομένους τῷ Κτίστη σου·* τῷ γὰρ θείψ πόθψ * λιπούσα τὰ πρόσχαιρα, * ἀνδριχούς ἀγῶνας * έτέλεσας ένδοξε. * δθεν μετά τέλος, * άτελεύτητον εύρες * ζωήν, συνυπάρχουσα * τῷ Νυμρίφ σου πάντοτε, * Εύγενία ἰσάγγελε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι,* τοις έορτάζουσι πόθω * την άγίαν μνήμην σου.

Καί νῦν, Προεόρτιον,

Ήχος ό αὐτός. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τών Γενεθλίων του Χριστου * τὰ προεόρτια, * ἐπιτελούντες οί πιστοί, * πανηγυρίσωμεν * χαί άξίως άπαντες * προϋπαντήσωμεν, * ώς Μάγοι δωροφορουντες τὰς ἀρετὰς, * καὶ ặδοντες * τῶν 'Αγγέλων * ἀσμα χαινόν, * τῷ ἐχ Κόρης Θεόπαιδος, * ἐν Βηθλεέμ άνευ σποράς * τιχτομένω Θεῷ ήμῶν· * δν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» κατήν έχ Παρθένου παρουσίαν σου * προορών 'Αββαχούμ, *

» 上 έξεστηχώς έβόα· * Σύ έχ Θαιμάν σαρχούμενος * ήχεις Λυ-

» τρωτά, * τόν 'Αδάμ άπωσμένον * άναχαλέσασθαι.

Έγγίζει ήχει νῦν ὁ Κύριος, * προσδοχία Ἐθνῶν, * χαὶ σωτηρία χόσμου· * εὐτρέπιζε Σπήλαιον, * πόλις Βηθλεέμ· χαι σὺν Μάγοις Ποιμένες * δρόμω προφθάσατε.

'Ρωμαλεότητι Θεότητος * συγχραθείς τοις βροτοις, * ένώσει άσυγχύτω, * σαρχός έν όμοιώματι, * Σῶτερ, τοῦ 'Αδὰμ, * ἀφθαρτίζεις και σώζεις * έν τῷ προσλήμματι.

Ο Λόγος σὰρξ ὀφθείς παχύνεται, * και σκηνοῖ ἐν ἡμῖν * ἀρρήτω προμηθεία. * δευτε πιστοί χατίδωμεν * δόξαν την αύτου. * δόξαν ώς Μονογενοῦς * παρὰ Θεοῦ χαὶ Πατρός.

Αλλος. Έλήλυθας, * έχ Παρθένου.

Η κτίσις νῦν,* τὴν παλαίωσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, * τὸν Κτίστην κτιζόμενον, * καὶ καινουργοῦντά * σε βλέπουσα, * νήπιον γενόμενον, * καὶ πρός τὸ πρώην σε κάλλος * ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες * τόν παράδοξον τόχον, ἐφίστανται * Μάγοι όδηγούμενοι * θείφ ἀστέρι, χαὶ βλέπουσιν * "Ηλιον ἀνίσχοντα, * παρθενιχῆς ἐχ Νεφέλης,* δῶρα φέροντες.

'Ιδού ήχει * ή Παρθένος ώς δάμαλις, φέρουσα * τόν μόσχον έγγάστριον * τόν σιτευτόν, ἀφαιρούμενον * χόσμου ἀμαρτήματα· * ἀγαλλιάσθω ή χτίσις * ἑορτάζουσα.

Κηρύγματα * Προφητών, τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν * μηνύοντα, είληφε * σήμερον πέρας σωτήριον· * ἡλθε γὰρ, ἐπέφανε * διὰ σαρχός, τοῖς ἐν σχότει * χινδυνεύουσιν.

Τής Αγίας Ο αυτός.

Ελήλυθας * σαρχωθείς έχ Παρθένου ό "Υψιστος, * σαυτῷ μνηστευσάμενος * τὰ τῶν Παρθένων * συστήματα, * σὲ μόνον ποθήσαντα, * τὸν τῶν Παρθένων Νυμφίον * γνωριζόμενον.

Γενέσεως * σαρχιχής έξεδύσω το χάλυμμα, * παλιγγενεσίας δε * το μή φθειρόμενον * ένδυμα, * Μάρτυς παναοίδιμε, * φωτοειδως ήμφιάσω * τῷ βαπτίσματι.

'Ανέτειλεν ή φωσρόρος αὐγὴ τῆ χαρδία σου, * τῆς πλάνης διώχουσα * τὴν χεχυμένην * σχοτόμαιναν, * φέγγει τῷ τῆς χάριτος, * Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία * χαλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου * χαὶ ὡραίως τὸν βίον ἐραίδρυνας, * ἀσχήσει τὸ πρότερον, * σαρχός τὰ πάθη μαράνασα· * ὕστερον ἀθλήσει δὲ, * περιρανῶς Εὐγενία * διαλάμψασα.

Θεοτοχίον.

Υπερτέρα * τῶν ἀΥγέλων ἐγένου Πανύμνητε, * τοῦ Πατρός γεννήσασα * Βουλῆς μεγάλης * τόν Ἄγγελον, * ἄνθρωπον γενόμενον, * διὰ πολλήν εὐσπλαγχνίαν * τόν φιλάνθρωπον.

'Ωδή έ. Ο Ειρμός.

» Δεοφανείας σου Χριστέ, * τῆς πρὸς ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-

» 🛡 μένης, * Ήσαίας φῶς ἰδών ἀνέσπερον, * ἐχ νυχτός ὀρθρίσας

» ἐχραύγαζεν· * Ἡ Ηαρθένος ἰδού γαστρὶ * ἕξει, χαὶ τέξεται *

» σαρχούμενον Λόγον, * χαι πάντες οι γηγενεϊς * ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεϊς τοὺς γηγενεϊς * ὁ Πλαστουργός, * χοικός χρηματίσας· * φάτνη γὰρ και σπάργανα και σπήλαιον, * τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· * ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, * σός δὲ νομιζόμενος * Πατὴρ κατὰ σάρκα, * τοῦ φύσαντός σε Πατρός * νῦν σχηματίζει βουλήν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ΄.

Διὰ τῆς Σμύρνης τό θνητόν, * διὰ Χρυσοῦ τὸ βασίλειον χράτος, * διὰ δὲ Λιβάνου τῆς Θεότητος * τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμραινουσι, * Βασιλεῖς ἐθνῶν ἀπαρχαὶ, * δωροφοροῦντές σε * τὸν ἐν τῷ Σπηλαίφ * τιχτόμενον, Βηθλεὲμ, * ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Έξ ἀλοχεύτου προελθών * ὁ τοῦ Πατρός * συναίδιος Λόγος, * σαρχιχῶς χατώχησας τὸ Σπήλαιον, * ὡς θρόνῷ τῆ φάτνη χρη. σάμενος· * χαταπλήττεις δὲ τῆ φριχτῆ * οἰχονομία σου, * Μάγους χαὶ Ποιμένας, * ᾿Αγγέλους τε ἐξιστᾶς, * Δόξα χραυγάζοντας. ὅΑλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαός ό ποτε * σχότει χαθεζόμενος, ιδέτω το φῶς * λάμψαν το άνέσπερον· * ὅπερ ὁ ᾿Αστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, * τοῖς το πῦς σεβομένοις * ἐχ τῆς Περσίδος Ἄναξι.

Μιχρόν ὑπελθεῖν, * Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, * χατασμιχρυνθέντα με * ὅπως μεγαλύνη, χαὶ πτωχεύσαντα, * τῆ ἀμέτρψ πτωχεία * πλουτήση ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰαχώβ, * Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, * ἐθνῶν χυριεύσει τε, * χαὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι * ἡ αὐτοῦ Βασιλεία, * μένουσα ἀδιάδοχος.

Τής Άγίας. Ο φωτισμός.

Δρόμον τόν σόν, * εύθυνούμενον βλέπων πρός σωτηρίαν * όρις ψυχόλεθρος, 'Αθληφόρε, * ἀναρριπίζει πειρασμούς σοι ποιχίλους, * τόν σόν τόνον λύειν πειρώμενος· * τοῦτον δὲ, θεόφρον * ἀγνὴ, χατεπάτησας.

Ολη καλή, * τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, * καὶ ψυχῶν Νυμφίω Χριστῷ ἐράνης, * ἠγλαϊσμένη 'Ασκητῶν ἐν 'Ασκήσει, * καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, * Μάρτυς Εὐγενία, * Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Στέφος τῆ σῆ * xɔpuφῆ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· * τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, * πλοῦτον xαὶ δόξαν πατριxὴν παριδοῦσα,* xαὶ συντόνως ἀxoλouθήσασα * τῷ πεποθημένῳ * Νυμφίῳ σου, πάνσοφε.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ζωὴν * ἀνατείλασα χόσμψ, Θεογεννῆτορ, * τοὺς πρὶν τῷ θανάτψ χεχρατημένους * ἀναχαλεῖται, πρὸς ζωῆς ἀιδίου * μετουσίαν, τοὺς πίστει χράζοντας· * Έτερον ἐχτός σου * Θεὸν οὐ γινώσχομεν.

'Ωδή ς'. Ο Ειρμός.

- » υνεσχέθη, * άλλ' οὐ χατεσχέθη, * στέρνοις χητώοις 'Ιωνᾶς·*
- » 💪 σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων * τοῦ τεχθέντος, xai σαρxi φα-
- » νέντος, * ώς έχ θαλάμου * τοῦ θηρός ἀνέθορε· * γεννηθείς γὰρ

÷

» νῦν τό χατὰ σάρχα, * χαι ταφὴν χαι θάνατον * ἔμελλες ὑπελ-» θεῖν, * αὖθις ἀναστήσεσθαι τριήμερος.

'Ανηρέθη * νῦν xai διηρέθη, * ἔχθρας τῆς ἀρχαίας, τῆ σῆ * ἐνσάρχψ παρουσία, * τὸ μεσότοιχον, Χριστὲ, xai νῶτα * ῥομραία πᾶσιν * ἡ φλογίνη δίδωσι· * ζωηρόρου τῆς Ἐδὲμ δὲ ξύλου * μεταλαμβάνω πιστῶς, * ἀθανάτων φυτῶν * αῦθις γεωργός ἀναδειχνύμενος.

Βασιλεύει * σύν τῆ ἀμαρτία, * ἀδης ἐν ᾿Αδὰμ μέχρι σοῦ·* ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου * ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, * τό χατὰ σάρχα * τιχτομένου σου Λυτρωτὰ, * ἐχ φυλῆς Δαυίδ, * χαὶ ἐπὶ· Ορόνου * τῆς βασιλείας αὐτοῦ * τεθειμένου σαφῶς, * χαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοχτόνος, * ἀλλ' οὐ χριστοχτόνος * ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· * εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων * ἐξεθέρισε πιχρῶς τὴν χλόην, * ἀλλὰ τὸν στάχυν τῆς ζωῆς οὐχ ἴσχυσε * χαταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· * ζωῆς γὰρ ῶν χορηγός, * ἔλαθεν ὡς Θεός, * θεία δυναστεία τὸν διώχοντα.

 Κλλος. Έν άβύσσφ πταισμάτων.
 Ενοτρόπως Χριστός εἰς τὰ ίδια * ἔρχεται· ξενώσωμεν * ἀμαρτιῶν ἐαυτοὺς, * καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, * ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Ούδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι * Βηθλεὲμ γεγέννησαι· * ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * τοῦ ποιμᾶναι λαόν περιούσιον.

Πῶς σμιχρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, * χόσμφ μη χωρούμενον, 'Απερινόητε; * πῶς ὀραθήση νήπιος, * ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἄναρχος;

Τής Αγίας. Ο αύτός.

Νυσταγμόν σοῖς βλεφάροις οὐχ ἔδωχας, * ἐως ἡδυπάθειαν * πᾶσαν ἐνέχρωσας, * χαὶ χαθαρόν τῷ Κτίστῃ, * σεαυτὴν ἀπετέλεσας σχήνωμα.

Αίγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα * ἡ μεμελασμένη, * xαὶ πρᾶγμα xαὶ ὄνομα, * συχοραντεῖν θρασύνεται * τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου, πάνσορε.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, * xαὶ τῶν ἱαμάτων * τὴν χάριν πλουτήσασα * περιουσία πίστεως, * Μοναστῶν χαθηγήσω συστήματος. Θεοτοχίον.

Μυστιχώς έμυοῦντο τὴν ἄρραστον * πάντες οἱ Προφῆται, σοῦ,* Πάναγνε, γέννησιν, * πνευματιχῶς τυπούμενοι,* χαὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ο Είρμός-

- » Ἐ τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐ τῆς
- » ραζό Θεός με ανάγαγε.

Κοντάχιον Προεόρτιον, η Ηγος γ'. Του ταπεινού Ρωμανού ό ύμνος.

Παρθένος σήμερον, * τον προαιώνιον Λόγον, * έν Σπηλαίφ Ερχεται * ἀποτεχεῖν ἀποὀρήτως.* Χόρευε,* ἡ οἰχουμένη * ἀχουτισθείσα· * δόξασον, * μετὰ 'Αγγέλων * χαι των Ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθήναι * Παιδίον νέον, * τον πρό αἰώνων Θεόν.

"Ετερον της Αγίας. Ήχος δ'. Έπεράνης σήμερον.

Τήν του χόσμου πρόσχαιρον φυγούσα δόξαν, τον Χριστον έπό-θησας, το εύγενές σου τής ψυχής άδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς θεόφρον, Εύγενία πανεύφημε.

O Oixoc.

Γίω και λόγω καθαρώ, και χάριτι Παρθένε, ἀει κεκοσμημένη, Β΄ σαυτήν θύμα προσήγαγες τῷ ἐχ Παρθένου δὶ ἡμᾶς σάρχα άνειληφότι, χαί τεχθέντι έπι γής δι εύσπλαγχνίαν άφατον χαί διπλοϊς έχόσμησε δόξης έν στεφάνοις εύπρεπώς σε ό Δεσπότης. άγνείαν γάρ ώς ασαρχος τηρήσασα σεμνή, ώς αμωμος Νύμφη συνεισήλθες αύτῷ εἰς τον οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς άθλοις πεποιχιλμένη, Μάρτυς θεόφρον, Εύγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τη ΚΔ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη της Άγίας Όσιοπαρθενομάρτυρος Εύγενίας, και των σύν αύτη.

Στίγοι.

Στεφθείσα πρώτον τοις πόνοις Εύγενία, Βαρήν έβάψω δευσοποιόν έχ ξίφους.

Τέτλαθι Εύγενίη ξίρος είκάδι άμφι τετάρτη.

Ταϊς αύτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον 'Ωδή ζ'. Ο Είρμός. ήμᾶς.

- * Αρραστον θαϋμα! * ό ἐν χαμίνω ρυσάμενος * τοὺς Όσίους *
 Λ Πατδας ἐχ φλογός, * φάτνη πενιχρα * βρέφος ἀναχέχλι-
- » ται, * είς σωτηρίαν * ήμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτὰ ό
- » Θεός, * εύλογητός εί.

Τέτρωται πλάνος * έχθρος, Θεόν βρέφος χείμενον,* έπι φάτνης * βλέπων πενιχράς, * χαι στένει χειρί * θεία δυναμούμενον,* είς σωτηρίαν * ήμῶν τῶν μελφδούντων. * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, * εύλογητός εί.

MIIN Δ EKEMBPIO Σ . K Δ' .

Όλβιος φάτνη! * έν έαυτη δεξαμένη γὰρ, * ὤσπερ βρέφος * τὸν Δημιουργόν, * ὡς χερουβικός * Ορόνος ἀναδείκνυται, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελφοούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νόμω βροτείω, * την έν σπαργάνοις χατάθεσιν * χαταδέχη,* βρέφος πεφηνός· * δί ων τους δεσμούς * λύεις των πταισμάτων μου, * έλευθερίαν * βραβεύων τος βοώσι· * Λυτρωτά ό Θεός, * εύλογητός εί.

Μία ὑπῆρχεν * ἡ ἐν ἀνάρχῷ γεννήσει σου, * xαὶ ἐν τόκῷ * τῷ μετὰ σαρχός * Θεότης, Χριστὲ, * σὺν Πατρὶ xαὶ Πνεύματι,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * τῶν μελῷδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Αλλος. Αντίθεον πρόσταγμα.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν * ύδωρ νεφέλαι, * ό νέφη τιθέμενος * αύτοϋ σεπτως ἐπίβασιν, * νεφέλη ὀχούμενος * Παρθένω, ἔρχεται * λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρίν * ἐσχοτισμένοις χαὶ χινδυνεύουσι.

Στρατός εὐτρεπίσθητι * θείων 'Αγγέλων, * ὑμνῆσαι τὴν ἄρατον * Κυρίου συγχατάβασιν· * Μάγοι ἐπιφθάσατε· * Ποιμένες σπεύσατε. * ἦλθεν ῷ ἀπέχειτο * Χριστός, * ἡ προσδοχία * Ἐθνῶν χαὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον * xαὶ ξένον θαῦμα; * πῶς φέρω σε φέροντα * τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, * ἀπόῥρητον γέννημα, * Γιέ μου ἄναρχε; * ἕλεγεν ἡ Πάναγνος, * Χριστὸν * ἐν ταῖς ἀγχάλαις * φριχτῶς χατέχουσα.

Τής Άγίας. Ο αύτός.

Ανέπτυξας άπασι, * των θεοπνεύστων * Γραφών την άλήθειαν,* το θηλυ άρρενώσασα, * χαι πάντας χατέπληξας * τῷ παραδόξω Σεμνή· * ούσπερ χαι προσήγαγες * λαμπρώς * πεπιστευχότας * Χριστῷ, πανόλβιε.

Σορών ἐστηλίτευσας * τὴν τών εἰδώλων * μανίαν, πανεύρημε, * τοῖς θείοις σου διδάγμασι, * Παρθένων ἀμέτρητον * μνηστευσαμένη πληθύν, * πάντων βασιλεύοντι * Χριστῷ, * λαμπρυνομένην * Μαρτύρων αἴμασιν.

'Ιδούσα τον βίον σου * τον θεοφόρον * Βασίλλα ή ἕνδοξος, * σε πόθω εμιμήσατο· * Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, * χαταλιπούσα σαρχός * πάσαν την εὐπάθειαν· * χαὶ νῦν * τῆς τῶν Μαρτύρων * χαρᾶς ἡξίωται.

Θεοτοχίον.

Νομήν έθεράπευσας * τήν τοῦ θανάτου, * ἀσπόρως χυήσασα * ζωήν τήν ἐνυπόστατον, * Παρθένε πανάμωμε, * Θεογεννήτορ `Αγνή· * ὅθεν σε γηθόμενοι,* πηγήν * ἀθανασίας * χατονομάζομεν. Men. Tom. II. 70

MHN Δ EKEMBPIO₂. K Δ ^{*}.

'Ωδή ή. Ο Είρμός.

Σχστηθι φρίττων ούρανέ, * χαὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια
 Τῆς Υῆς· * ἰδού γὰρ * σπαργάνοις συμπλέχεται * ὁ πάντα
 φέρων δραχὶ, * χαὶ φάτνῃ σμιχρặ ξενοδοχεῖται· * ὃν Παιδες

» εύλογειτε, * Ιερεις άνυμνειτε, * λαός υπερυψουτε * είς πάντα:

» τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος 'Αδάμ, * ἐλευθέρία τε * πᾶσι δέδοται πιστοῖς, * σπαργάνοις * Σωτὴρ ἐμπλαχέντος σου, * χαὶ ἐν σπηλαίω σμιχρῷ,* χαὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων τεθέντος· * διό σοι γεγηθότες,* προεόρτιον ὑμνον * ἐν τῇ σῇ Γεννήσει, * προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη περσιχή * 'Αστεροσχόποι γάρ * Βασιλεϊς 'Ανατολών, * τεχθέντι * δώρα προσχομίζουσι * Χριστι τῷ Παμβασιλεϊ, * χρυσόν τε χαὶ σμύρναν σὺν λιβάνω * ὅν Παιδες ενλογεῖτε, * Γερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τους αἰῶνας.

⁶Ω τῶν θαυμάτων τῶν χαινῶν! * ῶ ἀγαθότητος * χαὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! * ἰδοῦ γὰρ * ὡς βρέρος λογίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰχῶν, * χαὶ φεύγει Θεός θέλων Ἡρώδην· * ὄν Πατδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαός ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

« **λλλος**. Κάμινος ποτέ.

Γλοψος άληθῶς * ἀρρήτου μυστηρίου, * τοὺς οὐρανοὺς γνώσει Χα-

 λύψαντος, * ή άμεμπτος Δέσποινα * χατεπλήττετο χαὶ ἐλεγεν· * Ο βρόνος ὁ οὐράνιος * φλέγεται σὲ χατέχων· * χαὶ πω;
 Υἰέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατριχήν * όμοίωσιν Γιέ μου· * χαὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ όμοίωμα * πτωχεύσας ἀνέλαβες; * πῶς ἐν φάτνῃ ἀναχλίνω σε * ἀλόγων, τὸν ῥυόμενον * ἅπαντας ἀλογίας; * Γμνολογῶ σου τὸ εὕσπλαγχνον.

Χαΐρε πάσα γή· * ίδου Χριστός ἐγγίζει * ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος· * θάλασσα εὐρράνθητι· * Προρητῶν ὅμιλε σκίρτησον,* τὴν ἔκβασιν θεώμενος * σήμερον τῶν σῶν λόγων· * πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τής Άγίας. Τον έν χαμίνω του πυρός.

Έρν ποταμῷ νεανιχώς, * ἐν πυρὶ χαρτεριχῶς * ἐδοχιμάσθης: * Ε ἐναντίας γὰρ φύσεις * στερρῶς διῆλθες, Χριστον * ὑμνοῦσα χαὶ πίστει χραυγάζουσα· * Ἱπερευλογῶ σε * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιρανεὶς * ὁ Χριστός σοι ἐν φρουρặ * χατεχομένη,* διατρέφει πλουσίως,* χαὶ τῆ Γεννήσει αὐτοῦ * συνάπτει τοῖς ἀνω Στρατεύμασιν, * αὐτὸν εἰς αἰῶνας * δοξάζουσαν, Όσία.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ'.

Ο σός Νυμφίος εύπρεπῶς, * έν στεφάνοις σε διπλοίς * χαθωραίζει, * Εύγενία θεόφρον, * χαὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρόν * ἐνδίχως ό δίχαιος δίδωσιν· * öν ύπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδῶς * ἐπιλάμπουσα, σὲ νῦν * χαταγλαίζει * ἐν μοναῖς οὐρανίαις· * ἡς ἐμπλησθῆναι, ταῖς σαῖς * πρεσβείαις ἀπαύστως δυσώπησον, * τοὺς ἐπιτελοῦντας * τὴν σὴν μνήμην, θεόφρον. (Θεοτοχίον.

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγὴν, * σὲ Θεοτόχε, * ὡς τεχοῦσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρός, * τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

» Γιόν έν χαμίνω τοῦ πυρός, * τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-» Γ χαταβάντα, * χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα » Θεόν, * ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωρή Γ. Ο Είρμός.

» Μή έχθαμβη νῦν ὦ Μήτερ, * χαθορῶσα ὡς βρέφος * ὄν ἐχ
 » Μ΄ γαστρός πρό ἑωσφόρου * τέτοχε Πατήρ· * ἀναστήσαι γὰρ,*
 » χαὶ συνδοξάσαι βροτῶν * πεπτωχυῖαν τὴν φύσιν * ἐλήλυθα σα » φῶς, * τὴν ἐν πίστει χαὶ πόθῳ * σὲ μεγαλύνουσαν.

'Επί τῷ ξένψ σου τόχψ * τὰς ώδινας φυγοῦσα, * ὑπερφυῶς ἐμαχαρίσθην, * ἄναρχε Γιέ· * σὲ δὲ νῦν ὁρῶσα * Ἡρώδην φεύγοντα, * τῆ ῥομφαία τῆς λύπης * σπαράττομαι ψυχήν· * ἀλλὰ ζῆθι χαὶ σῶζε * τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, * ἀλλ' Αἰγύπτου, ὡ Μῆτερ, * τὰ χειροποίητα πάντα * κατέβαλον σεισμῷ· * τῶν τὴν ψυχὴν δέ μου μάτην * ζητούντων ἐχθρῶν, * πεμπομένων εἰς ˁΑδην, * ὡς μόνος κραταιός, * ἐπανάξω καὶ σώσω * τοὺς σὲ γεραίροντας.

'Αγαλλιάσθω ή χτίσις· * χτίζεται γὰρ ὁ Κτίστης· * χαὶ ὁ προών νῦν πρόσρατος * γνωρίζεται Θεός· * μετὰ Μάγων Ποιμένες * ἐχπληττόμενοι, * τὸ παράδοξον θαῦμα * χροτείτωσαν πιστῶς, * χαὶ βροτοὶ τοῖς 'Αγγέλοις * συνευφραινέσθωσαν.

Αλλος. Ανάρχου Γεννήτορος.

Παλάτωσαν χαίρουσαι * αί βασιλεΐαι πάσης γής· * πατριαὶ τῶν Έθνῶν τε * ἀγαλλιάσθωσαν· * ὅρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες,* οἱ ποταμοὶ * θάλασσα καὶ ὅλη * ἡ κτίσις, τὸν Κύριον * νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Ίδοὺ εἰς τὰ ἴδια * ἐν ἀλλοτρίψ ἔρχεται,* ὁ πανάγιος Λόγος,* ἀγίψ σώματι, * ξένψ τοχετῷ ξενωθέντα, * προσοικετῶν * ἐαυτῷ τόν χόσμον· * αὐτόν ἀνυμνήσωμεν, * δἰ ἡμᾶς πτωχόν γενόμενον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΔ΄.

²Ω τέχνον γλυχύτατον! * πῶς τρέρω σε τόν τρέφοντα ; * πῶς χρατώ σε χρατοῦντα * τὰ πάντα νεύματι ; * πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργανοῦντα * πᾶσαν τὴν Υῆν * ὁμίχλῃ ; ἐβόα * ἡ Πάναγν∝ Δέσποινα· * ὴν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τής Αγίας Ο αυτός.

Μονάς χατοιχήσασα * τὰς οὐρανίους, ἔνδοξε, * νῦν τρυρῆς Παραδείσου * χατηξιώθης σαρῶς, * μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς * παναληθής, * χαὶ μετὰ Μαρτύρων * Παρθένος πανάμωμος, * Εὐγενία παμμαχάριστε.

Ἐρέσεως ἔτυχες * τῆς ὑπέρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, * ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, * παρισταμένη φαιδρῶς, * καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι * τῆς ἀρχικῆς * Τριάδος, θεόφρον, * σαφῶς διαλάμπουσα, * Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπάδα κατέχουσα * τῆς παρθενίας, ἐνδοξε, * τῶν Μαρτύρων στεράνω * κατακεκόσμησαι· * καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύση,* τοὺς εὐσεβῶς * πόθω σε τιμῶντας, * σωθῆναι πρεσβείαις σου, * Εὐγενία παναοίδιμε.

Πρός θείαν ἐξῆλθες νῦν * ἀναψυχὴν, πανάριστε, * αἰχισμῶν διελθοῦσα * τό πῦρ τό ἄστεχτον,* χαὶ τό ἀνυπόστατον ὑδωρ * τῶν πειρασμῶν, * Μάρτυς Εὐγενία. * Χριστόν οὖν δυσώπησον, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ως πόχος Πανάμωμε, * τόν ὄμβρον τόν οὐράνιον * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, * ἡμῖν ἐχτέτοχας, * τόν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα * τοῖς εὐσεβῶς * αὐτόν ἀνυμνοῦσι, * χαὶ σὲ τὴν πανάμωμον * Θεοτόχον χαταγγέλλουσιν.

Ο Είρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος * Γίός, Θεός και Κύριος, * σαρκωθείς έχ
 Αιρθένου, * ημιν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *
 συναγαγείν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διό την πανύμνητον * Θεοτό κον μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον Προεόρτιον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ο φῶς οἰχῶν ἀπρόσιτον, * χαὶ συνέχων τὰ πάντα * δὶ εὐσπλαγχνίαν ἄρατον, * ἐχ Παρθένου γεννᾶται * χαὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, * ἐν Σπηλαίω χαὶ φάτνη * ἀλόγων ἀναχλίνεται · σπεύσωμεν ἐπιστῆναι * ἐν Βηθλεὲμ, * εἰς αὐτοῦ προσχύνησιν μετὰ Μάγων, * χαρποὺς ἀρίστων πράξεων * χομιοῦντες ὡς δῶρα. Τῆς ΄Αγίας, ὅμοιον.

Ούδεν εδείχθη χώλυμα * πρός τελείους ἀγῶνας, * τὸ ἀσθενές τοῦ θήλεος, * ἀοράτω σου σθένει, * Χριστε, ῥωννύμενον· öθεν, *

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ΚΔ΄,

Εύγενία ή Μάρτυς, * γενναίως ὑπερήθλησεν· * ῆς την ἕνδοζον μνήμην, * συνήψας νῦν * τῆ σεπτῆ Γεννήσει σου χαὶ φωσφόρω, * ὴν χατεδέξω Δέσποτα, * ἐχ Παρθένου ΄Αγίας.

"Επερον Προεόρπιον, διμοιον.

"Υμνον πιστοί προσάξωμεν * τῆ Παρθένω Μαρία· * ίδου γὰρ νῦν προέρχεται * Βηθλεέμ ἐν τῆ πόλει, * τεχεῖν Χριστόν τόν Σωτῆρα· * ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις * μετὰ 'Αστέρος δράμετε, * σὺν ἡμῖν προσχυνῆσαι· * Ποιμένες δὲ * ἐχβοῆσαι σπεύσατε σὺν 'Αγγέλοις, * τῷ τιχτομένω· Δόξα σοι, * ἐν Σπηλαίω χαὶ Φάτνη.

Είς τούς Λίνους, Στιγηρά προσόμοια Προεόρτια,

Πχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Ποίημα Ρωμανού του Μελωδού, κατ' άλφάβητον.

Ω των ύπερ νουν * χαι ἀρρήτων μυστηρίων! * τίχτεται Θεός * Δ ἐπὶ γῆς δὶ εὐσπλαγχνίαν, * τὴν δουλιχὴν εἰχόνα * ἐαυτῷ περιθέμενος, * ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ * τῆς τοῦ ἀλλοτρίου, τοὺς βοῶντας * πόθψ ζέοντι· * Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ * βαρυχάρδιε, ἀπόθου * τὸ ἐν τῆ ψυχῆ * ἐπιχείμενόν σοι νέφος· * ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην * ἐν Σπηλαίω τιχτόμενον· * οὐτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοχία,* οὐτος χαθελεῖ τὰς ἐορτάς σου· * βοᾶν οὐ πείθῃ * γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,* Χριστός, παραγίνεται.

"Ηλιε Υiè! * πῶς σε χρύψω τοῖς σπαργάνοις; * πῶς σε γαλουχῶ * πάσης φύσεως τρορέα; * πῶς σε χερσὶ χατέχω * τὸν χρατοῦντα τὰ σύμπαντα; * πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, * ῷ οὐ τολμῷ ἐνατενίζειν * τὰ πολυόμματα; * ἡ ᾿Απειρόγαμος Χριστὸν * χρατοῦσα ἐφθέγγετο.

"Ασμασι χαινοϊς * ἀλαλάξατε Ποιμένες· * λόγους μαγιχοὺς * ἀποἰρἰψατε οἱ Μάγοι· * σταλάξατε τὰ ὅρη * χαὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· * δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων * εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόχου· * λαοὶ εἴπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα, ὅμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ * ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόχου· * ἰθι Ἰωσὴφ * ἀπογράρου σὺν Μαρία· * σεπτοτάτη ἡ φάτνη· * Θεοφόρα τὰ σπάργανα· * ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, * σειρὰς θανάτου διαβρήξει, * ἐπισφίγγουσα * πρός ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν.

Καί νῦν, ὅμοιον.

Ω μαχαριστή * τῆς Θεόπαιδος χοιλία, * ήτις νοητώς * οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη· * ὄν οὐ χωρεῖ γὰρ οῦτος, * σὐ χατέχεις βα-

630 - ΑΚΟΛΟΤΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

στάζουσα. * Ώ μαχαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, * οὕσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων * πνοὴν ἅπασαν, * Χριστός, ὁ μήτρα σὰρξ παγεἰς, * ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προτόμοια,

³Πχος β'. Οίχος του Έρραθά.

Ο ίχος του Παντουργού * έδειχθης ὦ Παρθένε· * έν σοι γὰρ ένοιχήσας * ό Κύριος τῆς δόξης, * τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίγ. Ο Θεός άπό Θαιμάν ήξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ * Παιδίον ἐκ Παρθένου, * Θεός ὁ πρό αἰώνων, * ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων * γεννᾶται·ῶ τοῦ θαύματος! Στίγ. Κύριε, εἰσαχήχοα τὴν ἀχοήν σου.

Τάξεις αί νοεραι * Άγγελων εν υψίστοις, * Θεῷ μετὰ Ποιμένων * βοήσατε και Μάγων * τῷ τικτομένω. Δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν. ΊΙγος πλ. ở.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ * την τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· * φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον * ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥχει. * Αγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· * ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· * Μάγοι ἐχ Περσίδος * τὸ τρισόχλεον δῶρον προσχομίσατε. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε· * Πᾶσα πνοὴ * αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

> 11 λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, και 'Απολυσις.

AKOAOYOIA

ΤΩΝ ΜΕΓΑΑΩΝ ΩΡΩΝ.

'Εὰν τύχη ή Παραμονή τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτω, ἢ Κυριαχῆ, νηστεία οὐ γίνεται, ἡ δὲ τῶν Ώρῶν τούτων 'Αχολουθία ψάλλεται ἐν τῆ Παρασχευῆ.

$\Omega P \Lambda = \Pi P \Omega T \Pi.$

Εύλογήσαντος του Ίερέως, ἀρχόμεθα του Τρισαγίου. Είτα τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεξε Ψαλμούς.

Ψαλμός έ.

Τια ρήματά μου ένώτισαι, Κύριε·σύνες τῆς χραυγῆς μου, πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου χαὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρός σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρωὶ εἰσαχούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι, χαὶ ἐπόψει με, ὅτι

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ούγι Θεός θέλων άνομίαν σύ εί. Ού παροιχήσει σοι πονηρευόμενος, ούδε διαμενούσι παράνομοι χατέναντι των όφθαλμών σου. Έμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τούς λαλούντας τό ψεύδος. "Ανδρα αίμάτων χαὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Έγω δε έν τῷ πλήθει τοῦ ελέους σου, εἰσελεύσομαι είς τον οίχόν σου, προσχυνήσω πρός ναόν άγιόν σου έν φόβω σου. Κύριε, όδήγησόν με έν τη διχαιοσύνη σου ένεχα των έχθρων μου, χατεύθυνον ένώπιόν σου την όδόν μου. Ότι ούχ έστιν έν τῶ στόματι αύτῶν ἀλήθεια· ἡ χαρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ό λάρυγξ αύτων, ταϊς γλώσσαις αύτων έδολιούσαν· χρίνον αύτους, ό Θεός. Άποπεσάτωσαν άπό των διαβουλιών αύτών χατὰ το πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίχρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ χαυχήσονται έν σοι οι άγαπῶντες το ὄνομά σου, ὅτι σὐ εὐλογήσεις δίχαιον. Κύριε, ώς ὅπλω εὐδοχίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμός μδ'.

Έξηρεύξατο ή χαρδία μου λόγον άγαθόν. λέγω έγώ τὰ έργα μου τῷ Βασιλεϊ. ή γλῶσσά μου χάλαμος γραμματέως όξυγράφου. 'Ωραΐος κάλλει παρά τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις έν χείλεσί σου. διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι την ρομφαίαν σου έπι τον μηρόν σου δυνατέ, τή ώραιότητί σου χαί τῷ χάλλει σου. Καί έντεινε χαί χατευοδοῦ χαί βασίλευε, ένεχεν άληθείας χαι πραότητος χαι διχαιοσύνης. χαι όδηγήσει σε θαυμαστώς ή δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ήχονημένα δυνατέ· λαοί ύποχάτω σου πεσοῦνται, ἐν χαρδία τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως. Ο θρόνος σου ό Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ράβδος εύθύτητος ή ράβδος της βασιλείας σου. Ήγάπησας διχαιοσύνην, χαὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, έλαιον άγαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα χαι σταχτή χαι χασσία άπο τῶν Ιματίων σου, ἀπο βάρεων ἐλεφαντίνων, έξ ῶν εὕφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων έν τη τιμή σου· παρέστη ή Βασίλισσα έχ δεξιών σου, έν ιματισμῷ διαγρύσφ περιβεβλημένη, πεποιχιλμένη. Αχουσον, θύγατερ, χαί ίδε, χαί χλίνον το ούς σου, χαι έπιλάθου του λαού σου, χαι του οίχου τοῦ πατρός σου, χαὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ χάλλους σου. ότι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ· καὶ θυγάτηρ Τύρου έν δώροις. το πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρός τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν· ἐν χροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποιχιλμένη. Άπενεχθήσονται τῷ

Digitized by Google

632 AKOAOYOIA TΩN MEFAAΩN ΩΡΩΛ.

Βασιλεϊ παρθένοιο πίσω αὐτῆς, αἰ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. 'Απενεχθήσονται ἐν εὐρροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναόν Βασιλέως. 'Αντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἰκί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν Υῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεặ καὶ γενεặ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Υαλμός μέ.

Ο Θεός ήμων χαταφυγή χαὶ δύναμις, βοηθός ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ήμᾶς σρόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν Υῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν χαρδίαις θαλασσῶν. Ἡχησαν χαὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῆ χραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐρραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σχήνωμα αὐτοῦ ὁ ἡψιστος. Ὁ Θεός ἐν μέσφ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῆ ὁ Θεός τὸ πρός πρωὶ πρωί. Ἐταράχθησαν ἔθνη· ἔχλιναν βασιλεῖαι· ἔδωχε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ἡψιστος, ἐσαλεύθη ἡ Υῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ΄ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἱαχώβ. Δεῦτε, χαὶ ἰδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἂ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. ᾿Ανταναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς Υῆς, τόξον συντρίψει, χαὶ συνθλάσει ὅπλον, χαὶ θυρεοὺς χαταχαύσει ἐν πυρί. Σγολάσατε χαὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῆ Υῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ΄ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἱαχώβ.

Δόξα, χαι νῦν. ᾿Αλληλούια, γ΄· Κύριε ἐλέησον γ΄·

Είτα, Δόξα· και το Τροπάριον. Κατεπλάγη Ίωσήρ.

Απεγράφετο ποτέ, * σύν τῷ πρεσβύτη 'Ιωσήρ,* ὡς ἐχ σπέρματος Δαυίδ, * ἐν Βυθλεὲμ ἡ Μαριὰμ,* χυοφορούσα τὴν ἄσπορον χυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ χαιρός ὁ τῆς γεννήσεως,* χαὶ τόπος ἡν οὐδεἰς τῷ χαταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνόν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, * τῆ Βασιλίδι ἐδείχνυτο. * Χριστός γεννᾶται, * τὴν πρίν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Τί σε χαλέσωμεν, * ὦ Κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτειλας * τὸν "Ηλιον τῆς διχαιοσύνης. * Παράδεισον· ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. * Παρθένον· ὅτι ἕμεινας ἄρθορος. * Άγνὴν Μητέρα * ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγχάλαις υἰὸν, * τὸν πάντων Θεόν. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

Είτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ιδιόμελα.

Ηγος πλ. δ'. Ποίημα Σωρρονίου Πατριάρχου Γεροσολύμων.
 ηθλεέμ έτοιμάζου· * εὐτρεπιζέσθω ἡ ράτνη· * τὸ σπήλαιον δε χέσθω· * ἡ ἀλήθεια ἡλθεν· * ἡ σχιὰ παρέδραμε· * χαὶ Θεὸς
 ἀνθρώποις * ἐχ Παρθένου περανέρωται, * μορρωθεὶς τὸ χαθ' ἡμᾶς,*
 χαὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα.* Διὸ * ᾿Αδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῆ Εὕα,*
 χράζοντες· Ἐπὶ γῆς * εὐδοχία ἐπεράνη, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

 Δ iç, äveu stizou.

Εἶτα.

Στίχ. Ο Θεός από Θαιμάν ήξει.

'Πχος γ'.

Ν ῦν προφητική πρόφρησις, * πληρωθήναι ἐπείγεται * μυστικώς, ή φάσκουσα· * Καὶ σὺ Βηθλεὲμ Υῆ 'Ιούδα, * οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη * ἐν τοῖς ἡγεμόσι,* προευτρεπίζουσα το σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται * ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός,* ἐκ ΙΙαρθένου Κόρης, * Χριστός ὁ Θεός, * ὅς ποιμανεῖ τον λαόν αὐτοῦ, * τόν νέον 'Ισραήλ. * Δῶμεν αὐτῷ * ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου.

Πάλιν το αύτο. Εἶτα.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ίωσής * πρός την Παρθένον· * Μαρία, τί τό δράμα τοῦτο * ö ἐν σοὶ τεθέαμαι; * ἀπορῶ xαὶ ἐξίσταμαι, * xαὶ τόν νοῦν xαταπλήττομαι. * Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ * γενοῦ ἐν τάχει. * Μαρία, τί τὸ ὅρᾶμα τοῦτο ö ἐν σοὶ τεθέαμαι; * ἀντὶ τιμῆς * αἰσχύνην· * ἀντ' εὐφροσύνης * τὴν λύπην· * ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι * τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. * Οὐχ ἔτι φέρω λοιπὸν * τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· * ὑπὸ γὰρ ἰερέων ἐχ τοῦ ναοῦ, * ὡς ἄμεμπτον Κυρίου * σὲ παρέλαβον· * χαὶ τί τὸ ὁρώμενον;

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καί εύθυς το Προχείμενον της Προρητείας, "Ηχος δ'.

Κύριος είπε πρός με· Γίός μου εί σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηχά σε. Στίχ. Αἴτησαι παὸ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου το 'Ανάγνωσμα.

Πάδε λέγει Κύριος· Καί συ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐρραθὰ, μἡ δλιγοστός εἰ ἐν χιλιάσιν Ἱούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ᾿ ἱρχοντα ἐν τῷ Ἱσραἡλ, καὶ αἰ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς, ἔως καιροῦ τικτούσης· τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελρῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἰοὺς Ἱσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι Κύριος, καὶ ἐν τῆ δόξῃ τοῦ Men. Tom. 11.

- ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΛΛΩΝ ΩΡΩΝ.

634

ονόματος Κυρίου του Θεου αύτου υπάρξουσι· διότι νυν μεγαλυνθήσονται έως άχρων της γης.

Ο 'Απέστολος.

Πρός Έβραίους Έπιστολής Παύλου το Άνάγνωσμα.

μολυμερώς καί πολυτρόπως πάλαι ό Θεός λαλήσας τοις πατράσιν έν τοις Προρήταις, έπ' έσχάτων ήμερων τούτων έλαλησεν ήμιν έν Γιώ· ον έθηχε χληρονόμον πάντων, δί ου χαι τους αίῶνας ἐποίησεν. Ός ῶν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτής τής ύποστάσεως αύτου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τής όμ νάμεως αύτοϋ, δι έαυτοϋ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιών ήμων, εχάθισεν εν δεξιά του θρόνου της μεγαλωσύνης εν ύψηλοΐς. Τοσούτω χρείττων γενόμενος των Αγγέλων όσω διαφορώτερον παρ αύτούς χεχληρονόμηχεν δνομα. Τίνι γάρ εἶπέ ποτε των 'Αγγέλων. Γίός μου εί σύ, έγώ σήμερον γεγέννηχά σε; Καί πάλιν. Έγω έσομαι αύτῷ εἰς πατέρα χαὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἰόν; Όταν δε πάλιν είσαγάγη τον πρωτότοχον είς την οίχουμένην, λέγει· Καί προσχυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Άγγελοι Θεοῦ. Καί πρός μέν τούς 'Αγγέλους λέγει. Ο ποιών τούς 'Αγγέλους αύτου πνεύματα, καί τους λειτουργούς αύτου πυρός φλόγα. Πρός δέ τόν Υίόν. Ο θρόνος σου ό Θεός, είς τόν αίωνα του αίωνος. ράβδος εύθύτητος, ή ράβδος της βασιλείας σου ήγάπησας διχαιοσύνην. χαι εμίσησας ανομίαν. δια τούτο εγρισε σε ό Θεός ό Θεός σου έλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὐ κατ' ἀρχάς, Κύριε, την γήν έθεμελίωσας, χαι έργα των χειρών σου είσιν οί ούρανοί. Λύτοι άπολούνται, σύ δε διαμένεις και πάντες ώς ιμάτιον παλαιωθήσονται, χαὶ ώσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς χαὶ άλλαγήσονται· σύ δε αύτος εί, και τα έτη σου ούκ εκλειψουτιν.

Εύαγγέλιον χατά Ματθαζον.

Τοῦ Ίησοῦ ή γέννησις ούτως ήν.

Μετά παῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου χατεύθυνον χατὰ τὸ λόγιόν σου χαὶ μὴ χαταχυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπό συχοραντίας ἀνθρώπων, χαὶ φυλάξω τὰ; ἐντολάς σου.

Το πρόσωπόν σου επίρανον επί τον δουλόν σου, και δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω το στόμα μου αίνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμεραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τό, Γρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμῶν. "Οτ: σοῦ ἐστιν ή Βασιλεία.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΛΛΩΝ ΩΡΩΝ.

Είτα, τὸ Κοντάχιον. Τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ὁ ὑμνος.

Παρθένος σήμερον, * τον προαιώνιον Λόγον, * έν σπηλαίω έρχεται * άποτεχεῖν ἀπορρήτως. * Χόρευε * ἡ οἰχουμένη * ἀχουτισθεῖσα· * δόξασον * μετὰ 'Αγγέλων * χαὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐπορθῆναι * Παιδίον νέον, * τον προ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ xαιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα, xαὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὄνόματι Κυρίου. Ὁ Θεός οἰχτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Γριστέ, τό φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον xai ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν xόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ΐνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· xai xατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, xai πάντων σου τῶν ΄Λγίων. ᾿Αμήν.

$\Omega P A T P I T H.$

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσχυνήσωμεν, γ΄. Είτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς. Ψαλμός ξς.΄.

Ο Θεός οίκτειρήσαι ήμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ήμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ΄ ήμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ήμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῆ Υῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐρρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῆ Υῆ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· Υῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς Υῆς. Ψαλμός πς.

Ο ι θεμέλιοι αύτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις. 'Αγαπặ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σχηνώματα 'Ιαχώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι 'Ραὰβ χαὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσχουσί με· χαὶ ἰδοῦ ἀλλόφυλοι, χαὶ Τύρος, χαὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οῦτοι ἐγεννήθησαν ἐχεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· χαὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῆ, χαὶ αὐτὸς ἑθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ "Γψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραρῆ λαῶν χαὶ ἀρχόντων, τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῆ. 'Ως εὐρραινομένων πάντων ἡ χατοιχία ἐν σοί.

Ψαλμός ν'.

Έλέησόν με, ό Θεός, χατά τό μέγα έλεός σου, χαί χατά τό πλήθος των οίχτιρμών σου, έξάλειψον τό άνόμημά μου. Έπ: πλεΐον πλυνόν με άπό τής άνομίας μου, και άπό τής άμαρτία; μου χαθάρισόν με. Ότι την ανομίαν μου έγω γινώσχω, χαι ή άμαρτία μου ένώπιον μου έστι διαπαντός. Σοι μόνω ήμαρτον, χαί το πονηρόν ένώπιον σου έποίησα. όπως αν διχαιωθής έν τος λόγοις σου, και νικήσης έν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδου γάρ έν άνμίαις συνελήφθην, χαί έν άμαρτίαις έχίσσησε με ή μήτηρ μου. 'Ιδού γάρ άλήθειαν ήγάπησας. τα άδηλα και τα κρύφια της σορίας σου έδήλωσάς μοι. Ραντιείς με ύσσώπω, χαί χαθαρισθήσομαι πλυνεζ με, και ύπερ γιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιεζ μοι άγαλλίασιν και ευρροσύνην, άγαλλιάσονται όστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν σου άπο των άμαρτιών μου, χαί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν χαθαρὰν χτίσον ἐν έμοι, ό Θεός, και πνεύμα εύθες έγκαίνισον έν τοις έγκάτοις μου. Μή απορρίψης με από του προσώπου σου, και το πνευμά σου το άγιον μή άντανέλης άπ' έμου. Άπόδος μοι την άγαλλίασιν του σωτηρίου σου, και πνεύματι ήγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω άνόμους τας όδούς σου, και άσεβεις έπι σε έπιστρέψουσι. Ρυσαί με έξ αίμάτων, ό Θεός, ό Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ή γλώσσά μου την διχαιοσύνην σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, χαι τό στόμα μου άναγγελει την αίνεσιν σου. Ότι εί ήθέλησας θυσίαν, έδωχα άν. όλοχαυτώματα ούχ εύδοχήσεις. Θυσία τω Θεώ, πνεύμα συντετριμμένον. χαρδίαν συντετριμμένην χαί τεταπεινωμένην ο Θεός ούχ έξουδενώσει. Άγάθυνον, Κύριε, έν τη εύδοχία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη 'Ιερουσαλήμ. Τότε εύδοχήσεις θυσίαν διχαιοσύνης, άναφοράν χαι όλοχαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν έπι το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Δόξα, και νυν. Άλληλούτα, γ΄. Κύριε ελέησον, γ΄.

Είτα, Δόξα, και τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτέ, * σύν τῷ πρεσβύτη Ίωσὴφ, * ὡς ἐχ σπέρματος Δαυίδ, * ἐν Βηθλεέμ ἡ Μαριὰμ, * χυοροροῦσα τὴν ἄσπορον χυορορίαν. * Ἐπέστη δὲ χαιρός ὁ τῆς γεννήσεως, * χαὶ τόπος ἡν οὐδεἰς τῷ χαταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνόν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, * τῇ Βασιλίδι ἐδείχνυτο. * Χριστός γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ,* ἡ βλαστήσασα * τὸν χαρπόν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἰχετεύομεν, * πρέσβευε Δέσποινα, *

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΛΛΩΝ ΩΡΩΝ.

μετὰ τῶν ᾿Αποστόλων,* xαὶ πάντων τῶν ἱΑγίων,* ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ιδιόμελα. Πχος πλ. β'.

Ουτος ό Θεός ήμῶν, * οὐ λογισθήσεται έτερος πρός αὐτόν· * ό τεγθεὶς ἐχ Παρθένου, * χαὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. * Φάτνη πενιχρặ, * Γἰός μονογενής, * χείμενος ὀρᾶται βροτός· * χαὶ σπαργάνοις πλέχεται * ὁ τῆς δόξης Κύριος· * χαὶ Μάγους ἀστήρ μηνύει, * εἰς αὐτοῦ προσχύνησιν· * χαὶ ἡμεῖς μελφδοῦμεν· * Τριὰς ἡγία, * σῶτον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Eita.

Στίχ. Ο Θεός από Θαιμάν ήξει.

Δίς, άνευ Στίχου.

η Πχος πλ. δ΄.

Πρό τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, * τρόμω όρῶσαι τὸ μυστήριον, Κύριε, * αἰ νοεραὶ Στρατιαὶ κατεπλήττοντο· * ὡς γὰρ βρέρος νηπιάσαι ηὐδόκησας, * ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι· * καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, * ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· * τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, * ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία * Χριστὲ, * τὸ μέγα ἕλεος· * δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε, είσακή χοα την άχοήν σου.

Πάλιν το αύτό.

Είτα, Δόξα, η Πχος γ'.

Ιωσήφ, είπε ήμεν. * Πώς έχ τών άγίων * ήν παρέλαβες Κόρην, Εγχυον φέρεις έν Βηθλεέμ; * Έγώ φησι, * τους Προφήτας έρευνήσας, * χαι χρηματισθείς υπό 'Αγγέλου, * πέπεισμαι ότι Θεόν * γεννήσει ή Μαρία άνερμηνεύτως. * οῦ εἰς προσχύνησιν, * Μάγοι έξ 'Ανατολών ήξουσι, * σύν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. * Ό σαρχωθείς δι ήμᾶς, * Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προρητείας, ៘ Τκος δ'. "Ότι Παιδίον ἐγεννήθη ήμιν, Υίός καὶ ἐδόθη ήμιν.

Στίχ. Οῦ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὡμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ίερεμίου το Άνάγνωσμα.

Ο^ύτος ό Θεός ήμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρός αὐτόν. Έξεῦρε πᾶσαν όδὸν ἐπιστήμης, xαὶ ἔδωχεν αὐτὴν Ἰαχώβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, xαὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ῶρθη, xαὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράρη. Αὐτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, xαὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ χρατοῦντες αὐτὴν εἰς ζωήν· οἱ δὲ χαταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰαχώβ, xαὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν χατέναντι τοῦ φωτός αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίω. Μακάριοι ἐσμέν Ἱσραήλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστιν.

Ο 'Απόστολος.

Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

Α δελφοί, πρό τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπό νόμον ἐφρουρούμεθα, συγχεχλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποχαλυφθη̈ναι. "Ωστε ὁ νόμος παιδαγωγός ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ῖνα ἐχ πίστεως διχαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐχ ἔτι ὑπό παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἰοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἱησοῦ. "Οσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐχ ἔνι Ἱουδαῖος, οὐδὲ "Ελλην· οὐχ ἕνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐχ ἕνι ἀρσεν χαὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἱησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ ᾿Αβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, χαὶ χατ' ἐπαγγελίαν χληρονόμοι.

Εύαγγελιον, κατά Λουκάν. Έξηλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετά ταῦτα λέγει ὁ 'Αναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν xαθ' ἡμέραν· xατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμῶν.

Είτα τό Κοντάχιον. Τοῦ ταπεινοῦ Ρωμανοῦ ό ύμνος. Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, * ἐν σπηλαίω ἔρχεται * ἀποτεχεῖν ἀποὸρήτως. * Χόρευε * ἡ οἰχουμένη * ἀχουτισθεῖσα· * δόξασον * μετὰ ᾿Αγγέλων * χαὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐπορθῆναι * Παιδίον νέον, * τὸν πρό αιώνων Θεόν.

Τό, Κύριε έλέησον, μ΄. Ό ἐν παντὶ χαιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ' . Δόξα, χαὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεός οἰχτειρήσαι ἡμᾶς.

Και ή Εύγή.

έσποτα Θεέ, Πάτερ παντοχράτορ, Κύριε Υιἐ μονογενὲς, Ίησοῦ Χριστἐ, καὶ "Αγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἶς ἐπίστασαι χρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

$\Omega P A = E K T H.$

Έπισυνάπτομεν καὶ τὴν Έκτην Ώραν, λέγοντες εὐθύς: Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Είτα τοὺς Ψαλμούς.

ΑΚΟΛΟΥΘΊΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ. Ψαλμός σά.

) Θεός, τό χρίμα σου τῷ Βασιλεϊ δός, χαὶ τὴν διχαιοσύνην σου τῷ υἰῷ τοῦ Βασιλέως, χρίνειν τον λαόν σου έν διχαιοσύνη, και τους πτωχούς σου έν κρίσει. Αναλαβέτω τα όρη είρήνην τῷ λαῷ, χαὶ οἱ βουνοὶ διχαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς του λαου, χαί σώσει τούς υίούς των πενήτων, χαί ταπεινώσει συχοράντην. Και συμπαραμενεί τῷ ήλίω, χαι πρό της σελήνης γενεάς γενεών. Καταβήσεται ώς ύετος έπι πόχον, χαι ώσει σταγών ή στάζουσα έπι την γήν. 'Ανατελει έν ταις ημέραις αύτου διχαιοσύνη, χαι πλήθος ειρήνης, έως ού ανταναιρεθή ή σελήνη. Καί χαταχυριεύσει άπό θαλάσσης έως θαλάσσης, χαι άπό ποταμών έως περάτων της οίχουμένης. Ένώπιον αύτοῦ προπεσοῦνται Λίθιοπες, και οι έχθροι αύτου χουν λείξουσι. Βασιλείς Θαρσείς και νήσοι δώρα προσοίσουσι, Βασιλείς Αράβων και Σαβά δώρα προσάξουσι. Και προσχυνήσουσιν αυτῷ πάντες οι Βασιλεϊς της γής, πάντα τὰ έθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. ὅτι ἐῥρύσατο πτωγόν έχ δυνάστου, χαί πένητα, ῷ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχού και πένητος, και ψυχάς πενήτων σώσει. Έκ τόχου και έξ άδιχίας λυτρώσεται τας ψυχας αύτῶν, χαὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αύτου ένώπιον αύτων. Καί ζήσεται, και δοθήσεται αύτῷ έχ του γρυσίου της Αραβίας, και προσεύξονται περι αύτου διά παντός, όλην την ήμέραν εύλογήσουσιν αύτόν. Έσται στήριγμα έν τη γῆ ἐπ' ἄχρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπέρ τον Λίβανον ὁ χαρπός αύτου, χαι έξανθήσουσιν έχ πόλεως ώσει χόρτος της γής. Έσται το όνομα αύτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρό τοῦ ήλίου διαμένει το όνομα αύτου και ένευλογηθήσονται έν αυτώ πάσαι αί φυλαί τῆς γῆς, πάντα τὰ έθνη μαχαριοῦσιν αὐτόν. Εύλογητός Κύριος, ό Θεός τοῦ Ισραήλ, ό ποιῶν θαυμάσια μόνος. χαι εύλογημένον το Όνομα της δόξης αύτου είς τον αίωνα χαι είς τον αίῶνα τοῦ αίῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πάσα ή γη. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμός ρλά.

Γνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυίδ, xαὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· ὡς ὡμοσε τῷ Κυρίψ, ηὕξατο τῷ Θεῷ Ἰαχώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σχήνωμα οἶχου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ χλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀρθαλμοῖς μου, xαὶ τοῖς βλεράροις μου νυσταγμόν, xαὶ ἀνάπαυσιν τοῖς χροτάροις μου, έως οῦ εὕρω τόπον τῷ Κυρίψ, σχήνωμα τῷ Θεῷ Ἰαχώβ. Ἰδοὺ, ἡχούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐρραθὰ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σχηνώματα αὐτοῦ, προσχυνήσομεν εἰς

640 - ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

τόν τόπον, ού έστησαν οι πόδες αύτου. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου, σύ χαι ή χιβωτός του αγιάσματός σου. Οι ίερεις σου ένδύσονται διχαιρσύνην, χαι οι όσιρί σου άγαλλιάσονται. Ένεχεν Δαυίδ του δούλου σου, μή αποστρέψης το πρόσωπον του Χριστου σου. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, και ού μη άθετήση αὐτήν. Έχ χαρποῦ τῆς χοιλίας σου θήσομαι ἐπ: τοῦ Ορόνου σου. Έαν φυλάξωνται οι υιοί σου την διαθήχην μου, χαι τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ᾶ διδάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἰοὶ αὐτων έως του αίωνος χαθιούνται έπι του θρόνου σου. Ότι έξελέξατο Κύριος την Σιών, ήρετίσατο αὐτην εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ. Αῦτη ή χατάπαυτίς μου είς αίῶνα αίῶνος. ὥδε χατοιχήσω, ὅτι ήρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχούς αύτης χορτάσω άρτων, τούς ίερεις αύτης ένδύσω σωτηρίαν, και οι όσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Έκει έξανατελώ χέρας τῷ Δαυίδ, ήτρίμασα λύγνον τῷ χριστῷ μου. Τρύς έχθρούς αύτοῦ ένδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

Ψαλμός γ΄.

χατοιχών έν βοηθεία τοῦ ἡψίστου, έν σχέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ ούρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίω· Ἀντιλήπτωρ μου εί χαι χαταφυγή μου, ό Θεός μου, χαι έλπιω έπ' αύτόν. Ότι αύτος ρύσεται σε έχ παγίδος θηρευτών, χαι άπο λόγου ταραγώδους. Έν τοις μεταρρένοις αύτου έπισχιάσει σοι, χαί ύπο τάς πτέρυγας αύτοῦ ἐλπιεζς· ὅπλω χυχλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήση από φόβου νυχτερινοῦ, ἀπό βέλους πετομένου ήμέρας, άπό πράγματος έν σχότει διαπορευομένου, άπό συμπτώματος χαί δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐχ τοῦ χλίτους σου χιλιὰς, χαί μυριάς έχ δεξιών σου, πρός σε δε ούχ εγγιεί. Πλήν τοις όφθαλμοις σου χατανοήσεις, χαι άνταπόδοσιν άμαρτωλών όψει. Ότι σύ, Κύριε, ή έλπίς μου. Τόν ήψιστον έθου χαταφυγήν σου· ού προσελεύσεται πρός σε χαχά, χαι μάστιξ ούχ έγγιει έν τῷ σχηνώματί σου. Ότι τοῖς Άγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περί σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε έν πάσαις ταζ όδοζς σου. Έπι χειρών άρουσί σε, μήποτε προσχόψης πρός λίθον τον πόδα σου. Έπι ασπίδα χα: βασιλίσχου έπιβήση, χαι χαταπατήσεις λέουτα χαι δράχουτα. Ότι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, χαὶ ῥύσομαι αὐτόν σχεπάσω αὐτόν, ὅτι έγνω το δνομά μου. Κεχράξεται πρός με, χαι επαχούσομαι αύτου, μετ' αύτου είμι έν θλίψει· έξελουμαι αύτόν, χαι δοξάσω αύτόν. Μαχρότητα ήμερῶν έμπλήσω αὐτόν, χαὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ. 641

Δόξα, καὶ νῦν, ᾿Αλληλούῖα, ἐκ γ΄. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Εἶτα. Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α πεγράρετο ποτέ, * σύν τῷ πρεσβύτη 'Ιωσήρ, * ὡς ἐχ σπέρματος Δαυίδ, * ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, * χυοροροῦσα τὴν ἄσπορον χυορορίαν. * Ἐπέστη δὲ χαιρός ὁ τῆς γεννήσεως, * χαὶ τόπος ἦν οὐδεἰς τῷ χαταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνόν παλάτιον, * τὸ Σπήλαιον τῆ Βασιλίδι ἐδείχνυτο. * Χριστός γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ο τι ούχ έχομεν παρρησίαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα,* σύ τον ἐχ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον,* Θεοτόχε Παρθένε· * πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, * πρός εὐμένειαν Δεσπότου. * Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν * ἰχεσίας ἡ πάνσεμνος, * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ * χαὶ σώζειν δυνάμενος, * ὁ χαὶ παθεῖν * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος. Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἡγος ά.

Δεῦτε πιστοὶ * ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, * xαὶ xατίδωμεν συγχατάβασιν * θεϊχὴν ἄνωθεν, * ἐν Βηθλεὲμ πρός ἡμᾶς ἐμρανῶς· * xαὶ νοῦν χαθαρθέντες, * τῷ βίω προσενέγχωμεν * ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, * προευτρεπίζοντες πιστῶς, * τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, * ἐπὶ τῶν ψυχιχῶν θησαυρισμάτων, * χράζοντες· * Ἐν ὑψίστοις * δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι· * δἱ οῦ * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία ἐπεφάνη, * τὸν ᾿Αδὰμ ἐχλυτρούμενος * τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δίς, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ο Θεός ἀπό Θαιμάν ήξει.

Α χουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκός εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιῷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται πλάσματος. ἡΩ βάθος πλούτου, καὶ σορίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! Ώς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε, είσαχήχοα την άχοην σου. Πάλιν το αύτο.

Είτα Δόξα, η Ηχος πλ. ά.

Δεῦτε * χριστορόροι λαοί, χατίδωμεν * θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν ἐκπλῆττον * καὶ συνέχον· * καὶ εὐσεβῶς προσχυνοῦντες, * πίστει ἀνυμνήσωμεν. * Σήμερον * πρός Βηθλεὲμ * ἐγχυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, * τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· * χοροὶ δὲ 'Αγγέλων προτρέχουσι. * Καὶ ταῦτα βλέπων * ἐβόα, 'Ιωσὴφ ὁ Μνήστωρ· * Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; * καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι * ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Men. Tom. II.

^{&#}x27;Ηγος δ'.

Και νυν, πάλιν το αυτό. Και εύθυς,

Προκείμενον της Προφητείας, Έλχος πλ. δ΄.

Έχ γαστρός πρό έωσφόρου έγέννησά σε.

Στίχ. Είπεν ο Κύριος τῷ Κυρίω μου· Κάθου ἐχ δεξιῶν μου. Προφητείας Ήσαίου το Άνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι "Αχαζ, λέγων. Αίτησαι σεαυτῷ ση-μεΐον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ είπεν "Αχαζ. Ού μη αἰτησω, ούδ' ου μη πειράσω Κύριον. Και είπεν Ήσαίας. Άχούσατε δη, οίχος Δαυίδ. Μη μιχρόν ύμιν άγωνα παρέχειν άνθρώποις; χαί πῶς Κυρίω παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αύτος ήμιν σημείον. Ιδού ή Παρθένος έν γαστρί λήψεται, και τέξεται υίδν, και καλέσουσι το όνομα αύτου Έμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ϯ προελέσθαι πονηρά, έχλέξεται το άγαθόν. Διότι πρίν ή γνώναι τό παιδίου άγαθου ή χαχόν, άπειθεί που ηρία, του έχλέξασθαί τό άγαθόν. Καί είπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον χαινόν μέγαν, και γράψον είς αὐτόν γραρίδι ἀνθρώπου. Τοῦ ὀξέως προνομήν ποιήσαι σχύλων. Πάρεστι γάρ χαὶ μάρτυράς μοι ποί σον πιστούς άνθρώπους, τον Ούρίαν τον ίερέα, και Ζαγαρίαν υιόν Βαραγίου. Καὶ προσῆλθον πρός τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρί έλαβε, και έτεκεν υιόν· και είπέ μοι Κύριος· Κάλεσον το όνομα αύτου, ταγέως σχύλευσον, όξέως προνόμευσον. Διότι πρίν ή γνωναι το παιδίον χαλείν πατέρα η μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασχοῦ, χαὶ τὰ σχῦλα Σαμαρείας ἕναντι Βασιλέως 'Ασσυρίων. Μεθ' ήμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε, ἔθνη, χαὶ ήττᾶσθε· ἐπαχούσατε έως έσχάτου τῆς Υῆς· ἰσχυχότες ἡττᾶσθε. Ἐἀν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, χαι πάλιν ήττηθήσεσθε. χαι ην αν βουλήν βουλεύσησθε, διασχεδάσει Κύριος, χαὶ λόγον ὂν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ύμεν, ότι μεθ' ήμων ό Θεός.

Ο Απόστολος.

Πρός Έβραίους Έπιστολής Παύλου, τό Ανάγνωσμα.

Κατ' άρχας σύ, Κύριε, την γην έθεμελίωσας, και ξργα τών χειρών σου είσιν οι ούρανοι. Αύτοι άπολουνται, σύ δε διαμένεις· και πάντες ώς ιμάτιον παλαιωθήσονται, και ώσει περιβόλαιον έλίξεις αύτούς, και άλλαγήσονται· σύ δε ό αύτος εί, και τα έτη σου ούκ εκλειψουσι. Προς τίνα δε τών 'Αγγέλων ειρηκέ ποτε· Κάθου έκ δεξιών μου, έως αν θώ τούς έχθρούς σου ύποπόδιον τών ποδών σου; Ούχι πάντες είσι λειτουργικά πνεύματα, είς διακονίαν άποστελλόμενα, δια τούς μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν; Δια τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ήμᾶς προσέχειν τοῖς ἀχου-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

σθεσι, μή ποτε παραγρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δἰ ἀΥγέλων λαληθεἰς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἡτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εύαγγέλιον, χατά Ματθαϊον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Είτα λέγει ό 'Αναγνώστης.

Ταχύ προχαταλαβέτωσαν ήμας οι οιχτιρμοί σου, Κύριε, ότι έπτωχεύσαμεν σρόδρα. βοήθησον ήμιν, ό Θεός ό Σωτήρ ήμων, ένεχεν τής δόξης του όνόματός σου. Κύριε, ρύσαι ήμας, χαι ιλάσθητι ταις άμαρτίαις ήμων, ένεχεν του όνόμαπός σου.

Το Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμων.

Είτα το Κοντάχιον.

Π Παρθένος σήμερον, * τον προαιώνιον Λόγον, * έν σπηλαίω έρχεται * ἀποτεχεῖν ἀπορρήτως. * Χόρευε * ἡ οἰχουμένη * ἀχουτισθείσα· * δόξασον * μετὰ 'Αγγέλων * χαὶ τῶν Ποιμένων,* βουληθέντα ἐπορθῆναι * Παιδίον νέον, * τον προ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ xαιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν, Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ο Ιερεύς. Ο Θεός σίκτειρήσαι ήμας.

Καὶ ή Εύχή.

Γρεέ, χαὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, χαὶ πάσης χτίσεως Δημιουργὲ, Θό διὰ σπλάγχνα άνειχάστου έλέους σου, τον μονογενή σου Υίδν, τόν Κύριον ήμῶν Ίησοῦν Χριστόν, χαταπέμψας ἐπὶ σωτηρία του γένους ήμων, και διά του τιμίου αύτου Σταυρού το χειρόγραφου των άμαρτιων ήμων διαφρήξας, χαι θριαμβεύσας έν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι χαι ήμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας και ικετηρίους έντεύξεις. και ρύσαι ήμας ἀπό παντός όλεθρίου και σκοτεινού παραπτώματος, και πάντων των κακώσαι ήμας ζητούντων όρατων χαι ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐχ τοῦ φόβου σου τὰς σάρχας ἡμῶν, χαὶ μἡ ἐχχλίνης τὰς χαρδίας ἡμῶν είς λόγους, η είς λογισμούς πονηρίας άλλα τῶ πόθω σου τρώσον ήμων τὰς ψυχάς. "Ινα πρός σε διὰ παντός ἀτενίζοντες, και τφ παρά σοῦ φωτί όδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον χαὶ ἀίδιον χατοπτεύοντες φῶς, ἀχατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν χαὶ εὐχαριστίαν άναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχω Πατρί, σύν τῷ μονογενεί σου Υίφ, και τῷ παναγίω και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, και ἀεί, και είς τους αίωνας των αίωνων. 'Αμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Το, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμων. Κύριε έλέησον, ιβ΄.

Δεύτε προσχυνήσωμεν, γ΄. Καὶ οἱ Ψαλμοί. Ψαλμός ρθ΄.

Ε^{ίπεν} ὁ Κύριος τῷ Κυρίφ μου· Κάθου ἐχ δεξιῶν μου, έως ἀν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥἀβδον ὀυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐχ Σιών, χαὶ χαταχυρίευε ἐν μέσφ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχἡ ἐν ἡμέρα τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου· ἐχ γαστρός πρό Ἐωστρόρου ἐγέννησά σε. Ὅμοσε Κύριος, χαὶ οὑ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αίῶνα, χατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέχ. Κύριος ἐχ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρα ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει χεραλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάῥρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει χεραλήν.

Ψαλμός ρί.

Έξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη χαρδία μου, ἐν βουλῆ εὐθέων χαὶ συναγωγῆ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις χαὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, χαὶ ἡ διχαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων χαὶ οἰχτίρμων ὁ Κύριος, τρορὴν ἔδωχε τοῖς ροβουμένοις αὐτὸν, μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήχης αὐτοῦ. Ἱσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλς τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῦς χληρονομίαν ἐθνῶν. Ἐργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια χαὶ χρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἰ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθεία χαὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήχην αὐτοῦ· ἅγιον χαὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα άὐτοῦ. ᾿Αρχὴ σορίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι αιῶνος.

Ψαλμός πέ.

Κλίνον, Κύριε, τό οὖς σου, καὶ ἐπάχουσόν μου, ὅτι πτωχός καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρός σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὖρρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρός σὲ ἡρα τὴν ψυχήν μου. ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

έπιχαλουμένοις σε. Ένώτισαι, Κύριε, την προσευχήν μου, χαί πρόσχες τη φωνή της δεήσεώς μου. Έν ήμερα Ολίψεώς μου έχεχραξα πρός σέ, ὅτι ἐπήχουσάς μου. Οὐχ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐχ ἔστι χατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα έποίησας, ήξουσι χαί προσχυνήσουσιν ένώπιόν σου, Κύριε, χαί δοξάσουσι το δνομά σου. Ότι μέγας εί σύ, χαι ποιών θαυμάσια, σύ εί Θεός μόνος. Όδήγησόν με, Κύριε, έν τη όδῷ σου, χαί πορεύσομαι έν τη άληθεία σου. εύρρανθήτω ή χαρδία μου του φοβεισθαι το όνομά σου. Έξομολογήσομαι σοι, Κύριε ο Θεός μου, έν όλη χαρδία μου, χαι δοξάσω πο όνομά σου είς τον αίωνα. Ότι το έλεος σου μέγα ἐπ' ἐμέ, χαὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ άδου κατωτάτου. Ο Θεός, παράνομοι έπανέστησαν έπ' έμέ, καί συναγωγή χραταιών έζήτησαν την ψυχήν μου, χαί ού προέθεντό σε ένώπιον αύτων. Καί σύ, Κύριε ό Θεός μου, οίκτίρμων καί έλεήμων, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και άληθινός. Επίβλεψον έπ' έμε και ελέησόν με· δός τό κράτος σου τῷ παιδί σου, και σώσον τόν υίόν της παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' έμου σημειον είς άγαθόν, και ιδέτωσαν οι μισούντές με, και αισχυνθήτωσαν. ότι σύ, Κύριε, έβοήθησάς μοι, και παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν· Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον.... Δόξα, χαὶ νῦν, 'Αλληλούκα, γ'. κτλ. εἶτα, Δόξα,

Καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράρετο ποτέ, * σύν τῷ πρεσβύτη 'Ιωσήρ, * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυίδ, * ἐν Βηθλεέμ ἡ Μαριὰμ, * χυοροροῦσα τὴν ἄσπορον χυορορίαν. * Ἐπέστη δὲ χαιρός ὁ τῆς γεννήσεως, * χαὶ τόπος ἡν οὐδεἰς τῷ χαταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνόν παλάτιον,* τὸ Σπήλαιον τῆ Βασιλίδι ἐδείχνυτο. * Χριστός γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰχόνα.

Καὶ νῦν.

Ο δί ήμας γεννηθείς ἐχ Παρθένου, * χαί σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, * ὁ θανάτῷ τὸν Θάνατον σχυλεύσας, * χαὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, * μὴ παρίδης οῦς ἔπλασας τῆ χειρί σου· * δείζον τὴν ριλανθρωπίαν σου ἐλεήμον· * δέξαι τὴν τεχοῦσαν σε Θεοτόχον, * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * χαὶ σῶσον, * Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ὅΗχος βαρύς. ἘΕτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ὅΗχος βαρύς. Ἐ καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, * τοῦ ἔτους * ἡκριβολόγει τὸ διάστημα. * Μητέρες ἡτεκνοῦντο, * καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρερῶν * πικρῶς κατεθερίζετο· * μαζοὶ ἐξηραίνοντο, * καὶ πόροι γάλακτος

ΑΚΟΛΟΡΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΑΩΝ ΩΡΩΝ.

συνεστέλλοντο. Μέγα ήν το δεινόν * διο εύσεβώς πιστοί συνελθόντες, * προσχυνήσωμεν * του Χριστου τήν Γέννησιν.

Στίγ. Ο Θεός από Θαιμάν ήξει.

646

'Πγος β'.

Οτε Ίωσήφ * Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρός Βηθλεέμ ἀπαίρων, * ἐβόας πρός αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγχυον * στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, * ἀγνοῶν * ὅλος τὸ ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; * Λοιπὸν * ἀπόθου φόβον ἅπαντα, * τὸ παράδοξον ἐννοῶν· * Θεός κάτεισι γὰρ * ἐπὶ γῆς δἱ ἔλεον, * ἐν τῆ μήτρα μου νῦν, * xai σάρχα προσελάβετο· * ὅνπερ τιχτόμενον * ὄψει ὡς ηὐδόχησε· * xai τῆς χαρᾶς πλησθεἰς * προσχυνήσεις ὡς Κτίστην σου· * δν *Αγγελοι ὑμνοῦσιν * ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι * σὺν Πατρὶ * xai 'Αγίφ Πνεύματι.

Στίγ. Κύριε, είσακήχοα την άχοην σου.

Πάλιν τὸ αὐτό εἶτα,

Δόξα, και νῦν, ³Ηχος πλ. β'.

'Ιστέον ότι, τὸ ἐξῆς 'Ιδιόμελον, Σήμερον γεννᾶται ἐχ Παρθένου, ἀναγινώσχεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπό τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῷ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννάται έχ Παρθένου, * ο δραχί την πάσαν έχων χτίσιν. (έχ. γ΄.)

'Ράχει χαθάπερ βροτός * σπαργανοῦται, * ὁ τῆ οὐσία ἀναφής. Θεός ἐν φάτνη * ἀναχλίνεται, * ὁ στερεώσας * τοὺς οὐρανοὺς πάλαι χατ' ἀρχάς.

Έχ μαζών γάλα τρέφεται,* ὁ ἐν τῆ ἐρήμφ μάννα * ὀμβρήσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσχαλείται, * ο Νυμφίος τής Έχχλησίας.

Δῶρα τούτων αίρει * ὁ Γίὸς τῆς Παρθένου, *

Προσχυνούμέν σου την Γένναν Χριστέ. (έχ γ'.) *

Δείξον ήμιν * χαι τα θεία σου Θεοφάνεια.

Καί εύθύς το Προκείμενου της Προφητείας, [°]Ηγος δ'.

Μήτηρ Σιών έρει άνθρωπος, χαι άνθρωπος έγεννήθη έν αὐτη. Στίγ. Οι θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.

Προφητείας Ήσαίου το Άνάγνωσμα.

Παιδίον έγεννήθη ήμεν υίός, και έδόθη ήμεν. οῦ ή ἀρχή ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ· καὶ καλεεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς "Αγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ἰσχυ-

Δίς, άνευ Στίχου. Είτα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΑΩΝ ΩΡΩΝ.

ρός, έξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχή αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τόν θρόνον Δαυίδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνη, ἀπό τοῦ νῦν καὶ εἰς τόν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Πρός Έβραίους Έπιστολής Παύλου.

Α δελφοί ό άγιάζων και οι άγιαζόμενοι έξ ένος πάντες δι ήν αιτίαν ούκ έπαισχύνεται άδελφούς αύτούς καλείν, λέγων 'Απαγγελώ το όνομά σου τοις άδελφοις μου, έν μέσω Έκκλησίας ύμνήσω σε. Και πάλιν Έγω έσομαι πεποιθώς έπ' αύτῷ. Και πάλιν 'Ιδού έγω και τὰ παιδία, ἅ μοι έδωκεν ο Θεός. Έπει ούν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρχός και αίματος, και αύτός παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ίνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήση τὸν τὸ κράτος έχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον και ἀπαλλάξη τούτους, ὅσοι φόβω θανάτου, διὰ παντός τοῦ ζήν ἕνοχοι ἡσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου 'Αγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος 'Αβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. "Οθεν ὥρειλε κατὰ πάντα τοις ἀδελροις ὁμοιωθήναι, ίνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστός 'Αρχιερεὺς τὰ πρός τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ εν ῷ γὰρ πέπονθεν αὐτός πειρασθεὶς, δύναται τοις πειραζομένοις βοηθήσαι.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον. 'Αναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μετά παῦτα λέγει ὁ 'Δναγνώστης.

Μή δή παραδώης ήμας εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον καὶ μή διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀρ' ἡμῶν, διὰ ᾿Αβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἱσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἱσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ήμῶν "Ότι σοῦ ἐστιν ή βασιλεία. Κύριε ἐλέησον, μ΄. 'Ο ἐν παντὶ xαιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, xαὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ο Γερεύς Ο Θεός οίχτειρήσαι ήμας.

Και ή Εύγή.

Δ έσποτα Κύριε Ίησοῦ Χριστε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ μαχροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ώρας ἀγαγών ἡμᾶς, ἐν ἦ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῆ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ώδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῷ τὸν θάνατον ὥλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ

648 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ήνομήσαμεν, χαί ούχ έσμεν άξιοι άραι τα όμματα ήμῶν, χαί βλέψαι είς το ύψος του ούρανου. διότι χατελίπομεν την όδον της διχαιοσύνης σου, χαι έπορεύθημεν έν τοις θελήμασι των χαρδιών ήμων. Άλλ΄ ίχετεύομεν την σην άνείχαστον άγαθότητα. Φεισαι ήμῶν, Κύριε, χατά τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου, χαὶ σῶσον ήμας διά το "Ονομά σου το άγιον, ότι έξέλιπον έν ματαιότητι αί ήμέραι ήμων. Έξελοῦ ήμας τῆς τοῦ ἀντιχειμένου χειρός, χαὶ ἄρες ήμιν τὰ ἀμαρτήματα, χαὶ νέχρωσον τὸ σαρχιχὸν ἡμῶν φρόνημα. ίνα τον παλαιόν άποθέμενοι άνθρωπον, τον νέον ένδυσώμεθα, και σοι ζήσωμεν τῷ ήμετέρω Δεσπότη και κηδεμόνι. Και ούτω, τος σοϊς άχολουθούντες προστάγμασιν, είς την αίώνιον άνάπαυσιν χαταντήσωμεν, ένθα πάντων έστι των εύφραινομένων ή χατοιχία. Σύ γάρ εί ή όντως άληθινή εύρροσύνη χαι άγαλλίασις των άγαπώντων σε, Χριστέ ό Θεός ήμῶν και σοι την δόξαν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχω σου Πατρί, και τῷ παναγίω και ἀγαθῷ χαί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, χαὶ ἀεὶ, χαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τών αίώνων. 'Αμήν.

Είτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εύλόγει, ή ψυχή μου, τον Κύριον, χαλ. Δόξα τῷ Πατρί, χαὶ τῷ Υἰῷ χαὶ τῷ ΄Αγίω Πνεύματι. Λίνει, ή ψυχή μου, τον Κύριον, καλ. Καὶ νῦν. Ο μονογενής Γίος χαι Λόγος του Θεου, κτλ. Έτ τη Βασιλεία σου μνήσθητι ήμων, Κύριε,... Μαχάριοι οι πτωχοί τῷ πνεύματι,... Μαχάριοι οι πενθούντες,... Μαχάριοι οι πραεῖς,... Μαχάριοι οι πεινῶντες,... Μαχάριοι οι έλεήμονες,... Μαχάριοι οι χαθαροί τη χαρδία,... Μαχάριοι οι εἰρηνοποιοί,... Μαχάριοι οι δεδιωγμένοι,... Μαχάριοι έστε, όταν,... Χαίρετε και άγαλλιᾶσθε,... $\Delta \delta \xi \alpha$, x αi v v v. Μνήσθητι ήμῶν, Κύριε,... Μνήσθητι ήμῶν, Δέσποτα,... Μνήσθητι ήμῶν, "Αγιε,...

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορός ό ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε χαὶ λέγει· Αγιος, Αγιος, Αγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός χαὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορός Αγίων Άγγέλων και Άρχαγγέλων, μετά πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε και λέγει· Αγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός και ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω είς ένα Θεόν, Πατέρα Παντοχράτορα,...

"Ανες, άφες, συγχώρησον, ό Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐχούσια χαὶ τὰ ἀχούσια, τὰ ἐν ἔργψ χαὶ λόγψ, τὰ ἐν γνώσει χαὶ ἀγνοία, τὰ ἐν νυχτὶ χαὶ ἐν ἡμέρα, τὰ χατὰ νοῦν χαὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθός χαὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ήμῶν... Ότι σοῦ ἔστιν.

Τό Κοντάχιον.

Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίω ἔρχεται * ἀποτεχεῖν, ἀποἰρἡήτως. * Χόρευε, * ἡ οἰχουμένη * ἀχουτισθεῖσα · * δόξασον, * μετὰ ᾿Αγγέλων * χαὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι Παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε έλέησον, ιβ΄. Είη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ΄. Δόξα και νῦν, Τό, Εὐλογήσω τόν Κύριον,... Και ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

'Η κατά Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περί τῆς Έορτῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχοι. ἐν Κυριαχῆ, ἢ Δευτέρα.

Λ΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῆ.

Τη πρό της Κυριαχής ταύτης Παρασχευή, ή τις έστιν ή προπαραμονή των Χριστουγέννων, ψάλλονται το πρωι αι Μεγάλαι "Ωραι μόνον, ώς προείρηται, σελ. 630. — Τή δε Παρασχευή έσπέρας, χαι τῷ Σαββάτψ πρωί, ψάλλεται ή τής ήμέρας 'Αχολουθία. Μετὰ δε τον "Ορθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουρ-Men. Tom. II. 82

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

γίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ώραν αὐτῆς, ἀναγινώσχεται ᾿Απόστολος χαὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ, πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὅραι δὲ λέγονται, χατ' αὐτό τὸ Σάββατον, αἰ λιταὶ χαὶ συνήθεις.

Τό δὲ ἐσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἐορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιαχόν χαὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ϛ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἱδιόμελα τῆς Ἐορτῆς Ἡχος β΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίω, χαὶ τὰ ἕτερα τρία. Δόξα, χαὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ ἀναγνώσματα, ἐν οἶς ψάλλομεν χαὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐπισυνάπτονται ἀμέσως ὁ ἀΑπόστολος χαὶ τὸ Εὐαγγελίου τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Είς τον Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, χαθώς είσι τετυπωμένα. Τό, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. ἀπολυτίχιον· Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν γ΄. Καὶ Ἀπόλυσις.

Είς τον Όρθρον, απασα ή της Έορτης Αχολουθία, ώς σύνηθες, χαι ή θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν Δευτέρα.

Είς την περίστασιν ταύτην, αί μέν Μεγάλαι "Ωραι ψάλλον ται πάλιν το πρωί τῆς Παρασχευῆς, ὡς προείρηται, σελ. 630. — Τῆ δὲ Παρασχευῆ ἐσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας 'Αχολουθία — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῆ Κυριακῆ πρωὶ, ψάλλεται ἡ 'Αχολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἤτοι τῆς Κυριακῆς προ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ὡς ἐχει διατέταχται, σελ. 524.

Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριαχῆς, ὡς xαὶ εἰς τὸν "Ορθρον, ψάλλεται ἡ ἀχολουθία τῆς Ἐορτῆς ἀπαραλλάχτως, ὡς xαὶ ἀνωτέρω, ἐπίσης ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ήχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίω, * τὸ παρόν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. * Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, * ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, * καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρες τοῦ

ξύλου της ζωής. * κάγὼ * τοῦ παραδείσου της τρυφης μεταλαμβάνω, * οῦ προεξεβλήθην διὰ της παρακοής. * Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, * ὁ χαρακτὴρ της ἀιδιότητος αὐτοῦ, * μορφὴν δούλου λαμβάνει, * ἐξ ἀπειρογάμου Μητρός προελθών, * οὐ τροπὴν ὑπομείνας. * ὅ γὰρ ἦν διέμεινε, * Θεός ῶν ἀληθινός. * καὶ δ οὐκ ἦν προσέλαβεν, * ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν. * Αὐτῷ βοήσωμεν. * Ὁ τεχθεἰς ἐκ Παρθένου Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

'Ανατολίου, ο αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐχ τῆς ᾿Αγίας Παρθένου,* πεφώτισται τὰ σύμπαντα· * Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων,* χαὶ Μάγων προσχυνούντων,* ᾿Αγγέλων ἀνυμνούντων,* Ἡρώδης ἐταράττετο· * ὅτι Θεός * ἐν σαρχὶ ἐφάνη,* Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ο αὐτός.

Η Βασιλεία σου Χριστέ ό Θεός, * βασιλεία πάντων των αίώνων, * χαι ή δεσποτεία σου, * έν πάση γενες χαι γενες. * Ο σαρχωθείς έχ Πνεύματος 'Αγίου, * χαι έχ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, * φῶς ἡμῖν ἕλαμψας, * Χριστὲ ὁ Θεός, * τῆ σῆ παρουσία: * φῶς ἐχ φωτός, * τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα, * πᾶσαν χτίσιν ἐφαίδρυνας. * Πᾶσα πνοὴ * αίνει σε τὸν χαραχτήρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. * Ο ῶν χαι προών, * χαι ἐχλάμψας ἐχ Παρθένου Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός.

Τ ί σοι προσενέγχωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δἱ ἡμᾶς; * ἐχαστον γὰρ τῶν ὑπό σοῦ γενομένων χτισμάτων,* τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· * οἱ ᾿Αγγελοι τὸν ὕμνον· * οἱ Οὐρανοὶ τὸν ᾿Αστέρα· * οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· * ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· * ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡμεῖς δὲ * Μητέρα Παρθένον. * Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, και νυν, η Ηχος ό αύτός.

Κασίας.

Α ὑγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς Υῆς, * ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· * χαὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐχ τῆς ᾿Αγνῆς, * ἡ πολυθεία τῶν εἰδώλων χατήργηται. * Ὑπό μίαν βασιλείαν ἐγχόσμιον, * αἰ πόλεις γεγένηνται· * χαὶ εἰς μίαν δεσποτείαν Θεότητος, * τὰ ἔθνη ἐπίστευσαν. * ᾿Απεγράφησαν οἱ λαοὶ, * τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· * ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ, * ὀνόματι Θεότητος, * σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. * Μέγα σου τὸ ἰλεος * Κύριε, δόξα σοι. Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· Φῶς ἰλαρόν, ϫαὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα, ϫατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων xαὶ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Α΄. Γενέσεως το 'Ανάγνωσμα.

Έν ἀρχῆ ἐποίησεν ὁ Θεός τόν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἡν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς άβύσσου· καί πνεϋμα Θεοϋ έπεφέρετο έπάνω τοϋ ύδατος. Καί είπεν ό Θεός. Γενηθήτω φώς χαι έγένετο φώς Και είδεν ό Θεός τό φως ότι χαλόν χαι διεχώρισεν ό Θεός άνα μέσον του φωτός, και άνὰ μέσον τοῦ σκότους. Και ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὸ φῶς, Ἡμέραν, καί τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ έγένετο πρωί, ήμέρα μία. Και είπεν ο Θεός· Γενηθήτω στερέωμα έν μέσω του ύδατος, χαί έστω διαχωρίζον άνά μέσον ύδατος χαί υδατος και έγένετο ούτω. Και έποίησεν ό Θεός το στερέωμα. χαί διεχώρισεν ό Θεός άνα μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, και άνα μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καί ἐχάλεσεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα, Οὐρανόν χαὶ εἶδεν ὁ Θεός ότι χαλόν· χαὶ ἐγένετο ἐσπέρα, χαὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα δευτέρα. Και είπεν ο Θεός. Συναχθήτω το ύδωρ το ύποχάτω του ούρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, xai ὀφθήτω ἡ ξηρά· xai ἐγένετο ούτω. Καί συνήχθη το ύδωρ το ύποχάτω του Ούρανου είς τας συναγωγάς αύτῶν, χαὶ ὥφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐχάλεσεν ὁ Θεός τὴν ξηράν, Γήν· καί τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Και είδεν ό Θεός ότι χαλόν. Και είπεν ό Θεός Βλαστησάτω ή γη βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα χατά γένος χαί χαθ' όμοιότητα, χαί ξύλον χάρπιμον ποιοῦν χαρπόν, οῦ το σπέρμα αύτοῦ ἐν αὐτῷ χατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς · χαὶ ἐγένετο οῦτω. Και έξηνεγχεν ή γή βοτάνην χόρτου, σπειρον σπέρμα χατά γένος καί καθ' όμοιότητα, καί ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ού το σπέρμα αύτοῦ ἐν αὐτῷ, χατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ είδεν ὁ Θεός ότι χαλόν· χαι έγένετο έσπέρα, χαι έγένετο πρωί, ήμέρα τρίτη.

Β΄ Αριθμών το Ανάγνωσμα.

Υένετο πνεύμα Θεου έπι Βαλαάμ· χαι άναλαβών την παρα-Ε βολην αύτου είπεν· Ώς χαλοί σου οι οίχοι Ίαχώβ, αι σχηναί σου Ίσραήλ. Ώσει νάπαι σχιάζουσαι, χαι ώσει παράδεισοι έπι ποταμών, χαι ώς σχηναι, ας έπηξε Κύριος, ώσει χέδροι παρ υδατα. Έξελεύσεται άνθρωπος έχ του σπέρματος αύτου, χαι χυριεύσει έθνών πολλών, χαι ύψωθήσεται ή βασιλεία αύτου, χαι αύξηθήσεται. Ο Θεός ώδηγησεν αύτον έξ Αιγύπτου, ώς δόξα

μονοχέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῷν αὐτοῦ, χαὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐχμυελιεῖ, χαὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ χατατοξεύσει ἐχθρούς. Καταχλιθεἰς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, χαὶ ὡς σχύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ χαταρώμενοί σε χεχατήρανται. ἀΑνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἱαχώβ, χαὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἱσραὴλ, χαὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωὰβ, χαὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἰοὺς Σήθ. Καὶ ἔσται Ἐδώμ χληρονομία, χαὶ ἔσται χληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, χαὶ Ἱσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ΄. Προφητείας Μιχαίου το Ανάγνωσμα.

Έν ταϊς ήμέραις ἐχείναις, λέγει Κύριος. Συνάξω την συντετριμμένην, χαι την άπωσμένην εισδέξομαι, χαι οῦς ἀπωσάμην. Και θήσομαι την συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, χαι την ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· χαι βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν όρει Σιών, ἀπό τοῦ νῦν χαι εἰς τόν αίῶνα. Και σὺ, Βηθλεὲμ, οἶχος τοῦ Ἐφραθὰ, μὴ όλιγοστός εἶ τοῦ είναι ἐν χιλιάσιν Ἱούδα; ἐχ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ είναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἱσραὴλ, χαι αι ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως χαιροῦ τιχτούσης· τέξεται, χαι οἱ ἐπιλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἰοὺς Ἱσραήλ. Καὶ στήσεται, χαὶ ὄψεται, χαὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύ Κύριος, χαὶ ἐν τῆ δόξη τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄχρων·τῆς Υῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν. Τροπάριον ³Ηχος πλ. β'. Αθών ἐτέχθης ὑπό τὸ Σπήλαιον· * ἀλλ' Οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν,* ὥσπερ στόμα,* τὸν 'Αστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. *

Και Μάγους σοι προσήνεγχεν, * έν πίστει προσχυνοϋντάς σε· * μεθ' ῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ά. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις· ἀγαπά Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Και Μάγους σοι προσήνεγχεν, * έν πίστει προσχυνοῦντάς σε· * μεθ' ῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα έλαλήθη περί σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. μνησθήσομαι Ῥαὰβ χαὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσχουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγχεν, * ἐν πίστει προσχυνοῦντάς σε· * μεθ' ὦν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, xαὶ Τύρος, xαὶ λαός τῶν Aiθιόπων.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγχεν, * ἐν πίστει προσχυνοῦντάς σε· * μεθ' ὦν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ούτοι έγεννήθησαν έχετ. Μήτηρ Σιών έρετ **άνθρω**πος, χαὶ άνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῆ, χαὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ "Υψιστος.

Και Μάγους σοι προσήνεγχεν, * έν πίστει προσχυνουντάς σε· * μεθ' ών έλέησον ήμας.

Στίχ. έ. Κύριος διηγήσεται έν γραφή λαών και άρχόντων τούτων, των γεγεννημένων έν αὐτή. Ώς εὐφραινομένων πάντων ή κατοικία έν σοί.

Και Μάγους σοι προσήνεγχεν, * έν πίστει προσχυνοῦντάς σε· * μεθ' ὦν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα τὰ ἐφεξῆς 'Αναγνώσματα.

Α΄. Προφητείας Ήσαΐου το 'Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Έξελεύσεται ράβδος έχ της ρίζης Ίεσσαι, χαι άνθος έχ της ρίζης άναβήσεται χαι άναπαύσεται έπ' αύτῷ Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα σορίας χαὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλτζ χαι ίσχύος, Πνεύμα γνώσεως χαι εύσεβείας, Πνεύμα φόβου Θεού έμπλήσει αύτόν. Ού κατά την δόξαν κρινεί, ούδε κατά την λαλιάν έλέγξει άλλά χρινεί έν διχαιοσύνη ταπεινών χρίσιν, χαί έλέγξει έν εύθύτητι τους ένδόξους της γής. χαι πατάξει την γήν τῷ λόγψ τοῦ στόματος αὐτοῦ, χαὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων άνελει άσεβεις. Και έσται διχαιοσύνη έζωσμένος την όσφύν αύτου, και άλήθειαν είλημμένος τὰς πλευράς αὐτοῦ. Τότε συμβοσχηθήσεται λύχος μετά άρνων, χαι πάρδαλις συναναπαύσεται έρίφω. και μοσχάριον, και λέων, και ταῦρος, άμα βοσκηθήσονται, καί άμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται άχυρα. Και παιδίον νήπιον έπι τρώγλην άσπίδων, χαι άπογεγαλακτισμένον έπι κοίτης έκγόνων άσπίδων την χετρα έπιβαλετ, χαί ού μή χαχοποιήσουσιν, ούδ ού μή δυνήσονται άπολέσαι ούδένα ἐπὶ τὸ "Όρος τὸ "Αγιόν μου. ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γτ του γνώναι τον Κύριον, ώς ύδωρ πολύ χαταχαλύψαι θαλάσσας. Καί έσται έν τη ήμέρα έχεινη ή ρίζα του Ίεσσαι, και ό άνιστάμενος άρχειν έθνων. έπ' αυτώ έθνη έλπιουσι χαί έσται ή άνάπαυσις αύτου τιμή.

Ε'. Προφητείας Ίερεμίου το 'Ανάγνωσμα.

Ο υτος ό Θεός ήμῶν· οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρός αὐτόν· Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδι αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένψ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάργων εἰς

τόν αἰῶνα· πάντες οἱ χρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ χαταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰαχώβ, χαὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρός τὴν λάμψιν χατέναντι τοῦ φωτός αὐτῆς. Μὴ δῷς ἐτέρῷ τὴν δόξαν σου, χαὶ τὰ συμφέροντά σοι έθνει ἀλλοτρίψ. Μαχάριοι ἐσμὲν, Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστι.

ς'. Προφητείας Δανιήλ το 'Ανάγνωσμα.

Πίπε Δανιήλ τῷ Ναβουχοδονόσορ. Σύ, Βασιλεϋ, έθεώρεις, χαί Ε ίδου είχων μία μεγάλη ή είχων έχείνη, χαί ή πρόσοψις αυτῆς ὑπερφερής, ἐστῶσα πρό προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. Είχών, ής ή χεφαλή χρυσίου χαθαρου. αι χειρες χαι τό στήθος και οι βραχίονες αὐτής, ἀργυροί· ή κοιλία και οι μηροί, χαλχοι. αι χνήμαι, σιδηραι. οι πόδες, μέρος μέν τι σιδηρούν, μέρος δέ τι δστράκινον. Έθεώρεις, έως ότου ἀπετμήθη λίθος ἀπό όρους άνευ χειρός, και ἐπάταξε την είκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηρούς και όστρακίνους, και έλέπτυνεν αύτούς είς τέλος. Τότε έλεπτύνθησαν είσάπαξ τὸ ὄστραχον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλχός, ὁ ἄργυρος, ό χρυσός και έγένοντο ώσει κονιορτός άπό άλωνος θερινής. χαι έξήρεν αύτα το πλήθος του πνεύματος, χαι τόπος ούχ εύρέθη έν αύτοις· και ό λίθος, ό πατάξας την είκόνα, έγένετο είς όρος μέγα, χαι έπλήρωσε πασαν την γήν. Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον και την σύγκρισιν αύτοῦ έροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. 'Αναστήσει ό Θεός του ούρανου βασιλείαν, ήτις είς τον αίωνα ού διαφθαρήσεται, χαὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἐτέρψ οὐχ ὑπολειφθήσεται· και λεπτυνεί και έκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· και αύτή άναστήσεται είς τούς αίωνας, δν τρόπον είδες, ότι άπό όρους έτμήθη λίθος, άνευ χειρών, και έλέπτυνε το όστρακον, τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον άργυρον, τον χρυσόν. Ο Θεός ό μέγας έγνώρισε τῷ Βασιλεϊ, α δει γενέσθαι μετά ταῦτα και άληθινόν τό ένύπνιον. και πιστή ή σύγκρισις αύτου.

Τροπάριον, ³Ηχος πλ. β'.

Ανέτειλας Χριστέ έχ Παρθένου, * νοητέ "Ηλιε τῆς διχαιοσύνης· * Αχαί 'Αστήρ σε ὑπέδειξεν, * ἐν Σπηλαίφ χωρούμενον τον ἀχώρητον· * Μάγους όδηγήσας εἰς προσχύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ά. Ο Κύριος έβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, χαὶ περιεζώσατο.

Μάγους όδηγήσας εἰς προσχύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

 $\Sigma \tau t \chi$. β'. Και γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰχουμένην, ἡτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους όδηγήσας εἰς προσχύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Έπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπό φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους όδηγήσας εἰς προσχύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Θαυμαστοί οι μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγους όδηγήσας εἰς προσχύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. έ. Τῷ οἰχφ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μαχρότητα ήμερῶν.

Μάγους όδηγήσας εἰς προσχύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν * ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ ὅλον. Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς ἀΑναγνώσματα. Ζ΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀΑνάγνωσμα.

Παιδίον έγεννήθη ήμιν, υίος, και έδόθη ήμιν. οῦ ή ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὥμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται το ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς "Αγγελος, θαυμαστός Σύμβουλος, Θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. "Αξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυίδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα. Η΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ "Αχαζ, λέγων· Αίτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἡ εἰς ῦψος. Καὶ εἰπεν "Αχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἰπεν 'Ησαίας· 'Ακούσατε δὴ, οἶκος Δαυίδ· Μὴ μικρόν ἡμῖν, ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίω παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτός ὑμῖν σημεῖον. 'Ιδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἰόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ 'Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἡ γνῶναι αὐτόν, ἡ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι, πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν

μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου· Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἰὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἰόν. Καὶ εἰπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα, ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἕναντι Βασιλέως ᾿Ασσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες, ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετά δὲ τὴν τῶν 'Αναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται το Τρισάγιον.

Είτα, Προχείμενον τοῦ 'Αποστόλου, 'Ηχος ά.

Κύριος είπε πρός με· Γίός μου εί σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αίτησαι παρ' έμοῦ, xαὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρός Έβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τολυμερώς χαί πολυτρόπως πάλαι ό Θεός, λαλήσας τοις πα-II τράσιν έν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, έλάλησεν ήμιν έν Γίφ. δν έθηχε χληρονόμον πάντων, δί ού χαί τούς αίῶνας ἐποίησεν. Ός ῶν ἀπαύγασμα τῆς δόξης χαὶ χαραχτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τής δυνάμεως αύτου, δι έαυτου χαθαρισμόν ποιησάμενος των άμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξια τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτω χρείττων γενόμενος των 'Αγγέλων, όσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν 'Αγγέλων. Υίός μου εί σύ, έγώ σήμερον γεγέννηκά σε; Καί πάλιν. Έγω έσομαι αύτῷ εἰς πατέρα, χαὶ αὐτός ἔσται μοι εἰς υἰόν; Όταν δὲ πάλιν είσαγάγη τὸν πρωτότοχον εἰς τὴν οἰχουμένην, λέγει· Καὶ προσχυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες "Αγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρός μέν τούς Άγγέλους λέγει· Ό ποιῶν τοὺς Άγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, χαί τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα. Πρός δὲ τόν Υίόν Ο θρόνος σου, ό Θεός, είς τον αίωνα του αίωνος ράβδος εύθύτητος, ή ράβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, και έμίσησας άνομίαν. διά τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου έλαιον άγαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους σου. Καί. Σὺ κατ' ἀρ-Men. Tom. II.

χὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, χαὶ ἔργα τῶν χειρῶν σ εἰσὶν οἱ οὐρανοί· Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σừ δὲ διαμένεις· χαὶ παντι ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, χαὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοι καὶ ἀλλαγήσονται· σừ δὲ ὁ αὐτός εἶ, χαὶ τὰ ἔτη σου οὐχ ἐχλε ψουσι. Πρός τίνα δὲ τῶν 'Αγγέλων εἰρηχέ ποτε· Κάθου ἐχ δεξώ μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Θη πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διαχονίαν ἀποστελλόμεια διὰ τοὺς μέλλοντας χληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περι σοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀχουσθεῖσι, μήποτε παραβροῦμε Εἰ γὰρ ὁ δὶ 'Αγγέλων λαληθεἰς λόγος ἐγένετο βέβαιος, χαὶ πᾶτι παράβασις καὶ παραχοὴ ἕλαβεν ἕνδιχον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμε ἐχρευξόμεθα, τηλιχαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ὅτις ἀρχι ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

'Αλληλούτα, Ηχος πλ. δ'.

Είπεν ό Κύριος τῷ Κυρίφ μου· Κάθου ἐχ δεξιῶν μου, έως ἐ θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ράβδον δυνάμεως έξαποστελεϊ σοι Κύριος. Στίχ. Έχ γαστρός πρό. Έωσρόρου έγέννησά σε. Εύαγγέλιον, έχ τοῦ χατά Λουχᾶν.

Έν ταϊς ήμέραις έχειναις, έξηλθε δόγμα. Τέλος· Καθώς έλαλήθη πρός αύτούς. Καὶ χαθεξής, ή θεία Λειτουργία τοῦ Μεγαλου Βασιλείου. Κοινωνιχόν· Αίνεῖτε τόν Κύριον.

Είς την Λιτην, Στιχηρά ίδιόμελα, Ήχος ά. Ίωάννου Μοναχού.

Ο ούρανος και ή γη, * σήμερον προρητικώς εύφραινέσθωσαν. Αγγελοι και άνθρωποι, * πνευματικώς πανηγυρίσωμεν.* 55: Θεός * έν σαρκι έπέρανε, τοις έν σκότει * και σκιά καθημένος, γεννηθείς έκ γυναικός. * Σπήλαιον και φάτνη υπεδέξαντο αυτόν. Ποιμένες το θαύμα άνακηρύττουτι. * Μάγοι έξ άνατολών, * ^{έν} Βηθλεέμ δώρα προσάγουσιν. * ήμεις δε τον αίνον, * άναξίος χ^{ει} λεσιν, * Άγγελικώς αυτώ προσάζωμεν. * Δόξα έν υψίστοις θεώ, και έπι γης εἰρήνη. * ήλθε γὰρ ή προσδοκία τῶν ἐθνών. * ήλθυ, εσωσεν ήμας, * έκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

'Ο αύτος, του αύτου.

Ο οὐρανός καὶ ἡ Υῆ, * σήμερον ἡνώθησαν, * τεχθέντ τοῦ Χριστοῦ. * Σήμερον Θεός ἐπὶ Υῆς παραγέγονε, * καὶ ἀνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε. * Σήμερον ὀρᾶται σαρκὶ * ◊ ρώσι

ἀόρατος, * διὰ τὸν ἄνθρωπον· * διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦν τες, * βοήσωμεν αὐτῷ. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς
 Ἐἰρήνη· * ἐβράβευσε γὰρ αὐτὴν ἡ παρουσία σου, * Σωτὴρ ἡμῶν
 δόξα σοι.

Ο αύτός, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * ἐν Βηθλεἐμ ἀχούω, * ὑπὸ ᾿Ασωμάτων ¨σήμερον, * τῷ ἐπὶ Υῆς εἰρήνην * εὐδοχήσαντι γενέσθαι· * Νῦν ἡ ¨ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· * ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσχο-¨ τισμένοις· * χαὶ ταπεινοὺς ὑψωσε * τοὺς ἀγγελιχῶς μελφδοῦντας· * - Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ο αὐτός.

Τὸν xaτ' εἰxόνα xal ὁμοίωσιν * ῥεύσαντα ἐx παραβάσεως, iδων ὁ Ἰησοῦς, * xλίνας οὐρανοὺς xaτέβη, xal ῷxησεν * ἐν μήτρα παρθενιxῆ ἀναλλοιώτως· * ίνα ἐν αὐτῆ * τὸν φθαρέντα ᾿Αδὰμ, * ἀναπλάσῃ xpάζοντα· * Δόξα τῆ ἐπιφανεία σου, * ὁ λυτρωτής μου - xal Θεός.

Δόξα, ηγος πλ. ά. Ιωάννου Μοναγού.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαρῶς, * τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα * Βασιλέα οὐράνιον, * ὑπὸ λαμπροῦ 'Αστέρος ἐλκόμενοι, ἔφθασαν * ἐν Βηθλεἐμ, * δῶρα προσφέροντες ἔγχριτα, * χρυσόν χαὶ λίβανον χαὶ σμύρναν· * χαὶ πεσόντες προσεκύησαν· * εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίω, * βρέφος χείμενον τὸν ἄχρονον.

Καί νῦν, Ἡχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν "Αγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, * xai ἀγάλλονται σήμερον· * σχιρτῷ δὲ πᾶσα ἡ χτίσις, * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ * Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, * xai βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

> Είς τόν Στίχον, Στιχηρά ίδιόμελα, [°]Πχος β΄. Γερμανοῦ.

۰,

Μ έγα χαι παράδοξον θαϋμα * τετέλεσται σήμερον· * Παρθένος τίχτει, * χαι μήτρα οὐ φθείρεται· * ὁ Λόγος σαρχοῦται, * χαι τοῦ Πατρός οὐ χεχώρισται. * ᾿Αγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, * χαι ήμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐχβοῶμεν. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * χαι ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στίχ. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίφ μου· Κάθου ἐχ δεξιῶν μου. ⁷Ηχος γ΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίχτει ή Παρθένος * τον Ποιητήν του παντός. * Έδεμ προσφέρει Σπήλαιον, * χαι Άστήρ μηνύει Χριστόν, * τον "Ηλιον τοῖς ἐν σχότει. * Μετὰ δώρων Μάγοι προσεχύνησαν, * πίστει φω-

τιζόμενοι. * Ποιμένες είδον το θαϋμα, * Αγγέλων ανυμνούντων,* χαι λεγόντων· * Δόξα έν ύψίστοις Θεφ.

Στίγ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Ο αὐτὸς, ᾿Ανατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ ἀΛνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, * προσεχύνησαν * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· * χαὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν * προθύμως ἀνοίξαντες,* δῶρα τίμια προσέφερον· * δόχιμον χρυσόν, * ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· * χαὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· * ὡς τριημέρῳ δὲ νεχρῷ,* σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. * Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσχυνήσωμεν,* τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ⁵Ηγος δ'. 'Ιωάννου Μοναχου.

Εὐφράνθητι Ἱερουσάλημ, * καὶ πανηγυρίσατε πάντες * οἱ ἀγαπῶντες Σιών. * Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός * τῆς καταδίκης τοῦ ᾿Αδάμ· * ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἡνεώχθη, * ὁ ὄφις κατηργήθη· ὴν γὰρ ἡπάτησε πρώην, * νῦν ἐθεάσατο, * τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. * ʿΩ βάθος πλούτου * καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! * Ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκὶ, * τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, * σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμω παντὶ, * διὰ τῆς Θεοτόχου· * βρέρος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, * ὁ παντέλειος Θεός· * καὶ διὰ τοῦ τόχου, * Παρθενίαν σφραγίζει,* σειρὰς ἀμαρτημάτων * λύων διὰ σπαργάνων· * καὶ διὰ νηπιότητος, * τῆς Εὐας θεραπεύει * τὰς ἐν λύπαις ὡδῖνας. * Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· * ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν * παραγέγονε Χριστός, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον, ηχος ό αύτός. Ανατολίου.

Σπηλαίφ παρφχησας,* Χριστέ ό Θεός,* Φάτνη σε ὑπεδέξατο,* Ποιμένες χαὶ Μάγοι προσεχύνησαν. * Τότε δὲ τῶν Προφητῶν * ἐπληροῦτο τὸ χήρυγμα·* χαὶ ᾿Αγγέλων αἱ Δυνάμεις * ἐθαύμαζον, βοῶσαι χαὶ λέγουσαι·* Δόξα τῆ συγχαταβάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

'Απολυτίκιον, ³Ηχος δ'. Έκ γ'.

Η Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἀνέτειλε τῷ ϫόσμῳ * τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· * ἐν αὐτῆ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, * ὑπὸ 'Αστέρος ἐδιδάσχοντο, * σὲ προσχυνεῖν * τὸν "Ηλιον τῆς διχαιοσύνης, * χαὶ σὲ γινώσχειν ἐξ ὕψους * 'Ανατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, χαὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ.

Δ εῦτε ἰδωμεν πιστοὶ, * ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· * ἀχολουθήσωμεν λοιπόν, * ἔνθα ὁδεύει ὁ ᾿Αστὴρ, * μετὰ τῶν Μάγων ᾿Ανατολῆς τῶν Βασιλέων. * ᾿Αγγελοι ὑμνοῦσιν * ἀχαταπαύστως ἐχεῖ.* Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν * ὡδὴν ἐπάξιον, * Δόξα ἐν ὑψίστοις, λέγοντες, * τῷ σήμερον * ἐν Σπηλαίψ τεχθέντι, * ἐχ τῆς Παρθένου * χαὶ Θεοτόχου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; * τί ἐχθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; * Ότι ἄχρονον Υἰὸν, * χρόνω ἐγέννησα φησὶ, * τοῦ τιχτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. * "Ανανδρος εἰμὶ, * χαὶ πῶς τίχτω Υἰόν; * ἄσπορον γονὴν τίς ἑώραχεν; * ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, * νιχᾶται * φύσεως τάξις, * ὡς γέγραπται. * Χριστὸς ἐτέχθη * ἐχ τῆς Παρθένου, * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετά δε τον Πολυέλεον, Κάθισμα, όμοιον.

Ο ἀχώρητος παντί, * πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί· * ό ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, * πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; * πάντως ὡς οἶδεν, * ὡς ἡθέλησε, * καὶ ὡς ηὐδόκησεν· * ἄσαρχος γὰρ ῶν, * ἐσαρχώθη ἐκών· * καὶ γέγονεν ὁ Ὅν, * ö οὐχ ἦν δἰ ἡμᾶς· * καὶ μὴ ἐχστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε * τοῦ ἡμετέρου φυράματος. * Διπλοῦς ἐτέχθη * Χριστός, τόν ἄνω χόσμον * θέλων ἀναπληρῶσαι.

 $\Delta i \varsigma$.

Οι 'Αναβαθμοι, το ά. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον, [°]Ηχος δ'.

Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος, χαὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Τό Ευαγγέλιον ό Ν'. Δόξα, η Ηχος β'.

Γ ἀ σύμπαντα σήμερον,* χαρᾶς πληροῦνται. * Χριστός ἐτέχθη * ἐχ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰτα·

Στίχ. 'Ελέησόν με, ο Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρόν Ἰδιόμελον, ἸΙχος πλ. β΄.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. * Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ,* τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. * Σήμερον *Αγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, * θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καί οι Κανόνες.

Ο παρών του χυρίου Κοσμά, φέρων Άχροστιχίδα τήνδε· Χριστός βροτωθείς ήν δπερ Θεός μένη.

'Ωδή ά. Ήγος ά. Ο Είρμός.

» 🔨 ριστός γεννάται, δοξάσατε· * Χριστός εξ ούρανών, άπαν-

Λ τήσατε· * Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * 'Λσατε τῷ Κυρίω*
 » πᾶσα ἡ γῆ, * xαὶ ἐν εὐφροσύνῃ, * ἀνυμνήσατε λαοὶ, * ὅτι δε-

» δόξασται.

Ρεύσαντα έχ παραβάσεως, * Θεοῦ τὸν χατ' εἰχόνα γενόμενον, * ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, * χρείττονος ἐπταιχότα * Θείας ζωῆς, * αὖθις ἀναπλάττει * ὁ σοφός Δημιουργός, * ὅτι δεδόξασται.

'Ιδών ό Κτίστης όλλύμενον, * τόν ἄνθρωπον χερσίν öν ἐποίησε, * χλίνας ούρανοὺς χατέρχεται· * τοῦτον δὲ ἐχ Παρθένου * Θείας 'Αγνῆς, * ὅλον οὐσιοῦται, * ἀληθεία σαρχωθεὶς, * ὅτι δεδόξασται. Σορία Λόγος χαὶ Δύναμις, * Υἰός ῶν τοῦ Πατρός χαὶ ἀπαύγασμα,* Χριστός ὁ Θεός,* δυνάμεις λαθών,* ὅσας ὑπερχοσμίους,* ὅσας ἐν γῆ, * χαὶ ἐνανθρωπήσας, * ἀνεχτήσατο ἡμᾶς, * ὅτι δεδόξασται.

Έτερος Κανών Ίαμβικός, Ίωάννου Μουαχού, φερων Άκροστιχίδα τήνδε, διά στίχων Ήρωελεγείων

Εύεπίης μελέεσσιν έφύμνια ταῦτα λιγαίνει.

Υία Θεου, μερόπων είνεχα, τιχτόμενου

Έν χθονί, και λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.

'Αλλ' "Ανα, ρητήρας ρύεο τῶνδε πόνων.

'Ωδή α. Πχος ο αύτός. Ο Είρμος.

- » Τσωσε λαόν, θαυματουργών Δεσπότης,
- Γγρόν θαλάσσης χύμα χερσώσας πάλαι.
- » Έχών δε τεχθείς έχ Κόρης, τρίβον βατήν
- » Πόλου τίθησιν ήμεν· δν χατ' ούσίαν

» Ισον τε Πατρί χαι βροτοϊς δοξάζομεν.

Ηνεγχε γαστήρ ήγιασμένη Λόγον, Σαρῶς ἀρλέχτῷ ζωγραρουμένη βάτῷ, Μιγέντα μορρῆ τῆ βροτησία Θεόν, Εὐας τάλαιναν νηδύν, ἀρᾶς τῆς πάλαι Λύοντα πιχρᾶς. δν βροτοὶ δοξάζομεν.

Εδειξεν άστηρ τον πρό ήλίου Λόγον, 'Ελθόντα παύσαι την άμαρτίαν Μάγοις, Σαρώς πενιχρόν εἰς σπέος, τόν συμπαθή

- - · ·

Σὲ σπαργάνοις ἑλιχτόν· ὄν γεγηθότες Ίδον τόν αὐτόν, χαὶ βροτόν χαὶ Κύριον. 'Ωôŋ γ'. Ο Εἰρμός.

» Τιφ πρό των αίώνων,* έχ Πατρός γεννηθέντι άρρεύστως Υίφ,*

» 📕 χαὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐχ Παρθένου * σαρχωθέντι ἀσπόρως,* Χριστῷ

» τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ό ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * "Αγιος εἶ, » Κύριε.

Ο τῆς ἐπιπνοίας * μετασχών τῆς ἀμείνω ᾿Αδὰμ χοϊκός, * καὶ πρός φθορὰν κατολισθήσας, * γυναικεία ἀπάτῃ, * Χριστόν γυναικός βοặ ἐξορῶν· * Ὁ δἱ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, * "Αγιος εἶ, Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης * εὐτελοῦς διαρτίας, Χριστέ, γεγονώς, * xaì μετοχῆ σαρχός τῆς χείρω, * μεταδοὺς θείας φύτλης * βροτός πεφυχώς, xaì μείνας Θεός, * xaì ἀνυψώσας τὸ χέρας ἡμῶν, * "Αγιος εἶ, Κύριε.

Βηθλεέμ, εὐφραίνου,* Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια·* τὸν Ἰσραἡλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, * Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὥμων, * ἐκ σοῦ προελθών Χριστὸς ἐμφανῶς, * καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * πάντων ἐβασίλευσεν.

Άλλος.

» Νεῦσον πρός ὑμνους οἰχετῶν, Εὐεργέτα,

» ΙΝ Έχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν.

» Φέρων τε, παντεπόπτα, της άμαρτίας

» «Υπερθεν, αχλόνητον έστηριγμένους,

» Μάχαρ, μελωδούς, τη βάσει της πίστεως.

Νύμφης πανάγνου τόν πανόλβιον τόχον, 'Ιδεΐν ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένος χορός, 'Αγραυλος ἐχλονεῖτο τῷ ξένῷ τρόπῷ· Τάξιν μελῷδοῦσάν τε τῶν 'Ασωμάτων 'Αναχτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρχούμενον.

"Υψους ἀνάσσων οὐρανῶν, εὐσπλαγχνία Τελεῖ xαθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης, "Αϋλος ῶν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων Λόγος παχυνθεὶς σαρκὶ, τὸν πεπτωκότα "Ινα πρὸς αὐτὸν ἑλκύσῃ, πρωτόκτιστον. Ἡ Ὑπακοὴ, ὅΗχος πλ. δ΄.

Τήν ἀπαρχήν τῶν ἐθνῶν, * ὁ οὐρανός σοι προσεχόμισε * τῷ χειμένψ Νηπίψ ἐν φάτνη, * δί ἀστέρος τοὺς Μάγους χαλέσας· * οῦς χαι χατέπληττεν * οὐ σχῆπτρα, χαι θρόνοι, * ἀλλ' ἐσχάτη

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KE'.

πτωχεία· * τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου; * τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; * έν οίς διέλαμψεν * ό της Θεότητός σου πλούτος, * Κύριε, δόξα σοι.

Ίστέον ότι, ότε λέγομεν Υπαχοήν, Κάθισμα ού λέγομεν, ώς έν τισι Τυπικοῖς εῦρομεν.

Κάθισμα, ηγος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μυστιχῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, * γῆ εὐφραινέσθω· * ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς * ό 'Αμνός τοῦ Θεοῦ, * παρέχων τῷ κόσμφ τὴν ἀπολύτρωσιν. * Ο Λόγος, * ό έν τοῖς χόλποις ῶν τοῦ Πατρός, * προτλθεν * έχ τῆς Παρθένου άνευ σπορᾶς • * δν οι Μάγοι ἐξίσταντο, * όρῶντες έν Βηθλεέμ * τιχτόμενον ώς νήπιον· * δν δοξάζει τα σύμπαντα.

Δόξα, χαί νῦν, τὸ αὐτό.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Ράβδος ἐχ τῆς ῥίζης Ἱεσσαὶ, * χαὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστὲ,*
 Ρ ἐχ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ ὅρους ὁ αἰνετὸς,*

» χατασχίου δασέος, * ήλθες σαρχωθείς έξ ἀπειράνδρου, * ὁ ἄϋλος » και Θεός. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ον πάλαι προείπεν Ίαχώβ * έθνων άπεχδοχήν, Χριστέ, * γυλής Ιούδα έξανέτειλας, * χαί δύναμιν Δαμασχοῦ, * Σαμαρείας σχῦλά τε * ἡλθες προνομεύσων, πλάνην τρέπων * εἰς πίστιν θεοτερπή. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαὰμ * τῶν λόγων μυητὰς, σορούς * άστεροσχόπους χαρᾶς ἕπλησας, * ἀστὴρ ἐχ τοῦ Ίαχώβ * ἀνατείλας Δέσποτα, * έθνῶν ἀπαρχήν εἰσαγομένους· * ἐδέξω δὲ προφανώς, * δώρά σοι δεχτά προσχομίζοντας.

'Ως πόχω γαστρί Παρθενική, * χατέβης ύετος, Χριστέ, * χαί ώς σταγόνες έν γη στάζουσαι * Αίθίοπες χαί Θαρσεις, * χαί 'Αράβων νήσοι τε, * Σαβά Μήδων, πάσης γης χρατούντες, * προσέπεσόν σοι Σωτήρ. * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Άλλος.

- » τη ένους βροτείου την αναπλασιν παλαι
- » 📕 "Αδων Προφήτης 'Αββαχούμ προμηνύει,
- » Ιδείν άφράστως άξιωθείς τον τύπον.
- » Νέον βρέφος γάρ έξ δρους της Παρθένου,
- » Έξηλθε λαών είς ανάπλασιν Λόγος.

Ισος προηλθες τοις βροτοις έχουσιως, "Υψιστε, σάρχα προσλαβών έχ Παρθένου, 'Ιδν χαθάραι της δραχοντείας χάρας,

Αγων απαντας πρός σέλας ζωηφόρον, Θεός πεφυχώς, έχ πυλῶν ἀνηλίων.

Έθνη τὰ πρόσθεν τῆ φθορᾶ βεβυσμένα,
Όλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ύψοῦτε χεῖρας σὺν χρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς χαθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

'Ρίζης φυείσα τοῦ 'Ιεσσαὶ, Παρθένε, "Ορους παρῆλθες τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας, Πατρός τεχοῦσα τόν πρό αἰώνων Λόγον Ώς ηὐδόχησεν αὐτός ἐσφραγισμένην Νηδὺν διελθείν, τῆ χενώσει τῆ ξένη.

'Ωδή έ. Ο Είρμός.

» Θεός ών εἰρήνης, Πατήρ οἰχτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς
 » Θσου τόν Αγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, * ἀπέστειλας ἡμῖν·*
 » ὅθεν θεογνωσίας * πρός φῶς όδηγηθέντες, * ἐχ νυχτός ὀρθρίζον » τες * δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

'Εν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι * ἀπεγράφης πιθήσας,* xal δούλους ἡμᾶς * ἐχθροῦ xal ἀμαρτίας * ἡλευθέρωσας, Χριστέ· * ὅλον τὸ xaθ' ἡμᾶς δὲ * πτωχεύσας, xal χοιxὸν * ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως * xal xοινωνίας ἐθεούργησας.

'Ιδού ή Παρθένος, * ώς πάλαι φησίν, * ἐν γαστρί συλλαβοῦσα ἐχύησε * Θεόν ἐνανθρωπήσαντα, * χαὶ μένει Παρθένος · * δί ἦς χαταλλαγέντες * Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ, * Θεοτόχον χυρίως οὖσαν, * ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

"Αλλος.

- » 'τη νυχτός έργων, έσχοτισμένης πλάνης,
- » ΓΊλασμόν ήμιν, Χριστέ, τοις έγρηγόρως
- » Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη,
- » Έλθοις πορίζων εύχερή τε την τρίβον,
- » Καθ' ήν άνατρέχοντες, εύροιμεν χλέος.

'Απηνές έχθος τὸ πρὸς αὐτὸν, Δεσπότης Τεμών διαμπὰξ σαρχὸς ἐν παρουσία, 'Ινα χρατοῦντος ὥλεσε ψυχοφθόρου, Κόσμον συνάπτων ταῖς αῦλοις οὐσίαις, Τιθεὶς προσηνῆ τὸν Τεχόντα τῆ χτίσει. Men. Tom. II.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KE'.

Ο λαός είδεν ό πρίν ήμαυρωμένος, Μεθ' ήμέραν φῶς τῆς ἄνω φρυχτωρίας. Έθνη Θεῷ δὲ χλήρον Γίος προσφέρει, Νέμων έχεισε την απόρρητον χάριν, Ού πλετστον έξήνθησεν ή άμαρτία.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός. πλάγχνων Ίωναν, * εμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θήρ, * αίον » 🔎 ἐδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος,* χαὶ σάρχα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας άδιάφθορον· * ής γάρ * ούχ υπέστη

» ρεύσεως, * την τεχούσαν χατέσχεν απήμαντον.

Ήλθε σαρχωθείς * Χριστός ό Θεός ήμῶν,* γαστρός δν Πατήρ* πρό Έωσφόρου γεννά * τὰς ήνίας δὲ * ὁ χρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, * έν φάτνη τῶν ἀλόγων ἀναχλίνεται · * ῥάχει * σπαργανούται · λύει δέ * πολυπλόχους σειράς παραπτώσεων.

Νέον έξ 'Αδάμ * παιδίον φυράματος * ετέχθη Υίος, * χαί πιστοϊς δέδοται * του δε μελλοντος * ούτος εστίν αίωνος,* Πατήρ χαι "Αρχων, * χαι χαλείται της μεγάλης Βουλής "Αγγελος. ' ούτος ίσχυρος Θεός έστι, * χαι χρατών έξουσια της χτισεως.

"Αλλος.

» Νατων Ίωνας έν μυχοϊς θαλαττίοις, » Ν Έλθειν έδειτο, χαι ζάλην άπαρχέσαι.

- » Νυγείς έγώ δε τῷ τυραννοῦντος βέλει,
- » Χριστέ, προσαυδώ τον χαχών άναιρέτην,
- » Θάττον μολείν σε τής έμής ραθυμίας.

Ος ἡν ἐν ἀρχῆ πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος, Νυνί χρατύνει, μή σθένουσαν την πάλαι, Ίδών, φυλάξαι την χαθ' ήμας. ούσίαν, Καθείς έαυτον δευτέρα χοινωνία, Αύθις προφαίνων των παθών έλευθέραν.

Ίκται δι ήμᾶς Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος, Λυγρώς πεσόντας έν σχότει των πταισμάτων, Γίούς έγειραι των χάτω νενευχότων, Ο φῶς χατοιχῶν, χαὶ φάτνην παρ' ἀξίαν Νῦν εὐδοχήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάχιον, ήΙχος γ'. Αυτόμελον.

Ποίημα Ρωμανού του Μελωδου.

ΓΠαρθένος σήμερον, * τόν ὑπερούσιον τίχτει, * χαὶ ἡ γῆ τὸ Π Σπήλαιον, * τῷ ἀπροσίτψ προσάγει. * "Αγγελοι, * μετὰ Ποι-

667

μένων δοξολογοῦσι·* Μάγοι δὲ, * μετά ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·* δἰ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, * Παιδίον νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός. ΄Ο Οἶχος.

Τ ἡν Ἐδἐμ Βηθλεἐμ ἡνοιξε· * δεῦτε ἰδωμεν· * τὴν τρυφὴν ἐν χρυφῆ εὕρομεν· * δεῦτε λάβωμεν * τὰ τοῦ Παραδείσου * ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. * Ἐκεῖ ἐφάνη * ῥίζα ἀπότιστος, * βλαστάνουσα ἄφεσιν· * ἐκεῖ εὑρέθη * φρέαρ ἀνόρυχτον, * οῦ πιεῖν Δαυίδ * πρὶν ἐπεθύμησεν· * ἐκεῖ Παρθένος τεχοῦσα βρέφος, * τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθὺς * τὴν τοῦ ᾿Αδὰμ χαὶ τοῦ Δαυίδ· * διὰ τοῦτο πρός τοῦτο * ἐπειχθῶμεν, οῦ ἐτέχθη * Παιδίον νέον, * ὁ πρό αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στίχοι.

Θεός τό τεχθέν, ή δὲ Μήτηρ Παρθένος. Τί μείζον ἄλλο χαινόν εἶδεν ή χτίσις; Παρθενιχή Μαρίη Θεόν εἰχάδι γείνατο πέμπτη. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἡ προσχύνησις τῶν Μάγων. Στίχ. Σὲ προσχυνοῦσα τάξις ἐθνιχὴ, Λόγε,

Τὸ πρός σὲ δηλοῖ τῶν ἐθνῶν μέλλον σέβας. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

 » O i Παίδες εὐσεβεία * συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος * χαταφρονήσαντες, πυρὸς * ἀπειλὴν οὐχ ἐπτοήθησαν·*
 » ἀλλ' ἐν μέσφ τῆς φλογὸς * ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων
 » Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * ἐχπλαγοῦς φωτορανείας ἔτυχον· * δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς * περιέλαμψε, χαὶ ᾿Αγγελος, * ᾿Ανυμνήσατε βοιῶν, * ὅτι ἐτέχθη Χριστός, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός * εὐλογητός εἶ.

'Εξαίρνης σύν τῷ λόγῷ * τοῦ 'Αγγέλου, * οὐρανῶν στρατεύματα, * Δόξα ἐχραύγαζον, * Θεῷ ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία, * Χριστός ἕλαμψεν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός * εὐλογητός εἶ.

Ρήμα τί τοῦτο; εἶπον * οἱ Ποιμένες· διελθόντες ίδωμεν * τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν· * Βηθλεὲμ χαταλαβόντες δὲ * σὺν τῆ τεχούση προσεχύνουν * ἀναμέλποντες· * Ο τῶν Πατέρων Θεός * εὐλογητός εἶ.

- Άλλος.

» 📺 ῷ Παντάναχτος ἐξεφαύλισαν πόθω,

- » 📕 Απλητα θυμαίνοντος, ήγχιστρωμένοι
- » Πατδες, τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν.
- » Οίς είχαθεν πῦρ ἀσπετον, τῷ Δεσπότη
- » Λέγουσιν· Είς αίῶνας εὐλογητός εἶ.

Υπηρέτας μέν έμμανώς χαταφλέγει, Σώζει δε παφλάζουσα ροιζηδόν Νέους, Ταζς έπταμέτροις χαύσεσιν πυργουμένη, Ούς έστεφε φλόξ, άφθονον τοῦ Κυρίου Νέμοντος, εὐσεβείας είνεχα, δρόσον.

Άρωγε Χριστε, τον βροτοῖς εναντίον, Πρόβλημα την σάρχωσιν ἀρρήτως ἔχων, Ησχυνας, όλβον τής θεώσεως φέρων, Μορφούμενος νῦν · ής τινος δι έλπίδα, Ανωθεν είς χευθμώνας ήλθομεν ζόφου.

Την άγριωπόν άχρατώς γαυρουμένην, Ασεμνα βαχχεύουσαν, έξοιστρουμένου Κόσμου χαθείλες πανσθενώς άμαρτίαν. Ούς είλχυσε πριν σήμερον των άρχύων, Σώζεις δέ σαρχωθείς έχων Εύεργέτα.

'Ωδή ή. Ο Είρμός.

» Ο αύματος ύπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξειχόνισε χάμινος τύ-πον·* οὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ *

» τῆς Θεότητος, Πάρθένου ην ὑπέδυ νηδύν·* διὸ ἀνυμνοῦντες

- » άναμέλψωμεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τον Κύριον, * χαί
- » ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ελχει Βαβυλώνος ή θυγάτηρ, παιδας, * δορυχτήτους Δαυώ έχ Σιών · έν αυτή * δωροφόρους πέμπει δε * Μάγους παιδας, την τοῦ Δαυίδ * θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας. * διὸ ἀνυμνοῦντες άναμέλψωμεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τον Κύριον, * χαί ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οργανα παρέχλινε το πένθος ψδής * ου γαρ ήδον έν νόθοις οι Πατδες Σιών· * Βαβυλώνος λύει δε * πλάνην πασαν, χαι μουσιχών * άρμονίαν, Βηθλεέμ έξανατείλας Χριστός · * διό άνυμνούντες άναμέλψωμεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πασα τον Κύριον, * χαι ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KE'.

Σχύλα, Βαβυλών, τῆς Βασιλίδος Σιών, * χαὶ δορίχτητον δλβον έδέξατο. * θησαυρούς Χριστός * έν Σιών δε ταύτης, χαι Βασιλεϊς * . σύν 'Αστέρι όδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἕλχει· * διὸ ἀνυμνοῦντες άναμέλψωμεν· * Εύλογείτω * ή χτίσις πᾶσα τον Κύριον, * χαί ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Άλλος.

» Μ ήτραν ἀφλέχτως εἰχονίζουσι Κόρης, » Μ Οἱ τῆς Παλαιᾶς πυρπολούμενοι Νέοι,

» Υπερφυώς χύουσαν, έσφραγισμένην.

» "Αμφω δε δρώσα θαυματουργία μια,

» Λαούς πρός ύμνον έξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγούσα του θεούσθαι τη πλάνη, Αληχτον ύμνει τον χενούμενον Λόγον, Νεανιχώς άπασα σύν τρόμφ χτίσις. Αδοξον εύχος δειματουμένη φέρειν, Ρευστή γεγώσα, χἂν σοφῶς ἐχαρτέρει.

"Ηχεις πλανήτιν πρός νομήν ἐπιστρέφων Την άνθοποιόν, έξ έρημαίων λόφων, Ή τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν· 'Ρώμην βιαίαν του βροτοχτόνου σβέσαι, 'Ανήρ φανείς τε χαὶ Θεός προμηθεία.

'Ωδή θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα έν τη 'Ωδή ταύτη. Ήχος ά.

Μεγάλυνον, ψυχή μου,* την τιμιωτέραν, * χαι ένδοξοτέραν * τών άνω Στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έχ της Παρθένου * Θεόν σαρχί τεχθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έν τῷ Σπηλαίω, * τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον ύπο των Μάγων * Θεόν προσχυνηθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον ὑπο ᾿Αστέρος * τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την άγνην Παρθένον, * την γεννησαμένην * Χριστόν τόν Βασιλέα.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

Μάγοι καὶ Ποιμένες * ἡλθον προσκυνῆσαι, * Χριστόν τόν γεννηθέντα * ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει.

Έτερα είς τὸν Ἰαμβιχὸν Κανόνα.

Σήμερον ή Παρθένος * τίχτει τον Δεσπότην, * Ένδον έν τῷ Σπηλαίω.

Σήμερον ό Δεσπότης * τίχτεται ώς βρέφος, * ὑπὸ Μητρός Παρθένου.

Σήμερου οι Ποιμένες * βλέπουσι του Σωτήρα, * σπαργάνοις είλημένου, * χαι χείμενου έν Φάτυη.

Σήμερον ό Δεσπότης * ράχει σπαργανοῦται,* ὁ ἀναφὴς ὡς βρέφος. Σήμερον πᾶσα χτίσις * ἀγάλλεται χαὶ χαίρει, * ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη * ἐχ τῆς Παρθένου Κόρης.

Ούράνιαι Δυνάμεις, * τεχθέντα τον Σωτήρα, * Κύριον χαί Δεσπότην, * μηνύουσι τῷ χόσμφ.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τῆς τρισυποστάτου, * xai ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ xράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την λυτρωσαμένην * ήμας έχ της χατάρας.

Ο Ειρμός.

» 👔 🛽 υστήριον * ξένον όρῶ χαὶ παράδοξον· * οὐρανόν τὸ Σπήλαιον· *

- » IN θρόνον χερουβιχόν * την Παρθένον· την φάτνην χωρίον, *
- » έν ῷ * ἀνεχλίθη ὁ ἀχώρητος * Χριστός * ὁ Θεός · ὃν ἀνυμνοῦντες
- » μεγαλύνομεν.

Έξα(σιον * δρόμον όρῶντες οἱ Μάγοι,* ἀσυνήθους νέου * ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,* οὐρανίου ὑπερλάμποντος,* Χριστόν * Βασιλέα ἐτεχμήραντο, * ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενές, * Μάγων λεγόντων, παιδίον * Αναξ, οῦ ἀστὴρ ἐφάνη, * ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐχείνου * προσχύνησιν ἥχομεν· * μανείς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, * Χριστόν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

'Ηχρίβωσε * χρόνον 'Ηρώδης 'Αστέρος, * οῦ ταῖς ἡγεσίαις * οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεἐμ, * προσχυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· * ὑρ' οῦ * πρός πατρίδα ὀδηγούμενοι, * δεινόν * παιδοχτόνον ἐγχατέλιπον παιζόμενον.

"Αλλος.

- » 🔨 τέργειν μέν ήμᾶς ὡς ἀχίνδυνον φόβω,
- » 🛥 Ράον σιωπήν· τῷ πόθω δέ, Παρθένε,
- » "Υμνους ύφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,

Digitized by Google

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

» Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ, σθένος

» Όση πέφυχεν ή προαίρεσις δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας, Ω Μήτερ Αγνή, του Λόγου δεδορχότες, Νέον φανέντος έχ πύλης χεχλεισμένης, Δοξούμενοί τε της άληθείας φάος, Έπαξίως σην εύλογουμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχώς χαί Θεοῦ παρουσίας, Ο χριστοτερπής λαός ήξιωμένος, Νύν ποτνιάται τής παλιγγενεσίας, ΄Ως ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε, Νέμοις ἄχραντε, προσχυνήσαι το χλέος,

Έξαποστειλάριον Αὐτόμελον. Επεσχέψατο ήμᾶς, * έξ ύψους ο Σωτήρ ήμῶν, * 'Ανατολή ἀνα-τολῶν, * χαι οι έν σχότει χαι σχιᾶ * εὕρομεν τήν ἀλήθειαν· χαι γὰρ ἐχ τῆς Παρθένου * ἐτέχθη ὁ Κύριος. Έχ γ΄.

Είς τούς Αίνους, ίστῶμεν Στίχους δ'. και ψάλλομεν Στιχηρά ίδιόμελα,

³Ηγος δ'. 'Ανδρέου Ίεροσολυμίτου. μυτραίνεσθε * Δίχαιοι· ουρανοί άγαλλιασθε· * σχιρτήσατε τά Η όρη, * Χριστοῦ γεννηθέντος· * Παρθένος χαθέζεται, * τὰ Χερουβίμ μιμουμένη, * βαστάζουσα έν χόλποις * Θεόν Λόγον σαρχωθέντα. * Ποιμένες τον τεχθέντα δοξάζουσι. * Μάγοι τῷ Δεσπότη δώρα προσφέρουσιν. * Αγγελοι άνυμνοῦντες λέγουσιν·* 'Αχατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ο αὐτός.

Ο Πατήρ εὐδόχησεν·* ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο·* χαὶ ἡ Παρθένος έτεχε * Θεόν ένανθρωπήσαντα · * Αστήρ μηνύει · * Μάγοι προσχυνοῦσι· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * χαὶ ἡ χτίσις ἀγάλλεται.

Ο αὐτός.

Θεοτόχε Παρθένε, * ή τεχοῦσα τὸν Σωτῆρα, * ἀνέτρεψας τὴν πρώην χατάραν της Εύας. * ότι Μήτηρ γέγονας * της εύδοχίας τοῦ Πατρός, * βαστάζουσα ἐν χόλποις * Θεόν Λόγον σαρχωθέντα. * Ού φέρει το μυστήριον έρευναν * πίστει μόνη τουτο πάντες δοξάζομεν, * χράζοντες μετὰ σοῦ χαι λέγοντες. * Ανερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι. 'Ο αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν * τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, * τὴν μετὰ τόχον πάλιν δφθείσαν Παρθένου· * Χαίροις Πόλις ἕμψυχε * τοῦ

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KE'.

Βασιλέως καὶ Θεοῦ, * ἐν ἡ Χριστός οἰκήσας, * σωτηρίαν εἰργάσατο. * Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, * μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν * κράζοντες · * Θεοτόκε πρέσβευε * τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι,* σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Πχος πλ. β'. Γερμανού.

"Ότε χαιρός τῆς ἐπὶ Υῆς παρουσίας σου, * πρώτη ἀπογραφὴ * τῆ οἰχουμένῃ ἐγένετο, * τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων * ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, * τῶν πιστευόντων τῷ τόχῷ σου· * διὰ τοῦτο * τὸ τοιοῦτον δόγμα * ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· * τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας * τὸ ἀναρχον ἐχαινουργήθη. * Διό σοι προσφέρομεν χαὶ ἡμεῖς, * ὑπὲρ τὴν χρηματιχὴν φορολογίαν, * ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας * τῷ Θεῷ χαὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ηχος β΄. Ἰωάννου Μοναχού. Σήμερον ὁ Χριστός,* ἐν Βηθλεἐμ γεννᾶται ἐχ Παρθένου. * Σήμερον ὁ ἄναρχὸς ἄρχεται,* xαὶ ὁ Λόγος σαρχοῦται. * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, * xαὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐρραίνεται. * Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα χηρύττουσιν· * ἡμεῖς δὲ ἀχαταπαύστως βοῶμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * xαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία.

> Δοξολογία Μεγάλη, και 'Απόλυσις. Είς την Λειτουργίαν 'Αντίφωνα. 'Αντίσωνον Α'. "Πγος β'.

Στίχ. ά. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη Χαρδία μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταϊς πρεσβείαις της Θεοτόχου, Σώτερ, σώσον ήμας.

Στίχ. β΄. Ἐν βουλῆ εὐθέων καὶ συναγωγῆ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόχου.

Στίγ. γ'. Έξεζητημένα είς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου.

Στίγ. δ'. Έξομολόγησις χαι μεγαλοπρέπεια το έργον αύτοῦ, χαι ή διχαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τον αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου.

Δόξα, χαί νῦν.

Ταϊς πρεσβείαις τής Θεοτόχου.

'Αντίφωνον Β'. "Πγος β'.

Στίχ. ά. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταϊ ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΕ'.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἰἐ Θεοῦ, ὁ ἐx Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούια.

 $\Sigma \tau i \chi$. β'. Δυνατόν έν τη γη έσται το σπέρμα αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἰὲ Θεοῦ, ὁ ἐχ Παρθένου τεχθείς.

 $\Sigma^{\tau_i}\chi$ · γ' · Δόξα και πλοῦτος ἐν τῷ οἰκφ αὐτοῦ, και ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἰἐ Θεοῦ, ὁ ἐχ Παρθένου τεχθείς. Στίχ. ὸ. Ἐξανέτειλεν ἐν σχότει φῶς τοῖς εὐθέσι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἰἐ Θεοῦ, ὁ ἐχ Παρθένου τεχθείς. Δόξα, χαὶ νῦν.

Ο μονογενής Υίός χαι Λόγος του Θεου.

'Αντίφωνον Γ΄. ΄Ηχος δ΄.

 $\Sigma \tau(\chi)$. ά. Είπεν ό Κύριος τῷ Κυρίφ μου· Κάθου ἐχ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Η Γέννησίς σου Χριστε ό Θεός ήμῶν.

Στίγ. β'. 'Ράβδον δυνάμεως έξαποστελεϊ σοι Κύριος έχ Σιών. 'Η Γέννησίς σου Χριστέ ό Θεός ήμῶν.

 $\Sigma \tau i \chi$. γ΄. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρα τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ΄Αγίων σου.

Η Γέννησίς σου Χριστε ό Θεός ήμῶν.

Είσοδιχόν.

Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, χαὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, χατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέχ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἰἐ Θεοῦ, ὁ ἐχ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· ἀλληλούτα.

Είτα γεγωνοτέρα φωνη.

Ή Γέννησίς σου Χριστε ό Θεός ήμῶν. Καὶ τὸ Κοντάχιον.

Η Παρθένος σήμερον, * τον υπερούσιον τίχτει. 'Αντί δε τοῦ Τρισαγίου,

Οσοι είς Χριστόν έβαπτίσθητε.

Είς δὲ τὸ, Ἐξαιρέτως, ψάλλομεν, Μυστήριον ξένον. Κοινωνιχόν.

Λύτρωσιν απέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Men. Tom. II.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KG'.

$E I \Delta H \Sigma I \Sigma.$

Ιστέον ὅτι, ἐἀν μὲν ὦσι δύο Κυριαχαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων χαὶ τῶν Φώτων, τῆ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσχεται ἀΑπόστολος χαὶ Εὐαγγέλιον, Κυριαχῆ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τặ δὲ δευτέρα, Κυριαχῆ πρὸ τῶν Φώτων. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν μόνον Σάββατον, χαὶ μία Κυριαχὴ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσχεται, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριαχὴν, Κυριαχῆ πρὸ τῶν Φώτων.

> ΤΗ ΚΟ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ. Η Σύναξις τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Α΄. Εἀν ἡ παροῦσα ϫς΄. τοῦ μηνός τύχη ἐν Κυριαϫῆ, τῷ Σαββάτω, ὅ ἐστι, τῆ Ἐορτῆ τῶν Χριστουγέννων ἐσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στίχ. ᾿Αναστάσιμα δ΄. τῆς Ἐορτῆς γ΄. δηλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἕτερα δύο· καὶ τῶν ᾿Αγίων προσόμοια γ΄. Τὸν Θεοπάτορα πάντες, κτλ. Δόξα, ὅΗχος πλ. β΄. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. (ίδε σελ. 684.) Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ᾿Αναστάσιμα Στιχηρά· Δόξα, ὅΗχος πλ. β΄. Ἱερέων μνήμη. σελ. 684. Καὶ νῦν, ἡΗχος πλ. δ΄. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. ᾿Απολυτ. ᾿Ανασ στάσιμον. Δόξα, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, καὶ ᾿Απόλυσις.

Είς τον Όρθρον, μετὰ τον Τριαδιχόν Κανόνα, καὶ τὸ, ᾿Αξιόν ἐστιν, ᾿Απολυτ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα ᾿Αναστάσιμα, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπαχοὴ, ᾿Αναβαθμοὶ, καὶ Προχείμενον τοῦ Ἡχου. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. ᾿Ανάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῶν ᾿Αποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου· καὶ, ᾿Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Κανόνες, ὁ ᾿Αναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. ᾿Απὸ γ΄. ஹỗĩ; Κάθισμα, Πατρός ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορός τῶν Προφητῶν. ᾿Αφ' ἕχτης, Κοντάχιον καὶ Οἶχος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αὶ Ἰαμβιχαὶ, Ἐσωσε λαόν. Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ θ΄. ஹỗὴ τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλ. ᾿Αναστάσιμον, τῶν ᾿Αγίων, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάσιμο ὅ.

Digitized by Google

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KG'.

χαι τῆς Ἐορτῆς δ΄. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄. Αίμα χαι πῦρ. Και νῦν, ἘΗχος πλ. β΄. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδιχόν, Δεῦτε προσχυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐχ νεχρῶν, χτλ. ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. ἀπόστολος χαὶ Εὐαγγέλιον, Κυριαχῆ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνιχὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε. ἀντὶ τοῦ, Είδομεν τὸ φῶς, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεός.

B'. Ἐἀν ἡ Ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων τύχῃ ἐν Κυριακῆ, ἡ ᾿Αχολουθία τῆς Κυριαχῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται χατὰ τὴν παροῦσαν χς΄. τοῦ μηνός οὕτως.

Έσπέρας, εἰς τὀ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ϛ΄. χαὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἁγίων Προσόμοια γ΄. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προχείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, Ἰδιόμελα, Ἡχος πλ. δ΄. Παράδοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἡχος πλ. δ΄. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἐορτῆς, χαὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν "Ορθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθίσματα τῆς Έορτῆς. Ὁ Ν΄. χύμα. Κανών τῆς Έορτῆς, Χριστός γεννᾶται: καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. ᾿Απὸ γ΄. ᾿Ωδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. ᾿Αφ' ἐκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αὶ Ἰαμβικαί. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ θ΄. ஹόή. Ἐξαποστειλ. τῶν ᾿Αγίων, Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν· καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, δ΄. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς, xαὶ τὸ Εἰσοδιχόν. ἀΑντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. ἀΑπόστολος, Κυριαχῆ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνιχὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε, xτλ.

Γ΄. Ἐἀν δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα τύχη ἡ τῶν Χριστουγέννων Ἐορτὴ, ἡ κατὰ τὴν κς΄. ἀΑκολουθία ψάλλεται, καθώς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διατεταγμένη.

MHN Δ EKEMBPIOS. KG'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιγολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίγους ζ΄. χαὶ ψάλλομεν τῆς Ἐορτῆς Στιγηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ δύω.

ηγος β'. Γερμανού.

Δευτε άγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίφ,* τὸ παρόν μυστήριον ἐχοἰηγούμενοι. * Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται,* ἡ ϙλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι,* χαὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεϊ * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· * κὰγὼ τοῦ Παραδείσου * τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω,* οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. * Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκών τοῦ Πατρός,* ὁ γαρακτὴρ τῆς ἀιδιότητος αὐτοῦ,* μορφήν δούλου λαμβάνει,* ἐξ ἀπειρογάμου Μητρός προελθών,* sù τροπὴν ὑπομείνας· * ὁ γὰρ ἦν διέμεινε,* Θεός ῶν ἀληθινός· * καὶ δ οὐκ ἦν προσέλαβεν,* ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν. Αὐτῷ βοήσωμεν· * Ὁ τεχθεἰς ἐκ Παρθένου Θεός,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, * περώτισται τὰ σύμπαντα· * Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, * και Μάγων προσκυνούντων, * ᾿Αγγέλων ἀνυμνούντων, * ἘΗρώδης ἐταράττετο· * ὅτι Θεός ἐν σαρκὶ ἐφάνη, * Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ΄Ο αὐτός.

Η Βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεὸς,* βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,* xαὶ ἡ Δεσποτεία σου,* ἐν πάση γενεặ xαὶ γενεặ. * Ὁ σαρχωθεἰς ἐχ ΙΙνεύματος 'Αγίου,* xαὶ ἐχ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας,* φῶς ἡμῖν ἕλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεὸς,* τῆ σῆ παρουσία· * φῶς ἐχ φωτὸς,* τοῦ ΙΙατρὸς τὸ ἀπαύγασμα,* πᾶσαν χτίσιν ἐφαίδρυνας. * ΙΙᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε,* τὸν χαραχτῆρα τῆς δόξης τοῦ ΙΙατρός. * Ὁ ῶν xαὶ προών,* xαὶ ἐχλάμψας ἐχ Παρθένου Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αύτός.

Τί σοι προσενέγχωμεν, Χριστέ, * ὅτι ὥρθης ἐπὶ γτζς * ὡς ἀνθρωπος δἱ ἡμᾶς; * ἕχαστον γὰρ * τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων χτισμάτων * τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· * οἱ "Αγγελοι τὸν ὑμνον· * οἱ οὐρανοὶ τὸν 'Αστέρα· * οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· * ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· * ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· * ἡμεῖς ὸὲ Μητέρα Παρθένον. * Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, χαὶ νῦν. Ἰιχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ Υῆς εἰρήνη. * Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεἐμ * τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. * Σήμερον Αγγελοι το βρέφος το τεχθέν * θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * xαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία. Εἴσοδος. Προχείμενον, [°]Ηχος βαρύς.

Τίς Θεός μέγας, ώς ό Θεός ήμῶν; σὺ εἶ ό Θεός, ό ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Έγνώρισας έν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεός μέγας, ώς Θεός ήμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αῦτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ἡψίστου.

Τίς Θεός μέγας, ώς ό Θεός ήμῶν;

Εἰς τον Στίχ. Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἡχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον * οἰχονομεῖται σήμερον· * χαινοτομοῦνται φύσεις, * χαὶ Θεός ἄνθρωπος γίνεται· * ὅπερ ἦν μεμένηχε, * χαὶ ở οὐχ ἦν προσέλαβεν, * οὐ φυρμόν ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεσιν. Στίχ. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Κύριε, * ἐν Βηθλεἐμ παραγέγονας, * ἐν τῷ Σπηλαίω παρώχησας· * ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, * ἐν φάτνῃ ἀνεχλίθης· * ὅν στρατιαὶ χυχλοῦσιν ᾿Αγγέλων, * Ποιμέσι συγχατέβης, * ἕνα σώσῃς, ὡς εὕσπλαγχνος, * τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Πῶς ἐξείπω * τὸ μέγα Μυστήριον; * ὁ ἄσαρχος σαρχοῦται· * ὁ Λόγος παχύνεται· * ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· * καὶ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται· * ὁ ἄναρχος ἄρχεται· * καὶ ὁ Υἰός τοῦ Θεοῦ,* Υἰός ἀνθρώπου γίνεται. * Ἰησοῦς Χριστός χθὲς καὶ σήμερον, * ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Έν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες, * τον άληθη μηνύοντες Ποιμένα,* τον χαθήμενον έπι των Χερουβίμ,* χαι άναχείμενον έν φάτνη,* νηπίου μορφήν δι ήμας άνειληφότα. * Κύριε δόξα σοι.

'Απολυτίχιον τῆς Έορτῆς.

Η γέννησίς σου Χριστε ό Θεός ήμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οί Κανόνες τῆς Ἐορτῆς ἀπαραλλάχτως, χαθὼς χαὶ ἐν τῆ Ἐορτῆ. ᾿Απὸ τρίτης ᾿Ωδῆς, Κοντάχιον τῆς Ἐορτῆς. ᾿Αφ' ἐχτης τὸ Κοντάχιον τοῦτο, ὅΗχος πλ. β΄.

Ο πρό Έωσφόρου έχ Πατρός * ἀμήτωρ * γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς * ἀπάτωρ * ἐσαρχώθη σήμερον ἐχ σοῦ· * ὅθεν ἀΑστὴρ * εὐαγγελίζεται Μάγοις· * Ἄγγελοι δὲ * μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι * τόν ἄχραντον Τόχον σου, * ἡ Κεχαριτωμένη.

Ο Οἶχος.

Τ όν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα * ἡ μυστιχὴ ἄμπελος, * ώς ἐπὶ χλάδων, ἀγχάλαις ἐβάσταζε,* χαὶ ἔλεγε· * Σὐ εἶ χαρπός μου,* σὺ εἶ ζωή μου· * ἀφ' οὐ ἔγνων * ὅτι χαὶ ὅ ňμην εἰμί· * σύ μου Θεός· * τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθενίας μου * ὅρῶσα ἀχατάλυτον,* χηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον,* σάρχα γενόμενον.* Οὐχ οἶδα σπορὰν,* οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· * ἀγνὴ γάρ εἰμι,* σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· * ὡς γὰρ εὐρες, ἕλιπες μήτραν ἐμήν.* Διὰ τοῦτο * συγχορεύει πᾶσα χτίσις βοῶσά μοι· * Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τη Κς'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ σύναξις τῆς Ἱπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόχου.

Στίχοι.

Λεχώ ἄμωμον άνδρός μη γνοῦσαν λέχος, Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.

Μολπήν άγνοτάτη λεχοι είχαδι έχτη άειδω.

Περί της είς Αίγυπτον φυγής της Υπεραγίας Θεοτόχου.

Στ. "Ηχοντα πρός σέ, τόν πάλαι πλήξαντά σε.

Αίγυπτε, φρίττε, χαί Θεόν τοῦτον φρόνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισχόπου Σάρδεων.

Στ. Χριστῷ παραστὰς, Εὐθύμιε τρισμάχαρ,

Πλήρης άλήχτου τυγχάνεις εύθυμίας.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Καταβασίαι, αι Ίαμβιχαὶ μόνον, **Έσωσε λαόν, κτλ.** Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ ἀντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ΄. ஹô'n, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς.

'Εξαποστειλάριον.

Έ πεσχέψατο ήμας * ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ήμῶν,* ἀνατολὴ ἀνατολῶν,* καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιῷ,* εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν·* καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ΄.

Είς τούς Αίνους, ίστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά 'Ιδιόμελα, ³Πχος δ'.

Ανδρέου Ίεροσολυμίτου.

Ε ύφραίνεσθε Δίχαιοι· * ούρανοι άγαλλιάσθε· * σχιρτήσατε τὰ δρη,* Χριστοῦ γεννηθέντος. * Παρθένος χαθέζεται * τὰ Χερουβία μιμουμένη,* βαστάζουσα ἐν χόλποις * Θεόν Λόγον σαρχωθέντα· *

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΓ΄.

Ποιμένες τον τεχθέντα δοξάζουσι· * Μάγοι τῷ Δεσπότη * δῶρα προσφέρουσιν· * *Αγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· * 'Αχατάληπτε Κύριε, * δόξα σοι.

- ----

Ο αὐτός.

Ο Πατήρ εύδόχησεν· * ό Λόγος σὰρξ ἐγένετο· * xal ἡ Παρθένος ἕτεχε * Θεόν ἐνανθρωπήσαντα. * ᾿Αστήρ μηνύει· * Μάγοι προσχυνοῦσι· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * xal ἡ χτίσις ἀγάλλεται. Ο αὐτός.

Θετόχε Παρθένε, * ή τεχοῦσα τὸν Σωτῆρα, * ἀνέτρεψας τὴν πρώην χατάραν τῆς Εὐας· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τῆς εὐδοχίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν χόλποις * Θεόν Λόγον σαρχωθέντα. * Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· * πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν,* χράζοντες μετὰ σοῦ χαὶ λέγοντες· * ᾿Ανερμήνευτε Κύριε,* δόξα σοι. Ο αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν * τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, * τὴν μετὰ τόχον πάλιν ὀρθεῖσαν Παρθένον· * Χαίροις Πόλις ἔμψυχε * τοῦ Βασιλέως χαὶ Θεοῦ, * ἐν ἦ Χριστός οἰχήσας, * σωτηρίαν εἰργάσατο. * Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, * μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν, χράζοντες· * Θεοτόχε, πρέσβευε * τῷ ἐχ σοῦ σαρχωθέντι, * σωθῆναι ἡμᾶς.

$\Delta \delta \xi \alpha$, 'Hyor $\pi \lambda$. β' .

Σήμερον ή ἀόρατος φύσις * τοῖς βροτοῖς ἐχ Παρθένου συνάπτεται. * Σήμερον ή ἄπειρος οὐσία * ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. * Σήμερον ὁ Θεὸς δἱ ἀστέρος, Μάγους * εἰς προσχύνησιν ἄγει,* προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν,* ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ. * Διὸ ψάλλομεν· * Ὁ σαρχωθεὶς ἐχ Παρθένου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, ³Ηχος β'. Ιωάννου μοναχοῦ.

Σήμερον ό Χριστός ἐν Βηθλεὲμ * γεννᾶται ἐχ Παρθένου. * Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται,* xαὶ ὁ Λόγος σαρχοῦται. * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται,* xαὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. * Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα χηρύττουσιν· * ἡμεῖς δὲ ἀχαταπαύστως βοῶμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * xαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία.

Δοξολογία μεγάλη. Είς την Λειτουργίαν, Τα Αντίφωνα

τῆς Εορτῆς.

'Αντί του Τρισαγίου, "Οσοι είς Χριστόν έβαπτίσθητε· Είς τό, Έξαιρέτως, Στέργειν μέν ήμᾶς.

Κοινωνιχόν, τής Έορτής

Καί μετ' αύτό. Η Γέννησίς σου Χριστέ.

ТН АТТН НМЕРА.

Ψάλλομεν έν τοῖς Άποδείπνοις την Ακολουθίαν τοῦ Αγίου Τερομάρτυρος Εύθυμίου.

Ο Κανών, ού ή Αχροστιγίς.

Τεχθείς σε Χριστός σπαργάνοις στέφει, Πάτερ. Θεοσάνους.

'Ωδή ά. "Ηγος δ'.

Θαλάσσης το έρυθραΐον πέλαγος.

ΓΓι εχθέντα τον αεί όντα Κύριον, * χαί σπαργανούμενον, * σπαργα-Ι νωθείς μαστίγων αίχισμοῖς, * εὐσεβῶς προσεχύνησας, * χαὶ πρός αύτον Εύθύμιε, * μετ' εύθυμίας προσεχώρησας.

Έν φάτνη άναχλιθείς ό Κύριος,* δώρον γενέθλιον, * τῶν σῶν αίμάτων, Μάχαρ, τούς χρουνούς,* χαι πληγών σου τούς μώλωπας, * ύπερ γρυσόν και λίβανον * και ύπερ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσόν μέν παρά των Μάγων δέχεται,* τεχθείς ό Κύριος * τής πρός αύτόν άγάπης δε τής σής,* Ιεράρχα, τό γνήσιον,* χαι τό στερρόν, και εύτονον * τής άνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτω τον τοῦ Δεσπότου θάνατον * ἐχμιμησάμενος,* Δεσποτιχάς έβόησας φωνάς * ύπερ των άναιρούντων σε,* είλιχρινώς εύχόμενος * Ιεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ τῆς Ἱπεραγίας σήμερον, * ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής * σωματιχώς γεννάται χαθ' ήμας, * χαι σπαργάνοις ειλίσσεται, * ό σπαργανώσας θάλασσαν * όμίγλη, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

'Ωδή γ'. Εύρραίνεται έπι σοί.

Τχώρας μαρτυριχούς,* άντι λιβάνου χαι χρυσοῦ σμύρνης τε, * L ώς Ιερεύς προσήνεγχας, τῷ ἐν Βηθλεέμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμου, * χαι γενναιότητι ψυχής, ήλεγξας * τον δυσσεβή Λέοντα, * χατά του Σωτήρος λυττήσαντα.

Στεφάνου έχμιμητης * του Πρωτομάρτυρος Χριστου γέγονας,* των φονευτων, Εύθύμιε, * ύπερ σωτηρίας εύχόμενος.

Έτήρησας έμμελως * την του Σωτήρος έντολην, Οσιε, * χαι την ψυχήν τέθειχας, * ύπέρ των σων φίλων, Πατήρ ήμων. Θεοτοχίον.

Χωρίον χωρητικόν * τοῦ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ γέγονας, * τοῦτον σαρχί χωρήσασα, * Κεχαριτωμένη Πανάχραντε. 'Ωδή δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Ραπιζόμενος τό πρόσωπον το τη θεία * χαριτωθέν λαμπρότητι,* της άνω σορίας * γέγονας συμμέτοχος,* Χριστοῦ, παμμαχάριστε, * τοῦ ὑπέρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρχί.

Digitized by Google

Ίερωσύνης τὸ σέβας οὐχ αἰδεσθέντες,* οἱ ἀσεβεῖς χαὶ πρόμαχοι, * χαχίας ἐργάται, * Υῆρας οὐ τιμήσαντες * τὸ σὸν οἱ παράνομοι, * ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένω και φάτνη άνακειμένω, * τῷ Λυτρωτῆ, Εὐθύμιε, * πολύτιμον δῶρον, * Πάτερ προσενήνοχας, * τὸ τίμιον αἶμά σου, * πόθω δι αὐτὸν ἐχχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένος, * xal τὴν αὐτοῦ ἀγάπησιν * περιεζωσμένος, τούτῷ προσεπέλασας,* τῷ λύθρῷ σταζόμενος * τῷ ἐx μιαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοχίον.

Ο τὰς ἀύλους οὐσίας δημιουργήσας, * σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, * ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, * σήμερον γεγένηται· * αὐτῷ μελῳδήσωμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ωδή έ. Σύ, Κύριέ μου, φῶς.

Σοὶ, ἔμψυχος εἰχών,* τῷ Σωτῆρι προσάγεται,* τιμήσασα τὴν εἰχόνα * τῆς ἀχράντου σαρχός σου,* χαὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ, Δέσποτα, Ποιμὴν, * εὐθυμίας φερώνυμος, * τὰ στίγματα τῆς σαρχός σου, * περιφέρων οἰχείω * ἐν σώματι, προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ * τῶν ἀνόμων, Εὐθύμιε, * τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίχως * ἐχχυθέντων αἰμάτων, * παμμάχαρ Ἱερώτατε.

'Ανέστειλας όρμὴν * τῶν ἀθέων, μαχάριε, * τῆ ῥώμῃ τῶν διδαχῶν σου, * χαὶ τοῦ Κτίστου εἰχόνα, * σχετιχῶς σừ τετίμηχας. Θεοτοχίον.

'Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· * ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ * γεγέννηχε, τὸν τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, * φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

'Ωδή 5΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Τυμνώσει * τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος, * τἡν γύμνωσιν * ἐχμιμησάμενος, Πάτερ, * χαὶ μαστίγων πόνους ἐγχαρτερήσας, * τὸ σὸν αἶμα * τῷ ἐχείνου ἐπέχεας αίματι.

'Αγάπην * και ἐλπίδα και πίστιν * θεόφρονα, * τὰς δι αἰῶνος μενούσας * ἀρετὰς πλουτήσας, τῷ γεννηθέντι * ἐκ Παρθένου * δωροφορεῖς, παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως * τῷ Χριστῷ λειτουργήσας,* τὴν ἔνθεον * ἰερουργίαν τοῦ λόγου,* μισθόν τούτου Πάτερ ἀντεχομίσω,* θεοἰρῆμον,* τὸ σὲ τελειωθῆναι δἱ αίματος.

Θεοτοχίον.

Ο πλάσας * κατ' είκόνα ίδίαν * τόν ἄνθρωπον, * διὰ πολλήν εὐσπλαγχνίαν, * ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε * Θεομῆτορ, * όλοκλήρως αὐτόν ἐνδυσάμενος.

Men. Tom. II.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . K Γ '.

Κάθισμα, ³Ηχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Προσήνεγκας Χριστῷ,* ἐκ Παρθένου τεχθέντι,* Εὐθύμιε σοφέ,* ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, * ἀθλήσας καρτερώτατα, * Ἱεράρχα, τὸ αἶμά σου· * ὅθεν εἴληρας * διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης,* και παρίστασαι * τῆ Παναγία Τριάδι, * πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς. Ώδὴ ζ΄. Ἐν τῆ καμίνω * ᾿Αβραμιαῖοι.

Τερωσύνης * ίερωτάτης το θεόσδοτον * χρίσμα, * συγχεράσας αίματι τῷ ἐχ σοῦ, * ἱερώτατον ἀπέδειξας, * Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, χραυγάζων χαὶ Κύριος.

Σὲ ἐφειλχύσω * χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος,* οὕπερ * ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής,* εὐλογίαις ἀμειβόμενος * τοὺς ἀναιροῦντάς σε * ἀνηλεῶς, παμμάχαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας * ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως ἀσφαλῶς,* πασαις * προσβολαῖς παμμάχαρ τῶν πειρασμῶν,* ἀπερίτρεπτος διεμεινας, * Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, χραυγάζων χαὶ Κύριος. Θεοτοχίον.

Τὸ τοῦ ἡψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδή ή. Χετρας έχπετάσας.

* Εστης ἐπὶ βήματος στεἰρῶς * ἀγωνιζόμενος,* Πάτερ Εὐθύμιε· * τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ * ἐμελέτησας, θεόληπτε, * ῶσπερ ἐλόμενος θανεῖν * ὑπὲρ τῶν φίλων σου, * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρός χαὶ τόν λόγον χαὶ τόν νοῦν, * φαιδρὰν ἐκέχτησο * ψυχὴν χαὶ πρόσωπον· * νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας * μέχρις αίματος, Εὐθύμιε,* πρός Βασιλεῖς * θεοστυγεῖς * ἀντιταξάμενος,* χαὶ χραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Ἐπέθεντο μάχαρ ἐπὶ σὲ * οἱ ἐπὶ Υῆς χραταιοὶ,* τοῦ θανατῶσαί σε,* παρανομώτατα πράττοντες· * ἀλλ' αὐτός ἀνατεινόμενος * πρός τὸν τεχθέντα Λυτρωτὴν, * ἐξ ἀπειράνδρου * Μητρός, ἀνεβόας· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν ἐξέλιπε σαφῶς,* ἐχ τῆς 'Ιούδα φυλῆς,* ἄρχων ἡγούμενος· * σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοχας,* οῦ το πρὶν ἦν ἀποχείμενον,* τὴν προσδοχίαν τῶν ἐθνῶν,* Χριστον, ῷ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τον Κύριον.

'Ωδή θ΄. Λίθος άχειρότμητος.

Πρός τόν γαληνότατον δρμον * μετέστης, Πάτερ, των έντεῦθεν· * ώσπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθης * ἐχ τῆς παγίδος τῶν

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KG'.

θηρευόντων σε, * εύλογῶν τὸν ῥυσάμενον, * Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αίγλη τῆς ἐξ ὕψους φανείσης * ἀνατολῆς πεφωτισμένος, * xαὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, * τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, * ὑπερομῶς λαμπόμενος, * πρός τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη * χωροβατεῖν κατηξιώθης· * οῦ τῶν Μακαρίων λαμπρότης,* καὶ τῶν ΄Αγίων ἡ ἀγαλλίασις,* ὡς ἀθλητὴν Εὐθύμιε, * σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Έχων πρός Θεόν παρρησίαν,* ώς Ίεράρχης τε καὶ Μάρτυς,* τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος * τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι,* καὶ τῶν πταισμάτων ἄρεσιν * τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης * τοῦ Ἰεσσαὶ, ἡμῖν τεχοῦσα * ἀνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, * Θεογεννῆτορ Πάναγνε σήμερον, * τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, * καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρά, Ήχος πλ. δ΄. Ώ τοῦ παραδόξου.

Έ τι τῷ λύθρω σταζόμενος, χαὶ πεφυρμένος θερμῷ, χαὶ ἀτμί-Έ ζοντι αίματι, τῷ Χριστῷ παρέστηχας, θεορρήμον Εὐθύμιε. Τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ, τοὺς μώλωπας ἀνθ' ἰχεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, χαὶ ἐκτενῶς μάχαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Δώρα προσήνεγκας Όσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν Ιεραρχίας, Πάτερ, καὶ αίματι περοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, Πίστιν Όρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρραγῆ ὄντως καὶ ἀσάλευτον ἀγάπην, πάνσορε.

Γλώσσα χινουμένη Πνεύματι, χαὶ ρθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα θεοσδότου χάριτος τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· Όρθοδοξίας χρηπὶς ἀχράδαντος· στόμα μελίβρυτον· θησαυρός φρονήσεως· Ἐχχλησιῶν σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐδείχθης, "Όσιε.

Δόξα, χαι νυν. Ηχος δ'.

Σπηλαίω παρώχησας, Χριστε ο Θεός, φάτνη υπεδέξατο, Ποιμένες και Μάγοι προσεχύνησαν. Τότε δη των Προφητών επληρούτο το χήρυγμα· και Άγγελων αι δυνάμεις εθαύμαζον βοώσαι, και λέγουσαι· Δόξα τῆ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

KTPIAKII

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελούμεν τῶν Αγίων καὶ Δικαίων Ἰωσής τοῦ Μνήστορος, Δαυίδ τοῦ Βατιλεως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τον Προσιμιαχόν, χαι την συνήθη Στιχολογίαν, είς τό, Κύριε έχέχραξα, ίστωμεν Στίχους (. χαι φάλλομεν Στιχηρά Άναστάσιμα δ'. της Έρρτής γ'. χαι των Άγίων γ'.

Στιγηρά προσόμοια των Αγίων. Ήγος ά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τόν Θεοπάτορα πάντες * ἀνευρημήσωμεν * Δαυίδ τόν Βασιλέα·* ἐχ γὰρ τούτου προσῆλθε ῥάβδος ἡ Παρθένος,* χαὶ ἐξ αὐτῆς * ἀνατέταλχεν ἄνθος Χριστός,* χαὶ τόν ᾿Αδὰμ σùν τῆ Εὖα, ἐχ τῆς φθορᾶς * ἀνεπλάσατο ὡς εὕσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προβρήσεις * είδεν ἐν γήρα σαφῶς,* ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ,* ἐμφανῶς πληρουμένας, * μνηστείας λαχών ξενης, * χρηματισμούς * τῶν ᾿Αγγέλων δεξάμενος, * Δόξα Θεῷ ἐχβοώντων, ὅτι ἐν γῇ * τὴν εἰρήνην ἑδωρήσατο.

Τόν 'Αδελφόθεον πάντες * ἀνευφημήσωμεν,* ὡς Ἱεράρχην ὅντα, * μαρτυρίω δὲ πάλιν * ἐμπρέψαντα γενναίως· * οῦ ταῖς εὐχαῖς,* Ἱησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* ὁ ἐν σπηλαίω χαὶ φάτνη σπαργανωθεἰς, * σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Έλος πλ. β.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν * Δαυίδ καὶ Ἰακώβου, * εὐσεβοῦς Βασιλέως Προρήτου, * καὶ ᾿Αποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· * αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι,* πλάνης ἀπαλλαγέντες,* Χριστόν δοξολογοῦμεν * τόν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα,* τόν καὶ σαρκωθέντα * σῶσαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

> Καὶ νῦν. Θεοτοχίου, τὸ ά. τοῦ Ἡχου. Εἰς τὸν Στίχου, Στιχηρὰ τῆς Ἐκτωήχου. Δόξα, Ἡγος πλ. β΄.

Τερέων μνήμη,* καὶ Βασιλέων κράτος τε καὶ εὐφροσύνη * γέγο-Τ νεν ὁ τόκος σου· * καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι,* λέγομεν· * Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, φιλάνθρωπε. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν "Αγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ,* καὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σκιρτῷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται,* καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απολυτίκιον, 'Αναστάσιμον. Δόξα, τῶν 'Αγίων, 'Ηχος β'. Ε ὑαγγελίζου 'Ιωσὴφ,* τῷ Δαυίδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· * Παρθένον εἶδες χυοφορήσασαν· * μετὰ Μάγων προσεχύνησας· * μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας,* δί 'Αγγέλου χρηματισθείς. * Ίχέτευε Χριστόν τόν Θεόν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυν. της Εορτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ως διατέταχται όπισθεν, σελ. 674.

Κανών τοῦ Μνήστορος οὐ ἡ ἀΑκροστιχίς· Χριστοῦ σε μέλπω δεξιόν παραστάτην. ἰωσήφ.

'Ωδή ά. Ήχος ά. Χριστός γεννάται.

Χριστοῦ θεράπων μαχάριε, * Χριστοῦ τοῦ σαρχωθέντος Θεοῦ ἡμῶν. * Χριστοῦ Πατὴρ γνωριζόμενος· * τούτω σὺν παἰρἡησία * παρεστηχώς, * αἴτησαι εἰρήνην, * χαὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν * τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρημάτων θείων ὑπήχοος,* πραγμάτων παραδόξων διάχονος,* Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος,* Δίχαιος χατὰ πάντα * χαὶ ἀληθὴς * Ἰωσὴρ ἐδείχθης,* χαὶ Διχαίων ἐν σχηναῖς * ἐπαναπέπαυσαι.

'Ιδείν Χριστόν χατηξίωσαι * μορφή τή χαθ' ήμας νηπιάσαντα, * χαὶ τούτου Πατήρ ὠνόμασαι· * μεγίστη σου ἡ δόξα * ὡς ἀληθῶς· * μέγα ὑπὲρ πάντας * τὸ ἀξίωμα· διὸ * ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοχίον.

Σαρχί Χριστόν ἀπεχύησας * Αγνή ἐν Βηθλεἐμ ἀπειρόγαμε,* σπαργάνοις αὐτόν εἰλήσασα· * οῦ τὴν ἐπιδημίαν * χαταπλαγεἰς,* Ἰωσὴφ σὺν φόβῷ * μεγαλύνει, προσχυνεῖ, * τὴν τούτου δύναμιν.

Έτερος Κανών τῶν Άγίων Δαυἰδ καὶ Ἰακώβου.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

'Ωδή ά. ³Ηχος δ'. "Ασομαί σοι Κύριε.

"Α σομαί σοι Κύριε ό Θεός μου,* ὄτι ἐχ μήτρας 'Αγίας * Παρθένου, τον ἄνθρωπον * ἀφράστως ἐνδυσάμενος, * ἀνέπλασας ώς εὕσπλαγχνος.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, * σὺν ᾿Ασωμάτοις τὸν ὕμνον * λαμπρῶς ἀναμέλποντες,* xαὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι * τῷ σαρχὶ νηπιάσαντι.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Κς'.

Δόξα έν ύψίστοις χοροί 'Αγγέλων,* έν Βηθλεέμ, τοῖς Ποιμέσιν έπέστησαν λέγοντες· * μεθ' ῶν τόν εὐδοχήσαντα * σαρχωθηνα: ύμνήσωμεν.

"Οσοι το Γενέθλιον έχτελοῦμεν * τοῦ σαρχωθέντος δι ήμᾶς," χαρặ ἀνυμνήσωμεν * Ἰάχωβον Θεάδελρον,* χαι Δαυίδ Θεοπάτορα.

Δαυίδ ό Θεοπάτωρ σύν τῆ χινύρα, * τον ἐχ τῆς ῥίζης 'Ιεσσα: * σαρχούμενον Λόγον, * Ίάχωβον τον Δίχαιον, * ἐρελχόμενος ὕμνησον. 'Ωδὴ γ'. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρό τῶν αἰώνων * ἐχ Πατρός ἀπορρήτως ἐχλάμψαντος, χαὶ ἐχ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων * σαρχωθέντος ἀρράστως, * Πατηρ ὡνομάσθης ἕνδοξε, * χαὶ μυστηρίου ρριχτοῦ θεωρός, * μάχας ἐχρημάτισας.

Ον αι άνω Τάξεις * ώς Θεόν ἀπερίγραπτον τρέμουσι,* τοῦτον τεχθέντα ἐχ Παρθένου,* Ἰωσήφ ταῖς χερσί σου * χρατεῖς, χαθαγιαζόμενος * τῆ ἐπαφῆ τῆ φριχώδει σοφέ· * ὅθεν σε γεραίρομεν.

"Υψος μυστηρίου * γενεαϊς μή γνωσθέντος ταϊς πρώην, σορε," κατεπιστεύθης, τη καρδία * καθαρός δεδειγμένος· * δι ου άπαντες έσώθημεν,* οι την φωσφόρον και θείαν πιστως * μνήμην σου δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Σάρχα εἰληφότα * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, Παρθένε 'Αγνὴ.' χαὶ ἐν σπηλαίω γεννηθέντα * χαὶ ἐν φάτνη τεθέντα,* ἰδῶν Ἰωσηο ὁ Δίχαιος,* τὸν χαθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεόν, * ὑμνοις ἐμεγάλυνεν. ˁΑλλος. Τὸ στερέωμα, * τῶν ἐπὶ σοί.

Τόν τεχθέντα σαρχί ἐχ τῆς Παρθένου Μαρίας, * ἀσπόρως Χριστόν, * σύν 'Αγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, * Δόξα ἐν ὑψίστοις χραυγάζοντες.

'Αγραυλούντες πιστοί τον άληθη, * οι Ποιμένες Ποιμένα Χριστον, * ὑπ' 'Αγγέλων εὐηγγελίσθησαν, * Δόξα ἐν ὑψίστοις χραυγάζοντες.

Εύρραινέσθωσαν οι ούρανοι, * χορευέτω δὲ πᾶσα ή γη, * τῷ τεχθέντι σήμερον ἔδοντες. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Την πανέορτον του δι ήμας * χενωθέντος πιστοί έορτην,* σύν Δαυίδ τε Ιαχώβω,* ύμνοις έπαξίως τιμήσωμεν.

'Ως Νυμφίον Δαυίδ ἐχ παστοῦ,* τῆς μητρώας νηδύος φησί,* νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· * δν σὺν 'Ιαχώβω ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ήχος ά. Χορός Άγγελικός.

Πατρός ώς άληθῶς * οὐρανίου θεράπων * ἐγένου Ἰωσής, * καὶ Πατήρ τοῦ ἀνάρχου * Γίοῦ σὺ νενόμισαι, * τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· * ὅθεν σήμερον, * τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἑορτάζομεν, * ἐν εὐφροσύνη καρδίας, * πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. KG'.

Δόξα, χαι νῦν. Όμοιον.

Χορός τῶν Προφητῶν,* ἑορτάζει ἐνθέως,* τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοὶ * γεγονὸς ὦ Παρθένε· * Θεὸν σεσαρχωμένον γὰρ * ἐπὶ γῆς ἀπεχύησας· * ὅθεν "Αγγελοι * μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι· * Μάγοι πίστει δὲ * σὺν Ἰωσὴφ ἐχβοῶσι * τῷ Δαυίδ τὰ θαύματα.

'Ωδή δ'. 'Ράβδος έχ τῆς ῥίζης 'Ιεσσαί.

"Εχων λογισμόν ταΐς θεϊχαΐς * ὑπείχοντα προστάξεσι, * χαὶ χα-Θαρός ὅλος γενόμενος, * τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ * χαθαρὰν χαὶ ἄμωμον, * μάχαρ Ἰωσὴφ, σừ ἐμνηστεύσω, * τηρῶν Παρθένον άγνὴν * πρός ὑποδοχὴν τοῦ ποιήσαντος.

Μόνψ Γαβριήλ έν οὐρανῷ,* καὶ μόνψ σοὶ ἀοίδιμε,* μετὰ τὴν μόνην ἀπειρόγαμον,* τὸ μόνον ὑπερβολῆ * φοβερὸν μυστήριον, * μάκαρ Ἰωσὴφ, ἐνεπιστεύθη,* τὸν μόνον φθοροποιὸν * ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

"Εμψυχος ναός φωτοειδής * ὑπάρχων τοῦ ποιήσαντος,* ἐπιμελεία θείων πράξεων,* ἐχ τοῦ ἀγίου Ναοῦ,* τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον,* οῦ παραλαβεῖν χατηξιώθης * τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ,* μάχαρ Ἰωσὴφ, ἀειπάρθενον.

Θεοτοχίον.

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς,* ἐπέστη ὁ ἀόρατος,* ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· * Μἡ φοβηθῆς Ἰωσἡφ, * Μαριὰμ τὴν ἄχραντον * νῦν παραλαβεῖν· γαστρὶ γὰρ φέρει,* τὸν φέροντα θεικῆ * τούτου δυναστεία τὰ σύμπαντα.

"Αλλος. Τοὺς οὐρανοὺς * ἡ ἀρετή σου.

Τὴν ἄφραστον * τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν,* νοητοῖς προθεωρήσας * ᾿Αββακούμ ὀφθαλμοῖς,* ᾿Απὸ Θαιμὰν ἐκραύγαζεν,* ήξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῆ φάτνη σου * τῆ θεοδόχω περιέστησαν * στρατιαὶ τῶν 'Ασωμάτων,* Υἰὲ τοῦ Θεοῦ,* τὸν ὑπὲρ λόγον τόχον σου, * τρόμω χαὶ ἐχπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων * τὸν Δεσπότην προσχυνήσωμεν, * χαὶ μετ' ἀΑγγέλων χαὶ Ποιμένων * χορεύσωμεν, * θεοπρεπῶς χραυγάζοντες· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ο βασιλεύων * τῶν ἀπάντων Βασιλέων Χριστός,* κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος * Δαυίδ γεννηθείς, * τόν ἐκλεκτόν Ιάκωβον * προσήκατο ἀδελφόν ὡς ηὐδόκησεν.

Θεοτοχίον.

'Ο ἐχ Παρθένου * Θεός Κύριος φανεὶς ἐν σαρχὶ, * συνεδόξασε τὴν μνήμην * ὑμῶν "Αγιοι, * τῶν ᾿Αποστόλων πρόχριτε * Ἰάχωβε, χαὶ Δαυίδ παμμαχάριστε.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Κς΄.

'Ωδή έ. Θεός ών εἰρηνης.

Πραότητι λάμπων,* σοφέ 'Ιωσήφ,* έν τῆ γῆ τῶν πραέων ἐσχήνωσας,* Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι,* Πατήρ ὀνομασθείς·* ὸν ἐν ταῖς σαῖς ἀγχάλαις * χρατήσας ἡγιάσθης,* χαὶ ἰδών ἐδοξασθης * σάρχα βροτείαν περιχείμενον.

'Ως θείαν νεφέλην,* τὴν μόνην 'Αγνὴν * ἐν τοῖς χόλποις τόν "Ηλιον χρύπτουσαν,* εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες * ἐχ πόλεως Δαυἰό," τὸ ταύτης λῦσαι σχότος * τῆς εἰδωλομανίας,* Ἰωσὴφ, μυστηρίου * ὑπὲρ χατάληψιν διάχονε.

Δίχαιος ὑπάρχων,* διχαίοις όδοῖς * τοῦ διχαίου Δεσπότου πεπόρευσαι,* τοῦ χρίναντος διχαίως σε * τοιούτῷ φοβερῷ, * παμμάχαρ, μυστηρίῷ,* πιστῶς χαθυπουργῆσαι,* τῆς ἀῥῥήτου λοχείας,* δἰ ἦς βροτοὶ ἐδιχαιώθημεν. Θεοτοχίον.

Εύρέθη ώς έφη * Προφήτης Δαυίδ, * ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, * τὸν φύσει ἀπερίγραπτον * Θεὸν Ἐμμανουήλ· * ὅπερ μὴ ἐννοήσας, * ὁ θεῖος ἐδιδάχθη * Ἰωσὴφ ὑπ' ᾿Αγγέλου, * νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Αλλος. Ο άνατείλας ήμιν.

Ο ἀνατείλας ήμιν * τοις ἐν σχότει το φέγγος * τῆς σῆς θεοςανείας, * δόξα σοι δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο ἐχ Παρθένου ἀΥνῆς * εὐδοχήσας τεχθῆναι,* Θεός σεσαρχωμένος, * δόξα σοι δόξα σοι, * Ἰησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ο έχ Παρθένου τεχθείς, * χαί την μνήμην φαιδρύνας * Δαυίδ χαι Ίαχώβου, * δόξα σοι δόξα σοι, * Ίησοῦ Υἰὲ τοῦ Θεοῦ.

Ον ο Προφήτης Δαυίδ * ὑετόν ἐπὶ πόχον * ἐχάλει θεοπνεύστως,* Ἰάχωβος ἐχήρυξεν * Ἰησοῦν τὸν Υἰόν τοῦ Θεοῦ.

Ο την τοῦ δούλου μορφην * ἐνδυσάμενος, Λόγε, * ἐχ μήτρας Παναγίας, * δόξα σοι δόξα σοι, * Πησοῦ Γιὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοχίον.

Τὴν τοῦ ἀΑγγέλου φωνὴν,* ἀσιγήτως ἡ χτίσις * προσφέρει σοι Παρθένε· * Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, * Ἱησοῦ Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

'Ωδή ς΄. Σπλάγχνων 'Ιωναν.

Είνω τοχετῷ * ἐχ Κόρης Θεόπαιδος, * τοῖς ξένοις ἡμῖν * ἐπιδημήσαντα, * τὸν ἀίδιον * τοῦ Πατρός Θεόν Λόγον * λαβών Ἰωσὴφ, * τὴν πρός Αἰγυπτον, παμμάχαρ, ξένην χάθοδον, * χαίρων * σὺν αὐτῷ πεποίησαι, * χαθυπείχων τοῖς θείοις προστάγμασιν.

"Ιστασο Θεῷ * σαρχὶ νηπιάσαντι,* σοφὲ 'Ιωσὴφ,* διαχονούμενος, * ὥσπερ *Αγγελος· * χαὶ ἀμέσως πρὸς τούτου ηὐγάσθης σαφῶς, * τὰς ἀχτῖνας τὰς αῦλους εἰσδεχόμενος, * μάχαρ, * χαὶ φωτοειδέστατος * χαὶ ψυχῆ χαὶ χαρδία δειχνύμενος.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KG'.

"Ολος ἐπαφῆ * τῆ θεία, πανεύρημε, * χαθαγιασθεὶς * ψυχῆ χαὶ σώματι, * μεταβέβηχας * πρὸς ἀύλους μονὰς, ἀγιάζων νυνὶ * τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, Δίχαιε * ὄντως * Ἰωσὴρ πανάγιε, * Παναγίας μνηστὴρ Θεομήτορος.

Θεοτοχίον.

Νέον ἐπὶ γῆς * παιδίον ἑώραχας, * Παρθένου 'Αγνῆς * ἀποτιχτόμενον,* τὸν προτέλειον * χαὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐχρύντα Πατρός· * χαὶ 'Αγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤχουσας, * ἔνδον τοῦ σπηλαίου χείμενον, * Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

"Αλλος. Έβόησε, * προτυπῶν.

ἘΚύριε,* το φριχώδες,* οἰ Εν ὑψίστοις δόξα * τῷ Θεῷ· ἐπὶ Υῆς νῦν γὰρ τίχτεται.

Εὐδόχησας * ἐχ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος * ἐπ' ἐσχάτων,* ἐχ Πατρός πρό αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός· * ϊνα τόν φθαρέντα * ἀναπλάσης 'Αδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκάθισας * ἐπὶ θρόνου, ὡς ὡμοσας, Κύριε, * τοῦ Προφήτου * σου Δαυίδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ * προελθών, Ἰακώβω δὲ * τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ἐπέστησαν * ἐχπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι * ἐν σπηλαίω, * χαὶ τὸν τόχον τὸν ἄχραντον ὕμνησαν * ἀσιγήτως, Δόξα * ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεύς μέν * ό Δαυίδ χαὶ Προφήτης Θεσπέσιος,* χαὶ Προπάτωρ * ἀνειδείχθη τῆς θείας σαρχώσεως· * Πρωτεπίσχοπος δὲ * μαθητὴς ὁ Ἰάχωβος δείχνυται.

Θεοτοχίον.

Δεόμεθα * ὑπέρ τῶν οἰχετῶν σου, ἀλόχευτε * Θεοτόχε, * τόν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα δυσώπησον· * ὅτι σὲ χαὶ μόνην * προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάχιον η Ηχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.

Εύφροσύνης σήμερον, * Δαυίδ πληροῦται ὁ θεῖος, * Ἰωσήρ τε αἰνεσιν * σὺν Ἰαχώβῷ προσφέρει· * στέφος γὰρ * τῆ συγγενεία Χριστοῦ λαβόντες * χαίρουσι, χαὶ τὸν ἀφράστως ἐν γἦ τεχθέντα * ἀνυμνοῦσι, χαὶ βοῶσιν· * Οἰχτίρμον σῶζε * τοὺς σὲ γεραίροντας. Ὁ Οἶχος. Τὴν Ἐδέμ.

Α ποἰρἡτῷ βουλῆ * τίχτεται σαρχί ὁ ἄσαρχος· * περιγράφεται νῦν * σώματι ὁ ἀπερίγραπτος, * χαὶ σώζει ἀτρέπτως * τὰς ἄμφω οὐσίας· * ἀρχὴν λαμβάνει * ὁ φύσει ἄναρχος,* χαὶ μόνος ὑπέρχρονος· * ὁρᾶται βρέφος * ὁ ὑπερτέλειος· * φέρεται χερσὶν * ὁ φέρων τὰ σύμπαντα.* Διὸ τοὺς τούτου συγγενεία * σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς *

Men. Tom. II.

689

MHN Δ EKEMBPIO Σ . K Γ '.

στέφει τῷ ἐαυτοῦ τοχετῷ· * οῦς δοξάζοντες πίστει,* ἀσιγήτως ἐχβοῶμεν· * Οἰχτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακή μετά την Χριστού Γέννησιν,

Μνήμη τῶν Άγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Άγίας Παρθένου Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυθό τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῶ Ἰωσὴφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου, Ώς ἐχλεγέντα φύλαχα ταύτης μόνον.

Σὐ τέχτονος παῖς ἀλλ' ἀδελφός Κυρίου, Τοῦ πάντα τεχτήναντος ἐν λόγῳ μάχαρ.

Έγώ τί φήσω; μαρτυρούντος Κυρίου,

Τόν Δαυίδ εύρον, ώς έμαυτου χαρδίαν.

Ταΐς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωδή ζ΄. Οι Πατδες εύσεβεία.

Προφήτσεων το πέρας * τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐώραχας * ον γὰρ ἐχήρυξαν Χριστον * ἐλευσόμενον ἐχ Κόρης Άγνῆς, * ἐψηλάφησας, χαὶ βρέφος * χατενόησας, * ὡς χαθαρός τὴν ψυχὴν, * Χριστοῦ θεράπον.

'Αμέμπτω πολιτεία * 'Ιωσήφ χεχοσμημένος, ἕνδοξε, * φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθοῦς * παρθενίας ἐχρημάτισας,* χαὶ Πατήρ τοῦ τιχτομένου * Παιδός χέχλησαι,* μεγαλυνθεὶς τῆ σεπτῆ * προσηγορία.

'Ρήματι ό τεχταίνων * ούρανόν χαι την γην χαι την Θάλασσαν, * χέχληται τέχτονος Γίός, * σοῦ παμμάχαρ ἀξιάγαστε, * τοῦ ἀνάρχου σε Πατρός * ὄντως δοξάσαντος, * ὡς ἰερόν ὑπουργόν * τῶν ὑπερ λόγον. Θεοτοχίον.

Συμβόλοις ίεροῖς σε * τυπουμένην 'Ιωσήφ ὁ Δίχαιος,* Θεοχαρίτωτε 'Αγνή,* ἐγνωχώς, ῥάβδῷ χληροῦταί σου * τὴν μνηστείαν τὴν σεπτὴν, * ἐπιμνησθείς 'Ααρών * τῆς βλαστησάσης ποτὲ * ἀγίας Ῥάβδου.

Αλλος. Άβραμιαΐοι ποτέ.

'Εν Βηθλεέμ Ποιμένες, * τον τῆς Παρθένου τόχον * δοξολογούντες Σ χατεμήνυον, * Σωτῆρα χαὶ Κύριον, * τον ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, * ἀνθρώπων σῶσαι γένος.

Τόν ὑπέρ λόγον τόχον * τῆς Θεοτόχου Μαρίας,* χοροὶ 'Αγγέλων ἐχπληττόμενοι,* ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐχραύγαζον,* τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, * χαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

691

Τῶν Χερουβίμ έδείχθης * ὑψηλοτέρα, Παρθένε,* ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βαστάσασα * τον τούτοις δγούμενον. * ου δυσωπούσα σωσαι * ήμας ἀεὶ μή παύση.

Νυμφαγωγός μέν Δαυίδ, * θαλαμηπόλος δέ θεῖος * τῆς Ἐκκλησίας ο Ιάχωβος * γενόμενοι, έλεγον· * Ο σαρχωθείς δι ήμας. * Χριστέ, εύλογητός εί.

Ο έν Προφήταις "Αναξ, * χαί Βασιλεῦσι Προφήτης, * σύν Ίαχώβω τῷ θεόφρονι, * ἡμῖν ἐμελώδησαν· * Ο σαρχωθεὶς δι ἡμᾶς,* Χριστέ, εύλογητός εί. Θεοτοχίον.

Έν τη άρλέχτω βάτω, * χαί δροσοβόλω χαμίνω, * σύ προγραρείσα Μήτηρ "Αχραντε,* ἀσπόρως ἐχύησας * σεσαρχωμένον Θεόν,* Αγνή εύλογημένη.

Ωδή ή. Θαύματος υπερφυους.

Γίμιος ώς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου * χατενώπιον ὥρθη Κυρίου, * Ἰω-σκα πανόλβιε: * σὐ νὰο ἕλιοι ἐστολιν τ΄. σήφ πανόλβιε· * σὺ γὰρ ὅλως ὀσιωθεὶς * ἀπὸ βρέφους, ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι * της εύλογημένης μεθ' ής έμελπες. * Εύλογείτω * ή χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Απαντες χοροί των 'Ασωμάτων, * όνπερ τρέμουσι Θεόν χαί Κτίστην, * Ιωσήφ ό δίχαιος, * παρρησία πανευλαβώς, * περιπτύσσεται ώς βρέφος χαι άσπάζεται, * χαι φῶς νοητόν βοῶν χομίζεται· * Εύλογείτω * ή χτίσις πᾶσα τον Κύριον, * χαι ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρωσαι τῷ γλυχυτάτω μάχαρ πόθω,* χαὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρχωθέντι * παρεστώς, προστάξεσι * χαθυπείχεις ταις θειχαίς, * δί 'Αγγέλου έξ Αίγύπτου μηνυόμενος, * πρός γην 'Ισραήλ έπανελεύσεσθαι, * μετ' αὐτοῦ * τοῦ Παιδίου χαὶ τῆς Μητρός αὐτοῦ· * οις συνεπανήλθες * τον Κύριον δοξάζων.

Θεοτοχίον.

Νόμου τὰς σχιὰς εἶδες λυθείσας * τῆ τῆς χάριτος φωτοχυσία·* φωτεινήν νεφέλην τε * την Παρθένον, τον νοητόν * άνατέλλουσαν σαρχί "Ηλιον έβλεψας, * χαι ώσπερ άστηρ πάντας έφώτισας * τούς βοῶντας, * σοφέ Ἰωσήφ, εχάστοτε· * Σε ὑπερυψοῦμεν, * Χριστέ, είς τούς αίωνας.

Άλλος. Τόν Βασιλέα Χριστόν.

Τ) ον Βασιλέα Χριστον, * ον χατεμήνυσαν * έν Βηθλεέμ οι Ποιμένες, * χαι 'Αστήρ έρανέρωσεν * έν δούλου μορφή, * πάντα τὰ έργα ύμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν γεννηθέντα Χριστόν, * δν προσεχύνησαν * μετά δώρων οί Μάγοι, * χαι έθεολόγησαν * τῶν 'Αγγέλων αι στρατιαι, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν σαρχωθέντα Χριστόν, * δν έδοξολόγησαν * οὐρανῶν αἰ Δυνάμεις, * χαὶ τὰ πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, * πἀντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τόν σαρχωθέντα Χριστόν, * δν προεφήτευσε * Δαυίδ ό Θεοπάτωρ, * χαί τοῖς λαοῖς ἐχήρυξεν * Ἰάχωβος, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Τον Βασιλέα Χριστον, * ον ήμεν έτεχεν * ή Παρθένος Μαρία,* χαὶ μετὰ τόχον ἔμεινε * Παρθένος ᾿Αγνὴ, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^{'Ω}δή θ'. Μυστήριον * ξένον.

Τσότιμος * πάντων Άγγέλων γεγένησαι, * Προρητών Μαρτύρων τε, * μάχαρ, χαι τών σορών * Άποστόλων συνόμιλος σντως · * διό * σύν αύτοῖς σε μαχαρίζων ἀει, * 'Ιωσήρ, τὴν ἰεράν σου μνήμην σέβομαι.

Ώς ἐχ γένους * βασιλιχοῦ χαταγόμενος, * τὴν ἀγνὴν Βασίλισσαν, * μέλλουσαν Ἰησοῦν * Βασιλέα τίχτειν ἀποὀῥήτως, * σοφὲ, * ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας * ἐν Υῇ * προχριθεὶς τοὺς Υṛγενεῖς, μαχαριώτατε.

Σθενούμενος * τῆ δυναστεία τοῦ Πνεύματος, * ἀρεταῖς κεκόσμησαι, * μάχαρ, ἐν βαθυτάτῷ * γήρα πρός τοὺς σοὺς μετέβης * λαμπρῶς * Ἰωσὴφ Πατέρας, μέγίστος * Πατὴρ * νομισθεὶς, τοῦ ἐχ Θεοῦ Πατρός ἐχλάμψαντος.

Η μνήμη σου * πρός εύφροσύνην τὰ πέρατα * συγχαλεϊ, χαὶ αἰνεσιν * Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος * μάχαρ· ῷ σὺν παῥρησία * Χριστῷ * παρεστώς, ἀπαύστως πρέσβουε, * ἡμᾶς * λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Φυλάττουσαν * την παρθενίαν ἀχήρατον, * την 'Αγνην ἐρώλαξας, * Λόγος ἐξ ής Θεός * ἐσαρχώθη φυλάξας Παρθένον * αὐτην, * μετὰ γέννησιν ἀπόρρητον· * μεθ' ής, * θεορόρε 'Ιωσήρ, ήμῶν μνημόνευε.

*Αλλος. Μωϋσής ἐν τῷ ὄρει.

Τόν ἀἰρήτως πρό αἰώνων * φύντα Λόγον καὶ Υἰόν ἐκ Πατρός, * τόν αὐτόν ἐπ' ἐσχάτων σαρκὶ, * σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· * δν ὑμνοῦσι Ποιμένες, * ᾿Αγγέλων βοώντων· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν ᾿Αστέρα οἱ Μάγοι * ἰδόντες τρόπῳ ξένῳ, τούτῳ παρείποντο, * τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες· * ὄν εὐρόντες δώροις ἐτίμησαν, * χρυσῷ xαὶ λιβάνῳ * xαὶ σμύρνῃ, βοῶντες· * Δόξα ἐν ὖψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Κς΄.

Βηθλεέμ νῦν εὐφραίνου,* Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυίδ·* χαί Σιών έπαγάλλου * των Έχχλησιων ή άχρόπολις, * χοινήν εύφροσύνην * τοῦ Παμβασιλέως, * xαι τῶν αὐτοῦ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐχ Παρθένου * Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τρόμω * ύπούργησεν · οὐρανοὶ μὲν τὸν ἀστέρα, * ἡ Υῆ τὴν φάτνην, * ὄρος τό σπήλαιον, * οί Μάγοι τὰ δῶρα, * Ποιμένες το θαῦμα, * "Αγγελοι τον ύμνον αύτῷ προσφέροντες.

Βασιλεύς έχ Ποιμένων * πάλαι μέν Δαυτό έχρημάτισεν · * έχ φυλής δε Ιούδα * συ τής βασιλίδος, Ιάχωβε, * Ποιμήν άνεδείχθης, * τῆς τοῦ σαρχωθέντος ποίμνης, * 'Αμνοῦ τοῦ ὑψίστου χαὶ Υίου του Θεου. Θεοτοχίον.

Τών 'Αγγέλων οι δήμοι * σέ Θεοχυήτορ δοξάζουσι, * χαι άνθρώπων το γένος * σε αχαταπαύστως εν υμνοις τιμα. * συ γαρ τῷ θείψ τόχψ, * βροτούς ούρανίοις ήνωσας · * δθεν σε γεραίρομεν. Έξαποστειλάριον Αναστάσιμον, χαὶ τῶν Αγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τύν Ίαχώβω μέλψωμεν * τῷ χλεινῷ Θεαδέλφω, * Δαυίδ τόν 🚄 Θεοπάτορα, * Ίωσήρ τε τον θεῖον, * τῆς Θεοτόχου Μνήστορα,* τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῆ θεία * γεννήσει καθυπούργησαν, * Βηθλεέμ έν τη πόλει θεοπρεπώς, μετ' Αγγέλων * Μάγων τε και Ποιμένων, * αύτῷ τον ύμνον ἔδοντες, * ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη.

Καὶ τῆς Έορτῆς.

Είς τούς Αίνους, Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ'. Είτα τῆς Έορτῆς. ἸΗχος δ΄.

Ε ὑφραίνεσθε * Δίχαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· * σχιρτήσατε τὰ δρη * Χριστοῦ γεννηθέντος· * Παρθένος καθέζεται, * τὰ Χερουβίμ μιμουμένη, * βαστάζουσα έν χόλποις * Θεόν Λόγον σαρ- • χωθέντα. * Ποιμένες τον τεχθέντα δοξάζουσι. * Μάγοι τῷ Δεσπότη δώρα προσφέρουσιν. * Αγγελοι άνυμνούντες λέγουσιν * Άχατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτόχε Παρθένε, * ή τεχοῦσα τὸν Σωτῆρα, * ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τής Εύας * ότι Μήτηρ γέγονας * τής εύδοκίας τοῦ Πατρός, * βαστάζουσα ἐν χόλποις * Θεόν Λόγον σαρχωθέντα.* Ού φέρει το μυστήριον έρευναν * πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, * χράζοντες μετὰ σοῦ χαὶ λέγοντες· * 'Ανερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Είπεν ο Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν * τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, * τὴν μετὰ τόχον πάλιν δφθείσαν Παρθένον Χαίροις Πόλις έμψυγε * του Βα-

Digitized by Google

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΖ΄.

σιλέως χαι Θεοϋ, * ἐν ἦ Χριστός οἰχήσας * σωτηρίαν εἰργάσατο.* Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, * μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν, * χράζοντες · * Θεοτόχε πρέσβευε * τῷ ἐχ σοῦ σαρχωθέντι,* σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίγ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Ο πατήρ εὐδόχησε· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· * χαὶ ἡ Παρθένος ἔτεχε * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. * ᾿Αστήρ μηνύει· * Μάγοι προσχυνοῦσι· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * χαὶ ἡ χτίσις ἀγάλλεται·

Δόξα, ηγος πλ. δ'. 'Ανατολίου.

Αξμα, χαὶ πῦρ, * χαὶ ἀτμίδα χαπνοῦ, * τέρατα γῆς, * ἀ προεῖδεν Ἰωήλ· * αξμα, τὴν Σάρχωσιν· * πῦρ τὴν Θεότητα· * ἀτμίδα δὲ χαπνοῦ, * τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * τὸ ἐπελθὸν τῆ Παρθένω, * χαὶ χόσμον εὐωδιάσαν. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, * Κύριε δόξα σοι.

Και νῦν 'Υπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, και 'Απόλυσις. Είς την Λειτουργίαν, ως διατέτακται.

TH KZ'. TOT ATTOT MHNO Σ .

Μνήμη του Αγίου Πρωτομάρτυρος και Αρχιδιακόνου Στεφάνου: καί του Όσίου Πατρός ήμῶν και Όμολογητου, Θεοδώρου του Γραπτου, αύταδέλφου Θεοφάνους του Ποιητου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Τ η του Πνεύματος χάριτι * λαμπρυνθείς την διάνοιαν, * τη μορρη ώς "Αγγελος ώφθης Στέρανε, * διαδοθείσης τῷ σώματι" της ένδον λαμπρότητος, * χαί την αίγλην της ψυχης φανερούσης τοις βλέπουσι · * δί ης έτυχες * χαί φωτός θεωρίας, * ούρανῶν σοι * παραδόξως ἀνοιγέντων, * ἀρχή Μαρτύρων χαί χαύχημα.

'Ως βαθμίδες και κλίμακες * πρός οὐράνιον ἄνοδον, * αἰ τῶν λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν * ὥν ἐπιβαίνων τεθέασαι * ἐστῶτα τόν Κύριον, * τοῦ Πατρός ἐκ δεξιῶν, * σοι ὁμώνυμον Στέφανον * προτεινόμενον, * δεξιᾶ ζωηφόρω· * οῦ πλησίον * ὡς καλλίνικος παρέστης, * και 'Αθλητῶν ἀκροθίνιον.

Έν σημείοις και τέρασιν * άπαστράπτων και δόγμασι, * παρανόμων έσβεσας το συνέδριον. * και ύπ' αύτων άναιρούμενος,*

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KZ'.

χαὶ λίθοις βαλλόμενος, * ὑπέρ τῆς τῶν φονευτῶν * σὺ προσηύχου ἀφέσεως, * ἐχμιμούμενος * τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, * οῦ εἰς χεῖρας * ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα * τὸ ἱερώτατον, Στέφανε.

Έτερα Στιχηρά τοῦ Όσίου, ὄμοια.

Ενιτείας τοῖς τραύμασι * προσετέθη σοι τραύματα * ἐξορίας, "Όσιε,* χαλεπότητι * τοῦ παρανόμως διέποντος * τον θρόνον τον ἕννομον, καὶ συγχέοντος δεινῶς * τοὺς θεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως,* καὶ τὴν ἄχραντον * τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα * καθελόντος, * δν τῆ χάριτι τῆ θεία, * Χριστοῦ θεράπον, κατήσχυνας.

Ού φρουρά σε, ού στένωσις, * ούδὲ σχότος ἀνήμερον, * οὐ πληγαὶ χαὶ μάστιγες περιίσχυσαν, * τῆς πρός Χριστόν ἀγαπήσεως χωρίσαι Θεόδωρε· * οὐδὲ νόσος χαλεπή, * χαὶ μαχρὰ χαὶ δυσρόρητος· * οὐδὲ ἕνδεια * τῆς τρορῆς θεοἰρῆμον· * ἀλλ' ἀτρέπτως * ἐχαρτέρησας, προβλέπων * τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

'Αντί θλίψεως άνεσιν, * άντί πόνων άπόλαυσιν, * άντί σχότους ελλαμψιν, * σοί δεδώρηται ό 'Αθλοθέτης ό δίχαιος · * άντί δὲ θεσπέσιε, * τῆς ἐν ὄψει σου γραφῆς, * ζωῆς βίβλω ἐγγέγραψαι · * Έχχλησία δὲ * πρωτοτόχων ἐτάγης * ἐν ὑψίστοις, * χαὶ 'Αγγέλων πανηγύρει * περιχαρῶς προσελήλυθας.

Δόξα, του Πρωτομάρτυρος. Ήχος β'. Άνατολίου.

Τῷ Βασιλεϊ καὶ Δεσπότῃ * τοῦ παντός, * τεχθέντι ἐπὶ γῆς,* Στέρανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, * οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, * ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἰμάτων διηνθισμένος. * ᾿Αλλ' ὦ φιλομάρτυρες, δεῦτε, * τὰ τῶν ἀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, * τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, * καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, * εἰπωμεν· * Ὁ σοφία καταγλαϊσθεὶς, * καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, * Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν, τῆς Εορτής, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα * τετέλεσται σήμερον· * Παρθένος τίκτει, * καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· * ὁ Λόγος σαρκοῦται, * καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. * ᾿Αγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι,* καὶ ήμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Eiς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια της Εορτής,

ηχος ά. Τών ούρανίων ταγμάτων.

Τόν έχ Πατρός πρό αίώνων * έξανατείλαντα, * χαὶ ὡς Υἰόν ἐν χόλπῳ * Πατριχῷ ἀεἰ ὄντα, αὐθις δ' ἐπ' ἐσχάτων * ἀγχάλαις Μητρός, * ὡς ἐν θρόνῷ χαθήμενον, * χαὶ ὑπ' ᾿Αγγέλων, * Ποιμένων, Μάγων τε νῦν * προσχυνούμενον, ὑμινήσωμεν. Στίχ. Είπεν ό Κύριος τῷ Κυρίφ μου.

Έν Βηθλεέμ συνελθόντες * πιστοὶ χατίδωμεν, * τόν τῶν ἀπάντων Κτίστην, * χείμενον ἐν τῆ φάτνῃ· * χαὶ τοὺς ἐχ Χαλδαίων * δῶρον χαλόν * προσχομίζοντας τρίϋλον, * ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε χαὶ δἱ ἡμᾶς * τριημέρῷ ἐσομένῷ νεχρῷ.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Ἐx τῆς Παρθένου ἐτέχθης * ὑπὸ τὸ σπήλαιον· * xαὶ στρατιαὶ ᾿Αγγέλων * ἐπιστᾶσαι ἐβόων· * Δόξα ἐν ὑψίστοις * σοὶ τῷ Θεῷ,* τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορρῆ, * xαὶ ἀναπλάσαντι xόσμον ἐν τῆ γαστρὶ * τῆς Παρθένου, xαὶ ἀνάνδρου Μητρός.

Δόξα, τοῦ Αγίου.

Ήχος πλ. β΄. Άνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης * xαὶ ἐν Διαχόνοις, Στέρανε μαχάριε· * τῶν ἀΑθλητῶν τὸ ἐγχαλλώπισμα, * τῶν Πιστῶν τὸ χαύχημα, * ἡ δόξα τῶν Διχαίων. * Τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζοντας * μνήμην αἴτησαι, * ὡς παριστάμενος * τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Παντάναχτος, * τῶν πταισμάτων ἰλασμὸν * λαβεῖν, χαὶ Βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Και νῦν, τῆς Εορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν "Αγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ * xαὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σχιρτῷ δὲ πᾶσα ἡ χτίσις, * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ * Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη * τῶν εἰδώλων πέπαυται, * xαὶ βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Άπολυτίχιον τοῦ Άγίου,

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα * ἐστέφθη σὴ χορυφὴ, * ἐξ ἄθλων ῶν ὑπέμεινας, * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * Μαρτύρων πρωτόαθλε- * σὑ γὰρ τὴν 'Ιουδαίων * ἀπελέγξας μανίαν, * εἰδές σου τόν Σωτῆρα,* τοῦ Πατρός δεξιόθεν. * Αὐτόν οὖν ἐχδυσώπει ἀεἰ, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Όσίου.

Ορθοδοξίας όδηγέ.

Καί νῦν, τῆς Εορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία.

Μετά την Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Έορτης.

³Ηχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο θρόνφ πυριμόρφφ * ἐν ὑψίστοις χαθήμενος, * σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχφ,* χαὶ τῷ Θείφ σου Πνεύματι,* ηὐδόχησας τεχθῆναι

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΖ'.

έν σαρχί, * έχ Κόρης ἀπειράνδρου, * Ἰησοῦ· * διὰ τοῦτο χαὶ ἀστήρ σε * τοῖς ἐχ Περσίδος Μάγοις χαθυπέδειξε. * Δόξα τῆ παναγάθψ σου βουλῆ· * δόξα τῆ ἐπιφανεία σου· * δόξα τῆ πρός ἡμᾶς * ἄχρα συγχαταβάσει σου.

> Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ ἡΑγίου. Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τήν τοῦ Πνεύματος πηγήν, * ἐν τῆ χαρδία μυστιχῶς * χεχτημένος, * τοῦ Χριστοῦ * ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, * τῶν Ἰουδαίων * ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· * χαὶ ἔδειξεν αὐτοῖς * τὸν Ἰἰον τοῦ Θεοῦ, * ἐχ σπέρματος Δαυὶδ ἀναβλαστήσαντα, * τῷ τῆς σορίας χαὶ χάριτος πληρώματι * πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. * ᾿Αλλ' ὡ τρισμάχαρ, * τοὺς σὲ τιμῶντας * σῶζε ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Δόξα, χαί νον, τής Έορτής, όμοιον.

Ο ἀχώρητος παντι,* πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; * ὁ ἐν κόλποις * τοῦ Πατρός,* πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; * πάντως ὡς οἶδεν,* ὡς ἠθέλησε, * καὶ ὡς ηὐδόκησεν· * ἄσαρκος γὰρ ὣν, * ἐσαρκώθη ἐκών· * καὶ γέγονεν ὁ ὣν, * ὅ οὐκ ἦν δἱ ἡμᾶς· * καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως * μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. * Διπλοῦς ἐτέχθη * Χριστός, τόν ἄνω * κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Ο Ν΄.. και οι Κανόνες· της Έορτης, και των Άγιων. Ο Κανών του Πρωτομάρτυρος.

Ίωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή ά. ⁷Ηχος πλ. ά. "Ιππον και άναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, * τὸν Πρωτομάρτυρα * τῆς Χριστοῦ ἘΧΧλησίας, * ἐνδόξως στεφανώσωμεν· * χαὶ θεία στεφόμενοι τοῦ Στεφάνου * χάριτι, ἐπινίχιον ὕμνον ἔσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασχάλου * το πρᾶον φρόνημα, * χαὶ τὴν ἐχ τῆς ἀγάπης * ὑψοποιον ταπείνωσιν, * ἀξίως ὁ Στέφανος, Διαχόνων * πρόχριτος, χαὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σύ πρός ἐπιχουρίαν * τῶν ἀΑποστόλων Χριστοῦ,* ἐπαξίως ἐχλήθης· * χαὶ ὡς πιστός Διάχονος, * φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας, * ἔνθα Χριστός δἱ αίματος μεταβέβηχας.

Θεοτοχίον.

Συ μέν υπέρ άνθρώπων, * Χριστέ, τον άνθρωπον * έχ Παρθένου φορέσας, * ώς βρέφος έσπαργάνωσαι· * ο σος δε χωννύμενος Πρωτομάρτυς * λίθων βολαΐς, τον άνθρωπον άποδύεται.

Έτερος Κανών τοῦ Όσίου οὖ ἡ Ἀκροστιχίς Τοὺς σοὺς, Ἀδελφέ, γνησίους πλέκω κρότους.

Men. Tom. II.

MIIN Δ EKEMBPIO Σ . KZ'.

Θεοφάνους. 'Ωδή ά. 'Ηγος δ΄.

Θαλάσσης το έρυθραιον πέλαγος.

Τόν τίτλον σής σής τιμίας όψεως, * ίδόντα παραχωρετ * τα Χερουβίμ τοῦ ξύλου τής ζωής· * ή φλογίνη ρομφαία δὲ, * πανευλαβῶς, * τὰ νῶτά σοι * δίδωσι, πάνσορε Θεόδωρε.

Ο τίτλος τη χορυρη ἐπέχειτο τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * ἐγγεγραμμένος ξύλω τοῦ Σταυροῦ· * ὁ σὸς τίτλος δὲ * πάνσορε, * ἐψει τη ση χεχόλαπται, * χεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

'Υψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, * xαὶ διενύγη πλευράν·* σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σχάμνῷ χαρτερῶς, * τὰς χεντήσεις ὑπέμεινας, ' ὥσπερ χριός ἐπίσημος, * Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφία παντοδαπεί χοσμούμενος, * Πάτερ Θεόδωρε, * τον πρω τοστάτην ήλεγξας σαρώς * τής χαχίστης αίρέσεως · * ὑπομονή * τών ἕργων δὲ, * τούτου τὰς φρένας χατεπάτησας.

Θεοτοχίον.

Σορίας τῆς ὑπερσόρου γέγονας * δοχεῖον, Πάναγνε * Θεογεννῆτορ, μόνη τῶν πιστῶν * σωτηρία καὶ ὑμνησις· * σừ γὰρ ἡμῖν * γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή γ'. Ο πήξας * έπ' ούδενός.

Νομίμως * ώς Χριστοῦ στρατιώτης ὁ Στέρανος, * πρός τούς θεοκτόνους παραταξάμενος, * τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ * σθένος ἐνδεδυμένος, * τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν * ἅπασαν τὴν βλάσφημον αΐρεσιν.

Τῷ ζήλῳ * τῆς Χριστοῦ πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, * καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, * πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς * θείου ὁ Πρωτομάρτυς, * τῶν ᾿Αλιέων ἐβεβαίωσε * πᾶσι τὸ θεόχριτον κήρυγμα.

'Ως χήρυξ * τῆς χεχρυμμένης ὄντως χαὶ θείας ζωῆς, * τῆς παρούσης ώσπερ ἐπιλαθόμενος, * ἔργῷ διαδείχνυσι σαφῶς * πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, * τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, * ἄριστα προχρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοχίον.

Του βίου * δί ήμας ό Δεσπότης το σπήλαιον * ύπεισηλθε, τρόπφ συγκαταβάσεως· * ό δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός * Στέρενος, τὴν σπιλάδα * τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, * πόθω τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

"Αλλος. Εύφραίνεται έπι σοί.

Ούχ έχων ö τι ταϊς σαϊς * διδασχαλίαις ἀντειπεῖν, "Οσιε,* ἐπ' αἰ-Οχισμούς στρέφεται, ό βαρβαριχῆς βίας ἔμπλεως.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΖ΄.

Υπέστης χαρτεριχώς, τὰς ἐπὶ νῶτον χαὶ στηθῶν μάστιγας * διὰ Χριστόν, θεόπνευστε, * χαὶ τὰ ἐπὶ χόρρης ραπίσματα.

Σοφία πνευματική, * και προθυμία λογισμού, ήσχυνας * τον δυσσεβή Λέοντα, * τοις ιερωτάτοις σου δόγμασιν.

'Αθραύστοις ύπομοναϊς, * και καρτερία των δεινών, έθραυσας * την·μανικην, "Οσιε, * βδέλλαν τη μαχαίρα του Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Δαυίδ χαθά χιβωτόν * έν Βηθλεέμ, προφητιχοϊς όμμασι, * Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, * βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν. Ο Είρμός.

» Εύφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐxxλησία σου Χριστὲ, xράζουσα· * » ΕΣύ μου ἰσχὺς Κύριε, * xαὶ xαταφυγὴ xαὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ΊΙχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Απόστολε Χριστοῦ, * Διαχόνων ὁ πρῶτος, * Πρωτόαθλε σοφὲ, * τῶν Μαρτύρων ἀχρότης, * ὁ χόσμου τὰ πέρατα * ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, * χαὶ τοῖς θαύμασι * ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, * τοὺς τιμῶντάς σε * ῥῦσαι παντοίων χινδύνων, * πανεύρημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Όσίου.

Ηχος γ'. Θείας πίστεως όμολογία.

Στόμα πέφηνας τῆς παὸῥησίας, * Οράσος τύραννον μεγαλοφρόνως * χαταισχύνας, χαρτερία * τῶν ἄθλων σου· * ἐχχεντηθεἰς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, * διὰ Χριστοῦ τὴν εἰχόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας * τιμᾶν χαὶ δοξάζειν ἅπαντας, * αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

> Καὶ νῦν, τῆς Έορτῆς. Ἡχος ὁ αὐτός. Τὴν ὡραιότητα.

Θαϋμα παράδοξον * γέγονε σήμερον· * ό γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐν τῷ σπηλαίψ σαρχὶ * ὥφθη ἐχ Παρθένου δἱ ἡμᾶς, * χαθώς αὐτὸς ἐπίσταται. * Μάγοι μετὰ δώρων δὲ * ὡς Βασιλεῖ προσεχύνησαν. * Ποιμένες μετ' ᾿Αγγέλων τε * ἐδοξολόγουν αὐτόν· * μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· * Δόξα τῷ δἱ ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

'Ωδή δ'. Την θείαν έννοήσας σου χένωσιν.

Κατήγορος χριτής τε χαι άδιχος, * ό βροτοχτόνος χαι πατήρ* τοῦ ψεύδους, Στέφανε, δείχνυται· ἀλλ' ἐαυτόν ἀνατρέπει,* τοὺς βρόχους χαθ' αὐτοῦ τεχτηνάμενος.

Ο μέγας της άθλησεως πρόβολος, * άντ' ούδενός τοῦ δυσμενοῦς * τυράννου χρίνας την ἔφοδον, * χαταπαλαίει ἀνδρείως, * ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν ἀντίπαλον.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KZ'.

'Ως πρώτος των Μαρτύρων ό Στέφανος, * όδοποιήσας έν ήμιν * τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, * στεφανηφόρος χορεύει, * τῷ στέρε: τών Μαρτύρων στεφόμενος.

Θεοτοχίον.

Έχλάμψας έχ Παρθένου ώς "Ηλιος, * συνανατέλλουσαν Χρστέ, * ώς Έωσφόρον την ένδοξον * τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην,* τη ση χαταγλαίζεις φαιδρότητι.

Αλλος. Έπαρθέντα σε ίδουσα ή Έχχλησία.

Έφηπλωμένος σανίδι χατεχεντήθης, * ώς προσχυνών Θεόδωρε,* L' Χριστου την Είχόνα, * χαι της Θεομήτορος, * Θραχός άγριότητι, * και βαρβαρική ιταμότητι.

Λειτουργήσας έχ νεότητος τῷ Δεσπότη, * χαὶ πρός αὐτόν άνένδοτον * την έφεσιν έχων, * μάχαρ δι άσχήσεως, * Μαρτύρων έν αίματι * αύθις έχοσμήθης φαιδρότατα.

Φαεινότατος ώς ήλιος Θεοφόρε,* ἀνατολής ἐξώρμησας,* ἀχτίνας έχπέμπων * τῆς όμολογίας σου, * χαὶ τῆς μεγαλόφρονος * χαί γενναιοτάτης ένστάσεως.

Θεοτοχίον.

Εύλογημένος ό έρχόμενος Θεός Λόγος, * έν Βηθλεέμ ώς είσπλαγχνος, * έξ ἀπειρογάμου * Πάναγνε χοιλίας σου· * δν νύν έχδυσώπησον, * σωσαι τούς πρός σε χαταφεύγοντας.

'Ωδή έ. Ο άναβαλλόμενος.

🔭 Τλαμψεν ώς Αγγελος * ό Πρωτομάρτυς σου, * τῶν οὐρανίων,* L Χριστέ, αψίδων * γεγονώς υπέρτερος, * χαι δόξης αφρήτου * έμφορηθείς, φιλάνθρωπε.

΄Ως ἀχαταγώνιστος, * τοῦ Πρωτομάρτυρος * τοῦ θείου ζήλου * ή παβρησία· * xai γὰρ μέχρις αίματος, * πρός τοὺς θεοχτόνους* ανδρείως παρετάξατο.

Θεηγόρου στόματος * νιφάσιν, έβαλε * τοὺς μιαιφόνους * 5 Πρωτομάρτυς. * ύπ' αύτῶν ἀπείροις δε * τῶν λίθων νιφάσιν, * ώς νιχητής έστέφετο.

Θεοτοχίον.

Τον επιδημήσαντα * έξ απειράνδρου Μητρός, * ο Πρωτομάρτυς * έν αχινήτω * του Πατρός Θεότητι * έστῶτα χαὶ δόξη, * έν ούρανοῖς τεθέαται.

Άλλος. Σύ, Κύριε μου, φῶς.

ρίας, * χαι φρουράς ώμοτάτας * ύπέστης, χαρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθώς, * νικηφόρον στεφάνωμα * δεξάμενος, ἐν ήμέρα * τη φαιδρά και φωσφόρω * του θείου Πρωτομάρτυρος.

"Ην έσχες ἐχ παιδός * εὐσεβείας ὑπόθεσιν, * ἐτήρησας μέχρι τέλους * ἀπερίτρεπτος μείνας, * ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀἐῥαγὲς * ϫατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἀγχυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε κεκτήμεθα. 'Ωδὴ ૬΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ο χλεινός ταξίαρχος * των Μαρτύρων * Στέρανος πιστοι,* τους θεσμούς της φύσεως τη χάριτι * ἐχβεβηχώς,* τη θεία δόξη αὐγάζεται.

Μιμητής πανάριστος * χρηματίσας, * Δέσποτα Χριστέ * τοῦ τιμίου πάθους σου ὁ Στέφανος, * τοὺς φονευτὰς * δὶ εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνου πράξεως, * ἀμετόχους * φύλαττε, Χριστέ, * καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον * τοὺς ὑμνητὰς * τῆς κληρουχίας, ὡς εὕσπλαγχνος.

Θεοτοχίον.

Παγχοσμίου γέγονε * σωτηρίας, * Δέσποτα Χριστὲ, * ἀπαρχὴ ό τόχος σου, * χαὶ Μάρτυσι * θεοπρεποῦς * ὁμολογίας ὑπόθεσις.

"Αλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιδρῶτι * τῶν ἀγώνων εἰσέτι σταζόμενος, * 'Αγωνοθέτῃ παρέστης, * τῷ διχαία χρίσει πᾶσαν τὴν χτίσιν * χυβερνῶντι, * Θεοφόρε παμμάχαρ Θεόδωρε.

Οὐδέν σε * τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, * οὐ x αἰχιζόμενον σῶμα, * οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, * οὐ ζημία * τῶν προσόντων, θεόφρον Θεόδωρε.

Υίός ῶν * xai φωτός xai ἡμέρας Θεόδωρε, * πλήρης φωτός μετετέθης * πρός τό φῶς τό θεῖον, αὐξανομένης * τῆς ἡμέρας,* xai νυχτός μειουμένης, θεόληπτε.

Θεοτοχίον.

Σὲ μόνην * τῶν ἀχανθῶν ἐν μέσφ εὐράμενος * ὡς χαθαρώτατον χρίνον, * χαὶ χοιλάδων ἄνθος, ὡ Θεομῆτορ, * ὁ Νυμφίος, * ἐχ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Ο Είρμός.

» Ούσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δἱ οἰκτον *

» έχ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

³Ηχος γ'. Η Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθές ήμιν * διά σαρχός έπεδήμει, * χαι ό δουλος σήμερον, * ἀπό σαρχός ἐξεδήμει· * χθές μέν γὰρ ὁ Βασιλεύων

MIIN Δ EKEMBPIO Σ . KZ'.

σαρχί ἐτέχθη· * σήμερον δὲ ὁ οἰχέτης λιθοβολεῖται * δἱ αὐτὸν χαὶ τελειοῦται, * ὁ Πρωτομάρτυς * χαὶ θεῖος Στέφανος.

Ο Οἶχος.

Ος άστὴρ φαεινός, * σήμερον συνεξέλαμψε * τῆ γεννήσει Χριστοῦ, * ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, * ἀστράπτων καὶ φωτίζων * τὰ πέρατα ἅπαντα· * τῶν 'Ιουδαίων * μόνον ἡμαύρωσε * τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, * σοφίας λόγοις * τούτους διελέγξας, * ἀπὸ τῶν Γραφῶν * διαλεγόμενος· * καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα * ἐκ τῆς Παρθένου 'Ιησοῦν, * Γἰὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, * κατήσχυνε τούτων * τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, * ὁ Πρωτομάρτυς * καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου, Πρωτομάρτυρος, xai ἀΑρχιδιαχόνου Στεφάνου, ἐνός τῶν ἐπτὰ Διαχόνων. Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οία τιμίοις λίθοις

Στέφω Στέφανον, δν προέστεψαν λίθοι.

Είχάδι λαίνεος Στέφανον μόρος έβδόμη είλεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αύχειν έχει τι χαί Θεόδωρος μέγα,

Έχ γής ἀπαίρων· ὡς μέγα στίξις θέας!

Στίχοι Ίαμβιχοὶ, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Άγίου Θεοδώρου χαὶ ἀδὲλφοῦ ἀὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρός την πόλεν,
Όπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες
Ἐστησαν, εἰς σύστασιν τῆς οἰχουμένης,
Ὁρθησαν οὖτοι τῷ σεβασμίφ τόπφ,
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.
Ἐκεῖσε πολλὰ λοιπόν, ἐξ ἀπιστίας,
Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβορρόνως,
Ἐκεῖθεν ἡλάθησαν, ὡς ἀποστάται.
Πρός τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,
Οὐκ ἐξαφῆχαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.

Κατακρίνονται και διώκονται πάλιν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΖ΄.

'Ωδή ζ'. Ο υπερυψούμενος.

Ως ποιχίλοις ἄνθεσι * χαὶ ὡραίοις, Στέφανε, * τοῖς λίθοις χοσμούμενος, * σαυτόν προσενήνοχας * Χριστῷ τῷ ζωοδότη, * μελωδών· Εὐλογητός εἶ.

'Ως ἀχαταγώνιστος * ή τοῦ Σαύλου ἕνστασις, * πορθοῦντος τὸ πρότερον * Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, * προσάγοντός τε ἔθνη * τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες * pονιχῶς οἱ ἄνομοι, * ὡς θῆρες ἀρπάσαντες * ἀνήρουν τὸν Στέφανον, * ἐνθέως μελωδοῦντα· * Ὁ Θεός εὐλογητος εἶ.

Ἐπαρθεὶς τῷ πνεύματι * τῷ Ἁγίῳ, Στέρανε, * ἀῥρήτως τεθέασαι * Υίδν σὺν Γεννήτορι, * χραυγάζων τῆ Τριάδι· * Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ. Θεοτοχίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, * ἐχ Παρθένου θείας ἀγνῆς, * προσήνεχται ἔμψυχος, * ὡς Βασιλεῖ, Στέρανος, * ἐνθέως μελφδῶν σοι·* Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Άλλος. Έν τη χαμίνω.

Πεπυρσευμένος * τῷ ὀρθοδόξω ζήλω, πάνσορε, * πλάνην * μιαρᾶς αἰρέσεως xαὶ δεινῆς, * θαρσαλέως ἐξηχόντισας, * Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, χραυγάζων xαὶ Κύριος.

Λόγον σορίας, * λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, * λόγον * διδαγμάτων Πάτερ πανευσεβῶν, * Θεός Λόγος σοι δεδώρηται, * Εύλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, βοῶντι καὶ Κύριος.

Έξανατείλας * έχ τῆς Ἐώας, ὥσπερ ἡλιος, * αἴγλην * εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, * τῆς Εἰχόνος τὴν προσχύνησιν * Χριστοῦ φωτίζουσαν, * χαὶ διδάσχουσαν, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοχίον.

Κεχοσμημένη, * δεδοξασμένη, ὑπερλάμπουσα * φέγγει * Παρθενίας, Μήτηρ οὖσα Θεοῦ· * μετὰ σώματος ἐγέννησας, * καὶ ἐσπαργάνωσας, * τὸν ὁμίχλῃ τὴν Υῆν σπαργανώσαντα.

'Ωδή ή. Σοι τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητώς, * τῆ τοῦ Στεράνου δόξη * λαμπόμενοι, μέλψωμεν * τῷ σαρχωθέντι Θεῷ· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^{*}Ωρθη σοι Χριστός * ἐν τῆ Πατρώα δόξη, * τῶν ἄθλων μηνύων σοι * σαρῶς τὰ ἐπαθλα· * ὅθεν ἐβόας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῆ * τῆς παρανόμου πλάνης, * ἀθλήσεως στέφανος * ἐπλάκη, Στέφανε· * ὅθεν ἐβόας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KZ'.

*Επλεξεν ήμιν, * ό τοῦ Δεσπότου τόχος * χορείαν, ή μνήμη τε * τοῦ Πρωτομάρτυρος * ὅθεν ἀπαύστως * τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, * θεανδριχῶς τῷ λόγῳ * τεχοῦσαν τόν Κύριον, * χαὶ παρθενεύουσαν, * πάντα τὰ ἔργα, * Ιἰάρθένε, εὐλογοῦμεν, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Άλλος. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ.

Ως λέων, παμμάχαρ, πεποιθώς * ψυχής στερρότητι, ούχ έδειλίασας * τόν τής αίρέσεως πρόβολον, * τής μανίας τόν έπώνυμον· * δν χαταπτήξας τοῖς λαοῖς, * χαίρων ἐχραύγαζες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρεία τόν θυμόν, * τῆ σωφροσύνῃ δὲ μάχαρ τὴν ἔφεσιν, * τόν νοῦν φρονήσεως ἔμπλεων * χεχτημένος διετέλεσας· * διχαιοσύνῃ δὲ τὰς σὰς * φρένας ἐῥῥύθμισας,* ἀναχράζων· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Ραγδαίως φερόμενον τον ροῦν * τον τῆς αἰρέσεως, * Πάτερ, ἐξέρανας * τοῖς σοῖς συντάγμασιν, "Όσιε, * καὶ πανσόφοις ἀποδείξεσι, * τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν * καταστρεψάμενος,* καὶ κραυγάζων. * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Ο πλάσας την φύσιν χατ' ἀρχὰς, * την τῶν ἀνθρώπων Θεὸς, * ταύτην ἐνδύεται, * ἐκ τῆς ἀχράντου σου Πάναγνε, * χαὶ ἀγίας γαστρὸς, σήμερον, * ἐν Βηθλεὲμ προρητιχῶς * ἀποτιχτόμενος· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ο Ειρμός.

- » 👽 εῖρας ἐχπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάχχω
- Λ έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν έσβεσαν, * ἀρετὴν περιζωσάμε-
- » νοι, * οι εύσεβείας έρασται * Παιδες, χραυγάζοντες· * Εύλογειτε,*
- » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τον Κύριον.

'Ωδη θ'. Ήσατα χόρευε.

Τών ἐπαίνων, Στέφανε,* ὑπερέβης * ἅπαντα θεσμόν,* χαὶ φέρεις χατὰ παντός * λόγου ἀψευδῶς,* σὐ τὰ νιχητήρια· * ἀδυνατεῖ* βρότειος γὰρ νοῦς * πλέξασθαι στέρανον, * ἐγχωμίων σοὶ ἐπάξιον.

[•]Ω τής μαχαρίας σου * ἦς ἐφθέγξω, * Στέφανε, φωνής· * Μἡ στήσης τοῖς φονευταῖς * Δέσποτα βοῶν, * Χριστὲ τὸ ἀγνόημα· * ἀλλ' ὡς Θεὸς καὶ Δημιουργὸς, * δέξαι τὸ πνεῦμά μου, * ὡσπερ θῦμα εὐωδέστατον.

Σύ των πόνων ξπαθλον * ἀνεδήσω,* το νικητικόν * ἐκ παντοκρατορικῆς * στέφος δεξιᾶς· * καὶ νῦν παμμακάριστε, * παρεστη-

MHN Δ EKEMBPIOΣ. KZ'.

χώς * τῷ Παμβασιλεϊ, * δόξη χαὶ χάριτι, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοχίον.

Χρονικής υπάρξεως,* ἐκ Παρθένου * είληφεν ἀρχὴν * σαρκὶ, ὁ ἐκ τοῦ Πατρός * ἄχρονος Υἰός· * διὸ ἀναιρούμενος * ὁ μιμητὴς * Στέφανος Χριστοῦ,* νῦν ἐκληρώσατο * ἀπαρχὴν τῆς ἀιδίου ζωῆς. ["]Αλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείω βαλλόμενος πόθω, * τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις * ρặον ὑπορέρεις θεόρρον· * χαὶ τοῦ διώχτου τὴν ἀγριότητα * χαταβαλών, ἀπείληρας * τὸν τῶν ἀγώνων, Πάτερ, στέφανον.

Όλβον έπουράνιον εύρες, * και διαμένουσαν οίκίαν, * άντι τῆς μακρᾶς ἐξορίας, * και ξενιτείας και μεταβάσεως· * και νῦν τρυφᾶς, λαβόμενος * τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

"Γμνον τῷ Δεσπότη προσφέρων, * μάχαρ, δυσώπησον ἀπαύστως,* ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας,* χαὶ συσχηνίας, χαὶ ἀδελφότητος· * ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, * τύχωμεν ἅμα τῆς θεώσεως. Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν τε xαὶ λόγον, * ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεόν Λόγον * σήμερον τεχοῦσαν, Παρθένε, * xαὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον ἐλίξασαν, * ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα * xαὶ Θεοτόχον μεγαλύνομεν.

Ο Είρμος.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀ-» Λ κρογωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύ-» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ Θεοτόχε μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Έπεσχέψατο ήμᾶς.

Στέρανος σοι, ώς Βασιλεϊ, * ἔμψυχος προσενήνεχται,* τῆς σαρχὸς ἐχδημήσας,* τῷ ἐνδημήσαντι σαρχὶ * Θεῷ παντοχράτορι,* δι ὄν τὸν ἀγῶνα * ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

["]Ετερον. Τοϊς Μαθηταϊς συνέλθωμεν.

Ο πλήρης θείας χάριτος * χαι δυνάμεως ὄντως * τερατουργῶν, διήλεγχε * θεοχτόνων τὰ στίφη,* διαχενῆς μελετῶντα· * ὑψηγόρω δὲ γλώττη * θεολογῶν ὁ Στέφανος, * τοῦ Πατρός δεξιόθεν, * τόν Ἰησοῦν * χαθορῶ νῦν ἔφησεν ἐστηχότα· * πρός ὄν λιθολευστούμενος, * στεφηφόρος ἀνῆλθεν.

Τής Έορτής, μετὰ χαὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Τοϊς Μαθηταϊς συνέλθωμεν.

Ο τῷ Πατρὶ xαὶ Πνεύματι * συναίδιος Λόγος,* xαὶ συμρυὴς xαὶ σύνθρονος,* ἐχ Παρθένου γεννᾶται * ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· * ὂν Θεόν xαὶ Σωτῆρα * ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος,* ἀριδήλως Men. Tom. II. χηρύξας, * ύπο χειρών * μιαιφόνων χαίρων λιθολευστεϊται, * χαί στεφηφόρος άνεισι * πρός αὐτόν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Λίνους, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά ἰδιόμελα τοῦ ΄Λγίου Στεφάνου.

Ήχος ά. Κυπριανού.

Αθλοφοριχόν στέφανον * τῷ Πρωτάθλω οἱ πιστοὶ πλέξωμεν,* ἐχ λογιχῶν ἀνθέων· * αὐτός γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων * προητοιμασεν ὁδόν,* χαὶ ἐν χαρᾶ ἀνεβόα· * Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς * ἀνεφγμένους θεωρῶ,* χαὶ τόν Υἰόν τοῦ Θεοῦ * ἐχ δεξιῶν ἐστῶτα,* τοῦ ἀοράτου Πατρός.

'Ηχος β'. 'Ανατολίου.

'Αγιωσύνην ένεδύσω, * Στέρανε * μαχάριε, Πρωτομάρτυς χαὶ Πρωτοδιάχονε, * τῶν 'Αγγέλων συμμέτοχε· * δυσωπήθητι * χαὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * πρός τὸν Σωτῆρα Κύριον * τὸν ἀναμάρτητον.

Ο αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Πρώτος ἐν Διαχόνοις, * πρώτος χαὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, * πανάγιε Στέρανε· * όδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς 'Αγίοις, * χαὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· * διὸ * οὐρανός σοι ἡνοίγη, * χαὶ Θεός σοι ἐφάνη. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αύτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τόν Πρωτομάρτυρα,* χαὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα,* Στέρανον τόν Πρωτοδιάχονον, * ἐπαξίως τιμήσωμεν· * οῦτος γὰρ ἐστώς * ἐν μέσῷ παρανόμων, * ἐν δεξιῷ Πατρός * Υἰόν ἐθεάσατο. Ἡχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἕνδοξε, οὐρανοπολῖτα, * Χριστοῦ θεράπον μαχάριε,* πρεσβείαν ποίησον * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αύτός, του αύτου.

Στέφανος,* ή χαλή ἀπαρχή τῶν Μαρτύρων,* ὁ πλήρης χάριτος χαὶ δυνάμεως, * ὁ ποιῶν σημεῖα χαὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, * ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· * ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς "Αγγελος, * χαὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν * σοῦ τοῦ σαρχωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν,* ἐχ δεξιῶν τῆς δυνάμιως· * χαὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, * εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· * χαὶ διὰ τοῦτο * ταῖς χοροστασίαις τῶν ᾿Αγγέλων συναυλιζόμενος, * πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. ά. Κυπριανου.

Πρωτομάρτυς 'Απόστολε, * και Πρωτοδιάκονε, * ή πύλη τών Μαρτύρων, * ή δόξα τών Δικαίων, * τών 'Αποστόλων το καύχη-

μα· * σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεψγμένους, * ἐν τῷ σταδίψ ἐστώς· * xαὶ τὸν Υἰὸν τοῦ Θεοῦ * ἐχ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· * διὸ * ὡς "Αγγελος ἐχλάμψας τῷ προσώπψ,* ἐν χαρặ ἀνεχραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· * Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. * Καὶ νῦν αἴτησαι * τοῖς ἐχ πόθου εὐφημοῦσί σε,* ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

'Αχατάληπτον * το τελούμενον * έν Βηθλεέμ σήμερον μυστήριον. * ο άδρατος όρᾶται. * ο ᾶσαρχος σαρχοῦται. * ο Λόγος παχύνεται. * χαὶ ο ῶν γίνεται δ οὐχ ἦν. * Παρθένος τίχτει ἐν σπηλαίψ * βρέφος νέον, * τον Πλάστην τῆς φύσεως. * φάτνη ἐχτυποῦται * εἰς θρόνον ἐπουράνιον. * χτήνη ἀπειχάζει * χερουβιχὴν παράστασιν. * Ποιμένες θαυμάζουσι. * Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. * *Αγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* χαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. * ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόχησεν * ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμ. της Έορτης.

Ήχος ά. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Τ δοῦσα χρατούμενον, χερσίν * ἐαυτῆς ἡ Πάναγνος * τόν Ποιητὴν, ἀπερθέγγετο· * Τέχνον γλυχύτατον, * πῶς σε βρέρος βλέπω, * χαὶ νοεῖν οὐ δύναμαι * τὴν ἄπειρόν σου νῦν συγχατάβασιν; * ὑμνῶ τὸ χράτος σου, * προσχυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, * δἱ ῆς σῶσαι * χόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Είπεν ό Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Ως βρέφος με βλέπουσα ταϊς σαϊς * ἐπαναπαυόμενον,* Μῆτερ, ἀγχάλαις εὐφράνθητι· * ἡλθον τὸν χόσμον γὰρ * ὅλον διασῶσαι,* χαὶ 'Αδὰμ ὅν ἔπλασα, * χαχίστη συμβουλία τοῦ ὄφεως, * ξύλου γευσάμενον,* χαὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον * Παραδείσου,* χαὶ χαταφθειρόμενον.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Σὲ βρέρος προτέλειον όρῶ, * φάτνη προσχλινόμενον, * οὐ συνορῶ μυστηρίου δὲ * βάθος τὸ ἄφραστον· * πῶς χαὶ μετὰ τόχον * ἄφθορος διέμεινα, * τοὺς νόμους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως. * Τίνα οὖν αἶνόν σοι * προσαγάγω; * πῶς δοξάσω σε; * ἡ Παρθένος * Κόρη ἀπεφθέγγετο.

Δόξα, του Αγίου, ΈΙχος πλ. δ'. Κυπριανου.

Χαίροις ἐν Κυρίω, * στεφανηφόρε Στέφανε, * ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· * διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν,* καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων * Ἰουδαίων κατήργησας· * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρός Κύριον.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KH'.

Καί νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον * οἰχονομεῖται σήμερον· * χαινοτομοῦνται φύσεις,* χαὶ Θεός ἄνθρωπος γίνεται· * ὅπερ ἡν μεμένηχε,* χαὶ δ οὐχ ἡν προσέλαβεν· * οὐ φυρμόν ὑπομείνας, * οὐδὲ διαίρεσιν.

> Ή λοιπή Άκολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἀγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νιχομηδεία χαέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

³Ηχος πλ. ά. Χαίροις * ἀσχητιχῶν.

Φ έρεις * 'Αδαμιαίαν μορφήν, * ό έν μορφή Θεου υπάρχων παντέλειος· * και θέλεις * χερσι χρατεϊσθαι,* ό τῆ χειρι του παντός * περιδεδραγμένος * δυναστεία σου, * Αγνή * ή πανάμωμος * προσεφθέγγετο λέγουσα· * ΙΙώς σε σπαργάνοις * ένειλήσω ώς νήπιον; * πῶς θηλάσω σε * τόν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; * πῶς μή τὴν ὑπὲρ ἕννοιαν * πτωχείαν θαυμάσω σου; * πῶς σε Υιόν μου καλέσω * δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; * Ύμνῶ * εὐλογῶ σε, * τόν παρέχοντα τῷ κόσμῷ * τὸ μέγα ἕλεος.

Βρέρος * σωματωθέν έξ αὐτῆς, * τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος * ὁρῶσα,* χερσὶ ϫρατοῦσα,* ϫαταριλοῦσα πυχνῶς, * καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα * προσερθέγγετο * αὐτῷ· * Θεὲ ῦψιστε,* Βασιλεῦ ἀθεώρητε· * πῶς καθορῶ σε, * καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον * οὐ δεδύνημαι * τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; * Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον,* καὶ τοῦτο ἀλλότριον,* ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα,* καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, * νηδὺν * συντηροῦντα * ὡς πρὸ τόχου, καὶ διδόντα * τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα * ixετιxῶς ἡ Σεμνὴ, * θαμβητιxῶς τε φθεγγομένη ἀxήx>ε, * τῶν Μάγων * πρό τοῦ Σπηλαίου * παρισταμένων ὁμοῦ, * xai πρός τούτους ἔφη· * Τίνα θέλετε; * ὑμεῖς, * ὡς ὁρῶ γὰρ, * ἀλλοδαπῆς χώρας ἤλθετε, * Περσῶν τὸ σχῆμα * οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, * ξένην ἄριξιν * xai πορείαν πεποίησθε· * xai πρός τὸν ξενιτεύσαντα * ἐξ ὑψους, xai ξένως μοι * ἐνοιχισθέντα ὡς οἶδε, * μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, * αὐτὸν * προσχυνῆσαι, * τὸν δωρούμενον τῷ χόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Έτερα Στιχηρά προσόμοια των Αγίων, ⁷Ηχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύριοι Μάρτυρες,* Χριστοϋ * τοῦ Θεοῦ τῆ χάριτι * συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι,* δῆμος μαχάριος,* φωταυγεῖς ἀστέρες,* πλάνης νύχτα λύσαντες,* πρός ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· * χαὶ νῦν πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθύς πολυάριθμος * πυρι * ήδη ώλοχαύτωται,* χαι εὐωδίας ἐπλήρωσε * τὰ ἐπουράνια· * χαι τῶν πρωτοτόχων * ἐχλεχτὴν ὀμήγυριν * ἐφαίδρυνε, χαρᾶς τε ἐπλήρωσε * νῦν τὰ ἐπίγεια· * χαι πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς,* τοὺς τελοῦντας * τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες,* τῶν σῶν * μύρων ὀσφραινόμεναι,* σοῖς ἡχολούθησαν ἔχνεσι,* τὸ σὸν μιμούμεναι * ζωηφόρον πάθος * τὸ ψυχοσωτήριον· * χαὶ πρὸς τὴν ἐχ νεχρῶν ἐξανάστασιν * ἐν σοὶ γηθόμεναι,* Εὐεργέτα, χατωχίσθησαν,* τοῦ σοῦ χάλλους * σαφῶς ἀπολαύουσαι. Δόξα, χαὶ νῦν. ὅΗχος δ΄.

Εύφράνθητι 'Ιερουσαλήμ, * καὶ πανηγυρίσατε πάντες * οἰ άγαπῶντες Σιών. * Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός * τῆς καταδίκης τοῦ 'Αδάμ· * ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἡνεψχθη,* ὁ ὄρις κατηργήθη· * ἢν γὰρ ἡπάτησε πρώην,* νῦν ἐθεάσατο * τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. * Ώ βάθος πλούτου * καὶ σορίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! * ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκὶ,* τῆς ἁμαρτίας τὸ ὅργανον,* σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο * τῷ κόσμῳ παντὶ,* διὰ τῆς Θεοτόχου· * βρέρος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς,* ὁ παντέλειος Θεός· * καὶ διὰ τοῦ τόχου Παρθενίαν σροαγίζει,* σειρὰς ἀμαρτημάτων * λύων διὰ σπαργάνων· * καὶ διὰ νηπιότητος * τῆς Εὐας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὡδινας. * Χορευέτω τοίνυν * πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· * ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν * παραγέγονε Χριστός, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

> 'Απόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς 'Εορτῆς, 'Ήγος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.

"Ο λον θεουργιχώς * φορέσας έχ Παρθένου, * 'Αδάμ Χριστὲ τόν πρώτον, * ἐτέχθης ἐν σπηλαίω, * χαὶ φάτνη ἐσπαργάνωσαι. Στίχ. Είπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Ψάλλε προρητικώς, * Δαυίδ, κινών την λύραν· * της σης γαρ έξ όσφύος, * έξ ής ή Θεοτόχος, * Χριστός γενναται σήμερον.

Στίγ. Έχ γαστρός πρό Εωσφόρου έγέννησά σε.

Αίνον θεοτερπή * μετά Ποιμένων Μάγοι· * χαι σύν 'Αγγέλοις δόξαν * τῷ ἐχ Παρθένου φύντι * Θεῷ, πιστοί προσάζωμεν.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Δόξα, και νῦν. ηχος ά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * ἐν Βηθλεἐμ ἀχούω * ὑπό ᾿Ασωμάτων σήμερον, * τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνὴν * εὐδοχήσαντι γενέσθαι. * Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· * ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσχοτισμένοις,* χαὶ ταπεινοὺς ὑψωσε, * τοὺς ἀγγελιχῶς μελφδοῦντας· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

'Απολυτίχιον των Αγίων. Ήχος β'.

Α θλοφόροι Κυρίου,* μαχαρία ή γή,* ή πιανθείσα τοις αίμασιν υμών· * χαι άγιαι αι σχηναι, * αι δεξάμεναι τα πνεύματα υμών· * έν σταδίω γαρ τον έχθρον έθριαμβεύσατε,* χαι Χριστον μετα παβρησίας έχηρύξατε· * αὐτον ὡς ἀγαθον ὑπέρ ἡμῶν ἰχετεύσατε, * σωθήναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ'. 'Ανέστης έχ νεχρών.

Παράδοξον πιστοί,* τό μυστήριον τοῦτο·* Θεός ἐχ Γυναιχός * ἐγεννήθη ὡς οἶδε· * τάγματα τῶν ἀγγέλων * χαταπλαγέντα τῆ χαταβάσει αὐτοῦ,* χράζουσιν ἀνυμνοῦντα· * Ότι ἐτέχθη Χριστός ὁ Κύριος,* ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεός,* τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Α ἀλῶν ποιμενιχῶν * μελφδούντων ἀσμα,* στρατός Αγγελιχός* ἐπεφώνει λέγων· * Αἶνον ἄσατε θεῖον * οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· * χράξατε ἀνυμνοῦντες· * Ότι ἐτέχθη Χριστός ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεός, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Κανων τῆς Έορτῆς· εἶτα τῶν Αγίων, οὑ ἡ Ἀχροστιχίς. Πληθύς με σώζοις καλλινίχων Μαρτύρων.

'Ιωσήφ.

'Ωδή ά. Ήχος ά. 'Ωδήν ἐπινίχιον.

Πληθύς πολυάριθμε * σεπτῶν Μαρτύρων,* τὰ πλήθη ἐξάλειψον * τῶν πολλῶν πταισμάτων μου,* τῆ μεσιτεία σου,* xαὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν * τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτήρες υπέρφωτοι * τής Έχχλησίας,* χαλλίνιχοι Μάρτυρες, * τοις οίχείοις μέλεσι * Θεόν δοξάσαντες, * τή φωτοφόρω νον υμών * μνήμη δοξάζεσθε.

Η πίστις ή ένθεος * τῶν Ἀθλοφόρων, * ἀπίστων τὴν ἄθεον *

Digitized by Google

τυραννίδα ώλεσε,* χαι έξηράνισε * την των δαιμόνων πονηράν * ένστασιν, χάριτι.

Θεόν παντοδύναμον * σάρχα λαβόντα, * χαὶ θάνατον λύσαντα,* τῷ θανάτῷ Μάρτυρες * ὁμολογήσαντες,* ἐθανατώθητε, ζωὴν * λαβόντες ἄληχτον. Θεοτοχίον.

Ύμνῶ σε, Πανύμνητε * εὐλογημένη, * Θεόν ὑπερύμνητον * ἐν σαρχὶ χυήσασαν, * τόν μεγαλύναντα * τοὺς ᾿Αθλοφόρους, τόν ἐχθρόν * χαταπαλαίσαντας.

'Ωδή γ'. Στερεωθήτω ή χαρδία μου.

Οραιοτάτως ἐχπυρούμενοι * τῆ Χριστοῦ ἀγάπη, Πανεύφημοι,* ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς * οὐδαμῶς ἐπτοήθητε· * ἀλλ' ἐν ταύτη τελειούμενοι, * ὑφ' ἕν ἐδοξάσθητε.

Ζώση φωνή Θεόν χηρύττοντες, * άπειλας άθέων ούχ έπτηξαν· * άλλα των Παίδων την φωνην * όμοφρόνως έχραύγαζον, * οί Πανεύφημοι όπλίται * τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Ού δειλιώμεν πῦρ ὀμόδουλον,* οἰ γενναῖοι ἅμα ἐχραύγαζον· * ἀγαλλομένη δὲ ψυχῆ * διὰ σὲ θανατούμεθα, * τὸν θανόντα χαὶ τὸν θάνατον, * Σωτήρ, χαταργήσαντα.

Θεοτοχίον.

"Ινα θεώση το ἀνθρώπινον * ο Θεος ἐγένετο ἄνθρωπος,* ἐχ σοῦ Παρθένε τῆς Αγνῆς, * ὑπὲρ λόγον χαὶ ἔννοιαν· * διὰ τοῦτό σε συμφώνως * οἱ πιστοὶ μαχαρίζομεν.

Ο Είρμός.

Στερεωθήτω ή χαρδία μου * εἰς τὸ θέλημά σου, Χριστὲ ὁ
 Θεός,* ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν * στερεώσας τὸ δεύτερον,* χαὶ
 ἑδράσας ἐν τοῖς ὑδασι * τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα των Αγίων. Ήχος ά. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Στρατός ἐν ἀριθμῷ * Δισμυρίων Μαρτύρων, * τιμώμενος ἡμῖν * ἀνατέλλει, φωτίζων * χαρδίας χαὶ νοήματα * εὐσεβῶν διὰ πίστεως· * ἐξαρθέντες γὰρ * θεία στοργῆ τοῦ Δεσπότου, * τέλος ἅγιον * διὰ πυρός οι γενναΐοι, * προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, χαί νῦν, τής Έορτής, όμοιον.

'Εν φάτνη δί ήμας * τῶν ἀλόγων ἐτέθης,* μαχρόθυμε Σωτὴρ,* νηπιάσας βουλήσει· * Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν * μετ' Άγγέλων χραυγάζοντες· * Δόξα αίνεσις * τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι,* χαὶ ὑψώσαντι * τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

'Ωδή δ'. Είσαχήχοα Κύριε.

Σοῦ τῷ πόθψ προσέδησαν * χαρδίας, Λόγε, οι 'Αθλορόροι· * διὰ σὲ δὲ θανατούμενοι, * ὡς ἀρνία ἄμωμα, * μιμηταὶ τοῦ πάθους σου ὡρθησαν.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . KH'.

Κυβερνήσαντες "Αγιοι,* πρός τόν λιμένα της σωτηρίας,* τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν Πνεύματι,* ζάλην διεφύγετε * εἰδωλομανίας, μαχάριοι.

'Απερίτρεπτοι ώρθητε * έν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρτυρίου,* ἀχατάσειστοι ἀπτόητοι, * διωχτῶν τὴν ἔνστασιν * τῆ ἐνθέφ πίστει νιχήσαντες.

Αυτρωθέντες τῷ τόχῳ σου,* εὐλογημένη, τῆς πρὶν χατάρας,* εὐλογίαν ἀπειλήραμεν,* χαὶ ζωὴν χαὶ λύτρωσιν,* οἱ σὲ Θεοτόχον δοξάζοντες.

Ωδή έ. Το φαεινον ήμεν έξανάτειλον.

Λαμπρορανώς ή μνήμη ἐπέλαμψε * τῶν 'Λθλορόρων σου,* xaì ἐρώτισε τῆς Υῆς τὰ πέρατα,* ταῖς τῶν θαυμάτων * θείαις διαδόσεσι, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

'Ιερουργοί Ουσίαν προσάγοντες,* Ούματα τέλεια * προσηνέχθησαν όλοχαυτούμενοι, * σύν πάσιν άλλοις * πλείοσι συμμάρτυσι, * Χριστόν μεγαλύνοντες.

Ναοί Θεοῦ ὑπάρχοντες "Αγιοι,* διὰ βαπτίσματος * τέλος ἄγιον ὑμοῦ ἐδέξασθε,* ἐν οἴχῷ θείῷ,* χαὶ πρὸς ἐπουράνιον * Ναὸν ἀνηνέχθητε.

"Ινα Θεός τοις άνω συνάψειε,* τοὺς ὀλισθήσαντας * παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον,* τὴν σὴν γαστέρα * ῷχησε Πανάχραντε,* χαὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν.

'Ωδή ς'. Τον Προρήτην Ίωναν.

Κορυφαΐος ίεροῦ * ἐχρημάτισας λαοῦ,* xai προέπεμψας αὐτὸν * ἐν χαρặ πρός οὐρανόν * ἀθλήσαντα, * Ἱερομάρτυς * Ανθιμε Ὅσιε.

'Ως χρυσίον χαθαρόν * ἀναμέσον τοῦ πυρός,* ἡ εὐσέβεια ὑμιῶν,* 'Αθληταὶ τοῦ 'Ιησοῦ, * ἐγνώρισται, * ἡλίου πλέον * ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῆ σαρχί,* τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ * ἐχληρώσασθε σοροί, * συνυπάρχοντες Χριστῷ, * τῷ δείξαντι * δυνατωτέρους * ὑμᾶς χολάσεων.

Θεοτοχίον.

Μετὰ τόχον ἀληθώς, * ὡς πρό τόχου Μαριὰμ, * τῆ δυνάμει τοῦ ἐχ σοῦ * σαρχωθέντος Ἱησοῦ, * διέμεινας * Παρθένος· ὄντως * θαῦμα παράδοξον.

Ο Ειρμός.

» Τόν Προφήτην Ίωναν * έχμιμούμενος βοώ· * Την ζωήν μου » Ι άγαθέ, * έλευθέρωσον φθορας, * χαι σώσον με, * Σωτήρ του

» χόσμου, * χράζοντα δόξα σοι.

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. KH'.

Συναξάριον.

Τη ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νιχομηδεία χαέντων. ^{Στί}χοι.

΄Ως προσφοραί σοι Σῶτερ ἐξωπτημέναι,

Οι Δισμύριοι τοῦ νεώ χεῖνται μέσον.

'Ανέρας δγδοάτη χτάνεν είχάδι Δισμυρίους πῦρ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Άδη ζ΄. Τους έν χαμίνω Πατδάς σου Σωτηρ.

Αποσχοποῦντες μόνα τὰ ἐχεῖ, * μαχάριοι, * μένοντα, δυνάμει θεἴχἦ,* ώσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι * θεῖοι Παῖδες,* τοῦ πυρός ἀνώτεροι * ὥφθητε θείψ φωτὶ χαταλαμπόμενοι.

'Ρήμα τυράννου άλογον, σοφοί, * φαυλίσαντες, * σὺν ἰερωτάταις Γυναιξί,* χαὶ χομιδῆ ὡς ἀληθῶς * θείοις Νηπίοις,* προσφοραὶ ὁλόχληροι, * τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός προσανηνέχθητε.

Τόν φωτισμόν τῆς γνώσεως Χριστοῦ,* προσφέροντες * ἕνδον ἐν ψυχῆ πανευλαβῶς, * τό σχοτεινόν τῆς ἀθείας * νέφος, ὄντως * 'Αθληταὶ διήλθετε, * χαὶ εἰς αἰώνων φῶς μετεβιβάσθητε. Θεοτοχίον.

Ύψηλοτέρα ὥφθης οὐρανῶν,* χυήσασα * πάντων τον Δεσπότην χαὶ Θεόν· * ον ἐχτενῶς χαθιχετεύουσα μὴ παύση,* Παναγία ἄχραντε, σῷσαι * τοὺς πίστει θερμῆ δοξολογοῦντάς σε.

Ωδή ή. Τον τούς ύμνολόγους έν χαμίνω.

Ρέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, * ἰαμάτων τὰ μύρα, * Μαρτύρων τὰ λείψανα· * χαὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι,* τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ωρθητε ώς ρόδα, 'Αθλορόροι, * ώραιότατα, μέσον * περιχεόμενα τοῦ πυρός,* xai προθύμως ἐχράζετε· * Ῥμνεῖτε, xai ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσχοι άμα χαὶ Παρθένοι,* χαὶ πρεσβύται χαὶ νέοι,* ^{*}Αγια Νήπια, * γυναιχῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, * τῆς ἀνω ἔτυχον χορείας,* ὁμοῦ ἐνηθληχότες. Θεοτοχίον.

'Ιεζεχιήλ σε πύλην βλέπει * χεχλεισμένην, Παρθένε· * δί ής διώδευσεν 'Ιησοῦς * δ σχηνώσας ἐν μήτρα σου, * χαὶ σάρχα ἐχ τῶν σῶν αἰμάτων * φορέσας ἀσυγχύτως.

Ο Ειρμός.

- » Τούς ύμνολόγους έν χαμίνω * διασώσαντα Πατδας,* χαί
- Η την βροντόφλογον * μεταβαλόντα χάμινον εἰς δρόσον Θεόν,*
- » ύμνείτε, και ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Men. Tom. II.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΗ'.

Ωδή θ΄. Την φωτοφόρον νεφέλην.

Ως έθελόθυτοι άρνες * ώλοχαυτώθητε άμα, * χαι ώς θυσία χαθαρά, * τῷ τυθέντι Δεσπότη, * ὑπερ ήμῶν τῶν γηγενῶν, * χαλλίνιχοι Μάρτυρες, * προσήχθητε, * χαι στεφάνους τῆς νίχης, * έπαξίως * ἐχομίσασθε όμοῦ.

Σύν τοῖς Αγίοις Προφήταις,* σύν τοῖς σεπτοῖς Αποστόλοις,* σύν τοῖς χοροῖς τῶν ἐχλεχτῶν,* χαὶ Αγίοις Άγγέλοις,* πληθύς Μαρτύρων εὐχλεῶν,* Κυρίου δεήθητε,* τοῦ σώζεσθαι * πειρασμῶν χαὶ χινδύνων,* τοὺς ἐν πίστει * μαχαρίζοντας ὑμᾶς.

'Ηλιαχών λαμπηδόνων,* ή ίερα ὑμῶν μνήμη * πλέον ἐχλάμπει 'Αθληταὶ,* τῶν δαιμόνων τὸ σχότος, ἀποδιώχουσα ἀεἰ,* χαὶ πάντας φωτίζουσα,* πανεύφημοι,* τοὺς ἐν πίστει χαὶ πόθῳ,* χατὰ χρέος,* μαχαρίζοντας ήμᾶς.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἡ τεχοῦσα τὸ θεῖον, * τὸ ἐχ Πατρὸς ἀναλάμψαν, * τὴν σχοτισθεῖσάν μου ψυχὴν,* ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου,* χαὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν,* Πανάμωμε, παίγνιον* οἰχτείρησον,* χαὶ φωτὶ μετανοίας * σωτηρίου * χαταξίωσον, ʿΑγνή.

Ο Είρμός.

» 🚛 ήν φωτοφόρον νεφέλην,* έν ή ό πάντων Δεσπότης,* ώς ύετος

- » 📘 έξ ούρανοῦ, * ἐπὶ πόχον χατῆλθε, * χαὶ ἐσαρχώθη δἱ ἡμᾶς, *
- » γενόμενος άνθρωπος, τμεγαλύνομεν πάντες, τώς Μητέρα του
- » Θεοῦ ήμῶν ἀγνήν.

Έξαποστειλάριον των Αγίων.

Γυναϊχες, άχουτίσθητε.

ληθὺς Μαρτύρων πάντιμε,* καὶ φάλαγξ θεοσύλλεκτε * τῶν Δισμυρίων 'Αγίων,* τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * Θεὸν ἐκδυσωπήσατε,* ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως * τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας,* καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας,* καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Έορτῆς, ὅμοιον.

Εἰχόνος ἡς μετέλαβον * θεουργίχῶς τῆς χρείττονος,* ἐξώσθην, οἰμοι ὁ τλήμων! * δἰ ἀχρασίας τῆς πάλαι· * σὐ δὲ Χριστὲ ὡς εῦσπλαγχνος * ἀἰρήτως χοινωνήσας μοι,* τοῦ χείρονος μετείληφας,* χαινοποιήσας Σωτήρ με * Παρθενιχῶν ἐξ αἰμάτων.

Είς τοὺς Αίνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.

Π ής οἰχείας χρηστότητος, * ὁ Δεσπότης βουλόμενος, * τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον * ὁ φιλάνθρωπος * χαθυποδεἶξαι, τὸ ρύραμα * τὸ τούτων ἀνέλαβες, * χαὶ ἐτέχθης ἐν σαρχί· * χαὶ τὸ σπήλαιον ϣχησας, * ἱνα ἅπαντας * οὐρανίους ποιήσης, * ἀνυψώ-

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. KH'.

σας * τοὺς αἰνοῦντας xαὶ ὑμνοῦντας * τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. Δίς.

Τῆ δυνάμει νευρούμενοι,* καὶ στεἰρἰῶς κρατυνόμενοι,* καὶ ἐνισχυόμενοι * τοῦ Παντάνακτος,* ἐν ἀσθενεία τῆς φύσεως,* ἀήττητοι Μάρτυρες,* τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν * κραταιῶς ἐνικήσατε,* καὶ πρεσβεύετε * δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ * τὴν εἰρήνην,* καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν,* ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Έν τοῖς λόγοις Φιλόθεος,* xαὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος,* xαὶ θεῖος Μαρδόνιος,* xαὶ Γοργόνιος,* σὺν τῷ Σεχούνδῷ xαὶ Πέτρῷ τε * xαὶ Ἱνδῃ ἡρίστευσαν, * xαὶ ἐχθροῦ παρεμβολὰς * ἐτροπώσαντο χαίροντες,* xαὶ πρεσβεύουσιν * ἐχ παντοίων χινδύνων * λυτρωθῆναι, * τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, και νυν. η Ηχος πλ'. ά.

'Αχατάληπτον το τελούμενον * έν Βηθλεέμ σήμερον μυστήριον. * ό ἀόρατος ὀρᾶται. * ὁ ἄσαρχος σαρχοῦται. * ὁ Λόγος παχύνεται. * χαὶ ὁ ʿΩν γίνεται ö οὐχ ἦν. * Παρθένος τίχτει ἐν σπηλαίψ, * βρέρος νέον, * τὸν Πλάστην τῆς φύσεως. * φάτνη ἐχτυποῦται * εἰς θρόνον ἐπουράνιον. * χτήνη ἀπειχάζει * χερουβιχὴν παράστασιν. * Ποιμένες θαυμάζουσι. * Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. * ᾿Αγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * χαὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. * ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόχησεν * ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἐορτῆς. Ποίημα ἘΡωμανοῦ τοῦ Μελφδοῦ, xατὰ ἀΑλφάβητον. ἘΗχος πλ. β΄. Αἰ ἀΑγγελικαί.

Αγει έορτην * έν χαρά πάσα ή χτίσις, * χαι οἱ οὐρανοὶ * σὺν ήμιν ἀγαλλιῶνται· * ἐν φάτνη γὰρ ὁ χτίστης * ἐχ Παρθένου τιχτόμενος, * χαὶ ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας * βρέρος νῦν ὡράθη παραδόξως· * πρός δν εἰπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Είπεν ό Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Νέον δἰ ἡμᾶς, * Ἰησοῦ ὥρθης παιδίον, * ὁ ἐκ τοῦ Πατρός * πρὸ αἰώνων ἀνατείλας, * παλαιωθέντας πάλαι * παραβάσει, βουλόμενος * πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους · * διό σοι πάντες εὐχαρίστως * ἀεὶ κράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

"Υμνησαν Χριστόν * έχ Παρθένου προελθόντα,* όρη, χαὶ βουνοὶ, * χαὶ χοιλάδες, χαὶ πεδία· * ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις * οὐρανόθεν ὑπέδειξε,* χείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ,* σάρχα δουλι-

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. $K\Theta'$.

κήν ήμφιεσμένον· * πρός δν κράζομεν· * Εύλογημένος ό τεχθείς * Θεός ήμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Τίς σου ή πολλή * χαι άνείχαστος πτωχεία,* δι ῆς ὁ ᾿Αδὰμ * χατεπλούτησε τὰ θεῖα; * ή Παρθένος ἔλεγεν,* ἐν ἀγχάλαις χατέχουσα * τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν χαὶ Κτίστην,* σάρχα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα· * πρὸς ὃν χράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καί νον, δμοιον.

Παιδίον ό προών, * Βασιλεύς ό 'τῶν αἰώνων, * ἐτέχθη ἐχών, * xαὶ Υἰός ἡμιῖν ἐδόθη.* 'Αχούσατε τὰ Ἐθνη,* 'Ισραὴλ ἐνωτίσθητι· * γνῶτε xαὶ ἡττᾶσθε· * μεθ' ἡμῶν γὰρ * ὅς λεπτυνεῖ xαὶ ἐχλιχμήσει,* ἐχ γῆς ἅπασαν,* xαὶ βασιλείαν xαὶ ἀρχὴν * αὐτῷ μὴ ὑπείχουσαν.

> Ή λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ, Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

TH KO'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν Αγίων Νηπίων, τῶν ὑπό Ηρώδου ἀναιρεθέντων, ὥν ὁ ἀριθμός χιλιάδες ιδ΄. καὶ τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀχοιμήτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Αγίων Νηπίων.

Ήχος δ'. Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Οησαυρόν τόν χρυπτόμενον * ἐχζητῶν ὁ παράνομος, * τοὺς ἀχάχους σήμερον * Πατδας ἔθυσε· * χαὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράχλητος * ὑπῆρχε, τὴν ἄδιχον * χατοπτεύουσα σραγὴν,* χαὶ τόν ἄωρον θανατον, * οῦς ἐθρήνησε * δονουμένη τὰ σπλάγχνα· * ἀλλὰ τουτους, * ἐπευφραίνεται ἐν χόλποις * τοῦ 'Αβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τόν ἄχρονον * ύπό χρόνον γενόμενον, * Βασιλεύς παράνομος * ἐπεζήτησε· * χαὶ μὴ εὐρὼν ἀνελεῖν αὐτόν, * τῶν Παίδων ἐθέρισεν * ἀπειρόχαχον πληθύν· * οῦς εἰργάσατο Μάρτυρας, * ὡς οὐχ ῷετο, * χαὶ πολίτας τῆς ἄνω * βασιλείας, * τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας * παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Έχ Παρθένου τεχθέντι σοι,* προαιώνιε Κύριε,* χαὶ δἰ ἀγαθότητα * νηπιάσαντι,* χορός Νηπίων προσήνεχται, * Μαρτύρων ἐν αίματι, * τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν * λαμπρυνθεὶς διχαιότατα· * ā

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. $K\Theta'$.

χατώχησας * εἰς μονὰς ἀειζώους, * τὴν Ἡρώδου * στηλιτεύοντα χαχίαν, * χαὶ ὠμοτάτην παράνοιαν.

Έτερα Στιχηρά τοῦ Όσίου όμοια.

Έ Υκρατείας υπόδειγμα * ἀνεδείχθης Μονάζουσι,* θεοφόρε Μάρκελλε,* και ἀσκήσεως· * υπογραμμός ταπεινώσεως· * στύλος ἐπαιρόμενος * ἀπό Υῆς πρός οὐρανόν· * και ἀγνείας συνόμιλος· * ήσυχίας τε * ἀληθοῦς ὄντως φύλαξ * και ἀνδρείας· * στήλη ἔμψυ. χος, κανών τε * πρός ἀρετὴν ἀκριβέστατος.

Θεωρίας τῆς χρείττονος * ἐπιβὰς, Πάτερ Μάρχελλε,* τὰ γεώδη απαντα * καὶ ἐπίχηρα,* καὶ περιών ἐν τῷ σώματι * παρειδες, καὶ ἄϋλον * πολιτείαν ἐπὶ γῆς * ἐπεσπάσω, δοξάζων Χριστόν· * öν ixέτευε,* ἐχ φθορᾶς καὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι,* τοὺς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου,* ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας * ἀρεταῖς, ὦ Μάρχελλε,* καὶ συνόμιλος * τῶν 'Ασωμάτων γεγένησαι,* γηΐνων ἀμέτοχος * ἐνδειχνύμενος τερπνῶν,* διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου· * ὃν ἰκέτευε,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι,* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Των Αγίων. Ήχος πλ. δ'.

'Ανδρέου Κρήτης.

Ήρώδης ὁ παράνομος, * θεωρῶν τὸν ἀστέρα, * ὑπὲρ πᾶσαν χτίσιν * λαμπρότερον, ἐταράττετο· * χαὶ γαλαχτοτροφούμενα Βρέφη,* ἐξ ἀγχαλῶν μητριχῶν ἀφήρπαζεν. * Ἡ δὲ Ἐλισάβετ * λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, * πέτραν παρεχάλει· * Δέξαι Μητέρα μετὰ τέχνου. * Όρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· * φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν * ὅν ἀστὴρ ἑμήνυσε· * Μάγοι προσεχύνουν.* Κύριε δόξα σοι.

Καί νῦν, τῆς Ἐορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον * οἰχονομεῖται σήμερον· * χαινοτομοῦνται φύσεις,* χαὶ Θεός ἄνθρωπος γίνεται· * ὅπερ ἦν μεμένηχε,* χαὶ δ οὐχ ἦν προσέλαβεν, * οὐ φυρμόν ὑπομείνας, * οὐδὲ διαίρεσιν.

'Απόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έορτῆς.

Ήχος πλ. β'. Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Μυστήριον φριχώδες όρω· * Θεός γὰρ ό χατέχων δραχὶ * πᾶσαν χτίσιν,* περιέχεται σαρχὶ,* ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων· * χαὶ ῥάχει σπαργανοῦται, * ὁ σπαργανῶν ὁμίχλη θάλασσαν.

Στίχ. Είπεν ο Κύριος τῷ Κυρίφ μου.

Ο ἇσαρχος σαρχοῦται Θεός,* χαὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος, * χαὶ ὁ πλήρης νῦν χενοῦται ἐν σμιχρῷ * σπηλαίω ἐχ Παρθένου, * χαὶ βρέφος γαλουχεῖται * ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Σχιρτώσι τη γεννήσει Χριστοῦ * Ποιμένες, xai δοξάζουσι * σὺν ἀΑγγέλοις, * xai ἀστὴρ δορυφορεῖ, * xai Μάγοι προσχυνοῦσι· * xai ἄνθρωποι σωθέντες, * τὴν Θεοτόχον μεγαλύνουσι.

Δόξα. Τῶν Αγίων, Ήχος πλ. δ'.

'Ανδρέου Κρήτης.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐν Βηθλεἐμ τῆς Ἰουδαίας, * τῶν Ἰουδαίων τὸ χράτος χατήργηται. * Σχιρτάτω τὰ Νήπια,* ὑπὲρ Χριστοῦ σραττόμενα. * Ἰουδαία ὀδυρέσθω· * φωνὴ γὰρ ἡχούσθη ἐν Ῥαμῷ· * Ῥαχὴλ * χλαίουσα, θρηνεῖ * ὡς γέγραπται * τὰ τέχνα αὐτῆς. * Βρέφη γὰρ Ἡρώδης * ἀνελών ὁ παράνομος,* ἀπεπλήρου τὴν Γραφὴν,* τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν * ἀθώου αΐματος· * χαὶ ἡ γῆ μὲν ἐρυθραίνετο * τοῖς τῶν Νηπίων αΐμασιν· * ἡ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἐχχλησία * μυστιχῶς ἀγνίζεται,* χαὶ στολὴν ἐνδύεται. * ἘΗλθεν ἡ ἀλήθεια,* ὁ Θεὸς ἐπέφανε * τοῖς ἐν σχιῷ χαθημένοις,* ἐχ Παρθένου γεννηθεὶς * εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Και νῦν. Τῆς Έορτῆς ὁ αὐτός.

Κύριε,* ἐν Βηθλεἐμ παραγέγονας,* ἐν τῷ σπηλαίῳ παρώχησας· * ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων * ἐν φάτνῃ ἀνεχλίθης· * ὄν στρατιαὶ χυχλοῦσιν ἀΑγγέλων. * Ποιμέσι συγχατέβης,* ἶνα σώσῃς ὡς εῦσπλαγχνος, * τὸ γένος ἡμῶν· * δόξα σοι.

'Απολυτίχιον των Αγίων. Ήχος ά.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, * ἂς ὑπέρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι Κύριε, * χαὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τοῦ Όσίου. ηχος πλ. δ'.

Έν σοὶ, Πάτερ, ἀχριβῶς * διεσώθη τὸ χατ' εἰχόνα· * λαβών γὰρ τὸν σταυρὸν,* ἡχολούθησας τῶ Χριστῷ· * χαὶ πράττων ἐδίδασχες, * ὑπερορᾶν μὲν σαρχὸς, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,* πράγματος ἀθανάτου. * Διὸ χαὶ μετὰ ᾿Αγγέλων συναγάλλεται, * Όσιε Μάρχελλε τὸ πνεῦμά σου.

Και της Έορτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Εορτής.

Ήχος πλ. δ'. Τό προσταχθέν μυστιχώς.

Αγαλλιάσθω οὐρανὸς,* γῆ εὐφραινέσθω· * ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς * ό ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,* παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. * Ὁ Λόγος * ὁ ἐν τοῖς κόλποις ῶν τοῦ Πατρὸς,* προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, * ἄνευ σπορᾶς· * ὅν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, * ὀρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, * τικτόμενον ὡς νήπιον· * ὅν δοξάζει τὰ σύμπαντα. ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΚΘ΄.

Δόξα, χαὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο ὑρανός μοι ἐφάνης * σήμερον γῆ· * ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται * ὁ Ποιητὴς, * καὶ φάτνῃ ἀνακλίνεται, * ἐν Βηθλεἐμ τῆς Ἰουδαίας· * σὺν ᾿Αγγέλοις ὑμνοῦσι * καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· * Ἐν ὑψίστοις δόξα, * εἰρήνῃ τῷ κόσμῷ τε· * εἶδον γὰρ ἀστέρα * ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, * ὅξέως τε προέτρεχον, * τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα αὐτῶν, * χρυσόν σμύρναν καὶ λίβανον, * ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, * καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ, * καὶ κτίστῃ τοῦ παντός, * ἐν σπηλαίῳ δἱ οἶκτον * ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ο Κανών της Έρρτης χαι των Αγίων Νηπίων, συνηνωμένος μετὰ τοῦ Όσίου· οὐ ἡ Ἀχροστιχίς·

Νεογνά Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.

Έν δέ τοις Θεοτοχίοις, Γεωργίου.

'Ωδ', ά. Ήχος πλ. β΄. 'Ως ἐν ἡπείρψ πεζεύσας.

Ν εοποιείται ή χτίσις,* χαὶ ἡ βροτῶν * φύσις ἀναπλάττεται,* ἐν σαρχὶ τοῦ Ποιητοῦ * πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, * τιχτομένου ἐξ ἀγνῆς, * χαὶ παναχράντου Μητρός.

Έχ στελεχῶν νεοφύτων,* ἡ τοῦ Χριστοῦ * Ἐχλησία σήμερον,* ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῆ,* δρεψαμένη αἴματα τερπνῶς, * ἐφηδύνεται αὐτοῖς * χαὶ ὡραίζεται.

Οί ποταμοί τῶν αίμάτων,* τῶν εὐσεβῶν * Παίδων, τὴν ἀπόνοιαν * xαί μανίαν νοητῶς * τοῦ Ἡρώδου ἔχλυσαν· διό,* ὑποβρύχιον αὐτοῦ * ὥφθη τὸ θέσπισμα.

Τοῦ Όσίου.

Γνῶσιν δεξάμενος, Πάτερ, * παρὰ Θεοῦ, * ἀληθῆ xαὶ ἄπταιστον, * ἐπεζήτησας αὐτὸν, * xαὶ βίου Μάρχελλε σεμνοῦ, * xαὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς * ἐπεθεράπευσας.

Θεοτοχίον.

Γη της προτέρας χατάρας * της ἐν Ἐδἐμ,* λύτρωσιν ἐδέξατο, * ἐν αὐτῆ τοῦ Λυτρωτοῦ * γεννηθέντος, ᾿Αχραντε, ἐχ σοῦ, * χαὶ χαινίσαντος αὐτὴν * χαὶ ἀγιάσαντος.

'Ωδή γ΄. Ούχ έστιν "Αγιος ώς σύ.

Ν ερέλαι στάξατε ἐν Υἦ * γλυχασμόν εὐφροσύνης· * ἐχ νεφέλης φωτός γὰρ * ἀνέτειλεν ὁ Χριστός, * ἐν σπηλαίψ σαρχιχῶς, * ὑπὲρ πᾶσαν * ἕννοιαν τιχτόμενος.

'Απημφιάσατο την πριν * τῶν ἀνθρώπων ή φύσις * ἀχοσμίαν, χαι χόσμον * περιέθετο τερπνόν,* τοῦ χοσμήτορος αὐτῆς,* ἐχ Παρθένου * σαςχί ἀνατείλαντος.

Χορός θεόλεχτος Βρεφῶν, * ἐν σαρχί γεννηθέντι, * προσηνέχθη τῷ Κτίστη, * ὡς θυσία μυστική, * τυθεῖσα διὰ σφαγής * μαρτυρίου, * καί θείας άθλήσεως.

Tou 'Oslou.

'Ρωμαλεότητι ψυχής, * χατ' έχθρῶν νοουμένων * ὑπλισθεἰς, Θεοφόρε, * διέχοψας τας αύτων * παρατάξεις χραταιώς, * χαι την νίχην * άνεδήσω, Μάρχελλε.

Θεοτοχίον.

Έχ των άχράντων σου, Άγνή,* χαι τιμίων αιμάτων,* σαρχωθείς απορρήτως * ό Λόγος ό τοῦ Θεοῦ, * ανέδειξεν ώς Θεός, * τῶν χτισμάτων * σὲ ἀπάντων Δέσποιναν.

Ο Ειρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ,* Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ » Ο χέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας αὐτοὺς, *

» έν τῆ πέτρα * τῆς ὀμολογίας σου.

Κάθισμα των Αγίων Νηπίων.

Ήγος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

ττιώ τεχθέντι σήμερον * έχ τῆς Παρθένου, * τῶν Νηπίων στρά-L τευμα, * ώς Ποιητή χαι Βασιλεϊ, * δεχτά προσάγονται σφάγια, * προτεθυμένα * Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, Τοῦ Όσίου· ὁ αὐτός.

Ταχύ προχατάλαβε.

Αγνείας τοις ανθραξι * προχαθαρθείς την ψυχην, * το σωμα έστόμωσας * πρός ἀπαθείας ἰσχύν, * Πατήρ ήμῶν Μάρχελλε· * όθεν χαι άνεδείχθης * ένδιαίτημα θετον, * νόσους άποδιώχων, * χαι φωτίζων τους πίστει * άει προσερχομένους σοι, * χαι εύφημοῦντάς σε.

Και νῦν. Τῆς Ἐορτῆς ὅμοιον.

Ἐνθέως εὐφραίνεται * ἡ χτίσις σήμερον· * Χριστός γὰρ ὁ Κύριος,* Πατρός άνάρχου Υίός, * έχ Κόρης γενναται άγνης, * άπαν τό των ανθρώπων * γένος αθανατίζων, * λύων τε την χατάραν * τῆς προμήτορος Εὔας. * Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ, * ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τδοῦσαι, Κύριε,* τὴν ἐν σπηλαίω σου * συγχατάβασιν τάξεις * L 'Aγγελιχαί,* φόβψ έξεπλάγησαν,* χαι διανύμνησαν Χριστέ,* τό ανείχαστόν σου έλεος.

Συνέσει, Κύριε, * ό τεχτηνάμενος * πασαν χτίσιν, βουλήσει * σωματιχώς * σεαυτόν ήριθμησας, * έν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, * χαι έν τούτοις άναπέπαυσαι.

Digitized by Google

Τὸ ξίφος ὥθησε, * μανεἰς ὁ ἄνομος * xαὶ παράφρων Ἡρώδης,* xαθ' ἐαυτοῦ,* ἀνελεῖν πειρώμενος * τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντὸς,* xαὶ ἀνώλεθρον θεότητι. Τοῦ Όσίου.

Οι πόνοι "Οσιε,* χαι οι ιδρώτές σου,* τών αιμάτων τοϊς ρείθροις * τοις τών Βρεφών * χεχραμένοι, Μάρχελλε,* τῷ γεννηθέντι έν σαρχι, * δώρα τίμια προσήχθησαν.

Θεοτοχίον.

'Ωραίαν χάλλει σε * ὑπεραστράπτουσαν,* τοῦ Γίοῦ σου ἀχτīσιν,* οἱ τῶν ἐθνῶν * δωροφόροι, "Αχραντε,* ἰδόντες θέαμα χαινόν * χαὶ παράδοξον, ἀνύμνησαν.

'Ωδή έ. Τῷ θείφ φέγγει σου ἀγαθέ.

Υπερεχχέχυται ό χρατηρ * ό της εύσπλαγχνίας σου, Χριστέ, * είς τὰ ποιήματα απαντα,* χαὶ ἀφθόνου ταῦτα ἐλέους ἔπλησε, * σαρχὶ ἐπιφανέντος χαὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ,* σήμερον προσήχθησαν όμοῦ, * xaì μυστιχῶς ἀνηνέχθησαν,* ὡς πυρὶ τῷ ξίρει ὀλοχαυτούμενα * τὰ Βρέρη, xaì τῶν θείων βραβείων ἔτυχον.

Τοῦ Όσίου.

Υλώδους, "Οσιε, τὴν ψυχὴν * σχέσεως, καὶ πάσης γεηρᾶς * καὶ ἐπικήρου τερπνότητος,* πόνοις ἐκκαθάρας τῆς σῆς ἀσκήσεως,* ἰσάγγελος ἐδείχθης ἐν κόσμφ, Μάρκελλε.

Θεοτοχίον.

'Ρεΐθρα ἐπήγασε νοητὰ * τῆς ἀθανασίας, ὁ ἐχ σοῦ * σαρχὶ τεχθεὶς ἐν σπηλαίψ 'Αγνὴ, * χαὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν χατήρδευσεν, * ἀφθαρσία πλουτίσας αὐτὴν, ὡς εὕσπλαγχνος.

'Ωδή ζ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εύωδέστατα * ἀναδέδωχεν ἡ Υῆ, * ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν,* τοῦ ἀχενώτου μύρου ἐχ τῆς Αγνῆς * σαρχὶ ἀναβλύσαντος, * χαὶ βροτοὺς εὐωδίας θείας πλήσαντος.

Αίμασιν έφοίνιξεν * ό Ἡρώδης τῶν Βρεφῶν, * τὴν Βηθλεέμ ὁ δείλαιος· * ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρός Θεόν,* ἔνδιχον εἰργάσαντο * τὴν αὐτοῦ χαταδίχην, χαὶ τὸν ὅλεθρον.

Τοῦ Όσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσχαιρον,* χαὶ τὸ ἄστατον σαφῶς * χατανοήσας, Μάρχελλε,* πρὸς τὰ ἀεὶ ἐστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς * ἀνύψωσας ἔφεσιν· * ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσχήσεως.

Θεοτοχίον.

Γεννάται ό άχρονος * Θεός Λόγος ἐν γαστρὶ, * ἐχ σοῦ ἐν χρόνω, "Αχραντε,* ἵνα ζωὴν τὴν ἄχρονον τοῖς ἐν γῆ,* xαὶ λῆξιν αἰώνιον * χορηγήσῃ, xαὶ δόξαν τὴν ἀχήρατον.

Men. Tom. II.

Ο Ειρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν, * τῶν πειρα-» Τομῶν τῷ χλύδωνι, * τῷ εὐδίω λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ » σοι· 'Ανάγαγε, * ἐχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάχιον, ³Ηχος δ'. Έπεφάνης σήμερον.

Α στήρ Μάγους ἕπεμψε * πρός τόν τεχθέντα,* χαὶ Ἡρώδης ἄδιχον * στρατόν ἀπέστειλε χενῶς,* φονοχτονῆσαι οἰόμενος,* τόν ἐν τῆ φάτνῃ * ὡς Νήπιον χείμενον.

O Oixoc.

Τ ῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω * νῦν ὁμοῦ εὐφραινομένων,* ἐν τῆ ἐπιφανεία τοῦ πάντων Βασιλέως, * Ἡρώδης μόνος συναλγεϊ * σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· * εἰκός γὰρ μόνους αὐτοὺς ὁδύρεσθαι· * οὐ γὰρ ἀπό τοῦ νῦν βασιλεύσουσιν· * ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου * καὶ ἔτι κρατήσει,* τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρουομένη, * καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, * μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων, τοῦ κατοπτεύειν * τόν ἐν τῆ φάτνῃ * ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Νηπίων, τῶν ὑπό Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεχατεσσάρων.

Στίγοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη

'Ανείλεν έχθρος του βρεφοπλάστου βρέφους.

Νήπια άμφ' ένάτην τάμον είχάδι παππάζοντα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Μαρχέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀχοιμήτων.

Στίχ. 'Αϋπνία δούς πάντα τον ζωής χρόνον,

Μάρχελλε, χοιμήθητι μιχρόν έν τάφω.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμινον.

Α πεμείωσε την νύχτα, ό τεχθείς σαρχί * "Ηλιος έχ Παρθένου Μητρός,* χαί ἐπηύξησε * την διττην ήμέραν τοῖς πιστοῖς,* βοῶσιν αὐτῷ εἰλιχρινῶς· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Σαλευθεϊσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν * χτίσιν, ὁ ἐν σπηλαίῷ τεχθεὶς * ἐπεστήριξεν,* ἐπὶ γνώσει πάλιν τοῦ αὐτοῦ,* ἀπαύστως χραυγάζουσαν αὐτῷ· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν Βρέφη ἀπεθέρισεν * Ἡρώδης μιαιφόνω χειρί· * τῶν ἐλπίδων δὲ * τῶν ματαίων ὅλως ἐχπεσών,* τὴν ἔνδιχον δίχην ἑαυτῷ, * θεοχτονίαν μελετῶν, * ἐναπεγράψατο. Τοῦ Όσίου.

Έν πυρί μέν τῆς ἀσχήσεως χατέφλεξας,* Μάρχελλε, τὰς τῆς σαρχός ἡδονάς· * ἀπαθείας δὲ * τῆ δρόσω ἡρδευσας ψυχὰς,* βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλιχρινῶς· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ιδεν απασα ή χτίσις, Θεονύμφευτε, * τὰ θεῖα μεγαλεῖά σου, * ἐν σαρχὶ ἐχ σοῦ, * τοῦ Δεσπότου πάντων χαὶ Θεοῦ, * τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεἐμ, * χαὶ σὺν τοῖς Μάγοις χαὶ Ποιμέσι * σὲ ἀνύμνησεν. ஹồἡ ή. Ἐχ φλογός τοῖς Όσίοις.

Φωτοφόρον ή χτίσις * στολήν ένδέδυται,* χαι χατήρειαν πάσαν * δλως ἀπέθετο, * τοῦ χαινοποιοῦ * χαι Δεσπότου τεχθέντος ἐν γỹ· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως χρυσίον και σμύρναν,* Χριστε, και λίβανον,* τὰς ἡμῶν ixεσίας * δέξαι φιλάνθρωπε,* και ὡς τῶν Βρεφῶν * τῶν Αγίων τὰ αίματα, * πρόσδεξαι οἰκτίρμον, * διδοὺς ἡμῖν ἐλέη.

Λελυμένα του βίου * χαι τῆς παρούσης ζωῆς,* δι ἐνθέου θανάτου * Βρέρη ἀνεύθυνα,* πρός τὸν ἀθλοθέτην * Θεὸν ἐχωρήσατε,* τὸν τὴν αἰωνίαν * ζωὴν ὑμῖν διδόντα.

Τοῦ Όσίου.

Οσιότητος δπλοις,* Όσιε Μάρχελλε,* παρατάξεις δαιμόνων * χατεπολέμησας,* χαὶ ὡς νιχητὴς,* χατ' αὐτῶν ἡρας τρόπαια, * χαὶ θαυμάτων χάριν * ἐχ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοχίον.

Ο έχ σοῦ ἐν σπηλαίψ * τεχθεὶς, Πανάχραντε,* αἰωνίους ἀνθρώποις * σχηνὰς ηὐτρέπισε, * τοῖς εἰλιχρινῶς * Θεοτόχον ὑμνοῦσί σε, * χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Έχ φλογός τοῖς όσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυ Έσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρặς,* Χριστὲ, μόνψ
 τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ωδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστόν έδείχθη, Χριστέ, τὸ ἕλεος, * τὸ ὑπέρ νοῦν, * τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς ἔθνεσιν· * ἐν σαρχὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, * ἕνα πλούτου μετόχους * χρείττονος, Κύριε, * ποιήσης ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός χαὶ πολυέλεος.

Ο σός Παρθένε τόχος ό ἄρρητος, * ξένην βροτοῖς, * χαὶ θείαν παρασχών ἀναγέννησιν, * χαὶ τὴν χτίσιν πᾶσαν ἐχαινούργησε, * χαὶ τοὺς ἐν Υῇ ᾿Αγγέλοις * ἡνωσεν ặδοντας, * χαὶ δοξολογοῦντάς σε ἀεὶ, * χαὶ μεγαλύνοντας.

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. $K\Theta'$.

Ίσχὺς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος,* τῇ τῶν Βρεφῶν * μανέντος άναιρέσει ήσθένησε· * την άήττητον γάρ ταῦτα δύναμιν, * ἐχ Θεοῦ ἐζωσμένα,* γάριτι πίστεως,* πρός τόν ἀθλοθέτην χαὶ Θεόν * φαιδρώς άνέδραμον.

Τοῦ Όσίου.

Σταυρόν ἐπ' ὤμων ἄρας, μακάριε, * τόν τοῦ Χριστοῦ, * xai πάθη τὰ αὐτοῦ ἐχμιμούμενος, * ἐσταυρώθης τῷ χόσμφ, χαὶ μέτοχος * δόξης τῆς ἀνεχφράστου * γέγονας, Όσιε· * ἐν ἢ χαὶ ἡμῶν σων ύμνωδων * μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοχίον.

Υίοὺς Θεοῦ ήμᾶς ἀπειργάσατο, * ὁ γεννηθεὶς * σαρχὶ Θεὸς ἐχ σοῦ, Παναμώμητε· * χαὶ τὸ πρῶτον δέδωχεν ἀξίωμα,* τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, * χαί Θεομήτορα * σε δοξολογούσιν εχτενώς,* χαι μεγαλύνουσιν.

Ο Είρμός.

» Θεόν άνθρώποις ίδετν άδύνατον, * δν ου τολμα, * 'Αγγέλων ατενίσαι τα τάγματα * δια σου δε Πάναγνε ώράθη βρο-

- » τοῖς,* Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες,* σὺν ταῖς οὐρα-
- » νίαις Στρατιαΐς, * σε μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον των Νηπίων. Των Μαθητών όρώντων σε.

τ Βηθλεέμ μή στύγναζε, * άλλ' εύθύμει * των ίερων Νηπίων Π τη άναιρέσει· * θύματα γάρ τέλεια τῷ Δεσπότη * Χριστῷ προσανηνέχθησαν. * ύπερ αύτου γάρ σφαγέντα, * συμβασιλεύουσι τούτφ.

Τοῦ Όσίου, ὅμοιον.

Τὰ τῆς σαρχός σχιρτήματα * Θεοφόρε,* δὶ ἐγχρατείας πάσης χαταχοιμίσας, * άγρυπνον έθέσπισας, χαι πάννυχον * έν τη ση μνήμη, Μάρχελλε, * δοξολογίαν τελεΐσθαι * Χριστοῦ εἰς αίνεσιν, Πάτερ.

Τής Έορτής, όμοιον.

Έπι της γης ειρήνη, * χαι έν άνθρώποις, * Θεοχυητορ, γέγονεν εύδοχία. * "Αγγελοι χορεύοντες έχραύγαζον· * Έν τοις ύψίστος δόξα σοι * τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, * ἐν Βηθλεὲμ ἐχ Παρθένου.

Είς τοὺς Αίνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Νηπίων.

Ήχος πλ. δ'. Ω του παραδόξου θαύματος.

Ο τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! * χατὰ Θεοῦ ἐμμανεὶς,* τοῦ σαρχὶ νηπιάσαντος,* Βηθλεὲμ τοῖς Βρέφεσι * τόν θυμόν ἐπαφίησι·* χαί ξίρει πάντα * δημίων δίδωσι, * ζωής στερήσαι * τον ζωής αlτιον * τούτων οἰόμενος, * τῆς σφαγῆς τῷ αίματι, * ὁ λυμεών * τοῦ χαρποῦ τῆς φύσεως, * ὁ ἀπηνέστατος. $\Delta i \varsigma$.

Μάγοι ἐχ Περσίδος φθάσαντες * εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, * τόν Ἡρώδην ἐτάραξαν· * χαὶ μανεἰς ὁ δείλαιος,* τὰ Νήπια χατέσφαττεν· * ὡς βότρυες δὲ * Χριστῷ προσήχθησαν,* εἰ χαὶ μητρώων * μαζῶν ἐσπάσθησαν,* οἱ Νεομάρτυρες,* τὸν Ἡρώδην πλήξαντες· * διὸ Χριστὸν * πίστει ἰχετεύουσιν, * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ή Ραχήλ τὰ Νήπια· * ἐν τῆ 'Ραμα δὲ φωνή * νῦν μεγάλη ἀχούεται· * ὁ Ἡρώδης μαίνεται, * καὶ ἀθέως φρυάττεται· * ὁ Ἰωάννης * φεύγει ἐν ὅρεσι· * λίθος Μητέρα * σὺν τέχνφ δέχεται· * ὁ Ζαχαρίας δὲ * ἐν Ναῷ φονεύεται· * ὁ δὲ Χριστὸς * φεύγει ἀφεἰς ἕρημον, * Ἐβραίων οἶχημα.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Ήρώδης ὁ παράνομος, * θεώρῶν τὸν ἀστέρα * ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν * λαμπρότερον, ἐταράττετο· * καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη * ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. * Ἡ δὲ Ἐλισάβετ * λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην,* πέτραν παρεκάλει· * Δέξαι * Μητέρα μετὰ τέκνου. * Όρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· * φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, * ὅν ἀστὴρ ἐμήνυσε· * Μάγοι προσεκύνουν· * Κύριε δόξα σοι.

Και νῦν, ό αὐτός.

Έν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες, * τον ἀληθή μηνύοντες Ποιμένα,* τον χαθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ,* χαὶ ἀναχείμενον ἐν φάτνῃ, * νηπίου μορφὴν δἱ ἡμᾶς ἀνειληφότα. * Κύριε δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρά ιδιόμελα των Νηπίων,

³Ηχος ά. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῷ σου τόχῷ,* Χριστὲ ὁ Θεὸς,* πρώτη θυσία γέγονε τὰ Νήπια· * Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι * σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεὶς ἡγνόησε,* Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν. * Διό σε ἰχετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίγ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοις Αγίοις αὐτοῦ.

Ήχος β΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ώτα Κυρίου Σαβαώθ,* εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, * Βρέφη τίμια· * δἰ αὐτόν γὰρ τὸ αἶμα ἐξεχέατε,* xαὶ ἐν xόλποις 'Αβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· * xαὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας * μισητὴν xαxίαν xαταγγέλλετε, * δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ Υῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

'Ηχος γ΄.

Μισητή τοῦ Ἡρώδου ή παιδοχτονία,* διὰ τὴν αὐτοῦ μιαιφονίαν· * χαὶ σεπτὴ ή τῶν Παίδων θυσία,* ὡς ἡλιχιῶτις Χριστοῦ τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* τοῦ χαινοῦ σφαγίου προθυομένη,* χαὶ προ-

MHN Δ EKEMBPIO Σ . A'.

πεπονθυΐα. * Μή χλαΐε Ῥαχήλ τὰ τέχνα, * μιμνησχομένη τῶν χόλπων Ἀβραὰμ, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ή χατοιχία.

Δόξα, τοῦ Όσίου, η Ηχος πλ. βί.

"Οσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δἰ ῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν 'Αγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα,* ῶν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρός Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν "Αγγελοι πάντες έν οὐρανῷ,* καὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σκιρτῷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις,* διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ * Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, * καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

> Ή λοιπή Ἀχολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Άγίας Μάρτυρος Άνυσίας.

Έν ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλομεν καὶ τὴν ἀΑκολουθίαν τῆς ᠂Αγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἐερτὴν κατὰ τὴν λά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ૬΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας Ανυσίας.

³Ηχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι * φαιδρυνθεϊσα, Πανεύφημε, Μαρτυρίου ήστραψας * άγωνίσμασι· * μή προσχυνήσαι ήλίω γάρ * πεισθεϊσα, την άδιχον * χαθυπέμεινας σφαγήν, * φοινιχθεϊσα τοϊς αίμασι· * χαί παρέστηχας * τῶ Ἡλίω τῆς δόξης * στεφηφόρος, * ταῖς ἐχεῖθεν λαμπομέναις * αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Τον έγχάρδιον έρωτα * υποραίνουσα δάχρυσι, * χατανύξει ένδοξε, * γῆν χατέβρεχες, * χαὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες * Χριστοῦ ὑποπόδιον * ἐννοοῦσα, χαὶ αὐτόν * ὡς παρόντα προβλέπουσα, * ὄν ἐπόθησας· * χαὶ ἰχνῶν ἀπτομένη * διανοία, * θεωρίαις θειοτάταις * τὴν σὴν ψυχὴν χατελάμπρυνας.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . A'.

Καί τον πλούτον σχορπίσασα, * χαι πτωχοῖς ἐπαρχέσασα, * ένυμφεύθης άφθορος * τῷ Ποιήσαντι· * χαὶ ώσπερ προῖχα προσήγαγες * αύτῷ, παναοίδιμε, * τῶν αἰμάτων τοὺς χρουνοὺς, * χαὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν * οὕ ὑπέμεινεν, * 'Ανυσία, ὁ μόνος * εἰς νυμρῶνα * χατοιχίσας σε τον θεῖον, * ὡς ἀθληρόρον ̈χαὶ Μάρτυρα. Ετερα Στιχηρὰ τῆς ̈Λγίας Μελάνης.

Ήχος ο αύτος. Ο έξ ύψίστου χληθείς.

Η ταϊς Άγγέλων χορείαις συναφθεισα, * ότε σε ό ένθεος * έρως άνέρλεξε. * χαι ύπερ(----άνέρλεξε, * και ύπερίπτασθαι έπεισε * των όρωμένων,* δί άπαθείας * χαι χαθαρότητος * τότε σου τον σύνευνον, * λόγοις έζώγρησας * θεοπειθέσι, * τον ἄστατον, * ἀποβαλέσθαι * τύρβην του βίου * την διαρρέουσαν. * όθεν σύν τούτω, * την αιώνιον * εύρες ζωήν * χαι απόλαυσιν, * δυσωποῦσα, Μελάνη, * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Η των Αγγέλων ποθήσασα τον βίον, * ότε την ένήδονον * τρυφήν διέπτυσας, * τῆ ἐγχρατεία σχολάζουσα, * χαὶ ἀγρυπνία * χαι χαμευνία * χαι ταπεινότητι * τότε χαθαρώτατον * σχεύος γεγένησαι * Πνεύματος Θείου, χαρίσμασι * περιφανέσι χεχοσμημένη πρός τούτου, πάνσοφε· * όθεν πρός ζήλον * σοῦ τόν ἔνθεον,* έφειλχύσω λαούς * χαι προσήγαγες * τῷ Δεσπότη, Μελάνη, * χαι Σωτήρι * των ψυχών ήμων.

Η χαλλοναϊς άρετῶν ώραϊσμένη, * ὅτε τόν σωτήριον * λόγον έπλήρωσας, * χαι διανείμασα δέδωχας * τὰς μυριάδας * τοῦ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς χαὶ πένησι· * τότε τόν οὐράνιον * όλβον ἀπείληφας, * διχαιοσύνην πλουτήσασα, * χαι ἀφθαρσίαν * χαι ἀπολύτρωσιν, πανσεβάσμιε· * όθεν τιμώμεν * σου την χοίμησιν, * χαί έχτενώς δυσωπουμέν σε * ίχετευσαι τον Κτίστην, * του σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, χαὶ νῦν. Ἡχος πλ. ά.

'Ιωάννου Μοναχοῦ. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, * χαὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· * σήμερον γάρ άληθως * μία ποίμνη γέγονεν 'Αγγέλων χαι άνθρώπων· * 🗛 τοῦ θαύματος! * ὁ ἀόρατος ὁρᾶται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, * ὁ άναρχος άρχεται· * ό Γίός τοῦ Θεοῦ * Γίός ἀνθρώπου γίνεται· * χαι Παρθένος απείρανδρος * Μήτηρ όρᾶται Θεοῦ, * χαὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν χύησιν * Παρθένος εὐρίσχεται. * Ο σαρχωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρός, * έν φάτνη άναχέχλιται * χαί Ποιμένες χήρυχες, * χοινωνοί τοῦ μυστηρίου γίνονται. * Μάγοι ἐξ 'Ανατολών τὰ δώρα προσεχόμιζον. * ύπο άστέρος όδηγούμενοι, * τον τεχθέντα Σωτήρα προσεχύνησαν * Μεθ' ών * χαι ήμεις φιλέορτοι, * τους της χαρ-

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Α'.

δίας θησαυρούς * προθύμως ἀνοίξαντες, * προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθάς· * πίστιν ἐλπίδα xal ἀγάπην, * ὡς χρυσόν xαὶ λίβανον xal σμύρναν, * τῶν ᾿Ασωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * xal ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία, * τῷ ἐλθόντι σῶσαι * ἐχ φθορᾶς το γένος ἡμῶν.

'Απόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ήχος πλ. ά. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Μάγοι * 'Ανατολών, Βασιλεϊ * τῷ ἐχ Παρθένου Βασιλίδος ἐχλάμψαντι, * ἀπάντων * Θεῷ χαὶ Κτίστη * χαὶ Βασιλεϊ ἀληθεϊ, * δῶρα προσχυνοῦντες * προσεχόμισαν· * πρός οὒς * ἡ Πανάμωμος * ἐχπλαγεῖσα ἐφθέγγετο. * Είπατε δή μοι, * οἱ τό πῦρ χαὶ τὸν ἡλιον* σεβαζόμενοι, * χαὶ ἐν σχότει βαδίζοντες· * πῶς τὸν ὑπὲρ χατάληψιν * φωτίζοντα σύμπαντα, * ἔγνωτε σάρχα λαβόντα, * χαὶ ἐν σπηλαίω τιχτόμενον * ἐν γῆ, * χαὶ δἱ οἶχτον * παρεχόμενον τῷ χόσμω * τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Είπεν ό Κύριος τῷ Κυρίω μου.

Λόγοις * ἀχολουθοῦντες ἡμεῖς * τοῦ Βαλαὰμ, πρός τὴν 'Αγνὴν ἀπεχρίθησαν * οἱ Μάγοι, * παρετηροῦμεν * ἀνατολὴν χαθαροῦ * χαὶ λαμπροῦ ἀστέρος προσγενήσεσθαι· * χαὶ δὴ * θεασάμενοι, * ἀσυνήθη φαινόμενον * τοῦτον ἀρτίως, * ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγούμενοι, οὐχ ὠχνήσαμεν * τὴν πορείαν ποιήσασθαι. * Τίς οὖν ὁ ταῖς ἀγχάλαις σου * ὡς βρέφος χρατούμενος; * πῶς μυστηρίψ ἐν τούτψ * χαθυπουργῆσαι ἡξίωσαι, * σεμνὴ * Παναγία; * δἱ οῦ εὕρατο ὁ χόσμος * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου έγέννησά σε.

Λέξω * πυνθανομένοις ὑμιν, * τὰ ὑπὲρ λόγον xαὶ διάνοιαν ἅπασαν, * ἡ Κόρη, * φησὶ τοῖς Μάγοις· * Βλέπω γὰρ νεύσει ἡμᾶς * ἀφικέσθαι ὥδε τοῦ παιδίου μου. * Καινὰ * xαὶ παράδοξα, * ὡς ὑρᾶτε, τὰ πράγματα· * ὁ γὰρ ἀχρόνως * τῷ Πατρὶ συννοούμενος,* τὴν πτωχείαν μου ἐχουσίως ἐφόρεσεν, * ὅπως χαταπλουτήσειε * τοὺς γνώμῃ πτωχεύσαντας, * xαὶ Παραδείσου τὴν θείαν * διαγωγὴν ἀπολέσαντας. * Αὐτός ἐστιν οῦτος, * ὁ δωρούμενος τῷ χόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, δμοιον.

Βρέφος * σωματωθέν έξ αὐτῆς, * τὸν προαιώνιον Θεόν, ἡ Πανάμωμος * ὀρῶσα, * χερσὶ χρατοῦσα, * χαταφιλοῦσα πυχνῶς,* χαὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, * προσεφθέγγετο * αὐτῷ· * Θεὲ ὕψιστε, * Βασιλεῦ ἀθεώρητε, * πῶς χαθορῶ σε, * χαὶ νοεῖν τὸ μυστήριον * οὐ δεδύνημαι * τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; * σπήλαιον γὰρ σμιχρότατον, * χαὶ τοῦτο ἀλλότριον, * ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, * χαὶ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. Α΄.

Παρθενίαν μή λύσαντα, * νηδύν * συντηροῦντα * ώς πρό τοχου, χαι διδόντα * το μέγα έλεος.

Καί νῦν, ὅμοιον.

Φέρεις * Αδαμιαίαν μορρήν, * ό έν μορρή Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος * και θέλεις * χερσί κρατεϊσθαι, * ό τη χειρι τοῦ παντός * περιδεδραγμένος δυναστεία σου, * Αγνή * ή Πανάμωμος * προσερθέγγετο χαίρουσα· * πῶς σε σπαργάνοις * ἐνειλήσω ὡς Νήπιον; πῶς θηλάσω σε * τὸν τὰ σύμπαντα τρέροντα; * πῶς μὴ τὴν ύπέρ έννοιαν * πτωχείαν θαυμάσω σου; * πῶς σε Υίόν μου χαλέσω,* δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; * ὑμνῶ, * εὐλογῶ σε, * τὸν δωρούμενον τῷ χόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

EIS TON OP Θ PON.

Μετὰ την Α'. Στιχολογ. Κάθισμα, τής Έορτής. Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

άχώρητος παντι,* πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί;* ὁ ἐν κόλποις τοῦ U Πατρός, * πῶς ἐν ἀγχάλαις τῆς Μητρός; * πάντως ὡς οἰδεν,* ώς ήθέλησε, * χαί ώς ηὐδόχησεν· * ἄσαρχος γὰρ ῶν, * ἐσαρχώθη έχων· * χαι γέγονεν ό "Ων * ο ούχ ην δι ήμας· * χαι μη έχστας τῆς φύσεως,* μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. * Διπλοῦς ἐτέχθη * Χριστός, τόν άνω * χόσμον θέλων άναπληρώσαι.

Δόξα, χαί νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα όμοιον.

Τ ί θαυμάζεις Μαριάμ; * τί ἐχθαμβείσαι τὸ ἐν σοί; * Ότι ἄχρονον Υίὸν * νοδυωι ἐνένυνσα στοι * Υίον * χρόνω έγέννησα φησί, * του τιχτομένου την σύλληψιν μή διδαχθείσα. * "Ανανδρος είμι, * χαί πως τίχτω Υίον· * άσπορον γονήν τίς έώραχεν; * ὅπου Θεός δὲ βούλεται,* νιχᾶται φύσεως τάξις, * ώς γέγραπται. * Χριστός ἐτέχθη, * την πρίν χατάραν * τοῦ 'Αδάμ θέλων λυσαι.

Δόξα, χαι νῦν, τὸ αὐτό.

Οι Κανόνες τῆς Έορτῆς, χαι τῶν Αγίων.

Ο Κανών τῆς Αγίας Ανυσίας.

Θεοφάνους.

'Ωδή ά. ³Ηχος δ'.

Θαλάσσης το έρυθρατον πέλαγος.

Υ μνούντι την φωτοφόρον μνήμην σου, * φῶς μοι χατάπεμψον,* ὡς τῷ Πατρί τῶν φώτων ἐν χαρặ * παρεστῶσα, Πανεύφημε, * την των παθών μου θύελλαν, * σαζς προσευχαζς αποδιώχουσα. 'Ασχήσει την ψυχιχην νεώσασα, * θεόφρον, άρουραν, * τοῦ

Men. Tom. II.

μαρτυρίου στάχυν γεωργεζς, * Γεωργῷ συντηρούμενον, * τῷ την ἰσχύν σοι πνεύσαντι, * Παρθενομάρτυς ἀζιάγαστε.

Χειρί σου πλουσιωτάτη νείμασα * πλοῦτον ἐπίκηρον, * πλουτοποιόν ἐκέρδησας ζωὴν * μηδαμῶς διαῥρέουσαν, * καὶ θησαυρόν ἀκήρατον, * Μάρτυς, καὶ δόξαν ἐπουράνιον. Θεοτοχίον.

yestsxisv.

Έχ σοῦ τῆς Υπεραγίας σήμερον, * ὁ τοῦ παντός Ποιητής * σωματιχῶς γεννᾶται χαθ ἡμᾶς, * χαὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, * ὁ σπαργανώσας θάλασσαν * ὁμίχλῃ, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Έτερος Κανών της Αγίας Μελάνης.

()εοφάνους.

Ήχος Ο αύτός. Άνοιξω το στόμα μου.

Η αθών ἀμαυρότητι, * μελανωθέντα με πάντοθεν, * λαμπρύνας χαθάρισον, * ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, * τῆς Όσίας σου, * ριλάνθρωπε, Μελάνης, * χαὶ ταύτην γεραίροντι, * λόγον μοι ἔμπνευσον.

Θερμῶς ἡχολούθησας, * τῷ διὰ σὲ τὸν ἐχούσιον * Σταυρόν ὑπομείναντι, * ἐπ' ὥμων φέρουσα, * παμμαχάριστε, * προθύμως τὸν σταυρόν σου, * χαὶ τούτου ἐφύλαξας * τὰ διχαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, * χαὶ τῆς σαρχὸς ἡδυπάθειαν, * τελείως ἐξέχλινας,* μόνον ποθήσασα * τὸ ἐράσμιον * Χριστοῦ θεόρρον, χάλλος, * οῦ πάντα ἐρίεται * λόγου μετέχοντα.

Κλοιόν ἀπορρίψασα * τῆς σαρχιχῆς συμβιώσεως, * τόν σύζυγον ἔπεισας * σὺν σοὶ τόν θεῖον ζυγόν, * ἐπαυχένιον * χαὶ φέρειν, χαὶ βαδίζειν * όδόν τὴν εἰσάγουσαν * εἰς τὰς ἀῦλους μονάς. Θεοτοχίον.

Πτωχεύει ό πλούσιος, * ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, * χαχῶς τὸν πτωχεύσαντα * τῆ ἀχρασία μου· * χαὶ ὁ ἄναρχος * ἀρχὴν ἰδοὐ λαμβάνει, * ἐχ Κόρης τιχτόμενος * νῦν τῆς Θεόπαιδος.

'Ωδή γ'. Εύφραίνεται έπὶ σοί.

Τ οῦ χάλλους σου τῆς ψυχῆς, * ὁ Ποιητής σου ἐρασθεὶς, νύμφην σε * ὄντως χαλὴν χαὶ ἄμωμον, * Μάρτυς, ἐαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, * τοῦ νεχρωθέντος δἱ ἡμᾶς νέχρωσιν, * Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, * τὸν μαρτυριχὸν θνήσχεις θάνατον.

Ως θῦμα πνευματικόν, * ὡς ἰερεῖον καθαρόν τέλειον, * σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, * ἡ τόν σόν Σταυρόν ἀγαπήσασα.

Θεοτοχίον.

Χωρίον χωρητικόν, * τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ πέφηνας,* τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, * Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Αλλος Ούχ έν σοφία.

Τῆς πρός τὰ χάτω * ἀποστᾶσα ῥοπῆς, * ὅλην δέδωχας * τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς * τῆς προαιρέσεως, ἔνδοξε,* μόνα πρός τὰ μένοντα * χαὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη * xαὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, * ἀστηρίχτων στηριγμός, * μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, * Μελάνη πανένδοξε· * ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῆ συντονία * τῶν εὐχῶν, τὰς αἰσθήσεις ἐἰρούθμισας, * ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, * φωτοειδὴς ὅλη γέγονας, * ἐν σώματι ἄῦλον * βίον ζηλώσασα.

Θεοτοχίον.

Ο περιβάλλων * ούρανούς έν νεφέλαις βουλήματι, * σπαργανοῦται βουληθεὶς, * χειρὶ Παρθένου ὡς Νήπιον, * χειρός ἀφαρπάζων με * τοῦ πολεμήτορος.

Ο Είρμός.

Ούχ έν σορία * χαι δυνάμει χαι πλούτω χαυχώμεθα, * άλλ' έν
 Ο σοι τη τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτω Σοφία, Χριστέ· * οὐ γὰρ
 ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα της Μάρτυρος.

Ήγος 🦵 Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθών τῶν τῆς σαρχός βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐχ τοῦ οἰχείου αΐματος φοινίξασα σεμνή, χλαϊναν ἀδιάφθορον εὐσεβῶς, 'Ανυσία· ὅθεν τοῦ Παντάναχτος Νύμφη ἄμωμος ὥφθης· ἀλλ' ἐχ χινδύνων λύτρωσαι ήμᾶς, τοὺς ἐχτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

> Δόξα, της Όσίας, ό αὐτός. Ταχὺ προχατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα * ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, * ἐσκόρπισας, ἔδωχας, * τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ * χρυσίου τοῖς πένησιν· * ἄρασα δὲ ἐπ' ὥμων * τὸν σταυρόν σου, Μελάνη, * ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ,* ἡχολούθησας πίστει, * Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρχὶ, * χαὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

> Καὶ νῦν, τῆς Ἐρρτῆς, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ, * ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· * ἀχολουθήσωμεν λοιπὸν * ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστὴρ, * μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. * "Αγγελοι ὑμνοῦσιν * ἀχαταπαύστως ἐχεῖ. * Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν * ὡδὴν ἐπάξιον, * Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες,* τῷ σήμερον ἐν σπηλαίω τεχθέντι, * ἐχ τῆς Παρθένου * χαὶ Θεοτόχου, * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

MHN Δ EKEMBPIO Σ . A'.

'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἰχνεσιν ἐπομένη, * λόγχῃ πλευρὰν τιτρώσχε-Ται, * χαὶ τὴν στρερομένην * ἀβλαβῶς παρέρχεται * ῥομραίαν, ἡ δούλη σου, * Δέσποτα Χριστὲ, ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, και ἀφθαρσίας στέρανον * ἀναδησαμένη, * χαίρουσα παρίστασαι * Χριστῷ τῷ Νυμρίψ σου, * Μάρτυς 'Ανυσία πανεύφημε.

Τόν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὔαν, * μαρτυριχαζζ ἐνστάσεσι * τρέψασα χαθεῖλες, * δείξασα ἀνίσχυρον, * χαὶ χαίρουσα ἔχραζες: * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ο τὰς ἀύλους οὐσίας δημιουργήσας, * σωματιχῶς ὡς ἄνθρωπος, * ἐχ σοῦ Θεομῆτορ, * σήμερον γεγέννηται· * αὐτῷ μελωδήσωμεν· * Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Άλλος. Ο καθήμενος έν δόξη.

Έγχρατεία τὰς ὀρέξεις * τῆς σαρχός θανατώσασα, * τὴν ζωήν τῶν ὅλων * ἔσχες ἐνοιχοῦσάν σοι, πάνσεμνε· * πρός ἡν ἐχ γῆς μεταστᾶσα * χατεσχήνωσας, * βασιλείας τῆς ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Τὰς πολλάς σου μυριάδας * τοῦ χρυσίου, διένειμας * πενομένοις ὄντως, * ταῦτα θησαυροῖς δὲ ἀπέθηχας * παλαιουμένοις μηδέπω· * εἰς αἰῶνα δὲ * συντηροῦσί σοι, * τὴν διαρχῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ό πλοῦτος * ποταμός ώσπερ γέγονε, * χαταρδεύων πᾶσαν * πένητος, ἀοίδιμε, ἕνδειαν, * ῥύπων ἐχπλύνων πτωχείας, * ὅλβον ἄσυλον * προξενῶν σοι, * τόν ἐν οὐρανοῖς μὴ χενούμενον. Θεοτοκίον.

Ταϊς όρμαϊς χαθυποχύψας * τῶν παθῶν, ώσπερ ἄλογος, * λογιχός ὑπάρχων, * παρασυνεβλήθη τοῖς χτήνεσιν· * ἀλλ' ἡ τόν Λόγον τεχοῦσα * τόν ἀίδιον, * μἡ παρίδης με διαπαντός ἀπολλύμενον.

'Ωδή έ. Σύ Κύριέ μου, φῶς.

Σέ Κύριε, πηγήν * σωτηρίου γινώσχουσα, * ποτήριον μαρτυρίου, * άδιστάχτω χαρδία * ή Μάρτυς σου έξέπιεν.

⁷Ω δάμαλις Χριστοῦ! * ὦ θεόδεκτον σφάγιον! * ὦ ἄμωμον iερεῖον! * 'Αθληφόρε Κυρίου, * iκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ * τῷ μεγάλῳ, τρανότερον * ἐγγίζουσα, xαὶ φωτίζεις, * φωτοφόρον τὴν μνήμην * τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας. Θεοτοχίον.

'Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· * ἡ Παρθένος ἀσπόρως * γεγέννηκε, τόν τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν,* φθορᾶς ἐλευθερώσαντα. Αλλος Άσεβεις ούχ όψονται.

Τὰς ἀμόρφους τέλεον * ἰδέας τῶν παθῶν, * ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνή, * ἐγκρατείας χρώμασι, * διεζωγράφησας * ἐν αὐτῆ ἀπάθειαν, * καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγές ώς έσοπτρον * ὑπάρξασα, Σεμνή, * διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ * διαδόσεις, ένδοξε, * ὑποδέδεξαι, * xαὶ πιστοὺς ἐρώιισας, * τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Έγχρατεία σβέσασα * παθών πυρχαϊάν, * τόν πυρσόν ξψας τῆς ψυχῆς, * ἐν παντὶ τῷ βίφ σου * χαταλαμπρύνοντα, * χαὶ τὰς ἀμαυρότητας * τῶν δαιμόνων ἐχχρουόμενον.

Θεοτοχίον.

Η Παρθένος ἔτεχε * Θεόν Ἐμμανουήλ, * ἐν σπηλαίω τῆς Βηθλεὲμ, * τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγοντα * πάλαι ϫλεισθεῖσών μοι, * ἀχρασία βρώσεως, * χαὶ ἀπάτῃ τῆ τοῦ ὄρεως.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι μετά φωνής.

Ανδρεΐον, * γυναιχείω έν σώματι, ορόνημα * άναλαβούσα, πρός πάλην * δυσμενών άσάρχων, Μάρτυς, έξηλθες, * χει ρομγαία * ύπομονής αύτους έθανάτωσας.

Αιμάτων * τῆ πλημμύρα, θαλάσσας ἐξήρανας * χακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ * τὴν σεπτὴν χατήρδευσας Ἐκκλησίαν, * ἀΑνυσία,* ἀθλορόρων Παρθένων τὸ χαύχημα.

Άβρόχως * τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, * κυβερνωμένη παλάμη * τοῦ τὰ πάντα λόγῷ πεποιηκότος, * καὶ πρός ὅρμον * σωτηρίας, Παρθένε, κατήντησας. Θεοτοκίον.

Ο πλάσας * χατ' είχόνα ίδίαν τον ἄνθρωπον, * διὰ πολλην εύσπλαγχνίαν, * ἀναπλάττει τοῦτον ἐχ σοῦ Παρθένε * Θεομήτορ,* όλοχλήρως αὐτον ἐνδυσάμενος.

Ττζς Ότίας, ό αὐτός.

΄ Αβρόχως * το του βίου διηλθες κλυδώνιον · * άκαταπόντιστος δθεν * είς λιμένα άκλυστον καθωρμίσθης, * και της όντως * άπολαύεις γαλήνης, άοιδιμε.

Σπινθήρσι * τοῦ θερμοῦ σου πρός Κύριον ἔρωτος, * πεπυρωμένα τὰ βέλη * χατερλέχθη πάντα τῆς ἀμαρτίας, * χαὶ δαιμόνων * χαχουργία εἰς τέλος ἡράνισται.

Ο νοῦς σου * πρός το χρεῖττον ἐνώσει θεούμενος, * τῆς πρός τὴν σάρχα φιλίας * διεζεύχθη, νεύσει παντοδυνάμφ· * διὰ τοῦτο * τῆς ἀσχήσεως πάνους ὑπέφερες. Θεοτοχίον.

Θεοτ με * γεννηθείς έχ Παρθένου ό Κύριος, * χαι σπαργανοῦται την λύσιν * τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, * χαι χωρεξται * ἐν σπηλαίω ὁ πᾶσιν ἐχώρητος.

Men. Tom. II.

92 *

MHN Δ EKEMBPIO Σ . A'.

Ο Ειρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ή ἘΧΧλησία βοặ σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη, * τῷ δἱ οἰχτον * » έχ τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τής Όσίας.

Ήχος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθείσα την ψυχην, φρυχτωρίαις * του άναλάμψαντος ήμιν έχ Παρθένου, * έν άρεταις διέλαμψας, * πανεύφημε· * πλούτον γάρ σχορπίσασα * έπι γής έφθαρμένον, * έναπεθησαύρισας * τὸν οὐράνιον πλοῦτον, * χαὶ ἐν ἀσχήσει ἔλαμψας φαιδρῶς· * Οθεν Μελάνη, * σε πόθω γεραίρομεν. O Oixos.

Φυγούσα χόσμου τὰ τερπνὰ, * χρυσού τὰς μυριάδας * ἐσχόρπισας πλουσίως, * είς χειρας των πενήτων * αποθεμένη εύσεβως· * τόπους δέ τοὺς θείους * διαδραμοῦσα, * τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, * βίον διελθούσα ισάγγελον, * χαι πασιν έπαρχούσα. * τώ έλαίφ δε της εύποιίας * φαιδρύνασα την ψυχικην λαμπάδα, * είσηλθες σύν Χριστῷ * πρός θεῖον νυμφῶνα, * βασιλείας τῆς αὐτοῦ * χατατρυφώσα· * Όθεν Μελάνη, * σε πόθω γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῆ Λ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Ανυσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίχη.

Στίχοι.

Είς δεξιάν νύττουσι πλευράν χαιρίως,

Πλευράς Άδὰμ χύημα την Άνυσίαν.

Πλευράν 'Ανυσίης τριαχοστή έγχος ένυξεν..

Ταϊς αύτης άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον ήμας.

'Ωδή ζ. Ο διασώσας έν πυρί.

Γοῦ τὴν οἰχίαν τῆς ψυχῆς, * Μάρτυς, νοητῶς ἰδρυμένην, * 🛥 όμολογία τοῦ Χριστοῦ, * τῶν βασάνων συἰρεύσαντες χείμαρροι, * ούδαμῶς παρεσάλευσαν * Ο Θεός, ἀναβοώσης, * εὐλογητός εί.

Διχαιοσύνης τον Χριστόν * "Ηλιον γινώσχουσα, Μάρτυς, * ού χατεδέξω δυσσεβώς * ἐπιθῦσαι Ἡλίψ, χελεύοντος * τοῦ τυράννου, άλλ' έμελπες. * Ό Θεός ό τῶν Πατέρων * εὐλογητός εἶ.

Σοῦ ἐξ αἰμάτων ἰερῶν, * βάψασα σαυτη ἀλουργίδα, * νικητιχῷ τὴν χεραλὴν * διαδήματι, Μάρτυς, χατέστεψαι, * χαὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, * Βασιλεϊ τῷ ἀθανάτψ, * εὐφραινομένη.

Θεοτοχίον.

Ο σπαργανώσας οὐρανόν * νέφεσι, τὴν Υῆν δὲ ὁμίχλῃ, * σοῦ έχ γαστρός άποτεχθείς, * σπαργανούται χαι φάτνη προσχλίνεται,* Θεομήτορ Πανάμωμε, * πειρασμοῦ με διαλύων * τῶν ἐγχλημάτων. Τής Όσίας, ό αὐτός.

Γύν τῷ συζύγψ τὸν ζυγὸν * φέρουσα Χριστοῦ, Θεοφόρε, * xa-🚄 τενεώσατε εύχων * τῷ ἀρότρῷ ψυχὰς, καὶ τὴν ἄρουραν * τῶν χαλών γεωργήσαντες, * έντρυφάτε είς αἰώνας, τῆς άνω δόξης.

'Ωσεί έλαία ψαλμιχώς, * οίχω του Θεου φυτευθείσα, * χαθιλαρύνεις μυστιχώς, * τὰς χαρδίας, Όσία, χαι πρόσωπα, * τῷ ἐλαίψ τῶν πόνων σου, * τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων * σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγχρατείας δροσισμῷ, * σβέσασα παθῶν τὰς χαμίνους, * τη επομβρία των εύχων, * ίαμάτων πελάγη άνέβλυσας, * παθημάτων ἐπήρειαν * χαταχλύζοντα, Μελάνη, * τῶν σὲ τιμώντων. Θεοτοχίον.

Πόχον σε έφη ό Δαυίδ, * ώς τον ύετον δεξαμένην * τον έπουράνιον, Αγνή, * άνομίας χειμάρρους ξηραίνοντα, * χαι πιστών χαταρδεύοντα * διανοίας, χερσωθείσας * τη άμαρτία.

'Ωδή ή. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ.

Vήραις δρρανοίς τε και πτωχοίς, * και πάσι χρήζουσι * πλούτον Λ διένειμας,* του Παντοχράτορος στέργουσα * αδιάπτωτα προστάγματα, * χαι Μαρτυρίου το σεπτόν * ζητεῖς ποτήριον. * δ πιούσα, * έστης Παρθένε * σεμνή, της έφέσεως.

'Ως προϊκα προσήξας τῷ Χριστῷ, * νηστείαν δάκρυα, * παθῶν την νέχρωσιν, * χαι την του αίματος πρόσχυσιν, * της πλευράς τε την έχχέντησιν. * μή παλαιούμενον αύτος * όθεν σοι στέρανον, * και παστάδα * άφθορον νέμει, * και δόξαν άθάνατον.

Οίχεις μετ' άγγέλων έν φωτί, * Παρθένων τάγματι, * δήμοις Μαρτύρων τε συναγελάζουσα, πρόσωπον * τοῦ Νυμφίου σου πρός πρόσωπον * χαί θεωρούσα, χαί λαμπρας * δόξης μετέχουσα, * χαί βοῶσα· * Πάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θροτοχίον.

'Ιδού νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, * ἐχ τῆς Ἱούδα φυλῆς * ἄρχων ἡγούμενος. * σύ γάρ Πανάμωμε τέτοχας, * ῷ τοπρίν ἡν ἀποχείμενον, * την προσδοχίαν των έθνων, * Χριστόν, ῷ ψάλλομεν· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου τον Κύριον.

"Αλλος.

Πατδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίνω. Ταόν τὴν χαρδίαν χαὶ τὸ σῶμα, * Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐχ-💵 τελέσασα, * θείους ἀνεδόμησας * οίχους ἀξιάγαστε· * ἐν οἶς

MHN $\Delta EKEMBPIO\Sigma$. A'.

Παρθένων τάγματα,* χαὶ Μοναζόντων χοροὺς * συνήθροισας,* ὑμνούντας συμρώνως,* και δοξολογούντας * Χριστόν είς τους αίωνας.

Φρονήσει ανδρεία σωφροσύνη, * χαι θεία διχαιοσύνη διαλάμπουσα, * έσχες άνυψουσάν σε * ύψος πρός ουράνιον, * ύψοποιόν ταπείνωσιν, * δί ής χατέβαλες, * Όσία, τον μεγάλαυγον όριν. * όθεν σε τιμώμεν * ώς όντως νικηφόρον.

Έλέφ τον έλεον έχτήσω. * έσχόρπισας έδωχας τοῖς πένησιν.* ή διχαιοσύνη σου * μένει αίωνίζουσα, * χαι το έχ ταύτης χέρδος σοι * μη παλαιούμενον, * Μελάνη θεοφόρε Όσία, * χλέος των έν πίστει * άεί σε εύφημούντων.

()εοτοχίου.

Παθών με ταράττει τριχυμία· * βυθός με χειμάζει άπογνώσεως. * σώσόν με Πανάμωμε * Μήτερ, χαί σωθήσομαι. * τόν γάρ Σωτήρα Κύριον * έχυορόρησας * έν φάτνη, τον ώς βρέφος τεχθέντα·* δν ύπερυψούμεν, * είς πάντας τούς αίῶνας.

O Eiguós.

Παϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίνψ, * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διε Παῦσατο, * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, * τὴν

» οίχουμένην απασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τον Κύριον ύμνειτε

τὰ ἔργα, * xal ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

ίθοις οι προσάπτοντες σέβας * παρὰ τὸν Κτίσαντα, ὀρᾶν σε,* 1 ένδοξε, μη φέροντες Θεφ * άνακειμένην, ξίφει συγκόπτουσι,* διὰ θανάτου θείαν σοι * ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονιχέων ή Πόλις,* σοῦ τοῖς σπαργάνοις χαὶ τοῖς ἄθλοις,* Μάρτυς έγχαυχαται παρθένε· * ή Έχχλησία των πρωτοτόχων δέ,* μετά Διχαίων έγει σου * πνεύμα το θείον εύρραινόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε χαί σμύρναν, * έν Βηθλεέμ, τῷ γεννηθέντι * Μάγοι προσενήνοχαν πίστει * ή 'Αθληφόρος δε την δι αίματος* χαί Μαρτυρίου άθλησιν, ύπερ ήμῶν αὐτῷ πρεσβεύουσα.

(θεοτοχίον.

'Ράβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης * τοῦ 'Ιεσσαί, Θεογεννητορ, * άνθος της Θεότητος, Χριστόν * ήμεν τεχούσα, Πάναγνε, σήμερον,* τόν ώς Θεόν άχώρητον * χαί νῦν ώς Βρέφος σπαργανούμενον.

«Αλλος.

Εύα μέν τῷ τῆς παραχοῆς.

Τις ύψος σαρώς της άχραιρνους * άνεδραμες, * μαχαρία, τελειό-Τ΄ τητος, * έρθασας τάξεις Ασωμάτων,* τῷ όντως έφετῷ προσεπέλασας, * πηγήν των άγαθων νυν χατείληφας. * όθεν σε πάντις μαχαρίζομεν.

Χοροϊς συνευφραίνη 'Ασκητών, * ἀσκήσασα, * καὶ τὰ πάθη θανατώσασα· * βλέπεις ἀνακεκαλυμμένω * προσώπω, τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, * ῆς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, * σώφρων Μελάνη παναοίδιμε,

Βαδίσασα τρίβον την στενην, * εὐρύχωρον * Παραδείσου πλάτος ἔρθασας, * ὅπου χαρὰ ἑορταζόντων, * τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυχεν, * ἡμῶν διὰ παντός μνημονεύουσα, * τῶν ἐχτελούντων σου τὴν χοίμησιν.

Θεοτοχίον.

Ο νώτοις φριχτῶς Χερουβιχοῖς * ὀχούμενος, ἐν ἀγχάλαις νῦν χαθέζεται * Κόρης 'Αγνῆς, χαὶ σπαργανοῦται * χαὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν χαχῶν ἡμῶν· * χαὶ γάλαχτι ὡς νήπιος τρέφεται, * ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ο Ειρμός.

Εύα μέν, τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι, * τὴν κατάραν εἰΕ σφκίσατο· * σὐ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας
βλαστήματι, * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * öθεν σε
πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον της Μάρτυρος.

Γυναϊκες, αχουτίσθητε.

Η θήχη των λειψάνων σου * μύρον εὐωδες βρύουσα, * ἰᾶται πάθη ποιχίλα * τὰ τῶν βροτῶν, 'Ανυσία * Παρθενομάρτυς ἔνδοξε· * διό πανηγυρίζομεν * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· * ἐν ἦ Χριστόν ἐχδυσώπει, * ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τής Όσίας, όμοιον.

Μελάνη παναοίδιμε, * Μοναζουσών το χαύχημα, * παθών με τῆ ἀμαυρώσει * μελανωθέντα χατ' ἄμφω, * λαμπρύνασα χαθάρισον, * ταῖς προς Θεόν πρεσβείαις σου * ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, * χαὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην * λαμπροφανῶς ἑορτάζω.

Της Έορτης, όμοιον.

Ο ών σὺν τῷ Γεννήτορι * Θεός ἀεἰ προάναρχος, * ἐχ Πνεύματος νῦν ἀΑγίου, * ἐν Βηθλεὲμ ἀποὀρήτως, * ἐχ σοῦ Παρθένε τίχτεται, * ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον· * ἐν φάτνη τῶν ἀλόγων δὲ * σπαργανωθεὶς ἀνεχλίθη, * λύων σειράς μου πταισμάτων.

Είς τούς Αίνους, Στιχηρά προσόμοια τῆς Έορτῆς.

'Ηχος πλ. β'. Αι 'Αγγελικαί.

Ποίημα 'Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, χατ' 'Αλφάβητον. Αὐτόμελον.

Ο των ύπερ νουν * και μεγάλων μυστηρίων! * πως ό άναφής,* ενειλούμενος σπαργάνοις, * εν φάτνη των άλόγων * άνεκλίθη

MHN Δ EKEMBPIO Σ . Λ' .

ώς Νήπιον, * πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, * xαὶ πρός οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, * αὐτῷ xράζοντας· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τον Ἐμμανουἡλ * ἐν σπηλαίω γεννηθέντα, * ἄνωθεν ἀστὴρ* χατεμήνυσε τοῖς Μάγοις,* διχαιοσύνης ὄντα * ἀπερίγραπτον "Ηλιον,* χαὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, * σάρχα ὑλιχὴν ἡμφιεσμένον· * πρός δν χράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς Υῆς * πεφανέρωται παιδίον, * ὁ ἐχ τοῦ Πατρός * γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. * ἀΥάλλου πᾶσα χτίσις· * οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν,* βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, * πάλιν τῷ Θεῷ οἰχειουμένους, * αὐτῷ χράζοντας· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Θέλων οὐρανοὺς * κλίνας Κύριε κατέβης, * καὶ Παρθενικὴν * μήτραν ῷκησας ἀφράστως, * καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης * ἐν σπηλαίῷ τικτόμενος· * καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, * ἀρίστην ὁδόν ὑποδεικνύων, * τοῖς σοὶ κράζουσιν. * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

"Αφθορον άγνὴν * ἐαυτὴν χατανοοῦσα, * μετὰ τὴν φριχτὴν * χαὶ ἀνέχφραστον λοχείαν, * ἐβόα ἡ Παρθένος· * 'Ανερμήνευτε Κύριε, * βρέφος σπαργανούμενον χρατῶ σε, * χαὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων * πιστῶς χράζουσα· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεἰς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. β'. Αι Άγγελικαί.

Ράβδω σιδηρα * ποιμανθήση 'Ιουδαϊε, * οἶα ἀπειθὴς * χαὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· * Υἰῷ γὰρ γεννηθέντι * ὁ Πατὴρ χλῆρον δίδωσιν, * ἔθνη, χαὶ χατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· * σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιρόνε· * βοᾶν οὐ πείθη γάρ· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ 'Ισραὴλ, * Χριστός, παραγέγονεν.

Στίχ. Είπεν ο Κύριος τῷ Κυρίφ μου.

Κράζε ὦ Δαυίδ, * Θεοπάτορ χαὶ Προρῆτα· * Αστρον φαεινόν * προεχλάμψαν Έωσρόρου· * χαὶ ποῖον ἀναχράζεις; * Τόν ἀσπόρως τιχτόμενον * Κόρης ἐχ Παρθένου· * ῷ βοῶμεν, * εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόχου * λαοὶ λέγοντες· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Έχ γαστρός πρό Έωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς * Ἡσαία ὥ Προρῆτα· * Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ * εξει ἄνανδρος Παρθένος, * καὶ τέξεται ἀσπόρως, * Πλαστουργόν καὶ δεσπόζοντα * πάντων τῶν αἰώνων· * ῷ βοῶμεν, * εἰς τὴν χαρὰν

MHN ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΛΑ΄. 739

τῆς Θεοτόχου * φαιδρῶς ψάλλοντες · * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὀς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, και νυν. ηχος πλ. ά.

Όρῶσά σε ἡ χτίσις ἄπασα * ἐν Βηθλεἐμ σαρχὶ τιχτόμενον,* τὸν Δημιουργόν χαὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, * χαινουργεῖται πάλιν χαὶ ἀναπλάττεται· * ὁ ἡλιος δὲ τὸ φῶς ἐρήπλωσε, * χαὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· * Μάγοι ἐχ Περσίδος Βασιλεῖς, * τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· * Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐχπλαγέντες, * χαὶ Θεὸν σὺν τῆ τεχούσῃ * προσχυνοῦσι σαρχί. * Ὁ τοῦ θαύματος! * ἱ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγνω, * διὰ τὴν τοῦ χόσμου σωτηρίαν * χαὶ ἀνάπλασιν.

> Η λοιπή Άχολουθία τοῦ Όρθρου, ὡς σύνηθες, χαὶ Ἀπόλυσις.

> > ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Όσίας Μητρός ήμῶν Μελάνης της Ῥωμαίας.

Έν ταύτη τη ήμέρα γίνεται ή Άπόδοσις της τῶν Χριστουγέννων Έορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔν τε τῷ Έσπερινῷ, καὶ τῷ Ὅρθρῳ, καὶ τῆ Λειτουργία, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου.

'Εάν τύχη ή παρούσα ήμέρα έν Κυριακή.

Τῷ Σαββάτψ ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν 'Αναστάσιμα γ'., τῆς Ἐορτῆς δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, 'Ηχος πλ. β'. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ 'Αναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Πατέρων, 'Ηχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, 'Ηχος δ'. Σπηλαίψ παρψχησας. 'Απολυτίχιον 'Αναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἐορτῆς, καὶ 'Απόλυσις.

Εἰς τόν "Ορθρον, μετὰ τόν Τριαδιχόν Κανόνα, χαὶ τὸ "Αξιον ἐστὶ, Τροπάρ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου· χαὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, χαὶ τῆς Ἐορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, χαὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἐορτῆς, χαὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπό γ΄. ஹỗῆς, Κάθισμα, Πατρός ὡς ἀληθῶς. Δόξα, χαὶ νῦν, Χορός τῶν Προφητῶν. ᾿Αφ' ἕχτης, Κοντάχιον χαὶ Οἶχος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΛΑ'.

Πατέρων, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ΄. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄. Αἶμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ἱπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον, ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῆ πρό τῶν Φώτων. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος· ἀντὶ τοῦ, Εἰδομεν τὸ φῶς, εἰπὲ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Όσίας Μητρός ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Ούχ ύλιχή σε χείρ, Μελάνη, χαὶ μέλαν,

Θεός δέ, χαν τέθνηχας, έν ζωσι γράφει.

Πρώτη έν τριαχοστή άπήρε βίοιο Μελάνη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικοῦ τοῦ ἘΟρφανοτρόφου.

Στίχ. Πόλων συρόντων, Ζωτικός σκιρτών τρέχει.

^{*}Ω βαλβίς ή γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Τατς αύτων άγίαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον, χαὶ σῶσον ήμᾶς.

ΤΕΛΟΣ.

740

_

Digitized by Google

.

.

